

16-2-6

See page 10

H

13-16.8.6

hous vint.

mensa februarii 1664
et mi triginta natus
Carolus Solenagus

In studio Romano bene.
Pontificis interpres

7

1800

These letters are
the property of
the Library of
the University of
Cambridge

AVGVSTNI
BARBOSÆ,

I. V. D. LVSITANI,

PROTONOTARII APOSTOLICI,

OLIM S. CONGREGATIONIS INDICIS CONSULTORIS,

& insignis Ecclesie Vimaraniensis Thesaurarij maioris,

NUNC VERO EPISCOPI VGENŒNI, ET A CONSILIIIS

D. PHILIPPI IV. Hispaniarum Regis Catholici,

COLLECTANEA DOCTORVM.

*QVI IN SVIS OPERIBVS CONCILII TRIDENTINI LOCA REFERENTES,
illorum materiam incidenter tractarunt, & varias quaestiones, in foro Ecclesiastico
versantibus maxime utiles, deciderunt.*

Omnia ex eorum libris fideliter desumpta & suo cuique loco distributa, ac ad mentem decretorum
sacrarum Congregationum Concilii Trid. & Indicis librorum prohibitorum Decisionibus, quæ
emeptito nomine Congregationis in lucem prodierant, relegatis, diligenter expurgata.

*Hac ultima editione ab ipso Auctore, & quamplurimorum additamentorum
accessione sesquiamplicius aucta.*

CVM SYMMARIIS, ET QVINQVE INDICIBVS COPIOSIS.

LVGDVNI.

Sumpt. Phil. Borde, Laur. Arnaud, & Cl. Rigaud.

M. DC. LVII.

CVM PRIVILEGIO REGIS

BARBARA

202

ILLVSTRISSIMO VIRO, DOMINO,

D. LVDOVICO FRERE,
Equiti Nobilissimo, in vtroque Consilio Regio
Consiliario dignissimo, in supremo Delphinatum
Senatu Principi, Domino de Beaumont, Croles,
Montfort, Barbieres, Fianlayes, Sanson, Roche-
fort, &c.

ARVM naturæ priuilegium est nasci iustum;
hæc tamen prærogatiua tua est (PRÆSES AMPLIS-
SIME) natiuam penè habes iustitiam, quam alij
didicerunt: in aliis virtus moralis, in te penè in-
doles est, idcirco dum alij iustitiæ student, tu pe-
nè necessariò iustus es.

Tecum penè nata iustitia, tecum adoleuit; sed
hoc discrimine, robusta erat in te infante; matura
in iuvene, senilis in tenendum sene; nec vacat iu-

stitia nomen tuum, aut alumnus es iustitiæ, aut germanus frater.

Debes Parenti optimo indolem, & disciplinam iustitiæ; excoluit ille quem
susceperat; habuit eundem alumnum & filium, suxisti cum lacte amorem iu-
stitiæ, non prius didicisti hominem quàm iudicem; efformauit te in Præsidentem
Præses Pater, & tu ita exprimebas Parentem, vt adhuc puer paruus iam Præ-
ses esses.

Ac velut Parelum ita exprimit solem, vt duos soles esse crederes, nisi
aliunde vnicum esse scires; nec facile iudicium est vter è duobus sit parens
aut filius, speculum aut vultus, imago, aut archetypus, quia vndeque si-
miles, aut gemini Patres, aut duo filij, aut geminæ imagines esse videntur,
aut duo pictores: sic tu exprimebas Patrem, & dum ille sol æquitatis, tu pa-
relum eras.

Et nunc representas Patrem in Senatu, amatur in filio Parens, spectatur
absens, auditur mortuus, pronuntiat oracula rediuuius, Præsideret in te credi-
tur, & penè duo Præsides confunderentur in vnum; nisi Senatus vtrumque di-
stinguere mallet, vt ostendat quantum vtrique debeat.

Talem oportebat Præsidi præesse ei Senatui cuius integritas tanta est, ut iudicari ab eo virtus vellet si rea esset.

Omitto antiqua huius integritatis testimonia, ut attingam nouum: Electi sunt nuper ex eo Senatu extraordinarij iudices; & digni omnes qui eligi possent: permixti sunt totidem libellorum Magistris, nec difficile consortium fuit vbi erat æqualitas meritorum; Præfuit Cancellarius huic concessui, & Lugduni Arcopagum constituit, nec defuerunt Athenæ vbi Lugdunense Athenæum fuit.

Ex iis Iudicibus vnus fuisti PRÆSES MERITISSIME, ostendisti Lugduni qualis esses Gratianopoli.

Adderem plura de te, nisi prohiberes; hæc etiam dixi ferè te inuito; non prohibebis tamen obseruantiam erga te meam; durabit illa quamdiu hi characteres durabuunt; viuunt in me beneficia tua, viuam ego,

PRÆSES MERITISSIME,

Additissimus tibi seruus,

LAVRENTIVS DVRAND.

BIBLIO

BIBLIOPOLA LECTORI.

CVM, AMICE LECTOR, hæc, Doctorem Collectanea in sacrum Tridentinum Concilium, denuo typis mandare decreuissim, condecens esse ratus, hoc meum consilium cum doctissimo illorum Auctore, D. AVGVSTINO BARBOSA, prius communicare volui, vt, si pro sua eximia eruditione quâ pollet, & solet sua ipsius opera, dum subinde magno omnium eruditorum applausu recuduntur, aliquibus semper additamentis exornare, quod huic suo eruditissimo operi posset adiungere, mihi pro singulari sua beneuolentia, in tui maximè gratiam, impertiretur.

Ex quo factum, vt hic liber, tot pulcherrimis ACCESSIONIBVS auctus, nunc altero tanto, vel certè paulominus creuerit.

Quin & TEXTVM Tridentini, qui hætenus desiderabatur, suis locis inserui, vt qui fortè scire cuperet, quomodo in illo habeatur, eo labore leuaretur.

Præter ea CITATIONES aliorum Auctorum diuerso charactere, quem Italicum dicunt, insigniui, vt quæ Auctoris propria essent, & quæ ipse ab aliis efferret, procliuus internoscerentur.

Hæc ferè sunt, quæ huic nostræ editioni accreuere.

Sed vt maior esset horum Collectaneorum utilitas, hanc vltimam editionem variis INDICIBVS, prioribus longè utilioribus, & locupletioribus, simul adornaui.

Quod reliquum est, valere te, & nobis laborique nostro fauere, etiam atque etiam optamus.

ERVDITO D.
D. AVGVSTINO
BARBOSÆ,
V. I. D.
IN . QVVS,
COLLECTANEA DOCTORVM,
INSCRIPTVM,
EPIGRAMMA.

VIS tibi inexhausti, docte AVGVSTINE, laboris
Limes erit? quo vis claudere sine libros?
Num satis est tot iam exegisse Volumina, quorum
Ætas doctrinam non abolebit edax.
Oninibus in terris Operum numerosa tuorum
Copia notescit: vivis in ore virum.
Desine iam tandem: meritum modò gloria Nomen
Efferat, hocque inter cætera laudet Opus.
Floribus insidunt vt apes, quò nectare cellas
Distendant dulci, grataque mella premant:
Sic longam seriem Doctorum cogis in vnum,
Vno vt in intuitu cernere multa iuuet.
Nimirum, quoniam, BARBOSA, amplecteris omnes
Doctor pro multis, omnibus vnus eris.

APPROBATIONES.

IOANNES CLAVDIVS DE VILLE, in S. Theologia Magister, in Ecclesia sanctæ Cræcis
Custos, & in hac diocesi Vicarius Generalis Substitutus: fidem facimus in hoc opere, cui ti-
tulus est: *Collectanea Doctorum, qui super varia Concily Tridentini incidenter trallarunt*, Au-
ctore D. Avgvstino Barbosa Lusitano, V. I. D. omnia Ecclesiæ Catholice, Apostolicæ, & Ro-
manæ sacris documentum consona contineri, opusque esse tanti viri labore improbo dignum;
ideoque typis in publicum bonum tradendum. Lugduni 26. Iulij 1642.

DE VILLE, Vicar. Gener. Substitutus.

NOs infrascripti in sacre Theologiæ Facultate Magistri fidem facimus, perlectum a nobis Li-
brum, qui inscribitur: *Collectanea Doctorum, qui super varia Concily Tridentini incidenter*
Auctore D. Avgvstino Barbosa Lusitano, V. I. D. nunc demum recognovimus, descripta, & aucta, ni-
hilque in eo Fidei orthodoxæ contrarium, aut dissonum animadversum. Lugduni die 2. Au-
gusti 1642.

FR. CLAVDIVS COCHET. Ord. Prædic.

FR. IOANNES PORTIER. eiusdem Ord.

INDEX

INDEX I. DECRETORVM CONCILII TRIDENTINI.

SESSIO I.

DECRETVM de inchoando Concilio. pag. 1.

SESSIO II.

*De modo viuendi, & aliis in Concilio
seruandis.* 1

SESSIO III.

De symbolo fidei. 4

SESSIO IV.

De Canonis scripturis. 5
De editione, & usu sacrorum librorum. 6

SESSIO V.

De peccato originali. 9
De Reformatione. 12

CAP. I. De interpretatione S. Scripturæ in Ecclesiis
necessaria, atque aliis ad id pertinentibus. *ibid.*
1. De prædicationis munere exequendo, & licentia
Superiorum ad id requisita. 18

SESSIO VI.

De Iustificatione. 22

CAP. I. De naturæ, & legis ad iustificandos homi-
nes imbecillitate. *ibid.*
1. De dispensatione, & ministerio aduentus Christi. 23
2. Qui per Christum iustificantur. *ibid.*
3. Iustificationis impij descriptio, & modus eius in
statu gratiæ eliminatur. 24
4. De necessitate præparationis ad iustificationem
in adultis, & vnde sit. *ibid.*
5. Modus præparationis. 25
6. Quod sit iustificatio impij, & quæ eius causa sit. *ibid.*
7. Quomodo intelligatur impium per fidem, & gra-
tiam iustificari. 26
8. Contra inanem hæreticorum fiduciam. 27
9. De acceptæ iustificationis incremento. *ibid.*
10. De oblatione inadorum, deque illius nec-
cessitate, & possibilitate. 28
11. De prædestinatione temerariam præsumptionem
cauendam esse. *ibid.*
12. De lapsis, & eorum reparatione. 29
13. De lapsis, & eorum reparatione. *ibid.*
14. De lapsis, & eorum reparatione. *ibid.*

De Reformatione. 30

CAP. I. De residentia Prælatorum in suis Ecclesiis.
ibid.
1. De residentia in Ecclesiasticis beneficiis. 31
2. Excessus secularium Clericorum, & Regularium
agentium extra Monasteria, ab Ordinario loci
vt deputato à Sede Apost. corrigantur. 31

4. Quæcumque Ecclesiarum minorum Capitula
tories quoribus voluerit Episcopus, & alij ma-
iores Prælati, &c. visitent, corrigant, & emen-
dent, non obstantibus, &c. 34

5. Pontificalia in aliqua diocesi non exercentur,
aut ordinatio fiat sub pena suspensionis ab
exercitiis. 36

SESSIO VII.

De Sacramentis in genere. 39

De Baptismo. 46

De Confirmatione. 49

De Reformatione. 52

CAP. I. Quis capax regiminis Ecclesiarum Catho-
dralium. *ibid.*

1. Quod duas Ecclesias nullus Prælati regat. 46

2. Quod beneficia Ecclesiastica dignis, & residentibus
conferantur. 47

3. Quod deinceps nullus plura incompatibilia be-
neficia Ecclesiastica recipiat. 48

4. Beneficia plura obtinentes suas dispensationes
exhibere tenentur: per competentes vicarios
rectè cura animarum agant, & beneficia suis ob-
sequiis minimè fraudentur. 50

5. Beneficiorum vniones perpetuæ quæ debeant litte-
re declarari post examē factum ab Ordinario. 51

6. Beneficia Ecclesiastica vnita visitentur: per vica-
rios etiā perpetuos cura exercetur: deputatis
ipsorum vicariis fiat cum portione assignan-
da etiam super re certa, non obstantibus, &c. 54

7. Ecclesias exemptas quascumque Ordinarij loco-
rum visitent vt reparentur, & cura animarum
solicite habeantur. 57

8. Consecrationis munus infra tres menses Episco-
pi suscipere tenentur. 59

9. Capitula Sede vacante nulli dent Reuerendas,
nisi æstata occasione obtinenti, aut obtenti
beneficij Ecclesiastici, sub penis, &c. 60

10. Facultates de promouendo continere debent ex-
pressam causam, ob quam alienum accedere
debeant Episcopus. 62

11. Facultates de non promouendo, præterquam in
casibus à iure expressis concessis, ad annum
tantum suffragentur. 63

12. A quocumque præsentari non insistantur, nisi
prævio examine Ordinarij, & approbatione,
exceptis ceteris. *ibid.*

13. Causæ civiles exemptorum, Clericorum seculari-
um, & regularium degentium extra Mona-
sterium, videantur ab Episcopis vt deputatis
à Sede Apost. 65

14. Ordinarij curent vt hospitalia quæcumque, etiam
exempta, à suis administratoribus fideliter gi-
bernentur. 67

SESSIO

Index Decretum Concil. Trid.

SESSIO XIII.

- De venerabili Eucharistia sacramento.* 68
- CAP. I.** De reali præsenti Domini nostri Iesu Christi in sanctissimo Eucharistie sacramento. *ibid.*
1. De ratione institutionis huius sanctissimi Sacramenti. 69
3. De excellentia sanctissimæ Eucharistiæ super reliqua Sacramenta. 70
4. De transubstantiatione. 71
5. De cultu, & veneratione huic sanctissimo Sacramento exhibenda. 72
6. De asseruendo S. Eucharistiæ sacramento, & ad infirmos deferendo. 73
7. De preparatione, quæ adhibenda est vt dignè quis sacram Eucharistiæ percipiat. 74
8. De vsu huius admirabilis Sacramenti. 76

De sacrosancto Eucharistia sacramento. 77

De Reformatione. 79

- CAP. I.** De officio Praelatorum in subditorum correctione. *ibid.*
2. In criminibus appellationis causa à sententia Episcopi quando Metropolitano, & quando vni ex vicinioribus sit commenda, eorumve vicariis, & non inferioribus. 83
3. Ad primæ instantiæ intra triginta dies dentur gratis reo appellanti. *ibid.*
4. Quando certis Episcoporum numerus à iure requisitus non potest assistere Episcopo deponenti ac degradanti clericum, assistant totidem Abbates certi eiusdem diocesis, quibus assistere non volentibus assistant personæ aliquæ in dignitate constitutæ. 84
5. Gratias mendacibus, aut taciturnitate extortas pro remissione peccati, aut penæ ad quam criminolos fuerat condemnatus, reuocetis, qui gratiam fecisse dubitatur. 85
6. Episcopus nequaquam moneatur, aut ciretur vt personaliter compareat, nisi ob causam ex qua dependens, aut priuandus veniet. 86
7. Testes contra Episcopum quibus qualitatibus præditi esse debeant, sique carentes grauius puniri mandandi. *ibid.*
8. Causæ Episcoporum quando coram Pontif. referantur, & perceptum timentur. *ibid.*

SESSIO XIV.

De sanctissimo Penitentia sacramento. 87

- CAP. I.** De necessitate, & institutione Sacramenti Penitentiae. *ibid.*
2. De differentia Penitentiae, & Baptismi. 88
3. De partibus & fructu sacramenti Penitentiae. 89
4. De contritione. 90
5. De confessione. 91
6. De ministro sacramenti Penitentiae, & absolutione. 96
7. De casuum reservatione. *ibid.*
8. De satisfactionis necessitate, & fructu. 101
9. De operibus satisfactionis. 103

De Extrema vnctione. *ibid.*

- CAP. I.** De institutione sacramenti Extremæ vnctionis. 104
2. De effectu sacramenti Extremæ vnctionis. 105
3. De ministro sacramenti Extremæ vnctionis, & tempore, quo dari debeat. 106

De sanctissimo Penitentia sacramento. 108

De sacramento Extremæ vnctionis. 111

De Reformatione. *ibid.*

- CAP. I.** Si prohiberi ascendere ad Ordines, ascendant, si suspensi, aut interdicti à proprio Prelato malè se gesserint, puniantur. *ibid.*
2. Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, aliter subditum, etiam prætextu familiaritatis, ordine præsumat. 112
3. Episcopus suos Clericos ab alio malè promotus non ante admittat ad officia celebranda, quam eos suo præcui examine dignos iudicauerit. 113
4. Nullus Clericus est exemptus à correctione Episcopi residentis etiam extra visitationem agentis tanquam sit deputatus à Sede Apost. 114
5. Consecutorum litterarum in quibus vim habeant. *ibid.*
6. De honestate in vestibus à Clericis seruanda. 116
7. Voluntarius homicida quantumvis occultus, omni Ordine ac beneficio caret casualis autem, aut vim vi repellens ex causa, ab Ordinatione loci, aut Metropolitano cognita causa, ac probatis peccatis dispensatur. 117
8. Episcopus valens ex privilegio punire subditos alienos, non potest punire Clericos alienos reos criminum, etiam atrocium, nisi ex proprii clericorum Episcopi, aut personæ ebo deputandæ interuentu. 119
9. Beneficia vnius diocesis nullo prætextu vniatur beneficiis alterius diocesis. 120
10. Beneficia regularia conferantur non nisi Regularibus actis, aut qui esse debeant. *ibid.*
11. Nullus admittatur ad professionem, nisi vt in Ordine, ad quem transferatur, sub obedientia maneat, & beneficiorum secularium, etiam curatorum incapax existat. 122
12. Solus competenter ex suis dotans, aut de nouo capellam fundens, in patronatus obbeat. 123
13. Preteritum beneficiandus ipsi ordinario, alias institutio sit nulla. 125

SESSIO XXI.

- CAP. I.** Laicos, & Clericos non conficientes, non astringi iure diuino ad communicationem sub vtraque specie. 126
2. Ecclesiæ potestas circa dispensationem sacramenti Eucharistiæ. 127
3. Totum, & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub qualibet specie sumi. *ibid.*
4. paruulos non obligari ad communionem sacramentalem. 128

De communionem sub vtraque specie, & paruulorum. *ibid.*

De Reformatione. 129

- CAP. I.** Episcopi gratis debent ordinare, dimissiones, & testimoniales dare, nec illi eorumve ministri aliquid pro sigillo etiam sponte oblatum recipere possint. Vbi est consuetudo aliquid recipiendi pro litteris, nihil capiatut à Notariis pro officio ultra decimam vnius aurei partem, modo aliunde us non suppetat salarium, &c. *ibid.*
2. Nullus quantumvis idoneus secularis clericus maioribus ordinetur, nisi prius habeat beneficium sufficientem ad vitam quod resignare non possit, nisi, &c. vel patrimonium, aut pensionem similiter vte sufficientem. 131
3. Testes paræ quorumcumque prouentuum, & obventionum, tam dignitatum, quam canonicatum, personatum, &c. conuertenda est in distributiones quotidianas, vbi et sic ita tenent, vt negligantur, dimittanturque solis intercessionibus Salus consuetudine, per quam non inferius

Index Decretorum Concil. Trid.

- uientes recipiunt minus tertia saltem parte; contumaces vltimis puniendi. 139
4. Vbi vnus Rector non sufficit populo, adiungat sibi Sacerdotes competentes, datur modus eligendi: nouas parochias, etiam inuicem Rectoribus, & presbiteris. In nouis parochiis danda portio ex fructibus quomodolibet pertinentibus ad matricem Ecclesie, quia portione non sufficiente compellendus populus dare necessaria. 141
5. Propter Ecclesiarum paupertatem, & in casibus à me permixtis faciat Episcopus vniuerses perperuas quorumcumque Ecclesiarum parochiarum, & aliorum beneficiorum, etiam non curatorum cum curatoriis. 144
6. Imperitis, sed honestis vix Rectoribus vicarij pro tempore deputentur cum parte fructuum assignanda scandalorum autem viuentes, & viuere perscrutantes, potuerunt beneficiis suis. 145
7. Episcopus curet Ecclesias versuare, vel alijs collapsas restaurari, si fieri potest, ex fructibus ad eas pertinentibus, quibus non sufficientibus constituant parochiani. Si autem non possunt illas Ecclesie vilatenus restaurari, destruantur locumque conuertatur in locum profanum non sordidum, & beuiculis talium Ecclesiarum transferantur cum oneribus ad matricem Ecclesiam. 146
8. De Episcoporum cura, & visitatione eorum, quæ ad suam Ecclesiam pertinent. 149
9. Quotiescumque elemosynarum onerem, & vnus penitus tollitur. Indulgentias, & spirituales gratias ordinarij publicent, & duo de Capitulo fideliter elemosynas recipiant sine vlla mercede. 150

SESSIO XXII.

- De sacrificio Missæ.* 152
- CAP. I. De sacrificij Missæ institutione & representatione. 154
1. De effectu sacrificij Missæ. 158
2. Quod sacrificium Missæ soli Deo offeratur. 160
4. De Canonis Missæ antiquitate, & auctoritate. ib.
5. Quæ ratione caeremoniarum, vestes & alia, quæ ad Missam pertinent, statuta sint. ibid.
6. Missa etiam ea in qua nullus præter Sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter communicat, est publica, sitque pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia. 161
7. Causæ plures afferuntur, ob quas præceptum sit Sacerdotibus ut aquam vino in calice offerendo miscerent. 162
8. Missa non dicenda vulgari lingua, eius tamen mysteria populo sunt frequenter inculcanda per animarum curatores. ibid.

De sacrificio Missæ.

ibid.

De obseruandis, & euitandis in celebratione Missæ.

163

De Reformatione.

169

- CAP. I. Omnes clericis sint à negotijs secularibus alieni, honestè, grauerque legerant, ac fidei viuam; cum ceteri in eos suos oculos contineant, ex illis fumant, quod inueniunt. ibid.
1. Qualitates studendorum ad Ecclesias cathedralis, qui vita bona, & Ordine facto præditi esse debent, ac tales, qui ceteros docere valeant quæ probati debent testimonij, &c. 170
3. Dispositiones quotidianæ ciuitatis ex tertia parte quorumcumque fructuum, quorumcumque beneficiorum; portiones absentium cedunt pijs locis abbatis Episcopis, nisi actu ministrant in Ecclesia contra extra ciuitatem. 171

Barthol. Celsi. in Concil. Trid.

4. In Cathedrali, vel Collegiata, etiam Regulari, mactipatus non habeat vocem in Capitulo, nisi sit subdiaconus; oceribus subeundis per se infra annum sint quique idonei. In posticum promouantur, fiat solis habentibus integre ætatem, &c. 172
5. Dispositiones committendæ extra curiam Rom. ab Ordinariis videantur, nec gratioso effectum habeant, nisi Episcopus cognouerit summatim 175
6. Vltimæ voluntates circumspiciendæ cõmendant. ib.
7. In appellationibus, &c. feruentur tenor cap. Romana. de appell. in 6. 177
8. Episcopi plenissimè videantur pias omnes dispositiones quorumcumque collegiorum, exceptis iis, quæ sunt sub immediata Regum protectione, non obstantibus, &c. 178
9. Administratores cuiusvis fabricæ, confraternitatis, & quorumcumque priorum locorum, singulis annis reddant rationem Ordinario, nisi aliter in fundatione sit cautum. 181
10. Notatiorum quorumcumque sufficientiam seruentur Ordinarij, & non sufficientes, se delinquentes prohibeant, ac arceant à causis ecclesiasticis ad arbitrium suum. 184
11. Occupator quorumcumque obuentuum pijs locis assignandorum, aut impediens quorumcumque colore ne fructus percipiantur à quibus deontur, anathemati subiacet tandio, quandiu non restituerit, ac summo Pontifici absoluteionem non obtruncit. ibid.

SESSIO XXIII.

Vera & Catholica doctrina de sacramento Ordinis.

186

CAP. I. Sacramentum & Sacerdotium in quod vetus translatum est, à Christo Salvatore nostro institutum. 187

2. Ad venerationem tanti sacrificij ab initio Ecclesie fuerunt in vsum septem Ordines, quorum sunt alij maiores, ita vt subdiaconatus referatur inter maiores. ibid.

3. Ordo est propriè & verè vnus ex septem S. Ecclesie Sacramentis. 189

4. Ordo imprimat characterem indelebilem. 189

De sacramento Ordinis.

190

de Reformatione.

191

CAP. I. De residentia Prelatorum, & curatorum, & penis supra id impostis. ibid.

2. Cathedralium præfecti ultra tres menses consecrationem differentes, fructibus percipere restituentibus sunt obnoxij, & eodem mensibus absentes, sunt ipsis Ecclesijs ipso iure priuati. 200

3. Episcopi per semetipsos Ordines conferunt, nisi sint impediti. 201

4. De prima tonsura initiandis. ibid.

5. Ordinarij volentes quibus debeant esse muniti. 202

6. Nullus omnino beneficij sit capax, nisi qui habeat 4. annos. Forti priuilegio gaudere volens, quæ habere ac agere debeat. 203

7. De examine ordinandorum. 209

8. Vbi quisque à proprio Episcopo, aut alio, sed de proprijs licentia, & testimonio, sub qua pena, ordinandus ad cathedralem Ecclesiam, aut ex diocesi inuentam conuenerit eorum statum à inter temporibus conueniat. ibid.

9. Episcopus familiarem ordinans, conferat statim ei beneficium te ipsa. 214

10. Abbates exempti, etiam nullius diocesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subdito dent dismissiones. 214

Index Decretum Concil. Trid.

- missoriam, nec quæcumque Capitula, etiam Cathedralium Ecclesiarum. 216
11. Minoribus ordinandi seruent interdicta, exerceant Ordinis suscepti officium reuerentur superiores in Ordine, frequenter communionem sumant, sintque tales quos sciunt spes maioribus Ordinibus dignos ostendat, annus sit medius à postremo minorum ad primum maiorum Ordinem. 218
12. *Ætas* hic expressa ad subdiaconatum, diaconatum, & Presbyteratum, seruanda etiam per Regulares examinanda ab Episcopo. 220
13. Subdiaconi ordinentur sperantes se continere posse diebus festiuis, quibus Alti ministrarent communionem sumant, annus sit elapsus ante promotionem ad diaconatum, Ordines facii duo nulli conferantur eadem die. 222
14. Ordinandi sunt Presbyteri, qui annum egerint in exercitio diaconali, & sint tales, qui nouerint docere cæteros, & ministrare Sacramenta castis moribus honorum operum, & dent exemplum, & vitæ monita, ordinari frequentur Missam celebrent. Quidam promoueri per saltum dispensabiles ab Episcopo. 224
15. Nullus etiam Regularis, sine approbatione Episcopi potest confessiones secularium etiam Sacerdotum audire. 226
16. Quisque ordinandus vilis sit Ecclesiæ, & in ea adscribatur, fundatur suis ibidem munibus. Defertor puniatur. Nemo peregrinus sine licentia commendatus sui Ordinarij celebret. 234
17. Exercitia minorum Ordinum testatui debent assignatione facta fructuum simplicium beneficiorum, vel fabricæ. Deficientibus tamen Clericis cultibus coelestibus sufficiantur coniugari monasterii confusari, & induci, clericali tamen Ecclesiæ. 235
18. De collegio puerorum in singulis Cathedralibus instituendo. 236

SESSIO XXIV.

- De sacramento Matrimony.* 242
- De reformatione Matrimony.* 243

- CAP. I. De modo celebrandi matrimonium ritè, & solemniter. *ibid.*
2. Cognatio spiritalis orta ex Baptismo, aut Confirmatione, inter quas personas contrahatur. 265
3. De impedimento publicæ honestatis. 270
4. De affinitate ex fornicatione contracta, quæ tantummodo vsque ad secundum gradum dirimit matrimonium postea contractum. 271
5. De dispensationibus in gradibus prohibitis. 273
6. Matrimonium inter raptorem & raptam, an & quando ritum. 276
7. Quomodo vagi homines admittantur ad matrimonium. 277
8. Concubinarij quomodo ab Ordinarijs puniendi. 278
9. Cogendi ad matrimonia contrahenda quales, & quomodo puniantur. 280
10. De temporibus, quibus benedictiones nuptiales non sunt faciendæ. 281

De reformatione. 282

- CAP. I. De iusta ac saluberrima electione Pædagogum, ac Cardinalium habenda. *ibid.*
2. Concilia provincialia quolibet mœnno fiat per ipsorum Metropolitanum, aut eo impedito, Cœpiscopum antiquiorem. Ad ea conueniant

- quicumque de iure, vel de consuetudine interesse debent. Synodi diocesane quotannis celebrentur. 284
3. Visitationem suæ diocesis faciant Episcopi, & alij superiores, eamque absoluant intra biennium, nec non cægat ab inutilibus sumptibus exceptis procuratoribus, & vicualibus. 287
4. Pædicationis minus frequenter obendum; à Parochianis Ecclesiæ parochialis aduocanda est ad audiendum verbum Dei, nullis contradicente Episcopo pædicare præsumat in Ecclesiis, etiam Regularium, &c. 291
5. Causæ criminales grauiiores contra Episcopos à solo Papa cognoscantur, & remittuntur; aliquando tamen causæ disquisitionem Metropolitanis committit, qui solam sibi instructionem faciât, & ad sanctissimum mittent minores criminales cognoscantur à solo Concilio Provinciali. 294
6. De dispensatione irregularium, & absoluteione casuum ab Episcopo sciendæ. 295
7. Sacramenta admissitentur eorumque vis frequententer explicetur lingua vernacula, Missæ quoque mysticum populo diligenter inculcetur explicatione eius, quod agitur. 305
8. Pœnitentia publica, publicè peccantibus iniungenda, nisi Episcopi arbitrio aliter fuerit visum. Pœnitentiarj in singulis Cathedralibus instituendi. *ibid.*
9. Ecclesiæ seculares quæ nullius sunt diocesis, ab Episcopo viciniore visitentur, aut alio qui hic ponitur modo. 308
10. Subditi Episcoporum nulla appellatione suspendere possunt executionem visitationis. 309
11. Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & priuilegia particularis, &c. 311
12. De ætate, & qualitate suscipiendorum, in Ecclesiis cathedralibus, & professione fidei, officio, ac de residentia. 312

De professione fidei. 317

Canonici, seu dignitates; an & quando, & sub qua pena teneantur suscipere Ordines annexos suis canonicatibus dignitatibus, præbendis seu Portionibus. 319

De residentia canonicorum, & penis contra eam non facientes impositis. 321

Monitiones S. Caroli Borromæi ad Canonicos. 327

Tabella Canonice accommodata ad preces horarias deuotè continendas. *ibid.*

23. Cathedrales tenues summus Pontifex, valuit ac cessione ex fructibus auget. Interea certo modo prouidentur Episcopo. Parochiales, sed tenues Ecclesiæ sunt augendæ. Pensionibus beneficia tenuia grauius minime content. Parochias suas singulas singuli parochiani frequentent. 328
24. In nulla prouisione, seu admissione ad possessionem cuiuscumque beneficij hât vllæ fructuum deductiones conuertibiles in vsum non pios, consuetudinibus laudabilibus exceptis, & per Episcopum probatis. 330
25. In Ecclesiis Cathedralibus, & collegiatarum insignium præbendis multis, sed tenuibus, & in sufficiensibus hæc sit ratio, ut ipsæ præbendæ vnione quorundam aliorum beneficiorum crescant, aut patronorum consensu præbendarum quorundam fiant tanta supplicio, quæ non officiat celebrando cultui diuino, non obstantibus, &c. 332

Index Decretum Concil. Trid.

16. De constitutione vicarij, & economi Sede vacante ad Capitulum pertinent. 333
17. Singula singulas personas conferantur beneficia ecclesiastica, obinenti tamen in sufficientem confertur potest alio simplex, dummodo utrumque personalem residendum non requiratur. Obinentes plures parochias dimittant vitam voluerint, & alteram teneant. 337
18. Parochialis Ecclesie vacatio quando contingit, has examen per concursum, promissis edictis, deserviantur qualitates eorum, qui debebant examinare. Si Ecclesia fuerit in patronatus ecclesiastici, & institutio pertineat ad Episcopum, quod iam strictius erant observanda, quoniam casu quo Ecclesia fuerit in patronatus laicorum, &c. 342
19. Expectantibus habentis concessis vii nulli fas est. Reversutiones mentales, &c. nulli concedantur. 357
20. Causae omnes ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes in prima instantia coram Ordinariis locorum cognoscantur, & infra biennium terminentur ex quo licebit ad alium iudicem appellare, immo & ante in alio casu. Causae criminales & criminales solas Episcopus cognoscit, capiam casu quo controuertitur de huiusmodi causae cognitione, &c. Legati de latere non procedant contra clericos, aliasve personas ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisiti, & negligente. Agitur de mercede actorum dantis appellanti, &c. 358
- Causae in quibus appellatio admittitur ab interlocutori, vel quia vim diffinitiva habet, vel quia damnum irreparabile continet.* 362

SESSIO XXV.

- De Purgatorio. 368
- De invocatione, veneratione, & reliquiis Sanctorum, & sacra imaginibus. 369
- De Regularibus, & Monialibus. 372
- CAP. I. Regulares teneri ad observantiam Regularum profecto sunt. ibid.
2. Regulares utriusque sexus nihil habeant proprii, & vasa mobilium, ad superioribus conuocatis permittantur, sub poenis, ut ibi. 373
3. Omnes Conuentus, seu monasteria Mendicantium (Capucinis exceptis) & Minoribus de Observantia possint retinere, & possidere bona immobilia, & id omnibus monialibus tam virorum, quam mulierum constitutum numerus, qui ex redditibus propriis Monasterij sustentari possint, vel ex censibus elemosinis monasteria noua non erigantur, nisi cum licentia Episcopi. 377
4. De clausura, & quodcumque semper & in omnibus seruanda. 379
5. Clausura Monialium seruatur, & restituitur ubi violata fuerit, sub poenis, ubi Moniales ex legitima causa quouidque excepti, & ad breve tempus nulla septem monasterij ingredi audeant sine Episcopi licentia, vel superioris, sub poena excommunicationis. Monasteria Monialium existentia extra verbes, reducuntur intra verbes, mo oppida. 381
6. Superiores quouidque erigantur per vota secreta, alias electio nulla sit. 384
7. Monialium superior eligatur non minor 40. annos, Barby Colleg. in Concil. Trid.

- & quae post octo annos professionis laudabiliter vixerit, & si talis non sit 10. monasterio eligatur ex alio ut in text. vel ex eodem monasterio vna eligatur, quae trigessimam annam compleuerit, & vniuersum monasterio sit vnica superior. Et Episcopus in huiusmodi electionibus secularis superior sit ante cancellarium facultellum ad audenda singulorum vota. 396
8. Monasteria Sedi Apostolice immediate subiecta deputent personas quolibet tenorem, quae libere statuant, & deliberent, ac visitent, & si negligenter fuerint, suppleat Metropolitanus provinciae. 398
9. Monasteria Sancti monialium Sedi Apostolice immediate subiecta ab Episcopo locorum gubernentur. 399
10. Monialibus his, qui tunc in anno ab Episcopo, vel superioribus obiciantur, extra ordinarius Confessor. Iuxta septem monasterij non constructur sanctissimum Christi corpus, sed in publica Ecclesia. ibid.
11. Personae seculares seu Regulares exercentes curam animarum in purgationem secularium immutantes in monasterij virorum, seu mulierum subiectae sine visitatione, & correctione Episcoporum locorum, exceptis monasterijs, de quibus in text. 401
12. Regulares in suis Ecclesiis publicent, & seruent censuras & interdicta emanata, secundum Sedi Apostolice promulgata etiam mandare Episcopo. Dicit si si p. excepti ab Episcopo per Regulares etiam seruentur. 404
13. Episcopi locorum compoant lites praecedentis inter Regulares, omni appellatione remota. Et vocati ad professiones accedant omnes, etiam exempti Clerici tam seculares, quam Regulares. 406
14. Regularis non subditus Episcopo, si extra claustra deliquerit, si a superiore instant Episcopo non puniatur, potest ab ipso Episcopo puniri. 410
15. Professio in Regularibus, tam viris, quam mulieribus, non fiat ante 16. annum completum, & post annum suscipere habetur. 412
16. Renunciatio aut obligatio non potest fieri in iuramento, seu favore causae praeterita non licentia Episcopi, vel vniuersi finiti tempore nouitatus superiores admittant Nouitum ad professionem, vel eos in monasterio occidant, quibus testantur omnia, quae dederant monasterio ante professionem, ut in text. 417
17. Mulieres volentes habitum Religionis assumere, sine maiores duodecim annos, & examinatione ab Ordinario, sicut de ante missionem professionis, Proinde Praefecta monasterio certiorum faciat Episcopum ante mentem finiti nouitatus. 423
18. Anathematizantur quicunque cogentes puellam, viduam, aut quauis mulierem ad ingrediendum monasterium, equitandum professionem, & ad id suorum dantes, & quouidque eadem ad id consentientes. Excipiuntur casus in text. 425
19. Quando, & quomodo sit audiendus, qui praetendit per vim, aut metum, seu aut debitam iram profellum fuisse. 426
20. Abbates, ubi sunt Ordinum Capiti, & ceteri superiores Ordinum Episcopus non subiecti, visitent monasteria & Ecclesias ubi subiectas. 428

Index Decretorum Concil. Trid.

21. Monasteria, & Prioratus prouidentur de personis regularibus, qui vitam monasticam, & regularem obsequium faciant, & habitum suscipere cogantur. *ibid.*
22. Decreta Concilij de Regularibus, & Monialibus obseruentur in omnibus, & nobis, monasteriis, & collegiis quorumcumque Regularium, tam viro- rum quam mulierum, non obstantibus quibuscumque priuilegiis, & eusa incumbit Episcopis, & alijs Prelatis, & superioribus, vt in text. *433*

De Reformatione.

434

CAP. 1. Episcopi fructus suorum Ecclesiarum, non consanguineis, & familiaribus, sed pauperibus distribuunt, & tradunt ipsi in hoc decreto noua viuendi. *ibid.*

1. Patriarche Primates & alij superiores Prelati dent operam, vt recipiant, & obseruentur decreta Concilij ab ipsis, & a suis subditis, & negligentes ad Papam deuocuantur, qui quidem superiores curent, vt in omnibus locis, & precipue in vniuersitatibus summam doctrinam Doctores doceant, vt in text. & precipue quoad fidei profissionem emittendam. *436*
2. Excommunicationes non facile decernantur, & concedantur, sed ex grauioribus causis, & magna circumspectione, vt ibi. Excommunicati si per animum non resipiscunt, de heresi suspecti teneantur. *437*
3. Episcopi, & alij Prelati, & superiores Ecclesiarum curent in suis Ecclesijs, vt Missae celebrentur, aut saltem commemoraciones pro defunctis, aut legata fecerint, pro illorum anima fiant, eo meliori modo, quo ipsis videbitur, prouidentes, vt defunctorum animae suis defraudentur suffragijs. *442*
4. Beneficia constituta ad aliquod munus, conferantur personis idoneis, nec in collatione detorqueantur oneribus, vel muneribus iam constitutis quoquo modo, sed cum diligentia obseruentur. *444*
5. Episcopi in visitatione & in casibus cognoscendis habeant duos ex Capitulo eligendos quolibet anno qui secum causas cognoscant, vt in text. *445*
vbi late quoad vota illorum, & quando possit solus Episcopus procedere. Idem Episcopus habeant primam sedem in choro, & precipuam auctoritatem in omnibus agendis, & conuocetur ab eo Capitulum, vt in text. *445*
6. Accessus & regressus omnino tollatur. Item & eoadiutorie cum futura successione non dantur, nisi ex causa eogata a summo Pontifice. *451*
7. In hospitalibus hospitalibus exerceatur, & vbi noui poterint ex causa ob defectum peregrino-

rum, fructus illi destinati ad hospitalitatem applicentur alicui opere piae, nisi alicui in fundatione statutum fuerit. *456*

8. Suspensionatus praesentum probetur ex fondatione vel donatione, siue ex multiplicatis praesentationibus. Vniuersitates, & communitates plenam probationem faciant, ex praesumptione, quae habetur contra illos. Episcopi praesentatos a patronis non idoneos repellant, & illorum examinatio ad ipsos Episcopos spectat. *458*
9. In Concilijs provincialibus, seu diocesanis designentur praeter ordinarios aliquae personae, quibus causae ecclesiasticae delegari possint quouies, & ubi opus fuerit, ita vt vnaquaeque diocesis quatuor saltem habeat, & designatio facta transmittatur ad Papam ab Episcopis. *467*
10. Anticipatae solutiones in ecclesiasticis locutionibus ad longum tempus irritantur. *470*
11. Decimarum solutio interdicta, sub poena excommunicationis. *471*
12. Quarta quae functionalium dicitur Ecclesiae persoluitur, non obstante, &c. *472*
13. Clerici concubinari puniantur post monitiones sub factas vt in text. & cogitatio causarum concubinariorum ad Episcopos ipsos pertineant. Episcopi concubinariorum monentur a Synodo Provinciali, & non emendant suspensionem, & perseverantes ad Papam causas deferantur. *475*
14. Filij clericorum illegitimi in Ecclesia, in qua patres beneficia obtinuerunt, ipsi non habeant, & quocumque circa hoc in fraudem factam fuerint, irritentur, & nulla censentur. *477*
15. Beneficia curata in simplicia conuerti non possunt, etiam cum assignatione vicarij perpetui, & quae in curata reducta fuerint, post mortem vicarij, vel Rectoris recedant ad primitiuam naturam. *481*
16. Episcopi dignitatem suam conferant, nec Principibus, vel Baronibus secularibus assistant, aut inseruiant. *ibid.*
17. Sacri Canonici ex lege obseruandi sunt, nec nisi urgenti causa dispensandi est. *483*
18. Duellorum usus tollendus est, & pugnae ac permittentes puniendi sunt, vt ibi. *484*
19. Ecclesiastica libertas, & immunitas obseruanda est, & contra violatores statuta est poena, vt ibi. *487*
20. In omnibus decretis salua semper est Sedis Apostolica auctoritas. *489*

De Indulgentiis.

ibid.

De defectu ciborum, ieiunijs, & diebus festis.

490

De indice librorum, Catechismo, Breuiario, & Missali. *491*

INDEX II. CAPITVLORVM.

<p>A</p> <p> <i>Baduentis.</i> p. 181 <i>Abbatibus.</i> 431 <i>Abbatibus.</i> 216 <i>Abbatissa.</i> 396 <i>Ad cathedralium.</i> 45 <i>Ad maiores.</i> 59 <i>Administratores.</i> 181 <i>Ad minores.</i> 202 <i>Admonet.</i> 456 <i>Anathemati.</i> 425 <i>Apostolus.</i> 306 <i>A sententia.</i> 83 <i>Attendans.</i> 400</p>	<p><i>Cum potestas.</i> 490 <i>Cum precepto.</i> 193 <i>Cumque natura.</i> 160 <i>Cum scriptura.</i> 188 <i>Cum vero.</i> 26.84 <i>Cupiens.</i> 487 <i>Curent.</i> 67</p>	<p>I</p> <p><i>Iam verò.</i> 106 <i>In commutationibus.</i> 176 <i>In Ecclesiis.</i> 332 <i>In electione.</i> 394 <i>In exemptorum.</i> 66 <i>Inferiora.</i> 47 <i>In monasterijs.</i> 402 <i>In pluribus.</i> 330 <i>Insuper cum.</i> 114 <i>In quacunq[ue].</i> 412 <i>Instituta.</i> 104 <i>Insuper declarat.</i> 127 <i>Insuper hortatur.</i> 490 <i>Ita plerumque.</i> 280 <i>Itaque.</i> 126 <i>Iussita.</i> 270</p>
<p>B</p> <p><i>Beneficia.</i> 55 <i>Bonifacius.</i> 383</p>	<p>D</p> <p><i>Decernit.</i> 276.357. & 472 <i>Declarat.</i> 24 <i>Demum.</i> 101 <i>Denique.</i> 128 <i>Detestabilis.</i> 484 <i>Dispensationes.</i> 175 <i>Disponuntur.</i> 25 <i>Docet experientia.</i> 266 <i>Docet praterca.</i> 89.103</p>	<p>L</p> <p><i>Legati.</i> 177 <i>Liberati.</i> 423 <i>Licet Episcopis.</i> 296 <i>Locorum.</i> 58</p>
<p>C</p> <p><i>Capitula.</i> 34 <i>Capitulum.</i> 334 <i>Causa criminales.</i> 294 <i>Causa Episcoporum.</i> 86 <i>Causa omnes.</i> 339 <i>Censura.</i> 403 <i>Ceterum.</i> 88 <i>Circa.</i> 96 <i>Cogis.</i> 436 <i>Commune.</i> 70 <i>Concedit.</i> 377 <i>Consuetudo.</i> 73 <i>Contingit.</i> 442 <i>Contritio.</i> 90 <i>Controuersias.</i> 406 <i>Cum adolescentium.</i> 237 <i>Cum autem.</i> 187 <i>Cum beneficia.</i> 140 <i>Cum dignitates.</i> 314 <i>Cum Ecclesiasticis.</i> 338 <i>Cum etiam.</i> 118 <i>Cum ex notariorum.</i> 184 <i>Cum illud.</i> 147 <i>Cum in beneficijs.</i> 421 <i>Cum multa.</i> 151 <i>Cum non deceat.</i> 133 <i>Cum nullus.</i> 234 <i>Cum plerumque.</i> 432</p>	<p>E</p> <p><i>Adem.</i> 13.30.80. & 372 <i>Ecclesiarium.</i> 33 <i>Ecclesijs.</i> 200 <i>Episcopi etiam.</i> 142.171. & 178. <i>Episcopi per se.</i> 201 <i>Episcopi vs.</i> 309 <i>Episcopis.</i> 32 <i>Episcopus familiarem.</i> 214 <i>Episcopi quoscunque.</i> 113 <i>Ergo Saluator.</i> 69 <i>Et cum sancta.</i> 160 <i>Et quamuis.</i> ibid. <i>Et quia.</i> 110 <i>Et quoniam.</i> 85.112. & 158 <i>Et si Missa.</i> 162 <i>Ex institutione.</i> 92 <i>Expedit.</i> 344</p>	<p>M</p> <p><i>Magna.</i> 470 <i>Mandat.</i> 370 <i>Minoret.</i> 219 <i>Monasteria.</i> 298.399 <i>Monet.</i> 162 <i>Multi.</i> 278</p> <p>N</p> <p><i>Nemini.</i> 374 <i>Nemo autem.</i> 28 <i>Nemo etiam.</i> 123 <i>Nemo quacunq[ue].</i> 46 <i>Nemo quoque.</i> 28 <i>Nihil est.</i> 169. <i>Non licet.</i> 60.125 <i>Non potest.</i> 482 <i>Non sunt.</i> 471 <i>Nulla quoque.</i> 417 <i>Nulli.</i> 36 <i>Nullus in posterum.</i> 220 <i>Nullus itaque.</i> 72 <i>Nullus prima.</i> 104</p>
	<p>F</p> <p><i>Facultates.</i> 62.63</p> <p>G</p> <p><i>Graue.</i> 278</p> <p>H</p> <p><i>Hec omnia.</i> 433 <i>Hanc.</i> 25</p>	<p>O</p> <p><i>Omnes.</i> 114 <i>Optandum.</i> 434 <i>Opta</i></p>

●

INDEX

INDEX III.

BVLLARVM, ET CONSTITVTIONVM APOSTOLICARVM.

C

CLEMENTIS VIII. incip. *Exponit.* pag. 105. n. 1
Alia incip. *Nullus omnino.* 378.2
Alia incip. *Quoniam ad institutum.* 379.2

E

EVGENII IV. incip. *Qui creditum.* 199.2

G

GREGORII XIII. incip. *Ascendente Domino.* 134.1. & 422.2.
Alia incip. *Quo magis.* 240.2
Alia incip. *Deo sacris.* 378.2. & 384.1
Alia incip. *Ad Romani Pont.* 364.1
Alia incip. *Vbi gratie.* ibid.
Alia incip. *Dubijs.* ibid.
Alia incip. *Que sanctimonialium.* ib.
Alia incip. *Quanto fructuosius.* 422.2
GREGORII XIV. incip. *Onus Apostolicæ.* 283.1
GREGORII XV. incip. *Inscrutabili.* 22.1. 58.2. 67.2. 384.2. 392.2. & 398.2

P

PAULI V. incip. *Eximie.* 363.2
Alia incip. *Sanctissimus.* 278.2
Alia incip. *Ministerio.* 379.2

Alia incip. *Ecclesie.* ibid.
Alia incip. *Facultatum.* 384.1
Alia incip. *Monialium.* ibid.
PII IV. incip. *Cum sicut.* 80.2
PII V. incip. *Sanctissimus.* 18.1. & 266.2

Alia incip. *Ad exequendum.* 56.2
Alia incip. *Exposcit.* 59.1
Alia incip. *In suprema.* 194.1
Alia incip. *Cum illius vicem.* ibid.
Alia incip. *Ex debito pastoralis officij.* 294.1

Alia incip. *In conferendis.* 346.1
Alia incip. *Circa pastoralis officij.* 378.2. & 384.1
Alia incip. *Decor.* 384.1

S

SIXTI V. incip. *Sanctimonialium.* ibid.

V

VRBANI III. incip. *Cum antecessor.* 105.1.
VRBANI V III. incip. *S. Synodus.* 194.1
Alia incip. *Secretis.* 213.1
Alia incip. *Rom. Pont.* 379.2
Alia incip. *Sacro sanctum Apostolatus ministerium.* 384.2

INDEX IV.

Decisionum sacrae Rotae Romanae, & Congregationis Cardinalium.

EX DECISIONIBVS S. ROTÆ ROMANÆ.

	<i>Bulen.</i> 1. Decembr. 1588.	pag. 35. num. 1.
	<i>Adrien.</i> 3. Decembr. 1622.	240.1
	<i>Adiacen. beneficij</i> 15. April. 1622.	239.2 <i>Coccina Dec.</i>
	<i>Agathen.</i> 19. Nouembr. 1616.	183.2
	<i>Agrigentina</i> 17. April. 1627.	471.2
	<i>Alatrina</i> 16. Martij 1630.	118.2
	<i>Albanen.</i> 5. Februarij 1628.	232.2
	& <i>successionis</i> 20. Maij 1602.	367.1 <i>Gregorio XV.</i>
	& <i>Prioratus</i> 21. Maij 1603.	460.2
	<i>Albinganen.</i> 27. Iunij. 1626.	330.2
	<i>Alexandrina</i> 3. Martij 1594.	329.1
	& 11. Maij 1630.	340.2
	<i>Algaren. dismembrationis</i> 5. Iunij 1617.	366.2. & 367.1 <i>Remboldo.</i>
	<i>Aliphana iurispatr.</i> 4. Iulij 1629.	461.1 <i>Ghislerio.</i>
	<i>Amerien.</i> 24. April. 1631.	450.2
	<i>S. Angeli pensionis</i> 16. Decembr. 1594.	489.2 <i>Päphilio sen.</i>
	<i>Antuerpien.</i> 16. Decembr. 1628.	265.1
	<i>Aquen. iurispatr.</i> 7. Nouembr. 1601.	124.2 <i>Lancelloto.</i>
	& 10. Maij 1631.	269.1
	<i>Aquilana nullitatis erectionis</i> 10. Maij 1613.	142.1 <i>Pironano.</i>
	& <i>bonorum</i> 17. Iunij 1624.	361.2 <i>Remboldo.</i>
	& <i>beneficij</i> 6. Aprilis 1620.	465.1 <i>Remboldo.</i>
	<i>Atetina</i> 31. Iulij, 1627.	16.1
	& <i>Capellanæ</i> 18. Maij 1616.	461.2 <i>Buratto.</i>
	<i>Ariminen.</i> 29. Octobr. 1585.	21.1
	<i>Asculana</i> 1. Decembr. 1618.	354.1
	& <i>Plebanæ</i> 12. Ianuarij 1624.	463.2 <i>Merlino.</i>
	<i>Afina bonorum</i> 17. Maij 1617.	264.1 <i>Andrea.</i>
	<i>Asten. fructuum</i> 15. Martij 1613.	324.1 <i>Manzanedo.</i>
	& 6. Maij. 1617.	331.2
	<i>Augustana</i> 4. Decembr. 1630.	233.2
	& 4. Decembr. 1630.	240.2
	& 14. Decembr. 1630.	290.1. & 291.1
	<i>Aurien. Parochialis</i> 14. Ianuarij 1622.	200.2
	<i>Auximana beneficiorum</i> 6. Februarij 1623.	462.1 <i>Nauarro.</i>
	<i>Balneoregien.</i> 8. Iunij 1619.	261.1 <i>Pironano.</i>
		Barcino

Index Decifionum Rotæ Romanæ.

Barcinonen. Vicariæ 9. Februarij 1624.	54.2 Merlino.
& in eadem caufa 21. Februarij 1625.	ibid. Manzanedo.
& 1. Decembris 1618.	183.2
& Vicariæ.	347.1 Merlino.
& Parochialis 29. Nouembris 1613.	355.1. & 356.2 Buratto.
& Prioratus 11. Maij 1609.	467.2 Coccino Dec.
Baren. 1. Aprilis 1628.	364.1
Baffanen. Parochialis 18. Februarij 1628.	352.2 Virili.
Beneuentana 20. Decembris 1619.	412.2
Bergomen. Capellanix 18. Maij 1629.	462.2 Merlino.
Bisignanen. 2. Decembris 1628.	352.2
Bituntina 2. Martij 1629.	291.1
Bononien. Prioratus 9. Iunij 1606.	489.2 Manzanedo.
& 2. Iunij 1620.	168.2
Boffanen. Parochialis 3. Iunij 1626.	124.2 Buratto.
Bracharen. Parochialis 29. Ianuarij 1610.	367.2 Sacrato.
Brittonorien. iurifpatr. 7. Maij 1612.	124.2 Vbaldo fen.
Brixien. 8. Augufti 1621.	409.2
Burgen. 26. Nouembris 1588.	52.1 Orano.
& vnionis de Clinés 27. Martij 1591.	ibid. Orano.
& 18. Augufti 1628.	58.2
& Canonic. 17. Octobris, & 28. Nouembris 1586.	62.1 Giptio.
& 12. Augufti 1628.	147.2. & 291.1
& Sèrutiij Decanatus 13. Iunij 1594.	326.2 Litta.
& iuris visitandi 1. Iulij 1596.	399.1 Orano.
& 4. Decembris 1627.	424.2
& iurifdicti de Birbiefta 11. Februarij 1594.	438.2 Mantica.
& 18. Septembris 1627.	448.2. & 449.1
& 26. Augufti 1628.	467.2
Burgi S. Domini iurifpatr. 20. Iunij, & 9. Decembris 1622.	461.1.2
& 462.2	Merlino,
C	
Æſaravguftana.	188.1 Lancelloſo.
& 7. Septembris 1625.	232.2
& 13. Martij 1623.	351.1
& de Mella 6. & 14. Nouembris 1616.	466.1 Coccino.
& 6. Nouembris 1617.	467.2 Eodem.
Calaguritana iurifdictionis 25. Maij 1580.	34.1 Eubalo.
& beneficij 7. Maij 1584.	64.1 Clemēte VIII.
& de Ornillos 12. Octobris 1587.	ibid. Paphilio fen.
& beneficij de Naro 5. Decembris 1588.	ibid. Comitulo.
& fructuum, & distributionem 26. Martij 1614.	324.1 Vbaldo fen.
& beneficij de Mutillo 13. Nouembris 1620.	357.1 Vbaldo fen.
& præminentiæ 17. Maij 1591.	463.1 Giptio.
& 13. Septembris 1631.	463.2
& 2. Decembris 1624.	466.1 Remboldo.
Calciaten. decimarum 10. Iunij 1611.	408.1 Paphilio iun.
& 6. Iunij 1622.	449.2 Remboldo.
& 7. Septembris 1630.	451.1

Index Decisionum Rotæ Romanæ.

Cameneren.2. Augusti 1631.	336.1
Camerinen.8. Februarij 1594.	15.1
& pensionis 10. Decembris 1625.	124.1 <i>Pirouano.</i>
& 18. Septembris 1627.	150.2
& 20. Martij 1621.	403.2
& 24. Augusti 1619.	410.2
Caputaquen.23. Iunij 1586.	240.1
& 4. Februarij 1593.	ibid.2
& 23. Ianuarij 1583.	ibid.
& pensionis 18. Aprilis 1616.	422.2 <i>Andrea.</i>
Carpentoraren. Prioratus 19. April. 1619.	121.2 <i>Buratta.</i>
& in eadem 20. Martij 1620.	ibid. <i>Eodem.</i>
Carthaginen. iurisdic. 26. Octobris 1579.	448.1
Casertana beneficij 17. Martij 1627.	465.2 <i>Durant.</i>
Castellana 18. Februarij 1631.	207.1
Castri Durantis vlr. Aprilis 1611.	349.1
Cauen. 17. Nouembris 1629.	239.2
Ciuitaten. visitationis 11. Februarij 1594.	404.2 <i>Scrapph.</i>
Ciuitatis Castellane 17. Nouembris 1629.	306.2
Colimbrien. 1. Iulij 1616.	167.1
& 31. Martij 1602.	306.2
& 27. Apris 1630.	428.2
Collen. 13. Iulij 1630.	330.1
Colonien. 5. Septembris 1626.	265.1
& 13. Aprilis 1630.	340.2
& precedentix 9. Iunij 1627.	407.1. & 408.1 <i>Ubaldo.</i>
Comacen. & Ferrarien. Prapositura 15. Decembris 1625.	464.1 <i>Remboldo.</i>
Conchenfi exemptionis decimarum 13. Martij 1587.	1.2 <i>Orano.</i>
Eadem 9. Decembris 1602.	ibid. <i>Penia.</i>
& iurisdic. 3. Martij 1617.	449.2 <i>Sacrato.</i>
Constantien. iurisd. 29. Nouembris 1617.	365.1 <i>Ortembergo.</i>
Contronen. 4. Decembris 1627.	315.2
Conuersan. 17. Maij 1588.	2.1
Cremen. 12. Februarij 1575.	388.2
Cremonen. Prapositura 25. Februarij 1622.	346.2 <i>Ubaldo.</i>
& pensionis super regressu 23. Iunij 1623.	452.1 <i>Ubaldo.</i>
Curien. 5. Aprilis 1631.	35.1

D

D ertusen. Vicaria.	347.1 <i>Ubaldo.</i>
& Parochialis 18. Decembris 1581.	354.1 <i>Giprio.</i>

E

E lbor. Ordinum 23. Iunij 1618.	137.2 <i>Remboldo.</i>
& 18. Februarij 1619.	ibid. <i>Coccino Dec.</i>
& 4. Decembris 1627.	291.1

F

F auen. 3. Augusti 1624.	16.2
Faucrina 31. Iulij 1627.	423.1
Ferentina pensionis 29. Ianuarij 1602.	329.2 <i>Ortembergo.</i>
	Feretrana

Index Decisionum Rotæ Romanæ.

Feretrana Parochialis 22. Majj 1628.
 Ferrarien. 4. Decembris 1627.
 & Prioratus 18. Aprilis 1611.
 Firmana 13. Julij 1630.
 & 17. Augusti 1630.
 & Parochialis 6. Martij 1592.
 & iurispatr. 21. Majj 1591.
 Altaris de Doriis 15. Februarij 1610.
 Foglinen. 27. Octobris 1587.
 Forosempronien. 18. Martij 1591.
 & 2. Decembris 1628.
 Florentina 1. Decembris 1615.
 & 24. Julij 1632.
 & 13. Nouembris 1627. & 18. Februarij 1628.
 & Capelle 20. Majj 1616.
 & Canonicatus 11. Decembris 1615.
 Fulginaten. 14. Decembris 1630.

366.2 *Virili.*
 49.2
 121.1 *Attrebaten.*
 179.2
 ibid.
 350.2 *Päphilio sen.*
 462.1 *Orano.*
 464.2 *Marquemôs.*
 474.1
 349.1
 ibid.2
 167.1
 295.2
 409.1
 462.1 *Pirouano.*
 463.1 *Buratto.*
 439.2

G

Gerunden. 1. Decembris 1618.
 Giennen. Portionis 5. Iunij 1613.

183.2
 49.1 *Vbaldo sen.*

H

H Amuracen. 16. Julij 1576.
 Hieracen. .... 1593.
 & iurispatr. 21. Majj 1622.
 & 27. Iunij 1627.
 & iurispatr. 18. Aprilis 1616.
 Hipporegien. 13. Majj 1628.
 Hispalen. portionis 2. Majj 1614.
 & 7. Septembris 1630.
 Hortolon. Canonicatus 10. Iunij 1619.
 Hostunen. 31. Julij 1629.

34.1
 240.2
 357.1 *Buratto.*
 391.1
 465.2 *Veroſſpio.*
 392.2
 215.1 *Andrea.*
 448.1
 171.2 *Remboldo.*
 406.1, & 491.1

I

I Acen. Parochialis 27. Iunij 1603.
 & Parochialis 23. Iunij 1603.
 Ianuen. 6. Julij 1592.
 & 10. Majj 1631.
 & Abbatiz 13. Iunij 1625.
 & Parochialis 13. Martij 1626. & 19. Aprilis 1627.
 Illerden. portionis de Petruſa 11. Decembris 1613.
 & pensionis 13. Nouembris 1593.
 Imolen. affectus 30. Aprilis 1604.
 & affectus 20. Aprilis 1604.

461.2 *Päphilio sen.*
 466.1 *Eodem.*
 65.2
 389.1
 465.1 *Buratto.*
 465.1 *Duran.*
 356.1 *Buratto.*
 440.1
 366.1 *Penia.*
 367.1 *Eodem.*

L

L Auden. iurispatr. 28. Iunij 1630.
 Lautetana 15. Aprilis 1628.
 Legionen. S. Facundi 19. Martij 1590.

464.1. & 2. *Pirouano.*
 235.2
 404.2 *Päphilio sen.*
 Leodiep.

Index Decisionum Rotæ Romanæ.

Leodien. Canonicatus S. Ioannis 28. Iunij 1621.	135.2 <i>Remboldo.</i>
& Domini de Steuordia 3. Iulij 1623.	366. & 367. 1. & 2 <i>Coccino Dec.</i>
& Parochialis 18. Decembris 1623.	464.2 <i>Merlino.</i>
Limen. 18. Septembris 1625.	403.1
& 19. Septembris 1625.	232.2 & 424.2
& 18. Decembris 1627.	17.2
& 10. Iunij 1591.	33.2
& 10. Maij 1629.	289.1
Lombardix 17. Augusti 1630.	166.2
Lucana 1. Februarij 1631.	59.2
& 7. Septembris 1630.	137.1
& 15. Septembris, & 17. Nouembris 1629.	167.2
& 19. Nouembris 1616.	239.1
& 5. Iulij 1628.	239.2
& 16. Martij 1630.	439.2
& iurispatr. de Podiis 26. Iunij 1619.	462.1 <i>Dumozetto.</i>
& Canonicatus 23. Martij 1620.	463.2 <i>Eodem.</i>
& iurispatr. 26. Iunij 1619.	464.2 <i>Eodem.</i>
& 31. Ianuarij 1620.	ibid. <i>Eodem.</i>
& iurispatr. de Podiis 5. Martij 1621.	464.1 <i>Coccino.</i>
& Canonicatus 14. Maij 1590.	467.2 <i>Bubalo.</i>
Lucerina 13. Ianuarij 1629.	368.1

M

M Aceraten. 12. Maij 1604.	240.1
& 18. Nouembris 1628.	479.2
Maioricen. fructuum 29. Aprilis 1616.	200.2 <i>Sacrato.</i>
Manilen. .... 1626.	33.2
Materanen. 8. Ianuarij 1628.	445.2
Mazarien. 17. Iunij 1630.	206.2
Medionen. vnionis 19. Nouembris 1594.	53.2 <i>Orano.</i>
& 10. Decembris 1576.	198.2
& 9. Nouembris 1630.	325.1
Meleuitana 6. Februarij 1627.	115.2
& 22. Ianuarij 1628.	378.1
Meliten. pensionis 14. Maij 1614.	481.1 <i>Buratto.</i>
Messanen. 12. Martij 1619.	378.1
& regressus 24. Ianuarij 1622.	452.1 <i>Ubaldo.</i>
Meten. monasterij 5. Iulij 1621.	396.1 <i>Coccino Dec.</i>
& professionis 2. Iunij 1636.	429.2 <i>Carillo.</i>
& 7. Aprilis 1629.	430.1
S. Miniati 15. Septembris 1629.	174.1
Modenen. 10. Aprilis 1615.	375.1
Monasterien. 7. Septembris 1630.	240.2
Monopolitana 29. Augusti 1626.	15.2
& 16. Decembris 1628.	198.1
& 13. Iulij 1630.	352.1
Montis Politiani 13. Ianuarij 1629.	174.1
Montis Regalis 13. Nouembris 1627.	414.1

Morficana

Index Decisionum Rotæ Romanæ.

Morficana iurisdic. 27. Iunij 1587.

& in eadem 23. Octobris 1589.

Motulen. 1. Februarij 1620.

Mutinen. Canonicatus 13. Iunij 1614.

& plebis, seu iurispatr. 21. Februarij 1625.

& Canonicatus 4. Decembris 1609.

& 11. Iunij 1631.

& plebis 24. Nouembris 1623.

404.2 *Robustorio*.

ibid. *Comitulo*.

207.1

49.1 *Vbaldo sen.*

124.1 *Coccino Dec.*

136.1 *Gregor. XV.*

137.1

463.1 *Coccino*.

N

Napolitana 12. Augusti 1618.

& 17. Augusti 1630.

& matrimon. 30. Martij 1629.

& domus 14. Martij 1625.

& 5. Iulij 1628.

& in eadem 20. Martij 1621.

& Capellanix 29. Ianuarij 1571.

Neocastren. 3. Februarij 1629.

Neritonen. 13. Septembris 1631.

& 22. Ianuarij 1622.

Nicien. Parochialis 25. Iunij 1629.

& 1. Aprilis 1628.

Nouarien. bonorum 7. Iunij 1619.

Nucerina 21. Augusti 1627.

Nullius 3. Februarij 1593.

& 7. Septembris 1630.

& Prouinciæ Rauennaten. 15. Septembris 1629. 168. 1. & 2. &

293.2

& 2. Decembris 1628.

Eadem, sine Conuerfanen. 20. Augusti 1627.

& 18. Septembris 1627.

& 11. Februarij 1594.

Eadem, seu Squillacen. iurisdic. 4. Martij 1616.

Eadem, seu Taurinen. Prioratus 3. Ianuarij 1625.

Nufcan. 12. Iunij 1628.

180.2. & 183.1

235.1

251.1 *Merlino*.

366.2 *Piromano*.

421.1

421.2

464.1 *Lancelloto*.

340.2

290.1

378.1

352.2 *Virili*.

467.2

461.2 *Sacrato*.

421.2

112.2

130.1

347.2

365.1

378.1

404.2 *Päpbilio sen.*

462.2 *Andrea*.

465.1 *Merlino*.

207.1

O

Orien. 19. Martij, & 19. Iunij 1619.

& 31. Iulij 1651.

Oriolen. 5. Augusti 1616.

& 12. Augusti 1628.

& Canonicatus 10. Iunij 1616.

& 10. Iunij, & 11. Martij 1619.

& 5. Aprilis 1631.

& 6. Martij 1632.

Ortunen. 6. Augusti 1602.

Oscen. iurisdic. 12. Decembris 1614.

& Archidiaconatus 16. Maij 1603.

Ostunen. 12. Iulij 1631.

Barbof. Collet. in Concil. Trid.

335.1

376.1

16.2

ibid.

49.1 *Remboldo*.

141.2. & 174.1 *Eodem*.

448.1

450.1

207.2

361.1 *Vbaldo. sen.*

441.1 *Lancelloto*.

142.2

Queten.

Index Decisionum Rotæ Romanæ.

Queten. mercedis 12. Decembris 1605.
& iurisdic. 22. Martij 1626.

318.2 *Coccino Dec.*
408.1 *Vbaldo.*

P

P Ampilonen. 9. Septembris 1573.
& 3. Februarij, & 10. Decembris 1629.
& 13. Aprilis 1630.
& Parochialis 27. Ianuarij 1614.
& Parochialis 26. Iunij 1626.
& Abbatix de Aresso 22. Aprilis 1622.
& 8. Augusti 1620.
Panormitana Archipresbyteratus 3. Decembris 1618.
& in eadem 5. Iunij 1620.
Papien. 21. Ianuarij 1623.
Parmen. Translationis 20. Decembris 1627.
& transactionis 20. Decembris 1627.
& Prioratus 23. Ianuarij 1621.
Pensionis 16. Decembris 1594.
Perusina beneficij 1. Aprilis 1596.
& beneficij 4. Iulij 1608.
& 17. Maij 1604.
Pientina iurispatr. 13. Martij 1609.
Pisaurin. 3. Iulij 1630.
Pisana 5. Februarij 1628.
& 17. Iunij 1630.
Piscinen. iurisdictionis 15. Iulij 1590.
& 16. Nouembris 1593.
& in eadem 20. Octobris 1593.
& 16. Octobris 1580. & 5. Maij 1589.
& in eadem 2. Octobris 1593.
& 15. Iunij 1590.
& Capellæ 10. Iunij 1622.
Placentina 16. Martij 1630.
& Plebis Carpineti 7. Nouembris 1622.
Portugalix, & Castellæ 4. Decembris 1627.
& 10. Aprilis 1612.
Potent. 4. Maij 1619.

15.1
289.1
ibid.
356.1 *Coccino Dec.*
ibid. *Buratto.*
357.1 *Xauarro.*
464.2
351.2 *Buratto.*
ibid. & 352.1
409.2
420.1 *Durant.*
421.2 *Eodem.*
461.1 *Dunozetto.*
2. init. *Pamphilio.*
52.1 *Blanchetto.*
54.1 *Penia.*
240.1
124.2 *Decano.*
263.1
355.2
357.2
352.2 & 404.2 *Plato.*
59.2 *Giprio.*
ibid. *Penia.*
404.2 *Giptis.*
ibid. *Penia.*
ibid. *Plato.*
462.1 *Verospino.*
136.2
363.2 *Pironano.*
100.2
206.1
350.2

R

R Eatina 10. Iulij 1627.
& 16. Martij 1630.
Ripana Parochialis 1. Iunij 1609.
Romania 15. Septembris 1629.
& nullitatis obligationis 16. Ianuarij 1626.
& fabricæ 16. Ianuarij 1623.
& lignorum 23. Iunij 1603.
& vineæ 19. Nouembris 1603.
& societatis officij scutorum mille 19. Iunij 1628.
& vsus fructus 13. Martij 1628.

174.1
357.2
364.1 *Ortenbergo.*
261.2
268.2 *Duran.*
366.1 *Pironano.*
ibid. *Sacrato.*
ibid. *Coccino Dec.*
ibid.
ibid. *Eodem.*
& legati

Index Decisionum Rotæ Romanæ.

& legati 10. Maij 1617.
 & præcedentiæ 24. Maij 1600.
 & fideicommissi 15. Nouembris 1624.
 & 7. Aprilis 1629.
 Russ. 18. Nouembris, & 2. Decembris 1628..

S

S Abien. iurispatr. 26. Octobris 1594.
 & 6. Martij 1596.
 & concursus 6. Aprilis 1609.
 Salamantina iurisdictionis 7. 1594.
 Salernitana 11. Ianuarij 1620.
 Saonen. 18. Martij 1628.
 & 19. Februarij 1628.
 Sauonen. 18. Martij 1628.
 Seguntina Parochialis 15. Iunij 1638.
 & præcedentiæ 22. Iunij 1609.
 & in eadem 8. Martij 1613.
 Senenbeneficij 18. Martij 1596.
 & Archipresbyteratus 23. Iunij 1606.
 & 17. Maij 1600.
 Signina 18. Nouembris 1628.
 Sorana iurispatr. 1603.
 & 28. Aprilis 1603.
 Eadem beneficij 28. Februarij 1615.
 & iurispatr. 28. Aprilis 1603.
 Spoletana 12. Martij 1619.
 Sublacen. 12. Septembris 1670.
 Sulmonen. 5. Iulij 1575. & 17. Ianuarij 1604.
 Sutrina 10. Martij 1628. & 10. Iulij 1627.

T

T Aurinen. 7. Septembris 1630.
 Terracinen. 11. Februarij 1628.
 & 19. Februarij 1628.
 & iurispatr. 10. Aprilis 1628.
 Terulen. 11. Iunij 1631.
 Theatina 10. Septembris 1621.
 Eadem Abbatix S. Ioannis in Venere 11. Septembris 1621.
 & 22. Iulij 1613.
 & iurisdic. 26. Aprilis 1609.
 & 7. Nouembris 1620. & alia 17. Iunij 1607.
 & 11. Septembris 1621.
 Thelesina 13. Septembris 1631.
 Tiburtina 28. Aprilis 1629.
 Toletana 24. Septembris 1592.
 Eadem iurispatr. 11. Februarij 1627.
 & matrimonij 10. Decembris 1625.
 & capellæ 18. Maij 1615.

Barbos. Collect. in Concil. Trid.

378.1 *Buratto.*
 407 *Lancelloto.*
 421.2. & 422.1 *Pirouano.*
 430.1
 265.2
 464.1 *Lista.*
 ibid. *Penia.*
 357.1 *Sacrato.*
 59.2 *Seraphino.*
 174.2
 351.1
 352.2
 470.1
 351.1. & 352.2 *Rojas.*
 408.1 *Pamphilio.*
 ibid. *Vbaldo.*
 124.1 *Lista.*
 174.1 *Lancell. iun.*
 250.2
 240.1
 466.1 *Päpilio sen.*
 461.2
 463.2 *Merlino.*
 465.1 *Pamphilio.*
 478.1
 474.1
 449.1
 292.2
 368.1
 198.1
 235.2
 465.2 *Merlino.*
 2.1
 217.1
 365.1
 368.1
 368.1 *Manzanedo.*
 408.1
 403.2
 149.1
 349.2
 16.1
 124.2 *Coccino Dec.*
 250.2. & 251.1 *Merlino.*
 264.1 *Pirouano.*
 &

Index Decifionum Rotæ Romanæ.

& 27. Martij 1632.	311.2
& Spolij 3. Iulij 1623.	366.2 <i>Manazzo.</i>
Treuëren.26. Iunij 1627.	352.1
& Abbatix S.Maximini 20. Nouembris 1624.	396.1.& 2 <i>Coccino Dec.</i>
Tridentina 16. Martij 1630.	268.2
Trinentin.23. Decembris 1622.	476.2
Tropien.9. Maij 1620.	322.2
& 1. Septembris 1618.	332.2
& 17. Martij 1619.	363.1
Tuden, Parochialis 18. Aprilis 1603.	354.1 <i>Sacrato.</i>
Tudertina 15. Aprilis 1628.	240.1
& Prioratus 17. Nouembris 1589.	346.2 <i>Orano.</i>
Turritana 10. Martij 1629.	352.2
Tyrassonen, Vicariæ 15. Decembris 1617.	54.2 <i>Andrea.</i>
& in eadem 10. Martij 1623.	ibid. <i>Pirouano.</i>
& congrui Seruitij 6. Iunij 1594.	142.1 <i>Giptio.</i>
& 4. Maij 1619.	196.2 <i>Orano.</i>

V

V alentina decimarum 8. Februarij 1588.	1.2
& 17. Martij 1627.	207.1
& 28. Martij 1628.	ibid.
Vallisoletana Archidiaconatus 19. Nouembris 1616.	445.1 <i>Coccino Dec.</i>
Valuen. 16. Aprilis 1576. & 4. Aprilis 1601. & 20. Martij 1621.	285.2
& 17. Ianuarij 1604.	449.1
Varmien. Canonicatus 13. Iunij 1608.	318.2 <i>Sacrato.</i>
In eadem 28. Aprilis, 13. Iunij, & 4. Februarij 1611.	ibid. & 319.2 <i>Eodem.</i>
Vasionen. 13. Nouembris 1627.	352.1
Venafren. 13. Martij 1603.	173.2
Vercellen. 22. Aprilis 1617.	385.1
Veronen. 2. Septembris 1597.	16.1
& 29. Iulij 1628.	59.2
& 17. Nouembris 1629.	121.1
& 13. Septembris 1631.	174.2
Vestana 20. Martij 1621.	211.1. & 292.2
Vgentin. 22. Ianuarij 1628.	21.2
Vicentina matrimonij 11. Martij 1624.	259.2 <i>Dunozetto.</i>
& 11. Martij 1624.	262.1 <i>Selucien.</i>
Viciequen. 12. Augufti 1628. & 7. Aprilis 1629.	212.1
Vilnenfi. 22. Februarij 1631.	37.2
Vifen. 13. Nouembris 1627.	291.2
Viterbien. ciuitatis Vetulæ de menfe Septembris 1620.	292.2
16. Maij 1623.	397.2
& 18. Martij 1628.	467.1
Vlixbonen. matrimonij 16. Februarij 1622.	252.1. & 256.2
& 17. Iunij 1615.	394.2 <i>Manzanedo.</i>
& professionis 10. Decembris 1621.	416.2 <i>Merlino.</i>
& 10. Decembris 1621.	429.1 <i>Eodem.</i>
Vrbinate. 22. Martij 1594.	73.1
	& <i>Paro</i>

Index Decisionum Congreg. Card.

& Parochialis 12. Februarij 1629.	257.1 <i>Verospio.</i>
& in eadem 9. Septembris 1628.	357.2
& iurisdic. 1. Iulij 1619.	367.1 <i>Buratto.</i>
Vrgellen. canonicatus 3. Martij 1595.	134.1 <i>Blancbetto.</i>
Vulturarien. 7. Septembris 1630.	183.2

Z

Z Amoren. Canonicatus de Toro 13. Martij 1598.	49.1 <i>Orano.</i>
& 9. Nouembris 1619.	481.2
& 15. Septembris 1619.	481.2

EX SACRA CONGREGATIONE CARDINALIVM.

 <i>Cherontina</i> 25. Ianuarij 1602.	263.2
<i>Æfina</i> 13. Iulij 1589.	105.2
<i>Amelien.</i> 4. Ianuarij 1608.	392.1
<i>Andegauen.</i> 2. Augusti 1627.	414.2
<i>Andrien.</i> 18. Februarij, & 2. Martij 1629. & 5. Iulij 1631.	474.2
<i>Aquilana</i> 27. Martij 1590.	241.1
<i>Aretina</i> 11. Decembris 1613.	409.2
<i>Asculana</i> 21. Octobris 1616.	474.1
& 29. Ianuarij 1619.	ibid.
<i>Affisien.</i> beneficij 11. Maij 1607.	241.1 <i>Marquemôt.</i>
& 20. Nouembris 1585.	397.2
<i>Auerfana</i> 22. Ianuarij 1591.	423.1. & 440.2
<i>Barchinonen.</i> 10. Aprilis 1615.	394.1
<i>Baren.</i> 12. Martij 1600.	488.2
<i>Baron.</i> 22. Martij 1631.	474.2
<i>Belcunen.</i> 23. Ianuarij 1621.	454.2
<i>Bereuentana</i> 16. Maij 1619.	488.2
<i>Bojanen.</i> 15. Februarij 1619.	198.2
& 12. Ianuarij 1618.	435.1
& 20. Aprilis 1602.	38.2
& 14. Aprilis 1615.	386.2
& 9. Decembris 1617.	473.2
<i>Brixien.</i> 18. Iunij 1591.	474.1
<i>Brundufina</i> : 5. Iulij 1617.	38.2
& 1624.	409.1
& 10. Nouembris 1612.	435.1
& 18. Martij 1617.	454.2
& 29. Maij 1621.	ibid.
<i>Cesaraugustana</i> 26. Septembris.	ibid.
<i>Caietana</i> 2. Ianuarij 1618.	213.1
<i>Calaguritana</i> 1. Iulij 1601.	38.2
<i>Calaguritana</i> 18. Augusti 1629.	454.2
<i>Camerinen.</i> 28. Martij 1588.	376.2

Index Decifionum Congreg. Card.

& 15. Martij 1594.	ibid.
& 27. Martij 1588.	391.1
& 21. Februarij 1617.	393.2
& .... 1580.	423.1
Camplen. 27. Iunij 1631.	317.2
& 22. Decembris 1629.	ibid.2
Caputaquen. 27. Iunij 1609.	180.1
& 26. Iulij 1586.	241.1
Cafalen. 15. Iulij 1617. & 10. Decembris 1619.	454.2
Caffan. 5. Maij 1617.	474.2
Castellanuten. 3. Ianuarij 1594.	ibid.1
Catacen. 11. Nouembris 1614.	435.1
Catanien. ciuitatis Placentiæ 12. Octobris 1619.	474.2
Cepten. 7. Septembris 1601.	105.2
Ciuitatis Castelli 14. Aprilis 1615.	284.1
Columbrien. 16. Septembris 1606.	453.2. & 455.1. & 2
Corduben. præftimonij 13. Ianuarij 1623.	241.1 <i>Manzaneda</i>
& 19. Decembris 1620.	ibid.
Cortonen. 21. Iulij 1617.	488.2
Cotronien. 17. Septembris 1617.	474.2
Cremonen. 1. Septembris 1603.	123.1
& 9. Augufti 1604.	474.2
Curien. 21. Augufti 1604.	105.2
Cufentina 14. Decembris 1592.	471.2
Dertonen. 26. Septembris 1620.	454.1
Ecclefien. 1. Aprilis 1628.	335.2
Elboren. 28. Martij 1628.	401.1
& 15. Aprilis 1606.	455.1
Elnen. 20. Aprilis 1619.	454.2
& 7. Augufti 1621.	ibid.
Eugubina 22. Maij 1590.	136.2
& 3. Nouembris 1593.	217.2
& 12. Martij 1612.	474.2
Faentina 7. Martij 1617.	392.1. & 2. & 399.2. & 401.2
Ferrarien. 27. Iulij 1609.	408.2
Firmana 24. Maij 1612.	407.2
& 5. Martij 1616.	473.2
Foglinen. 22. Nouembris 1619.	391.1
Hispalen. 26. Februarij 1628.	410.2
Immunitat. 27. Februarij 1630.	208.2
Ilernien. 2. Augufti 1631.	38.2
Lauden. 12. Iulij 1628.	407.1
Lauretana 9. Maij 1606.	105.2
Lucana 5. Iulij 1628.	241.2
Lufitan. 6. Iunij 1615.	375.1
Marfican. 17. Nouembris 1617.	488.1
Materana 10. Iulij 1629.	409.1
Melfanen. 15. Decembris 1629.	352.2
	&

Index Decisionum Congreg. Card.

& 1. Augusti 1603.	399.2
Montis Bilosi.... 1581.	473.2
Narnien.... 1614.	474.2
Naxien. 12. Martij 1616.	105.2
Neapolitana 12. Ianuarij 1604.	61.2
& 30. Decembris 1617.	213.2
& 12. Martij 1619.	391.1
& .... 1582.	413.1
& 30. Septembris 1616.	488.2
Nepefina 11. Decembris 1615.	473.2. & 474.1. & 2
Neritonen. 22. Octobris 1619.	454.2
Nicoteren. 5. Iunij, & 5. Iulij 1615.	474.1. & 2
Nolana 21. Februarij 1617.	401.2
& 19. Iulij 1619.	439.2. & 474.1
Nouarien. 9. Iunij 1617.	488.2
Nullius Rutilliani Conuersan. diœces. 9. Septembris 1616.	180.1
Oppiden. 18. Septembris 1618.	489.1
Oriolen. 17. Nouembris 1600.	605.2
& 30. Augusti 1630.	233.1
Pacen. 20. Aprilis 1603.	491.2
Papien. 21. Augusti 1615.	58.1. & 180.1
& 12. Martij 1619.	232.2
Parmen. 16. Ianuarij 1596.	378.1
& 10. Aprilis 1615.	401.1
Parauina 5. Iulij 1627.	414.2
& 30. Ianuarij 1616.	454.1
& 3. Decembris 1616.	ibid.2
Perusina 11. Ianuarij 1587.	65.1
Pistorien. 20. Decembris 1616.	373.2
& 15. Martij.	456.1
Placentina, & Licion. 23. Martij 1619.	474.2
Portugalen. 20. Martij 1604.	492.2
Regien. 31. Maij 1588.	86.2
Salernitan.... 1581.	66.2
& 30. Septembris 1616.	488.2
Sarzanen. 15. Iulij 1616.	397.1
Senogallien. 22. Nouembris 1619.	488.2
S. Seuerini 23. Iulij 1603.	376.2
& 16. Ianuarij 1615.	392.1
Sorana 25. Aprilis 1614.	207.2
Suessen. 13. Iulij 1619.	492.2
Sulmonen. 10. Augusti 1615.	393.2
& 8. Augusti 1629.	474.2
Tarentina 12. Aprilis 1619.	391.1
Tarraconen. 24. Ianuarij 1615.	492.2
Tautinen. 10. Nouembris 1612. & 3. Iunij 1614.	454.2
Terracien. 22. Ianuarij 1616.	58.1. & 180.1
Thelesina 18. Augusti 1629.	474.1
Tirafonen. 13. Iulij.	454.2
Toletana	

Index Decisionum Congreg. Card.

Toletana 4. Iunij 1615.	408.2
Tortonen. 27. Maij 1603.	394.1
Trauisin. 29. Maij 1621.	454.2
Tropien. 16. Februarij 1631.	473.2
& 24. Ianuarij 1617.	488.2
Tudertina 15. Aprilis 1628.	241.2
Tullen. 6. Decembris 1613.	483.1
Eadem, seu nullius 15. Martij 1608.	492.1
Turritana 24. Nouembris 1617.	474.2
Tuscanen. 19. Augusti 1619.	105.2
Vaison. 11. Decembris 1615.	207.2
Vallisoletana 12. Ianuarij 1604.	399.2
Venusina 21. Nouembris 1600.	440.2
Vercellen. 13. Iulij 1615.	232.2
& 17. Iulij 1615.	58.1
Veronen. 6. Iunij, & 4. Iulij 1626.	312.1
Vigleuanen. 13. Nouembris 1600.	473.2
Vlixbonen. 5. Nouembris 1616.	375.1
& 31. Ianuarij 1615.	391.1
& 19. Aprilis 1619.	397.2
Vrbeuetana 9. Septembris 1628.	455.2

Summa Privilegij Regis Christianissimi.

VDONICVS XLV. Dei gratia Galliarum, & Nauaræ Rex Christianissimus, singulari Priuilegio sancit, ne quis per vniuersos Regnorum suorum fines, intra decem annos à die finitæ impressiois computandos imprimat, seu typis excudendos curet, & vales habeat Libros, tam editos, quàm edendos, D.D. Augustum Barbesa Lusitani S. P. D. Episcopi Vgentini, &c. præter LAURENTIUM ARNAVD Bibliopolam Lugdunensem, aut illos quibus ipsemet concesserit: Prohibet ius super eadem auctoritate Regi omnibus suis subditis eosdem libros extra Regni sui limites imprimendos coram, vel quempiam vbiicumque fuerit, ad id agendum impellere ac instigare, sine consensu ducti LAURENTII ARNAVD. Idque omne sub confiscatione librorum, aliisque penis contra delinquentes expressis, vti latius patet in litteris datis Parisiis, die 16. Iunij 1650.

Ex mandato Regis

Signatum

BERAVD.

Hæc vltima editio desinere excudi die 11. Iunij 1657.

In varia Concilij Tridentini Decreta,
& Canones.

Decretum de inchoando Concilio.

1. Concilii generalia non errare possunt.
2. Papa dispensat super Concilio generali si de eo faciat expressam mentionem.
3. Decreta omnia Concilii Tridentini continent decreta omnia.
4. Episcopus ex magna causa necessitatis, vel utilitatis dispensat contra Concilium.
5. Decreta omnia Concilii Tridentini continent decreta omnia.
6. Litterae & constitutiones contra Concilii Tridentina non ad hoc commove.

PLACET-ne vobis, ad laudem & gloriam sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, ad incrementum & exaltationem Fidei, & religionis Christianæ, ad extirpationem hæresum, ad pacem, & vniouinem Ecclesiæ, ad reformationem Cleri, & populi Christiani, ad depressionem, extinctionem hostium Christiani nominis decernere, & declarare, sacrum Tridentinum & generale Concilium incipere, & inceptum esse? *Respondunt* a PLACET.

Indictio fuerat Sessionis:

Et cum proxima sit celebritas Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi, & subsequantur
alia festiuitates labentis & incipientis anni, placet-ne vobis primam futuram Sessionem
habendam esse die Iouis post Epiphaniam, quæ erit septima mensis Ianuarij anni Domini
M. D. XLVI? *Respondunt. PLACET.*

- D**E Concilioꝝ generalium auctoritate, & an illa errare possint, & ab illo quibus à Romano Pontifici congregari valent, dixi late in collectis, ad cap. *Canones 25. distincti.*
- An Papa displiceat super Concilium generale i Affirmative respondente, si de eo faciat expressam mentionem, & non subiecte clausulam derogatam. *Hum. Ceterum nemo, verb. clausula. Non obstat. Rebut. a. uult. Habita, verb. excommunicatione, pag. 180. can. seq. C. u. filius pro patre, & in praxi beneficis, de dispens. super defectu natalium, n. 14. Gutierrez, grat. lib. 1. c. 1. 2. 3. Aloys. Ricc. in collectis, decis. p. 4. collect. 1. p. 6. praxi finis. Henric. in sum. lib. 1. c. 17. §. 2. Zet. in cap. Episc. p. 2. verb. ab illis, vers. di quibus, & res de Mena, var. lib. 1. g. 10. num. 30. Vercell. decis. 8. 1. p. 1. Vital. de Campan. in tract. clausul. pag. 1. vult. num. 2. Marc. Antonin. var. resol. lib. 1. c. 1. n. 1. §. 8. num. 6. Bonacin. de consuet. di. p. 4. §. 3.*
- Bufo. Collectis in Concil. Trid.
- An Papa
repetitur

2

4 Sed an possit ex magna causa necessitatis, vel utilitatis? Affirmant Tiraguell. *de poenit. tempor. in praefat. num. 31.* Lambertin. *de irregul. p. 3. lib. 4. art. 39. q. 17. prae. num. 22.* Cott. *in memorab. verb. Episcopus.* Brunot. à Sole *in loci communib. verb. dispensatio 1.* Rebuffi. *in praxi de dispensat. ad plura beneficia.*

An omnia decreta Concilij Tridensis, continent
decretum irritans? Affirmant per Confirmationem
pij IV. Flamin. Patit. de resignat. benefic. lib. 4. quest. 9.
n. 18. Gonzal. ad reg. 8. Causel. glof. 15. n. 37. Campan.
in divers. luru. Canon. rub. 11. c. 13. n. 103. Joan. Franc.
Fagnan. in tract. de iustitia & valid. censur. p. 4. vers.
Nemo adducitur.

Verum autem litteræ & Constitutiones contra
Concil. Trident. reducendæ sunt ad ius commune?
Affirmatiuè proprio motu definuit Gregor. XIII.
prout attestatur Henríquez in *summ. lib. 6. cap. 6. §. 6.*
in *gloss. lit. R.*

Decretum de modo viuendi, & aliis in Concilio seruandis.

7. Spiritus sanctus Concilio generali legitime affusus.	3. Concilio generali an omnes Christi fideles interesse debeant.
8. Concilia generalia auctoritate Papa legitime congregata in Fides, & morum definitione errare non possunt.	4. Episcoporum munus quale.
	5. Similiter Episcoporum quales?
	6. Ordo in celebrando qui servandus in Concilio generali.

Jacob, 1.

Proverb 1.

Palma,

From 1980 to 1982

A. A. 1.

a. Knoch

1472

1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 26

உள்ளே. 18

● 4. 使 $b = M_{11}$

4. Time

$\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

11. 5. 6. 8.

6m Contd.

Toll. &c.

Cont.L.

K. J. H. & V.
K. J. H. & V.

doce.

int. c.f.

[illegible]

Rev.

2. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 2573. 2574. 2575. 2576. 2577. 2578. 2579. 2580. 2581. 2582. 2583. 2584. 2585. 2586. 2587. 2588. 2589. 2590. 2591. 2592. 2593. 2594. 2595. 2596. 2597. 2598. 2599. 2600. 2601. 2602. 2603. 2604. 2605. 2606. 2607. 2608. 2609. 2610. 2611. 2612. 2613. 2614. 2615. 2616. 2617. 2618. 2619. 2620. 2621. 2622. 2623. 2624. 2625. 2626. 2627. 2628. 2629. 2630. 2631. 2632. 2633. 2634. 2635. 2636. 2637. 2638. 2639. 2640. 2641. 2642. 2643. 2644. 2645. 2646. 2647. 2648. 2649. 2650. 2651. 2652. 2653. 2654. 2655. 2656. 2657. 2658. 2659. 2660. 2661. 2662. 2663. 2664. 2665. 2666. 2667. 2668. 2669. 2670. 2671.

SESSIO III.

Decretum de Symbolo Fidei.

1. *Initium à Deo.*
2. *Symbolum unde dicatur.*
3. *Deſtores de Symbolo Fidei agentis referuntur.*

Confuetudo recitandi Symbolum Fidei ortum ha-
buit ab Apostolis, ibid.

*Credo, sine Symbolum Fidei, à quo tempore rati-
tari cepit in Adiffa. ibid.*

*N*omine sanctæ, & individue Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti.
Hæc sacrosancta, œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, in ea præsentibus eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, magnitudinem rerum tractandarum considerans, præsertim earum, quæ duobus illis capitibus de extirpandis hæresibus, & moribus reformandis, continentur, quorum causa præcipue est congregata: agnoscens autem cum Apostolo, non esse sibi collisionem aduersus carnem & sanguinem, non aduersus spirituales nequitias in cœlestibus, cum eodem omnes & singulos in primis hortatur, ut confortentur in Domino, & in potentia virtutis eius, in omnibus lumentes: scutum fidei, in quo possint omnia tela nequissimi ignea extinguere, atque galeam spūs salutis accipiant, cum gladio spiritus, quod est verbum Dei. Itaque, ut hæc pia eius sollicitudo principium, & progressum suum per Dei gratiam habeat, ante omnia statuit, & decreuit præmittendum esse confessionem fidei: Patrum exempla in hoc secuta, qui sacrosanctorum Concilioris hoc scutum contra omnes hæreses in principio suarum actionum apponere consuevere: quo solo aliquando & infideles ad fidem traxerunt, hæreticos expugnaverunt, & fideles confirmarunt. *β Quare Symbolum fidei, quo sancta Romana Ecclesia vitur, tanquam principium illud, in quo omnes, qui fidem Christi profitentur, necessarii conueniunt, ac fundamentum firmitatis & vnicum, contra quod portæ inferi nunquam præualebunt, eandem verbis, quibus in omnibus Ecclesiis legitur, exprimendum esse censuit, quod quidem eiusmodi est.*

Credo in vnum Deum Patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilibus omnium, & invisibilium : & in vnum Dominum Iesum Christum, Eiliū Dei vni- genitum, & ex Patre natum ante omnia sæcula : Deum de Deo, lumine de lumine : Deum verum de Deo vero : genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt : qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cœlis, & incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine, & homo factus est, crucifixus etiam pro nobis sub Pon- tio Pilato, passus & sepultus est : & resurrexit tertia die, secundum Scripturas, & ascendit in cœlum, sedet ad dexteram Patris, & iterum venturus est cum gloria iudicare vivos & mor- tuos, cuius regni non erit finis : & in Spiritum sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit : qui cum Patre & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas : & vnam sanctam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam. Con- fiteor vnum Baptisma in remissionem peccatorum : & expecto resurrectionem mortuorum, & vitam venturi sæculi. Amen.

Indictio futuræ Sessionis.

E A D E M sacrosancta, œcumenica & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, ex ea præfidentibus eisdem tribus Apolothicæ Sedis Legatis, intelligentibus multos Prælatos ex diversis partibus accinctos esse itineri, nonnullos etiam in via esse, quo huc veniant, cogitantque omnia ab ipsâ Synodo decernenda, eo maioris apud omnes exsultationis & honoris videri posse, quo maiori fuerint, & pleniori Patrum concilio, & præsentia sancta, & corroborata; statuit, & decrevit, futuram Sessionem post præsentem celebrandam esse die Iovis, quæ subsequetur Dominicam Lætare, proximè futuram: interim tamen non differri discussionem, & examinationem eorum, quæ ipsi Synodo discutienda, & examinanda videbuntur.

1. *Nominis sancti, &c.* Concordat Apost. ad Col. 3. ubi, quodcumque facitis in verbo, & opere, in nomine Domini Iesu Christi facite. Vide multa quæ tradunt Lufitan. Ioan. Valenc. Peritius in addis. ad reper. Signoroli de Honoradi ad vrb. Cuius admittit. def. num. 1. Not. de contral. 211. Quomodo contrallus def. quæ. 2. §. 2. a. 10. fegg. Fr. Paulin. Bert. Lucend. in praxi

*crimin. Regul. tit. 4. in princ. num. 6. Cardin. Pereira.
de empt. & vendit. cap. 1. num. 1. & 14. latè Stephan.
Gratian. Marchia decif. 1.*

¶ *Quare Symbolum fides, &c.*] Symbolum dicitur
a *sumi*, quod est *sumul*, & *sum. q.*, quod est *morcellus*,
quia unusquisque Apostolorum suum morcellum,
id est, partem suam apposuit, *glor. rubr. de sumen.*
Trans.

Trinit. Vel dicitur secundum Dionysium à *tri*, quod est *tri*, & *bas*, quod est *sententia*, vel *convenientia*, quia de omnino Apostolorum convenientia stabilitum fuit, Gregor. Lopez lib. 1. *verb. de doctrina* 3. p. 1. 1.

3. De Symbolo fidel vide S. Augustin. *serm.* 115. & 119. S. Ambros. *serm.* 38. de ieiuniis quadrag. S. Hieron. *epist.* 61. ad Pammachium. Torrecrem. lib. 1. *fine sum. cap. 29.* Barn. 2. 1. S. Tom. *quæst.* 1. art. 9. Repet. Inquit. *verb.* Eccles. Ruffin. de Symbolo fidei. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 6. c. 5. Petr. Ledesin. in *summ.* p. 1. tract. de doctrina Christiana. in princip. Mollé Lin. *sum. Theologia moralis.* tract. 1. cap. 2. Cortolanin. in *compendio Concil. Constantinopolitani* à pag. 91. Diego de Guzman. de la excelencia del sacrificio de la ley Ewangelica p. 2. c. 7. 5. Simon Vaz Barbosa. frater meus. in tract. de significatu mysterio sacrificij Missæ c. 4. 3. novissimè D. Ioan. Seriani. *exposit.* Missæ sacrosanctæ p. 1. m. 90. cum seqq. ubi ita ait, Consecutionem hanc (scilicet recitandi Symbolum fidei in Missa) ab Apostolis post compositionem Symbolum ortum duxisse, probat Duran. de ritibus Eccles. lib. 2. c. 24. n. 14. auctoritate S. Dionysij Areopagite. Apostoli enim antequam adinuicem separarentur, ut dicitur Ioan. Eckius in *enchirid.* *verb.* Concil. Card. Baron. *annal.* Eccles. anno Christi 44. num. 1. Anton. Possellin. in *Apparatu sacro.* *verb.* Concilium. & alij quando erant in procinctu, & ad prædicandum euangelium per totum mundum iter instituerebant, Concilium quoddam celebrabant, in quo & Missam ordinabant, & singuli singulos articulos proponentes, ut colligat ex S. Clemente Romano *epist.* 1. ad Iacob. fratrem Domini, ex S. Leone *Lapsum* 96. quæ est ad Puleher. ex S. Augustino *serm.* 115. de tempore, & ex

aliis, Credo, fuit Symbolum compositum, à quo tempore, teste S. Dionysio Areopagita de Eccles. Hier. c. 3. ut notatur Dionys. Caribui, & Duranti ubi supra, in Missa recitari cepit, & recitatum fuisse idem Apostolorum Symbolum in Ecclesia Romana vique ad tempora Benedicti V. 11. (Ostau. natus, ut aduertit Diaconus eius vita, nam quamvis dicat Platina in vita eiusdem, Iulius S. Marci Papæ fuisse in Missa Symbolum Apostolorum cum Nicæno commutatum, & quamvis Luc. Pinel. lib. 2. de Missæ c. 19. & 49. sequatur Innocentius III. id ipsum affirmare de S. Damaso I. & Symbolo Constantinopolitano, in quo per illam additionem, Filioque, contra Græcorum errores sanctissime Trinitatis mysterium apertius explicat, & quamvis utrumque referat, & approbet Rodolph. Tougrensis de can. obser. *prop.* 5. abique dubio conformius est vero id, quod ex auctoritate Bernonis de rebus ad Missam pertinentibus c. 2. qui fere esse ocularem facit, & fere per 200. annos Innocentium præcessit) dicunt Baron. *ann.* 447. n. 19. & Sener. Binus in *notis ad Concil. I. Constantinop.* ut puta Symbolum Apostolorum fuisse apud Romanos conservatum, & in Missa recitatum pliquam nulle annos, hoc est, vsque ad tempora Benedicti VII. qui metu diuisionis, aut scissationis, & precibus S. Imperatoris Henrici II. iussit ad maiorem Ecclesiarum consuetudinem, ut Romana Ecclesia in Missa omnia Apostolorum Symbolo, caneret Symbolum, quod Ecclesie Hissaniarum & Gallie canebat, id est, Symbolum Constantinopolitano, cum illa additione, filioque, in quodam Toletano I. vel III. iuxta varias editiones ex doctrina Leonis I. Papæ contra Præfessionistas, & errores Græcorum, ut modò dicebamus, facta.

S E S S I O I V.

Decretum de Canoniciis scripturis.

1. Canonica scriptura.
2. Opuscula SS. Patrum qua in Ecclesia Catholica recipiuntur.
3. Predicatio Episcopis in aliqua diocesi prohibita.

4. Traditio diuina qua?
5. Testamentum vetus.
6. Machabæorum libri.
7. Editio vulgaris, & Latina.

SACRO SANCTA, œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, prædictis in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi perpetuò ante oculos proponens, ut, sublatis erroribus, puritas ipsa Euangelij in Ecclesia conservetur: quod promissum antè per Prophetas in Scripturis sanctis, Dominus noster Iesus Christus, Dei filius proprio ore primum promulgauit, deinde per suos Apostolos, tanquam fontem omnium, & salutariæ veritatis, & morum disciplinæ, a omni creatura prædicari iussit: perspicuè hanc veritatem, & disciplinam contineri *in libris scriptis*, & sine scripto traditionibus, quæ ipsius Christi ore ab Apostolis acceptæ, aut ab ipsis Apostolis, Spiritu sancto dictantur, quasi per manus traditæ ad nos vsque perueniunt, orthodoxorum Patrum exempla secuta, omnes libros tam veteris quam noui Testamenti, cum vtriusque vnus Deus fit auctor, necnon traditiones ipsas, tum ad fidem, tum ad mores pertinentes, tanquam vel ore tenus à Christo, vel Spiritu sancto dictatas, & continua successione in Ecclesia Catholica conservatas, pari pietatis affectu, ac reuerentia suscipit, & veneratur. Sacrorum vero librorum Indicem huic decreto adscribendum censuit, ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiuntur. Sunt verò infra scripti, 7 Testamenti veteris, quinque Moysi id est, Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deuteronomium, Iosue, Iudicum, Ruth, quatuor Regum, duo Paralipomenon, Esdræ primus & secundus, qui dicitur Nehemias, Tobias, Iudith, Esther, Job, Psalterium Davidicum centum quinquaginta Psalmorum, Parabolas, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Iſaias, Hieremias cum Baruch, Ezechiel, David, duodecim Prophetæ minores, id est, Osee, Ioel, Amos, Barbosa. Collect. in Concil. Trib.

Marc. vii.

a la cap.
Apoc. c. 14.
Gelas. in
rom. 1179.
tp. Council.
Lond. c. 19.
Concil. Cath.
1545. c. 20.
c. sancta Ro-
mana d. 19.
& fin. ep.
Eugen. in
Concil.
Florent. ad
Armenos.

Abdias, Ionas, Michæas, Nahum, Abacuc, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malach. *¶* duo Machabæorum, primus & secundus. Testamenti noui, quatuor Euangelia secundum Mattheum, Marcum, Lucam, & Ioannem: Actus Apostolorum à Luca Euangelista conscripti: quatuordecim Epistolæ Pauli, ad Romanos, duæ ad Corinth. ad Galatas, ad Ephes. ad Philippens. ad Colossens. duæ ad Thimoth. duæ ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli duæ, Ioan. Apostoli tres: Iacobi Apostoli vna: Iudæ Apostoli vna, & Apocalypsis Ioannis Apostoli. *¶* Si quis autem libros ipsos integros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi consueuerunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur, pro sacris, & canonicis non susceperit, & traditiones prædictas sciens & prudens contempserit, anathema sit. Omnes itaque intelligant, quo ordine, & vi ipsa Synodus, post iactum fidei confessionis fundamentum, sit progressura, & quibus potissimum testimoniis, ac prædiis in confirmandis dogmatibus, & instaurandis in Ecclesia moribus, sit vsura.

1. **V**ide Paul. Fufc. de visitat. lib. 2. cap. 31. Iodoc. Coccæum. i. sua thesauri Catholici lib. 6. de sacro Scriptura. Azor. infir. moral. p. 1. lib. 8. cap. 1.
2. De opusculis SS. Patrum, quæ in Ecclesia Catholica recipiuntur, agunt Gelaf. in cap. sancta Romana 13. diff. Couart. lib. 4. var. cap. 16. per in Simanc. de Cathol. infir. c. 59. Can. de loc. Theolog. lib. 2. cap. 3. Cardin. Bellarmin. i. lib. 1. de verbo Dei cap. 4. cum seqq. Iacob Gretser. in defens. Bellarm. tom. 1. lib. 1. cap. 4. Ego ipse in solut. ad cap. sancta Romana. Et de Can. Apostolorum cgi de cap. Canonis, 16. diff. & de Canon. sextæ Synodi, & Trullan. ad cap. sextam, ead. diff.
3. *¶* Omnis creatura predicari iussu] Marc. 16. *¶* Etiam in mundum vniuersum, predicatæ omni creature. Matt. ult. *¶* Enitæ ergo docete omnes gentes, &c. Vide Steph. Gratian. dist. cipi. spens. c. 391. num. 1. vbi intelligit, nisi in alienis Diæcesibus prohibeantur ab Episcopis locorum, refero Ego ipse de officio & potestate Episcopis p. 3. alleg. 76. num. 3.
4. *¶* In libro scripti, &c.] Vide Azor. infir. moral.

p. 1. lib. 8. cap. 4. quas. 1. vbi quas. 1. vocat traditionem diuinam illam que in Scripturis non continetur expresse, sed adhibito communi Patrum, vel Ecclesiæ sensu, acta, & necessaria consequtione ex sacris Litteris, colligitur, & q. 3. querit, quænam sint traditionum genera.

7. *¶* Testamenti veteris, &c.] Vide Azor. infir. moral. p. 1. lib. 8. cap. 1. quas. 4. vbi quænam sint libri sacri & libri Canonici.

8. *¶* Duo Machabæorum.] Vide Arnald. Pontac. in amon. ad Euseb. Caesariensem. celsus 446. Azor. d. cap. 1. quas. 3. vers. libri perit. vbi enumerat libros de quibus aliquando scriptores Ecclesiastici dubitantur.

9. *¶* Si quis autem libros &c.] Vide Azor. infir. moral. part. 1. lib. 8. cap. 3. q. 2. vbi q. 3. resoluunt, quod appellatione vulgatæ & Latinæ editionis nunc diuinitur exemplaria Hebræica, vel Græca, ex quibus tanquam ex fontibus Latina editio fluxit. quæ quidem retinent suam fidem & auctoritatem, vbi incorrupta, & integra fuerint.

Decretum de editione & vsu sacrum librorum.

1. Scriptura sacra verba non aliter intelligenda, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica semper intellexit.
2. Scripturam interpretari licet præter proprium sensum à Patribus acceptum.
3. Libri non sunt imprimendi nisi prævia licentia. Quod in Portugalia, & in Regno Castellæ ibid.
4. Libri non sunt imprimendi sine nomine Auctoris, vel certi Collegij. Litterarum principum vsu. ibid. Typographia iouum ibid.
5. Regularis de quorum libris sine imprimere possunt.
6. Librorum præbati in scriptis danda, & cur. In librorum examinatione diligens adhibenda obseruatio, eor. ibid.
7. Predicatores debent in suis consensibus abstinere à fabulis & falsis reuelationibus.
8. Scripturarum sacrarum verba ad profanam, & vanam interpretationem conuerti non possunt.
9. Episcopi granis procedere possunt contra quoscunque etiam laicos, per quosque sententias & verba Scripturæ ad scurriles, & fabulosa.
10. Predicatores in suis Consensibus fabulas, & falsas reuelationes predicantes debent rigorose ac severe puniri ab Episcopis.

INsuper eadem sacrosanct. Synodus considerans non parum vtilitatis accedere posse Ecclesiæ Dei, si ex omnibus Latinis editionibus, quæ circumferuntur, sacrorum librorum, quænam pro authentica habenda sit innotescat, statuit, & declarat, vt hæc ipsa vetus, & vulgata editio, quæ longo tot sæculorum vsu, in ipsa Ecclesia probata est in publicis lectionibus, disputationibus, prædicationibus & expositionibus pro authentica habeatur, & vt nemo illam reiciere quouis prætextu audeat, vel præsumat.

Præterea, ad cohercenda petulantia ingenia, decernit, vt nemo, sine prudentiæ innixus, in rebus fidei, & morum, ad edificationem doctrinæ Christianæ pertinentium, sacram Scripturam ad suos sensus contorqueat, a contra eum sensum quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu, & interpretatione Scripturarum sanctarum, aut etiam contra vniuersum consensum Patrum ipsam Scripturam sacram interpretari audeat, etiam si huiusmodi interpretationes nullo vnquam tempore in lucem edendæ forent. Qui contra venerint, per Ordinarios declarentur, & poenis à iure statutis puniantur.

¶ Sed

¶ Cap. 1. de c. Adam in fin. 14. q. 1. de infir. c. 1. de infir. Synodum in Tru. c. 9. quæ putat Const. c. 1. de ver. significat.

*¶ Sed & impressorum modum in hac parte, ut par est, imponere volens, qui iam sine modo, hoc est, putantes sibi licere quicquid libet, sine licentia superiorum Ecclesiasticorum, ipsos sacre Scripturæ libros, & super illis annotationes, & expositiones quorumlibet indifferentes, sæpe tacito, sæpe etiam emendato pialo, & quod grauius est, sine nomine auctoris imprimunt, alibi etiam impressos libros huiusmodi temere venales habent, decernit, & statuit, ut posthac sacra Scriptura, potissimum verò hæc ipsa vetus & vulgata editio quàm emendatissimè imprimatur, & nullique liceat imprimere, vel imprimi facere quosvis libros de rebus sacris sine nomine auctoris, neque illos in futurum vendere, aut etiam apud se retinere, nisi primum examinati, probatique fuerint ab Ordinario, sub pena anathematis & pecuniæ, & in Canone Concilii nauissimi Lateranensis appolita. * *¶ Et si Regulares fuerint, & sed. 101. de impel-*
lone librorum sub
Leone X.
* Vide post
finem lib.
 rint, vltra examinationem, & probationem huiusmodi licentiam quocumque à suis superioribus impetrare teneantur, recognitis per eos libris, iuxta formam suarum ordinationum. *¶ Qui autem scripti eos communicant, vel eaulgant, nisi antea examinati probatique fuerint, eisdem poenis subiaceant, quibus impressores. Et qui eos habuerint, vel legerint, nisi prodiderint auctores, pro auctoribus habeantur. Ipsa verò huiusmodi librorum & probatio in scriptis detur, atque ideo in fronte libri, vel scripti, vel impressi, authenticè appareat: idque totum, hoc est, & probatio, & examen, gratis fiat: & ut probanda probentur, & represententur improbanda. & Posthac temeritatem illam reprimere volens, quæ ad profana quæque conuertuntur, & torquentur verba & sententia sacra Scripturæ, & secularia scilicet, fabulosa, vana, adulationes, detractiones, superstitiones impias, & diabolicas incantationes, diuinationes, sortes, libellos etiam famulos, mandat, & præcipit, ad tollendam huiusmodi irreuerentiam & contemptum, ne de cætero quisquam quomodolibet verba Scripturæ sacre ad hæc, & similia audeat vsurpare: ut omnes huius generis homines, temeratores, & violatores verbi Dei, iuris & arbitrij poenis per Episcopos cecentur.**

Indictio future Sessionis.

Item hæc sacrosancta Synodus statuit & decernit, proximam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse Feriâ quinta, post sacratissimum Festum proximum Pentecostæ.

¶ *Cum enim, quem tenet, &c. Sacre Scripturæ etiam non aliter esse intelligenda, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica semper intellexit, decreuerunt Patres in Conc. Mileuitano. cap. 2. docent Sebas. Medices in sum. commun. heresum. p. 1. 2. Martin. de Ayala de traditionibus Eccles. lib. 12. 7. Corduba lib. 4. quæst. Theolog. 9. 1. prop. 6. vossarianum signum vera Fidei, Ceneq. ad Decretal. collect. 8. num. 5. cum seq. Fulc. de visitat. lib. 1. cap. 17. mon. 8. Emm. de Valle de censuris, & vocant. apud. 1. iud. 2. 6. num. 27. & seq. Azot. in sum. moral. part. 1. lib. 8. cap. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*

¶ *Vetum autem licetum sit interpretari Scripturam præter proprium sensum à Patribus acceptum? Affirmant Banes p. 1. q. 1. diff. 1. 2. Azot. in sum. moral. p. 1. lib. 8. cap. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*

¶ Sed & impressorum, &c.] Concordat Concil. Lateranense sub Leone X. sess. 10. de impressione librorum, ubi etiam statutum fuit quod nulli liceat imprimere, vel imprimi facere quosvis libros de rebus sacris sine nomine Auctoris, neque illos in

futurum vendere, aut etiam apud se retinere, nisi primum examinati probatique fuerint ab Ordinario & sancta Inquisitione sub pena anathematis, amissionis librorum, & pecuniæ. Vide Calt. in. 1. 2. de pœst. Legu. par. 1. cap. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 21

Collegij, contentus, vel vniuersitatis apponatur
affirmat Azor. *angl. moral. p. 1. lib. 8. c. 17. q. 3.* Steph.
Weyms *d. cons. 24. n. 12.*

2 Nulligena, *litterarum, &c.* | Maximum sane beneficium attulit universo Orbis, ac Resp. litterarum primarius literarum vfus, & earum colligendarum, seu conficiendarum ratio, quibus mentis nostrae conceptus memoriz mandare, aliisq; communicare, nonus quasi loquendi genete datus fuit: fed nec minus beneficium praeftitit excellentiffimum typographicae artis inuentum quo facilitate earundem litterarum editione fuis expreffione, quae antea non nifi immenso labore, grauiffimisque fumptibus in fcripturam tedgi poterant, hodie campditioris methodo, & minoribus expenfis ex vnicuius auctographo exiguo tempore pluries multiplicata redduntur, & cuique in publicum exhibenda communicantur, quod equidem inuentum, fauoriti Germaniae, ac vbi praecepti Moguntinae acceptum refertur Naeuel. in *ſua bibliotheca vbi lib. 3. generat. 4. ad an. 1140.* Munſterus in *ſua coſpectus vbi lib. 3. Polyd. Virgil. de inuentoribus rerum lib. 3. cap. 7.* Henricus Panleoni de vrbis vltimis Germania part. 2. ad an. 1400. Stephanus VVeymus ad conſtitutiones 35. 2. antiquae reſponſae, & per Concil. Trulimoniae, conſtit. 34. *in. 1. Partis 279.*

4 In *causis Concilij nuntiij Laceramus*, &c.] Cuius dispositionem innouat Concilium Trident. in presenti, vt dicit Stephan. VVeyms *ad constitutiones* 21. *ex iure antiquo de jumptis*, & *per Concil. Trid. innouatas*, *confus. 24. per. 171. & seq.*

g. { *Es irregularis fuerit, &c.* } Vide Fr. Emman.
quell. Regula. tom. 1. q. 8. art. 6. & tom. 2. quest. 1. ca.
art. 1. in fine, Galet, in *Margarina casuum Confessorum*,
verb. *Jeje*. 3. Hieron. Rodet, in compendio quest. Reg.
quell. 3. 3. Mitrum de officio, & quest. Episcopi.
part. 3. allet. 99. num. 14. Nouat, in sum. Bullari tit.
de librorum impref. num. 1. aliet Nouat, frater in
Incerta Religio. verb. *imprefio librorum*, a princip.
Tamburin, de iure Abbatis tom. 3. diffinit. 3. quest. 1.
c. 10.

n. *Qui autem scripto, &c.*] Referunt quidam generaliter ad omnes eos, qui libros, vel scripturas quaslibet ab Ordinario non examinatas, nec approbatas communicant, vel eulgant, sicut etiam coniones, lectiones, & annotationes de rebus factis privatum scriptis, publicare, aut aliis communicare rita conscientia non posse et tunc, nisi examinatas & probatas prius fuerint. Alij autem existimant id magis testifundum & referendum solum ad scripta, seu libros contra prohibitionem impressos, aut impimentos, & quos contingit aliquando vel nondum typis editos, vel antea le- vel excois prava, aut fraudulenta intentione de integro transcribi, aut aliis communicari. Sed quiquid fir, referunt Azor. d. cap. 17. q. 1. & Stephan. Vveymy d. conf. 14. num. 13. in fine, illud notoriu esse quod vsus vbique locorum iam passim obtinuerit, vt orationes, prelectiones, & scripta similia, etiam de rebus factis, sine prava censura, & inscriptione nominis Auditoris iam passim & libere communicentur, praeferim quando nulla libest male versationis suspici. to. Lectio- nes, annotationes, disputationes, coniones, & alia similia, necnon tractatus permanentes, cum ad deuotionem, tum ad quietationem conscien-

6. *[Probatio in scriptis datur.]* Ut scilicet prom-
ptior, certiorque probatio omni occasione profer-
ri possit; & quo magis illius veritas vnicuique
publice possit innoscere, suber Concilium, ve
semper in fronte libri vel scripti, vel impressi au-
thenticis examinatio, seu censura praeponatur, ve
aduenit Stephanus VVycius d. *confutationis* 24.
n. 10. pag. 182.

¶ *Vi probanda probetur, & reproberetur improbanda.* [Ex his vetbis colligit Stephanus VVvmyi confirmatio a. n. pag. ab. in v. quod in examinatione librorum diligens ac discreti adhiberi debet observatio v. illa, quæ Fidei Catholicæ, aut pietati, motumque honestati aliquo modo fuit contraria, exterminentur, & expungantur; eaque admittantur, seu probentur, quæ publico bono, ac Religioni potissimum Christianæ, possint esse utilis, aut officiosa.]

a. *Post hoc imeritatem*, &c. l. De predicatoti-
bus, quod debeat in suis concionibus abstinere a fa-
bulis, & falsis reuelationibus, prius fuerat Con-
cil. Lateranen. sub Leone X. *sess.* 1. quod refert
Frater Ludouicus Miranda in *mus. Praefat.* cap. 1.
quod *sess.* 1. *conclisus*. 1. &c. l. Et de Predicatio-
rum munere, officio, & scientia, vide Gilbert.
Schweich. de *Ecclesiast.* *vita*, lib. 3. cap. 13. cum jo-
seph. *mensura*.

2. *Et sententia sacra Scriptura, &c.* Quod nefas sit, Scripturarum sacrarum verba ad profanam & vanam interpretationem convertite, docet Azor. *infirmum moral.* 1. *lib. 8. cap. 1. quæst. 4.* & vide ad quod Emman. de Valle de *incantat. & cusa m. ap. su. lo 7. lib. 1. cap. 1. num. 2.*

per Ep[iscopu]s coarceantur.] Vide Moura de in-
canta. & eujam, [ell. 3. cap. 1. num. 5. vers. unde de-
cendum.] Ioseph Vele de pejslate Ep[iscopu]s. circa pa-
panda & inquirenda criminari. 1. sub num. 79. Ep[iscopu]m
contra quosque etiam laicos torrentes
sententias, & verba sacre Scripturæ ad leutilla-
 & fabulosa grauius procedere posse, resoluit
Paul. Fufe. de iurist. lib. 2. cap. 1. art. 34. aduer-
tens inde factum esse & optinere, vt in professione
Fidei faciendi a Priuatis, Theologis, & aliis, insecra-
tus illa clausula inter alias sponsones de aduerti-
enda sacra Scriptura, & quod eam nunquam quif-
quam accipiet, & interpretabitur nisi iuxta vnan-
dim sensum Partium in conflict. P[er] IV. dicitur. Inu-
entum nobis.

Quid Predicatores in suis Concionibus fabulas, & filias reuelationes pradiantes debeant rigorose ac seuerè puniri ab Episcopis diocesaniis, ex Concilio Laetani. d. f. xij. l. i. & ex hoc decreto, colligitur Ludov. Miranda d. q. xij. §. cxiij., cenclos. t. Humboldt. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. ii. cap. 7. q. xij. & refut. j. in fine. Aloyf Riccio descriptio Curiae Archiep. Neapolitane p. 397. num. 2. parte 4. Ioan. de Soltozano de Indiarum iure tom. 4. lib. 3. cap. 46. ad num. 64 & 65. Noilar in lucerna Religios. verb. Prædicatores num. 1. pag. 101. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi part. 3. alleg. 76. num. 48. & 49.

SESSIO V.

Decretum de peccato originali.

1. Peccatum originale.
2. Infantes baptizandi.
3. Baptizari debent Christianorum parvuli recentes, quamvis parentes recusarent.
4. Inducuntur auctoritate aliorum infantes ante usum rationis imitari parentibus licite baptizari non possunt.
5. Infans quæ ætate dicatur habere usum rationis.
6. Baptismus confert gratiam.
7. Peccatum originale, & peccata actualia, quæ commissa sunt ante Baptismum, remittit gratia in Baptismo per dactilum.
8. Paralytici in hac vitæ de facite non tolli Baptismum.
9. Concupiscentia manet in baptizato.
10. Peccatum non est in sensualitate sine consensu voluntatis. ibid.
11. Conceptus immaculata B. Virgini.
12. Paulus V. quid statueret circa conceptionem immaculatam B. Virgini.
13. Gregorius XV. de eadem re.
14. Predicatoribus Fratribus conceditur licentia in quibuscumque privatis eos uno colloqui disceptare de materia Conceptionis B. Virgini.
15. Universitates studiorum nonnullæ statuerunt se adstringerent defendendis opinionem piam immaculatam Virgini in suo conceptu.

T fides nostra Catholica, sine qua impossibile est placere Deo purgatis erroribus, in sua sinceritate integra, & illibata permaneat: & ne populus Christianus omni vento doctrinæ circumferatur: cum Serpens ille antiquus humani generis perpetuus hostis, inter plurima mala, quibus Ecclesia Dei his nostris temporibus perturbatur, etiam de peccato originali, eiusque remedio non solum nova, sed vetera etiam dissidia excitaverit: sacrosancta, œcumenica, & generalis Tridentina Synodus in Spiritu sancto legitimè congregata, præsidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, iam ad revocandos errantes, & nutantes confirmandos accedere volens, sacrarum Scripturarum & sanctorum Patrum, ac probatissimorum Conciliorum testimonia, & ipsius Ecclesiæ iudicium & consensum secuta, hæc de ipso peccato originali statuit, facit, ac declarat.

1. *Si quis non confitetur* primum hominem Adam, cum mandatum Dei in paradiso fuisse transgressum, statum, sanctitatem, & iustitiam, in qua constitutus fuerat, amisisse, incurrisseque per offensam prævaricationis huiusmodi iram, & indignationem Dei, atque ideo mortem, quam antea illi comminatus fuerat Deus, & cum morte captivitatem sub eius potestate, qui mortis deinde habuit imperium, hoc est, diaboli, totumque Adam per illam prævaricationis offensam, secundum corpus, & animam in deterius commutatum fuisse, anathema sit.

2. Si quis Adæ prævaricationem sibi soli, & non eius propagandi, asserit, nocuisse: & acceptam à Deo sanctitatem, & iustitiam, quam perdidit, sibi soli, & non nobis etiam cum perdidisset: aut inquinatum illum per inobedientiam peccatum, mortem & penas corporis tantum in omne genus humanum transfudisse, non autem & peccatum, quod mors est animæ, anathema sit, cum contradicat Apostolo dicenti: Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt.

3. *Si quis hoc Adæ peccatum*, quod origine unum est & propagatione non imitatione transfudit omnibus inest unicuique proprium, vel per humanæ naturæ vires, vel per aliud remedium asserit tolli, quam per meritum vnius mediatoris Domini nostri Iesu Christi, qui nos Deo reconciliavit in sanguine suo, factus nobis iustitia, sanctificatio, & redemptio, aut negat ipsum Christi Iesu meritum per Baptismi Sacramentum in forma Ecclesiæ ritè collatum, tam adultis, quam parvulis applicari, anathema sit: quia non est aliud nomen sub cælo datum hominibus in quo oporteat nos salvos fieri: Vnde illa vox: Ecce Agnus Dei: Ecce qui tollit peccata mundi. Et illa: Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

4. *Si quis parvulos recentes* ab veteris matrum baptizandos negat, etiam si fuerint baptizati parentibus orti, aut dicit in remissionem quidem peccatorum eius baptizari, sed nihil ex Adam trahere originalis peccati, quod regenerationis lavacro necesse sit expiari ad vitam æternam consequendam, vnde sit consequens, ut in eis forma Baptismatis, in remissionem peccatorum non vera, sed falsa intelligatur, anathema sit, quoniam non aliter intelligendum est id, quod dixit Apostolus: Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica ubique diffusa semper intellexit: propter hanc enim regulam fidei ex traditione Apostolorum,

Hob. 11.

Ephes. 1.
Genes. 3.Iosif. 117.
& 118.a. Celsus.
p. 1. c. 4.
Genes. 3.
& Concil.
Armenic.
canon. 107.a. Rom. 5.
1. Cor. 15.
Concil.
Armenic.
a. cap. 1.
Rom. 5.a. cap. 1.
Cap. 1. p. 1.
cui, c. 1.
regeneratio. &
c. 1. p. 1.
de con-

a. de con-

a. de con-

a. de con-

a. de con-

a. de con-

etiam parvuli, qui nihil peccatorum in semetipsis adhuc committere poterunt, ideo in remissionem peccatorum veraciter baptizantur, ut in eis regeneratione mundaetur quod generatione contraxerunt. * Nisi enim quis tenas fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

§. *Si quis per Jesu Christi Domini nostri gratiam, quæ in Baptismo confertur, reatum originalis peccati remitti negat, aut etiam assentit non tolli totum id, quod veram & propriam peccati rationem habet, sed illud dicit tantum tadi, ac non imputari, anathema sit, in renatis enim nihil odit Deus: quia nihil est damnationis iis, qui verè confesuli sunt eum Christo per Baptisma in mortem: qui non secundum carnem ambulant, sed veterem hominem exuentes, & novum, qui secundum Deum creatus est, inducunt, innocentes, immaculati pueri innoxij, ac Deo dilecti effecti sunt, hæredes quidem Dei, coheredes autem Christi, ita ut nihil proflus eos ab ingressu cæli remoretur. Manere autem in baptismo concupiscentiam, vel somnium, hæc sancta Synodus facit, & sentit: quæ cum ad agonem relicta sit, nocere non sentientibus, sed valiter per Christi Jesu gratiam repugnantibus non valet: quinimo, qui legitimè certaverit, coronabitur. Hanc concupiscentiam, quam aliquando Apostolus peccatum appellat, sancta Synodus declarat Ecclesiam Catholicam nunquam intellexisse peccatum appellari, quod verè, & propriè in renatis peccatum sit, sed quia ex peccato est, & ad peccatum inclinat: si quis autem in contrarium senserit, anathema sit.*

* *Declarat tamen hæc ipsa sancta Synodus, non esse suæ intentionis, comprehendere in hoc decreto, ubi de peccato originali agitur, beatam & immaculatam Virginem Mariam, Dei genitricem, sed observandas esse constitutiones felices recordationis Xysti Papæ IV. sub poenis in eis constitutionibus contentis, quas innovat.*

* respicit cap. 1. lib. 1. tom. 1. ep. Pel. & alios locos clausim, & in extra commun. lib. 1. de relig. & ven. sancte. græce similis. vide post hunc hucuslibet.

1. **V**ide Nauar. in man. prelad. 8. à princip. Iodoc. in thesaur. Catholico. tom. 2. lib. 2. Azor. instr. moral. part. 1. lib. 3. cap. 31. & 32. de iustitia originali, & lib. 4. cap. 25. de peccato originali, Iul. Lazo. de Indulgent. p. 2. cap. 1. n. 4. cum multis seqq. alios refert in collection. ad cap. maiora, de Baptismo, Torrellanca de iure spirit. lib. 2. cap. 4. n. 49. Hurtado de Sacram. disp. q. 2. de Baptismo disp. 1. & 2. ubi quod per Baptismum tolluntur, & eradicantur peccata omnia tam originalia quàm actualia.

* *Si quis non constiterit &c.* Vide Azor. d. lib. 4. c. 25. q. 1. ubi hic definitum asserit peccatum originis esse in posteror à primo parture per propagationem traditum.

* *Si quis hoc Ad peccatum, &c.* Vide Azor. d. lib. 4. c. 25. q. 2. prope fin. ubi definit peccatum originis esse privationem iustitiæ originalis debite communi sanguinis propagatione ab Adamo deriuata. Valq. tom. 2. disp. 151. tom. 18. & 19. Molfes in sum. Theolog. moral. tract. 8. c. 6. n. 6 & 26.

2. *Si quis parvuli recentes, &c.* Vide Aegid. de Coniunct. de Sacram. & consens. tom. 1. q. 68. n. 55. Valenz. disp. 4. q. 3. puncto 1. Azor. d. lib. 4. cap. 34. vers. quartus error. Valer. Reginald. in praxi fore punit. lib. 27. n. 66. Bonacin. de Sacramentis disp. 2. q. 2. puncto 6. cum 10. cum seqq. Hurtado de Sacram. disp. 3. de Baptismo disp. 2. ubi disp. 4. diff. 3. statim in princip. quod Baptismus confert parvulis gradum, per quem delectur originale peccatum.

3. Possunt enim & debent baptizari Christianorum parvuli recentes, quantumvis parentes recusatent, qui tunc tanquam apostate possunt puniri, ut docent Sotus in d. dist. 5. q. 2. conel. 2. ante 2. art. vers. 2. de Christianorum prolibis Anton. Riccioli. de iure personarum extra gramum Ecclesie existend. lib. 2. cap. 32. in fine, Bonacin. d. puncto 6. n. 10. Torrellanca de iure spirit. lib. 2. cap. 5. n. 28. cum seqq. Cardin. Bellarm. lib. 3. de Bapt. cap. 10. Valenz. tom. 4. disp. 4. q. 3. puncto 1.

ludæorum verò, & aliorum infidelium infantes ante usum rationis iuxta præscriptis libet baptizari non posse, nisi habeant usum rationis, & peccatum Baptismus, docent Gregor. Lup. l. 2. glo. 3. tit. 2. §. 1. S. Thom. 2. 2. q. 10. art. 1. vlt. S. Antonar. sum. p. 2. tit. 1. 2. c. 2. §. 2. pueri Induam. Petri. l. 2. vlt. 1. tenor à la se Catholica. tit. 3. 8. Card. Passi. conf. 2. 38. Nauar. conf. 4. q. 1. 2. Nauar. tom. 4. sub tade consensu Simanchæ de Cathol. instr. lib. 2. n. 52. Menoch. illu. lib. 1. cap. 8. num. 11. Cuchipin. Cam. lib. 2. de Baptismo num. 140. Cornel. Benical. in tract. de pauper. p. 5. num. 8. Marquard de Indul. p. 2. cap. 2. sub n. 6. vers. sed Dominus Aulic. d. d. c. 151. Valq. in 3. p. S. Thom. tom. 2. 155. Azor. d. p. 1. lib. 8. cap. 25. Aegid. de Coniunct. de Sacram. & consens. tom. 1. d. p. 66. art. 1. Suar. tom. 3. d. p. 25. §. 3. Paschal. de patria p. 2. c. 2. sub num. 3. Valer. Reginald. in praxi fore punit. lib. 27. n. 68. Anton. Riccioli. lib. 2. c. 3. per tot. Bonacin. d. puncto 6. num. 11. Torrellanca d. lib. 2. c. 5. n. 42. Hurtado de Sacram. disp. 3. de Baptismo disp. 3. & 4.

Qua verò xtate infans dicatur habere usum rationis ad hoc ut possit iniuncti parentibus baptizari, diuerse sunt Doctorum sententiæ: De quibus vide Bursat. conf. 3. 1. num. 3. 1. Paschal. d. p. 1. cap. 7. num. 6. Bartholab Angelis de Sacram. vbi de Baptismo. 5. 3. 3. Nald. in sum. verb. Baptismus, num. 6. Campan. d. duers. iuris Canon. vlt. 7. c. 1. e. n. 10. Bonacin. d. puncto 6. num. 11. vers. 3. diuerter, Anton. Riccioli. d. lib. 2. cap. 33. per tot. inter quos receptor tenet sententiā, baptizandum esse si iam compleuit septennium.

* *Si quis per Jesu Christi, &c.* Vide Cou. in cap. alma mater p. 1. q. 10. num. 11. Aegid. d. cou. in 1. q. 69. art. 6. num. 1. Valer. Reginald. lib. 27. n. 61. Bonacin. 2. disp. 2. puncto 7. n. 2. ubi quod Baptismus confert gratiam simul cum reliquis virtutibus, & donis, quæ gratiam consequuntur, modò non adit obex ex parte suscipientis, & citat Toler. Petr. Ledesim. Valq. & alios.

Gratiam in Baptismo productam remittere peccatum originale, & peccata actualia, quæ commissa sunt ante Baptismum, docent Barthol. ab Angelis

Angelis de Baptismo, d. 2. §. 136. Petr. de Ledeſina in ſum. part. 2. de Sacram. vbi de Baptismo, c. 19. Bonacini. d. puſſe 7. n. 4. Cardoſ. in praxi. Iudicum. verb. Baptismo, cum n. 4. & proinde deſere omnem penam peccatis debitam, tradunt S. Thom. l. p. quæſt. 69. art. 2. Petr. de Ledeſina d. cap. 9. verſ. ſecunda conſuſio, ſal. Laur. d. p. 2. cap. t. num. 23. Bonacini. d. puſſe 7. num. 5. ſcilicet quoad Deum, & in foro poſſibile, ſi in cap. ſecondo, de diuerſ. Dec. conſ. 10. & in cap. quæ in Eccleſiæ ſum. num. 83. cum ſeqq. de conſu. Cou. art. 1. cap. 10. ſub n. 4. Sured. de alimen. 17. §. 1. n. 45. Sanch. de Matrim. lib. 10. diſp. 1. num. 5. Fatini in praxi crimin. p. 3. q. 98. n. 150. Cenedad. Decretal. c. 11. §. 1. num. 3. Anton. Riccius. d. artil. lib. 4. cap. 15. n. 1.

1. Pormaliter tamen in hac vlt. de facto non auſſe aſſertur S. Thom. d. quæſt. 69. art. 3. Valer. Reginald. d. lib. 12. n. 61. Bonacini. d. puſſe 7. n. 7. Ego ipſe in ſollicitud. c. maiore, §. 8. de Baptismo.

2. *Alia res auctem in baptizati concuſcentiam &c.* Vide Henricum ſum. p. c. lib. 2. §. 16. §. 2. & 7. Agid. de Coniug. 4. q. 9. art. 3. n. 6. Th. Laur. de Indulgent. p. 1. c. 2. §. 2. & 23. ouſſine Fr. Mig. Franciſcus de Atrajo in 1. 2. S. Thom. 10. c. 7. n. 4. d. 4. n. 33. 4. prin. pag. 3. 64. vbi dicit Concilium in præſent. definit. concuſcentiam, ſiue præſent. inclinationem appetit. ad malum non habere rationem culpæ, ſed appellari peccatum, quia eſt ex peccato, ſcilicet originali, & inclin. in peccatum, ſcilicet actuale, & ideo dicitur fomes peccati, qui relinquitur in reſtato poſt Baptiſmum ad agnom. & pognam, vt et reſiſtendo magis fuerant. Hurtado d. diſp. 4. de Baptismo diſp. 1. in fine.

3. *Necce non conſentientibus, &c.* Nullum eſſe peccatum in ſenſualitate ſine conſenſu volohatit, probat ex hoc text. Fr. Mig. Franciſcus de Atrajo d. q. 74. art. 4. d. 3. n. 1. p. 164.

10. *Declarat tamen, &c.* Vide Stephanum VVeyms ad conſuſiones 2. ex antiqua inre deſumptas, & per Concil. Trident. annuſat. conſiſ. 1. §. pag. 203. cum ſeqq. vbi dicit innouat. Extraneas cum præceſſa, & Extraneas. grande nixu, de relig. & vider. Baſil. inter communes, per text. Concilij in præſent. & vnum ac alterum multipliciter declarat. De immaculata Beatiffimæ Virginis Conceptione libros integros edidit Luſitanus Fr. Agidius de præſentatione, & Hiſpanus Ferdinandus Quitinus de Salazar, illudque imminet fuiſſe à peccato originali multis comprobant, Henricus in ſum. lib. 3. cap. 11. §. 3. præſe ſin. Et Emman. quæſt. Regul. iom. 11. quæſt. 37. Spin. in ſpeculo reſum. c. 10. §. 3. in prin. n. 17. Soar. de Relig. iom. 1. lib. 2. c. 8. num. 1. Valquez in 1. p. S. Thom. 10. c. 2. diſp. 1. 16. Ceual. nouum. conſuſ. omnia. quæſt. 34. 6. Adreſe de Religioſa diſciplina c. 2. d. 2. cap. 20. num. 114. Campanian. diuerſ. ſum. Canon. rub. 12. cap. 13. num. 139. Martini. Deſe. diſp. quæſt. 1. d. 2. cap. 1. quæſt. 3. ſeſt. 9. Ator. iuſtiſ. moral. part. 1. lib. 4. cap. 34. quæſt. 3. Galpanet. de leg. public. lib. 3. tit. 70. Paul. Comitoli. reſponſ. moral. lib. 6. quæſt. 40. Portel. in dubio Regular. verb. Concepſu Deipara, Villalob. in ſum. part. 1. trail. 17. diſp. 25. Hieronym. Roderic. in compendio quæſt. Regul. reſol. 10. nouiſſime Fr. M. Franciſc. de Atrajo in 1. 2. d. 1. 10. c. 1. q. 8. art. 3. pag. 117. cum ſeqq. Ego ipſe de officio, & potestate Episcopii, p. 3. alleg. 50. n. 109. cum ſeqq.

Hui. interim Decreti, & Diſtatum Extraneas præſent. paulo latius explicauit Pius Papa V. per declaratorium vnum Bullam, quam pridie Kalend. Decembris à 1770. deſuper edidit, cuius teotem ſummarie reſectæ opæ præſum videtur.

Is enim ſaluberrimis itis Prædeceſſorum ſuorum, & præſent. Synodi Tridentinæ decretis iuſſit, ſed, peruiſiſ quidem cuique liberatè præſent. opinandi in quauilibet partem prædictæ controuerſiæ, prout vel magis pium, vel magis probabile iudicaret; ſed vterque non quiliquam publi. & præcipue in conſonibus popularibus, & vbi promiſcuæ virorum & mulierum multitudine conuenire ſolet, alterutram partem diſputare, aut aſſerere, vel contrariam reſellere cum rationum & argumentorum deductione præſumeret, aut etiam deſuper ſcripta, aut libros edere, cuiuſvis pietatis, aut neceſſitatis prætextu aditiens penas in controueniens ſuſpenſionis à Diuinis ipſo facto, & abſque noua declaratione incurrit, ſi modo in Sacris fuerit conſtitutus & primitionis ipſo iure omnis gradus & dignitatis, quibus ſungi reſeruentur: & ioſuper cenſuram perpetuæ inhabilitatis ad ſimilia munera poſſimodum iterum obtinendæ ad obſeunda: quibus abſoluti non poſſint niſi à ſolo Romano Pont. & volens nihilominus, vt etiam aliis grauioribus penis, ſi opus fuerit, à proprio Prælato pro delicti menſura infligendi ſubſciatur. Iſud tamen in eadem ſua Bulla prædictus Pius Papa V. adhuc permittit, vt quando per ſedem Apoſt. alterutra pars definita non foret, poſſit viti docti in publicis Academijs diſputationibus, & in generalibus, & in particularibus Capitulis de iſta quæſtione diſſerere, & argumentis vtramlibet partem vel ſuſtinet, vel impugnare, dummodo tamen neutra veluti erroneæ præiudicetur.

At ſancè mem. Paulus V. voleos ſubmouere diſſenſiones, iurgia, & ſcandala, que cum magna Dei offenſa in populo Chriſtiano oriuntur, ex occasione aſſertionis affirmatiuæ, quod B. Virgo fuerit cum peccato originali concepta, Feria quinta die 30. Auguſti anno à Natiuitate Domini noſtri Jeſu Chriſti, 1677. in generali Congregatione S. Romane Eccleſiæ, & vniuerſalis Inquiſitionis contra hæreſicam præſentem habita poſt longam & maturam diſcuſſionem conſultit, vt in poſterum nullos audeant publicis, concionibus, lectionibus, conſolationibus, & aliis actibus publicis adſerere, donec res à Sede Apoſt. deſinitur; cuius decreti verba tranſcriptit Campan. d. cap. 13. num. 140. & Hieron. Roderic. d. 17. §. 50. num. 2. & repetitur impellum eam 4. Roderic. conſil. 7. Pauli P. & de eo mentionem facit Stephan. VVeyms d. loco n. 35.

Postmodum Gregorius XV. in eadem conuocata Congregatione S. Romane & vniuerſalis Inquiſitionis die 24. Maij 1622. ex cauſis eiſdem euitandis ſcandala, diſſenſiones, atque diſcordias in Populo Chriſtiano, & vt receperunt aliquibus Regionibus, iam orre unt ex ſermonibus priuatis, occasione aſſertionis affirmatiuæ extendit, & ampliavit etiam ad priuata colloquia, & ſcripta, mandans, & præcipiens omnibus, & ſingulis cuiuſvis Ordinis, & iuſtituti Regularibus, & aliis quibuſcumque tam Eccleſiaſticis, quam ſecularibus, ne de cætero donec articulus huiuſmodi à Sede Apoſt. deſinitur, vel per Sanciſſatorem ſuam, & Sedem Apoſt. ſuerit ad ter ordinatum, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis priuatis audeant aſſerere, quod eadem Beatiffima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hæ opinione affirmatiuæ aliquo modo agere, ſeu tradare, exceptis tamen quibus à Sede Apoſt. fuerit ſuper hoc ſpecialiter indultum, & in Sacroſancto Miſſæ Sacrificio ac Diuinis Officiis celeb. andis eadem Sanctitas ſua non alio, quam Conceptionis nomine omnes tam ſeculares,

culates, quàm cuiusvis Ordinis Regularis vel debere voluit, & contra transgressores statuit Ordinarios locorum, & hæreticis prænitatis ubique locorum deputatis Inquisitores procedere posse, & in eos severè animadvertere, reperitur hoc decretum impetellum *tom. 4. Bullarj cons. 29. Gregorij XV. & ceteri Inj. Lanor. de Indulgent. part. 2. c. 2. n. 129. & de co meminit Stephan. Weyms d. l. c. n. 17.*

13. Denum idem Gregorius XV. in constit. sua incip. *Eximij*, sub dat. 28. Iulij 1621. omnibus, & singulis Ordinis Prædicatorum Fratribus licentiam concessit, ut de cætero in quibuscumque ptiatis eorum colloquijs, seu conferentijs inter se duntaxat, & non inter alios, aut cum alijs de materia Conceptionis B. Mariæ Virginis dissertere, & tractare absque vilo pœnam in dictis Decretis Pauli V. & eiusdem Gregorij contentatum incursum, libere & licite possint, & valeant: quod Decretum repetitur impetellum post dictam Constit. 9. Gregorij XV. & in compendio Bullarj Flaurij Cherubini in fine, & de co meminit Iul. Lanor. de Indulgentia p. 2. cap. 2. n. 33.

Vade effectum est, ut ad imitationem Parisiensis, & Colonienfis Academicarum, nonnullæ aliæ pro decreto statuerint, ne cuius gradus Magisterij, aut Doctoratus concederetur, nisi prius iurisdictione se adstrinxerit defendendi opinionem piam immaculatæ Virginis in suo Conceptu, ita in Universitate Complutensi, Valentiz, & Oñunæ factum fuisse refert Miranda in *lib. de Conceptione Virginis*, cap. 93. fol. 677. *ann. seq.* ubi refert formulam iuramenti: & eodem iuramento solemniter se adstrinxit ipsa civitas, seu Senatus Salmaticensis, quam imitatur fuit alij plures Ecclesiarum Cathedralium, & Civitatum Capitulares, & Magistratus, ut Cæsaraugustiz in Arragonia, & Eboracæ in Portugallia, teste Portell *in addu. ad dubia Regalaria*, verò Conceptus *Desparæ*, *nam. 4.* ubi à *mun. 2.* multis rationibus, iustis, & Doctorum, ac miraculorum æstimonij probat contra quendam Doctorem Cæsaraugustanum præfatum iuramentum, seu votum publicè celebratum ab Academicis & communicantibus esse licitum, sanctum, laudabile, ac pium.

DE REFORMATIONE.

De interpretatione sanctæ Scripturæ in Ecclesijs necessaria, atque alijs ad id pertinentibus.

CAPVT PRIMVM.

1. *Præbenda Theologali quomodo erigenda.*
2. *Consuetudo quod datur à Capitulo stipendium perpetuum Theologo, qui doceat, servanda est, ubi non est consuetudo præbendæ Theologali.*
3. *Leitler sacra Scriptura etiam Scholastica vacare possit à lectione versibus Iulij. Augustij, & Septembri.*
4. *Electio Leitleri soli Episcopo competit.*
5. *Præbendam Theologalem obtinens si legere vilo modo nullo quomodo erigenda & n. 6.*
6. *Episcopus possit egerere Canonicos, & Confessarios sub pena pecuniaria ad Congregationem casuum conscientie.*
7. *Canonici, & Præbendam Magistralem cum Parochiali obtinens si in eam tenetur, residet, fructus Canonici, & Præbendæ percipere possit.*
8. *Leitler sacra Scriptura non possit obtinere aliud beneficium incompatible.*
9. *Theologus habens Præbendam, si legitime obtinens Parochialem, tenetur in ea residere amissa distributionibus.*
10. *Canonici Theologali non possit compelli ad ponendam subscriptionem.*
11. *Præbendæ Theologali dum vacat, qui iurum legendi supplere debeat.*
12. *Quid si clericus secularis non reperitur idoneus pro lectione præbendæ?*
13. *Canonici & ceteri Presbyteri Ecclesiæ Cathedralis tenentur accedere ad lectionem sacre scripturæ.*
14. *Præbendæ Theologali deputatio non habet locum in Cathedralium Regular.*
15. *Procedit in Collegiatis, quarum præbendæ sunt de iurepat. laicorum.*
16. *Insuper addidit quod dicitur.*
17. *Idem de Canonis, an si nulla sit præbenda.*
18. *Comprehendit Præbendam enim fructus emens assignant in distributionibus.*
19. *Theologus Canonicus in vim unionis de Præbendâ vacatura non compellitur adveniens vacaturam per resign.*
20. *Præbendæ vacantes in mensibus referantur non comprehenduntur sub hoc decreto.*
21. *Præbendæ Theologali cretibus quatuordecim locum habeat in ea quæ optantur.*
22. *Electio personæ ad Præbendam Theologalem vacantem in mense Ordinario, pertinet ad solam Episcopum, solatio vero ad illos, ad quos antea spectabat.*
23. *Electio personæ cui conferendus est Canoniciatus habens antea omni lectionis sacra Theologia, eiusdemque collatio.*
24. *Præbendæ cretibus, & deputatio pro Theologo, à sequenti Canonico optari non possit.*
25. *Theologus Canonicus non est administrandus ad iurisdictionem optandi.*
26. *Præbendam Theologalem obtinens non potest illam dimittere, & aliam optare.*
27. *Canonici Theologali qui resignant in manibus Ordinario Præbendam Theologalem possit obtinere mediante optante pignorem cum sua reversione statim in choro.*
28. *Canonici Theologali an possit ex consuetudine obtinere dignitatem in eadem Ecclesiâ.*
29. *Optio in Præbendâ primo vacaturâ possit locum non habere, si ante optationem pœcesserit cretio in Theologalem.*
30. *Theologus postquam vacaturis Præbendâ suâ officio vacat, & eam adeptus fuerit, debet sedere in locis sancti amicum.*
31. *Præbendam Theologalem obtinens debet relinquere primum locum antiquioribus Canonici, ibid.*
32. *Leitler Theologo ex gratia debentur distributiones quotidianæ prout à quo legere.*
33. *Præbendam*

d. Concil.
Constanti-
nop. 6. c. 1.
cum alleg-
me in tract.
de priu. 82.
c. 1. & c. 2.
de mag.
Coc. Litter.
sub Alex. 1.
c. 1. & sub
Innoc. 1. c.
1. de infra
feli. 2. c. 1.
de reform.
et. de in
agro. de sta-
tu monach.
6. 2. de mag.

possit, p. saltem à Magistro habeant, ab Episcopo cum consilio Capituli eligendum, qui Clericos, aliisque scholares pauperes Grammaticam gratis doceat, ut deinceps ad ipsa sacra Scriptura studia, annuente Deo, transire possint. Ideoque illi Magistro Grammatices, vel alicuius simplicis beneficij fructus quos tamdiu percipiat quamdiu in docendo profuerit, assignentur; dum tamen beneficium ipsum suo debito non fraudetur obsequio: vel ex capitulis vel Episcopali mensa condigna aliqua merces perfoluatur: vel aliis Episcopus ipse aliquam rationem ineat suæ Ecclesiæ, & diocesis accommodat, ne pia hæc, vitilis, atque fructuosa provisio quouis quæsito colore negligatur. & In monasteriis quoque monachorum, ubi commodè fieri queat, etiam lectio sacra Scripturæ habeatur: quæ in re à Abbates negligentes fuerint, & Episcopi locorum, in hoc, ut Sedis Apostolicæ delegati, eos ad id opportunis remediis compellant. In conuentibus verò aliorum Regularium, in quibus studia commodè vigere possunt, sacra Scripturæ lectio similiter habeatur, quæ lectio à Capitulis generalibus, vel plouincialibus assignetur dignioribus Magistris. In gymnasiis etiam publicis, ubi tam honorifica, & ceterorum omnium maxime necessaria lectio hæctenus instituta non fuerit, religiosissimorum Principum, ac Rerumpublicarum pietate, & charitate ad Catholicæ fidei defensionem, & incrementum, sanæque doctrinæ conseruationem & propagationem instituitur: & ubi instituta foret, & negligetur, restituatur. Et, ne sub specie pietatis inpietas disseminetur: statuit eadem sancta Synodus neminem ad huiusmodi lectionis officium tam publicè, quàm priuatim admittendum esse, qui prius ab Episcopo loci de vita, moribus, scientia examinatus, & approbatus non fuerit: quod tamen de lectoribus in claustris Monachorum non intelligatur. & Decentes verò ipsam sacram Scripturam, & dum publicè in scholis docuerint, & scholares, qui in ipsis scholis a student, & privilegium omnibus de perceptione fructuum, præbendarum, & beneficiorum suorum, in absentia à iure communi concessis, planè gaudeant, & fruantur.

a Cap. de de
mag. ali. in
meo tract.
de priu.
schol. priu.
98.

1. Vnde Nauarr. in man. cap. 27. num. 107. Rebuff. in concord. in de collat. 5. 1. verb. Theologalem, pag. 543. Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. dist. 5. q. 1. num. 37. Sebasti. Medicin. summa peccatorum, part. 2. cap. 1. 1. 3. q. 7. 4. num. 2. 9. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 17. n. 11. & 12. Zetoli. in praxi Episc. part. 1. verb. Præbenda Theologali, Valer. Regin. in praxi fori pami. lib. 20. n. 53. Galetan. Margaria casuum confessor. verb. legem. Nicol. Garc. de benef. part. 5. c. 4. n. 130. Monet. de distribut. quæst. part. 2. q. 10. & de commun. ult. volunt. cap. 10. n. 91. cum multis seqq. Homobon. de Bonis de honora. vna statibus, c. 1. in prin. & cap. 12. Aloysi. Ricc. in praxi aorta resol. 127. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 101. Merisipsum de officio & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 56. & de Canonici, & Dignitatibus c. 27.

2. In illis Ecclesiis, &c.] Vbi non est constituta præbenda Theologalis, & viget consuetudo quod datur à Capitulo stipendium perpetuum Theologo, qui docendi officio fungatur, ea seruanda est: quod si illud etiam poterit Theologum reddere diligentiori in sui muneris functione, triennium eius conductionis Ordinarius vna cum Capitulo præstinare debet: ita decem refert Zetoli. in praxi Episc. part. 1. verb. Præbenda Theologali, vers. ad secundum.

3. Pro lectoribus S. Theologie.] Etiam scholasticæ, ut per Galet. d. verb. legem, quem refero Ego ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 56. n. 6. vbi n. 7. ex eodem resolu huiusmodi lectorem mensibus Iulij, Augusti & Septembris à lectione vacare posse, de quo etiam Gate d. p. 5. cap. 4. n. 157.

4. Et alia locorum Ordinarius eligendum, &c.] Electio Lectoris soli Episcopo competit, nec successori præiudicium fit, si aliter per prædecessores fuit oblatum, & id intelligendum est de his Canonici-
catibus Theologalibus, qui erecti non sunt ante Concilium; si verò erecti essent ante Conseruandum est quod ante Concil. fessat, refert ita decem Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 4. n. 16.

5. Cogant, & compellant, &c.] præbendam Theologalem obtineas, si legere vilo modo nolis, pote-

tir Episcopus illum cogere comminationibus penatur, sequestrationibus fructuum, assignatione portionis de eisdem fructibus alteri, qui ipsius loco legat, demum crescente contumacia, ad alias penas etiam priuationis decemere poterit, sed quæ priuatione ad corroborandum Concilij decretum, Episcopus declarare debet eam præbendam & Canonicum affectum fuisse, & esse ex Concil. pto S. Scripturæ Lectore, tunc delegat personam idoneam, quæ id munus per seipsum æqueque valeat, & illi per Ordinarium collatorem huiusmodi præbenda conferatur, ita Aldan. vbi supra. n. 5. vbi refert se decem in vna Massanen. Et Rota decis. 147. num. 1. apud Farinac. p. 1. in postum. attulatur sacram Congregat. officij consensisse Canonicum Theologalem posse compelli, ut per se, & non per substitutum muneris suo satisfaciatur, nisi ad elect legitima absentia causa, & n. 2. resolu it Capitulum non posse concedere licentiam, ut Canonicus habens præbendam Theologalem possit abesse, sed id spectare ad Episcopum.

Et si Ordinarius inferiorum fuerit negligens, puta Prior, Abbas, Præpositus, & ceteri similes alicuius Ecclesiæ Collegiatæ, poterit Episcopus in cuius diocesi sunt, supplere, id est, cogere, & refert decem Aldan. d. loco.

Vode posse Episcopum cogere Canonicos & Confessarios sub pena pecuniaria ad Congregationem casuum consensient, refert decem Sel. d. loco num. 25. sub die Iulij 1620. Ego ipse d. c. 27. num. 19.

De cetero vero præbenda, &c.] Obtineas Canonicatum, & Magistrali præbendam cum Parochiali, si in ea, ut tenetur, residet, fructus Canonici, & præbendæ percipere poterit, ita tamen ut quotidianas distributiones amittat, atque alia præterea, quæ absentes iusta de causa percipere non possunt. In præbenda autem Magistrali idoneum virum sibi substituat, qui ex vereri instituto annuum suæ præbendæ munus obeat sacra Scripturæ interpretatur, ita refert decem Aldan. d. loco num. 6.

- 9 *¶ Per ſcripturam, &c.* Et ideo Lectorum S. Scripturam non poſſe obtinere aliud beneficium incompatibile, reſert decifum Aldan. in *enapend. Canon. reſolut. lib. 1. tit. 3. num. 2.*
10. Si Theologus huiusmodi habens præbendam legitimè obtinere Parochialem, teneat in ea reſidere amiſſis diſtributionibus quotidianis, & aliis emolumentis, quæ tamen deſeruientibus dari ſolent in officio autem arctiori Ordinarij alium deputate debet, aſſignato ei competentĩ ſalario, Aldan. *loc. cit.*
11. Canonicus Theologalis non poteſt contelli ad ponendum ſubſtitutum, quando ex capite iuſſimis tatis ſanabilis impeditur, quo minus per ſcriptum legere valeat; eo verò caſu, quo quis eſſet ſubſtitutus, electio ſubſtituti ad Episcopum ſpectat, ita reſert decifum Nicol. Garc. *d. p. 5. c. 4. v. 1. 59.* Et ideo cum quidam Canonici Theologi uſuraret ſibi licent legere per ſubſtitutum ſtante impedimento inſtitutis, ſuic illi conceſſa licentia ad ſex menses, reſert Aldan. *vbi ſupra n. 4. vbi teſtatur ita decifum ſub die 13. Nouembri 1627.*
12. Præbenda Theologalis dum vacat, poteſt Episcopopus fructus applicare alicui perſonæ, quæ ſuppliat munus legendi, ex Sel. in *ſelectis Canon. cap. 2. num. 15. vbi reſert ita decifum in Camerac. 8. Febr. 1594.* & debeat dari in commendam vni Canonico idoneo cuiusdem Capituli, ſi adſit, donec Titularis prouideatur, ſecundum Gonſal. *ad reg. 8. Canon. gloſſ. f. 5. 8. num. 26. quem reſero d. alleg. 56. num. 14.*
13. Quando Clericus ſecularis idoneus non reperitur pro dicta præbenda, ſtatuerunt Pius V. & Gregorius XI I. electionem huius Canoniciatus ſuſpendendam eſſe donec inueniatur idoneus Theologus ſecularis, ſi fieri poſſit; interim verò nullum eſſe ab Episcopopo fructuum ipſius Canoniciatus cuſtodem, aut curatorem deputandum; ſed eos omnes Superiori alicui Monasterij tradendos, qui ceteri, ut valiques idoneus Theologus ex ſuis Regularibus publice ſacram Scripturam in Cathedrali doceat, prout hic mandatur, etque in ptiis neceſſaria ſubminiſtret ex dictis fructibus; quod ſi quid reliquum erit, in Monasterij uſum conuertatur, ita Aldan. *vbi ſupra n. 2. et col. d. verb. Præbenda Theologalis. f. 5. Ego d. alleg. 56. num. 15.*
14. Canonici, & ceteri Presbyteri Eccleſiæ Cathedralis teneant accedere ad electionem S. Scripturæ Theologi illam legendis, ex Sel. in *ſelectis Canon. cap. 2. num. 3. vbi reſert decifum ſub die 11. Auguſti 1618.*
- ¶ Conferantur.* A quo autem hæc collatio fieri debeat, Concilium non expreſſit, quare pertinebit ad eum, ad quem antea de iure ſpectabat, vt inſit dicendis num. 24. apparebit.
15. *¶ In Eccleſiis autem Metropolitanis, vel Cathedralibus, &c.* Præbendæ Theologales deputatio non habet locum in Eccleſiis Cathedralibus Regularibus, vbi præbendæ non ſunt diſtinctæ, nec Eccleſiæ numeratæ, prout eſt Cathedralis Pamplonenſis, cogens ſunt Monachi vt prouideant de Lectoro idoneo Theologiæ, qui publice legat non ſolum ipſis Monachis, ſed omnibus aliis audire volentibus, ex Aldan. *vbi ſupra n. 8. vbi teſtatur ita decifum Pamplonenſi 9. Septembris 1573. reſero d. c. 27. num. 1.*
16. *¶ Ac etiam Collegiarij.* Habet locum etiam in illis, quantum præbendæ ſunt de iure patronatus laicorum, vt reſert decifum Monet. *de commun. ultim. vol. 1. cap. 1. c. 1. num. 262.* & Nicol. Garc. *d. p. 5. cap. 4. num. 162.* vbi addit, quod in eis deputari debet præ-

benda primò vacatura, conuentientibus omnibus requiſitis, & quod perſona non nominetur ante vacationem, & quod illius electio ſpectabit ad Episcopum collatio vero ad quem legitimè ſpectabat ante deputationem.

¶ In aliquo inſigni oppido. Quod dicitur oppidum inſigne, Iudicis arbitrio relinquendum eſt reſoluit gloſſ. verb. *cap. 1. an cap. 1. an de reſcript. in 6. Lap. Specul. Tiraquell. & alij apud Menoch. de arbit. cap. 1. 58. num. 4. Maſſob. de Synodo Diocæſana c. 4. dub. 14. Ego ipſe de Canonico & Dignitat. c. 2. à num. 18. Principales verò qualitas, quæ locum inſignem reddat, eſt numerus habitatorum, Bonifac. de Vitalin. in *Clem. graui. num. 56. de ſen. excomm. Nauarr. conſil. 1. de verbor. ſignific. vbi reſpondit oppidum Fonſcæ Toletanæ Diocæſis eſſe inſigne, quia habebat octingentos municipes.**

¶ Vbi nulla præbenda. &c. Vbi nullæ ſunt præbendæ, eò quod Canonici tantum diſtributiones quotidianas habeant idem ſtatutum eſt quod de præbendis, cum illarum loco ſuccedant, reſert decifum Aldan. *vbi ſupra n. 7.*

¶ Præbenda quædamque. Comprehendi quoque præbendam, cuius fructus omnes conſiſtunt in diſtributionibus quotidianis, ſicut reliquæ teſtatur reſolutum Nicol. Garc. *d. p. 5. cap. 4. num. 128.* Ego ipſe *d. cap. 27. num. 7.* Aldan. *enap. loc. cit.* Si verò vacauerit, pſtium non includitur hoc decreto quia non venit appellacione præbendæ, vt reſert decifum Garc. *d. num. 128.*

¶ Præterquam ex cauſa reſignationis. Theologo Canonico in vim vniõis factæ ab Episcopopo de præbenda vacatura, non competit ius aduerſus Canoniciatum vacaturum per reſignationem, ex Sel. *d. c. 3. num. 4. vbi reſert decifum in Metropolitenſi ſub die 29. Auguſti 1626. reſero d. 27. n. 10.*

¶ Primo vacatura. Non tamen in menſe Apſtolico, quia non comprehenditur ſub hoc decreto præbendæ vacantes in menſibus reſignatis, vt reſert decifum Nicol. Garc. *d. p. 5. cap. 4. num. 128.* Requiritur actualis deputationem, vt præbenda primò vacatura Theologalis ſit, & in Theologalem electa, reſert decifum Nicol. Garc. *d. p. 5. cap. 4. n. 155.* quem reſero *d. alleg. 56. num. 3.* & ideo ſi in proutione præbendæ non ſit facta actualis deputatio, non poteſt proutiſus compelli obire munus Lecturæ, ex eod. Garc. *loc. proximi citato.*

Præbendæ Theologalis electio non habet locum in ea, quæ vigore ſuarum à ſequenti Canonico operatur, ſed illa præbenda, quæ diſmiſit Canonici, qui nouiſſimè operatur, huius muneris viſita, & affecta remanet, ita teſtatur decifum Nicol. Garc. *in addit. ad d. p. 5. c. 4. num. 130. vbi nota Lumen. Sarr. Lumen. 6. Iulij 1592.*

Electionem perſonæ ad huiusmodi præbendam Theologalem vacantem in menſe Ordinario pertinere ad ſolum Episcopum, collationem verò ad illos, ad quos antea ſpectabat, reſert decifum Nicol. Garc. *d. cap. 4. num. 161.* Gonſal. *ad reg. Canon. gloſſ. num. 83.* Ego ipſe *d. alleg. 56. num. 4.* Si verò vacauerit in menſe Apſtolico, vel aliis eſſet reſignata, ſeu affecta, electionem perſonæ, & collationem ſpectare ad Papam, reſoluit eundem Garc. *d. cap. 4. num. 164.* & Gonſal. *d. loc. cit.* Contra Zetoli in *præſcript. p. 1. verb. Beneficium, f. 1. & verb. Præbenda Theologalis, f. 4.* exultantes electionem ad Ordinarium ſemper ſpectare.

Præbendæ Theologalis collatio electæ poſt Concilij ſpectat ad eum, quem ante Concilij ſpectabat, etiam in caſu, quo ante Concilij electio ſpectabat ad Capitulum, & inſtitutio ad Episcopum ex

15. Sel. d. cap. 2. num. 13. vbi refert ita decifum in vna *Talana* sub die 24 Septembris 1592.
16. Electio petionæ, cui conferendus est Canonica-
tus habens annexum onus lectionis S. Theologiae
ex præfcripto Concil. pertinet ad Episcopum, Col-
lato vero eidem petionæ faciendi ab eis ad quos
ante Concil. pertinebat, quamvis regulariter in ea
Ecclesia electio sola Canonici pertineat ad Ca-
pitulum, & confirmatio, viue infitutum ad Episco-
pum, ex Sel. loco citato, vbi refert ita fuisse decifum
in *Arcina* 31. Iulij 1627.
17. Præbenda fidei lectionis, & deputata pro Theologo
à fequenti Canonico optari non potest, prout re-
ferunt decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glof. 34.
n. 80. Monet. de optone Canon. c. 3. q. 6. n. 129. Nicol.
Garc. in addit. ad d. p. 5. cap. 1. n. 132. Ego ipse d. alleg.
56. num. 10.
18. Præbendam Theologicam obtinens non potest
illam dimittere, & aliam optare, ad instar aliorum
Canonicorum, ita Sel. d. loco, vbi refert sic fuisse
refolutum sub die 7. Iulij 1601. prout affert d. c. 27.
num. 21.
19. Canonici Theologus, qui resignauit in mani-
bus Ordinarij præbendam Theologicam, potest
obtinere mediante optone pinguiorum præben-
dam cum retentione fui stalli in choro, ex Aldan.
d. loco, vbi testatur sic fuisse refolutum super factu
Ritibus in vna *Venen.* 2. Septembris 1497. cuius me-
mini Ego ipse d. cap. 17. num. 12.
30. Canonici Theologus florere consuetudine in
Ecclesia Cathedrali, vt per quolibet Canonicum
habentem præbendam Canoniciatui annexam ob-
tineatur vna ex dignitatibus in eadem Ecclesia,
quæ nullum habet onus, seu emolumentum, sed
solum fedet supra Canonicos, & illos in processio-
nis præcedit, potest dictam dignitatem obtine-
re, ex Sel. loco vbi refert refolutum sub die 8. No-
uembri 1628. cuius decisionis meministi d. cap. 27.
num. 23.
31. Optio in præbenda primò vacatura post Conc.
locum non habebit. si ante optionem præcellerit
electio in Theologalem; si vero non præcellerit
optio, non potest amplius erigi in Theologalem,
ita refert decifum Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 130.
32. Theologus postquam vacauerit præbenda, quæ
suo officio fuit voita, & cum adeptus fuerit, debet
federe in loco sui Canoniciatus, vt attestatur resolu-
tione idem Gate. in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 112.
Nam præbenda Theologis non est dignitas, &
ideo primum locum cum obtinens relinquere de-
bet antiquioribus Canonicis, ex Sel. loco, vbi di-
cit ita fuisse decifum in vna *Medietanen.* cuius re-
solutionis meministi d. cap. 10. num. 15.
33. Lectori non debentur distributiones quodiani-
æ pro illis horis, quibus legit, ex dispositione In-
stituti communis, per glof. vlt. in cap. quia nulla, d. de
Magistr. tamen sanctæ mem. Gregorius XIII. ex
gratia illas debere ei voluit, non modo pro illis ho-
ris, vt si mane legat pro horis matutinis, & Missa
solemnis, sed etiam pro tota die. Ita refertur decifum
Pialet. in praxi Episc. p. 2. c. 3. num. 9. vers. simi-
liter. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 57. præm. num. 180.
Nicol. Garc. de benef. p. 2. c. 2. n. 118. Attmendat.
in addit. ad recap. legem. Nauarr. lib. 2. tit. 20. leg. 2. n. 2.
de residentia. num. 68. Monet. de distribut. quodid. p. 2.

quæst. 10. n. 27. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Eccle-
decif. 495. & 498. in 1. edit. alius refol. 386. num. 6. &
refol. 389. num. 6. in 2. edit. Bonacin. de bonis Canonici.
disp. 2. q. 5. p. 2. n. 3. 5. 6. Castro Palao in apert. moralis
trall. 7. disp. 3. 4. 6. num. 1. Ioan. à Solorzano de iure
Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 1. 4. num. 3. cum segg. Trul-
lench. in expofit. Decalogi lib. 2. cap. 8. dub. 12. 5. 6. n. 1.
Ego ipse d. alleg. num. 8. & de Canonici. cap. 1.

Distributiones quotidianas quamvis lucrificare
minimè debeat obtinens præbendam Theologia-
lem, si diuinis non interfert, etiam eo die, quo lectio-
nem habet, vt tamen diligenter huius muneris præ-
stantissimo Theologalem obtinens vacare queat,
illi conceditur, vt deinceps omnibus illis diebus,
quibus huiusmodi munere functus fuerit distribu-
tiones quotidianas percipiat, quamvis choro non
interferat, Sel. citato loco, vbi dicit sic fuisse refolutum
in causa *Orient.* 5. Augusti 1626.

Theologus, qui diuinis pro præfente habetur
diebus, quibus legit, non censetur præfens matuti-
nis, quæ ex antiqua Ecclesiæ consuetudine dicuntur
fero præcedenti, pro die fequenti, vt refertur
decifum Nicol. Gate. d. p. 3. cap. 2. num. 118. Attmend.
d. loco num. 70.

Theologo illa die, quæ legerit, tribuendæ sunt
distributiones quotidianæ omnium horarum, licet
choro non interfuerit, ex Sel. d. loco, qui refert ita
refolutum in *Faren.* 3. Augusti 1624.

Obtinens Theologalem impeditur studio, & le-
ctione ad huiusmodi præbendam spectante, lucrari
potest non solum distributionibus, sed etiam emolu-
menta quæcumque personaliter interfeferunt dari
solita, etiam si choro non interfert, ex Sel.
d. loco, num. 19. vbi refert decifum in *Ori. ten.* 12. Au-
gusti 1628.

Alitum simpliciter benefecit, &c. Ergo vbi sunt
præbendæ & Canoniciatus, oon potest assignari
aliud beneficium pro isto Theologo, vt refert de-
cifum Aldan. d. loco num. 10.

Sacra Scriptura lectio Satisfieri Concilio etiam
scholasticam Theologiam doceat, refert decifum
Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 156. & Aldan. vbi supra n. 15.
& citati supra num. 3.

Tempus, horam, & materiam sacre Scripturæ,
super qua legendum sit, remitti arbitrio Ordinarij,
refertur decifum Aldan. vbi supra. Nicol. Garc. d.
p. 3. cap. 4. num. 156. Ego ipse d. alleg. 56. num. 6. & de
Canon. cap. 27. num. 26.

Saltem Magistrum habent, &c. Fieri tamen
non potest, casu, quo deficiat Magister Grammaticæ
in vico, vt Curatus ruralis ibi habitet, relictio ido-
neo vicario, & approbato ab Ordinarij, etiam si
Curatus solemnibus saltem fidei officium in pa-
rochia exercere vellet, ita refertur decifum Gon-
zal. ad reg. 8. Cancell. glof. 6. num. 23. 4. Sanctarell. var.
refolut. q. 1. n. 32. & citati per me de officio & potesta-
te Parochi. p. 2. c. 3. cap. 8. num. 18.

In monasterijs quoque Monachorum. Etiam
Carthusianorum sit Choris claustris, vt refert de-
cifum Aldan. vbi supra num. 16.

Episcopi locorum in hoc, &c. Possit Episcopum,
vti Sedis Apostolicæ delegatum, Regulares siue
diocesani compellere, vt lectionem S. Scripturæ in
monasterijs suis habeant, per hunc textum asserunt
Fulc. de visitat. 1. 2. cap. 15. num. 1. Franc. Leo in the-
souro fore Eccle. p. 2. 1. 2. cap. 2. num. 59. Pialet. in praxi
Episc. p. 2. c. 3. p. 2. c. 3. num. 9. vers. item. Campan. in
diuersis iuris Canon. rubr. 12. cap. 1. num. 5. Lenzana
in sum. quæst. Regal. cap. 11. num. 11. Tamburin. de iure
Abbatum tom. 1. disp. 2. q. 5. v. 3. Ego ipse d. alleg. 56.
num. 16. vbi refert Paulum V. fel. record. Confus. sine
iucip.

incipi. *Apusulica* *sermuntia*, sub dat. Kalendi. Augusti 1610. ordinasse, ut in omnibus Regularium doctibus, seu monasteriis lectio linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latine, & Arabicæ habeatur, & a Regularibus diligenter addiscatur, refert, me citato, Tamarin. d. 100. §. 1. d. 1. §. 1. n. 1.

43. Non requiritur licentia, seu examen Ordinarij illam lectionem S. Scripturæ in conveniunt Regularium habendam, refert decem Galetan. *negotia casum consuetud. verb. legere & verb. licentia*.

Examinandi igitur, & approbandi ab Episcopo non sunt de vita, moribus, & scientia admittendi ad officium legendi S. Scripturam in conventibus Regularium, ex *Sello* *curato*, num. 18, ubi refert ita decisum in *vna Mediolanen.*

44. *Examinatus, & approbatus.* Magister ludi litterarum examinari potest ab Episcopo in iis duntaxat, quæ spectant ad fidem, doctrinam Christianam & bonos mores, Aldan. *ubi supra* n. 17, ubi refert sic fuisse decem.

45. *Decentes vero ipsam S. Scripturam.* &c. Privilegiis omnibus de perceptione fructuum præbendarum, & beneficiorum suorum in absentia concessis à iure communi in cap. ult. de magist. plenè gaudere, & frui decentes S. Scripturam in scholis publicis, & discipulos, qui in illis student, etiam Rebuff. in *praxi* in d. dispens. de non resident. n. 21. Et in *tract. de privileg. schol.* num. 19. & 31. Hotat. Luc. eadem *tract. privileg.* num. 100. Fr. Emmann. in *summ.* tom. 1. §. 13. *omn. c. 1.* & tom. 2. cap. 16. num. 1. & in *addit. ad Bullam Cruciatæ*, ad 4. conclus. num. 27. Nicol. Garc. par. 3. cap. 2. n. 54. Veggan. *summ.* par. 1. cap. 46. par. 1. Fuls. de *visu* d. 1. cap. 9. n. 10. Petr. Lefnaud. in *tract. de privileg. Bullam* n. 2. §. 21. Jacob. Bent. in *tract. de privileg. Inveniens*, a. 1. §. 1. privileg. §. 1. n. 1. Carol. de *Grassilis de effectibus* in *praxi* ad n. 106. Vgolin. de *officio Episcopi*, cap. 19. in *prin.* num. 6. & cap. 43. §. 2. Azot. *instit. moral.* par. 2. lib. 7. cap. 4. §. 1. & cap. 5. §. 1. & 8. Gonzal. ad *regul.* 8. *Cancll.* §. 7. *præsum.* n. 180. Aloy. Ricc. in *collat. dec.* collat. 446. Monet. de *disposit. quod.* par. 2. quest. 10. a *prin.* Sanctarell. *verreful.* quest. 1. n. 9. D. Ioan. de Solorzano de *iure Iudiciorum* tom. 2. lib. 1. cap. 14. n. 26. Trullench. in *expos.* *Detalogi* lib. 1. cap. 8. dub. 12. §. 9. a *prin.* Ego ipse d. alleg. §. 6. num. 18. & de *Canon. c. 27.* num. 46.

46. Item dicendum de decenibus, vel studentibus in Canonico, quia hodie ad Ecclesiam bene regendam non minus prodest ius Canonicum, quam Theologia, ut concludunt Nicol. Garc. d. 1. n. 6. Jacob. Bent. *de tract. de privileg. Inveniens* §. 1. *privileg.* §. 1. n. 4. Carol. de *Grassilis* in d. *praxi* ad n. 95. cum *segg.* Sanctarell. d. quest. 1. n. 18. Monet. d. cap. 10. n. 4. Ego ipse d. alleg. §. 6. num. 18, ubi cum eodem Monet. citato loco, n. 21, dico quod tenendum in decenibus, vel studentibus iuri civili, de quo etiam Sanctarell. d. quest. 3. num. 10. Castr. Palao d. §. 9. n. 4. Trullench. d. §. 9. num. 4.

47. *De publicis.* De licentia tamen universitatis, seu claustrij, seu Collegij Doctorum ratione stipendij, seu cathedræ, prout decem refert Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 59. & 60. quem cito d. alleg. §. 6. num. 27.

48. In schola, Generalibus scilicet, seu celebri universitate, sicut tradunt Lel. Zech. de *rep. Eccl.* tit. de *clero*, c. 7. ver. §. 8. Horat. Luc. ad *finem tract. de privileg. schol.* n. 23. Flores de *Mena* var. lib. 3. q. 24. n. 19. Ego ipse d. alleg. §. 6. n. 21.

49. Dicitur autem studium generale, quod est erudum, de institutum per Papam Regem, seu Principem, ut per *Caillan* in *quæstio* gloria mundi p. 10. *conbarb.* *Collect.* in *Concilio Trid.*

lib. 2. Pet. 1. §. 1. d. 1. §. 1. d. 1. *ordin.* *Ottavio* in *parochia* pro *Cesaranghano* *conventus* p. 1. a. num. 13. & par. 3. num. 2. quos cito d. alleg. §. 6. n. 21.

Vnde non sufficit studium quod non sit Universitatis, quamvis in eo optime legatur, & publice cuiusque audire volenti dicit d. alleg. §. 6. n. 21. contra Monet. d. §. 9. n. 1. Sanctarell. d. q. 3. n. 12.

Et ideo Kholan. in Ecclesiis cathedralibus non gaudere eisdem privilegiis, sicut studentes in studiis publicis, & Academicis, refert decem Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 11. *Attendendum*, in add. ad *veresop.* *legum Navarra* lib. 2. tit. 23. §. 2. §. 2. de *residenti* num. 124.

in *Docentibus.* Fructus sui canonicatus in absentia percipit Canonicus legendo in Universitate Theologiam cum licentia claustrij, etiam si non habet cathedram, nec salarium, ut refert decem Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. 61.

in *Studentibus.* Otiosos vero, qui non student, & scholas non frequentant, non gaudere privilegiis scholasticorum. nec absentes causa studij fructus suorum beneficiorum percipere, resoluunt Tiraq. in *tract. de offitio causa* par. 1. num. 213. Mafcard. de *privileg. concilij* §. 190. n. 9. num. segg. Fr. Emmann. *quest. regul.* tom. 1. quest. 9. art. 10. Prop. de Augustino in *addit. ad Quaran.* in *summ.* Bullary, ver. *residentia*, vers. *tenia*. Sanctarell. d. quest. 3. num. 16. Ego ipse d. alleg. §. 6. n. 24.

86. Privilegiis omnibus de perceptione fructuum, &c. Absentem causa studij non percipere quotidianas distributiones. probat *textus clari*, & *præbend.* & hoc idem, cum circa illum Concil. in *presenti* nihil innovaverit, decem refert Gurtier. *Canon. lib. 2. c. 1. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.* Zetclan *præxi* Episcop. par. 1. ver. *distributio* *quod.* d. 1. §. 3. Sandoval. de *officio Episcopi* par. 6. cap. 17. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancll.* §. 7. *præsum.* num. 78. Quarant. in *summ.* Bullary, ver. *residentia*, ver. *quod.* autem Nicol. Garc. d. 2. num. 112. Monet. d. cap. 10. num. 5. Stephan. Gratian. *disposit.* *for.* cap. 166. num. 17. Vgolin. de *officio Episcopi* §. 191. §. 2. num. 6. Armend. d. loco num. 67. Aloy. Ricc. in *praxi* *form. Eccl.* d. dec. 453. in 1. *ad aliam* res. §. 86. num. 3. in 2. *ad.* Ego ipse d. alleg. §. 6. num. 19.

Docentibus Canonicum in publica Universitate, privilegiis de percipiendis in absentia præbendarum suarum fructibus gaudere, & potuerunt, quamvis præbendæ, quas obtinent, sitæ sint in cathedrali, vel in ciuitatis, in qua publicæ lectionis munere funguntur, ita sub dat. 14. Aprilis 1595 decem refert Nicol. Garc. d. add. ad d. par. 3. cap. 2. num. 81.

Canonicum in publica Universitate docenti ius Canonicum non debent distributiones quotidianæ, si in choro non interit, quamvis omnino reditus in solis distributionibus quotidianis consistant, ex *Sel. d. loco*, ubi testatur tesolatum in *vna Lamen.* 18 Decembris 1637.

Canonicis absens studiorum causa percipit quidem fructus præbendæ, non autem distributiones quotidianas; quod si in huiusmodi distributionibus omnes Capituli reditus consistant, percipit etiam distributiones, dempta tertia parte, quæ inservientibus accrescit: nullo autem casu debet ipse Canonicus percipere distributiones Missæ, aut de functionum universitatibus applicatas, ita refert decem Palsen. in *praxi* Episcop. p. 1. c. 3. sub n. 9. Nicol. Garc. in *addit. ad d. par. 3. cap. 1. n. 253.* Armend. d. lib. 2. tit. 23. de *residentia* *Canon.* num. 8. Solorzano d. tom. 2. lib. 3. c. 14. num. 21. Castr. Palao d. §. 9. n. 13. in *fine*. Trullench. d. §. 9. in *prin.* Ego ipse d. alleg. §. 6. num. 18 & 19.

37. Habentes quascunque facultates percipiendi fructus beneficiorum suorum in absentia studiorum causa, nec distributiones quotidianas, eo ipso absentia tempore, nec praebenda suae tunc partem in eius generis distributionibus. Tridentini decreti auctoritate convertam capere possunt, ut referunt de istum Aloy. Riccardi, d. 9. l. 1. 186. 3. in fine. Monet, d. cap. 11. num. 24. Ego ipse d. alleg. 36. n. 19. prope fin. Absentia enim studiorum causa etiam obtemperantia a Sede Apostolica non excusat ab assumptione illius tertii partis, sicut nec excusat ab amissione distributionum quotidianarum, ut referunt de istum Gonzal. d. 2. l. 1. 189. Armen. d. d. loco, num. 123.
38. Quia, quando praebenda est tenuis, & ferè omnes fructus consistunt in distributionibus, tunc absens causa studij licet ut etiam distributiones, dempta tertia parte, ut resoluit Aloy. Riccardi, in praxi aucta, resol. 7. com. 3.
39. Quamvis in docentibus S. Scripturam, vel Theologiam, aut ius Canonicum publicè in scholis, & ab Universitate conductis licentiam Episcopi non requiri, testatur fuisse responsum Nicol. Gaze, d. p. 3. c. 2. num. 559. ad q. nec ad docendum habent ullam temporis detractionem, sed fructus percipere possunt quamdiu docentur, secundum Monet, d. 9. l. 10. num. 16. quoniam refert d. alleg. 36. num. 32. In studentibus verò huiusmodi licentiam desiderari probat text. in cap. ius fraternitatis, de cler. non resist. in cap. cum ex eode elect. lib. 6. tit. 24. Pius V. in sua Const. incip. Sanctissimum, sub die 24. Novembris 1564. Nicol. Gaze, d. cap. 2. num. 88. Monet, d. 9. l. 10. num. 9. Vnde his si minores sint 30. annis, & valent in publico, & celeberrimo gymnasio Theologiae, & c. sacris Canonibus studere, tenent Ordinarium licentiam concedere, referunt de istum Nicol. Gaze, d. c. 2. n. 82. & 86. Armen. d. loco num. 121. Sanctarelli, d. 9. l. 10. n. 23. Ego ipse d. alleg. 36. n. 19. Quia tamen licentia illis non suffragatur ultra quinquennium impetrata à die, quo studere coepit, ut refert de istum Nicol. Gaze, d. p. 3. cap. 2. num. 101. & resoluunt Leisl. de infra lib. 2. c. 3. 4. dub. 29. num. 163. in prin. Sanctarelli, d. quest. 3. num. 17. Monet, d. quest. 1. n. 14. Attendat d. loco num. 99. & 102. Ego ipse d. alleg. 36. num. 11.
40. Patrochiales Ecclesiae obveniens post Concil. Trident. studendi licentia, & in absentia studiorum causa fructus percipiendi non datur, ut refert de istum Nicol. Gaze, p. 3. cap. 2. num. 84. & ipse de essu in Patroch. cap. 3. num. 27. quia hodie per Concilium non admittuntur, nisi qui per cautum imaginis idonei fuerint iudice, tunc eodem Gaze, d. cap. 2. num. 84.
41. Et ideo Patrochis non licet tantum studiorum à suis patrochialibus Ecclesiis post Concil. abesse, nec Episcopis licentias ad id concedere potest, illaque si concessae fuerint, non agantur, ut resoluunt attestantur Trullen. d. 5. l. 9. num. 1. vers. abstinere, Nicol. Gaze, in addit. ad p. 3. l. 2. num. 81. ubi etiam in decem patrochialis possessionem non posse delegati habenti cathedram in Universitate pro interpretando iure Canonico, quia si non testat, potest & postea puniri.
42. Patrochis verò causis poterit inibi in publica Universitate S. Scripturam legere, tamen ut curam animarum per ipsum exercere, id nihil detrimentum pariat, ita si test resoluunt Aldan. contra loc. 10.
43. Sed quando Patrocho ex gratia concessa sit per S. Sedem Apostolicam studendi facultas, ut fructus suos faciat, haec infra scripta exigunt. Primum, ut studium Theologiae aut ius Canonice in celeberrima Universitate. Secundum, ut non sit citius triginta annorum, nisi iam fluxa inaequales & illa non duntaxat absoluit. Tertium ad quinquennium tantum, & principio studij computandum, & una clausula ut infra anni promoveatur. Quartum, ut tunc in cura animarum per ipsum non sit obnoxio, & exerceat, sed sit in congrua possessione fructuum exercetur. Ita Nicol. Gaze, p. 3. cap. 2. num. 81.

De Predicationis munere exequendo, & licentia Superiorum ad id requisita.

C A P V T I I.

1. Doctores de predicationis munere agentes.
2. Predicare est proprium Episcoporum munus.
3. Episcopus vel debet per seipsum predicare, vel simplicibus suis alium conducere.
4. Episcopus cum predicat omnes scire debet, ibid.
5. Predicandi munus potest per Episcopum committi clerico, qui non sit in iurisdictione.
6. Predicantem deputatum munus pertinet ad Episcopum impediri aliquam causam ex delictis in cap. inter cetera, de offic. ordin.
7. Predicatorum electio, & deputatio in cathedralibus semper ipsius ad Episcopos. Item ut n. 9.
8. Capitulum in electione predicatorum in Ecclesia cathedrali nihil potest.
9. Predicantem in Ecclesia cathedrali simplicibus propriis conducere debet Episcopus.
10. Consecutio commemoratio nominandi, vel praesentandi predicatorum Episcopo pro Ecclesia inferioribus, non est subiecta.
11. Episcopus non potest compellere viciniam suam ad praesentandam licentiam eleccionem predicatorum, si ipsum viciniam deputare.
12. Consecutio ferenda est, qua solent ex publico munere arari elemosina dari.
13. Personae non tenentur contribuere pro intercedendo canonizandi, ubi est consuetudo quod populus talem impensam faciat.
14. Curiae exigendi sunt ad subvendum per seipsum non per subiectos munus ad quod tenentur.
15. Parochi per seipsum canonizandi minimi & per precandem elemosinam.
16. Parochi per seipsum inter Missam canonizandi habere possunt, quando Episcopus ipse praedicat.
17. Parochi praedicant officium non negligant, qui curare debent, ut diebus Dominis, & festis solemnibus, quantum in se potest, verbum Dei populo praedicent, ibid.
18. Regulares predicare volentes, à quibus licentiam habere debeant.
19. Regulares in Ecclesiis suarum Ordinum predicare volentes, non tenentur per Episcopum licentiam obtinere, sed tantum à suis superioribus.
20. Episcopus si non modo benedictionem simpliciter non concessit, tunc etiam Regularibus praedicare quominus praedicem in ius Ecclesiae, tunc illa contradicente praedicare poterunt.

60. *Lucenia Episcopus requiritur ad hoc: Regulariter predicare possit in Ecclesia qui sui Ordini non sunt, & eius excommunicatio potest.*
 61. *Regulariter predicantes in Ecclesia qui suorum Ordinem non iuxtaque licentia Episcoporum, aut non ea potest possint.*

22. *Gregorius XV.*
 23. *Episcopus potest interdixit Regulari vel predicare licentia non petita, etiam non reddita infra.*
 24. *Predicantes errores, non scandalosa dissensionem per Episcopum ad predicationem non debent.*
 25. *Quoslibet et ceteros synodus obediendi precipit.*

Quia verò Christianæ Reipub. non minus necessaria est prædicatio Euangelij, quam Ecclesiæ, & hoc est præcipuum Episcoporum munus statuit, & decrevit eadem sancta Synodus, omnes Episcopos, & Archiepiscopos, Primates, & omnes alios Ecclesiæ Prælatos teneri per seipsos, si legitime impediti non fuerint, ad prædicandum sanctum Iesu Christi Euangelium. Si verò contingerit Episcopos, & alios prædictos legitimo detineri impedimento: iuxta formam generalis Concilij & viros idoneos assumeri teneantur ad huiusmodi prædicationis officium subnixæ exequendum. Si quis autem hoc adimplere contempnerit, districtæ subiacet vitio. Archiepiscopi quoque plebani, & quicumque Parochiales, vel alias curam animarum habentes, in clericis quocumque modo obtrinent, per se, vel alios idoneos, si legitime impediti fuerint, & idcirco saltem Dominici, & festis solemnibus plebes sui communi pro sua & eorum capacitate pascant salutaribus verbis: docendo, quæ sunt omnibus necessaria sunt ad salutem, annuanciandoque modum breuitate & facilitate sermonis viam, quæ eus declinare, & virtutes, quas seclari oporteat: vi præparati æternam civitatem, & celestem gloriam consequi valeant. Ad verò si quis eorum præstare negat, etiam ab Episcopo iurisdictione quavis ratione exemptum se esse prætenderet: etiam si Ecclesiæ quovis modo exemptæ dicerentur, aut alicui monasterio, etiam extra dioccesim existentis, sibi annexæ, vel unitæ, modo se ipsa huiusmodi exemptione præstare nesciat, etiam ab Episcopo sollicitudo non deit: ne illud impleatur: Paroli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis. Itaque vivi ab Episcopo moniti trium mensium spatio muniti suo deservierit, per censuræ Ecclesiasticæ, seu alias ad ipsius Episcopi arbitrium toganur, ita ut etiam, si ei sic expedire vi non fuerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qui id præstet, honesta aliqua merces persolvatur, donec principalis ipse resipiscens officium suum impleat.

Si quæ verò Parochiales Ecclesiæ repetantur subiectæ monasteriis in nulla diocesi existentibus: si Abbates, & regulares Prælati in prædictis negligentes fuerint: & Metropolitani, in quorum provinciis dioceses ipsæ sitæ sunt, tanquam quoad hoc, Sedis Apostolicæ delegati, compellantur, neque huiusmodi executionem consuetudo, vel exemptio, aut appellatio, aut reclamatio, siue recursus impedire valeat, quousque desuper à competenti iudice, qui summarie, & sola facti veritate inspecta procedat, cognitum & decisum fuerit: & Regulares verò cuiuscunque Ordinis, nisi à suis Superioribus de vita, moribus & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum, prædicare non possint: cum qua licentia personarum se quam Episcopis præsentent, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant. In Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, ultra licentiam suorum superiorum, & etiam Episcopi licentiam habere teneantur: sine qua in ipsis Ecclesiis non tantum Ordinum nullo modo prædicare possint, ipsam autem licentiam gratis Episcopi concedant.

Si verò, quod absit, prædicatores errores, aut scandalosa disseminaverint in populum, etiam si in monasterio sui, vel alterius Ordinis prædicat: Episcopus ei prædicationem interdicit. Quod si hæreses prædicaverit, contra eum secundum iuris dispositionem aut loci consuetudinem procedat: etiam si prædicatur ipse generali, vel speciali privilegio exemptum se esse prætenderet, quo casu Episcopus auctoritate Apostolica, & tanquam Sedis Apostolicæ delegatus procedat. Curent autem Episcopi ne quis prædicat vel ex falsis informationibus, vel aliis, calumniose vexetur: iustitiamque de eis conquirendi occasionem habeat. Caneant præterea Episcopi, ne aliquam, vel eorum, qui eum sunt nomine Regulari, extra claustra tamen, & obediendam religionum suarum vivunt: vel Presbyterorum secularium: nisi ipsis non sint, & moribus atque doctrina probati etiam quorumlibet privilegiorum prætextu in sua civitate, vel diocesi prædicare permittant, donec ab ipsis Episcopis super ea re, sancta Sedes Apostolica consulatur, à qua privilegia huiusmodi, nisi tacita veritate, & expresso mendacio ab indignis extorqueri verisimile non est.

Quoslibet et ceteros synodus obediendi precipit, qui etiam quæstuarij vulgò dicuntur, cuiuscunque conditionis: stant, nullo modo nec per se, nec per alium prædicare præsumant: & contra facientes Episcopi, & Ordinatis locorum, privilegia quibuscunque non obstantibus, opportunis remediis omnino arceantur.

Infra sess. 24 cap. 1. de
 22. Concil.
 Later. sub
 Innoc. 3. c. 10.
 c. inter caue-
 a de offic.
 m. ord. vi.
 de post. vi.
 Inno. 3. c. 10.
 23. Concil. A. S. c. 1.
 cap. 1. c. 1.
 habetur: et si
 de vi. sig. 2.
 c. om. Later.
 vir. sess. 17.
 Hierem.
 Thien. 4.
 Concil. v. l.
 vir. sess. 13.
 de modo
 præd.
 Cap. ex. d.
 monemus
 2. quæ verò
 de huius
 m. sed. 24.
 c. de res.
 g. Concil. 2.
 vir. sub In-
 noc. 3. c. 10.
 c. cum ex co
 de post. de
 ex. m. c. 10.
 de vi. sig. 2.
 c. om. Later.
 vir. sess. 17.
 Hierem.
 Thien. 4.

Indictio futura Sessionis.

Item hęc sacrosancta Synodus statuit & decernit, primam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse, die louis, feria quinta post festum beati Iacobi Apostoli.

Prorogata deinde fuit Sessio ad diem 13. mensis Ianuarij, 1647.

1. **V**ide Paul. Fufe. de visitat. l. 2. cap. 20. num. 23. Sbroz. de officio vicarii. lib. 2. cap. 21. Marc. Ant. Genouel. in man. Prælatorum. cap. 32. Schep. Quærant. in iunior. Bullarij. verb. Prædicatio. Valer. Reginald. in praxi fore pænit. lib. 38. num. 18. cum segg. Stephan. Gratian. de script. fore. cap. 392. Placit. in praxi Episcop. 3. cap. 3. n. 16. Lauier. de Franchis de commun. inter Episc. & Regul. c. 1. vers. 1. Et. Ioan. de la Cruz. de sum. Religio. lib. 1. cap. 7. dub. 2. Campan. in diuers. iura Canon. rub. 12. cap. 13. num. 6. cum segg. Armetard. in addit. ad recept. legum Navarra. lib. 4. tit. 30. l. 3. de prædicationibus sacre Scripturæ. Franc. Leu. in thesauro fore. Eccles. p. 2. c. 8. à prin. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prælatorum. tit. 3. q. 5. d. 12. nouissime Stephan. VVeyms ad 24. consuetudines ex inre antiquæ desumptas, & per Concil. Trident. immutatas, cons. 5. pag. 42. cum segg. ubi innouat cap. inter cetera, de offic. Ordin. per decretum in præsentia Trullench. in Decal. lib. 3. cap. 1. dub. 4. 9. Imburb. de iure Abbas. tom. 3. dist. 5. q. 11. à n. 58. Menplum de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 76. & de officio, & potest. Paroch. p. 1. c. 14. & Insi. à sess. 24. de reform. cap. 4.

2. **Et hoc est præcipuum Episcoporum munus.** Ita Campan. in diuers. iura Canon. rub. 12. c. 13. n. 3. Ego ipse allegat. 76. num. 1. & infra sess. 24. de reform. c. 4. num. 2. Stephan. VVeyms citat loco num. 1. Intellige, in propria diocesi, quia extra illam non conceditur prædicatio Episcopo, cum possit prohiberi ab Ordinario, cuius est diocesis, ita Fufe. d. cap. 20. n. 23. Passec. d. 3. n. 6. ubi ait sic fuisse per Cleinentem V. in resolutione. Aloys. sic. in decis. iura Archiep. Neapol. decis. 180. p. 2. & praxi rerum fore. Eccles. decis. 343. in addit. alior ref. 465. per tot. Campan. d. cap. 13. n. 7. in prin. Stephan. Gratian. d. cap. 393. à n. 9. ubi m. c. 1. resolu. privilegium Episcoporum, vt per vniuersum mundum possint prædicare, iuxta illud Math. 9. Marc. 16. cum in nouo 21. dist. intelligi, nisi in alienis diocesis prohibeantur ab Episcopis locorum, quæ potestas prædicandi intelligenda sit in proprio populo, non in alieno. Fufe. d. cap. 20. n. 23. in fine. Ego ipse allegat. 36. n. 3. Stephan. VVeyms d. loco n. 8.

3. **Omnes Episcopi, &c.** Vnde Episcopam vel debere per se ipsum prædicare, vel sumptibus suis alium conducere, refert decium Aldan. in compend. Canon. decis. lib. 1. tit. 4. n. 1. quia dum legitimo derinentur impedimento, teneur assumere alios ad huiusmodi prædicationis officium salubriter exequendum idoneos, potentes in opere & sermone, cap. inter cetera, de offic. Ordin. hic innouatum, Stephan. VVeyms d. loco num. 2. Sed cum prædicauerit Episcopus, omnes prædicatores silere debent, illique poterit inhibere, vt eo tempore à prædicatione abstinant, ex eod. Aldan. d. tit. 4. n. 2. ubi refert ita resolutum in Bituntina 17. Februarij, & 2. Asi. 9. 1639. nisi prædicare volens esset Parochus in sua propria Ecclesia, vt infra v. debimus n. 16.

4. **Vnde illi qui assumere tentauerint.** Dum odò sine clerici saltem in subdiacono. Quæ ibi innuitur, potest enim prædicare monachus cum sit per Episcopum, & per clericum, qui tunc sit in sacris, vt resolutum in Bituntina 17. Februarij, & 2. Asi. 9. 1639. cum 24. Sa. in fine, & de sub. v. de tempore. Ordin. d. 2. Augusti 10. 1. 180. num. 1. Fossu. 2.

de officio curati cap. 3. n. 14. in fine, Vgolin. de officio Episcop. p. 4. c. 5. num. 1. Ego ipse allegat. 76. n. 45. sed non laico, ex Concil. Lateranen. sub Leone X. sess. 11. Aldan. d. loc. 4. num. 3. ubi testatur ita decium sub dat. 23. Iunij 1580.

Munus deputandi prædicatorem pertinet ad Episcopum impeditum aliqua causa, ex delibatis in cap. inter cetera, de offic. ordinarij, nisi in contrarium sit consuetudo ab immemoriali tempore, referunt decium Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. prædicatio. g. 7. Franc. Leo d. cap. 8. sub num. 4. Armetard. d. loco num. 2. Campan. d. cap. 13. n. 14.

In Ecclesijs vero Cathedralibus semper spectat ad solos Episcopos electio, & deputatio prædicatorum nulla habita ratione consuetudinis, etiam immemorabilis, quia talis deputatio Capituli, vel Episcopo vna cum Capitulo, siue de eius consilio, aut cuius alteri competet, prout testatur resolutum Armetard. d. loco num. 4. quem refero Ego ipse d. alleg. ad 67. num. 6. refert ipsam declarationem nouissimè Stephan. VVeyms d. loco n. 10. ubi attestatur ex suo voto per sacram Congr. Illustissim. DD. Cardin. Consilij Trident. Interpetrum inter plures alias quæstiones controversas decium, & declaratum exiisse quoad deputatorem Concionatoris in Ecclesia Cathedrali Tornacensi, spectare illam ad eundem Episcopum, etiam non obstantem contraria consuetudine immemoriali; subditque quod Capitulum, vel Canonici si non possint de cetero intransire in huiusmodi deputationem, neque aliquem ad prædicandum in Cathedrali deputare, vel admittere, contradicente, vel inconsultu Episcopo, & nequidem ex prædicatoribus ab ipso Episcopo alijs approbatis.

Et tamen in optione Episcopi, verum ipse malit prædicatorem in sua Cathedrali eligere, aut deputare, quando populus illum etiam ab immemorabili tempore eligeret, & uominare consueuisset, vel prædictam nominationem ex immemorabili consuetudine relinquere, ita tamen vt Episcopus electionem deputationemque prædicatoris erogando non compellat. Sin, vero populum prædicta facilitate eligendi prædicatorem Episcopus vti sinat, eundem populum cogere possit ad eas impensas, & elemosinas prædictæ, utori præstandas, quas ipse populus in hanc causam præstare solitus est, vt testatur decium Armetard. d. loco num. 21. ubi num. 17. patet dicit resolutum, in electione Episcopi esse prædicatorem in sua Cathedrali deputare, quando alias pertineret ad populum ex immemorabili consuetudine, & tunc non possit Episcopus compellere populum ad hoc, in elemosinam, & impensas prædicatori præstandas, secus si Episcopus sine re vt populum nominaret, & solitus esset præstare, refero Ego ipse d. alleg. 76. num. 11. & nouissimè Stephan. VVeyms d. loco n. 11. & 12.

Capitulum in electione prædicatoris in Ecclesia Cathedrali nihil potest, ex Armetard. d. loco num. 21. quem refero d. alleg. 76. n. 7.

Sumptibus proprijs conducere debet Episcopum prædicatorem in Ecclesia Cathedrali, non obstantibus quibusvisque consuetudinibus, & immunitatibus, 1. refert Armetard. d. num. 7. ubi num. 16. ait, sic decreuiss. Nium V. subditque postea Grego. iun.

gnium XII. Lilauiſſe deinceps rationem habendam eſſe conſuetudinis immemorabilis, & Episcopum hac ratione poſſe cogere.

10. In Eccleſiis verò inferioribus non eſt ſublata immemotabilis conſuetudo nominandi, vel præſtandi prædicatorem Episcoporum pro illis Eccleſiis, ex *Armen. d. loco. num. 15. prope fin. uouit ſine Stephan. Weyms ubi ſup. n. 13. Et ubi in eis vigerit conſuetudo quòd populus ſolus concionator, ea ſeruanda eſt, niſi forſan facultas nominandi prædicatorem vniuerſitati ab immemotabili tempore competere, & Episcopos talem nominationem ſibi vendicauerit, vt reſert decifum idem Armen. d. loco. n. 21 quem cito d. alleg. 76. num. 12.*

11. Episcopos enim non poſſet compellere vniuerſitatem ad præſtandam ſolitam elemoſynam prædicatori, ſi ipſum prædicatorem voluerit deputare, ſecus verò ſi ſinat vniuerſitatem, vt conſuevit, eligere ſibi prædicatorem, ab ipſo tamen approbandum: ſi verò addeſſet conſuetudo immemotabilis quòd vniuerſitas ſolus, & Episcopos eligat, tunc ea ſeruanda eſt. Ita Aldan. d. tit. 4. num. 5. vbi ait ſic fuiſſe decifum in *Armen. 29. Oſtobris 1585. & in Courſan. 17. May 1588.*

12. Si ex publico ciuitatis ætario concionatori ſoleat elemoſina dari, ea conſuetudo ſeruanda eſt, vt reſert decifum Galet. in *marſatica caſum conſuet. verb. Prædicare. Armen. d. loco. n. 24.*

13. Penſionarius non tenetur contribuere pro mercede cocionatoris, præſertim vbi eſt conſuetudo quòd populus talem impenſam faciat, ita teſtatur reſolutum Armen. d. loco. num. 23. & 25. quem reſero Ego ipſe d. alleg. 76. num. 13.

14. *[Archiepiscopis quoque, &c.]* Cogendi ſunt igitur Curati ad ſubſeque per ſeipſos, & non per ſubſtitutos, ea munia ad que tenentur: tolerandum autem vt per ſubſtitutum ſuppleant in illis tantum caſibus, quibus expreſſis verbis canonum, decretorumve Concilij permiſſum eſt eſſe, vt per vicarios, coadiutores, vel ſubſtitutos poſſint officio ſuo fungi. Ita reſert decifum Aldan. d. tit. 4. num. 6.

15. Paracho per ſe ipſum concionanti minimè licet, prætextu cuiuſcumque paupertatis prætereſſe ſibi præſtari elemoſynam ſolitam dari prædicatoribus alijs ab vniuerſitate electis. Ita Aldan. d. tit. 4. n. 8. vbi reſert decifum in *Viſtara 20. Martij 1621. & illius memini de officio, & poſſeſ. Paracho, cap. 14. num. 7.*

16. Parochi per ſe ipſos inter Miſſarum ſolemnia ſeruiuon habere poſſunt, etiam quando Episcopos ipſe prædicat, Ego ipſe d. cap. 4. n. 3. vbi aſſero ſic fuiſſe reſolutum in *Ternis. 11. Iuny 1631.* cuius memini in *tratt. de Parcho p. 1. c. 14. n. 3. & Lizana in ſum. quaſt. Regular. c. 20. n. 6.*

- [Diebus ſaltem dominiſ, & feſtis ſolemibus, &c.]* Debet ergo Paſtores prædicandi officium non negligere, & curare, vt diebus Dominici, & feſtis ſolemibus, quantum commodè fieri poſſit, verbum Dei populo prædicetur; vt per *Suar. de Relig. tom. 1. lib. 2. de diebus feſtis c. 16. num. 7.* vbi aduertit Concilium in præſenti, & in c. 4. ſiſſ. 24. de reform. non videri tam rigorosè ac præciſè id præcipere, vt præcare grauiter cenſeantur, ſi interdum, vel ſæpius illud omittant, qua non vitæ Concilium verbis tantam obligationem indicantibus, ſed mandat vt id faciant illis diebus, & alijs per Quadageſimam, & Aduentum, ſi ita oportere duxerint, & deinceps, alijs quæſiſſimè id oportere fieri poſſe indicauerint.

17. *[Regulares verò cuiuſcumque Ordinis, &c.]* Vide

Fr. Emman. quaſt. regul. tom. 3. quaſt. 32. art. 1. cum ſeqq. Vgolin. de poteſtate Episcoporum, cap. 42. §. 2. num. 4. Fr. Ludouic. Miranda in *man. Prælat. tom. 1. quaſt. regul. 36. Campan. d. cap. 13. n. 6. Valer. Reginald. in praxi ſeri pami. lib. 18. num. 113. Aloyſ. Ricc. in praxi aucta reſol. 290. Hounobon. de Bonis de examine Eccleſiaſt. tract. 2. cap. 3. §. 36. Portel. in dubijs Regul. verb. Prædicatores, Hieron. Roderic. in compend. quaſt. regul. 36. ſol. 112. de Prædicatoribus, Metipſum d. alleg. 76. n. 18. Marcel. Vulp. in praxi inde ſeri Episcoporum, c. 42. num. 3. vbi n. 4. ſubdit quòd poſt Episcopos compellere Regulares ad emittendam profeſſionem Fidei antequam prædicationis munus incipiant, ſi ita Episcopos videbitur.*

Regulares in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicare volentes, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, ſed tantum à ſuis Superioribus de vita, moribus, & ſcientia examinari, & approbati debent, ac ab eo habere licentiam, & cum ea ſe perſonaliter coram Episcopo præſentare, ab eoque petere benedictionem, tamen ſi eam minimè obtineant, ita Fr. Emman. quaſt. Regul. tom. 3. §. 32. art. 51. Valer. Reginald. in praxi ſeri pami. lib. 18. num. 123. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſeri Eccleſiaſt. 633. in 2. edit. & in decif. Curia Archiepiſ. Neapol. decif. 219. pari. 2. Galet. in *marſatica caſum conſuetie, verb. licentia, Armen. in addit. ad reſep. Jegen N. narra. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 5. Ego ipſe d. alleg. 76. num. 19. vbi num. 20. cum Ludou. Miranda in *man. Prælat. tom. 1. quaſt. 50. art. 3. concl. 1.* aduerto decretum Concilij, ſiſſ. 24. de reform. cap. 4. de non prædicando, & contradicente Episcopo, quoad Regulares intelligendum eſſe ad limita odum de illo tempore, & hora, qua Episcopos prædicare voluerit, aut coram ſe facere ſolemniter prædicari, non verò alijs, ne contrarij videatur textui, in præſenti concedenti Prædicatoribus Regularibus in Eccleſiis ſuorum Ordinum cum ſola à Episcoporum benedictione poſſe prædicare, etiam uon habita expreſſa licentia.*

Quod adeò verum eſt, ſufficere benedictionem petitam, licet non obtentam, ita tamen vt ſi Episcopos non modò benedictionem ſimpliciter non conceſſerit, verum etiam Regularibus prohibuit quominus prædicent, tunc illo contradicente in ſui quidè Ordinis Eccleſiis licet illis prædicare, quem admodum S. Concil. Tridentina de reſ. ſalubriter eſt cautum, Aldan. d. tit. 4. n. 10. vbi reſert ita cenſuiſſe S. Congr. negotijs Episcoporum, & Regularium præſentat, ſub die 30. Ianuarij 1629.

In iis verò Eccleſiis, que ſui Ordinis non ſunt, vltra licentiam ſuorum Superiorum etiam requiritur Episcoporum licentia obtenta, vt per hunc textum tradunt Aldan. d. loco, Hieron. Roderic. in compendio quaſt. Regular. ſol. 112. num. 2. Et hoc caſu poſſe Episcopos examinare Regulares huiusmodi prædicare volentes in Eccleſiis, quæ non ſunt ſuorum Ordinum, tenet Aldan. d. loco, aſſerens ſic fuiſſe reſolutum in *Vgentin. 22. Ianuarij 1618.* quidquid dixerit Henric. in ſum. lib. 10. cap. 23. in commento, ſut. l. Fr. Ludouic. Miranda d. quaſt. 50. art. 2. concl. 1. in med. Campan. d. cap. 13. num. 9. Hieron. Roderic. d. num. 2. in fine.

Regulares, qui abſque licentia Episcoporum prædicauerint in Eccleſiis, quæ ſuorum Ordini non ſunt, tamenſi decreto Concilij in præſenti contra fecerint, non poſſunt tamen puniri ab Episcopo, ſed tantum à ſuis Superioribus Regularibus. Ita decifum reſertur Quatant in *ſumma Bullarum, verb. privilegia Regularium, Zetol. in praxi Episcoporum. t. verb. excommunicationis caſu materialis, §. 4. Piaſec. in ſimili praxi part. 2.*

part. 2. cap. 3. n. 41. vers. *Prædicant Campan. d. cap. 13. num. 10. Portel. in dub. Regular. verb. Prædicatores. n. 1. Hieron. Roder. d. refel. 112. n. 3. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, refel. 401. ubi de pecca Regularis prædicantis in aliena diocesi cum licentia Episcopi abique tamen licentia sui Superioris.*

22. Sed hodie per conlitr. Gregorij XV. in elp. *Inferuabili, sub dat. 9. February 1621. contrarium est dicendum: verba autem dictæ conlitr. sunt quæ sequuntur. Ac demum habeat Episcopus auctoritatem coercendæ, ac puniendæ quæstione exempti, iam saculares, quam Regularis, qui in alienis Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis aut fuerint Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente prædicare præsumpserint. Et illos coercere, & punire possit etiam censuris Ecclesiasticis, quid declaratum per S.D.N. Urbanum VIII. in quadam conlitr. in forma Breuiis, directæ Episcopi Giennen. sub dat. 30. January 1629.*

23. Si præsentatus Ordinatio fuerit prædicator idoneus, non est illi deneganda licentia, ut refert decisum Atmendat. d. 1. 3. de præd. c. 1. ubi sacra Scriptura, num. 8. Potest tamen Episcopus interdiceret Regulari ne prædicet licentia non petita, etiam non reddita causa, sicut testatur resolutum Franc. Leo d. p. 1. cap. 8. num. 9. Palfec. d. p. 1. cap. 3. num. 41. vers. si item. Ego ipse d. alleg. 76. num. 28. nam licet Ordinarius ad libitum, & sine rationabili causa suspendere non possit à prædicatione, ex eodem Atmendat. d. loco n. 9. quem refert d. alleg. 76. n. 23. si nihilominus suspendat, non reneat causam exprimere, quare ad hoc prohibendum moueatur, ut dicunt decisum

Franc. Leo d. cap. 8. num. 9. Campan. d. cap. 12. n. 8. Ego ipse d. loco num. 22.

24. Si verò, quod ab his, &c. Ex hoc decreto prædicatores errores, aut scandala disseminantes, per Episcopum à prædicatione interdici debent: si autem hæreses prædicauerint, contra eos etiam quomodolibet exemptos, tanquam Sedis Apostolice delegatus, secundum iuris dispositionem, & loci consuetudinem procedere valet, curando tamen ne falsis informationibus, vel alias calumniose aliquis eorum vexetur. Ita Fr. Emmanuel. quest. regul. 10. n. 9. 32. art. 8. Fr. Leo d. p. 1. cap. 2. num. 61. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 101. art. 7. Campan. d. 1. 3. n. 24. Galet. in margarita casuum conscient. verb. prædicare, vlt. Portel. in verb. prædicatores, n. 12. Hieron. Roderic. d. refel. 112. num. 12. Ego ipse d. alleg. 76. n. 48. & 49. Marcel. Vulpe in praxi iudic. Ecclesiæ 42. num. 13. in fine, ubi ait posse Episcopos procedere contra Regulares errores prædicatores, & num. 14. contra eos, qui relationes, aut miracula non auctoritica prædicauerint. Tambur. d. om. 3. disp. 5. q. 11. num. 60.

25. *Caueant præterea Episcopi, &c.* Vide Ludouic. Miranda d. art. 7. ad fin. Hieron. Roderic. d. refel. 112. num. 13. Fr. Emmanuel. quest. regul. tom. 3. quest. 32. art. 9. *Quæstiones veris et electis monachis, &c.* Vide Nauar. de indulgent. not. 31. & num. 46. Paul. Fulc. de vitiis lib. 1. cap. 30. num. 36. Henric. in sum. lib. 7. c. 12. a princip. Cened. in collect. ad Sextum, collect. 9. Fr. Emmanuel. d. q. 32. art. 11. Tul. Lator. de indulgent. p. 2. cap. 13. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, refel. 190. Hieron. Roderic. d. refel. 112. num. 15. Metipsum de officio & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 109. & infra s. 21. de reform. c. 9.

SESSIO VI.

Decretum de Iustificatione.

1. Decretis referuntur de Iustificatione agentes.

PROOEMIUM.

VM hoc tempore, non sine multarum animarum iactura, & graui Ecclesiæ sitæ vitatibus detrimentis erronea quædam disseminata sit de iustificatione doctrina, ad laudem, & gloriam omnipotentis Dei, Ecclesiæ tranquillitatem, & animarum salutem, sacrosancta œcumenica & generalis Tridentina Synodus in Spiritu sancto legitime congregata, præsidentibus in ea, nomine Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Pauli, diuina providentia Papæ III. Reuerendissimis Dominis, Dominis, Ioan. Maria, Episcopo Prænestino de Monte, & Marcello tit. S. Crucis in Hierusalem Presbytero, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus & Apostolicis de latere Legatis, exponere intendit omnibus Christi fidelibus veram sanamque doctrinam ipsius iustificationis, quam Sol Iustitiæ Christus Iesus, fidei nostræ auctor, & consummator, docuit, Apostoli tradiderunt, & Catholica Ecclesia, Spiritu sancto suggerente, perpetuo retinuit, distinctius inhiibendo, ne deinceps audeat quisquam aliter credere, prædicare, aut docere, quàm præsentis decreto statuit, ac declaratur.

Hebe. 4.

1. **V**ide Vegam in opusculo de iustific. Iodoc. Coec. in thesoro Cathol. tom. 2. lib. 1. de iustificatione. Et verbum *Iustificari*, quid significet in sacris Scripturis, tradit Pagnin. Gaudent. de dogmatibus & ritibus veteris Ecclesiæ. part. 2. cap. 52.

De natura, & legis ad iustificandos homines imbecillitate.

CAPVT PRIMVM.

4. Celen. 1. ep. 1. cap. 4.

Primùm declarat sancta Synodus, ad iustificationis doctrinam probè, & sincerè intelligendam, oportere, ut vnusquisque agnoscat, & fateatur, quod cum omnes homines in

in prauatatione Adæ innocentiam perdidissent, ^b facti immundi, & vt Apostolus inquit, ^c natura filij iræ, quemadmodum in decreto de peccato originali exposuit, vsque adeo serui erant peccati, & sub ^d potestate diaboli, ac mortis, vt non modò gentes per vim naturæ, sed ne Iudei quidem per ipsam etiam litteram legis Moysei, inde liberari aut surgere possent, tamen in eis liberum arbitrium minimè extinctum esset, ^e viribus licet attenuatum, & inclinatum.

Vide Apostolus Rom. 5. vers. 11. In omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt; & 1. ad Corinth. 15. vers. 22. In Adam omnes moriuntur. S. August. lib. 2. de nupt. & concupiscentia, cap. 27. & 28. & lib. 6. contra Iulianum cap. 4. S. Ambros. lib. 1. de panis. cap. 2. S. Gregor. Nilfen. in dist.

de resurrectione & anima, & in lib. de beatitudinibus orat. 6. Gregorius Nazianzen. orat. de Baptismo, Leo epist. 84. & serm. 4. de Natali, Chrysostom. homil. de Adamo, & Eua. Cyprian. lib. 3. epist. 8. ad Fidam, S. Thom. 1. quest. 81. artic. 2. & 3. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 4. cap. 30.

De dispensatione, & mysterio aduentus Christi.

C A P V T II.

1. Christum venisse patet.

Quo factum est, vt ecclesiis Pater ^a misericordiarum, & Deus totius consolationis, Christum Iesum, filium suum, ante legem, & legis tempore multis ^b sanctis Patribus, declaratum, ac promissum, cum venit beata illa plenitudo ^c temporis, ad homines miseris: vt & Iudæis, qui sub lege erant, redimeret, & ^d gentes, quæ non sedabantur iustitiam, iustitiam apprehenderent, atque omnes adoptionem filiorum reciperent. ^e Hunc proposuit Deus propitiatorem per fidem in sanguine ipsius pro peccatis nostris, non solum autem pro ^f nostris, sed etiam pro totius mundi.

1. **C**hristum venisse patet Genes. 49. Non auferetur scriptum de Iuda, sicut et illis verbis probant Irenæus lib. 4. c. 33. Cyprian. epist. 63. alias lib. 2. epist. 3. Iulian. Martyr in dial. contra Trinitatem, Auditor quæstionum ad Antiochum q. 103. Idem probatur ex Daniel. cap. 9. vbi Lyran. & tradunt Euseb. lib. 8. demonstrat. cap. 1. Chrysostom. mat. 2. contra Iu-

deas, Genebrard. lib. 2. chronograph. circa finem. Gelas. lib. 4. c. 14. Driedo l. 3. de dogmatibus sacra Scriptura, f. loaz. 2. cap. 5. p. 4. Ioan. Lucius lib. 2. de emendat. temporum, f. 102. 2. Suar. 3. p. 1. tom. 2. dist. 1. & 2. Valent. tom. 4. dist. 1. q. 1. puncto 2. Ioan. Putesan. tom. 2. q. 1. art. 1. dub. 4. Tanner. tom. 4. dist. 1. q. 1. dub. 2. Bonacin. de sacrosancta Christi Incarnat. dist. 1. q. 1. puncto 2.

Qui per Christum iustificantur.

C A P V T III.

1. Per Christum iustificamur.
2. Hominis propagatio exempla probatur.

Verum, et ille pro omnibus mortuus est, non omnes tamen mortis eius beneficium recipiunt, sed ij duntaxat, quibus meritum passionis eius communicatur. Nam sicut reuera homines, nisi ex femine Adæ propagati nascerentur, non nascerentur iniusti, ^a cum in ea propagatione, per ipsum dum concipiuntur, propriam iniustitiam contrahant: ita nisi in Christo renascerentur, nunquam iustificarentur: cum ea renascentia per meritum passionis eius gratia, quæ iusti fiunt, illis tribuatur. Pro hoc beneficium Apostolus gratias nos ^b semper agere hortatur Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis Sanctorum in lumine, & eripuit de potestate tenebrarum, transiulitque in regnum filij dilectionis suæ, in quo habemus redemptionem peccatorum.

1. **P**er Christum iustificamur, & saluamur, ad Roman. 5. cum adhuc peccatores essemus, Christum pro nobis mortuum esse, multis igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius salui erimus; ad Hebr. 13. Propter quod & Deus, vt sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est, & cap. 9. Si sanguis interitum, & iustorum, & citius vultu aspersus inquinat: sanctificatus ad emendationem carnis, quantomagis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obvultu immaculatum Deo emundandis conscientiam no-

stram ab operibus mortuis; & c. 1. Ioan. 2. Sanguis Iesu Christi filij eius emundat nos ab omni peccato. Vide Sayr. de Sacramentis in genere, lib. 2. c. 2. quest. 9. art. 3. vers. 10. 11.

Cum in ea propagatione.] Hanc propagationem exemplo probat Concil. Arausic. l. 1. cap. 14. vbi ait de palmitibus, quæ si non in vitæ matre, arbori, & vitem non nisi ex vitæ habet; idem dicit Concil. Moguntin. cap. 6. tom. 3. fol. 932. August. lib. 2. de peccato mort. cap. 27. S. Thom. part. 2. quest. 81. art. 2. ad 3.

Iustificatio impij descriptio, & modus eius in statu gratie insinuat.

C A P Y T I. V.

1. *Baptismus in re, vel in voto necessarius ad sufficiens-
tiam.*
Infrascripto quid sit. ibid.
2. *Baptismus necessarius necessitate mediæ in re, vel sal-
tem in voto.*
3. *Baptismus in voto habere quis debeat.*

Galat. +
Tit. 9.
« Jean. 9
filius de
non dub
de conse
dicit. +.

Quibus verbis iustificacionis impij descriptio insinuat: ut sit translatio ab eo statu in quo homo nascitur filius primi Adæ, in statum gratiæ & adoptionis filiorum Dei per secundum Adam Iesum Christum, Salvatorem nostrum, quæ quidem translatio post Evangelium promulgatum, *a sine lauacro* regenerationis, *ß aut eius voto* fieri non potest, sicut scriptum est: * Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

1. Vide Sayt. de Sacramen. in genere, lib. 2. cap. 2. quaf. 3. art. 3. in fine, Aegydm de Coninck de Sacram. & conf. tom. 1. q. 68. a. n. 2. Gabr. Valg. in 3. part. S. Thom. 2. d. 1. 151. n. 18. & difp. 15. num. 2. Filluc. in quaf. moral. tom. 1. tra. 2. de Sacramen. Bapifmi, num. 118. & 122. Ioan. de Lugo de Sacram. attr. de Pœnit. difp. 14. feft. 7. num. 90. Torrelblanca de iure fpir. lib. 2. q. 4. c. 6. Hurtado de Sacram. difp. 2. de Baptifmo, diff. 14. in fine, vbi quod Bapifmus in te, vel in voto neceffarius eſt ad iuſtificationem, & difp. 17. verſ. Sær. dicit quod iuſtificationeſt tranſlatio ab ſtatu in quo quis naſcitur filius Adæ ad ſtatum gratiæ, & difp. 30. verſ. quædam autem.
2. a Sine lacrimis, &c. Vide S. Thom. part. 3. q. 68. art. 2. Sol. in 4. difp. 3. quæſt. 7. art. 2. Veg. de iuſtificat. lib. 3. cap. 4. feft. 230.
- Bapifmus eſſe neceſſarium neceſſitate medij in re, vel ſaltem in voto, quando non adest facultas ſuum fulcipiendi in te, aſſertur SS. Patres, Concilia, & vniuerſim Doctorum ſententia apud Hentia-

in summ. lib. 1. cap. 3. Vsq. per. 3. diff. 149. cap. 1. 2. & 3. & diff. 152. cap. 2. Svt. diff. 12. cap. 8. quæ. 2. art. 1. Barthol. ad Angelis de Sacram. Baptismi. §. 8. Card. Tolet. in usufruct. sacerdot. lib. 1. cap. 21. in princ. Valer. Reginald. in praxi for. pene. lib. 27. num. 7. Aegid. de Cuninc. d. item. 1. quæ. 62. num. 66. Hurtado de Sacram. diff. 1. de Bapt. diff. 14. vbi diff. 13. quærit à quo tempore Baptismus carperit esse necessarius neccesse est medi.

p. Annona vna. Illud dici habere Baptismum in
voto, qui facit aliqd in quo continetur votum; et
propterea Baptismi suscipiendi, refelut Bonacin.
de Sacram. di. 3. puntt. 1. num. 1. Et dicit Paul. I-
oymon se Theologia moral. lib. 7. de Sacram. trall. 1. c. 6.
n. 6. verſedice 2. per actum contritionis, ac dilectio-
nis Dei super omnia, in qua continetur etiam pro-
positum, seu votum saltem implicitum secundum
mandata Dei, & consequenter in noua lege reci-
piendi Sacramentum Baptismi, si eius suscipiendi
copia fit hominem adultum vere a peccatis multi-
ficat, et ius adoptionis filiorum Dei conſequi.

De necessitate prædicationis ad iustificationem in adultis, & unde sit.

С А Р В Т V.

1. *Necessitas preparationis ad iustificacionem in adultis.*
2. *Conversio mentis in Deum unde fit.*

4 Infr. 2 Cam.
mon. 3. 2
5 Prohib. 1.
de voc gen.
c. 48. & 13.
c. 24. 4.
Joel. 2 c. 6.
artimini de
pen. diff. 1.
d. Tit. 5.
Hier. in fin.
orationis.
de cap. 31.

Declearat præterea ipsius iustificacionis exordium in adultis à Dei per Christum Iesum præueniente gratia sumendum esse, hoc est, ab eius vocacione, qua nullis eorum existentibus meritis, vocatur, vt, qui per peccata à Deo auersi erant, per eius excitantem, atque adiuuantem gratiam ad conuertendum se ac suam ipsorum iustificacionem, eidem gratiæ liberè assentiendo, & cooperando, disponantur: ^a ita vt, tangente Deo cor hominis per Spiritus sancti illuminationem neque homo ipse nihil omnino agat, inspirationem illam recipiens, quippe qui ^b illam & adiciere potest, neque tamen line gratia Dei mouere se ad iustitiam coram illo libera sua voluntate possit. Vnde in sacris litteris, cum dicitur: « Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos; libertatis nostre admonemur. Cum respondemus: ^a *Conuerte nos Domine ad te, & conuertemur: Dei nos gratia præueniri conuemur.*

1. **V**ide Soc. in 4. dist. 4. q. 2. art. 5. col. 20. Namque
in man. cap. 2. n. 19. Balduin. in sup. opera
centuriar. Belham. p. lib. 5. cap. 3. vers. quillo secun-
da. Aigid. de Coniug. de Sacram. & consor. com. 2.
dist. 1. dub. 4. man. 34. Molfes. in sum. Theologie
moralis lib. 1. cap. 8. man. 18.
2. **C**onuertere nō Dominē ad se | Quidam Scholasti-
ci putant posse hominem se sufficienter per a quo-
rū naturales disponere ad obtinendam gratiam.

112 Durand. 2. diff. 28. q. 5. Cab. etiam in 2. diff. 28. q. vic. et in 4. diff. 4. q. 1. et 2. et 3. Sed contrarium est asserendum, nam conuictus mensis in Deum, per quam homo iustificatur, debet esse ex actibus supernaturalibus, ut patet ex Conc. Mileit. cap. 4. Atrasic. lib. 7. 23. et 35. Henzoli. lib. 4. c. 28. Cyprian. lib. 2. ap. lib. 2. et lib. 3. ad Iovin. cap. 4. August. lib. de pred. linc. Sententia. c. 3. Ambros. lib. 2. in Lucam. cap. 3. Hieron. cap. 64. in Isai.

finalis quidem gloria Dei & Christi, ac vita æterna: efficiens verò, misericors Deus, qui gratuito abluit, & sanctificat, signans, & vngens Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostræ: meritoria autem, dilectissimus vnigenitus suus, Dominus noster, Iesus Christus, qui eum ellemus inimici, propter nimiam charitatem, qua dilexit nos, sua sanctissima passione in ligno crucis nobis iustificationem meruit, & pro nobis Deo patri satisfecit: instrumentalis item, sacramentum Baptismi, quod est sacramentum fidei, sine qua nulli vnquam contigit iustificationem: demum *unica formalis causa est iustitia Dei*, non quia ipse iustus est, sed quia nos iustos facit: quâ uidelicet, ab eo donati, renouamur spiritu mentis nostræ: & non modò reputamur, sed verè iusti nominamur, & sumus iustitiam in nobis recipientes vsqueque suam secundum mensuram, quam Spiritus sanctus pariter singulis prout vult, & secundum propriam cuiusque dispositionem, & cooperationem; *quamquam enim nemo possit esse iustus, nisi cui merita passionis Domini nostri Iesu Christi communicantur*: id tamen in hac impij iustificatione fit, dum eiusdem sanctissimæ passionis merito per Spiritum sanctum charitas Dei diffunditur in cordibus eorum, qui iustificantur, atque ipsis inhæret, & unde in ipsa iustificatione cum remissione peccatorum hæc omnia simul infusa accipit homo per Iesum Christum, cui infertur, fides, spes, & charitas. Nam fides, nisi ad eam spes accedat, & charitas, neque vnit perfectè cum Christo, neque corporis eius vniū membrum efficit, qua ratione verissimè dicitur, Fidem sine operibus mortuam, & otiosam esse. Et, in Christo Iesu neque Circumcisionem aliquid valere, neque præputium: sed fidem, quæ per charitatem operatur. Hanc fidem ante Baptismi sacramentum ex Apostolorum traditione Cathedram ab Ecclesia petunt, cum petunt fidem, vitam æternam præstantem, quam sine spe, & charitate fides præstare non potest, vnde & statim verbum Christi audiunt: Si vis ad vitam ingredi, serua mandata. Itaque veram, & Christianam iusticiam accipientes, eam ceu primam stolam pro illa, qua Adam sua inobedientia sibi & nobis perdidit, per Christum Iesum illius donatam, candidam & immaculatam iubentur statim renati conseruare, vt eam pesserant ante tribunal Domini nostri Iesu Christi, & habeant vitam æternam.

1. **H**æc d. iustificationem, seu preparationem, &c.] Vide Nauarr. in man. 1. n. 13. ad fin. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 1. num. 10. Barthol. à S. Faust. de Penit. lib. 3. q. 2. 4. vbi tractat. Agid. de Sacram. & censur. tom. 2. q. 62. art. 4. dub. vnic. 11. 8. & quest. 69. n. 8. & tom. 2. disp. 2. dub. 3. n. 17. & dub. 10. n. 8. am. segg. Fr. Ioan. à Croce de statu Relig. 1. c. 2. dub. 3. conclus. 1. reg. 1. Mollesin sum. Theologia moral. tom. 1. lib. 1. c. 29. & tr. 4. c. 1. n. 77. Filiuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacram. c. 6. num. 94. 95. 96. & tract. 10. n. 96. & 133. Ioan. de Lugo de Sacram. in genere disp. 9. sect. 9. n. 74. vbi n. 75. ait, nominæ dispositionis Concilium intelligere non quidem eam, quæ disponit ad Sacramentum, sed quæ disponit, & requiritur ad effectum Sacramenti fulcipiendum, idem Ioan. de Lugo in tract. de Penit. disp. 8. sect. 4. n. 99. am. segg. Barthol. de S. Faust. tom. 3. tract. de Penit. lib. 3. q. 95. vbi ait, docere hunc text. Spiritum sanctum dare gratiam iuxta mensuram dispositio-

nis, & cooperationis ex parte hominis. Hurtado de Sacram. disp. 3. de Sacram. in genere d. 3. 3. vbi sed hunc, vbi aliam iustificationem adnotatur, quæ fit in Baptismo, vnumqueque recipi gratiam secundum propriam dispositionem & cooperationem, & disp. 4. de Baptismo, disp. 3. vbi quod verò, & de Penit. disp. 2. diff. 21.

2. *Unica est causa finis, &c.*] Vide Hurtado de Sacram. tract. de Penit. disp. 3. diff. 7 in ver. Trid. enim, vbi dicit illam particulam, unica, quæ exclusiua est, tantum excludere iusticiam incretam Dei, & fauorem aliquem extrinsecum Dei, non pluralitatem formatum, quæ nobis insint, quarum quolibet sit sufficiens ad iustificationem.

3. *Quamquam enim nemo possit esse iustus, &c.*] Vide Valig. in 3. part. S. Thoma tom. 2. disp. 231. n. 37.

4. *Vnde in ipsa, &c.*] Vide Azor. in 1. p. moral. p. 1. lib. 9. c. 3. q. 3. vbi quod charitas est habitus infusus, & non actus solum.

Quomodo intelligatur, impium per fidem, & gratis iustificari?

C A P V T V I I I

1. De conuersione hominis ad Deum, & num. 2.

2. Actum ad gratiam habitalem, seu ad iustificationem disponentem, qualis esse debeat?

Roman. 9.

Hebr. 11.
Iusticiæ.

Roman. 11.
1. ubi.
Tu. 3.

Cum verò Apostolus dicit, iustificari hominem per fidem, & gratis: ea verba in eo sensu intelligenda sunt, quem perpetuus Ecclesiæ Catholicæ consensus tenet, & expressit: vt scilicet per fidem idè iustificari dicamur, quia fides est humanæ salutis initium, fundamentum, radix omnis iustificationis: sine qua impossibile est placere Deo, & ad filiorum eius consortium peruenire: gratis autem iustificari idè dicimus, quia nihil eorum, quæ iustificationem præcedunt, siue fides, siue opera, ipsam iustificationis gratiam promeretur: si enim gratia est, iam non ex operibus, alioquin, vt idem Apostolus inquit, gratia iam non est gratia.

Vide

1. **V**ide Trullench. in *Decalog lib. 1. c. 1. dub. 2. n. 3.*
Ad actiones, quibus ad Deum convertimur,
active converti cum auxilio Dei supernaturali, docet
August. *serm. 1. de verbis Apostoli.* Ambros. *lib. 2.*
in *Lucam. c. 3.* Hieron. *in c. 1. ad Ephes.* August. *lib. 1.*
de peccat. mort. & remiss. cap. 1. & lib. 2. de correctione &
gratia.
2. Homines ad Deum libere converti, probant
Ignat. *Epist. ad Magnerianos & August. homil. lib. 30.*
homil. 16.

Actum ad gratiam habitalem, seu ad iustificati-
onem disponentem debere esse supernaturalem,
seu ex gratia elicatum, nec enim ad Deum potest
homo se preparare suis viribus, docent S. Thom.
p. 2. q. 109. art. 6. Bonaventura *2. dist. 18. art. 2. quest. 1.*
Dried. *de caput. & red. gent. hom. tract. 4. cap. 2. p. 2. &*
lib. de concord. c. 3. Veg. *lib. 6. in Trid. c. 5. non segg. &*
in epist. de iustific. quest. 8.
a Cum vero Apostolus dicat, &c. Vide Torreblan-
ca de *instruct. lib. 1. 4. cap. 1. n. 17. & cap. 6. n. 9.*

Contra inanem hæreticorum fiduciam.

CAPVT IX.

1. *Nemo non possit habere certitudinem de sua iustitia, nisi exceptis, quibus Deus specialiter reuelaret.*
2. **Q**uamvis autem necessarium sit credere, neque remitti, neque remissa vquam fuisse
peccata, nisi gratis diuina misericordia propter Christum; nemini tamen fidu-
ciam, & certitudinem remissionis peccatorum suorum iactanti, & in ea sola quiescenti,
peccata dimitti, vel dimittisse est dicendum est, cum apud Hæreticos, & Schismaticos possit
esse nimio nostra temeritate sit, & magna contra Ecclesiam Catholicam contentione præ-
dictetur vana hæc, & ab omni pietate remota fiducia. Sed neque illud asserendum est,
opuere eos, qui verè iustificati sunt, absque vlla omnino dubitatione apud seueripfos
stare se esse iustificatos, neminemque à peccatis absolui, ac iustificari, nisi cum, qui
certò credat se absolutum, & iustificatum esse: atque hac sola fide absolutionem, & iusti-
ficationem perfici: quasi qui hoc non credit, de Dei promissis, deque mortis, & Resurre-
ctionis Christi efficacia dubitet: nam sicut nemo pius de Dei misericordia, de Christi me-
rito, deque Sacramentorum virtute, & efficacia dubitare debet: sic quilibet, dum seipsum
suamque propriam infirmitatem & indispositionem respiciit, de sua gratia formidare, &
timere potest: cum nullus scire valeat certitudine fidei, cui non potest subesse falsum, se
gratiam Dei esse consecutum.
3. **I**n hac vita non posse homines habere certitudi-
nem de sua iustitia, nisi exceptis, quibus Deus special-
iter reuelaret, docet S. Thom. *2. 2. q. 11. art. 5.*
Theologi communiter in *1. 2. dist. 17. Vega lib. 9.*
in Concil. Trid. Sot. lib. 3. de natura & gratia. cap. 10. non
segg. Rofet. Contrar. art. 10. & 11. Lutheri, Galtr. lib. 7.
aduersus hæreses, verb. gratia Barthol. à S. Fausto rom.
3. tract. de Pœnit. lib. 3. q. 94. vbi per hunc text. tenet
quod nemo potest certitudine infallibili certò scire
se habere Dei gratiam iustificantem. Probat ut
Apostolus Roman. 11. *O alitudo diuitiarum sapientie,*
& scientie Dei &c. & de Roman. 12. Tu autem fide
sua, noli altum sapere, &c. & ad Cor. 10. Qui stant su-
deat ne cadat, & ad Philippen. 2. Cum timore, & tre-
more iulorem vestram operamini, & Apocalyp. 3. Tene
quod habes, ne foris accipiam ceruicem tuam.
a Quamvis autem necessarium sit credere, &c. Vide
de Torreblanca de *instruct. lib. 1. 4. cap. 1. n. 18.*

De Accepta iustificationis incremento.

CAPVT X.

1. *Homo iustus toto tempore vite sua potest in gratia crescere.*
Sic ergo iustificati & amici Dei, ac domestici facti, euntes de virtute in virtutem reno-
uantur, vt Apostolus inquit, de die, in diem: hoc est, mortificando membra carnis suæ,
& exhibendo ea arma iustitiæ in sanctificationem, per obseruationem mandatorum Dei,
& Ecclesiæ, in ipsa iustitia per Christi gratiam accepta, cooperante fide bonis operibus, cres-
cunt, atque magis iustificantur, sicut scriptum est: Qui iustus est, iustificetur adhuc. Et ite-
rum: Ne uidearis vsque ad mortem iustificari. Et rursum: Videbis quoniam ex operibus iu-
stificatur homo, & non ex fide tantum. Hoc verò iustitiæ incrementum petit sancta Ec-
clesia cum orat: Da nobis Domine fidei, spei, & charitatis augmentum.
2. **V**ide Clem. ad *nestrom, de heres.* Hieron. *contra*
Iovinian. August. in lib. de heresib. heres. 82. &
1. 2. 2. 4. super Ioannem. S. Thom. 2. 2. q. 12. art. 46. &
9. Paul. Fulcid. de vitiis lib. 1. cap. 18. mon. 32. Ioan. de
Lugo de Sacramento. in tract. de Pœnitent. dist. 34.
num. 34.
3. **H**ominem iustum toto tempore vite suæ potest
Barb. Collet. in *Concl. Trid.*

in gratia crescere, probatur *Ecclus. 18. Preuar. 4.*
Eccles. 9. Psalm. 83. Apocalyp. vi. & ad Ephes. 4. docet
Leo *serm. 1. de Quadrages.* Hieronym. in *cap. 9.*
Eccles. Prosp. lib. 1. de vita contemplatiua, cap. 8. & 9.
& in lib. semetiarum August. sent. 102. August. serm.
15. de verbis Apostoli, & in Psalm. 69. & lib. 3. contra
duas epistolas Pelagii. cap. 7.

De observatione mandatorum, deque illius necessitate, & possibilitate.

CAPVT XL

1. Nemo existens in peccato mortali potest habere multos alios bonos qui nullo modo sunt peccata. 2. Nihil impossibile homini à Deo precipi.

Nemo autem, quantumvis iustificatus, liberum se esse ab observatione mandatorum putare debet: nemo temeraria illa, & à Patribus sub anathema prohibita vocavit, Dei praecepta homini iustificato ad observandum esse impossibilia. *a* Nam *b* Deus *c* impossibile non *d* iubet, sed *e* iubendo monet, & facere quod possis, & petere quod non possis, & adiuvat, possis. *f* Cuius mandata grauius non sunt, cuius iugum suauis est, & onus leue. Qui enim sunt filij Dei, Christum diligunt: qui *g* autem diligunt eum, ipse ipsemet refectur, seruant sermones eius: quod vique cum diuino auxilio præstare possunt, licet enim in hac mortali vita quantumvis sancti, & iusti in leuia saltem & quotidianis, quæ etiam venialia dicuntur peccata, quandoque cadant, non propterea desinunt esse iusti. *h* Nam *i* iustorum illa vox est humilis, & verax: Dimite nobis debita nostra. Quo fit, vt iusti ipsi eo magis se obligatos ad ambulandum in via iustitiæ sentire debeant, quo liberati iam à peccato, *k* serui autem facti Deo, *l* sobriè, iuste, & pietè viucentes proficere possint per Christum Iesum per quem *m* accessum habuerunt in gratiam istam. *n* *o* Deus namque *p* sua gratia semel iustificatos non deserit, nisi ab eis prius deseratur. Itaque nemo sibi in sola fide blandiri debet, putans fide sola se hæredem esse constitutum, hæreditatemque consequitur, etiam si Christo non *q* compatiatur, vt & conglorificetur. Nam & Christus ipse, vt inquit Apostolus, *r* cum esset filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam, & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ. Propterea Apostolus ipse monet iustificatos, dicens: Nescitis, quod ij qui in stadio concurrunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit præmium: sic currite vt comprehendatis. *s* Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans: sed castigo corpus meum, & in seruientem redigo: ne forte, cum aliis prædicauerim, ipse reprobos efficiar. Item princeps Apostolorum Petrus: *t* Satagite, vt per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis. Hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. *u* Vnde constat eos orthodoxæ religionis doctrinæ aduersari, qui dicunt iustum in omni bono opere saltem venialiter peccare, aut, quod intolerabilius est, penas æternas mereri: atque etiam eos qui statuunt, in omnibus operibus iustos peccare, si in illis suam ipsorum concordiam excitando, sese ad currendum in stadio cohortando, cum hoc vt in primis glorificetur Deus, mercedem quoque intuentur æternam, cum scriptum sit: Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas propter retributionem, & de Maledixit Apostolus, quod respiciebat in remunerationem.

Vide Sane. de iust. lib. 6. cap. 1. à num. 7. Hieron. Rodertian. campodi. quasi. regular. resolut. 90. num. 19. vers. 3.

Collige ex text. orthodoxæ Religionis doctrinæ illos aduersari, qui dicunt iustum in omni opere bono venialiter peccare, & eos, qui statuunt in omnibus operibus iustos peccate: hominem enim existentem in peccato mortali posse habere multos alios bonos, qui nullo modo sunt peccata, constat ex hac scriptura. *a* 6. 7. & sess. 14. c. 4. & can. 5. & ex Concil. Araus. cap. 4. & 5. & ex Allen. 10. vbi habetur dixisse Angelum Cornelio, Orationes tuas, &

elemosynas ascenderunt in memoriam in conspectum Dei; & tamen eo tempore nondum Cornelius erat iustus, vt docent ibi Theophil. Euthym. & Chryl. homil. de fidel. leg. nat. in tom. 3. & var. de Anima tom. 1.

a Nam Deus impossibile non iubet. *b* Nihil impossibile homini à Deo precipitur, Barthol. à S. Faustor. 3. in tract. de Panis. lib. 5. q. 14. in 2. p. & tract. de Suffrag. lib. 1. q. 14. in 2. p.

c Deus namque sua gratia semel iustificatos non deserit. &c.] Vide Ioan. de Logo de Sacram. in tract. de Panis. dist. 3. sess. 8. n. 180.

Prædestinationis temerariam præsumptionem cauendam esse.

CAPVT XII.

Nemo quoque, quando in hac mortalitate vivit, de arcano diuinæ prædestinationis mysterio vique adeo præsumere debet, vt certò statuit se omnino esse in numero prædestinationum: quasi verum esset, quod iustificatus aut amplius peccare non possit, aut, si peccauerit, certam sibi resipiscentiæ promittere debeat: nam, nisi ex speciali reuelatione, sciri non potest, quos Deus sibi elegerit.

Vide Chrysost. homil. 11. in epist. ad Philippens. Hieron. lib. 2. aduersus Pelagian. August. lib. 11. de ciuitate. cap. 12. & in lib. de corrept. & gratia. c. 13. & in lib. de bono perseuerantia. cap. 13. Gregor. lib. 6. in 1. Regum. Prosper. lib. 2. de vocat. gentium. cap. vlt. Bernard. serm. 1. de Septuages. & epist. 107. Torrebanc. de iure spiritus. lib. 2. cap. 2. num. 18. De diuina predestinatione tradant blasphem. in 1. sent. dist. 35. 40. & 41. ubique Doctores, praeterim D. Bonauent. & Igid. Scot. Durand. Ocham, & alij, inter quos nouissimè Guillelmus à Rubione, Ricard. Tappetus

art. 7. contra Eubarium. Turtianus in opus. de electio- ne diuina. Monce. dispur. Theolog. disp. 4. c. 2. Catho- rin. lib. 1. de predestinat. cap. vlt. & lib. 2. in fine. Item S. Thom. p. 1. art. 23. cum seqq. ibique Doctores no- uiores, inter quos Caiet Suar. Molin. Valent. Vazq. Less. Bañes, Zumel. Becan. in p. 1. cap. 14. & alibi passim. Item Suar. opus. de auxiliis lib. 3. cap. 16. cum seqq. Berlatm. lib. 2. de gratia & libero arbitrio. cap. 15. Aluarez. de auxiliis lib. 5. disp. 34. cum seqq. Pennot. in propugnaculo humanae libertatis lib. 6. c. 1. cum seqq. & ab iis citati.

De perseuerantia munere.

C A P V T X I I I.

Similiter de perseuerantia munere, de quo scriptum est, * Qui perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit: quod quidem aliunde haberi non potest, nisi ab eo, qui potens est eum, qui stat, statuere, ut perseueranter stet, & eum qui cadit, restituere, nemo sibi certi aliquid absoluta certitudine pollicetur: tamen in Dei auxilio firmissimam spem collocare, & reponere omnes debent. Deus enim, nisi ipsi illius gratiae defuerint, si- cut * cepit opus bonum, ita perficiet * operans velle, & perficere. Verumtamen qui se existimant stare, videant ne cadant, & cum timore, ac tremore salutem suam operentur in laboribus, in vigiliis, in eleemosynis, in orationibus, & oblationibus, in ieiuniis, & casti- tate; formidare enim debent, scientes, * quòd in spem gloriae, & nondum in gloriam renati sunt, de pugna, quae superest cum carne, cum mundo cum diabolo: in qua victores esse non possunt, nisi cum Dei gratia Apostolo obtemperent, dicenti: * Debitores sumus non carni, ut secundum carnem viuamus: si enim secundum carnem vixeritis, moriemini; si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, uiuetis.

Nemo sibi certum aliquid pollicetur; quare 1. ad Timotheum 4. spiritus manifestè dicit, quia in nouissimis diebus deficiant quidam à fide; & cap. 6. quam quidem appetentes errauerunt à fide; & 2. ad Timoth. 2. ne forte des illis Deus poenitentiam,

& respiciant, Iosè. 2. Si uis scire si conueratur, & ignoscat Deus; vide Aegid. de Coniunct. de Sacram. & censura, tom. 2. dispur. 2. num. 354. Etmann. de Valle de incantat. & ensalmis, opusc. 1. sili. 2. cap. 5. num. 32.

De lapsis, & eorum reparatione.

C A P V T X I V.

1. Peccato mortali remisso quoad culpam, necesse est de poenitentia Dei ordinari remitti etiam teatum poenitentiae.

2. Peccato remisso quoad culpam, non semper remittitur totum teatum poenitentiae temporale.

QVi verò ab accepta * iustificationis gratia per peccatum exciderunt, rursus iustificari poterunt, cum exicant Deo per Poenitentiae sacramentum, meritò Christi amissam grauiam recuperare procurauerint. Hic enim iustificationis modus est lapsus reparatio: quam secundum post naufragium deperditae gratiae tabulam sancti * Patres aptè nuncupauerunt. Et enim pro iis, qui post Baptismum in peccata labuntur, Christus Iesus Sacramentum instituit Poenitentiae, cum: Accipite Spiritum sanctum; de quorum remissionis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. Vnde docendum est Christiani hominis poenitentiam post lapsum multò aliam esse à baptismali; eaque contineri non modò cessationem à peccatis, & eorum detestationem, * aut cor contritum, & humiliatum: verum etiam eorundem sacramentalem Confessionem saltem in voto, & tempore faciendam, & sacerdotalem absolutionem, itemque satisfactionem per ieiunia, eleemosynas, orationes, & alia pia spiritualis vitae exercitia: non quidem pro poenitentia, a qua vel Sacramento, vel sacramenti voto unà cum culpa remittitur, sed pro poenitentia temporali: quae, ut sacrae litterae docent, non tota semper, ut in Baptismo fit, dimittitur illis, qui gratiae Dei quam * acceperunt ingrati Spiritum sanctum cunctisauerunt, & tem- plum Dei violare non sunt veriti. De qua poenitentia scriptum est: Memor esto vnde excideris: age poenitentiam & prima opera fac. Et iterum: * Qui secundum Deum tristi- tia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur. Et rursus: * poenitentiam agite, & lucet.

Barbosi. Collect. in Concil. Trid.

placandorum, poenam ipso iure incurrat. Quod si per alios sex menses in huiusmodi absentia perseverauerit, aliam quartam partem fructuum similiter applicandam eo ipso amittat. Crescente vero contumacia, ut feueriori sacrorum canonum censuræ subiciatur, Metropolitani suffraganeos Episcopos absentes, Metropolitanum vero absentem suffraganeus Episcopus antiquior residens, poena interdicti ingressus Ecclesie eo ipso incurrenda infra tres menses per literas, seu nuntium Romano Pontifici denuntiare teneatur: qui in ipsos absentes, prout cuiusque maior, aut minor contumacia exegerit, supremæ Sedis auctoritate animaduertere, & Ecclesiis ipsis de Pastoribus uoluntioribus prouidere poterit, sicut in Domino nouerit salubriter expedire.

Cap. ex
parte de
elect. non
resid.

Vide Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 54. lit. C. in princ. in nouiss. edit. Marc. Anton. Genucni. in manuali pastorum. p. 1. Valq. in opus. moralib. cap. 4. §. 2. dub. 4. num. 151. Arment. in addit. ad recopil. legum Navarra. lib. 2. tit. 23. §. 2. sub tit. curiam Episcopi possint se absentare a suis Episcopatus, vel debent in eis residere. Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 1. n. 687. Franc. Leo in rescripto furs. Eccles. part. 1. cap. 3. n. 29. eum segg. Valet. Reginald. in praxi furs. parr. lib. 30. tit. 3. §. 3. num. 58. Sanctael. var. rescript. quæst. 4. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi. c. 4. §. 13. Metipsum in simili tract. p. 3. alleg. §. 3. & infra in collect. ad sess. 23. de reform. cap. 1.

Super residentia Prælatorum, & aliorum curam animarum habentium, & residere debentium emanauit constitutio Pij IV incip. in suprema, sub dat. Kal. Decemb. 1564. Item super executione Concilij, & litterarum eiusdem Sanctissimi contra Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos, & alias personas Ecclesiasticas non residentes in eorum Ecclesiis, emanauit alia Constitutio eiusdem Pij IV. sub dat. 11. May 1565.

¶ Quis quippe Angelici humeris formidandum.] Vide S. Bernard. serm. 3. de aduentu Domini, & de considerat. ad Eugen. lib. 1. in princ. & ad Episcopum Londonien. epist. 24. & ad Cardin. epist. 3. §. 16. Metipsum de officio, & potest. Pars. c. 3. vbi et multis sacre Scripturæ locis, & SS. Patrum testimoniis ostendi grauitatem formidandi oneris, quod pastorem humeris imponitur, dum illis animarum cura committitur.

¶ Quæritur prior vita, & c.] Prouidet sancta Synodus primum in genere, ad Episcopalem dignitatem eligendos non esse nisi quorum prior vita, ac omnis ætas à puellibus exordium vique ad perfectiores annos esset cognita, & per Ecclesiasticæ disciplinæ stipendia laudabiliter per acta probata, ut per Stephan. Vveyma ad Constitutiones 24. ab auctoritate iure desumptas, & per Concil. Trident. synodus constit. 2. pag. 18.

¶ Quamquam lingua de eorum est manibus, & c.] Refert Iosiph. Vela de Episcoporum potestate circa inquirenda & puniendi crimina. p. 1. num. 23.

¶ Si quis à parietibus, & c.] Vide Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 6. Gonzal. ad reg. 8. Concil. gloss. 1. num. 9. vbi dicit & loquitur de obligationibus incumbendis Patriarchis, Archiepiscopis,

& Episcopis incumbensibus, quæ nequaquam ab illis impleri & præstari poterunt, qui Gregi suo non vigilant. Et Emmanuel. in addit. ad Bullam Crucis. ref. 2. fol. 101. v. 23. vers. Metipsum de officio, & potest. Episcopi. p. 3. alleg. §. 3. n. 51.

¶ Metropolitani suffraganeos, & c.] Ad Metropolitanum, vel, in eius absentia, ad Episcopum antiquiorem pertinet, curare, ut Provinciales Episcopi in suis Ecclesiis commotetur, & super eorum absentia inquirere, notant Arment. in addit. ad recopil. legum Navarra. lib. 2. tit. 23. lib. 2. §. 2. sub tit. curiam Episcopi possint se absentare a suis Episcopatus. lib. 2. num. 5. & 6. Ego ipse allegat. §. 3. num. 5. in fine, & me citato, io illo loco Sanctael. var. rescript. q. 4. num. 7.

Residere tenetur Episcopus, qui habet Ecclesiam in loco ubi omnes incolæ totius diocesis sunt schismatici, & idem incorrigibiles, ut nulla sit spes proficiendi apud illos, ita Aldan. in compendio canonice. rescript. lib. 2. tit. 4. num. 11. vbi refert decisum sub dat. 2. Septembris 1617.

Episcopum non residentem in sua diocesi, alternatiua non gaudere, referunt decium Galer. in margaria casuum consuet. verb. Episcopus. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 156. Aloy. Ricc. in praxi rerum furs. Eccles. decisi. §. 40. in 1. edit. alias rescript. 462. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 43. n. 84. Etiam si absit ex causa à Concilio approbata, vel alias pro exercitio sui officij, prout Sanctissimum respondisse refertur Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 1. n. 463. Ioan. Anton. Maffiob. in sua praxi habendo videretur, prel. 2. dub. 1. in vlt. impress. Ego ipse allegat. §. 3. n. 39. & in tract. de Canonice. §. 4. n. 23. Quia particula, verum, quæ ad præsens pertinet, in inordinatis regulis Cen. ellariæ veram repetitionem requirit residentiam, ut docent Nicol. Garc. c. 1. n. 467. Monet. de optime canonice. c. 3. n. 79. Ego ipse allegat. §. 3. n. 23.

Episcopo, qui ob eius absentiam amisit alternatiua, an remaneat aliquid tempus ad conferenda beneficia? Vide Aloy. Ricc. in d. praxi fol. 82. Monet. de distrib. quarid. c. 3. §. 3. n. 95. Metipsum allegat. §. 3. ex n. 36. & me citato, in illo loco Ioan. Anton. Maffiob. d. prelud. 2. dub. 4. secundum Romanam impress. latè Rot. in Papien. beneficij 10. Aprilis 1617. litterarum bona memoria Martino Andree, quæ ad litteram refert allegat. §. 3. n. 45. & Ioan. Anton. Maffiob. d. prelud. 2. dub. 2. n. 5.

De Residentia in Ecclesiasticis beneficiis.

C A P V T II

1. Doctores de residentia in beneficiis Ecclesiasticis agentis.
2. Beneficium simplex obtinentem non potest Episcopus cogere personale aliquod seruitium impendere.
3. Ordinarius non datur facultas dispensandi in residentia.

4. Residere quibus parum, & iuru remedium cogantur beneficiarii.
5. Abbas Commendatarius SS. Vincentij & Anastasij non tenetur residere.
6. Papa dat facultatem non residentis ad biennium, quinquennium, & ex causa causa.

& percipiendi quousidiana distributiones, etiam non interfecti diuini. ibid.
Et neque personaliter cogatur residere in altero be-

neficio incompatibili quod habet. ibid.

7. Causa rationabilis ex quibus abesse possunt benefi-
ciarum remissione.

Epis copis inferiores, quous beneficia Ecclesiastica a personale residentiam de iure, sine consuetudine exigentia, in titulum, siue commendam obtinentes, ab eorum Ordinaris, quemadmodum eis pro bono Ecclesiarum regimine, & diuini cultus augmento locorum, & personarum qualitate pensata, & expediens videbitur, opportunis iuris remediis & residere cogantur: & nullique privilegia, seu indulta perpetua de non residendo, aut de fructibus in absentia percipiendis, suffragentur. Indulgentius verò, & dispensationibus temporalibus, ex veris, & rationabilibus causis tantum concessis, & coram Ordinario legitime probandis, in suo robore permansit, quibus casibus nihilominus officium Episcoporum, tanquam in hac parte a Sede Apostolica delegatorum, prouidere, & ut per deputatorem idoneorum Vicariorum, & congrua portionis fructuum assignationem, cura animarum nullatenus negligatur: nemini, quo ad hoc, privilegio, seu exemptione quacunque suffragante.

1. Vide Mando Cde signa nra graia tui. de dispensat. de non residendo. Hot. Luc. de privileg. sicuti. sicuti. 98. Matth. Suarez in practica. & ordine visitand. cap. 2. num. 5. Salzed. ad Bernard. c. 54. lueria C. versali. Franc. Leo in thesauri fore Eccles. p. 2. cap. 2. num. 62. Attendant. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 23. de residentia, sub rub. in. Canonici, vel alij habentes dignitatem, teneantur residere in sua Ecclesia, & sub rub. sed an parochi debeant residere in sua curatis, Metipsum eogere personale aliquod seruitium impendere, eum ex antiquissima totius Ecclesie consuetudine non teneatur, & refert decimum Placet. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 32.

2. Personalium residentiam de iure, vel consuetudine, &c.] Et ideo beneficia simplicia obtinentem non posse Episcopum eogere personale aliquod seruitium impendere, eum ex antiquissima totius Ecclesie consuetudine non teneatur, & refert decimum Placet. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 32.

3. Expediens videbitur.] Per hac verba non dari facultatem Ordinariis dispensandi à residentia ex quouis ratione, refert decimum Attendant. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 1. de residentia parochiorum, num. 30. 1.

4. Residere cogantur.] Quibus autem penitus, & iuris remediis, dixi de tractu de officio, & post. parochi, cap. 8. num. 67. cum seqq. & de tractu de Canon. c. 20. ex. n. 13. & infra latius in collect. ad sess. 23. de reform. cap. 1.

5. Abbas commendatarius SS. Vincentij, & Anastasij Amandulæ Firmi diocesis Ordinis S. Benedicti non teneatur residere in ea quamuis illa curam habeat animarum secularium; sed huiusmodi cura est exercenda per vicarium Presbyterum secularem, ab Ordinario approbandum, ut refert decimum Aldan. in compend. canon. ref. lib. 1. tit. 5. n. 3.

6. Nullique privilegia, seu indulta, &c.] Vide Paul. Comitoli. resp. iur. lib. 1. q. 60. num. 6. Stephan. VVeyms d. locum. 2. vbi ait, Concilium voluit, ut si qui fuerint, qui haberent indulta, vel temporalia, vel perpetua de non residendo, vel de fructibus in absentia percipiendis, quod illa minime suffragentur: si qui verò habeant temporalem indulgentiam, vel dispensationem ex veris, & ratio-

nabilibus causis concessam, quod patitur illam in suo robore permanere, sed in demum si causæ eadem fuerint eorum Ordinario legitime probatæ. Cened. prall. & canon. quall. lib. 1. q. 1. v. 32. vbi refertur per clausulam generalem in prelatitis Concilij verbis, non fuisse derogatam Eugeniam constitutionem concessam. Vniuersitatibus studiorum, quem refert, & explicat Sanctæ. vtr. ref. q. 16. num. 2. & 3. vbi num. 4. respondet, in hoc decreto tolli privilegia, & indulta perpetua de non residendo, & de fructibus in absentia percipiendis, ut aperte indicatur illis verbis, indulgentiis quousque, & dispensationibus temporalibus, &c. ut privilegium, quod conceditur Vniuersitatibus, non est perpetuum, sed temporale, quando scilicet scholasticis, & Magister studet, & docet in illis, & propterea dicendum est per Concilium non tolli privilegium concessum Vniuersitatibus.

7. Indulgentius verò, & dispensationibus temporalibus in suo robore permansit,] Papa enim potest dare facultatem non residendi ad biennium, quinquennium, vel in perpetuum ex qualibet iusta causa, cap. licet canon. de elect. in 6. Rebuff. in praxi benef. tit. de dispensat. de non residendo, num. 59. & 53. & in concord. rub. de collat. 4. 1. gloss. residentia. vers. quero 1. Valenzuela conf. 4. num. 158. vbi num. 159. subdit quod ex privilegio aut dispensatione Papali concedi potest ut quotidianas distributiones quis possit percipere, etiam si non interfecti diuini. Et addit Stephan. Weyms ad constitutione 14. ex iure antiquo desumptam, & per Concil. Tridentinum, in nouis consil. 6. num. 2. post Rebuffum quod Pontifex potest dispensare, & dispensando veniam dare, ne quis personaliter cogatur residere in altero beneficio incompatibili, quod habet, est enim iuris positum necessitas residendi, &c.

8. Rationalibus causis.] Quæ autem sint, dixi in collect. ad sess. 23. de reform. c. 1. & de officio, & post. parochi cap. 8. ex n. 46.

9. Ut per deputatorem idoneorum Vicariorum, &c.] Vide Campanan. divers. iur. canon. rub. 7. c. 6. n. 116. & infra in collect. ad sess. 7. de reformat. c. 7. & sess. 25. etiam de reform. cap. 16.

Excessus secularium Clericorum, & Regularium agentium extra monasteria, ab Ordinario loci deputato à Sede Apostol. corrigantur.

C A P V T I I I.

1. Regularium monachorum extra classem de licentia Superiorum, si delinquant, puniri possit ab Ordinario.

2. Religiosi monachi de Superioris licentia sub regulari obedientia in aliqua gratia sui monasterij, si delinquant.

delinquant, non ab Ordinario, sed à suo superiore puniri debet.

3. Regularis, si cum scandalo delinquant in officio, ad quod ab Ordinario loci deputatus fuit, potest ab eodem puniri.

4. Canonicus regularis in suo superiori degens in aditu parochialis Ecclesie, sua Congregationis unita, si delinquat, quo puniendus.

5. Episcopus potest visitare, & corrigere Regularis degentes extra claustra, occasione docendi doctrinam Christianam.

6. Extraag. cum Matthæus 3. de heret. inter communes, non corrigat per hoc decretum.

7. Puniri, & correctio Regularium delinquentium cum scandalo extra monasteria, an per censuras ab Ordinario fieri facienda.

* **E**cclésiarius Prælati ad corrigendum subditorum excessus prudenter, ac diligenter intendant: & nemo secularis Clericus, cuiusvis personalis, vel Regularis, extra monasterium degens, & etiam sui Ordinis privilegium prætextu totus censetur, quo minus, si deliquerit, ab Ordinario loci tanquam super hoc à Sede Apostolica delegato, secundum canonicas sanctiones visitari, & puniri, & corrigi valeat.

* Forè legendum vel canonicis ordinis regularis.

a. l. 1. de re. form. c. 1. & c. 4. de re. form.

Vide Paul. Fuf. de visitat. lib. 2. cap. 10. num. 16. Campan. in diversis Canon. rub. 12. c. 1. p. 1. princip. Aloy. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 1. decif. 23. num. 4. & p. 4. decif. 151. late Ioseph Vela de potestate Episcop. circa inquirenda & punienda crimina pari. 1. num. 35. cum segg. & a num. 1. Tambur. de iure Abbatis tom. 3. disp. 5. quest. 11. n. 61. & num. 87. Metipsum de officio, & potest. Episcop. pari. 3. alleg. 105. n. 14. cum segg.

* Ecclesiarius Prælati, &c.] Textum istum, dum tribuit Prælati iurisdictionem corrigendi excessus subditorum, intelligi concessisse Prælati Regularium privatum ad Ordinarium, tenent Put. decif. 239. alias 258. in nouis, lib. 3. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 18. n. 12. Cened. ad decretal. collect. 87. n. 4. vers. sequenda.

¶ Vel Regularis,] Etiam Militie S. Ioannis Hierosolymitanæ, sicut tenet Naniar. conf. 1. incip. An Militie S. Ioannis. ab ut. de Regular. in antiqu. aliis etc. 2. in nouis, Savr. in floribus decif. sub eodem tit. decif. 26. Marcel Vulpes in praxi iudic. fore Eccles. cap. 42. num. 1. cum segg. Lauret. de Franchis de consuet. inter Episcop. & Regul. quest. 5. num. 2. & q. 6. vers. sepe mō factu, & Lectura in sum. quest. Regul. cap. 11. n. 8. Fr. Emmann. quest. regul. tom. 2. questus 2. art. 4. & questus 63. art. 7. vers. quare, Aloyf. Ricc. in collect. decif. pari. 3. collect. 303. vers. Amplia primo, & d. pari. 4. decif. 231. num. 3. Azor. iustit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 4. quest. 3. Campan. d. cap. 13. num. 12. Hieron. Rodic. in compendio quest. regul. resol. 82. num. 11. Noartin. de elect. for. scilicet. 2. q. 69. num. 11. in ultim. impress.

3. Extra monasterium.] Regularem manentem extra claustrum de licentia superioris, etiam in domo deputata ad erectionem monasterij nisi in dicta domo fit regularis obseruantia, ut saltem vivat sub superiore conuenienter, si deliquerit, posse puniri ab Ordinario, referunt decifum Pisac. in praxi Episcop. pari. 2. cap. 3. n. 42. Campan. d. cap. 3. num. 12. in fin. Ego ipse d. alleg. 105. num. 16. Marc. Anton. Genuef. in præf. Archiep. Neapol. cap. 59. num. 2. ad fin. Clarin. conuenerunt forens. lib. 3. cap. 50. num. 6. Aduerte, quod hodie secundum decreta S. Cong. Conc. de claustris, Missarum sub alt. Roma 21. Iunij 1661. Monasteria, Conuentus & alia Religiosorum loca in quibus duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis elemosynis, detractis omnibus detrahendis, sustentari non poterunt, Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ iurisdictioni, etiam si nunquam deliquerint, subiecta esse intelliguntur.

Si verò Religiosus aliquis manserit de superio-

ris licentia sub regulati obseruantia in aliquo membro, vel grangia sui monasterij pro Religiosis seruatio, delinquant, non ab Ordinario, sed à suo superiore puniri debet, secundum formam c. 14. infra sess. 25. de regular. quia cum huiusmodi superior illi possit dare licentiam, sess. 25. cap. 4. & dicta loca sint membra dependentia à suis monasteriis, censentur eodem iure, & gaudent privilegijs suorum monasteriorum, cap. reuelatus, & extrinsecus, de statu monach. tit. 1. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. pari. 4. decif. 211. num. 8. Ego ipse d. alleg. 105. n. 17. Clarin. d. c. 10. n. 8.

Regularis, qui dum extra claustra de licentia sui superioris degit, ab Ordinario loci deputatus fuit alicui officio exercendo, & in eo cum scandalo deliquit, ab eodem Ordinario puniri potest ex hoc decreto, ita Aldan. in compendio canon. resol. lib. 1. tit. 6. num. 3. vbi refert ita decifum 14. Februarij 1585.

Canonicus regularis iussu sui superioris degens in adibus parochialis Ecclesie suæ Congregationi unitæ, in qua curam animarum exercet, & Sacramenta administrat, si delictum non concernens curam animarum, nec Sacramentorum administrationem, commiserit, non potest ab Episcopo puniri vigore huius decreti, quia extra monasterium degens, ita Aldan. loco, vbi dicit ita fuisse resolutionem 8. Februarij 1601.

Episcopus potest visitare, & corrigere Regulares degentes extra claustra occasione docendi doctrinam Christianam, ex Aldan. d. tit. 6. num. 4. vbi ait, sic decifum fuisse in Mauleu, de anno 1626, quod non habere locum in Patribus Societatis Iesv, qui munere docendi doctrinam Christianam funguntur, dum tamen habeant illis in locis superiores, qui curam ipsorum gerant, & apud quos se recipiant, iuxta regulæ institutum viuentes, tenuit Aldan. vbi supra n. 5. allegans ita decifum in vna Lament. 10. Iunij 1591.

* Etiam sui Ordinis privilegium prætextu.] Textum in Extraag. cum Mathian 3. de heret. inter communes, non corrigi per hoc Concilij decretum, restat Cened. ad sextum collectan. 14. n. 3. cum segg.

1. Puniri, & corrigi valeat.] Nou tamen per censuras, ut existimant Sanch. de Maerim. lib. 7. dist. 33. n. 22. & 23. & in præceptis Decalogi lib. 6. c. 1. n. 14. Ludouic Miranda in manu. Prælat. tom. 2. quest. 35. art. 11. Portell. in addit. ad dub. regularia, verb. Episcop. put. num. 5. Fr. Emmann. in addit. sum. tom. 3. c. 105. num. 2. Villalob. §. 2. sum. tract. 35. dist. 5. num. 17. Hieron. Rodic. in compendio quest. regul. resol. 62. de excommunic. n. 7. Sed vide quæ habentur sess. 25. de Regul. c. 14. num. 10.

2.

4.

5.

6.

7.

tas. & instrumenta legitima, ex Aldan. d. 11.7. n.7. vbi dicitur decimam in *Palatino de Amleto*.

8. Visitatione non potest Episcopus vigore huius decreti archiepiscopus, & scripturas omnes Capituli in eo existentes, ex Aldan. d. 11.7. n.8. vbi dicitur resolutum in *Tuscanis*.

9. Visitationem Ecclesie Cathedralis protrahere non potest Episcopus, sed debet continenter prosequi, neque ad errantes actus diuertere, & quamprimum legitimo impedimento cessante, & cum periculis, incumbere, ita Aldan. d. 11.7. n.9.

10. Visitatione debet Episcopus in loco ordinario Capituli, quando visitat totum Capitulum, secus quando visitat patriciales personas, & non potest imponere penas ordinarias, nisi ordinarie cum adiunctis procedendo, vbi illi fuerint, nec potest ponere edicta sub censuris ad reuelanda delicta, leuicorum, quia correctio est prius faciendum inter se, & ipsum solum, ex Aldan. d. 11.7. n.10. vbi testatur decemum *sub die 11. Aprilis 1593*.

11. Episcopus potest in visitatione preparatoria, exigere iuramentum ad visitationem, secus in speciali, & de rebus nequam scandalosis, & publicis, sed etiam feceris in visitatione inquirere, & in visitatione preparatoria mandare, vt detur copia testium, secus in speciali. Tanquam suspensus autem regulari non potest cum generali visitationem aggreditur, aut cum ad specialem descendit, si modum legitimum, & figura iudicii procedens penas imponat delictorum non ordinarias, sed eas tantum, quae maxime emendationem respiciunt, & modum corrigendi non excedunt, ita Aldan. vbi supra n.11. vbi ait resolutum in *Abbatibus 1. Decembris 1588*.

12. Visitatione non potest Episcopus in eius domibus Episcopaliibus, sed dum visitare voluerit, Capitulum debet accedere ad locum solitum, quo scilicet Capitulares congregati, & eorum actus expediri consueverunt, si id tamen commodum fieri potest, sin minus, ad locum congruum, & communem; sed non tenetur accedere ad locum Capituli, quoties prosequi velit visitationem alicuius personae de Capitulo, si tamen Capitulum occasione visitationis conuocare ipse voluerit, non potest extra locum solitum illud congregare, ex Aldan. d. 11.7. n.11.

13. Subcolletores Apostolici nunquam prorsus exempti non comprehenduntur sub hoc decreto, & *sess. 7. c. 1. & 16. de reformat. ita testatur decemum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. sess. 5. n. 81. & 82.*

14. Curatos, & Sacerdotes deputatos ad curam in Ecclesiis parochialibus subiectis Commendatori Ordinis Teutonici puniri potest Ordinarius, ad prescriptum huius decreti, & cap. 6. sess. 15. de reformat. Aldan. d. 11.7. n.14. vbi ait se fuisse decemum in *Curia 5. Aprilis 1631*.

15. a *Consequendo*, Non fuit facultas alias ex immemorabili, & laudabiliter obseruata consuetudine Decano, & Capitulo singulares Capituli ipsique subiectas personas cum Episcopo, seorsum tamen ab eodem ipsum Episcopum rotas quoties sua auctoritate vel volente non excludendo visitandi, corrigendi, & emendandi quia Concilium dicitur eam facultatem concessisse Episcopo primatui, quoad alios inferiores Ordines, de quarum exclusione non constat, & ab eis debite puniri non est cogendus coram Episcopo de nouo se purgare, vel ibi eodem iterum puniri, ita refertur decemum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 6. 1. proom. n. 21. Nicol. Garz. de beneficiis. part. 3. cap. 2. n. 194. in 3.

declar. Attendat. d. 11.7. de visitatione. n. 18. Stephan. Gratian. dist. 9. proem. cap. 154. n. 40. Ego ipse d. alleg. 7. 3. n. 5.

16. a *Concordat.* Non tollit concordias confirmationes a Sede Apostolica. Rut. decis. 16. part. 2. d. 1. Nicol. Garz. ad part. 3. cap. 2. n. 217. Derogat enim concordis praeferquam confirmatis a Sede Apostolica, & illae tantum confirmationes intelliguntur praeservatae in decretis Concilii, quae emanant ex certa sententia, & cum causa cognitione, vt refert decemum Garz. d. c. 2. n. 212. Et idem concordiae confirmatae a Papa in forma communi, etiam si eam ea concurrat consuetudo immemorialis, fuit per Concilium derogata, ex eod. Garz. d. cap. 2. n. 213.

17. a *Personaliter*, Personaliter scilicet, & non per Vicarios, etiam generales, etiam si visitandis exemptis ageretur, vt etiam ageretur de visitandis hospitalibus, iuxta c. p. 8. sess. 12. de reformat. latet Ioan. Sanci. in *selektis disp. 50. n. 1. cum sequ. pag. 374. in un. res. 1. in d. n. 5. Secus si velit visitare ex aliis Concilii decretis, cum per suum Vicarium generalem id agere possit, aut per Visitatorem, si modum legitime impeditus fuerit, vt permittitur in *infra c. 6. sess. 25. de reformat.* sic decemum refertur Sbrozan addit. ad suam tract. de offic. vicar. lib. 3. p. 120. Attendat. d. 11.7. de visitatione. n. 107. vbi n. 124. subdit Episcopum posse visitare etiam Ecclesias exemptas, sed tunc per se ipsum tantum. Materia huius cap. & sensus illorum verborum toris multorum intellectus. In primis Nauarr. cap. 1. de officio Ordinis, inquit controuersiam exortum fuisse olim inter Episcopos & Capitula contententia, nunquam possit Episcopum illa visitare absque Adiunctis a Capitulo designatis. Decernit igitur Concilium, loquitur Nauarrus, & qui illum sequuntur, opus non esse Episcopo ad peragendam visitationem Adiunctis, sed posse per seipsum solum: id denotat quod personaliter debeat Episcopus interesse, sed ad excludendos Adiunctos esse adiunctum, si Concilium dicat: Ad celebrandam visitationem Capituli decemum non consisti Episcopum Adiunctos vocare, sed id libertati ipsius relinquo, modum velis, quos sibi videbitur io locos sumere, vel absque Adiunctis visitare, non veti quod liberum non sit Episcopo visitationem delegare. At Luduic. a Sarrania in *tra. 1. de iurisd. Adm. cler. q. 14. n. 14.* credit personam ipsam Episcopi intellexit debere visitationem, adeo vt non possit illam committere alteri, latet Ioan. Sanci d. *disp. 50. n. 1.* per tot. & praecipue a n. 20. plures intelligendi modos refert, & videtur concludere posse Episcopum visitare per se, & per eius delegatum, quia totum hoc decretum in Episcoporum fauorem, non vero in Capitulorum, iuramen redundat, cum facultate visitandi illa non sit Episcopo contra quascumque exemptos, concordias, consuetudines, &c. quae Capitula potuissent habere ad non subeundam visitationem; credit ergo quod si constitueretur Episcopus per propriam personam visitandi operam dare absque libertate illam delegandi, non licet omni illi incumbere; fit ergo ex intentione Concilii fauere Episcopis in hoc decreto, posse ipsos visitatores delegare. In speciali quod Seneffimus Infans Cardinalis Toletanus a *diocesis Archiepiscopus* non teneatur per propriam personam Capitulum Ecclesie Cathedralis visitare, sed id agere possit per Coadiunctorum, declarauit Sacra Congreg. Eminensissimum Cardinalem Concilii Tridentini interpretum proposito dubio,*

dubio. Au Coadministratores Serenissimi Cardinalis Infantu Archiepiscopi Tolentini possit per se solum visitare Ecclesiam Tolentanam, eiusque Capitulum, & personam? Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. interpretum sapientia auditis partium Procuratoribus, &

Advocatis, reque accurato studio perpensa atque discussa, censuit Coadministratores posse etiam per se solum Tolentanam Ecclesiam, eiusque Capitulum, & personam visitare. Cernimus Card. de Torres. refert Ioan. Sanci. d. disp. 50. an sine.

Pontificalia in aliena diocesi non exerceantur, aut ordinatio fiat sub pena suspensionis ab exercitiis.

C A P V T V.

1. Dilectores referantur de materia huius capituli agentici.
2. Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci ad subroganda munera Pontificalia in diocesi alicuius Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentia.
3. Archiepiscopus prohibuitum est Pontificalia exercere in Ecclesijs suffraganeorum absque licentia Ordinarii.
4. Episcopus non potest ordinare in alterius diocesi de licentia Ordinarii personas illi non subiectas, nisi habuerint dimissiones.
5. Pontificalia exercens in aliena diocesi de Ordinarii loci expressa licentia potest Ordines conferre etiam suis proprijs subiectis.
6. Episcopus in alterius diocesi de licentia Ordinarii potest etiam subditos proprios, quam Episcopi licentiam concedenti ordinare.
7. Facilitatem habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis.
8. Familiares triennales Episcopi an alius de eius licentia ordinare possit.
9. Primam clericalem consuevit suis subditis conferre non potest Episcopus in aliena diocesi absque licentia Ordinarii loci.
10. Ordinarius in loco exempto potest conferre Episcopus alienus, debet habere licentiam superioris loci exempti, & illius Episcopi, intra cuius fines locus exemptus constitutus est.
11. Pontificalia exercere non potest Episcopus in loco exempto vocatus ab inferiori Prelato ipsius loci sine licentia Episcopi, intra cuius fines locus exemptus constitutus est.
12. Suffraganeus datus Episcopo cum facultate exercenda Pontificalia de eius licentia, non potest illi materia ea exercere.
13. Conformationis Sacramentum in alterius diocesi non potest Episcopus suis subditis conferre sine licentia Episcopi in cuius diocesi reperitur.
14. Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, non potest in Ecclesia sua iurisdictionale Pontificalia exercere.
15. Commendatarius Abbatia existentis intra fines alicuius diocesis non potest vocare Episcopum pro ministranda Sacramenta Conformationis suis populo, nisi de consensu & licentia Episcopi in cuius diocesi est Abbatia.
16. Episcopus vicarius quo possit in Abbatia nullius diocesis.
17. Archiepiscopus non potest vti Cruce, nec Mozetta Lagato profecto in ciuitate.
18. Nuncios non debet exercere Pontificalia in Ecclesia Archiepiscopi sine eius licentia.
19. Benedictionem non solumem, non comprehendit Concil. in hoc cap.
20. Episcopus & vicarius extra territorium habent facultatem faciendi alios voluntaria iurisdictionis.
21. Excommunicatus, & obsecutus subdium suum potest Episcopus extra territorium.
22. Abbatibus regularibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem cum vsu mura non licet illam deferre extra proprias eorum Ecclesias absque specialis Sedis Apost. vinctu.
23. Baldachinum erigere possunt Episcopi in Ecclesijs Regularium Pontificalia exercentes.
24. Abbatibus Cassinens. & Olivetanis quomodo permittatur usus Baldachini.
25. Episcopo exercenti Pontificalia etiam extra Cathedralium, in ciuitate tamen, teneantur assistere qui solent assistere.
26. Canonici & dignitates Cathedralis si ad sim. tenentur assistere Episcopo pontificali celebranti in Ecclesia collegiata, vel parochiali.
27. Vicarius generalis non potest concedere licentiam alteri Episcopo exercendi Pontificalia in sua diocesi.
28. Ordinarius nomine vocati Episcopus in praesentia.
29. Episcopi possunt ordinare personas alteri Ordinarii subiectas, ab eoluctas dimissiones habuerint.
30. Episcopus suspenditur à Pontificalibus si ordinauerit in aliena diocesi absque licentia expressa Ordinarii loci, vel cum ea per se non subdatis.
31. Pontificalium nomine que veniant.
32. Missam cum mitra, & baculo celebrare non potest ab exercitio Pontificalium suspensus.
33. Suspendit à Pontificalibus non prohibetur exercitium iurisdictionis Episcopali.
34. Contra male ordinantes, & male ordinatos exim constitutio S.D.N.
35. Ordinatio Episcopi proprii extra territorium est valida, quodvis puniuitur sit.

N *Ubi Episcopo liceat cuiusvis privilegij pretextu Pontificalia in alterius diocesi exercere si nisi de Ordinarii loci & expressa licentia, & in personis eidem Ordinario subiectis tantum, si secus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinati ab executione Ordinum sunt ipso iure suspensi.*

Indictio futura Sessionis.

Placéne vobis proximam futuram Sessionem celebrari die Iouis feriâ quintâ post primam Dominicam subsequenâs Quadragesimæ, quæ erit dies tertia mensis Martij? Respondendum, P L A C E T.

Vide

1. **V**alde Nauar. *confil. 69. de sent. excomm. in an-
no. alius confil. 12. de clerico excomm. in an. Sayr.
in floribus decif. sub illa. 1. de sent. excomm. decif.
69. Salceda Bernard. in pract. 16. lit. A. 4. p. princip.
secundum noui impref. Hentiqui sum. lib. 1. c. 3. §. 2.
in fine. Gutierrez. *canon. l. 1. c. 16. num. 26* Flamin Petif.
de refignat. beneficij. l. 4. §. 17. n. 17. Marchin. de sacra-
ment. Ordinis. tract. 1. p. 5. cap. 11. Narbona. l. 59. gloss. 1. v. 22.
lit. 4. lib. 2. Recop. Peti. Gregor. *synagm. mor. lib. 16. c. 9.*
Angulan. de legib. l. 2. contrariet. l. 1. n. 71. Alzed.
de praecl. Episcop. dignit. p. 2. c. 5. n. 17. Zetol. in praxi
Episcop. 1. verb. Archiepiscopus. n. 2. p. 2. verb. Epi-
scopus. pag. 45. Pett. de Ledetia in sum. p. 1. tract. de
sacramento Ordinis. cap. 8. conclus. 4. dub. 4. Fr. Ludou.
Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 38. art. 1. conclus. 1.
Pizfeca in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 46. Cened. ad
decretum capif. 32. num. 1. Volgin. de officio Episcop. p.
cap. 2. §. 2. num. 5. Aloyf. Ricc. in decif. curia Archiep.
Neapolis. p. 2. decif. 188. num. 1. o. Bonacina de confensu
diff. 3. §. 6. punto 3. num. 17. Armend. in addit. ad re-
cop. legum Nauar. lib. 1. tit. 1. lib. 7. de Episcop. n. 68.
Bonacina de iurif. in particulari diff. 3. q. 1. punct. 12.
num. 1. Campan. in anserforio inu. canon. rubr. 9. c. 1.
num. 6. Metopium de officio & potestate Episcop. p. 1.
alleg. 16.*
2. Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci
ad subdona munera Pontificalia in diocesi ali-
cuius Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentia, vt
refert decifum Galet. in *uargaria casum consuetu-
din. verb. Episcopus. Ego ipse alleg. 6. n. 14.*
3. Pontificalia exercere in Ecclesiis suffraganeorum
abfque licentia Episcoporum ordinarij prohibitum est
Archiepiscopo Aldan. in compend. canon. c. 1. l. 1.
l. 1. tit. 8. n. 3. vbi refert decifum à S. Congreg. Episcop.
sub die 18. Aprilis 1599.
4. Episcopus in alterius diocesi de licentia Ordina-
rii loci non potest ordinare pefonam, que non
sunt fubiecte illi ordinatio, nisi habeant dimiffio-
rias generales à fuis ordinarijs, ita refert decifum
Armendat. d. 7. de Episcop. n. 68.
5. Episcopus exercens Pontificalia in aliena diocesi
de Ordinarij loci exprefsa licentia, potest Ordinarij
conferre etiam fuis proprijs diocelfanis, non ob-
ftante hoc decreto, ex Aldan. d. 11. n. 1. vbi testatur
fse refolutum sub die 6. Iulij 1599. & idem tenet Ar-
mendat. d. loc. n. 55.
6. Episcopus in alterius diocesi exiftens potest
præfua licentia illius, tam fubditos proprios quam
Episcopij licentiam concedentes abfque incufu
pœnatum ordinare, ex Aldan. d. loc. vbi refert de-
cifum die 12. February 1630.
7. Facultatem habens à Papa promouendi à quo-
cunque, non potest promoueri ab Epifcopo in alie-
na diocesi fine licetia Epifcopi illius diocelfis, per
c. 1. fess. 7. nisi Epifcopus illius diocelfis continue-
ret fuum vicarium illum Epifcopum exterum vt
pro fe promoueret, ficut non fufficit fimplex licen-
tia, fed confitutio in fui locum regularit, vt probatur
ex d. c. 11. ibi, *vel ab eo quod pro eo*, &c. ita
Aldan. d. 11. n. 7.
8. Familiare triennale Epifcopi, in cuius dioceli
exercet alius de eius licentia Pontificalia, poterit
inuitatus ordinare, fi Epifcopus, qui hanc faculta-
tem exercendi Pontificalia illi dedit, exprefse etiam
dedit licentiam huic familiari quod poffit ordina-
ri ab eo, ac etiam familiarem alterius Epifcopi ex-
tranei, fi exprefsa adit ipfius licentia, cum talem
familiarum Concl. habeat pro fubdito illius Epi-
fcopi, & ficut Epifcopi verè fubditum fuum po-
teft facere ordinari ab alio, & ifum, refert de-
cifum Aldan. d. loc.

Barby. Cellit. in Cencil. Trid.

Epifcopus in aliena dioceli non potest conferre
primam clericalem Tonfuram fuis fubditis, abfque
licentia Ordinarij loci, vt refoluit Campan. in di-
uerf. iuris canon. rubr. 6. x. 1. n. 2. quem refert d. alleg. 6.
n. 15. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 5. n. 142. Acuña ad
cap. illud. n. 3. diff. 71. Nathana. l. 1. c. gloss. 2. n. 35. tit.
1. lib. 4. Recop. Sanchez in opus. moral. 2. l. 7. c. 1. dub. 5.
n. 2. Inl. Cæf. Madus de sacra Ordinis. l. 2. n. 4. con-
tra Rebuffan. in re. notat. q. 14. v. 29. & 65. in praxi
benef. rubr. de Ecclef. & quibus, & quomodo ordina-
tur. n. 13. Hentiqui sum. l. 3. c. 6. §. 6. Bonacina de Sa-
crament. diff. 3. q. 1. c. 1. punct. 1. n. 13. Tolet. l. 1. §. 1. m. c. 48.
n. 6. alius c. 49. n. 4. Molfes. d. c. 2. n. 15. Azot. in ff. moral.
p. 1. l. 3. c. 48. quæf. 5. ver. quæret. Villalob. in sum. tom. 1.
tract. 8. diff. 7. n. 17. Maurr. Alzed. de praeclentia
Episcop. dignit. p. 2. c. 5. n. 18. Anton. Diana moral. refol.
p. 4. tract. 4. refol. 143. exiltimans efl licere.

Et in Ecclefijs Regularium, vel alijs locis fuz-
diocelfis exemptis, aut alterius cum licentia, vt fu-
p. Pontificalia exercens Epifcopus, potest folium,
thronum, & Balda, hinc conferre, vt per Laurent.
de Franchis in controuerf. inter Epifc. & Regul. pag. 95.
in reff. ad 1.

Epifcopis alienis volens conferre Ordines in
loco exempto, non folum debet habere licentiam
Superioris loci exempti, fed etiam illius Epifcopi,
intra cuius fines locus exemptus efl confitutus, vt
refertur decifum Armendat. d. 7. de Epifcopia, n. 55.
Aloyf. Ricc. in praxi rerum fuz. n. 16. poff. refol. 495.
in notab. de materia Epifc. Galet. in margarita canonum
conferre verb. Epifcopus. pag. 100. c. 1. Ego ipfe d.
alleg. 6. n. 12.

Non potest enim Epifcopus Pontificalia exerce-
re in loco exempto, & iurisdiclionis non Epifcopi,
fed inferioris, vocatus tamen ab ipfo inferiori, fine
licentia Epifcopi, intra cuius diocelfis fines efl
locus ille, etiam fi ille inferior prætendat ratione
exemptionis vocare Epifcopium quem maluerit ad
miniifrandum facramentum Confirmationis, dum-
modo locus ipfius exempti fit infra fines diocelfis
alicuius, ita vt non fit nullius, quia tunc poffet, vt
testatur refolutum Armendat. d. 7. n. 68.

Suffraganeus datus Epifcopo Vilen. cum facul-
tate exercendi Pontificalia officia in diocelfis, & ci-
uitate Vilen. de exprefso confenfu & licentia mo-
derni, & pro tempore exiftentis Epifcopi, non po-
teft 21. de Pontificalia exercere, vt exercuit viane-
te Epifcopo, poff. illius mortem Sede vacante, Ca-
pitulo non contradicente, ita Aldan. d. 11. n. 9. vbi
refert decifum in Vilen. 22. February 1631.

Confirmationis facramentum in alterius dioceli
non potest Epifcopus fuis fubditis conferre fine li-
cetiâ Epifcopi in cuius dioceli reperitur, ita testa-
tur decifum Armendat. d. 7. de Epifcopia, n. 98. quem
refert de officio & potest. Epifcopi p. 2. alleg. 30. n. 35.

Epifcopus, qui nullum habet Epifcopatum, non
potest in Ecclefia fua iurisdiclionali, veloci fi efl
Præpofitus, Chriftifima conferre, nec alia Pontificalia
exercere, nisi de exprefsa licentia Epifcopi, in ra-
tione diocelfis fines præpofitura exiltit, ita refert
decifum Aldan. d. 11. n. 10.

Commendatarius Abbatz exiftens intra fines
alicuius diocelfis, etiam exemptæ, & habentis iura
quali Epifcopalia, non potest vacare quem malue-
rit Epifcopum pro miniiftrando facramento Con-
firmationis fuis, opulis, nifi de confenfu, & licen-
tia Epifcopi, in cuius dioceli efl Abbatia, ita refert
decifum in vna Veronen. Aldan. d. 11. n. 11.

Abbatia aliqua fi nullus diocelfis exiltat, non
potest Epifcopus vicinior ibi conferre Sacramen-
tum Confirmationis, & exercere Pontificalia abf-

D que

SESSIO VII.

De Sacramentis in genere.

1. Doctores de Sacramentis in genere agentes.
2. Sacramenta nouæ legis fuerunt à Christo instituta.
3. Sacramenta nouæ legis non fuerunt, aut sunt plura, vel pauciora quam septem.
4. Sacramenta nouæ legis à Sacramentis antiquæ differunt.
5. Sacramenta septem differunt inter se.
6. Sacramenta nouæ legis sunt ad salutem necessaria.
7. Sacramenta nouæ legis non sunt propter solam fidem nutriendam instituta.
8. Sacramenta nouæ legis continent gratiam quam significant.
9. Per Sacramenta nouæ legis gratia datur semper, & omnino.
10. Sacramenta nouæ legis ex opere operato conferunt gratiam.
11. Character in anima imprimitur in tribus Sacramentis, Baptismo scilicet, Confirmatione, & Ordine.
12. Christiani omnes in verbo & omnibus Sacramentis administrandu non habent potestatem.
13. Intensio saltem faciendi quod facit Ecclesia requiritur in ministris dum Sacramenta conficiunt.
14. Minister in peccato mortali existens valide conferre sacramenta.
15. Ritus recepti & approbati Ecclesiæ Catholicæ amittendi non sunt in Sacramentorum administratione.

« CANON I.

Siquis dixerit, * Sacramenta nouæ legis non fuisse omnia à Iesu Christo, Domine nostro, instituta, *ß aut esse plura, vel pauciora, quam septem*, videlicet, Baptismum, Confirmationem, *†* Eucharistiam, Pœnitentiam, extremam Vnctionem, Ordinem, & Matrimonium, aut etiam aliquod horum septem non esse verè & propriè Sacramentum, anathema sit.

» CANON II.

Si quis dixerit, ea ipsa nouæ legis Sacramenta à Sacramentis antiquæ legis non differre, nisi quia ceremoniæ sunt aliæ, & alij ritus externi, anathema sit.

» CANON III.

Si quis dixerit, *†* hæc septem Sacramenta ita esse inter se paria, vt nulla ratione aliud sit alio dignius, anathema sit.

» CANON IV.

Si quis dixerit, Sacramenta nouæ legis non esse ad salutem necessaria, sed superflua, & sine eis aut eorum voto per solam fidem homines à Deo gratiam iustificationis *†* adipisci licet omnia singulis necessaria non sint, anathema sit.

» CANON V.

Si quis dixerit, hæc Sacramenta propter solam fidem nutriendam instituta fuisse, anathema sit.

» CANON VI.

Si quis dixerit, * Sacramenta nouæ legis non continere gratiam, quam significauit, aut gratiam ipsam non ponentibus obicem non conferre, quali signa tantum externa sint acceptæ per fidem gratiæ, vel iustitiæ, & nouæ quædam Christianæ professionis, quibus apud homines discernuntur fideles ab infidelibus, anathema sit.

» CANON VII.

Si quis dixerit, non dari gratiam per huiusmodi Sacramenta semper, & omnibus, quantum est ex parte Dei, etiam si rite ea suscipiant, sed aliquando, & aliquibus, anathema sit.

» CANON VIII.

Si quis dixerit, per ipsa nouæ legis Sacramenta ex opere operato non conferri gratiam, sed solam quidem diuinæ promissionis ad gratiam consequendam sufficere, anathema sit.

» CANON IX.

Si quis dixerit, *†* in tribus Sacramentis, Baptismo, scilicet, Confirmatione, & Ordine, non imprimi characterem in anima, hoc est signum quoddam spirituale & indelebile, vnde ea iterari non possunt, anathema sit.

» CANON X.

Siquis dixerit, *†* Christianos omnes in verbo, & omnibus Sacramentis administrandis habere potestatem, anathema sit.

» CANON XI.

Si quis dixerit, *†* in ministris, dum Sacramenta conficiunt, & conferunt, non requiri intentionem saltem faciendi, quod facit Ecclesiæ, anathema sit.

Barb. Collect. in Concil. Trid.

« Con. Flor. in decreto Eugenij ad Armenos
» Cap. ad abolendam de hæret.

» Cap. nihil de consecrat. c. 2. sim.

» Sup. sess. 6. de iustif. c. 6. & can. 5.

» Con. Flor. (sub Eugenio 4. verb. hoc docet Recl.

» Sess. 13. c. 4. et decreto Eugenij in Conc. Flor. g. vide Con. Carth. 4. can. 28. & in Conc. C68. art. 3. Ioan. v. viles inf. sess. 14. de pœnit. c. 6. & C68. Flor. in decreto Eugenij.

i idem est
dñarum in
v. el. i.
Cone. Con-
stant. sed i.
e. mola.
cap. con-
fessionem e.
Christi. et
plani 4. seq.
i. q. i. c. v. l.
i. q. v. l.

Si quis dixerit, i. ministrum, in peccato mortali existentem, modò omnia essentialia quæ ad Sacramentum conficiendum, aut conferendum pertinent, seruauerit, non conficere, aut conferre Sacramentum, anathema sit.

¶ CANON XIII.

Si quis dixerit, receptos, & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato à ministris pro libito omitti, aut in nouos alios per quemcumque Ecclesiæ Pastorem mutari posse, anathema sit.

1. **V**ide Scholasticos cum Magistro in 4. diffin. 1. & seq. S. Thom. 3. part. 2. quest. 60. vbi Caiet. Hentiquez in summ. lib. 1. de sanctissimâ Ecclesiâ Sacramento, Visual, in candel. auctoris princip. sub tit. de Sacramento, in genere. Cardin. Bellarm. in suis controuers. cathol. tom. 1. lib. 2. de Sacramento. Sayt. in speciall. tract. de Sacramento in genere. Suar. tom. 3. de Sacram. in princip. Didac. Nugn. in 3. part. D. Thom. Alexand. Pefant. part. 3. de Sacramento. Chamerot. de Sacram. in princ. Barthol. ab Angelo in simili tract. Bonacina in eisdem tract. Galanet. de iure publico lib. 3. tit. 8. Gabr. Valquez in 3. part. D. Thom. tom. 2. diff. 60. Balduino. Jun. super opera controuers. Bellarm. part. 2. lib. 1. de Sacramento in genere. Petr. Ledefina in summ. p. 1. vbi de Sacramento in comuni. Aegid. de Coninck de Sacramento & censur. in princ. Filiuc. quæstio moralis tract. 1. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 1. de Sacramento in comuni. 1021. Mari. Scribon. in summ. Theologia diff. 1. de Sacramento in genere Ioann. de Lugo tom. 1. de Sacramento in genere. Hurtado in tract. de Sacram. in genere. Becan. de Sacram. in specie.

2. **¶ CANON I.]** Omnia Sacramenta fuisse à Christo Domino instituta, de fide definitum est, in presenti notant Nauar. in man. 2. tom. 1. & 5. & in c. moni. de inde. nob. 3. num. 92. Petrus 1. cit. 1. lib. 1. ordi. Hentiquez in summ. lib. 1. c. 3. 5. 1. Victor. de Sacram. 4. Sot. in 4. diffin. 1. part. 3. art. 5. Card. Bellarm. de rom. 2. lib. 1. de Sacramento. 2. Suar. tom. 3. diff. 1. 1. 1. Chamerot. de Sacram. 1. 4. Francisc. Pitigian. diff. 1. 2. quest. 1. art. 3. prop. fin. Sayt. de Sacramento in genere lib. 2. c. 1. quest. 1. v. c. cap. 2. art. 1. & 2. Valquez in 3. part. S. Thom. tom. 2. diff. 135. num. 2. cam. segg. & diff. 139. num. 1. Balduino. Jun. super opera controuers. Bellarm. part. 1. lib. 1. cap. 1. vers. prima ergo quæstio Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 28. num. 4. Petr. Ledefina in summ. p. 1. vbi de Sacramentis in comuni. 6. conclus. 4. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quest. 6. art. 1. dub. 1. Molfes. in summ. Theologia moralis tract. 1. c. 7. num. 1. & 25. Hurtado de Sacram. diff. 4. de Sacramento in genere. difficult. 2. Campan. in diuersis canon. rub. 1. num. 7. Fernand. de examine Theologia moralis 1. part. 3. cap. 1. 6. 2. num. 1. Bonacina de Sacramentis diff. 1. quest. 3. p. 1. 1. 5. Laymann. in Theologia moralis lib. 1. tract. 1. cap. 3. num. 1. & cap. 8. num. 1. Ioan. de Lugo de Sacramento in genere diff. 1. 2. sect. 5. num. 81. & diff. 7. sect. 1. a. num. 3.

3. **¶** Aut esse plura vel pauciora, quàm septem] Vide S. Th. 3. p. 2. q. 65. art. 1. vbi Nugn. & Pefant. Coninck 2. 4. & Valquez in 1. Hentiquez in summ. lib. 1. c. 7. Valent. p. 3. q. 6. p. 1. 2. Victor. Sacrament. 2. Sot. in 4. diff. 1. q. 7. art. 1. Philarch. de officio sacerdot. 2. lib. 1. c. 6. Franc. Pitigian. diff. 2. q. 1. art. 2. Barthol. ab Angelis de Sacramentis dist. 1. 6. 6. Sayt. de Sacramentis in genere lib. 6. cap. 1. quest. 1. Valer. Reginald. lib. 26. num. 1. Bonacina diff. 1. quest. 1. p. 1. 1. Campan. de rub. 1. num. 4. & 5. Theobaldus de iure fori lib. 2. cap. 1. num. 36.

¶ CANON II.] Vide Dionys. Areopag. de Ecclesiæ hierarchia c. 3. p. 1. vers. post istam. Tertullian. in lib. 1. contra Iudeos. cap. 2. vers. quid circumcisio. lib. 3. epist. 8. ad Fidum. Hugo Victorin. in c. 4. ad Roman. de erud. theologic. lib. 2. part. 6. c. 3. Petr. Lombard. 4. sentent. diffin. 1. vbi Richard. art. 6. q. 4. & Thom. Argentin. quest. 1. art. 3. S. Thom. p. 3. quest. 61. art. 6. Philarch. d. p. 2. lib. 1. c. 2. Hentiquez d. lib. 1. cap. 7. Sayt. de Sacramento in genere lib. 5. c. 7. art. 5. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 31. num. 7. 10 doc. Coccin. theol. auct. Catholico tom. 2. lib. 5. art. 1. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico p. 1. tract. 4. 1. quest. 2. in princ. Bonacina de Sacram. diff. 1. 4. quest. 3. num. 6. Laymann. in Theologia moralis lib. 1. tract. 1. c. 3. Ioan. de Lugo de Sacramento in genere diff. 1. 1. in princ. & diff. 3. c. 6. 9. & diff. 3. sect. 1. a. 2. 0.

¶ CANON III.] Vide Cardin. Bellarm. lib. 2. de Sacramentis c. 18. Valquez in 3. p. S. Thom. tom. 3. quest. 74. diff. 177. num. Sayt. de Sacramento in genere 3. lib. 6. cap. 3. quest. 1. v. c. Balduino. Jun. super opera controuers. Bellarm. lib. 1. 8. prop. fin. Petr. de Ledefina in summ. part. 1. vbi de Sacramentis in comuni. 7. conclus. 3. Campan. in diuersis fori. 1. 1. Canon. rub. 1. num. 14. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico, part. 1. tract. 4. quest. 4. Hurtado de Sacramento diff. 5. de Sacramento in genere diff. 1. 2. vers. de ordine, vbi quod non omnia Sacramenta sunt æqualia.

¶ CANON IV.] Vide Magistrum in 4. diff. 1. vbi S. Thom. quest. 1. & part. 3. quest. 61. art. 1. S. Antonia. part. 3. tit. 14. cap. 11. 5. 4. Canon. in relect. de Sacramento in genere c. 24. Hugo Victorin. lib. 1. de Sacramento. part. 9. cap. 3. Cardin. Bellarm. d. lib. 1. cap. 22. Valent. tom. 4. diff. 3. quest. 2. p. 1. 1. Chamerot. de Sacramento in genere c. 3. Suar. tom. 3. diff. 1. 3. Hentiquez d. lib. 1. cap. 4. 5. 1. Viazid. in candel. auct. vbi de Sacramentis in genere c. 3. num. 1. Ioan. de Lugo de Sacramento in genere diff. 3. sect. 2. num. 9. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 26. num. 9. Filiuc. lib. 2. cap. 2. quest. 2. & 7. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 1. num. 27. Sayt. de Sacramento in genere lib. 3. cap. 1. art. 1. 4. v. c. Bonacina de Sacramentis diff. 1. quest. 1. p. 1. 1. 5. Laymann. in summ. Theologia moralis tract. 1. cap. 8. num. 14. & 15. Campan. in diuersis fori. canon. rub. 1. num. 10. vers. sed quæ. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico part. 1. tract. 4. cap. 1. quest. 3. in princip.

¶ CANON V.] Vide Sayt. de Sacramento in genere lib. 1. cap. 7. quest. 1. v. c. art. 2. & 3. Valquez in 3. part. D. Thom. tom. 2. diff. 131. num. 34. & diff. 149. num. 5.

¶ CANON VI.] Vide Hentiquez in summ. lib. 1. cap. 1. 7. 2. de Sacramento in genere lib. 1. c. 5. quest. 1. v. c. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 16. a. num. 43. Petr. de Ledefina in summ. part. 1. tract. de Eucharistia c. 10. conclus. 1. Bonacina de Sacramentis diff. 1. quest. 4. p. 1. 1. 1. 6. & diff. 2. quest. 2. p. 1. 1. 7. num. 4.

num. 4. Fernandez examine *Theolog. moral. part. 3. cap. 1. §. 9. num. 1. & 3. filia. eius in quest. moral. tract. 1. de Sacramentis. cap. 6. num. 92. Ioannde Lugo d. disp. 3. sect. 2. num. 9. Torrelblanca d. lib. 2. cap. 14. num. 7.*

CANON VII.] Vide S. Thom. p. 3. quæst. 62. art. 1. Cossart. de *spoujal. p. 2. cap. 1. §. vnc. num. 3. D. Felician. de Vega Archiepisc. Mexicani. ad cap. quatuordecim. num. 38. vers. vel per causam. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 49. Hurtado de Sacram. d. disp. 4. de Sacram. in genere diff. 4. in princip. Cardin. Bellarm. d. lib. 1. de Sacram. cap. 26. Aegid. de Coninck de Sacram. quæst. 64. art. 9. d. num. 108. Valer. Reginald. in *praxi fori penitent. lib. 26. a. num. 43. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. vbi de Sacram. in communione 7. conclus. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 1. quæst. 4. p. 1. d. 1. num. 4. Filius. in qu. st. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacram. cap. 6. num. 96. vers. nostra. & num. 9. & 134. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico. part. 1. tract. 5. cap. 8. quæst. 2. in princip. Laymann in *Theologia moral. lib. 5. tract. 1. c. 6. num. 1. cum seqq.***

CANON VIII.] Vide Sayr. de Sacramentis in genere lib. 5. cap. 1. in princip. Aegid. de Coninck de Sacram. quæst. 62. art. 1. d. lib. 1. Bonacin. de Sacram. 1. d. p. 1. quæst. 4. p. 1. d. 1. num. 4. Fernandez in examine *Theolog. a moral. part. 3. a. 1. §. 9. num. 6. Fagundes in qu. quæ. Ecclesiæ præcepta. præc. 1. lib. 4. cap. 3. num. 2. Cardin. B. Iltam. de Sacram. lib. 2. c. 3. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 8. & 9. Hurtado de Sacram. d. disp. 3. de Sacram. in genere diff. 4. Marchini de Ordine tract. 1. p. 3. c. 1. num. 7. Ioannde Lugo vbi supra.*

CANON IX.] Vide Richard. in 4. sentent. dist. 1. §. art. 2. quæst. 4. Guilhem. Aluicini. de sacram. Confirmat. vers. qui ipsissim. August. Triumphat. de potest. Ecclesiæ. quæst. 8. art. 7. Suarez. cap. 3. disp. 1. sect. 1. Henriquez in summ. lib. 1. cap. 13. Franc. Pligian. d. d. 1. d. 1. quæst. 9. & 10. Sayr. de Sacram. in genere. lib. 4. cap. 1. cum seqq. Chamerot. de Sacram. c. 4. d. 1. Aegid. de Coninck de Sacram. quæst. 63. art. 1. in princip. Valquez in 3. part. D. Thome. tom. 2. §. 146. u. 5. Valer. Reginald. in *praxi fori penitent. lib. 26. a. num. 43. Petr. Ledesma part. 1. de Sacram. vbi de consecrat. cap. 4. conclus. 2. Paul. Folc. de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 1. 5. Campanian in *discret. iuris canon. rubr. 1. num. 23. & rubr. 2. num. 11. & 12. Bonacin. de Sacram. disp. 1. quæst. vnic. p. 1. d. 1. num. 1. & quæst. 1. p. 1. d. 1. num. 1. & 2. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico part. 1. tract. 3. cap. 7. quæst. 72. vers. aliter. & tract. 4. cap. 1. quæst. 4. & 5. Paulus Laymann in *Theologia moral. tom. 2. lib. 5. tract. 1. cap. 7. per totum. Molfes. in summ. Theologia moral. tract. 1. c. 8. a. 30. Filius. in quæst. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacram. cap. 7. num. 114. & num. 117. & tract. 2. num. 12. Ioan. de Lugo de Sacram. in genere. disp. 6. sect. 1. num. 5. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 45. Hurtado disp. 3. de Sacram. in genere. diff. 10. & 14.***

CANON X.] Vide Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 1. quæst. 46. num. 1. Valquez in 3. p. D. Thome. tom. 2. quæst. 138. num. 9. Fernandez in examine *Theologia moral. p. 1. c. 1. §. 10. num. 1. prop. fin. Henriquez in summ. p. 1. lib. 2. c. 16. §. 3. Cardin. Bellarm. tom. 2. lib. 1. c. 14. Anguian. de legib. lib. 2. contravers. 1. m. 8. in fine. Hurtado de Sacram. disp. 4. diff. 3. in fine.*

CANON XI.] Vide Sayr. de Sacramentis in genere. lib. 2. cap. 3. quæst. vnic. art. 3. post. princip. Petr. de Ledesma p. 1. vbi de Sacram. in communione. c. 6. conclus. 13. Bonacin. de Sacram. disp. 3. quæst. 3. Barbof. Collect. in Concil. Trid.

p. 1. d. 1. num. 4. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quæst. 1. art. 1. d. lib. 1. num. 6. Valer. Reginald. in *praxi fori penitent. lib. 26. a. num. 36. Pfalec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. num. 10. vers. sequitur. pag. 78. Campanian in *discret. iuris canon. rubr. 1. num. 24. & num. 94. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico. part. 1. tract. 4. cap. 2. quæst. 8. in fine. Molfes. in summ. Theologia moral. tract. 1. cap. 7. num. 15. & 17. & tract. 3. cap. 4. num. 14. Scholast. in 4. dist. 6. Bonacin. p. 1. art. 2. Durand. quæst. 2. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 4. & cap. 5. num. 18. Hurtado de Sacram. in genere. disp. 4. de Sacram. in genere. diff. 4. vers. Magister vero. vbi diff. 5. quæst. 9. vtrum ad valorem Sacram. sufficiat intentio efficiendi Sacram. quando præterita est? & diff. 6. vtrum intentio conditionaria efficiendi Sacram. sufficiat ad eius valorem? & diff. 7. An ad valorem Sacram. necessarium sit intentionem ministris fieri in personam certam sine errore? Barthol. à S. Paulo tom. 3. in tract. de *Pœnitentia lib. 4. §. 209.***

CANON XII.] Vide Concil. Arelatens. l. c. 8. Concil. Carthagenf. l. c. 1. Augustinum lib. 3. contra *Dionysium. cap. 10. vers. Baptismi. & lib. 4. vers. si per vim. Iulianus Hippelent. lib. 6. epimolog. cap. 18. vers. Sacram. & de diuinis pœnit. lib. 2. cap. 24. Petr. Damian. 15. cap. 4. vers. sincere. & cap. 9. de Baptismo. & Eucharistia. Hugo Victorin. in 1. ad Corinth. quæst. 102. Magist. in 4. sentent. dist. 5. vbi Bonacin. quæst. 1. & Scot. etiam quæst. 1. S. Thom. lib. 4. contra gentiles. cap. 7. & part. 3. quæst. 64. art. 5. Durand. in *rationali diuinarum. lib. 4. cap. 1. vers. vtrum Sacram. Cathari. Secund. tract. 3. cap. 11. Thome. VVadenf. tom. 2. de Sacram. in cap. 1. Thome. in summ. de Ecclesiæ. lib. 1. cap. 99. Chamerot. de Sacram. cap. 2. d. 4. Barthol. ab. Angelis de Sacram. dialog. 1. c. 38. Henriquez in summ. lib. 1. cap. 29. Iodoc. Cocco. in *theologia Catholica. tom. 2. lib. 5. art. 2. Petrus de Ledesma in summ. part. 1. tract. 1. tract. 1. de Eucharistia. cap. 9. conclus. 8. Cencel. ad decretum collect. 39. numero 3. Seyt. de Sacram. in genere. lib. 5. cap. 4. & lib. 2. cap. 6. art. 2. quæst. vnic. Sacram. 3. disp. 13. diff. 4. Valquez in 3. part. D. Thome. tom. 2. dist. 117. num. 13. Aegid. de Coninck de Sacram. quæst. 64. art. 5. & quæst. 82. num. 4. Valer. Reginald. in *pr. xi fori penitent. lib. 26. num. 34. Bonacin. de Sacram. disp. 2. quæst. 3. p. 1. d. 1. num. 1. Molfes. in summ. Theologia moral. tract. 1. cap. 7. num. 15. 17. 19. & 22. Paul. Laymann in *Theologia moral. lib. 5. tract. 1. cap. 3. num. 6. Valent. tom. 4. disp. 4. quæst. 3. p. 1. d. 1. Cardin. Bellarm. lib. 1. de Sacram. cap. 26. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. c. 4. num. 47. vbi num. 48. tenet in peccato exilientem ex tali administratione peccata mortaliter. siue sit ingerat. siue administret ex officij necessitate. Hurtado de Sacram. disp. 4. de Sacram. in genere. diff. 4. vbi diff. 9. quærit vtrum in Ministro requiratur sã sanctitas vt licite administret Sacramenta.*****

CANON XIII.] Vide Henriquez in summ. lib. 1. cap. 11. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quæst. 66. num. 99. & quæst. 71. num. 3. Valer. Reginald. in *praxi fori penitent. lib. 26. num. 10. & 28. cum seqq. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. de Sacram. vbi de Baptismo. cap. 12. contras. c. 1. in fine. Bonacin. de Sacram. disp. 1. quæst. 1. vbi. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico. part. 1. tract. 4. cap. 3. quæst. 7. in fine. Molfes. in summ. Theologia moral. tract. 1. cap. 9. num. 7. Hurtado de Sacram. in genere. diff. 1. c. 1. in fine.*

DE BAPTISMO.

1. Doctores de sacramento Baptismi agentes.
2. Baptismus Ioannis non habuit eandem vim cum Baptismo Christi.
3. Aqua vera & naturalis est de necessitate Baptismi.
4. Ecclesia Romana omnium aliarum mater, & magistra.
5. Baptismus datus ab hereticis cum intentione faciendi quod facit Ecclesia est verum.
6. Baptismus est necessarius ad salutem.
7. Baptizatus postquam gravem amittere per peccatum quamvis nolit.
8. Baptizatus per Baptismum ipsum omnes leges Christi servanda debitorum sunt.

9. Baptizati subiectionem omnibus S. Ecclesie præcipiunt.
10. Peccata quæ post Baptismum sunt sola fide suscepti Baptismi non dimittuntur.
11. Baptismus ritè collatus non est iterandus illi, qui apud infideles fidem Christi negaverit, cum ad penitentiam converteritur.
12. Baptizandum neminem esse nisi ea ætate, qua Christus Baptizatus est, si quis dixerit, anathema.
13. Parvuli suscipiunt Baptismum quamvis illam credenda non habeant.
14. Parvuli baptizati cum adoleverint interrogandi non sunt an ratum habere velint quod patris eorum nomine pollicii sunt.

CANON I.

SI quis dixerit, ^a Baptismus Ioannis habuisse eandem vim cum Baptismo Christi, anathema sit.

CANON II.

Si quis dixerit, ^b aquam veram, & naturalem non esse de necessitate Baptismi, & æque ideo verba illa Domini nostri Iesu Christi: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, ad metaphoram aliquam detorserit, anathema sit.

CANON III.

Si quis dixerit, ^c in Ecclesia Romana, quæ omnium Ecclesiarum mater est, & magistra, non esse veram de Baptismi sacramento doctrinam, anathema sit.

CANON IV.

Si quis dixerit, ^d Baptismus qui etiam datur ab hereticis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, non esse verum Baptismum, anathema sit.

CANON V.

Si quis dixerit, ^e Baptismus liberum esse, hoc est, non necessarium ad salutem, anathema sit.

CANON VI.

Si quis dixerit, baptizatum non posse, etiam si velit, gratiam amittere, quantumcumque peccet, nisi nolit credere, anathema sit.

CANON VII.

Si quis dixerit, ^f baptizatos per Baptismum ipsum solius tantum fidei debitores fieri, non autem universæ legis Christi servandæ, anathema sit.

CANON VIII.

Si quis dixerit, baptizatos liberos esse ab omnibus sanctæ Ecclesiæ præceptis, quæ vel scripta, vel tradita sunt, ita ut ea observare non teneantur, nisi se sua sponte illis summittere voluerint, anathema sit.

CANON IX.

Si quis dixerit, ita reuocandos esse homines ad Baptismi suscepti memoriam, ut vota omnia, quæ post Baptismum sunt vi promissionis, in Baptismo ipso iam factæ, irrita esse intelligant, quasi per ea & fidei, quam professi sunt, detrahatur, & ipsi Baptismo, anathema sit.

CANON X.

Si quis dixerit, peccata omnia, quæ post Baptismum sunt, sola recordatione, & fide suscepti Baptismi vel dimitti, vel venialia fieri, anathema sit.

CANON XI.

Si quis dixerit, verum, & ritè collatum Baptismum iterandum esse illi, qui apud infideles fidem Christi negaverit, cum ad penitentiam converteritur, anathema sit.

CANON XII.

Si quis dixerit, neminem esse baptizandum, nisi ea ætate qua Christus baptizatus est, vel in ipso mortis articulo, anathema sit.

CANON XIII.

Si quis dixerit, parvulos, eo quod actum credendi non habent, suscepto Baptismo & inter fideles computandos non esse: ac propterea, cum ad annos discretionis pervenerint, esse

^a Aug. Enchir. c. 4. v. cap. aliud & c. non negantur ab omni de confesse. dist. 1.

^b Cap. pen. de Baptis. Ioan. 3. cap. si tu, & c. non dubito de confesse. dist. 1.

^c Canon non decet. 1. dist. 1. ad abolendam de heretic. c. Concil.

^d Flore. in decre. Eugenii c. actum 1. quod verò cum 1. cap. seq. q. 1.

^e Ioan. 3. c. nulla præter. de confesse. dist. 4. f. Si ad Gal. 3. 4. dicit Paul. Testificor. omni homini, &c.

^f Aug. lib. de pecc. mo. 2. de venial. 19 & 23. c. 1.

esse rebaptizandos: aut præstare omitti eorum Baptismi, quàm eos non adu proprio credentes baptizari in sola fide Ecclesiæ, anathema sit.

§ CANON XIV.

Si quis dixerit, huiusmodi paruulos baptizatos, cum adoleuerint, interrogandos esse, an ratum habere velint, quod patrini, eorum nomine, dum baptizarentur, polliciti sunt: & vbi se nolle responderint, suo esse arbitrio relinquendos, nec alia interim pœna ad Christianam vitam cogendos, nisi vt ab Eucharistia, aliorumque Sacramentorum perceptione arceantur, donec resipiscant, anathema sit.

1. **V**ide Magistr. & Theologos in 4. dist. 3. vbi Sot. S. Thom. p. 3. q. 66. cum segg. vbi Cabrera, D. dae. Nugner, Catech. Roman. de Baptismo, Tabien. Armil. Angel. Syluest. & alios Summistas verb. Baptismum. Lancelot. in fin. canon. rit. de Baptismo, Archiepiscop. Bononiens. sub Illustrissimo Cardin. Palæotto part. 3. a princip. Cardin. Bellarm. in controu. J. cathol. tom. 2. lib. 2. de Baptismo. Visuldan candel. auro, vbi de Sacram. Baptismi. Hentiq. in summa lib. 2. de Baptismo, Petr. Sot. lib. 2. de Baptismo, Cardin. Toletan. in strall. sacerdot. lib. 2. cap. 18. Suarez tom. 3. de Sacram. disp. 19. cum segg. Barthol. ab Angelis de Sacram. dial. 1. & 2. Chamerotus in controu. vbi de Baptismo, Vazq. in 3. part. 3. disp. 40. cum segg. Valent. tom. 4. disp. 4. Fr. Emmanuel in sum. tom. 1. cap. 25. Caril. in tabula Sacram. a. 1. de Sacram. lib. 1. sim. Petr. de Ledefina in sum. part. 1. de Sacram. vbi de Baptismo, Valer. Reginald. in praxi fori parisi. lib. 27. Balduin. iun. supra opera controuers. Bellarm. part. 1. lib. 2. cap. 1. Galganet. de iure publico. lib. 3. tit. 82. Possuin. de officio Curati, cap. 6. Agid. de Coninec. de Sacram. tom. 1. q. 66. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. a. q. 1. vsque ad 14. Bonacin. de Sacram. disp. 2. de Baptismo, Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 1. Molfes in sum. Theologia moralis trall. 4. c. 1. de Baptismo, Filiuc. in quest. moral. tom. 1. trall. 21. Ioano. Maldonat. in trall. de Baptismo, Paul. Lysmann. in Theologia moral. lib. 1. trall. 3. Torrelblanca de iure spirit. lib. 1. c. 5. Hurtado in trall. de Sacram. Baptismo, metipsum de officio, & potest. Patrechi cap. 18.

1. **§ CANON I.]** Vide Basil. Magn. in exhortat. ad Baptismum, vers. Ioann. Gregorius Nazianzen. orat. 19. quæ est oratio panegyrica in sancta lumina. Cyril. Alexandrin. lib. 1. in Ioannem cap. 26. & lib. 2. cap. 17. Tertullian. lib. de Baptismo c. 10. Augustin. in enchirid. ad Laurentium cap. 49. Gregor. Magn. super Euangelia homil. 7. Ildot. Hispalen. de officio Eccles. lib. 2. cap. 24. Anselm. ad cap. 3. Matthes, vers. Baptismum Ioann. Vgo. Viçtorin. trall. 3. de Baptismo, cap. 1. & de Sacram. fid. lib. 2. p. 6. c. 6. Magistr. in 4. sent. dist. 1. vbi Durand. q. 4. & Paludan. q. 2. art. 3. S. Thom. p. 3. q. 8. Bart. in sententia sum. lib. 2. cap. 31. 5. q. 5. Etane. Petigian. dist. 2. quest. 2. art. 4. Balduin. iun. supra opera controuers. Bellarm. p. 1. lib. 2. cap. 3. prope fin. Iodoc. Cocc. in thesaur. catholice, tom. 1. l. 5. art. 1. Galganet. de iure publico lib. 3. tit. 84. num. 7. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. c. 2. § 1. a. Bonacin. de Sacram. disp. 2. in princip. Molfes in sum. Theologia moralis, trall. 4. cap. 1. n. 98. in fine.

3. **§ CANON II.]** Vide Nauert. in man. cap. 22. num. 5. & 6. Cardin. Bellarm. lib. vnic. de Baptismo cap. 4. Hentiq. in summa. lib. 2. cap. 6. Suarez. tom. 3. q. 66. art. 4. disp. 10. sect. 1. Balduin. iun. supra opera controuers. Bellarm. lib. 2. cap. 1. vers. de materia Baptismi, Valer. Reginald. in praxi fori parisi. lib. 27. num. 10. Agid. de Coninec. de Sacram. quest. 66. num. 20. Valent. tom. 4. disp. 4. quest. 1. puncto 2. Visuldan candelabro auro, vbi de Baptismo, cap. 2.

num. 4. Petr. de Ledefina in summa p. intrall. de Sacram. Baptismo, c. 3. vers. prima conclusio. Possuin. de officio Curati cap. 6. de Baptismo num. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 2. quest. 2. puncto 3. num. 1. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 2. § 3. num. 1. cum segg. Molfes in summa Theologia moral. trall. 4. c. 1. num. 32. Filiuc. in quest. moralis, tom. 1. trall. 2. de Sacram. Baptismo cap. 2. num. 23. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 5. a. num. 9. Hurtado de Sacram. disp. 1. de Baptismo disp. 2. cum segg. citatos per me in collect. ad cap. 1. num. 19. de summa Trinis.

4. **§ CANON III.]** De Ecclesia Romanâ omnium aliarum matre, & magistra, agunt Doctores, quos plena manu citauit de officio, & potest. Episcopi part. 1. tit. 3. cap. 2. num. 14.

5. **§ CANON V.]** Vide Viçtor. de Sacram. quest. 28. Conrad. Btun. de heret. in 6. cap. 2. Simanchi. de iustis. cathol. cap. 52. num. 1. Hentiq. in summa lib. 1. c. 28. in princip. & lib. 2. c. 28. § 2. Nugn. p. 3. q. 67. art. 3. d. spe. 2. Campan. in dñeç. inu. com. rub. 1. 7. 103. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. c. 2. § 4. a. n. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 2. quest. 2. puncto 5. c. 6. Torrelblanca de iure spirit. lib. 1. c. 5. num. 8. & 9. Licet autem Cyprian. in Concil. Provinciali Cathaginens. circa annum Domini 356. decreuerit baptizatos ab hæreticis iterum baptizandos, eique subsciperit amplius quam octuaginta Episcopi ex provincia Africana, Numidia, & Mauritania, vt restetur in cap. si quis inquit 1. quest. 1. c. in quomodo, de consecr. dist. 4. ipsi tamen propterea errore lapsum dixerit Augustinus l. 5. de Baptismo, cap. 10. & lib. 6. contra Donatistas c. 23. eique grauitur propterea restiterit Stephanus Papa, illumque reprobauiet atque correxerit, vt Eusebius docet lib. 7. historia Eccles. cap. 3. & 4. post D. Hieron. in dialog. aduersus Iulianum; ob id tamen haudquaquam hæreticus exlimatus fuit idem Cyprianus, siquidem non pertinaciter, sed inuadentem illud protulisse fecit, ac postmodum veritate manifestibus cognita se correxerit, & retractauit, necnon Stephanus decreto vñ cum Episcopis illius obtemperauit, teste Vincent. Lyriensis in suo libello aduersus prophetas hæresim nominatos & de Petria ad direct. Inquisit. 2. q. 17. commentio 42. vers. secundum ed. Hæreticus Campan. loco proximo citato.

6. **§ CANON V.]** Vide Paul. Fust. de visitat. lib. 1. cap. 7. num. 2. Hentiq. in summa lib. 2. cap. 3. Suarez. tom. 3. disp. 27. Sayt. de Sacram. in genere lib. 6. cap. 4. quest. 1. vers. est quidem Baptismus, Agid. de Coninec. de Sacram. & censur. tom. 1. q. 68. num. 6. Valer. Reginald. in praxi fori parisi. lib. 27. num. 7. Bonacin. de Sacram. disp. 2. quest. 2. puncto 2. num. 3. Filiuc. in quest. moral. tom. 1. trall. 2. de Sacram. Baptismo num. 116. & 118.

7. **§ CANON VI.]** Vide Hentiq. in summa lib. 1. cap. 12. § 6. Vazq. in 3. p. D. Thomas tom. 1. disp. 156. num. 6. in fine, Petr. de Ledefina in summa part. 1. vbi de Baptismo, c. 8. concl. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 1. q. 4. puncto 7.

8. **§ CANON VII.]** Vide Cardin. Bellarm. lib. 2. cap. 4. vnic.

onic de Rapisano, cap. 19. Henriq. in *summa* lib. 1. c. 12. §. 6. l. tr. T. Valent. com. 4. disp. 4. q. 4. p. 1. ad fin. Vazq. in 3. p. com. 2. disp. 1. §. 6. num. 68. Valde-
Reginald. in *praxi* pri. p. 1. lib. 17. num. 6. Bonac-
cin. de *Sacram.* c. 1. disp. 2. q. 2. p. 1. num. 12. ver-
rerrine off. Molle. in *summa* Theologiae moral. tract. 4.
cap. 1. num. 11.

9. $\S$ Canon VIII.] Vide Cardin. Bellarmin.
lib. unic. de Baptismo. c. 16. & lib. 2. de Sacramento. c. 29.
Henric. in summa lib. 1. c. 12. $\S$ 6. Sistrer. V² Nazqum 3,
p. 200. 2. diffat. 196. num. 69.

[**КАНОН IX**] Vide Cardin. Bellarm. *lib.*
opus, de Baptismo, cap. 17. Vazq. in 3. part. tom. 2.
diffus. 156. num. 70.

10. **CANON X.]** Vide Cardin. Bellarmin. *lib. vnic. de Baptismo*, c. 18. & *lib. 1. de penit.* c. 11. vel *ante penit.* c. 12. *Anna doctus* seqq. Hentius in *summa lib. 4. cap. 1. in prom.* §. 4. *ut. B. Vazqz* 3. p. *tom. 2. diffin.* c. 56. n. 73. Galgancet. de *iure publico lib. 3. tit. 8. n. 20.* Filiucius, in *quæst. moral. tom. 1. traçt. 2. de Sacram. Baptis. num. 214.*

11. A C. NON XI.] Vide Sebast. Medic. in *Summa omnium barfamin* in *sexia herfi*, pag. 69. Rupert. Inquis. verb. *Barfamin*, verb. *disf* iterane, Vazq. in 3.º com. 2. *disf*. 146. num. 6. Surt. rom. 3. *disf*. 32. *feil*. 2. *disf*. 3. *feil*. 6. *versf*. 126. *comf*. notandum Iacob. de Graff. in *arretu* *disf*. 2. 1. cap. 3. num. 10. & 11. Cened. ad *decretu* *cel*. 63. Bonacin. de Sacram. *disf*. 2. 2. *puell* 7. num. 10. in princ. *Filiu*. in *quasi*. moral. tom. 1. *trall*. 2. de Sacrameto *Barfamin*. num. 15 1. Torreblanca de *inve* *sup*. lib. 3. c. 4. n. 46. Hurtado de Sacram. *disf*. 1. de *Bap*. *disf*. 11. *com* *feq*.

12. μ CANON XII.] Vide Cardin. Bellarm. lib. vnc. de Baptismo cap. 8. & 9. Vazq. in 1. part. tom. 2.

disp. 154, n. 3. Moltes. in *summa Theologiae moralium* iv. 4.
c. 1. n. 49. Filliuc. in *quæst. moral. sum.* 1. trail. 3. de Sa-
cram. Baptismi, n. 136.

CANON XIII.] Vide Clem. Roman. cens.
scilicet. Apost. lib. 6. c. 15. vers. baptizare. Origen. hom. 14.
in Lucam. vers. parum baptizati. Ambros. lib. 10.
epist. 84. August. contra Donatistas lib. 4. c. 23. & 24.
in Richard. ad Laurentium cap. 43. vers. a parum
& lib. 3. de anima. cap. 9. Celestinus Papa epist. ad Gal-
liarum Episcopos. cap. 12. Leo I. epist. 33. ad Leonem
Ravennensem. Gregor. Magn. lib. 1. epist. 21. & lib. 3.
epist. 9. Hidor. Hispanen. de summo bono lib. 1. c. 24.
& de Eccles. offit. lib. 2. c. 24. Bernard. epist. 77. & 240.
vers. parumlib. Hug. Victorin. tract. 5. de Sacramentis.
Baptismi. 6. & lib. 2. de anima. c. 28. Thom. Walden.
tom. 3. capit. 6. cap. 156. Ioann. Gerson. de vite animae
spiritualib. lib. 2. Laurentius Justinian. de perfectionibus gradibus
c. 14. vers. quoniam. Magist. in 4. dist. 4. S. Thom.
p. 3. quaest. 68. Henric. in summa lib. 2. c. 17. §. 2. lier. H.
& C. lib. 2. c. 37. §. 2. lier. D. Paul. Ficus. de vitijs.
lib. 2. c. 18. in fin. Iodoc Coccan thesauro calvini.
lib. 5. art. 6. Baldwin. iun. super opera controuers. Bellarm.
p. 2. lib. 2. c. 2. vers. de prima quaestione. Aegid. de
Cominc de sacrament. tom. 1. q. 68. art. 9. num. 8.
Valer Reginald. in praxi feri pccati. lib. 2. num. 34.
Paganin Gaudenc. de dogmatibus. & ritibus veteris
Ecclesiae. c. 90. Torreblanca de sacris script. lib. 2. cap. 2.
num. 13. & c. 5. n. 27. Hurtado de Sacram. diff. 2. de
Baptismo diff. 3.

Ε Σ Α Μ Ο Ν XIV.] Vide Henric. in *summa*
lib. 1. c. 15 § 2. lit. E. & c. 24. § 1. lit. B. Vazq. 173.
p. 102. q. 68. diffin. 154. num. 3. Petr. de Leds. *summa*
in *summa* p. 1. trait. de Baj. 11 mo c. 8. et c. 9. Molles. in
summa *theologia* moral. trait. 4. c. 1. num. 49. in med. &
num. 80.

DE CONFIRMATIONE.

1. De fides de Sacramento Confirmationis agentes,
2. Confirmatio baptizatorum est verum & proprium Sacramentum,
3. Episcopus solus est ordinarius minister sancti Confirmationis.
4. Confirmationis Sacramentum non potest administrari

*ri ab Abbate etiam consecravit qui non sit Epi-
scopus, nec à simplici sacerdote, nisi tantum ex de-
legatione Papæ.
Abbatex ex privilegio Sedis Apostolicæ, de consensu Or-
dinary Confirmationis Sacramentum conferre
possunt.*

α C A N O N I

SI quis dixerit, * Confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non
 Spotius verum, & proprium sacramentum, aut olim nihil aliud fuisse, quam cateche-
 sis partem, & adfensionem ad baptismum, anathema sit.

C A N O N I I.

p. vide fin. Si quis dixerit, ^b iniurios esse Spiritui sancto eos, qui sacro Confirmationis Chrismati
ep. vrbani i. virtutem aliquam tribuunt, anathema sit.

2 CANON III.

Si quis dixerit, ⁶ sanctæ Confirmationis ordinarius minister non esse solum Episcopum, sed quemvis simplicem sacerdotem anathema sit.

[illegible]

1. **V**ide Tabien. Artil. Angel. Syluest. & alios
summuslibris verb. *Confirmatio*, & *Catechismus*. Ro-
man. lib. *Confirmatio*. Calt. lib. 4. *adversus hereses*.
ver. *Confirmatio*. Alphons. Alvarez Guerrero in *specu-*
lulariis libris *Confirmatio*. Anton. Cuch.
lib. 5. *confirmatio*. 2. *de Sacramentis*. *Confirmatio*.
Cuar. lib. 1. ver. cap. 1. o. Nauar. in *man. cap. 22. num. 8.*
Angl. in *floribus theologicis*. p. 1. *de Confirmatione*. Can-
del. Aureum *edictis*. Card. Bellarm. lib. 2. de

Sacrament. *Confirmat* Petr. Greg. *synagm. cursu lib.* 2.
c. 13. Henric. *in summa lib.* 3. Suarez. *com. 3. dist. for.*
Iacob. de Graffio *in astra decip. p. 3. lib. 1. cap. 5. v. 1. in.*
Maldonat. *in tract. de Confirmat.* Petr. de Ledesma
in summa p. 1. tract. de Sacrament. Confirmat. Valer.
Reginald. *in praxi fori pan. l. 28. Galignat. de int. g.*
publico lib. 3. tit. 8. Bonacia de Sacrament. dist. for.
Fernandez *in examini Theolog. moral. p. 2. c. 3. Mollefi.*
in summa Theologia moral. tract. 4. cap. 6. Filius in.
anxi.

quæst. moralib. tom. 1. tract. 3. Mauric. de Alzedo in
praxi Episcopi p. 1. 2. 4. metipsum de officio & potest.
Episcopi p. 1. allegat. 30. Paul. Laymann. in Theologia
moralis lib. 3. tract. 3. Cardof. in praxi Indicum verb.
Sacrament. Confirm. Zetol. in praxi Episcopi p. 1. verb.
Christina, Zambrian. de casib. occurrentibus art. moris
cap. 2. de Confirmat. Vgolin. de officio Episcopi c. 2. 6.
Torreblanca in practis abduis iuris iuris lib. 1. ap. 6.
per tot. Hurtado in tract. de Sacram. Confirmationis.

CANON I.] Vide Henricus in summa lib. 1. c. 3.
§. 2. & lib. 3. c. 1. §. 2. Sayt. de Sacram. in genere lib. 2.
cap. 1. quæst. 3. art. 2. vers. verior utaque opinio, Valez.
Reginaldus in summa p. 1. per tot. lib. 2. §. 4. & 28. Petr.
de Ledeſina in summa p. 1. tract. de Sacram. Confirma-
tionis c. 1. concl. 1. Piascel. in praxi Episcopi p. 1. c. 3. n. 1.
vers. est autem, Mofel. in summa Theologia moralis
tract. 4. c. 2. n. 10. Paul. Laymann. in Theologia moral.
lib. 3. c. 1. Torreblanca d. lib. 2. c. 6. num. 9. Hurtado de
Sacram. Confirmat. diff. 2.

CANON II.] Vide Sayt. de Sacrament. in
genere lib. 2. c. 1. §. 2. 3. art. 2. vers. verior utaque opinio, &
l. 5. c. 1. quæst. vni. art. 2. vers. de Confirmatione, Piascel.
in praxi Episcopi cap. 3. n. 1. vers. est autem, Fernandez
in examine Theologia moralis p. 1. c. 3. §. 1. n. 1. Philluc.
in quæst. moralib. tom. 1. tract. 3. de Sacramento Confir-
mationis. n. 1. 8. & 44.

CANON III.] Vide Euseb. 1. epist. 1. Leon.
epist. 8. Gregor. 14. regis 3. epist. 9. Canis. de infir-
mitat. ap. 3. Durand. in rationali divinarum Officiorum
lib. 5. cap. 82. n. 1. Alphons. Aluarez. Gueterro in
speculo iuris Pontificij in de Confirmat. pag. milib. 179.
Coutart. lib. 1. varior. cap. 10. n. 6. & 14. Nallart. 61
num. cap. 22. num. 3. vers. ubi Episcopus, Suar. tom. 1.
diffus. 3. 6. Henricus in summa lib. 3. cap. 6. Cardin. Bel-
larm. lib. vni. de Confirmat. cap. 12. Iodoc. Cocq. in
the. auct. catholic. tom. 2. lib. 5. art. vii. Balduin. iun. super
opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 3. cap. 6. prope fin.
vers. Causib. etiam, Petr. de Ledeſina in summa p. 1.
de Sacrament. vbi de Confirmatione, cap. 9. Agid. de
Coutinck de Sacrament. tom. 1. quæst. 71. num. 97. &
num. 105. Piascel. in praxi Episcopi p. 1. cap. 3. de Con-
firmat. num. 1. pag. 72. Chamerot. de Sacrament. tract.
de Confirmat. cap. 5. de ministro Confirmat. Ioan. Mal-
donat. in tract. de Confirmat. quæst. 2. Vgolin. de of-
ficio, & potest. Episcopi cap. 5. n. 2. Fr. Ludouic. Mi-
randa in man. Prælator. tom. 1. §. 44. art. 1. concl. vni.
in fine, Anguian. de legib. lib. 2. con. 1. n. 69. Stephan.
Gitation. discipul. forens. tom. 4. c. 738. n. 38. Rota im-
preſſa per Postum post suum tract. mandari de manu.
decis. 64. num. 11. Torreblanca de iure publico lib. 2.
cap. 6. num. 23. Hurtado de Sacrament. tract. de Con-
firmat. diff. 1. 2. Bonacin. de Sacrament. diff. 3. quæst.
vni. c. puncto 2. num. 3. Petr. Sol. in tritum. de institut.

Sacerd. lib. 1. 2. de Sacram. Confirmat. vers. de ministro,
Anguian. de legib. lib. 2. con. 1. n. 71. Suar. de re-
lig. tom. 4. l. 2. c. 30. n. 2. Fernandez in examine Theo-
logia moralis p. 1. c. 3. §. 3. n. 2. Mofel. in summa Theo-
logia moralis tract. 4. c. 2. n. 26. Mauric. Alzedo in praxi
Episcopi part. 2. c. 4. n. 1. metipsum de officio & potest.
Episcopi part. 2. alleg. 30. n. 1. Paul. Laymann. in Theo-
logia moralis lib. 3. tract. 3. c. 6.

Hinc Doctores inferunt, Confirmationis Sacra-
mentum ita esse æquum Ordinis Episcopalis, ut non
possit administrari ab Abbate etiam consecrato qui
non sit Episcopus, nec à simplici sacerdote de Epi-
scopi licentia, nisi tantum ex delegatione summi
Pontificis, ita docent S. Thom. 3. p. 2. q. 72. art. 1. vbi
Nugnd. dub. 2. Coninck n. 9. & 105. Coutart. c. 2. 10.
n. 6. & 14. Vicot. de Sacrament. 49. Angl. in floribus
rheolog. quæst. 20. de Confirmat. art. 8. concl. Cardin.
Bellarm. de Confirmat. c. 12. Nauart. d. n. 8. & consil. 14.
num. 2. de privilegio n. 1. Henric. d. c. 6. §. 4. & lib. 1.
c. 26 §. 5. in G. & lib. 1. c. 2. §. 1. Jacob. de Graff. in
auct. decis. p. 2. lib. 1. c. 5. n. 29. & 30. & tom. 1. consil.
sub in. de sacra vultu. conf. 1. 2. 5. cum seqq. Petr. de
Ledeſina in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Con-
firmat. cap. 9. 1. rane. de Pitigian. diff. 7. quæst. 1. art. 3.
10. & 18. Valent. tom. 4. diffus. 3. quæst. 1. puncto 1.
Vazq. in 3. part. quæst. 2. art. 3. diffus. 2. 9. cap. 1. n. 3.
Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 15. n. 3. Fer-
nandez in examine Theolog. moralis part. 3. cap. 3. §. 3.
num. 3. 1. solfel. d. c. 1. n. 27. Mauric. Alzedo cap. 4. n. 2.
& 23. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. §. 8. art. 1. Azot.
instit. moralis p. 2. lib. 3. c. 30. §. 4. versum primum, Chame-
rot. d. cap. 5. in fine, Ludouic. Miranda d. g. 24. art. 4.
Valez. Reginald. d. lib. 2. n. 17. cum seqq. Bonacin.
d. puncto 2. n. 3. vers. ubi Torreblanca in practis in ius
sistat lib. 2. c. 6. n. 26. Cardof. in praxi Indicum, verb.
Sacrament. Confirmat. n. 8. Ioan. de Solortano de iure
Indiar. tom. 2. l. 3. c. 8. n. 34. Hurtado d. tract. de Con-
firmat. diff. 1. 1. Ego ipse d. alleg. 30. c. 4.

Vnde Aithates ex privilegio Sedis Apostolicæ de
consensu Ordinarij Confirmationis Sacramentum
conferre possit decessu defuncti Armandi. in addit.
ad recopil. legum Nauarræ, lib. 1. tit. 18. lib. 7. de Epi-
scopi, num. 77. quem refecto Ego ipse d. alleg. 30. n. 5.
Ad Sacramentum enim Confirmationis licet con-
ferendum iustidictio etiam requiritur, ideoque
Episcopus alios confirmare non debet, quia qui
spiritualiter ipsi subditi sunt, nisi habebat licentia
saltem rationabiliter presumpta proprii Ordinarij,
ut si quis cum literis dimissoris ordinandis veni-
rit, qui confirmatis nondum est, ante ordinatio-
nem confirmari posse notatur Henric. in summa l. 3.
c. 6. §. 6. Zambrian. de Confirmat. dub. 2. n. 3. Paul. Lay-
man. d. lib. 5. cap. 6. n. 2.

DE REFORMATIONE.

Quis capax regiminis Ecclesiarum Cathedralium.

CAPVT I.

1. Episcopi quibus qualitatibus præditi.
2. Episcopus eligi debet qui sit ex legitimo matrimo-
nio natus.
3. Legitimus per subsequens matrimonium ad Epi-
scopatum habili confertur.
4. Legitimus per subsequens matrimonium non est

admittendus ad Cardinalatum.

5. Aetate 30. annorum completorum requiritur in pro-
mouendo ad Episcopatus culmen.
6. Consecratus Episcopus ante annum 30. expletum
non fit irregularis.
7. Infans si consecraretur, Episcopus nihil ageret.

AD cathedralium Ecclesiarum regimen nullus, nisi ex legitimo matrimonio natus, a seculis
a seculis a seculis, grauitate morum, & litterarumque scientia, iuxta constitutionem
Alexandri

a Sess. 1. c. 2. p. 1.

¶ Pater 1.
c. 1. cu illis
censet 1.1.
decretis.

Alexandri tertij, quæ incipit, » Cùm in cunctis, Concilio Lateranensi promulgatam prædictus assumatur.

¶ cap. 7. sum in cunctis de election.

1. Vide Francisc Leon. in thesauro fori Ecclesie part. 1. cap. 5. Perinde de Electio in sum. p. 2. tract. 32. cap. 3. del. fado de las Obis. p. 1. concl. 10. Campan. in diversis canon. rub. 5. cap. 4. Metipsum de officio, & potest. Episcop. part. 1. tit. 1. cap. 1. a num. 4. & part. 2. alleg. 2. & in tract. de iure Ecclesie lib. 1. cap. 9. nouissime Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure de sumptu. & per Const. Trident. innotatas consil. 2. pag. 17. vbi c. cum in cunctis, de elect. innovatur per hoc decretum Gregor. XIV. in consil. sua, incip. Unus Apostolica, sub dat. Romæ die 1. Maij 1590. quam refert Quarant. in sum. Bullar. verb. Electi. pag. mibi 309. Vide infra sess. 22. de reformat. c. 1. & sess. 2. etiam de reformat. 2.

2. Nisi ex legitimo matrimonio natus, &c.] Nullus in Episcopum, nisi ex legitimo matrimonio natus, assumi debet, cap. cum in cunctis, cap. innovat. de elect. Franc. Leo d. cap. 3. n. 8. Ego ipse d. alleg. 1. n. 12. & in collect. ad d. cum in cunctis, num. 18. & me cita- to in illis locis, Iul. Lauot. ver. iuribus. tom. 1. tit. 4. cap. 16. n. 14. Vgolin. de Episcopo p. c. 1. §. 1. n. 5. Mauriti. de Alzedo de præsentia Episcop. digno p. 1. cap. 3. n. 16. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 2. num. 12.

3. Ex legitimo matrimonio natus iuris fictione dictus, ac proinde ad Episcopatum habilis censetur, per subiectionem matrimonium legitimatus, vt resoluunt Cou. de sponsal. part. 2. cap. 8. §. 3. num. 30. Viui. tom. 2. commun. opus lib. 6. tit. 4. num. 101. pag. 17. Menoch. conf. 16. num. 5. & 27. & conf. 799. num. 12. Suar. tom. 5. de censur. disp. 30. sect. 3. a num. 10. Beller. disquis. clerical. p. 1. tit. de discip. cleric. §. 2. num. 18. Azot. iust. moral. part. 3. lib. 2. c. 14. §. 14. Campan. in diversis canon. rub. 11. c. 13. p. 127. Iul. Lauot. d. c. 61. num. 61. Percept. de fidei comm. part. 2. num. 12. Sot. de aliment. riu. 8. privileg. 67. num. 6. Valer. Reginald. in practi fori panis. lib. 10. num. 7. Basil. Poot. de matrimo. lib. 1. c. 11. num. 3. Sanctat. var. resolut. quæst. 42. n. 18. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 73. num. 1. Et Emman. in sum. tom. 1. cap. 67. n. 6. Franc. Leo in thesauro fori Ecclesie p. 1. c. 9. num. 14. Mauriti. de Alzedo d. p. 1. cap. 3. num. 18. Ego ipse d. alleg. 1. num. 33. & in collect. ad cap. aucta, qui filij sunt legitimi, num. 24.

4. Non sic ad celsitudinem Cardinalatus admit- tendus est, vt expresse statuit Sixtus V. in consil. sua, incip. Postquam verum, sub dat. 3. Non. Decembris 1595. & tradunt Henric in sum. lib. 1. c. 20. §. 1. Sayr. de censur. lib. 6. tit. 10. num. 13. & 14. Beller. disquis. cleric. part. 1. tit. de discip. cleric. §. 3. num. 22. Campan. in diversis canon. rub. 11. c. 13. n. 118. in fine, Sanctat. d. 4. §. 2. num. 19. Ego ipse in collect. ad d. cap. aucta, num. 25. Et iam ante illam constitutio-

nem Sixti V. affirmasset Nic. de Vbaldis in intro. de successione. p. 1. num. 89. sibi dum in Rota vis- detet dixisse Paulum 11. libe illegitimatis Car- dinalium cælum imminere esse; idem Nicol. de Vbaldis lib. de curia, & Ludovic. Gom. in reg. de irreu- nalis possessore §. 2. citati ab Azot. iust. moral. part. 2. lib. 6. c. 7. in fine, referunt ipsum quandam per Eu- genium IV. in Cardinalem electum, antequam gal- lorum accipere e vita decessisset.

¶ Et etate matura.] Iuxta text. in d. c. cum in cunctis, nullus ad Episcopatum culmen promoueri po- test, nisi qui iam trigessimus ætatis sue annis ægerit, id est ingressus fuerit, per dictam consil. Gregorij X. IV. explem de iudicarij tenent Gutier. canon. lib. 1. cap. 16. num. 39. Franc. Leo d. c. 1. num. 7. Petr. Gregor. syntagm. iur. p. 2. lib. 17. c. 6. n. 12. Car- dol. in practi iudicium verb. Episcopum num. 2. Cas- palzo in opere mor. tom. 1. tract. 1. §. disj. puncto 3. n. 1. Baldus ab Angelis ad auct. Præstiterat. Cade Episc. & cleric. n. 1. pag. 51. Alzed. de præsentem. Episcop. digno p. 1. c. 3. n. 22. Azot. d. p. 1. c. 1. lib. 6. cap. 5. in prin- ci. Et Ludovic. à Miranda de ordine iudic. quæst. 4. art. 2. concl. 3. Less. de iust. lib. 2. cap. 34. n. 107. Valer. Re- ginald. in practi fori panis. lib. 10. tract. 3. n. 163. vers. primi, Menoch. de arbit. casu 427. n. 24. Henric. in sum. lib. 1. c. 19. §. 3. & lib. 1. c. 9. in princip. vers. ad Episcopatum, Armendat. in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 1. tit. 2. §. 1. de auct. num. 18. Campan. in diversis canon. rub. 7. c. 1. n. 3. & c. 6. n. 44. Filiuc. tom. 3. tract. 4. c. 1. §. 3. n. 2. Mallobr. in sua practi ha- bendi concurrem. requaj. 10. dub. 1. num. 19. Viui. in practi iur. part. lib. 1. c. 1. num. 188. secundum vim im- press. Lauot. d. tom. 1. tit. 4. cap. 16. num. 1. Stephan. VVeyms d. loco n. 3.

Virum autem consecratus Episcopum ante an- num trigelimum expletus fiat irregularis, incur- ritque alias penas iustitias aduersus promotos auct etatem? Negatiue respondet Suar. tom. 5. de censur. diffin. 3. §. 1. n. 19. quem refert & sequitur Campan. in diversis canon. rub. 7. c. 1. n. 17.

Sed quod infans si consecratus Episcopum, ni- hil ageret, colligitur ex S. Thoma suppl. ad 3. p. sum. q. 39. art. 2. l. ientio, in sum. lib. 1. c. 21. §. 4. & lib. 2. cap. 14. §. 3. Menoch. de arbit. cent. 5. casu 427. n. 11. c. nam requiritur ætas recipientis pastoralis curiam amittamur, & quemadmodum carens vii rationis æst inabilis ad matrimonium corporale exigens, inexteriore consensum, vt scribit idem S. Thom. in supplement. quæst. 45. artic. 4. ita pariter ad spiri- tuale cum perloqua consecranda in Episcopum hat sponsus fuit Ecclesie.

¶ Et literarum scientia.] Vide infra sess. 22. de re- form. cap. 1.

Quod dicitur Ecclesie nullus Prælati regat.

CAPVT II.

1. Papa solus potest vni duci Episcopatum con- ferri.
2. Episcopatum duci vniue potest solus Papa.

3. Episcopatum vnus quando alteri vniter quomodo familiaris faciendo.
4. Cardinales comprehenduntur hoc decreto.

Nemo quacumque etiam dignitate, gradu, aut præminentia præfulgens, plures Metropolitanas, seu cathedrales Ecclesias, in titulum, siue commendam, aut alio quouis

quouis nomine, * contra sacrorum canonum instituta, recipere, & simul retinere præsumat: cum valde felix sit ille censendus, a cui vnam Ecclesiam bene, ac fructuose, & cum animarum sibi commissarum salute regere concigerit. Qui autem plures Ecclesias contra præsentis decreti tenorem nunc detinent, vna quam maluerint, retenta, reliquas infra sex menses, si ad liberam Sedis Apostolicæ dispositionem pertineant, alias infra annum dimittere teneantur: alioquin Ecclesiæ ipsæ, vltimò obtemperata excepta, eo ipso vacare censentur.

* Sub his
not. 3. a. La
teran. c. 28.
aliquosque
ad hoc dis
pensabantur.

Vide Azo. in *inst. mor. p. 2. lib. 6. c. 13. a princ. l. c. l. de iust. lib. 2. c. 34. n. 138.*

Solum Papam posse vni duos Episcopatus conferre, per cap. relatio 21. quæst. 1. & cap. u cui 42. de elect. lib. 6. resoluunt Flamin. Paris. de consens. q. 18. non. 9. Abb. quæst. 1. solon. 3. non. 6. Card. Tusc. in 6. l. 1. P. concil. 43. n. 18. & dispensare quod quis obtineat duas Ecclesias Episcopales, Abb. cons. 101. Videur primo, non. 6. lib. 2. Cardin. Tusc. d. list. P. conc. 69. n. 46.

2. Et solum posse duos Episcopatus vnire probant cap. & tempus, cum seq. 16. quæst. 1. & cap. vnire, de excess. Prelat. & resoluunt Duaren. de benef. lib. 5. cap. 6. Rebut. in præxi beneficiis de vnion. h. a. n. 12. Cened. ad Decret. c. 11. 8. 7. m. 1. Nicol. Garc. de benef. part. 1. c. 2. n. 60. cum seqq. Valer. Reginald. in præxi fori parisi lib. 30. tract. 3. n. 99.

3. Quando vnus Episcopatus alteri vnitur, Episcopatus in aliqua parte alterutris residens suæ obligationi circa residentiam satisfaciunt, dum tamen in aliqua ex suis Cathedralibus residere temporibus à Concilio præscriptis decreto cap. 1. v. eisdem inter admittit. seq. 23. Synodus incindenda, & celebranda est singulis annis in quolibet Episcopatu, sed ad illam in altero ex dictis Episcopatibus vnitis celebrandam nequaquam tenetur accedere clerus alterius Episcopatus. Et clerus vnius Episcopatus nō solum tenetur sacrum oleum accipere ab Episcopo illud in alio Episcopatu conficiente, verum etiam cogi potest eidem Episcopo in huiusmodi ministerio assistere ad sacrorum canonum præ-

scriptum; & si clericus vnius Episcopatus monitus ad recipiendum oleum sanctum in alio coactum, in spectum sui proprii Episcopi accipiens illud ab alieno, potest vltra peccatum mortale puniri ab Episcopo. Episcopum in vno ex dictis Episcopatibus existentem potest per se ipsum cognoscere causas alterius ciuitatis, vel diocesis, adhibito Notario sibi bene viso tam in processibus conscientibus, quam in actis visitationis conscribendis; sed tamen debet eam habere rationem, vt id non passim, sed raro, & æquæ causa fiat, & in arduis tantum & grauioribus negotiis, ne constitutio vnionis eludatur. Semper Episcopum existentem in vno ex dictis Episcopatibus inscribendus, & appellandus est Episcopum illius in primo loco, & deinde alterius à quo abest; quod si extra diocesim residet in negotiis ad vnum pertinentibus, est illius in primo loco Episcopum denominandus. Ita Aldan. in compend. Canonarum resolu. lib. 2. tit. 2. non. 1. vbi refert ita fuisse decisum in causa Castellana. & Horta. 8. Iuny. 1614.

Cardinales comprehenduntur in hoc decreto, cum finis in lege correctoria, & materia peccati, maximus enim abusus est, vt qui via fructuose vnam Ecclesiam regere potest, alteram accipere audeat, præsertim cum vnusquisque in Ecclesia sua residere, teneatur, cap. de res. 23. de reformat. Ita Aldan. d. lib. 2. tit. 3. non. 2. vbi refert ita resolutum.

* Cui vnam Ecclesiam bene, &c.] Vide Nauarr. de vni. cap. 21. n. 22.

Quid beneficia Ecclesiastica dignis, & residentibus conferantur.

C A P V T I I I.

1. Inhabiles ad beneficia consequenda qui.

2. Cuiusmodi sunt ad subeundum per se ipsos, & non per substitutos ea muneria ad qua teneantur.

3. Beneficiorum Ecclesiasticorum collatio facta iudicio vni irritanda.

Infiora beneficia Ecclesiastica, præsertim curam animarum habentia, personis dignis, a hæc. 1. et 1. c. quia si multi de elect. in 6. Cap. licet Canon de elect. in 6. docet. c. 14. c. graue nimis, de præbend. * vide post fin. huius libel.

1. De his qui inhabiles de iure sunt ad beneficia consequenda, agit nouissimè Squillante de primleg. clericor. cap. 4. per totum, & late ego ipse de iure Ecclesiastico lib. 3. cap. 13. vbi de hæreticis, cõrũque fautoribus, receptoribus, & defensoribus, excommunicatis, suspensis, interdicitis personaliter irregularibus, bigamis, aleatoribus publicis, simoniacis in beneficio assequendo post priuationem, clericis male vsurpantibus bona quicumque, vel iura Ecclesiarum, concubinariis incorrigibilibus, coniugatis, laicis, illiteratis, corpore vitiatis, peruersis, filiis, & nepotibus offenden-

tium Cardinalem, & aliis. Et quoad nostrum Regnum Portugalliz, dixi late in tract. de Canonis & Dignitatibus cap. 13. n. 48.

* Et qua in loco residere, &c.] De residentia Episcoporum egi in tract. de officio, & quæst. Episcopis, p. 3. alleg. 53. Et de residentia Parochorũ tractauit de officio, & quæst. Parochi, c. 8. & de illa Canonicoz ac Dignitacoz dixi in tract. hoc de re edito, c. 20.

¶ Per se ipsos curam ipsam exercere valeant.] Curati cogendi sunt ad subeundum per se ipsos, & nō per substitutos ea munera, ad que teneantur: tolerandum autem vt per substitutos suppleant in illis tantum

tantum adhibere, in quibus expressis verbis Canonum, decretorumve Concilij permissum eis est, ut per vicarios, coadiutores, vel substitutos possint officio suo fungi. Ita Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 7. num. 1. ubi dicitur de consensu die 3. Iulij 1597.

¶ *Quia incipit Regia verborum, &c.* Vide Stephan. VVeyms ad consuetudinem 14. ex antiquo iure de consuetudine, & per Concil. Trid. innovatus consilij. 10. pag. 81. cum seqq. ubi innovari dicitur cap. quia nonnulli, de elec. non resid. per decretum Concilij in presenti, & vnum ac alterum multipliciter declaratur.

¶ *Quia incipit, Licet canon.* Vide Steph. VVeyms ad consuetudinem 14. ex antiquo iure de consuetudine, & per Concil. Trid. innovatus consilij. 3. pag. 13. cum seqq. ubi innovari dicitur cap. licet canon. de elec. l. 1. per decretum Concilij in presenti, & vnum ac alterum multipliciter.

4. ¶ *Alter autem fallax collator, &c.* Vide Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 5. art. 1. ubi intelligit de indigno, non autem de collatione facta digno, prætermissio digniori, hanc enim non iubet Concilium irritari, referet Campan. in diversis u. Canon. rub. 7. cap. 6. num. 74.

[*Utrum irritetur.*] Vide Nauarr. in c. si quando excepta 8. sub n. 4. de rescriptis. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 1. lit. H. an nonnulli. edit. Metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 61. n. 3. nonnulli Steph. VVeyms ad consilij. non. 7. ibi. Quia nonnulli (dicit cap. quia nonnulli) licet synodus Trid. ea reprobaret, neque expressum doctum tamen non est quin complexa sit, & impliciter comprobaretur, quædam tam serio monita voluit quemcumque collatorem ordinarium se penitus constitutum generalis (id est de cap. quia nonnulli) iurisdictionem si personis indignis conferat beneficium Ecclesiasticum ad suam vel alicuius speciem. Quinimo dicit potest hanc graviter penam Concilij generalis extendisse etiam ad eos, qui habitibus conferunt, dum vident eos utroque resideere non posse: præterea quod æquale vel committitur de istis formis de his disposuerit, ea postea indistincte voluerit eas penam Concilij generalis succurrere si contraveniant.

¶ *Quia incipit, Gravis nimis, &c.* Vide Stephan. VVeyms ad consilij. non. 14. ex antiquo iure de consuetudine, & per Concil. Trid. innovatus consilij. 13. pag. 110. cum seqq. ubi innovari dicitur cap. gravis nimis, de prebend. & dignat. per decretum Concilij in presenti, & vnum ac alterum multipliciter declaratur.

Quod deinceps nullus plura incompatibilia beneficia Ecclesiastica recipiat.

C A P V T I V.

1. Beneficiorum incompatibilitatem quæ De iure tractant.
2. Incompatibilitatis decretum hoc procedit in illis, qui post Concil. Trid. recipiunt duos canonicatus.
3. Episcopus post habentis canonicatum, aut beneficium simplex, quod ad vitam eum sufficit, quocumque Ecclesiæ conferre.
4. Vacans primo ipse iure per adeptum secundum pacifice possit induci in residentiam requirentibus, aut aliis quomodocumque incompatibilibus beneficiis.
5. Prebenda dimidia vacat per affectionem canonicaturæ.
6. Tertio vacat ipso iure per affectionem scholasticæ.
7. Canonicus obtinens dignitatem pendat canonicatum.
8. Dignitas retinetur non potest vigere alicuius consuetudinis cum portione.
9. Capitularia, cui adiunctum est onus de fervendo in obitu obtinere, non potest cum canonicatu.
10. Capitulari in Ecclesiâ cathedrali tenetur ad residentiam si ante fundationem capellæ cum onere quatuordecim annorum in quatuordecim diebus.

11. Capitularia cum maiori onere non retineri possit.
12. Capitularia iure sub eodem titulo uniformes si quis per annum ex collatione Episcopi retineant, accedat in priuationem omnium ipsius iure.
13. Capitularia, & monasteria, quorum fructus sunt tenues incompatibilia beneficia sunt.
14. Parochiales vicarii habentis capitulum alterum, tenent alterum dimittit.
15. Non habet locum in duabus parochialibus, quarum altera unita est beneficio simplici.
16. Beneficia plura unita an possint retineri.
17. Procedit in iurisdictionem dignitatum, & canonicatibus, quibus à principio canonibus suis cura adiuncta.
18. Beneficia incompatibilia per viam commendæ perpetua retineri non possunt.
19. Commendæ ad sex menses in Ecclesiâ curatili fieri solent, amplius post Concil. locum non habent.
20. Circa incompatibilitatem in beneficiis quatuor tempora ante Concil. considerantur.

¶ Ind. f. 11. de rescriptis. c. 17. d. super de. 1. cap. de prebend. de cap. 16. in 600. Lasc. 188. l.

Quicunque de extero plura curata, aut aliis incompatibilia beneficia Ecclesiastica, si sine per viam unionis ad vitam, si sine commendæ perpetua, aut alio quocumque nomine & titulo, contra formam sacrorum canonum, & præsertim constitutionis Innocentij III. quæ incipit, De multa, recipere, ac simul retinere præsumpserit, beneficiis ipsis, & iura ipsius constitutionis dispositionem, ad ipso iure, etiam præteritis canonis vigore, privatus existat.

2. Vide Nauarr. consilij. 34. in antiquis consilij. 1. in mense de prebend. Sayr. in scribis de consilij. sub eodem tit. decij. 38. Salzed. ad Bernard. in practica cap. 49. Sbroz. de vicariis Episcopi lib. 3. quæst. 45. Flamin. Patil. de rescriptis beneficiis lib. 1. quæst. 1. num. 121. cum seqq. Cardin. Tusch. litt. de consilij. 64. & 66. Azor. in summa moral. l. 1. lib. 6. cap. 1. cum seqq. Aloys. Ricc. in collect. de consilij. 3. collect. 474. & in decij. de iura Archiep. Neapoli. p. 4. decij. 116. Nicol. Garc. de benef. p. 112. §. 1. n. 181. cum seqq. Prosper de Augustino in addit. ad Quæstiones summas Bullar. 15. ubi de beneficiis, rescriptis, cau-

sa 9. Mollis. in summa Theologia moralis tr. 6. c. 9. Monet. de commutat. olim. vol. 1. c. 12. n. 18. Armentas. in addit. ad recapitulum Navarra lib. 4. tit. 7. de pluralitate beneficii. Metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 61. num. 31. Rot. decij. 48. l. 1. p. 3. dicitur. & de elec. 608. & 609. in 2. collect. nonnulli. Fasini. aliis p. 4. dicitur. Nouissimè Stephani. Weyms ad consuetudinem 14. ex antiquo de consuetudine, & per Concil. Trid. innovatus consilij. 12. pag. 130. cum seqq. ubi innovari dicitur cap. de multa, de prebend. per decretum Concilij in presenti.

Locom

4. Incompatibilitatis decretum hoc procedere etiam in illis, qui post Concilium Tridentinum duos Canoniarum, & retiner sine dispensatione Sedis Apostolicæ, decem referunt Nicol. Garc. de benef. p. 11. cap. 5. num. 84. in 2. declar. Armend. d. 17. 7. se pluralitate benef. num. 13. Nam quod de incompatibilibus beneficiis dicitur in hoc decreto, intelligendum est de omnibus beneficiis residuum requiritibus, quæ aliquos post publicationem Concilii receperit, veluti duos canonicos vel Canonicatus cum Parochiali, ita attestantur testolator Nicol. Garc. d. num. 84. in 3. declar. Armend. d. 17. de pluralitate benef. num. 12. Aloys. Riccio de c. c. v. Archiep. Neapol. p. 4. decif. 126. n. 7.
3. Episcopus potest haberi Canonicum, aut beneficium simplex, quod ad vitam eius sufficit, parochialem Ecclesiam coferre, sed adepta pacifica possessione Parochialis, vacat Canonicatus, seu beneficium simplex, ut referunt decem Nicol. Garc. d. num. 84. in 3. declar. Armend. d. loco num. 14 & 15. Sicut, & adepta pacifica possessione Canonicatus, vacat Parochialis, & illius Rector desinit talis esse ipso iure, ut post Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 15. & 16. tenuit Rota in *Murion. Canoniciatus* 13. Iunij 1614 coram a. m. v. Valdo sen.
4. In residuum requiritibus, aut aliis quomodocumque incompatibilibus beneficiis, etiam si Canonicatus sint vel portiones, induitur vacatio primi ipso iure per ademptionem secundi pacificè possessi iuxta cap. de multa, & de preben. Ita pet. text. in presenti resolutio Aloy. Riccio in praxi reu. in fori Eccles. decif. 393. in 1. ad al. resolut. 332. num. 12. in 2. edit. Nicol. Garc. d. num. 84. in 6. declar. Armend. d. loco num. 17. Ego ipse d. part. 3. alleg. 62. num. 18.
5. Per affectum Canonicatus vacare dimidiam prebendam, decem nocant Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 114. Armend. d. l. 7. de pluralitate benef. num. 19.
6. Per affectum Scholasticæ vacasse ipso iure portionem quam de Scholasticis promissis in eadem Ecclesia obtinebat, respondit S. Congreg. quam non semel sequuta est Rota, & signanter in *Zamora. Canoniciatus de Toro* 13. Martij 1598. coram Orano, & in *Guimen. Portuensis* 5. Iunij 1613. coram Valdo sen.
7. Canonicum obtinentem dignitatem perdet canonicatum, referunt decem Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 244. Armend. d. loco num. 21. Priuilegio tamen, vel consuetudine potest aliquis in vna Ecclesia fungi duplici officio, ut sit thesaurarius, & Canonicus, & propterea duplices lucrati distributorum, quia obtinet eas diuerso iure, cum in eis dignitates suppleat numerum dignitatum, & inter Canonicos suppleat numerum Canoniceorum, nec eget subsidio: ita resolutum attestant Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 245. vbi num. seq. quod huic consuetudini non censetur derogatum decreto Concilii Tridentini sess. 24. cap. 17. de reformat. Armend. d. loco num. 25. Ego ipse d. p. 3. allegat. 62. num. 18. Et tunc quotidiane distributiones debentur tam ratione Archidiaconatus, quam canonicatus, ut tenuit Rota in *Oriolen. Canoniciatus* 10. Iunij 1616. coram bonam. Rembold. Dignitas verò retinetur non potest vigore alicuius consuetudinis, cum portione pro qua tenetur subire seruitia inferiora. Rota in *Guimen. Portuensis* 5. Iunij 1613. coram bonam. Rembold. Eodem modo vigore consuetudinis huiusmodi non potest obtineri canonicatum, cui post Concilium inuindum est onus penitentie, obtinere dignitatem in eadem Ecclesia, quia consuetudo

Barb. Collet. in Concil. Trid.

do strictè est interpretanda, tum quia nemo potest esse triplex in eadem Ecclesia, ex Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 5. num. 249.

Capellania, cui adiunctum est onus deferendi in choro obtineri non potest cum canonicatu, non autem si habetur simpliciter onus celebrandi Missam, nisi essent sub eodem tecto, & tunc poterit dispensatione Apostolica referunt decem Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 243. in 3. declar. Armend. d. 7. ante-1. a. b. benef. n. 13.

Capellanus in Ecclesia Cathedrali tenetur ad residuum stante fundatione suæ Capellæ cum onere quorundam Missarum, & inferendi in choro, ita Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 2. tit. 3. num. 4. vbi testat decem in Ferrar. 4. Decembris 1617.

Capellania habens onus celebrandi certas Missas, & coadiuandis in cura animarum Ecclesiæ plebanatus, est beneficium incompatible cum alio beneficio curato, aliis personalem residuum requirente, ex Aldan. ubi supra, attestante sic fuisse resolutum in vna *Auerfana*.

Capellania cum mansionaria, habita ratione ad redditus annuorum suorum utriusque beneficii, qui perquam teneus sunt, ex Concilio decretis incompatibilis non est, si tamen vtrumque sit sub eodem tecto, ut simul retineri possint, opus est Sedis Apostolicæ dispensatione, ita testatur decem Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 243. Armend. d. loco n. 21.

Capellania tres sub eodem tecto vniformes si quis per annum ex collatione Episcopi retinuerit, incidit in priuationem omnium ipso iure, non obstante Episcopi dispensatione. Ita resolutum attestant Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 98. Armend. d. loco num. 18.

Capellania, & monasterium, quorum fructus sunt teneus, incompatible beneficia sunt, nec possunt retineri sub eodem tecto sine dispensatione Apostolicæ. Ita dicunt decem Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 243. in 2. declar. Armend. d. loco n. 22.

Habens vnam Parochialem, & ritulum alterius, cuius fructus sunt alteri reseruati, nihilominus alteram dimittere tenetur, ita attestant resolutum Nicol. Garc. d. c. 5. 34. Armend. d. loco n. 20.

Hoc decretum non habet locum in duobus Parochialibus, quatum altera vnita est beneficio simpliciter, vel dignitati, si Parochialis vnita est perpetuo, & accessorie, vnde potest retineri, si modò vtrumque legitime obtinuit. Ita Armend. d. l. 7. de incompatibilibus benef. n. 53.

a. Sine per vim vniuersi. Vide Flamin. Paris. de resig. benef. lib. 12. quest. 3. n. 49. Quintana. Eccles. lib. 1. cap. 4. n. 12. & cap. 7. n. 7. & lib. 4. temp. 8. num. 46. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. num. 147. Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 5. n. 119.

Decretum hoc obseruandum est in iis tantum Dignitatibus & Canonicatibus quibus à principio coniecta fuit cura animatum, non autem si ab initio illis cura annexa non esset, sed pòtea, ut alunt, ex post facto. Ita decem aliter Aldan. d. tit. 3. num. 6.

a. Sen. Commenda perpetua. Vide Hoied. de incompar. benef. p. 1. cap. 14. a. num. 16. Flamin. Paris. de resig. benef. lib. 3. quest. 1. num. 110. Sayrus in floribus decif. sub tit. de preben. decif. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 8. a. principio, & num. 10. Propter de Augultuon in add. ad quorundam in summa Bullarum, verb. beneficiorum resignatores causa 9. vers. secundo limita. Azot. instr. moral. p. 1. lib. 6. c. 10. quest. 11. vers. verum dubio, & c. 13. §. 3. Aloys. Riccio. d. collect. 474. in med.

19. Commendæ, quæ ad sex menses in Ecclesiis euratatis fieri poterant ab Ordinariis, iuxta cap. *nemo*, de elect. in 6. amplius post Concil. locum non habent, sed deputandi Vicarii suot ad formam c. 18. sess. 24. de reformatione. Ita testet decisum Aldan. d. 11. 3. num. 7.
20. Iuxta ipsius constitutionis dispositionem. Vide Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 5. §. n. 91.

21. Ipso iure etiam, &c.] Quatuor tempora in hoc proposito ante Concil. Trident. distinguit Hoied. d. p. 1. cap. 7. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glossa 5. num. 9. cum seqq. Azor. d. lib. 6. cap. 13. quas. 1. Nicol. Garc. d. cap. 5. a princip. Aloyf. Ricc. in praxi verum fore Eccles. decis. 593. in 1. edit. alias resolut. 332. in 2. edit. Stephan. VVeyms d. consilium. 12. num. 3. cum seqq.

Beneficia plura obtinentes, suas dispensationes exhibere tenentur: per competentes Vicarios rectè cura animarum agatur: beneficia suis obsequiis minime fraudentur.

CAPVT V.

1. De Flores de materia huius cap. agentes.
2. Beneficia incompatibilia obtinentes sunt cogendi exhibere suas dispensationes.
3. Possessor pacificus beneficii tenetur ostendere titulum cum superior ex officio inquirat.
4. Ordinarius non obstant regula de triennali, potest possessorem compellere ad ostendendam dispensationem.

5. Beneficium vacat ipso iure per non ostensionem tituli, seu dispensationis eorum Ordinario postquam beneficiarius moritur fuerit.
6. Vicario assignanda est competens portio ex fructibus beneficii.
7. Congrua portio qua.
8. Beneficium non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fundatione, vel institutione non reperiuntur.

* Lib. 6. decret. de officio, et c. 3. infra c. 7. de reformatione, c. 1. in fin.

Ordinarij locorum quoscunque plura eurate, aut aliàs incompatibilia beneficia Ecclesiastica obtinentes a dispensationes suas exhibere districtè compellant, & aliàs procedant iuxta constitutionem Gregorij X. in generali Lugdunensi Concilio editam, quæ incipit, * Ordinarij: quam eadem sancta Synodus innovandam censet, & innovat. Addens insuper, quod ipsi Ordinarij etiam si per idoneorum Vicariorum deputationem, & congrua portione fructuum assignationem omnino providcant, ut animarum cura nullatenus negligatur, & beneficia ipsa si debitis obsequiis minime defraudentur: appellationibus, privilegiis, exemptionibus quibuscunque, etiam cum iudicum specialium deputatione, & illorum inhibitionibus in præmissis nemini suffragantibus.

1. Vide Couart. in reg. possessor. p. 2. §. 10. n. 9. col. 1. Mascard. de probat. concil. 372. §. n. 18. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. §. 14. n. 35. cum seqq. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. huius, §. 5. Aloyf. Ricc. in collect. decis. 3. collect. 607. & 4. collect. 889. & in praxi fore Eccles. decis. 397. & 701. in 1. edit. aliàs resolut. 335. & 593. in 2. edit. Marc. Anton. Genuelli. in praxi. Archiep. 2. n. 10. nouissimè Steph. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innovatas consil. 6. pag. 49. ubi innovatur cap. Ordinarij de officio ordin. per hoc decretum.

2. Dispensationes suas exhibere, &c.] Beneficia incompatibilia obtinentes sunt cogendi exhibere suas dispensationes, etiam per quinquennium possederint. Ita in vna Aquilana testet decisum Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 2. tit. 4. n. 3.

3. Non possessor etiam pacificus deohe. i. tenetur probare, & ostendere titulum cum superior ex officio inquirat, vide Felin. in cap. licet d. 1. lib. 1. de sum. & in repet. verb. Episcopus, aut alius Prælati, Cofin. in pragmat. lib. 1. de pacifici possessor. §. ordinarij, in gloss. verb. inquirat Bernad. reg. 236. & 763. Selu. de benef. p. 1. §. 2. §. 1. ver. & concludendo. Cened. ad Sexton. collect. 18. num. 2. Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 112. n. 46. cum seqq. Mascard. & ceteros. post eum citatos n. 1. laze Lotter. de re benef. lib. 2. quas. 46. num. 37. ubi num. 16. subdit per impetratum, vel alium, qui præterdatus in beneficio, non posse compelli plura beneficia possidentem exhibere titulum suum, & n. 42. & 43. addit non posse etiam Ordinarium quocunque præterito congere, eum ipse facit se parenti inuito procedendo, aut iuste, iudicialiter tamen, & totam superiore.

Vnde posse Ordinarium non obstante regula de triennali, possessorem compellere ad ostendendam dispensationem, resoluti Flores de Menz var. lib. 2. quas. 23. num. 61. cum seqq. Stephan. VVeyms d. loco num. 1. o. licet enim per reg. de triennali possessor excludatur rectius inquietari in beneficio, non tamen excluditur Ordinarius, ut tenet Petz. l. 3. tit. 16. lib. 9. ordinum. pag. 327. quæ testet Cened. d. collect. 18. num. 3.

Vacare ipso iure beneficium per non ostensionem tituli, seu dispensationis eorum Ordinatio postquam beneficiarius moritur fuerit, tenet Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glossa 15. num. 62. Maslohr. in praxi habendi concilium, reg. 1. dub. 2. num. 23. Ego ipse de officio & potestate Episcopi part. 3. allegat. 57. num. 212.

4. Per idoneorum Vicariorum deputationem, &c.] Vide infra hac eadem sess. cap. 7.

5. Et congrua portione fructuum assignationem, &c.] Vicario assignanda esse eadem portionem ex fructibus beneficii per hunc textum tenet Azor. in suu. moral. p. 2. lib. 6. cap. 19. quas. 1. Sed antequam eam decernat Episcopus, multa periclitari oportet, nempe qualitates, & circumstantias loci, beneficii, personarum, morum, regionis, & alia quæ plurima recensita à Rebuffin. in 1. de congrua portione, §. 8. per iur. & præcipue n. 61. Valenz. consil. 54. n. 42. Sudus de alimentis, tit. 4. quas. 23. num. 44. Stephan. Gratian. de dispensat. cum forensium, cap. 366. n. 17. & cap. 399.

Sed ita Prælatorum arbitrio faciendæ, se continere debet ut non maior centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa computari omnibus

omnibus etiam incertis emolumentis, & alijs ob-
 tionibus communiter percipi solitis, ut statuit
 Pius V. in sua constit. incip. Ad exequendum, sub dat.
 Kalend. Novembrii 1567. quam refert Quarant. in
 summ. Bullar. verb. Vicarius perpetuus. & illam non
 esse revocant per aliam Gregorij XIII. assertum
 Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 3. n. 79. & Campan.
 in divers. iur. Canon. rub. 7. num. 12. Unde quoti-
 dianas dilataciones, aliquæ incerta numerati in

huiusmodi portione resoluit Gonzal. ad regul. 8.
 Cancell. §. 7. primum. n. 185. & consuluit Garder. consil.
 8. Videalia infra cap. 7.

Debuit obsequijs minimè defraudantur.] Benefi-
 ciati non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in
 fundatione, vel institutione, aut statutis non repe-
 riuntur, vel ad quæ antiquissima consuetudine
 non tenentur, ita Aldus. d. iur. 4. n. 4. vbi refert reso-
 lutum in una Cremonen.

*Beneficiorum uniones perpetuæ quæ debeant irritæ declarari post exam-
 inatum ab Ordinariis.*

C A P I T U L U M VI.

1. Dilectores de unionibus beneficiorum agentes.
2. Unionem, & suppressionem revocant.
3. Ordinarii habent facultatem examinandi uniones
 factas à 40. annis citrà à publicatione Concilij nu-
 merandos, quæ non sunt effectuatæ.
4. Non graves partes ad instituciones uniones à 40. an-
 nis citrà factas, quæ non sunt effectuatæ, sed tan-
 tum vult quod Ordinarius possit illas revocare.
5. Uniones perpetuæ per subreptionem obtenta à 40. an-
 nis facta à die publicationis Concilij ab Ordina-
 rio possunt examinari.
6. Visitatores deputati à Commendatariis Ordinariis S.
 Benedicti Vallislesensium non possunt cognoscere de
 viribus unionum factarum Ecclesiæ de Monte-
 serrate.
7. Ordinarii possunt revocare uniones in casibus, qui-
 bus licet de iure communi etiam ultra 40. annos.
8. De censura quid non possit dari de subreptione.
9. Non habet locum in unionibus quæ tempore publica-
 tionis Concilij erant in parte effectum sortitæ.
10. Vno quando dicatur effectum sortita.
11. Causa iusta, seu legitima in unione requisita, nisi ne-
 cessitas, aut utilitas Ecclesiæ.
12. Vno facta per Ordinarium sine causa, vel ex falsa
 causa, nulla est ipsi iure.
13. Causa veniens vera non presumitur.
14. Episcopus confirmat, quomodo non consecratus,
 potest beneficia & Ecclesias sui diocesis unire.
15. Vicarius generalis Episcopi uniones facere potest si
 illi specialiter committatur.

16. Capitulum Sede vacante potest unire sibi Epi-
 scopum.
17. Legatus à latere potest unire beneficia provincie
 sue legationis, absque tamen præiudicio Episcopi.
18. Abbatibus, & alijs tralati Episcopo inferiores possunt
 unire.
19. In unione faciendâ curari debent emaculationes in-
 teriori.
20. Interesse habentes qui sunt, ad hoc ut citentur in
 unione faciendâ.
21. Ecclesiam subiectam Abbati, aut alij inferiori Pra-
 lato non potest Episcopus unire absque illius con-
 sensu.
22. Ecclesiæ si sit inrisparumans in unione de illa fa-
 ciendâ requiritur patrum consensus.
23. Rectoris, seu possessoris antequam consensus non exi-
 giatur in unione de eo faciendâ ab Episcopo, si
 illa debet effectum sortiri post Rectoris ob-
 titum.
24. Dismembratio, seu alienatio partis ipsius beneficii
 non potest fieri nisi ipso vocato Rectoris.
25. Plecti non est vocanda in unione faciendâ, nisi alle-
 garet causam rationabilem non fieri unio.
26. Consensus Capituli Ecclesiæ Cathedralis requiritur
 in unione per Episcopum faciendâ.
27. Consensus Capituli satis est si post unionem de-
 cedat.
28. In unione faciendâ ab Episcopo ipsi Capitulum non
 sufficit illius consensus.
29. Vno quibus modis probetur.

Uniones perpetuæ à quadraginta annis citrà factæ, examinari ab Ordinariis,
 tanquam à Sede Apostolica delegatis, possint: sed quæ per subreptionem, vel ob-
 reptionem obtentæ fuerint, irritæ declarantur. Illæ verò, quæ à dicto tempore citrà
 concessæ, nondum in toto, & vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ deinceps ad cuius-
 vis instantiam fient, & nisi casu ex legitimis, aut alijs rationabilibus causis, & coram loci Or-
 dinario & vocatis, quorum interest, verificandis factas fuisse constiterit, per subreptionem
 obtentæ presumantur: ac propterea, nisi aliter à Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus
 omnino careant.

a Vide sess.
 1. et 9. de
 reformat.
 infra, sess. 2.
 de reformat.
 c. 13. & sess.
 23. de re-
 format. c. 9.

1. Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 26. num. 1. In
 Titoli. praxi Episcopi, part. 1. verb. vno, §. 6.
 & verb. visitat. vers. decemum dubium. Azor. insti-
 tutionum moralium part. 2. lib. 6. cap. 28. quæstio 11.
 Zypcus in analytica postrema iuris Ecclesiastici enar-
 ratione, lib. 5. §. 10. de excessibus Prælati num. 1. Flo-
 res de Mena variis un. quæst. lib. 3. quæst. 23. num. 50.
 Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 7. cap. 29.
 num. 179. Mart. Anton. Genuein. in pract. iurabil. Ec-
 clesiæ quæst. 440. Maslob. in præxi habendi concu-
 sum, præd. 13. dub. 4. num. 3. 6. & 14. secundum Ro-
 manam impressionem. Muret de commutatis, ultim.
 voluntatum, cap. 1. num. 389. & 400. Hieron. Ro-
 barbos Coll. in Concil. Trid.

det. in compend. questionum Regularium, resol. 15.
 num. 32. Tambutinus de iure Abbatum tom. 3. disp. 25.
 quæst. 3.

In regula 13. Cancell. revocantur omnes unio-
 nes, suppressiones, & dismembrationes, siue Apo-
 stolica, siue quæcumque alia auctoritate factæ, quæ
 suum non sicut sortitæ esse Quam, præterquam si sint
 factæ in executionem decretorum S. Concilii. Tri-
 dent. Sed hæc revocatio non se extendit ad unio-
 nes factas ex causâ necessariâ, puta dotacionis, vel
 pro augmento dotali necessario pro sustentatione
 cultus diuini, vt tenent Mohedan. decis. 7. num. 1.
 de privilegiis. Crescent. decis. 1. num. 1. de paroch.

E 2 Put.

- Put. *decis.* 331. § 337. in *antigaliis decis.* 319. in *correl.* lib. 1. Rot. *decis.* 113. lib. 3. § 3. *decis.* Setaphin. *decis.* 982. num. 1. Causale. *decis.* 449. a num. 4. Butat. *decis.* 734. § 9. Lottet. *de re benef.* lib. 1. *quest.* 19. n. 15. Theodol. de Rubis in *singularib. Rota* p. 2. *verb.* vno § 1. *pag.* 112.
3. *A quazaginta annis curā folle.* Istos annos à publicatione Concilij numerandos esse tenet Azor. *cap.* 28. *pas.* ult. Sanchez. *d. cap.* 29. num. 178. Zetol. *d. verb.* vno § 6. vbi decemum allicet possessionem duarum parochiarum quæ per consuetudinem à quadraginta annis citra tanquam vnitz semper sine collatione collatz fuerunt inuestandum non esse.
4. Hoc decretum quatenus dat Ordinariis facultatem examinandi vniõnes factas à 40. annis curā, quæ non sunt effectuatæ, non grauat partes ad illas iustificandas, sed tantum vult quod Ordinarius possit illas reuideret, vt suadet illa dictio aduertationis, *vers.* posita in secunda parte, vbi vult illas quæ non sunt sortitz effectum, verificandas esse, alias præsumi subreptitias. Rot. in *Burgensibus de Clunes* 17. Martij 1591. *coram Orato.* vbi etiam fuit resolutum, hoc decretum loqui vbiusque Ordinarius ex officio vult reuideret vniõnes factas à 40. annis citra, quod potest facere; secus quando in contradictorio iudicio agitur de validitate vniõnis ad instantiam partis, quia hoc casu Concil. nihil disponit, & danti de subreptione vniõnis incumbit onus probandi subreptionem.
5. Vniõnes perpetuæ per subreptionem obtentæ à 40. annis factæ à die publicationis Concilij Trid. computandis, ab Ordinariis possunt examinari, & irritæ declarari. Ita tenet decisus Aldan. in *compensando Cason. resol.* lib. 2. tit. 5. n. 3.
6. Visitatores deputati à Communatariis Ordinis Vallisoleri S. Benedicti, non possunt cognoscere de viribus vniõnum factarum Ecclesiæ S. Matiz de Monteferato eiusdem Ordinis, sic in *vna Vicen. resolutum* fuisse asserit Aldan. *vbi supra.*
7. Per hoc decretum non excluduntur Ordinarij quominus vniõnes reuideret possint in casibus, quibus licet de iure communi etiam vltra 40. annos, refert decisus Aldan. *d. v. n. 4.*
8. *Et quæ per subreptionem, &c.* Vbi in vniõne adest clausula quod non possit dari de subreptione subleuata aliter indicandi, &c. ad instantiam partis, non potest dari de subreptione vniõnis, non habita oris appetitione, non obstante Concilio, quod loquitur quando Ordinarius ex officio non autē quando ad instantiam partis procedit. Ita Rot. in *duo Burgensibus de Clunes* 17. Martij 1591. *coram Orato.*
9. *Vel in parte sortita sunt effectum.* Non habet locum in vniõne, quæ tempore publicationis Concilij erat in parte effectum sortita, vt censuit Rot. in *Burgensibus* vniõis d. 6. Nouembrii 1588. *coram Orato.*
10. Vnio autem dictum effectum sortita, quando ipsius vigore fuit capta possessio, vt resoluist Mandat. *ad reg.* 12. *Cancel.* *quest.* 5. Hoied. *de incomparib. benef.* part. 2. *cap.* 3. num. 21. Nicol. Garc. *de benef.* p. 12. *cap.* 3. num. 281. Mallube. *d. p. 1.* 13. *duh.* 4. num. 5. Aloy. Ricc. *d. resolut.* 176. num. 2. vbi num. 6. tenet vt vniõ dicatur sortita effectum, nõ requirit fructuum perceptionem ex ipsa possessione capta, & citat Rot. in *vna Persuosa beneficii* 1. Aprilis 1596. *coram Card. Blancheto.*
11. *Et Nisi tunc ex legitimis &c.* Ergo causa iusta, seu legitima requiritur in vniõne per Ordinarium factæ, quæ in hac parte est necessitas, aut utilitas Ecclesiæ, vt expresse habetur in *cap. expus.* ubi *de proband.* in *cap. 1. de rebus Eccles.* non alien. lib. 6. &
- docent Rebuff. *de vnion.* num. 38. Azor. *d. part.* 2. lib. 6. c. 28. *pas.* 4. & 13. Nicol. Garc. *de benef.* p. 12. *cap.* 3. n. 108. Sanchez. *d. num.* 1. lib. 2. *cap.* 29. num. 161. Necellitas est quando ptebenda, cui vniõ faciendū est, caret sufficientibus redditibus ad alendum ministrum, *cap. expus.* ubi, *de redditibus ptebendarum suarum nequius sustentari & infra* sess. 12. *de reform.* *cap.* 1. ubi, *propter eorum pauperiam.* Setaphin. *decis.* 1078. n. 4. Vel si Ecclesiæ sit destructa ab hostibus, vel delolata, *cap. 2. de relig. domib.* vel propter populi detrimentum, *cap. ad audientiam* et. 1. *ad iur.* Vel quando Ecclesiæ sunt vicinæ, & resant pauci de populo, aliis mortuis, vt probatur in *cap. 1. temp.* 16. q. 1. 2. Utilitas autem est, quando propter fructuum tenuitatem non inueniuntur clerici idonei ad deseruiendum, vt probatur in *cap. expus.* ubi, *in cap. 1. de Sede vacante*, ubi ne plus fauile personæ quam Ecclesiæ viderentur.
- Si verò sine causa, vel ex falsa causâ, etiam seruata iuris forma, vniõ facta sit per Ordinarium, nulla est ipso iure, vt per Butat. *consil.* 185. num. 23. lib. 2. Nicol. Garc. *d. cap.* 2. num. 113. vbi num. 117. resoluist subreptionem vitiatæ ipso iure vniõnem Apostol. quicquid dicant prædictam vniõnem non esse ipso iure irritam, sed irritandam ex exceptionis, Marian. Socin. Rebuff. Azor. & alij plures, quos refert & sequitur Sanchez *cap.* 29. n. 175.
- Causæ vniõnis veræ non præsumuntur, etiam si Ordinarius, vel delegatus eas inserat in vniõne, & asserat esse veras, sed iuuans fe vniõne tenetur illas probare, vt resoluist Gate. *d. c. 1.* 20. vbi num. 21. tenet quod si Ordinarius, vel Legatus in ipsa vniõne enuntiat adhibuisse causæ cognitionem, & solemnitates requiritas, & respectu causas esse veras, videtur standum eius assertioni, & præsumendum esse pro vniõne, donec contrarium ptoberetur, etiam, si procellerit parte non vocata, quia tunc nullus aderat, qui deberet vocari, refert Ioan. à Coehier *ad reg.* 1. *Cancel.* n. 27.
1. *Coram loci Ordinario.* Episcopum loci Ordinarium cõstitutum, quomus nondum consecratus, posse beneficiis & Ecclesiis vice diocesis vnitz tenet, Marian. Socin. *cap. sicut vnitz* art. 3. n. 53. & 54. q. 10. *extres.* *pral.* Sanchez. *d. 29. n. 14. in fin.*
- De Vicario generali Episcopi, si ab eo id illi specialiter committatur, idem tradunt Marian. Socin. in *d. cap. sicut vnitz* art. 3. num. 43. *com.* segg. Rebuff. *praxi* in *de vnion. benef.* num. 57. & *rit. de forma vicariatus*, num. 102. Anton. Cuch. lib. 2. *insti.* Cason. *lib.* 2. num. 106. Hoied. *de incompar. benef.* p. 2. *cap.* 3. n. 7. *vers.* non est etiam omittendum, Sbroz. *de officio Vicary*, l. 2. q. 115. & q. 116. vbi, Azor. *d. cap.* 28. q. 10. Put. *decis.* 53. lib. 3. Petr. de Perulio *de vnion.* *cap.* 4. n. 32. ex pluribus Romæ decisionibus Theod. de Rubis in *singularib. Rota* p. 2. *verb.* Vicariis § 2. *pag.* 112. Nicol. Garc. *d. c. 1.* n. 69. Aloy. Ricc. in *praxi rerum foris Eccles.* *decis.* 492. in 1. *ad iur.* alibi *resol.* 383. ante n. 1. in 2. *edn.* & Neapol. *decis.* 198. c. 5. p. 4. Stephan. Gratian. *discept.* forens. c. 178. n. 35. Sanchez. *d. 29. n. 123.* Narbona de appellat. *de vicario ad Episcopum* p. 1. n. 213. Lottet. *d. 1.* 8. n. 118.
- De Capitulo Sede vacante idem quod de Episcopo dicendum videtur, dummodo per eam vniõnem iurisdiccionis Episcopali nihil detrahatur, vt per Doct. in Clement. 1. *de stat. monach.* Marian. Socin. in *d. cap. sicut vnitz* art. 3. n. 40. *quest.* 6. Cacialup. *de vnione Eccles.* art. 3. n. 19. Perulio *de rerite* c. 5. n. 26. Rebuff. *d. tit. de vnionib.* num. 66. Hoied. *d. c. 3.* num. 7. *vers.* similiter, Azor. *lib.* 6. c. 28. *pas.* 5. Sanchez. *d. 29. num.* 155. Zetol. in *praxi Episcop.* p. 1. *verb.* vniõ, § 11. & *part.* 2. *verb.* Capitulum, § 4. & *verb.* vno § 7. Marc.

Masc. Anton. Gennens. in praxi. Archiep. Neapol. 85. n. 15. Quas ant. in summ. Bullar. verb. Cap. ant. Sede vacante. q. 9. vers. quae coeclia. Nicol. Gate. d. 12. n. 67. & 68. Raguca de vice Canonici in Capitulo. q. 16. Lotter. d. 12. n. 142.

17. De Legato a latere idem quoque dicendum circa unionem beneficiorum provincie suae legationis, abique tamen praedictio Episcopi, ut per Abb. in d. cap. sicut unire. num. 5. vbi Card. n. 1. Immo in fine. Dec. a. num. 19. Rebuff. d. d. de unionib. a. num. 24. Gambart. de officio & potestate Legati. lib. 3. vbi de potest. Legati in unionib. benef. a. num. 40. Hoied. d. c. 3. num. 7. vers. alterius Legatus. Azor. d. c. 28. quae. 8. & eodem parti. 2. lib. 5. cap. 16. quae. 14. Sanch. d. c. 29. num. 158. Nicol. Gate. d. cap. 2. num. 65. Aloyf. Ricc. d. c. 28. fol. 383. num. 2. & d. Neapol. dec. 198. n. 1. p. 4. Vgolin. de officio Episcopi. c. 3. q. 1. num. 1. Lotter. d. 3. 28. num. 116. & 117.

18. De Abbatibus, atque aliis Praelatis Episcopo infestationibus ita plene subiectis sibi Ecclesias habentibus, ut iurisdictione quasi in episcopali in eis fungantur, seu existente privilegio, aut consuetudine legitime praesentia, idem quoque est resoluendum, ut per Marian. Socin. in d. cap. sicut unire. art. 3. num. 41. & 43. Sbroz. de officio vicarii. lib. 2. q. 115. n. 12. Azor. d. c. 28. quae. 10. Nicol. Gate. d. 12. num. 71. cum segg. Sanch. d. lib. 2. num. 160. Aloyf. Ricc. d. c. 28. fol. 383. n. 3. & d. Neapol. dec. 198. n. 4. part. 4. Lotter. d. q. 28. n. 13.

19. { Vocatur, quorum interest } In unione facienda citari debet eos omnes, quorum interest, probatur Clem. unic. 3. ad bac de stat. Monach. Rot. dec. 133. n. 4. parti. 2. diuersi. Rebuff. d. d. de unionib. n. 43. Hoied. d. c. 3. n. 9. Hentig. conf. 99. n. 6. Azor. d. c. 28. quae. 14. Nicol. Gate. d. 12. n. 103. Aloyf. Ricc. in praxi fore Eccles. dec. 486. & 491. in 1. edit. alias resol. 377. n. 3. & resol. 382. n. 1. n. 2. edit. Setaphin. dec. 1078. Sanch. d. c. 29. num. 161. Lotter. d. q. 28. n. 166. cum segg. Tambor. d. 1. num. 3. d. lib. 15. q. 3.

20. Illos autem, quorum interest esse, in quibus competitus conferendi, vel praesentandi beneficia vni trinitate resoluunt Roch. de iur. patr. verb. bonerific. num. 9. circa med. Ioan. Cochier. in d. reg. 1. Cancell. n. 28. Anton. Patr. lib. 1. definit. forens. tu. 2. definit. 48. & 49.

21. Vnde si Ecclesia sit subiecta Abbati, aut alij inferiori Praelato, non potest Episcopus eam vnire abique illius consensu, ut per Marian. Socin. in d. cap. sicut unire. art. 3. q. 5. n. 62. vbi art. 6. n. 95. concl. 4. recte ait exigi quoque consensum Capituli Ecclesiae cathedralis, refert Sanch. d. c. 29. n. 167.

22. Insup. si Ecclesia sit iurispatronatus, exigitur consensu patroni, ut Episcopus eam vnire possit, quippe quod praedictio sit iuri praesentandi competenti patrono per unionem illam, & idem vt ca. rata fit, exigitur vt patronus consentiat, ita per cap. singulorum de iur. patron. resoluunt. Marian. Socin. in d. cap. sicut unire. art. 6. concl. 6. n. 98. Boët. dec. 345. num. 4. in fine Lambert. de iur. patron. lib. 3. q. 6. art. 2. Bertraud. conf. 73. vol. 4. Couart. praxi cap. 36. n. 11. Nauart. conf. 3. num. 2. de iur. patron. in antiq. Hoied. d. cap. 3. n. 9. Aloyf. Ricc. in praxi fore. dec. 486. in 1. edit. alias resol. 377. num. 1. in 2. edit. vbi num. 5. resoluunt consensum patroni non praesumi, nec de eo statim assertioni Episcopi, Flamin. Patif. de resign. benef. lib. 2. q. 4. 11. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 11. c. 1. n. 479. Azor. d. cap. 28. q. 12. & sequitur Sanch. d. cap. 26. num. 168. & 170. dicens etiam necuti patrono tam seculari, quam Ecclesiastico, posse Episcopo praedictum inferre, resoluunt fassis esse subsequi consensum patroni.

Barbof. Collect. in Consil. Trid.

Non exigitur tamen consensus Reclitoris, suo possessoris beneficii ab Episcopo vniendi, aut si vacet defensor illius beneficii, maxime quando vnio debet fortiri effectum post Reclitoris obitu, vt probat Clem. fin. vers. quod si Reclitor, vbi gloss. verb. vocatur, de rebus Eccles. fin. alien. & ibi Card. quast. n. 7. Anchar. num. 5. Rot. dec. 133. num. 14. parti. 2. diuersi. Setaphin. dec. 1078. num. 3. Aloyf. Ricc. in d. praxi fore Eccles. resol. 382. Nicol. Gate. d. cap. 3. num. 14. & num. 29. Sanchez d. c. 29. num. 171. Ioan. a Cochier. ad regni. 13. Cancell. num. 128. Quid si dicas praedictum generare, quia impeditur ne cum alio permixtari valeat, vel in gratiam alterius illi renuntiari, respondet Rebuff. ad Reg. 21. Cancell. de unionibus, gloss. 11. num. 9. & 10. Hoied. d. cap. 3. n. 9. Azor. d. c. 28. quae. 12. id praedictum non esse confiditabile eo quod permutatio illa, & resignatio pendente a voluntate Superioris, & sine inodi extraordinarij comparandi beneficia, quae id praedictum cedere debet vtilitati communi, ob quam vnio beneficiorum fit.

Dismembrationem vero, seu alienationem partis ipsius beneficii non posse fieri, nisi ipso vocato Reclitore, resoluunt gloss. verb. vocatur, in d. Clem. fin. Petr. Gregot. de iur. rei benef. cap. 13. sub num. 21. vers. si vero Rebuff. in compen. alienat. num. 69. Rot. in Mediolanen. Vniens. 19. Nouemb. 1594. coram Orans.

Plebem non esse vocandam, nisi allegaret causam rationabilem, ne fieret vnio, resoluunt Nicol. Gate. d. cap. 2. num. 219. vbi num. 221. refert in vna Giruoden Vniens. 20. Martij 1600. coram bona mem. Card. Sacrae fuisse resolutum parochianos esse legitimas personas in causa hoc respective, cum illorum interit bonum habere pastorem.

Consensus Capituli Ecclesiae Cathedralis requiritur vnione per Episcopum facienda, vt expressè decidit in Clem. 2. de rebus Eccles. fin. alien. resoluunt Rebuff. d. gloss. 11. n. 2. Paul. Fulse de vfu. lib. 2. cap. 16. n. 5. Petr. de Perus. de unionib. cap. 5. num. 17. Hoied. de incomp. benef. 2. cap. 3. n. 9. vers. tertio requiritur, Setaph. dec. 1078. n. 1. Azor. d. c. 28. n. 12. Nicol. Gate. d. c. 28. n. 145. vbi num. 151. & seg. intelligit, ois consuetudo extet in contrarium, Rot. dec. 688. n. 2. p. 1. recent. Aloyf. Ricc. in dec. iuris Archiep. Neapol. dec. 198. n. 17. p. 4. Sanch. d. c. 29. num. 165. vbi addit quod si Canonici consentire nolint, & iusta causa unionis faciendae subleuet, possunt compelli. Vgolin. de officio Episcopi. c. 3. q. 1. n. 1. Stephan. Gratian. decept. forens. tom. 1. c. 819. n. 3.

Et satis est si huiusmodi consensus post unionem accedat. Rebuff. d. gloss. 11. n. 20. & 21. Azor. d. c. 12. in fine. Sanchez d. cap. 29. n. 165. Nicol. Gate. d. p. 2. num. 147. cum segg. Stephan. Gratian. decept. forens. cap. 2. n. 40. & cap. 57. n. 52. Rota dec. 294. n. 19. cum segg. p. 5. diuersi. Hoied. de incomp. benef. parti. 2. cap. 3. num. 9. Aloyf. Ricc. dec. 198. num. 16. parti. 4. Hieron. Gabr. consil. 100. lib. c. Rota dec. 133. n. 9. parti. 2. diuersi. Poterit tamen quilibet, qui habet interesse, dare de nullitate aut defectum consensus Capituli, cum solemnitas haec sit introduci fauore Ecclesiae, & sic fauore publico, vt censuit Rot. dec. 455. num. 1. p. 2. recent. contra eandem Rot. dec. 133. n. 10. p. 2. diuersi. & Stephan. Gratian. decept. forens. cap. 278. num. 30. existimantes de tali defectu non posse opponi ab alio, quam ab ipso Capitulo.

In vnione vero faciendae ab Episcopo ipsi Capitulo non sufficit illius consensus, cum non possit auctoritate in facto proprio, sed requiritur auctoritas Papae, vt resoluunt gloss. verb. mens. in d. Clem. 2.

quam sequuntur ibi Card. num. 3. Abbas num. 6. & alij, quos refert & sequitur Nicol. Gac. d. cap. 1. num. 168. & censuit Rota in *Perusina beneficij* 4. July 1616. *curam bona mem.* Pena, ubi quod in visione, quæ sit ad favorem Capituli, quam ipsum potest audotificare, requiritur audotitas Papæ, etiam si non fiat vigore decreti *infra sess. 21. de reform. cap. 5.* Si verò vniõ fieret alicui dignitati, vel præbendæ, sufficere Capituli consensum, & non tequitur audotitatem Papæ, tenuit Rota dec. 782. num. 4. p. 1. *diverf.* quod etiam locum habet quando vniõ fit omnibus præbendis distinctis non simul, sed separatim & indistincte vicinque, post multos, quos refert, resoluti Nicol. Gac. d. cap. 1. num. 200. & eiusdem sententia sunt Gonzales reg. 8. *Censuit. gloss. 37. num. 25.* Stephan. Gratia. *disceptat. forensi. cap. 274. num. 34. in fine.* Aloyf. Ricc. in *praxi verum fore Eccles. dec. 488. in 2. adit alijs resol. 379. num. 4. in 2. edit.*

129

Quibus modis vniõ probetur, discessit Rebuff. d. cit. de *unionib. lib. 34. Massat. de probat. conclus. 179. & conclus. 186. & conclus. 113.* Menoch de *presumpt. lib. 6. presump. 80.* Flores de *Mena var. lib. 1. quæst. 10. num. 19.* Nicol. Gac. d. cap. 1. num. 258. *can. segg.* Et in primis probati ex verbis enunciatiuis plurium instrumentorum antiquiorum, ad minus

duorum, in quibus talia beneficia saltem virtualiter tanquam vniõ enunciantur, modò originem habent in diuersis personis non suspicis, resoluunt Put. dec. 1. 40. num. 1. lib. 2. Caputaq. dec. 344. num. 2. p. 3. Scaphia. dec. 326. num. 2. in fine. Causlet. dec. 399. n. 6. Burt. dec. 660. num. 2. Rota dec. 724. num. 3. p. 2. recent. & in *Baronum vicaria* 9. February 1613. *curam R. P. D. Merlunq. in eadem causa* 21. February 1625. *curam bona mem. Patriarcha Mantuanæ*, & hoc maxime procedere quando enunciatiæ enuntriatur ab iis, quæ potestatem vniõnem facere, Mantica dec. 355. num. 6. & dec. 359. num. 7. Rota in d. *Baronum vicaria*. Probati quoque vniõnem in antiquis ex testibus de publica voce, & fama, tenuit Rota dec. 626. num. 4. p. 1. & dec. 714. num. 4. p. 2. recent. dummodò tamen cum fama possessionis de vita probetur etiam titulus, ut fuit resolutum in *Tyrassont. vicaria* 15. Decembris 1617. *curam bona memoria Andree*, & in eadem 20. Martij 1625. *curam R. P. D. Pirræum*. Et eadem Rota quandoque censuit quòd ad probandum vniõnem tequitatur præscriptio immemoralis, ut attestant Theodolde Rubels in *singulari. Rota p. 2. verb. vniõ* 5.2. pag. 113 ubi id procedere ait, quando vniõ allegatur sine titulo, secus verò si cum titulo etiam putatio.

Beneficia Ecclesiastica vniõ visitentur: per vicarios etiam perpetuos cura exerceatur: deputato ipsorum vicariorum si ut cum portione assignanda etiam super re certa, non obstantibus, &c.

CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. ageritis.
2. Visitare potest Episcopus Ecclesias parochiales unitas monasteria Cisterciensium regularium, quantum Generalis in ea sedem ordinariam principalem habeat.
3. Episcopus potest visitare tam beneficia curata vniõa quibuscunque monasteriis, & priuilegiis, quam etiam personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium.
4. Ordinarij non possunt regulariter visitare Ecclesias, & monasteria militiarum regni Portugallia, sed bene Ecclesias ipsi vniõas.
5. Beneficia exempta, an & quando poterit Episcopus visitare.
6. Curata Ecclesia si sint vniõa monasteriis, possunt ordinarij locorum ea visitare.
7. Vicarij Episcopi quia dicuntur.
8. Visitare potest Episcopus Ecclesiam parochialem unitam monasterio, baptisterium, & tabernaculum ubi asseratur sanctissima Eucharistia.
9. Beneficia vniõa vniõneriati Complutensi non potest Ordinarij visitare.
10. Ordinarij visitat beneficia curata vniõa monasteriis, non ipsa monasteria.
11. Habet locum in actu visitationis.
12. Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas, etiam monasteriis, quæ capiti Ordinis sunt vniõas.
13. Visitare potest Episcopus beneficium, aut parochiam vniõam monasterio exempto etiam aliena diocesi.
14. Episcopus visitare potest personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium.
15. Ordinarij possunt temporales, aut perpetuos vicarios constituere in quibuscunque beneficiis Ecclesiasticis, quæ vniõa reperiuntur.
16. Vicarius perpetuus in Parochiali vniõa deputare

non potest Episcopus quando vniõ facta est per vniõam pacti de seruando beneficio per vicariam ad nutum amouibilem.

17. Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus vniõis monasteriis Ordinis Præmonstratensis debent esse amouibiles.
18. Vicarij perpetui constituere potest Episcopus in beneficiis curatis vniõis Cathedralibus.
19. Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione thali vicariæ.
20. Non habet locum in vicariis perpetuis iamentellus.
21. Beneficia etiam curata alijs beneficiis accessorie annexa transiunt in simpliciter naturam.
22. Parochi amouibiles remoueri non possunt nisi ex rationabili causa.
23. Vicarium perpetuum ponendi facultas in Parochialibus vniõis relictur Episcopo arbitrio.
24. Vicarij ad nutum amouibiles possunt per Capitulum in Parochialibus vniõis vniõis, potest amoueri ad nutum ipsius Capituli.
25. Vicarij curam exercentes in Ecclesia exempta prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo.
26. Parochi pro cura animarum non possunt deputari nisi de consensu Episcopi ac prius examinati.
27. Episcopus potest examinare & approbare vicarios Ecclesiarum parochialium vniõarum, & dependentium à Religione Hierosolym.
28. Vicarij perpetui Parochiali vniõis nominari solent non ad Ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficium in quo erigitur vicaria.
29. Cura animarum in Parochialibus vniõis Capitalis Cathedralium, & Collegiarum Ecclesiarum quomodo exercenda.
30. Vicarij ad nutum amouibiles an & quando possint ante iustitiam annuam ferari amoueri.
31. Causa iusta & necessaria requiritur ut erigantur perpetui

perpetua vicaria in Ecclesiam, in quibus poni poterant vicarii amovibiles.

32. Vicarium perpetuum instituere non potest Episcopus quando pro bona pacis & cessatione litium expeditur iustis ad neminem amovibilis.

33. Oblationes sunt computanda in portione assignanda vicario.

34. Vicarius perpetuus Abbatia debet subire omnia onera & restrictiones laici cuius animarum.

35. Vicario perpetuo pertinet omnia onera incumbenda Ecclesiam qua curata est vicaria perpetua.

36. Vicarii merces ex fructibus parochia unita monasterio detrahenda est.

37. Parva assignanda est ex bonis Archiepiscopati, & Capituli cura unita Collegiata illi imminuat.

38. Portio congrua ab assignatione non datur appellatio suspensiva.

39. Consecratio immemorialis ut in beneficiis unitis deserviant per Capellanos amovibiles per hoc decretum tollitur si aliter videatur Episcopo.

40. Privilegia remunerationis gratia concessa non suspenduntur.

Beneficia Ecclesiastica curata, * quæ cathedralibus, collegiatis, seu aliis Ecclesiis, vel monasteriis, beneficiis, seu collegiis, aut piis locis quibuscumque perpetuo unita annexa reperiuntur, a ab Ordinariis locorum annis singulis visitantur: * qui sollicitè provide- re procurent, si per idoneos Vicarios, etiam perpetuos, & ipsi ipsius Ordinarii pro bono Ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur, ab eis cum tertiæ partis fructuum, aut maiori, vel minori, arbitrio ipsorum Ordinariorum, & portione etiam super certa re assignanda, idem deputandos animarum cura laudabiliter exerceantur; appellacionibus, privilegiis, exemptionibus, etiam cum iudicum deputatione, & illorum inhibitionibus quibuscumque in præmissis minimè suffragantibus.

1. Vnde Paul. Fulse, *visitat. lib. 1. cap. 26. num. 29.* Matth. *suas. in præf. & ordin. vis. uniti, cap. 3. num. 1.* Stephan. *Quarant. in summa Bullarum, verb. vicarius perpetuus, etiam à Cochier de iurisdic. ordinarij in ex. comp. p. 2. quest. 45. cum. t. 1.* Attendat. in addit. ad recip. legum Navarra lib. 2. tit. 6. l. 5. 3. 2. à num. 1. Valq. in *op. moral. c. 2. §. 4. n. 206.* Tambur. de iure Abbat. *in tom 3. lib. 1. p. 9. §. 19.*

2. Ab Ordinariis locorum annis singulis visitantur. Episcopus potest ex hoc text. visitare Ecclesias parochiales unitas monasterio Canonico regulari, tamen si generalis in eo sedem ordinatum principalem habeat, ita refert decem Attendar. *vis. sup. §. 2. num. 1.*

3. Potest etiam visitare tam beneficia curata unita quibuscumque monasteriis, & piis locis ex hoc text. quam etiam personas exercentes curam animarum in monasterio Regularium, quibus etiam cura imminet, iuxta cap. 11. *sess. 25. de Regular. ita anellatur resolutum Attendar. d. loco n. 5.*

4. Visitare Ecclesias, & monasteria militiarum regni Portugallie licet regulariter Ordinarii non possint, possunt tamen visitare Ecclesias ipsi unitas, ac eis vicarios perpetuos ponere, per decretum in præfenti; possunt etiam visitare membra, licet non sint unita, etiam si habeant suos visitatores deputatos à militibus regni Portugallie, ita dicit resolutum Aldan. in *compendio Canonice resolut. lib. 3. tit. 2. num. 4.*

5. Beneficia etiam exempta, poterit Episcopus, si intra fines sue diocesis fuerint, tanquam Sedis Apost. delegatus absolute visitare, si autem extra fines fuerint, poterit pariter illa visitare Sedis Apost. delegatus visitare quando beneficia secularia sunt, & Cathedralis illis alia Cathedrali vicinior sit, ex Aldan. *vis. supra*, qui dicit ita decem in *Capitula. quon. 4. Februarij 1593.*

6. Curate Ecclesie si sint unitæ monasteriis, possunt Ordinarii locorum eas visitare, & ponere in eis vicarios perpetuos, seu temporarios, iuxta dispositionem huius decreti, prout eis expedire videbitur, ita refert decem Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 2. num. 11.

7. Vicinior Episcopus potest visitare beneficia secularia, & clericosculares Abbatibus nullius diocesis, ipsosque culpabiles repertos corrigere, & dicitur vicinior Episcopus tantum ille, cuius cathedralis Ecclesia sit Abbatibus proximior, non autem

locis dictæ Abbatibus subiectis, ut per Aldan. *d. tit. 2. num. 6.* vbi refert ita decem *vis. sup. die 2. Angusti 1596.*

Visitare potest Episcopus non solum Ecclesiam parochialem unitam monasterio Ordinis S. Benedicti, cuius cura geritur à Monacho dicti Ordinis, sed etiam Baptistarium & Tabernaculum ubi aservatur sanctissimum Eucharistie Sacramentum in Ecclesia exempta existens, ut per Aldan. *d. tit. 2. n. 7.* vbi dicit sic fuisse resolutum in *una Curien. 5. Aprilis 1631.*

Beneficia unita Universitati Complutensi, ob privilegia, quæ habet, non potest Ordinarius visitare, ut per Aldan. *d. tit. 2. n. 8.* vbi attestatur ita decem *vis. sup. die 22. Iunij 1606.*

Hoc decretum dans facultatem Ordinariis visitandi beneficia curata unita monasteriis, intelligitur de beneficiis extra monasterium, quo casu ex cap. 1. *sess. 25. de Regular.* visitat tantum personas inhabilitatas animarum exercentes, & hæc cumulari non autem privative ab Abbate, ita Rota in *Piscen. inquisitionis 15. Iulij 1590. coram Plao.*

Videntur locum habere in actu visitationis non cum cause cognitione, & via ordinaria procedendo, si essent monasterium, & loca regularia exempta, ut refert decem Nicol. Garc. *d. part. 11. cap. 2. num. 12.*

Episcopus visitare potest Ecclesias curatas, etiam monasteria, quæ capita Ordinum sunt, unitas; nec obstat cap. 11. *sess. 25. de Regular.* quia ibi excipiuntur Ecclesie monasteriorum, in quibus generales, aut capite Ordinum habent sedem ordinariam principalem, ita refert decem Aldan. *d. tit. 2. n. 9.*

Episcopus visitare posse beneficium, aut parochiam unitam monasterio exempto, etiam alienæ diocesis, resoluit Henric. in *summa lib. 7. cap. 15. §. 4. lit. f.*

Episcopum posse visitare tam beneficia curata unita quibuscumque monasteriis, & piis locis, ex hoc text. quam etiam personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium, quibus etiam cura imminet, iuxta cap. 3. *sess. 25. de Regular.* dicit decem Attendar. *vis. addit. ad recip. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 1. §. 4. n. 6.*

Si per idoneos Vicarios etiam perpetuos, &c. Ordinarios posse temporales, aut perpetuos vicarios constituere in quibuscumque beneficiis curatis, quæ unita reperiuntur Ecclesiis cathedralibus, collegiis,

a *infra sess. 24. de refor. c. 9.*
b *vide sess. 25. c. 16. statuit sancta synodus, de cap. c. 5.*

8.

2.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

collegiis, & monasteriis, etiam si in littera vnionis expressa sit clausula vt possit deferuere per Vicarios amouibiles si littere ante Conc. Trident. enauauerint non ita si post illud sub eadem clausula fuerint concessae, resoluit Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 2. n. 9. Flores de Mena varnar. lib. 1. quest. 10. a. n. 36. cum seqq. Tambur de iure Abbatis tom. 3. dispus. 9. q. 18. a. p. 1. ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. allegat. 72. num. 190. vbi etiam aduerto non pugnare cum hoc decreto aliud infra sess. 25. de Regul. c. 11. dum supponit in Ecclesiis monasteriorum vicarios remouibiles poni posse, eo quia hoc, de quo in praesenti, non negat id, quod post in d. cap. 11. est statutum, sed relinquit arbitrio Ordinatum, vt si viderit expedire, perpetui ponant Vicarios.

16. Non posse Episcopum deputare Vicarium perpetuum, quando vnio facta est per viam pacti, & concordiae à Sede Apost. approbate, cum clausula seuiendi beneficio per Vicarium ad nutum amouibilem, quia ex clausula derogatoria contenta in hoc decreto non tollitur pactum, & concordia à Summo Pont. approbata, ad cuius derogationem expressa mentio opus est, resoluit Flores de Mena d. q. 10. n. 41. Sanchez in praesep. Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 2. n. 191. vbi, secundum fallu, qui etiam, ille scilicet num. 44. hic verò in vbi, tertio fallu, tenent nec etiam posse Episcopum Vicarium perpetuum deputare, quando a tempore immemoriali vnio facta est, & ex tunc constat Vicarios fuisse ad nutum amouibiles, sciensibus, & consentientibus Ordinariis, & nunquam Vicarium perpetuum fuisse constitutum.

17. Vicarij Regulares deputandi in Patochialibus, vniis monasteriis Ordinis Praemonstratensis, debent esse amouibiles ad nutum superiorum iuxta constitutionem Pij V. si seculares possunt ab Ordinario constitui perpetui iuxta hoc decretum, ita refert decissum Aldan. d. 11. n. 10.

18. Vicarios perpetuos constituere potest Episcopus in beneficiis Curatis vniis Cathedralibus, iuxta Bullam Pij V. & hoc decretum, dummodo portio Vicarij non excedat fructus Ecclesiae, vt per Aldan. d. 11. x. n. 11. vbi refert sic decissum in vna Assis. sen.

19. Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione tituli vicarij, vt refert decissum Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 2. n. 15.

20. Hoc decretum quatenus permittit Ordinariis constituere posse temporales Vicarios in quibuscumque beneficiis Curatis, quae reperiuntur vnita Ecclesiis Cathedralibus, &c. non habet locum in beneficiis, in quibus vicarie perpetuae iam erectae erant, vt affert resolutum Nicol. Garc. p. 9. c. 2. n. 311.

21. Beneficia etiam Curata aliis beneficiis annexa transeunt in simplicium naturam, dummodo accessorie sint vnita, & cura per Vicarium temporalem non exerceatur, ita dicit decissum Nicol. Garc. p. 11. c. 1. num. 97.

Cura animarum si per Vicarium temporalem deputatum à Priore exerceri solita fuit, illa remanet penes Priorem, & tenetur residere, ita attestatur resolutum Aldan. d. 11. n. 12.

22. Parochi amouibiles remoueri non possunt, nisi ex rationali causa, ex Aldan. d. 11. x. num. 19. Vbi refert sic fuisse decissum sub die 11. Iulij 1626.

23. Vicarium perpetuum in Patochialibus vniis Archidiaconatus, seu aliis dignitatibus, aut canonicatibus ponendi facultas relinquitur Episcopi arbitrio secundum facultatem, & prout colligitur ex hoc decreto, nec constitutio Pij V. obstat eo quod & de vniis ante Concil. intelligatur, ita dicit resolutum Nicol. Garc. p. 11. c. 2. num. 9.

Capitulum si habeat vniitas mensae nonnullas Patochiales, quibus ab immemoriali tempore deferuiri fecit per Vicarios ad eius nutum amouibiles iuxta facultatem libri à Sede Apostolica concessam praeuio examine, & approbatione Episcopi, poterunt huiusmodi Vicarij amoueri ad nutum Capituli, ab Ordinario verò non nisi ex causa legitima atque probata, propter quam etiam perpetui essent, amoueri possunt. Ita dicit decissum fuisse Nicol. Garc. in addit. ad p. 1. c. 2. n. 94.

Vicarij, seu Parochi in Ecclesia exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo, iuxta dispositionem cap. per exemptionem, de priuilegijs lib. 6. vt per Aldan. d. 11. x. num. 16. vbi refert sic fuisse decissum in Capitulo athen. 23. Iulij 1629.

Parochi pro cura animarum non possunt deputari, nisi de consensu Episcopi, & praeuio examine, vt per Aldan. vbi proxime refertur sententia sic decissum in Pisanien. 5. Iulij 1627.

Episcopus potest examinare & approbare Vicarios Ecclesiarum Patochialium vniarum, & dependentium à religione Hierosolymitana, & debet eosdem Vicarios, si idonei reperi fuerint, simpliciter approbare, non autem ad tempus, etiam si sint temporales, nec possunt pro libito eosdem subicere nouo examini, vt per Aldan. d. 11. x. n. 17. asserentem ita fuisse resolutum in Augustana inris. d. 14. Decembris 1630. Nisi superuenierit noua causa & suspicio ignorantiae, qua tunc poterit Episcopus eorum iterum examinare ad effectum cap. sess. 21. de reformat. ex Aldan. vbi sup. dicente sic resolutum in Placentina 26. Augusti 1628.

Nominatio Vicarij perpetui Patochialis vnitate spectat non ad Ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficium, in quo erigitur vicaria, vt statuitur in constit. Pij V. incip. Ad exequendum, sub dat. Kar. Novembris 1567. in illis verbis, Volumus insuper, & ita mandamus quod d. Vicarij perpetui non ad l. b. e. Ordinarios, sed ad nominationem illorum, in quorum Ecclesiis vnitas ponitur cum ipsorum Ordinarium, seu eorum Vicarium praeuio examine, approbatione, deputentur, & sic per hanc constitut. fuisse decissum, refert Nicol. Garc. p. 9. cap. 2. num. 195. vbi num. 309. resolutum illam habere locum etiam quando vicarie vacant in mense reteruato, seu cadunt sub alia reservatione; & num. 316. subdit in eiusmodi Vicariis perpetuis ex hoc decreto, vacantibus in mensibus Apost. seu aliis reteruatis, posse fieri presentationem, seu nominationem, & deputationem, non obstante reservatione; ita tamen quod Vicarij deputati teneantur expedire nomini provisionem, nec alias ad possessionem admitti possint, ex d. constit. Pij V. quatenus statuit quod Vicarij perpetui pro tempore deputandi teneantur expedire nomini provisionem, & solvere annuatim pro portione fructuum sibi assignata, pro qua debet fieri detractio in solutione quinquennij.

Cura animarum in Patochialibus vniis Capitulis Cathedralibus, seu Collegiatarum Ecclesiarum ita exercenda est. Primò si incumbit certae personae, per illam exercenda est; si imminet toti Capitulo, vt per singulos per vices exercetur, cogendi sunt ad illam exercendam, vt notatur in cap. statutum, de elect. in 6. si speciat ad illorum mensam, ita vt institutio illatum personarum, quae illam curam exercet, à nullo superiore facienda esset, Canonici non possunt compelli, vt nec per se ipsos, nec per Vicarios perpetuos illam exerceat. Gloss. vbi. mensam an Clem. i. de excess. Pral. & ibi Card. Immol. Anch. Idem dicendum si per Sedem Apost.

eis esset indulgentia, vt per temporarios cura exerceretur, sed in illis duobus casibus postremis cogi possunt ad constituendos Vicarios perpetuos, ita Nicol. Garc. p. 11. c. 1. n. 9.

30. An, & quando Vicarius ad nutum amouibilis possit ante finitum annum feruiter amoueri? vide Rebuff. in pract. beneficiorum de dispensat. de non residendo. n. 18. & tom. 3. ad leges Gallia. in de mater. posses. in benef. art. 9. gloss. vnic. in pract. Flores de Mena d. quæstion. 10. num. 34.

31. Nisi ipsi Ordinarii, &c.] Hæc verba iustum arbitrium Ordinarii exigit, deinde quod id fiat in visitatione, vnde iustum causam necessariam esse vt erigantur perpetue vicarie in Ecclesiis, in quibus iuxta prædicta poni poterant Vicarii amouibiles, quia deficiente iuste appellari soluant Flores de Mena d. quæstion. 10. n. 47. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 8. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 72. n. 190. in med.

32. Pro bono Ecclesiarum regimine, &c.] Non posse Episcopum perpetuum Vicarium instituere quando pro bono pacis, & cessatione litium, restitue beneficij gubernatione expediret nihil innouari, sed instituendum Vicarium ad nutum amouibilem, sed instituunt Flores de Mena d. q. 10. Sanch. d. c. 29. n. 191. vers. quousq. saluti.

Portiones, &c.] De hac congrua portione assignat la Vicario iuxta formam d. Consilij. Pij V. vide dicta sup. c. 3. in fin.

33. Oblationes sunt computandæ in portione assignanda Vicariis ex hoc decreto, & Bulla Pij V. & talis assignatio partibus citatis est facienda, ita Aldan. d. m. 2. n. 18. vbi refert decisum in Tarleton die 2. Aprilis 1583.

34. Vicarius perpetuus Abbatie debet subire omnia onera respectu curam animarum, & administrationem Sacramentorum; cætera verò omnia ad Abbatem, seu Commendararium eiusdem Ecclesie spectant, in qua est erecta vicaria, vt per Aldan.

d. m. 2. n. 20. vbi asserit sic fuisse resolutum in Eugubina 11. May 1594.

Omnia onera incumbunt Ecclesie, in qua erecta est vicaria perpetua, pertinent ad ipsum Vicarium perpetuum, ex Aldan. vbi sup.

36. Vicarii merces detrahenda est ex fructibus parochie vnite monasterio, non autem ex fructibus monasterij refert decisum Aldan. d. m. 2. n. 11.

37. Cura vnita Collegiæ si immineat Archiepiscopo, & Capitulo, ex bonis Archiepiscopis, & Capituli portio assignanda est, ita dicit resolutum Aldan. d. m. 2. n. 22.

38. Appellationibus] Vide Ceuall. commun. contra communes q. 897. n. 613. part. 4. Loyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neap. decis. 136. part. 2. vbi de appellatione ab assignatione congrue portionis, & quod hæc appellatio deuoluit, sed non suspendat, dicit resolutum Nicol. Garc. d. p. 11. c. 1. n. 11.

39. Per hoc decretum tollitur consuetudo immemorialis, vt in illis beneficiis vnitis deferuatur per Capellanos amouibiles, si aliter Episcopo videbitur, ita refert decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 7.

40. Privilegium.] Non tamen remunerationis gratia concessis, ex quibus beneficium esset vnitum cum clausula ponendi Vicarium ad nutum amouibilem, vt per Flores de Mena d. q. 10. num. 46. Sanch. d. c. 29. n. 191. vers. quantæ saluti, adductentes sub generali privilegiorum derogatione, quam apponit text. in præsentis, non includi privilegia remunerationis causa concessa; limitant tamen illud n. 40. & 50. hic verò in vers. vltimæ saluti, dicitur locis, nisi ex privilegio Pontificio post huiusmodi decretum concessio vnium esset beneficium parochiale, cum clausula instituendi Vicarium ad nutum amouibilem, tunc enim aiunt minimè posse Episcopum contra id privilegium Vicarium perpetuum constituere, dummodo illud ex certa scientia, aut Motu proprio concessum esset, aut cum expressa Tridentini derogatione.

Ecclesias exemptas quasunque Ordinarij locorum visitant vt reparentur, & cura animarum sollicitè habetur.

CAPVT VIII.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.

2. Visitare potest Episcopus quasunque Ecclesias seculares intra fines sue diocesis existentes, etiam si ad Regulares pertineant.

3. Episcopus cuius Cathedralis est proximior, potest visitare quasunque Ecclesias seculares nullius diocesis quantumcumque exemptas.

4. Confraternitates personarum secularium in Ecclesijs Regularium exemptarum existentes, non autem Capellani, vel altaria, visitare potest Episcopus.

5. Altaria, & Capellani in Regularium Ecclesijs etiam per secularium confraternitates constituta visitare non potest Episcopus.

6. Monasteria monialium Regularibus subiecta visitare potest Episcopus in his omnibus, quæ ad clausuram spectant.

7. Capitulum Sede vacante potest visitare monasteria monialium non exempta.

8. Dignitates exemptarum potest Episcopus visitare in concentricis curam animarum illi annexam.

9. Visitare potest Episcopus Ecclesias entitas vnitas monasterijs, & ponere in eis Vicarios perpetuos, siue temporarios, prout expedire videbitur.

10. Visitare potest Episcopus Ecclesias exemptas infen-

rioribus Prelatis subiectas.

11. Et quis Abbas S. Benedicti in eius diocesi suas habet.

12. Visitare potest Episcopus omnes Ecclesias parochiales Regularium sue diocesis, quando in eis contra exercere per Sacerdotes seculares.

13. Visitare potest Episcopus omnes parochiales sua diocesi, etiam si monasteria præterdicta habere iurisdictionem spirituales immutabilem in locis ubi dicta Ecclesia sita sunt.

14. Aliter membrum Religiosum S. Antonij Viennensis, quod cura caret animarum, non potest visitare Episcopus.

15. Visitare non potest Episcopus loca Ecclesiarum secularium non habentium curam animarum in quibus asseruatur sanctissimum Sacramentum, vel ubi confessiones personarum secularium audiuntur.

16. Ordinarij se non possunt interponere ad visitandum, ubi Equites Hierosolymitani habent iurisdictionem spirituales, & temporales.

17. Parochiales Ecclesias, etiam quæ sunt capite Ordinarij, ab Ordinariis visitari debent.

18. Visitari non possunt ab Ordinariis Regulari infermentis.

- nientes de licentia suorum superiorum beneficii simplicium, quae sunt membra monasteriorum.
19. Prioratum Miluani Hierosolymitarum Ordinaris visitare non potest.
  20. Prioratum, qui suis capitibus subfunt, ab Episcopo visitare non possunt.
  21. Ecclesia Militum Hierosolymitarum sui exempta a visitatione Episcoporum, nisi in ceteris teneant ipsam curam.
  22. Episcopos visitari in vim Concilij locum exemptum non potest processum iudicialiter conficere, causaque ordinaria cognoscere.

23. Visitare potest Episcopus tanquam Sedis Apostolice delegatus Parochialem subiectam Monachis Olivetanis.
24. Subdelegatus potest Episcopus, specialiter tamen, facultatem visitandi Ecclesiam collegiatam exemptam.
25. Proceat in inferioribus habitibus intra Episcopalia.
26. Capella regia hinc decreto subiacetur.
27. Non censetur sustulisse rem iudicatam, nec concordiam.
28. Episcopus in visitatione non potest recusari tanquam suspectus.

a. Iustit. feli.
24. de relig.
e.g. & feli.
21. e. 8. Cde.
Tole. 4. c.
35. Conc.
Biacacen. 1.
c. 1. Conc.
Ansel. c. 17.
cap. decem.
motat. c.
Episcoporum
& c. p. 100.
10. q. 1.

Locorum Ordinarii Ecclesias quasque, ^a β quomodolibet exemptas auctoritate Apostolica, singulis annis visitare teneantur, & opportuni iuris remediis providere, ut, quae reparatione indigent, reparentur: & cura animarum, si qua illis imminet, aliisque debitis obsequiis minimè defraudentur: appellationibus, ⁷ privilegiis, consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore praeteritis, iudicium deputacionibus, & illorum inhabitationibus penitus exclusis.

Vide Fr. Emman. *quasi. regul. tom. 1. quasi. 36. art. 3.*
Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verb. visitatio*, & *p. 2. verb. exemptus*, Paul. Fulc. de *visitat. lib. 2. cap. 8.*
1. Villadieg. in *speculo visitat. fol. 32. n. 7.* Et alim. à Cochier. de *iurisd. Ordinarj in exemptis* p. 2. q. 45. n. 1. & p. 4. q. 23. n. 2. Azor. *injur. moral. p. 2. lib. 3. c. 40.*
Aloys. Ricc. in *colleat. d. p. 5. colleat. 1591.* Armen. dat. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. d. 5. §. 2. num. 13. 14. & 84. cum multis seqq.*
Aldan. in *compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 7. incipit. de officio*, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 74. per tot.
Hieron. Roderic. in *compend. quasi. regul. resolut. 15. num. 15.*

2. Visitare potest Episcopus quasque Ecclesias seculares intra fines suae diocesis existentes vigore huius decreti, etiam si ad Regulares pertineant, & ab eis dependant, dum tamen per seculares eis deferantur, ita refert decisum Armen. d. tit. 6. de visitat. d. 5. §. 2. n. 3.

3. Ecclesias seculares nullius diocesis quantumcunque exemptas, & Sedis Apostolice immediate subiectas, earumque Praelatum secularem habentem in eis iurisdictionem quasi Episcopalem, potest Episcopus, cuius Cathedralis Ecclesia est proximior, visitare, vigore Concilij, *sess. 24. de reformat. cap. 9.* ita refert resolutum Armen. d. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. num. 13.

4. Visitare potest Episcopus Confraternitates personarum secularium in Ecclesiarum Regularium exemptarum existentes, quo autem Capellas, vel altaria, quae intra easdem Ecclesias existunt, ita testatur resolutum Armen. d. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. num. 14.

Visitare potest Episcopus confraternitates secularium in Regularium Ecclesiis erectas, & in illas iurisdictionem ad facti Concil. Trideot. praescriptam exercere quacumque contraria consuetudine non obstat, ita Aldan. d. tit. 7. num. 2. ubi refert decisum in S. Congreg. Episcop. in Perellen. 17. Julij 1615.

5. Visitare non potest Episcopus Altaria, & Capellas in Regularium Ecclesiis, etiam per secularium confraternitates constructa, ex Aldan. d. tit. 7. n. 3. ubi testatur resolutum in S. Congreg. Episcop. in Tapen. 11. Augusti 1615, & in Terracina. 22. Iannarii 1616.

6. Visitare potest Episcopus monasteria Regularium subiecta in his omnibus, quae ad clausuram pertinent, etiam si moniales sint Regularibus subiectae, quoties verè cognoverit expedire, ita refert

decisum Armen. d. tit. 6. de visitat. num. 17. & 18. Et circa clausuram delinquentes potest Episcopus tanquam ad hoc Sedis Apostolice delegatus punire, quoties & quando opus fuerit sicut statuit Gregorius XV. in sua constitutione, incip. *Inferabili* sub dat. 9. February 1622.

Capitulum Sede vacante potest visitare etiam monasteria monialium non exempta, exempta vero terminum, ita refert resolutum Nicol. Gatt. de *benefic. p. 1. cap. 7. n. 45.* Armen. d. tit. 6. de visitat. num. 84.

Dignitatem exemptam potest Episcopus visitare in concernentibus curam animarum illi annexam, ita Aldan. d. tit. 7. n. 5. ubi refert sic decisum in Bergen. 18. Augusti 1628.

Ecclesias cutatas vinitas monasteriis potest Episcopus Ordinarius loci visitare, & ponere in eis Vicarios perpetuos, siue temporaneos, prout eis expedire videbitur, ut testatur resolutum Armen. d. tit. 6. n. 83. quem refert Ego ipse d. alleg. 74. num. 41.

Ecclesias exemptas etiam inferioribus Praelatis subiectas potest Episcopus visitare, sicut tradit Armen. d. tit. 6. de visitat. n. 86.

Episcopus potest visitare Ecclesias, quas Abbas S. Benedicti in eius diocesi sitas habet, modò in eis cura animarum exercetur per Sacerdotes seculares, vi per Armen. d. tit. 6. n. 87.

Visitare potest Episcopus omnes Parochiales suae diocesis, in quibus sunt Sacerdotes seculares, licet Ecclesiae sint Regularibus subiectae, siue etiam si sint Ecclesiae Regularium, quando tamen cura exercetur per Sacerdotes seculares, ex Armen. d. tit. 6. n. 88. quem refert d. alleg. 74. n. 12.

Visitare potest Episcopus omnes Parochiales suae diocesis, etiam si monasteria praetenderent habere iurisdictionem spirituales immutabilem in locis ubi dictae Ecclesiae sitae sunt, ut refert decisum Armen. d. tit. 6. n. 89. quem cito d. alleg. 74. num. 13.

Episcopus non habet lus visitandi sacellum, vel altare quod cura caret animarum, & membrum vel religionis S. Antonij Viennensis, ut attestatur resolutum Armen. d. tit. 6. n. 90.

Et postea constitutione Gregorij XV. incip. *Infirmis*, sub dat. 9. February 1622. decisum fuit Episcopum non licere in vim eiusdem constitutionis visitare altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca ubi in eisdem Ecclesiis alteratur

natur sanctissimum Sacramentum, vel ubi confessiones personarum secularium adsumunt, quam decemionem originalem prae manibus habuit, & in typographia Romanæ Cameræ Apost. impressam vidit.

Licet Episcopi visitare possint Ecclesias, quibus imminet cura animarum, non comprehenduntur tamen monasteria, & Ecclesie Regularium, quando sunt Ecclesie in diocesi, ita refert decemionem Armenat. d. 11. 6. n. 93.

16. Vbi Equites Hierosolymitani habent iurisdictionem spirituales, & temporales, ubi Ordinatio non possunt interponere ad visitandum, ut testatur resolutum Armenat. d. 11. 6. de visitat. n. 94. quem refero d. alleg. 7. 4. n. 6. in fine.

17. Parochiales Ecclesie vixit monasteriis, etiam quæ sunt capita Ordinum, ab Ordinariis visitari debent, vixit resolutum Armenat. d. 11. 6. n. 95.

18. Regulares inferiunt de licentia suorum superiorum beneficis simplicibus, quæ sunt tamen membra monasteriorum, seu Religionis, non possunt visitari ab Ordinariis, ex Armenat. d. 11. 6. de visitat. num. 96.

Episcopus incumbens correctioni, & visitationi exemptorum vigore facultatis sibi tanquam Sedis Apost. delegato à Concil. tribuitur, potest procedere contra consecratos impediunt, præsertim si illi eam diocesim commorentur, ut per Armenat. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 94.

19. Priotatum Militum Hierosolymitanorum Ordinarius visitare non potest, cum illi sint Præpositores, non verò Commendatarii, sed visitari debet à Capitulis sui Ordinis, ita Armenat. d. 11. 6. de visitat. n. 101. quem refero d. alleg. 7. 4. n. 27.

20. Priotatus, qui suis capitibus subsunt, etiam Ordinibus Hierosolymitani, ab Episcopis visitari non possunt, ut refert decemionem Armenat. d. 11. 6. de visitat. num. 103.

21. Ecclesie Militum Hierosolymitanorum sunt exemptæ privilegiis summi Pontificis à visitatione Episcoporum præterquam si fuerint curatæ, sicut testatur resolutum Armenat. d. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 6. In convenientibus verò ipsam curam Ordinarius sunt subiectæ, & ab eo visitari possunt, ut decreuit sanctæ mem. Pius V. constit. sua incip. Expedit, sub dat. 21. Septembris 1571. & refertur Piasc. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 46. Aloyf. Ricc. in praxi extra, resol. 76. Etiam à Cochiier. de iurisd. Ordin. n. 4 in exemptis, part. 2. q. 4. l. n. 11. quos adduco d. alleg. 7. 4. n. 26.

22. Episcopos visitans in vim Concilij locum exemptum, seu nullius diocesis, non potest processum

iudicialiter conficere, causæque ordinarias cognoscere, ac definire, ita Aldan. d. 11. 7. n. 6. vbi sic decemionem fuisse refert sub dat. 8. Ian. 1619.

Visitare potest Episcopus tanquam Sedis Apost. delegatus Parochialem subiectam Monachis Olinianis, & hoc debet exprime, & Abbas potest concedere decreta cumulatiue eum Episcopo, sed quateous sunt contraria debent prævalere decreta Episcopi, ut Aldan. d. 11. 7. n. 7. vbi attestatur ita fuisse resolutum in Verone. 28. Iulij 1628.

Subdelegare potest Episcopus facultatem visitandi Ecclesiam collegiatam exemptam, sed opus est subdelegatione speciali, ex Aldan. d. 11. 7. n. 8. vbi refert decemionem in Lucana 1. Februarij 1631.

a. Locum Ordinarij.] Procedere in Inferioribus habentibus iura Episcopalia, tenet Rota in Pifcen. seu nullius iurisdictione 16. Nouembrij 1593. etiam in Giptio, impetita decij. 798. apud Farinac. in c. 1. c. 1. de iur. alias p. 4. diuersor. Aloyf. Ricc. in praxi resolut. 1. 38. n. 3. in 2. d. d.

Abbas, qui exerceat iurisdictionem in aliquo territorio ex consuetudine immemoriali confirmata à Sede Apostol. non obstat hoc decretum quin possit visitare Ecclesias, Rota in Salamantina iurisdictionis 9. Maij 1594. coram Scraphia.

ß. Quamuislibet exempta.] Capella regie huius decreto subiacetur, quia reservatio exemptionis, de qua sess. 24. cap. 11. procedit iuxta terminos cap. cum Capella, de prim. solum quoad suspensionem, vel excommunicationem, aut interdictum, non quoad visitationem, ita Rota decij. 744 p. 1. diuersor. Couar. praxi. cap. 11. n. 5.

γ. Privilegium consuetudinibus, &c.] Non censetur sustulisse nec tem. iudicatum, nec concordiam, ut per Nicol. Garc. de benefic. p. 3. l. 2. n. 202. Non derogat semetipso, & concordia, quæ Episcopus à visitatione excludunt, cum enim faciat diuersas derogationes, censetur aliis non expresse noluisse derogare, idem Garc. d. cap. 2. n. 202.

δ. Et illorum inobstantibus penitus exclusi.] Non posse Episcopum in visitatione recusari tanquam suspectum, dum tamen in ea processum non compleat, & se intra visitationis terminos contineat, sicut etiam in præparatoria inquisitione non posse ut suspectum recusari, nec probatione, vel allegatione suspicionis impediri, quominus per ea extraordinaria, quæ morum correctionem, & emendationem respiciunt, visitatos afficere possit, refertur decemionem Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 1112. alleg. 70. n. 7. Cnti. Philip. p. 1. §. 7. n. 10. Armenat. d. 11. 6. de visitat. n. 7. §. vbi n. 34. secus attenti, si in visitando modum excellit.

Consecrationis munus infra tres menses Episcopi suscipere continentur.

CA P V T IX.

1. Doctores de materia cap. agentes.

AD maiores Ecclesias promoti^a munus consecrationis infra tempus à iure statutum suscipiant, & prorogationis vitra sex menses concessæ nulli suffragentur.

^a Sess. 23. c. quoniam quidem dist. 100. & infra sess. 21. de refo. c. 1.

1. Vnde Syluest. verb. consecratio Prælatorum, Sbroz. de officio vicarij lib. 2. quest. 10. Jacob. de Genf. in autem decij. p. 1. lib. 2. cap. 97. num. 51. Rendina in præparatio recipi. sentent. tit. 38. num. 13. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. consecratio Prælatorum, Franc. Leo in lib. sacro furi Eccles. p. 1. cap. 3. num. 22. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 24. n. 141. Valer. Reginald. in praxi furi parienti lib. 32. tit. 2. n. 18. Car-

pan. in diuersis iuris ann. 7. sub. 6. c. 6. n. 9. Vgolin. de officio Episcop. c. 2. in princip. à n. 2. Molici. in sonoma Theologia moral. ar. 6. c. 7. n. 47. Filiuc. trait. 41. de benefic. c. 5. n. 23. versor. quidem primi, Castald. in praxi eadem. lib. 1. sess. 1. c. 2. n. 3. Sebast. Cezar. in rell. de Eccles. iur. archiep. p. 1. dist. 6. §. 2. n. 11. Metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 1. num. 39. latius infra sess. 3. de reformat. c. 2.

Capitula

Capitula Sede vacante nulli dent reuocandas, nisi articulo occasione obtinendi, aut obtinendi beneficii Ecclesiastici, sub penis, &c.

CAPVT X.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Capitulum, seu eius Vicarius non potest infra annum dare dimissorias etiam ad primam tonsuram.
3. Capitulum non potest infra annum dare licentiam Episcopo commutanti in ciuitate vi ordines Regulares.
4. Capitulum Sede vacante potest infra annum testimonium idoneitatis facere.
5. Capitulum Sede vacante ante lapsum anni potest facultatem concedere obtinendi licentiam a Sede Apostolica de suscipiendo Ordine cum licentia sui Ordinarii, &c.
6. Vicarius Capituli Sede vacante non potest exequi commissiones Apost. in forma Dignum.
7. Nec potest expellere dispensationes matrimoniales directas Episcopis, & eius Vicario generali.
8. Vicarius Papa potest Apost. Sede vacante dimissorias impartiri.
9. Capitulum post annum Sedis vacantis litteras dimissorias, & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante.
10. Dimissorias concedere post annum spectat ad Vicarium capitularem, & non ad Capitulum.
11. Episcopus si est notorie hereticus ad Capitulum Cathedralis Ecclesie pertinet facultas concedendi dimissorias.
12. Capitulum ex causis in Concilio expressis Ordinum interdictis remittere potest.
13. Concilium Provinciale non potest restringere potestatem Capituli vi non concedat post annum licentias dimissorias.
14. Capitulum Sede vacante intra annum dimissorias ad Ordines dare non potest, etiam si haberes seruorum distictum & exemptionem.
15. Dimissorias litteras per eius Vicarium concedere potest Capitulum Sede vacante, articulo beneficiis tam habitis, quam habendis.
16. Articuli occasione beneficii recepti qui dicantur.
17. Articuli occasione beneficii recipiendi qui dicantur.
18. Vicarium Capituli Sede vacante concedens dimissorias intra annum incurrit tantum penam interdicti.
19. Quamuis is, cui concessit dimissorias, illi usum non sinisset.
20. Ordinari ad minores Ordines de licentia Capituli Sede vacante intra annum nullo privilegio clericali, praeterquam in criminalibus, gaudere debent.
21. An possint habere beneficium.
22. Verum gaudeant, si fuerit temporis.
23. Impedimentum hoc perpetuum non esset iurale.
24. Episcopus potest rursus Ordines, qui accepit eius subditi absque suis litteris dimissoriis.

a. Sess. 14.
c. 104. cap.
cum nullus
de rēp. ord
in 6.
b. infra sess.
23. de rēp.
c. 10.

Non liceat Capitulis Ecclesiarum, a Sede vacante, a infra annum a die vacationis, & ordinandi licentiam, aut litteras dimissorias, seu reuocandas, vi aliqui vocant, tam ex iuris communis dispositione, quam etiam cuiusvis privilegii, aut consuetudinis vigore, alicui, qui beneficii Ecclesiastici recepti, siue recipiendi occasione, articulos non fuerit, concedere: si secus fiat, b d Capitulum contraueniens, Ecclesiastico subiaceat interdictio: & sic ordinati, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo privilegio clericali, praeterquam in criminalibus, gaudeant: in maioribus verò ab executione Ordinum, a ad beneficiatum futuri Pralati, sint ipso iure suspensi.

1. Vide Rebuff. in praxi benefic. tit. de deuolut. n. 67. Emman. S. in aphor. verb. Ordo num. 20. Card. Tolet. in infruct. sacerdot. lib. 1. cap. 49. num. 2. Nauarr. consil. 19. alias 27. & consil. 20. alias 28. in nouis, de tempor. ordinat. Sayr. in floribus decr. sub eodem titul. decr. 1. 22. & 65. Hentiquez in summa lib. 10. c. 12. q. 3. Zetoli in praxi Episcop. p. 1. verb. Capitulum, in principio Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 26. verb. sine licentia veris perierit tamen. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 14. concl. 1. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 5. num. 12. Sanch. in apst. moral. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dñb. 20. n. 36. Pet. de Ledesma in summa p. 1. ar. 1. de Sacrament. Ordinis cap. 8. concl. 3. Piae. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 13. Azot. in sum. moral. part. 2. lib. 3. c. 49. quæst. 5. Suar. tom. 5. de censuris, disp. 31. sect. 1. n. 20. Forcat. de Sacramento Ordinis cap. 4. n. 4. Rendina in prompt. recep. fentat. tom. 1. tit. 10. a. num. 1. Quat. in summa Bullary verb. Capitulum Sede vacante, verb. decimis quero, Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 26. littera C, in vniuersim. edit. Franc. Leo in thesauro fore. Eccles. part. 3. c. 8. num. 47. cum seqq. Campan. in diuersor. iuris canon. rubric. 9. cap. 7. Aloy. Ricc. in praxi aurea resolu. 106. & in decisuris Archiepiscop. Negrati in cap. 4. decr. 285. Bonacina de Sacrament. disp. 8. quæst. vnic. par. 4. num. 22. Raguz. de voce Canon. quæst. 159. num. 2. Bonacina de suspension. in particulari disp. 3. quæst. 1. par. 10.

ex num. 25. Nicol. Gate. de beneficiis part. 5. c. 7. n. 93. cum seqq. Monet. de commut. vltimus non voluntat. c. 10. num. 64. cum multis seqq. Cardoso in praxi Inducum verb. Capitulum. num. 5. Molin. de Iustitia tract. 5. disp. 11. num. 4. Marcel. Vulp. in praxi iudic. Eccles. lib. 3. q. 4. cap. 44. num. 20. Homobon. de Bonis de excomm. Eccles. p. 1. ar. 1. 2. cap. 1. quæst. 6. pro fin. Metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 7. n. 10. cum seqq. vbi n. 23. telolu dimissorias a Capitulo Sede vacante tit. & recte datas non expirare per ingressum moderni Episcop. & num. 23. cum multis teneo dimissorias huiusmodi semper valere tam vigente, quam defuncto dante. Match. de Sagam. Ordine. ar. 1. p. 6. c. 3. a. n. 11. Valenzuel. conf. 107. n. 2. tom. 2.

Capitulum, seu eius Vicarius Sede vacante non potest infra annum dare dimissorias, etiam ad primam Tonsuram, vt resoluunt Quatran. d. verb. Capitulum Sede vacante, verb. decimiquar. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 14. n. 6. Maiol. de iure. lib. 4. c. 2. n. 1. Nicol. Gate. de benef. p. 5. c. 7. n. 93. vbi additio. Aloy. Ricc. in praxi aurea resolu. 106. Monet. de commut. vltimus, c. 10. n. 74. Nisi concedat ci, qui ei pigrescentia a patronis laicis ad beneficium Ecclesiasticum intis patronatus ipsorum, vt illud obtinere valeat, secundum Nicol. Gate. d. c. 7. n. 93. Molfes. in sum. Theologie moralis tract. 6. c. 7. n. 50.

3. Non potest dicto anno durante dare licentiam Episcopo commoranti in ciuitate, vel diocesi, vt ordines Regulares, etiam praeuio examine per ipsum Vicarium factio, ex Ragula de voce Canonice, quae §. 19. num. 4.

4. Potest tamen Capitulum Sede vacante infra annum testimonium idoneitatis facere, vt tenent Nauarr. conf. 19. in antiquis alias 27. in nouis de tempor. Nauarr. conf. 19. in antiquis alias 27. in nouis de tempor. Sane in floribus decess. sub eod. tit. decess. 1. Bonacina de Sacram. dist. 8. quae §. 1. vbi p. n. 1. 4. 2. 4. & d. p. n. 1. 1. num. 24. Galet in margar. casuum confuent. verb. Capitulum §. 5. Molin. d. tr. 1. §. 1. d. 1. 1. num. 4. verum quomodo Marcel. Vulpe d. cap. 4. n. 2. Marchin. d. p. 6. cap. 3. num. 17. & 18. Clarin. controuers. forens. lib. 1. cap. 46. v. 12. Ego ipse d. alleg. 7. n. 16. Quaran. d. ver. decimo quae §. 1. num. 33. Monet. d. c. 10. n. 183. vbi refert modernum Cursu Romanæ stylium habere vt Sede Episcopali vacante ipse quoque testimoniales, deatur ab Ordinario vicinote.

5. Potest quoque ante lapsum anni vacationis Sedis obtinere facultatem a Sede Apostolica de suscipiendo Ordines cum licentia suis Ordinarij huiusmodi facultatem subdiuina concedere, vt tenent Nauarr. conf. 19. in antiquis alias 27. in nouis de tempor. ordin. Piafco d. c. 1. n. 13. ver. Capitulum, Ego ipse d. alleg. 7. num. 14. Diana p. 5. tr. 1. c. 10. resolu. 40. ver. §. 3.

Potest insuper anno durante Episcopo extero concedere excoitionem Pontificalium, & ordinationem propriorum subditorum, non tamen subdito Vicarii Sedis, vt resoluunt Henric. in sum. lib. 10. c. 12. §. 1. Quaran. d. verb. Capitulum Sede vacante §. 1. Marc. Ant. Genuen. in praxi Archiep. Neapolit. c. 87. n. 33. Piafco. loc. proximo citato, Nauarr. conf. 17. de temp. ordin. Mollesan. sum. tr. 1. c. 2. n. 18. Marchin. d. p. 6. c. 1. n. 16.

Sede Episcopali vacante pro suscipiendis Ordinibus infra annum non est aduendus vicinote, vel Metropolitanus, sed aduenda est Sede apostolica, vt refert decium Nicol. Gare. p. 5. c. 1. n. 93.

Vicarius Capitularis Sede vacante executioni demandare potest litteras Episcopo per S. Congregationem directas, & ab illo non exequitur, vt per Aldanum compend. resolu. canon. lib. 2. n. 1. num. 1. vbi dicit ita fuisse decium in S. Congreg. Episcop. sub die 10. Aprilis 1675.

6. Vicarius huiusmodi Capituli Sede vacante non potest exequi commissiones Apostolicas in forma Dignorum, & alias directas Episcopo, vel eius Vicario generali inuitu officij, vel sub nomine dignitatis, ex eodem Aldan. eadem loca, vbi testatur resolu. sub die 2. Augusti 1631.

7. Nec potest expedire dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius Vicario generalis, vt contra Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 27. n. 29. tenet Aldan. d. loco, refertens decium sub die 24. Maij 1621. Et sic iam hodie Capitulum Sede vacante exequi non potest causas Vicario Episcopi delegatas, nisi in commissione exprimeretur nomen diocesis tantum, vt g. Vicario Brachati sic, quia dum Sedes vacat, Vicarius est officialis illius diocesis, ita nouissime Marcel. Vulpe in praxi iudic. for. Eccl. cap. 44. n. 6.

8. Vicarius Papæ non prohibetur etiam statim post vacantem Sedem Apost. dictas dimissorias impartiri, eo quod hoc decretum minime restringit iurisdictionem Sedis Apost. quamuis vacantis, pro vt resoluunt Maior de irregular. lib. 4. cap. 6. Henric. lib. 10. cap. 12. §. 3. Salzed. d. cap. 26. lit. C. ver. p. n. 1. Campan. d. 2. n. 6. Ego ipse d. alleg. 7. n. 13. Marcel. Vulpe d. 2. n. 34. & d. 3. n. 44. n. 20. n. 10. n. 10. n. 10.

Barb. Celsus in Concil. Trid.

¶ Infra annum, &c.] Capitulum post annum Sedis vacantis litteras dimissorias, & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante, sicut decimum attestatur Nicol. Gare. d. p. 5. cap. 7. n. 93. quique prosumt etiam finita Capituli auctoritate, Bonacina d. puncto 1. n. 27. Alder. d. 2. cap. 5. n. 91.

Dimissorias post annum concedere spectat ad Vicarium Capitulum, & non ad Capitulum, vt resoluunt Aldan. d. 11. §. 1. num. 5. refertens sic fuisse resoluunt in S. Congreg. Episcop. in Neapolitana sub die 12. Ianuarij 1604.

Episcopo si est notorius haereticus. ad Capitulum Cathedralis Ecclesiae pertinet facultas concedendi dimissorias, vt refert decium Nicol. Gare. d. p. 5. cap. 7. num. 93.

Capitulum Cathedralis, non autem eius Vicarius, in calibus, in quibus eadem Sede Episcopali vacante licet per hoc decretum dimissorias concedere, potest etiam ex causis in Concilio expressis Ordinum interstitia remittere, ex Aldan. d. 11. §. 1. 6. vbi refert sic decium sub die 17. Maij 1600. & ibi etiam habetur Vicarium Capituli non posse etiam ex causis in Concilio expressis Ordinum interstitia remittere, cum non possit magis, quam Vicarius Episcopi.

Concilium Provinciale non potest restringere potestatem Capituli, vt scilicet non concedat post annum litteras dimissorias ordinandi ad ritulum paritum, vel pensionis, sed haec in re obstatendum est c. 1. §. 1. de reform. quod docet, obtinentes pensionem, vel pensionem non promouendos nisi Episcopus pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum iudicauerit eos assumendos esse, vt refert decium Gare. d. p. 5. cap. 7. num. 93.

¶ Etiam cuiusvis privilegij, &c.] Non potest Capitulum Sede vacante infra annum dimissorias ad Ordines dare, etiam habet retentorium distinctionem, & exemptum ob inmemorabilem possessionem, & sunt iudices ordinarij, ita Quaran. d. verb. Capitulum Sede vacante, ver. decimo quae §. 1. Aloy. Ricc. in decisuris Archiep. Neapol. d. 185. p. 4. Arlatius non furit. Arlatius beneficiis tam habitis, quam habendis potest Capitulum Sede vacante per Vicarium ab eo electum intra annum litteras dimissorias concedere, tenet Salzed. d. cap. 26. lit. C. ver. p. n. 1. Gare. d. p. 5. c. 7. n. 96. Molin. d. tr. 1. disp. 11. n. 4. ver. quomodo. Zetel. in praxi Episc. p. 1. verb. Capitulum, in praxi, ver. secundum. Quaran. d. ver. decimo quae §. 1. Monet. d. c. 10. n. 180. vbi resoluunt posse huiusmodi Capitulum pro arctatis litteras dimissorias ei concedere, qui habet Episcopum, ad quo ratione originis, domicilij aut alterius beneficij compatibilis ab eo recepti illas possit obtinere.

Arctati occasione beneficij recepti illi dicantur, qui obtinent aliquod beneficium requirens beneficium personale, ratione cuius de iure, consuetudine, privilegio, statuto Ecclesie, vel fundacione intra annum tenentur se promoueri facere, vt resoluunt Nicol. Gare. d. p. 5. cap. 7. n. 98. Vgolin. d. p. 1. Episc. cap. 26. §. 2. n. 5. ver. & primi. Aloy. Ricc. in praxi aucta resolu. 98. exemplificantes in eo, qui obtineat parochialem Ecclesiam, quod sit arctatus ad sacerdotium intra annum, & in eo qui obtinet canonicatum ad Ordinem illi annexum, & in aliquibus beneficiis, seu capellanis requirentibus ex institutione seruatum personale, seu aliquem Ordinem, latet Monet. de com. vbi. volum. 2. c. 10. n. 166. cum multis sequ. vbi cum Gare. & Vgolin. eadem, idem eadem ratione dicendum putat, vbi Ordo suscipiendus beneficij est ita annexus, vt tempore promotionis in eo constitutus esse debeat, qui beneficium obtinet sed impetrans dispensatus fuit, vt hoc non obstante

huius

huiusmodi beneficium posset obtinere, vel ubi in litteris continetur expressum. Non obstantibus alijs, hinc &c. per quos effectus gratie nostre impeditur valeat, quoniam illi, vel differri, aut similis.

17. Atque verò occasione beneficii recipiendi illi dicuntur, qui habentius seu sunt vocati ad aliquod beneficium vacans, seu capellaniam, quæ tamen requirit actum certum Ordinem, quo illi catent. Vel illi dicuntur, qui cum sint ordinati prima tonsura, sunt presentati ad beneficia: ita Aloyf. Ricc. d. resol. 98. Monet. d. cap. 10. n. 173. Vguld. §. 20. n. 5. Nicol. Ricc. d. cap. 7. n. 99. & 100. ubi inquit, totum tenet electum in concursu ad beneficium curatum, cuius collatio faciendâ est à Papa, non posse interim dici arctatum, tã occasione beneficii recepti, quàm recipiendi: de num. 102. patet resolutio non dici arctatum occasione beneficii recipiendi illum, cui aliquis vult resignare aliquod beneficium requirens actum Ordinem, quo ille catet, de quo etiam Aloyf. Ricc. de resolut. 98. n. 2. & 3. Monet. d. cap. 10. n. 176.

18. §. Capitulum contramienis, &c. Vicarius Capituli Sede vacante concedens dimissoria intra annum, non incurrit penam suspensionis per annum, iuxta cap. 10. sess. 23. sed tantum poenam interdicti, iuxta hoc decretum Franc. Leo in responsa fere Eccl. p. 3. cap. 8. n. 48. Molin. d. tral. 3. disp. 1. n. 4. ita quod non prohibetur concedere alias dimissoria, Rot. in Bergen. Canon. 1. 17. Oltobr. & 28. Novebr. 1586. eorum Capituli, ubi actum fuit dictum quod casu, quo hoc decretum imponeret poenam suspensionis, alij tamen dimissoria dare post annum valent, si non sit declaratus suspensus, sed sit occultus, & toleratus.

19. Vicarius Capituli Sede vacante concedens intra annum dimissoria, incidit in poenam huius decreti, quævis si cui concessit, vñ non fuerit, nam actus fuit perfectus quoad concedentem, per quem non stetit, vt refert decisum Nicol. Garc. in addit. ad d. cap. 7. num. 92. Marchin. d. p. 6. cap. 3. num. 15.

Et sic ordinati, &c. Ordinatores ad minores Ordines de licentia Capituli Sede vacante intra annum nullo privilegio clericali, præsertim in criminalibus, gaudere debent, tenent Nauarr. consil. 20. alijs 28. n. natus, sub tit. de tempor. ordi. Sayt. an floribus decij sub cod. tit. decij. 22. in prin. Henricus sum. lib. 1. §. cap. 38. §. 2. in l. 6. Quærantur sum. Bulgar. verb. Ordo, vers. secundo lumen, Tulet. in vñtra 28. Sacerd. lib. 1. cap. 1. 9. vers. secunda, Lessaust. lib. 2. cap. 34. sub n. 94. Mart. de iurisd. p. 4. casu. 149. n. 8. Campan. in diversis Canon. rub. 9. cap. 2. n. 9. Thom. Valac. tom. 1. alleg. 45. n. 19. & 20. Franc. Leo d. p. 3. c. 8. n. 47. Marchin. d. p. 6. cap. 3. n. 12. ubi subdit hanc privationem privilegij clericali hodie non incurri nisi post Iudicis declarationem, iuxta constitutionem S. D. N. Urbani VIII Leontra malè promotos, Ceuall. commun. contra commun. tom. 4. §. 897. n. 31. vbi dicit textum in præsent loqui de ordinato ab Episcopo alieno cum litteris inferiorum Prælatorum.

Au possint sic ordinari habere beneficium? vide Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 4. quest. 2. num. 58. Nau. loco proxime citato. Quæritur de veris, Capitulum Sede vacante, quest. 10. vers. hinc contingit.

§. Gaudet. Hoc verbum esse futurum temporis, ac proinde per illud non suffigi ipso iure poenam, resoluunt Nauarr. d. consil. 28. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 46. num. 18.

Ad beneficium futuri Prælati. Impedimentum hoc perpetuum non fuit, sed temporale, donec scilicet aliud placeat fuisse successori, tenet Sacerd. d. cap. 26. vers. sine licentia, versibus autem dimissoria. Suar. tom. 5. de censur. disp. 31. §. 1. n. 20. Pet. de Ledesma p. 1. tral. de sacram. Ordin. cap. 8. cens. 5.

Posse Episcopum ratificare Ordines, quos accepit eius subditus absque suis litteris dimissorialibus, dicit Fr. Emmann. in iur. tom. 2. cap. 14. num. 15. contra Rebuff. in praxi benefic. tit. de formalit. dimiss. num. 3.

Facultates de promouendo continere debent expressissimam causam, ob quam alienum accedere debeat Episcopum.

C A P I T U L U M X I.

1. Dolores de materia cap. agentis.
2. Facultatem habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis.
3. Facultas suscipiendi Ordines à quocunque sine dimissoria proprii Episcopi non censetur renouatio, quoniam causa concessione cessat.

4. Regularis Superior quomodo subdico Regulari dimissoria ad Ordines condere debeat.
- Et in dimissoria causa rationabiliter exprimenda, quare proprius Episcopus dimittens nolit, aut nequeat amplius ordinare, ibid.
5. Dimissoria nemini non examina concedenda.

Facultates de promouendo à quocunque, non suffragantur, a nisi habentibus legitimam causam, ob quam à propriis Episcopis ordinari non possint, litteris exprimendam: & tunc non ordinantur nisi ab Episcopo in sua diocesi residente, aut pro eo Pontificalia exercente, & diligenti prout examine.

1. **V**ide Piasce, in praxi Episc. p. 1. c. 2. n. 12. pag. 29. Campan. in diversis Canon. rub. 9. cap. 7. n. 4. Thom. Valac. allegat. l. in tom. 1. alleg. 5. num. 52. cum seqq. & facit per me adducta de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 7. num. 18. cum seqq. & præcipue num. 21.

2. Facultatem habens à Papa promouendi à quocunque non potest promoueri ab Episcopo in aliena diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis per hoc decretum, nisi Episcopus illius diocesis constitueret suum Vicarium illum Episcopum exterum vt pro se promoueat, sicut non sufficit simplex licentia, sed constitutio in sui locum requiritur, vt probatur ex hoc cap. libi, vel ab eo quod pro eo, &c. ita decisum refert Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 1. tit. 4. num. 3.

Causa verò, quæ adducitur Papa licentiam clarigius est suscipiendi Ordines à quocunque sine dimissoria proprii Episcopi, si postea cesseret, non propterea censenda est renouata prædicta facultas, vt nequeat amplius impetrari ea vti, & sequè promoueri facere à quo maluerit, ita decisum refert Campan. d. cap. 7. num. 5.

Superior Regularis, qui licentia dimissoria subdito suo item Regulari ad Ordines dare debet, ad Episcopum

Episcopum diocesana illius monasterij, in cuius familia ab iis, ad quos pertinet, is Regularis positus est, tenetur Episcopo diocesano absente, vel ordinationes non habente, ad quemcumque alium Episcopum illi dimissorias absque fraude concedere, expressa in illis huiusmodi causa absentie diocesis Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendam, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit examinetur quoad doctrinam, contravenientes autem officij, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis actus, & passus privationis, ac alias arbitrio Sanctissimi reservatas penas incurrunt; ita Clemens VIII. inviolabiliter observari mandavit sub die 15. Martij 1596. vt referunt Capuccini in addit. ad compend. verb. Ordines sacri. §. 4. in fine Piassec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 14. Vgolin. de officio Episcop. cap. 26. §. 10. n. 2. Campan. in diversis iuris Canonici rubr. 12. c. 13. n. 37. Fr. Ludovic. Mitanda in manuali Pralatorum tomo 1. quest. 18. art. 2. Hieron. Roderic. in compend. resolu. regular. resolu. 106. num. 15. Ego ipse allegatione 7. num. 18.

Nisi habentibus legitimam causam, &c. In litteris dimissorias debere causam exprimi rationabilem quate proprius Episcopus dimittens nolit, ac nequeat dimissum ordinare, probat. cap. 1. de tempor. ordina. lib. 6. & videtur insinuate Concilium in presentia, quz iura explicat Thom. Valase. d. ad §. 5. n. 5. §. 4. licet ibidem ex Rebusian praxi tu de iur. dimiss. num. 28. & Salzed. ad Bernard. cap. 29. verb. sine licentia, vers. oportet, aliter in aliquibus prouincis esse consuetudine receptum, vt nulla causa assignetur.

¶ Es diligenti praxio examine. Neminis non examinato concedenda esse dimissorias; statui Concilio infra cap. 3. §. 15. de reservatione, & ab extraneo vigore litterarum dimissorialium quomuis non ordinari, nisi diligenti praxio examine, deciditur in hoc cap. ex quibus ita iunctim consideratis ab vtroque debere examinationi ordinandum, resoluitur Piassec. d. c. 1. n. 11. pag. 29. Campan. d. rubr. 9. c. 8. n. 3. 1. vers. sed ne. Bonicina de Sacrament. dist. 8. quest. vltima, pmu. 4. n. 35. Gutierrez canon. lib. 1. c. 26. n. 24. Ego ipse d. allegat. 7. n. 12.

Facultates de non promovendo, praterquam in casibus à iure expressis concessæ, ad annum tantum suffragentur.

CAPVT XII.

Facultates de non promovendo, praterquam in casibus à iure expressis, concessæ, ad annum tandem suffragentur.

Vide metipsum de officio & potestate Parochi, cap. 5. à n. 24. vbi citio hoc decretum nouissime Steph. Weyms ad consuetud. 24. ex antiqua iure desumpta, &

per Concil. Tridentinum consil. 4. pag. 15. cum seqq. vbi innovatur Clem. vi. n. de aia. & qualis per hunc text. Concilij, & n. 2. in fine, meminit huius decreti.

Cap. licet eadem, & cap. cum ex co. de elect.

A quocumque presentati non insistantur, nisi praxio examine Ordinarij, & approbatione, exceptis ceteris.

CAPVT XIII.

1. Approbatio, & examinatio ab Episcopo facienda non requiritur in beneficiis simplicibus, quorum collatio libere spectat ad inferiores.
2. Examinanda de nouo sunt capsi beneficiari in quolibet ascensu.
3. Examen requisitum in hoc decreto dicitur de forma, & debet precedere.
4. Examen nouum requiritur in quolibet ascensu, qui sit in aliquibus Ecclesijs.
5. Examen, de quo in hoc decreto requiritur in beneficiis recipiendis in quolibet ascensu.
6. Presentari ad beneficia simplicia, absque praxio examine Episcopi, insitum non possunt ab iis, ad quos insitum spectat.
7. Beneficia in Ecclesijs patrimonialibus sine receptis, numeratis, & non numeratis, nullum consequi potest sine praxio examine, & approbatione Episcopi.
8. Beneficia seruicia obtineri non possunt, nisi praxio examine, & approbatione Episcopi.
9. Examen nouum non est necessarium in promouendis faciendis de beneficiis ex causa permutationis.
10. Examen nouum requiritur in permutatione de beneficio curato, & simplici.
11. Examinari non potest Episcopus ad beneficium simplex illum, qui iam examinatus est pro Ordinis sacri promotione.
12. Promissus à Papa in forma gratiæ de simplici beneficio sacrum Ordinem annexum habente non debet Barbof. Collect. in Concil. Trid.

- examinari ad eundem Ordinem suscipiendum.
13. Examen eius, quæ est presentati à patrone, de cuius patronatus validitate in petitorio controversatur coram Episcopo, debet ipse adiuuare.
  14. Presentatio soli Episcopo facienda est ad effectum examinis dumtaxat si insitum legitime pertinet ad inferiores.
  15. Abbates, & alij etiam omnem iurisdictionem habentes ordinariam non possunt insinere in beneficiis simplicibus presentatum à patrono absque praxio examine Episcopi.
  16. Collationem beneficiorum simplicium in Ecclesijs exemptis obtinentes non tenentur eas, quibus dicta beneficia conferre intendunt, Episcopis presentare.
  17. Ecclesijs parochialibus aut curatis subiectis multis S. Iacobi Hierosolymitanis, quomodo presidenda.
  18. Examinatus, & approbatus semel ad unum beneficium, non est amplius examinandus ad aliud simile.
  19. Promissus in forma Dignitatis, si per duas vices tantquam non idoneus ab examine fuerit reiectus, an possit tertia vice approbati.
  20. Parochi in Ecclesijs exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo.
  21. Approbatus, & promissus ab antecessore de Ecclesijs parochialibus, potest ab Episcopo successore iterum examinari superueniente rationabili causa.

22. *Examinandi non sunt de literata ad Canonicatum Cathedrali Ecclesia qui Diaconi, Subdiaconi, aut Presbyteri fuerint.*
 23. *Canonici, si melius examinatus in Urbe, non est iterum examinandus ad alium Canonicatum sine iure.*
 24. *Episcopus, cui commissum est examen, an possit illud delegare.*

25. *Appellari non potest ad effectum evitandi examen.*
 26. *Appellatio non tollit ad mala relationes, & grauium, ac reprobatione examinatorum.*
 27. *Presentatus, si electus ad beneficium simplex potest absenti si non sit ab Episcopo institutus.*
 28. *Debet non excusari ab examine quando potest provideri de aliquo Ecclesia parochiali.*

a. In his scilicet, 24. & 28. ubi exceptio videtur reuocari.

Presentati, seu electi, vel nominati a quibusvis Ecclesiasticis personis, etiam a Sedis Apostolicæ Nunciis, ad quouis Ecclesiastica beneficia non instituantur, nec confirmantur, neque admittantur, etiam prætextu cuiusvis priuilegij, seu consuetudinis, etiam ab immemorabili tempore præscriptæ, nisi fuerint prius a locorum Ordinariis examinatis & idonei reperti. *a* Et nullus appellationis remedio leuiter possit, quo minus examen subire teneatur, *β* presentatis tamen electis, seu nominatis ab Vniuersitatibus, seu Collegiis generalium studiorum exceptis.

b. Vide scilicet, 24. & 28. ubi exceptio videtur reuocari.

1. **A**probatio & examinatio ab Episcopo facienda non requiritur in beneficiis simplicibus, quorum collatio libere spectat ad inferiores, ita decusum testatur Nicol. Garc. *de beneficiis*, p. 9. cap. 3. num. 10. Campan. *in diuersis iuris Canon. rubr. 5. cap. 3. num. 6.* Mallob. *in praxi habendi concursum* reg. 10. dub. 1. num. 2.
 2. Examinandi de nouo sunt, & per Ordinationem approbandi cepti beneficiari in quolibet ascensu, ut refert resolutum Gonzalad reg. 8. *Cancel. glof. 34. num. 74.*
 3. Examen requisitum in hoc decreto dicitur de forma, & debet præcedere, Rota in *Calaguriana beneficii* 7. May 1584. coram Clemente VIII. & in *Calaguriana de Ormillos* 12. Octobris 1587. coram Card. Pamphilo sen. & in alia *Calaguriana beneficii de Naro* 5. Decembris 1588. coram Consue. 4. Examen nouum requiritur in quolibet ascensu, qui fit in aliquibus Ecclesiis occurrente vacatione Canonicatus, ad quem solent institui antiquos portionarios, ac portionem antiquior beneficiarius, ad beneficium antiquior expectans, ita dicit resolutum Nicol. Garc. *de beneficiis*, part. 9. cap. 3. num. 19.
 5. Examen, de quo in hoc decreto, requiritur in beneficiis receptiuis in quolibet ascensu, nec sufficit quod semel sit examinatus in ascensu ad dimidiam portionem, qua nouum examen requiritur, ubi de dimidia ascendit ad integram; Rot. in *Calaguriana de Ormillos* 12. Octobris 1587. coram Card. Pamphilo sen. & alia *Calaguriana indultus de Vilba* 12. Ianuarij 1598. coram Seraphino. In impressis decisi, 1153.
 6. Presentati ad beneficia simplicia, absque præuio examine Episcopi, institui non possunt ab iis, ad quos institutio spectat, iuxta hoc decretum, ita refert decusum Nicol. Garc. *de beneficiis*, part. 9. cap. 3. num. 19. ad 2.
 7. Beneficia in Ecclesiis patrimonialibus, siue receptiuis, numeratis, & non numeratis, nullus consequi potest, nisi præuio examine, & approbatione Episcopi. & cum illis, quibus in prædictis Ecclesiis per Episcopum cura animarum demandata est, seruari debet cap. 13. *sess. 24. de reform.* ita dicit resolutum Nicol. Garc. *de beneficiis*, part. 9. cap. 3. num. 183.
 8. Beneficia seruitoria in Ecclesiis patrimonialibus, siue receptiuis tam numeratis, quam non numeratis, obtineri non possunt, nisi præuio examine, & approbatione Episcopi, iuxta hoc decretum, ita refert decusum Nicol. Garc. *de beneficiis*, part. 9. cap. 3. num. 19.
 9. Examen nouum non est necessarium in prouisionibus faciendis beneficiis ex causa permutationis, ut tenet Flamin. Paris. *de resignat. benef. lib. 8. quaest. 9. num. 95.*

Examen nouum quoad Parochialem requiritur in permutationibus, quæ sunt de beneficio simplici, & curato, licet non necessarius concusius ut refert decusum Nicol. Garc. *de beneficiis*, part. 9. cap. 2. num. 162. cum seqq.

Episcopus non potest denuo subicere examini pro simplici beneficio illum, quem iam examinauerat pro Ordinis sacri promotione, sicut resoluunt Nicol. Garc. *de beneficiis*, part. 9. cap. 3. num. 15. Homobon. de *bonis de examine ecclesiastico* tract. 2. cap. 3. *quaest. 35. in fine*, Mallob. *de praxi*, habendi concursum, *regul. 10. dub. 10. n. 1. & 2.*

Prouisus à Papa Romæ in forma gratiosa de simplici beneficio sacrum Ordinem annexum habente, non debet rursus ab Episcopo examinari, si adiunctum Ordinem suscipere intendit, prout tenent Campan. *de rubr. 5. cap. 3. num. 26.* Homobon. de *bonis de exam.* tract. 2. *quaest. 35. in fine.*

Examen eius, qui est presentatus à patrono, de cuius patronatus validitate in petitorio contouertitur eotam Episcopo, debet ipse admittere, facta tamen per ipsum Episcopum protestatione de iuribus suis, & sine eotum præiudicio, vel committere alteri Episcopo viciniori, ut refert decusum Nicol. Garc. *de beneficiis*, part. 9. cap. 2. num. 19.

Instituto si legitime pertinet ad inferiorum, ita ut non dependat ab aliquo tute patronatus, quod per Concil. sublatum est cap. 9. *sess. 25. de reformat.* presentatio soli Episcopo facienda est ad effectum examinis dumtaxat, non attempta quacunque consuetudine immemorabili in contrarium, prout hic sancium est, ita Nicol. Garc. *de beneficiis*, part. 9. cap. 3. num. 19.

Abbat, & alij, etiam omnem iurisdictionem habentes ordinationem, non possunt instituire in beneficiis simplicibus presentatum à patronis absque præuio examine Episcopi, ex hoc decreto, & cap. 9. *sess. 25. de reformat.* & aliter facta institutio est nulla, ex eodem cap. 9. etiam si presentationes fiant eotam Abbatibus, & aliis exemptionem à fundatione prætendentibus, si tantum illis exemptionibus innituntur. Ita refert decusum Aldan. *in compend. canoniarum resolut. 2. tit. 5. num. 3.*

Collationem canonicatum, & aliorum simplicium beneficiorum in Collegiis, vel aliis Ecclesiis exemptis à iurisdictione Episcoporum obtinentes, nullo decreto Concilij teneantur, eos quibus dicta beneficia conferre intendunt, Episcopis presentare, ut ab eis approbentur præuio examine, ita ait resolutum Aldan. *causa loca.*

Ecclesiis patriarchalibus, aut curatis vacantibus, quouis modo subiectis militibus sancti Ioannis Hierosolymitani, teneantur ipsi presentare ad

vnamquamque earum Sacerdotem idoneum loci Ordinario, vt ab eo instituitur, & quousque non presentauerit, constituit Ordinarius vnum Vicarium, qui interea animarum curam agat praeiudiciumque idem Ordinarius dictis militibus breuem aliquem terminum ad presentandum dictum Sacerdotem, alioquin eo lapsio ordinarius conferat Ecclesiam huiusmodi personis sibi bene visis secundum earum naturam, vel in titulum perpetuum, vel amovibilem, ita Aldan. d. tit. 5. n. 5. vbi refert sic decissum in S. Congreg. Episcop. in vna Perusina sub die 11. Ianuarij 1587.

18. Examinatus, & approbatus semel ad vnum beneficium simplex non amplius examinandus est ad aliud simile beneficium, canonicatum, vel dignitatem, vt resoluunt Gonzalad. reg. 8. l. auet. gloss. 4. u. 84. Aloyf. Ricc. in praxi fore. eccl. dec. 419. in 1. edit. alijs resolut. 356. an 2. ed. Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. allegat. 60. u. 89. in citato in illo loco Mallobr. in praxi habendi concursum, pralud. 3. dub. 3. n. 30. Homoboni de Bonis in examine eccl. iust. tract. 2. c. 3. q. 3. in fine, quod de stylo Curiae procedit inspecta verò Concilij Trident. sanctione contrarium (saltem in partibus obseruandum) verius esse concludit Rota apud Seraphim. dec. 1323 & resoluunt Campan. in diuers. iuris Canonici, rubr. 5. cap. 3. c. 8. & Mallobr. d. dub. 3. n. 32.

19. Episcopus potest procedere ad executionem litterarum Apostolicarum ad fauorem illius, qui eas obtinuit in forma Dignum, cum clausula, si per diligentem examinationem illum donum reuereris, etiam si per duas vices tanquam non idoneus ab examine fuerit reiectus, non tamen vti talis reuocandus, si tertia vice fuerit admissus, & approbatus, dummodo infra sex menses à die daturae litterarum examen subierit, ex Aldan. d. tit. 5. n. 6. vbi attestatur ita resolutum in Nadius 19. Nouembris. 1628.

20. Parochi in Ecclesia exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ad Episcopum, iuxta dispositionem c. per exemptionem, de priuileg. lib. 9. Ita Aldan. d. tit. 3. n. 7. referens sic decissum in Capuano. 13. iunii 1629.

21. Approbatus, & prouisus ab antecessore de Ecclesia parochiali potest ab Episcopo successore iterum examinari, suppetente rationabili causa, ex Aldan. d. tit. 5. n. 8. vbi dicitur ita fuisse resolutum in Placentina 26. Augusti 1628.

22. Examinandi non sunt de literatura illi, qui Subdiaconi, vel Diaconi, aut Presbyteri sunt, petuntque admitti ad Cathedralis Ecclesiae canonicatus, qui cum ordinem factum, quoniam ipsi habent, requirunt, sibi in forma Dignum collatos si verò, qui sacros Ordines nodum susceperunt, examinandi sunt an illa habeant adiumenta doctrinae, quae ex praescri-

pto S. Concil. Trident. necessaria sunt illi sacro Ordini, qui canonicatus, quem consequi volunt, erit annexus. Itarefert decissum Nicol. Garc. de beneficiis part. 6. cap. 2. n. 234.

23. Canonicus semel ab examinatorebus Vrbsieum canonicatum adeptus est examinatus, & idoneus repetitus, si eo dimisso alium canonicatum obtinuerit, non est iterum examinandus, secundum Aldan. d. tit. 5. n. 10. vbi refert sic fuisse resolutum in Ianuen. 6. Iulij 1592.

24. Episcopus, cui commissum est examen per litteras Apostolicas alieuius, qui beneficium simplex obtinuit, poterit illud delegare, non obstante quod factum in litteris eius conscientia uenerata, vt per Aldan. citata loco.

25. Et nullus appellacionis remedijs, &c. Appellari non posse ad effectum euicandi examen, tenent per hunc text. Azeved. ad lib. 1. c. 11. 161. b. 3. nona recept. Gonzalad. reg. 8. Cancel. gloss. 9. u. 1. in annot. contra nullitates, u. 184. Nicol. Garc. de benef. p. 2. cap. 2. n. 242. Mallobr. in sua praxi habendi concursum reg. 5. dub. 5. a princ. Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. allegat. 72. n. 124.

26. Non tolli tamen appellacionem à mala relatione, & grauiamine, ac reprobatione examinatorum, asserunt Gonzal. d. loc. n. 186. Mallobr. d. dub. 5. n. 3. Rot. dec. 110. p. a. diuers. Gregor. X. V. dec. 515. c. 58.

27. Et presentatis tamen, &c. Presentatum, seu electum ad beneficium, posse abieciem ab Episcopo institui, si ei notum sit esse idoneum notorie, eluti quia Doctor est in aliqua Vniuersitate studij generalis graduatus, eumque examine non indigete, resoluunt Henriquez in summa lib. 10. c. 6. r. 18. in princ. Emmau. S. in aphor. verb. examen. Cened. ad. Decretum collect. 15. n. 3. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 1. à n. 16. Ego ipse d. allegat. 60. n. 85.

28. Doctorem verò, aut Licentiatum in Theologia, vel iure Canonico, & in publica Vniuersitate graduatum, non excusari ab examine, quando petit prouideri de aliqua Ecclesia parochiali, resoluunt Lambertini de iure par. p. 1. lib. 2. quest. 21. art. 3. u. 5. Rebuff. de priuileg. schol. priuileg. 86. n. 4. Flamin. de resig. benef. lib. 8. quest. 9. n. 83. cum seq. Vgolin. de offic. Episcopi. c. 50. §. 6. & §. 10. n. 6. Less. de iustit. lib. 2. cap. 34. n. 82. Aloyf. Ricc. in dec. curiae Archiep. Neapol. p. 1. dec. 139. Cened. d. collect. 15. n. 5. decissum referunt Gonzalad. reg. 8. Cancel. gloss. 9. u. 90. Nicol. Garc. de benef. p. 2. cap. 2. n. 103. Piassec. in praxi Episcopi p. 2. c. 5. n. 17. vers. Dilecti. Aloyf. Ricc. d. resol. 351. n. 2. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in summa Bullarum, verb. benefic. paroch. collatio, quest. 1. Zerolin. in praxi Episcopi p. 2. verb. Dilecti, §. 2. Ego ipse d. allegat. 60. n. 86.

Cause ciuiles exemptorum, Clericorum secularium, & Regularium degentium extra monasterium, videantur ab Episcopis vt deputatis à Sede Apostolica.

CAPVT XIV.

1. Dolores de materia cap. agendi.
2. Regulares iuxta eorum priuilegia eorum sui Superioribus, vel Conseruatoribus sunt conueniendi.
3. Regulares omnes in ciuitatibus existentes Conseruatores sibi eligere debent, & semel electi non nisi in Capitalis provincialibus mutare possunt.
4. Canonici Regulares, qui praesentantur aliquibus Parochialibus Ecclesijs si ibi delinquant extra Sacramentorum administrationem, à suis Superioribus Collecti in Concilio Trid.

5. Caperebuntur Regulares militis Regni Portugalliae.
6. Regulares ad interueniendum orationi 40. dierum in Cathedrali non possunt Ordinarij constringere.
7. Causa mercedum, ad est stipendium operarium solennitatem.
8. Miserrabilis persona quae.
9. Habet locum quando priuilegium exemptionis est loco certo circumscriptum.

a Lib. 6. de
excl. de pri-
uileg. cap. 1.
vide post b-
onem huius
libri infra
§ 14. de
reform. c. 6.
in fin.

In exemptorum causis constitutio Innocentij I V. quæ incipit, * Volentes, in generali Concilio Lugdunensi edita feruentur, quam eadem sacrosancta Synodus innouandam censuit, & innouat: addendo insuper, a in civilibus causis mercedum, & misericordiam personarum clerici faculares, aut regulares extra monasterium degentes, quomolibet exempti, etiam si certum iudicem, à Sede Apostolica deputatum, in partibus habeant: in alijs vero, si ipsum iudicem non habuerint, à coram locorum Ordinarijs, tanquam hoc ab ipsa Sede delegatis, conueniri, & iure medio ad soluendum debitum cogi, & compelli possint: priuilegijs, exemptionibus, Conseruatorum deputationibus, & eorum inhibitionibus aduersus præmissa nequaquam valiturus.

1. **V**ide Paul. Fufc. de visit. lib. 2. c. 5. n. 44. & c. 16. n. 1. Salzed ad Bernatd. in practica cap. 3. Ioan. à Cruce de stat. relig. lib. 2. cap. 10. dub. 6. Nauar. commento 2. de Regular. n. 63. Narbona l. 59. gloss. 1. num. 2. c. 14. lib. 1. Recopilat. Sanchez in consil. moral. tom. 2. lib. 6. cap. 9. dub. 2. num. 2. Gutierrez practice. lib. 3. g. c. 12. & lib. 4. g. 54. Fr. Emman. questio. non regularium tom. 1. g. 65. art. 5. & tom. 2. g. 2. art. 8. Lezana in summ. questio. Regular. cap. 1. num. 10. Lauret. de Franchis in contrarijs, inter Episcop. & Regular. questio. 5. num. 1. pag. 310. Marcel. Vulp. in praxi iudic. furi eccles. cap. 42. num. 14. Flamin. Patil. de resignatione beneficiorum lib. 3. questio. 11. num. 7. versic. tertio. Cuzales commun. contra commentos tom. 4. g. 897. sub num. 813. & 799. cum segg. Aloys. Ricc. in collect. dec. part. 3. collectio. 503. versic. tertius. & in praxi rerum furi eccles. dec. 567. in 1. edit. alijs resolut. 547. n. 2. in 2. edit. & in dec. curia Archiepisc. Neapulis. part. 4. dec. 14. Francile. Leo in thesauro furi eccles. part. 1. cap. 3. num. 34. Campanin diuers. iuris canonice. rubr. 12. cap. 1. 3. num. 29. cum segg. vbi agit de concordando hoc decreto cum alio infra sess. 15. de Regular. cap. 14. Metipsum de opio & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 105. n. 21. cum segg. & allegat. 106. n. 34. vbi de intellectu, Hieron. Rodet. in compendio questionum regular. resol. 33. n. 27. nouissime Stephan. Weyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Coucl. Trad. monach. confit. 12. vbi dicit innouari cap. volentes, de priuileg. lib. 6. per decretum Concilij in presenti, & vnum ac alterum diuersimode interpretatur.

2. Neque constitutione in generali Concil. Lugdunensi edita, incipit, Volentes, neque hoc decreto comprehenduntur Regulares, idcirco iuxta eorum priuilegia coram suis Superioribus, vel Conseruatoribus, sunt conueniendi, vt testatur resolutum Aldrete in allegat. pro emmenda Regularium exempt. part. 1. cap. 7. num. 2. quem testero Ego ipse d. allegat. 105. num. 23. sunt. Nouar. in luctu. Regular. verb. causa, num. 3. & 4. Et sic Regulares pro contractibus, vel debitis, si intra monasteria maneat, conueniendi sunt coram Superioribus suis, vel Conseruatoribus, non autem coram Ordinarijs, aut alijs. Ita à sacra Congregatione decretum fuisse refert Narbona dicta l. 59. glossa, c. num. 230.
3. Regulares omnes in ciuitatibus existentes Conseruatores sibi eligere debent, coram quibus conueniantur, ac semel electos non nisi in Capitulis provincialibus mutare possunt, eorumque nomina intra mensam à die electionis locorum Ordinarijs indicare tenentur, aliquoquin coram ipsis Ordinarijs conueniri possentia refert decretum Piasce. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 43.
4. Canonici Regulares, qui de consensu, & mandato suorum superiorum Regularium aliquibus parrochialibus Ecclesijs suis monasterijs vnjs præfi-

ciuntur, si delictum coram animatores, aut administrationem Sacramentorum non concernens commiserint, non possunt ab Episcopo puniri, sed à suis Superioribus Regularibus tantum, ita testatur resolutum Aldan. in compend. canonice. resolut. lib. 1. m. 10. num. 4.

Hoc decreto compelluntur etiam Regulares Milinæ Regni Portugallie, qui de licentia Magni Magistri extra monasteria degunt, quamvis sint exempti. Et habet quoque locum in illis Regularibus exemptis, qui extra eorum monasteria degunt, & seruiunt beneficijs, quæ sunt membra suarum Religionum, vt ait resolutum Aldan. d. m. 10. num. 5.

Regulares ad interueniendum orationi quadraginta horarum in Cathedrali non possunt Ordinarij contringere, vt per Aldan. d. m. 10. num. 6. qui testatur ita decisum à S. Congreg. Episcop. in Salernitana de anno 1531.

a In civilibus causis mercedum.] Tamburinus como 3. de iure Abbatis, d. p. 5. questio. 11. num. 90. per causas mercedum intelligunt, id est, solendi operarijs stipendium, Henricus lib. 7. de Indulgentijs, cap. 15. num. 5. in commento luteri. O, Sacchez in consil. moral. tome 2. lib. 6. cap. 9. dub. 2. num. 5.

b & misericordiam personarum.] Dicuntur viduz orphanorum pupilli, senes, decrepiti, debiles, diuturno morbo laborantes, pauperes, de nouo conuersi ad fidem, & ceteri, ad quorum commiserationem natura mouetur, vt probatur Sanchez d. dub. 2. num. 3.

c Si ipsum iudicem non habuerint.] Episcopus potest procedere contra exemptos tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, quando in loco non adeit iudex, qui possit exemptorum causas cognoscere, ne delicta maneant impunita, secus quando adeit iudex deputatus ad cognoscendas causas exempti, quia tunc Episcopus non cognoscit. Ita Gutierrez practice. lib. 3. questio. 10. sub num. 2. Lotterus de re benefice. lib. 1. questio. 25. num. 25. & 54.

d Coram locorum Ordinarijs, &c.] Locum obtinet quando exemptionis priuilegium est loco certo circumscriptum, ita vt extra illum sic exempti contrahens, vel delinques coram loci Ordinatio conueniri possit, non verò quando sunt exempti, non ratione certi loci, sed personarum, quia vbicumque contraxerint, vel res sita sit, vel deliquit commiserint, minime coram Ordinarijs conueniri possunt, nec illa Innocentij constitutione sunt comprehensi, vt tenent Couart. practice. cap. 11. n. 5. Fr. Emman. questionum regular. tom. 2. questio. 63. art. 3. & 6. Aldrete d. part. 1. cap. 8. num. 17. Ego ipse d. allegariæ 105. num. 21. in princip. Sanchez in consil. moral. tome 2. lib. 6. cap. 9. dub. 5. num. 10.

Ordinarij curent ut hospitalia quęcumque, etiam exempta, a suis administratoribus fideliter gubernentur.

C A P I T U L U M X V.

1. De force de materia capientes.
2. Episcopo reddenda est ratio de omnibus locis pijs, publicis, sive privatis, Ecclesiasticis, vel laicalibus.
3. Administratori rationes Ordinarius exigere potest ab administratoribus, donec coram eodem doctum fuerit de institutione in qua secum canonum sic.
4. Rationes ab administratoribus hospitalium, & piorum locorum pluries repeti possunt.
5. Rationes exigere non debet Episcopus, aut Capitulum

6. Rationem administrationis operum piorum ad curiam Capituli pertinentium, potest solum Episcopus sine contradictionibus exigere, dummodo non procedat ad privationem.
7. Administrantes bona ad monasteria monialium etiam regularibus subiectarum pertinentia, an & quando teneantur rationem administrationis reddere Episcopo loci.

C Vrent Ordinatij, * ut hospitalia quęcumque a suis administratoribus, quocumque illi nomine censeantur, etiam quomodolibet exemptis fideliter, & diligenter gubernentur, constitutionis consilij Viennensis, quę incipit, * Quia contingit, formā servatā, quam quidem constitutionem eadem sancta Synodus innouandam duxit, & ianuat cum derogationibus in ea contentis.

a Sess. 11. cap. 6.
b Lib. 3. Cap. de rel. domibus c. 1. quia contingit, & infra tit. ult. de reform. c. 1.

1. Vnde Fr. Emmanuel. *quęst. regul. tom. 2. q. 65. art. 7.* quer. quare, & *quęst. 84. art. 2. & art. 1.* ubi an hospitalia possint committi per legatum Religioso, iuxta text. in *Clem. quia contingit*, de relig. domibus. Zetol. in *praxi Episcop. p. 1. verb. hospitalia* n. 2. nominatim Stephan. VVeyms ad *constitutiones* 24. ex a. quę sunt descriptas, & per Concil. Trident. innovat. *constit. 16. pag. 161. cum seq.* ubi dicit innovat. *constit. 16. quia contingit*, de relig. domib. per decretum Concilij in p. x. loci, & vnum ac alterum eleganter explicat, & interpretatur, Gabr. Pereira de *As. roma Regis* p. 1. cap. 16. *Ad. constit. moral. p. 2. lib. 3. ca. 40. quęst. 10. vers. & sequens*, Valas. *constit. 105. num. 23* ubi ait quod debet intelligi d. Clem. de hospitalibus publicis, & etiam auctoritate Ordinariatum, & *num. 18* quod xenodochia, & hospitalia pertinent ad sollicitudinem Episcopatum, & a *num. 45.* quod Episcopus habet iurisdictionem super hospitalibus, & potest illis exercere iura Episcopalia, si auctoritate illius sint erecta. Flamin. Paris. de *resign. benef. lib. 2. quęst. 14.* ubi quod hospitalia, quę dantur clericis in administrationem, iuxta formam dictę *Clem. quia contingit*, possunt resignari simpliciter, & in favorem, Suro. de *alimenti. tit. 1. quęst. 87.* ubi quod Rector hospitalis sumit alimenta de redditibus eiusdem, non solum pro se insuetudine, sed etiam pro tota familia, & *tit. 4. q. 14. num. 14* Erasmus Coehber de *invers. d. in exemptis p. 1. q. 11. num. 7. & p. 2. q. 45. num. 7. & num. 97.* ubi dicit quod Episcopus animaduertit in Rectores hospitalium, leprosaliorum, eleemosynarum, aut xenodochiorum, qui negligunt, seu non versantur ut oportet in administratione, non obstant quacumque exemptione.

2. De omnibus locis pijs Episcopo rationem reddendam esse ab administratoribus, siue ea sint publica, siue privata, Ecclesiastica, vel laicalia, refert decemum Armeniar. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. lib. 7. num. 8.* quem refert Ego ipse de *officio, & potest. Episcop. p. 1. alleg. 75. num. 78.* Adverte tamen Gabr. Pereira d. p. 1. *cap. 16. num. 19.* quod executores compelli non possunt ab Episcopo si exprimitur quod relicta implerant quando voluerint, quia tunc tempus mortis ipsorum expectandum est, nisi aliud ex operis, vel mandati forma appareat quod in contrariam trahat sententiam, ut

boni viri arbitrio standum sit, vel si testator secretē iubeat elemosinas facere, quia tunc iniuncte compelluntur personas exprimitę.

Rationes administrationis Ordinarius exigere potest ab administratoribus donec, coram eodem doctum fuerit de institutione in qua secus cautum sit, refert decemum Mart. de *invis. lib. 2. cap. 18. n. 9. & 10.* Ego ipse d. *alleg. 75. n. 58.*

Si quis administrator piorum locorum, videns se constitutum ad reddendam rationem suę administrationis appellari, jectur admitteretur appellatio non propter hoc in pediti, aut suspendi executionem auctoritatem resolutum, Zetol. in *praxi Episcop. p. 1. verb. Hospitalia* 53. vers. 6. quem refert Ego ipse d. *alleg. 75. num. 62.*

Rationes ab administratoribus hospitalium, & piorum locorum pluries repeti possunt, p. ticipue quando Episcopo constituitur illas dolose redditas fuisse, vel quando redditio non fuerit finalis, & plena cum restitutione reliquorum, refert Aloyf. Ruccan *praxi rerum fori Eccles. resolut. 134. in 2. edit.* quem refert Ego ipse d. *alleg. 75. n. 53.*

Rationes non debet exigere Episcopus, aut Capitulum tempore quo recitantur horę canonicę, & divina celebrantur, refertur decemum Armeniar. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. d. Episcop. n. 79. vers. neque*, Nicol. Garc. in *addit. ad suam tract. de benef. p. 3. c. 2. n. 598.*

Rationem administrationis operum piorum ad curiam Capituli pertinentium, potest Episcopus solus sine contradictionibus exigere, dummodo non procedat ad privationem, vel alias etiam iudicialiter, ut per Aldan. in *compendio canon. resolutum lib. 3. tit. 3. n. 8.* ubi refert decemum in *Orlem. 27. Martij. 1633. ad 7.*

Circa administrantes bona ad monasteria monialium etiam regularibus subiectarum pertinentia, an & quomodo teneantur rationem administrationis reddere Episcopo loci, prouisi sunt per nouam constit. Greg. XV. de exemptorum priuilegijs, locip. *Innotabili sub dat. Nomi. Februarij 1622.* per hęc verba, *Sed administrantes bona ad infra monasteria sanctimonialium, ut praefertur, etiam regularibus subiectarum pertinentia, sine regulariter excutuntur, sine seculari quomodolibet exempti, Episcopo loci adhibitis etiam superioribus regularibus, singulis annis*

7.

vacantes administrationis, gratia tamen exigenda reddere teneantur ad idque vultu remedium cogi, & compelli quare. Eademque Episcopi ex rationabili causa superiores Regulares admittere, in huiusmodi administratores adveniant, isque superioribus id facere detestantibus, aut negligentibus, habeat Episcopi facultatem predictis administratores amovendi quovis, & quando opus esse iudicaverit. Hactenus dicta constitutio. Super qua S. Congregat. Eminentiſſimum Cardinalium S. Concil. Trident. interpretum

consult. Episcopum non teneri causam illam rationabilem significare superioribus Regularibus, sed hoc velut qui arbitria, & prudentia Episcoporum, quorum conscientiam S. Congregat. serio avertant, ne facilitate sibi hac in parte attributa quoque modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddiduri, quam quidem declarationem propriam, & originalem prae manibus habui, & posita cum aliis in typographia R. Cameræ Apost. impressam vidi de anno 1613.

SESSIO XIII.

De venerabili Eucharistia Sacramento.

IN ACROSANCTA œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata præsidentibus in ea eisdem sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis etiam cum finem, non absque peculiari Spiritus sancti ductu, & gubernatione convenit, ut veram, & antiquam de fide & Sacramentis doctrinam exponeret, & ut hæresibus omnibus, & aliis gravissimis incommodis, quibus Dei Ecclesia misere nunc exagitur, & in multas & varias partes scinditur, remedium afferret, hoc præferri iam inde à principio in votis habuit, ut spiritus concuelleret zizania execrabilium errorum, & schismatum, quæ inimicus homo his nostris calamitosos temporibus, in doctrina fidei, usu, & cultu sacrosanctæ Eucharistiæ superseminavit, quam aliqui Salvatore noster in Ecclesia sua, tanquam symbolum reliquit eius unitatis, & charitatis, quæ Christianos omnes inter se coniunctos, & copulatos esse voluit. Itaque eadem sacrosancta Synodus sanam, & sinceram illam de venerabili hoc & diuino Eucharistiæ Sacramento doctrinam tradens, quam semper Catholica Ecclesia ab ipso Iesu Christo, Domino nostro & eius Apostolis erudita, atque à Spiritu sancto, illi omnem veritatem in die suggerente, edocta, retinuit, & ad finem vsque sæculi conservabit: omnibus Christi fidelibus interdixit, ne posthac de sanctissima Eucharistia aliter credere, docere, aut prædicare audeant, quàm vult, hoc præfenti decreto explicatum atque definitum.

Math. 12.

Luc 21.
c. 1. vers. ego
pro te 21.
dist. & infra
scilicet 21. c. 1.
& sub scilicet 5.
Ioan. 14.

Vide Theologos cum Magistro in 4. distinct. 8. S. Thom. 4. quest. 73. Aldan & Valent. de Eucharistia, Dionys. de Eccles. hierarchia, cap. 3. Angles in floribus theol. quest. vbi de Eucharistia, Lancellos. institut. de Eucharistia, Cuch. in rit. de Sacramento Eucharistia, Cardin. Bellarm. in controvers. cathol. lib. 2. de Eucharistia, Henric. in summa. lib. 8. de sanctiss. Eucharistia, Jacob. de Graff. in anteq. de. c. 1. lib. 1. cap. 6. Barthol. ab Angelo in examine confessorum dialog. 4. Claud. Sainctes in repet. de Eucharistia, Petr. Soto in scilicet. de Euchar. Hellellanus de Communionis sub utraque specie, Anton. Raguc. in lacerna Parochor. tract. de Eucharistia, Petr. de Ochoagaia de Sacram. tract. de Eucharistia, Ioan. de Lugo tom. 1. tract. de Venerabili Eucharistia Sacramento. Torrealanca de iure spirit. lib. 2. c. 7. cum seqq. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Eucharistia, Ioan. de la Cruz in directorio tract. de Eucharistia Ludovic.

de san Iuan in sum. p. 1. tract. de Eucharistia, Arbol. de Eucharistia, Zanard. in direct. Confess. p. 1. tract. de Eucharistia, Trullench. in decalog. lib. 4. c. 5. de obligatione sumendi Eucharistiam. Gabr. Vasc. in 3. p. D. Thoma tom. 3. quest. 73. distinct. 177. cum seqq. Petr. de Ledema in summa part. 2. tract. del excellentissimo Sacramento del Altar que se llama Eucharistia. Suar. tom. 3. de Sacrament. distinct. 39. cum seqq. Galet. in margarita casuum confessor. verb. Eucharistia, Agid. de Coninco de Sacrament. & casus. tom. 1. quest. 73. Galgathet. de iure publico. lib. 3. tit. 87. Molfes. in summa Theolog. moralis tract. 3. cap. 1. cum seqq. Bonacina de Sacrament. distinct. 4. q. 2. Fernandez in examine Theologie moralis part. 3. cap. 4. Filliac. in quest. moralibus tract. 4. de Eucharistia, Fagund. in quinque Eccles. præcepta part. 3. de sumenda Eucharistia. Paul. Laymann. in Theol. moral. lib. 5. tract. 4. de venerabili Sacramento Eucharistia.

De reals presentia Domini nostri Iesu Christi in sanctissimo Eucharistia Sacramento.

CAPVT I.

1. Per verba consecrationis conficiuntur Christi verus Deus & homo sub speciebus panis, & vini.
2. Corpus unum, & idem, per diuinam potentiam po-

test esse in pluribus locis.

3. Benedictio illa Christi super panem sui distincta à consecratione.

PRincipio docet sancta Synodus, & aperte, ac simpliciter proficitur, in almo sancto Eucharistiæ Sacramento, post panis, & vini consecrationem, Dominum nostrum Iesum

ad fin. S. Thom. in 4. diff. 8. quæst. 1. art. 3. & part. 3. quæst. 73. art. 1. Hentig. in summa lib. 8. cap. 2. 4. 2. Paul. Fulc. de visitat. lib. 1. cap. 5. num. 1. Scottia lib. 1. de sacrificio Missæ cap. 10. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 1. cap. 2. quæst. 3. art. 1. vers. de Eucharistia Sacramentum, Valsq. diffus. 177. & 105. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 9. Homobon. de Bonis de examinatione Ecclesiæ traît. 4. cap. 9. quæst. 179. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. c. 4. 5. 1. Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. traît. 1. de Eucharistia. diffus. 11. in prime. vbi ait Christum Dominum consecrallæ iisdem verbis, quibus nos docuit consecrare, Torreblanda de iure fori. lib. 2. cap. 7. num. 9. Molfes. in summa Theologia moralis traît. 3. cap. 1. num. 10. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta p. 3. lib. 4. cap. 2. a num. 1 Bonacina de Sacram. diffus. 4. quæst. 1. puncto 2. num. 1. vbi num. 5. cum Sot. Pitig. Angl. & Pefantio tenet potuisse Deum de potentia absolute ante Christi incarnationem ponere Christum in Sacramento Eucharistia; cum enim hoc non implicet, Deus potuisset specialia miracula creare corpus anima rationali informatum, illudque verbo diuino vnire, & in solo Eucharistia Sacramento constitutere.

¶ Colere nos sui memoriam præcipit.] Vide Luc. c. 22. vers. 19. cap. iterator. de consecrat. diff. 2. S. Thom. 3. q. 73. art. 5. Nug. ibid. Bonacina d. diff. 4. 9. puncto 2. n. 1. Ex quibus verbis colligunt & docent esse præceptum diuinum sumendi Eucharistiam plures, quos refert & sequitur Hurtado de Sacram. tom. 2. traît. de Eucharistia diff. 30. diff. 1.

¶ Sumi autem volumus, &c.] Vide Ioan. Sanci. in select. diff. 33. n. 3. & diff. 40. n. 8.

¶ Et ipse vnus propter me, &c.] De hoc spiritali effectu Sacramenti Eucharistia vide Ioan. de Lugo de Sacram. tom. 1. traît. de Venerabili Euchar. Sacram. diff. 12. sect. 4. n. 89.

3. ¶ Quo liberemur à culpis quotidianis.] Vide Petz. Ledelsma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia. cap. 10. conclus. 10. Filiuc. in quæst. moralibus tom. 1. traît. 4. num. 155. Querit Ioan. de Lugo d. diffus. 12. sect. 4. num. 84. quomodo hic effectus proveniat ab Eucharistia, an immediate, an mediante aliquo actu quo homo disponatur ad remissionem peccati? & ait, Saaz. cum communiori sententia sentit, utroque modo provenire; scilicet vel excitando fervorem charitatis, quo homo disponat se per propriam operationem, vel etiam immediate delendo maculam venialis, ad quod inquit sufficere quod præcedat negatio affectus, seu complacenz ad veniale, licet non præcesserit detestatio suffi-

ciens ad tollendum illum sine vilo Sacramento. Hurtado de Sacram. tom. 2. traît. de Eucharistia diff. 8. diff. 9. in prime. vbi postquam dicit Theologos convenire, per Sacramentum Eucharistia remitti peccata venialia quoad culpam, querit, & disputat an etiam per illud remittantur immediate, & ex opere operato.

¶ Et à peccatis mortalibus præferuemur.] Ratio est, quia cum Eucharistia per modum cibi instituta sit, conferre debet robur ad vitam spirituales, & consequenter præsertationem à mortalibus, tum quia Ioan. 6. dicitur, Hic est panis de celo descendens, ut si quis ex ipso manducaverit, non morietur, & non mori autem est præservari à mortalibus, quæ mortem animæ inferunt. Ita Petz. de Ledelsma d. cap. 10. conclus. 15. Viuald. in candell. aureæ, vbi de Eucharistia. cap. 11. num. 1. Hurtado de Sacram. tom. 2. traît. de Eucharistia diff. 8. d. diff. 7. vers. Catholici. vbi diff. 9. in fine, dicit, Sacramentum Eucharistia causate ex opere operato præsertationem à mortalibus ex institutione diuina, non immediata, sed tantum mediatis auxiliis efficacibus, quæ dignè sumenti conferuntur ex opere operato, Valsq. tom. 3. diff. 205. n. 2. Bartholomab Angelo dialoq. 4. §. 395. & 397. Bonacina d. diffus. 4. quæst. 4. puncto 1. num. 4. Molfes. in summa Theologia moralis. traît. 3. cap. 8. d. num. 76. Ioan. Sanci. in select. diff. 28. num. 7. Ioan. de Lugo d. diffus. 12. sect. 4. n. 85. vbi tribuit Eucharistia hunc effectum præservandi à mortalibus multipliciter: primo, quatenus confert abundantem gratiam gratum facientem; secundo, quatenus virtute huius Sacramenti anima spiritualis dulcedine delectatur; tertio, quatenus hoc Sacramentum fugat demones, qui concupiscentias inordinatas solent excitare; quarto, quatenus qui recipit hoc Sacramentum, accipit speciale lumen à Deo, quo lumine mediante prælii mortuæ tentationes minuuntur & sopiuntur. Idem Ioan. de Lugo de Pernit. diff. 9. sect. 1. num. 45.

An aliquando Eucharistia Sacramentum per accidens remittat mortalia, in eo videlicet peccato, qui bona fide acceditur Hurtado de Sacram. tom. 2. traît. de Eucharistia diff. 8. diff. 8.

¶ Vtrum Sacramentum Eucharistia auferat penam temporalem? vide Saaz. tom. 2. diff. 4. §. 7. sect. 10. & diffus. 64. sect. 1. Valer. Reginald. d. lib. 69. n. 142. Bartholab Angelo d. dial. 4. §. 396. Bonacina d. puncto 1. num. 9.

¶ Pignus præterea illi esse voluit. &c.] Vide Valsq. in 2. p. D. Thom. 2. diffus. 169. num. 13. Petz. de Ledelsma d. cap. 10. conclus. 6.

De Excellentia sanctissimæ Eucharistia super reliqua Sacramenta.

C A P V T I I I.

1. Eucharistia Sacramentum inter omnia excellentissimum, maximeque diuinum est.
2. Christi corpus sub speciebus panis ex vi verbum

ponitur vinum, & informatum anima.

3. Sanguis Christi tantummodo ponitur sub speciebus vini ex vi verbum.

Commune hoc quidem est sanctissimæ * Eucharistia cum exteris Sacramentis, symbolum esse rei sacræ, & inuisibilis gratia, formam visibilem, verum illud in ea excellens, & singulare reperitur, b quod reliqua Sacramenta, tunc primum sanctificantur vni habent, cum quis illis vtitur, at in Eucharistia ipse sanctitatis auctor ante visum est. Nondum enim * Eucharistiam de manu Domini Apostoli susceperant, cum verè tamen ipse affirmaret corpus suum esse, quod præbebat, & semper hæc fides in Ecclesia Dei fuit, a statim post consecrationem, d verum Domini nostri corpus, verumque eius sanguinem sub panis & vini specie vna cum ipsius anima & diuinitate existere, sed corpus quidem

a Cap. facierum de cons. diff. 3.

b Cap. moralis. traît. 1.

c Mor. 20. Marc. 14.

d Infus. c. 1.

dem sub specie panis, & sanguinem sub vini specie, ex vi verborum, ipsum autem corpus sub specie vini, & sanguinem sub specie panis, animamque sub utraque, vi naturalis illius connexionis, & concomitantis, qua partes Christi Domini, * qui iam ex mortuis resurrexit, non amplius moriturus, inter se, copulantur: diuinitatem porro propter admirabilem illam eius cum corpore, & anima hypostaticam vnionem. Quapropter verissimum est, * tantundem sub alterutra specie, atque vtraque contineri. Totus enim, & integer Christus sub panis specie, & sub quauis ipsius speciei parte, totus item sub vini specie, & sub eius partibus existit.

* Rom. 8.
cap. 1.
Christus e.
interius v.
sanguis.
& e. qui man-
ducant de
coenae, dicit
1. 1024. can. 4.

f. Sella. c. 1. v. de hom. 3. de Pascha. inter eas quæ Emiliæno adhibentur, & de consecrat. dicit. vbi part. est, &c.

Vide Dionys. de Ecclesiast. hierarchia, cap. 3. Chrysost. homil. 60. ad populum, & cap. 83. in Mattheum, Catechisin. Roman. de Eucharistia. Scot. in 4. dist. 1. quæst. 4. art. 6. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 6. Suaz. tom. 3. disp. 50. sect. 2. Cardin. Bellarm. lib. 4. de Eucharistia, cap. 19. & 30. Balduin. iun. super opera cœnæ. Bellarm. part. 1. lib. 3. cap. 5. Vazq. in 3. part. D. Thoma tom. 3. disp. 186. num. 5. Agid. de Coniunct. de Sacramento, & cons. 4. 76. n. 1. & quæst. 79. num. 35. Petr. de Ledesma in summa p. 1. vbi de Eucharistia, cap. 7. conclus. 1. Valer. Reginald. in praxi fore pœnens. lib. 29. num. 4. & 5. Bonacina de Sacramento disp. 1. 4. 1. puncto 2. in fine, Molfes. in summa Theologia moralis, tract. 3. cap. 3. num. 30. & cap. 5. num. 21. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 4. cap. 1. num. 3. Ioan. de Lugo de Sacramento, tom. 1. tract. de Venerab. Eucharist. Sacramento disp. 3. sect. 7. num. 5. & disp. 8. sect. 3. num. 41. Hurtado de Sacramento, tom. 2. tract. de Eucharist. d. 1. 1. diff. 1. in fine, vbi quod præstat, & excedit reliqua Sacramenta.

a Statim post consecrationem, &c.] Sub speciebus panis ex vi verborum ponitur Christi corpus vi-

uum, informatum anima, & humoribus, ac cæteris partibus, non solum spectantibus ad substantiam, verum etiam pertinentibus ad ornatum corporis Christi, ita 5 Thom. 3. p. 9. 76. art. 1. ad 3. Henric. in summa, lib. 8. cap. 16. 4. 1. in commentis lusera 5. plures apud Bonacin. de Sacramento, disp. 4. quæst. 3. puncto 3. num. 10. & 11. vbi num. 16. cum Angl. & Iacob. de Grassi. obseruat sub speciebus panis adesse sanguinem Christi, non ex vi verborum, sed concomitantis.

b Et sanguinem sub vini specie, &c.] Sub speciebus vini ex vi verborum ponitur tantummodo sanguis Christi: patet, quia sanguis Christi primario significatur, & in ipsum conuertitur vinum; ergo sanguis Christi existit sub speciebus vini ex vi verborum; cætera verò, quæ sunt coniuncta Christo, ponuntur sub speciebus per concomitantiam; ita Philareth. de officio Sacerd. part. 2. lib. 1. cap. 10. Barthol. ab Angelo d. 1. 4. 4. 45. Agid. de Coniunct. d. quæst. 76. art. 1. num. 3. Bonacin. d. punct. 5. num. 13. & alij proximè citati, Hurtado de Sacramento, tom. 2. tract. de Euchar. disp. 5. diff. 5.

5

De Transubstantiatione.

C A P V T I V.

Quoniam autem Christus, Redemptor noster, corpus summi id, * quod sub specie panis offerebat; verè esse dixit, ideo persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, adque nunc denuo sancta hæc Synodus declarat, per consecrationem panis & vini, conuersionem fieri totius substantiæ * panis, in substantiam corporis Christi, Domini nostri, & totius substantiæ vini in substantiam sanguinis eius, quæ conuersio conuenienter, & propriè à sancta Catholica Ecclesia Transubstantiatio est appellata.

a Luca 22.
Ioan. 6.
1. Cor. 11.
b Cap. panis
de cœl. de
1. cap. cum
Mithra de
celeb.
M. 1024.
cap. 1. In-
uoc. 2. Later.
Cap.

Vide cap. panis, de consecr. lib. 2. cap. cum Marthe, de celebrat. Missæ. S. Thom. part. 3. q. 75. art. 2. vbi Nugn. diff. 1. & art. 4. diff. 1. Victor. in summa, vbi de Eucharistia num. 66. Iodoc. Cocc. in thesauro Catholico tom. 2. lib. 6. art. 1. Henric. in summa, lib. 8. c. 12. Saz. tom. 3. disp. 58. Valent. tom. 4. disp. 6. q. 4. puncto 1. Visual. in candel. aureo, vbi de Eucharistia, 7. n. 20. Chamerot. de Sacram. vbi de Eucharistia, 6. Vazq. in 3. p. D. Thoma q. 75. disp. 181. Agid. de Coniunct. de Sacramento, & cons. 1. q. 71. n. 49. cum segg. & a. n. 171. Petr. de Ledesma in summa, part. 1. de Sacram. vbi de Eucharistia, cap. 6. conclus. 1. cum segg. Valer. Reginald. in praxi fore pœn. lib. 29. n. 34. Bonacin. de Sacramento disp. 4. q. 3. puncto 6. 9. 2. Molfes. in summa. Theolog. moral. tract. 3. c. 5. n. 14. Fillius. in quæst. moral. lib. tract. 4. num. 124. cum segg. multos ex SS. Patribus refert Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 8. num. 17. cum segg. Hurtado de Sacramento, tract. de Eucharist. disp. 4. diff. 1. 1. vers. veritas, & diff. 3. & 4.

a In substantiam corporis, &c.] Aduertit Ioan. de Lugo d. tract. de Venerab. Eucharist. Sacram. disp. 8.

sect. 4. n. 98. Patres Concilij per substantiam corporis noluiss. includere organizationem substantialem proueniens formaliter ab ipsa forma rationali.

b Et totius substantia vini in substantiam sanguinis eius. Ergo videtur quod sola substantia vini conuertitur in sanguinem Christi, & non acquisit argumentum non bene procedit, nam Catholica veritas est aquam simul & vinum transubstantiari in sanguinem Christi, ita Cardin. Tolet. in summa, lib. 2. cap. 25. 4. versus siue vinum, Henric. lib. 8. de Eucharist. cap. 12. Alex. Pœsant. in 3. p. q. 74. art. 8. disp. 1. Agid. de Coniunct. de Sacramento, tom. 1. q. 74. art. 8. Ioan. Baptist. Scottia de Sacrificiis, x. 1. num. 14. Ioan. Præpos. d. 4. 74. art. 8. dub. unico. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 3. c. 2. n. 9. Antonia. Diana moral. resol. p. 3. tract. 4. de Sacram. resol. 49. latè Ioan. de Lugo de Sacram. tom. 1. tract. de Venerabili Eucharist. Sacramento disp. 4. sect. 3. per tot. n. 39. cum segg. vbi n. 63. dicit in presenti vini nomine intelligi ea, quæ ingredientur ad componendum vinum visuale in ratione vini composuit vino

De Preparatione, quæ adhibenda est ut dignè quis sacram Eucharistiâ percipiat.

CAPVT VII.

1. *Difflere de materia cap agentis.*
2. *leinoandum sanctissimum Eucharistia sacra-*
mentum.
3. *Peccatum carnale committens debet per aliquod*
tempus spiritum abstinere sub veniali a Commu-
nione.
4. *Nihilis cum conscientia peccati mortali accedere*
debet ad recipiendum Eucharistiam, absque pra-
cedente Confessione.
5. *Confessio peccatorum morti an fieri debeat de iura*

diene mit *Eurharriziam*.

6. *Communicare quando licet non praemissa Confessione peccati mortalis.*
7. *Confessorius alterius praeceptum proprium habens copiam, non potest ad Eucharistiam accedere sine praemissa Confessione.*
8. *Sacerdos, qui urgente necessitate celebrans non praemissa Confessione peccat mort. tenetur quamprimum confiteri.*
9. *Quamprimum hic quid.*

4. 1. Cor. 12.
c. quid ergo
est iudiciu
et timore
de confect.
dist. 2.
4. 1. Cor. 12.
c. qui se fe
rit, de co
fect, dist. 2.
c. quod
et c. panem
de confect.
dist. 1. c. om
nis qui cum
fecit de pan
dist. 1.
4. Et infir.
c. 11.
4. Et infir.

Si non decet ad sacras villas functiones quempiam accedere, nisi sancte, cernè quo magis sanctitas, & diuinitas cœlestis huius Sacramenti viro Christiano competat est, diligentiùs cauere ille debet, ne absque *a magna reuerentia, & sanctitate* ad id percipiendum accedat, præsertim cum illa plena formidinis *§ verba apud * Apostolum* legamus: Qui manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat, & bibit, non diiudicans corpus Domini. Quare communicare volenti reuocandum est in memoriam eius præceptum: *γ Probet seipsum homo.* Ecclesiastica autem confectio declarat, eam probationem necessariam esse, *δ et nullus sibi confectus mortaliter peccati,* quantumvis sibi *ε* contritus videatur absque præmissa sacramentali Confessione ad sacram Eucharistiam accedere debeat: quod à Christianis omnibus, etiam ab iis sacerdotibus, quibus ex officio incubuerit celebrare, hæc sancta Synodus perpetuò seruandum esse decreuit, *ι modo non desit α stilis copiae confessoris,* & quod *β* si necessitate urgente, Sacerdos absque præuia Confessione celebrauerit, *η* *in quam primum confiteatur.*

Vlde Naufrage in *manuel*. c. 2. num. 7. cum segg. & de oratione *miscol*. 39. num. 155. & in c. fratres de parente. dist. 3. n. 104. Henriquez in *summa*. lib. 8. cap. 34. §. 3. lit. p. Saye. de Sacramento in genere lib. 1. cap. 4. §. 3. n. 1. & id. de Coniux de Sacramento & consue. in quib. 80. n. 5. cum segg. Valquez in 3. part. D. Thomas 1. q. 3. dist. 108. a. num. 1. Valer. Reginald. in praxi fori parentis lib. 29. num. 98. Fernandez in *examine Theologie moralis*. p. cap. 48. lit. Lauro de *subditis* p. 2. cap. 5. num. 8. cum segg. Paul Laymann *Theologia moral.* lib. 5. tract. 4. c. 6. Mollet. in *summa Theologie moral.* tract. 3. c. 8. n. 39. cum segg. Filluc. in quib. *moral.* tom. 1. tract. 4. num. 1. 10. cum segg. Torrelanca de *vice foris* lib. 2. c. 7. n. 48. Metilpum de officio & potest. Paracho c. 10. n. 18. cum segg.

in Magna reverentia, & sanctitate.] Contra reverentiam huius sanctissimi Sacramento debita-
fieri, ac illicitum foteb. vii nullum probabile pe-
riculum mortis, vel suppetientis diuturnæ phre-
nesis infirmo imminere videtur, non ieiunio ali-
quid minuitur, ita ex Zambran. & Paul. Laymann re-
soluimus d. 20. num. 37. Debet enim fuscipiens
à media nocte esse ieiunus, ieiunio non solum ce-
lestiali, verum etiam naturali, cap. inq. de con-
fess. d. 3. ex parte, de celebrat. Missar. vii dixi in
colle. num. 3. Jacobus de Gualtan. super decis. 1. lib. 2.
cap. 50. n. 1. Menoch. de iur. casu 406. Parhol. ad
Angelo dial. 4. §. 203. et dial. 5. de Missa §. 198.
Azor. de iur. moral. p. 1. lib. 10. cap. 30. quest. 4. Fel-
donic. Miran. in miss. Prelat. num. 1. quest. 40. et 41.
concl. 1. Bonacina de Sacram. d. 4. q. 6. puncto 2.
n. 5. Hurtado de Sacramento 2. tom. 2. tract. 4. Eucha-
ristia d. 7. diff. 1. q. 4. vi disput. 1. §. quod et ieiun-
ium ad fuscipiens Eucharistia prae requisitum
debeat esse naturale, an sufficiat i celestialium;
et d. de 16. Verum Eucharistia possit aliquando à
iure ieiunio sumi.

§. Eodem modo peccatum carnale committens, ut

fornicationis, vel pollutionis, debet per aliquod
tempus s[an]ctum, ut per centum, abstinere vel venia-
li a Communione; etiam si putari peccati Confes-
sionem fecerit, nisi addit ista causa communican-
di, veluti in his magis solemnitatis festis, aut dies
lubil[is], vel si commode in frequentem diem differri
nequeat. Ita Barthol. ab Angelo doctor. l. 5. 22.
Valer. Reginald. de lib. 9. num. 17. S[an]ct. Sot. & alij
apud Bonacin. d. p[ar]te 2. n. 33. Hurtado d. irrati. de
Eucharistia de p[ar]te 4. q. 1. 1.

in Verba apud Apostolum. Sec.] 1 ad Corinth. c. 10,
vers. 27. aeterna in cap. quid ergo, & in cap. sancta, &
in cap. si in Indul, & in cap. immorem, de consecrat.
distin. 2.

7. *Proberis capsum bene*, &c.] Vide cap. quosdam, cap. qu. *deleat. e. panem*, & *confect. dist. 2.* Valquez *sum. 3. dist. 18. num. 13.* Pet. de Ledeima *in sum. p. 1. tract. de Eucharist. cap. 10. conclus. 15. vers. 1.* et *ad dub. 10. de Lugo de Sacramento tract. de Euchar. dist. 1. scilicet 1. num. 7.* ubi dicit aliquos Partes intelligere illud verbum *proberis*, non solum de probatione necessaria auferendo mortalitatem, sed etiam de purgatione à venialibus, & eorum radicibus, quæ impediunt aliquo modo fructum Sacramenti

8 *¶* Nullus sibi confitens peccati mortalis, &c. ¶ Nullum cum conscientia peccati mort. accipere debet ad recipiendam Eucharistiam ab eadem prae-Confessione, tradant Azo. *instit. moral.* p. 1. lib. 10. cap. 3. q. 2. Pet. de Ledefina d. *trall.* de Eucharistia c. 11. cunctis. 8. Hurtado *de sacr.* de Eucharist. diff. p. diff. 1. Valer Reginaldus *de praes. feri punitis.* lib. 29. num. 48. citatos per me in collecta ad cap. de homic. num. 7. de celebr. Missae. Lamyatin in *Teologia moral.* lib. 5. *trall.* q. c. 6. m. q. 5. plures quo reit. Bonaciacin. *diff. punitis.* 1. num. 8. ubi num. 9. docet Nunc cum conscientia peccati mortalis Eucharistiam summentem grauius peccare quo grauius est peccati, obliuiscens

obseruare cum alijs quibus citat differentiam inter illum, qui accedit ad Eucharistiam cum conscientia peccati mortalis, & inter eum, qui conscientiam habet peccati venialis, quod qui habet conscientiam tamen peccati venialis, non impeditur quin Eucharistia fructum recipiat, cum peccatum veniale, quamuis aqualiter committatur, non sit obex ad adiungam gratiam, neque eum ea sit incommodabile Iohanni de Lugo d. trall. de Eucharist. disp. 1. a. 4. §. 4. n. 1. Sane in scilicet. disp. 3. n. 4. Torrebale de iure spur. lib. 1. cap. 7. num. 46. cum segg.

5. An de iure diuino licet peccatorum mortalium Confessio ante Eucharistiam fieri debeat? Affirmant Henricus in summo lib. 8. cap. 45. §. 3. in commento l. 1. P. & F. Hurtado d. disp. 9. diff. 1. Azor. d. cap. 3. §. 2. Cened. ad Decretal. c. celi 98. num. 1. Valer. tom. 4. de p. 6. §. 8. p. 2. ad 1. Valq. tom. 1. diff. 1. §. 8. a. num. 1. Valer. Reginald. d. lib. 29. n. 1093. Bonacina d. 9. cap. 10. §. 1. num. 3. latet Ioh. de Lugo d. disp. 14. §. 1. d. 1. cum segg.

6. An de iure diuino illi copia Confessorum, &c. Non primum Confessione peccati mortalis iam commissi communicari licet, si adde necessitas communicandi nec adeo copia Confessoris, dummodo praevidetur saltem contritionis actus ne indigeat suscipiatur Eucharistia cum peccato mortali: cum actus contritionis est in nostra potestate posito diuino auxilio, quo Deus nunquam nos deserit. Ita docent Canon. in relect. de P. p. 3. §. aduersum non est difficile. Cordub. lib. 1. q. 1. §. 16. ante fin. Ioh. de Lugo de Sacramento. tom. 1. trall. de Eucharist. d. 1. §. 14. §. 1. ex num. 81 Barthol. ab Angel. d. lib. 4. §. 189. Chabnetor de Eucharist. d. 1. §. 1. cap. 10. lib. 13. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 99. & 109. Azor. l. cap. 3. §. 2. Cened. d. celi 98. num. 1. Valque tom. 1. disp. 1. §. 8. a. n. 1. Bonacina d. 9. cap. 10. §. 1. n. 13.

7. Vnde colligitur cum non possit ad Eucharistiam accedere sine praeiussa Confessione, qui non habet copiam proprii Confessarii sed alterius, non potest consuevit propria peccata confiteri, hic enim non dicitur esse in necessitate communicandi sine Confessione, cum habeat copiam alterius Confessarii approbati, quamuis peccata sua maiori cum deuotione Confessario soleat confiteri. Ita Henricus d. lib. 8. cap. 47. Petr. de Ledesma d. trall. de Eucharist. cap. 1. §. 4. quarta. Valer. Reginald. d. lib. 29. n. 1093. & 108. ad fin. Azor. d. cap. 3. §. 8. Bonacina d. p. 6. §. 1. num. 17. vbi num. 18. resoluit eum, qui habet necessitatem communicandi, sed non habet copiam Confessarii approbati, aut si habeat copiam Confessarii approbati, rationabiliter timet manifestandum peccatum in Confessione extrinsecam, posse licet communicare, non praeiussa confessione illius peccati, quod rationabiliter timet manifestandum, si illud daretur in Confessione, & num. 29. tenet eum, qui habet necessitatem communicandi, sed non habet copiam Confessarii approbati, posse licet communicare, non praeiussa Confessione, quamuis habeat copiam Confessoris non approbati, nisi forte habeat privilegium eligendi sibi Confessarium non approbatum, tunc enim cum possit illum Sacerdotem ex privilegio eligere, non dicitur esse in necessitate communicandi sine praeiussa Confessione, & num. 30. cum Nugno, Valer. Reginald. Suar. & Th. subdit illam loci distantiam inter praeiungendum, & confessorum sufficere, ut poenitens dicatur non habere copiam Confessarii, & consuevit potest non praeiussa Confessione celebrare, quia ob distantiam itineris, vel breuitatem temporis, vel ob vegenia negritia, vel ob periculum.

Barth. Celsi. in Consil. Trid.

scandali, seu infamiae, Sacerdos non potest hic & nunc Confessionem adire sine magno incommodo plures alios casus percontetur Illuc. in quest. moral. tom. 1. trall. 4. a. num. 14.

8. Quod si non iam vigenia, &c. §. Sacerdotem, qui vigenia necessitate celebratur, non praeiussa Confessione per ad mort. tenetur quoniam primum consistit, non sic statim incipit, qui sine praeiussa Confessione suscipit Eucharistiam, per hunc text. docent Doctores infra citandi, ex ea ratione quia Concil. loquitur solum de P. p. b. teris: ad momentum autem a simili non habet locum in materia praepreptorum a iure positivo emanantium, & sic non obliet superior per ea, quae praepreperit si animaduerteret, sed per ea quae adu praepreperit: ita Molles. in summo. l. 1. §. 3. ap. 1. num. 28. Filius. tom. 1. trall. 4. cap. 3. §. 3. num. 231. Possunt de administratione Sacramenti. cap. 1. num. 47. G. l. c. 1. §. 1. etiam circa casum confessoris. Eucharistia §. 1. Nald. in summo. vbi Sacerdos, num. 1. Valer. Reginald. d. lib. 29. n. 1093. Laymann d. trall. 1. cap. 6. num. 1. Ioh. de Lugo de Sacramento. tom. 1. trall. de venerabili Eucharist. sacram. disp. 14. §. 1. §. 1. num. 138. Hurtado de Sacramento. tom. 1. trall. de Eucharistia. disp. 9. §. 1. in p. vbi etiam quod hoc praepreperum non est diuinum, sed tantum Ecclesiasticum. Barthol. a S. Faust. tom. 1. trall. de p. 6. §. 1. §. 1. §. 20. Ego ipse de officio. & p. 6. §. 1. §. 1. §. 2. ut. 9. & plures alij. Iud. Bonacina d. p. 6. §. 1. §. 1. §. 1. Vnde Parochi debent sibi Confessoris copia potestunt praeiussa Confessione celebrare illis diebus, in quibus tenentur ex officio ad fieri non fac eundem ne Parochiam carant Missa. Ita Squillante de oblig. Sacerd. p. 1. num. 18. Ragnac lucerna archarat de Euchar. §. 24. Paul. La. manij lib. 4. trall. 4. cap. 6. n. 6. Matchin de sacram. Ordinis trall. 3. §. 3. cap. 1. num. 4. cum segg.

Causa autem necessitatis eximentis omnium Doctorum licet indicari quando bona fama Sacerdotis periclitaretur non celebrari; aut si fidelis quis in articulo mortis existens, communicari non esset, nulla existente Confessione consecrata, posset ad infirmum communicandum celebrare, licet non adesset Confessarius, cui confiteri posset; aut ne Patet, huius totum populum sine Missa relinqueret, aut periclitaretur sacrificium. Non licet Missam ab alio Sacerdote inceptam, qui non ar. ad idem valde subitum non potuit illam peruenire. Ita Ioh. Sane d. disp. 3. n. 4. & aduerit Ioh. de Lugo d. disp. 14. §. 1. §. 1. n. 107. cum segg. casus necessitatis ab aliquibus ad duo capita reduci, primum est instantis mortis, si quis, v. g. in mortis articulo non possit confiteri, & ab oblationem obtinere, & potest communicare, quo casu concedunt omnes posse confiteri. Secundum caput est infamiae, vel detrimenti, quod incurritur si homo non communicet.

9. Non primum casus, tunc. Hanc particulam ita intelligendam f. & exat Molles. d. tom. 1. trall. 1. cap. 1. num. 18. & 19. quod iniquum est. Et lesa praepreperat. 3. lib. 3. cap. 1. §. 1. Sacerdos postea consecratur suo tempore, nempe ante illam celebrationem. At. Diacon. moral. re. l. 7. §. 1. de celebr. Missar. res. 6. illud quamprimum, intelligit, quod est intra triduum, At. Zetola in praxi P. p. cap. 1. §. 1. & Barthol. a S. Faust. d. lib. 4. §. 1. extendit usque ad maiorem quens Verum Ioh. de Lugo d. Sacramento. tom. 1. trall. de venerabili Eucharistia Sacramento d. disp. 14. §. 1. §. 1. n. 162. obliet intentionem Concilij fuisse Sacerdotum conscientia & puritati consulere, idcirco voluit se prouidere, & peti dicendo in casu verum necessitatis celebrare cum confessione, ut maneret obligatio confitendi data occasione.

vt tollatur periculum inopius, celebrandi absque Confessione: unde infelix potest contingere quod aliquando ob id igit illud præceptum sub mort. ad confitendum eadem die, quando scilicet hodie habet Confessionem, & non est certum an cras illud sit habiturus, cum tamen inler eadem necessitas celebrandi cõspicatur enim etiamsi tertio die habiturus sit certum Confessionem, debet hodie confiteri, quia dilatio illa licet sit parua quoad tempus, est magna in qualitate: cum sit causa celebrandi iterum absque Confessione. Et quod Sacerdos celebrans absque prævia Confessione ob inopiam Confessionis teneatur quamprimum possit confiteri, si aliud graue non obstat, tenet Ioan Sanc. in *selectis dispus.* 32. num. 14. vers. *non autem Concilium.*

Sed dubitatio nonnulli, an hæc verba consilium, aut præceptum inducant: Inopportune Consilium, acceiderunt Petrus de Ledsima in *summa de Eucharistia* p. 1. cap. 11. ante 9. conclus. Villalob. etiam in *summa* tract. 7. difficult. 37. num. 63. agens de præcepto 3. lib. 3. cap. 8. num. 9. Sed alij melius præceptum inducere affirmant, vt sunt Suarez de *Sacram. disp. 66. sect. 7. Hurtado de Eucharistia disp. 9. diff. 7. an fine* Agid. de Coninck de *Sacram. Sec. art. 4. in fine*, Bonacina ead. tract. disp. 4. q. 9. puncto 2. Valer Reg. in *praxi fori* parit. lib. 29. num. 10. quos refert & sequitur Ioan. Sanci d. *dispus.* 32. num. 12. Ioann. de Lugo d. 71. alt. de

Eucharistia dispus. 14. sect. 7. n. 135. Barthola S. Fausto d. lib. 4. quest. 20. an fine.

Vtrum autem qui non necessitate, nec carentia Contellarij, sed ex mera malitia, & culpabiliter celebrat absque Conceptione, obligetur hoc præcepto Tridentini ad postea quamprimum confitendum. Contra Syluestrum negat Ioann. de Lugo d. *dispus.* 11. q. 1. num. 150. Ioan. Sanci d. *dispus.* 31. n. 12. in fine, ubi idem dicit, quando ex obliuione desit confiteri aliquod peccatum, Bonacina d. *puncto 1. num. 18. ubi refertur Sacerdotem, qui ex sua malitia celebrant in peccato mort. non præmissa Confessione, non tenentur quamprimum post celebrationem confiteri, hoc enim non dicitur celebrasse virgente necessitate sed ex malitia. Tridentinum verò loquitur de Sacerdote celebrante ex necessitate absque præmissa Confessione, & non 40. tenet Sacerdotem virgente necessitate communicantem more laicorum absque præmissa mortuum Confessione, non tenentur post Communionem ex hoc decreto statim confiteri, quia text. in præsentis loquitur de Sacerdote celebrante, & non comprehendit laicum, ex Valq. *dispus.* 11. c. 8. num. 23. Suar. *dispus.* 66. sect. 7. Agid. de Coninck *quest. 80. art. 4. in fine*, Reginald. *lib. 29. num. 10* quos refert & sequitur Hurtado d. *tract. de Eucharistia disp. 9. difficult. 7. prop. fin.* Barthola S. Fausto d. *lib. 4. quest. 21.**

D. Vsu huius admirabilis Sacram. et c.

C A P V T V I I I.

Quoad usum autem, * rectè & sapienter Patres nostri tres ration. hoc sanctum Sacramentum accipiendi distinxerunt. Quosdam enim docuit ut sacramentaliter communicat illi sumere, vt peccatores, alios tantum spiritaliter, illos nimirum, qui voto positum illum celestem panem edentes, fide viuam, quæ per dilectionem operatur, fructum eius, & vtilitatem sentiunt; tertios porro sacramentaliter simul & spiritaliter: hi autem sunt, qui iam se prius probant, & instruant, vt vestem nuptialem induiti ad diuinam hanc mensam accedant. In sacramentali autem sumptione semper in Ecclesia Dei mos fuit, vt laici à sacerdotibus Communionem acciperent, * sacerdotes autem celebrantes seipsos communicarent: qui mos, tanquam ex traditione Apostolica descendens, iure, ac merito tenendi debet. Dehinc autem pro paterno affectu admonet sancta Synodus, hortatur, cogat, & obsecrat per viscera misericordiae Dei nostri, vt omnes & singuli, qui Christiano nomine censentur, in hoc vnitatis signo, in hoc vinculo charitatis, in hoc concordiae symbolo iam tandem aliquando conueniant & concordent, memoratis tantæ maiestatis, & tam eximij amoris Iesu Christi Domini nostri, * qui dilectam animam suam in nostrâ salutis pretium, & carnem suam nobis dedit ad manducandum: hæc sacra mysteria corporis & sanguinis eius fidei constantia, & firmitate, ac animi deuotione, ea pietate, & cultu credant, & venerentur, vt panem illum supersubstantialem frequenter suscipere possint: & is vere eis sit animæ vita, & perpetua sanitas mentis: cuius virore confortati, ex huius miseris peregrinationis itinere ad celestem patriam peruenire valeant, eundem panem * Angelorum, quem modo sub sacris velaminibus edunt, absque vilo velamine manducaturi.

Quoniam autem non est satis veritatem dicere, nisi derlegantur, & resellantur errores: placuit sanctæ Synodo hos canones subiungere: vt omnes, iam agnita Catholica doctrina, intelligant quoque, quæ ab illis hæreses cauere vitarique debeant.

Vile Syluest. in *summa verb. Eucharistia* 3. q. 1. Sotus in 4. *diff. 12. quest. 1. art. 1.* Miranda de corpore Christi, *quest.* Ioan. Sanci in *selectis dis.* 1. o. 7. Suar. *deon. d. disp. 69. c. 2. in 3. dicto*, Henriquez in *summa* 1. 8. cap. 34. Valquez in 3. par. D. Thomas 2. 2. q. 1. 1. num. Agid. de Coninck de Sacramento & censur. *quest. 8. art. 1. q. 32. 15.* Ludovic. Beia in *responso* *ad sententiam* *consecrati* p. 4. cap. 14. vers.

præterea Iul. Lamos de *Inobis* p. 1. cap. 15. n. 1. Valer. Reginald. *an praxi fori* parit. lib. 29. n. 66. Molfes. in *summa Theologia moralis* tract. 3. d. 2. 33. c. 34. Hurtado de *Sacram. d. 4. de Sacram. in genere* *diff. 6. in fine*, ubi per hunc text. dicit eos, qui voto panem celestem edunt fide viuam, fructum, & vtilitatem illius sentire ad est. augmentum iustificationis, quod non sacramentalis.

De Sacrosancto Eucharistiae Sacramento.

1. Christus totum continetur in sanctissimo Eucharistiae sacramento, supra cap. 1.
2. Substantia tota panis in corpus, & vini in sanguinem convertitur in sacrosancto Eucharistiae sacramento, supra cap. 4.
3. Christus totus continetur in sacramento Eucharistiae sub unaquaque specie, & sub singulis cuiusque specie panibus, separatione facta, supra cap. 4.
4. Corpus verum, & sanguis Domini est in sacramento Eucharistiae peracta consecratione, ut in hostiis consecratis post communionem referatis, supra cap. 3.
5. Effellus plures proveniunt ex sacramento Eucharistiae, supra cap. 2.
6. Christus vnguentum Dei filius est in sacramento Eucharistiae cultu laetitia etiam externa adorandus, supra cap. 3.
7. Sacram. S. Eucharistiae in sacratio aservatur, & ad infirmos deferre licet, supra cap. 6.
8. Christus in Eucharistia exhibitus sacramentaliter, ac realiter manducatur.
9. Christi fideles amice cum ad annos discretionis pervenerint, tenentur in singulis annis in Pascha-

- 10 ad communicandum, infra sess. 14 de poenit. cap. 5.
10. Eucharistia non est danda peccatori, & absolutus satius, sed tantum semisatius, & non continuo amensibus tempore quo habent delicta interualla.
11. Infirmo deliranti an praeberi possit viaticum.
12. An ad annos discretionis pervenerit quis ut S. Eucharistiam sumere possit, prudendum ad parentem, & multo magis confessorium iudicio estimandum.
13. Communicare quando quis dicatur in Paschate.
14. Regularis Sacerdos non potest tempore Paschali ministrare Eucharistiam secularibus, ut adimpleatur praeceptum Ecclesiasticum annuae communionis.
15. Religiosi Fratres non possunt administrare populo S. Eucharistiam die Paschatis.
16. Sacerdos non celebranti licet solum communionem.
17. Confessio sacramentalis necessaria praemittenda a peccatore ante assumptionem S. Eucharistiae habita copia confessoris.

¶ C A N O N I.

SI quis negaverit, * in sanctissimæ Sacramenti contineri verè, realiter, & ^{¶ Supr. c. 3. Concil. C. flantienf.} substantialiter corpus & sanguinem vñ cum anima, & divinitate Domini nostri Iesu Christi, ac proinde totum Christum: sed dixerit tantummodo esse in eo, vt in signo, vel figura, aut virtutes, anathema sit.

¶ C A N O N II.

Si quis dixerit, ^{¶ Conc. id. d. mans. articulos Ioan. VII. c. 1. & Supr. c. 4.} in sacrosancto Eucharistiae Sacramento remanere substantiam panis, & vini, vñ cum corpore, & sanguine Domini nostri Iesu Christi: negaveritque mirabilem illam, & singularem conversionem totius substantiae panis in corpus, & totius substantiae vini in sanguinem, manentibus duntaxat speciebus panis, & vini: quam quidem conversionem Catholica Ecclesia aptissime [¶] Transubstantiationem appellat, anathema sit.

¶ C A N O N III.

Si quis negaverit, ^{¶ d. C. 6. Flor. in decreto Eugen. ad Arch. supr. c. 3. & infra sess. 21. c. 1. de eodem.} in venerabili Sacramento Eucharistiae sub unaquaque specie, & sub singulis cuiusque speciei panibus, separatione facta, totum Christum contineri: anathema sit.

¶ C A N O N IV.

Si quis dixerit, peracta consecratione, ^{¶ Supr. c. 3.} in admirabili Eucharistiae Sacramento non esse corpus, & sanguinem Domini nostri Iesu Christi, sed tantum in vñ dum sumitur, non autem ante, vel post, & in hostiis seu particulis consecratis, quæ post communionem referuantur, vel supersunt, non remanere verum corpus Domini, anathema sit.

¶ C A N O N V.

Si quis dixerit, ^{¶ Vide C. 6. Flor. ibid. supr. cap. 4.} vel præcipuum fructum sanctum sanctissimæ Eucharistiae esse remissionem peccatorum, vel ex ea novo alio effectus provenire, anathema sit.

¶ C A N O N VI.

Si quis dixerit, in sancto Eucharistiae Sacramento Christum vnguentum Dei filium non esse, cultu laetitia etiam externo, adorandum: arque ideo nec festius peculiari celebritate venerandum: neque in processionibus, secundum laudabilem, & vñ uersalem Ecclesiae sanctuarium, & consuetudinem, solemniter circumgestandum, vel non publicè, vt adoratur populo proponendum, & eius adoratores esse idololatrias, anathema sit.

¶ C A N O N VII.

Si quis dixerit, non licere, ^{¶ Supr. c. 6.} sacram Eucharistiam in sacratio referuari, sed statim post consecrationem astantibus peccatis distribuendam, aut non licere, vt illa ad infirmos honorificè deferatur, anathema sit.

¶ C A N O N VIII.

Si quis dixerit, Christum in Eucharistia exhibitum, spiritualiter tantum manducati ^{¶ Supr. c. 3.}, & non etiam sacramentaliter ac realiter, anathema sit.

Barb. Collect. in Concil. Trid.

CANON IX.

« Can. om- Si quis negauerit, omnes & singulos Christi fideles utriusque sexus, cum ad annos
nis vultu- discretionis pervenerint, teneri singulis annis, saltem in Paschate, ad communicandum,
de pœnit. iuxta præceptum sanctæ matris Ecclesiæ, anathema sit.

CANON X.

Si quis dixerit, non licet sacerdoti celebranti seipsum communicare, anathema sit.

CANON XI.

Si quis dixerit, non solum fidem esse sufficientem præparationem ad sumendum sanctissimæ Eucharistiæ sacramentum, anathema sit. Et ne tantum Sacramentum indigne, atque adeo in mortem, & condemnationem, sumatur: statuit, atque declarat ipsa sancta Synodus, illis quos conscientia peccati mortalis grauat, quantumcumque etiam se contritos existiment, habita copia Confessoris, necessariò præmittendam esse Confessionem sacramentalem. Si quis autem contrarium docere, prædicare, vel pertinaciter asserere, seu etiam, publice disputando defendere præsumpserit, eo ipso excommunicatus existat.

1. « CANON I.] Vide Hentiquez in summa lib. 8. cap. 10. §. 4. 2. princip. Valent. tom. 4. disp. 6. quæst. 3. Iodoc. Coccin. thesaurus catholicus tom. 1. lib. 6. art. 1. Agid. de Coninck de Sacram. & censur. q. 75. art. 3. Petr. de Ledesma in summa p. 1. Sacramenti. vbi de Eucharistia, c. 1. can. 5. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 4. §. 10. num. 4. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 3. num. 19. Fernandez in quinque Ecclesiæ præcepta præcept. 3. lib. 3. cap. 1. Paul. Laymann. in sua Theologia moralis.

2. « CANON II.] Vide Hentiquez d. lib. 8. c. 30. §. 2. lit. I. Valquez in 5. p. S. Thoma tom. 3. disp. 180. num. 180. & disp. 194. n. 4. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Euchar. disp. 4. disp. 1. in princip. Agid. de Coninck d. q. 75. n. 49. & 4. 7. & q. 177. art. 1. Valer. Reginald. in praxi forei pœnit. lib. 19. n. 36. Petr. de Ledesma d. tract. de Eucharistia cap. 6. can. 1. & 3. Bonacina de Sacram. disp. 4. q. 3. puulo 6. §. 1. n. 1. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 3. n. 14. & 15. Filluc in quæst. moralis tom. 1. tract. 4. c. 147. Fagundes in quinque Ecclesiæ præcepta præcept. 3. lib. 3. c. 1. n. 8. Et certum de Fide esse manere aliqua accidentia, tradunt post Suarez, & Valquez nouissimè Ioan. de Lugo disp. 10. sect. 1. n. 1. cum seqq. Torrelblanca de inuersione lib. 2. c. 8. n. 58.

3. « CANON III.] Vide Hentiquez d. lib. 8. c. 27. §. 4. lit. K. Agid. de Coninck de Sacram. & censur. quæst. 74. num. 3. & num. 191. & quæst. 75. n. 49. & 108. & quæst. 16. n. 32. Valquez tom. 3. disp. 188. n. 2. & 15. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 37. Cardin. Bellarm. de Eucharistia lib. 3. cap. 22. Bonacina de Sacrament. disp. 4. quæst. 3. puulo 5. num. 2. Filluc. in quæst. moralis tom. 1. tract. 4. num. 156. Fagundes in quinque Ecclesiæ præcepta præcept. 3. lib. 3. cap. 1. n. 9. & præcepta 3. lib. 3. cap. 4. n. 10. Ioan. de Lugo de Sacramentis tom. 1. tract. de Eucharistia disp. 4. sect. 4. c. 66. & n. 108. & disp. put. 8. sect. 2. n. 40.

4. « CANON IV.] Vide Hentiquez d. lib. 8. cap. 19. in princip. l. 6. Agid. de Coninck de Sacram. & censur. quæst. 74. n. 53. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. c. 4. §. 10. n. 6. Balduin. iunior super opera contrarierf. Bellarmini p. 2. lib. 3. cap. 5. Torrelblanca de iure spirituali lib. 2. cap. 8. n. 61.

5. « CANON V.] Vide Hentiquez d. lib. 8. cap. 26. in princip. l. 8. Agid. de Coninck de Sacram. quæst. 79. n. 53. Valq. d. tom. 3. disp. 1. §. 2. Filluc. in quæst. moralis tom. 1. tract. 4. num. 36.

6. « CANON VI.] Vide Can. de locis theol. §. 5. c. 2. §. 1. 44. & lib. 12. c. 11. col. 441. Hentiquez d. lib. 8. cap. 32. §. 2. lit. D. & cap. 42. §. 2. lit. H. Agid. de Sacram. tom. 1. quæst. 76. num. 86. Iodoc. Coccin. thesaurus

catholic. lib. 6. art. 7. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 6. n. 8. Armentar. in addit. ad recept. de gam. Navarra fol. 174. verso. num. 8. Suarez tom. 3. de Sacram. disp. 4. §. 1. Valer. Reginald. in praxi forei pœnit. lib. 29. num. 37. in fine Torrelblanca de inuersione lib. 2. c. 8. n. 56.

« CANON VII.] Vide Balduin. iunior super opera contrarierf. Bellarmini f. 2. lib. 3. cap. 5.

« CANON VIII.] Vide Valq. in 3. p. D. Thoma tom. 3. disp. 211. n. 3. Sacramentum corporis, & sanguinis Christi sub speciebus panis, & vini est vnicum, integrum, & perfectum sacramentum, ut multis probat Paul. Laymann. lib. 5. de Sacramentis tract. 4. c. 1. num. 3.

« CANON IX.] Vide Agid. de Coninck de Sacram. q. 8. c. 1. ad 1. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi forei pœnit. lib. 29. num. 47. in fine. Bonacina de Sacrament. disp. 4. quæst. 3. puulo 2. num. 5. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 3. num. 16. nouissimè Stephan. VVeym ad constitutiones 2. 4. x. antiquæ in re de sacra. & per Concil. Trid. innotat. corf. 1. 23. f. 3. c. 2. 2. præcept. num. 17. Tuilleoch. in Decalog. lib. 3. cap. 5. dub. 2.

In hoc can. ibi, omnes & singulos Christi fideles &c. Non tamen perpetuè & absolute fatuos; sed tantum semifatuos, & non continuò mentes, tempore quo habent dilucida intervalia, ita Flamiq. d. lib. 8. cap. 42. §. 3. Bonacina de Sacramentis disp. 4. quæst. 6. puulo 1. c. 1. num. 4. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 4. cap. 4. Villalobos in summa p. 1. tract. 7. dub. 40. num. 3. Sanctius in sect. 3. disp. 26. num. 1. & disp. 36. num. 9. Antonin. Diana reclus. moralis p. 2. tract. de celebrat. Missarum, resol. 79. quod refert de officio & paritate Parochi, cap. 10. num. 19.

Inferno deliranti, qui propter febrem incidit in amentiam, hunc phrenesim posse præberi variatum, si illud tempore vius rationis expresse petiit, & signa contentioni, confessionis, & comminationis ostendit, etiam multo antea, dummodo non sit periculum irreuerentæ, resoluit d. cap. 20. num. 43. vbi num. 10. cum seqq. etiam resolut. præcedentibus notoriis, veluti viuatibus publicis, & hereticis, tribuendum non esse Eucharistiam.

Ibi etiam ad annos discretionis perueniunt. Prudentium iudicium æstimandum. Sotus 4. disp. 12. quæst. 1. n. 19. Bonacina d. disp. 4. quæst. 6. puulo 2. n. 1. Ego ipse d. cap. 1. num. 18. Tuilleoch. d. cap. 5. dub. 2. num. 2. cum seqq.

13. *Ibi, saltem in Paschate.* Hoc est, in hebdomada sancta, vel infra octavam Pasche; hoc est à Dominica Palmatum usque ad Dominicam in Albis inclusivè, & ubi laxior esset consuetudo à prima die Quadragesimæ usque ad dictam Dominicam in Albis inclusivè, prout observatur Mediolani, in Portugallia, & Valentia. Vide Trullench. d. lib. 3. c. 5. dub. 2. n. 6. Quamvis in summa Bullar. verb. Communio, ubi refertur hac de declarationem Eugenij I V. Azor. in summa moral. part. 1. verb. Eucharistia §. 7. Fagundes in quinque Ecclesie precepta, precept. 1. lib. 1. cap. 3. per tot. & precept. 3. lib. 1. cap. 5. Henric. in summa lib. 8. cap. 5. §. 1. à principio, ubi refert, quod in pluribus diocesis consuetudo extendit à principio Quadragesimæ usque ad decimum quartum diem post Pascha, refert dicto c. 10. num. 14.

14. Sacerdotem Regularem non posse tempore Paschali ministrare Eucharistia secularibus, ut adimplant preceptum Ecclesiasticum, annuæ Communionis, refolvunt Nugent. tom. 1. in 3. part. quest. 83. artic. 4. conclus. Suez. de Regul. tom. 4. trait. 10. lib. 9. cap. 3. num. 8. Portel. in deb. regularibus tom. 1. verb. Sacramentorum administratio n. 5. Villalob. in summa part. 1. trait. 7. dub. 47. num. 4. Læ Trullench. in decalog. lib. 3. c. 5. dub. 2. n. 8. ubi subdit quod Doctores id intelligunt de die Paschatis non materialiter, sed formaliter, id est de Communione Paschali per quam fit satis precepto, & inclinat in hanc partem videtur Fagundes in quinque Ecclesie precepta, precept. 3. lib. 1. cap. 5. n. 16. Contra Sorb. in compendio privileg. verb. Communio, Fr. Emman. quest. regular. tom. 1. quest. 56. art. 3. Ludovic. Bcia respons. casuum conscientie tom. 4. casu 4. Ioan. de la Cruz de st. a. in relig. lib. 1. c. 1. dub. 4. conclus. 3. existimantes posse per privilegium Nicolai V. Pauli III. Pij IV. & aliorum Pontificum.

15. Fratres Religiosos non posse administrare populo sanctissimam Eucharistiam die Paschatis, tamen quod in privilegio Eugenij I V. hoc illis in-

terdicitur expressè pro illa die, resoluone Navarr. in man. cap. 21. n. 52. Henric. d. lib. 8. cap. 55. §. 1. Azor. in summa moral. part. 1. lib. 7. cap. 4. 1. quest. 7. Epo ipse de officio, & potest. Parochi cap. 20. num. 10. ubi refertur ita decisum in S. Congreg. Concil. sub die 2. Martij 1619.

Contra compendium privilegiorum Societatis Iesu verb. Eucharistia §. 10. Emman. S. in apbysm. verb. Eucharistia num. 10. Ludovic. Miranda in manuali Prælator. tom. 1. quest. 42. art. 2. conclus. 2. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. §. 56. art. 3. Agid. de Coninck q. 82. art. 3. num. 3. Ioan. à Cruce de st. a. Relig. lib. 3. cap. 5. dub. 4. conclus. 2. Suez. tom. 4. de Relig. trait. 10. lib. 9. c. 5. num. 7. Tamburin. de iure Abbatis tom. 2. disp. 5. §. 4. 3. 4. 3. Fernandez in quinque Ecclesie precepta precept. 3. lib. 3. c. 1. n. 18. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. refolut. 137. n. 5. Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. trait. de Eucharistia disp. 18. sect. 2. n. 50. & alios existimantes Religiosos sine Parochi licentia posse ipso die Resurrectionis Dominice sacram Eucharistiam ministrare parochianis, his videlicet, qui existimantur parochie satisfecisse, vel postea satisfacturi.

16. CANON IX.] Vid. Vgolinda officio Episcopi cap. 15 §. 7. n. 9. quem refert de officio, & potest. Parochi cap. 10. n. 24.

17. CANON XL] Vid. Sot. in 4. dist. 12. q. 5. art. 4. col. 14. Can. de locu Theolog. lib. 3. col. 189. ad fin. cum seqq. Agid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. §. 80. n. 5. cum seqq. Azor. in summa moral. part. 1. lib. 10. cap. 31. quest. 1. Suez. tom. 3. de Sacrament. disp. 66. sect. 3. vers. sed quæres, Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 30. num. 53. Fernandez in examine Theologia moralis part. 1. cap. 4. §. 8. Fillius. in quest. moralibus tom. 1. trait. 4. num. 210. Molle. in summa Theologia moralis trait. 5. cap. 10. num. 25. Torreblanca de iure ipsius lib. 1. c. 7. num. 46. cum seqq. Ioan. de Lugo de Sacrament. in trait. de Eucharist. disp. 14. sect. 4. num. 14. cum seqq. Ioan. Sanci. in select. disp. 32. num. 4.

DE REFORMATIONE.

De Officio Prælatorum in subditorum correctione.

C A P V T I.

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.
2. Episcopi se pastores, non percussores esse meminerit.
3. In criminalibus causis quando procedi possit ad ultionem, non obstantibus appellacionibus, & inhibitionibus.
4. Episcopus visitans tenetur dare transsumptum si revereri aliquod delictum excommunicationis, vel castigationis dignum.
5. Appellatio non datur à visitatione facta ab Episcopo, præsertim à correctione munerum.
6. Appellatio ad effectum suspensivum non datur à mandato de residendo in visitatione edita.
7. Appellatio ad effectum suspensivum non admittitur à visitatione Ecclesie Cathedralis.
8. Non extenditur ad causas criminales, quæ tractantur apud iudices inferiores, aut delegatos Papa, vel Episcopo.
9. Appellatio non possit quando gravamen illatum per interlocutorium, non potest tolli per appellacionem à definitiva.
10. Carcerationis indebitæ gravamen non per appellacionem à definitiva reparari non potest.

11. Appellatio interposita super condemnatione ad ultionem habere effectum suspensivum.
12. Appellatio à privatione beneficij habet effectum suspensivum.
13. Decretum S. Congregationis negatius Episcoporum præsumitur.
14. Metropolitani in suffraganeos eorumque subditos non inducant nisi in casibus iure expressis.
15. Metropolitani & alij superiores causas in causis Ordinariarum pendentes non auvant.
16. Appellationes quando recipiende.
17. Superiores cognoscere non valent causas, quæ coram inferioribus pendunt ante definitam sententiam, vel vim definitivam habentem.
18. Inhibitiones post appellacionem quando concedende.
19. Appellatio recipienda non erit quomvis appellans esset sententia, aut appellacionis exemplum culpa iudicii à quo vel ab aliquo habere non posse.
20. Appellationes à Metropolitanis non recipiuntur ab excom.

executione decreti Concilij Tridentini. aut visitationis. Appt.

21. Appellationes ad effectum deolutionum tantum admittuntur in causis visitationis Ordinatarum, aut correctionis et moris.
22. Appellatio non admittitur à granamine, quod per definitum reparari nequit, nisi visis actis.
23. Causa appellationis dum pendet, appellans in eadem quo reperitur carere, quanto tempore permittitur.
24. Ad originalia processum prima instantia ad iudicium appellationis Nunciarius mutare non cogatur nisi, &c.

ius nisi, &c.

25. Censura Ecclesiastica in appellante prolata quando relaxari possit per iudicem appellationis.
26. Absolutio ad cautelam quomodo danda.
27. Appellatio non recipitur à sententia definitiva contra verum communionem prolata.
28. Archiepiscopus non debet se ingerere in prima instantia causarum, quæ aguntur coram eius suffraganeo.
29. Metropolitani non possunt cognoscere in prima instantia etiam contra iudicium consilij causa coram Episcopo.

Adem sacrosancta Tridentina Synodus presidentibus in ea eisdem sanctæ Sedis Apostolicæ Legatum, & Nunciis, intendens nonnulla statuere, quæ ad iurisdictionem pertinet Episcopum, vt iuxta proximè Sessionis decretum, illi in commissis sibi Ecclesiis eo libentius relideant, quò facilius, & commodius sibi subiectos regere, & in vitz, ac morum honestate continere poterit, illud primum eos admonendos censeat, *ut se pastores, non persecutores, esse meminerint*, atque ita præesse sibi subditis oportere, vt non in eis dominantur, sed illos, tanquam filios, & fratres, diligant, elaborentque, vt hortando, & monendo ab illicitis deterneant, ne, vbi deliquerint, debitis eos penis coercere cogantur, quos tamen, si quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apostolicis est ab eis seruanda præceptio, vt illos arguant, obsecrent, increpent in omni bonitate, & patientia, cum sæpe plus erga corrigendos agat beneuolentia, quam austeritas, plus exhortatio, quam comminatio, plus charitas, quam potestas. Sin autem ob delicti gravitatem virgopus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudicium, cum lenitate leuitatis adhibenda est, vt sine asperitate disciplina populus salutaris, ac necessaria consecratur, & qui correcti fuerint, emendentur, aut, si rescipere noluerint, ceteri, salubri in eos animaduersionis exemplo, à vitiis deterreantur, cum sit diligens, & pij simul pastoris officium, morbis occultis leuia primum adhibere fomenta, post, vbi morbi grauitas ita posuult, ad actiōes, & grauiora remedia defendere: sin autem ne ea quidem proficiant illis submouendis, exteris saltem oues à contagionis periculo liberare. Cum igitur res criminum, plectuntque ad euitandas penas, & Episcoporum subterfugenda iudicia, querelas & grauamina simulent, & appellationis diffugio, *in iudicio processum impediunt*, ne remedio ad innocentie præsidium instituto, ad iniquitatis defensionem abutantur, atque vt huiusmodi eorum calliditati, & tergiversationi occurratur, ita statuit, & decreuit. *in causis visitationis, & correctionis siue habitatis, & inhabitatis, nec non criminalibus ab Episcopo, seu illius in spiritualibus Vicario generali, ante definitiuam sententiam, & ab interlocutoria, vel alio quocunque granamine, non appelletur, nec Episcopi, seu Vicarii, appellationi huiusmodi, tanquam friuolæ, deferre teneatur, sed ea, ac quacumque inhibitione ab appellationis iudice emanata, necnon omni stylo, & consuetudine, etiam immemorabili, contraria non obstante, ad vltiora valeat procedere, nisi grauamen huiusmodi per diffiniuiam sententiam reparari, vel ab ipsa definitiuam appellari non possit, quibus casibus sacrorum, & antiquorum canonum statuta illibata persistant.*

Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 26. n. 29. in fine, Sbroza de officio Vicarij lib. 3. g. 1. Et Ennuzan. quest. regul. rom. 2. quest. 40. art. 1. Aloy. Rice, in praxi regim. fur. Eccles. dec. 303. in t. edit. alius res. 304. in t. edit. Armenias. in addit. ad recop. legum. Nauarra lib. 1. tit. 6. de visitat. c. 63. vbi testat decusum post definitiuam sententiam in causis correctionis, & visitationis appellari posse, ita tamen vt appellatio non suspendat executionem, nisi grauamen per definitiuam sententiam reparati, vel ab ipsa definitiuam appellari non possit.

2. *ut se pastores, non persecutores esse meminerint.* Vide S. Antonian. summ. p. 3. tit. 26. c. 5. §. 3. Cornel. cons. 276. circa princip. vol. 4. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 3. n. 10. 19. Meuplum de officio & potest. Episcopi part. 1. tit. 1. c. 1. Episcopi summa attentione perpendant statum in presentia, & infra §§. 24. de reformat. c. 3. & §§. 25. eadem de reformat. cap. 1. in quibus de veteis verba sunt multum pia, & a Pælatijs metua-

te semper retineri debent, quorum summam refert Stephan. Weynis ad consilium 24. ex iure antiquo de premissis, & per Concil. Trident. in nouarijs consilij. 202. §. 8. pag. 239.

3. *Cum igitur res criminum, &c.* In criminalibus causis quando procedi ad vltiora possit, non obstatibus appellationibus, & inhibitionibus, declaratur sanctæ mem. Pius V. in sua consuetudine. 182. incip. *Conferat*, quæ est reformatoria constitutionum Pij IV. & aliorum summorum Pontificis distinguendo: Aut tunc confessus est, & tunc licitum erit iudici à quo, non obstatibus appellationibus, & inhibitionibus, absque pœnarum inuictu ad vltiorem executionem pro pœne in sententia derogatæ executione procedere Si verò non sit confessus, tunc poterunt admitti, & recipi omnes, & singulæ appellationes, ac quæcumque desuper pro tempore præsentate, & præsentande commissiones, & illarum vigore inhibitiones, citationes,

4. Tit. 1.
Tom. 1. a.
P. 1. §.
Tit. 1. §. 1.
Tit. 1. §. 2.
Tit. 1. §. 3.
Tit. 1. §. 4.
Tit. 1. §. 5.

1. Cap. refer.
c. 1. & c.
c. 2. & c.
c. 3. & c.
c. 4. & c.
c. 5. & c.
c. 6. & c.
c. 7. & c.
c. 8. & c.
c. 9. & c.
c. 10. & c.
c. 11. & c.
c. 12. & c.
c. 13. & c.
c. 14. & c.
c. 15. & c.
c. 16. & c.
c. 17. & c.
c. 18. & c.
c. 19. & c.
c. 20. & c.
c. 21. & c.
c. 22. & c.
c. 23. & c.
c. 24. & c.
c. 25. & c.
c. 26. & c.
c. 27. & c.
c. 28. & c.
c. 29. & c.
c. 30. & c.
c. 31. & c.
c. 32. & c.
c. 33. & c.
c. 34. & c.
c. 35. & c.
c. 36. & c.
c. 37. & c.
c. 38. & c.
c. 39. & c.
c. 40. & c.
c. 41. & c.
c. 42. & c.
c. 43. & c.
c. 44. & c.
c. 45. & c.
c. 46. & c.
c. 47. & c.
c. 48. & c.
c. 49. & c.
c. 50. & c.
c. 51. & c.
c. 52. & c.
c. 53. & c.
c. 54. & c.
c. 55. & c.
c. 56. & c.
c. 57. & c.
c. 58. & c.
c. 59. & c.
c. 60. & c.
c. 61. & c.
c. 62. & c.
c. 63. & c.
c. 64. & c.
c. 65. & c.
c. 66. & c.
c. 67. & c.
c. 68. & c.
c. 69. & c.
c. 70. & c.
c. 71. & c.
c. 72. & c.
c. 73. & c.
c. 74. & c.
c. 75. & c.
c. 76. & c.
c. 77. & c.
c. 78. & c.
c. 79. & c.
c. 80. & c.
c. 81. & c.
c. 82. & c.
c. 83. & c.
c. 84. & c.
c. 85. & c.
c. 86. & c.
c. 87. & c.
c. 88. & c.
c. 89. & c.
c. 90. & c.
c. 91. & c.
c. 92. & c.
c. 93. & c.
c. 94. & c.
c. 95. & c.
c. 96. & c.
c. 97. & c.
c. 98. & c.
c. 99. & c.
c. 100. & c.

1. Cap. vt de
in. 1. c. 1. &
in. 1. c. 2. &
in. 1. c. 3. &
in. 1. c. 4. &
in. 1. c. 5. &
in. 1. c. 6. &
in. 1. c. 7. &
in. 1. c. 8. &
in. 1. c. 9. &
in. 1. c. 10. &
in. 1. c. 11. &
in. 1. c. 12. &
in. 1. c. 13. &
in. 1. c. 14. &
in. 1. c. 15. &
in. 1. c. 16. &
in. 1. c. 17. &
in. 1. c. 18. &
in. 1. c. 19. &
in. 1. c. 20. &
in. 1. c. 21. &
in. 1. c. 22. &
in. 1. c. 23. &
in. 1. c. 24. &
in. 1. c. 25. &
in. 1. c. 26. &
in. 1. c. 27. &
in. 1. c. 28. &
in. 1. c. 29. &
in. 1. c. 30. &
in. 1. c. 31. &
in. 1. c. 32. &
in. 1. c. 33. &
in. 1. c. 34. &
in. 1. c. 35. &
in. 1. c. 36. &
in. 1. c. 37. &
in. 1. c. 38. &
in. 1. c. 39. &
in. 1. c. 40. &
in. 1. c. 41. &
in. 1. c. 42. &
in. 1. c. 43. &
in. 1. c. 44. &
in. 1. c. 45. &
in. 1. c. 46. &
in. 1. c. 47. &
in. 1. c. 48. &
in. 1. c. 49. &
in. 1. c. 50. &
in. 1. c. 51. &
in. 1. c. 52. &
in. 1. c. 53. &
in. 1. c. 54. &
in. 1. c. 55. &
in. 1. c. 56. &
in. 1. c. 57. &
in. 1. c. 58. &
in. 1. c. 59. &
in. 1. c. 60. &
in. 1. c. 61. &
in. 1. c. 62. &
in. 1. c. 63. &
in. 1. c. 64. &
in. 1. c. 65. &
in. 1. c. 66. &
in. 1. c. 67. &
in. 1. c. 68. &
in. 1. c. 69. &
in. 1. c. 70. &
in. 1. c. 71. &
in. 1. c. 72. &
in. 1. c. 73. &
in. 1. c. 74. &
in. 1. c. 75. &
in. 1. c. 76. &
in. 1. c. 77. &
in. 1. c. 78. &
in. 1. c. 79. &
in. 1. c. 80. &
in. 1. c. 81. &
in. 1. c. 82. &
in. 1. c. 83. &
in. 1. c. 84. &
in. 1. c. 85. &
in. 1. c. 86. &
in. 1. c. 87. &
in. 1. c. 88. &
in. 1. c. 89. &
in. 1. c. 90. &
in. 1. c. 91. &
in. 1. c. 92. &
in. 1. c. 93. &
in. 1. c. 94. &
in. 1. c. 95. &
in. 1. c. 96. &
in. 1. c. 97. &
in. 1. c. 98. &
in. 1. c. 99. &
in. 1. c. 100. &

tationes, & monitoria de cetero premissa tamē prius cautione idonea per patrem, seu partes appellantes non confellos in forma depositi pro pena in qua condemnatus exiit, & seu respectu de se constituto in carcere, & ibidem manendo in quacunque parte iudicii, & quatenus pars esset duces, factio prius actuali deposito arbitrio iudicis ad quem. Quod quidem ludo in praxi observatur, inolevit enim illud Signaturæ iussit, ut quandoque compingit committi causam appellacionis in criminalibus, semper apponitur clausula, *pariis sententia*, vel *seruatis exilis*, & forma Motus proprii Bji IV. & Bji V. Ita Massfor de Synodo diocesana c. 4. art. 2. secundum Romanam impressionem.

7. Iudici processum impediunt. An Episcopus visitans tenetur dare transumptum, si repetit aliquid delictum carceratione, vel castigacione dignum? Affirmatiue decum fuisse refert Armen-dar, in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 52.

8. Si can. visitantis, &c. A visitatione facta ab Episcopo, preteritum a correptione morum, non dari appellationem, per textum in *presenti*, & cap. 10. *sess. 4. de reformat.* resoluunt Lancellos, de attentat. & cum appellat. pend. lit. 18. in prius c. 6. Ruginel. de appellat. §. 2. cap. 3. num. 4. Matchel de commissio. p. 2. de commissio appellat. extra Roman. curia. 6. num. 78. 12. edit. quos refert Aloy Ricc. in praxi aurea res. 17. 2. num. 1. ubi numerus segg. multa tradit de intellectu huius text. Naorat. in rub. de iudic. rub. h. 9. num. 83. & conf. de appellat. Gabr. Periccia de *Morum Reformat.* part. 1. c. 7. a princ. Thom. Valase. alleg. iuris com. 1. leg. 70. num. 4. Mat. Anton. var. res. solut. dub. 1. res. solut. 91. num. 1. & res. solut. 110. num. 14. Stephan. VV. cymad. caus. 1. tit. 24. ex inter. aut quo de suspens. & per Concil. Trident. innovat. consil. 17. n. 14. pag. 195. ubi num. 1. aduertit ut dum appellatur a decreto visitationis, admitti non debeat appellatio nisi ipse fecit expressa fuerint causa grauaminum, vel displicere possit visitator a quo appellatio interponitur, in causa sine frivolis aut iustis, aut suspensio, vel mutare debeat suum decretum. An verò prouisionaliter exequi Narbona 1598. l. 2. n. 119. r. 1. lib. 2. Recap. ubi refert decisionem quoniam in causis visitationis, & correptionis appellari potest post diffinitam, ita tamen ut appellatio non suspendat executionem. Si uero Episcopus procedat in exemptos, seu alios privilegiatos contra eorum privilegia, dari appellationem existimant Salgado de *practel. Regia* p. 2. l. 15. n. 8. Berard. de visitat. §. 1. cap. 27. n. 67. Mendez de Castro in *praxi Lusit.* p. 2. lib. 2. c. 1. num. 34. Matchel. de cap. 6. num. 78. Vbi enim apponitur de exemptione, seu privilegio gesta appellatio penulente reuocatur, Lancellos. de attentat. p. 1. c. 1. l. 1. tit. 18. num. 1. & seg.

6. A mandato de residendo in visitatione edito non dari appellationem ad effectum suspensionum, sed ad effectum deuolutionum tantum, decisio refert Armen-dar, in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 1. §. 2. num. 2.

7. Appellationem ad effectum suspensionum non admitti a visitatione Ecclesiæ Cathedralis, & personarum ipsius ab Episcopo faciendis, nec ideo illam appellacionem suspendi posse, tenet Aldan. in *compendio canon. res. solut.* l. 1. tit. 4. num. 8. ubi refert decisionem in Ornelas. 27. Marty 1642. ad 6. subdens ibidem in resp. 1. fuisse resolutum appellacionis cuiuscunque praxi textum non posse impediri, seu retardari dicens. In Synodi celebrationem.

Si ordine iudiciario & ordinato processu visitationis causa tractetur, appellatio ad utrumque ef-

fectum admittitur, ut per Stephan. Gratian. *Martha de c. 138. n. 4.* Ceuald. de *cognit. per xam viol.* part. 1. l. 123. n. 14. & 15. Pialec. in *praxi Episcop.* p. 1. c. 1. num. 67. *vers. hoc eodem casu*, Narbona d. l. 56. gloss. 1. num. 122. Mendez de Castro in *praxi Lusit.* p. 2. lib. 2. cap. 3. num. 34.

9. Necnon in criminalibus ab Episcopo, &c. Ergo non a iudicibus inferioribus, aut delegatis Papæ, vel Episcopis, ita post Naorat. in *manu* 25. num. 15. *vers. adde*, tradit Et. Emman. in *summa* c. 5. cap. 10. num. 8. quem refert Hieron. Roderie. in *compendio quest. reg. d. res. solut.* 10. num. 10. Verum ex dispositione Concilij in omnibus causis appellari non posse ab interlocutoriis tam in prima, quam in secunda instantia, tam ab Ordinariis, quam a delegatis, vel inferioribus latis, nisi grauamen contineant irreparabile, vel distinctius vni habeant, resoluunt Suar. de Paz in *praxi*, in *proem. 6. part.* num. 1. n. 28. Amat. Roder. in *2. rati. excommuniando* & *videndo* p. 1. c. 12. n. 3. late ad utramque partem Narbona 1599. gloss. 1. num. 150. cum multis segg. in addit. 2. Recap.

10. Ab interlocutoria. vel alio quocunque grammine, &c. An appellari possit quando grauamen illatum per interlocutoriam non potest tolli per appellacionem a definitiua? vide Suar. de Pace in *pract. 10. n. 2. p. 5. d. voss. num. 5.* Quatant. in *summa*. Bellary. verb. *Archiepiscopi antioria*, auctor 8. res. primo quoque, Nauaz. cons. 2. de appellat. Aloy Ricc. in *praxi* verum fori Eccles. dec. 105. in 1. edit. alias res. solut. 405. num. 1. in 2. edit. Pialec. in *praxi Episcop.* p. 1. c. 4. num. 98.

Carcerationis indebitæ grauamen per appellacionem a definitiua reparari non potest, ac prouide ab eo valer appellari, & Ordinarius tenetur huic appellacioni deferre, & processum transire ad iudicem appellacionis, interim tamen reo manente in carceribus, donec iudex appellacionis causa cognita aliod iudicet, ita refert decum Pialec. de 4. num. 19. Quaranta de verb. *Archiepiscopi antioria*, num. 20. in addit. lit. B. Et refert Narbona d. l. 59. gloss. 1. num. 120. Sacram Congr. censuisse quoddam in materia correptionis ubi Episcopo etiam tunc processu, & sine scriptis carceris subditos, & tenet diu carceratos, potest Metropolitani cognoscere de excelsu in corrigendo, si carcerati appellauerint ad eum, dummodo interim non impediat, aut suspendat executionem eorum, quæ ab Ordinatio decreta fuerint, de quo etiam Gabr. Berard. de *visitat.* secut. c. 27. num. 67. Mendez de Castro d. p. 2. lib. 2. c. 1. num. 33. Vide infra *sess. 24. de reformat.* c. 10 num. 33.

Appellationem interpositam super condemnacione ad tria mē habere effectum suspensionum, res. solut. Aldan. in *9. num. 9.* ubi dicit ita fuisse res. solutum a S. Congreg. Episcop. & Regular. in *Auersa*, na 22. Januarij 1591.

Appellationem a priuatione beneficii habere effectum suspensionum, tenet Aldan. d. in 4. n. 10. ubi asserit sic fuisse decum in S. Congreg. Episcop. & Regular. in *Miluitana* 3. Iuny 1604. Nam etiam in causis visitationis, si non de morum correptione ageretur, sed de priuatione administrationis, vel beneficii, aut aliterius similis rei, appellatio quoad utrumque effectum admittitur, Ceuald. de *cognit. per xam violent.* p. 1. q. 23. n. 13. Narbona d. l. 59. gloss. 1. num. 121.

Hæc de re extat optimum decretum omnino videndum, quod refertur Aloy Ricc. in d. *praxi* verum fori Eccles. res. 404. in 2. edit. Prosper de Augustinon. addit. ad *Quatant.* d. verb. *Archiepiscopi antioria*, l. 1.

floritas, anilar. & versissim. Piascc. d. p. 1.2. cap. 4. tum. 101. Hieron. Roderic. in compendio quest. regu- lar. resolutio. num. 33. cum seqq. Moletri. de pnest. Regia port. 2. cap. 1. n. 147. & de supplicat. ad Sarr- distum. part. 2. s. 5. & num. 4. & 5. tncoris frequentis, videlicet:

13. Ad tollendas ambiguitates, & controversias iurisdi- ctionales, quæ inter appellationum, & prius instantia iudices non sicut partium dispendio, curisque iustitia impedimento, & sape cum scandalo oriuntur, S. Congr. causis Episcoporum præposita, fidei prius relatione S. D. N. Urbani VIII. ac de Sanctitate sue mandata omnia vocis oraculo desuper habito in hunc qui sequitur modum ab omnibus ad quos spectat in posterum fieri ac servari debere mandavit, & mandat.
14. Metropolitani, Archiepiscopi, Primasque Pa- triarchæ in Suffraganeis, omnibus subditiis iudi- cibus, nisi in casibus à se expressis.
15. Item nec alij superiores etiam Nuntij, vel Legati de latere speciatim facultatem maiorem non habentes causas in curijs Ordinariarum, vel aliorum inferiorum iudicum pendentes, ad se non auferant, nisi per viam legiti- me appellationis ad ipsarum iurisdictionem deferantur, necque appellantes ab inferiorum iurisdictionibus qua- dam alias causis eximere non possint.
16. Appellationes nunquam recipiantur, nisi per publica documenta, quæ realiter exhibeantur, prius consuetis appellatorem a sententia definitiva, aut à gravamine, quod per definitivam sententiam reparari non possit in casibus à iure non prohibitis, per legitimam personam, & intra debita tempora fuisse interpositam ac pro- sequutam.
17. Nedium casuum, quæ coram inferioribus iudicibus pendunt ante definitivam sententiam, vel vim definitivam habentem, de gravamine illius superioris cognoscere val- deant, sicut extra prædictum casum casuum se id fa- cere contineantur. Ne ad hunc effectum liceat eis in- terire, aut simpliciter mandare, ut ipsi copia processus transmittant, etiam expensis appellantis.
18. Inobtemperantes ipsi appellationem sicut premittitur re- ceptam non concedantur, nisi cum inscriptione tenoris sententia, aut decreti definitivi, aut vim definitivam ha- bentis, etiam damnum per definitivam irreparabile con- tinuatum, alias inhibitiones, & processus, & unde sequuta quæcumque sint ipsi in eis nullatenus impio non pare- re liceat.
19. Si appellans afferat sententiam, aut appellationem exem- plum, culpa iudicis à quo, vel actumque habere non pos- se, non ideo recipienda erit appellatio, aut aliqua inhibi- tio concedenda, sed eis tantum ad quos pertinet annuos posterius soluta condigna mercede aliorum exemplum authenticum appellantis intra breviem aliquam compe- tentem terminum tradatur. Caveat tamen index à quo, nisi verè appellatum fuerit in causa appellabilis in- terram aliquam in privandis appellantis attentas, etsi per alium publicum, aut per legitimum depositum con- sistens alia denegari appellanti non mandato tradendi illa possit index appellantis adducere, & interior ali- quod non contra appellationem venientem.
20. Ab executione decreti S. Concilij l. ident. aut insti- tutionis Apost. appellationis à Metropolitani non reci- piantur, nec si Episcopi contra eisdem S. Concilij procedunt ut Sedes Apost. delegati in causis, quæ sub eorum iurisdictione ordinari non comprehenduntur, soluta tamen in hoc causa Legationis, & Nuntiarum Apost. auxiliariæ.
21. In causis vero iurisdictioni Ordinariarum, aut cor- reptionis eorum quod effectum de iurisdictione eorum ad-

mutantur, nisi ne gravamine per definitivam irrepara- bilis agatur, vel cum visum sit curia pariter, & adhibita causa cognitione iudicialiter procedat, nec enim appel- lationis locus erit quoad effectum suspensionum.

Cum aug. anaxias, quod per definitivam reparari nequit, ut indebita carcerationis, vel tortura, aut ex- communicationis etiam committatur, appellatur, omnino visis aliis, ex quibus evidenter appareat de gravamine appellatis admittatur, aut inhibitis, vel promissis aliqua concedatur.

Causa appellationis dum pendet, appellans in eodem, quo reperitur, carere permansit, quod index ad quem appellatum est, visis aliis, causa cognita alter decre- verit, & tunc si à iudice ad quem decernitur vim defi- nitivam habente fuerit appellatum, nihil mandare, aut pri- sus decreti executione attentare poterit, donec per iudi- cem superiorem aliud fuerit ordinatum.

Alia originalia proce. non prius instantia ad iudi- cem appellantis. Not. cum mittere non cogant, nisi probabitur aliqua suspensa causa, & suspensa incidat, quæ iudicialiter obiciatur, & non terminata causa remittenda sunt ad Ordinarium, ut in suo archivio con- serventur.

Censura Ecclesiastica in appellante soluta relaxari, aut nulla declarari per iudicem appellationis non potest, nisi eandem partibus, & causis cognita, tuncque si evaserit tam instans esse ad decernendum, quam excom- munitus appellans remittendus est, ut ab ipso intra sacros canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit, debitaque emendatione prestatum, obtineat. Si vero iniustam esse litem appareat, superior absolutionem im- pendat si dubitet, honestum est ut ad eam communicatorem intra breviem aliquam terminum eidem præfigi- dum absolventem remittatur, licet etiam superior hoc casu id ipsum per se præstare possit.

Absolutio ad cautelam non potest recitari, & visis aliis cum dubitatur de nullitate excommunicationis, aut bonæ vel prave, vel à iure si concedi dubium sit, vel probabile dubium non recitanda, & tuncque ad tempus brevis committenda, & præstata per excom- municationem cautione de stando iuri, & paranda mon- data Ecclesiæ tantum, etsi iuxta formam à iure præ- scriptam appareat quem ob manifestum iuramentum ex- communicationem fuisse, debitam etiam satisfactionem præstare, & si ob contumaciam manifestam expensis pau- ter satisfaciatur, & eorum de iudicio, & non excom- municatione quæ remittitur potest non ad cautelam ab- solvatur.

A sententia definitiva non recitatur in contumacem prius appellatam non recipitur, nec inhibitis aut alia quævis promissa, quando appellans in huiusmodi reia contumacia persistit, concedatur.

Nec Episcopus Vicarius, &c. Archiepiscopo non debere se ingerere in prima instantia cau- sarum, quæ agitantur coram eius iurisdictione, nisi inhibendum non est, nec ille teneatur desistere ap- pellationi, nisi in casibus Bullæ Gregorij XIII. quæ est 14. B. Martio, referunt decilium Zetoli, in praxi Episcopum appellantis, vers. ad decimum Hieron. Roderic. d. p. 1.2. n. 11.

Metropolitani non posse cognoscere etiam citra præiudicium cuiusvis causæ coram Epi copo, neque ad eum effectum etiam absque illa inhibi- tione posse simpliciter mandare, nisi sibi transmittatur copia processus expensis appellantis extra casu à Concilio concessos appellanti, referunt de- cimum Quæstionum d. ant. 18. ver. primo quæst. Hieron. Roderic. d. p. 1.2. n. 12.

In Criminibus appellationis causa à sententia Episcopi quando Metropolitano, & quando vni ex vicinioribus sit committenda, eorumve vicariis, & non inferioribus.

CAPVT II.

1. Legati, seu Nuncij non possunt committere causas criminales suis Auditoribus.
2. Appellandum est ad Metropolitanum à sententia Ordinarij in causa criminali procedenti ex decre-

- 10 Concil. etiam tanquam Sedis Apostol. delegatis.
3. Appellandum est à Vicario ad Episcopum in causis criminalibus, vel beneficiislibus specialiter commissis Vicariis.

A Sententia Episcopi, vel ipsius in spiritualibus Vicarij generalis, in criminalibus appellationis causa, vbi appellationi locus fuerit, si Apostolica auctoritate in partibus eam committi contigerit, à Metropolitanò, seu illius etiam Vicario in spiritualibus generaliaut, si ille aliqua de causâ suspectus foret, vel vltra duas legales dietas distet, seu ab ipso appellatum fuerit, ß vni ex vicinioribus Episcopis, seu illorum Vicariis, non autem inferioribus iudicibus, committatur.

Hunc text. allegat, & illius summa refert Sbroz de officio Vicarij lib. 4. quest. 3. vbi g. 5. resoluît posse Vicarium Patriarchæ, Archiepiscopi, vel Episcopi cognoscere causas appellationum quas deuoluunt ad ipsos.

1. a Metropolitanò, seu illius etiam Vicario.] Legatos, seu Nuncios Apostol. non posse committere istas causas suis Auditoribus, vt illas videant tanquam iudices delegati, resoluît Aldan. in compendio Canon. refolut. lib. 5. tit. 8. n. 10. vbi ait sic fuisse resolutum 8. Octobris 1588. & subdit sub die 24. May. 1590. fuisse deciam sententias lazas ab Auditoribus Nunciatorum Sanctissimi in causis appellationum in criminali, nullas esse, nec propter vilitatem publicam & communem partium errorem sustineri.

2. ß vni ex vicinioribus Episcopis.] A decretis, & sententiam ordinarij, qui etiam tanquam Sedis

Apost. delegatus ex decreto Concilij processit, appellandum esse ad Metropolitanum, non autem ad Sedem Apostol. tenet Aldan. ibi supra.

In causis vero criminalibus, vel beneficiislibus specialiter commissis Vicario, appellari ab eo ad Episcopum cum dicatur Ordinarius, resoluunt glof. vbi b. op. eadem, in cap. 2. de officio vicarij lib. 6. & ibi Lap. n. 12. Anch. n. 2. Domin. n. 9. Franch. n. 4. in fine, August. Berol. in rubric. de offic. deleg. n. 2. & 26. & consil. 22. n. 2. vbi. 1. Felin. d. r. vbi de officio delegat. n. 4. & in cap. licet n. 1. cum seqq. de officio ordinarij Rot. decr. 7. de officio Vicarij alias 37. in nouis, Marant. de viciis indic. part. 4. dist. 5. in princip. n. 17. Anton. Cuch. lib. 2. in fine. maior au. 8. de viciis. n. 111. cum seqq. Sbroz de officio Vicarij lib. 4. g. 5. m. 3. cum seqq. Sauch. de matrimonio lib. 3. dist. 29. n. 6. Jacob. de Laurent. in trail. de iudice suscripto, cap. 4. n. 12. Nicol. Garc. de beneficiis p. 5. cap. 8. n. 40.

Acta prima instantia intra triginta dies dentur gratis reo appellanti.

CAPVT III.

1. Dollores referuntur de materia huius cap. agentes.
2. Intelligenti huius decreti.

3. Appellans in causis criminalibus tenetur intra sex menses causam prosecui, & expeditionem reportare.

Reus, ab Episcopo, aut eius Vicario in spiritualibus generali, in criminali causa appellans, coram iudice, ad quem appellauit, à Acta prima instantia omnino producat: & iudex, nisi illi visis, ad eius absolutionem minimè procedat. Is autem, à quo appellatum fuerit, intra triginta dies acta ipsa postulant gratis exhibeat, alioqui ab ipse illis causa appellationis huiusmodi, prout iustitia iusserit, terminetur.

1. Vnde Sbroz de officio Vicarij lib. 3. q. 9. vbi de intellectu, Suar. de Pace in pract. tom. 3. part. 5. cap. vni. g. 14. Mendez de Castro in pract. Lusitana lib. 2. cap. 11. n. 6. Nuñez in singul. iur. gen. n. 3. g. 7. nouissimè Stephan. Weym. ad constitutiones 2. & 4. ex antiquo iure de iurisp. & per Concil. Trident. vniuers. consil. 17. hum. 15. & 16. pag. 195. Narbona l. 35. glof. unica n. 4. tit. 25. lib. 4. Recopil.

2. Intelligendum esse hunc text. de persona iudicis, qui in criminali causa sententiam tulit, à qua appellatum fuit, vt scilicet quantum in se erit acta ipsa postulant exhibere gratis, iuxta nullam mercedem libere nomine accipiat: vt de. 20. fess. 24. de refer. intelligendum esse de persona Notarij, qui ipsam actorum copiam tenebitur exhibere appellanti à pugna mercede accepta, resoluunt Sbroz. d. loco

& Aldan. in compendio Canon. refolut. lib. 5. tit. 8. jo. vbi refert ita decissum sub die 27. Septembris 1627.

Acta prima instantia omnino producat.] In causis criminalibus, qui pecuniariam passus fuerit sententiam si casus sit appellabilis, vt supra ad c. 1. dictum est, tenebitur appellans infra sex menses à die ipsius interpositæ appellationis computandos ita eotam iudice appellationis causam suam prosecui, vt etiâ expeditionem reportet, quibus elapsis, & expeditione coram iudice à quo non reprodunda, tenetur idem iudex à quo ad quancunque fisci instantiam, etiam si acta fuissent transportata, sententiam ipsam debite executioni omni mora postposita demandare, vt statuit sanctæ mem. Pius V. in sua consil. 143. n. 10. Licet, refert Mallob. de ducehana Synodic. 4. sub. 2. 1. secundum Romanam Imperiel.

Quando

Quando certus Episcoporum numerus à iure requisitus non potest assistere
Episcopo deponenti ac degradanti clericum, assistant totidem
Abbatibus certi eiusdem diœcesis, quibus assistere non
valentibus assistant personæ aliquæ in
dignitate constitutæ.

CAPVT VI.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.
2. Degradationem realem, & curiæ seculari traditionem quæ criminis mercedem.
3. Episcoporum numerum qui requiratur in degradationibus.
4. Vicarium generalium proprii Episcopi potest ad verbalem Presbyteri depositionem procedere, ad actuale vero solus proprii Episcopus.

5. Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non potest actualiter clericum degradare.
6. Prælati Religiosorum non habent iure communi facultatem deponendi, vel degradandi sui subditi.
7. Crimina quæ merentur verbalem depositionem.
8. Abbatibus degradationi assistentes sunt iudices assistentes.

Cum verò tam graui nonnunquam sint delicta, ab Ecclesiasticis commissi personis, & ut ob eorum atrocitatem à sacris Ordinibus deponendæ, & curiæ sint tradendæ seculari, in quo secundum sacros canones, & certus Episcoporum numerus requiritur, quos si omnes adhibere difficile esset, debita iuris executio differretur, si quando autem interuenire possent, eorum residentia intermitteretur, propterea statuit & decreuit, & interpres per se, seu illius Vicarium, in spiritualibus generali, contra Clericum, in sacris etiam presbyteratus Ordinibus constitutum, etiam ad illius condemnationem, & nec non verbalem depositionem, & per se ipsam etiam ad actuale, atque solemnem degradationem ab ipsis Ordinibus, & gradibus Ecclesiasticis, in casibus, in quibus aliorum Episcoporum præsentia, sin numero à canonibus definito, requiritur, etiam absque illis procedere liceat, adhibitis tamen, & in hoc libi assistentibus totidem Abbatibus, vsum mixtæ & baculi ex privilegio Apostolico habentibus, si in ciuitate, aut diœcesi reperiri, & commodè interesse possint, alioquin aliis personis in Ecclesiastica dignitate constitutis, quæ ætate graues, ac iuris scientia commendabiles existant.

DE materia huius text. vide Locat. in opere ill. verb. *degradatio*, Conrad. Brun. de heret. lib. 4. cap. 13. Simanch. de Cathol. institut. ut. 46. num. 69. Ioan. Roj. in singularibus fidei, singul. 48. Bernard. & Salzed. in pract. cap. 143. in nouiss. edit. Hentig. in summa lib. 13. c. 55. §. 4. Menoch. de arbit. casu 415. Sbroz de Officio Vicarij lib. 2. quest. 157. Cened. ad Decretal. collect. 65. n. 3. Zetoli. in pract. Episcop. verb. *degradatio*, Piasce. in simili pract. part. 2. cap. 4. n. 91. in fine, & num. 94. Fatini. in pract. crimin. §. 1. quest. 8. num. 72. Franc. Leo in thesauro fidei Eccles. p. 1. cap. 4. n. 47. Mar. Alter. de consor. tom. 2. disp. 2. cap. 1. verb. *degradatio*, Valer. Réginald. in pract. fidei panis. lib. 3. cap. 1. §. 1. num. 52. Carol. de Grassis de effectibus cleric. effectus 1. n. 8. Monet. de distribut. quotidian. quest. 17. §. 1. num. 1. Bellier. de iur. clericali p. 1. tit. de iure clericorum personali. §. 10. num. 3. Festinanda in exaume *Tractatus moralis* p. 2. cap. 14. §. 1. Scip. de Rubéis, & Gauant. in apertissimis Episcop. verb. *degradatio*, Illustriss. D. Roder. à Cunha in tract. de Confessione sollicitudine mulieris in Confessione §. 24. Metisplum de Officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 110.

Ut ob eorum atrocitatem, &c. 1. Crimina, quæ iure communi secuto merentur realem degradationem, & curiæ seculari traditionem, tria principaliora numerantur, videlicet hæresis, falsum in litteris Apost. commissum & conspirationis contra proprium Episcopum, de quibus omnibus egi d. alleg. 110. num. 1. his addendum duxi plura alia Summorum Pontific. constitutionibus expresse cauta, crimen feculæ nufandum, ibid. num. 19. crimem abortum animarum, etiam ibid. num. 20. crimem soli-

citantium mulieres in confessione, si delicti grauitas petat ibi num. 20. & non ordinorum celebrationum, vel sacramentalium confessionem audientium, etiam ibi n. 18. ac incorrigibilium, qui transierint in profundum omium malorum, ac commiserint aliquid immane, & horrendum delictum. ibid. quæque num. 13.

Ad certum Episcoporum numerum requiritur. Vide licet duodecim Episcoporum si degradetur Episcopus, sex si degradetur Presbyter, tres si Diaconus, vel Subdiaconus degradentur, ut in cap. si quis tumidus, & in cap. felix. 15. quest. 7. Ita Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 143. verum tamen in fine, Piasce. d. part. 2. cap. 4. num. 93. in fine, Mar. Alter. d. disp. 2. cap. 7. à princ. Bellier. d. §. 10. num. 7. Ego ipsa d. alleg. 110. num. 22.

Episcopo per se, seu illius Vicarium, &c. Possit proprii Episcopi Vicarium gentilem contra clericum in sacris etiam presbyteratus Ordine insignitum ad illius condemnationem, & verbalem depositionem procedere, ad actuale vero solum Episcopum proprium per se ipsum, resoluitur Hentig. in summa lib. 3. c. 43. §. 5. §. 5. de consor. disp. p. 30. tit. 1. n. 19. Auila in tract. part. 2. disp. 5. dub. 3. concl. 3. Saye. in simili tract. lib. 50. c. 10. n. 18. Franc. Leo in thesauro fidei Eccles. p. 1. cap. 4. num. 47. & 48. Aldrete de religiosa disciplina tenenda lib. 1. c. 3. n. 18. Piasce. d. c. 4. num. 93. in fine, Bellier. d. §. 10. num. 7. Scraphin. de Freitas ad tract. illustriss. D. Met. Roder. à Cunha de Confessione sollicitudine mulieris in Confessione quest. 14. num. 107. Ego ipse d. alleg. 110. num. 7.

Episcopum electum, & confirmatum ante consecrationem

a. Car. in
vide 1. q. 8.
suggero &
1. q. 7. Ecce
lia Episco-
pus.
d. s. Hysal.
cap. 6.
e. Cap. 11.
quis etiam
seq. 11. q. 7.
a. de gra-
tio de gra-
in c.

3.

4.

5.

separationem non posse actualiter clericum degradare, quia huiusmodi degradatio videtur quidam actus Ordinis dependens ab ipsa consecratione, posse tamen verbaliter deponere etiam in Ordine ad actualiorem degradationem, quia est actus solius iurisdictionis, resoluit Mat. Alter. 100. 2. *dispositio* cap. 7. vers. *quoniam* *Dilectus*, Ego ipse *d. allegat.* 110. num. 14.

6. Prelatos Religiosorum non habere facultatem deponendi vel degradandi suos subditos nisi illis concessum sit per privilegium, vel consuetudinem Romani Pontificis, toleratam, tenent Sayr. 44. 10. num. 18 Sylvest. in *summa* verb. *degradatio* 1. Avila *d. disposit.* 5. dub. 4. post alios Bonacina de *conjuris*

disposit. 4. *quoniam* *vic.* num. 8 Ego ipse *d. allegat.* 110. num. 15.

7. Necnon verba de depositione, &c.] Crimina quæ merentur verbalem depositionem, referunt Bertachin. de *Episcopo* part. 8. lib. 4. tit. de *causis* *mat.* degradati Henric. *d. cap.* 55 §. 5. Mover. *d. q.* 17. num. 6. Ego ipse *d. allegat.* 110. num. 10.

8. *Assistentibus* *et* *idem* *adhibitis*, &c.] Illos esse iudices assessores, ac provide eorum suffragio standum esse, post Gemm. & Sylvest. resoluit Suar. de *conjuris* *tem.* 5. *disposit.* 30. *sect.* 1. num. 20.

Contra Aldret. de *religiosa* *revelata* *lib.* 2. cap. 17. 15. existimantem eos nec assessores, nec consiliarios esse sed adhibitos ad solemnitatem.

Gratias mendacis, aut taciturnitate extortas pro remissione peccati, aut penæ etiam criminis, si fuerit condemnatus, reuocet is, qui gratiam fecisse noluatur.

C A P V T V.

1. Principi venia dicitur subrepticia, non facta mentione de iurata crimine.
2. Remissio obrepta alicuius delicti non facta mentione prioris condemnationis rursus, vel alterius

- et* *tem* *generis* *est* *subrepticia*.
3. Gratia subreptive impetrata est ipse iure nulla.
4. Expressis quolibet falsam gratiam, etiam quod alias esset Principi concessurus.

ET quoniam per falsas causas, quæ tamen suis probabiles videntur, interdum accidit, ut nonnulli eiusmodi gratias extorqueant, per quas penæ, illis Episcoporum iusta sequebantur inflicta, aut remittuntur omnino, aut minuuntur, cum non ferendum sit, ut mendacium, quod tantopere Deo displicet, non modo ipsum imputatum sit, & verum etiam alterius delicti veniam impetere mendando. Idcirco, ut sequitur, statuit, & decreuit Episcopus apud Ecclesiam suam residens, de subreptione, & obreptione gratiæ, quæ super absolutione alicuius publici criminis, vel delicti, de quo ipse inquirere ceperat, aut remissione penæ, ad quam criminis per eum condemnatus fuerit, falsis precibus impetratur, *per se ipsum*, tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, etiam summarie cognoscat, ipsoque gratiam, postquam per falsi narrationem, aut veri taciturnitatem obtentam esse, legitime consulerit, non admittat.

Vide Eram. Leonis *thesaurus* *fori* *Ecclesiastici* p. 2. cap. 6. num. 66.

¶ Veniam etiam alterius delicti veniam, &c.] Subreptitiam dicit Principi veniam non facta mentione de iurata crimine, tenent Padil. in *transfere*, num. 63. C. de *transfere*. Traquell. de *penis* *temp.* *can.* 200. num. 4. Henriquez. in *summa* lib. 13. cap. 30. §. 1. Gutierrez. *canon.* lib. 1. cap. 15. num. 86. Cened. ad *Decretal.* *collecl.* 34. num. 4. Faxuac. in *praxi* *crimine* p. 1. *quest.* 6. num. 49. Nicol. Garc. de *benefic.* p. 8. cap. 3. num. 28. Cardinal. Tuleh. *prælat.* *concl.* *cap.* 7. *capit.* 730. Sanctarell. *variar.* *arsenal.* *quest.* 50. num. 20.

¶ Et obtentam remissionem alicuius delicti, non facta mentione prioris condemnationis eiusdem, vel alterius eiusdem generis, subreptitiam esse docent Coarar. lib. 1. *verbor.* cap. 20. num. 8. Clar. *5. p.* *quest.* 59. u. 9. Antonius Gomez. *sem.* 3. *verbor.* cap. 30. num. 69. Molin. de *primogenit.* lib. 1. *cap.* 4. num. 52. & lib. 4. *cap.* 3. num. 41. Menoch. de *arbitr.* *ca.* 203. num. 32. Sanctarellus loco *proxime* *citato*.

¶ Per se ipsum, &c.] Advertit Ioann. Sane in *statuto* *disposit.* 50. num. 26. quod prospiciens Concilium in presenti plures delinquentes pro meritis penæ ab Episcopis sibi inflicta extorquere gratias falsis precibus, per quas penæ illæ aut

remittantur omnino, aut minuantur decreuit Episcopos per se ipsum tanquam Sedes Apostolicæ delegatos summarie cognoscere de subreptione, & obreptione gratiæ, & tamen non obstant quod alicui Concilium per se ipsum debere cognoscere Episcopum, praxis quotidiana docet illius rei cognitionem suo committi Vicario, per doctrinam Salzedi in *prælat.* cap. 73. in *fine*, qui ait quod dum Concilium iudicio Episcopi aliquid agendum eominuit, non tantum Episcopos, sed ei, qui vices illius gerit, committere censuit.

¶ Non admittatur, &c.] Est enim ipso iure nulla gratia subreptive impetrata, ut tradunt Felin. per text. ibi in *cap.* ad *indultum* *num.* 22. de *rescript.* Mendeb. de *arbitr.* *ca.* 203. u. 1. Sudr. *direct.* 507. n. 17. Sanctarell. *var.* *resol.* 50. n. 3. Mover. de *communi.* *verbor.* *volunt.* cap. 6. num. 131.

¶ Et quolibet expressionem falsam vitare gratiam, etiam quod alias esset Princeps concessurus, tenent Caputaq. *direct.* 49. & *direct.* 354. num. 4. p. 2. Nicol. Garc. de *benefic.* p. 6. cap. 6. num. 197. Nec ad evitandam subreptionem sufficere aliquod ex narratis verificari ad sustinendam gratiam, sed omnia esse verificanda, docent Azaved. *concl.* 34. Goltierrez *canonic.* lib. 2. *quest.* 11. num. 68. & 168. Nicol. Garc. *d.* *cap.* 1. num. 193. Rot. *direct.* 634. p. 1. *direct.*

Episcopus nequani moneatur, aut citetur ut personaliter compareat, nisi ob causam ex qua deponendus, aut priuandus veniret.

CAPVT VI.

^a Cap. sunt nonnulli, l. 97.

Quoniam verò subditi Episcopo, * tametsi iuri correpti fuerint, magnopere tamen eum odisse, & tanquam iniuria affecti sint, falsa illi crimina obicere solent, ut quoquo pacto possint, ei molestiam exhibeant, cuius vexationis timor plerumque illum ad inquirenda, & punienda eorum delicta segniores reddit: idcirco, ne is magno suo, & Ecclesie incommodo gregem sibi creditum relinquere, ac non sine Episcopalis dignitatis diminutione vagari cogatur, ita statuit, & decreuit, ^b Episcopus, nisi ob causam ex qua deponendus, siue priuandus veniret, etiam si ex officio, aut per inquisitionem, seu denunciationem, siue alio quouis modo procedatur, ut personaliter compareat, nequaquam citetur, vel moneatur.

^b Vide sess. 24. c. 5.

Vide Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 2. quest. 58. num. 7. & quest. 59. num. 2. vers. nec dicatur, Clar. 5. fin. quest. 37. vers. vltimum quere. Salzed. ad Bernard. in practice. cap. 1. l. 4. lit. A. in nouiss. impress. Stephan. Gratian. de exceptionum forensium, cap. 169. num. 15. Vgolinum de officio Episcopi, cap. 2. §. 2. num. 4. vers. decimo, metipsum in simili tractatum p. 3. allegat. 112. num. 6. Alzed. in praxi Episcopi, p. 2. cap. 7. num. 3. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 41. num. 5. vbi decretum hoc intelligi procedere in Episcopis non residentibus, quia isti solum possunt citari, seu moneri ad comparandum ob casum, ob quam venissent deponendi, seu priuandi, additque Episco-

pos residentia, etiam si causa atrocissima, vel potius heretici, aut lxxi maiestatis, minimè posse citari ad personaliter comparandum per quoscunque iudices ordinarios, vel delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, nisi de expressa, & speciali commissione manu Papæ signata. Et expressè Pius I V. in sua constit. incip. De salute gregum, anno eius primo statuit Episcopos ex quouis delicto etiam atrocissimo ad Romanam Curiam citari non posse, nisi in primis accedat specialis commissio Papæ, ut testatur Etalim. à Cochiet de iurisdictione Ordinarii in exemplis, p. 1. quest. 41. quem refero d. alleg. 112. num. 7.

Testes contra Episcopum quibus qualitatibus prædicti esse debeant, iisque carentes grauibz penis mulctandi.

CAPVT VII.

^a Cap. accusatio quoque c. accusatio Episcopi, c. testes l. 97. & c. vlt. c. 5. Conc. Rom. sub Sylvest. à Iusta Accusati Papæ ep. 1. & Cir. 15. c. 6. & Car. 4. c. 96. & Sess. 3. ep. 3. c. 17. 3.

Testes in causa criminali ^a ad informationem, vel iudicia, seu aliàs in causa principali contra Episcopum, nisi testes, & bonæ conversationis, eximiationis & famæ fuerint, non recipiantur: & si odio, temeritate, aut cupiditate aliquid deposuerint grauibz penis mulctentur.

Vide quæ dixi de officio & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 112. num. 11.

Causæ Episcoporum quando coram Pontifice referantur, & per ipsum terminentur.

CAPVT VIII.

1. Dolores de materia cap. agimus.

2. Archiepiscopus non potest indicare causas vertentes inter Episcopos suffraganeos.

Causæ Episcoporum, cum pro criminis obiecti qualitate comparere debeant, coram Pontifice Max. referantur, ac per ipsum terminentur.

Vide Salzed. ad Petnard. in practice. cap. 124. lit. A. vers. hoc de clericis, in fine. Hentiquez in summa lib. 13. cap. 55. §. 2. Armentar. in addit. ad recopilat. legum Nauarræ lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, non. 80. Illustriss. D. Rodericum à Cunha in tract. de confessoribus fœderantibus mulieres in confessione, §. 12. Metipsum de officio & potestate Episcopi p. 3. allegat. 12. à princip. & latius infra sess. 24. de

reformat. cap. 5. Alzed. in praxi Episcopi, p. 2. cap. 7. à num. 1.

Achiepiscopus non potest indicare causas vertentes inter Episcopos suffraganeos, resoluunt And. in compendio canon. decis. lib. 1. tit. 1. num. 8. vbi testatur ita fuisse dictum in S. Congregat. causis Episcoporum propusis in vna regem. 31. May 1588.

Vide Suar. rom. 4. de penis, diff. 6. f. 11. m. 4. cum
fegq. Savt. de Sacramento, in genere lib. 1. c. 2. q. 1.
art. 1. ver. de penitencia, Valent. rom. 4. diff. 7. q. 1.
p. 1. c. 1. Jacob. de Graff. in aureo decif. p. 1. lib. 1. c. 1.
v. Nugna 84. art. 3. concl. 2. conc. 2. Pitagiani, diff. 17.
q. 1. ver. art. 3. d. 1. Valquez in 3. rom. 1. diff. 6.
c. 135. m. 10. c. rom. 4. g. 8. art. 1. dub. 1. c. 93. art. 1.
dub. 1. cum fegq. Agid. de Coniuce de Sacram. c. 1.
confer. rom. 4. g. 1. art. 1. c. 96. m. 140. Vale. Reginald.
in praxi for. penis lib. 2. c. 8. q. cum fegq. Emman. de
Valle de incantat. c. 1. enflum opus 1. f. 11. d. 1. m. 28.
cum fegq. c. cap. 1. m. 6. Bonacina de Sacram. diff. 5.
c. 2. p. 1. c. 4. m. 1. Fernandez in exarum Torol.
moral. p. 1. cap. 6. q. 7. m. 2. Barthol. 5. Fauto rom. 4.

trati. de Sacramento. q. 6. lib. 2. Molsej in suum. Theol.
moralis trati. 6. cap. 3. n. 3. cum seqq. Filliuc. in quib.
moralib. trati. 6. cap. 1. num. 44. cum seqq. Fagundes
in quinque Ecclesie precepta. p. 1. lib. 1. in pro-
misi Paul. Layman. in summa Theologia moralis lib. 5.
de Sacramento trati. 6. cap. 1. & 3. in princip. Torri-
belli de iure spirit. lib. 2. cap. 1. num. 43. & lib. 14.
cap. 5. a princip.

a. *Porro nec ante aduentum, &c.*] Ergo in lege veteri sacramentum non extitit, ex hoc textu dicit Barthol. a S. Fausto d. lib. 2. *quæst. 4. an a. p. c. lib. 2. quaest. 6.*

β Insufficiens in discripulis. } Torreblanca d. l. p. 2.
cap. 10. num. 18.

De Differentia Sacramenti Pœnitentiæ, &c. Bart. Sm.

C A P V T I L

1. *Poenitentia, & Baptismi differentia.*
2. *Abolutio sacramentalis non potest abfenti valde impedi.*
3. *Poenitentia laboriofus quidam Baptismus SS. Patribus dictus fuit.*
4. *Poenitentia sacramentum est neceffarium neceffitas tamen mediæ re, vel in voto lapsi poft Baptifmum,*

5. *Peccatum mortale, & originale coniunctum ante Baptismum non est materia sacramenti Pœnitentiæ necessaria, vel sufficiens.*
6. *Pœnitentiæ Sacramentum est necessarium necessitate mediæ.*
Est necessarium necessitate præcedei. ibid.

a Supra left
6 de infra.
cat. cap 14.
infra cat. 2

1. Cor. 5, 11.
En. e. multa
a. q. 1 e pau
deras de
duon.
1. Cor. 11.

4 Galat. 1:10

Ceterum hoc Sacramentum * multis rationibus à Baptismo differre dignoscitur. Nam præterquam quod materia, & forma, quibus Sacramenti essentia perficitur, longè sibiè dissidet: constat certè, Baptismi ministrum iudicem esse non oportere, cum Ecclesia in neminem iudicium exerceat, qui non prius in ipsam per Baptismi ianuum fuerit ingressus. † Quid enim mihi, inquit Apostolus, de iis, qui foris sunt, iudicare? Secus est de domesticis fidei, quos Christus Dominus * lauacro Baptismi sui corporis membra semel efficit. Nam hos, *si se postea crimine aliquo contaminauerint*, non iam repetito Baptismo ablui, cum id in Ecclesia Catholica nulla ratione liceat. *sed ante hoc tribunal*, tanquam reos, sibi voluit: ut per Sacerdotum sententiam non semel, sed quoties ab admittis peccatis ad ipsum penitentem confugerint, possent liberari. Alius est præterea Baptismi, & alius Penitentiae fructus. Per Baptisimum enim Christum 4 inuentus, noua prius in illo efficiuntur creatura, plenam & integram peccatorum omnium remissionem consequentes: ad quam tamen nouitatem, & integritatem per Sacramentum Penitentiae, sine magnis nostris fletibus, & laboribus diuina id exigente iustitia, peruenire nequaquam possumus: *per meritum Penitentiae* laboriosus quidam Baptismus à sanctis Patribus dictus fuit. *est autem hoc Sacramentum Penitentiae lapsus à post Baptisimum & ad salutem necessarius*, ut nondum ree nratiss ipse Baptismus.

Vide Paul. Fusc. de *visitat.* lib. 2. c. 3. num. 35. Val-
lent. rom. 4. dist. 7. quest. 1. par. 3. Sicut. rom. 4.
Panitent. dist. 1. c. 7. §. 1. et. v. *seruanda veritas fidei*.
Egid. de Coniue. de *Sacram.* et *conju.* tom. 1. c. 68.
et. 3. num. 4. Valer. Reginald. de *pe.* par. 1. lib. 18.
num. 3. Homobon. de *bonis de exco.* Etsi scilicet.
p. 1. ar. 1. §. 3. et. Ioan. Valer. de *differe.* inter *verum*
que form. verb. Baptis. num. 4. et. 1. Barthol. de S. Fau-
sto. tom. 1. ar. 1. de *Pan.* lib. 1. quest. 3. vbi quatuor
modis dicit Sacramentum Panitentiae distinguì à
Baptismo.

• Si je poſtea crimine aliquo contaminaueris, &c.] Vide Ioan. de Lugo de Sacrament. in tract. de Pœnie, diſp. 16, ſect. 1. num. 32. vbi dicit illud, poſtea, non debere reſtingi ad ſolum tempus ſubſequentis, ita vt poſitè excludat ipſum inſtans, quo Bâptiſmus petiçitur.

2. *§ Sed ane hoc tribunal, &c.* Ex his verbis colligi
absolutionem non posse absenti valide impendi, he
probat *infra* referendi. Text. iste assignans differ-
entiam inter Baptisum, & poenitentiam, dicit
Christum velle eos, qui post Baptisum peccarunt.

[illegible]

Hurtado de Sacramentis tract. de Pen. diſp. 3. diſſic. 6. & diſp. 8. diſſic. 5. Barthol. à S. Faulſto ſem. 3. in tract. de Pœnitent. lib. 2. quaſt. 62.

3. *¶ Ut meritis Pœnitentia, &c.* Vide Nauarr. in cap. vi. de Pœnitent. diſt. 7. 4. quod quatuor. num. 10. & t. t. Sayt. de Sacramentis in genere. lib. 3. cap. 1. quaſt. vnc. art. vnc. de pœnitentia.

4. *¶ Et ante hoc Sacramentum, &c.* Vide S. Thom. in addit. ad 3. p. quaſt. 6. art. 1. vbi Nugn. dub. 3. Suar. ſem. 4. de Pœnit. diſt. 17. ſect. 2. num. 3. & ſect. 3. num. 3. Henriquez in ſumm. lib. 4. cap. 2. 4. 1. & 2. Valquez in 4. diſp. 84. art. 5. dub. vnc. num. 44. Valer. Reginald. in praxi fore pœnitent. lib. 6. num. 42. & lib. 28. num. 40. Bonacina de Sacrament. diſp. 5. quaſt. 1. puncto 3. n. 1. Fagand. in quinque Eccleſie præcepta præcepti. 2. lib. 2. cap. 1. num. 2. Fernandez in exam. Theolog. moral. p. 3. cap. 6. 5. n. 3. Hurtado de Sacram. tract. de Pœnitent. diſt. 7. diſſic. 3. Torrelblanca dub. 2. cap. 10. n. 2. 3. cum ſeqq. latè Barthol. à S. Faulſto ſem. 3. tract. de Pœnitent. lib. 1. 4. 5. 7. vbi docet Pœnitentiam eſſe ſalutem ſimplicitèr necellariam neceſſitate medijs his. qui mortalitèr peccaverint, & quaſt. 58. reſoluit pœnitentiam in omni ſtatu fuiſſe ad ſalutem neceſſa-

riam neceſſitate medijs, & quaſt. 59. diſputat verùm Pœnitentia ſit ad ſalutem neceſſaria neceſſitate præcepti, ita vt habens peccatum mortale, peccet, non pœnitendo, & lib. 4. quaſt. 9. cum ſeqq. vbi de Confefſione idem dicit.

¶ Poſt Baptiſmum. ¶ Ergo peccatum originale, ac etiam actuale commiſſum ante Baptiſmum non eſt materia ſacramenti Pœnitentie neceſſaria, vel ſufficiens, ita Medin. in Cod. de Confefſione. q. 3. ad fin. Socin. 4. diſt. 14. q. 1. art. 2. Henriquez. dub. 4. cap. 9. 5. 1. Barthol. à S. Faulſto ſem. 3. tract. de Pœnit. lib. 2. 4. 26. & 27. Valer. Reginald. lib. 6. num. 104. Bonacina d. diſp. 5. q. 3. puncto 1. num. 4. Ioan. de Lugo de Sacram. in tract. de Pœnit. diſp. 15. ſect. 3. n. 29. cum ſeqq. & diſp. 16. ſect. 1. n. 1. cum ſeqq.

¶ Ad ſalutem neceſſarium. ¶ Sacramentum Pœnitentie neceſſarium eſſe ad ſalutem neceſſitate medijs, reſoluit Valquez de Pœnitent. quaſt. 84. art. 2. dub. vnc. n. 44. Suar. ſem. 4. diſp. 17. ſect. 2. n. 3. & ſect. 3. n. 1. Coninck diſp. 5. de Pœnit. dub. 1. n. 12. Barthol. à S. Faulſto ſem. 3. tract. de Pœnitent. lib. 2. q. 16. vbi q. 20. tenet ſacramentum Pœnitentie neceſſarium eſſe ad ſalutem neceſſitate præcepti.

De Partibus, & fructu Sacramenti Pœnitentie.

C A P V T I I I.

1. Forma ſacramenti Pœnitentie.

Particula, & cætera, quæ vſum eſt Concil. in forma pœnitentie tradenda quid importet. ibid.

Verba à peccatis quid. ibid.

2. Materia proxima ſacramenti Pœnitentie ſunt alius

pœnitentia, nempè contritio, Confefſio, & ſatiſſactio

3. Materia remota ſacramenti Pœnitentie eſt peccatum actuale commiſſum poſt Baptiſmum.

4. Pœnitentia effectus quantum ad eum quæ & efficaciam, eſt reconciliatio cum Deo.

DOcet præterea ſancta Synodus, Sacramenti Pœnitentie formam, in qua præcipuè ipſius viſ ſita eſt, in illius miniſtri verbis poſitam eſſe, Ego te abſolvo, &c. quibus quidem de Eccleſie ſanctæ more preces quædam laudabiliter adiunguntur: ad ipſos tamen formæ eſſentiam nequaquam ſpectant, neque ad ipſius Sacramenti adminiſtrationem ſunt neceſſarie. *¶ Sani autem quaſi materia huius Sacramenti ipſius pœnitentis actus, * nempè contritio, Confefſio, & ſatiſſactio: Qui quatenus in pœnitente ad integritatem Sacramenti, ad plenamque, & perfectam peccatorum remiſſionem ex Dei inſtitutione requiruntur, hac ratione Pœnitentie partes dicuntur. Sanè verò res, & effectus huius Sacramenti, quantum ad eius vim, & efficaciam pertinet, & reconciliatio eſt cum Deo, quam interdum in viris pijs, & cum deuotione hoc Sacramentum percipientibus, conſcientiæ & pax, ac ſerenitas cum vehementi ſpiritus conſolatione confequi ſolet. Hæc de partibus, & effectû huius Sacramenti ſancta Synodus tradens, ſimul eorum ſententias damnat, qui Pœnitentie partes, inculſos conſcientiæ terrores, & fidem eſſe contendunt.*

a Sape. ſect. 1. de uſu. h. c. 2. 14. de inſtit. can. 4.

1. *D*Ocet ſancta Synodus in præſenti ſacramenti Pœnitentie formam, in qua præcipuè ipſius viſ eſt in illis miniſtri verbis poſitam eſſe, Ego te abſolvo, &c. Colligant ex hoc text. Nauarr. in manual. 2. 16. num. 2. Suar. ſem. 4. de pœnitent. diſp. 19. ſect. 1. num. 2. t. Henriquez in ſumm. lib. 4. cap. 1. 1. 5. 3. Nugn. p. 3. quaſt. 84. art. 3. dub. 1. verſ. multa dubia, Valquez ſem. 4. diſp. 84. art. 3. dub. 4. num. 4. Pitiguius, de pœnitent. diſtinct. 14. quaſt. 4. art. 5. ad fin. Martel. Megal. p. 1. inſtit. Conſiſſar. lib. 2. cap. 9. cum ſeqq. Petr. de Ledefma in ſum. p. 1. de Sacramentis, vbi de ſacram. Pœnitentie, cap. 3. dub. 3. num. 30. verſ. prima conſuſio. Sayt. de Sacrament. in genere lib. 1. cap. 3. quaſt. vnc. art. 5. verſ. in Pœnitentia ſacramentum. Valer. Reginald. in praxi fore pœnitent. lib. 8. num. 2. Moſſel. in ſumma Theologia moralis tract. 7. cap. 4. de forma ſacramenti Pœnitentia. Bonacina de Sacram. diſp. 5. quaſt. 1. puncto 1. num. 1. Filii. in quaſt. moral. Barthol. Collect. in Concil. Trid.

ralib. ſem. 1. tract. 6. num. 16. cum ſeqq. Fagundes in quinque Eccleſie præcepta præcepti. 2. lib. 2. cap. 9. Fernandez in exam. Theologia moral. p. 3. cap. 6. 5. 8. n. 4. Paul Laymann. in Theolog. moralis lib. 5. tract. 6. cap. 3. num. 8. in fine. Valent. ſem. 4. diſp. 7. quaſt. 2. puncto 3. vbi in verſ. ad illud, reſpondet particulam, &c. qua vſum eſt Concilium in præſenti, poſt illa verba, Ego te abſolvo, noui addi offendendum alia verba eſſe de eſſentia, ſed ad indicandum alia poſſe adiungi, quæ de more adiunguntur, & noui ſunt de eſſentia, Aegid. de Coninck de Sacramentis ſem. 2. diſp. 4. de pœnitent. dub. 8. à num. 49. vbi ſubdit diſtinctam particulam, &c. addi à Concil. in præſenti, vt indicare ſe non definire an alia verba requirantur, ſed hoc relinquere Doct. verbis diſputandum; in ſumma omnes concludunt ad eſſentiam, & valorem Sacramenti ſufficere hæc duo verba explicite prolata, Abſoluo te.

Hurtado de Sacramento *tratl. de Penitent. disp. 5. diff. 4.* vbi disp. 4. diff. 1. *verf. ad rationem*, ait huc ideo dici efficaciam huius Sacramenti præcipue esse in abfolutione, quia in ea reperitur tanquam in forma modificante, & perficiente contritionem, & Confessionem penitentis, & ob id in Sacerdote dicitur esse potestas ipsa Clauum, & remiffiua peccatorum, Barthol. à S. Fausto *temo 3. in trat. de Penitent. lib. 2. q. 45.* vbi dicit particulam illam, &c. non apponi in præfenti ad denotandum alia verba esse de effentia formæ, sed ad significandum alia posse adiungi, quæ de vfu ordinario Ecclesiæ adduntur, & *quafi. 46.* refoluit illa verba, à peccato *tuus*, non esse de effentia, & valore huius formæ.

2. a *Sunt autem quafi materia, &c.* Vide S. Thom. 3. *part. 4. q. 84. art. 1.* vbi Nugo. Suar. d. *tom. 4. disp. 18. f. 12.* Nauarr. in *manual. part. 1. c. 10. num. 1.* & in *summa de Penitent. disp. 5. n. 38.* Henriquez d. *lib. 4. cap. 9.* & 10. Fernandez in *examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. 3. num. 1.* Sayr. d. *lib. 1. cap. 3. quafi. vnc. art. 7. verf. ad primum*, inuod. Aegid. de Coninck de Sacramento *temo 2. disp. 4. à num. 27.* & præcipue num. 32. Bonacina d. *disp. 5. q. 3. puncto 2. num. 1.* Barthol. à S. Fausto d. *lib. 2. quafi. 22. etiam seqq.* Molfes. in *summa Theologie moralis trat. 7. cap. 3. num. 21.* Torrelanca de iure spirit. *lib. 2. c. 10. à num. 61.* Hurtado de Sacramento *tratl. de Penitent. disp. 4. diff. 1. per tot.* vbi in *verf. nihilominus*, dicit quod ideo contritio, Confessio, & satis factio dicuntur quasi materia, cum eo addito, *quafi*, & non absolute, non quia non sunt materia physica, quia etiam materia aliorum Sacra-

mentorum non est materia physica, & tamen à Capitulo dicitur materia absolute, & abique addito, sed quia materia physica tam prima, quam secunda, nempe compolitum substantiale est vera substantia; actus autem penitentis, qui sunt materia proxima sacramenti Penitentis, & peccata, quæ sunt materia remota illius, non sunt substantiæ, sed accidentia; materia verò, quæ in aliis Sacramentis assignatur à Coniugio, ab eo dicitur materia absolute, & abique addito, quia in illis assignatur materia remota, quæ vera est substantia; absolute tamen quamuis sit accidens, dicitur forma absolute, (sicut formæ aliorum Sacramentorum) & non dicitur quasi forma, quia ratio formæ physice non solum conuenit substantiæ, sed etiam accidenti.

Materiam verò remotam huius Sacramenti necessariam, esse peccatum aduale commissum post Baptismum, relatuunt Doctores citati in *collect. c. 1. num. 2.* Insum *sess.* quibus addo Fernand. d. *c. 6. §. 2.* Sufficiem autem materiam, sed non necessariam esse quodlibet peccatum, iam semel ac superius citæ, & rectè confessum definitur benedictus X in *Extr. 1. de priuileg.* & etiam Fernandez d. *c. 6. §. 2. num. 3.* Sot Tolet. Suar. & Henricq. quos reteret & sequitur Gutierrez in *quinque Ecclesiæ præcepta. præcept. 2. lib. 2. cap. 1. n. 24.*

3. Reconciliatio est cum Deo, &c. Vide Molfes. d. *tratl. 7. cap. 6. num. 12.*

4. Pax, ac serenitas, &c. De hac Conscientiæ pace in ordine ad hoc Sacramentum, vide Ioann. de Lugo de *Sacram. in genere. disp. 2. f. 12. n. 166.*

De Contritione.

CAPVT IV.

1. Dolores de materia cap. agentes.
2. Contritio animi dolor ac desectatio est.
3. Sine Penitentia formalis, vel virtualis, peccatum ne-

- quam remittitur.
4. Anritio quid.
5. A peccato cito cessare licet.

a *Sopr. f. 12. c. de iust. 6. à 14.*

g *Infr. c. 5. e. 28. et 18.*

d *Psalm. 106. & venit. de pæn. dist. 1. & e notam de pæn. dist. 1. e. Psalm. 6. f. 15. n. 38.*

Contritio, quæ primum locum inter dictos penitentis actus habet, a animi dolor ac desectatio est de peccato commissio, cum proposito non peccandi de exteriori. Sine autem quous tempore ad impetrandam veniam peccatorum hic Contritionis motus necessarius: & in homine post Baptismum lapsio ita demum præparat ad remissionem peccatorum, si cum fiducia diuinæ misericordis, & voto præstanti reliqua, coniunctus sit: quæ adritè lucipiendum hoc Sacramentum requirunt. Declarat igitur sancta Synodus, hanc Contritionem, non solum cessationem à peccato, & vitæ nouæ propofitum, & inchoationem, sed veteris etiam odium continere, iuxta illud: Proiciat à vobis omnes iniquitates vestras, in quibus prauaricati estis: & facite vobis cor nouum, & spiritum nouum. Et ceteri, qui illos Sanctorum clamores considerauerit: Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: Laboravi in gemitu meo, luctuo per singulas noctes lectum meum: Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ, & alios huius generis: facile intelligit, eos ex vehementi quodam antea vitæ odio, & ingenti peccatorum detestatione mansisse. Docet præterea, etiam Contritionem hanc aliquando charitatem perfectam esse contingere, hominemque Deo reconciliare, priusquam hoc Sacramentum adu fufcipiatur; ipsam nihilominus reconciliationem ipsi Contritioni, sine Sacramenti voto, quod in illa includitur, non esse adscribendam. Illam verò Contritionem imperfectam, quæ Attritio dicitur, quoniam vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehenna, & punarum metu communiter concipitur, si uoluntatem peccandi excludat, euni spe veniæ: declarat, non solum non facere hominem hypocritam, & magis peccatorem, verum etiam donum Dei esse, & Spiritus sancti impulsu, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantum mouentis, quo penitens aditus viam sibi ad iustitiam parat. Et quamuis sine Sacramento Penitentia per se ad iustificationem perducere peccatorem nequeat: a tamen cum ad Dei gratiam

in Sacramento Pœnitentia impetrandam disponit. Hoc enim timore vitlites concussi Nini-
vitarum, ad Ionæ prædicationem plenam terroribus pœnitentiam egerunt, & misericordiam à
Domino impetrarunt. ¶ Quamobrem falsò quidam calumniantur Catholicos scriptores, quasi
tradiderint Sacramentum Pœnitentiæ, abique bono motu suscipiendum, gratiam conferre:
quod nunquam Ecclesia Dei docuit, nec sensit. Sed & falsò docent, Contritionem esse ex-
turtam, & coactam, non liberam, & voluntariam.

1. Vide S. Thom. p. 4. quæst. 85. cum seqq. ubi omnes
eius expolitores, & præcipuè Valg. & Nauar.
in manuel. cap. 1. §. 6. Jacob. de Grass. in aureo decis.
p. 1. lib. 1. à c. 1. usque ad 7. Ioan. Maldonat. tom. 2. de
pœnit. p. 2. de contritione, Henric. in summa lib. 4. c. 17.
cum seqq. Luc. Pinel. de Sacram. Pœnit. ubi de contri-
tione. Suar. tom. 4. de pœnitentia disp. 4. Hieron. Onuphr. de
pœnitentia disp. 1. Marcel. Megal. p. 2. i. iustitia. con-
fessas lib. 4. Balduin. iunior. super opera contrarii. Bellar-
mini p. 1. lib. 5. cap. 1. Barthol. à S. Faustio tom. 3. tract. 7.
de Pœnit. lib. 3. de contritione, & assensione. Agid. de
Coniunct. de Sacram. & censur. tom. 1. quæst. 68. n. 30.
& tom. 2. disp. 1. dub. 2. num. 13. cum seqq. Petr. de Le-
desma in summa p. 1. de Sacram. ubi de pœnit. cap. 6.
& 7. Fernandes in exaratione Theologia moralis p. 3.
c. 6. §. 4. Bonacin. de Sacram. disp. 5. §. 5. Galganc.
de iure publico lib. 3. ar. 97. Molfes. in summa Theolo-
gia moral. tract. 7. cap. 7. Paul. Comitoli. respons. moral.
lib. 1. q. 32. num. 1. versu qui verè. Jul. Laur. de Tabular.
p. 1. c. 14. n. 67. cum seqq. Homobon. de Bonis de exa-
m. Ecclesiæ tract. 5. cap. 1. quæst. 7. Vincent. Filline.
in quæst. moralibus tract. 6. cap. 7. cum seqq. Torrelan-
ca de iure spirit. lib. 2. cap. 7. de Contritione & attri-
tione, Hurtado de pœnit. disp. 2. diff. 1. cum seqq.
Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta. præc. 2. lib. 2.
c. 3. Paul. Laymann in Theologia moralis lib. 5. ar. 16.
cap. 4. omissimè Ioan. de Lugo de Pœnit. disp. 5.
sect. 1. num. 13. cum seqq.

2. « Animi dolor de necessitate est. » Vide Fernandes
de cap. 6. §. 4. n. 5. Molfes. d. tract. 7. cap. 2. num. 39. cum
seqq. Fernandes d. lib. 2. cap. 7. num. 9. Torrelan-
ca d. lib. 4. c. 7. n. 2. cum seqq. Hurtado d. disp. 2. diff. 1. in
primæ.

3. « Fuit autem quavis tempore, &c. » Sine pœnitentia
formali. vel virtuali nequaquam posse tēnēti
peccatum secundum legem Dei ordinariam, tenet
per hunc reat. Barthol. à S. Faustio tom. 3. tract. de Pœ-
nit. lib. 1. q. 46. ubi etiam disputat an de potentia Dei
ordinaria peccata actualia tēnēti possint abique
pœnitentia formali.

4. Aliquando charitatem perfectam esse contingat,
bonamque Deo reconciliari. Ergo nō semper con-
tritiō actū reconciliat; sed consequentiam hanc
improbat Ioan. de Lugo Sacram. tract. de Pœ-
nit. disp. 5. sect. 8. num. 12. ubi respondet, Concilium
nomine contritionis intelligere perfectam,
& imperfectam, ve constat ex ipsius verbis, ideo
dicit contingere aliquando contritiōem esse per-
fectam, & reconciliare, non quia non omnis con-

tritiō perfecta reconciliet, sed quia non omnis
contritiō est perfecta, imò ex hoc Concilii loco
sincerè intellecto putant omnes Fideles contritiōem
perfectam, quæ ex vera Dei dilectione oritur,
semper asserere remissionem præsentem peccato-
rum; nam Concilium pro eodem reputat contri-
tione esse charitatem perfectam, hoc est, ex di-
lectione Dei, & reconciliari; licet neutrum sit de
ratione omnis contritionis, prout abstrahit à perfe-
cta, & imperfecta.

5. Illam verò contritiōem imperfectam, &c. Vide
Suar. d. tom. 4. disp. 5. Henric. d. lib. 4. cap. 17. §. 4. &
cap. 26. §. 5. Valent. tom. 2. disp. 2. q. 8. punct. 2. Piti-
grian. p. 2. disp. 14. quæst. 2. ar. 6. cunct. 2. Chamerot.
de Sacram. tract. 6. de contri. dub. Onuphr. d. disp. 2.
sect. 1. q. 3. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 3.
num. 71. cum seqq. Zerol. de pœnit. cap. 6. dub. 2. & 5.
Fernandez d. cap. 6. §. 4. num. 12. cum seqq. Torre-
blanca d. lib. 4. cap. 7. n. 14. cum seqq. Bonacin. d. disp. 5.
quæst. 5. punct. 3. Molfes. d. tract. 7. cap. 8. Fagundez
d. lib. 2. c. 4. & 5. Paul. Laymann. d. lib. 5. tract. 6. cap. 4.
Ioan. de Lugo de Sacram. tract. de Pœnit. disp. 5.
sect. 9. n. 13. Hurtado d. tract. de Pœnit. disp. 6.
ar. 2. cum seqq.

6. Vel ex gebena, & pœnitentia mea, &c.] A pec-
cato cessare licet ob pœnas inferni tanquam ob
impulsiū, secundum Sancium in selecti. spirit. 24.
sub num. 21. & est actus elicitus à virtute spirit. Suar.
de pœnit. disp. 5. sect. 2. num. 10. & de Fide tract. de
spe disp. 1. sect. 4. num. 1. ubi num. 110. aduertit ti-
morem secularem, quo timetur poena super omne
malum, non esse actum virtutis, Torrelanca d.
c. 7. num. 17.

7. Et quomodo sine Sacramento Pœnitentia, &c.]
Condiſtinguere ergo videtur Concilium attritiōem
nam, quæ sufficit solum cum Sacramento, ab ea
dispositiōne, quæ sufficit sine Sacramento; vide
Suar. disp. 20. sect. 1. num. 10. cum seqq. Ludovic.
Mercat. disp. 19. de Pœnit. sect. 1. latè Ioan. de Lugo
d. disp. 5. sect. 9. n. 13. cum seqq.

8. Tamen cum ad Dei gratiam in Sacramento Pœ-
nitentia impetrandam disponit.] Intelligit Hurtado
d. tract. de Pœnit. disp. 6. diff. 2. sufficienter & infal-
libiliter, quia contra Sacramentum etiam disponit,
sed non sufficienter, vitiōm, & infallibiliter, idem
tangit diff. 3. post princ.

9. Quamobrem falsò quidam. &c.] Vide Molfes.
d. tract. 7. cap. 6. num. 14. Ioan. de Lugo d. tract. de Pœ-
nit. disp. 5. sect. 9. n. 136.

De Confessione.

C A P V T V.

1. Doctores de sacramentali Confessione agentes.
2. Peccatorum scientia in specie Confessarii necessa-
ria.
3. Peccata omnia mori, post Baptismum commissæ ne-
cessario explicanda sunt in confessione.
4. Pœnitens circa peccata mori, quantum inquisitio-
nem premittit debet.
5. Peccata venialia emitti possunt à pœnitente, nec obli-

gatur ea confiteri per se ex præcepto Ecclesiæ.

6. Peccata omnia, quæ memoria occurrunt, confi-
tenda.
7. Doctores referuntur agentes de circumstantiis in
Confessione necessariis explicandis.
8. Confessio modus.
9. Præcepto annuæ Confessionis tenentur etiam, qui ad
annos discretionis pervenerint.

10. *Pœnitentiarum Confessio satisfaci Ecclesiæ præcepta.*
 11. *Episcopus potest aduersus eos, qui temporibus ab Ecclesiâ statim confiteri, & Eucharistiam sumere neglexerint, usque ad excommunicationem procedere.*
 12. *Confessionem, & sacram communionem semel in anno omnescentes de hæresi sunt suspecti.*
 13. *Præcepto annuæ confessionis satisfaci tantum qui confitentur bene.*
 14. *Præceptum annuæ confessionis obligat intra annum computandum a Quadragesima in Quadragesimam.*
 15. *Præcepto annuæ Confessionis satisfaci quauis confessione facta per annum.*
 16. *Peccata sua, quæ per totum annum confessio non est,*

tenetur statim in sequenti anno sub noua culpa confiteri.

17. *Confiteri statim tenetur ex præcepto Ecclesiæ qui prauideat quod transacta illa occasione non poterit ex penuria Confessarii in toto anno confiteri.*
 18. *Papa dispensare potest in præcepto Ecclesiastico de confitendo semel in anno.*
 19. *Peccata emittenti in Confessione huius anni per obligationem extensibilem non tenentur vi præcepti confiteri eadem peccata.*
 20. *Imperator & Reges tenentur præcepto Ecclesiastico de confitendo semel in anno.*
 21. *Pueri omnes, qui sciunt mortaliter peccare, & inter bonum, & malum, licitum & illicitum discernere, statim obligantur præcepto annuæ confessionis.*

a Luc. 9. &
 17. Iacob. 5.
 1. Ios. 1.
 1. Inf. cen. 6.
 1. Ios. 10.
 1. Matth. 20.
 1. c. verbum
 de pœn.
 dist. 1. & c.
 1. ubi de
 pœn. dist. 1.

e Inf. Can. 6.

d Deut. 5.

a Supra. scilicet.
 1. cap. 11. &
 1. ubi de
 1. de quodlibet
 1. nis de pœn.
 dist. 1.
 1. f. Ephe. 2.

g Psal. 18.

a Concil.
 C. 10. de
 cap. 17.

EX institutione Sacramenti Pœnitentiæ, iam explicata vniuersa Ecclesiâ semper intellexit, institutam etiam esse à Domino, *a integram peccatorum Confessionem, & omnibus post Baptismum lapsis iure diuino necessariam existere, quia Dominus noster Iesus Christus, β à terris ascensurus ad caelos, Sacerdotes sui ipsius Vicarios reliquit, tanquam præfides, & iudices, ad quos omnia moralia crimina deferantur, in quæ Christi fideles ceciderint, quo, pro potestate Clauium remissionis, aut retentionis peccatorum sententiam pronuntient, constat enim Sacerdotes iudicium hoc incognita causâ exercere non potuisse, neque æquitatem quidem illos in pœnis iniungendis seruare potuisse, γ in genere duntaxat, & non potius inspicere, ac sigillatim, sua ipsi peccata declarassent.* Ex his colligitur, oportere à pœnitentibus, *δ omnia peccata mortalia, quorum, a post diligentem sui discessionem, conscientiam habent in confessione recenseri, etiam si occultissima illa sint, & tantum aduersus duo vltima δ Decalogi præcepta commissæ, quæ nonnunquam animum grauius sauciant, & periculosiora sunt iis, quæ in manifesto admittuntur. ζ Nam venialia, quibus à gratia Dei non excludimur, & in quæ frequentius labimur, quamquam rectè & vtiliter, citraque omnem præsumptionem in Confessione dicantur, quod piorum hominum vltis demonstrat, taceri tamen citra culpam; multisque aliis remediis expiari possunt.* Verum, cum vniuersa mortalia peccata, etiam cogitationis, *η homines iræ filios, & Dei inimicos reddant, necessum est, omnium etiam veniam cum aperta, & verecunda Confessione, à Deo querere.* Itaque, dum omnia diuinæ misericordiæ agnoscenda exponunt. Qui verò secus faciunt, & scienter aliqua retinent, nihil diuinæ bonitati per Sacerdotem remittendum proponunt. Si enim erubescat ægrotus vulnus medico detegere, quod ignorat, medicina non curat. *θ Colligitur præterea, etiam eas circumstantias, in Confessione explicandas esse, quæ speciem peccati mutant, quòd sine illis peccata ipsa neque à pœnitentibus integrè exponantur, nec iudicibus immolescant, & fieri nequeat, vt de gravitate criminum rectè censere possint, & pœnam, quam oportet, pro illis, pœnitentibus imponere.* Vnde alienum à ratione est, docere circumstantias has ab hominibus otiosis excogitatas fuisse, aut vnam tantum circumstantiam confitendam esse, nempe peccasse in fratrem. Sed & impium est, Confessionem, quæ hac ratione fieri præcipitur, impossibilem dicere, aut carnificinam illam conscientiarum appellare. Constat enim nihil aliud in Confessione à pœnitentibus exigi, quam vt postquam quisque diligentius se excusserit, & conscientię suæ sinus omnes, & latebras, explorauerit, ea peccata confiteatur, quibus se Dominum, & Deum suum mortaliter offendisse meminerit, *ι reliqua autem peccata, quæ diligenter cogitanti non occurrunt, in vniuersum, eadem Confessione inclusi esse intelliguntur, pro quibus fideliter cum Propheta dicemus, κ Ab oculis meis munda me Domine.* Ipsa verò huiusmodi Confessionis difficultas, ac peccata detegendi verecundia grauis quidem videri posset, nisi tot tantique commodis, & consolationibus leuaretur, quæ omnibus, dignè ad hoc Sacramentum accedentibus, per Absolutionem certissimè conferuntur. *λ Ceterum, quæ ad modum confitendi secerè, apud solum Sacerdotem, etsi Christus non vetuerit, quin aliquis in vindictam suorum scelorum, & sui humiliationem, cum ob aliorum exemplum, tunc ob Ecclesiæ offensæ ædificationem, delicta sua publicè confiteri possit, non est tamen hoc diuinum præceptum mandatum, nec satis consultè, humana aliqua lege præciperetur, vt delicta præsertim secreta, publica essent confessione aperienda.* Vnde cum à sanctissimis, *μ & antiquissimis Patribus, magno vnanimique consensu, secreta Confessio sacramentalis, quæ ab initio Ecclesiæ sancta vsa est, & modo etiam vtitur, fuerit semper commendata*

commendata, manifestè refellitur inanis eorum calumnia, qui eam à diuino mandato alienam, & inuentum humanum esse, acque à Patribus, in Concilio Lateranensi congregatis initium habuisse docere non verentur, neque enim per Lateranense Concilium Ecclesia à statuto, vt Christi fideles confiterentur, & quod iure diuino necessarium, & institutum esse iocullexerat, sed vt præceptum Confessionis, *scilicet saltem semel in anno & ab omnibus & singulis, & cum ad annos discretionis peruenissent*, impleteretur. Vnde iam in vniuersa Ecclesia, cum ingenti animarum fidelium fructu, obseruatur mo ille salutaris confitendi, sacro illo, & maxime acceptabili tempore Quadragesimæ, quem morem hæc sacra Synodus maxime probat, & amplectitur, atque pium, & merito retinendum.

Conc. Lateran. sub Innoc. 3. c. 1. c. omnia vniuersis de pœnit. & de remiss.

1. **V**ide S. Thom. 3. part. quæst. 90. cum seqq. vbi latissime Valquez, Nauarr. in man. cap. 2. num. 1. cum seqq. & cap. 2. n. 30. & 34. in summa de pœnit. disp. 1. n. 18. Ioan. Maldon. tom. 2. de pœnit. in contrariis de confess. Luc. Pinel. de Sacramento Pœnitentiae, ar. 1. de confess. Vincent. Mazzol. in breui regula ad Confessarios, & consuetum manu rectè obseruandum, Iacob. de Grassi in auct. disp. 2. lib. 6. c. 128. Galganc. de iure publico lib. 3. tit. 92. Fernandez in eximio Theologia moralis part. 3. cap. 6. §. 6. Bonacin. de Sacram. disp. 5. quæst. 5. §. 1. l. Lauor. de libital. p. 1. c. 14. Molfesin summa Theologia moralis ar. 7. cap. 9. cum seqq. Vincent. Filiuc. in quæst. moralibus ar. 7. Fagundez in quinq. Ecclesia præcepta, præcept. 2. lib. 3. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 6. c. 5. Alphons. de Leon. de officio, & præfate Confessores, Felas in ar. de modo & forma audiendi Confessores, Petr. Ochagavia de Sacramento ar. 2. de Confess. Hurtado de Sacramento, tract. de Pœnit. disp. 7. de Confess. Cardin. Bellarm. tom. 2. contron. lib. de Pœnitent. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 9. puncto 1. Becan. de Sacramento in specie cap. 36. Tanner. tom. 4. disp. 6. de Pœnit. q. 7. Ioan. de la Cruz in disert. Conscient. tract. de Sacramento Pœnit. q. 3. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. de Confessione.

a. *Integram peccatum Confessione.* De integritate Confessionis Sacramentalis Hurtado d. tract. de Pœnit. disp. 9. & infra c. 1. de Pœnit.

b. *E retri ascensum ad calos.* Sec. Ergo dum vixit Christus Dominus, hanc potestatem aliis delegare nec decuit, nec expediebat, vt per Suarez p. 3. tom. 4. disp. 47. §. 1. Torrealbanca de iure spirit. lib. 2. cap. 10. n. 19. & 20.

3. **S**i in genere duntaxat, & non positi in specie, Sec. Scientiam in specie peccatorum Confessariis necessariam non solum ad sententiam ferendam, sed ad scrutandum pœnitentis conscientiam, & vulnera animæ medenda, per hunc text. tradit Torrealbanca de iure spirit. lib. 4. cap. 6. n. 4. & lib. 4. cap. 11. n. 3. vbi n. 4. Subdit quod si pœnitens morbi gravitate præuenitus non possit peccata in specie pronuntiare, si contritionis signa dedet, absolvendus est, saltem sub conditione, si talis explicatio est materia sufficiens Sacramenti, quia Deus non requirit à nobis aliam Confessionem, quam quæ nobis possibilis est, Hurtado d. tract. de Pœnitent. disp. 9. diff. 5. vbi ait non sufficere pœnitentem si dicat se sepius peccasse mort. sed et necessarium esse omnia & singula peccata mortalia confiteri, & disp. 9. Barthol. à S. Fausto tom. 3. ar. 1. de Pœnit. lib. 4. §. 6. vbi dicit idem de illo, qui solum habet peccata venialia, vt teneatur explicare illorum speciem. Idem Barthol. à S. Fausto d. lib. 4. disp. 101. resoluti pœnitentem, qui non potest aliter sua peccata confiteri, i quæ per signa contritionis, posse sacramen-

taliter absolui, si dicat se certo comisisse vnum peccatum mortale, non recordari tamen cuius speciei fuerit illud, prout etiam ait posse sacramentaliter absolui eum, qui aliquod peccatum est confessus Confessario præfente, & ex aliquo accidenti loquela amittit, necnon illum qui nullum peccatum in particulari ponit confiteri, sed solum signa generalia doloris ostendit, sacramentaliter etiam absolui posse, sub conditione, vel mente concepta, aut expressa si possum, & capax es, ego te absolvo. & q. 102. post multos à se relatos, tener quòd quando moribundus ante aduentum Sacerdotis ostendit signa pœnitentiae, & Confessionem perit, accedens autem Sacerdos illum ita inuenit sensibus delictum, vt ipso præfente nullum signum doloris, aut pœnitentiae exhibere possit, ad stantes tamen facit ipsum dedisse signa contritionis, aut Confessionem petiisse, hunc posse à præfente Sacerdote sacramentaliter absolui. Vtrum huiusmodi nullum peccatum confiteatur, nec petit Confessarium, nec signa, vel motus contritionis exhibuit, & sit vir bonus, & deuotus ad Sacramenta, potest sub conditione absolui in hunc modum, Si tu es capax absolutionis, ego te absolvo à peccatis tuis, Ita Vivald. in suo cælo. ante verb. absolutio num. 23. Anton. de Literariis in sum. p. 1. cap. 35. num. 7. Homobon. de Bonis de examine Eccles. part. 1. ar. 7. q. 48. Molfesin summa Theologia moral. tom. 1. tract. 7. cap. 5. num. 4. Carol. Baucio in sua praxi Confessor. p. 2. 211. Anton. Diana moral. resol. p. 3. ar. 1. §. 1. §. 8. quos refert & sequitur Barthol. de S. Fausto d. lib. 4. q. 2. 4.

2. *Omnia peccata mortalia, &c.* Peccata omnia mort., post Baptismum commissâ necessariò explicanda eûe in Confessione, docent S. Thom. in 4. disp. 47. quæst. 3. ar. 4. Suarez tom. 4. de pœnit. disp. 2. 2. sect. 1. num. 6. Valent. tom. 4. disp. 7. quæst. 11. puncto 1. col. 1. Henric. d. lib. 5. cap. 5. §. 8. Pitigian. p. 2. disp. 1. 7. quæst. vnic. ar. 6. concl. 1. & ar. 11. concl. 1. Egid. de Coniuek d. 2. m. 2. disp. 7. dub. 1. concl. 1. Fernandez d. 2. 6. §. 6. num. 1. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 91. & 99. Bonacin. d. quæst. 5. §. 1. l. puncto 4. num. 1. Fagundez d. præcept. 2. lib. 1. in primum. Confessio enim ad hoc valet, si fieri debet de omnibus peccatis ætatis post Baptismum, vel ab vltima valida Confessione, Torrealbanca de iure spirit. lib. 4. c. 6. n. 28. vbi n. 38. cum seqq. subdit per hunc text. numerum peccatorum non minus necessarium esse distincte in Confessione explicare non modò quæ procedunt ad alium exteriori, sed quæ merè accidunt in voluntate, etiam si peccata sint dubia, quia necessarium est ea confiteri cum sua qualitate, Hurtado d. tract. de Pœnit. disp. 9. diff. 1. in princip. Et quòd extra contritionem fuit numerum peccatorum esse necessariò in confessione explicandum, firmat per hunc text. Barthol. à S. Fausto tom. 3. ar. 1. de Pœnit. lib. 4. q. 1. 71.

3. *Post diligenter se discipulorum, &c.* Pœnitentem circa peccata mortalia tantam inquisitionem præmittere debere, quantum adhiberet in negotio arduo,

3.

4.

ad duo, seu quanta iudicio prudentis vici iudicatur
sufficiens ad omnia peccata in memoriam revo-
canda, colligunt Nauarr. in man. cap. 9. num. 10. Hen-
riq. d. lib. 5. c. 5. a. princip. Nugn. in addit. ad 3. p. 9. 9.
art. 2. dub. 1. diff. cum versura. a. illam conclusionem,
Pelant. etiam in addit. ad 1. p. 1. q. 30. de integ. confessi.
disput. 5. Zerol. de penit. cap. 7. quest. 35. Agid. de
Coninck d. disput. 7. dub. 3. num. 1. Petr. de Ledelina
in summa part. 1. de Sacramento vbi de penit. cap. 16.
concl. 6. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 9. & 10. Bona-
cin. d. disput. 5. q. 5. sect. 2. punct. 2. 3. num. 2. Lauot.
d. cap. 14. num. 16. cum segg. Fernandez d. p. 3. cap. 6.
§. 6. num. 23. late Hurtado d. trait. de l'auit. disput. 9.
diff. 8. vbi dicit quod praeponendum est pruden-
s, seu cotatum & diligens examen, & quod
sufficit quod sit mediocriter diligens, quale fieri
solet à viris prudentibus, & mediocriter timoratis.
Barthol. 5. Faustol. d. lib. 4. q. 175.

5. *[§ Nam venialia, &c.]* Peccata venialia possunt à
penitente omitti, nec qui ea tantum habet, obliga-
tur per se ex pcepto Ecclesie confiteri. Ita Vic-
tor de Sacramento. num. 158. Viald. in candel. auro.
vbi de Confessi. num. 1. Suar. tom. 4. de penit. disp. 36.
sect. 2. num. 6. Nauarr. in cap. frater, de penit. diff. 5.
num. 62. Henric. d. lib. 4. cap. 4. §. 2. littera B. Azor.
instrum. moral. p. 1. lib. 7. cap. 39. quest. 3. Fernandez
p. 3. cap. 8. §. 3. num. 4. & part. 3. cap. 6. §. 6. m. 4. Luc.
Pincl. tract. 2. de confessi. cap. 7. dub. 2. & c. 8. post. prae-
ced. Agid. de Coninck d. tom. 2. disput. 5. a. num. 51. Valer.
Reginald. lib. 6. num. 44. & 92. Gutier. canon. lib. 1.
cap. 6. num. 7. Ludouic. Beiaresspou. casuum confesit.
p. 3. casu 37. Filiuc. in quest. moral. tom. 1. trait. 7. n. 1. 5.
Fagundes d. pcept. 2. cap. 2. num. 4. & cap. 2. num. 8.
Ego ipse in collect. ad cap. omnis versusque sexus, n. 4.
de penit. & remiss. Paul. Laymann. d. lib. 5. trait. 6. c. 5.
num. 12. Ioan. de Lugo de Sacramento in trait. de Peni-
tentia. disp. 1. §. 2. punct. 4. Barthol. 5. Faustol. tom. 3.
trait. de Penit. lib. 4. q. 61.

6. *[Quia memoria occurrunt peccata.]* Vide Nauarr.
in man. cap. 2. n. 35. Henric. d. lib. 5. §. 3. 4. Lauot.
d. p. 1. cap. 14. a. num. 5. eundem Nauarr. in cap. frater,
de penit. diff. 5. m. 70. vbi aduertit nullum fuisse
in lute textum ante Concil. Trident. qui expresse
de hac ad memoriam peccata deducendi diligen-
tia loquatur, & num. 83. declarat quid faciendum,
quando confitent sit se nouit, ut debebat, ad memo-
riam sua reducere peccata, quia lubeat ac de-
bilem habet memoriam, teneat ea scribere ut suo
tempore confiteatur, si id possit facere absque pro-
babili periculo, existimant Bonacina de Sacramento.
disput. 5. q. 5. sect. 2. puncto ult. num. 6. sed id non ad-
mittunt Henric. lib. 4. c. 4. num. 5. Suar. tom. 4. de
penit. disput. 36. sect. 5. num. 6. Valent. tom. 4. disput. 7. q. 9.
puncto 4. Agid. de Coninck tom. 2. disput. 7. dub. 9.
num. 71. Barthol. 5. Faustol. d. lib. 4. q. 176.

7. *[§ Colligitur praeterea etiam eas circumstantias, &c.]*
Vide Nauarr. in man. cap. 6. num. 3. & in cap. confide-
re de penit. diff. 2. num. 10. cum segg. Henric. d. lib. 5.
cap. 6. cum segg. Pelant. in addit. ad 3. p. 10. 5. de in-
tegritate confessionis disput. 3. Nugnetiam in addit. ad
3. part. quest. 9. art. 2. dub. 2. Luc. Pincl. de Sacramento
Penitent. trait. 2. de confessi. cap. 5. cum segg. Zerol. de
Penitent. cap. 12. Sayt. in clem. Regia lib. 2. c. 3. Fernan-
dez d. p. 3. cap. 6. §. 6. num. 5. cum segg. Petr. de Ledelina
d. trait. de Sacramento Penitentia, cap. 18. Valer.
Reginald. d. disput. 7. q. 1. puncto 1. Valer. Reginald.
d. lib. 6. n. 10. cum segg. Agid. de Coninck de Sacramen-
to. tom. 2. disput. 7. num. 8. cum segg. Bonacin. d.
quest. 5. sect. 2. punct. 2. §. 3. de fiscalit. 3. Ioan. de Lugo
de Sacramento in trait. de Penit. disput. 16. sect. 3. n. 104.
cum segg. Torrellanca de iure spirit. lib. 1. c. 6. m. 30.

cum segg. Hurtado d. trait. de Penit. disput. 9. diff. 2.
cum segg. Mollelan in summa Theologiae moralis. trait. 7.
cap. 12. num. 58. cum segg. Iul. Lauot. de libello p. 1.
c. 14. a. num. 47. Galet. in margarita casuum confesit.
verb. circumstantia, Barthol. à S. Faustol. tom. 3. trait.
de Penit. lib. 4. q. 76. cum segg. Tamburin. de iure Ab-
batum tom. 1. disput. 3. q. 6. num. 15. Homobon. de
Bonis de examine Ecclesiae. part. 1. trait. 5. cap. 12.
quest. 74. cum segg. Fagundes in quoque Ecclesiae pre-
cepta. pcept. 2. lib. 4. cap. 1. cum segg. Paul. Laymann.
d. lib. 5. trait. 6. cap. 3. n. 12.

8. *[Reliqua autem peccata, quae diligenter cogitantur
non occurrunt, &c.]* Vide Barthol. 5. Faustol. lib. 2. de
sacris Indulgentiis. num. 9. 100. vbi dicit docere tex-
tum in praesenti peccata oblata bona fide in Con-
fessione remitti per abolutionem, quae est tantae
virtutis quod etiam extenditur ad oblata.

9. *[Ceterum quoad modum confitendi secretum, &c.]*
Non esse contra institutionem, aut valorem Sacra-
menti quodd Confessio publicè fiat, teneat per
hunc text. Valg. q. 91. art. 4. dub. 1. Suar. disput. 1.
sect. 2. Ioan. de Lugo d. trait. de Penit. disput. 15. sect. 5.
n. 65. & 75. quia non est de necessitate huius Sa-
cramenti iudicialis, id est secretae Confessio, Ven-
g. lib. 3. in Trident. cap. 18. Filesc. de Confessione
auxiliari §. 2. Petr. Sot. de Confessi. 2. Torrellanca
de inforti §. 1. lib. 1. c. 4. n. 25. Hurtado d. disput. 8.
diff. 1. & 2.

10. *[Quod vero diuino necessarium, &c.]* Pceptum
annuae confessionis non esse purè humanum, sed
inaludere, aut supponere pceptum diuinum
Confessionis quoad substantiam, quo praeceptum
Confessio vagè quoad tempus extra articulum
mortis, & superaddere modificationem quoad
tempus, quam Christus praetermittit tenent Valg.
de Penit. q. 9. art. 1. dub. 4. Hurtado d. trait. de Peni-
tentia. disp. 2. d. sic. 5. vers. Senu. vers. ad diff. 5.
quærit, vtrum Pontifex dispensare possit in pcepto
Confessionis.

11. *[a Saltem semel in anno, &c.]* Vide cap. omni versus
que sexus de penitent. & remiss. vbi late scripti à 5. q.
Henric. d. lib. 4. cap. 5. §. 2. littera B. & c. 4. §. 7. Vazq.
un. 2. D. Tom. q. 90. art. 3. dub. 1. cum segg. & 15. Agid.
de Coninck d. disput. 5. a. n. 4. Luc. Pincl. d. trait.
de Confessione c. 7. Mollelan d. trait. 7. cap. 10. num. 23.
late Fernandez in examine Theologiae moralis part. 2.
cap. 8. §. 3. Fagundes in quoque Ecclesiae pcepta.
part. 1. cap. 1. Barthol. 5. Faustol. d. lib. 4. quest. 19.
Tullench. in pcepta decal. lib. 3. cap. 4. de
annua Confessione per tot. & pcepta dub. 2. a. n. 5.

12. Satisfactio videtur pcepto Ecclesie contento
in cap. omni versusque sexus, qui servit in vno Pa-
schatis tempore peccata fuerit confitens Penitentia-
rio deputato in vim decreti Concil. Tridentini.
sess. 14. cap. 5. refert decretum Atmendatum addit. ad
recepit. legum Nauarra lib. 4. tit. 29. l. 5. 1. de confes-
sione & semel in anno.

13. Episcopum posse aduersus eos, qui temporibus
ab Ecclesia statutis confiteri, & Eucharistiam sum-
mere neglexerint, vique ad excommunicationem
procedere, etiam text. d. cap. omni versusque sexus, vel-
let ab Ecclesia arcendos, refert decretum item At-
mendatum d. loco num. 5. vbi addit, Episcopum talibus
per satisfactionem penae pecuniarias pio loco apli-
candas imponere posse, cum hac aliquando magis
timeantur; non expedit tamen ut Episcopos sibi
reteret abolutionem eorum, qui temporibus
constitutis negligunt confiteri, & communicare.

14. De hæretis tamen suspensos erodunt oviuerentes
Confessionem, & sacram Communionem semel
in anno, cum sit signum malæ credentiae, Penia

in direct. Inquisit. part. 3. c. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumpt. 6. num. 27. Zerol. in præxi Episcopi. p. 1. verb. c. 1. v. confessorium. Ludovic. Beia in respons. confessorium. part. 4. casu. 4. quos refero in collect. ad d. cap. annu. vtriusque sexus. n. 11.

13. Huius præcepto annuæ Confessionis non satisfaciunt qui fictam, vel informem, aut sine proposito emittendæ Confessionem fecerunt. Ita Sot. in 4. dist. 18. quest. 3. art. concl. 3. & 4. Nauar. in man. cap. 10. num. 4. Suar. d. disp. 36. sect. 7. num. 1. & 2. Fernandez d. p. 2. c. 8. §. 3. num. 12. vbi refert aliquos contrarium tenentes. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. §. 6. Valent. tom. 4. d. disp. 7. q. 11. puncta 2. & 3. Ioan. de la Cruz in direct. Confessor. p. 2. de Sacramento. Pœnit. q. 3. Nugn. in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 1. art. 1. Petr. Fay etiam in addit. ad 3. p. 6. art. 1. d. 1. Suar. tom. 4. disp. 36. sect. 7. num. 6. Pelant. 3. p. q. 1. de dolore d. 3. Zerol. in præxi de Pœnit. c. 1. §. 3. Simplicii Mutinæ sua Theolog. moralis de Sacramento Pœnitent. q. 10.

14. In anno. Intra annum scilicet, computandum à Quadragesimâ in Quadragesimâ, aut à Paschate in Pascha, sumptis Quadragesima & Paschate pro quindecim diebus à Dominica Palmarum, vique ad Dominicam in Albis, resoluunt Suar. tom. 4. de Pœnit. disp. 36. sect. 3. n. 3. Luc. Pinel. d. cap. 4. dub. 1. Azor d. p. 1. lib. 7. cap. 36. q. 6. Valer. Reginald. lib. 6. n. 36. & ejus de Coninck d. tom. 2. disp. 5. num. 36. Fernandez d. p. 2. c. 8. §. 3. n. 6. Trullenb. in præcepta Decalogi lib. 3. cap. 4. dub. 2. n. 6. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. de Confess. q. 39. Filliuc. tract. 7. c. 1. Layman tract. 6. cap. 5. Quamvis annum pro impletione dicti præcepti computandum esse à Ianuario in Ianuatum, crederent Vafq. Pœnit. q. 90. art. 2. dub. 1. Ochagavia tract. 2. quest. 9. Hurtado d. disp. 7. diff. 10. vbi diff. 12 disputat, Vtrum qui in toto anno non confiteatur, teneatur in principio sequentis confiteri absque dilatione.

15. Et sic iam videtur receptus dictum præceptum non obligare pro certa anni parte, sed iatis fieri illi quamvis Confessione facta per annum, ex Victor. in summa c. 37. Vafq. d. q. 90. art. 3. dub. 1. n. 5 & 15. Sot. in 4. dist. 18. q. 1. art. 4. Emiss. Sâ in aphorism. verb. confessio n. 4. Vissual. in cord. auro, vbi de Confessione n. 16. Ioan. de Lugo d. tract. de Pœnit. disp. 1. §. 1. sect. 7. num. 157 Antonin. Diana moral. resolut. tom. 1. tract. 3. miscel. resol. 54 & tom. 2. tract. 4. resol. 81. Trullenb. Decal. lib. 3. c. 4. dub. 2. n. 5. Agid. de Coninck d. disp. 5. n. 57. cum seqq. Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. n. 9. vbi probat, quia in d. cap. annu. vtriusque sexus, traduntur duo præcepta, vnum de Confessione, alterum de Eucharistia, pro Eucharistia assignatur determinatum tempus Paschatis, pro Confessione vero minime, sed simpliciter dicitur, saltem semel in anno confiteatur, nisi quoddam Conc. in hoc cap. approbat & amplectitur morem illum pluri & salutem vniuersalis Ecclesie consuetudini sacro illo, & maxime acceptabili tempore Quadragesimæ.

16. Illum qui per totum annum peccata sua confessus non est, tenet statim in sequenti anno, hoc est, cum primò potuerit, sub noua culpa confiteri, resoluunt Sot. d. art. 4. vers. grauior tamen, Nauar.

in man. cap. 21. num. 45. Hentiq. d. lib. 4. cap. 3. §. 2. littera P. & cap. 4. §. 6. Suar. d. tom. 4. disp. 36. sect. 4. a. princ. Vissual. d. tit. de Confess. num. 17. Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. num. 7. Fagundes d. præc. 2. lib. 1. cap. 4. num. 14. Trullenb. in Decalog. lib. 3. c. 4. dub. 2. num. 7.

Si quis præuidet quod transacta illa occasione non poterit in toto anno cōfiteri ex penuria Confessorij, teneri ex vi huius præcepti Ecclesiastici statim confiteri, resoluunt Nauar. d. cap. 21. num. 35. Hentiq. d. cap. 4. §. 7. littera N. Suar. d. disp. 36. sect. 5. num. 2. Fernandez d. §. 3. num. 8. Fagundes d. cap. 4. num. 16. Trullenb. d. cap. 4. dub. 2. num. 9.

Vtrum Papa dispensare possit in hoc præcepto de confitendo semel in anno propter aliquam iustam rationem, vel loci cum Eremita viuente extra humanum confortium, vel similem Affirmant ex eo quod præceptum hoc quoad tempus determinationem est Ecclesiasticum, & positum; Sot. in 4. dist. 18. q. 1. art. 1. & alij, quos refert & sequitur Suar. d. tom. 4. disp. 36. sect. 1. n. 5. pariter resoluunt Papam dispensare non posse in præcepto diuino de confitendo in articulo necessitatis. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. quest. 3. vbi resoluit præceptum annuæ Confessionis non esse nec Ecclesiasticum, sed diuinum, modificatum ab Ecclesia, & 7. quest. 38. tenet non posse Romanum Pont. absolute cum aliquo, vel cum tota aliqua prouincia super substantia huius præcepti dispensare, nec vt ratò constetur in vita, posse remitti de causa cum aliquo dispensare ne ad annum Confessione teneatur, vt si quispiam inter Turcas, vel in eterno extra hominum confortium viueret.

Sed an si quis in Confessione facta hoc anno aliqua peccata mortalia omiserit per obliuionem excusabilem, vel aliquam causam rationabilem, teneatur vi huius præcepti confiteri eadem peccata? vide Luc. Pinel. d. cap. 7. dub. 3. Valer. Reginald. lib. 6. num. 40. Fagundes d. præc. 2. lib. 1. c. 4. num. 17. Trullenb. d. c. 4. dub. 2. n. 8.

Et Ab omnibus & singulis. &c. Etiam ipso Imperatore, & Regibus, Cardinali. de Imperatore q. 1. n. 25. & 26. Ego ipse de officio & potest. Pœnit. c. 10. n. 20. Ac ipso iuramento Pont. ex Suar. de Pœnit. disp. 36. sect. 2. n. 5. Vafq. q. 90. art. 1. dub. 5. num. 12. Ioan. de Lugo d. tract. de Pœnit. disp. 1. §. 1. sect. 7. num. 142. & 143. vbi à num. 149. de pueris agit, Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. q. 10. §. 5. & Fagundes d. præcepta 2. lib. 1. c. 1. num. 18. plures, quos refero in collect. ad d. c. omni vtriusque sexus n. 2. cum quibus est magis communis sententia, summum Pontificem obligari de iure diuino confiteri, & ad annuale verò Confessionis præceptum non teneri quoad vim coactionum, fecus verò quoad vim dictaminum, Trullenb. in decalog. lib. 3. c. 4. dub. 2. num. 13. & c. 5. dub. 2. num. 10.

¶ Cum ad annos discretionis peruenisset. Peruenire ad annos discretionis quando quis dicitur, vide Nauar. d. c. 21. n. 33. & 88. Suar. d. tom. 4. disp. 36. sect. 2. n. 3. Hentiq. lib. 4. c. 5. §. 4. Valer. Reginald. d. lib. 6. n. 50. Paul. Comitrol. resolut. moral. lib. 1. q. 17. Agid. de Coninck de Sacramento. 2. disp. 5. n. 50. Fernandez d. p. 2. c. 8. §. 3. n. 15. Fagundes d. præc. 2. lib. 1. c. 2. n. 3. in princ. & c. 3. n. 10. Azor. d. p. 1. lib. 7. cap. 40. quest. 6. Ioan. de Lugo d. disp. 1. §. 1. sect. 7. num. 152. Vafquez tom. 4. quest. 90. artic. 2. dub. 4. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. quest. 37. vbi ad completum septennium id extendit. Trullenb. in Decalog. lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 11. & 12.

De Ministro Sacramenti Penitentia, & absolutione.

CAPVT VI.

1. Minister Sacramenti Penitentia solum Sacerdos.
2. Absolutio sacramentalis est ad instar actus iudicialis.

Circa ministerium autem huius Sacramenti, *a declarat sancta Synodus*, falsas esse, & à veritate Euangelij penitus alienas doctrinas omnes, quæ ad alios quosvis homines, præter Episcopos, & Sacerdotes Clauium ministerium perniciosè extendunt, putantes verba illa Domini: *b* Quicumque alligaueritis super terram, erunt alligata & in cælo, & quicumque solueritis super terram, erunt soluta & in cælo: *c* & quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt, ad omnes Christi fideles indifferenter, & promiscuè, *d* contra institutionem huius Sacramenti, ita fuisse dicta, ut quivis potestatem habeat remittendi peccata, publica quidem per correptionem, si correptus acquiescerit, secreta verò per spontaneam Confessionem, cuiusque factam Docet quoque, etiam Sacerdotes qui peccato mortali tenentur, per virtutem Spiritus sancti, in ordinatione collatam tanquam Christi ministros, functionem remittendi peccata exercere, eoque præcè sentire, qui in malis Sacerdotibus hanc potestatem non esse contentum. Quamvis autem Absolutio Sacerdotibus alieni beneficii sit dispensatio, tamen non est solum nudum ministerium, vel annunciandi Euangelium, vel declarandi remissa esse peccata, *ß* sed ad instar actus iudicialis, quo ab ipso, velut à iudice, sententia pronuntiatur. Atque ideo debet penitens ad eò sibi de sua ipsius fide blandiri, ut, etiam si nulla illi adsit contritio, aut Sacerdoti animus seriò agendi, & verè absolvendi desit, putet tamen se propter suam solam fidem, verè, & totam Deo esse absolutum, nec enim fides sine Penitentia remissionem vllam peccatorum præstaret, nec is esset, nisi salutis suæ negligentissimus, qui Sacerdotem iocose absolutionem cognosceret, & non alium seriò agentem, sedulo requiret.

1. Vide S. Thom. 3. p. quest. 84. art. 3. Sol. in 4. dist. 18. quest. 2. art. 1. & dist. 20. quest. 1. art. 3. concl. 4. Pyg. de Ecclesiast. hierarchia, lib. 2. cap. 3. Maldonat. tom. 2. de penit. p. 3. quest. 3. Petr. Sotul. 3. de Sacrament. Ordinis, Onaphr. de sigillo Confess. sect. 3. quest. unica, lib. 5. vers. prima conclusio, Suar. tom. 3. de penit. dist. 16. cum segg. Valquez 4. quest. 84. art. 3. dub. 1. & quest. 93. art. 1. dub. 1. Matel. Megal. p. 1. inst. confess. lib. 1. Valet. Reginald. in praxi juris penit. lib. 1. cap. 1. Agid. de Coniux. de Sacram. tom. 2. quest. 8. Bonacin. ed. tract. de Sacram. dist. 3. quest. 7. puncto 1. & p. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. Vincent. Filliuc. in quest. moralibus tract. 7. cap. 7. cum segg. Mollet. in summa Theologia moral. tract. 7. c. 14. de ministro Sacramenti Penitentia, Fagundes in quinque Ecclesia precepta. prax. 2. lib. 7. de ministro confessionis, Paul. Laymannus in Theo-

logia moralis, lib. 5. de Sacram. tract. 6. cap. 3. Ioan. de Lugo de Sacram. in tract. de Penit. lib. 18. sect. 1. m. cum segg. Torreblanca de iure spirit. lib. 14. cap. 1. m. 16. & m. 30. Hurtado de Sacram. in ill. de Penitentia dist. 10. de Ministro Sacramenti Penitentia. An liceat laico confiteri tempore necessitatis. Vide Lucè de claratione Magdalen. de numero testium in testamento requisito pars. cap. 10. n. 6. cum multis segg. pag. 109. Ioan. de Lugo de iure de Pen. dist. 18. sect. 3. m. 4. Hurtado d. dist. 10. diff. 14.

a Declarat sancta Synodus, &c. } Ad alios præter Episcopos & Sacerdotes Clauium potestatem non extendi dicit Torreblanca d. lib. 14. c. 1. m. 30.

ß Sola ad instar actus iudicialis, } Absolutionem esse ad instar actus iudicialis, quo à Sacerdote, velut à iudice sententia pronuntiatur, per hunc text. dicit Bonacin. d. dist. 3. q. 4. puncto 6. m. 1. in fine.

De Casuum reservatione.

CAPVT VII.

1. Doctores referuntur de casibus reservationis agentes.
2. Clemens VIII. censuit Regularibus certos casus reservatos taxari.
3. Papa potest sibi reservare casus respectu omnium.
4. Casus quos Pontifices sibi reservant.
5. Casus plures in Bulla Cuna, & extra illam Pontifices reservant.
6. Episcopi potest sibi reservare casus.
7. Episcopi qui peccata reservare solent, & presunt.
8. Episcopus successit illi qui casus sibi reservavit, potest ab eis absolvere.
9. Ecclesia potest reservare non solum peccata, quæ habent excommunicationem, vel censuram auctoritatem etiam alia peccata graviora.

10. Reservatos nulla sit in articulo mortis.
11. In mortis articulo constituti qui dicuntur.
12. Sacerdotes simpliciter possunt absolvere constitutos in articulo mortis, etiam quando ad se proprii parochi.
13. Sacerdos etiam irregularis suspensus, excommunicatus, &c. potest absolvere in articulo mortis.
14. Absolvi possunt a quocunque Sacerdote simpliciter constituti in articulo mortis, etiam si sint excommunicati, & denotati ab hæresi, vel ab alium quodcumque delictum.
15. Sacerdos, qui excommunicatione majori innodatus constitutus in mortis articulo absolvi, nullam suam irregularitatem.

Ludovic Beia *reſponſaſum conſcient.* p.3. caſu 26. Ft. Ludovic Miranda *in man. Pral.* anno 2. quaſt. 34. Laurent. à Portel. *in tract. de hu caſibus*, & *in dubiis regularib.* verb. *caſus referantur*. Quarant. *in ſumma Bullar.* verb. *caſus referantur*. Hieron. Roderic. *in compendia quaſt. regul. reſol.* 3. num. 16. cum ſeqq. & reſol. 22. Ioan. de Lugo *d. tract. de Penitent.* diſp. 120. num. 39. cum ſeqq.

9. *a* Vide merita Pontificis Maximi, &c. Poſſe Pontificem ſibi reſervare caſus reſol. omnium, ſive ſint Episcopii, ſive alij quicunque Prelati, tenent Fernandez *in examine Theologia moral.* p. 3. cap. 6. §. 6. num. 24. *in med.* Sebaſt. Acoſta *in explicat. Bullae Censuratae* quaſt. 24. Coriolan. *de caſibus reſervat.* p. 1. ſect. 2. art. 1. num. 7. verſ. prima. Barthol. à S. Fausto *d. lib. 8. quaſt. 3.*

4. Quot autem caſus Pontificis ſibi reſervaverint, advocant gloſ. verb. *per tunc*, *in cap. 1. de tranſlat. Episcopii*, & verb. *per tunc*, *in cap. 1. de excep. 1. Pral.* quæ vñdectin recenſet quatuor verſibus, ex Hoſt. Gambar. *de offi. & poſſe. Legati de Laere* l. 2. tit. de variis ord. nominibus, n. 177. qui 27. verſibus ſexaginta completitur, Barthol. à S. Fausto *d. lib. 8. quaſt. 3.* multo plures reſero de offi. & poſſe. *Episcopii* p. 3. allegat. 50. *in princip.*

5. Ex Bulla in Cœna Domini, & extra illam plures cenſuras ipſi Pontifici reſervatas, collegerunt, & in catalogum reduxerunt Nauart. *in man.* c. 27. à n. 23. Jacob de Gratian *annot. decr.* p. 1. lib. 4. c. 19. cum ſeqq. Tolet. 19. *inſtrall. Sacra* lib. 1. à cap. 19. vſque ad 24. Suaz. *om. 5. de excep. 1.* 22. vſque ad 24. Sayr. *in ſumma tract.* lib. 2. & 3. Jul. Cæſ. Rainet. *in catalogo cenſurarum.* Valer. Reginald. *in praxi fori punit* lib. 9. n. 226. cum ſeqq. Fillius *in quaſt. moral.* tom. 1. traſt. 14. & 15. Antonie. *in ſua catecheſi Neapol.* lib. 3. c. 37. cum ſeqq. Molſel. *der. 7. c. 18.* Barthol. à S. Fausto *de lib. extra* lib. 4. q. 98. & 99. Ego ipſe *d. alleg.* 50. ex n. 83. & nouiſſime Bonacin. *per integrum tract. de cenſura in Bulla extra Bullam reſervat.*

6. *a* Hoc idem Episcopio omnibus, &c. Poſſe Episcopum reſervare ſibi caſus ſui miniſtre, iuxta maiorem, vel minorem Conſellatorum, quos in ſua diœceſi habet, indigneant, capacitatem, & eruditionem, reſoluit Zanol. *in praxi Episcopii* p. 1. verb. *caſus referantur*. Fernandez *d. p. 3. c. 6. §. 6. n. 24. in med.* Aloyſ. Ricc. *in praxi verum fori eccleſieſol.* 492. Homoboo. *de Bonis de humane voia ſlaibus* c. 10. *in prim. poſt princ. & de caſibus reſervat.* p. 1. cap. 1. Molſel. *d. tract.* 7. 2. 17. num. 19. Barthol. à S. Fausto *d. lib. 8. q. 3. verſ. ſecundu.*

2. Quæ autem peccata reſervare ſoleant, & poſſunt Episcopii, tradunt Fernand. *d. §. 6. n. 23.* Ego ipſe *d. p. 3. alleg.* 51. *per tit.* Ioan. de Lugo *d. tract. de Penit.* diſp. 20. ſect. 2. n. 12. cum ſeqq. Hurtado *d. diſp.* 11. diſſe. 4. cum ſeqq. Barthol. à S. Fausto *d. lib. 8. q. 7. cum ſeqq.* & q. 49. & 50. & *de lib. extra* lib. 4. q. 91. In quibus ſeruatorem ſervandum eſt modum à S. Congr. præſcriptum, dicunt, & reſervant Quarant. *in ſumma Bullar.* verb. *caſus referantur*. Vgolin. *de offi. & poſſe. Episcopii* c. 16. Aloyſ. Ricc. *in d. praxi verum fori eccleſieſol.* 492. Coriolan. *d. ſect. 1. art. 1.*

Ideo Episcopii debent reſervare paucos caſus, eoſque maximè necellarios, atrocioreſ, & grauioreſ; non caſus Bullæ Cœne, neque ſpecialiter Patre reſervatos, neque promiſſe eos, quibus eſt annexa excommunicatio nemini reſervata, niſi ob frequentiam, ſcandalum, aut necellariam cauſam aliquos ordinari; neque eos in quibus eſt oedellaria reſtitutio, vel excoſcio pro abſolutione, neque eoſ, qui verſantur circa res parvi momenti & qui frequenter cveniunt inter idiotas, licet ſint

mortiferi, nec in carnalibus, vbi adeſt periculum ſcandalorum, vel edere poſſet ſuſpicio ob ſtrequeſcem reditum ad Ordinarios, ſel. *in ſelect. Canon.* c. 18. n. 2. vbi reſert veciſſim in S. Congr. *Episcopii* cap. 26. *Novembri* 1602. Neque reſtitutionem intertorum ſibi reſervant, *cod.* 14. Junij 1619. Quænam peccata reſervari poſſint, auſendi Barthol. à S. Fausto *d. lib. 8. q. 7. cum ſeqq.* vbi dicit mortalia reſervari poſſe, non tamen omnia ſed grauiora, quæ iudicant expedire ad commune Eccleſie bonum, & ſubdiorum zdificationem.

3. Proſitua in ſubditis, &c. Episcopum qui caſus ſibi reſervavit, & eius Superiorem in officio & iuriſdictioe, ac ſuſceſſorem, poſſe etiam ab eis abſolvere, tenent Palfecan *praxi Episcopii* p. 2. c. n. 16. Coriolan. *d. ſect. 1. art. 7.* Suaz. *tom. 4. diſp.* 10. ſect. 1. num. 1. Henriquez *lib. 6. de Penit.* c. 14. §. 9. Barthol. à S. Fausto *d. tract. de Penitent.* lib. 8. quaſt. 11. Ego ipſe *d. p. 3. alleg.* 53. num. 1. vbi num. 1. idem dico de Capitulo Sede vacante.

4. Proſitum quoad ſe, quibus excommunicationi, &c. Poſſe Eccleſiam reſervatorem ſolum peccata, quæ habent excommunicationem, vel cenſuram, annexam, verum etiam alia peccata grauia, quæ nulli ſit annexa cenſura, reſoluit Sot. *tom. 4. de Penit.* diſp. 39. ſect. 2. num. 8. & ante eum Sot. *in 4. diſp.* 18. q. 2. art. 5. verſ. ſecundum argum. & colligitur ex multis, quos citat Henriquez *ſum. lib. 6. c. 14. §. 1. lit. D.* & ſaceto multas eſſe Episcopos, & in Religionibus reſervatas, quibus cura auctora non eſt, ſtatetur Nauart. *in man.* c. 27. n. 261. verſ. 10. reprehendentes Durandum, qui ſolas cenſuras reſervati allebat.

5. *a* Vi nulla ſua reſervatio in articulo mortis, &c. Vide Nauart. *in princip. de penitent.* diſp. 6. & conſ. 13. *de penitent.* & remiſſ. Azuced. l. 5. num. 5. verſ. 4. *in rem. verum fori* lib. 1. lib. 1. nota recopilat. Suaz. *tom. 4. de Penitentia* diſp. 26. ſect. 4. Maldonat. *tom. 2. de Penitentia* cap. 7. *de miniſtre conſcientia* ſol. 76. verſ. nam Eccleſia, Valquez *tom. 4. quaſt.* 93. art. 1. *de lib. 4. cum ſeqq.* Gutierrez *canon.* lib. 1. cap. 5. num. 58. Paul. Comitoli. *reſponſa moral.* lib. 2. quaſt. 21. num. 1. & quaſt. 22. num. 2. & lib. 4. quaſt. 14. num. 3. Valer. Reginald. *in praxi fori punit* lib. 1. à num. 18. Pet. de Ledefina *in ſumma* p. 1. *de Sacrament.* vbi de Penitentia cap. 15. Cened. *ad Decretum collect.* 24. num. 5. Agild. de Coniunct. de Sacramentis & cenſur. *tom. 2. diſp.* 8. n. 90. cum ſeqq. Campan. *in diuerſ. viri canon.* *verſ.* 1. num. 110. Sanchez *in præcepta Decalogi* tom. 1. lib. 2. cap. 13. Ioann. Valer. *de diſſent. inter virumque forum*, verb. *penitentia* diſp. 9. Hurtado *de Sacrament.* *tract. de penit.* diſp. 10. diſſe. 7. cum ſeqq. Fernandez *in examine Theologia moralis* p. 2. c. 9. §. 18. & p. 3. c. 6. §. 9. à n. 19. Aloyſ. Ricc. *in decr. curia. Archiep.* Neapol. p. 4. *der.* 26. Molſel. *in ſumma Theologia moral.* *tract.* 7. c. 2. §. 74. Philibert. Martio. *de bello duono* p. 5. c. 3. Coriolan. *de caſibus reſervat.* p. 1. ſect. 2. art. 16. Paul. Laymann. *in Theologia moralis* lib. 5. *tract.* 6. cap. 12. Machado *in perſpect. Conſiſſor* & Cura de almuſu lib. 1. p. 1. *tract.* 1. *docum.* 3. n. 1. latè Ioan. de Lugo *de Sacram.* *tract. de Penitentia* diſp. 18. ſect. 2. n. 15. cum ſeqq. & diſp. 20. ſect. 10. num. 200. cum ſeqq. Torrel. *de iure ſpiritu* lib. 1. c. 4. p. 4. à num. 1. §. 1. c. 10. à num. 16.

- In mortis articulo conſtitutos dici illos, qui eſſi viuant & vivere poſſint, propter mortem tamen quam ſecundum verſimilem medieorum peritiam, aut periculum, quod ſpectant, inſtante viſent, iam notientes arbitrantur, tenent Syneſiell. *in ſumma verb. abſolutio* 1. num. 10. Couart. *in cap. ad ma. mater.* p. 1. c. 11. num. 8. Nauart. *in maximi* cap. 7.

- Anton. Riccioli. *de iure personarum extra grimum Ecclesie existens lib. 5. cap. 14. n. 18.*
15. *Abolere possunt.* Abique irregularitatis in-
stitutum in articulo mortis absoluerint, quamvis
ante Concilium secus de iure erat dicendum, ita Na-
uarr. in man. c. 2. n. 371. ubi ait se contrarium te-
nuisse c. 28. n. 17. immemorati decisionis Concilii
in presenti, Salzed. ad Bernard. in pract. c. 3. l. 1. *Adm*
sine vers. excelsiorum etiam.
16. Cum absolutio hæc in mortis articulo data à
simplici Sacerdote sit vera absolutio procedens ex
alma iurisdictione omnibus Sacerdotibus in tali
causa delegata, ac proinde optetur omnes absol-
utionis effectus. vt resoluunt Suarez, tom. 5. de censur.
disp. 7. sibi. 1. num. 7. Anton. Riccioli. *de iure*
personarum lib. 4. cap. 65. num. 17. ideo si conuale-
sceret sic absolutus, non esse iterum absolendum, te-
nent Soula in relect. Bullæ Cens. Domini cap. 3.
disp. 100. num. 6. Melch. Zambran. in decis. pro mortis
articulo cap. 4. de penit. dub. 4. Anton. Riccioli. lib. 4.
cap. 65. num. 16.
17. *Extra quem articulum, &c.* Nullum Sacerdotem
extra mortis articulum posse absolute à casibus
per Superiorem referuatis, alias nulli et absolue-
rent, tenent Nauarr. in man. c. 9. num. 6. vers. 4. Ioan.
Valer. d. verb. Penitentia, diff. 9. vers. vultis Ego ipse
de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 52. per ut.
18. Penitentiarium electum vigore Concilii Trid.
sess. 24. de reform. cap. 8. si non habet ab Episcopo
auctoritatem absolendi, non potest absolute à casibus
Episcopalis ex ratione, & vi solius officij,
cum de casuum referuatorum absolutione nouo
iure nihil decretum sit, resoluunt Nauarr. consil. 10.
sub 12. de penitentia & remissioni noui, Saye. in floribus
decis. sub eod. tit. decis. 44. Zerol. in praxi Episcop. p. 1.
verb. dimissoria, §. 1. Aloyf. Ricc. in praxi auct. resolu-
tar. 179. in fine.
19. Vicarius Episcopali vigore generalis mandati vi-
cariatus absolute non posse à casibus Episcopo re-
feruatis, tenent Rebuffus praxi benefic. tit. de forma
vicar. n. 179. Sitor de officio vicarij lib. 2. q. 19. Galet.
in marguerita casuum confessorum vicarij Vicarius per Pia-
sec. 47. praxi Episcop. p. 2. c. 1. num. 1. *sine fine* pag. 106.
Vgolin. de officio Episcop. c. 4. §. 7. n. 2. vers. postremo,
Ego ipse d. p. 3. alleg. 54. n. 116.
20. Regulares etiam per priuilegium, quod *Mare*
magnum vocatur, non habent facultatem absoluen-
di penitentes à casibus Episcopo referuatis decisi-
um referunt Ludouic. Beia respons. casuum confessor.
p. 2. casu 21. in fine, vers. vult tamen, & p. 3. casu 5. in
fine, vers. hoc tamen, Campana in decis. inu. Canonici
rubr. 12. c. 1. num. 63. Fr. Ludouic. Miranda in man.
Prælat. tom. 1. quest. 46. art. 1. in fine, Armendar. in ad-
dit. ad recoq. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de religio-
nis n. 56. Nicol. Gate. de benefic. p. 3. c. 2. num. 267.
168. & 169. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 61.
art. 13. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast.
stat. §. cap. 2. quest. 10. Zerol. in praxi Episcop. p. 1.
verb. absolutio §. 5. vers. dicitur quod, & p. 2. eod. verbo §. 1.
vers. respondendum secundo, & in praxi de Penit. c. 24.
quest. 9. Filiuc. tom. 1. stat. 15. num. 148 Boll. de tripli-
ci libelli priuilegio sect. 1. casu 3. num. 9. Ego ipse d.
p. 3. alleg. 52. n. 8.
21. Patres lesuæ, & alij Consecrati vigore priui-
legiorum Romanæ non possunt absolute penitentes
à casibus referuatis Episcopo, nisi priuilegia ta-
lem tradant facultatem, vel sint obtema, aut con-
firmata post Concil. Trident. Ita refert decisi-
um Gate. d. p. 3. cap. 2. num. 186 vbi, num. 294. pariter re-
soluunt alij potest absolute à casibus Episcopo
- referuatis omnes, qui audiunt Confessiones virtute
Bullæ Iubilæi indicti à Summo Pontific. eum facul-
tate absolendi à quibuscumque enormibus pecca-
tis referuatis Sedi Apostol. etiam in Bulla Cens. Domini, sed non virtute priuilegiorum, & facul-
tatem perpetuò concessarum, & R. o. s. t. j.
- Regulares vtriusque sexus non possunt vigore
Bullæ Cruciatæ Confessatos sibi eligere, & ab eis
absolui à casibus referuatis, etiam in Bulla Cens. Domini,
propter Breue Clementis V 111 Ita Se-
bast. à Coila super Bull. Cruciatæ quest. 107. Esob.
Hettera in decis. moral. decis. 9. in fine §. 1. & 2. in
prin. p. Fr. Emmanuel. in addit. sum. tom. 3. cap. 7.
num. 2. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prælat. tom. 2.
quest. 34. art. 1 §. conclus. 3. Villalob. in sum. stat. 27.
pro Bulla Cruciatæ, casu 9. Suarez. tom. 4. de relig. lib. 2.
cap. 16. vers. 1. latè Hietonym. Roderic. in compen-
dio quest. regul. verb. absolutio, num. 24. optime Sel.
in selectis Canonice cap. 18. num. 10. vbi attestatur Ita
decisum in causa Portugallia & Castella 4. Decem-
bris 1527.
- Regulares cuiusvis Ordinis, Congregationis,
Societatis, & Instituti etiam necessario exprimen-
di, tam intra, quam extra Italiam, in vim priuile-
giorum aut confirmationum huiusmodi, quas vel
hactenus obtinuerunt, vel deinceps forte obtine-
bunt, non possunt quemquam absolute à casibus
in Bulla Cens. Domini, aut Ordinationi loci referu-
atis nisi secus egerint, absolutiones nullæ atque
inane crunt. Ab alijs verò casibus, & censuris Sedi
Apostol. referuatis, siquidem Regulares habent à
Sede Apostol. absolendi facultatem, illa extra Ita-
liam minime sublatâ fuit, ita Aldan. in compendio
casuum, resolut. lib. 1. tit. 10. num. 15. vbi attestatur sic
fuisse resoluendum in S. Congreg. Episcop. & Regul.
sub die 17. Novembris 1628.
- Regulares audientes Confessiones in ea discre-
tione, in qua sunt appobati, cum facultate etiam ca-
suum referuatorum, absolute possunt aduenientes
ex alia à casibus referuatis in diecepi peniten-
tiam, non autem in illa vbi Regulares confessor-
es audiunt, duammodo non nulliores huiusmodi
penitentes talem absolutionem quærant, ita Sel.
dicap. 18. num. 3. vbi assest decisi-um sub die 19. No-
uembrii 1616.
- Concessâ facultas absolendi à casibus Sedi
Apostol. referuatis, non comprehendit casus, quos
Episcopus, & Prælati Religiosis cum suis subdi-
nis Regularibus referuatis nisi de his fieret specia-
lis mentio, ita refert decisi-um Nicol. Gate. d. p. 3.
cap. 2. num. 286.
- Absolute Episcopum & cum ipso dispensare
potest ab eodem Episcopo Confessio electus de
omni peccati vinculo, & quo potest absolute, vel
dispensare ipse Episcopus, vt dicit resoluendum Pia-
sec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 17.
- Penitentem habentem peccata referuata Episco-
po, vel Prælato, & copiam eorum non habentem
ad confitendum illis dicta peccata, posse con-
fiteri Parocho, & ab eo absolui à peccatis non re-
feruatis, referuata referuata à referuatis cum
Superiori copiam sui fecerit, resoluunt Nauarr. in
man. cap. 26. num. 6. Isaac. de Grass. in auct. decis.
p. 1. lib. 1. cap. 13. num. 70. Læz. Zech. de casibus referu-
atis, in prin. obseru. 4. Paul. Comitoli. respons. moral.
lib. 1. quest. 29. num. 2. Ego ipse de officio & potestate
Episcop. p. 3. alleg. 52. n. 11. Barthol. à S. Faust. d. tract. de
Penit. lib. 8. q. 10. vbi intelligi in casu necessitatis
& secus resoluui si nō vergeat necessitas, plures alij,
quos refert & sequitur Io. Valer. d. verb. Penitentia,
diff. 9. aduersus debet penitentem talem referuata,
- quàm

quàm non reseruata peccata Parochi cōfiteri, quia quoad eum debet esse integra, licet quoad Superiorem possit esse dimidiata, quod etiam adnotauit Fagundes in quinq. Ecclesie præceptis. præcept. 2. lib. 8. c. 3. n. 13. Barthol. à S. Paulo d. lib. 8. q. 21.

Et notat Plafec. d. 1. n. 18. in fine. pag. 108. quòd in casibus reseruatis cùm recurritur ad Episcopum, debet pœnitens cōfiteri omnia sua peccata, & Episcopus vel omnia absoluerit, vel eum ad inferiorum remittere potest, præmissa facultate absol-

uendi reseruatum, quam sufficit significare ipsi pœnitenti, vt faciat se absolui ab inferiore, & creditur tunc ipsi pœnitenti dicenti facultatem huiusmodi sibi ab Episcopo esse concessam, de quo tamen est consulendus Fagundes d. lib. 8. c. 3. n. 2. & Stephanus de Aluin. d. c. 3. n. 7. Machado d. lib. 1. p. 3. tract. 1. d. c. 3. n. 3. latè Ioan. de Lugo d. tract. de Pœnit. disp. 2. c. 5. l. 6. n. 74. cum segg. Hurtado d. tract. de Pœnit. disp. 11. d. 5. c. 14. cum segg. Barthol. à S. Paulo tom. 3. tract. de Pœnit. d. 4. q. 179.

De Satisfactionis necessitate, & fructu.

C A P I T V L U M VIII.

1. Dolores de satisfactionis necessitate & fructu ager.
2. Confessarius per se loquendo tenetur satisfactionem solum pœnitentiam inuigilare.
3. Pœnitens quando pœnitentiam tenetur acceptare.

4. Satisfactio an possit fieri per opera alia debita quam tenetur facere ex alia præcepto.
5. Pœnitentiam in peccato mortali, adimplens peccata mortaliter, sed pœnitentia sibi à Confessario inuoluit satisfaci.

DEmum, * quoad ad satisfactionem, quæ ex omnibus Pœnitentiæ partibus, quemadmodum à Patribus nostris Christiano populo fuit perpetuo tempore commendata, ita vix maxime nostra ætate, summo pietatis prætextu impugnatur ab iis, qui speciem pietatis habent, virtutem autem eius abnegant: sancta Synodus declarat, falsum omnino esse, & à verbo Dei alienum, culpam à Domino nunquam remitti, quin vniuersa etiam pœna condonetur. Perspicua enim, & illustra in sacris litteris exempla reperiuntur, quibus, præter diuinam traditionem, hic error quàm manifestissimè reuincitur. Sanè & diuine iustitiæ ratio exigere videtur, vt aliter ab eo in gratiam recipiantur, qui ante Baptismum per ignorantiam deliquerint: aliter verò qui semel à peccati, & Dæmonis seruitute liberati, & accepto Spiritus sancti dono, scientes templum * Dei violare, & Spiritum sanctum contristare non formidauerint. Et diuinam elementiam decet, ne ita nobis abique vlla Satisfactione peccata dimitantur, vt occasione accepta, peccata leuiora putantes, velut iniuij, & contumeliosi Spiritui sancto, in grauiora labamur, thesaurizantes nobis iram in die iræ. Proculdubio enim magnopere à peccato reuocant, & quasi freno quodam coercet hæc satisfactionis pœnæ, cautioresque & vigilantiores in futurum pœnitentes efficiunt: medentur quoque peccatorum reliquiis, & vitiosos habitus, malè viuendo comparatos, contrariis virtutum actionibus tollunt. Neque verò securior vlla via in Ecclesia Dei vnquam existimata fuit ad amouendam imminuentem à * Domino penam, quàm vt hæc pœnitentiæ opera homines cum verò animi dolore frequentent. Accedit ad hæc quod dum satisfaciendo parimur pro peccatis, Christo lesu, & qui pro peccatis nostris satisfecit, ex quo omnis nostra sufficiencia est, confortemur efficimur, certissimum quoque inde arrham habentes, quod si compacimur, & glorificabimur. Neque verò ita nostra est satisfactio hæc, quam pro peccatis nostris exoluimus, vt non sit per Christum lesum, nam quia * ex nobis, tanquam ex nobis nihil possumus: eo cooperante, qui nos confortat, omnia possumus, ita non habet homo vnde glorietur: sed omnis gloriatio nostra in Christo est: in quo viuimus, in quo meremur, in quo satisfacimus: * facientes fructus dignos pœnitentiæ: qui ex illo vim habent: ab illo offeruntur Patri & per illum acceptantur à Patre. Debent ergo Sacerdotes Domini, quantum Spiritus & prudentia suggererit, pro qualitate criminum, & pœnitentium facultate, salutaris, & conuenientes satisfactiones inuigilare: ne, si forte peccatis conuiueant, & indulgentius cum pœnitentibus agant, leuissima quadam opera pro grauissimis delictis inuigilando, alienorum peccatorum participes efficiantur. Habeant autem præ oculis, vt Satisfactio, quam imponunt, non sint tantum ad nouæ vitæ custodiam, & infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum vindictam, & castigationem. Nam Clauis Sacerdotum non ad soluendum duntaxat, sed & ad ligandum concessas, etiam antiqui Patres & credunt, & docent: nec propterea existimauerunt, Sacramentum Pœnitentiæ esse forum iræ, vel penarum, sicut nemo vnquam catholicus sensit ex huiusmodi nostris satisfactionibus vim meriti, & satisfactionis Domini nostri Iesu Christi, vel obscurari, vel aliqua ex parte inuimui: quod dum Nouatores intelligere nolunt, ita optimam Pœnitentiam nouam vitam esse docent, vt omnem Satisfactionis vim, & vsum tollant.

De pœnit. dist. 3. circa 1. inc.
Infr. con. 12. Genet. 12. Reg. 12. Num. 12. & 10. scilicet 10. & c. 14.
1. Cor. 9. Eph. 4. Heb. 10. Rom. 1. 2. Cor. 13. 1. Tim. 3. Hieron. 33. 18. & 25. f. 104. 10. eccles. 17. Math. 14. 15. & 18. cum sim.
Rom. 1. 2. Ioan. 1. 2. princip.
1. Cor. 3. Rom. 8.
2. Cor. 1. Philipp. 4. 1. Cor. 12. 19. 10.
1. Cor. 10. in fin. Galat. 1. Act. 17. 2. Math. 3. & 4. Luc. 3. 10. 17. c. 12. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Vide Scholast. in 4. a. distict. 20. vsque ad 25. S. Thom. in suppl. q. 12. & p. 3. q. 94. Caiet. tom. 1. opuscul. tract. 3. Mediat. tract. 3. de satisfact. Petr. Sot. sect. 2. de satisfact. Suar. tom. 4. de penit. disp. 37. cum seqq. Luc. Pinel. de penitent. tract. 3. de satisfact. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Penit. cap. 23. Bald. in iun. super opera conuenerit. Bellatini p. 2. lib. 3. cap. 6. per tot. Ioan. Maldonat. tom. 2. de penit. sub tit. de satisfact. Marcel. Megal. p. 1. institut. conf. lib. 6. Valer. Reginald. in pract. fori penitent. lib. 7. Fernandez in expositio Theologia moral. p. 3. cap. 6. §. 7. Agid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 2. dub. 12. num. 107. & disp. 4. n. 26. in fine. Torrelblanca de iure spur. lib. 1. c. 8. de satisfact. Barthol. à S. Faust. tom. 3. tract. de Penit. lib. 5. de satisfact. Bunac. de Sacram. disp. 3. §. 5. sect. 3. puncto 2. Molle. in summa Theologia moral. tract. 7. c. 23. de satisfact. Homobon. de Bonis de excommunication. p. 1. tract. 1. cap. 15. quest. 92. cum seqq. Vincent. Filliuc. in quest. moralib. tract. 8. de satisfact. Iul. Laur. de Sabie. & Indulgent. p. 1. cap. 5. de satisfact. Fagundes in quinquag. Ecclesie practica. p. 2. lib. 9. Paul. Layman. in Theolog. moral. lib. 3. tract. 6. c. 15. Ioan. Sancti. in festi. disp. 33. n. 17. Ioan. de Lugo de Sacram. tract. de Penit. disp. 9. sect. 2. n. 45. vbi ait per hanc text. non semper auferri totum reatum poenae simul cum culpa. & disp. 24. sect. 1. n. 1. vbi dicit, quod licet remissa culpa mort. auferatur reatus totius poenae aeternae, non tamen auferatur reatus totius poenae temporalis, & disp. 25. agit de satisfactioe ptoxit est tertia pars Sacramenti Penitentiae, Hurtado de Sacrament. tract. de Penitent. disp. 13. de satisfactioe secundum se.

2. « Et conuenientes satisfactioes iniungere. » Confessarius, per se loquendo, tenetur arbitrio suo condignam satisfactioem seu penitentiam iniungere, ex hoc text. colligit Suar. tom. 4. de Penitent. disp. 38. sect. 3. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 14. puncto 4. Henriquez in sum. lib. 5. cap. 20. §. 5. & c. 21. in princ. Valer. Reginald. d. lib. 7. a. n. 1. Agid. de Coninck d. tom. 2. disp. 10. n. 60. cum seqq. & a. 70. Nugn. in addit. q. 13. art. 2. diff. 1. vers. ex dictis sequitur, Paul. Comitol. resp. moral. lib. 1. q. 35. n. 2. Ludouic. Beia resp. moral. in consuet. p. 2. casu 1. & 2. Bonacina d. disp. 5. q. 3. puncto 2. n. 1. Iul. Laur. d. p. 2. c. 5. n. 8. & 13. Torrelblanca d. lib. 4. c. 8. n. 19. Hurtado d. tract. disp. 14. diff. 2. & 3. Bartol. à S. Faust. d. lib. 5. q. 34. cum seqq. Fernandez d. §. 7. n. 3. tam ante, quam post absolutionem factamentali, vt tenent Nauar. in man. cap. 16. n. 19. Ludouic. Beia d. p. 3. casu 3. in princ. Bonacina d. q. 5. sect. 3. puncto 1. n. 19. Iul. Laur. d. cap. 5. n. 1. cum seqq. licet relictis aut imponendis credat Fernandez d. §. 7. n. 5.

3. Penitentem teneri penitentiam tolerabilem, & humane fragilitati accommodatam acceptare, acceptatamque adimplere, nisi adit rationabilis causa non acceptandi, tenent Magist. in 4. dist. 16. vbi S. Thom. quest. 1. art. 3. q. 3. Richard. ori. 1. q. 1. Durand quest. 5. ad 2. Scot. quest. 2. art. 2. Suar. d. to 4. disp. 38. sect. 2. n. 2. Petr. Sot. sect. 2. de satisfact. Maldonat. d. tit. de satisfact. cap. 5. Henriquez in sum. lib. 4. c. 8. §. 1. in fine conuenit lit. 8. Luc. Pinel. de Sacram. Penitent. tract. 3. de satisfact. dub. 4. Valent. tom. 4. disp. 7. quest. 1. 4. puncto 4. Valquez quest. 94. art. 2. dub. 1. num. 5. Nugn. quest. 15. art. 1. & quest. 13. art. 2. diff. 1. Marcel. Megal. d. lib. 6. cap. 3. num. 3. cum seqq. Agid. de Coninck d. tom. 2. disp. 10. n. 79. Fernandez d. p. 2. c. 6. §. 7. num. 12. cum seqq. Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 5. sect. 3. puncto 4. num. 1. Molle. in sum. Theologia moral. p. 2. cap. 23. num. 16. Valer. Reginald. d. lib. 7. a. num. 75. Iul. Laur. d. cap. 5. §. 9. Paul. Laymann d. cap. 15. n. 6.

Ioan. de Lugo d. tract. de Penit. disp. 25. sect. 3. n. 68. cum seqq. Torrelblanca d. lib. 4. cap. 8. n. 21. cum seqq. Hurtado d. tract. de Penit. disp. 14. diff. 4. Ratio est, quia Confessarius, vt dicunt Doctores citati num. praecedenti, tenetur imponere penitentiam; ergo penitens tenetur imposuit acceptare, alioquin frustra esset poenitentia, & necessitas ad imponendam ex parte Confessoris, si daretur libertas acceptandi ex parte Penitentis.

Contra Martin. Ledesma 2. 4. q. 10. art. 4. quest. 1. Nauar. in man. cap. 16. n. 20. & in exp. contrarium, de poenit. disp. 3. n. 18. Ludouic. Beia d. p. 3. casu 3. vers. ex parte ergo penitentis. Ioan. Rebell. in historia miraculorum sanctissimi Rosarij, lib. 3. dial. 7. Medin. in Cod. de satisfact. q. 6. Zerol. de poenit. 25. q. 9. Fagundes d. praecip. 2. lib. 3. c. 3. n. 17. existimantes Confessorem non posse inuitum penitentem obligare ad acceptandam penitentiam.

Vtrum autem possit fieri huiusmodi satisfactio per opera alia debita, & quae quis tenetur facere ex alio pracepto i. vbi Bonacina. d. q. 5. sect. 3. puncto 2. n. 11. Iul. Laur. d. cap. 5. a. 25. vbi n. 18. rationem assignat, quare tempore Millae audiendi de praecipito adimpleri possit penitentia iniuncta à Confessario, & non possit adimpleri ieiunium iniunctum pro penitentia tempore vigiliae, vel Quadragesimae, & sic quare aliquando per vnicam actionem dentur plures effectus satisfactorij, aliquando verò non, respondendo in hac verba: Quando actio terminatur ad plura obiecta secundum diuersas rationes formales, puta iustitiae, Religionis, &c. tunc potest per vnicam actionem pluribus obligationibus satisfieri, quia vnum obiectum est independentes ab altero; quando verò terminatur actio ad plura, quae sub eadem ratione considerantur, tunc non potest per vnam actionem pluribus satisfieri, quia habent eundem principium, & eandem rationem formalem, quae terminatur ad diuersa obiecta, à quibus sicuti plura funt, ita satisfactorij illis debet specificari per modum plurius, alioquin vnum posset pro centum satisficere debito mille auroreum, & sic vnica satisfactioe non possunt adimpleri plura praeccepta sub eadem ratione formalis, g. religionis, iustitiae, &c.

Penitentiam in peccato mortali adimplens licet peccet, tamen obligationi penitentiae sibi à Confessario iniunctae satisficit, vt per Syluest. in summ. verb. satisfactio, num. 7. Sot. in 4. dist. 19. quest. 1. art. 4. Nauar. in man. cap. 3. num. 5. Valent. tom. 4. disp. 7. quest. 14. puncto 3. vers. non est tamen negandum, Suar. tom. 4. disp. 38. sect. 8. num. 5. & 7. Agid. de Coninck d. tom. 2. disp. 10. n. 22. cum seqq. Zerol. de Penitent. c. 5. quest. 8. Bonacina d. quest. 5. sect. 3. puncto 4. num. 5. Iul. Laur. d. cap. 5. num. 12. & 33. Ioan. de Lugo d. tract. de Penitent. disp. 25. sect. 3. num. 30. cum seqq. vbi post Palud. Adrian. Caiet. & Sotum tenet penitentiam posse adimpleri in statu peccati absque graui peccato. Hurtado d. tract. de Penit. disp. 14. diff. 2. n. 1. Barthol. à S. Faust. d. tract. de Penit. lib. 5. quest. 28. vbi quod peccat, non tamen mort. Penitentia enim facta in peccato sortitur suum effectum adueniente charitate, & sublati obice, & per eam satisficit poenae debita, vt per Nauar. d. c. 1. n. 5. Henriquez d. c. 20. n. 1. Emman. Sà verb. satisfactio, n. 7. Suar. d. sect. 8. num. 5. Zerol. d. quest. 18. Bonac. d. puncto 4. n. 17. Iul. Laur. d. cap. 5. n. 34. Fagundes d. praecip. 2. lib. 9. cap. 4. num. 2. Coninck d. disp. 10. dub. 11. plures, quos refert & sequitur Diana moral. resolus. tom. 2. tract. 4. de Sacram. resol. 85. Ioan. de Lugo d. tract. de Penit. disp. 25. sect. 3. num. 40. Barthol. à S. Faust. d. lib. 5. quest. 28. De

De Operibus satisfactionis.

C A P V T I X.

1. Iusti per opera penitentia, vel sponte assumpta, vel etiam illis precepta, an possint satisfacere pro pena ex peccatis remissa relictis.

2. Flagella inflicta in hoc mundo à Deo si patienter tolerantur sunt satisfactoria pro peccatis.

DOcet præterea, tantam esse diuinæ munificentie largitatem, vt non solum penis, sponte à nobis pro vindicando peccato suspectis, aut Sacerdotis arbitrio pro mensura delicti impositis, sed etiam, quod maximum amoris * argumentum est, a temporalibus flagellis, à Deo inflictis, & à nobis patienter tolerantis, apud Deum Patrem per Christum lectum satisfacere valeamus. }

a Cap. sent. places in fl. de penit. dist. 3.

1. **V**ide Catech. Roman. Pij V. p. 2. cap. 5. num. 54. Hurtado de Sacram. trail. de Penit. disp. 13. disp. 3. dum dicit hominem iustum posse bonis operibus satisfacere pro pena temporaria aliquando restante post peccatum quoad culpam remissam. Torrealbanca de iure spirit. lib. 1. cap. 8. §. 1. & 3. vbi quod non solum penis à nobis pro vindicando peccato susceptis, sed etiam temporalibus flagellis à Deo inflictis, & à nobis patienter tolerantis satisfactio esse potest, & dicit quod effectus huius satisfactionis ex opere operato, remittit penam temporalem præter illam, quæ respondere potest merito operantis & num. 18. quod remittit penam Purgatorij nam opera nostra concurrentibus omnibus conditionibus de condigno & iustitia, satisfaciunt pro pena Purgatorij. Vtrum iusti per ope-

ra penitentia vel sponte assumpta, vel etiam illis præcepta, possint satisfacere pro penis ex peccatis remissis relictis? Affirmant Cardin. Bellarm. lib. 4. de penitent. cap. 3. cum seqq. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 14. puncto 2. Suarez tom. 4. de penit. disp. 37. sect. 1. Aegid. de Coniunct. de Sacram. tom. 2. disp. 10. n. 14. cum sequentibus.

a Temporalibus flagellis, &c. Flagella inflicta in hoc mundo à Deo, si patienter tolerantur, esse satisfactoria pro peccatis, docent S. Thom. in add. ad 3. part. quest. 15. artic. 2. Silu. in summ. verb. satisfactio quest. 9. Nauarr. in man. cap. 7. num. 4. quos refert & sequitur Iul. Lauot. de libellis, & indulgent. part. 2. cap. 5. num. 30. Torrealbanca d. lib. 14. cap. 13. num. 13. Hurtado d. disp. 13. disp. 7. in præsep.

DE EXTREMA VNCTIONE.

Isu[m] est autem sanctæ Synodo, præcedenti doctrinæ de Penitentia adiungere ea, quæ sequuntur de Sacramento extreme Vnctionis, quod non modo Penitentia, sed & totius Christianæ vitæ, quæ perpetua penitentia esse debet, consummatorium existimatum est à Patribus. Primum itaque circa illius institutionem, declarat, & docet, * quod elementissimus Redemptor noster, qui seruis suis quouis tempore voluit de salutaribus remediis * aduersus omnia omnium hostium tela esse prospectum, quemadmodum auxilia maxima in Sacramentis aliis præparauit, quibus Christiani conseruare se integros, dum viuerent, ab omni grauiore spiritus incommodo possint, ita extreme vnctionis Sacramento finem vitæ, tanquam firmissimo quodam præsidio muniuit. Nam etsi aduersarius * noster occasiones per omnem vitam querat, & capret, vt deuorare animas nostras quoquo modo possit, nullum tamen tempus est, quo vehemens ille omnes suæ versutis neruos intendar ad perdendos nos penitus, & à fiducia, etiam si * possit, diuinæ misericordiæ deturbandos, quàm cum impendere nobis exitum vitæ perspicit.

d Iust. cau. 1. de Sacram. Extremæ vnct. 6. Ephel 6.

e 1. Pet. 5. cap. nulli dubium 3. d. Genes. 3. h. iust. c. 1. in h.

Vide Theologos in 4. disp. 23. & ibi S. Thom. & Sotum. S. Thom. p. 3. q. 29. art. 1. Canonistas in cap. unico de Extrema vñctione, Silu. Atmih. Victor. Nald. & alios summis. verb. Extrema vñctio, Victorel. de Extrema vñct. Catechism. Roman. eod. verb. Cardin. Bellarm. in controuers. Cathol. tom. 3. lib. vñct. de Sacram. Extrema vñctionis, Valent. tom. 4. disp. 8. Suarez tom. 4. de penitent. disp. 39. cum quinque seqq. Vivald. in camel. aureo, tit. de Sacram. vñct. de Extrema vñctione. Ioan. Maldon. tom. 2. controuers. tit. de Extrema vñctione. Hentiq. in summ. lib. 3. cap. 8. Fr. Emman. quest. regul. 2. om. 3. quest. 79. art. 1. cum seqq. Zeroli. in praxi Episcop. part. 1. verb. Extrema vñctio. Petrus de Ledesma in summ. part. 1. de Sacram. vñct. de Sacram. Extrema vñctionis, Franc. Pignat. disp. 21. quest. vñctio art. 1. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 23. num. 43.

cum seqq. Aegid. de Coniunct. de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 19. Galei. in margarita casum consilient. verb. Extrema vñctio, Scip. de Rubéis in apborism. Episcop. verb. Vñctio Extrema, Barthol. Gauant. in Enchirid. Episcop. eod. verb. Possessum de officio curati cap. 9. Fernandez in exam. Theolog. moral. part. 3. cap. 10. §. 1. Laurent. à Portel. in dubiis regularibus verb. Sacramenta num. 11. & 12. Galgancet. de iure publico lib. 3. tit. 97. Bonacin. de Sacram. disp. 7. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quest. 49. Mollic. in summa Theologia moralis, trail. 4. cap. 3. Vincenz. Filiuc. in quest. moralibus trail. 3. cap. 4. cum seqq. Villalob. p. 1. summ. trail. 10. dist. 4. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. trail. 8. Tambutius. de iure Abbatum tom. 2. disp. 7. Ioan. Chapeauille de modo iungendi Sacram. tempore pñis cap. 5. Zambran. de casibus in articulo

moris cap. 5. Hicton. Roderic. in compendio quas.
regul. resolu. 141. de Vnctione extrema, Torrelblanca
de iure iurist. lib. 2. cap. 11. Hurtado de Sacra-

ment. tract. de Extrema Vnctione, Metipsum de officio
& potestate Episcopi part. 2. alleg. 31. & de officio, &
potestate Parochi cap. 22.

De Institutione Sacramenti Extrema Vnctionis.

CAPVT I.

1. Extrema vnctio verè & propriè est nona legis Sacramentum.
2. Extrema vnctio est Sacramentum à Christo D. N. institutum.
3. Materia proxima sacramenti Extrema vnctionis est vnctio saltem quinque sensuum facta à Sacerdote.
4. Materia Extrema vnctionis est oleum ab Episcopo benedictum.
5. Sacerdos simplex an possit ex commissione Papa oleum & Christum consecrare seu benedicere.
6. Parochus non excusatur à peccato si oleum alterius anni adhibeat, nisi necessitas aliud suaderet.
7. Parochus in casu, quo oleum consecratum creditur non sufficere pro tota anno, licet potest ei misere oleum non consecratum in minori quantitate.
8. Oleum sanctum à quo Episcopo recipiunt Fra-

tres Crucifera.

9. Et Fratres S. Maria de Monte Carmelo.
10. Oleum sanctum permixtur debet Episcopo quid Regulari sentant in eorum Ecclesia pro vsu ipsorum duntaxat.
11. Olea sacra possunt ab Episcopo benedici in alia Ecclesia à Cathedrali.
12. Olea sacra quot annis ab Episcopo consecrantur.
13. Consecratio sacramenti oleorum debet fieri iuxta formam Pontificali.
14. Olea sacra ex causa necessitatis possunt confici ab Episcopo cum minori numero Sacerdotum.
15. Oleum sanctum debet asseruari in Cathedrali, & ab eius dignitatibus dispensari alius Ecclesie.
16. Forma Sacramenti Extrema vnctionis.
17. Vago potest organum sensus magis obtusum si periculum fuerit in mora.

INstituta est autem hæc Vnctio infirmorum tanquam verè, & propriè Sacramentum Noui Testamenti à Christo Domino nostro, * apud Mareum quidem insinuarum, ° per Iacobum autem Apostolum, ac Domini fratrem, fidelibus commendatum, ac promulgatum. Infirmatur, inquit, quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesie, & orent super eum, β vngentes eum oleo, in nomine Domini: & oratio fidei saluabit infirmum, & alleluia bit cum Dominus, & si in peccatis sit, dimittuntur ei. Quibus verbis, vt ex Apostolica traditione, per manus accepta, Ecclesia didicit, docet materiam, formam, proprium ministerium, & effectum huius salutis Sacramenti: intellexit enim Ecclesia, 7 materiam esse oleum, ab Episcopo benedictum. Nam Vnctio apudmè Spiritus sancti gratiam, qua inuisibiliter anima ægrotantis iniungitur, repræsentat, & formam deinde est illa verba, Per illam vnctionem, &c.

4 Marc. 6.
8 Luc. 9. 6.
presbyteros
95. dist. 65.
9. de Sacra
Vnctione
Cone. Cabi-
lon cap. 47.
Irenoc. 1.
epist. 1. c. 8.

1. Extremam Vnctionem verè, & propriè esse noui legis Sacramentum, probauit S. Thom. 3. p. 2. q. 72. art. 1. Sum. 2. 2. de panis. dist. 39. sect. 1. & 2. Fr. Emman. quas. regul. 2. 3. q. 79. art. 1. Franc. Pitrigian. dist. 23. quas. vnica. art. 1. Valer. Reginald. in praxi iuri panis. lib. 28. n. 43. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 4. c. 11. quas. 1. statum in princ. Egid. de Coniue. de Sacram. tom. 2. dist. 19. dub. 1. Bouazin. eod. tract. dist. 7. quas. vnica. puncto 1. n. 1. & 3. Fernandez in examini Theolog. moral. part. 3. cap. 10. §. 1. n. 13. Ioan. de Lugo de Sacramenti in genere dist. 7. sect. 1. n. 3. in fine. Torrelblanca de iure iurist. lib. 2. cap. 10. n. 7. Hurtado de Sacramenti tract. de Extrema vnctione diff. 1. Et nullum in veteri lege respondere potuit Sacramentum huic Extreme vnctionis, quod est quædam immediata præparatio ad gloriam, & ingressum ad cælum; quia pretio nondum soluto aditus in cælum patere non potuit vt docet Sayr. de Sacramenti in genere lib. 3. cap. 4. quas. vnica. art. 2. vers. quatuor est prope medium.

2. A Christo Domino nostro, &c. Vide Henric. in summ. lib. 3. cap. 7. Sayr. de Sacramenti in genere lib. 2. cap. 2. §. 2. art. 2. & quas. 3. art. 2. vers. de Sacramenti Extrema vnctione, Baldou. iur. super opera controuers. Belkermi part. 2. lib. 6. cap. 1. Valq. in 3. p. eod. 2. dist. 135. num. 4. Valel. Reginald. lib. 28. à num. 43. Emman. de Valle de incantat. 2. 2. ostium sect. 2. cap. 1. num. 7. & num. 18. cum seqq. Bonacin. d. puncto 1. num. 2. & 3. Molles. in summa Theologia moralis tract. 4. cap. 3. num. 21. Filluc. in quas. moral.

tom. 1. tract. 3. cap. 4. n. 66. & 74. Torrelblanca de iure iurist. lib. 2. cap. 10. n. 7. & 10. Hurtado d. tract. de Extrema vnctione diff. 3.

β Vngentes eum oleo, &c. Vnctionem saltem quinque sensuum factam à Sacerdote esse materiam proximam huius Sacramenti, docent S. Thom. in 4. dist. 23. quas. 2. art. 3. Egid. de Coniue. de Sacram. tom. 2. dist. 19. dub. 3. num. 12. Zambran. d. cap. 5. in princip. n. 3. Bonacin. d. puncto 2. num. 9. Ego ipse d. cap. 22. num. 27. vbi n. 28. aduerto in illis vngendis non esse necessitatem ordinem necessitate Sacramenti, quia mutato ordine adhuc completa manet significatio, &c. num. 31. quod si ægrotans manibus careat, vngenda est caro propterea: si oculi careat, locis oculorum vngi debet, &c. n. 34. & 34. quod in casu necessitatis, quando periculum est in mora, sine culpa poterit vna auris, vel vna manus iniungi, & quod tunc causa celebrandi propter periculum instantis mortis vnctiones sine cruce huius nihil obstat.

3. Materiam esse oleum ab Episcopo benedictum. Vide Sayr. de Sacramenti in genere lib. 2. cap. 3. quas. vnica. art. 3. §. de Sacramenti, vers. de Extrema vnctione. Zetol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Extrema vnctio §. 1. Petr. de Ledesina in summ. part. 2. de Sacram. vbi de Extrema vnct. cap. 2. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 4. cap. 9. quas. 1. quas. 1. in fine. Valel. Reginald. d. lib. 28. num. 50. cum seqq. & Egid. de Coniue. d. dist. 19. à num. 1. Bonacin. d. quas. vnica puncto 2. num. 2. Fernandez d. 9. 2. num. 2. Vincent. Filluc. in quas.

3.

4.

quasi moralibus tract. 3. cap. 4. Zambranda Extrema
vntione cap. 5. in princ. num. 3. Torrellanca d. lib. 1.
c. 10. n. 11. cum seq. Hurtado d. tract. de Extrema. vnct.
diffic. 7. Metipsum de officio & potestate Episcop. p. 2.
colleg. 31. n. 13. & de officio & potest. Parochi cap. 22.
num. 14. cum seq.

5. Vtrum Sacerdos simplex ex commissione Papæ
possit oleum & Chriftina consecrare, seu benedi-
cere vide Sotum 4. diff. 3. q. 1. Caiet. in 3. p. q. 72.
art. 3. Falc. de vnt. lib. 1. c. 6. num. 7. Vioz. in caudal.
auro. 3. vbi de Extrem. vnct. n. de materia num. 4.
Henric. lib. 3. cap. 8. §. 2. Barth. ab Ang. dial. 3. §. 98.
Fernand. d. §. 1. num. 2. in fine. Zambran. de casibus in
arc. mortis cap. 5. num. 3. Bonacin. d. p. vnt. 2. n. 3. vbi
ait affirmatiuum sententiam probabilem sibi vide-
ri. & num. 4. resolu. oleum oliuorum esse mae-
riam sufficientem huius Sacramenti, etiam si be-
nedictum sit ab Episcopo alia benedictione, quam
benedictione consueta ab Ecclesia, & num. 5. asserit
non esse validum Sacramentum Extremæ vnctio-
nis, si aliud oleum per errorem adhibeatur, præter
oleum infirmorum, refert ego ipse d. alleg. 3. i. n. 16.
& d. cap. 22. num. 24.

6. Non videri à peccato excusandum Parochum si
oleum alterius anni adhibeat, resoluunt Bonacin.
d. quasi. vnt. p. vnt. 2. n. 6. Vgolin. de officio Episcopi
cap. 7. §. 2. n. 1. Possuin. de officio Curæ cap. 9. num. 1.
Ludovic. à S. Ioanne de administr. Sacram. art. 5. de
Extrema vntione n. 1. Torrellanca d. lib. 2. cap. 10.
n. 16. quia debet esse benedictum eo anno, ut præ-
cipitur in cap. Interius. de consecrat. diff. 3. nisi neces-
sitas aliud suaderet tunc enim posse Parochum vete-
re oleo inortibus vngere donec nouum ipsi ab
Episcopo transmissum fuerit, resoluunt Zambran.
d. cap. 5. dub. 4. num. 1. Vgolin. d. §. 2. num. 1. Paul.
Laymann. in Theolog. moralis lib. 5. tract. 8. cap. 2.
num. 4. vbi aduertit quod si aduentante nouo ex
veteri aliqui remanserint in lampadibus Ecclesiæ,
quæ ante venerabile Sacramentum sunt, ponen-
dum est vt comburatur, refert Ego ipse d. cap. 22.
num. 25.

7. Parochum eo casu, quo oleum consecratum et-
ditur non sufficere pro toto anno, licet possit ei
miscere oleum non consecratum, quando timer
fore vt oleum consecratum non sufficiat, modò
quod additur sit minoris quantitatatis consecrato,
argum. cap. quod in dubiis, de consecrat. Eccles. re-
soluunt Falc. de vnt. lib. 1. cap. 6. num. 10. Possuin.
d. cap. 9. num. 2. Bonacin. d. p. vnt. 2. num. 8. Ego ipse
d. alleg. 3. i. num. 17. & d. cap. 22. n. 26. Ludovic. à S.
Ioanne d. loco n. 2. Zambranda. c. 5. dub. 5. Torrellan-
ca d. lib. 2. cap. 10. num. 7.

8. Oleum sanctum à quouis Episcopo recipiunt
Fratres Crucifiri. Urbanus III. cons. 1. incip. Cum
anteceffer. 7. Kal. Aprilis 1137.

9. Oleum sanctum pro administranda Extrema
Vnctione suis Fratribus Ordinis B. Mariæ de Monte
Carmelo per Archiepiscopos, & Episcopos ex-
hiberi iussit Clemens VIII. cons. 57 incip. Ex-
ponit. 24. Martij 1599.

10. Oleum sanctum permittere debet Episcopus

quod Regulares teneant in eorum Ecclesiis pro
ipforum viũ duntaxat, Aldan. in compend. canon.
resolus. lib. 1. n. 8. num. 10. vbi refert decretum in
S. Congreg. Episcop. & Regul. in æstima 13. Iulij
1586.

Olea sacra possunt ab Episcopo benedici, &
consecrari etiam in alia Ecclesiâ si à Cathedrali
abfuerit, idem Aldan. d. tit. 8. num. 11. vbi ait re-
solutum à S. Rit. Congr. in Or. Alex. 17. Nouembri
1600.

Olea sacra quottannis ab Episcopo confici, &
suz diocesis Presbyteris distribui debent, crematis
veteribus, & vetera non possunt adhiberi post-
quam noua sunt consecrata, Aldan. d. tit. 8. num. 12.
vbi asserit decretum in S. Congreg. Rit. in Capen. 7.
Septembri 1601.

Oleorum factorum consecratio debet fieri m-
nino iuxta formam Pontificalis, & Canonici sup-
plere debent, si numerus sufficiens Presbyterorum
non adit præter Canonicos, Aldan. d. tit. 8. num. 13.
vbi ait sic fuisse resolutum ab ead. S. Rit. Congr. in
Lauretar. 9. Alex. 1606.

Olea sacra ex causa necessitatis possunt confici
ab Episcopo cum minori numero Sacerdotum
quàm præscribitur in Pontificali, Aldan. d. tit. 8.
n. 14. refertens ita fuisse decretum ab eadem S. Con-
greg. Rit. in Curien. 21. Augusti 1604. & in Naxian.
12. Martij 1616.

Oleum sanctum debet asseuari in Cathedrali,
& ab eius dignitatibus dispensati aliis Ecclesiis,
Aldan. d. tit. 8. num. 18. vbi attestatur ita resolu-
tum ab eadem S. Congreg. in Tuscian. 19. Augu-
sti 1619.

6. Formam deinceps esse illa verba, &c. [Vide Hen-
ric. in summa lib. 3. cap. 8. §. 3. Sayt. de Sacramenti in
genere lib. 1. cap. 3. art. 5. vers. in Extrema vntione,
Ægid. de Coniex. d. diff. 19. n. 3. Valet. Regi-
nald. d. lib. 2. a. num. 45. Petr. de Lesdama in summa
part. 1. de Sacramenti. vbi de Sacramento Extremæ
Vntionis, cap. 3. Bonacin. d. quasi. vnica p. vnt. 3. sub
rub. Quænam sit forma Sacramenti Extremæ Vntionis,
Fernandez d. §. 1. num. 4. & 5. Suz. tom. 4. de p. vnt.
diff. 40. sect. 3. Mollæt. in summa Theologia moralis
tract. 4. c. 3. num. 17. Paul. Laymann. in Theologia ma-
rali. lib. 5. tract. 8. cap. 3. Metipsum de officio, & pote-
state Parochi. cap. 22. n. 31. Torrellanca de iure spirit.
lib. 2. cap. 11. num. 15. Hurtado d. tract. de Extrema
Vntione diff. 7.

Vbi autem periculum fuerit in mota, vel morbus
esset cotagiolus, puta tempore pestis, credendum in-
firi citandi satis esse si vngant organũ sensus ma-
gis obuium, dicendo, Per istam sanctam vntionem,
& pũssimam suam misericordiam indulget tibi Do-
minus quicquid deliquisti per visum, auditum, odoratum
gustum, actum, & c. etiam, ita Suz. d. rem. 4. diff.
p. 41. sect. 4. Viçetel. de Extrema vntione §. de sin-
gulis vntionibus, Ægid. de Coniex. d. diff. 19. dub. 5.
Possuin. d. c. 9. n. 19. Bonacin. d. quasi. vnica p. vnt. 3.
n. 1. Chapeauille de modo administrandi Sacramenta
tempore pestis cap. 5. q. 30. Paul. Laymann. d. cap. 3.
versificando, Ego ipse d. n. 35.

De Effectũ Sacramenti Extremæ Vnctionis.

C A P V T I I.

1. De illius effectũ Sacramenti Extremæ vntionis
agentia.
2. Sacramentum Extremæ vntionis inopendit suum
effectum in vltima vntione.

3. Primum huius Sacramenti effectus tollere reli-
quas precedentium peccatorum.
4. Huius Sacramenti effectus est sanitas corporis.

Rea

a Jacob. 5.
Ibidem.
b Inf. can. 2.
de Sac. ex-
treme Un-
ctio. Gen. 3.

Res porro, & effectus huius Sacramenti illis verbis explicatur: Et ^a oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus, & si in peccatis sit, dimittentur ei: ^b res etenim hæc gratia est Spiritus sancti, cuius Vnctio delicta, si quæ sint adhuc expianda, ^c ac peccata reliquias abstergit, & agroti animam alleuiat, & confirmat magnam in eo diuinæ misericordiae fiduciam excitando, qua infirmus subleuatur, & morbi incommoda, ac labores leuius fert, & tentationibus Dæmonis, calcaneo insidians, facilius resistit, & sanitatem corporis interdum, vbi saluti animæ expedierit, consequitur.

1. Vnde Henric. in *summa lib. 3. cap. 9.* Franc. de Piti-
gand. *diff. 1. 3. quest. vnica art. 8.* Petrus de Le-
desma in *summa p. 1. de Sacram.* vbi de Sacramen-
to Extreme vñctionis, cap. 4. Suar. *sem. 4. de panis.*
disp. 41. sect. 1. Soy. *de Sacramenti. in genere lib. 5. cap. 1.*
disp. vnica, art. 2. vers. de Sacramenti. Extrema vñctio.
Ægid. de Coninck *de Sacramenti. sem. 2. diff. 19. n. 16.*
can. segg. Bonacin. in *sumis trail. disp. 7. quest. vñctio 4.*
puncto 6. a. n. 1. Fernandez in *examine Theolog. mora-*
li part. 3. cap. 10. §. 1. n. 10. Balduin. in *super op. a.*
controvers. Bellarmini part. 2. lib. 6. cap. 2. Vincent. Fil-
liuc. in *quest. moral. trail. 3. c. 6. n. 11.* can. segg. Ioan.
Sancian. *in seclis trail. 3. n. 16.* Torrealbanca *de sac. spi-*
rit lib. 2. cap. 12. n. 30. can. segg. Hurtado *de Sacram.*
trail. de Extrem. vñctio. diff. 8.
2. Sacramentum Extremæ Vñctionis impendere
suum effectum in vltima vñctione virtute omnium
precedentium, resoluunt Soc. in *4. diff. 23. quest. 1.*

art. 1. Azot. in *sum. moral. p. 3. lib. 10. cap. 19. §. 5. in fine.*
Ægid. de Coninck *d. diff. 19. dub. 6.* Bonacin. *d.*
puncto 6. n. 1.

^a Ac peccata reliquias abstergit.) Præmarium huius
huius Sacramenti effectum esse, tollere reliquias pre-
cedentium peccatorum tam originalis, quàm
actualium, mortalium, & venialium, tenent per
hunc text. Ægid. de Coninck *d. diff. 19. dub. 7. c. 17.*
Torrealbanca *d. lib. 2. cap. 1. n. 100.* J. Laté Hurtado *d.*
trail. de Extrema vñctio. diff. 8.

^b Et morbi incommoda, ac labores &c.) Sanità-
tem corporis esse huius Sacramenti effectum &
tem; explicat Ioan. de Lugo *de Sacramenti. in genere*
disp. 2. sect. 8. num. 166. proindeque conferre salu-
tem corporalem quando expedit, tradunt Valent.
sem. 4. diff. 8. quest. 1. puncto 3. Suar. *part. 3. sem. 4.*
disp. 41. sect. 3. x. num. 1. Torrealbanca *d. lib. 2. c. 11.*
num. 32.

De Ministro Sacramenti Extremæ Vñctionis, & tempore, quo dari debeat.

C A P V T III.

1. Ministri proprii Extremæ vñctionis sunt Ecclesiæ
Presbyteri.
2. Regulares Sacerdotes, qui Extremam vñctionem sine
proprio Parochiali Presbyteri speciali licentia
ministrant, ipso iure excommunicationem in-
currunt Sedi Apost. specialiter reservatam.
3. Regulares possunt Extremam vñctionem toties quo-
ties opus fuerit, ministrare omnibus & singulis
Christianis presbyteris, canonicis, oblatis, donatis, ho-
mitibus, & seruicibus secularibus.
4. Excommunicationem Clem. 1. de priuilegiis non in-

- currunt Religiosi administratores cum auctoritate
parochi, vel in casu necessitatis ipso absente.
5. Sacerdotes plures simul cum Curato eodem tempore
possunt extremam vñctionem dare.
6. Extrema vñctio illis infirmis prescribi adhibenda,
qui tam periculosè decumbunt, vt in exitu vite
constituti videantur.
7. Extrema vñctio vt exhibetur non est expectandus
articulus quo infirmus omnis profusus sensu careat.
8. Extrema vñctionis Sacramentum iterati potest pla-
tu vsu mortali innotat.

Am verò, quod attinet ad præscriptionem eorum, qui & suscipere, & ministrare hoc
Sacramentum debent, haud obscure fuit illud etiam in verbis prædictis traditum, nam
& ostenditur illic, propriis huius Sacramenti ministris esse Ecclesiæ Presbyteros, quo
nomine, & eo loco, non ætate seniores, aut primores in populo intelligendi veniunt, sed
^a aut Episcopi, aut Sacerdotes, ab ipsis ritè ordinati, ^b per impositionem manuum pres-
byterij. Declaratur etiam, esse hanc Vñctionem *a infirmis adhibendam*, illis verò præ-
sertim, qui tam periculosè decumbunt, vt in exitu vite constituti videantur, vnde & Sa-
cramentum exequitum nuncupatur. Quod si infirmi post susceptam hanc Vñctionem
conualuerint, *ß iterum huius Sacramenti subsidio iuuari poterunt*, cum in aliud simile
vite discrimen inciderint. Quare nulla ratione audiendi sunt, qui contra tam apertam,
& dilucidam Apostoli Iacobi sententiam docent, hanc Vñctionem vel figmentum esse
humanum, vel ritum à Patribus acceptum, nec mandatum Dei, nec promissionem grati-
æ habentem, & qui illam iam cessasse asserunt, quasi ad gratiam curationem dumtaxat
in primitiua Ecclesiæ referenda esset; & qui dicunt, ritum, & vsum quem sancta Romana
Ecclesiæ in huius Sacramenti administratione obseruat, & Iacobi Apost. sententiæ repug-
nare, atque ideo in alium commutandum esse, & denique qui hanc extremam Vñctio-
nem à fidelibus sine peccato contemni posse asserunt, hæc enim omnia manifestissime
pugnant cum perspicuis tanti Apost. verbis. ^c Nec profecto Ecclesiæ Romanæ aliarum
omnium mater, & magistra, aliud in hac administranda Vñctione, quantum ad ea, quæ
huius Sacramenti substantiam perficiunt, obseruat, quam quod beatus Iacobus præscripsit.

Nec

a Cap. illud
superiorum
§. diff. 8. &
inf. can. 2.
de Sac. ex-
treme Un-
ctio. Gen. 3.

c Inf. can. 2.
de Sac. ex-
treme Un-
ctio. Gen. 3.
a Cap. non
lib. 2. diff. 8.
c. 1. in fin. de
summa & res-
pon. & cap.
fin. de foro
compet.

Nec verò tanti Sacramenti contemptus absque ingenti scelere, & ipsius Spiritus sancti iniuria esse possit.

Hec sunt quæ de poenitentia, & Extremæ Vnctionis Sacramentis hæc sancta œcumenica Synodus profitetur, & docet, atque omnibus Christi fidelibus ercendenda, & tenenda proponit. Sequentes autem canones inuolubiliter seruandos esse tradit, & asserentes contrarium perpetuò damnat, & anathematizat.

Extremæ Vnctionis proprios ministros esse Ecclesiæ Presbyteros, per hunc text. asserunt Cardin. Bellarm. in controuers. Catholicæ. tom. 3. lib. de Extrema vnctione. c. 9. in princip. Sicut. tom. 4. disp. 43. Henric. in summa lib. 3. cap. 13. §. 2. Fr. Emmanuel. quest. regul. tom. 3. quest. 79. art. 1. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. cap. 2. quest. 3. art. 2. vers. de Sacramentum in mod. Pett. de Ledesma in summa part. 1. de Sacrament. vbi de Sacramento Extremæ vnctionis. cap. 5. Zetoul. in praxi Episcop. part. 1. verb. Extrema vnctio, §. 2. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 18. à n. 60. Aegid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 19. à num. 27. Boacin. etiam de Sacrament. disp. 7. quest. vnica. puncto 4. à num. 1. Fernandez in examine Theolog. moralis part. 3. cap. 10. §. 1. num. 8. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tom. 1. tract. 4. quest. 1. 3. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 4. cap. 3. num. 32. Vincenc. Filluc. in quest. moralibus tract. 3. cap. 5. num. 87. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 8. cap. 6. à num. 1. Zambran. de casibus in articulo mortis c. 5. dub. 8. n. 2. Ludouic. à S. Ioanne de administrat. Sacrament. art. 5. de Extrema vnctione n. 22. Torreblanca de iure spirituali lib. 2. cap. 1. num. 16. cum segg. Hurtado de Sacram. tract. de Extrema vnct. disp. 12. Hieron. Roder. in compendio quest. resolut. 141. à num. 1. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 2. disp. 7. quest. 2. Ego ipse de officio, & potestate Parochi cap. 22. à princip. qui ferè omnes numeros immediate seqq. resoluunt non posse Presbyteros hoc Sacramentum administrare nisi habeant iurisdictionem, & ab Ecclesia non impediuntur, ac propterea grauius peccare qui non est proprius Sacerdos, aut Parochus, vel qui facultatem non habet à proprio Parocho, si hoc Sacramentum administrauerit, quia hoc ad proprii Pastoris pertinet officium, & nullus mittere debet scelerem in meum alienam, sibi que alienam iurisdictionem usurpare.

Regulares aorum Sacerdotes, qui clericis, secularibus, siue laicis Sacramentum hoc siue proprii parochialis Presbyteri specialis licentia ministrant, ipso iure excommunicationem incurrere Sedi Apostol. specialiter relesatum probat text. in Clement. 1. de priuileg. & ex illa colligit Henric. in summa lib. 13. cap. 40. §. 4. lietera N. Fr. Emmanuel. quest. regul. tom. 2. quest. 60. art. 2. vers. decimo. Zetoul. d. verb. Extrema vnctio. §. 2. Azor. in summa moral. part. 1. lib. 12. cap. 13. quest. 5. vers. primum. Paul. Comitoll. respos. moral. lib. 1. quest. 44. Ludouic. Miranda in man. Prælator. tom. 1. quest. 46. art. 1. Aloys. Ricc. in praxi auctor. resolut. 210. vers. deinde. Licanæ in summa. questionum Regiar. cap. 9. num. 31. & cap. 21. num. 10. Bonacin. d. puncto 4. num. 6. Ego ipse de officio, & potestate Episcopi part. 3. allegat. 50. num. 96. secundum Lugdunum. in precl. & de officio. & quest. Parochi c. 23. num. 3.

Omnibus tamen, & singulis Fratribus professis, conuersis, oblati, donatis, nouitiis, & seruatoribus, secularibus, aut pauperibus in hospitalibus suis degentibus, posse ipsos Regulares Sacramentum hoc toties, quoties necessarium fuerit, ministrare absque alicuius poenæ incurfa, concessit Eugenius IV. Fratribus Minoribus, relesunt Ludouic.

tanda d. art. 1. vers. sed pro. Portel in dabit. regul. verb. famali. seu familiaris. num. 1. Tambue. d. disp. 7. q. 3. in princip. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resolut. 64. num. 1. Ego ipse d. cap. 22. num. 4. Excommunicationem dicta Clement. 1. de priuileg. non incurrere Religiosos administrantes cum ratione habitatione Parochi, vel in casu necessitatis ipso absente, resoluunt plures citati à Bonacin. d. quest. vnica puncto 4. n. 6. quibus addo Fr. Ludouic. Miranda d. quest. 49. art. 2. conclus. vni. in princip. Saar. tom. 4. de Relig. tract. 10. lib. 9. cap. 4. num. 9. Tamburin. d. disp. 7. quest. 2. Possit enim quemcuque alium Sacerdotem excommunicationem, aut suspensionem licite administrare hoc Sacramentum si Parochus addit, vel non possit, aut per manifestam iniuriam nolit hoc Sacramentum ministrare, ex interpretatiua, seu præsumpta Episcopi, vel Papæ licentia, si pro ea petenda Superior addi nequeat, tenent Henric. d. lib. 3. cap. 13. §. 4. Sicut. tom. 4. de poenitent. disp. 44. fecit. 2. Aegid. de Coninck d. disp. 19. n. 9. Fernandez d. §. 1. num. 8. prope fin. Zacodian. de casibus in articulo mortis. cap. 5. dub. 8.

Plures Sacerdotes simul cum Curato eodem tempore posse Extremam vnctionem dare, itaut vnus vnum sensum vngat, indè prolata summa partiali, asseruit Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 62. Galet in margaria casuum censur. verb. Extrema vnctio habet. Aegid. de Coninck d. disp. 19. dub. 9. Possunt de officio curati cap. 9. sub num. 8. Bonacin. d. puncto 4. num. 7. vbi subdit hoc non esse faciendum sine necessitate, aliis incurri peccatum mortale. Ludouic. à S. Ioanne d. loco n. 7.

Infirmis adhibendam, &c. Vide Henric. d. lib. 3. cap. 11. à princip. Zetoul. d. verb. Extrema vnctio §. 3. & de sacram. Panis cap. 15 §. 7. vers. deo secundo. Galet. in margaria casuum censur. cod. verb. Extrema vnctio num. 1. Potlein. p. cap. 9. n. 4. in princip. Aegid. de Coninck d. disp. 19. dub. 7. Ludouic. Miranda d. q. 49. art. 2. conclus. 2. Ludouic. à S. Ioanne d. art. 5. à num. 5. Hurtado d. tract. de Extrema vnct. disp. 10. Fr. Emmanuel. d. quest. 79. art. 2. Bonacin. d. quest. vnica puncto 5. n. 1. vbi n. 6. subdit parochum administrare debere hoc Sacramentum cum viderit hominem esse morti proximum, hoc pelle, aut tactum vixit, vel ob tabidem mori, & addit Chapeauille in tract. de modo administrandi Sacramenta tempore pestis, cap. 5. quest. 11. Sacramentum hoc sub conditione posse administrari, quousque etiam adhibito medicorum iudicio probabiliter dubitetur, an homo pelle infectus, & conuequerer in periculo mortis sit, necoede quo Ego ipse d. cap. 22. n. 22. & seq.

Ad exhibendum tamen hoc Sacramentum non esse exhibendum articulum, quo infirmus omni proliis sensu careat, aut quo omnino ipso despecta sit salus, aduertunt Nald. in summa. verb. Extrema vnctio. 1. Aegid. de Coninck d. disp. 19. dub. 7. num. 24. Possunt d. cap. 9. num. 5. Ludouic. Miranda d. quest. 49. art. 2. conclus. 3. Bonacin. d. puncto 5. num. 7. Nec esse necessarium vi infirmus in lecto iaceat, quia etiam extra lectum inungi posse, v. g. pelle infectum, hydropticum, & phibiticum, resoluunt Henric. d. lib. 3. cap. 11 §. 1. Zambran. d. c. 5. & dub. 3.

Senes quoque, qui in senectute deficiunt, absque alia infirmitate inuagi posse, tenens Bonacin. d. puncto 5. num. 9. in princip. Valer. Reginald. d. lib. 18. num. 69. Ludouii, Miranda d. 9. 49. art. 1. conclus. 8. ubi idem dicit de mulieribus in partu iamiam deficientibus, & similibus.

8. *Si iterum huius Sacramenti subsidio, &c.* Vide Vi-ctor. in sum. n. 224. Henric. d. lib. 3. § 4. Suar. tom. 4.

de penit. disp. 4. c. 1. in fine. Fr. Emman. d. 9. 79. art. 4. Peir. de Lefelina in sum. p. 1. de Sacram. ubi de Sacram. Extreme vñtionis c. 8. Regid. de Coninck d. disp. 19. à n. 16. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 49. Bonacin. d. quest. vñc. puncto 6. n. 4. Poiseuin. d. c. 9. n. 18. Molfes in sum. Theol. moralu. trañ. 4. c. 3. n. 55. Paul. Layman. d. c. 4. v. 1. Mteplum de officio & potest. Parochi, c. 12. d. 38. Torrelahca d. lib. 2. c. 11. n. 41.

De Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento.

1. *Pœnitentia est verè & propriè Sacramentum pro fidelibus, quous post Baptismum in peccata labuntur.*
2. *Baptismus & Pœnitentia Sacramenta duo distincta sunt.*
3. *Pœnitentia vocatur secunda post naufragium tabula.*
4. *Verba Domini, Accipite Spiritum sanctum, &c. intelliguntur de potestate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentia.*
5. *Alim tres in pœnitentia requiruntur quasi materia Sacramenti Pœnitentia, videlicet contritio, confessio, & satisfactio.*
6. *Contritio bona ex quibus non eliciatur.*
7. *Confessio sacramentalis instituta & ad salutem necessaria est iure diuino, & modum secretè confitendi est à Christo instituta.*
8. *In Sacramento Pœnitentia ad remissionem peccatorum necessarium est iure diuino confiteri omnia & singula peccata.*
9. *Integritas confessionis.*
10. *Peccata omnia mortalia post Baptismum commissæ*

necessario explicanda sunt in confessione.

11. *Circumstantia qua peccati situm mouet.*
12. *Confessio omnium peccatorum non est impossibilis, sed ad eam veniunt omnes & singuli Christi fideles semel in anno.*
13. *Absolutio sacramentalis Sacerdotis est ad ipsi iudicialis, non nudum ministerium.*
14. *Sacerdotes in peccato mortali existentes ligandi & solvendi potestatem habent.*
15. *Sacerdotes soli sunt ministri absolutionis.*
16. *Episcopus habet ius reservandi casus, & casuum reservatos prohibet quominus Sacerdos à reservatu verè absoluat.*
17. *Per pœnitentiam deletur semper tota culpa, & simul tota pena.*
18. *Pro peccatis quoad penam temporalem Deo per Christi merita satisfacta penam ab eo inflicti & pœnitentia toleratur, vel à Sacerdote imminuitur.*
19. *Satisfactionibus pœnitentia per Christum Iesum peccata redimuntur.*
20. *Claves Ecclesiæ data sunt ad solvendum, & ligandum.*

α CANON I.

Supr. c. 1.
de penit.

Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia * Pœnitentiam non esse verè, & propriè Sacramentum, pro fidelibus quoties post Baptismum in peccata labuntur ipsi Deo reconciliandi, à Christo Domino nostro institutum: anathema sit.

β CANON II.

Supr. c. 2.

Si quis Sacramenta confundens, ipsum Baptismum Pœnitentiæ Sacramentum esse dixerit, quasi hæc duo Sacramenta distincta non sint, atque ideò Pœnitentiam non recè secundum * post naufragium tabulam appellati: anathema sit.

γ CANON III.

Cap. 1. post
naufragio,
de penit. d.
Joann. 10.
Matth. c.
Eph. cap. 1.
& in sed. de
instit. sacra-
ment. 14.

Si quis dixerit, verba illa Domini * Saluatoris: Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt, non esse intelligenda de potestate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentiæ, sicut Ecclesia Catholica ab initio semper intellexit, detulerit autem contra institutionem huius Sacramenti, ad auctoritatem prædicandi Evangelium, anathema sit.

δ CANON IV.

Supr. c. 3.
de penit.

Si quis negaverit, * ad integram & perfectam peccatorum remissionem requiri tres actus in pœnitente, quasi materia Sacramenti, Pœnitentia, videlicet, Contritionem Confessionem, & Satisfactionem, quæ tres Pœnitentiæ partes dicuntur, aut dixerit, duas tantum esse Pœnitentiæ partes, errores scilicet inculcos conscientia, agnito peccato, & fidem conceptam ex Evangelio, vel absolutione, qua credit quis sibi per Christum remissa peccata, anathema sit.

ε CANON V.

Supr. c. 4.
de penit.
gl. 1. 18.

Si quis dixerit, * eam Contritionem, quæ paratur per discussionem, collectionem & destestationem peccatorum, quæ * quis recogitat annos suos in amaritudine animæ suæ, ponderando peccatorum suorum gravitatem, multitudinem, fœditatem, amissionem æternæ beatitudinis, & æternæ damnationis incursum, cum proposito melioris vitæ, non verum & vilem dolorem, nec præparare ad mattem, sed facere hominem hypocritam, & magis peccatorem demum illam esse dolorem coactum, & non liberum ac voluntarium, anathema sit.

ζ CANON VI.

Supr. c. 5.
de penit.
gl. 1. 19.
ep. 1. ad
Luce. Conc.
Cabil. c. 8.

Si quis negaverit * Confessionem sacramentalem vel institutam, vel ad salutem necessariam

necessariam esse iure diuino, aut dixerit modo secretè confitendi soli Sacerdoti, quem Ecclesia Catholica ab initio semper obseruauit, & obseruat, alieum esse ab institutione, & mandato Christi, & inuentum esse humanum, anathema sit.

CANON VII.

Si quis negauerit, ¹ Sacramento Pœnitentiæ ad remissionem peccatorum necessarium, ^{i. Supra c. 9.} non esse iure diuino, confiteri omnia & singula peccata mortalia, quorum memoria cum debita, & diligenti præmeditatione habeatur, eriam occulta, & quæ sunt contra duo vltima Decalogi præcepta, & circumspectas, quæ peccati speciem mutant: sed cùm Confessionem tantum esse vtilem ad erudiendum, & consolandum pœnitentiam, & olim obseruatam fuisse tantum ad satisfactionem canonicam imponendam, aut dixerit eos, qui omnia peccata confiteri student, nihil relinquere velle diuinæ misericordie ignoscendum: aut demum, non licere confiteri peccata venialia, anathema sit.

CANON VIII.

Si quis dixerit, Confessionem omnium peccatorum, qualem Ecclesia seruat, ² esse im- ^{Sept. c. 9.} possibilem, & traditionem humanam, à pijs abolendam: aut ad eam non teneri omnes, & singulos, vtriusque sexus, Christi fideles, iuxta magni Concilij Lateranensis constitutionem, semel in anno, & ob id suadendum esse Christi fidelibus, vt non confiteantur tempore Quadragesimæ, anathema sit.

CANON IX.

Si quis dixerit, ³ Absolutionem sacramentalem Sacerdotis non esse actum iudiciale, sed nudum ministerium pronuntiandi, & declarandi remissa esse peccata confitenti: modo tantum credat, se esse absolutum: aut Sacerdos non serio, sed iocò absoluat: aut dixerit, non requiri Confessionem pœnitentis, vt Sacerdos eum absolueri possit, anathema sit.

CANON X.

Si quis dixerit Sacerdotes, qui in ⁴ peccata mortali sunt, potestatem ligandi, & soluendi non habere, aut non solos Sacerdotes esse ministros absolutionis, sed omnibus, & singulis Christi fidelibus esse dictum: "Quæcumque ligaueritis super terram, erunt ligata & in cælo: & quæcumque solueritis super terram, erunt soluta & in cælo: & quorum remisistis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt: quorum verborum virtute quilibet absolueri possit peccata, publica quidem per correptionem duntaxat, si correptus acquirerit, secreta verò per spontaneam confessionem, anathema sit.

CANON XI.

Si quis dixerit, Episcopos non habere ius ⁵ referuandi sibi casus, nisi quo ad externam potestatem, atque ideò casuum reservationem non prohibere, quo minus Sacerdos à referuatis verè absoluat, anathema sit.

CANON XII.

Si quis dixerit, toram pœnam simul cum ⁶ culpa remitti semper à Deo, satisfactionemque pœnitentium non esse aliam, quam fidem, qua apprehendunt Christum pro eis satisfecisse, anathema sit.

CANON XIII.

Si quis dixerit, pro ⁷ peccatis, quo ad pœnam temporalem, minimè Deo per Christi merita satisfieri penitis, ab eo inflicti, & patienter toleratis, vel à Sacerdote iniunctis, sed neque sponte susceptis, vt ieiuniis, orationibus, elemosinis, vel alijs etiam pietatis operibus atque ideò optimam pœnitentiam esse tantum nouam vitam, anathema sit.

CANON XIV.

Si quis dixerit, ⁸ satisfactiones, quibus pœnitentes per Christum Iesum peccata redimunt, non esse cultus Dei, sed traditiones hominum, doctrinam de gratia, & verum Dei cultum, atque ipsum beneficium mortis Christi obsecrantes, anathema sit.

CANON XV.

Si quis dixerit, Clauis Ecclesiæ esse ⁹ datas tantum ad soluendum, non etiam ad ligandum: & propterea Sacerdotes dum imponunt pœnas consentibus, agere contra finem Clauium, & contra institutionem Christi: & fictionem esse, quod virtute Clauium, sublata pœna æterna, pœna temporalis plerumque exoluenda remaneat, anathema sit.

¹ CANON I.] Vide Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcepto 2. lib. 2. c. 1. v. 2. & 10. Bartholæus. Fausto tom. 3. de Pœnit. lib. 1. quæst. 1. cum seqq. Sayr. de Sacramento in genere lib. 6. cap. 4. quæst. 1. v. 1. pœnitentia, dum alit sacramentum Pœnitentiæ necessarium esse solum his, qui peccauerunt mortaliter. Collect. in Concil. Trid.

taliter post Baptismum, Bonacina d. Sacram. disp. 9. q. 3. punct. 1. n. 4. dum post alios resoluat peccatum tam originale, quam actuale ante Baptismum commissum non esse materiam necessariam. & sufficientem sacramenti Pœnitentiæ. Ioann. de Lugo de Sacram. tract. de Pœnit. 16. s. 16. 1. n. 11.

1. **P**er hoc cap. correctum esse cap. *extensio* & ampliatum cap. *ad aures*, de temporib. ordinat. ita ut comprehendant quoque clericos seculares, etiam dignitates, vel beneficia, quibus annexus sit Ordo, obtinentes tam quoad facultatē prohibendi ascensum ad Ordines, quam etiam suspendendi ipsique potestatem appellandi adeptam fuisse referunt decem additio ad Nauarr. *confil.* 42. in *nuis. sub tit. de temporib. ordinat.* Sayt. in *floribus decif.* sub *eodem tit. decif.* 63. Aloys. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles.* *decif.* 364. in 1. edit. alijs *resol.* 476. num. 7. in 2. edit. alterius pariter resolutam et statutam ad Ordinem recipiendum, & prohibitum ex hoc decreto non incidere in poenam cap. *licet* & *anon. de elect.* lib. 6. iuxta cap. *commissa* *ead. tit.* & lib. 2. etque etiam quod si adinitur appellatio non tamen recurritur.

1. Habere locum in suspensionibus, & prohibitionibus tam temporariis, quam perpetuis & temporalem prohibitionem, & suspensionem dici eam ubi ex delicto occulto extrajudicialiter procedit Episcopus ad suum beneplacitum prohibendi, & suspendendi, tenet Aldan. in *compendio canoniarum resolut.* lib. 3. tit. 4. n. 10. ubi attestatur sic fuisse decissum in *nuis.* 3. *Febr. arij* 1595.

3. Suspendum à ministerio Altaris, vel interdictum à se promouendam contra voluntatem sui Ordinarii, non posse promoueri, neque habilitari, dicit decissum Aldan. *creato loc.*

Prælati Regularibus competere facultatem attributam Episcopis hoc decreto, resoluio Aldan. *d. tit. 4. num. 15.* ubi refert sic resolutum 3. *Aprilis* 1621.

Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, alterius subditum, etiam prætextu familiaritatis, ordinare præsumat.

CAPVT II.

1. Episcopus titularis vigore cuiuscumque privilegii nullam etiam prætextu familiaritatis ordinare valet, & si fecerit faciat, est suspensus per annum ab exercitio Pontificalium.
2. Episcopus titularis suffraganeus, cui annua pensio 200. aureorum super fructibus Episcopatus, cuius est suffraganeus, reservata fuit, illum accipere debet, quamvis infirmus.
3. Pontificalia exercere non potest in loco exempto Episcopus accersitus ab illius Superiore, nisi de li-

centia Episcopi loci, inter cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit constitutus.

4. Episcopus titularis non potest familiarem suum criminalem ordinare.

5. Episcopus ordinans sibi non subditum absque sui proprii Prælati expresso consensu, aut literis dimissis ab exercitio Pontificalium per annum est suspensus.

6. Ordinans ab Episcopo titulari sine consensu Episcopi ipso iure suspensus fuit.

ET, quoniam nonnulli Episcopi ad Ecclesias quæ in partibus infidelium consistunt, clerico carentes, & populo Christiano, cum ferè vagabundi sint, & permanentem sedem non habent, non quæ Iesu Christi, * sed alienas oues, infcio proprio Pastore, quærentes dum per hanc sanctam Synodum se Pontificalia officia in alterius diocesi, nisi de loci Ordinarii expressa licentia, & in personas eidem Ordinario subiectas tantum, exercere prohibitos vident, in legis fraudem, & contemptum, quasi Episcopalem cathedram in loco nullius diocesis sua temeritate eligunt, & quoscumque ad se venientes, etiam si suorum Episcoporum, seu Prælatorum literas commendaticias non habent, clericali charactere insignire, & ad sacros etiam Presbyteratus Ordines promouere præsumunt: quo plerumque fit, ut minus idonei, & rudes ac ignari, & qui à suo Episcopo tantumquam inhabiles & indigni reiecti fuerunt, ordinari nec diuina officia peragere, nec Ecclesiastica Sacramenta rectè valeant ministrare: Nemo Episcoporum, a qui Titulares vocantur, si etiam si in loco nullius diocesis, etiam exempto, aut aliquo monasterio cuiusvis Ordinis relederint, aut moram traxerint, vigore cuiusvis privilegii sibi de promouendo quoscumque ad se venientes pro tempore concessit, alterius subditum, y etiam prætextu familiaritatis continuæ commensualitatis suæ, & absque sui proprii Prælati expresso consensu, aut literis * dimissis ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam Tonsuram promouere, seu ordinare valeat: contrafaciens & ab exercitio Pontificalium per annum, n. taliter verò promoti ab executione Ordinum sic susceptorum, donec suo Prælato visum fuerit, ipso iure sint suspensi.

1. Vide Nauarr. *confil.* 30. n. de tempor. ord. Henric. in *sum. lib.* 1. c. 1. §. 3. in *fin. lib.* 2. c. 1. Leon. in *thesaur. fori Eccles.* p. 3. cap. 8. n. 16. & p. 1. c. 4. n. 34. Sbroz de offic. Vicarij lib. 2. q. 7. n. 6. Azot. in *sum. mor.* p. 1. §. 4. n. 36. Galet in *margaria casuum conscient.* verb. Episcopus pag. 100. col. 3. Plalec. in *praxi Episcop.* p. 1. cap. 1. n. 15. in *fin.* Aloys. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles.* post *resol.* 495. in *notab. de materia Episc.* n. 1. in 2. ed. V. golin de offic. Episcop. c. 26. §. 4. vers. excoptur, Bonacina de Sacram. disp. 8. q. viii. p. 1. 4. prop. viii. n. 19. Narbona 135. glof. 1. n. 3. tit. 3. lib. 1. nona recep. Histon. Venetio in *examine Episcop.* lib. 1. c. 12. n. 28.

Alsed. in *praxi Episcop.* p. 2. c. 1. de ordinat. n. 40. Campan. in *diuersis u. Caus. rubr.* 6. c. 5. Molfes. in *sum. Totol. moralu. tract.* 2. c. 2. n. 25. prop. 3. in Thom. Valacram. 1. alleg. iuris allegat. 5. num. 3. Hurtado de Sacramentis tomo 2. trait. de Ordine, dist. ultat 17. in *fin.* Metipium de officio & potestate Episcop. part. 2. allegat. 6. a princip. Nouat. in *sigul. Canon. concil.* 106. c. 7. Et de his Episcopis titularibus vide quæ scripsi in *eodem tract.* p. 1. tit. 1. cap. 6. num. 15. c. 1. §. 1.

a Qui Titulares vocantur. } Episcopus titularis suffraganeus alterius Episcopi deputatus, cui annua pensio

a Inst. c. 1. suprad. c. 6.

b Sess. 6. c. 5. de sess. 13. c. 1. Conc. Nic. c. 17. Cde. Ansel. 3. c. 19. Cde. Magunt. c. 24. c. 1. c. 1. §. 1. q. 9. §. per totum c. 1. cum seq. de temp. in d. & iuris sess. 13. de reformat. c. 1. §. 8. & 10.

pensis 100. aureorum super fructibus Episcopatus, cuius est suffraganeus, reſeruata ſuit, illam accipere debet, quatenus in ſeruati, alijs aſſignanda eſt ſucceſſoribus inferuentibus ita Aldan. in compendio Canon. reſolut. lib. 1. tit. 4. num. 3. vbi reſert ita decifum ſub die 11. Junij 1792.

3. *Etiamſi in loco nullius diſceſſus, &c.* [In loco exempto intra fines certe diſceſſus exiſtenti non poſſe Episcopum diſceſſum etiam ſuperiore loco exempti Ordinario accerſitum Pontificalia exercere, niſi de licentia Episcopuli loci, intra cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit conſtitutus, reſert reſolutum Aldan. citato loco.

4. *Etiam praeſens familiaritatis, &c.* [Episcopum Titularis familiaritatis ratione neminem ordinare poſſe, vide Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 26. lit. C. in gloſſ. ſine licentia ſua praeſulis verſus ſeruius caſus eſt, Piaeſce citato loco. Aloyſ. Ricc. in collect. decif. p. 3. collect. 596. & in praxi verum ſua Eccleſiae reſol. 266. n. 2. verſus ſumma 2 in 2. edit. Campanian. diuerſ. iuris Canon. rub. 9. cap. 9. n. 6. Nouar. in ſing. canon. concil. 103. n. 7. Alzed. d. n. 40. Meripſum de offic. & poſſib. Episcopuli, p. 2. alleg. 5. n. 17. Narbona 1. 31. gloſſ. 1. n. 3. in 3. lib. 1. Recop. Cardoſ. in praxi iudic. verb. Sacramentum Ordinis, n. 26. Marcel. Volpe in praxi ſua Eccleſiae 7. n. 18. in fine. Marchin. de Sacram. Ordinis tract. 1. p. 3. c. 9. n. 16. Torreblanca de iure ſpirit. lib. 4. c. 13. n. 4.

5. *Abſque ſui proprijs Praelatis, &c.* [Vel Vicarijs eius, aut Officialis, vt reſert decifum Sbroz in addit. ad ſuum tract. de officio Vicarij lib. 2. q. 4. 1. Praſumptum probati licentiam a proprio Episcopo in fauorem Clerici, qui ab alio Ordine aſſequutus eſt, eo ipſo quod non inquietat eum, vt per Stephan. Gratian. diſceſſus, ſunt in cap. 2. o. n. 3. 2. Narbona 1. 10. gloſſ. 3. n. 2. tit. 6. lib. 1. Recopiat.

6. *Exprefſo conſenſu.* [Ergo non ſufficit tacitus, Narbona 1. 19. gloſſ. 2. 2. tit. 4. lib. 2. Recop. D. Felician. de Vega in reſol. c. ſignificati, n. 3. de foro comit.

7. *Ab exercitio Pontificalium per amum, &c.* [Vide Salzed. d. verſus ſeruius caſus eſt, Tolet. in inſtrud. Sacrae d. lib. 1. c. 89. verſus ſeruius Hentiqu. ſum. lib. 13. de excommuni. c. 38. verſus ſecundo Episcopum, Thom. Valaſc. alleg. in 10. 1. alleg. 4. 5. n. 18. Honacin de conſur. diſſ. 3. q. 6. punct. 5. num. 21. Campan. in diuerſ. iuris Canon. rub. 9. cap. 5. quos reſero Epgo ipſe d. allegat. 6. num. 4. vbi numerus ſeqq. habentur quæ Pontificalium nomine veniunt.

8. *Tacite verò promiſſi, &c.* [Ordinatus ab Episcopo titulari ſine conſenſu proprij Episcopuli ipſo iure ſuſpenſos eſſe donec a ſuo Praelato aliud viſum ſit, tenent Salzed. ad Bernard. c. 26. in verb. ſine licentia ſua praeſulis, verſus ſeruius caſus eſt. Hentiqu. ſum. lib. 13. c. 38. verſus ſecundo Episcopum, quos reſert & ſequitur Thom. Valaſc. ſum. 1. alleg. 4. 5. n. 18.

Episcopus ſuos Clericos ab alio male promotoſi non ante admittat ad Officia celebranda, quin eos ſuo praeſento examine dignos iudicauerit.

C A P V T I I I.

1. *Procedit hoc decretum quando propter abſentiam, vel aliud legitimum impedimentum examen ab Ordinario fieri nequit.*
2. *Examinatus, & probatus ad ſacros Ordines a praeceſſoribus Episcopo nō cōpreſentandus ſub hoc decreto, niſi noua cauſa poſt promotionem ſuperueniat.*

3. *Episcopus non poſſeſt examinare promotoſi a ſuo antecceſſore, niſi poſt promotionem aliqua noua cauſa ſuperuenierit.*
4. *Episcopus ille, cui examinatus, & approbatus ordinandus dimittitur, an poſſit iterum examinari dimiſſum.*

Epiſcopus quocumque a ſuos Clericos, praſertim in ſacris conſtitutos, abſque ſuo praeceſſore examine, & commendatiſſis litteris, quacumque auctoritate promotoſi, licet tanquam habiles ab eo, a quo ordinati ſunt, probatos, quos tamen ad diuina officia celebranda, Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtranda minus idoneos, & capaces reperiret, a ſuſceptorum Ordinum exercitio ad tempus, de quo ei videbitur, ſuſpendere, & illis, ne in altari, aut aliquo Ordine miniſtrent, interdiciere poſſit.

a Supp. cap. 1. de inſtit. c. 8.

2. *Cum infra ſeſſ. 23. de reformat. cap. 3. Concilium Episcopis interdiſerit ne ſubditos ſuos aliter quam probatos, & examinatos ad alium Episcopum ordinandos dimittat, ideo hoc decretum procedere quando propter abſentiam, vel aliud legitimum impedimentum examen ab Ordinario fieri nequit, aſſert Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 21. lit. B. verſus, mea tamen ſententia, aduertens quod ſemper Ordinibus initiandus morum integritate, & vitz probitate Ordinarij teſtimonio laudandus, & cōmendandus eſt, & quod ſi aliter ab Episcopo fuerit ordinatus, ordinans a collatione Ordinum per annum, & ordinatus a ſuſceptorum Ordinum executione quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, ſit ſuſpenſus, infra ſeſſ. 23. de reformat. cap. 8.*

Examinatus, & probatus ad ſacros Ordines a praeceſſoribus Episcopis non comprehendit ſub hoc decreto, niſi noua cauſa poſt promotionem ſuperueniat, reſert decifum Gonzal. ad regn. 3. Cancel. gloſſ. 4. num. 8.

3. *Episcopum non poſſe examinare promotoſi a ſuo antecceſſore, niſi poſt promotionem aliqua noua cauſa poſt promotionem ſuperueniat, reſert decifum Gonzal. ad regn. 3. Cancel. gloſſ. 4. num. 8.*

cauſa ſuperuenierit, quod ſi idem Episcopus aliquos minus idoneos iudicauerit, eo ſuſpendere debere attendant reſolutum Armentar. in addit. ad reſol. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 69. Aloyſ. Ricc. in praxi verum ſua Eccleſiae decif. 590. in 1. adit. alias reſol. 319. in fine in 2. edit. Gonzal. d. gloſſ. 4. n. 8. vbi num. 101. ait, quod quando agitur de adminiſtratione Sacramentorum, vel actus animarum exercenda, tunc Presbyter tutam animarum exercens, vel Sacramenta miniſtrans, ſeo exercere, vel adminiſtrare intendens, poſſeſt examinari ab Episcopo ſuſceſſore, licet ab antecceſſore fuerit approbatus, & ſi minus idoneus repertus fuerit, excludi debet, ſi Reſtor non ſit, & perpetuum titulum non habeat, ſi verò a titulum habuerit, poſſeſt ſuſpendi, & coadiutor bene meritis illius expenſis apponi.

Verum autem poſſit praeſul ille, cui examinatus, & approbatus ordinandus dimittitur, iterum examinare dimiſſum? vide Campan. in diuerſ. iuris Canon. rub. 9. cap. 8. num. 31. verſus de ne, & Paeſce in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 12. pag. 29. quos reſero de officio & poſſeſtate Episcopuli p. 2. allegat. 7. num. 22.

a Supp. cap. 1. de inſtit. c. 8.

Nullus Clericus est exemptus à correctione Episcopi residentis etiam extra visitationem agentis tanquam sit deputatus à Sede Apostolica.

CAPVT IV.

1. Episcopus non potest ex hoc cap. etiam extra visitationem corrigere, & punire clericos seculares

exemptos ab Episcopo, & alteri inferiori ordinario seculari intra diocesim existentes subiectos.

^a Supr. c. 1. de test. c. 3. de iur. iur. de off. ord.

^b Supr. sess. 4. c. 4. de reform. c. 1. de reform. c. 5.

Omnes * Ecclesiarum Prælati, qui ad corrigendum subditorum excessus diligenter intendere debent, & à quibus nullus Clericus per huius sanctæ Synodi statuta, cuiusvis privilegij pretextu, tutus censetur, quo minus iuxta canonicas sanctiones visitari, puniri, & corrigi possit, si in Ecclesiis suis resederint, quoscumque seculares Clericos, qualitercumque exemptos, qui aliàs suæ iurisdictioni subessent, de eorum excessibus, criminibus & delictis, quoties & quando opus fuerit, etiam extra visitationem tanquam ad hoc Apostolicæ Sedis delegati corrigendi, & castigandi ^b facultatem habeant: quibusconque exemptionibus, declarationibus, consuetudinibus, sententiis, iuramentis, concordiiis, quæ tantum suos obligent auctores ipsis Clericis, ac eorum confanguineis capellanis, familiaribus, procuratoribus, & aliis quibuscumque ipsorum exemptorum contemplatione, & intuitu minimè suffragantibus.

Vide Franc. Leon. in thesaur. fori Eccl. p. 2. cap. 2. n. 63. plures per me citatos de officio & potestate Episcopi p. 3. allegat. 74. & supr. sess. 7. de reformat. cap. 8.

2. Episcopum non posse ex hoc cap. etiam extra visitationem corrigere, & punire clericos seculares exemptos ab Episcopo, & alteri inferiori Ordinario seculari intra diocesim existentes subiectos, de-

clum refert Attuendar. in addit. ad recopilat. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. n. 9. & Ego ipse de rati. de officio & potestate Episcopi p. 3. allegat. 74. n. 4. prop. fin. ubi etiam quoddam text. in præfenti non detegat consuetudini immemoriali, ex Seraphin. de c. 417. n. 7. nec corrigi Extraneus, cum Matthæus 3. de heret. inter communes, & c. Cened. ad Clementinas collect. 1. 4. nom. 9. cum seqq.

Conservatorie litteræ in quibus vim habeant?

CAPVT V.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.

2. Doctores de Conservatoriis, & literarum conservatorum materia tractantes.

3. Conservatoria Regularibus concessa non fuerunt sublati ex decreto cap. 20. sess. 24.

4. Religiones non habentes Conservatores possunt illos eligere per communicationem prælegatum cum aliis eos habentes.

5. Abbas Ordinis Olivetani potest eligi in Conservatorem, si Episcopus in Synodo eum deputaverit in-

dicem synodalem.

6. Milites Hierosolymitanos non officii consuetudo Gregorij XV. de Conservat.

7. Regularis etiam elapsæ tempore præfixæ in constit. Gregorij XV. de Conservat. illis iuxta eam formam eligere possunt.

8. Conservatores Regularium procedere non possunt contra debitores ex causa simili.

9. Conservator ut suspensus a rectoriariis potest.

10. Conservatoria aliqua non dicuntur post quinque mens.

^a Cap. 1. & c. 11. de off. deleg.

Insuper, cum nonnulli, qui sub pretextu quoddam super bonis, & rebus, ac iuribus suis diuersis eis iniuriæ ac molestiæ inferantur, a certis iudicibus per litteras Conservatorias deputari obtinent, qui illos à molestiis, & iniuriis huiusmodi teneant, ac defendant, & in possessione, seu quasi, bonorum, rerum, ac iurium suorum manu teneant, & conservent, nec super illis eos molestari permittant, eiusmodi litteras in plerisque contra concedentis mentem in reprobam sententiam detorqueant: idcirco nemini omnino, cuiuscumque dignitatis & conditionis sit, etiam si Capitulum fuerit Conservatoris litteræ, cum quibuscumque clausulis, aut decretis, quorumcumque iudicem deputazione, quocumque etiam alio pretextu, aut colore concessæ, suffragentur ad hoc, ut coram suo Episcopo, siue alio superiore Ordinario, in criminalibus, & mixtis causis accusari, & convenire, ac contra eum inquiri, & procedi non possit: aut quo minus, si qua iura ei ex cessione competierint, super illis liberè valeat apud iudicem Ordinarium conveniri. ^a In civilibus etiam causis, si ipse actor extiterit, aliquem ei apud suos conservatores iudices in iudicium trahere minimè liceat. ^b Quod si in causis, in quibus ipse reus fuerit, contingerit, ut electus ab eo Conservator ab actore suspectus esse dicatur: aut si qua inter ipsos iudices, Conservatorem, & Ordinarium, controversia super competentia iurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, & donec per arbitros in forma iuris electos, super suspitione, aut iurisdictionis competentia fuerit iudicatum.

Familia

Familiaribus verò eius, qui huiusmodi litteris Conseruatoris tueri se solent, nihil illa proficiat, præterquam duobus duntaxat, si tamen illi Propriis eius sumptibus vixerint. Nemo etiam similium litterarum beneficio, & ultra quinquennium gaudere possit. Non liceat quocunque Conseruatoribus iudicibus vllum habere tribunal erectum. & In causis verò mercedem, aut miserabilium personarum, huius sanctæ Synodi super hoc decretum in suo robore permaneat. & Vniuersitates autem generales, ac Collegia Doctorum, seu Scholiarum, & regu- laria loca, necnon hospitalia, actu hospitalitatem seruantia, ac Vniuersitatem, Collegiorum, locorum, & hospitalium huiusmodi persone in præsentî canone minimè comprehensa, sed exemptæ omnino sint, & esse intelligantur.

1. Vnde Salzedad Bernard. in præf. cap. 3. vers. nec possunt Fr. Emman. d. quest. regul. com. 1. quest. 65. Guttier. præf. lib. 3. Farin. consil. 68. n. 20. Campan. in diuersis canon. rub. 12. cap. 1. n. 24. cum segg. Aloy. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 138. part. 2. Franc. Leon. in thesaur. fori Eccles. p. 2. cap. 3. n. 102. cum segg. Modern. de suspens. ad sanctiss. part. 2. c. 11. & n. 7. Sanch. in consil. moral. tom. 3. lib. 6. c. 2. dub. 3. n. 11. & 12. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 106. & n. 17.

2. De Conseruatoribus & litterarum conseruatoriarum materia, vide Doctores per text. ibi in cap. 1. de officio deleg. lib. 6. vlyest. in sum. verb. Conseruator, Azuead. ad tit. 8. lib. 1. n. 1. cum recap. Mendos. de signatura graua. p. 1. de Conseruatoria, Cabedo diuersorum iur. argument. lib. 3. cap. 18. Molin. de iustis. præf. 5. diuis. 29. Guttier. d. quest. 9. Fr. Emman. d. quest. 65. Aloy. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 899. & d. decis. 138. Ioan. à Cruce de statu relig. lib. 2. cap. 10. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prælat. com. 1. quest. 47. Portel. in dub. regular. verb. Conseruatores, Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resolu. 33. Ceual. commun. contra commun. tam. 4. quest. 797. n. 793. cum segg. Campan. & Franc. Leon. citatis locis, non vltimè Mendez à Castro in præf. Lusitana p. 2. l. 2. cap. 1. n. 21. cum segg. Tambur. de iure Abbacum tom. 3. disp. 17. Gabr. Pereira Lusit. decis. 118. n. 15. & 16. Alexandr. Monet. in præf. vlt. de Conseruatoribus. Et vltra constitutionem Clementis VIII. incip. Sanctissimus, de anno 1592. emanauit alia Gregorij XV. incip. Sanctissimus, de anno 1621. quam retuli d. alleg. 106. n. 55. & post me Mallibr. de Synodo Episcopi cap. 3. p. 1. dub. 8. in qua constitutione Gregorij XV. inter cætera statutum est, vt coram Conseruatoribus Regulares conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut retrahere non possunt, ita vt memorari Conseruatores in quibus, in quibus Regulares, & alij actores fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in his tantum, in quibus rei extiterint, quibus verò minimè subiacere fuisse facultatem, quam habent Conseruatores defendendi Regulares à manifestis iniuriis, ac violentiis, dummodo obseruent formam præscriptam constitutionibus Innocentij IV. & Bonifacij VIII. relatis in cap. 1. & fin. de officio deleg. lib. 6. refo. decisum Ego ipse d. alleg. 105. in fine secundum Lugdunens. imprell.

3. Conseruatorias Regularibus concessas, quas Concil. in præsentî saluas esse voluit, non fuisse sublatas ex decreto cap. 10. sess. 24. tenet Aldan. in compendio canon. resolu. lib. 4. tit. 8. n. 10. vbi refert sic decisum fuisse sub die 18. Ianuarij. 1594.

Conseruatorum Regularium priuilegia cum ex dispositione Pij. extendantur ad tres dietas, & sic possit eorum iurisdictioni extendi ad plures Episcopatus, & ex dispositione Gregorij XIII. tenentur dicti Conseruatores, & Regulares notificare huiusmodi electionem, & deputacionem Conseruatorum Ordinario loci, debet illa fieri non solum

Ordinario Prædicti loci sed etiam omnibus Ordinariis, ad quorum dioceses se extendit eorum facultas, seu iurisdicção, ita Aldan. d. l. 8. n. 11. vbi attestatur sic fuisse resolutum sub die 11. Iulij. 1620.

Religiones Conseruatores non habentes, illos eligere possunt per communicationem priuilegiorum cum aliis eos habentibus, stante dispositione cap. fin. de officio deleg. lib. 6. vbi habentur et verba quod plerumque à Sede Apost. Conseruatores conceduntur; ergo cum de facili concedantur Conseruatores, veniunt sub excommunicatione priuilegiorum. Ita Aldan. vbi sup. vbi ait sic decisum sub die 12. Septembris 1620.

Abbas Ordinis Oliuetani potest eligi in Conseruatore, si Episcopus in Synodo eum deputauerit iudicem synodalem. Ita Sel. in select. canon. cap. 12. n. 4. vbi tenet ita fuisse resolutum sub die 2. Martij. 16. Vtrum autem Abbates, Priores, & cæteri Prælati Regulares hodie in Iudices Conseruatores eligi possint, vide nouissimè Tambur. de iure Abbacum tom. 3. disp. 17. q. 4.

Milites Hitolymitanos non afficit dicta constit. Gregor. X. Vni quicquid Conseruatores, & non quoad iudices ordinarios habentes ordinariam iurisdictionem intra limites suorum Prioratuum, Sel. citatus loco, vbi testatur ita resolutum in Molestiana 6. Februarij. 1627.

Regulares, qui in tempore sibi in dicta constitutione Gregorij XV. præfixo, Conseruatores eligere non curauerint, dicto tempore elapso quandoque eis libuerit, Conseruatores iuxta formam dictæ constitutionis eligere possunt; Sel. d. cap. 12. n. 7. vbi dicit sic resolutum sub die 18. Septembris 1627.

4. In civilibus etiam causis, &c.] Vide Fr. Emman. d. quest. 65. art. 2. Ioan. à Cruce d. c. 10. dub. 6. concl. 2. Ceual. d. quest. 797. n. 792. cum segg. Fr. Ludouic. Miranda d. 3. 47. art. 7. concl. 5. & 6. Portel. in dubiis Regularibus verb. conseruatores n. 7. Hieron. Roder. d. resolu. 33. n. 12. & n. 26. Franc. Leon. d. c. 3. n. 101. Guttier. præf. lib. 3. q. 9. & n. 8. & lib. 4. q. 6. per totum. Cabed. d. c. 18. n. 3. Campan. d. cap. 13. n. 20. metipsum d. alleg. 106. n. 40. Mendez à Castro d. part. 2. lib. 2. c. 3. n. 30. in fine.

5. Quod si in his causis, &c.] Conseruatorum vt suspensum recitari posse per hoc decretum, tenet Ceual. d. tom. 4. q. 897. n. 779. cum segg. quem refero d. alleg. 106. n. 35. Campan. d. cap. 13. n. 25. in fine, contra Azorium per eum citatum.

6. Donec per arbitrium in forma iuris electis, &c.] Loqui de conseruatoribus electis à patribus ad vnam, vel alteram causam, non habentibus, nec valentibus habere Tribunal erectum, dicit Anguian. in præf. de ligibus lib. 3. contron. 33. n. 4. De practica procedendi ad eligendos huiusmodi arbitros, vbi contentio fuerit inter Conseruatorum & Ordinarium, vide Ceual. commun. contra commun. tom. 4. q. 897. n. 741. cum segg. & n. 775. Mendez à Castro in præf. Lusitana p. 2. lib. 2. c. 3. n. 28. vbi addit

5. Per suspensionem ab Ordinibus, &c.] Decernit S. Synodus in praesentia, quod si postquam ab Episcopo suo etiam per edictum publicum moniti fuerint honestum habitum clericalem illorum Ordini & dignitati congruentem, & iuxta ipsius Episcopi ordinationem, & mandatum non detulerint, per suspensionem ad Ordinibus, ac officio, & beneficio, ac fructibus reddendis, & prouentibus ipsorum beneficiorum, necnon si semel correcti denuo in hoc deliquerint, etiam per priuationem beneficiorum huiusmodi coërceri possint, & debeant.

4. Postea verò contra huiusmodi non deservientes habitum clericalem emanavit constitutio Sixti V. incip. Cum sacrosanctum, sub dat. 5. Id. Januarii 1588. in Bullario nouo tom. 2. pag. 653. ubi Clericis, & Militibus, qui in hac vrbē praesentes in habitu clericali, ac tonsura, ac Milibus in militari non incederent, mandaturque super his edictis sub certo termino non obediunt, praeter alias penas contra eos inflictas sine vlla alia monitione ipso facto priuati declarant, quibuscumque dignitatibus, administrationibus, officiis, Canonatibus, & Praebendis, ac beneficiis etiam simplicibus, & praestimoniis per eorum quolibet in titulum, commendam, vel alias pto tempore obtentis, necnon pensionibus, & fructibus, ac praediis, bonisque Ecclesiasticis huiusmodi quocunque modis eis resecutari, vel resecutandi, omnique iure sibi in eis, vel ad ea quomodo libet competenti; huius constitutionis meminit Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 15. n. 56. Sed hanc Constitutionem dum disponit cum pena priuationis ipso iure beneficii, hoc respectu & parte non esse vlu receptam in Hispania asserit Nicol. Garc. de benefic. pari. 7. c. 1. n. 24. quem refert nouissimè Salgado de supplic. ad Sanctiss. p. 1. cap. 2. num. 137. versum constitutionem.

3. Deinde idem Sixtus V. per aliam suam constituit. incip. Pastoralis, sub dat. pridie Calend. Februarij eiusdem anni 1588. declarat aut habitum clericalem non teneti deservere clericos non recipientes pensionem, fructus, aut praedia, vel bona Ecclesiastica sibi in vna, vel pluribus vicibus resecutata, & concessa summam, seu valorem annum 60. ducatos aut de Camera infimum non excedentes, seu excedentia.

6. Et insuper declarat non teneri in habitu, & tonsura clericali incedere inseruientes Palatio Apostolico in inferiutibus ministeriis, vt sunt paraphernarij, credentiarij, & similes, qui pensiones, aut fructus, bonave Ecclesiastica loco pensionum vsque ad quameunque summam & valorem percipiunt. Declarat etiam eos clericos, aut milites, quibus pensiones, aut fructus, bonave, aut praedia Ecclesiastica ad quameunque summam resecutata, aut resecutari concessa sunt non aliter ad gerendum militarem habitum teneri postquam pensiones, fructus, aut alia praefata cum effectu exigere, aut percipere cœperint, vel per eos iterit quominus

exigant, vel percipiant, harum constitutionum tenorem referunt. Quatant. in summ. Bullarj, verb. Habitus clericali, Puaec. in praxi Episcop. pari. 2. cap. 3. n. 13. pag. 129. & 130.

Ex quibus non requiri duas vestes longas in clerico, ex Vuald. recepit dicit Nicol. Garc. de benefic. pari. 7. c. 1. n. 23. sed sufficere quoddallium perueniat ad talos, tota verò tegat genua, resoluente Jacob. de Grassi. in auct. dec. pari. 2. lib. 3. cap. 5. num. 3. Vuald. in candelaeuro pari. 3. ad fin. in explicat. Bulla Sixti V. de habitu & tonsura n. 9. & vers. quarta asserit, Petr. de Ledesma in summ. p. 2. tra. 7. cap. 2. prope conclus. 14. circa fin. Nouat. de nouo iure Pontific. concil. 117. n. 6. Diana moral. res. p. 4. tra. 1. res. 91. & deum requiri vestem superiorem clericalem, quoz cooperiat inferiorem quamuis laicalem, ex Franch. & Scacc. asserit Carol. de Grassi. de effectibus clerice. effect. 1. num. 1186.

Disposuimem Clem. quoniam, de vita, & honest. cleric. quam innouat, & ampliat Concilium praesens, & supra citatas Sixti V. Constitutiones, non habere locum io clerico, qui semel habitum dimisit, cum in eis requiratur vt tantum perseueret vt publicè pto laico existimetur, tenent. Farinat. d. 98. n. 68. Puaec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 3. n. 14. vers. excusatur Prospe. de Augustino in addit. ad Nouat. in summ. Bullarj, verb. habitus clericali, Aloy. Rice. in collect. dec. pari. 4. collect. 956. limit. 3. Vgolin. de officio Episcopi c. 12. §. 6. n. 3.

Nec in clerico, qui ratione paupertatis habitum proprio Ordini congruentem gestare non valuerit, vt per Aloy. Rice. d. collect. 956. limit. 2. Zypx. in analytica postremi iuris Eccles. enarrat. lib. 1. tit. de vita, & honest. cleric. num. 7. Vgolin. d. cap. 1. num. 3. vers. quoniam, Carol. de Grassi. d. effect. 1. num. 1175. Decian. tra. crimin. tom. 1. lib. 4. cap. 9. ubi exemplificat quando clericus esset ita pauper, vt non posset propter paupertatem alias vestes inuenire, nisi laicales sibi donatas.

Nec in clerico, qui non potest propter infirmitatem tonsuram deservire, Capell. Tholof. dec. 104. Thom. Azzius in tra. de infirmis. p. 2. in verb. clerici, num. 12. Zypx. ubi supra, Vgolin. d. cap. 12. num. 3. vers. quoad tonsuram, Aloy. Rice. d. collect. 956. limit. 1. Bellet. d. de disciplina cleric. §. 17. num. 9. Carol. de Grassi. d. effect. 1. num. 1171. Thom. Valac. tom. 1. all. §. 1. num. 9.

Nec clerico, qui propter aliquod verisimile periculum transformari cogetur, vt per Rubin. dec. 91. pari. 2. Aloy. Rice. d. collect. 956. limit. 4. Zypx. d. de vita, & honest. cleric. n. 7. Puaec. d. c. 3. num. 14. vers. excusatur.

Nec in clerico, qui domi suaz, & in occulto habitum dimittit, vt per Vgolin. d. cap. 12. n. 3. vers. 4. quem refert d. alleg. 9. n. 19.

Nec in clerico, qui ex necessitate itineris, vel peregrinationis habet vestes breuiiores, vt per Bellet. d. de disciplina clericali, §. 1. 6. num. 14.

Voluntarius homicida, quantumuis occultus, omni Ordine ac beneficio careat: casualis autem, aut vim vi repellens ex causa, ab Ordinario loci, aut Metropolitano cognita causa, ac probatis precibus dispensetur.

CAPVT VII.

1. Doctores referuntur de materia huius text. agenter.

2. Loquitur de homicidio ex proposito, & per insidias, & volute.

3. Homicidium

3. Homicidium per industriam, & per insidias, & ex proposito requiritur.
4. Mandans aliquem baculo verberari eo expresso ne occideretur, si mandatorius armis percussit, & occiderit, non intelligitur incidisse in hoc decretum.
5. Censuræ Ineconsulti non possunt subitari à Gubernatore civitatis.
6. Etiam Ordinum maiorem comprehendit.
7. Non extendatur ad pensiones.
8. Dispensare non potest Episcopus in irregularitatibus promeritis ex homicidio voluntario occulto, vel manifesto.
9. Non operatur omnimodam impossibilitatem, sed difficultatem praxiorem.
10. Dispensare potest Episcopus in irregularitatibus promeritis ex homicidio casuali.

11. Dispensare potest Episcopus cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere.
12. Irregularitas nulla videtur ex homicidio merè casuali quo nulla fuerit poenitentia admissa culpa.
13. Irregularitatem, qua contrahitur ex homicidio voluntario, non contrahit mandatus communis homicidium in personam unius, si committatur in personam alterius.
14. Irregularitas non incurritur, quia omni diligentia, ut praeveniret, adhibita, dum operatur res licita datus, solo casu foris homicidium commissi.
15. Doctores refertur de intellectu hominis verbum agentes.
16. Capitulum Sede vacante, & Prælati inferiores, au comprehendatur hic sub appellatione Ordinarii loci.
17. Cognita causa in hac materia preest fieri ab Ordinario sine ordine, & figura iudicis.

4. Exod. 11. Est. c. 1. de homicidio. & Cap. inquisitioni de secretis. & Cap. com non ad hominem de ied. & Cap. ita deat. 10. dicit & cap. significat in de homicidio.

Cum etiam qui per industriam occiderit proximum suum, & per insidias, ab altari cauedi debeat, a qui sua voluntate homicidium perpetraverit, etiam si crimen id nec ordine iudiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad sacros Ordines promoveri possit, nec illi aliqua Ecclesiastica beneficia, etiam si curam non habeant animarum, conferri liceat, si sed omni Ordine 7 ac beneficio & officio Ecclesiastico d perpetuo careat, si si verò homicidium non ex proposito, sed casu, & vel cum vi repellendo, ut quis se à morte defenderet, fuisse commissum narretur: quam ob causam etiam ad sacrorum Ordinum, & alterius ministerium, & beneficia quæcumque, ac dignitates iure quodammodo dispensari debeat, committatur n loci Ordinario, aut ex causa Metropolitano, seu viciniori Episcopo, qui non nisi causa cognita, & probatis precibus, ac narratis, nec aliter, dispensare possit.

1. Vnde Rebuff. in praxi beneficiorum de dispensatione de corpore qui ad finem Nauar. in man. cap. 27. num. 139 & seq. & num. 150. & cons. 37. in antiquis tit. de temporibus ordinat. alius cons. 40 sub tit. de homicidio in nouis, & in c. si quando, excepti. 9. de rescript. Couar. in Clem. si foris p. 2. §. 3. num. 6. Valenzuel. cons. 128. num. 34. et. 2. Ludouic. Lop. in instrum. consens. p. 2. cap. 93. Henriquez in summ. lib. 1. c. 19. Sayr. in floribus decis. sub tit. de tempor. ordinat. de c. 19. Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 97. littera B. vers. unde aatem, Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 1. per. et. Valer. Reginald. in praxi fore. parit. lib. 3. o. trall. 3. num. 154. Armentar. addit. ad recip. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregular. n. 3. cum segg. Molfd. in summ. Theolog. moralis trall. 6. c. 7. num. 39. Campan. in diversis causis rub. 11. c. 13. d. n. 65. & d. n. 128. & n. 141. Monet. de cunctis. ultim. volunt. cap. 6. num. 122. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. refel. §. 2. c. 23.

2. Qui sua voluntate homicidium perpetraverit, &c. Loqui in homicidio ex proposito, & per insidias, & volito simpliciter, tenet Scil. in seclis Canon. c. 18. num. 8. vbi ait ita fuisse resolutum sub tit. 11. Augusti 1109. Aloyf. Ricc. in praxi verum fore Eccles. refel. 446. in praxi. Eleganter Fr. M. Franciscus de Atauo in l. 1. §. 5. Thoma tom. 1. quest. 76. art. 4. dub. 4. num. 13. pag. 402. vbi quod homicidium voluntarium est voluntis directæ, aut in se, aut in causa, quæcumque sit illa, in qua fuit præuium & nihilominus homo, vult causam illam: causale verò est volitum indirecte, & ratione negligentie dum taxat, propter quam non fuit præuium, neque intentum directè.

3. Et requirere homicidium per industriam, & per insidias, & ex proposito, refertur decium Nicol. Garc. de benef. part. 7. c. 11. num. 44. in 2. declar. Armentar. in addit. ad recip. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregular. n. 8. in fine. Ego ipse d. alleg. 19. n. 49.
4. Vnde is, qui mandauit aliquem baculo verbera-

re eo expresso ne occideretur, si mandatorius armis percussit, & occiderit, non intelligitur incidisse in hoc decretum, adeò vt omni Ordine, acque beneficio & officio Ecclesiastico absque spe dispensationis petendo ceteri debeat, vt refertur decium Campan. in diversis causis rub. 11. c. 13. ante num. 145. Armentar. d. loco 3.

Canonicos lreconsultos non posse subitari à Gubernatore civitatis in ipsius locum in eius absentia, Sel. d. n. 8. vbi testatur ita fuisse resolutum orna Aleitro 6. Marig 1630.

Ad omni Ordine. Etiam minori, vt interpretatur Cou. in Clem. si foris part. 2. §. 3. num. 5. in fine, Hentig in summ. lib. 14. cap. 19. §. 1. littera D. Aloyf. Ricc. in praxi ante refel. 504. num. 1. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi part. 12. alleg. 39. num. 60. vbi etiam quod nec in lulceps militari et potest.

Ac beneficio. Non extendi ad pensiones, refertur decium Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 1. n. 36. Armentar. d. lib. 7. de irregular. n. 2.

Episcopus dispensare non possit in irregularitatibus promeritis ex homicidio voluntario occulto, aut manifesto, neque ad Ordines minores, neque etiam ad beneficium simplex obtinendum resolutum Nazze in man. cap. 27. n. 194. vers. septimo & n. 240. vers. quarta. & consil. 17. in antiquis alius 13. in nouis de homicidio Sayr. in floribus decis. refel. 446. Molfd. de irregular. lib. 3. cap. 48. in fine. Salzed. ad Bernard. in trall. cap. 97. littera A. vers. unde aatem, in fine. Valer. tom. 4. diff. 7. q. 19. pand. 3. §. 5. Petr. de Aragon. in l. 2. §. 4. art. 8. in fine Tolit. in instrum. Sacerd. l. 1. c. 3. Hentig licet dubius, d. c. 19. §. 1. l. 2. D. & lib. 13. c. 17. §. 1. Sayr. de censur. lib. 6. c. 7. n. 14 & 15. Farinaz. in praxi crimin. part. 5. q. 119. tit. 14. n. 62. Ego ipse d. alleg. 39. n. 59. Et Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 2. §. 8. art. 9. Villalob. in summ. part. 1. trall. 2. diff. 28. num. 10. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. refel. §. 2. c. 24.

8. Perpetuo

9. *Perpetua carcer.*] Hæc verba non operari omnimodum impoſſibilem, ſed difficultatem præmaximam, tener Campan d. cap. 23. n. 12. quem ſoluto Ego ipſe d. alleg. 39. n. 63.
10. *Si vero homicidium non ex prepoſito ſed caſu &c.]* In irregularitatibus provenientibus ex homicidio caſuali poſſe Episcopum diſpenſare ad Ordines minores, & beneficium ſimplex obtinendum ad ſacros Ordines, ſi homicidium caſuale ſit occultum, reſolunt Navar. d. cap. 17. num. 40. verſ. quando; Henric. d. lib. 1. cap. 15. n. 2. littera X. Zerolan præſent. Episcopos 5. verſ. diſpenſatio, Agid. de Conſue. de Sacrament. tom. 2. diſpoſ. 18. num. 111. verſ. poſſet; Illicon, Roder. d. reſol. 52. n. 23. Bonacin. de cenſur. diſpoſ. 7. queſt. 4. puncto ult. num. 41. Homobon. de Bonis de exactione Eccleſiaſtica, tract. 3. queſt. 69. in fine part. 1.
11. *Vnde Episcopum diſpenſare poſſe cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere.* cum huiusmodi homicidium caſuale dicatur, poſt Navarr. Henric. reſolunt Aloyſ. Ricc. in præſent. rerum ſeri Eccl. deciſ. 521. in 1. edit. aliis reſol. 4. n. 2. & 3. in 2. edit. Bonacin. d. diſpoſ. 7. q. 4. puncto ult. n. 7. Ego ipſe alleg. 39. n. 50.
12. *Ex homicidio merè caſuali cum nulla penitus fuerit admiſſa culpa, & in quo non dabatur opera rei illicitæ, nullam oriiri irregularitatem, reſert deciſum Armemar. d. l. 7. de irregul. n. 3.*
13. *Mandante committi homicidium in perſonam vniuſi, ſi committatur in perſonam alterius, non dici incidiſſe in irregularitatem, quæ contrahitur ex homicidio voluntario, attestatur reſolutum Armemar. d. l. 7. de irregul. n. 4. Aloyſ. Ricc. in præſent. rerum ſeri Eccl. deciſ. 412. Campan. d. l. 23. n. 84. Ego ipſe d. alleg. 39. n. 52.*
14. *An is, quiſ omniſi diligentiæ, vt præcaueret, adhibita, dum operam rei licitæ daret, ſolo caſu fortuito homicidium commiſiſſet, irregularitatem incurrat, adeo vt Ordines ſuſcipere, & beneficia obtinere abſque diſpenſatione non valeat, ſtante hoc decreto: Non inciſiſſe referunt deciſum Armemar.*

dat. d. l. 7. de irregul. n. 6. Nicol. Garc. de benef. p. 2. n. 53. in 1. declar.

[Vel vim repellendo, &c.] Circa intellectum horum verborum inſudant Maiol. de irregul. d. 1. cap. 1. num. 10. verſ. 10. & lib. 5. cap. 48. num. 10. & 11. Paul. Conſitol. reſponſ. moral. lib. 6. queſt. 34. n. 3. Auil. de cenſur. part. 7. diſpoſ. 3. ſect. 1. Franc. Leo in reſol. ſeri Eccl. part. 1. cap. 9. num. 39. Sayr. de cenſur. lib. 7. c. 7. n. 22. Valer. Reginald. in præſent. rerum ſeri Eccl. lib. 30. tract. 2. n. 12. Conin. k. de Sacrament. tom. 2. diſpoſ. 18. n. 7. latè Cened. præſent. & cauon. queſt. lib. 1. queſt. 24. n. 13. cum ſeqq. Campan. in diuerſorum Cauon. rub. 21. c. 23. num. 51. Bonacin. d. diſpoſ. 7. queſt. 4. puncto 6. n. 3. cum ſeqq. Fatia. fragment. canon. part. 3. littera I. num. 475. Bellet. diſpoſ. clerical. part. 1. tit. de diſciplina clericali §. 5. num. 19. cum ſeqq. Ego ipſe d. alleg. 39. num. 54. Hieron. Roder. compend. queſt. regni. reſol. 15. num. 73.

Habere etiam locum cum agitur de repellendo vi illata patri, dicit reſolutum Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 11. n. 53.

Locum Ordinaria. An etiam Capitulo Sede vacante vide Ludouic. Beiam reſponſ. caſuum conſue. part. 4. caſa 37. verſ. ſtandum nullus. Campan. d. c. 23. num. 46. Henric. d. lib. 1. cap. 20. §. 1. in fine, Doctores, quos plena manu reſert d. alleg. 39. num. 6. vbi num. 17. de Abbatibus, & aliis Prælatiſ inferioribus habentibus iurisdictionem ordinariam, & quaſi-Episcopalem, & num. 18. de Superioribus Religionum, & num. 19. de Archiepiscopo in actu viſitationis.

Qui non niſi cauſa cognita, &c.] Hanc cauſæ cognitionem poſſe fieri ab Ordinario ſine Ordine & figura iudicij, & teſtibus non receptis in forma iudicij, nec iurantibus, multis ſignat Sanchez de materia. lib. 3. diſpoſ. 8. n. 4.

Episcopos valens ex priuilegio punire ſubditos alienos, non poteſt punire clericos alienos reos criminum etiam atrocium, niſi ex proprijs clericorum Episcopis, aut perſona ab eo deputande interuentu.

C A P V T V I I I.

1. *Inter quibus loquatur.*

2. *Episcopus loci delicti condemnat clericum delinquentem ſi ibidem inueniatur.*

3. *Episcopus loci ubi ſuit commiſſum delictum, poteſt in priua inſtantiâ de illo cognoscere quæcumq; non ſu Ordinarius domesticus delinquentis.*

PATEREA, "quia nonnulli, quorum etiam aliqui veri ſunt Paſtores, ac proprias oues habent, alienis etiam ouibus præſeſe quærun, & ita alienis ſubditis quandoque intendunt, vt ſuorum curam negligant, quicumque etiam Episcopali prædictis bignitate, qui alienos ſubditos puniendi priuilegium habuerit, contra Clericos ſibi non ſubditos, ſed contra Ma- gnoſ in ſub Alpibus Imper. c. 14. & 15.

Præſertim in ſacris conſtitutis, quorumcunque etiam atrocium criminum reos, niſi cum proprijs iſorum Clericorum Episcopis, ſi apud Eccleſiam reſederit, aut perſonæ ab ipſo Episcopo deputandæ interuentu, nequaquam procedere debeat, alijs proceſſus, & inde ſecura quæcumque viribus omnino careant.

1. *Loqui de iis, qui virtute priuilegij animaduertere volunt in non ſubditos, aliſ Aldan. in compend. Canonice. reſol. lib. 5. tit. 10. n. 8.*

2. *Episcopus enim loci delicti inſtituit iuri communi, de quo in cap. poſſuſſi, & in cap. vlt. de foro*

comp. quibus ſcribitur probatur Episcopum loci delicti condemnare clericum delinquentem, quod videtur intelligi, ſi ibidem talis clericus delinquens inueniatur, Burt. in d. cap. vlt. num. 6. & ibi Felin. num. 8. in fine, Grammat. conſil. 127. num. 56. cum ſeq. Menoch.

Menoch. *confil.* 2. num. 30. Decian. *in trakt. crimin.* lib. 4. cap. 16. num. 12. Vel nisi de morte remittatur, Clement. *pastoralis*, 5. verum, de re iudic. vbi Inol. num. 64. & Card. num. 12. *versidenique*, D. Barbosa in *Libris absens*, 5. p. unde, in *art. de foro delicti* n. 3. vbi num. 124. subdit quod inter Ecclesiasticos sit etiam remissio.

3. Potest enim ratione delicti Episcopus loci, vbi

fuit commissum, cognoscere in prima instantia, quamvis non sit Ordinarius domicilij delinquentis, vi refert decisiu Frane. Leo in *thesaur. fori Eccles.* part. 2. cap. 1. num. 5. quia Concil. *infra sess.* 24. de *reformat.* cap. 20. non fuit illis modis legitimis, quibus quis ex laici dispositione mittitur forum, ut ostendi de officio, & potest. Episcopi part. 3. alleg. 81. num. 14.

Beneficia vnius diocesis nullo pretexto vniuntur beneficiis aliterius diocesis.

CAPVT IX.

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.
2. *Præstimonium an sint beneficia Ecclesiastica.*

A Dionysio Papa Vi-
detur. *Quid sit*
tin. c. 1. n. 1
c. Ecclesiasticus
1. q. 6. p. 1
floscul. de his
que sunt iuri
per & in 12
lect. 14. de
reformat. c.
23. in fin. &
c. 17.
8 Supra lect.
7. c. 4. & 7. c.
infra lect.
24. de refo.
c. 13. & 15.

ET, quia iure optimo distinctæ fuerunt dioceses, & parochiæ, ac vnicuique gregi proprii attributi Pastores, & inferiorum Ecclesiarum Rectores, qui suarum quisque eorum curam habeant, vt ordo Ecclesiasticus non confundatur, aut vna & eadem Ecclesia duarum quodam modo diocesum fiat, non sine graui eorum incommodo, qui illi subditi fuerint, beneficia vnius diocesis, etiam si parochiales Ecclesiæ, Vicariæ perpetuæ, aut simplicia beneficia, a seu *præstimonium*, aut præstimoniales portiones fuerint, etiam ratione agendi cultum diuinum, aut numerum beneficiatorum, aut alia quacumque de causa, aliterius diocesis beneficio, aut monasterio, seu collegio, vel loco etiam pio perpetuo non vniuntur, decretum huius sanctæ Synodi super huiusmodi vniionibus in hoc declarando.

Vide Paul. Fusc. de *Visitat.* lib. 2. cap. 16. num. 24.
Zerolin *in praxi Episcop.* part. 1. vbi h. vno. § 8.
Nicolaus Gare. de *benefic.* part. 12. cap. 2. num. 83. Valer.
Reginald. *in praxi forei* par. 1. lib. 30. tract. 3. n. 302.
Aloy. Ricc. *in praxi* *reformat.* forei *Eccles.* dec. 492. in
1. ed. alia res. 383. num. 5. *in 2. ed.* Hie-
ron. Roderic. *in compendio quest. regular.* res. 163.

n. 11. Sanch. *in præcepta Decalogi* tom. 2. lib. 7. c. 29.
n. 18. *in præceptis de officio*, & potest. Episcopi part. 3.
alleg. 66. n. 9.

a seu *præstimonium*] An sint beneficia Ecclesiastica, latè disputati in *tract. de iure Ecclesiæ*, lib. 2. c. 8. & ibi citatis addo Suar. de *Relig.* tom. 1. lib. 4. de *Simonia* cap. 25. n. 2.

Beneficia Regularia conferantur non nisi Regularibus acti, aut qui esse debeant.

CAPVT X.

1. Doctores referuntur de materia cap. agentes.
2. Beneficia S. Ioannis Hierosolymis comprehenduntur sub hoc decreto.
3. Regulares etiam Canonici sunt incapaces beneficii simplicis.
4. Milites Regulares S. Iacobi, & alij similes sunt capaces beneficii um secularium.
5. Equites Capituli Religionis S. Stephani præfari possunt ad Ecclesiam seculares.
6. Canonici sancti Georgij in Alga potest admitti per Datarum ad parochialem Ecclesiam sine resignatione.
7. Beneficia regularia que?

8. Religiosus vnius Religionis non est capax beneficii alterius Religionis.
9. Religiosus non est capax beneficii alterius monasterij eiusdem Ordinis.
10. Beneficium regulare administrationem non habens dari potest hu, qui habuit nondum suscipere, modo illum suscipere, & professionem emittere teneantur.
11. Beneficia administrationem habentia dari possunt his solum qui professionem prius emiserunt.
12. Beneficia regularia secularibus, & e converso in subsidium dari possunt.
13. Beneficia regularia quando dicantur dari in subsidium secularibus, & e contra.

a Cap. cum
de beneficio
de præbend.
in 6. c. infra
lect. 11. c. 11.
c. 11. c. 11.
de reg. &
mon. Deut.
1. c. cum
causam de
elect & c.
quodam de
Apo

Regularia beneficia, in titulum Regularibus professis provideri consueta, cum per obitum, aut resignationem, vel aliis illa in titulum obtinentis vacare contingerit, his religiosis tantum illius Ordinis, & vel iis, qui habitum, omnino suscipere, & professionem emittere teneantur, & non aliis, ne vestem lino, lanaque contextam induant, conferantur.

Vide Nauarr. *confil.* 9. de *præbend.* in *antig.* aliis
confil. 11. de *statu monach.* in *nom.* Sayr. in *floribus* dec. sub alio de *præbend.* dec. 1. Flamin. Patil.
de *resignat. benefic.* lib. 4. quest. 3. num. 2. Fr. Eusebian.

quest. regular. 1. quest. 34. art. 3. Zerolin *in praxi Episcop.* part. 1. 2. verb. *benef.* c. 1. § 5. Seraphin. dec. 1. 165.
& 1305. Mantica. dec. 68. num. 5. Azor. *in iust.* *inoral.*
part. 2. lib. 6. cap. 4. Aloy. Ricc. in *collet.* dec. part. 4.
collet.

colleſt. 763. & in praxi aurea reſoluit. 332. Gonzal. ad reguſ. 8. Cancell. gloſſ. 8. a princip. Nicol. Garc. de benef. part. 7. cap. 10. Franc. Leo in ſubſtancia ſum. Eccleſ. p. 1. cap. 3. num. 19. Viuiam. de interpretat. part. 2. lib. 1. cap. 1. ex num. 79. in nouiſſ. impr. Campan. in diuerſ. inſer. Canon. rub. 11. cap. 7. a num. 14. Sanchez in præcepta Decalogi lib. 7. cap. 19. a num. 27. Ioan. Anton. Maſſob. in ſua praxi habendi concenſum. præluſ. 7. cub. 21. a num. 2. Hicton. Roder. in compend. queſt. regul. reſoluit. 15 a num. 4. Anton. Fabric. de re benef. tit. de ſeculari & regulari benef. Cardinal. Tuck. i. littera B. cenſuſ. 67. Sebaſt. Ceſat. in reſol. de Eccleſiaſtica hierarchia. diſput. 14. §. 1. n. 2. Paul. Laymannia Theologia moralis. lib. 4. tract. 3. cap. 4. num. 1. & 2. Squillante de præluſ. clericor. cap. 4. n. 2. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. diſp. 9. q. 7. num. 18. Rot. in Ferrarior. ſub. 18. Aprilis 1611. coram Atreueren.

3. Comprehendi ſub hoc decreto beneficia Religionis S. Ioannis Hieroſolymitani, cenſuit Rota deciſ. 569 p. 2. rectem.

4. Regulares ſunt incapaces beneficij ſimplicis, etiamſi eſſent Canonici Regulares, nun autem hinc cuitati, iuxta diſpoſitionem cap. quod. De inmorem. de ſtat. monach. ſed hoc ex ſtylo concedi non debet, niſi inſtante Epilcopo pro neceſſitate, vel utilitate Eccleſie. Ita teſert deciſum Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 10. num. 31. 32.

5. Beneficiotum ſecularium, ſive ſimplicium, ſive curatorium, ex apices ſunt Milites Regulares militiz S. Iacobi de Spatha, alique huiusmodi non emittentes omnia ſua vota ſubſtantialia, ita reſerunt deciſum Nicol. Garc. in addit. ad ſuum tract. de benef. p. 1. cap. 4. num. 2. Ego ipſe de off. & queſt. Epilcopi p. 3. alleg. 57. num. 174.

6. Equites Capellanus Religionis S. Stephani Papæ & Mart. etiam habent proprias Eccleſias dictæ Religionis ſubiectas, præterituri poſſe ad alias Eccleſias ſeculares, ex lib. ſtatutorum, & conſtit. dicta Religionis fol. 24. ex Viuiam. dixi d. alleg. 57. n. 173.

7. Canonici S. Georgij in Alga admitti per Datatium ad Parochialem Eccleſiam ei reſignatam, ait Aldan. in compend. Canon. reſoluit. 3. tit. 4. num. 10. vbi atteſtatur ſic fuiſſe reſolutum in Feranen. 17. Nonembrii 1519.

8. Regularia beneficia] Quæ dicantur, latè tradunt Sanchez d. lib. 7. cap. 19. a num. 11. Hicton. Roderic. d. reſoluit. 15. num. 17. cum ſeqq. Ego ipſe d. p. 3. alleg. 17. num. 168.

9. Religiſiſ tantum illius Ordinis, &c.] Religioſum illius Religionis non eſſe capacem beneficij Regularis alterius Religionis, reſoluunt Rebuff. in praxi benef. tit. de diſpenſat. cum regulari a num. 2. Nauat. commento 4. d. Regular. num. 23. in princip. Fr. Emmanuel. queſt. regul. tom. 1. queſt. 34. n. 18. Gonzal. ad reguſ. 8. Cancell. gloſſ. 8. num. 96. cum ſeqq. Hicronym. Roderic. d. reſoluit. 15. num. 4. Sanchez d. lib. 7. cap. 19. num. 19. vbi num. 10. ſubdit nec Pontificem ſoluit eſſe concedere Regularibus gratiam aſſequendi beneficium alterius Ordinis, niſi tranſgrediendo illos ad in monaſterium, ad cuius ſcolationem beneficium aſſequuntur, & num. 31. hinc colligit integrum non eſſe duobus Religioſis diuerſorum Ordinum permutare beneficia regularia de licentia ſuorum Prælatorum, quia neuter eſt beneficij alterius capax, & citat Bellem. de permut. benef. p. 1. queſt. 11. num. 11.

10. Idem iuris eſſe quantum ad beneficia alterius monaſterij eiſdem Ordinis, reſoluunt Rebuff. in praxi benef. tit. de diſpenſat. cum regularib. a num. 2. Nauat. d. commento 4. de regul. num. 23. Barboſ. Colleſt. in Concil. Trid.

in princip. Fr. Emmanuel. queſt. regul. tom. 1. queſt. 34. art. 8. Sanchez. d. lib. 7. cap. 19. num. 19. Hicton. Roderic. d. reſoluit. 15. num. 9. o. part. cap. cum ſingula 5. probemus, de prebend. lib. 6. vbi id grauiſet interdictum, etque acceptantes ſunt ipſo iure inhabiles, & ineligibiles.

11. Vel in quo habitum, &c.] Ergo beneficium regulare dari poteſt hijs, qui habitum nondum ſuſceperunt, modo illum ſuſcipere, & profeſſionem emittete teneantur, Rot. in Carpenſitoraten. Priuatum 19. Aprilis 1619. coram bene mem. Buratto, inter eius impetras deciſ. 390.

Beneficia regularia adminiſtrationem non habentia, nec non qualiſvis Monachales, & Canonicales portiones Regularibus prouideri conſueſtas poſſunt Ordinarij collatores conſtere nedum eius Ordinis profeſſis, ſed etiam ſecularibus, qui habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittete omnino teneantur ita reſerunt deciſum Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloſſ. 8. num. 77. Piaſce. in praxi Epilcop. p. 1. cap. 5. num. 25. Sanchez d. lib. 7. cap. 4. n. 14. Hicronym. Roderic. d. reſoluit. 15. ſub. n. 4. Maſſob. in praxi concenſum præluſ. 7. dub. 2. a num. 9.

Ad beneficia verò buiſmodi adminiſtrationem habentia nullum eligi debere, niſi prius profeſſionem expreſſe emilerit, inuinit Puteus deciſ. 25. 4. lib. 2. n. correctis & expreſſe ſub die 12. Decembrii 1585. reſolutum fuiſſe atteſtantat Piaſce d. num. 23. pagina 335. Campan. in diuerſ. inſer. Canon. rub. 12. cap. 7. num. 16. Nicol. Garc. de benef. part. 7. cap. 10. num. 10. Gonzal. d. gloſſ. 8. n. 78. & huius deciſionis meminit Rota in dicta Carpenſitoraten. Priuatum 20. Martij 1610. coram bene mem. Buratto, inter eius impetillas deciſ. 463. num. 1.

In ſubſidium verò, veluti ſi deſiciant Regulares, aut neceſſitas urgeat, puta quia idonei non repertiuntur, beneficia regularia ſecularibus, & de conuerſo conſerti poſſe probar text. in cap. inter quatuor. de reſ. domib. & reſolutum Rebuff. in concord. tit. de collation. §. volumus. verſ. conformata, & in praxi tit. de diſpenſat. cum regular. num. 40. & in tract. nouiſſ. queſt. 5. num. 13. verſ. ſolui, niſi idonei non repertiuntur, Gonzal. d. gloſſ. 8. num. 43. Nicol. Garc. d. f. 7. cap. 10. num. 16. Azor. inſtitutione moralium f. 2. lib. 3. cap. 16. queſt. 5. Valer. Reginald. in praxi ſeri p. 1. tit. 30. tract. 3. num. 58. Paul. Laymann. ſumma Theologia moralis lib. 4. tract. 2. cap. 4. n. 2. verſ. exerce quatuor, & expreſſe quod Sacerdos Regularis in ſubſidium, vel ſuprà, admittatur ad ſeculare beneficium curatum, tradit Abb. in cap. 1. de capell. num. 25. reſertur & ſequitur Cephal. conſil. 358. n. 25. Ioan. Baſtifi. Conſta de remed. ſubſid. remed. 71. num. 2. vbi intelligit ſiue ſit liberum, ſiue tranſpactum laicorum.

Quando autem dicantur beneficia regularia dari in ſubſidium ſecularibus, & e contra, ponit Abb. in d. cap. inter quatuor, quem reſert & ſequitur Azor. d. queſt. 5. aſſertens hunc ordinem eſſe ſetuantum, videlicet vt ſi alij eiſdem cænobij fuerint, hi adhibeantur, in ſuius, aduocentur alij Monachi alterius cænobij, eiſdem tamen Ordinis, quod ſi nec hoc fieri queat, ſupponantur alij alterius Ordinis Religioſi, vt colligitur ex c. reſoluit. ne clerici, vel mon. quod ſi etiam hi deſiderentur, tunc ſeculares clerici in eorum locum ſufficiunt.

Nuñus admittatur ad professionem, nisi ut in Ordine, ad quem transfertur, sub obedientia maneat, & beneficiorum secularium etiam Curatorum incapax existat.

CAPVT XI.

1. Doctores de materia & intellectu huius cap. agent.
2. Prælatum non potest suis Religiosis translati, absque iusta causa concedere facultatem standi extra monasterium.
3. Superior potest dare licentiam translati ad modicum tempus standi extra monasterium causa pradicatōis.
4. Translati ad Carthusianos possunt ibi in claustrum Priores, & extra claustrum procuratores esse.
5. Regulares nulli etiam Canonici possunt sine dispensatione Apostolica beneficia curata, nec in perpetuum, nec ad tempus habere.

petuum, nec ad tempus habere.

6. Canonici Regulares non sunt admittendi ad eorum Parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apost. dispensatione.
7. Canonici Regularibus Lateranen. non licet etiam.
8. Milites Regulares non emittentes extra viam substantialia non sunt incapaces beneficiorum secularium.
9. Sacerdos adscriptus Ecclesie recepticius, si fiat miles Capellanus Hierosolymitanus non potest praeferre fructum Ecclesie recepticiæ.

a Additio
ad cap. 17.
Canc. Ag.
thensia.

Quia verò Regulares, * de vno ad alium Ordinem translati, faciliè à suo Superiore licentiam standi extra Monasterium obtinere solent, quo vagandi, & apostatandi occasio tribuitur: nemo cuiuscumque Ordinis Prælati, vel Superior vigore cuiusvis facultatis aliqueum ad habitum, & professionem admittere possit, nisi ut in Ordine ipso, ad quem transfertur sub sui Superioris obedientia in claustrum perpetuò maneat, ac taliter translatus, etiam si Canonico Regularium fuerit, a ad beneficia secularia, etiam curata omnino incapax existat.

- r. **V**ide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 79. Nauarr. commento 4. de regul. num. 11. & 12. Fr. Emmann. quæst. regul. sem. 3. q. 1. art. 4. Azor. inst. mor. p. 1. lib. 12. c. 14. q. 12. verum Concilio. Sanchez in practica Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 7. n. 81. & 82. Hieron. Roder. in compend. quæst. regul. 123. n. 88. qui aiunt ante hoc decretum fuisse frequentissimum translationem legitima licentia de vno in alteram Religionem posse à Superiore Religioso, ad quam transfertur, admitti animo eius, non retinendi in claustrum, sed dandi ei potestatem licentiam emendi extra claustrum perpetuò, vel per multos annos, sed vix à culpa liberum quòd bono fine ea dimissio desisteretur, finis enim solebat esse vagari, & liberum reddi à iugum regulæ. Addunt præterea plures ex citatis potuissè licere dicto Superiori in aliquo euentu, nempe concurrentibus maxima sue Religionis delectatione necessitate ob molestias, persequutiones, aut dispersiones, vel similes casus, & magna difficultate inueniendi Monasterii, eum Religiosum perpetuò alere in claustrum volentis, & magna de translatione fiducia; quo casu posse Prælatum admittere illum animo concedende licentiæ manendi extra claustrum non tam amplè, & vagè, sed artè à eum locum, in quo posset Prælati eius vitam nosse, cuiusque curam habere, cùmque corrigere, & si opus esset, aliud transferre. Aduertunt deinde citati Doctores decretum hoc non videri inducere ius nouum, sed antiquum declarare, & ita improbare eas licentias, quæ communiter erant illicitæ, ac statui Religiosis valde perniciose, ac proinde in casu in quo prædictæ licentiæ ante id decretum erant licitæ, esse quoque modo, quòd in eo casu tantæ necessitatis nec faciliè concessæ dicantur, nec materiam vagandi præsentant, nec sit omne saluè remedium huiusmodi Religiosis occultandum.

- a. **P**ossè Prælatum eam standi extra Monasterium translati his facultatem concedere, quam licitè concedere posset propriis eius Religionis alumnis, & si citatis non posset absque iusta causa concedere, secus tamen illa existèntia & illis, resoluit Nau. d. commento 4. de Regul. c. 13. Saach d. cap. 7. n. 84.

Superiorem posse dare licentiam translati ad modicum tempus standi extra monasteria causa prædicationis, vel audiendi confessiones, refert decretum Armendar. in addit. ad recipi. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religio. num. 69.

Pius V. edidit constitutionem reuocatoriam indultorum recipiendi, vel retinendi Religiosos alterius Ordinis etiam laxioris, quæ incip. *Quoniamque*, sub dat. Romæ pridie Id. Octubris 1569. per quam constitutionem posse Episcopum agere contra Regulares vacantes de vno in alium Ordinem translatos, refert decretum Armendar. d. l. 7. de Religio. num. 68.

Omnes cuiuscumque Religionis legitime translatos ad Carthusianos posse in eadem Carthusiensi Religione in claustrum Priores, & extra claustrum procuratores esse, resoluitur attestatur Armendar. d. l. 7. de Religio. num. 67.

a Ad beneficia secularia etiam Curata &c.] Nullos Regulares, etiam si Canonici sint, posse sine dispensatione Apostolica beneficia Curata nec in perpetuum, nec ad tempus habere, refertur decretum Quarant. in sum. Rudarij. verb. *Canonici Regularium*, Gualz. ad reg. 8. Cancil. gloss. 7. num. 53. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 71. Mari. Antonin. variat. resol. lib. 3. resol. 20. num. 13. Aluy. Ricc. in decis. curia Archiepisc. Neapol. decis. 159. p. 1. Hieron. Roderic. in compend. quæst. regul. resol. 15. num. 32. an sint, ubi cum Sanchez citate loco attestatur sacram Congreg. ex decreto Gregorij XIII. declarasse nullum hodie Regularem esse capax beneficij curati absque Pontificis dispensatione, Ego ipse in collect. ad cap. quod. *De timore*, n. 3. de statu monachor. ubi plures citati Doctores resoluunt, posse de iure comuni, per illum textum.

Canonicos Regulares, non obstante d. cap. quod. *Dei timore*, non esse admittendos ad curam parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apostolicæ dispensatione, resoluitur Fr. Ludovic. Miranda in man. Prælat. n. 1. q. 1. art. 5. Nicol. Gasc. de benef. p. 7. cap. 10. num. 31. Alduin. compend. 1. avon. resol. lib. 2. tit. 1. num. 11. ubi attestatur sic fuisse resolutum per S. Coo

3. Congreg. Episcop. & Regul. negotiis p[ro]p[ri]is in vna C[on]g[re]gatione 1. Septembris 1603.

7. Canonici Regularibus Congregationis Lateranensis non licet etiam de licentia sui Generalis abique permisso Summi Pontificis assumere curam animarum etiam ad tempus, multoq[ue] minus beneficium Curatum ad tempus, referunt decisum Quarant. in summ. Ballaryerb. Canonici Regularis, Nicol. Garc. d[ic]t. 8. cap. 10. num. 32. Plasc. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 23. Gab[ri]l Pennot. lib. 2. hystor. error. Canon. Regal. c. 7. num. 7. circa med. cum seqq. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp[ut]. 9. q[uesti]o. 7. num. 1. 2. cap. seqq.

8. Milites Regulares militat S. Iacobi de Spatha,

alioque huiusmodi non emittentes tria vota substantialia, videlicet castitatis, paupertatis, & obedientie, non esse incapaces beneficiorum secularium siue simplicium, siue curatorum, neque etiam pensionum, resoluit Nicol. Garc. in addit. ad summ. tract. de benef. p. 1. cap. 4. n. 23. vbi ait sic fuisse decisum sub die 10. Nouembri 1609.

Sacerdotem adscriptum Ecclesie receptitiz, si fiat Miles Capellanus Hierosolymitanus, seu aliter Militiz, non posse pretendere fructus Ecclesie receptitiz, quia reputatur Regularis, qui non est capax beneficiorum secularium, tenet Aldan. d[ic]t. 5. num. 12. aliter sic fuisse resolutum sub die 17. Martij 1619.

Solus competenter ex suis dotans, aut de nouo Capellam fundans, iuspatronatus obtinet.

CAPVT XII.

1. Doctores de materia huius cap. agentes,
2. Intelligunt de iuribus patronatus in futurum acquirendis post Concil.
3. Ecclesiam in propria solo suis sumptibus construere, in ea iuspatronatus acquiritur.
4. Iuspatronatus fundatus in fundo subiecto fideicommissi restituendo cum vniuersa hereditate, acquiritur heredi, & fideicommissario.
5. Compensatio non adiungitur fundatori iuribus.
6. Ecclesiam constructam cum prestatione recuperandi expensas ab ea, tunc iuspatronatus aut illi acquiritur, sed Ecclesia.
7. Iuspatronatus non acquiritur ex constructione necessitate, non voluntarie facta.
8. Iuspatronatus acquiritur ex reedificatione, seu refectione Ecclesie penitus destruita.
9. Iuspatronatus ex Ecclesia constructione acquiritur abique alia refectione, nisi illud expresse remittatur.
10. Consensus tacitus diocesani in constructione Ecclesie ad acquirendum iuspatronatus colligitur ex iustitiamibus ipsius factis ad presentationes patronarum.

11. Consensus expressus Ordinarij, qui requiritur in cap. Nobis, potest etiam ante creatum iurissuasionem interuenire, & postea, & quandoque.
12. Dotans insufficienter, quod arbitrabur Episcopus, non acquirit iuspatronatus.
13. Iuspatronatus non acquiritur ex augmento dotis.
14. Deo ab initio fundantis facta iura presumuntur.
15. Consensus de cessante requiritur in d[omi]ni datione, & assignatione.
16. Ad acquirendum iuspatronatus non requiruntur tria illa capitulina, scilicet fundus, constructio, & dotis. Contra num. 17.
17. Iuspatronatus honorificus in Ecclesia Conventuali non acquiritur ex sola constructione abq[ue] dotis. ibid.
18. Instituitio presentatis a patrono, & per exanuvadone repetens, solus potest Episcopus.
19. Instituitio presentatis a patrono non potest referri alteri quam Episcopo, nisi &c.
20. Instituitio sua potest competere Prelatis inferioribus ex causa necessaria.

Nemo, etiam cuiusvis dignitatis Ecclesiasticæ, vel secularis, quacumque ratione, nisi Ecclesiam, beneficium, aut Capellam de nouo fundauerit * & construxerit, seu iam erectam, quæ tamen sine sufficienti dote fuerit, de suis propriis, & patrimonialibus bonis competenter dotauerit, iuspatronatus impetrare, aut obtinere possit, aut debeat. In casu autem fundacionis, aut donationis, y huiusmodi institutio Episcopo, & non alteri inferiori referretur.

1. Vide Lambertin. de iur. patronat. lib. 1. p. 1. q. 2. cum seqq. Paul. de Ciudadini in simili tract. p. 3. Roch. in tract. verb. Ecclesia fundatur, & verb. constructa, & verb. dotata. Falc. de usufructu, lib. 2. cap. 10. Spin. in speculo testam. gloss. 4. prius. Perez. l. 1. in lib. 1. ordin. Flamin. Paul. de resignat. benef. lib. 4. q[uesti]o. 40. num. 40. cum seqq. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. iuspatronatus, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. n. 14. cum seqq. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 9. a num. 36. Cardol. in praxi iudicum, & adnotat. verb. iuspatronatus, num. 2. cum seqq. Camill. Porcel. in summ. motu deciss. tom. 1. in 32. a num. 1. Aloy. Ricc. in collect. deciss. p. 1. collect. 1693. Franc. Leon. in thesaur. fori eccles. p. 2. cap. 6. n. 21. Mallob. in praxi habens concursum prelatus 7. dub. 6. Vgolin. de officio & potestate Episcop. cap. 91. in princ. num. 6. incipium in simili tract. p. 5. alleg. 70. num. 1. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 8. a n. 1. Castro Palao in opere morali tom. 2. tract. 13. disp[ut]. 2. puella 2. num. 6. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp[ut]. 9. q[uesti]o. 21.

Patros. Collectio. Concil. Triid.

Intelligendum esse hoc decretum de iuribus patronatus in futurum acquirendis post Concilium, non verò acquisitis, refer decissum Ricc. p. 4. de c. 157. Arruendat. in addit. ad resp. legum Navarra lib. 4. ar. 30. l. 1. de iur. patronat. n. 22. iudens n. 22. eorum titulos esse ostendentes Ordinario, & si apparuerit iurapatronatus reuocatus, ac rite concessa fuisse, nec ex illis esse, quæ reuocata sunt usq[ue] ad sess. 25. de reformat. c. 2. & data fuisse ea lege expressa, vt presentatio fieret Capitulo, seu dignitatibus Cathedralis Ecclesie, solum adhuc manere illud ius presentacionis, ex d[ic]t. cap. 9 & sess. 7. de reformat. c. 13. si verò de non simplicibus beneficiis agatur, seruandam esse formam sess. 24. de reformat. cap. 18.

[De nouo fundauit & construxit.] Quamuis aliud sit fundare Ecclesiam, & aliud construere, siquidem fundare dicitur qui fundum dat, seu assignat, vt Ecclesia constituitur; construere verò dicitur, qui ipsam constituit, vel ædificat, vt in c. Abbatissæ, et 2. 18. q. 2. nobis 25. de iur. patronat. adhuc h[ab]et verba

a Sess. 25. cap. 9
b Cap. plurimum cum seq. 16. q. 7.
& c. nobis, de iur. patronat. & c. si vult, c. 6. in princ.

3)

verba appositae sunt ad demonstrandum quemlibet modum fundationis scilicet, & constitutionis sufficere ut prae dictum ius acquiratur, non verò ut significetur fundationem ipsam & constitutionem debere coniungi. Ita D. Felician. de Vega *ad cap. quatuor, num. 24. de inde, vbi num. 26.* aduertit quòd si ad sit consecuto quòd sola fundatio non operetur huiusmodi iuspatronatus nisi simul cum constitutione, ita quòd si alter sit qui constituit quam qui fundauit, illè solus sit patronus, & debet sustineri, sicut in nostra Hispania receptum videmus, in ea enim non qui fundum prae sit ad Ecclesiam, vel Capellam, sed qui illam construxit, vel dotauit, vter prædicto iuspatronatus, ut notat Nicol. Garc. *d. cap. 9. n. 41.* Intellege siue qui eam in proprio solo ius sumptibus omnino construxerit, *cap. Abbas, 18. quest. 2. cap. vbi, de iuspatronatus.* siue etiam solum tantummodo, siue fundum ad eam edificandam obtulerit, ac donauerit. Lambertin. *de iuspatronatus p. 1. lib. 1. quest. 2. art. 2. num. 1. & 2.* & Doctores commouit. At quamlibet fundi donationem non tribuere iuspatronatus, sed necessearium esse ut totum dominiū transferatur, & soluunt Lambertin. *d. p. 1. quest. 2. art. 2.* Mallobr. *d. praelud. 7. dub. 18.*

4. Si verò fundum subiectum sit fideicommissio relictuendo cum vniuersa hereditate, iuspatronatus in eo fundatum acquirit heredi & fideicommissario, nisi hæres habeat quartam totius hereditatis aliunde, & soluunt Lambertin. *d. p. 1. quest. 9. art. 2. 1.* Mallobr. *d. praelud. 12.*

5. Fundatori inuito non adiungi compatronum, tenent Lambertin. *d. p. 1. quest. 3. art. 6.* Mallobr. *d. praelud. 7. dub. 11.*

6. * Et construxerit.] Etiam absque proptij fundi assignatione, veluti si in solo ab aliis dato ipse proptius sumptibus liberè Ecclesiam construxerit, *cap. monasterium 26. quest. 7.* alius enim si hæc fiant iuxta terminos *cap. ad audiendam 1. de Eccles. edificand.* & cum protestatione recuperandi expensas ab ipsa Ecclesia, tunc iuspatronatus non illi acquirit, sed Ecclesie, ex cuius boni illa fuit constructa, & soluunt gloss. verb. *construxit*, in *cap. Apostolicis 17. quest. 2.* Gonzal. *d. glof. 18. num. 33.* Nicol. Garc. *de benefic. p. 5. cap. 9. a. num. 36.* Monet. *de canon. vitem. volum. cap. 10. num. 202. & seq.*

7. Sicut etiam non acquirit iuspatronatus ex constitutione necessarii, sed voluntarie facta, tenent Lambertin. *d. p. 1. lib. 1. quest. 4. princip. art. 7.* Rot. *decis. 167. num. 5. & 6. part. 2. diuers. & decis. 58. n. 2. part. 2. recent. & in Cameracens. pensum 10. Decembris 1625. coram R. P. D. meo Pirouano.*

8. Iuspatronatus etiam acquirit ex tezificatione, seu refectione Ecclesie penitus destructæ, seu funditus dirutæ, ita vt noua consecratione indigeat, tenent Roch. *de iuspatron. verb. constructus, num. 12.* Lambertin. *cond. art. p. 1. lib. 1. q. 6. princip. art. 5. ex num. 15.* Bursar. *confil. 310. a. num. 3. vol. 3.* Menoch. *confil. 90. num. 27. & confil. 336. num. 1. cum seqq. Spin. d. glof. 4. num. 28.* Zerol. *d. p. 1. verb. iuspatronatus, §. 2. ad fin. Scraphin. decis. 518. & 907.* Aloyf. Ricc. in *collect. decis. 5. collect. 1559.* Azor. *in iusur. moral. p. 2. lib. 6. c. 19. quas. 10.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glof. 18. num. 13.* Nicol. Garc. *d. cap. 9. num. 35.* Campan. in *diuersis iuris canon. rubr. 11. cap. 13. num. 373.* Stephan. *Garian. disp. de forens. cap. 177. num. 26.* Mallobr. in *praxi habendi concurre. praelud. 7. dub. 22. num. 6.* secundum Romanum impressi. Viuian. in *praxi iuspatron. lib. 2. cap. 4. in vlt. impressi.* Castro Palao *d. p. 2. n. 1. num. 5.* Rot. in *Sensu. beneficij 18. Martij 1596. coram Luta, & decis. 54. num. 3. p. 1. recent. & in Aluino.*

plebis, seu iuspatronatus 21. February 1625. coram R. D. meo Coccino Decano, & in Bosanen. Parochia. 3. Iulij 1626. coram bono mem. Buratto, inter eius impressas *decis. 9. 6. num. 7.*

9. Ex quo quidem Ecclesie constitutione acquirit iuspatronatus absque alia reservatione, nisi illud expressè temitur, sicutam Viuian. *d. p. 1. lib. 2. c. 1. num. 9.* Ferentil. *de annot. ad decis. 1. Buratto n. 14. lit. B.* quia probata constitutione cum assensu Episcopi saltem tacito, & præsumpto, non est necesse probare alium assensum quoad acquisitionem, Causalet. *decis. 336. ex num. 4.*

10. Tacitus autem consensus diocesani Ordinarij colligitur ex institutionibus ipsius, factis ad presentationes patronorum, Roch. *de iuspatron. verb. pro eo, quas. 8. num. 20.* Rot. in *Aquino iuspatronatus 7. Nouembris 1607. coram Card. Lancelotto.* impresse per Marchide commissarij. *p. 1. pag. 454.* Beltramin. *ad decis. 410. Gregory X V. num. 7.*

11. Expellitur autem ipius Ordinarij diocesani consensus, qui requiritur in *cap. rubra 15. de iuspatron. poss. etiam ante creationem iuspatronatus interueniente, & postea, & quandoque, si maior Caldo. *confil. 6. de iuspatron. Roch. d. verb. pro eo, q. 4. n. 9.* Lambert. *d. lib. 1. p. 1. quest. 1. art. 16. & quest. 11. art. 16. n. 5.* Rot. in *Pentimio iuspatronatus 13. Martij 1609. coram R. D. meo Decano, & in Bruten. iuspatronatus 7. May 1612. coram bono mem. Valde sen. Beltramin. d. num. 7.* Ego ipse *de officio & potestate Episcopi q. 5. elleg. 70. num. 21.* vbi n. 152. quòd præstandus est ab Ordinario illius loci in quo fundatur vel constituitur Ecclesia, & num. 30. quòd Ordinarij nomine in hac materia venit quilibet Prelatus etiam inferior, dummodo habeat Episcopalem iurisdictionem, & num. 32. extendo ad Capitulum Sede vacante.*

12. & Compensetur dotaverit.] Ergo dotantem insufficientem, quod arbitrabitur Ordinarius, non acquirit iuspatronatus, sed dici beneficiorum, tenent Lambertin. *d. lib. 1. p. 1. q. 5. n. 11.* Nicol. Garc. *d. p. 5. cap. 9. num. 52.* Aloyf. Ricc. in *praxi fori acle. resol. 123. num. 3.* & *resol. clarior, Attendant. in addit. ad recep. legum. Nauarra, lib. 4. tit. 30. l. 1. de iuspatronatus, n. 31.* Gonzal. *ad regul. 8. Cancel. glof. 18. n. 33.* vbi ait quòd debet prius constare dotem primam fuisse reducant de esse ad non esse, vt quis ratioe secundæ acquirat iuspatronatus, Castro Palao *d. p. 2. n. 6.*

13. Vnde illud non acquirit ex augmento dotis, bene soluunt. Aloyf. Ricc. in *d. praxi resol. 150.* Stephan. Gratian. *disceptat. forens. c. 177. num. 24. & 25.* Rot. *decis. 521. p. 2. recent.* Ego ipse *ad legem, 70. num. 15. & in collect. ad cap. quoniam 3. num. 9. de iuspatronatus.*

14. Dotem autem huiusmodi ab initio fundationis sufficientem præsumi probat *cap. num. 100. de consecrat. dist. 1.* Caldetin. *confil. 19. post. med. vers. pro parte contraria.* Vtall. *decis. 62. p. 1.* Gregor. X V. *decis. 483. num. 5.* Rot. in *Tolima. iuspatronatus 11. February 1627. coram R. D. meo Coccino Decano,* impresse per Viuian. post suam. *praxim iuspatronatus. decis. 132.*

15. In huius dotis datione, & assignatione requirit diocesani consensus, sicut in fundacione, & constitutione, aduertit Viuian. in *d. praxi iuspatron. lib. 2. cap. 4. num. 17.* secundum nouiss. impressi. Subdens Diocesani antea qualitates dotantis exquirere debere, & quomodo velit dotem constituere, & an sit congrua, & sufficiens. Sed an sine particulari reservatione dotem dari acquirat iuspatronatus Affirmative tenent Roch. *1. verb. dotantur n. 4.*

Rota

10. Rota decif. 517. num. 1. p. 1. recentior. & decif. 674. n. 1. p. 1. Durand. decif. 147. num. 1. & in difcuffu 183. n. 28. cum feqq.

16. Virtutem autem ad acquirendum ius patronatus tria illa copulante requiruntur, ſcilicet fundus, constructio, & dos: Non requiritur, ſed vnum ſufficere vt concurrat, cum lura alternatiue loquantur, videtur probare text. in cap. nullo, & ibi gloſ. verb. conſtruxerit. cap. quoniam, & ibi gloſ. verb. fundator, & de iuraparron. cap. filius, cap. decernimus, cap. maſterium 16. quaſt. 7. cap. ſignificant, de reſib. gloſ. magna in cap. pra. mencu. 16. quaſt. 7. Abb. in cap. ad audiendum. num. 10. & 11. de Eccl'eſ. adſc. & in cap. propoſuit. num. 4. de filiis preſby. & ibi additio, idem Abb. in cap. nobis. num. 2. Cardin. num. 1. Ioan. And. num. 6. & 7. Butr. num. 1. Boich. etiam num. 1. Anchar. in princ. & mon. 6. Hoſt. num. 1. de iuraparron. Metoi. in cap. quoniam. num. 95. ad tit. Hoſt. in ſumm. de iuraparron. num. 1. Abb. conſil. 54. num. 1. p. 1. & conſil. 59. n. 1. & 3. p. 2. Caid. conſil. 112. num. 2. verſ. ad quod reſpon- det, Ioan. de Anania conſil. 4. verſ. ſub. probo, & ibi Bolognet. num. 6. Menoch. conſil. 241. num. 1. & 4. & de preſcript. lib. 3. praſcript. 90. n. 4. & 5. Lambertin. d. lib. 1. p. 1. quaſt. 1. art. 1. n. 18. verſ. venio inquit ad 1. Spin. d. gloſ. 4. princ. n. 18. & 19. Paul. de Cittadinis de iuraparron. p. 3. num. 1. Vgolin. de officio Epifcopi cap. 5. in princ. num. 6. Franc. Leo in theſaur. ſori eccl'eſ. p. 2. c. 6. num. 1. Camill. Borrel. in ſumm. decif. 10. n. 1. & 2. num. 23. Vettall. decif. 115. p. 1. Rot. diuerſ. p. 1. decif. 198. num. 1. & p. 4. decif. 565. num. 2. eadem Rot. decif. 5. de iuraparron. in auig. Aloyſ. Riccin. decif. con- tra Archiep. Neapol. decif. 71. num. 5. & ſeqq. 1. Rota apud Tambur. poſt. tom. 3. de iure Abbatis decif. 28. per tot.

17. Contrà Roch. de Curte de iuraparron. in princ. num. 3. ad fin. & num. 4. & in verb. Eccleſiam fundamus, num. 1. quaſt. 1. & verb. conſtruxit, num. 3. quaſt. 3. & verſ. datur, num. 1. Abb. conſ. 106. num. 2. col. 1. in fine, verſ. quod etiam pari. 1. & in c. ad audiendum, num. 4. de Eccl'eſiaſticis. Ioan. de Andania conſil. 24. num. 4. verſ. ſub. probo, Gregori. Lopez l. 1. gloſ. 3. tit. 1. p. 1. Perez tom. 1. ordinem. fol. 136. verſ. fundacione requir, & folio 137. verſ. ſexto quaritur, Monet. de commutat. vltim. volutat. cap. 10. num. 102. verſ. ego verò, Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 9. num. 44. Caſſador. decif. 6. num. 10. de iuraparron. exiſtentes ad acquirendum iuraparronatus tria copulatiue requiri, ſcilicet fundum, conſtructionem, & dotem, ſive ab vno, ſive a diuertiſ.

Iuraparronatus honorificum in Eccleſia Conuen-

tuali acquiritur ex ſola conſtructione abſque dote, cap. nobis. de iuraparron. Lambertin. p. 1. quaſt. 11. art. 7. num. 5. & lib. 3. quaſt. 1. princ. num. 5. cum ſeqq. Rota apud Tambur. poſt. tom. 3. de iure Abbatis decif. 28. n. 4. Et huiusmodi iuraparronatus honorificum acquiritur etiam ex ſola conſtructione abſque reſervatione, niſi expreſſe temittatur, quia Eccleſia deducitur de non eſſe, & cum conſtituor faciat expenſas conſiderabiles, æquum eſt, vt in illa Eccleſia honoretur, & inuenitur Cibiſtis illius ad ſimilia petagenda, Lambert. d. lib. 1. p. 1. quaſt. 2. art. 4. n. 12. Rota apud Tambur. vbi ſupra decif. 28. mon. 5. & decif. 29. num. 2.

7. Huiusmodi Inſtitutio Epifcopo, & non alteri, &c.] Epifcopum ſolum poſſe præſentari ad patronis, & per exaen idoneos repertos inſtituere, reſoluunt Lambert. d. lib. 1. p. 1. quaſt. 1. princ. art. 10. num. 1. Mari. Antonin. var. reſol. 1. reſol. 47. n. 6. & reſol. 55. n. 1. in fine, Valer. Reginald. in praſcript. fore preſentat. lib. 30. tit. 1. num. 224. Vgolin. de off. Epifcopi. cap. 5. n. 4. num. 2. Ego ipſe d. p. 1. lib. 72. n. 176. vbi num. 183. amplio ad Capitulum Sede vacante.

8. Et non alteri inferiori reſeruetur.] Et ideo in Eccleſiis exemptis non poſſe reſeruari inſtitutionem præſentati ad patronis alteri. quàm Epifcopo, niſi Reſtor illius loci fuerit Ordinarius, ordinariæ que fungatur iuriſdictione, reſert decifum Armen- dat. in addit. ad recap. ſeqq. Namarra, lib. 4. tit. 5. col. 1. de iuraparron. num. 62.

Ex cauſa neceſſaria, nempe privilegio, ſeu pteſcriptione immemorabili, poſſe Prælati inferioribus ius inſtituendi competere, reſoluunt Lambert. lib. 2. p. 3. quaſt. 1. princ. art. 10. Mari. Antonin. d. lib. 1. reſol. 9. n. 11 & reſol. 12. & reſol. 47. num. 6. Ego ipſe d. p. 3. alleg. 72. num. 184. & a num. 185. vetius credo inſtitutionem etiam auctorizabilem inferioribus Prælati pteſcriptione acquiri poſſe, & nam. 188. quod Religioſi in Eccleſiis, quæ pleno iure eis ſubiiciuntur pertinet inſtitutio, in illis verò; quæ pleno iure ad illos non pertinent, inſtitutio, & deſtitutio ad eos non ſpectat, ſed Preſbyteri ab illis præſentandi ab Epifcopo ſunt inſtituendi, de quo citam Etalim Cochiet de inſtitut. ord. in exemptis, p. 4. quaſt. 80. Hieron. Roder. in compendio quaſt. reſol. reſol. 15. n. 13. vbi ait per multa privilegia Apoſt. collationem, & inſtitutionem beneficiorum Regularium, etiam auctorizabilem, pertinet ad Monachos, & ad monaſteria, quibus ſunt vnita, nec Epifcopos in eorum vacatione poſſe edicta proponere, nec ad concuſum vocare.

Præſentetur benef. iandus ipſi Ordinario, aliàs inſtitutio ſu nulla.

C A P V T XIII.

1. Intelligitur quoad examen dumtaxat ab Ordinario faciendum de perſona præſentati.
2. Inſtitutiones inferioribus ex immemorabili competentes non ſunt ſublate per Concil.
3. Capitulum Sede vacante poſſet præſentare clericos

Non liceat præterea ꝑ patrono cuiuſvis privilegij prætextu, aliquem ad beneficia ſui iuriparronatus, niſi Epifcopi loci Ordinario, ad quem prouiſio ſeu inſtitutio ipſius beneficii ceſſante privilegio, iure pertinetet, quoquomodo præſentare: aliàs præſentatio, ac inſtitutio, forſan, & ſecutz, nullæ ſint, & eſſe intelligantur.

1. Refert decifum Armenat. in addit. ad recap. legum Namarra lib. 4. tit. 30. l. 1. de iuraparron. n. 6. hoc decretum intelligendum eſſe quoad examen dumtaxat ab Ordinario faciendum de perſona Barboſ. Colleſ. in Concil. Trid.

ad patronis inſtituere.

4. Vicarius Epifcopi, ſeu Capituli Sede vacante habet mandatum generale poſſet inſtituere præſentatos.
5. Edictum relaxatio in hac materia ad eſſe ſpectat ad quæ ante Concil. ſpectabat.

1. Vide ſell. illud & c. r. r. m. de iuraparron. Conc. Maſtales, tempore Arnolphi c. 4. Concil. Salepſiad. cap. 11. & m. c. p.

pteſcripti, ſecundum cap. 13. ſeſſ. 7. non autem intelligendum, vt cenſetur abſoluta inſtitutio, quam ſaluum eſſe omnibus Epifcopo inferioribus hoc idem Concilium voluit ſeſſ. 25. cap. 9. verſ. quod

si ad infernum, nec per id censeri sublatas fundationes, veluti si fundator Capellæ reliquerit institutionem Capituli.

2. Institutiones Archidiaconis, & aliis inferioribus ex immemoriali compentibus non esse per Concilium sublatas, refert decusum Nicol. Garc. de *benefic. p. 9. cap. 3. num. 19. ad 1.*
3. Capitulum Sede vacante posse præsentare clericos à patronis instituere, resoluunt Quarant. in *summa Bullary. verb. Sede vacante p. 9. vers. qua conclusio Nicol. Garc. p. 5. c. 7. n. 54. Azor. insu. moral. p. 2. lib. 3. cap. 38. n. 2. Ego ipse d. p. 3. alleg. 72. n. 183.*
4. Vicarium Episcopi, seu Capituli Sede vacante non habentem mandatum limitatum, sed generale, posse instituere præsentatos, probat *cap. ex frequentibus. de visit. & ibi gloss. & Doctores, & in c. fin. de officio Vicarij. lib. 6. Roch. de Curie de inepatronat. verb. competeret. quæst. 31. Miles verb. Vicarius Episcopi. Codart. lib. 3. variat. c. 10. n. 7. Suar. de Pace in prælat. tom. 2. prælat. 3. num. 7. & 8. Goozal. ad reg. 8.*

*Canell. gloss. 9. §. 1. in num. 78. Zetoli in praxi. Episcop. part. 1. verb. Vicarius. lib. 14. Azor. d. p. 2. lib. 3. cap. 44. quæst. 5. & lib. 6. cap. 22. quæst. 3. Nicol. Garc. de *benefic. p. 5. cap. 8. num. 84. cum seqq. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. quæst. 3. per tot. vbi num. 15. adducit quoddam licet in hoc decreto dicatur institutionem fieri tunc debere nisi ab Episcopo loci Ordinario, & quod propter illas particularas, quæquo modo, & ubi, videantur exclusi similes casus, dissimiles, & æquales, & maiores expressis, ac indirectis, tamen Vicarij non sunt similes, nec æquales, nec maiores Episcopis, sed vnus, & idem cum illis, ac proinde exclusi non censentur, sed Archidiaconi, Archipresbyteri, Decani, & Præpositi.**

Edictarum, siue citationum ad vocandos oppositores relaxatio, quæ fieri debet in præsentationibus patronorum, & edicta ponere ante institutionem iuris patronatus, ad eos spectat, ad quos ante Concil. spectabat. Ita refert decusum Nicol. Garc. de *benefic. p. 9. cap. 3. num. 19.*

SESSIO XXI.

Laicos, & Clericos non conficientes, non adstringi lure diuino ad Communionem sub vtraque specie.

CAPVT I.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Clerici non conficientes Eucharistiam sibi administrare possunt.

3. Laici nisi in necessitate extrema moris, & in absentia Sacerdotis Eucharistiam sibi administrare nequit.

Mat. 11.
a. Concil.
Constant.
sess. 1. p. 154
can. 1.

ITAQUE sancta ipsa Synodus, à Spiritu sancto, qui spiritus est sapientiz, & intellectus, spiritus consilij, & pietatis, edocta, atque ipsius Ecclesiæ iudicium, consuetudinem secuta, declarat, ac docet, nullo diuino præcepto laicos, & Clericos non conficientes, obligari ad Eucharistiz Sacramentum sub vtraque specie sumendum, neque vlllo pacto, salua fide dubitari posse, quin illis alterius speciei Communio ad salutem sufficiat: nam ^b, et si Christus Dominus in vltima cæna venerabile hoc Sacramentum in panis, & vini speciebus instituit, & Apostolis tradidit, non tamen illa constitutio, & traditio eod tendunt, vt omnes Christi fideles statuto Domini ad vtramque speciem accipiendam astringantur. Sed neque ex sermone illo, apud Ioannem sexto, rectè colligitur vtriusque speciei Communionem à Domino præceptam esse, vtrumque iuxta varias Sanctorum Patrum, & Doctorum interpretationes intelligatur, namque qui dixit ^c: Nisi manducaueritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis: dixit quoque ^d: Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum. Et qui dixit ^e: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: dixit etiam ^f: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Et denique qui dixit ^g: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo: dixit nihilominus ^h: Qui manducat hunc panem, viuet in æternum.

Mat. 16.
Marc. 14.
Luc. 22.
1. Cor. 11.

Ioann. 6.
d. ibidem.

e. ibidem.
f. ibidem.
g. ibidem.
h. ibidem.

1. Vide Hesselan. de Communionem sub vtraque specie. Card. Bellarm. lib. 4. de Euchar. cap. 24. Valent. tom. 4. disp. 6. quæst. 6. puncto 5. Henriquez in *summa lib. 8. de Eucharistia. cap. 44. in princ. l. doc. Coccin. thesaur. Catholicus tom. 2. lib. 6. art. 2. Iac. Hurtado de Sacramentis disp. 10. diff. 5. vbi latè probat laicos non teneri sub vtraque specie, sed licitè posse sub specie tantum panis communicare. Perit. de Lefelina in *suam. p. 2. de Sacrament. vbi de Eucharistia. cap. 16. concl. 2. Agid. de Coninek de Sacram. tom. 1. quæst. 80. num. 111. cum seqq. & quæst. 73. num. 36. Valer. Reginaldus in praxi p. 1. p. 1. p. 1. lib. 29. num. 58. in fine. & num. 59. Filluc. in quæst. moralib. tom. 1. art. 4. cap. 7. num. 201. Bonacina de Sacramentis disp. 4.**

quæst. 2. puncto 3. à princ. & quæst. 1. puncto 4. num. 5. quærit vtrum Sacerdos communicans sub vtraque specie plus gratiæ recipiat, quam recipit laicus, qui sub vna tantum specie communicat, de quo etiam Hurtado d. tract. de Eucharistia disp. 11. diff. 6. per tot.

a. Et clerici non conficientes.] An hi non conficientes sibi Eucharistiam administrare possint? Resp. affirmatiue Vgolin. de officio Episcopi cap. 15. §. 7. n. 9. quem refert de officio & paroch. c. 20. num. 14. tum quia & coniuges matrimonium sibi administrant præsentem eorum Parochum, & duobus testibus; tum etiam, quia indulgentia concessa à Prælato, & ipse accipere eam potest, & subd. non repugnato

¶ C'ANON IV.

Si quis dixerit d. parvulis, antequam ad annos discretionis pervenerint, neceſſarium eſſe Eucharistiæ communionem, anathema ſit.

^d Supra in princ. M. c. 4. ^e Sed. 12. in decreto.

Duos verò articulos e, aliàs propoſitos, nondum tamen excuſſos, videlicet: An rationes, quibus ſancta Catholica Eccleſia adducta ſuit, vt communicaret laicos, atque etiam non celebrantes Sacerdotes, ſub vna tantum panis ſpecie, ita ſint retinendæ, vt nulla ratione Calicis vſus cuiquam ſit permittendus, &c. An, ſi honeſtis, & Chriſtianæ charitati conſentaneis rationibus concedendus alicui vel nationi, vel regno Calicis vſus videatur, ſub aliquibus conditionibus concedendus ſit, & quænam ſint illæ: Eadem ſancta Synodus, in aliud tempus, oblata ſibi quàm primum occaſione, examinandos, atque definiendos reſervat.

^f Inſiſſe ſeſſ. 22. in ſin.

1. ^a C'ANON I.] Vide Catdin. Bellatminian *controvers.* Carth. lib. 4. de Eucharistia. c. 20. cum ſeqq. Henric. in ſuam. lib. 8. de Eucharistia. c. 24. Valer. Reginald. in praxi fori penult. lib. 29. n. 58. in ſum. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 1. q. 80. n. 111. cum ſeqq. Filiuc. in quaſt. moral. tom. 1. tract. 4. cap. 7. n. 101. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. diſp. 10. diſſic. 5.

2. ^b C'ANON II.] Vide Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quaſt. 80. mom. 121. vbi percurrit iuſtiſſimas rationes, quas habet Eccleſia præcipiendi laicis, & clericis non conſtitutionis Communionem ſub vna tantum ſpecie, idem tradit Hurtado de Sacram. tom. 2. diſp. 10. de Eucharistia diſſic. 5. verſ. ſuppoſitio.

3. ^c C'ANON III.] Vide Balduin. iun. ſuper apert. controvers. Bellar. part. 2. lib. 3. cap. 8. a princ. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 2. q. 76. art. 3. n. 32.

¶ C'ANON IV.] Vide Henriquez in ſum. lib. 8. cap. 3. §. 4. Bonacin. de Sacramentis diſp. 4. quaſt. 3. puncto 3. num. 2. Vincent. Filiuc. in quaſt. moral. tom. 1. tract. 4. num. 40. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Euchar. diſp. 9. diſſic. 4. verſ. circa inferas.

Relinqui debere arbitrio Confeſſarij & parentum in qua ætate prius Conſecrant pueri habere diſcretionem ſufficientem ad obligationem præcepti communicandi, reſoluunt Suar. tom. 1. diſp. 70. ſect. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penult. lib. 29. num. 83. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quaſt. 80. art. 111. dub. 4. num. 102. Iacob. de Gaff. in auren. de ſup. pavi. 1. lib. 2. cap. 3. num. 15. Azor. in ſtit. moral. part. 1. lib. 7. cap. 3. quaſt. 10. Poſſeuin. de officio curati cap. 8. num. 9. & 10. Bonacin. diſp. 4. quaſt. 7. punct. 2. num. 2. Ego ipſe de officio, & poteſt. Paracho cap. 10. num. 18.

4.

5.

DE REFORMATIONE.

Episcopi gratis debent ordinare, dimiſſorias, & teſtimoniales dare, nec illi, eorumve miniſtri aliquid pro ſigillo etiam ſponte oblatum recipere poſſunt. Vbi eſt conſuetudo aliquid recipiendi pro literis, nihil capiatur à Notarij pro officio ultra decimam vnius auri pattem, modò aliunde eis non ſuppetat ſalarium, &c.

C A P V T I.

1. *Dollares de materia cap. agentes,*
2. *Ordinator non poteſt accipere ab Ordinario aliquam mercedem.*
3. *Diaconi qui ſoluerunt decem ſcuta ſuo Ordinario pro obtinendâ litterâ dimiſſorialibus, incidunt in ſimoniâ.*
4. *Simonia committitur ſi promiſſo fiat mercede, & pretio.*
5. *Episcopi eorumque vicarij nihil licet accipere pro executione litterarum Apoſt. diſpenſationum matrimonij, & abſolutionum.*
6. *Littera publicæ via gratis concedi debent.*
7. *Dimiſſoria, commendatitia, aut teſtimoniales litteræ gratis concedi debent.*
8. *Ordinum collatores, ſive illorum miniſtri nihil accipere debent ab illis, qui ordinantur.*
9. *Beneficiorum collatores, nil pro collatione, ſeu quavis*

- alia diſpoſitione beneficiorum directè, vel indirectè accipere, vel exigere poſſunt.*
10. *Cancellarius quid poſſit accipere pro collatione & inſtitutione Eccleſiarum.*
11. *Notary quid pro ſingulari litteris dimiſſorijs, aut teſtimonialibus recipere poſſint.*
12. *Commendatitia, aut teſtimoniales litteræ gratis concedenda.*
13. *Episcopo, vel eius vicario non licet quicquam accipere pro diſpenſationibus matrimonialibus.*
14. *Notarij, vel Cancellarij ex quibus nihil liceat accipere.*
15. *Ex quibus aliquid liceat percipere.*
16. *Notary poſſunt aliquid accipere pro ſingulari litteris dimiſſorijs, aut teſtimonialibus quando nullum habent ſtipendium conſtitutum ab Episcopo.*
17. *Verba hæc important graves, & grauiores penas.*

^a Vide i. Lapiſtan c. 4. 1. Concil. Calcedo. ſed. 1. c. 1. c. 1. cap. ſicut Episcopum i. q. 1. & c. 1. de ſimo, de quibus Miſſionis Cõd. cap. 14.

¶ Voniam * ab Eccleſiaſtico ordine omnis auaritiæ ſuſpicio abeſſe debet, nihil pro collatione quorumcumque Ordinum, etiam clericalis Tonſuræ, nec pro literis dimiſſorijs, aut teſtimonialibus, nec pro ſigillo, nec alia quacumque de cauſa, a etiam ſponte oblatum Episcopi, & alij Ordinum collatores, & aut eorum miniſtri quouis prætextu accipiant. & Notary verò in iis tantum locis, in quibus non viget laudabilis conſuetudo nihil

nihil accipiendi, pro singulis literis dimissorias, aut testimonialibus decimam tantum vnius auri partem accipere possint: & dummodo eis nullum salarium sit constitutum pro officio exercendo, nec Episcopo ex notarij commodis aliquod emolumentum ex eisdem Ordinum collationibus directè, vel indirectè provenire possit, tunc enim gratis operam suam eos præstare omnino tenet decernit, contrarias taxas, ac statuta, & consuetudines etiam immemorabiles, quorumcumque locorum, quæ potius abusus, & corruptelæ, simoniace pravitati faucentes, nuncupari possunt, penitus cassando, & interdicendo, & qui secus fecerint, tam dantes, quam accipientes, & ultra diuinam ultionem, & pœnas à iure infligendas ipso facto incurrant.

de l. h. c. de
can. cap. 1.

1. Vide Nauaze, in man. cap. 12. num. 18. & conf. de censib. in vtraque edit Sayt in floribus decif. sub cod. tit. decif. 1. Math. Suar. in praxi. & ordine visitandis cap. 18. num. 6. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 2. cap. 14. num. 197. in fine, Franc. Leon. in thesaur. fori Ecclesiast. p. 1. c. 4. num. 27. Sbroz de Officio Vicarij lib. 2. quest. 42. Campanian. dantes, iura canonice. rub. 12. cap. 17. per tot. NARBONA 133. gloss. unica n. 6. xie, 25. lib. 4. vna Recopil. P. Suar. de Relig. tom. 1. lib. 4. de Simonia cap. 10. v. 9. cum seqq. & c. 13. num. 5. vbi quod decretum in præfenti comprehendit quancunque vocem, vel actionem ministrantium collationi Ordinum, Metipsum igitur collecti. ad cap. 1. de simonia.

2. Non posse Ordinatorem accipere ab ordinato aliquam mercedem, munera, nec quidem forfices, mappas, pectines, vel similia fed tantum ceruum, refert decifum Piasce, in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 55.

3. Diaconos, qui soluerint decem literis dimissorialibus, quantum vigore fuerint ordinati ad Presbyteratum, indicistis in simonia, & pœnas simoniace huiusmodi infligendas, resoluit Sel. in secl. Canon. c. 10. num. 11 vbi refert ita fuisse decifum in nullo 7. Septembris 1630.

4. Simoniam committi, si prouiso fiat mercede, & pretio, vel cum aliquo pacto, & conditione, & non gratis, probat cap. ordines c. anst. 1. cum allegatis per Nicol. Garc. de benef. part. 8. ap. 1. num. 14. Idem dicendum in prouisione Præceptoris S. Iacobi, Calatræ, & similis, resoluit Nicol. Garc. de trac. part. 1. cap. 7. num. 4.

5. Episcopis, eptumque vicariis nihil proferas accipere licet pro executione litterarum Apostol. dispensationum matrimonialium, & absolutionum, nec pro cognoscendis dispensationibus in gradu matrimonij prohibito; Notarij verò licet dumtaxat quartam partem ducati accipere pro presentatione referripn, & pro examine testium, refert decifum Sel. d. cap. 10. num. 15.

6. Prohiberi etiam aliquid recipere pro litteris publicatoriis, testatur resolutum Nicol. Garc. d. p. 8. cap. 1. n. 77. ad 4.

7. Dimissorias, commendatitias, aut testimoniales litteras gratis concedi debere, adest decifum Nicol. Garc. d. c. 1. n. 77.

8. Ordinum collatores, sive illorum ministri, nihil accipere debent ab illis, qui ordinantur, etiam pro litteris dimissorias, necnon pro sigillo, etiam si ab immemorabili tempore fuerit obferuatum, vt certum quid recipiatur. Notarij verò pro dimissoriis decimam partem auri recipiant, si nullum habent salarium pro officio exercendo, ex quo emolumento nihil directè, vel indirectè perueniat Episcopis. In Indiis verò, in quibus ex maximo pretio venditur, Notarij possunt exigere loco directæ decimæ partis vnius auri, quancitatem permittit a decreto C. mem. Sixti V. ita refert decifum Sel. d. cap. 10. num. 15.

Collatores beneficiorum quancunque dignitate præfulgeant, nil pro collatione, seu quavis alia dispositione beneficiorum quouis quælitro colore directè, vel indirectè, etiam sub nomine Annate, aut cuiusvis alietus portiois fructum, etiam à sponte dantibus, vel offertentibus accipere aut exigere possunt, eorumque collatorum Notarij, & alij quouis officiales, quibus tamen aliunde certum salarium constitutum est, eadem omnino obferuare debent. Illis verò, quibus salarium pro officio suo exercendo nullum constitutum est, licet in qualibet huiusmodi beneficiorum collatione, seu alia dispositione pro suo labore aliquam mercedem accipere, quæ tamen scriptura, sigillo, & ceteris omnibus computatis vnum autem non excedat, & inde collatores ipsi nihil emolumentum percipere possint, alioquin tam dantes, quam recipientes pœnis contra huiusmodi editis factis canonicis tenentur, ipsique ipso facto incurritur censetur. Notarij autem, seu officiales alij à suis officiis suspensi sunt, ita refert decifum Nicol. Garc. de benef. p. 8. c. 1. n. 79. & 77.

Episcopo non licet quicquam accipere, vel percipere directè, vel indirectè, vbi infra scripta expeditur, dicit Sel. d. cap. 10. num. 20. refertens sic fuisse decifum in vna Vicen. 8. Martij 1602. videlicet.

Littera collationum, institutionum, seu prouisionum beneficiorum vacantium per vbiunt, vel per resignantiam etiam ex causis permixtionis, vel alia. Littera dimissorias, seu testimoniales, quæ conceduntur Presbyteris, seu clericis ad alias dioceses transire.

Littera recipiendi Ordines ab alienis Episcopis.

Littera recipiendi Missa.

Licentia audiendi confessiones.

Licentia admissandi Sacramenta, excepta Pœnitentia.

Licentia de seruandis beneficiis tioris, aut simplicibus.

Licentia erudiendi se ad rituum paritum, seu approbationes huiusmodi rituum.

Licentia absentandi se ab Ecclesijs, seu beneficiis.

Licentia erigendi capellæ.

Licentia colligendi elemosinas.

Licentia sepeliendi cadaver a iura Ecclesiam.

Mandatum de publicando in Ecclesijs mirandis sacris Ordinibus.

Dispensationes ad duo beneficia etiam similia sub eodem titulo.

Littera approbationis concurrentium ad Purochialium vacationis in mensibus restitutum, qui ad Sedem Apost. transmittuntur.

Approbationes intrapositionum ex fundatione, vel datione.

Creaciones vicariorum in Purochialibus.

Depositiones O Economorum dum beneficia vacant. Exemptiones litterarum Apost. gratiam, seu iustitiam governementum.

a Etiam

■ Etiam ſponte oblatum. Vide Suar. de Relig. ſum. 1. traſſ. 3. lib. 4. de ſimoni cap. 49. n. 2.

20. ■ Aut eorum munifra. ¶ Pro collatione, aut inſtitutione Eccleſiarum, & pſcriptum curatarum, Cancellarium poſſe in ſingulis accipere mercedem ſuo labori conuenientem, quod tamen ſcriptura, ſigillo, & cæteris omnibus computari vnum aureum non excedat, & dimmodo ipſi Cancellario ſalarium nullum pro ſuo officio exercendo conſtitutum ſit, & ex pecunia quam accipit, nihil proſus emolumentum collatores, aut inſtitutores vlllo modo directe, vel indirecſe, percipiant. Ita referunt decifum Armend. in addit. ad recop. ſequi Natarræ lib. 1. n. 18. de Epifcopo n. 17. in reſp. ad 1. & 2. Pſalec. in praxi Epifcopi. 2. cap. 5. n. 18.

11. 2. Notarij verò, &c. Vide Sbroz de Vicario Epifc. lib. 2. 7. 42. Suar. de ap. 3. n. 6. cum ſeqq. Zerol. in praxi Epifcopi. 1. verbo dimiſſoria 5. 7. Leſſ. de iuſtit. lib. 2. c. 35. dub. 10. Azot. inſtit. mor. p. 3. lib. 2. c. 5. q. 1. Vgolin. de ſimoni lib. 1. cap. 4. 1. 4. Valer. Reginald. in praxi fori ſenit. lib. 2. 3. n. 100. Pſalec. in praxi Epifcopi. part. 1. c. 1. n. 55. Stephan. Weyms ad conſul. 2. 4. ex iure antiquo de ſumptu. 5. per Cancell. Traditionat. conſil. 17. n. 33. pag. 102. Narbona d. l. 3. c. 1. ſol. unica n. 7. Homobon. de Bonis de examine Eccleſiaſt. traſſ. 1. 1. c. 6. q. 11. reſol. 4. Cened. ad Decretal. collect. 1. 77. n. 1. vbi ſub dubio reſolueret videtur quòd poſt cõſecra inſtitumentis & tradita partibus poſſunt Notarij, quod ab ordinatis ſponte offerunt recipere, de quo vide Matien. in dialog. relator. p. 3. 25. n. 5. Perez 1. 1. c. 1. ſol. 1. poſt mediet. q. 2. 2. ardin. Homob. de Bonis d. c. 6. q. 1. 2. reſol. 1. in fine, facit Sanchez de matrim. lib. 8. diſp. 35. n. 14. in terminis Narbona d. l. 3. c. 1. ſol. unica n. 8.

12. Nilil exigendum pro dimiſſoriis, commendati-
tiis, aut teſtimonialibus litteris, reſert decifum
Attmend. d. cit. 18. de Epifcopo num 17. in reſponſ.
ad 3. quem cito de officio, & poteſt. Epifcopi part. 2.
allegat. 7. num. 26.

13. Pro diſpenſationibus matrimonialibus non li-
cere Epifcopo, vel eius vicario quicquam accipere,
nec ratione taxæ etiam ex immemoriali conſuetu-
dine, nec ratione ſigilli, vel alieuius alterius rei,
aliter reſolutorum Attmend. d. cit. 18. de Epifcopo
n. 10. in reſp. ad 6. aduertens propterea decretum il-
lud quod ſolet poni in litteris diſpenſationum ma-
rimonialium, vt nihil muneris, aut præmij ſponte
atcipi poſſit pro illarum executione, ita inteligen-
dum eſſe, vt neque Ordinarius ipſe, neque vicarius
eius quicquam pro mercede laboris, quem ea in re
ſuſcipere, capere poſſent, addit deinde Notarium
pro examine teſtium quantum auri, ſeu ducati par-
tem licite accipere poſſe.

14. Notario, vel Cancellario nihil licere accipere,
neque ratione ſcripturæ, neque ſigilli, neque labo-
ris, aut alio titulo, ſed gratis his quorum intereſt
debere præſtare omnia infra ponenda, tenet Sel.
de ap. 10. num. 21. attestans ſe fuiſſe decifum in vna
ſeſſ. 8. Martij 1602. videlicet:

Approbationem ad audiendas confeſſiones.

Licentiam adminiſtrandi Sacramenta.

Licentiam deſervendi benefecia.

Licentiam ſepeliendi deſunctorum corpora in Eccleſia.

Licentiam celebrandi Maſſas.

Licentiam colligendi elemoſynas.

Mandata publicandi in Eccleſia eor., qui primam
conſuram, vel minores Ordines ac ſacros ſuſcipe-
re voluerint.

Quoad alia verò quæ ſequantur, poterit aliquid
percipere, ſi nullum ſibi ſalarium, vel ſtipendium
conſtitutum fuerit, tuncque congruam tantum ſui
laboris mercedem, quæ quoad litteras collationis,
vel inſtitutionis curatarum Eccleſiarum, vel de-
putationis vicariorum in illis vnum aureum, &
quoad litteras dimiſſorias, & teſtimoniales deci-
mam vnius auri partem nunquam excedat.

Pro litteris collationum inſtitutionum, ſeu proſuſi-
onum beneficiorum vocantium per obitum, vel per
reſignationem, etiam ex cauſa permuſationis, vel
alia.

Pro litteris dimiſſorialibus, ſeu teſtimonialibus, quæ
conceduntur Prebys, ſeu clericis ad alias diſ-
ceſes tranſiuntur.

Pro litteris recipienti Ordines ab alienis Epifcopis.

Pro licentia ordinandi ſe ad vnum partum, ſeu
pro approbationibus huiusmodi tutorum.

Pro licentia abſentandi ſe ab Eccleſia, ſeu beneficiis.

Pro licentia arguendi capellæ.

Pro litteris approbationis concurrentium ad Pa-
rchialium vacationem in menſibus reſervatis, quæ
ad Sedem Apoſt. tranſmittuntur.

Pro approbatione inſcriptæ vocatus ex fundatione, vel
dotatione.

Pro creationibus Vicariorum in Parochialibus.

Pro deputacionibus Obſervatorum dum beneficia
vacant.

Pro executionibus litterarum Apoſtolicarum gratiarum, ſeu
inſtitutionum concurrentium.

¶ Dimmodo ri nullum ſalarium, &c. Ergo quan-
do nullum habet ſtipendium conſtitutum ab Epi-
ſcopo, poſſunt aliqui accipere, vt per Nauarr. in
man. 23. num. 102. Pſalec. in praxi Epifcopi. part. 1.
cap. 1. num. 55. pag. 61. Valer. Reginald. in praxi ſubi
pauis. lib. 2. 3. num. 100. conſ. queritur. Narbona d. l. 33.
c. 1. ſol. unica num. 7. & 10. Suar. de Relig. ſum. 1. lib. 4.
de ſimoni c. 53. num. 6. vbi dicit Concilium in præſen-
ti limitale illam prohibitionem, permittendo, vt
Notarij decimam partem auri pro litteris accipe-
re poſſint eum tribus conditionibus: vna, vt ſolùm
hoc liceat vbi non viget laudabilis conſuetudo ni-
hil accipendi alia, vt Notarius non habeat ſti-
pendium pro officio exercendo: tertia vt nihil ex
illo lucro ad Epifcopum redundet; alias decernit
Notarium teneri gratis ſuas operas præſtare.

¶ Ultra diuinam vltionem. ¶ Importare hæc verba
grauis, & grauioribus poenæ aſſerit Paul. Fuſc. de
diſſ. lib. 1. cap. 31. num. 15.

Nullus quatuordecim idoneus ſecularis clericus maioribus ordinetur, niſi
prius habeat beneficium ſufficiens ad vitam, quod reſignare non
poſſit, niſi, &c. vel patrimonium, aut penſionem
ſimiliter verè ſufficiens, &c.

C A P V T II.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.

2. Ordinare ante Concilij publicationem poterat Epi-

ſcopus clericos ſuos ad diuerſos titulos

3. Religioſas non comprehendit.

4. Sed

4. Sed comprehendi declaravit Pius V.
5. Constitutio Pij V. intelligitur tam in non professis, quam in mulieribus professis.
6. Patres Societatis Iesu & possunt promoveri ad sacros Ordines absque titulo.
7. Titulus non requiritur ad minores Ordines.
8. Beneficij ad titulum, quod in distributionibus quatuordecim consistit, potest quis ad sacros Ordines promoveri.
9. Ordinari quis non potest ad titulum beneficij de futuro.
10. Beneficij ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoveri, non obstante quod non lucretur illius fructum nisi post susceptum presbyteratus Ordinem.
11. Vicaria perpetua ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoveri.
12. Capellania ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoveri, si fuerit auctoritate Apostolice vel ordinaria creata, & in titulum creata.
13. Praestimonij ad titulum quod solutum fuerit dari in titulum potest quis ad sacros Ordines promoveri.
14. Ecclesia receptiva ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoveri.
15. Ad titulum Ecclesiastici adscribitur, an & quando possit quis ad sacros Ordines promoveri.
16. Coadunata perpetua cum futura successione ad titulum potest quis promoveri.
17. Capellaniam etiam amantabilem in capella Papa obtinens potest ad illius titulum promoveri.
18. Seminarij ad titulum non potest ordinari cooptatus in illum collegium.
19. Vicaria amantibilis ad titulum non potest quis promoveri.
20. Episcopus arbitrari debet congruam summam, & decentem beneficij valorem, qui ad titulum beneficii sufficit.
21. Beneficium debet ab illo pacifice possideri, qui ad eius titulum velit ordinari.
22. Beneficium resignatus ad cuius titulum ordinatus fuit, tenetur facere mentionem se ad titulum illius fuisse promotum, alias resignatio est nulla.
23. Non potest per acquiescentiam adimpleri.
24. Habet locum etiam in resignationibus factis coram Papa.
25. Prohibet resignationes voluntarias, sed non privationes.
26. Beneficiarius in sacris constitutus non potest ullo modo beneficium resignare, nisi, &c.
27. Renunciatio beneficij, ad cuius titulum quis fuit ordinatus, non valet, nisi facta mentis, &c.
28. Terminatio beneficij, non facta mentione quod ad illius titulum fuit permutatus sacris iniunctus, nulla est.
29. Nisi obtinueris possessionem permutati beneficij sufficientem.
30. Intrans resignare beneficium ad cuius titulum fuit promotus, penitentia imposita absolvens est ne resignet.
31. Beneficium resignare valet constitutus in minoribus etiam si non habeat alioquin quo vivere possit.
32. Habet locum etiam si beneficium fuit iurisperitonalis.
33. Pius V. imponit penam contra resignantes beneficia contra formam huius cap.
34. Ordinarius tenetur alere illum Presbyterum cuius resignatione admittit vires tantum beneficij quod habebat ad congruam sustentationem necessarium.
35. Patrimonium obtinens ordinari posthac non possunt, nisi illi quis Episcopus indicaverit assensum, vel necessitate, vel consensum Ecclesiarum suarum.
36. Patrimonium super re immobili constitui debet.
37. Patrimonium, ad cuius titulum ordinandus promoveri debet, est re certa fructifera, &c.
38. Patrimonij quantitas remittitur ad terminos Concilij.
39. Patrimonij examen pertinet ad Episcopum privatum quod alius.
40. Patrimonia pro clericis ad sacros Ordines promovendis potest constitui super annuis perpetuis censibus.
41. Patrimonium donatum per parentes, ea conditione ut illud habeat interitum dum aliquod non obtinet beneficium, est validum.
42. Donationis facta, & sequuta traditio bonorum pro patrimonio, si clericus moriatur, an donans recuperet eadem bona.
43. Dimissorias concedere potest Episcopus clericis absentibus ut ad patrimonium, vel pensionis titulum ordinentur.
44. Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum patrimonio sibi assignato a patre in bonis, quae sunt directi domini Ecclesiae.
45. Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum patrimonio sibi assignato a patre in bonis, quae sunt directi domini Ecclesiae.
46. Ordinari quis potest ad titulum bonorum immobilium, & annuorum reddituum.
47. Beneficij & patrimonij ad titulum potest quis promoveri si beneficium per se sufficiens non sit.
48. Ordinari nullus potest in sacris si non beneficium, aut patrimonium sufficientem iungatur privatis, & censura, &c.
49. Ordinari nullus potest ad titulum suae industriae, vel honesti laboris.
50. Literarum ad titulum non potest quis ordinari.
51. Ordinari sine beneficio vel patrimonio quandoque concessum est ob penuriam Sacerdotum.
52. Cuiusdam: Donec fueris de beneficio praesens, non comprehendis officium organista.
53. Episcopus quando possit ordinare familiarem suum ad titulum pensionis.
54. Verba hac decorant boni viri arbitrium.
55. Ordinari nullus potest contra prohibitionem sui Praelati, aut de illo conquiri, seu ab eo appellare.
56. Necessitas, vel utilitas Ecclesiae sufficit ut Episcopus possit admittere ordinandum ad titulum patrimonij.
57. Patrimonij quantitas remittitur ad terminos Concilij.
58. Patrimonium an sufficiat relinquatur arbitrio Ordinarij.
59. Bona, ad quorum titulum quis est sacro Ordine insignitus, prohibentur sine licentia Episcopi alienari.
60. Patrimonium vendi, hypothecari, vel praeficere tempore ordinario non potest.
61. Alienatio patrimonij, aut extinctio pensionis subsequens promotionem est invalida.
62. Dilectio, nullatenus, importat nullitatem actus ipso iure.
63. Alienatio, seu renunciatio patrimonij an possit fieri sine licentia Episcopi, si habeatur beneficium, vel quid aliud sufficiens.
64. Beneficium, vel patrimonium quando dicatur sufficiens.
65. Decretum Concilij in praesenti quorum canonum penam imponet.
66. Invenire penam suspensionis cap. neminem, & cap. sancterum, qui tenent.
67. Invenire penam cap. cum secundum, qui resistent.
68. Constitutio Sixti V. modificate.

Et hanc Pij V. constitutionem intelligendam esse nam in non professis, quam in nulliter professis, censuit Rot. in *Virgulen. Canticorum* 3. *May. 1595. cum Card. Blanchini*, quam refert Nicol. Garc. ad 2. cap. 5. §. 11. & obliuam Sacrot. ael. n. 10. in fine. Aloys. Riccan. de *curia Archiep. Neapol. p. 2. decis. 3.* & in *praxi rorum Archiep. presel.* 270. ubi *num. 3.* cum Maior. de *irregul. lib. 4. cap. 1. §. 1. num. 3.* resoluti sic ordinatos Regulares non professos sine titulo illo ordine ministrantes etiam irregulares, refero Ego ipse *d. alleg. 39. num. 1. & 6.*

Gregor. XII *in consp. sue*, incip. *Ascendentes*, sub
dat. K^a. Id. Iunij 1384. concessit Societati Iesu quod
quæ tria vno pauperatibus, caluitatis, & obedientiæ
in Societate emiserunt, de licentia Præpositi Ge-
neralis possint promoueri ad sacros Ordines abso-
lutio, eam ante solemnem professionem emi-
ssam, si modo sint ætate, moribus, & doctrina ido-
nei, non obstantē dicta constitutione Pij V. quæ
hoc decretum ad Religiosos non profectus exten-
dit, fortasse quia cognoscebat illo prædictæ Socie-
tatis Patres ligari, eo quod etsi vere dicentur Re-
ligiosi, tantum simplicia vna emittant. Ita Men-
do. *conf. j. 3. Henriq. lib. 10. cap. 17. 3. Flamin. Parol.*
d. lib. 3. cap. 6. n. 19. Palsed. d. p. 1. cap. 1. n. 44. f. Eminan.
in sum. num. 2. cap. 15. n. 1. c. 1. reg. ul. 100. q. 1.
art. 3. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 13. Martio. Fornat. d.
trallat. Ord. cap. 3. num. 9. ver. pro reformatione, Bon-
acina punct. 9. num. 2. Soat. num. 5. de refo. disp. 3. 1.
scil. 1. num. 38. Vgolini. c. 26. §. 8. num. 1. ver. excipit
ur tamen, Sandeclat. d. §. 49. num. 6. & 11. Illustiss.
D. Roderic. Cucho in consp. ad c. 1. num. 1. diff. 30.
Molsef. d. cap. 1. §. 6. num. 12. Sanchez. d. dub. 55. num. 9.
Marchio. d. trall. 3. p. 6. cap. 5. n. 5. Alzedo. d. p. 1. cap.
num. 12. Læzaro. c. 2. n. 10. Vnde si coniungat & Socie-
tate quoniam elici in Sacris iam constitutum &
carentem beneficio, tunc Prælati eiusdem Socie-
tatis de honesto victu saltem de redditu 40 annuo-
rum illi providere debet. donec sufficiens benefi-
cium fuerit assignatum, ita Marchini. d. cap. 3. num. 9.
Ego ipse d. p. 2. n. 17. §. 17.

9. *2. sacros Ordines.*] Ad minores igitur Ordines titulum non requiri contra gloss. 1. in c. *semihem 70. dist. 1.* tenent, fetuarius de consuetudine non refrangit Salzed. *cap. 18. n. 5.* Voluntate irreg. c. 16. *num. 3.* Fr. Emman. in *summa. 2. c. 15. n. 16.* Nauar. *cons. 14. n. 1.* de tempor. ordin. Thom. Valasc. *1. tom. 1. alleg. 35. n. 3.* Sanchez *2. lib. 7. cap. 1. dub. 37.* Alzed. *2. lib. 1. c. 1. n. 50.* Petr. Ledefina. in *summa. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. Ordinis. c. 7. ad fin. Flamin. Partit. *lib. 1. q. 6. n. 4.* Nicol. Garc. *p. 1. c. 3. n. 5.* *4. cum gloss. Aloyf. Ricc. 2. d. praxi rerum fori eccles. resol. 271. num. 3.* Campan. *2. lib. 8. cap. 1. n. 3.* Sanchez *2. lib. 2. q. 49. num. 3.* & 4. Homoboni de Bonis *2. ar. 2. l. 2. 10.* Illustriss. D. Roder. *2. Cunha in comment. ad c. 1. dist. 70. n. 3.* Ego ipse *dist. 1. n. 3.**

8. *¶* Eum beneficium Ecclesiasticum, &c.⁷ Ad titulum
beneficij, quod in distributionibus quotidianis
consistit posse quem ad sacros Ordines promoue-
ri, tenet Campan.*d. rubr.* 3. c. 5. n. 29. quem refero *d.*
alleg. ar. 19. num. 24. Marchian.*d. irall.* 2. p. 6. c. 6. diffi. 5.
num. 19.

9. Ad titulum beneficij de futuro ad quod est pte-
sentatus, nominatus, seu postulatns non posse q-
promoueri, tcoluunt Salzed. *l.c.* 18. *num.* 6. Fr. Em-
man. in *sum. rom.* 2. *cap.* 15. *num.* 10. Vgolin. *ad.* 16.
§. 8. *num.* 3. in fine, Petr. de Ledefina *di. 7. post* 8. *concl.*
Nicol. Garc. *d.p.* 1. *c.* 1. *num.* 130. Narbona *d loco* 1. *64.*
pag. 23. Sanchez in *opusf. moral.* lib. 7. *cap.* 1. *dub.* 3.
num. 5. *dub.* 3. *num.* 1. Acuña in *cap. nemus* 1. *num.* 1.

diff. 70. Marchin. d. 17. a. 1. p. 6. r. 6. diff. 3. Ego ipse
d. 18. a. 1. p. 18.

Contra Maior. de irregul. lib. 4. cap. 15. num. 3. Sayr.
de censur. lib. 4. c. 14. num. 19. Campan. d. rubr. 8. cap. 4.
num. 10. existimantes posse quem promoueri non
solum ad titulum beneficij iam quæsitum, sed etiam
quærendi.

Ad titulum beneficij posse quem ad sacros Subdiazonatus, & Diaconatus Ordines promovetur, non obstante quod non lucratur illius fructus, nisi post fulceptum presbyteratus Ordinem, tehet Nicol. Garc. d.p. 2. cap. 5. n. 110. Armendis, in addit. ad eccepil. legum. Navarra lib. 2. tit. 8. l. 1. de parim. cleric. n. 11. Ego ipse d.p. 2. alleg. 19. num. 19. Marcel. Vulpes d. cap. 8. n. 11.

Vicarie prepetue ad titulum possit quem ad fa-
ctos Ordines promoueri solentum Mendos. Ad re-
gul. 34. Cancell. 13. m. 3. Salzed. 8. cap. 18. mem. 7. Va-
lensuela conf. 34. m. 39. lib. 1. Campan. d. rubr. 8. cap. 4.
n. 8. Sebast. Cesar in relect. de eccl. hierarchia p. 3.
disp. 1. 4. §. 8. ex n. 3. secus si vicaria fuerit tempora-
lis, vt infra statu. 30.

Ad titulum capellanie in perpetuum auctoritate apost. vel ordinaria erecta, et in titulos creatae, posse quomodo ordinari, reuolunt Sebatt. Crast. in d. relict. de ecclesiastica hierarchia p. 3. dist. 14. §. 3. num. 1. Illustit. D. Roderici Cuius in consens. ad. princ. dist. 7. num. 9. Salzed. d. cap. 18 num. 9. verificat. vtrum ubi addit hoc verissimum, quando ab initio in fundatione interuenit auctoritas Episcopi, et datur in titulum perpetuum, et v. ver. l. si in fine et defendi posse quod si in fine primaque causa fundatione non interueniet Ordinarij auctoritas, si tamen non relinquitur fundatoris voluntate potestas Capellaniam in ecclesiasticis beneficiis fuerit erecta, nempe per collationem, et canonicam institutionem fundatoris, con sanguineus, vel alius, qui ad eam vocatus est, eius nomine et titulo potest ordinari. Seculares autem Capellanias praeter dicti naturae perpetuas, et collatas, reuolunt Lasp. aliter. 9. n. 3. Card. Gualther. 9. §. 5. Cassid. dec. 4. num. 2. de proband. Casaleut. diff. 72. p. 1.

Ad titulum præfationis soliti dati in titulum clericis, post quem ad sacros Ordines promoueri refoleunt Salzed. *d. cap. 18. num. 10.* Sebast. Caxfa *d. disp. 14. §. 3. num. 3.* Vgolin. *de officio Episcopi c. 16 §. 3. num. 3. in fin.* Marchin. *d. p. 6. cap. 6. difficult. 6 num. 13.*

Ad circulum Ecclesie receptus posse quem a sacro Ordine promoueri, per text. cum gloss. in c. *namque* 70. dist. tenent Zanol. in praxi Episcop. p. 1. verb. *dimissio* §. 5. verb. *hic est*. Campan. d. rubr. §. c. q. m. 1. ubi id verum credit in ea dicit celi, quare temitate beneficiorum grauata multitis indigeret ecclesiasticis, nec viti adiunt congruum ne dum patrimonium non habentes, at illo omnia carentes.

Aditulum Ecclesie, cui adscribitur, posse quem
promoveri, exillatmo Lal. de irregul. lib. 4. c. 1. §
sub. num. 1. Flamin. d. 101. q. 6. num. 33. per Co-
sil. Trident. fecit 3. de reformat. cap. 16. mandans
neminem ordinandum nisi iudicio fidei Episcopo
fieri vilius, aut necessarius fuis Ecclesie, quantum al-
ter propterea ab Episcopo adhibebatur ubi fuis-
set fungatur muneribus, eumque locum deinde in-
consulto eodem Episcopo deferere nequeat, nam
præsupponit per eiusmodi adscriptionem addi-
tum esse illi Ecclesie, & ex ea fructus percipi-
pere, alioquin non procedere arbitratr Cam-
pan. d. rñr. 8. cap. 4. num. 14. & Maloli senten-
tiam veram credit Vgolini. dec. 26. q. 8. num. 6.
questio.

quatuor concurrentibus, primo ut interveniat consensus Rectoris eius Ecclesie, secundo ut interveniat licentia, & consensus Romani Pontificis, hoc ad succedentem, tertio ut ex servitio Missarum, & divinarum officiorum, & elemosinis fidelibus clarissime habeant unde se sustentent; quarto ut ne inde amoveantur.

16. Ad titulum coadiutorie perpetue cum futura successione posse quem promovere, dummodo ratione illius habeat congruam sustentationem tantum ad titulum pensionis, tenent Nauar. in tract. de Orat. c. 10. n. 8. Salzed. d. cap. 18. n. 7. Acosta de Andata ad Bullam Cruciatu q. 35. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 9. n. 6. Pett. de Ledesma d. 7. conclus. 1. dub. 2. Monet. de optime canonica, c. 4. quest. 8. n. 169. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 13. Sebalt. Czar. d. p. 1. §. 4. §. 9. n. 4. §. 9. Vgolin. de officio Episcopi. c. 26. num. 8. Narbona citato loco n. 6. pag. 12. Sanchez in episc. moral. lib. 7. c. 1. dub. 35. n. 4. Ego ipse de officio & potestate Episcopi p. 1. alleg. 19. n. 23.

17. Capellani in Capella Papa obtinentem, licet sit ad nuntium amovibilis, ad illius titulum ordinari potest, tradunt Nauar. consil. 20. de tempor. ordi. Saytan florib. divi. Job endati dec. 39. Aloyf. Rice. in d. oracis rerum, fore ecclesie. resolut. 334. in fine. Ego ipse d. alleg. 19. n. 30.

18. Cooptatum in Collegium seminario non posse ordinari ad titulum seminario, nisi ob causam inferuendi beneficio, quod fortan esset seminationis inunctum, decisum referunt Lel. Zech. de repub. ecclesiast. ru. de Clerico sub n. 7. v. 84. Zerol. in praxi Episcopi. p. 1. verb. promerum, §. 6. Flamin. Paris. d. q. 6. n. 12. Galet. in margarita casuum consens. verb. Ordo pen. Armeud. d. 1. de parim. cleric. n. 9. & 10. Pialec. d. p. 1. c. 1. num. 45. Iul. Czar.adius de sacris Ordin. c. 5. num. 2. Matchin d. 6. diffie. 5. n. 3. Alzedo d. p. 2. c. 5. n. 16. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. num. 104. vbi in aliis refert declassae Gregorium. XIII. Clericos seminario non posse promoueri ad aliquem Ordinem sacrum ad titulum ipsius seminario, nisi pro servitio beneficii seminario vniti, & tunc cum assignatione certi annui redditus unde se promotus viuere possit, que tamen assignatio cessat postquam illi aliunde seque sustentare poterint, refert Ego ipse d. alleg. 19. n. 31.

19. Ad titulum vicarie temporalis, aliorumque similium beneficiorum, vbi capellanum amovibilis, non posse quem promovere, resoluunt Maiol. d. lib. 4. c. 15. num. 4. Henriquez d. cap. 17. §. 3. l. 2. Aloyf. Rice. in decr. curia Archiep. Nicap. decr. 190. p. 2. Salzed. d. c. 18. n. 8. vers. & ea ratioue, Flamin. Paris. d. lib. 2. q. 6. num. 4. Gonzal. d. p. 1. §. 5. §. 3. num. 42. Campan. d. rubr. 8. cap. 4. num. 4. in fine. Ego ipse d. alleg. 19. num. 25. Narbona d. lib. 3. §. 1. num. 68. vbi num. 69. dicit de capellania ad nuntium amovibilis, seu de quolibet manuali beneficio. Matchin. d. tract. 1. p. 6. difficult. 1. §. 1. num. 18. Sanchez d. dub. 35. num. 5.

20. Quod sibi ad nullum beneficii sufficiat. Episcopus arbitrat debere congruam summam & decentem beneficii valorem, cum praestita certa quantitas non sit, asserunt Memuch. de arbit. ca. 1. 216. n. 12. vers. seq. Flamin. Paris. de resignat. lib. 3. §. 5. fin. num. 132. & 181. Ludou. Beia respons. casuum consens. p. 4. casu 26. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 17. §. 3. in commento l. 1. N. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 112. cum seq. Azot. d. p. 2. lib. 6. cap. 10. quest. 8. Vgolin. d. c. 16. §. 8. n. 4. Thom. Valac. allegat. iuris rem. 1. alleg. 35. illustrat. D. Roder. a Cunha in commento ad c. 1. diff. 70. num. 12. Jacob. de Grassi. consil. 4. de tempor. ordin. vol. 1. c. de arbit. Consil. lib. 2. c. 49. Barbof. Collect. in Concil. Trid.

Lottet. de re benefic. lib. 1. q. 2. n. 31. Sanchez d. cap. 1. dub. 35. n. 7. Molfesin. summ. tract. 2. cap. 1. §. 16. Narbona d. loco n. 35. pag. 9. Ego ipse d. alleg. 19. num. 8. cum seq.

[Pacificè possidere.] Beneficium debere ab ipso pacifice possideri, qui ad eius titulum vult ordinari, ex hoc loco colligit Nauar. in tract. de Orat. rubr. 23. num. 69. Flamin. Paris. d. lib. 3. §. 6. num. 155. Vgolin. d. c. 26. §. 8. n. 3. vers. tertio co. stare, vbi subdit propterea quod si lis et mota sit de beneficio ad eius titulum, lite durante ordinari non debet, quippe quia eo priuari possit. Ego ipse d. alleg. 19. n. 15. cum seq. vbi ostendo quando quis dicatur pacificus possessor, & quando beneficium litigiosum censetur.

Id verò beneficium resignare non possit, &c.] Resignantem beneficium, ad cuius titulum ordinatus fuit, tenet sacre mentionem se ad titulum illius fuisse promotum, alias resignationem irritam esse, & nullam resoluunt decisumque referunt Flamin. Paris. d. lib. 2. quest. 6. num. 39. Vgolin. de officio Episcopi. c. 1. §. 4. §. 3. cap. 26. §. 8. num. 4. Aloyf. Rice. in praxi rerum sacri Ecclesie. decr. 314. in 1. edit. alias resolut. 272. num. 1. in fine in 2. edit. Azcedo d. 1. num. 9. et d. lib. 1. nou. Recop. Valencuela late consil. 32. m. 1. cum seq. num. 1. Steph. Grat. discept. 991. Sanchez in episc. moral. lib. 7. c. 1. dub. 18. num. 1. Marchin. d. 6. diffie. 7. Nicol. Garc. d. cap. 5. n. 127. vbi num. 2. 4. subdit quod est nulla etiam in foro conscientie, Petr. de Ledesma d. c. 7. n. 10. Campan. d. rub. 8. c. 6. num. 2. Armeud. d. 1. de parim. cleric. num. 21. Ego ipse d. alleg. 19. num. 32. Et ipsi resignanti hoc casu competere actumem spohi ex Rote decisionibus firmant Pialec. in praxi Episcopi. p. 1. c. 1. num. 4. vers. ampluari possit. Gunz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 10. n. 35. quia cum resignatio non teneat, ius non abdicatur a resignante, Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 21. Rot. in Leodien. Communariis. Ioan. 28. Iunij 621. coram bona mem. Rembold. prope fin. quam refert d. alleg. 19. n. 36. & ead. Rota decr. 415. apud Fatl. nact. 1. in posthum.

Nec posse per acquipollens adimpleri, tenent Nicol. Garc. d. c. 5. n. 193. Armeud. d. 1. de parim. cleric. num. 22. Steph. Gratian. discept. forens. ca. 991. Mailobe in praxi habendi conciliarum reg. 5. dub. 1. n. 45. in vlt. impress. Rot. coram Gregorio X. V. decr. 441. n. 1. & ibi Beltramin. num. 9. & in d. Leodien. Communariis.

Et habere locum etiam in resignationibus factis coram Papa, post Nicol. Garc. d. c. 5. n. 193. firmavit Rot. in d. Leodien. Communariis vers. non obstat quod Concilium.

Et prohibere resignationes voluntarias, sed non priuationes, referunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 5. n. 210. Armeud. d. 1. de parim. cleric. num. 24. Ego ipse d. alleg. 19. n. 45.

Et beneficium in sacris constitutum non posse vltimo modo beneficium resignare, nisi aliunde habeat unde se commodè sustentare valeat, sancit etiam Pius V. Constit. 18. incip. Quoniam, Kal. April. 1568. que licet loquatur de resignationibus factis coram Ordinario, habere tamen locum etiam in Curia, tradunt Flamin. Paris. de resignat. lib. 3. §. 4. n. 3. & lib. 5. §. vlt. n. 176. Nicol. Garc. d. c. 5. num. 198. Aloyf. Rice. d. resolut. 272. in fine, Ego ipse d. alleg. 19. n. 40.

Renunciatum beneficium, ad cuius titulum quis sacris fuit ordinatus, factam etiam cum pensione sufficienti ad congruam sustentationem, non valeat nisi facta mentione quod ad illius titulum fuit promotus, resoluunt additio ad Nauar. consil. 42.

de renuntiis. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. num. 115. Stephan. Gratian. *discept. forensium*, c. 991. num. 2. Ego ipse d. alleg. 19. n. 42. Homobon. de Bonis de exa- mine eccles. tract. 2. c. 2. q. 23. in fine. Rot. in d. Leu- den. Canonici, v. nec obstat quod dicitur S. Conci- lium, Vgolin. d. c. 16. §. 8. n. 4.

Coortā Nauart. *confil.* 13. de prebend. in auig. alijs *confil.* 3. de renuntiis, in nouis, Sayr. in floribus *decis.* sub d. ii. de prebend. *decis.* 23. Campan. d. rubr. 8. c. 6. n. 6. existimantes resignationem promoti ad sacros Ordines ad titulum beneficii quod ipse pos- tea reservata pensione sufficienti ad eius iussu renuntiavit, nulla facta mentione quod ad titulum illius beneficii ordinatus esset, non obstante hoc decreto in foro conscientie, & etiam exteriori validam esse.

18. Permutationem beneficii, per omnia facta mentione quod ad illius titulum fuit permutans sacris ini- tiatus, nullam esse, ac proinde dispositionem Con- ciliij in prelati in ealocum habere, tenent Gon- zalad. ad regni 8. *Canecol.* gloss. §. 1. o. n. num. 43. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. num. 118. Stephan. Gratian. d. c. 159. num. 3.

19. Sed tutum esse in conscientia illum, qui benefi- cium, ad cuius titulum erat promotus, resignauit, & aliud ex causa permutationis obtinuit, tacendo in resignatione quod erat promotus ad titulum primi beneficii, dummodo secundum beneficium sit æquivalens, referunt decisiuū Armendar. d. 1. de paritum. cleric. n. 31. Stephan. Gratian. in addit. ad d. c. 189. n. 3. Ego ipse d. alleg. 19. n. 44.

Immo in utroque foro validam esse huiusmodi permutationem, tacita promotione ad illius titulum facta, quando permutans consequitur validè possessionem pacificam alicuius beneficii sufficien- tis ad congruam, & non permutatur beneficium pingue cum tenui, & minus sufficienti ad victum, resoluunt Vgolin. d. c. 26. §. 8. num. 4. vers. secundum excipitur, Campan. d. rubr. 8. c. 6. h. 5. Rot. in *Muinen. Canonici* 4. Decembris 1609. coram Gregorio X P. *decis.* 441. n. 3. in collectis per Beltramin. refert Masfob. in *praxi habendi concursus requis.* §. dub. 1. n. 45. secundum Roman. in pressis.

30. Iurantem resignare beneficium, ad cuius titulum fuit promotus, vel procuratorem constitutum ad resignandum non reuocare, penitentia impolita absolvendum esse ne resignet, & ut procuratorem possit reuocare, referunt decisiuū Flamin. Paris. d. q. 6. n. 43. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 32. in 1. & 2. *declat.* Armendar. d. 1. de paritum. cleric. n. 29. Azot. *inssile. moral.* p. 2. lib. 7. cap. 25. q. 6. Vgolin. d. c. 16. §. 8. sub n. 4. Campan. d. c. 6. num. 4. Aloy. Ricc. in *d. praxi reu- rum fori eccles.* resol. 272. num. 2. Ego ipse d. alleg. 19. n. 46. Marchin. d. p. 6. c. 2. diff. 7. n. 39.

31. Constitutum in minoribus Ordinibus noo li- gari dispositione huius c. immo posse beneficium resignare, etiam si non habeat aliunde quo vivere possit, tenent Flamin. d. *quæst.* 6. n. 178. Fr. Emman. in *summa* tom. 2. c. 15. item vltim. Azot. d. p. 2. lib. 7. cap. 10. *quæst.* 7. Ceual. *commun.* contra communes, *quæst.* 561. num. 26. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 138. d. num. 9. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. num. 103. Paul. Comitoli. *ref. moral.* lib. 6. p. 34. num. 4. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. n. 4. *vers. postremo*, Ego ipse d. alleg. 19. num. 39.

32. Habere locum contenta in hoc decreto, etiam si beneficia essent iurispatronatus, alserit decisiuū Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 196.

33. Neque ex resignato admittatur, &c. [Penam contra resignantis beneficia, contra formam huius cap. & contra ealem resignatione admittentes im-

ponere Pinn V. in d. *constitut.* incip. *Quanta Ecce- sia* Des. sub dat. Kalend. Aprilis 1568. alserunt Vgolin. d. c. 26. §. 8. n. 5. Nicol. Garc. d. c. 5. num. 128. in 4. *declat.* Armendar. d. 1. de paritum. cleric. n. 27.

Ordinarium, qui admisit resignationem factam ab aliquo Presbytero, qui nihili aliud præter ibi beneficium habebat, vnde commode se sustentare posset, teneti cum alate, nec posse eidem benefi- cium resignatum restituere, sed in eo institui debe- re illum, qui per resignationem fuerat à patrono, decisiuū referunt Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 128. in 3. *declat.* Armendar. d. 1. de paritum. cleric. num. 26. & addit. ex alijs Homobon. de Bonis de examine eccles. *tract.* 2. c. 2. q. 23. *prope fin.* si beneficium erat liberæ collationis, ad Romanum Pontificis eius collationem spectare.

1. *Patrimonium vtrū, &c.* Vide Nauart. *confil.* 14. num. 2. de tempor. ordinat. in nouis, Vgolin. de officio *Episcopi* cap. 26. §. 9. num. 3. Campan. in *duerf. vna canon.* rubr. 8. cap. 4. num. 1. Loret. de re benef. lib. 2. *quæst.* 2. num. 32. Bonacina d. *cap.* 1. *puncto* 9. n. 14. me ipsum de officio, & *preest.* *Episcopi* p. 2. alleg. 19. n. num. 52.

- Patrimonium super re immobili constitui de- bere, resoluunt Nauart. *confil.* 34. de tempor. ordinat. in nouis, Azot. d. p. 2. lib. 3. cap. 4. §. 7. Vgolin. d. cap. 26. §. 10. num. 1. Aloy. Ricc. in *praxi rerum fori eccles.* d. c. 13. in 1. edit. alijs *resol.* 273. in 2. edit. Illu- striss. D. meus Rodet. à Cunha in *comment.* ad cap. 1. n. 11. *diff.* 70. Ego ipse d. alleg. 19. n. 51.

- Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, licet in rebus immobilibus esse debeat, & noo in mobilibus, non tamen ob id incurri penam si quis ordinetur ad patrimonium in mobilibus, curare ta- men debere licet ordinatus v. quæprimum titulus ille booorum mobilium in bona immobilia ad mentem Concilij Trident. conuertantur, resoluunt Nauart. d. *confil.* 34. Sayr. in *floribus.* *decis.* sub si de tempor. ordinat. *decis.* 51.

- Patrimonium ad cuius titulum ordinandus pro- moueri debet, est res certa fructifera, de qua ipse disponere valeat, & ideo nec ob penuriam Sacer- dotum ad sacros Ordines promouendi, sunt, qui super alienis bonis allocationem habent victus, & aliarum rerum necessarium cum cautione cet- ta sine alio titulo beneficii, vel patrimonij ita re- fert decisiuū Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 96.

- Patrimonijs quantitas ad quod quis promoueri possit, non taxatur, sed remittitur ad terminos Concilij ita resolutum alserit Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 123.

- Patrimonij examen pertinet ad Episcopum pri- uatiuè quoad alios, vt per Sel. in *seleis canon.* cap. 3. num. 1. vbi refert decisiuū in Placcina 16. Mar- tii 1630.

- Patrimonium pro clericis ad sacros Ordines pro- mouendis potest constitui super annuis petuis censibus, cum cautione quod si census redimetur, pecunia ex indicis decreto apud idoneas perso- nas deponatur ad effectum inuestimenti, Aldan. in *compendio canonis.* *ref. lib.* 1. tit. 10. n. 3. vbi attesta- tur sic fuisse decisiuū sub die 2. Iunii 1629.

- Patrimonium donatum per parentes, ea condi- tiooe vt si lius vsum fructum habeat interim dum beneficiū aliquod, aut bona alia ad eius congruam sustentationem sufficientia acquirat, est sufficiens, & ad illius titulum potest ordinari, Sel. d. c. 3. n. 2. vbi dicit ita fuisse resolutum à S. Congreg. Episc. & regul. in *Eugubina* 22. May 1590.

- Donationis ad titulu potest quis ordinari, si ita Episcopus iudicauerit ad eundem pro necessitate, vel

vel utilitate Ecclesiasticam, et si donatio est realiter vera, & non ficta, quæ deinceps alienari non possit abique Episcopali licentia, vel si aliunde habeat vi-
 45. viendi potestatem refert decisiu Nicol. Gare. d. p. 2. cap. 5. num. 76. Narbona d. l. 35. gloss. 1. num. 9. & resoluunt Vgolin. d. c. 26. §. 9. n. 4. Muscon. de mact. min. Eccles. lib. 1. p. 1. cap. 1. pag. 380. Azor. insti. mor. p. 2. lib. 1. c. 4. q. 1. n. 1.

Donatione tacta, & secuta traditione bonorum donatorum pro patrimonio ad suscipiendos Ordines sacros, si clericus moriatur ante susceptos Ordines, non obstat decretum in presenti quod domans recuperet adde bona si attento iure communi restituita forent, Sel. d. c. 3. num. 3. ubi ait ita fuisse resolutum in *Matorum*. l. 1. l. 1. num. 163.

Clericis absentibus, qui Ecclesiis necessitatem habentibus subuenire, aut utilitatem aliquam asserere non possunt, dimissorias concedere potest Episcopus ut ad patrimonium, vel pensionis ecclesiasticæ titulum ordinentur, refert decisiu Nicol. Gare. d. p. 2. cap. 1. n. 76.

Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum patrimonio sibi assignato à patre in bonis, quæ sunt directi domini Ecclesiæ, & de quibus soluitur quædam rata fructuum in recognitionem, quatenus vitæ dominium bonorum per patrē assignandorum filio legitime transferri valeat, & ad illius vitæ honeste sustentandam dicta bona sufficiat, Aldan. d. c. 1. §. 3. num. 4. ubi dicit ita fuisse resolutum in *Lecina* 7. Septembris 1630.

Ad titulum bonorum immobilium, & anouorum redditu sibi donatorum potest quis ad sacros Ordines promoueri, si tamen Episcopus iudicauerit eum assumendum pro necessitate suarum Ecclesiarum, donationeque huiusmodi bene, & abique ulla fraude in forma valida fieri, ac bona, & redditus donati huic promouendo sufficiant ad vitam honeste sustentandam, & nullo modo possint alienari abique licentia Episcopi, duncille beneficium sufficiens adplicatur, vel aliunde habeat vnde commodè viuere possit, refertur decisiu Nicol. Gare. d. p. 2. c. 5. n. 79. Armentar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 5. Campan. d. rubr. 8. c. 4. n. 3. Ego ipse d. alleg. 19. n. 56.

Sufficienti titulo beneficii si quis careret, haberet tamen tantundem patrimonium, quod beneficio adiunctum sufficientem constitueret titulum, permittendum illi est ad sacros Ordines promoueri, ut per Zerolin *praxi Episcop. part. 1. verb. dimissoria*, vers. 1. Prosper Augustino in addit. ad *Quarant. in summa Bullary*, verb. *Ordo*, versic. circa 2. Vgolin. d. c. 26. §. 3. in fine, & §. 8. n. 2. Armentar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 16. in fine, Ego ipse alleg. 19. n. 14.

Ordinari nullus potest in Sacris si eum beneficio, aut patrimonio insufficienti iungatur piratit, elemosinæ, annuæ, sicut, confratetnitates, & alia emolumenta, quæ ex celebratione Missarum in exercitio sacrorum Ordinum percipere, & lucrati possunt, quæ omnia ad vitam honeste sufficiant. Prout nec etiam promoueri potest si nihil prædictorum, vel minus sufficienter habet, si Episcopus obliget se supplementum alimentum, quibus se sustentari possit, ita refertur decisiu Nicol. Gare. d. p. 2. c. 1. num. 126. Armentar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 16. & 17. Narbona d. l. 35. gloss. 1. n. 62. in 3. lib. 1. Recop.

Nullus ad sacros Ordines promoueri potest ex industria sua, vel honesto labore, puta quod sit musicus, Magister Grammaticæ, pictor, aut alterius licite professionis, ex qua tantum quærit quod sit *Barb. Collect. in Concil. Trid.*

sufficiens ad sustentandam vitam, ita refertur decisiu Nicol. Gare. d. p. 2. c. 5. n. 126. Armentar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 18. Illustriss. D. Ineas Roderic. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 13. dist. 70. Ego ipse d. alleg. 19. n. 71.

Litteraturæ ad titulum non posse quem ordinari quantuncunque sit literis, & gradu insignis, tenent Salzedo d. l. 19. n. 7. Fr. Emmanuel in *summa tom. 2. c. 15. n. 16*. Nicol. Gare. d. c. 5. n. 128. Petr. de Ledesma d. c. 7. ante vlt. concl. Marc. Anton. Genuesi in *praxi Archiep. Neapol. c. 81. n. 2*. Narbona l. 35. gloss. 1. n. 73. in 3. lib. 1. Recop. Ego ipse d. alleg. 19. n. 72. Campan. d. rubr. 8. c. 4. n. 6. Marebin. d. p. 6. c. 16. diffic. 5. d. n. 36.

Cuncta Henricus in *summa lib. 1. c. 17. §. 4. in cum. ante iur. G. Aulæ de censur. p. 3. disp. 5. dub. 6. ad fin. Gonzalez ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. n. 27. Steph. Gratian. *disceptat. forens. c. 57. num. 30*. existimantes Episcopo fas esse ad sacros Ordines aliumque vitæ litteris insignem, & collegio illustri cooptatum, quamvis titulo carentem, & allegat Cnidub. casu 36. atque doctos Theologos & Iurisperitos consultos ita respondisse.*

Sed nunquid filius patris paternæ hereditatis prætextu regulariter ad Ordines sacros valeat promoueri? vide latè disputantem Narbona d. l. 1. §. 3. gloss. 1. num. 37. cum multis seqq. in 3. lib. 1. Recopular.

Ob penitiam Sacerdotum quandoque concessum esse ordinari sine beneficio, vel patrimonio, dummodo quis sponte de necessitate ordinandis subministratum, refertur decisiu Nicol. Gare. d. p. 2. c. 5. num. 97. Armentar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 2. Campan. d. rubr. 8. cap. 4. n. 6. Ego ipse d. alleg. 19. num. 73.

Clausula apposta in constitutione patrimonij, quod solet assignari clericis à consanguineis, videlicet, dunc fuit de beneficio proutius, non cumprehendit officium organitæ, & magistri capellæ, Aldan. d. c. 1. §. 3. n. 5. ubi tellatur sic fuisse decisiu, sub die 26. Iulij 1521.

¶ Vel pensionem obinentem, Episcopum posse ordinare familiarem suum etiam ad titulum pensionis si pro commoditate, vel necessitate suarum Ecclesiarum iudicauerit ordinandum, refertur decisiu Armentar. in addit. ad recapit. legum *Nauarra lib. 2. tit. 8. de patrimonio cleric. n. 7. in fine*.

¶ Nisi illi, qui Episcopum inducunt assumendo, cum hæc verba denotent boni viri arbitrium, hoc est, voluntate rationi submissam, si fidei commissa 2. §. de fiduciaria lib. 1. verb. *visum*, in c. 1. de corpore viuar. Lasp. alleg. 60. n. 3. ideo si Episcopus legitime non interponat arbitrium, Deum solummodo iudicem habebit, gloss. verb. *relinquitur*, in c. *si uerum*, §. *accessorem*, de receptis. in 6. Caldas. conf. 38. n. 7. & proinde non dabitur appellatio, quia superior non potest animum, & conscientiam inferioris inuoluare, Bald. in l. 1. n. 10. o. vlt. §. *scias tamen*, C. de sentent. ex breui. recu. Cou. *variar. lib. 2. c. 12. num. 3. vers. & ab eo*.

Ex quibus nullum posse contra prohibitionem sui Prælati ordinari, aut de illo conqueri, seu ab eo appellare, eo quod illum ordinato uoluit, resoluunt Aloy. Ricc. in *praxi rerum fore eccles. vlt. §. 87. in 2. ed.* & censuit Rot. in *Elbor. Ordini* 23. Iulij. 618. curam bona mem. Remboldo, & 18. Februarj. 1619. coram R. D. meo Cocco Decano.

¶ Pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, Episcopus ergo ut possit admittere, & ordinandum ad titulum patrimonij eius arbitrio iuxta hoc decretum, sufficit vel necessitas, vel utilitas

M 3 Ecclesiæ,

Ecclesiaz, Aldan. d. ris. g. num 6, vbi testatur ita decisu
sum sub dia 17. Martii 1619.

57. *r. f. i. g. u. r. a. e. i. s. a. d. v. i. u. a. m. s. u. s. t. e. n. t. a. n. d. a. m. , &c. c.]* Quantitate patrimonij, ad quos quis ptromoueri potest, non taxati, sed remitti ad terrosius Conesly, referunt decem Nicol. Gare. d. p. ac. f. u. r. 113. Armen. d. d. 1. 2. de patrim. cleric. n. 12.

Et Ordinarj arbitrio relinquendum huiusmodi
iudicium, an tale patrimonium sufficit propter
diversitatem locorum, cum in vno loco sufficit,
quod alibi non est sufficiens, tenent Hoied. de
inop. benef. p. 1. l. 1. v. n. 3. cum seq. Menoch. de ar-
bitr. cap. 216. n. 12. Iacob de Giach. de arbit. confif-
f. l. c. cap. 49. Vigolin. d. c. 26. §. 12. in prin. Aloyf.
Rice, in d. praxi tenet fort. ecclef. refolut. 271.
Amenaz. d. l. 1. de parum. cleric. n. 8. Natboia l. 33.
gloss. l. 1. §. 1. d. 1. l. 1. v. n. 1. v. n. 1.

39. *E* *Ar*o illa denique *fin*e laetitia *Ep*iscopⁱ &c. *Don*a ad quorum titulum quis est fact^o Ordine insignitus, prohiberi sine licentia *Ep*iscopⁱ alienari, rejuvantur Nauarr. *conf*l. 16. anq. alius *conf*l. 21. in *univ*er. de *temp*. ar. *Say*t. in *flor*is *den*ef. *fin*eb. *ord*. de *re*cl. 18. & 60. Hentig. in *sum*. lib. 13. c. 17 § 3. Spin. in *speculo* *re*ssan. *g*los. 18. *prae*. a. n. 2. Flamin. *Par*is. *dis*. aug. 6. n. 18. Gutierrez. *pr*act. lib. 1. c. 65. a. n. 10. *Cep*ed. ad *Decretal*. *col*l. 8. n. 1. *Cu*ll. com. *can*. *can*. c. *comm*unio § 5. 17. Gonzal. ad *reg*. 8. *Ca*. *ec*cl. *g*los. 5. 10. n. 12. Stephao. Gratian. *dis*cept. *for*en. c. 159. n. 1. Vgolin. de. 26 § 13. Nicol. *g*los. p. 2. c. 5. n. 181. Campan. in *dis*cr. *cur*us *Can*on. *tr*ob. 8. c. 6. *Narbon*a. *dis*. 15. *g*los. 1. *sum*. *Sc*p. cum *g*los. Boet. *E*po. *nat*. n. 1. de *ius* *dis*cr. *ec*cl^{ie}. *sum*. *Sc*p. *qu*est. 1. n. 5. Valenz. *conf*l. 31. a. *num*. 1. *E*go ipse *dis*. *g*los. 19. a. *num*. 76.

80. *o Altera i3, aut astringi, vel remitti, &c.* Immo
nec vendi. Campan. d. 7. lib. 8. c. 6. v. 7. quem refero
d. 10. v. 8. nec permitti. Gonzal. d. 6. v. 10. v. 11.

S cum Jeqq. Stephan. Gratian. d. c. 19. m. 3. Ego ipse d. alleg. 19. x. m. 83. Rot. decis. 614. in 1. cell. Fati-
nac. alias p. 4. diverfor. nec hypotheasi. Aloy. Ric.
in decis. curia Archiep. Neapoli. decis. 212. p. 1. Ego
ipse d. alleg. 19. 2. 85. nec p. 1. c. 1. b. tempore ordinari-
o. Melch. Phorbo. I. usit. decis. 10. c. 1. 2. m. 7.

7. *Natitatem possint.*] Vnde alienationem patri-
monij, aut extinctionem pensionis subsequenter
promotionem esse inuallidam ipso iure, re solouunt
Nauart. *consil.* 17. n. 2. §. 4. & *consil.* 21. n. 2. de *tem-
por. ordinat. in monij*, Flamin. *de p. 6. n. 1. & 35.* Cam-
pan. *de rubr. §. 1. n. 8.* Ego ipse *de alleg.* 19. n. 77. Nar-
bona. *de j. §. 8. gloss. 1. num.* 86.

62. Tum ex ditione illa, *nullatenus*, quæ importat nullitatem adfæ ipfo iure, ex multis quos plena manu credi in *tratt. de ditionib. vñs* freq. dict. 2. 26. *num. 4.* secundum Lugdun. impref. tum etiam, quia verbum, *possum*, *ogegari* prolatum necessitatem importat, & adum cõta gestum omnino reddi nullum, proutque omni potentia, iuxta gloss. *verb. non posui*, in cap. *non posui*, de regni cum sub. 6. cum propemodum adductis per me d. *tratt. d. 168. num. 1.*

gnare si libeat, vnde de viuat; Ita concludunt Flamin.
d. iust. 6. n. m. 17. Ceual. *commun. contra. commun. i.*
57. n. 8. et 9. 561. n. 22. Stephan. Gratian. *d. cap.*
159. n. m. 14. Azot. d. p. r. 318. 3. 14. 9. 5. Illuici. D. Ro-
dric. d. Cuius. In *commun. ad c. 1. 2. 3. 6. iust. 70* Ni-
col. Garc. d. p. 2. c. 5. m. 186. Colla de iudic. c. 1. m. 99.
Narbona. l. 3. 6. iust. 1. n. m. 89.

Contrarium vero tenent Quintana, Ecclesi. lib. 3. m. 2. Cencd. *prati. & canon. q. 114. quæst. 11. n. 9.* Vgolin. d. cap. 26. §. 13. m. 4. vbi ait Episcopi licentiam necessitatem esse ad partimonium alienandum, vbi quæ beneficium ecclesiasticum, aut partimonium aliud ad victum sufficienti adeque fuerit, ipse Episcopus arbitretur an id, quod adeque est, licet ad superius pertinetur, cum id arbitrat ad ipsum fuerit, licet enim contingeret profundere, quod deinceps acquisiuit, Censurus admittitur ad partimonium prius habitum, Campan. d. rubr. 8. cap. 6. num. 9. vers. *Et obuiam*, vbi ait duo concurrere debere in partimonia alienatione, alterum quod illa res subigeretur pro decendi victu, alterum quod Episcopus cognoscit, & compæctio illa esse alienari, subditque explicationem illorum vtrubotum, *ut que illa deinceps sine licentia Episcopi alienari*, posse fieri hoc modo, alter illa deinceps esse cum licentia Episcopi alienari, & vel non possint sine licentia, donec, &c. cum de negetur affirmative, quasi voluerit dicere Concilii, possint cum licentia quando beneficiis ecclesiasticum, &c. nam d. *quo illa daretur*, testifitque ad illud tempus; ergo eo elapso permittit, ex text. singulari in l. *generali* vers. *de decurion* refero Ego ipse d. *adit. 19. num. 30.*

[illegible]

7. Antiquum Canonem parat super his innovandis) Decretum Concilii in praefatis innovare po-
tuit suspensionis, de qua in cap. *venimus*, & in cap. *Sanctum* 70. dist. 6. aliam quam incurrit ordinarius
providendi de necessitate illum, quem abique ti-
tulo ordinavit, donec ecclesiasticum beneficium
consequatur, de qua in cap. *cum secundum*, de *probend.*
quando felicit ordinarius, & ordinarius in culpa
fuerint, existimant Nauar. *ordin.* in 4. d. & can. 46.
num. 1. & 3. de *tempor. ordin.* in *novis* Socr. tom. 5.
de *cenfor. disp.* 3. i. feli. 1. post m. 35. Campan. d. rub.
8. cap. 5. 1. Sanchez in *opusc. moralib.* 7. c. 1. dist. 35.
num. 12.

Sortia in *Pontifici*, *Constitutio* n. 47. *theor.* 139. Ioan. de la Cruz in *direct.* *Constitutio* p. 21. de *Sacrament.* *Ordinis* dub. 6. *concl.* 2. Paul. Comitrol. *respon.* moral. lib. 6. *quest.* 38. qui omnes aiunt omnino innouari hanc penam, siue quia sublata non erat per d. cap. cum secundum, de *probend.* cum ordinatus decepit Episcopum circa titulum suum, siue, quia licet sublata sit, renouata est, & vigori restituta per hoc decretum, quia ipsum simpliciter innouat canones antiquos quorum vnus est d. cap. *verumem*, & cap. *faciliorum*.

67. Tertio loco quidam numero, & auctoritate superiores tenent hoc decretum tantum innouare penam d. cap. cum secundum, quod est iolummodo aduersus ordinantem, non vero ordinatum, & sic ordinatum sine titulo non esse suspensum, neque aliquam penam incurtere, sed & Episcopum cogendum esse illi providere: ita Viuald. in *candel.* *apud* part. 2. de *suspens.* 18. Henric. in *summa*, lib. 13. c. 137. §. 2. Gutierrez *pract.* lib. 2. q. 65. n. 1. *vers.* nec opusio *Ale-* *ndine*, *Censur.* ad *Decretal.* *collect.* 33. num. 2. & 6. ad fin. *Aquila de censur.* part. 3. *diff.* 3. dub. 3. *vers.* ex dictis *sequitur* primo. Nauarr. sibi conuictus *conf.* 19. n. 1. de *temporibus ordinis*. Addit ad ipsum Nauarr. *conf.* 1. *quest.* 1. 6. in fine de *constitut.* Eman. Sa. *verb.* *suspensio* n. 10. Tolet. in *instru.* *Sacerd.* lib. 1. c. 48. *vers.* quanta *habere* *potest* 6. in fine & *vers.* 18. num. 16. Fornat. de *Ordine* cap. 8. num. 8. Sayt. de *censur.* lib. 4. q. 1. c. 16. Sbroz de *officio Vicar.* lib. 5. q. 56. Anton. Diana *magal.* *resol.* p. 1. tract. 6. *Concil.* *resol.* lib. 5. Marchini. de *Sacrament.* *Ordinis* d. p. 4. c. 7. *diff.* 6. à prim. Marcel. *Vulpe* *praxi* *iudic.* *fori* *Eccles.* c. 8. num. 9. Marc. Anton. *Gen-* *uen.* *qua* *praxi* *Archiep.* *Neapol.* cap. 83. n. 5. Gonzal. ad *regul.* 8. *Concil.* *gloss.* §. 10. n. 22. Bonacin. de *Sacrament.* *diff.* 3. *quest.* *voce* *pauca* §. n. 14. *vers.* primo, *Sandarel.* *ver.* *quest.* 49. n. 35. & sic decisum fuisse, testantur Nicol. Gate. d. part. 2. cap. 5. n. 27. & 29. Armendat. d. 1. de *patrimon.* *cleric.* num. 19. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in *comment.* ad *cap. in* *clerum* num. 7. *diff.* 70. Ego ipse d. p. 2. alleg. 29. num. 27.

68. * Ex quauis Sixtus V. in sua constit. quam edidit contra clericos male promotos incipit, *Sacrum*, & *salutare*, *sub* *dat.* *Nonne* *Januarij* 1588. ordinari eo sine patrimonio à collatione quorumcumque Ordinum, atque etiam ipsius Tonsuræ, & ab executione omnium munerum Pontificalium eo ipso suspensum, atque ab ingressu Ecclesiæ interdictum declarauerit, & promouit ab executione, ministeriis, & exercitio Ordinum suspensorum, & ab omni spe, & facultate accendendi ad alios superiores perpetuo suspensum pronouit, atque, attamen quia constitutio hæc nimis rigida multis visa fuit, & serupulos varios tam promouentibus, quam eis, qui promoti fuerant, ingenerauit, eam postea Clementis VIII. nona quam Constit. incipit. *Romanum* *Pontif.* *sub* *dat.* *pridis* *Kal.* *Martij* 1595. Motu

proprio, & ex certa scientia de Apost. potestate plenitudine, sua perpetuò valitura constitutione ad terminos sacrorum Canonum, ac Constitutionis Pij papæ I. incipit. *Cum* *ex* *sacrorum*, *sub* *dat.* 15. *Kal.* *Decembris* 1471. & ad dispositionem decretorum S. Concilij Trident. restituit, & reduxit, necnon censuras & penas in eadem Sixti constitutione contra quoscumque & præterquam contra simoniacos ordinantes, & ordinatos inflicta, quas voluit in suo robore permanere, moderatur, & aboleuit. Ita Soar. tom. 5. de *censur.* *diff.* *sec.* §. n. 41. Fr. Emman. *quest.* *regul.* tom. 1. q. 20. *art.* 13. Sayt. d. lib. 4. c. 17. *post.* n. 17. Fornat. d. cap. 9. n. 9. *vers.* *hoc* *euenit*, Gonzal. ad *regul.* 8. *Concil.* *gloss.* §. 10. n. 22. Paul. Comitrol. *respon.* moral. lib. 6. q. 36. Sandarel. *ver.* *resol.* q. 49. n. 22. & 23. Illustriss. D. Roder. à Cunha in *comment.* ad *c. 2.* n. 8. *diff.* 70.

Vnde ordinatum ad titulum patrimonij, qui post ordinationem illud retrodatur, seu renunciat, vel alienat, quamuis peccat mortaliter, quia facit contra prohibitionem Concilij, & sic castigari possit per Episcopum, non incurtere tamen vlam suspensionem, inferunt Nauarr. in *man.* cap. 27. n. 158. *vers.* 1. & *conf.* 2. de *temporali* *ord.* in nouis quod deest in antiq. Sayt. in *floribus* *decis.* *sub* *eodem* *tit.* *decis.* c. Salzed. d. c. 18. n. 23. Gutierrez. d. q. 65. num. 10. Sayt. d. lib. 4. cap. 15. num. 23. ad fin. *Cessal.* q. 127. num. 9. Nicol. Gate. d. p. 2. c. 5. n. 27. Steph. Gratian. *discept.* *forens.* c. 159. num. 16. & 27. Valer. Reginald. in *praxi* *fori* *canon.* lib. 32. m. 72. *vers.* *per* *ra*. Ego ipse d. alleg. 20. n. 31.

An & quando ordinantes sine titulo, vel cum insufficienti, teneantur de sufficienti providere ordinatis, dixi latè d. p. 1. alleg. 20. à principio. usque ad num. 23.

Sed an donans fraudulenter, vel fidei promittens patrimonium, deprehensa fraude, & consilio quod promissio patrimonij fuit ficta, & donatio tantum verbalis, puniatur per sententiam iudicis amissione patrimonij? Punitur propter fraudem commissam contra Ecclesiam, & soluunt Fr. Emman. in *summa* tom. 2. c. 13. n. 7. Pett. de *Lectisina* d. c. 7. *concl.* 6. *diff.* *mit.* 5. *Aquila de censur.* p. 3. *diff.* §. *ad* 5. *vers.* *serua* *con-* *clusio*, Nicol. Gate. d. p. 2. c. 5. n. 12. *Sanch. de matrim.* lib. 6. *diff.* §. 2. n. 7. ad *medi.* quos refert & sequitur Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in *comment.* ad *c. 1.* n. 23. *diff.* 70.

Verum donatio pro suscipiendis Ordinibus fidei simpliciter facta censeri debeat, seu imputari in legitimam? vide metipsum d. p. 2. alleg. 29. à n. 64. addo Narbonam d. lib. 35. *gloss.* tom. 1. c. 1. *prim.* *sequ.*

Ordinatum in subsidium ad titulum patrimonij ipsi à patre assignati. si postea habuit notitiam protis obligationis dicti patrimonij, non incurtere penas huius decreti, quia ab initio fuit in bona fide, tenet Ser. d. c. 34. n. 17. vbi attestatur fuisse decisum *sub* *dat.* 26. *Iunij* 1621.

Tertia pars quorumcumque re prouentuum, & obventionum, tam dignitatum, quam Canonice-
zium, personatum, &c. conuertenda est in distributiones quotidianas ubi ea sunt
ita tennes, ut negligantur, diuidanturque solis interessentibus. Salua consue-
tutine, per quam non inferuientes recipiunt minus tertia saltem
parte. Contumaces vltius puniendi.

CAPUT III.

1. *Doctores* de *matric* huius cap. *agmes.*

2. *Distribuites* *quotidiana* *introducitur* *sunt* *font*

cultus *diuini.*

3. *Decretum* *hoc* *locum* *non* *habet* *extra* *Ecclesiam*
cathedra

cardinalium, vel collegiarum.

4. Distributiones ubi essent sufficientes, & tolerabiles, detracti non possent tertia pars eis applicanda.
5. Verisimiliter quod distributiones negligantur quomodo habenda.
6. Pars tertia deducenda est de fructibus secundum valorem currentem.
7. Pars tertia deductio faciendi est deductio oneribus, & sic pensionibus.
8. Licet causa studiorum non excuset ab amissione tertiae partis fructuum, &c.
9. Pars tertia detrahenda est ex omnibus dignitatibus quantum de iure parvitas sit.
10. Dignitates non veniunt sub detractioe tertiae partis quae nullas habens distributiones quotidianas, quantum habent locum in choro.

11. Pars tertia deductio faciendi est ex illis dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiae in cuius choro sedem habent.
12. Dubium remedium non potest Episcopus.
13. Decretis istius dispositio habet locum contra omnes Capitulos, & obtinentes dignitates.
14. Distributiones quotidianae singulis horis canonicis, & Missa conventuali assignari debent.
15. Distributiones, quae acceptae fuerint in tertia parte fructuum, assignari debent omnibus horis canonicis.
16. Canonicus legitimè absens non tenetur de suo solvere pro Missis conventualibus.
17. Partis distributionum Canonorum abstinentiam intercessionibus accipitis.
18. Detrahitur tertia pars si de necessitate quando nulla distributiones.

Cum beneficia ad divinum cultum, atque Ecclesiastica munia obunda sint constituta ne qua in parte minuaturs divinus cultus, sed ei debitum omnibus in rebus obsequium praestetur, statuit sancta Synodus, *in Ecclesiis, tam cathedralibus, quam collegiatis*, in quibus nullae sunt distributiones quotidianae, *vel tamennes, & ut verisimiliter negligantur, & tertiam partem fructuum, & quorumcumque proventuum, & obventionum* *etiam dignitatum, quam Canonatum, perlonatum, portionum, & officiorum, & separari debere, & in distributiones quotidianas converti, & qua inter dignitates obtinentes, & ceteras dignitas interfectes, & proportionaliter iuxta divisionem* *et ab Episcopo, etiam tanquam Apostolica Sedes delegato, in ipsa prima fructuum deductione faciendam, dividantur, salvis tamen consuetudinibus earum Ecclesiarum, in quibus non residentes, seu non servientes, nihil vel minus tertia parte percipiunt, non obstantibus exemptionibus, ac aliis consuetudinibus, etiam immemorabilibus, & appellationibus quibuscunque, crescentisque non servientium contumacia, liceat contra eos procedere iuxta iuris, & ac sacrorum canonum dispositionem.*

a Infr. sess. 10. de refect. cap. 1.

b Infr. sess. 12. de refect. cap. 1.

Vide Frane. Leon. in thesauris feri Eccles. part. 2. cap. 2. num. 67. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. decis. 498. in addu aliis resol. 88. in addu. Monet de distrib. quod p. 1. q. 5. num. 24. cum segg. metipsum in trac. de Canonis cap. 2. m. 2. cum segg. & infr. sess. 22. de reformat. cap. 3. novissimè Stephan. Vveymis inconsonantes 24. ex iure antiquo desumptas, & per Concil. Trid. sacrosanctas constit. 11. m. 8. cum segg. pag. 94. & 95.

Cum beneficia ad divinum cultum, &c.] Distributiones quotidianas introdudas esse fauore cultus divini, ut is in Ecclesiis augeatur, per c. vnu. de cleric. non resid. l. 6. tenent Abb. in cap. licet n. 2. de prebend. Rebuff. in consord. rub. de collat. §. 1. verb. distributionem, circa med. Nauz. de voc. c. 18. num. 10. & 11. Decian. concil. 69. n. 2. vol. 2. Stephan. Durant. de ritibus Eccles. c. 25. n. 4. Ygolp. de sum. tab. 1. c. 9. §. 4. n. 2. Monet de distrib. quod p. 1. quest. 5. num. 35.

In Ecclesiis tam Cathedralibus, quam Collegiatis.] Ergo extra Ecclesiam Cathedralium, vel Collegiarum hae decretum locum non habere, decisum testatur Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 475. cum segg. quem refero d. c. 11. n. 15.

Vnde detracti non possit aliquam partem fructuum beneficiorum, quae sunt extra Ecclesiam Cathedralium, vel collegiarum, nisi ipsa beneficia essent incorporata praebendis canonicalibus, & solvantur Praeb. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 7. vers. de distributionibus, Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. distributiones quotidiana §. 2. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. resol. 289. num. 3. vers. de distributionibus.

Vel tamennes, &c.] Vbi autem essent distributiones sufficientes, & tolerabiles, tertiam partem fructuum praebendarum applicandam distributionibus, detracti non possit solvunt Praeb. d. c. 7.

pag. 1. 29. Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verb. distributiones quotidianae, Aloyf. Ricc. d. resol. 288. n. 2.

Et si verisimiliter negligantur.] Verisimilitudinem istam quod distributiones quotidiane negligantur, & ob id tertia pars fructuum praebende in distributiones quotidianas fit convertenda, iuxta hae decretum, considerari debere habita ratione numeri omnium canonicorum tam residentium, quam non residentium, refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 471.

Tertiam partem, &c.] Hanc tertiam partem deducendam esse de fructibus, non secundum taxam, antiquam, prout est in libris Capitularum, sed secundum valorem currentem, tenent Nicol. Garc. d. part. 3. cap. 2. num. 467. & cap. 4. num. 22. Aloyf. Ricc. d. resol. 288. num. 3. quos refero d. c. 12. num. 26. Et ita secundum verum valorem, & non secundum taxam praebendarum, idem Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 467.

Hanc tertiae partis deductionem faciendam esse deductis oneribus, ait Aldan. in compend. canon. resol. 3. ru. 4. n. 10. vbi testatur ita fuisse testaturum sub die 7. Aprilis 1619. Ex hae deductis prius pensionibus, & aliis oneribus legitime impositis, quandiu illa duraverint, sed de novo imposita, non comprehendere istam tertiam partem, tenet idem Nicol. Garc. d. c. 1. n. 468. vbi subdit quod de fructibus alteri reservatis non fit ista detractio donec reservatarius vixerit. Distributiones enim quotidianas ne deteriores fiant, pensione gravari non possit, nisi expressis verbis a Pontifice concedatur, refert decisum Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 3. n. 390.

Licentiam causa studiorum etiam obtentam a Sede Apostolica non excuset ab amissione illius tertiae partis detractae, sicut non excusat ab amissione ceterarum distributionum quotidianarum, refert decisum Guzzal. d. res. 8. Cancel. §. 7. primum n. 179.

¶ Tam

9. [*Tam Dignitatem, quam Canoniciatum, &c.*] Detrahenda igitur est huiusmodi tertia pars ex omnibus Dignitatibus, quamuis de iureparonatus sint nisi repugnet fundatio, cui per hoc decretum est derogatum, ita Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 492. & seq.

10. Non comprehendit tamen dignitates, quæ etiam locum habent in choro, nullas tamen habent distributiones quotidianas, nec sufficientes præbendas, vel fructus tennes, quæ retineri possunt cum Canoniciatibus ubi est consuetudo abque alia dispensatione, per cap. lxxv. de consuet. in 6. resolu. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 483. quem refert d. cap. 21. num. 15.

11. Hanc deductionem tertiæ partis faciendam esse ex illis Dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiæ, in cuius choro hæ dignitates sedem habent, fecit verò si nullus fructus perciperent ex illis Ecclesiæ, sed haberent proprios, & distinctos à mensa capitulari, resolu. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 465. Et aduertit Stephan. VVeyms d. consil. 1. n. 8. in hanc tertiæ partem applicandos non esse fructus simplicium beneficiorum, præsertim quæ extra Ecclesiæ sunt, in quibus faciendæ distributiones, nisi forte perpetuo sint Canoniciatibus carendum Ecclesiarum.

12. Episcopum, quando usus est remedio de quo in hoc decreto in detrahenda tertia parte ex Dignitatibus, non posse vii remedio alterius. cap. 3. sess. 22. in detrahenda ex illis alia tertia parte, dicit decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 472.

13. Hanc deductionem, & huiusmodi decreti dispositionem locum habere contra omnes Capellanos, & Dignitates obtinentes, attestatur solum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 473.

14. *a Separari debere, & in distributionibus, &c.*] Distributiones quotidianas singulis horis canonicis, & Missæ conuentualibus assignari debere resolu. gloss. verb. ordinari. c. m. in c. unica. de clericis non resid. in 6. & verb. Canonici. in Clem. 1. de celebr. Miss. Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 487. Monet. de distrib. quæd. part. 1. q. 3. a primop.

15. Distributiones quotidianas, quæ acceptæ fuerunt in tertia parte fructuum dignitatum alicuius Ecclesiæ, assignari debere non duabus horis tantum canonicis, sed etiam reliquis omnibus aliis, quibus qui non interfuerit, distributionem amittit, reserunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 489. Monet. d. quæst. 3. num. 2. ubi subdit quod in Ecclesiis, in quibus distributiones non sunt tennes, sed pingues, licet sint aliquæ horæ, quæ nollas distributiones habeat, aut tennes, debent et rationabiles assignari, detrahendo aliquam partem fructuum à præbendis, non autem ab aliis distributioni-

bus, quæ singulis ceteris horis iam sunt assignatæ.

Canonicum legitime absentem non teneri de suo soluere pro Missis conuentualibus, ad quas teneretur absens, sed computandum cum illa parte præbendæ, seu distributionum (si distributiones omnes sint loco præbendæ, quæ relinquatur à legitimè absentibus in Cathedralibus, seu Collegiatis, quia oous canendi huiusmodi Missas est penes Capitulum, resolu. Aldan. d. n. 4. num. 15. ubi testatur sic fuisse decisum 8. Augusti 1621.

b Quæ inter dignitates obtinentes, & ceteros dimis intereffentes, &c.] Portionem distributionum Canonicis, aliisve clericis Cathedralis, seu Collegiæ contingentem, qui non interfuerit, intereffentibus accrescere probant gloss. verb. p. 1. d. m. d. in Clem. 2. de azar. & qual. & gloss. verb. suspensos, in Clem. de iura. & honest. cleric. Nauat. an mon. cap. 25. num. 123. & de. azar. cap. 7. num. 34. & missel. 59. de azar. num. 9. Azor. in synth. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. q. 8. & 9. Monet. de distrib. quæd. part. 3. quæst. 6. num. 6. Rot. in Orient. Canonici. ro. l. i. 1619. coram bona mem. Rembold. ubi fuit dictum per hoc decretum non adimi in intereffentibus distributiones ceteras ex annuierariis, & aliis commuioibus minissetis.

Hoc decreto agi de canonicatibus, & portionibus, & fieri de necessitate hanc deductionem quando sunt nullæ distributiones, & ita tennes, quæ distribuuntur intereffentibus tantum, id in cap. 3. sess. 22. deduci hanc tertiæ partem ex dignitatibus etiam non ex necessitate, sed in odium non residentium, & partem absentium non præsentibus, sed alicui pio loco esse applicandam, reserit decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 465. Cetera quæ circa intellectum vnus, & alterius decreti adduci possunt, inuenies infra d. sess. 22. cap. 3.

a Proportionabiliter.] Hoc est, ut in cui plus detractum est ex grosso sui beneficii, aliquid amplius accipiat in distributionibus quotidianis secundum modum & proportionem eius, quod amplius ipsi detractum fuit, ut per Stephan. VVeyms d. consil. 1. n. 12. vers. itaque, ubi in princip. illius numeri refert sacram Congreg. censuisse plus dandum esse ex quotidianis istis distributionibus ei, cui plus est ablatum ex dignitate, vel præbenda pinguiore, adeo ut nihil sit dandum illi, cui nihil fuit ablatum.

a Ab Episcopo etiam tanquam sedis Apost. delegato, &c.] Disputat Steph. VVeyms d. consil. 1. n. 10. cum seqq. pag. 95. an sic per Episcopos faciendæ sit ista tertiæ partis fructuum distributio, in illorum participatione, hoc est, in distributionibus quotidianis omnes debeant esse pares, & æqualiter participare p. vide apud eum.

Vbi vnus Rector non sufficit populo, adiungat sibi Sacerdotes competentes, & datur modus erigendi nouas parochias etiam inuitis Rectoribus, & Presbiteris. In nouis parochiis danda porrio ex fructibus quomodolibet pertinentibus ad Mari-
cem Ecclesiam, qua portione non sufficiente compellendus populus dare necessaria.

C A P V T I V.

1. Episcopum cogere potest Rectores, si illi non sufficiunt, adiungere alios clericos ad administrationem Sacramentorum.
2. Et ad hoc non debet expelli quid Parochiani de-
cedant sine Sacramentis.

3. Coadiutoriam erigere non potest Episcopus in vim huius decreti.

4. Coadiutores ministri adhibendi quando solus extra-
tus eodem tempore pluribus infirmis prelores
non possit.

5. Episcopi

5. Episcopus non potest dismembrare partem curam Ecclesie, & applicare alteri.
6. Parochiani qui ob locorum distantiam patiuntur incommoda in percipiendis Sacramentis quomodo succurrendum.
7. Episcopi constituere possunt novas parochias ubi parochiani ob locorum distantiam, sine difficultate sunt magis incommoda ad Sacramenta percipienda accedere non possunt.
8. Episcopi arbitrio relinquunt quantum una Ecclesia ab altera distare valeat, ut parochiani Sacramenta commodè inde sumere valeant.
9. Decretum hoc procedit quoniam Ecclesia subiecta essent Regularibus.
10. Oratorium si adesset in loco minime incommodo non est facienda separatio parochie ob multitudinem populi.

11. Episcopo non licet in Ecclesia sub parochia iuxta fontem baptismalem construere.
12. Episcopus unum Rectorem, sed tamen sine illorum praedictio potest parochiam dividere ob multitudinem populi.
13. Ecclesia maris, seu parochialis non acquirit inscriptionem in Ecclesia fundata intra suos limites.
14. Dos debet assignari tempore fundationis, & non post ad acquirendum inscripturari.
15. Parochiani tenentur providere Rectori de viis ubi de necessitate est edificanda Ecclesia propter multitudinem populi, si non sit unde possit decari.
16. Decima ad Ecclesiam matricem pertinentes non transeunt ipso iure in Ecclesiam parochialem nuper erectam.

Episcopi, etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegati, in omnibus Ecclesiis parochialibus, vel baptismalibus, in quibus populus ita numerosus sit, ut vnus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis & cultui diuino peragendo, cogant Rectores, vel alios, ad quos pertinet, sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adiungere, quot sufficiant ad Sacramenta exhibenda, & cultum diuinum celebrandum. *¶ In his vero, in quibus sibi ob locorum distantiam, sine difficultate parochiani sine magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & diuina officia audienda accedere non possunt, novas parochias, & etiam inuitis Rectoribus iuxta formam constitutionis Alexandri III. quæ incipit, v Audientiam, & constituere possint. s Illis autem sacerdotibus, qui de nouo erunt Ecclesiis nouiter ecclesiis prædicandis, competens assignetur portio arbitrio Episcopi ex fructibus ad Ecclesiam matricem quomodocumque pertinentibus, & si necesse fuerit, compellere possit, populum ea subministrare, quæ sufficiant ad vitam dictorum Sacerdotum sustentandam, quacumque reservatione generali, vel speciali, vel affectione, super dictis Ecclesiis, non obstantibus. Neque huiusmodi ordinationes, & erectiones possint tolli, nec impediri, ex quibuscunque prouisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibuscunque aliis derogationibus, vel suspensionibus.*

1. **V**ide nouissimè Stephan. VVeyms *ad constitutiones 24. et 25. articulo iure desumptis, & per Concil. Trident. innovatis, consil. 19. pag. 218.* ubi innouari dicit *de audientiam, de Ecclesia dist. per text. in præsent. & vnum ac alterum multipliciter declarat, & præcipue a num. 13.* Episcopum cogere posse rectores adiungere alios clericos ad administrationem Sacramentorum, & diuina officia, si vnus Rector non sufficiat, censuit Rot. in Tyralfoncn. congrui seruatiij 6. Iunij 1594. coram Gyprio, cuius meminit Nicol. Garc. *de benefic. p. 12. cap. 3. num. 10.*

2. Non debere expectari quod parochiani decedant sine Sacramentis, ut Episcopi cogant Rectores sibi adiungere alios Sacerdotes in Ecclesiis parochialibus, in quibus populus ita numerosus est, ut vnus Rector non sufficiat, refert decissum Nicol. Garc. *dicto cap. 3. num. 9.*

3. Episcopum in vim huius decreti non posse erigere coadiutoriam, sed vtique cogere Rectorem ad adiungendum sibi tot Sacerdotes, qui sufficiant Ecclesiis in Sacramentis ministrandis, asserit resolutum Armentad. in addn. ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 18 l. 7. *de Episcopo n. 41.*

4. Quando solus Curatus eodem tempore pluribus inuitis providere non potest, non dari iustam causam diuidendi parochiam, sed adhibendi ministros coadiutores censuit Rot. in Aquilana militaru erectionis 10. May 1613. coram R. P. D. mo Parnano, apud Farin. *decis. 484. n. 5. p. 1. recent.*

5. Episcopum non posse dismembrare partem curæ animarum ad Ecclesiam parochiali subiecta Religioni Hierosolymitane, & applicare alteri Ecclesiæ

eiusdem loci, sub prætextu quod populus esset numerosus, resolutum Aldan. in *compend. canon. resolut. lib. 3. tit. 8. num. 18.* ubi testatur se fuisse decissum in *Ostunen 10. Iulij 1631.*

Parochianis parochiæ, quæ citra ciuitatem sita est, qui extra ciuitatem habitant, & ob locorum distantiam, seu difficultatem patiuntur incommoda in percipiendis Sacramentis, & diuinis officiis, succurrendum esse remedio huius decreti, & *cap. ad audientiam, de Ecclesia edificand. refert decissum Aldan. citato loco, ut scilicet erigatur noua capella extra ciuitatem, quæ non sit Ecclesia de per se, sed in proprietate Ecclesiæ, in qua ponatur Sacerdos amouibilis approbatus ab Ordinario, qui administrat Sacramenta illis, qui sunt extra ciuitatem, quibus non potest in nocte, quia portæ ciuitatis clauduntur, & hinc testatur resolutum *sub d. 12. Aug. 1628.* non licuisse Episcopo Laudensi dismembrare à parochia sita extra muros ciuitatis partem parochianorum habitantem in ciuitate, sub prætextu quod ad illos non daretur aditus de nocte, sed esse construendam capellam per Abbatem parochiam iuxta ciuitatem.*

¶ In his vero in quibus ob locorum distantiam, &c.] Vide Mandol. in *praxi signat. m. erectiones, Lambertin. de iurepatr. part. 1. quæst. 3. art. 15.* Paul. de Citadin. *cod. trait. part. 3. cons. 1. acquirendi n. 90.* Paul. Fulc. *de Vitis lib. 2. c. 2. v. 22.* Rebuff. *de decim. quæst. 6. num. 21.* Zetoli. in *praxi Episcopi p. 1. verb. paroch a §. 6.* Pialec. in *simili praxi p. 1. cap. 5. num. 1.* Matth. Soar. in *praxi. & ordine visitandi c. 4. num. 1.* Petr. Heoric. *cod. 30.* Franc. Leo in *thesauro fori Ecclesiæ p. 1. cap. 2. num. 68.* Ioan. Bapt. Costa *de remed. subsid.*

¶ Cap. de
rem. dicit
16. q. 1. &
fin. de Eccl.
indul.

¶ Cap. ad
audientiam
de Eccl.
indul. in de
cret. lib. 3.
tit. 48.

6.

7.

*subsid. remedi. 79. Aloyf. Rice, in praxi rerū fori Ecclia. decis. 554. in 1. edit. aliā ref. 476. in 2. edit. Rot. d. decis. 484. p. 1. recent. me ipsum de officio, & p. 105. Episcop. part. 3. allegat. 68. & in mea formul. Episcop. form. 55. Valensuel. conf. 45. n. 5. cum seqq. Steph. VVeyms d. confit. 19. n. 13. cum seqq. pag. 126. vbi cum Lapo alleg. 67. asserit sufficientem causam ex-
tenuēz noue Parochiaē esse si aliqua pars veteris Parochiaē sit in suburbano extra portas vrhis, quae soleant de nocte firmiter claudī, & non nisi cum magna difficultate aperiri, quāsi talis difficultas reputari debeat pro aliqua impossibilitate. Et similiter si Parochiani ruri commorantes eogantur venire ad suam Parochiam in vrbe sitam, quia cum id decenter facere non possint cum mulieribus, & familia communiter indutus rustico habitu, praesertim diebus solemnioribus, se commiscendo honestioribus ac diuoribus, idoneā dant causam erigendi nouam Parochiam, ne ob disparitatem conditionis, fortunae, & motum, risū, vel ludibrio habeantur, & sic tetrahantur ab audiendi diuini Officii. Rota apud Tambur. post. 206. 3. de iure Abbatum decis. 32. n. 3. cum seq. vbi aduertit quod quamuis inter causas adificandi nouae Ecclesiae recensetur etiam incrementum populi, c. praesentis 16. q. 1. tamen Concilium Trident. desiderauit maiorem necessitatem, siue distantiam loci, & difficultatem Parochianorum accedendi ad percipiendam Sacramenta.*

8. Episcopi arbitrio relinqui quantum vna Ecclesia ab altera distare valeat, vt parochiani Sacramenta commodē inde sumere valeant. resoluunt Rebuff. in praxi benefic. p. 1. tit. de erecl. in curat. c. paroch. vnum. Menoch. de arbit. c. 59. per tot. Aloyf. Rice d. resolut. 476. n. 5. vbi etiam aduertit à decreto erectionis facto per Episcopum etiam tantquam Sedis Apoll. delegatum licet quidem appellare, sed solum ad Sanctissimum.

9. Procedere dispositionem huius cap. etiam si Ecclesiae subiectae essent Regularibus, attestatur decisum Franc. Leo d. cap. 2. n. 69. quem refero d. alleg. 68. n. 6.

10. Limitari tamen, nisi in loco minimē difficili, nec incommodo, Oratorium adesset. vel Ecclesia cum fonte baptismali, & ceteris ad parochiam necessariis, ibique proponeret in sui adiutorem Sacerdotem, qui ibidem resideret, & Sacramenta posset administrare, quia tunc non posset fieri separatio. ex Menoch. conf. 477. n. 9. & Ioan. Bapt. Costa d. remedi. 76. resoluunt Aloyf. Rice. d. resolut. 476. n. 6. Trullench in exposit. Decalogi lib. 3. cap. 5. d. 8. n. 7. Ego ipse d. alleg. 68. n. 7. Rota apud Tambur. citato loco d. decis. 32. n. 6. vbi aduertit quod quando Ecclesia non est capax totius populi, satis providere potest per erectionem nouae capellae, quae sit in proprietate Parochialis antiquae & decis. 33. per tot.

11. Episcopo non licere in Ecclesia sub parochia iustitiam, & à Parochiali duodecim distantie militibus, fontem baptismalem constituere, prohibente c. piores 16. q. 1. etiam si ad hoc cohonestandum id peteret rationes, c. ad audientiam, il 1. de Eccles. adificand. resoluunt Aldan. d. iur. 8. n. 20. attestans se fuisse decisum sub die 17. Augusti 1616.

12. Ob locorum distantiam, siue difficultatem.] Habet enim distantia locorum, & difficultas itinertum in se evidens animarum periculum ne contingant infantes mori sine Baptismo infirmos sine Sacramentis, aut bene valentes expe esse sine sacrificio Missae diebus dominicis, & festiuis, vt proinde talibus periculis omnino sit occurrendum, ac

saluti animarum prouidendum per nouarum Ecclesiarum extruções. Ita Stephan. VVeyms d. confit. 19. n. 13.

13. Etiam inuitis Rectoribus.] Dummodo tamen sine praeiudicio iurium possidentium fiat, vt per Pislec. in praxi Episcop. p. 1. c. 5. n. 1. Si cura penes Vicarium, aut Rectorem non sit, sed tantum exercitium, quia non percipit fructus Parochialis, sed tantum suam congruam, de manu scilicet Capituli, tunc ad ipsum Capitulum spectabit defensio, & non ad Vicarium, Abbat. c. extrapanda § quia vero, in repet. n. 15 post. p. 1. de praeben. Rota apud Tambur. d. decis. 32. n. 10.

Episcopum posse sine maiori partis parochianorum consensu ad separationem agere, tenet Aloyf. Rice. d. resolut. 476. n. 6. quem refero d. alleg. 68. n. 4.

Ecclesiam matricem, seu parochialem non acquirere iurisdictionem in Ecclesia fundata intra suos limites, nisi de suo aliquid conulerit, testetur decisum Nicol. Gate. de benefic. p. 5. c. 9. n. 57.

Ad acquiritur iurisdictionis dote debere assignari tempore fundationis, & non post, nisi quando ex necessitate populi constituit Ecclesia, testetur decisum Nicol. Gate. d. 9. n. 58.

14. Constitueri possunt.] Priusquam Episcopi diocesani assensum suum praebant ad erectionem nouae Parochiae, aduertit Stephan. VVeyms d. confit. 19. n. 14. cum seqq. quatuor displicere debent. Primum, 2o causa subit idonea, & sufficiens curae erigi expediat nouam Ecclesiam, non secus quam inquitte debet in causa priusquam res Ecclesiastica alioeuer. Secundum, curate debet prouideri de necessariis, puta luminariis, custodia, stipendio custodum, & similibus: quia in parte hoc commodi habebit, quod ad ista tacite obligatus sit is, qui extulit: vel exstruere cepit, cap. cum finit, de consue. Eccles. Tertium, quod Episcopum citare, & audire debeat antiquae Ecclesiae Rectorem, & patronum, si forte causam habeant iustam contradicendi propter regulam iuris, quae non patitur cuiquam auferri quod suum est, sine suo facto, vel consensu, quod nostrum de reg. iur. lib. 6. Quartum, vt Diocesani prouidere debeat vtrique Rectori, tam veteris, quam nouae Parochiae de competente sustentatione, dummodo Rector Ecclesiae matricis possit commodē in sua sustentari, qui tamen si reditus abundauerit, poterit ex illis aliquid detrabi, quod Rectori nouae Parochiae adiciatur, siue ex decimis, siue ex aliis corporibus reddituum, cui alioquin prouidendum erit aliunde, vel per eum, qui nouum opus fieri desiderat, per subditos, in quorum vltimo & commoditatem noua Ecclesia destinatur. Haec tenet Stephan. VVeyms.

15. Illius autem Sacerdotibus, &c.] Vbi de necessitate est adificanda Ecclesia propter peticulum animarum ex abundantia populi, & non est vnde possit dotari, tenet parochianos prouideri Rectori de victu, resoluunt Lambert. de interpretand. lib. 1. p. 1. q. 5. art. 18. in fine, vers. aduertendum, & lib. 3. quest. 7. art. 2. n. 7. vers. & si iussi beneficiari. Bellet. de quibus, clerici, part. 1. tit. de clerico debitor § 14. n. 7.

Decimas ad Ecclesiam matricem pertinentes non transire ipso iure in Ecclesiam parochialem nouiter erectam iuxta formam constit. Alexandri III. quae incip. Ad audientiam, sed remanere penes matricem, & Episcopum posse arbitrio suo siue de decimis, siue de aliis fructibus prouidere, tenet Aldan. d. iur. 8. n. 15. asserens ita fuisse decisum Mediolanen. de Carolis 11. Mar. 1617. Proprii

Propter Ecclesiarum pauperiam, & in casibus à iure permissis faciat Episcopus uniones perpetuas quarumcumque Ecclesiarum parochialium, & aliorum beneficiorum, etiam non Curatorum cum Curatis.

CAPVT V.

1. *Dollares de materia cap. agentes.*
2. *Capitulum Sede vacante quando possit vnire.*
3. *Archiepiscopus vnire possit beneficia sua diocesis.*
4. *Legatum à latere vnire possit beneficia praenotia sua legationis absque Episcopi prauidio.*
5. *Abbatem, seu Praelatū inferiorē non possunt vnire nisi inchoantes ex privilegio, seu legitima praescriptione.*
6. *Vicarius generalis non possit beneficia vnire suis specialis mandato.*
7. *Causa iustitiae, veluti necessitas, aut utilitas Ecclesiae requiritur in vnione faciendā.*

a Cap. scilicet vnire de ex-
ec. p. 1.
Concil. Trid.
sub Leo. X.
sess. 4. de re-
for. c. 1.
de iust. 4. §.
1. c. 1. §. vi
de sess. 14
cap. 9.
b Cap. vnire
in fin. 10.
q. 1. cap. de
tempor. 16.
cum seq. 16.
quest. 1.

VT etiam Ecclesiarum status, vbi sacra Dco officia ministrantur, ex dignitate conseruetur, & possint Episcopi, etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegati, & iuxta formam iuris, siue tamen prauidio obtrinentum, & sacerdotum uniones perpetuas quarumcumque Ecclesiarum parochialium, & baptismalium, & aliorum beneficiorum curatorum, & vel non curatorum, cum curatis, propter earum pauperiam, & in ceteris casibus à iure permissis, etiam si dictæ Ecclesie, vel beneficia essent generaliter, vel specialiter reseruatæ, aut qualitercumque affectæ. Quæ uniones etiam non possunt reuocari, nec quomodo infringi vigore cuiuscumque prouisionis, etiam ex causa resignationis, aut derogationis, aut suspensionis.

Vnde Cacialup. in trati. de unionibus art. 5. c. 1. §. 1. Mandol. in seg. 12. de unionibus quest. 5. n. 3. ad fin. Rebuff. in praxi benefic. tit. de unionibus à num. 38. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 2. num. 20. Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verb. vnire. Franc. Leo. in hys. am. fori Eccles. part. 2. cap. 16. a num. 22. Rot. decisi. 33. num. 20. part. 2. d. 1. d. 1. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decisi. 492. in 1. edu. aliis ref. 382. in 2. edu. & in decisi. circa Archiep. Neap. decisi. 198. part. 4. Azot. vlt. moral. part. 2. lib. 6. c. 28. Nicol. Garc. de benefic. p. 12. c. 2. Vgolin. de officio Episcopi cap. 52. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 258. Sanchez. in praxi Decalogi lib. 7. cap. 29. num. 145. cum seqq. in capitulo de officio, & possit. Episcopi p. 3. alleg. 66.

a Possit Episcopi, &c.] Idem posse Capitulum Sede vacante, dummodo per eam vnione in iustidictione Episcopali nihil detrahatur, resoluitur Petrus de unionibus c. 5. n. 26. Rebuff. in praxi benefic. tit. de unionibus benefic. num. 36. Hoied. de incompatib. benefic. part. 2. cap. 3. num. 7. vers. simulatur Capitulum, Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. vnire §. 11. & p. 2. verb. Capitulum §. 4. & verb. verb. 5. 7. Azot. d. part. 2. lib. 6. cap. 28. q. 9. Raguc. de vice Canon. q. 16. Quarant. in summa Bullary, verb. Capitulum Sede vacante, quest. 9. vers. iuxta conclusio. Nicol. Gate. d. 2. n. 67. & 68. Sanchez. d. cap. 29. n. 151. Ego ipse d. alleg. 66. n. 5.

Archiepiscopus vnire possit beneficia suæ diocesis, non autem Suffraganeorum, resoluitur Rebuff. d. tit. de unionibus n. 39. & 30. Hoieda d. cap. 5. num. 7. Azot. d. cap. 28. quest. 7. Sanchez. d. cap. 29. num. 151.

Legatum à latere vnire possit beneficia prouisionis suæ legationis absque Episcopi prauidio, tra-

8. *Curari debent omnes quorum interest in vnione faciendā, non tamen necessariò vocanda est plebs.*
9. *Capituli consensus an & quando in vnione per Episcopum faciendā intervenire debeat.*
10. *Vniones ad tempus, seu ad vnam non possunt facere Episcopi.*
11. *Beneficia plura simplicia non possunt per Episcopum vniri.*
12. *Beneficia deuoluta, & reseruatæ Sedi Apostolicæ quando possit Episcopus vnire.*
13. *Beneficia deuoluta ad Papam ob Episcopi negligentiam illa non conferenti, possit Episcopus vnire.*

dunt Rebuff. d. tit. de unionibus à num. 24. Hoied. d. c. 3. n. 7. vers. inferior Legatus, Azot. d. c. 28. quest. 8. Nicol. Gate. d. c. 2. n. 94. Aloy. Ricc. in d. praxi decisi. 492. in 1. edu. aliis ref. 383. n. 2. in 2. edu. & d. de off. 398. num. 2. p. 4. Sanchez. d. c. 29. num. 28. subdens Legatum, qui non esse de latere, non posse vnire. Ego ipse d. alleg. 66. n. 4.

Abbatem, atque alios Praelatos Episcopo inferiores non possit vnire, nisi hoc vniendi ius ex privilegio aliquo Pontificio, seu legitima praescriptione acquiescent, tenent Rebuff. d. tit. de unionibus num. 12. & 33. Sbitoz de vicariis Episcopi lib. 2. g. 215. n. 12. Azot. d. c. 28. §. 10. Nicol. Gate. d. cap. 1. a n. 71. Aloy. Ricc. d. resolut. 383. num. 3. & d. decisi. 198. n. 4. p. 4. Sanchez. d. c. 29. n. 159. vbi n. 160. secus dicit si ita plenè subiectas sibi Ecclesias habeant, & iurisdictione quasi Episcopali in eis fungantur. Ego ipse d. alleg. 66. n. 6.

Vicarium generalem Episcopi non possit beneficium vnire sine speciali mandato, etiam si sibi data fuisset facultas confectendi cum clausula generalis, resoluitur Rebuff. d. tit. de unionibus n. 39. & in eu. forma vicariatus n. 101. Azot. d. c. 28. §. 10. Nicol. Gate. d. c. 2. n. 99. Narbona de appellat. à vniuerso ad Episcopum p. 1. c. 223. Aloy. Ricc. d. resolut. 383. anno n. 1. & d. decisi. 158. n. 5. p. 4. Steph. Gratian. d. c. 2. n. 8. num. 35. Sanchez. d. c. 29. num. 135. Ego ipse d. alleg. 66. num. 7.

In iuxta formam iuris, &c.] Quo attento ad hanc vnione per Episcopos & alios Praelatos antedictos faciendam requirit iustam causam, veluti necessitatem, aut utilitatem Ecclesie, offerunt Rebuff. d. tit. de unionibus n. 39. Hoied. d. cap. 3. n. 8. Azot. d. c. 26. §. 13. Sanchez. d. c. 29. n. 161.

Deinde citari debent omnes illi, quorum interest,

teret, probat Clem. 1. q. ad huc, de statu Monach. non tamen necessarii vocandam plebem, dicunt Hosted. d. c. 3. n. 9. Sanchez. d. 29. n. 163.

Demum accedere debere consensum Capituli Ecclesie cathedralis si vno per Episcopum facienda sit, expresse decidit Clem. 2. de reb. Eccl. non alien. Azot. d. c. 28. quæst. 12. Aloy. Ricc. d. decis. 198. num. 17. p. 4. Sanchez. d. cap. 29. num. 165. vbi subdit quod si Canonici consentire nolint, & iusta causa unionis faciendæ subesse, possent compelli, & n. 165. quod sufficit si huiusmodi consensus postea accedat, & n. 166. disputat, an in hac vnione à Legato de latere faciendâ exigatur consensus Capituli, & num. 167. quod Episcopus non possit vnire Ecclesiam subiectam Abbati, aut alij inferiori Prelato absque illius consensu, & num. 168. quod si Ecclesia sit iurispatriarum, exigatur consensus patroni vt Episcopus tam vnire possit, & num. 183. resoluit etiam attento hoc decreto inregrum non esse Episcopis etiam tanquam Sedis Apost. delegatis beneficiâ vnire absque sui Capituli consensu, de quo etiam Nicol. Garc. d. cap. 29. n. 38. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. decis. 487. in 1. edit. alias resol. 378. in 2. edit. & d. decis. 198. n. 13. cum seq. p. 4. Contà Nau. cons. 10. de offic. & pœss. in d. deleg. vnus, & Sayt. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 10. existimantes Episcopum tanquam Sedis Apostolicæ delegatum sine consensu Capituli beneficiâ vnire posse.

Facere vniuers perpetuas. Non autem ad tempus, seu ad vitam, resoluit Zerol. d. p. 1. verb. vno, §. 7. Azot. d. c. 28. q. 17. Nicol. Garc. d. c. 29. n. 84. Sanchez. d. c. 29. n. 152. Ego ipse d. alleg. 66. n. 8.

Et vel non curatores non curauit. [Ergo plura be-

neficia simplicia non posse per Episcopum vniri, resoluit Aloy. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccl. decis. 710. in 1. edit. alias resol. 610. in 2. edit.

Referuntur aut qualitercumque affecta, &c. [Episcopum posse vnire beneficiâ etiam deuolutâ, & relictâ Sedi Apost. dummodo ex huiusmodi vnione præiudiciu non fiat expectanti auctoritate Apost. beneficiâ illa, resoluit Nau. cons. 64. de prob. in antiqu. alias conf. 12. de reb. Eccl. non alien. in nouis. Rebuff. d. d. de vnionib. n. 31. Gambat. de antier. Legati in vniendo n. 63. Hosted. d. c. 3. num. 7. Sayt. in floribus decis. sub tit. de proband. decis. 67. Zerol. in prax. Episc. p. 2. verb. vno, §. 8. post Abb. Anchar. Mat. Socin. & alios Sanchez. d. c. 29. n. 150. vbi limitat quando reservatio non salam collationem respectu tituli concernebat, sed reservauerat Pontifex certam Ecclesiam suæ dispositioni, tunc enim ea verba generalia impediunt potius Episcopi dispositionem circa id beneficium; deinde limitat, si reservatio beneficij esset perpetua respectu collationis illius à Romano Pont. semper faciendæ, & num. 151. resoluit Episcopum non posse vnire beneficiâ exempta à sua iurisdictione.

Beneficiâ deuoluta ad Papam ob Episcopi negligentiam non conferentis illa, posse ipsam Episcopum vnire, resoluit Mari. Socin. in c. cum vni, a num. 67. de excess. Prelati. B. r. decis. 346. ad fin. Azot. d. c. 28. q. 15. Buis. Anchar. Abb. & Federie. quos refert, & sequitur Sanchez. d. c. 29. n. 149.

Contrà Soluta beneficij p. 3. quæst. 11. qualis. 14. Rebuff. d. d. de deuol. num. 31. Zerol. d. verb. vno, §. 8. existimantes id sibi non licere, nisi inuenti illa deuoluta; propter prædecessoris negligentiam.

Imperitis, sed honesta vite Recltoribus Vicarij pro tempore deputentur cum parit fructuum assignanda: scandalosis autem viuientes, & viuente persequantes, priuentur beneficiis suis.

CAPVT VI.

1. Dolores de materia cap. agentes.

2. Proceat in iam promissu.

3. Coadiutor deputandus illiteratis dari non potest nisi ab Episcopo.

4. Approbatus ad Ordines, seu beneficia, potest suspendi si in visitatione reputatur ignarus.

5. Coadiutores & Vicarij deputati tenentur ad residendum sicut Recltores ipsi.

6. Parochus, cui datus est coadiutor propter insufficiendum, non potest abesse à residenda.

7. Episcopi parum fructuum assignare debent coadiutoribus deputandis imperitis parochialium Recltoribus.

8. Clerici torpiter, & scandalosis viuientes, postquam pramoniti fuerint, coercerant, ac castigant, & si adhuc incorrigibiles in sua nequitia perseuerent, eos beneficiis si in eorū perseuerant nequitia.

9. Intelligitur de appellacione suspensiuâ.

Quia illiterati, & imperiti Patochialium Ecclesiarum Rectores sacris minus apti sunt officijs, & alij propter eorum vitæ turpitudinem potius destruunt, quam ædificant: Episcopi etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegati eisdem illiteratis, & imperitis, & si alijs honesta vita sint, & Coadiutores, aut Vicarios pro tempore deputare, & partemque fructuum eisdem pro sufficienti victu, assignare, vel aliter providere possint, quacumque appellacione, & exemptione remota. Et eos verò, qui torpiter, & scandalosis viuunt, postquam pramoniti fuerint, coercerant, ac castigant, & si adhuc incorrigibiles in sua nequitia perseuerent, eos beneficiis iuxta sacrorum canonum constitutiones, exemptione, & appellacione quacumque remota, privandi facultatem habeant.

1. Vnde Salzed. ad Bernard. in prax. c. 21. lit. G. in nouiss. adu. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. q. 112. Renat. Chopin. lib. 2. monast. tit. 3. n. 7. Camill. Borrel. in summ. decis. p. 1. n. 5. num. 21. Grilenz. consil. 5. n. 3. Scip. de Rubic. verb. coadiutor. num. 3. Franc. Leo in thesauri fori Eccl. fasc. 1. p. 2. cap. 1. num. 71. Gonzal. ad regul. 8. Cancellar. gloss. 5. q. 3. num. 29. Barbof. Collect. in Concil. Trid.

Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Parochia, §. 7. vbi propter identitatis rationem aliter procedere in Parochijs exemptis, Valer. Reginald. in praxi rerum parient. lib. 30. trac. 1. n. 172. Nicol. Garc. de beneficij. p. 4. c. 5. a num. 7. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori eccl. fasc. decis. 574. in 1. edit. alias resol. 494. in 2. edit. Campan. in diuersis iuris Canon. tab. 5. c. 5. N. Nouat.

a. c. illiterati
103. §. 6. dist.
c. nisi cum
pridem de
renunc. c. 11.
q. 1. dist. cap.
c. ex eo de
elect. in 6.
Conc. Tol.
8. can. 8.
b. c. quis fra-
ter 7. q. 1.
c. c. inuentu
16. q. 1. c. fel-
licitas de par-
ochia de po-
pulis.

Nonat. in *Regul. Canonic. concilii* 56. & 57. late Rota decis. 33. apud Fatm p. 1. in *positum*. Ioan. Sanch. in *selecl. p. 1. p. 50. d. 1. p. 1. in *positum* de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 63. num. 6. cum. seqq. & de Parochia p. 1. d. 1. p. 1. d. 1.*

2. Procedere iniam promotis, alioquin nondum promotos praxerit idonei Vicarij admitteudos non esse, tradunt Mzol. de *irregular. lib. 1. cap. 32. num. 13. Salzedo. d. 2. d. 1. d. 1. in *positum*.*

3. Coadiutorum deputandum illiteratis dari non posse nisi ab Episcopo, nec illius dationem censeri comprehensam in generali commissione vicariatus. resoluunt Sbroz d. 9. 12. n. 2. Aloy Ricc. d. res. 494. n. 10. Narbona de *appellat. d. vicario ad Episcopum* p. 1. 1. 10. Nouat. d. *concilii* 56. n. 3. Ego ipse d. alleg. 63. 7.

4. Approbatum ad Ordines, seu beneficia ab Episcopo competentem posse ab inferiore suspendi ob imperitiam, si ille in visitatione repertus sit ignarus, tradit Sel. in *selecl. Canon. c. 11. n. 18. arellanus* sic fuisse decisum sub die 9. Novembris 1629.

5. a Episcopo etiam, &c. Quibus ex munere incumbit explorare peritiam Rectorum curam animarum exercitentium, quæ præter honestatem murtum in ipsi requiritur sufficiens ad rectè obeundum tantum munus, quod iura vocant artem artium, cap. cum. fr. de *estate & qual. lra Rota d. decis. 33. n. 2. in *præc.* apud Fatm. p. 1. in *positum*. Et sic decreto Concilij in præfati non permissionem continet, sed præceptum sub mortali obligans, ut per Ioann. Sanch. in *selecl. disp. 50. num. 7. vbi d. num. 11. probat* posse Episcopum ad examen vocare Patrochos, ut ei per experientiam innosceat an illorum scientia sit extenuata, & boni mores mutati, nam quævis à principio collationis Parochialis beneficii scientia Parochorum fuerit nota, decursu temporis diminui potest.*

6. Si Imperitum. Imperiti ad hunc affectum dicuntur illi, qui inlabiles sunt ad exploranda ea, quæ incumbunt moveri ex oneri beneficii, quod habent, & secundum dignitatem, statum, & officium ad quod assumuntur: ex adductis per Aloyf. Ricc. in *praxi* 7. 4. res. 547.

7. Si alia honesta vicia sint. Hanc vitæ honestatem tanti fecit Concilium Trid. in præfati, ut illiteratos, & imperitos non amovendos, sed eis coadiutores dandos, aut pro tempore Vicarios deputandos constituerit, ut advertit Rota d. decis. 23. num. 3. in fine.

8. & Coadiutores, aut Vicarios pro tempore deputare, &c. Quos quidem quemadmodum Rectores ipsos teneri ad residendum, decium refertur Galet. in *merita casum* conficent. verb. *residencia* 1. Aloyf. Ricc. d. res. 494. num. 14. Ego ipse d. alleg. 63. num. 9.

Et parochum, cui datus est coadiutor propter insufficienciam, non posse abelle residendum, pariter decium refertur Quatan. in *sum. Bullary verb. residencia*, verb. *præter summum*, Gonzales d. 5. 9. num. 10. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 8. Piafca. in *praxi* Episcopi p. 3. cap. 5. num. 27. Vgolio. de *officio Episcopi* cap. 15. §. 3. ad fin. Ego ipse d. alleg. 63. num. 8.

9. Paritque fructuum, &c. Vide Gambar. de *officio Legati* lib. 5. tit. de *coadiutor. n. 12. Gonzal d. 5. 9. num. 33. Aloyf. Ricc. d. res. 494. num. 11. Annot. in *lra moral. p. 2. lib. 3. c. 2. §. 5. & lib. 8. cap. 6. 4. res. 494. resolutio* auctoritate Episcopi huiusmodi coadiutori certam reddituum portionem assignandam esse, refertur Ego ipse d. allegat. 63. num. 13. vbi num. 14. trado quid faciendum si redditus Ecclesiæ coadiutori, & coadiuto non sufficiant. Refert Ioan. Sanch. d. disp. 50. num. 7. de ceterum Concilij in *præfati* non solum permissionem continere, ex eo videlicet, quod dicitur posse Episcopum deputare coadiutorem illiteratis Patrochis, sed præceptum sub mortali obligans; & num. 16. tenet quod illiteratus Parochus, cui deputatur coadiutor sic ab Episcopo denunciatas per sententiam, incapax non propterea reddatur ad omnia Parochi munia, sed tantum ad illa, quæ ad sui exercitacionem, scientiam, & literaturam prærequirunt, ut ad audiendos Confessiones: unde ad matrimonium assistendum inlabilis non redditur, Thom. Sanchez de *matrim. lib. 3. disp. 21. num. 11. & 12. Basil. Pont. in *simili tract. lib. 3. cap. 17. num. 13.***

10. Et verò, qui turpiter, & scandalose vivunt, &c. Clericos turpiter & scandalose viventes propter eorum scandalosam vitam, Ecclesiæ deservit non debere mali exempli causa, postque priuari beneficiis, si in eorum perseveraverint nequitia, ex hoc textu colligit Flamin. Parif. de *resignat. benefic. lib. 3. quest. 6. num. 101.*

11. Et appellacione quacunque remota. Suspendi scilicet, sed non deolutiva, quam posse interponi ad Metropolitanum, non obstante quod procedat tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, nisi quando procederet contra exemptum ut delegatus, quia tunc esset ad sedem Apostol. interponenda, resolutio Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. d. num. 9. Vnde Rota in *Derinjen. Archiepiscopatus* 116. Novembris. 1594. coram Penia censuit deprivationem coadiutoris factam ab Ordinario vigore huius decreti non esse attenuatam, etiam si sit excreta post appellacionem interpositam à seniores eius, qui iudicialiter processit. Aloyf. Ricc. in *praxi* p. 4. res. 564. Ioann. Sanch. in *selecl. disp. 50. num. 4. tefero* Ego ipse d. allegacione 63. num. 10. & de Parochia p. 2. cap. 23. num. 10.

Episcopus curet Ecclesias vetustate, vel aliis collapsas restaurari, si fieri potest, ex fructibus ad eas pertinentibus, quibus non sufficientibus contribuant parochiani. Si autem non possint illa Ecclesiæ saltem restaurari, destruantur, locisque convertantur in locum profanum non sordidum, & beneficiat alium Ecclesiarum transferantur cum oneribus ad matricem Ecclesias.

CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. agenter.
2. Vicarij obijce speciali concessu non potest restaurari Ecclesiam vetustate collapsam.
3. Cathedralium Ecclesiarum non potest Episcopus in

aliud locum diversè transferre sine auctoritate Apostolica.

4. Episcopus non potest in Cathedralium transferre Capitulum habentes servitium chori in capitulo proprio.

prope Cathedralē.

5. Ecclesia, seu Collegium sua iura & privilegia retinet si Superioris auctoritate in alium locum transferatur.
6. Ecclesia rescinda, & instauranda de solo prius necessario ad Recluzum sustentationem.
7. Ecclesia ex fructibus, & presentibus ad illas quomodocumque pertinentibus reparari debent.
8. Patroni Ecclesiarum sui iurisdictionis collapsas restaurare debent si non fuerint sufficientes illarum fructus.
9. Ecclesiarum ad reparandum contribuere tenentur pro rata reddituum Recluzes, & alij in eis beneficia obtinentes.
10. Deditis prius necessariis ad eorum sustentationem.
11. Cathedralis Ecclesiarum reparatio spectat ad Episcopum.
12. Penfionem habens super beneficio ecclesiastico pro rata ad illius Ecclesia reparandum tenetur, nisi, &c.
13. Beneficiarij si non habeant ab Ecclesia tot redditus, quibus prestare possint talem reparacionem, tunc in illorum defectum tenentur parochiani.

14. Parochiani non possunt cedere usui Ecclesie, & non cedere a parochia ut emittit onera, & contrapassationem.
15. Contributio pro Ecclesiarum reparacione facienda est ad instantiam, & coactionem Episcopi.
16. Parochiani possunt cogi ad contribuendum pro Ecclesiarum reparacione per iudicem secularem, si tam requiras Episcopos.
17. Appellatio hoc casu prohibita.
18. Disibilia, & alij exempti contribuere tenentur ad Ecclesiarum reparacionem.
19. Ecclesia, quae nimis inopia laborat, & reparari nequeunt, ad matrices, seu viciniores Ecclesias sunt transferenda.
20. Ecclesia quando deruit, onus Missarum ad matricem Ecclesiam transferendum.
21. Ecclesiarum translatio quando facienda necessitate ad exigente.
22. Episcopus parochi profanare Ecclesias parochiales.
23. Ordinarii non debet suis causa profanare capellam.
24. Cementa, & lapides Ecclesiarum ad usum profanos converti non possunt.
25. Templum si nolit Ecclesiam quae movetur ruinam, restaurare pena debet penitus dari.

Cum illud quod valde curandum sit, ne ea, quae sacris ministerijs dedicata sunt, et temporum iniuria adeolantur, & ex hominum memoria excidant, a Episcopi, etiam tanquam Apostolicae Sedis delegati, si transferre possint in usum simplicia, etiam iurisdictionis, ex Ecclesiis, quae vetustate, vel aliis collapsae sint, & ob eorum inopiam nequeant instaurari, ut vocatur in quorum interest, aut alias Ecclesias locorum eorumdem, seu vicinorum, arbitrio suo: atque in eisdem Ecclesiis erigant altaria, vel capellas, sub eisdem invocationibus: vel in iam erecta altaria, vel capellis transferant cum omnibus emolumentis & oneribus, prioribus Ecclesiis impositis, & Parochiales vero Ecclesias, etiam si iurisdictionis sint, ita collapsas reserpsit, & instaurari procurant, & ex fructibus & presentibus quibuscumque, ad easdem Ecclesias, quomodocumque pertinentibus, quod si non fuerint sufficientes, & omnes patronos, & alios, quia fructus aliquos ex dictis Ecclesiis provenientes percipiunt, & aut, in illorum defectum parochianos omnibus remediis opportunis ad praedicta cogant: si quancumque appellatione, exemptione, & contradictione remota. Et Quod si nimia egestate omnes laborent: ad Matrices, & seu viciniores Ecclesias transferantur, cum facultate tam dictas parochiales, quam alias Ecclesias dirutas, & in profanos usus non sordidas, & erecta tamen tibi cruce, convertendi.

1. Vide Perus. de vniuers. cap. 4. num. 11. Boët. de iur. 345. Mandol. reg. 21. Cancell. quest. 7. & 8. Gig. consil. 127. Paul. Fulse. de visitat. lib. 1. cap. 10. num. 15. & 16. Cened. ad Decretal. collat. 133. Fr. Emmanuel. quest. reg. 1. cap. 1. quest. 43. art. 13. Bonadil. in sua politione lib. 3. c. 5. num. 34. Frane. Leon. in thesauro fidei eccles. p. 2. cap. 2. num. 73. & cap. 16. a. num. 15. Aloyc. Rice. in decisi. curiae Archiepiscopi Neapolit. p. 4. decisi. 15. & 193. latè Salgado. de protectione Regia tom. 1. p. 3. cap. 5. per tot. Gabr. Petreia de mora Regia p. 1. cap. 18. incipitum de officio & potestate Episcopi part. 3. alleg. 64. per tot. & de Parochia p. 1. cap. 13.
2. a Episcopi. Non autem eorum Vicarij absque speciali concessu, ut per Sbroz de vniuersa Episcopis lib. 2. quest. 117. num. 3. Frane. Leo d. cap. 16. num. 16. Aloyc. Rice. in decisi. curiae Archiepiscopi Neapolit. p. 4. decisi. 79. & decisi. 310. num. 1. metipsum d. p. 3. allegat. 14. num. 81. & sic respondisse sacrum Congreg. refert Steph. VVeyns ad constitutiones 24. ex antiquo iure de semper, & per Concil. Trident. innovatae consil. 19. & 20. in fine pag. 331.
3. si Transferre possint beneficia simplicia, &c. Episcopum non posse sine Apostol. auctoritate trans-

ferre Matricem, id est, Ecclesiam cathedralem in alium locum diocesis, resoluit Menoch. consil. 75. num. 6. quem refert d. p. 3. allegat. 50. & 51.

Episcopum non posse transferre in Cathedrali Capellanos habentes seruitium chori in capella prope Cathedrali existente ob paruum numerum Capellanorum, propter quod minus decerneret ibidem choros requiratur, tradit Selan. scilicet. Canon. cap. 11. v. 18. ubi refert sic fuisse decisum in Bingen. 12. Anglii 1628.

5. Vocatur ita, quorum interest. Citandi ergo erant illi, de quorum interesse agebatur, alias sententia sine illorum citatione rara, nulla erit. Ita in his terminis resoluit Rota decisi. 707. num. 2. in fine, apud Farinac. p. 1. in posthum.

6. Cum omnibus emolumentis & oneribus, &c. Ecclesiam, castrum, seu Collegium sua iura, privilegia, & exemptiones retinere, si Superioris auctoritate in alium locum transferatur, resoluit Alexand. iemel. 45. vol. 1. Gail. lib. 2. observat. 61. num. 10. Prun. in tract. de reformat. & mut. membr. 1. conclus. 4. num. 78. quos refert Erasim. Cochiet de iurisd. Ordinarij in exemptis. p. 3. q. 21. num. 2.

Parochiales vero Ecclesias, &c.] Cathedralium vero Ecclesiarum reparatio spectat ad Episcopos. Bero *consil. 3. per totum vol. 1. Rota decif. 454. num. 1.* apud Farinac. p. 1. in *posthum.* ubi etiam quod tenetur reparare Ecclesias Cathedrali annexas, & ab illa dependentes; quam Episcoporum contributionem non debere attendere ad quartam partem reddituum Episcoporum, tenet ead. Rota *decif. 501. num. 3. ad p. 1. in posthum.*

6. *Refici, & instaurari precurent.*] Deductio scilicet prius necessaria ad suam sustentationem, ne alias cogantur deferuire sine alimentis, Gurdietz allegat. 10. *num. 7. ad finem Sacrament. de redditib. part. 1. num. 82. num. 3.* Salgado. d. cap. 5. *num. 16.* Cened. ad Decretal. collect. 153. *num. 1. in med. ubi post Calacanz. p. 2. decif. 22. num. 23.* intelligit hoc deductis necessariis his, qui resident, secus si non resident, quia tenerentur etiam non deductis omnibus necessariis, cum de Altari vivere non debeat, qui Altari non seruit. Quibus enim aliqui fructus fuerant assignati pro congrua sustentatione, ex illis non tenentur reparare Ecclesiam, cap. ex lra, & ibi Butt. *num. 1. vers. non enim*, Abb. Anchar. & Card. *num. 2. de Ecclef. edificand. cap. ad audientiam el. ubi Ioan. Andr. & Abb. num. 8. Butt. num. 9. Boich. num. 2. Anchar. num. 5. eodem tit. Surt. consil. 63. num. 1. quos, & alios, refert Rota d. decif. 454. num. 2.*

7. *Ex fructibus, & proventibus, &c.*] Ecclesias ex fructibus, & proventibus ad illas quomodocumque pertinentibus reparari debere, resoluit Azor. *institutionum moral. part. 2. lib. 9. cap. 3. quest. 7.* quem refero d. p. 3. allegat. 64. a principio. Ex regula, quod onus reparacionis spectat ad illum, qui percipit fructus, ex cumulatis per Surdum d. *consil. 62. num. 1.* cum segg. quem refert Rota d. decif. 454. num. 2.

8. *Omnes patroni, &c.*] Vide Lambertin. de *intrapar. art. 2. quest. 7. princip. lib. 3. num. 5. & 7.* Bellei. *disquisit. clerice. p. 1. tit. de clericis debitoribus. lib. 14. num. 20.* ubi ait id eo patronos ad huiusmodi restitutionem teneri, quia percipiunt elemosinam ad iurepatronatus, quod in presentatione consistit, & habent honorarias primi loci in processionebus, & sessionibus, & percipiunt alimenta ab ipsa Ecclesia in necessitate.

9. *Et alios, qui fructus aliquos, &c.*] Ad Ecclesiarum reparacionem Rectores, & alios in eis beneficia obtinentes contribuere teneti pro rata reddituum, resolvunt Rur. *respons. 12. num. 3.* Flamin. *Parif. de resignat. benef. lib. 3. quest. 15. num. 1.* Surt. *consil. 62. a num. 1.* Cened. ad Decretal. collect. 153. *num. 1.* Aloyf. Ricc. in *praxi aurea*, resoluit. 476. *num. 4.* Azor. *in institutionum moral. p. 2. lib. 9. cap. 3. questio 10.* Valac. *consil. 179. num. 12.* Verum quod Ecclesie reparatio spectat ad Rectores, quibus decimæ solvantur, nedum usque ad quartam reddituum, sed etiam ultra si quarta non sufficit, censuit Rota *decif. 445. a num. 1.* apud Farinac. p. 1. in *posthum.*

10. Dummodo prius deducantur necessaria ad eorum sustentationem, vi observant Sarmient. Cened. *citatis locis*, & ultra eos ac alios supra relatos, idem tradunt Bellei. *disquisit. clerical. p. 1. tit. de clericis debitoribus. lib. 14. num. 1.* Paul. Comiol. *respons. moral. lib. 1. p. 1. quest. 83. concl. 3.* ubi subdit teneri Rectorem ad reparacionem, si beneficij bona sustentandæ vitæ superflua quamvis ad tuendam conditionem, seu statum non sufficiant, quia beneficiorum fructus non ad censendos, aut erigendos, seu fovendos mundanos titulos, sed ad pauperes alendos, & di-

uinum cultum instituendum signi concessi, de quo etiam Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapolit. p. 4. decif. 293.*

Cathedralis Ecclesie reparacionem spectare ad Episcopum, teoent citati supra post *num. 7.* quibus addo Paul. Fufe. *de visitat. lib. 1. cap. 10. num. 5.* subdens quod si magna eget reparacione, & fructus sint remnes quod vix sufficiant ad parcam victum, tenetur supplere Capitulum ipsius Ecclesie de fructibus, qui superflui detractis necessariis: si redditus tamen Episcopi, & Canonicoorum non sufficiant, poterit Episcopus accedentibus Canonicis redditus beneficiorum vacantium applicare fabricæ Ecclesie Cathedralis, Abb. *cap. 1. de Ecclef. edificand. Felin. in cap. cum accessissent, de consil. Ego ipse d. alleg. 64. num. 5. Rota decif. 627. p. 2. recensio.* Thierolf. Rubric in *jugalari. Rota tom. 2. pag. 118. & segg.*

Pensionem super beneficio ecclesiastico, & fructibus eius impositam habens clericus pro rata ad illius Ecclesie reparacionem tenetur, nisi pensio ita imposita fuerit, vt ab omni onere libeta solueretur, ita Nauar. *consil. vnde de Ecclef. edificand. in nouis*, quod *decif. in anu. Sayr. in floribus decif. sub eodem tit. decif. 1.* Ego ipse *p. 3. alleg. 64. n. 18.*

Aut in illorum defectum parochianos, &c.] Qui subscripita conclusione non tenentur contribuere, nisi in defectum Episcopi & Cleri. Bero. *num. 3. num. 3. cum segg. lib. 1. Surt. consil. 62. num. 3.* Rota *decif. 501. num. 4. p. 1. in posthum. d. decif. 545. num. ead. p. 1.* Beneficiati enim si non habent ab Ecclesia tot redditus, quibus præstare possint talem reparacionem, tunc in illorum defectum tenentur parochianos, sicut Abb. *consil. 79. num. 2. p. 1.* Lambertin. de *intrapar. art. 2. 7. quest. princip. num. 4. vers. certum est casus*, & *num. 7. vers. & si isti beneficiati*, Rip. *resp. 22. col. 2. vers. & ubi redditus*, Avila *ad cap. 23. Prætor. verb. deu. Orden*, *num. 11.* Azor. d. cap. 3. *quest. 10.* Gabed. *Lutit. decif. 31. num. 8. p. 1.* Valac. *consil. 179. num. 16.* Bellei. d. *tit. de clericis debitoribus. lib. 14. num. 5.* Aloyf. Ricc. in d. *praxi aurea* *fori ecclef. resoluit. 476. num. 7.* & in *decif. curia Archiep. Neapolit. p. 4. decif. 15. num. 7.* Ego ipse de *Episcop. p. 3. allegat. 64. n. 7.* & de *Parocho. p. 1. cap. 13. num. locum segg.*

Quos quidem parochianos, & etiam clericos beneficiatos non posse credere vbi Ecclesie, & recedere ad parochiam, seu renunciare beneficio, vi euiant ouera, & eorum præstationem, tenent Lambertin. d. *art. 2. num. 7. vers. & si isti beneficiati*, & *art. 5. n. 2.* Gregor. *Lop. 11. tit. 10. par. 1.* Bellei. d. *lib. 14. num. 7. vers. & in tantum.*

Ad prædicta cogant.] Ad Episcopum igitur, & ad illius instantiam, & coactionem esse faciendam huiusmodi contributionem, resoluit Valac. *consil. 91. vbi, quem refero d. allegat. 64. n. 8.* Gabriela Pereira d. *p. 1. c. 18. num. 8.* ubi resoluit de iure ad Prælatos spectare examinare, & decernere quanam opera in Ecclesia fieri debeant, contributiones decernere, & ad illas subeundas cogere: & *num. 9.* subdit quod si Prælatus in talibus collectis excellenter, poterit grauati ad legitimam Superiorum supplicare.

Quoad laicos vero parochianos in maiorem prædictam executionem posse fieri per iudices seculares si eos requirit Episcopus, observant nouissimi, secundum quos caute legendos admoego Mexi. in *ital. iassa. panis concel. 5. a num. 58.* Carol. de *Gassilleg. Francia lib. 2. tit. 9.* Gellelm. Bened. in *reper. cap. Raymonis verb. & vltim. decif. 3. num. 138.* Ceual. in *ital. de angli.*

per viam violentia, p. 2. quest. 99. Ordin. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 6. q. 76.

17. *¶ De quacunque appellatione, &c.* Appellationem hoc casu esse prohibitam, tenent Gonzal ad reg. 8. Cancell. gloss. in annu. n. 218. Salgado de prelatu Regia, p. 3. c. 5. num. 15. Ego ipse de Pareba, p. 1. c. 13. n. 9. infra.

18. *¶ Exemptione.* Nobiles et alios exemptos contribuere tenent, cum hoc fit opus publicum, & commune, ac concernens omnium utilitatem, resoluunt Avendan de exequendis mand. lib. 2. c. 14. num. 19. Ceud. d. collat. 153. num. 3. Cabed d. p. 1. decif. 95. num. 1. cum segg. Aloyf. Ricc. d. decif. 15. num. 4. p. 4. Ego ipse d. allegat. 64. num. 7. & d. cap. 13. num. 9.

19. *¶ Quid si inopia egestas, &c.* Ecclesias, quæ nimis inopia laborant, & reparari non valent, ad matrices, seu viciniore Ecclesias transferendas per hoc decretum tradit Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 201. c. 1. Ego ipse d. c. 13. n. 11.

20. Translacionem Ecclesiarum vetustate collapsarum factam ad alias Ecclesias unione dicti non posse resolut Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea resolut. 208. per se.

¶ Ad Matrices, &c. Quando Ecclesia diruitur, onus Missarum ad matricem Ecclesiam transferendum esse, & in ea expensis possidentis Ecclesiam dirutam Altare erigendum sub nomine dirutæ, refert decifum si iudicio de prelatu Regia tom. 1. p. 3. c. 5. n. 27. vbi n. 28. subdit matricem Ecclesiam, ad quam hæc translatio faciendæ est, intelligi de Parochiali, scilicet respectu capellarum, & aliarum inferiorum simplicium sub illius districtu existentium, quia earum respectu Parochialis dicitur matris, ad eamque faciendæ est translatio prædicta, & citat Zetolen praxi Episc. p. 1. verb. Matris.

21. *¶ Seu viciniore Ecclesias transferantur.* De Ecclesiarum translatione faciendæ quando necessitas id exigat, vide Rebuffi, in praxi benefic. tit. de union. gloss. 1. n. 8. Peru. d. de union. c. 4. num. 11. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. visitatio. §. 9. Mandol. Fr. Emmann. & Bobadil. loci in principatu. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 201.

22. *¶ In profano vsu, &c.* Episcopum posse profanare Ecclesias Parochiales ad præscriptum Concilij in presenti tenet Sel. in stat. Canonico, cap. 19. num. 3. attestans ita fuisse decifum in Thelesina 13. Septembris 1631. Steph. VVeyns ad consummationem 24. ex antiquo iure desumptis, & per Cone. Trid. innotatas, consili. 19. num. 30. pag. 231. vbi ait quod poterit Episcopus Ecclesiam sic dirutam, hoc est, locum ipsum, & materialia, arbitrio suo convertere

in alios vsus, dummodo non sordidos, atque adeo etiam in vsus profanos Rot. decif. 707. num. 2. apud Farinac. p. 1. in posthum. vbi quod Episcopus non potest profanare cimetarium, sicut potest profanare Ecclesiam dirutam.

Ordinatum non debere sine causa profanare capellas, & si aliquam profandam causam habet, eorum camenta potius attribuenda esse Ecclesie, quæ est caput dictarum Capellarum, quam alteri, refert decifum Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea resolut. 201. num. 1. Salgado de prelatu Regia tom. 1. p. 3. c. 5. n. 27.

Ad vsus verò profanos, vel laicorum, huiusmodi camenta, & lapides Ecclesiarum destrutarum converteri non posse, probat cap. ligna, de cons. r. distict. 1. car. ad hac, de rebus domib. Bellet. d. tit. de clericis debeat, §. 14. num. 11. Attendat in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 1. tit. 18. 17. de Episcopis, v. 83. Nauarr. de ipsius clericis, §. 18. prope fin. vers. secundo, vbi resolut non posse Ordinarium concedere facultatem faciendi domum laicam ex lapidibus Ecclesie destructæ, vel collapsæ, non quidem, quia sunt sacra, aut sancta sanctitate benedictionis constitutæ sacris, ob reverentiam Ecclesie, cui seruiunt, cum nullo iure videatur concessa ei super hoc disponendi facultas; attestat tamen se vidisse in Hispania ligna Ecclesie veteris dirutæ, quæ nouæ ampliori constructæ inepta erant, vendi plus offerenti, etiam volenti ex eis domum profanam facere, vel reficere sine licentia etiam Ordinarij, quod fortè, ait, dissimulari posset in lignis non pictis nec vbi signo insignitis, equo posita in structura domus profanæ, noscerentur fuisse Ecclesie, ac proinde scandalizarentur.

¶ Ecclesia tamen ibi in Cruce, &c. Si populus noluit Ecclesiam, quæ minatur ruinam, rellanare, eam debet penitus dirui, refert decifum Paul. Fusc. d. lib. 1. cap. 10. num. 16. Zetol. in praxi Episc. p. 2. verb. Parochia, §. 6. Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea resolut. 201. in fine. Ego ipse d. p. 3. allegat. 64. num. 13. Salgado d. cap. 5. num. 27. subdens quod Ecclesia diruta paruulorum reddituum potest in profanos vsus, non tamen sordidos, & erecta tamen ibi Cruce, conuerti, & transferri ad Matricem, seu viciniorem Ecclesiam, vbi erigendum est Altare sub eadem inuocatione, inpositio onere titulari, vt earet ibi celebrare singulis hebdomadis per Sacerdotem idoneum cimetetium ita profanandum, & deinde illa transferenda esse ad nouum cimetetium, quod à titulari construatur in eo loco, quo magis placuerit populo.

De Episcoporum cura, & visitatione eorum, quæ ad suam Ecclesiam pertinent.

C A P I T V L V M VIII.

1. Distinctio de materia capægenæ.
2. Visitare potest Episcopus beneficia qualitercumque commendata.
3. Visitare potest Episcopus illa monasteria commendata perpetuo vniua aliis Ecclesiis.
4. Visitatio viciniore Episcopi nullo modo effugij potest quamvis loca sint exempta, seu nullius.
5. Abbates, & alij inferiores iurisdictionem habentes possunt visitare.
6. Capitulum sedis vacante non potest visitare monasteria exempta.

Barbof. Colle. in Concil. Trid.

7. Ecclesia curata etiam militum Hierosol. ab Ordinariis sunt visitanda.
8. Monachus exerceat curam animarum in Ecclesia vniua monasterio potest arbitrio Episcopi remoueri.
9. Non procedit si excedat modum.
10. Episcopus non debet se interponere in monasterijs, in quibus viget Regularis observantia.
11. Episcopus quando monere debeat Superiores monasteriorum in quibus viget Regularis observantia, vt ipsi vsuent, &c.

N 3

Quæcum

Quæcumque in diœcesi ad Dei cultum spectant, ab Ordinario diligenter curari, acque iis, ubi oportet, provideri æquum est: propterea commendata monasteria, etiam Abbatiæ, Prioratus, & preposituræ nuncupatæ, in quibus non viget Regularis observantia, necnon beneficia tam curata, quàm non curata, secularia & Regularia, a qualitercumque commendata *β* etiam exempta *γ* ab Episcopo, etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegatis, *δ* annis singulis visitentur, eundemque iidem Episcopi congruentibus remediis etiam per sequeststrationem fructuum, ut quæ renovatione indigent, aut restauratioue, restituantur: *ε* *et cura animarum*, si qua illis, vel eorum annexis inminuat, aliaque debita obsequia rectè exercentur, *ζ* appellationibus quibuscumque, privilegiis, consuetudinibus etiam immemorabili tempore præscriptis, consecratoriis, iudicum deputatiombus & eorum inhibitionibus non obstantibus: *η* *et si in eis vigeret observantia Regularis*, providant Episcopi paternis admonitionibus, ut eorum regularium Superiores iuxta eorum Regularia instituta debitam vivendi rationem obseruent, & observari faciant, & sibi subditos in officio contineant, ac moderentur. *θ* *Quod si admitti, intra sex menses* eos non visitaverint, vel obtraxerint: tunc iidem Episcopi etiam vel delegati Sedis Apostolicæ eos visitare possint, & corrigere, prout ipsi Superiores possent, iuxta eorum instituta, quibuscumque appellationibus, privilegiis, & exemptionibus, penitus remotis, & non obstantibus.

α Sub c. 7. de reform. c. 8. & infra sess. 24. c. 9. & sess. ult. de regul. c. 30. Conc. Trid. can. 23. & Conc. Brac. cap. 1 c. 3.

1. **V**ide Iacobi de Grassi in auriis decis. p. 1. lib. 3. cap. 5. de Regularib. mon. 141. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. §. 30. Franc. Leo in thesauri furi eccles. p. 2. c. 2. num. 74. Patis. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 45. Aloyf. Rice. in praxi rerum furi Eccles. decis. 651. in 1. dicit. alias resolu. §. 47. num. 2. in 2. dicit. Campan. in diversis auriis Canon. rubr. 12. c. 3. num. 45. cum seqq. novissimè Steph. VVeyms ad consilium 24. ex antiquo iure desumptis, & per Concil. Trid. immutatis, consilium 17. num. 8. cum seq. pag. 192. Nouat. in lucerna Regul. verb. Episcopus quoad Regulares, n. 31. Ioan. Sanc. in selectis disp. 50. num. 12. novissimè Tambutin. tom. 3. de iure Abbatum disp. 9. §. 11. num. 67. & post tract. decis. 67. cum seqq. metaplum de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 74. num. 3. cum seqq. infra sess. 24. de reformat. c. 9. & sess. 25. de Regul. c. 11. & 30.
2. *α* Qualitercumque commendata.] Vide Fule de visitat. lib. 2. cap. 9. 2. num. 8. Fr. Emmann. quest. Regular. tome 2. quest. 36. art. 3. Campan. d. cap. 13. num. 45. cum seqq.
3. Episcopum posse visitare illa monasteria commendata perpetuo vnita illis Ecclesiis, vel piis locis, etiam si ipsa loca sint sub regulari protectione, refert decium Armenat. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. n. 300.
4. *β* Etiam exempta. Visitationem viciniore Episcopi nullo modo effugii posse, quamvis loca sint exempta, seu nullius, censuit Rot. decis. 396. p. 1. recent. & decis. 507. n. 5. p. 1. recent.
5. *γ* Ab Episcopo. Idem ab inferioribus, Abbatibus scilicet, Prioribus, Prepositis, & aliis iurisdictionem habentibus, vt per Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 18. rubr. sexto.
6. Capitulum Sede vacante non posse visitare monasteria exempta quæ visitat Episcopus auctoritate Apostol. resoluit Aloyf. Rice. in praxi aurea resolu. 118. n. 4.

δ Annis singulis.] Vide me ipsum de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 73. n. 2.

ε *Et cura animarum* &c.] Ecclesiis ubi cura animarum exercetur, visitari posse ab Ordinariis, etiam si illæ essent Milium Hierosolymitanorum, ita tamen, ut illa dimittat visitent, quæ animarum curam, illiusque exercitium & Sacramentorum administrationem respiciunt, refert decium Armenat. d. nr. 6. de visitat. n. 101.

Monachum exerceant eam animarum in Ecclesia vnita monasterio remoueri posse arbitrio Episcopi, abique eo quod teneatur deducere causas, neque eas iustificare, tenet Sel. in selectis Canon. cap. 12. n. 13. attestans ita fuisse decium 30. Caput. num. 18. Septembris. 1617.

ζ Quibuscumque appellationibus, &c.] Non procedere si excedant modum, resoluit Cauall. commun. contra communes tom. 4. §. 897. n. 927.

η *Et si in eis vigeret observantia Regularis, &c.*] Episcopum non debet e in interponere in monasteriis, in quibus viget Regularis observantia, refert decium Armenat. d. rural. 6. de visitat. num. 98. Ego ipse d. p. 3. allegat. 74. num. 16. Steph. VVeyms d. constitutione 17. num. 9. Nouat. ubi supra.

θ *Quod si admitti iura sex menses, &c.* Quando in monasteriis viget Regularis observantia, monere debet Episcopus eorum Superiores: ut ipsi visitent, & corrigenda corrigant, qui si intra sex menses visitare neglexerint, Episcopus ipse visitare posset, & corrigere, nullo privilegio, aut appellatione obstante, vt per Campan. d. rubric. 12. cap. 13. num. 50. quem refert d. allegatiōe 74. num. 16. Stephan. VVeyms d. constitutione 17. num. 9. Lauretus de Francis in controuers. inter Episcop. & regular. cap. 6. versic. decima.

Quæstorum elemosinarum nomen, & usus penitus tollitur. Indulgentiæ, & spirituales gratiæ Ordinarij publicent, & duo de Capitulo fideliter elemosinas recipiant sine ulla mercede.

CAPUT IX.

1. Doctores de materia huius text. & abusu, ac panis quæstorum elemosinarum
2. Elemosinam quære quando Sedes Apost. alius

pio loco ex causa concedi, Episcopo qualiter referat.

3. Elemosinam quæstorum puest Ordinarij, non obstante

6. Regulat, qui ex Institutione aut facultate Sedis Apostol. elemosynas quantitate aut aliis mendicare possunt non tenent petere ab Ordinariis licentiam elemosynas per diocesim perendi, cum in erectione monasteriorum hanc licentia eis taceat ab Ordinariis impartita censeatur, vt per Aldan. in compend. canonic. res. lib. 3. tit. 8. num. 6. attestans. Ita censuisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in Venet. 6. Octobris 1597.

7. Indulgentias vero, & Indulgentias omnes quatuordecim P. V. de predecefforibus concessas, vel in posterum concedendas quibuscumque personis & locis, pro quibus scilicet consequendus manus sunt portendix adiutrices, etiam quæ quatuordecim facultatem quomodolibet continent, ab ipso Pio V. reuocatas esse afferunt Nauar. consil. 79. de regular. in antiquis consil. 3. de punit. in nouis,

Sayt. in florib. dec. sub illo tit. de Regularibus dec. 86. Galet. d. verb. Indulg. 1. Ego ipse d. alleg. 109. num. 1. 2. Adhibitis duobus de Capitulo.] Ab Episcopo, non verò à Capitulo eligendis esse refert uersum lul. Lauor. de indulgent. p. 2. c. 18. num. 9. Et si quando adhibentur ab Episcopis, seu locorum Ordinariis in publicandis indulgentiis, aliusve spiritualibus gratis sine fraude tempore diuinorum officiorum eos abesse simul cum Episcopo contingat, vt uandos non esse distributionibus quorundam laicorum absentes propter Eccl. xix. uisitationem ex officio sibi attributo, resoluunt Monet. de distribut. quod. p. 2. q. 8. n. 16. n. ubi expressione.] Populo publicandis &c.] De publicatione Indulgentiarum Papalium à Parochiis faciendis, vide Bert. Lucen. in praxi crim. Reg. tit. 4. cap. 3. q. 3. vers. Indulgentias item aperiunt de Parochia. 2. 16. num. 19.

SESSIO XXII.

Doctrina de sacrificio Missæ.

1. Doctores de sacrificio Missæ agunt.
2. Suspendium licet accipere pro celebranda Missa.
3. Et quod si iustum ostenditur.
4. Sacerdos recipiat a pluribus plura stipendia pro Missarum celebratione, non potest uoca Missa omnibus satisfacere.
5. Portiones etiam minimas ex elemosynis Missarum celebrandis non possunt Ecclesiæ, & loca sua sibi retinere.
6. Rectior beneficii potest Missam per alium celebrare,

rectiora sibi parte si tribuat Sacerdoti elemosynam congruam.

7. Sacerdotes uero debent absolui integram elemosynam tribuere celebranti.
8. Sacerdos qui a Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, non potest eandem a Missam alteri celebrandam committere, rectiora sibi parte eiusdem elemosyna.
9. Sacerdos non licet celebrare Missas anticipari.
10. Precepto de audiendo a Missa satisfaci qui uocatur canonicus ex obligatione rectior.

SACROSANCTA œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legimè congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, vt uetus, absoluta atque omni ex parte petfecta de magno Eucharistia mysterio in sancta Catholica Ecclesia fides, atque doctrina retineatur, & in sua puritate, propulsatis erroribus, atque hæresibus, conseruetur de ea, quatenus uerum, & singulare Sacrificium est, Spiritus sancti illustratione edocta, hæc, quæ sequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis prædicanda decernit.

1. Vnde Innoc. 111. Mich. Thimot. Ioan. Bapt. Scottiam, Alexandr. Alen. Martin. de Fria in suis specialibus tractatibus de Missa, Alcinde dominis op. vbi de celebrat. Missæ. Remig. de celebr. Missæ. Gabriel. Canoni. Missæ. Steph. Eduen. de Sacrament. Aluaris. 12. & 13. Casto lib. 10. aduersus hæreses verb. Missa, Gasp. Calahorn de sacrificio Missæ, Episc. Oxoniens. lib. 1. tract. Ragus. de Missa in Ecclesia. Repetitor. Inquit. 2. vbi Missæ. Sartrean. expositione Missæ sacræ. Galetan. in ap. de sacrificio. Missæ. contra Luter. Pet. Soto lib. de Missa. Couat. lib. 9. c. 12. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Missa. Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 122. de Missa. Henric. in summa lib. 9. de uere Missæ sacrificio. Card. Bellarm. in suis controversiis Catholicis, vbi de Missa. Iodoc. Coec. tom. 2. thesaur. Cath. lib. 6. art. 4. Barthol. ab Angelis exam. confess. dial. 5. de Missa. Chametot. de Sacram. vbi de sacrificio Missæ. Luc. Pinell. in tract. de valore Missæ. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 10. cap. 18. cum seqq. Gabr. Valsq. in 3. p. tom. 3. disp. 83. disp. 120. Galganz. de iure public. lib. 3. tit. 80. cum seqq. Sot. tom. 1. cap. 4. disp. 72. Bonac. de Sacrament. disp. 4. q. vltim. Agid. de Coniunct. de Sacrament. tom. 1. q. 7. Baldiun. in super opera controuer. d. 1. 2. 3. f. 2. lib. 4. Valt. Reginald. in praxi feri

punit. lib. 29. n. 243. cum seqq. Fr. Indouie. Miranda in manual. praxi. tom. 2. q. 4. quorum plures refero Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 1. alleg. 24. & in collect. ad rubric. celebrant. Missarum. num. 2. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 5. de sacrificio. Missæ. Vincent. Filluc. in quarto moral. tract. 3. Pagan. Gaudent. de dogmatibus & ritibus veteris Ecclesiæ, c. 52. & 53. Torriblanca de iure spirit. lib. 2. c. 8. cum seqq. Hurtado de Sacram. tom. 1. de sacrificio Missæ.

Licetum esse vltim accipiendi stipendium, vel pecuniam pro celebranda Missa specialiter alicui applicata, nullamque ob id committi simoniam, etiam si Sacerdos eam exigat ex pallo, resoluunt Anton. Cordub. de casibus conscientia. casu 27. Mich. Timothei de sacrificio. Missæ. tract. 3. q. 9. 48. Iacob. de Grassi in aureis decisi. p. 1. lib. 2. c. 96. a. 2. 32. Henriq. in summa lib. 9. cap. 12. Guttiert. caus. lib. 1. cap. 29. a. num. 3. Morl. in Imperio iuri. p. 1. tit. 1. q. 13. principio, Petr. de Lesdina in summa p. 1. de Sacram. vbi de Eucharistia. cap. 18. vers. quarta conclusio. Sot. tom. 3. disp. 68. sec. 1. cum seqq. Leif. de iust. lib. 2. cap. 35. Homob. de bonis de examine Ecclesiæ. p. 1. tract. 4. cap. 13. q. 116. Valsq. de om. 3. disp. 134. Agid. de Coniunct. de Sacram. tom. 1. q. 83. a. 29. cum seqq. Ceued.

Cened ad decerni, collat. 44. n. 5. Ego ipse de officio, & pœf. Episcopi p. 2. alleg. 24. n. 2. Fagundes in quinque Eccles. præcepta præc. 1. lib. 3. cap. 7. a. num. 1. Lezana in sinu. quæst. Regular. c. 21. a. 4. Fraxinel. de Sacerd. obligat. ad Missas pro aliis ex iustitia ecclesiastica, sect. 3. præc. 1. §. 2. vbi §. 4. testatur quoddam Sacerdos diuites sine ex bonis temporalibus, & hæreditariis, fuit ex bonis Ecclesiasticis, ut sunt aliqua simplicia beneficia, cononicatus, &c. quibus dicti Sacerdotes non tenebant celebrare, possunt stipendia pro Missis dicendis accipere.

3. Iustum verò stipendium esse, quod lege, Synodo, vel ab Episcopo statutum est, vel consuetudine receptum, ut valet vniu. argenti, id est, vniu. Reallus, aut Iulij, tenent Petr. de Ledesma d. cap. 1. 8. conclus. 7. & 8. Vazq. d. 2. n. 3. disp. 224. c. 4. Didac. Nugent. de Sacrament. tom. 1. ad quæst. 83. art. 1. p. 3. et 4. de sacrific. dub. 9. concl. 1. Vincetius Fernandez p. 2. multa disp. de sacrificio Missæ ad repetit. text. 1. in eum transiunt, de consuet. diss. 2. part. 4. dub. 2. vbi ad 6. in fin. Aragon. 2. quæst. 81. de sacrific. art. 3. vbi scd. dubitatur aliquis. Ego ipse d. alleg. 24. n. 1. Zerol. in præf. Episcop. part. 1. vbi. Missas §. 3. testatur quod si homines diuites manus stipendium quam lex, aut consuetudo præscribit, gratis, & spontanea darent Sacerdoti, illud legitime posset accipere Sacerdos, & vice versa si Sacerdos à pauperibus minorā stipendia sumere voluerit, nullum erit inconueniens, & eadem sect. 3. præc. 1. §. 3. in princip. tenet Sacerdotem pro obligatione celebrandi summo manere, vel in loco à ciuitate distante pro labore præcui in itinere, vel etiam certis diebus, & determinatis locis posse pingulus recipere stipendium, quàm lege sit, aut consuetudine receptum, ex i. significatam, de præbend.

4. Virum autem Sacerdos recipiens à pluribus plura stipendia pro Missarum celebratione, possit vnica Missa omnibus satisfacere; Est inter Doctores controuersiam, ut videre licet per citatos à me ipso d. alleg. 24. num. 4. & ibi citatis adde Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. part. 1. tract. 4. cap. 13. quæst. 19 Petr. Nauarr. de restitut. lib. 2. cap. 3. num. 43. Diana, refut. moral. p. 1. tract. 14. refut. 8. Lezana in sinu. quæst. regul. cap. 21. num. 5. Torrellana de iure spirituali lib. 2. cap. 9. num. 67. cum seqq. Barcelol. à S. Faustio tract. de suffrag. lib. 1. q. 67. super quo habemus nouissimam declarationem sacra Congregationis Concilij, S. D. N. Urbano VIII. approbate, editam sub die 11. Junij, 1615. & apud iustitiosorem Cameralem typis mandatum in hæc verba: Dennde ubi pro pluribus Missis, etiam easdem qualitates celebrandis, plura stipendia, quantumcumque incongrua & exigna sine ab vna, sine à pluribus personis collata fuerint, non conferuntur in futurum Sacerdotibus, Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, aut alijs pias locis quibuscumque secularibus, quam Regularibus, sacra Congregatio sub obsequiis diuini iudicij mandatas præcipit, ut absolute in Missa celebrentur, quæ ad rationem attributa elemosyna præscripta fuerint, si ut aliquis n. ad quos pertinet, hæc obligatio non satisfaciatur, quinimo grauius peccet, & ad restitutionem teneatur. Sed vbi de diuersis obferuntur exaltibus, sacra Congregatio eodem auctoritate renouat præuilegia, & indulgentiam quibusvis personis Ecclesiasticis ac locis ipsius tam secularibus quam Regularibus censu. Ordinij, Congreg. & influit, quatenus ab eorum concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel annuariarum celebrationem, aut aliquibus Cœlibatij, sive Oratorijs, plurium Missarum

autibus in futurum suscipiendi satisfact.

Nouissimè sacra Congregatio Concilij super decretis eiusd. Congregationis de celebratione Missarum, S. D. N. Urbano VIII. approbate declarauit perueniendum non esse, Ecclesijs, loca pia, seu illarum administratores ex elemosinis Missarum celebrandarum illam vicinam, etiamque portione retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesia & loca ipsa alias non habent redditus, quas in usum caritatis expensarum erogare licet possint, & tunc quam portione retineant, nullatenus debere excedere valorem expensarum, qua pro ipsorum tantum Missa sacrificio sunt subenda, & minimè ex eorum casu curandum esse, ut ex pecuniis, quas superfluis, expensu, ut supra, deductis, absoluit in Missa celebrentur, quod præscripta fuerit ab offerentibus elemosynas.

Deinde declarauit satis esse, ut Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti elemosinam congruam secundum morem ciuitatis, vel promittat, nisi in satisfactione beneficij aliud eamum fuerit.

Sic etiam censuit, Sacerdotes, quibus aliquando offertur elemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debere absolute integram elemosinam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllum illius partem sibi retinere posse, declarans pariter, quando videtur elemosynam numerum Missarum celebrandarum non præstiterit, tunc tot Missas celebrari debere, quod præscriptis Ordinariis, secundum morem sine ciuitatis ac promittat, ac etiam cum Ordinariis præscriptis elemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum totari Missas illis ab offerente præscriptas celebrare. Quas quidem declarationes originales præ manibus habui, & impetissas vidi in Typographia Cameræ Apostolicæ de anno 1626.

Vetum verò Sacerdos qui aliam pecunie quantitatem accipit per se, aut per alium pro dicendis Missis, vel ut eas faciat celebrare per alios Sacerdotes, si eas celebrare faciat per alios minores pntia, possit iuste sibi retinere residuum eius, quod sibi datum fuit, sine peccato & restitutione, vide Doctores per me citatos d. alleg. 24. num. 11. quibus adde Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 4. c. 14. quæst. 131. super quo eadem sacra Congregatio in decretis de celebratione Missarum, in quibus supra etiam in hæc verba censuit: Ac similiter omne damnable lucrum ab Ecclesia remouere valens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, ne eandem Missam alteri parue eiusdem elemosyna sibi retenta celebrandam committat.

Vetum etiam liceat Sacerdoti celebrare Missas antequam parati vide Doctores citatos d. alleg. 24. a. num. 11. Erant peccet mortaliter, qui celebrat Missam ante Martini occisi recitationem, vide ibidem n. 15. & Doctores citatis pro negativa parte ad Scott. de sacrificio Missæ lib. 2. cap. 6. Fernandez part. 3. cap. 1. §. 4. Homobon. de Bonis d. tract. 4. cap. 26. quæst. 147.

An præcepto de audienda Missa satisfaciatur ille, qui ad horas Canonicas obligatus eas tunc recitat, aut alias preces, ad quas tenetur ex voto, aut quia sunt à Confessario ei in penitentiam impositæ, tunc item recitat, Affirmat Nauarr. in manuali c. 21. num. 8. & de votis, cap. 19. num. 175. & in cap. si quando, anab. 19. num. 184. de restitut. At ex influit, moral. part. 1. lib. 7. cap. 15. quæst. 3. Benzon de iustitia lib. 2. cap. 1. dubij. 30. Soar. tom. 3. disp. 88. §. 2. d.

fill. 8. in fin. Valer. Reginald. in praxi feri pami.
lib. 19. quest. 1. num. 14. Regid. de Coninck de Sa-
crament. tom. 1. q. 83. n. 307. Raguc. de Missa in Ec-
clesia q. 99. & 207. Iul. Lano. de Iubileo. & indul-
gent. p. 1. c. 5. n. 28. in fin. Bonac. de Sacrament. dist. 1.

4. q. ult. in p. 1. 1. 1. num. 25. & de horis canon. disp. 1.
quest. 3. p. 1. 2. num. 14. Azor. in sit. moral. part. 2.
lib. 7. c. 5. quest. 3. & lib. 10. cap. 12. q. 10. plures alij.
quos citavi in collect. ad cap. de lentes g. m. 2. de cele-
brat. Missar.

De Sacrificij Missæ institutione & representatione.

CAPVT I.

1. Dilectores de materia text. agentis.
2. Sacrificium Missæ remittit peccata venialia.
3. Missam Christus instituit.
4. Inuentus Missa à Caesariis introductus.
5. Gloria Patri ordinatur Damasus.
6. Kyrie eleison ordinatur S. Gregorius ut nouit in Missa de curia.
7. Gloria in excelsis Deo primus instituit Theophylorus.
8. Dominus vobiscum ab Apostolis institutum.
9. Orationes, siue Collectæ ab Apostolis instituta.
10. Eucharistiarum Missæ quæ antior.
11. Cónsuetudines, Alleluia, Tractus, & sequentia antior quæ.
12. Eucharistia lecta à quo instituta.
13. Symboli fidei siue Credo ab Apostolis ortu duxit.
14. Anaphora quæ, & Offertorium instituit quæ.
15. Orationes quatuor, quibus Hostia, & Calix offeruntur, & benedicuntur.
16. Laudes inter innocentes.

17. Oratio Sulpice sancta Trinitas.
18. Orate fratres.
19. Prefationis antior.
20. Sanctus verus sine prefationis canitur ex Apostolica traditione.
21. Canonis quæ primus antior.
22. Oratio Dominica.
23. Pactum datur in Missa ordinatur Innocentius I. & Leo I.
24. Agnus Dei ex ter à Clero & populo ducitur ordinatur Sergius I.
25. Ite Missa est ex Apostolica traditione processit.
26. Missa sacrificium vniuersæ omni specie siue, potest Papa ex urgenti causa concedere.
27. Sacerdos solus est minister consecrationis.
28. Eucharistia Sacramentum, siue a tota legali seu carnali ueni, institutum.
29. Sacrificium oblationis a Sacramento in peccato mors, processit.
30. Sacrificium Missa a Malochia prædictum est.

¶ **Herb. 7.** Quoniam sub priori Testamento, teste Apostolo Paulo, propter * Leuitici sacerdotij imbecillitatem consummatio non erat, oportuit, Deo patre misericordiarum ita ordinante Sacerdotem alium secundum ordinem Melchisedech surgere, Dominum nostrum Iesum Christum, qui posset, omnes, quotquot sanctificandi essent, consummare, & ad perfectum abducere. Is igitur Deus, & Dominus noster etiam semel ipsum in ara Crucis, morte intercedente, Deo Patri oblaturus erat, ut æternam illic redemptionem operaretur, quia tamen per mortem sacerdotium eius extinguendum non erat, in cœna nouissima, qua nocte tradebatur, ut dilectæ sponse fux Ecclesiæ visibile, sicut hominum natura exigit, relinqueret sacrificium, a quo cretum illud, semel in Cruce peragendum, representaretur, eiusque memoria in finem vsque sæculi, permaneret, acque illius salutaris virtus in remissionem eorum, quæ à nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur, Sacerdotem 7 secundum ordinem Melchisedech, & se in æternum constitutum declarans, corpus & sanguinem suum sub speciebus panis, & vini Deo Patri obtulit, ac sub eandem rerum symbolis, Apostolis, quos tunc & noui Testamenti Sacerdotes constituerebat, ut fumerent tradidit, & eisdem, eorumque in sacerdotio successores, ut offerrent, præcipit per hæc verba: * Hoc facite in meam commemorationem, ut semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit. * Nam celebrato veteri Pascha, quod in memoriam ægypti multitudo filiorum Israël immolabat, nouum instituit Pascha, seipsum ab Ecclesia per Sacerdotes sub signis visibilibus immolandum in memoriam transitus sui ex hoc mundo ad Patrem, quando per sui sanguinis effusionem nos redemit, & eripuitque de potestate tenebrarum, & in regnum suum transtulit. * Et hæc quidem illa munda oblatio est, quæ nulla indignitate, aut malitia offerendum inquinari potest, quæ Dominus per Malachiam nomini suo, quod magnum futurum esset in genibus, in omni loco mundum offendendam prædixit, & quam non obcurrit inuit Apostolus Paulus, ¶ **1. Cor. 10.** Corinthiis scribens, eum dicit, non posse eos, qui participatione mentis Demoniorum polluti sunt, mentis Domini participes fieri, per mensam altaris vtroque intelligens. Hæc denique illa est, quæ per varias sacrificiorum, naturæ, & legis tempore, similitudines figurabatur, vixit quæ bona omnia, per illa significata, velut illorum omnium consummatio & perfectio completitur.

¶ **V**ide Soto in 4. dist. 18. quest. 1. art. 4. Azor. in sit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 12. q. 7. v. quæres an in alius Cardinal. Bullarum lib. 6. Missæ p. 1. v. Nazq. in 3. p. 1. dist. 218. non. 8. Petr. de Lede ma in

summa p. 1. de Sacrament. ubi de Eucharistia, cap. 17. censura. Regid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. q. 8. 12. & 13. Raguc. de Missa in Ecclesia, q. 1. Fr. Ludon. Miranda in manuali Prælatorum. tom. 4. art. 1.

ar.1. concil. t. Fernandez in examini Turolog. moral. part.3. cap.1. §.7. num.3. Moſei. in ſumma Turolog. moral. tract.3. cap.3. §.8. num.24. & cap.9. num.21. Fagundez in quinque Eccleſia præcipua lib.3. cap.2. num.10. Homobon. de Bonis de examine Eccleſiaſt. tract.4. queſt.111. Torrelanca de iure ſpiritu lib.2. cap.8. n.8. cum ſeqq.

2. Quo cramentum illud, &c.] Vide Vaſq. d. tom.3. diſp.22. num.30.

3. & la remiſſionem eorum.] Vide Fr.Ludovic. Miranda d. tom.1. §.14. art.10. ubi intelligit de peccatis venialibus, quia per dict. quæſtiones, hic politam, datur intelligi quod fit ſermo de peccatis venialibus, ut ſcilicet eorum remiſſionem, & veniam conſequantur.

3. Secundum Ordinem Melchiſederb.] Vide Damaſum Lindanum in Paſſy. lib.4. c.42. Fernandez in quinque Eccleſia præcepta, præc.1. lib.3. c.1. n.3. Torrelanca de iure ſpiritu lib.2. c.8. n.12.

4. Si ut aternum conſtitutum declarant.] Vide Iou. de Lugo de Sacrament. tom.1. tract. de Euchariftia diſp.1. §.6. n.86.

5. Miſſam Chriſtū inſtituiſſe quando corpus ſuum & ſanguinem conſecrans in cena communicavit Apollulis, dicens, Hæc quæſeſumque fecerunt, in mei memoriæ facietis, reſertur Hugo de S. Victore lib.2. de officiis Eccleſiaſticis, Iacob de Graſſi. in anve de ceteris p.1. lib.2. cap.47. n.3. & ita quoad eſſentialia ſecundum ſacram Scripturam & traditionem Eccleſiæ, & probat Reuenditſſ. Serranus in expoſit. Miſſæ ſacraſanctæ, prælu.1. n.3. in princip. Quo ad accidentia verò ea habet ordinem & inſtitutionem Principis Apolloli Petri, obſervant Iſidor. lib.1. de Eccleſiaſt. c.1. §.5. Thom.3. part.4. q.38. art.2. ad 5. Card. Bellarm. lib.4. de Euchar. cap.14. argum.9. VValf. de rebus Eccleſiaſt. c.22. & Durantes de rebus Feſia lib.2. cap.3. illumque dixiſſe primam Miſſam in Antiochia, reſertur Raban. lib.1. iuſt. cleric. c.23. Rupert. de diſp. offic. lib.2. cap.21. Caſiſ. de Euchariftia c.7. Card. Bellarm. lib.4. de Eucharift. c.14. Torrelanca d. §.7.35. & quod dicitur in cap. Iacob. de conſecrat. diſp.1. intelligendum de celebratione, ſcilicet notat Soto in 4. diſp.1. §.2. art.4. & ita quod caeremoniæ & orationes ſecundum diuerſa tempora ſui auctum ab ipſiſſimæ Apollolis, tum etiam à diuerſis Summis Pontificibus, pro v. decemſis illis viſum eſt, ad augeodum divinum cultum in hunc modum.

6. Introitum introductum eſſe ab Caſſel. I. ſcribunt Durand. in orat. divinis lib.4. Raban. lib.1. inſtit. cleric. c.32. VValf. de rebus Eccleſia c.12. Petr. à Soto de ceteris Miſſæ ſect.3. Mitoh. de Eccleſia obſervat. cap.1. Rupert. lib.2. de diuin. offic. cap.21. Vel quod ex omnibus Palæſtis exopet Antiphonas, quæ præſententur in officio Miſſæ, eum Dionyſ. Areopag. de Eccleſiaſt. hierarchia cap.3. meminit Palæſtorum, qui ad inſtitum Miſſæ cantabant: verum credit Amalar. lib. de Eccleſiaſt. offic. cap.5. Aur quod licet non fuerit primus, qui Palæſtos ad ſacrificium Miſſæ adhibuit, primus fortè fuit qui Romæ id obſervare voluit, conſtituitur Catdin. Bellarm. lib.2. de M. §.4 lib.6. & introitum induplicat Sacerdos ad ſignificandum Patriarcharum & Prophetarum deſiderium de Chriſti aduentu, quem orationibus & lacrymis repetitis à Pare æterno poſtulant, Serran. in Princip. Miſſæ, Barboſa frater meus in tract. de ſignificatiſſis Myſteriiſſis officij domini & ſacrificij Miſſæ c.30. paſſ.81.

7. Gloria Patri vt diceretur, antedictis Daniſus ordinavit ex Durand lib.4. c.5. Scottia lib.3. cap.9. n.4. Barboſa d. c.30. num.14.

Kyrie eleſan. S. Gregorius ordinavit vt novies in Miſſa diceretur, ex Durand lib.4. c.11. Rupert. lib.2. de diuin. offic. c.22. Petrus à Soto loco citato, Radulphus de canon. obſerv. prop. ult. Serran. 1. p. Miſſæ n.45. Scott. d. lib.1. cap.1. num.1. & 2. Barboſa frater meus d. tract. de ſignificatiſſis Myſter. c.31. Nam ante eundem Gregorium iam erat apud Latinos in viſo, vt eundem demonſtrat Bellarmus lib.2. de Miſſa cap.16. vt exprimat orationem populi Patribus conſentienſis, & Dei miſericordiam deprecantis.

Gloria in excelsis Deo primum inſtituiſſe Telephorum Papam vt diceretur in Miſſa, reſertur Durand. lib.4. c.3. & S. Antonin. part.3. tit.1. cap.5. §.1. Sed partim ab Angelis, partim & Telephoro Papa, aut à S. Hilario Præſidenſi Episcopocompoſitum fuiſſe aſſertur Bellarm. lib.2. de Miſſe c.16. & Azor iuſt. moral. part.1. lib.10. cap.3.4.5. Verum Steph. Durantes de rebus Eccleſ. lib.2. cap.14. n.1. quem ſequitur Serran. p.1. Miſſæ novæ.47. iudicat verius huiusmodi ſitum ab Apollolis conſtitum, compoſitumque fuiſſe, tum quia ferè integer extat apud Clemen. Roman. tum etiam, quia aliis non potest ſupradictis Telephorus, qui pluriſſimæ ter centum quinquaginta annos præceſſit Hilarium, ordinare vt iſto iam loco caneretur, ut Telephorus ipſe epiſt.1. Decretal. & Raban. lib.1. iuſt. cleric. cap.32. atque alij aſſerunt, in quod maniſteſtè videretur ex his quæ de auctoritate Innocentij III. ſcripta reliquit Severinus Vinnus in c.1. c.1. Concil. in nov. ad.1. Decretal. Telephorus, nempe Angelicum hymnum ab Apollolis ad gloriam ſanctiſſimæ Trinitatis primò fuiſſe auctum à Telephoro, deinde ſicut nunc extat completum & Pontificia auctoritate, vt ab Episcopis pro loco & tempore, & ab omnibus Sacerdotibus in Miſſis noctiſ Natiuitatis Domini, quomam ea nocte Luc.2. ab Angelo paſtoribus annuntiatus eſt, recitaretur, præceptum fuiſſe, & demum à Symmag. & in Dominicis diebus, & natalitſis Martyrum hoc loco decantaretur, fuiſſe inſtitutum, dicunt Berno de rebus ad Miſſæ ſpectantibus c.2. Rupert. lib.2. de diuin. offic. c.21. & alij communiter. De hoc hymno Gloria in excelsis Deo Barboſa frater meus d. tract. de ſignificatiſſis Myſter. c.32.

Domini vobis cum inſtituiſſe S. Soterum, vel S. Anacletum multi auctores ſcribunt, ſed ex auctoritate totius Orientis Concil. Braclar. ſub Theodomo c.21. ab ipſis Apollolis inſtitutum eſſe aſſerunt, & ipſum ex S. Marci liturgia conſtat, ſimò deſumptum eſſe ex Hebræorum more pluribus Scripturæ ſacrae reliquiis probat Petr. Damian. lib.2. de Domini vobis ſum, cap.3. Scott. de ſacrific. Miſſæ lib.3. cap.17. Barboſa d. tract. de ſignificatiſſis Myſter. cap.33.

Orationes, ſive collectas huiusmodi orandi morem ab ipſiſſimæ Apollolis, probatur ex liturgiis S. Iacobi, & S. Matci, colligitur apertè ex canon.10. aliis 11. Apoll. ex Dionyſio Areopag. de Eccleſiaſt. hierarchia.3. & ex Clemente Roman. lib.2. conſtit. Apoll. cap.57. Creſcente tamen diuina Religioſiſſimo cultu, vt notat VValf. de rebus Eccleſiaſt. c.22. creſcebat etiam paulatim orationum & officiorum Eccleſiæ compoſitio & doctis & indoctis pariter, quouſque Concil. Chathagin. III. c.23. & Concil. Mileitan. XI. c.12. Concil. Trident. in Decreto de vitandis in celebratione Miſſarum, aliqua interdixere, vt preces & orationes à quibuſlibet compoſite, niſi probatæ eſſent in Concilio, non dicerentur in Miſſa, cuius maiorem obſervatione Gelafius Papa primum, &

& deinde S. Gregor. I. teste Bernone *de rebus ad Missam pertinentibus* cap. 1. curavit rationalia quæque, scilicet his, quæ vel nimia, vel inconcinna videbantur, in unum volumen coadunare, quo semper est in posterum Ecclesia vta, mutatis, aut additis, quo aut temporum varietas, aut festivitatum novitas exposcebat. De collecta vide Azor. *instructio moral. part. 1. lib. 10. cap. 34. quæst. 5.* Didac. de Guislan *part. 2. de excellentia dei sacrificio de la ley Evangelica* c. 6. §. 5. Barbosa *d. tract. de signific. missæ* cap. 34.

10. Epistolam Missæ, quæ modò ex veteri, modò ex nouo Testamento leguntur, quis primus fuerit author nò bene constat. Nam VValfrid. *de reb. Eccles.* c. 22. & alij, Alex I qui multa circa hoc sacrificium in suis decretis instituit autorem facere. Ceterum variationem magnam in dicta Scripturarum lectione fuisse videt ad tempora S. Hieronymi, qui secundum Micrologum *de Eccles. obseru.* cap. 20. & Bernon. *de rebus ad Missam pertinentibus* cap. 2. ac alios, primus omnium ad diuersitatem vitandam lectiones per totum anni circulum ex Prophetis & Apostolis collegit in libro qui Lectorum, vel Comes S. Hieronymi inscribitur, constat manifestè ex Concil. Barchar. I. sub Theododmitro cap. 20. Diego de Guzman *d. tract. de signific. missæ* lib. 10. cap. 34. q. 7. Barbosa *d. tract. de signific. missæ* lib. 10. cap. 34. q. 7.

11. Gradualis, Alleluia, Tractus & Sequentiæ auctor quis fuerit non bene constat: nam Rupert. *lib. 2. de diuin. offic.* c. 21. Gradualium institutionem tribuit Calestio I. Tractus verò Gelasio, Durand. verò *in Rationali diuinorum lib. 4. cap. 21. n. 1. & c. 22. n. 1. & 3.* Tractus Telephoro adscribit, alij, vt ait Azor. *instructio moral. p. 1. lib. 10. cap. 34. quæst. 8.* ad S. Gregorium. I. Gradualia referunt. Sed cum ipse Gregor. in *Sacrament. per totum*, Responsoria, siue Gradualia & Alleluia per totum anni circulum disposuerit, & cum ipsemet *lib. 7. ap. lib. 64.* respondens aliquibus de sua ordinatione mutuantibus dicat, illum vsum canendi Alleluia non à se inceptum, sed à tempore Damasii I. auctore S. Hieronymo introductum fuisse, & Responsoria nihil dicat quia de hoc vti de re iam vti recepta reprehensus non fuerat, licet prædictos Pontifices aliqua ordinasse, vel mutasse circa Graduale, Alleluia, & Tractus crediderit, illos horù ita indiscriminatim esse auctores mihi persuadere non possum, cùoi S. Damasius omnes alios Pontifices numeratos, vno de pto S. Telephoro per plures præcesserit annos. Ratione huius iudicio probabilius Tractus, vt dicit Durand. *d. 21. num. 1.* à S. Telephoro sumptisse initium quo nomine Graduale etiam forsitan comprehenditur, Alleluia postea vel à Damasio exemplo Ecclesiæ Hierosolymitanæ, vt dicit S. Gregor. *d. epist. 64.* vel ab alio aliquo antiquiore Pontifice introductum, & à S. Damasio præceptum fuisse, & vtrunque Graduale nimirum & Alleluia, à S. Gregorio renouatum, reformatum, & in unum volumen collectum fuisse, & tandem Sequentia, siue Profas à variis auctoribus diuersi: que temporibus fuisse factas, & in Missa recitari ceptas, non è tempore Nicolai I. vt vult Durand. *lib. 4. cap. 21. not. 1.* sed multo antè, esse indiuisibiles sit tempus ignotum. Nam Stephan. Dicant. *de ritibus Eccles.* affirmat legi in Ecclesia aliquas Profas è S. Ambrosio & S. Augustino compositas. Et sequentiarum meminerunt Ordo Romanus *cap. 1. ante mod.* Alcuin. *de diuin. offic.* cap. quid figur. vestim. & Amalarius, qui Nicolao I. Neogro Abbato Profatum secundum Durand. *d. cap. 21. num. 2.* auctore

primo sunt antiquiores Hæc Epi. scopus Sextanus, addens dicta epist. cantari Graduale symbolum penitentis quia impetramus peccatorum veniam, & Graduale sequi Alleluia in signum latitudinis spe veniæ consequendæ. vide Scord. *d. lib. 3. cap. 22. n. 1.* Durant. *de ritibus Eccles.* lib. 3. cap. 29. n. 4. & 5. Diego de Guzman *d. 4. 6. §. 2.* Barbosa *d. tract. de signific. missæ* cap. 37. §. 39. 40. & 41.

Euangelica lectio ad Missam abhiberi solita, antiquissima est ceremonia standi dum dicitur ab Apostolis ipsis, vt testatur Clem. Roman. *lib. 2. Constit. Apostol.* c. 57. deprompta ab Anastasio I. præcepta non iussuta, vt aliqui putant, sed confirmata & obseruata præcepta, etiam in his locis vbi non seruabatur, vt notant Cardin. Bellarm. *lib. 2. de Missa* cap. 16. & Azor. *d. lib. 10. cap. 34. q. 9.* quia licet in principio non esset Euangelium, quod legeretur in Missa statim ac scriptum fuerit, viucentibus Apostolis legi cepit, vt insinuare videtur S. Dionys. Areopag. *c. 3. de Eccles. hierarch.* & accuratè intulit Corncl. Schulteng. in *Ziblerst. Ecclesiast. tom. 1. p. 1. c. 19.* ex illis verbis Apostoli 1. ad Corin. 8. de sancto Euangelista Luca dicentis, *Quia lau est in Euangelio per omnes Ecclesias*, & ex eo quod Eusebius *lib. 2. de hist. Eccles.* cap. 19. ex Clementis hypotyposon refert, S. Petrum Euangelium sancti Marci in Ecclesiis legendum ordinauit, in Euangelij lectione Apostolorum prædicator designatur, & in fine osculatur Missale ad significandum Euangelicam doctrinam fuisse cum gaudio susceptam. Latè Barbosa *d. tract. 2. 4. 0. de Euang.*

Symbolum fidei, iue Credo ab Apostolis ortum dixisse, & à quo tempore in Missa recitari solitum, dictum extat *suprà* *§. 3. in Decretis de Symbolo fidei*, in quo, vel in saluatione Domini vniuersam, quæ post Euangelium dicuntur, insinuatur gentes receperit doctrinam Euangelicam, & cum illa Dei gratiam.

Antiphonæ, quæ Offertorium dicitur, quis fuerit institutor dubitat VValfrid. *de rebus Eccles.* c. 22. quauis assermet à prioris populi consuetudine in vsum Christianorum venisse. Alij verò, vt refert Radulph. *de canon. obseruat. prop. 23.* institutorem faciunt S. Gregorium Papam I. Sed Rupert. *lib. 2. de diuin. offic.* cap. 21. id attribueret videtur S. Calestino I. Varietas hæc ex additionibus, aut variationibus circa hoc factis sumptisse initium certum credo; sicut fuisse circa offertoria variationes & mutationes aliquas; probant Durant. in *Rationali diuinorum lib. 4. cap. 77. n. 4.* & Durantus de ritibus Ecclesie *c. 26. n. 5.* Diego de Guzman *d. p. 2. cap. 8. Barb. de signific. missæ* lib. 3. cap. 22. n. 1. & S. Gregorium in Antiphonato offertoria poluisse certum est, & cum de hoc non fuerit, sicut de Alleluia, nouitatis reprehensus, consequens manifestè sit ab aliquo Gregorij prædecessore fuisse offertoria introducta, ac præ illis tanto esse Rupert. dictum probabilius, cum Calestinus per centum sexaginta annos, vel plures Gregorium præcesserit. In offertorio designantur bona opeta Domino offerenda, ne fides sine opetibus moriatur sit.

Orationes quatuor, quibus Hostia, & Calix offertur & benedicuntur, probat Bellarm. *lib. 2. c. 17.* & Azor. *d. lib. 10. c. 34. quæst. 10.* ante quingentos annos non fuisse lectas in Ecclesia Romanâ quia nec in Sacramentario Gregorij I. neque in Ordine Romano aliquæ reperitur orationes inter offertorium & orationes decretas, nec VValfrid. Amalarius & aliqui alius antiquorum Scriptorum illarum meminit, sed promptæ fuerunt,

12.

13.

14.

15.

vt Microlog. de eccl. obseru. c. 1. & Radulpho de
 canon. obseru. prop. xli. placet ex Ordine Gallicano
 quorum illarum mentio reperitur apud Primas. &
 Aymon, vtrahatam Distant. de ritib. Eccles. c. 29.
 num. a. & ab omnibus paulatim receperunt, quia
 nihil eorumque, quod offendat, vt norant Cardin.
 Bellarm. ubi supra, omnes namque in hunc diri-
 guntur finem, vt oblatio accepta sit Deo, & debite
 a Sacerdote fiat.

16. *Lanabo inter innocentes.* Cætemoniam hanc ab-
 luendi manus à principio incensæ Ecclesiæ fuisse
 iuridicam, colligi videtur ex S. Dionys. Areopag.
 de ecclesiast. hierarch. c. 3. & Clemente Romano
 lib. 8. constitut. Apostol. lib. 1. ac ex Cyrillo Hæto-
 solymitano catech. mystag. & alijs Patribus.

17. *Orationem, Suscipe sancta Trinitas,* desumptam
 ex Ordine Gallicano probant Bellarm. & Azor.
 locis proxime citat. Sicut desumptam etiam probant
 alius quatuor, quibus sit panis & vini oblatio, de
 quibus supra.

18. *Ora fratres, etc.* Huius orationis institutorem
 Radulphus de canon. obseru. prop. 2. 3. ficit Leonem
 I. Durant. vero de ritib. Eccles. lib. 2. c. 29. n. 3.
 ad Apostolos, immo ad Christum Dominum illum
 reducit, & vtrunque verum allectat ait Episcopos
 Scetran. si hic de substantia, ille autem de modo, &
 verbus precationis intelligat. Vide Guzman d. c. 8.
 §. 5. Barbosa d. tr. de significat. mysticis sacrificij
 Missæ cap. 45.

19. *Prefationem* quis primus ordinauerit, sub igno-
 tum esse fatetur V. Valfridus Strabo de rebus eccl.
 lib. 2. sed illius Gelasium primum auctorem esse,
 & vulgo creditur, & Pontificale c. 50. in vita Gelasij
 Iac. Alcin. de diuin. offic. c. de celebratione Missarum.
 & alij bonæ ortæ auctores tradunt, quod qui-
 dem intelligi videtur de forma, qua Romana Ec-
 clesia nunc vtitur, vel aliquas præfationes addi-
 disse, quarum tamen plures non Gelasium, sed Pe-
 lagium II. episc. 9. decreto cauto quidem & elimato
 re ratione distulit, probat c. inuicem de consecrat.
 dist. 1. & refertur Burchard. in Decretal. lib. 3. c. 69.
 ac Petrus Clesep. in summ. eccl. discip. verb. Præ-
 fationis quicquid sit non videtur ambigendum, pri-
 mam institutionem, & vltimæ Apostolicæ tradi-
 tione ad nos peruennisse, cum præfationis huius
 extet memoria apud sanctum Cyprianum in orat.
 Demetie. immo & sensus & multa verba apud S.
 Clementem Roman. lib. 8. conscribit. Apost. c. 12. &
 alios Gelasio antiquiores, vt notat Durant. de ritib.
 eccl. lib. 2. c. 30. n. 1. Vide Azor. d. p. 1. lib. 1. c. 24.
 q. 11. Guzman d. p. 2. c. 8. §. 6. Hieron. Roman. lib. 4.
 de Republ. Christi c. 6. Barbosa d. tr. de c. 46.

20. *Sancimus* vt ter sine præfationis caneretur non
 ex institutione Sixti Papæ I. vt refertur S. Anton.
 p. 3. tit. 1. §. 4. Pet. Soto fell. 13. de carcerum. Missæ.
 Amalat. lib. 3. de eccl. offic. c. 11. Microlog. de eccl.
 obseru. c. 12. Rupert. lib. 2. de diuinis offic. c. 21. sed
 ex Apostolica traditione, obferuit Nicephor. lib.
 18. hist. c. 51. & probat, Durant. d. lib. 2. c. 21. n. 27.
 & constat ex liturgis ipsorum Apostolorum, præ-
 fectim ex liturgia B. Iacobi, in qua de verbo ad ver-
 bum habetur communis illa Angelorum & homi-
 num adoranda Trinitas laudatio, Sanctus,
 Sanctus, Sanctus, &c.

21. Canonis primus auctor non est omnibus cog-
 nitus, & communiter opinio fundata in auctoritate
 magolijus Greg. I. renet Scholasticum quendam
 Gregor. ann quidem (quem quidam hominem sic
 nominatum, quidam Gelasium Papam, quidam
 Musæum Misilensem, & quidam alium alium
 interpretantur) Canonis extitisse auctorem, sed
 Barbof. Collect. in Concil. Trid.

tenera cum locus S. Gregorij, vt probat Durant.
 lib. 2. c. 32. n. 6. & facile & sufficienter explicetur
 de sola illa ratione, quæ incipit, *Per quem hæc om-
 nia*, abique hoc quod totum Canonem Scholasti-
 co illi tribuamus, & cum Vigilijs Papa qui per
 aliquot annos Greg. Papam I. præcessit, scilicet
 expresse reliquerit, ac canonem haberi ex Aposto-
 lica traditione, vt colligitur, manifestè ex Clem.
 Roman. Dionys. Areopag. Cypriano, Ambrosio,
 Augustino, aliisque antiquissimis Patribus, qui
 verba Canonis declarant, ætiam illo ipso per Roma-
 nos Pontifices aliquos quoniam pagos ad preces,
 non quantum ad essentialia fuerunt addita, & no-
 tantur V. Valfr. d. c. 22. Microlog. de eccl. obseru. c. 22.
 Bellarm. lib. 1. de Missa c. 12. Et ideo sanctiorum
 commemorationem Canonem ex Apostolica tra-
 ditione, & antiquissima Ecclesiæ consuetudine
 originem traxisse dicendum est, non autem pri-
 mum omnium instruisse Syriacum Papam, vt volde
 Radulph. h. prop. 2. 3. & Durant. lib. 4. c. 38. n. 1. quoad
 quid talis commemorationis meminerit Dion.
 Areopag. de eccl. hierarch. probatur ex ipsius nomi-
 bus Sanctorum, quorum memoria in particulari
 sit à Romanis Pontificibus, immo à particularibus
 Episcopis solita fuisse addi nomina Martyrum de
 nono occisum in dicta commemoratione, &
 sancti in hoc aut formam, aut taxationem posuit
 Syriacus, & ideo huius fuit commemorationis ha-
 bitus auctor. Principium orationis, *Hanc igitur
 oblationem* vsque ad verba illa, *Placans accipias*,
 inclusiue fuisse à Leone I. Canonis addita, asserunt
 Durant. d. lib. 4. c. 39. n. 4. Radulph. de canon. obseru.
 prop. 2. 3. Idipsum tribuit Gelasio, Remig. de ce-
 lebrat. Missæ. Alcin. de diuin. offic. c. de celebra-
 tione Missarum, in fine huius orationis incip. *Diebusque
 nostris*, &c. fuisse additum à Gregorio I. Iam tamen
 Ioan. Diacon. lib. 2. de vita S. Gregorij cap. 18. &
 Beda lib. 2. hist. Angl. c. 1. De Cansue vide alia
 apud Guzman d. p. 2. c. 2. cap. 10. Scott. de sacrific.
 Missæ lib. 4. cap. 8. Roman. d. lib. 4. c. 6. Barbosa d.
 tr. de c. 47.

22. *Orationem* Dominicam à Domino compositam
 cepit dicere in Missa S. Petrus, & deinceps ceteri
 Apostol. Sor. in 4. dist. 1. §. 2. Durant. lib. 4. c. 5. ex
 S. Hieronymo lib. 3. aduersus Pelag. contra inueni-
 entium III. lib. 4. de Missa c. 24. Rupert. lib. 2. de
 diuin. offic. c. 21. Radulph. d. prop. 2. 3. tribuentes
 illam S. Gregorio.

23. Pacem dari in Missa Innocent. I. & Leo II. ordi-
 nauerunt, Durant. d. lib. 4. c. 53. Barbosa d. tr. de
 significat. mysticæ c. 74.

24. *Agnus Dei* vt à Clero & populo diceretur, Ser-
 gius, Papa I. instituit, Durant. ubi proxime c. 54. n.
 6. Scott. d. lib. 4. c. 5. n. 1. Azor. d. lib. 10. cap. 43. q.
 12. Barbosa d. c. 76.

25. *Ite, Missa est.* Ex Apostolica traditione proce-
 disse constat ex Clement. Roman. lib. 8. const. Apo-
 stolicæ. 1. §. & Cyprian. lib. de spectat. & antiquissi-
 mi liturgæ Graecorum Barbol. de significat. myste-
 rior. sacrific. Missæ c. 30.

26. *Sub speciebus panis, & vini* J. Possit Papam ex
 causa videnti concedere vt consecretio Eucharis-
 ticæ, & sacrificium Missæ in vna specie fiat, tenent
 Turretremata. in c. temperimus. de consecrat. dist. 2. S.
 Antonin. p. 3. summ. tit. 13. c. 6. §. 1. Gabr. in Canon.
 Missæ fell. 13. dub. 3. Alan. lib. 2. de Eucharist. cap.
 20. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 10. c. 19. q. 1. Sotus.
 tom. 3. in 3. parti. S. Tom. d. lib. 4. 3. fell. 4. orf. secunda
 sententia est, quos refert Monet. de commutat. vitæ,
 voluit. cap. 4. num. 114. ubi ex Volater. lib. 7. Geo-
 graphia, cap. de Saxonibus, & Onuphian chronis.

anno 1490. refert aliquando summum Pontif. dispensasse in quibusdam regionibus, vt sine vino fieret consecratio, quia vinum in eas importatum ob summam aris frigiditatem acceſcit, refert etiam Fagundez in quinque Ecclesia precepta, precept. 1. lib. 3. cap. 3. n. 6.

27. { *Novi Testamenti Sacerdotes.* } Solam Sacerdotem esse ministrum consecrationis, docent Card. Bellarm. lib. 4. de Euchar. c. 16. Socr. tom. 3. disp. 61. sect. 3. Aegid. de Coninck d. quæst. 83. art. 1. n. 36. Bartholab Angelial. 4. q. 287. Valer. Reginald. in praxi feri ponit lib. 29. à n. 40. Pet. de Ledefm. in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de Euchar. cap. 9. vers. prima conclusio. Bonacina de Sacramentis disp. 4. q. 5. punct. 1. n. 1.

28. { *Nam celebrato veteri Pascha.* } Sacramentum Eucharistie inditum fuisse finis cœna legali seu cœmoniali agnẽ, ex hoc text. colligit Hortado de Sacram. tom. 3. tract. de Eucharist. diff. 1. diff. 10. vers. conueniunt.

{ *Et hac quidem, &c.* } Sacrificium oblatum à Sacerdote in peccato mortali existens prodest, & habere suum fructum quatenus nomine Christi, & Ecclesie offertur, tenent Victor in sum. vbi de Eucharistia, n. 92. Miranda in manuali Prælator. tom. 1. quæst. 41. art. 22. Bonacina dist. disp. 4. quæst. vlt. puncto 6. num. 3. Habet enim effectum & efficaciam ex opere operato, id est iodependenter à bonitate offerentis, vel eius, pro quo offertur. Ita Barthol. à S. Faustino in tract. de Suffrag. lib. 1. q. 4.

{ *Quam Dominus per Malachiam.* } Sacrificium Missæ à Malachia cap. 1. prædictum esse illis verbis, *A Solu ortu.* &c. aperit docet Conc. in præsentib. & ex veteribus Patribus probant Azor. d. p. 1. lib. 10. cap. 18. quæst. 7. Aegid. de Coninck de quæst. 83. n. 117.

In Cœna ultima Christi, &c. Vide Emman. de Valle de incant. & ensalmu. opus. 1. tract. 2. cap. 11. num. 8.

De effectu Sacrificij Missæ.

CAPVT II.

1. Dolores de materia cap. agentes.

2. Sacrificium Missæ vere propitiatorium est ex opere operato conferens remissionem peccatorum.

3. Christus in sacrificio Missæ offertur.

4. Sacrificium Missæ aliquo modo mediati confert primam gratiam.

5. Sacrificium Missæ prodest ad remittendam poenam peccatorum, quia antea erant remissa.

6. Sacrificium Missæ confert vehementer ad remissionem, condonationemque peccatorum mortalium.

7. Sacrificium Missæ pro mortuis offerendum. & qualiter enutrire possit.

8. Qualiter Missa an equaliter prodest defunctis, remissionem.

9. Sacrificium Missæ exuberat leuamur, & subsidium aliquod certum panemur, qui sunt in Purgatorio.

10. Missæ, vel officium defunctorum postea quicquid humanis sibi celebrari facere.

11. Fideles maiora beneficia sibi comparant si Missas carent sibi celebrari dam vident.

Ergo quoniam in diuino hoc Sacrificio, quod in Missa peragitur, idem illo Christo continetur, & in cruentem immolatur, qui in ara Crucis semel seipsum cruentem obtulit, docet sancta Synodus, a Sacrificium istud vere propitiatorium esse, & per ipsum summe fieri, vt si cum veto corde, & recta fide, cum metu, & reuerentia, contriti, ac penitentes ad Deum accedamus, misericordiam consequamur, y & gratiam inuentiamus in auxilio opportuno.

Huius quippe oblationis placatus Dominus gratiam, & donum penitentiae concedens, crimina, & peccata, etiam ingratia dimittit, & vna enim eademque est hostia, idem nunc offertens Sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in Cruce obtulit, sola offerendi ratione diuersa. Cuius quidem oblationis, cruentæ, inquam, fructus per hanc vberitatem percipiuntur: tantum abest, vt illi per hanc quouis modo derogetur. Quare non solum i pro

fideliu viuium peccatis, peniis, satisfactiõibus, & aliis necessitatibus *Esca & prodest*

in Christum standum ad plenum purgatis, ritè iuxta Apostolorum traditionem, offertur.

2. Vnde Balduino. iun. super opera contritionis. Bellarm. p. 2. d. 4. c. 5. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 1. q. 83. n. 107. latè Valer. Reginald. in praxi feri ponit lib. 29. à n. 149. Bonacina de Sacram. disp. 4. q. vlt. puncto 3. Fraxinel. de Sacram. obligat. sect. 3. parat. 4. 5. 2. Molleſſus in sum. Theolog. moral. tract. 3. l. 5. n. 27.

2. a Sacrificium istud vtrū propitiatorium, &c. } Vide Origen. in cap. 23. Leuit. S. Augustin. in quæst. super Leuit. lib. 3. cap. 57. tom. 4. S. Gregor. lib. 4. dialog. cap. 58. & homil. 37. in Euangelia. Ambros. lib. 1. off. c. 43. Paul. Laymann. in summa Theologia moralis lib. 5. de Sacramentis tract. 3. cap. 1. num. 4. Azor. institutionum moralium p. 1. lib. 10. cap. 10. à princip. Balduino. iun. d. cap. 5. à princip. Cardinal. Bellarm. lib. 2. de sacrificio cap. 4. Valent. tom. 4.

dist. 6. quæst. 11. puncto 1. q. 19. Melch. Cano de locis theologicis lib. 12. cap. 23. num. 9. Aegid. de Coninck dista quæst. 83. à num. 109. Cordub. lib. 2. quæstion. quæst. 5. notabil. 4. Paganini. Gauden. de dogmatibus, & verbis veteris Ecclesie, cap. 2. Fagundez in quinque Ecclesia precepta, precept. 1. lib. 3. c. 1. num. 16. Pet. de Lefima in summa part. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia cap. 27. conclus. 8. Ioann. de Lugo de Sacramentis tom. 1. tract. de Eucharistia dist. 19. sect. 9. num. 133. cap. 1. segg. Torrelblanca de sacris scriptis lib. 1. cap. 8. num. 22. ann segg. Hurtado de Sacramentis tom. 1. tract. de sacrificio Missæ dist. 1. diffinit. 15. Fraxinel. de Sacram. obligat. sect. 3. parat. 4. 5. 2. num. 2. vbi sic ait. Licet enim immediate, & per se peccata mortalia illorum non deleat pro quibus offertur, expiat tamen

a August. de ciuitate Dei lib. 10. c. 10.

b Intra fest. 15. in princ.

29.

30.

possunt sacrificia in vita alicuius oblati, ut totam penam, quæ illi in Purgatorio debebatur, expient, ac delectant, ita ut ille decedens celum statim consequatur, & ita appositissime dicit D. Gregor. lib. 4. Dialog. c. 58. *Tantus est vis ut bonum quod quisque post mortem suam sperat agi per alios, ipse dum vivit*

per se beatius quippe est liberum exire, quam post vincula libertatem querere. Vide Homob. de Bonis *dist. 4. c. 1. q. 4. p. 128.*

Sacerdos in Missa sacrificat, &c. Vide Socin. 4. *dist. 13. quest. 1. art. 1.* Ludou. Miranda d. rom. 1. q. 41. art. 2.

Quod Sacrificium Missæ soli Deo offertur.

CAPVT III.

a Augult. de
civitate Dei
lib. 8. c. 17.

ET quamvis in honorem, & memoriam Sanctorum nonnullas interdum Missas Ecclesia celebrare consueverit, non tamen illis sacrificium offerri docet, sed Deo soli, qui illos coronavit, unde nec Sacerdos dicere solet, Offero tibi sacrificium Petre, vel Paule, sed Deo de illorum victoriis gratias agens, eorum patrocinia implorat, ut ipsi pro nobis intercedere dignentur in cælis, quorum memoriam facimus in terris.

Vide Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 4. c. 14. q. 17. Missam dicit de Sancto, non quod offeratur, sed ut innoctetur, colatur, & honoretur specialiter, & ad gaudium quoddam accidentale, quatenus Sanctus gaudet honore, qui in sui memoriam Deo exhibetur, ita ut Henricus in summ. lib. 9. c. 14. §. 2. Azot. in sum. moral. p. 1. lib. 10. c. 22. q. 5. Caus. Bellarm. lib. 2. de Missæ c. 8.

Fi. Ludou. Miranda in man. Prælat. rom. 1. q. 41. art. 5. concl. 6. Soaz. rom. 3. dist. 78. sect. 3. Agid. de Coninick de Sacram. rom. 1. q. 83. art. 1. dub. 9. n. 158. quibus refert Bonic. de Sacram. dist. 4. q. ult. puncto 4. n. 8. de sacrific. Missæ lib. 2. c. 13. Ludou. de Ponte de perf. lib. 4. tract. 2. c. 1. Mollet. in sum. Theolog. moral. tract. 3. cap. 15. n. 14. Homobon. de Bonis citato loco.

De Canonis Missæ antiquitate, & auctoritate.

CAPVT IV.

ET cum sancta sanctæ administrationi conveniat, sitque hoc omnium sanctissimum sacrificium Ecclesia Catholica ut dignè reverentèque offerretur, ac perciperetur, sacrum Canonem multis ante sæculis instituit, ita ab omni errore purum, ut nihil in eo contineatur, quod non maxime sanctitatem, ac pietatem quandam redeolet, mentesque offerentium in Deum erigat. Is enim constat cum ex ipsis Domini verbis, tum ex Apostolorum traditionibus, Sanctorum quoque Pontificum pûs institutionibus.

Vide Vigil. Papam epist. 2. quæ est ad Eleutherium, in qua scriptum reliquit Canonem haberi ex Apostolorum traditione, Gabr. in Canonem Missæ, V Valfrid. de rebus Ecclesiæ c. 22. Microlog. de Ecclesiâ abstract. c. 12. Card. Bellarm. lib. 1. de Missa cap. 10. Stephan. Durant. de ritibus Ecclesiæ

lib. 2. c. 22. num. 6. Scetran. in exposit. Missæ sacrosanctæ p. 2. num. 16. Balduin. lon. super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 4. cap. 9. a princip. & præcipue in vers. præ Canon. Ioann. de Lugo de Sacramentis, tom. 1. tract. de Eucharistia dist. 19. sect. 10. num. 177.

Quæ ratione ceremonia, vestes, & aliæ, quæ ad Missam attinent, statuta sint.

CAPVT V.

a Aug. lib. 3.
de lib. arb. c.
10. humanæ
aurem acci-
ma.

Cumque natura hominum ea sit ut non facillè queat sine adminiculis exterioribus ad Cæterum diuinarum meditationem sustollere, propterea pia mater Ecclesia ritus quosdam ut scilicet quædam summissa voce, alia verò elatione, in Missa pronunciarentur, instituit. Cæteroniam inter adhibuit, ut inuicem benedictiones, limina, thymiamata, vestes, aliæque id genus multa, ex Apostolica disciplina & traditione, quo & maiestas tanti Sacrificij commendaretur, & mentes fidelium per hæc visibilia religionis & pietatis signa ad rerum altissimarum, quæ in hoc Sacrificio latent, contemplationem excitarentur.

Vide Socin. 4. dist. 13. q. 1. art. 4. Alcuin. de diuino offic. 1. quid significent vestimenta Diego de Gozman de la excelencia del sacrificio de la ley Euangel. p. 2. Salzed. ad Bernard. in præf. c. 33. dist. 1. A. Iacob. de Grassi. in aureis dec. p. 1. lib. 2. c. 41. Bonac. de Sacram. dist. 4. q. ult. puncto 9. n. 10. & dist. 8. quest. unica puncto 5. n. 43. Soaz. rom. 3. dist. 78. sect. 2. & 3. Barthol. ab Angelo de Missa dial. 5.

num. 26. cum seqq. Nugu. quest. 83. art. 3. dub. ult. Mollet. in sum. Theologia moral. tract. 3. c. 10. n. 9. & cap. 12. a n. 25. Balduin. 100. super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 4. cap. 8. de cærem. Missæ, Valet. Reginald. in præxi fori pænit. lib. 29. d. 1139. cum seqq. Raguc. de Missa in Ecclesiâ q. 39. Scetran. in exposit. Missæ sacrosanctæ prælat. 2. De Altaris, Cæterorum, sacrorum vasorum, ac vestium vsu, antiquitate,

quitate, & significacione, lasé Fagnandez in quinque
Ecclesia præcepta, præc. 1. lib. 1. c. 23. & nouissimè
frater meus Simon Vaz, Barbosa de significac. my-

seriosis officij diuini & sacrificij Missæ, vbi à c. 1. 2.
cum multis seqq. plura de significacione veltum
sacrarum, & à c. 30. de cæremoniis Missæ.

Missæ etiam ea, in qua nullus præter Sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter communicat, est publica, siquæ pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia.

CAVTVI.

OPortet quidem factofancta Synodus, vt in singulis Missis fideles adstantes non solum
spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiæ perceptione communicarent,
quo ad eos sanctissimi huius sacrificij fructus vberior proueniret: nec tamen, si id non sem-
per fiat, præterea Missas illas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, vt
priuatas, & illicitas, damnat, sed probat, atque adeò commendat, siquidem illæ quoque
Missæ, verè communes censeri debent, partim, quod in eis populus spiritualiter commu-
nicat, partim verò, quod à publico Ecclesiæ ministro non pro se tantum, sed pro omnibus
fidelibus, qui ad corpus Christi pertinent, celebrentur.

Vide Fagnandez in quinque Ecclesia præcepta,
præcept. 1. lib. 1. n. 14. Ioan. Sanc. in selesiis
diff. 30. n. 8. vbi colligit ex hoc decreto vberiore
fructum ex sacramentali perceptione, quàm de
spirituali prouenire, & ex Valquez de Eucharist.
diff. 221. n. 4. etrotem putat in Fide alieuerat, eod-
dem effectus percipi ex Sacramento Eucharistiæ
in voto, atque in te suscepro: addit non obstat
quòd suprà, diff. 1. 3. c. 8. dicatur suscipientes Sacra-
mentum in voto fructum eius, & vtilitatem senti-
re: est enim sensus quòd fructum eius desiderij Sa-
cramentum suscipiendi, & vtilitatem sentiant,
quod acutè obseruauit Valquez loc. citato. ex Eu-
charistia quidem in voto nullus fructus percipi-
tur, nisi fructus ipsius operis meritorij, scilicet de-
siderij Eucharistiæ.

¶ In singulis Missis fideles adstantes, &c. Ex præ-
sent Concilium in presenti supposit esse con-
ueniens, laudabile, & consulendum, vt quotidie
Eucharistiam sumant Fideles, dum optat, vt in sin-
gulis Missis adstantes communicent, quòd sic in-
tellectu facta Congreg. Cardinalium in declar. que
habetur vol. 4. d. 1. c. 1. Rota, pro illam referunt
Ioan. Sanc. in selesiis diff. 22. sub n. 19. & Hurtado
de Sacramentis, tom. 1. tr. 1. de Eucharist. diff. 9.
diff. 22. vers. Recentiores in hoc verba. Obstat Con-
cilium Trident. Episcopi volentes præscribere certa
tempora, dies Dominicos, quatuor, & sextam fir-
mam, quibus tantum liceat viris laicis, coniugatis,
negotiatoribus, & mulieribus etiam non coniugatis
sanctissimam Eucharistiam sumere etiam ob reueren-
tiam, in qua preiit quondam huius Sacramenti
sumptio in sua diuisione parere. Hoc fuit decisum in
mense Ianuary 1587. obstat, quia antiquis temporibus
per illa consecrationes omnes obstantes famè vnt
Eucharistiam, & de licitè est quotidie Eucharistiā
sumere, c. quotidie, de consecr. dist. 1. Quare exhor-
tandi sunt Fideles, vt si quis quotidie peccat, quotidie
medicinam accipiant, c. quotiescunque, de consecr.
dist. 2. Vnde multis ad id adducti auctoritatibus,
& rationibus moti licitum esse, imò magis expedi-
entis quotidie factam Eucharistiam suscipere il-
lum, qui se potum inuenerit puram absque peccato,
& in gratia, asserunt R. P. Philipp. Bernal. ex Ordine
Præmonstr. met. emicissimus in libro Conceptionis
B. Virginis, diff. 3. fol. 40. Anton. Ferret. ex qua del
camino para Iesum p. 3. dial. 5. fol. 801. Gibi. in ca-
nones Missæ lib. 37. tit. P. Libata in loca communi.
verb. Eucharistia præp. 18. 21. & 28. vbi repeten-
Barbosa. Collat. in Concil. Trid.

dit concionatores Communionem quotidianam
dissuadent, Christoph. Mexeno ex Iordanis para
et Cito, tom. 4. cap. vlt. in fine, Vivald. in candelab.
aureo tr. 1. de Eucharist. n. 139. Iosè & doctè Ioann.
Sanc. in selesiis diff. 22. n. 7. cum seqq. Verùm multo
plures Doctores eius iudicij sunt quòd communi-
ter loquendo non expeditis sit licitis quotidiana
Communio, tum ob maximam reuerentiam tan-
to Sacramento debiam, tum vt dignis, & deuotius
soluatur: quia tanta sumptionis illius fre-
quentia ab eo, qui absque magna deuotione &
præparatione, (qualis regulariter non reperitur
in omnibus cuiuscunque status) illud sumit non con-
gruit, inmaximè reuerentiam tanto Sacramento exhiben-
dæ, vilesceat enim quodammodo ob tantam
sumptionis, frequentiam absque magna præpara-
tione. Ita Sot. in 4. diff. 1. art. 10. concl. 1. vbi quòd
non consuleret secularibus coniugatis, qui rei
familiari insisterunt, licet à peccatis mort. sint liberi,
frequentius quàm decimoquinto die ad factam
mensam accedere. Henricus in summ. lib. 8. c. 53.
vbi approbat consilium de communicando seu
io hebdomada, aut bis in mense, Fr. Emman. in
summ. p. 1. c. 65. in fine, vbi extendit ad semel in
hebdomada, exceptis personis singularibus, quæ
comparentur sanctæ Cætherinz, Vega in summ. p.
1. c. 61. casu 2. in el. episcopo de Curas tom. 1. c. 10. n.
169. & 170. vbi idem dicit Petrus Ledesma p. 2.
summ. tr. 1. de Eucharist. c. 14. concl. 4. vbi idem scilicet
tenet, Saut. tom. 3. p. 1. p. diff. 60. fol. 4. Valquez
tom. 4. de Eucharist. diff. 22. c. 1. n. 27. Idem tenen-
tibus Pet. Ochagavia tr. 1. de Eucharist. c. 16.
num. 4. Villalob. in summ. tr. 1. de Eucharist. c. 1.
de la Cruz de Eucharist. lib. 6. concl. 1. Bonacin.
de Sacram. diff. 4. q. 4. puncto 2. n. 16. Filluc. tom. 1.
tr. 1. c. 4. n. 198. & seqq. Possell. de officio Curati
cap. 8. n. 10. Hurtado de Sacram. tom. 2. tr. 1. de Eu-
char. diff. 9. diff. 22.

Ex hoc text. colligit Ludov. Bela resson. casuum
consecr. p. 4. casu 14. vers. confirmatur hoc ex Concilio,
quòd scilicet quilibet Sacerdos potest Eucharis-
tiam administrare absque peccato. Prius communica-
toris voluntatè, & ex deuotione. Vide S. Ambr.
lib. 5. de Sacram. c. 4. Agid. de Coniunct. de Sacram.
tom. 1. quæst. 80. n. 79. cum seqq. Iacob. de Groll.
de arbit. c. 1. lib. 1. c. 30. Victor. in notis ad Na-
uar. in man. c. 41. pag. 110. Lotin. in Lugo. Ap. 1. c. 2.
vers. 32. pag. mibi 136. Ioan. de Albi de Sacram.
tom. 1. tr. 1. de Eucharist. diff. 17. fol. 1. n. 1.

¶ Alioqui
nec Fabianus
de c. 1. d. 1.
Et si nō uet
C. 1. d. 1.
Iosè & doctè
Ioan. Sanc.
in selesiis
diff. 22. n. 7.
cum seqq.
Toler. c. 13.
probales.
C. 1. d. 1.
C. 1. d. 1.
C. 1. d. 1.

Causa plures afferuntur ob quas præceptum sit Sacerdotibus, ut aquam vino in Calice offerendo miscerent.

CAPVT VII.

^a Carthag.
^a 14. & Brac.
car. 5. cap. 1.
ex Cypria-
no lib. 1.
epist. 7.
^b Apoc. 17.

Moner deinde sancta Synodus præceptum esse ^a ab Ecclesia Sacerdotibus, ut aquam vino in calice offerendo miscerent, tum quod Christum Dominum ita fecisse credatur, tum quia è latere eius aqua simul cum sanguine exierit quod Sacramentum hac mixtione recolitur: & cum ^b aquæ in Apocalypsi beati Ioannis populi dicantur, ipsius populi fidelis cum capite Christo vnio representatur.

Vide Golielm. Durant. in rationali diuin. offic. lib. 4. cap. 30. S. Thom. in 3. p. q. 74. art. 8. vbi Nogu. vers. sit iter conclusio, Steph. Durant. de ritibus Ecclesie lib. 2. c. 17. Henric. in sum. lib. 9. c. 47. 9. 27. & 28. Visuald. in candel. aureo, vbi de Euchar. c. 10. n. 3. Iodoc. Cocc. in tom. 2. thesauri Caroli lib. 6. art. 14. Iacob. de Grassi. in auris dec. p. 2. lib. 1. c. 6. n. 17. Barthol. ab Angelo in examine Confess. dial. 4. §. 35 §. Azot. in inst. moral. p. 2. lib. 10. c. 3. vers. altera questio, Petr. de Ledesma in summ. p. 1. de Sacram. vbi de Eucharistia c. 4. c. 16. & 17. Valq. in 3. p. disp. 17. q. 13. & disp. 179. n. 11. Mulfet. in summ. Theolog. moral. tract. 3. c. 1. n. 37. Egid. de Coninck de Sacram. tom. 1. q. 7. art. 6. num. 128. Bonacin. de

Sacrament. disp. 4. q. 2. puncto 4. n. 4. Humbron. de Bonia de examine ecclesiast. tract. 4. c. 10. q. 85. & 86. & 87. Fagundes in quoque Ecclesia præcepta, præc. 3. lib. 2. cap. 4. quorum duo vltimu loco citati quorundem, verum aqua immediatè in sanguinem Christi conuertatur, & an si vinum, vel aqua vino consecrata admisceratur, totum consecratur in uisum Iohann. de Lugo tom. 1. tract. de venerabilis Euchar. disp. 4. sect. 2. à n. 22. Horta de Sacramento. 2. de Eucharistia disp. 2. diff. 1. cum seqq. vbi disputat, an expediat si aquam vino consecrandam miscere, & diff. 11. verum aquam vino consecrando miscere sit necessarium necessitate præcepti, & diff. 1. à n. mixtum aquæ.

Missæ non dicenda vulgari lingua, eius tamen mysteria populo sunt frequenter inculcanda per animarum curatores.

CAPVT VIII.

1. Missa quid, remissiuè.
2. Missa celebrari non potest materna, & vulgari lingua.

Et si Missa magnam contineat populi fidelis eruditionem: non tamen expedire visum est Patribus, ^a ut vulgari passim lingua celebraretur. Quamobrem recto vbiq; cuiusque Ecclesiar antiquo, & à sancta Romana Ecclesia, omnium Ecclesiarum matre, & magistra, probato ritu ne oues Christi esuriant, nè paruuli panem petant, & non sit qui frangat eis: mandat sancta Synodus pastoribus, & singulis, curam animarum gentibus, ut frequenter inter Missarum celebrationem, vel per se, vel per alios ex iis quæ in Missa leguntur, aliquid exponant, ^a atque inter cætera sanctissimi huius sacrificij mysterium aliquod declarent, diebus præsertim Dominicis, & festis.

Thoma 4.

^a Sess. 14.
c. 7.

1. De expositione Missæ breuiter agit Iacob. de Grassi. in auris deciss. p. 2. lib. 4. c. 47.
2. ^a Per vulgari passim lingua celebraretur. Materna, & vulgari lingua Missam celebrari non posse per hoc testentur Petr. Soc. Sess. 15. de cærem. Missæ, Card. Bellarm. tom. 1. lib. 1. c. 2. vers. propositio, Bal-

dolm. iun. ad eundem sub verbo propositio, vers. probatur tertio pag. mibi 13. Barthol. ab Angelo dial. 5. de Missa §. 461. Azot. in inst. moral. p. 1. lib. 8. c. 26. q. 6. verb. verum, Bonac. de Sacram. disp. 4. q. vlt. puncto 9. n. 36. Emman. de Valle de inuentis. & consilium. apoc. 1. sect. 2. c. 6. num. 34.

De Sacrificio Missæ.

1. Sacrificium verum, & proprium esset Dei in Missa, qui secum dixerit anathema.
2. Christus sibi verbum, hoc facite in meam commemorationem, instituit, & ordinauit Apostolos Sacerdotes ut ipsi aliisque Sacerdotes offerrent corpus & sanguinem suum.
3. Sacrificium Missæ est propitiatorum, & offerri debet pro viuis, & defunctis, pro peccatis, paenis, satisfactoriis, & alijs necessitatibus.
4. Per Missa sacrificium non derogatur sanctissimo Christi sacrificio in Cruce peracto, qui secum dixerit, anathema.
5. Missa celebratur in honorem Sanctorum.
6. Cautum Missa errorem continere si quis dixerit, anathema.
7. Missas in quibus solum Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse si quis dixerit, anathema.

CANON I.

1. Cor. 11.

Si quis dixerit, in Missa non offerri Deo verum & proprium sacrificium, aut quod offerri non sit aliud, quàm nobis Christum ad manducandum dari, anathema sit.

β CANON

β CANON II.

Si quis, illis verbis: Hoc facite in meam commemorationem, Christum non instituisse Apostolos Sacerdotes; aut non ordinasse, ut ipsi aliiq. Sacerdotes offerrent corpus & sanguinem suum, anathema sit.

γ CANON III.

Si quis dixerit, Missæ sacrificium tantum esse laudis, & gratiarum actionis, aut nudam commemorationem sacrificij in cruce peracti, non autem propitiatorium, vel soli prodesse sumenti, neque pro viuis, & defunctis, pro peccatis, poenis, satisfactiõibus, & aliis necessitatibus offerri debere, anathema sit.

δ CANON IV.

Si quis dixerit, blasphemiam irrogari sanctissimo Christi sacrificio, in Cruce peracto, per Missæ sacrificium, aut illi per hoc derogari, anathema sit.

ε CANON V.

Si quis dixerit, imposturam esse, Missas celebrare in honorem Sanctorum, & pro illorum intercessione apud Deum obtinenda, sicut Ecclesia intendit, anathema sit.

ζ CANON VI.

Si quis dixerit, canonem Missæ errores continere, ideòque abrogandum esse, anathema sit.

η CANON VII.

Si quis dixerit, caeremonias, vestes, & externa signa, quibus in Missarum celebratione Ecclesia Catholica utitur, irritabula impietatis esse magis, quàm officia pietatis, anathema sit.

θ CANON VIII.

Si quis dixerit, Missas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse, ideòque abrogandas, anathema sit.

1. * CANON I.] Vide Stephanum Doros. de ritibus Eccles. lib. 2. c. 2. fol. 205. Iodoc. Cocc. in thesauro Cathol. tom. 2. lib. 6. art. 4. Valsq. in 3. p. tom. 3. disp. 22. n. 15. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. g. 8. q. 4. Molfes. in summ. Theolog. moralis tract. 3. c. 8. n. 24. Hurtado de Sacramento. tom. 2. tract. de sacrificio. Missa disp. 1. diff. 2.
2. β CANON II.] Vide S. August. lib. 10. de ciuitate Dei c. 20. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 30. c. 8. q. 4. Suarez. de Relig. tom. 1. lib. 1. de diuino cultu c. 3. num. 9. Iodoc. Cocc. in thesauro Cathol. tom. 2. lib. 6. art. 4. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. c. 8. n. 24. & c. 14. num. 11. Filliuc. in quest. moral. tract. 5. c. 12. n. 3. Fagundez in quinque Ecclesie precepta lib. 3. c. 4. n. 10. Homobonus. de Bonis de examinis Eccles. tract. 4. c. 2. q. 108.
3. γ CANON III.] Vide Valsq. in 3. part. tom. 3. disp. 22. n. 3. Agad. de Coniug. de Sacramento. & censur. tom. 1. quest. 83. n. 161. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 29. n. 49. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 15. num. 34. Filliuc. in quest. moralibus tract. 5. n. 43. & 50. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quest. 41. art. 5. concl. 1. Bonacin. de Sacramento. disp. 4. q. vltima puncto 4. n. 6. Fagundez in quinque Ecclesie precepta. præc. 1. lib. 3. c. 11. n. 3. Paul. Laymann. in summa Theolog.

moral. lib. 5. tract. 5. c. 2. n. 5. Hurtado de Sacramento. tom. 2. tract. de sacrific. Missa disp. 1. diff. 1. q. & disp. 2. diff. 4. Torrealba de iure spirit. lib. 2. c. 8. n. 22. cum seqq. & n. 28.

δ CANON IV.] Vide Soar. tom. 3. disp. 69. sect. 2. dñb. 2. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 29. num. 59. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. c. 8. num. 23.

ε CANON V.] Vide Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 12. n. 26. & citatos supra cap. 3.

ζ CANON VI.] Vide Henriquez in summa lib. 9. c. 31. §. 2. Molfes. in summa Theolog. moralis tract. 3. c. 12. num. 26. & citatos supra c. 4. Ioann. de Lago de Sacramento. tom. 1. tract. de Venerabili Eucharist. Sacramento disp. 19. sect. 10. n. 177.

η CANON VII.] Vide Salzed. ad Bernard. in pract. c. 58. iustera A. & citatos supra c. 5.

θ CANON VIII.] Vide Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. c. 10. quest. 1. vers. altera questio est. Balduin. tom. super opera controuerf. Beßarm. part. 2. lib. 4. cap. 7. Ragus. de Missa in Ecclesia. quest. 4. in fine. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 7. num. 11. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. cap. 9. num. 244. Fagundez in quinque Ecclesie precepta lib. 3. c. 3. n. 14.

Decretum de obseruandis, & euitandis in celebratione Missæ.

1. Missæ nonnisi cantantibus nihil dandum.
2. Missæ nonnisi celebrantes non possunt circumire Ecclesiam ad oblationem accipiendam.
3. Sacerdotes licet de isto stipendio pro Missæ ad sui sustentationem pacisci.
4. Missa tot absque celebrari debent, quod ad rationem attributa elemosyna præscripta fuerint.
5. Missam qui suscepit celebrandam cum certa elemosyna, non potest eandem Missam alteri celebrandam committere parte eiusdem elemosynæ sibi retenta.

6. Missæ ab offerente præscriptæ celebrare tenentur Sacerdotes accipientes stipendium minime contrarium.
7. Missa una non potest quia duobus obligationibus satisfacta.
8. Episcopus præscribere debet elemosynam congruam ubi testator reliquit ut celebraret certam Missarum numerum.
9. Ecclesia, & loca pia ex elemosynis Missarum celebrandarum nullam vicinque minimam partem

ne superstitioni locus aliquis datur, editio, & penis propositis caueant, & ne Sacerdotes alius, quam debitu horu celebrent, néve ritus alios, alias caeremonias, & preces in Missarum celebratione adhibeant, præter eas, quæ ab Ecclesiâ probatz, ac frequenti, & laudabili usu receper fuerint. 1. Quarundam verò Missarum, & candelarum, certum numerum, qui magis a supersticioso culto, quam à vera religione, inuentus est, omnino ab Ecclesiâ remoueat, doceantque populum, quis sit, & à quo potissimum proueniat sanctissimæ huius sacrificij tant pretiosus ac celestis fructus. 2. Monent etiam eundem populum, ut frequenter ad suas parochias, saltem diebus Dominicis, & maioribus festis, accedant. 3. Hæc igitur omnia, quæ summari enumerata sunt, omnibus locorum Ordinarius proponuntur, ut non solum ea ipsa, sed, quæcumque alia hoc pertinere visa fuerint, ipsi pro data sibi à factos sancta Synodo potestate, ac etiam, ut delegari Sedis Apostolicæ, prohibeant, mandent, corrigant, itant, atque ad ea inuoluntate seruanda censuris Ecclesiasticis, aliisque penis, quæ illorum arbitrio constituentur, fidelium populum compellant, non obstantibus priuilegiis, exemptionibus, appellationibus, ac consuetudinibus quibuscumque.

§ Cap. 2. de par. Viue Cune. AGAS. 12, & 13

Multa circa hanc materiam cumulaui nouissimè in meo tract. de officio, & potest. Parochi, cap. 11.

1. a Et quicquid pro Missis nouis celebrandis datur [De nihil dando cautionibus Missarum nouarum, vide Nauar. de etat. missel. §. 6. n. 3. Gutierrez. canon. lib. 1. cap. 39.]
2. Missas uouas celebrantes posse se eandem in medio Altaris ad populum vertere, & oblationes sponte factas recipere, non autem circumite Ecclesiam hac de causa, referre decessum Zerol. in praxi Episc. p. 2. verò, Missa, v. secundo, Galet. in margarita casum conscient. verb. Missa 6.
3. § Liberales elemosynarum exactiones, &c. Sacerdoti licere de illis suspicendi pro Missis ad sui sustentationem pacisci, dummodo expresse declarate non pro Missæ officio, sed pro necessaria sustentatione illud exigere, eo speciem quandam negotiorum, illaque adeo scandalum impertit s exhibeat, tradunt Auzon. de iustis. & iure quasi. 100. de simon. art. 2. Lell. de iustis. lib. 2. c. 3. §. dnt. 3. n. 4. Scum. segg. Homobon. de Bonis de examine Eccl. p. 1. tral. 4. cap. 13. n. 16. in fine. Fagundez 14. quinquag. Ecclesiæ precepta, præcept. 1. lib. 4. c. 8. n. 2. & 3. Ioan. de Lugo de Sacrament. in 1. tral. de Pœnerabili Eucharist. Sacrament. disp. 21. sess. 1. in 1. cum segg. Sicut de Relig. in 1. lib. 4. de Simon. c. 2. n. 26. Sanchez in consensat. tom. 1. lib. 2. c. 3. dub. 10. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tral. de sacr. Missa disp. 4. diff. 14. Barth. S. Faustino in tral. de suffrag. lib. 1. §. 64. Fraxinel. de obligation. Sacram. sess. 3. præcept. 5. §. n. 4. vbi n. 5. cum Posselco de officio Curati, c. 2. n. 10. subdit ab hoc pacto re vera abstinendum esse, quia non potest esse sine licet audistis, vel sine oratione, & scandalo.
4. Missæ tot absolute celebrari debent, quot ad rationem attributz elemosynæ præscriptæ fuerint, siue alioquin iis, quos petunt, suæ obligationi non satisfaciunt: quinsim grauius peccat, & ad restitutionem teneantur, S. Congr. Concil. in decreto de celebratione Missar. §. 1. sub die 21. Iunij 1625. post meum tract. de officio, & potest. Episcopi, pag. 7. secundum Lugdunens. impress.
5. Missam qui iussit celebrandam cum certa elemosyna, non potest eandem Missam alteri celebrandam committere parte eiusdem elemosynæ sibi retenta, ead. S. Congreg. d. loc. §. 4.
6. Missas ab offitente præcipiens celebrare tenentur Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, cum Ordinarius præscripsit elemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, & temporum, S. Congr. Concil. in resolutionibus

dabuntur, quæ de anno 1626. mota fuerunt super decreto de celebr. Miss. dub. 3. impellat post d. meum tract. de officio, & potest. Episcopi pag. 10. secundum Lugdunens. impress.

Missas, qui obligantur celebrare ratione beneficii, seu capellæ, legati, not. salaz. si elemosynas præscriptas etiam Missis celebrandis susceperint, non possunt eandem Missa vtrique obligationi satisfacere. Eadem S. Congreg. vbi præmiss. dub. 4. Et tenentur Guian. & rubricæ Missal. tom. 1. p. 3. in. 12. n. 5. Antuoin. Digna moral. resolus. tom. 1. tral. de celebr. Missar. sess. 80. Ergo ipse de officio, & potest. Parochi, c. 1. n. 11. Quoniam contentum sustineant Sicut de Sacrament. disp. 36. sess. 1. & 3. Valsq. disp. 234. c. 6. Lull. Tortan. in sess. disp. part. 2. disp. 1. dub. 16. Aiphon. de Leone in tract. de Iub. cap. 3. §. 2. n. 17. Fraxinel. de oblig. Sacerd. sess. 4. concl. 4. §. 8. Barthol. S. Faustino in tral. de Iub. lib. 1. §. 81. Homobon. de Bonis de examine Eccl. p. 1. tral. 4. c. 14. §. 11 & in consuet. casum Conscript. vol. 2. p. 5. res. 63. Lugdun. à Cruce in expost. Bula Cruciata disp. 3. auct. 19. n. 22. quos referre, & sequitur Ioan. de Lugo in tral. de Eucharist. disp. 21. sess. 1. n. 21. cum segg.

Missarum numerum si testator relinquit ut celebrentur pro anima alicuius vilæ præscriptione elemosynæ, tunc ab Episcopo, non verò ab hæreditibus est præscribenda elemosyna congrua, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum secundum morem ciuitatis, vel prouinciz, ead. S. Congreg. dub. 5.

Ex elemosynis Missarum celebrandarum nihil vicinque minimum portionem retinere possunt Ecclesiæ, ac loca pia, seu illud administrant ratione expensarum, quæ subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alius non habent redditus, quos in vltis earundem expensarum erogare licere possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debet excedere valorem expensarum, quæ pro ipsius tantum Missæ sacrificio necessaria sunt subeunda, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis quæ superfluent, expensis, ut supra, deductis absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab æstimatoribus elemosynarum, ead. S. Congr. dub. 7.

Pro celebratione Missarum quando offerunt elemosyna maior solita, debet absolute 15. cui oblata fuerit, eandem integram elemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere potest, ead. S. Congreg. dub. 9. & ideo iam cessant variz sententiarum sententiz, ut attestat Ioan. de Lugo d. diff. 11. sess. 2. n. 19.

Sacerdos

72

8.

9.

10. Sacerdos duplicem elemosynam recipiens non potest vnica Missa satisfacere duobus obligationibus, nisi in fundatione expressè eorum sit quod non teneatur Sacrificium applicare, *Sel. in sollicitudine canon. 28. n. 3.* attestans fuisse resolutum in *Aretina 28. Aprilis 1619.* Vnde nec iam hodie ex prædicta S. Congreg. declaratione licet Sacerdoti pauperi accipere pro vna Missa tot stipendia, quot fuissent ad eius diuinam sustentationem, ex *Ioan. de Lugo. d. disp. 21. sect. 2. n. 27. vbi n. 2. subdit* nec id licet vigore privilegiorum à summis Pont. aliquibus Religiosis concessorum, cum à S. Congreg. iam tenocata sint, & Barthol. à S. Paulo in *trall. de suffrag. lib. 1. q. 67.*
11. Parochi in illis diebus, quibus Missam tenentur celebrare, non possunt pro ea manuum elemosynam recipere, *Sel. d. c. 28. n. 4. vbi refert ita fuisse decisum sub die 1. Septembris 1629.*
12. Beneficij Recor per alium Missas celebrare valens non tenetur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem redditum beneficij, sed satis est vt ei tribuat elemosynam congruam secundum morem ciuitatis, vel prouincie, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit, S. Congreg. Conc. super decretis de celebrat. *Missar. dub. 8. refert Ioan. de Lugo. d. disp. 21. sect. 2. n. 30.*
13. Elemosynas Missarum celebrandarum non possunt admodificatores Ecclesie magnè deuotioris, & concursus accipere, si iisdem Missis non nisi post longum tempus satisfaccie valeant, nisi de consensu eorum, quæ elemosynas tribuant, ead. S. Congreg. *dub. 14.*
14. *Ne cui vago & ignoto Sacerdoti, &c.* Episcopi in suis diocibus iotetudine debent, ne cui vago & ignoto sacerdoti Missas celebrare liceat *Azor. inq. moral. p. 1. lib. 1. c. 18. q. 9. metipsum de officio, & potest. Episcopi part. 1. alleg. 21. num. 1. Hieron. Rodric. in compend. quest. regul. resol. 25. de celebrat. Missa num. 17. Alzed. de praxi. Episcopi. dignit. part. 1. c. 10. n. 30. Sanchez. in opuscul. moral. lib. 7. c. 1. dub. 47. n. 1. & late infra sess. 23. de reformatione c. 16.*
15. *Si Nèce pantiatur primas in domibus, &c.* Vide Henric. in summ. lib. 8. c. 56. Gutierrez. an. lib. 1. c. 30. n. 24. cum seq. latè Fr. Ioan. de la Cruz de stat. Relig. lib. 2. c. 5. dub. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia *anch. 2. dub. 1. & 2. Azor. inq. moral. part. 1. lib. 10. cap. 26. a princip. Pufec. in praxi Episcopi. part. 2. c. 3. n. 21. in fine, pag. 140. Agid. de Coniunct. de Sacrament. tom. 1. q. 8. 3. n. 21. 3. cum seqq. Bonac. de Sacrament. disp. 4. q. vlt. par. 9. n. 9. & 10. Paul. Leymann. in Theolog. moral. lib. 5. trall. 5. c. 1. q. 4. Fr. Lud. Myranda in man. Pralat. tom. 1. q. 40. art. 9. concl. 3. & 4. Ioan. Valer. de differenti. inter vtriusq. forum, verb. *Missar. differ. a. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapoli. p. 4. decis. 78. Huitado de Sacrament. tom. 2. trall. de sacrificio. Missa disp. 4. diff. 6. Tambur. tom. 3. de iure Abbatum disp. 1. q. 11. n. 69. Homobon. de Bonis de examine Eccles. trall. 4. q. 1. 3. vbi ex Nald. verb. *Missar. n. 21.* & ex commentar. suis de humana vita stat. p. 1. c. 35. obligat. 4. Gubie Episcoporum non posse dare licentiam alicui vt domi locum honestum habeat, qui per modum facili solum diuino cultui seruiat, in quo celebratur.**
16. Vtrum privilegium Episcoporum quod cum Altari portatili celebrare possint, & sibi facere celebrant, de quo in *cap. de privileg. lib. 6.* sublatum sit per hoc decretum, dubitat Nauar. *concl. 16. in anteq. alijs 5. in nouis sub illo tit. de privileg.* Sed sublatum non esse resoluunt *Azor. d. 1. 26. q. 4. Lud.*
- Beia. *respons. casuum conscient. p. 4. casu 33. Vgolin. de officio Episcopi c. 2. §. 2. n. 4. Hurtado de Sacram. tom. 2. trall. de sacrificio. Missa disp. 4. diff. 6. vlt. Episcopo tamen in cap. vlt. Armentar. in addit. ad recap. legum Nauar. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 73. Fagundes in quinquag. Eccles. praxia p. 2. lib. 3. c. 1. 3. n. 19. Valq. diff. 3. §. 3. n. 7. Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. trall. de Eucharistia disp. 20. sect. 2. n. 49. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 1. alleg. 23. n. 5. Ratio est, quia intentio Concilij est tollere abusus, & in Episcopis ooo est abusus, cum fiat ex causa vt quondam Missam audiant, & c. fin. quam non audierit si illa privilegia Episcopi derogarentur, & maxime tractando, & innotando, vel ex causa valetudinis, concedit Ioan. Valer. de differ. inter vtriusque forum, verb. *Missar. differ. a. vers. hac tamen regula, & latet occasione pellis, & belli admittit Sel. d. cap. 18. numero 5. vbi refert ita fuisse decisum in causa Lombardia 17. Augusti 1630.**
- Sed an facultas, quam Episcopus concedere poterat, vt in sua diocesi extra locum sacrum in Altari portatili quis celebrare, per *Episcopum de consecrat. dist. 1. sit tenocata per Concil. in presentia: Reuocatum esse absolute tradunt Paul. Fale. de vlt. lib. 1. c. 21. n. 8. Nauar. in man. cap. 25. num. 81. Gutierrez. cap. 30. num. 25. Azor. d. cap. 26. quest. 8. Ioan. Valer. d. differ. 2. vers. secunda salu. Beia. d. casu 33. vers. tertio dico, Caidolin. in praxi iudic. verb. Episcopum n. 9. Fagundes d. cap. 1. §. 2. n. 6. Hurtado d. trall. de sacrificio. Missa disp. 4. diff. 6. in princ. Et sic ad ipsam solum, & non ad Episcopum spectare post Concil. Trid. licentias huiusmodi concedere, refertur decisum Aloyf. Ricc. in praxi vtriusq. forum Eccles. decis. 538. vlt. n. 1. edict. alijs resol. 460. in fine in a. edict. Ioan. Valer. loco proximi citato, Armentar. d. l. 7. de Episcopi. 74. vbi n. 7. & 71. addit pariter fuisse resolutum non posse Ordinarium restringere, aut aliquo modo impedire hieorias à Sede Apostol. concessas celebrari facienti in priuatis Oratorijs, vigore d. c. *Missarum*, led debere eorum formam obseruare, visitando tantum Oratoria si decet in loco, ornatoque sine.*
- Ex iusta autem causa posse Episcopum facultatem concedere celebrandi extra Ecclesiam, vel alium locum huiusmodi, non obstante hoc decreto, illud solum pio libris, & sine iusta causa fieri prohibente resoluunt Nauar. *concl. 16. in anteq. alijs consil. 5. in nouis, de privileg. Sayr. in sibi. dist. decis. cod. tr. decis. 127. Lud. Beia. d. casu 33. vers. tertio dico, Zetol. in praxi Episcopi. part. 1. verb. *Missar. Pia-* *fac. in simili praxi part. 1. cap. 5. num. 8. Villalob. in summ. part. 1. trall. 8. differ. 1. §. 2. n. 2. ad fin. Hieron. Rodric. in compend. quest. regul. resol. 25. n. 5. Bonac. de Sacrament. dist. 4. quall. vlt. par. 9. num. 10. Raguz. de Missa in Ecclesia quall. 57. n. 1. vbi n. 2. cum seq. ponit exemplum vigentis necessitatis, videlicet cum multitudine maxima populi adesset in campo, & vellet ac teneret audire Missam, nec adesset locus capax, vel cum ad audiendum maxima populi frequentia condit, seu tempore belli, aut pellis Ioan. Valer. d. verb. *Missar. differ. 2. vers. tamen casu, & vers. quarto salu.* vbi exemplificat quando sunt supplicationes ad parua eremitoria, vel dabent celebrari aliquæ Missæ nonne, ad quas maxima multitudo, quam Ecclesia, vel eremitorium capere non potest, conuenit, vel quando Ecclesie suæ combustæ, & exercitus exiit in campo, ego ipse de officio, & potest. Episcopi part. 1. alleg. 21. n. 8.**
- Contrà Azor. d. part. 1. lib. 10. c. 26. §. 2. Valer. Reginald.

Reginald. d. lib. 19. num. 176. Egid. de Coninch de Sacrament. q. 83. num. 125. Fr. Ludovic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 40. art. 9. concl. 3. in fine, existimantes nec ulla de causa posse Episcopum dare facultatem celebrandi in capella domus priuatæ, & sub dño, etiam adhibito vtroque Altari, firmo scilicet, & portatili.

19. Vtñm autem licentiz, seu privilegia concessa in cap. in hñ 30. de privileg. & duertio summos Pontif. Fratibus Minoribus, & Pzdicatoribus celebrandi in Altari portatili sine ulla Ordinatio licentia in locis, quos degunt, tuncquã sior per hoc decretum; Reuocata esse tenens Nauar. d. c. 25. n. 82. in fine, Stephan. Durant. de ritibus Eccle. lib. 1. c. 6. n. 3. vers. quæ etiam decreto, & num. 8. Henriquez d. c. 25. §. 3. in commento litera F. Soat. d. diffus. §. 1. seff. 3. vers. quarta exceptio, Fr. Ludovic. Miranda d. quest. 41. artic. 9. conclus. 4. Molles. in summa Theolog. moral. tract. 3. cap. 10. num. 59. Homobon. de Bonis durall. 4. quest. 137. Azor. d. c. 26. q. 7. Ludovic. Beia d. casu 13. vers. & quæmuis, Egid. de Coninch d. quest. 83. n. 216. Ioan. Valer. d. verb. Missa diff. 2. in princip. Rogue. d. quest. 57. n. 1. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta p. 1. §. 3. cap. 13. a. n. 16. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 30. n. 15. Ego ipse dilla alleg. 23. n. 4.

Contrà Fr. Emman. in summa verb. Missa, n. 16. & quest. Regal. p. 1. q. 43. art. 5. Villalob. in summa p. 1. tract. 8. diff. 23. num. 6. 5. ambien piennen, Pet. de Ledesma & Ioan. d. Cruz, quos refert, & sequitur Portel. in dubis Regularibus verb. Altare, n. 1. Hieron. Rodéne. d. resol. 9. num. 4. Ioan. de Lugo d. tract. de Euchar. diffus. 20. seff. 2. n. 15. existimantes posse hodie Regulares vbi dicit privilegium, accensibus, & non contradicentibus Episcopis.

20. Alique omnino extra Ecclesiam, &c.] Vide S. Thom. 3. q. 83. artic. 1. ad 1. Guilhelmo. Durant. in rationali diuinar. Offic. lib. 4. cap. 1. num. 4. 1. Pet. de Ledesma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, c. 2. Soat. d. lib. 1. seff. 3. & §. 3. Ioan. de la Cruz d. lib. 2. c. 5. dub. 7. Azor. d. c. 26. q. 1. Cened. pralat. & canonic. quest. 4. q. 4. n. 9. Filluc. in quest. moralibus tom. 1. tract. 5. n. 115. Ioan. Valer. d. diff. 2. in princip. vers. Missa, Fr. Ludovic. Miranda d. q. 41. art. 9. concl. 2. Rague. d. q. 57. in princip. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 1. c. 4. §. 10. Rague. de Missa in Ecclesia q. 57. Homobon. de Bonis de examine Eccles. tract. 4. q. 15. 8. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta, p. 1. tract. 1. lib. 3. c. 13. n. 2. citatos per me d. 9. alleg. 23. num. 1. vbi n. 2. cum plumbis resoluio mortale esse peccatum extra eam sum necessitas in loco non sacro celebrare, licet non detur scandalum, non uisum Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. tract. de Euchar. diffus. 20. seff. 2. a. n. 48. vbi inter casus necessitates quos excipit, couerzat, si dum aliqui peregrinantur, diu Missa cetero conuenit, quando Ecclesie sunt diuæ, quando multi conueniunt ad solemnitatem, & non capit eos Ecclesiæ in incastis pro militibus in litore pro natis intra tircmes existentibus, vel moleitudine intra nauigantium in aliis nauibus, vt festo die Missam audiant, de quo etiam Hurtado d. tract. de sacrific. Missa d. diffus. 4. diff. 6. vers. obseruandum est secundò.

21. Dedicata Oratoria, &c.] Oratoriâ in particulari dumtaxat domibus existentia comprehendit sub hoc decreto, resoluio Sel. in seff. canon. c. 18. n. 25. asserens sic fuisse resoluio in Florentina 1. Septembris 1615. & in Colimbrien. 1. Julij 1616. Vnde Carol. Nauar. in comment. ad c. Missarum 23. de consecr. diff. 1. citatus a Ioan. de Lugo d. diff. 20.

seff. 2. n. 50. aduertit palatium Episcopis non existimatum priuatam, atque ideo non esse ablatam Episcopis facultatem habendi Oratorium ad digna deputatum, in quo celebrare possint, sicut antea in suis domibus.

Ecclesiæ, vel Capellæ publicæ non comprehenduntur hoc decreto, dummodo eorum inuia in via publica exeat, & ad illam omnibus publicis pateat accessus, nec fenestris in illa sit, per quas in eam prospectus haberi valeat, habearque necessaria requirita, nec iuribus parochialibus præiudicetur, ita Sel. d. c. 18. n. 26. asserens ita fuisse decisum in dillis Florentina, & Colimbrien.

Ab Ecclesiæ verò missæ cas. &c.] Vide Caiet. in 2. 2. q. 91. art. 1. vers. inter hos, Nauar. in man. c. 12. num. 87. Valent. 2. 2. diff. 5. q. 9. puncto unico, Soat. tom. 2. de relig. lib. 4. de orator. 1. §. 26. & 37. Sanchez. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 8. n. 7. Bonacin. de bonis canon. diffus. 2. q. 1. puncto 3. n. 1. metropolim in collecta ad cap. dolentes num. 15. de celebr. Missar. Ioan. Sanc. in seff. diffus. 47. n. 22.

Missa instrumenta lo Ecclesiis licita esse si decemter adhibeatur, docent Caietan. in summa, verb. organorum vbi, Soat. d. lib. 4. c. 8. n. 1. cum seq. Carol. Micigo. de bonis canon. cap. 61. n. 9. Molles. in summa Theolog. moralis tract. 3. c. 2. d. n. 6. 5. Filluc. in quest. moral. tract. 2. §. 4. ad fin. n. 10. Petegria. in consil. clerici. Regular. p. 1. c. 15. 10. Ego ipse in collecta ad c. dolentes num. 16. & in tract. de Parochia p. 1. c. 15. n. 23. cum seqq.

Ne Sacerdotes aliis, quàm debitis horis celebrant, Tempus, seu horam celebrando Missæ regulariter incipere ab aurora, quando aer incipit lullari, seu illuminari per primam Solis irradiationem, vel paulo ante per dimidiam horam vsque ad meridiem, tradunt Nauar. in man. c. 25. n. 85. & de orat. mystel. 76. Henric. in summa lib. 9. c. 2. 4. 3. 6. Solus q. diff. 1. §. 3. a. v. 1. Videt. in summa, vbi de Eucharistia, n. 97. Stephan. Durant. de ritibus Eccle. lib. 1. c. 7. Soat. tom. 3. diff. 80. seff. 4. Fr. Emman. in explicat. Rubricæ Cruciatæ, §. 13. ad fin. Nald. verb. Missa num. 25. Bartholab Angelo de Missa dist. 5. §. 6. 47. Azor. iustis, moral. p. 1. lib. 10. cap. 25. Vsq. in p. tom. 3. diffus. 23. §. 3. n. 26. cum seqq. Valdes. c. 3. n. 22. vers. statuitur, Vitigian. dist. 13. q. 2. art. 4. Egid. de Coninch de Sacrament. tom. 1. q. 83. n. 217. cum seqq. Fr. Ioan. de la Cruz de sacra relig. lib. 2. cap. 5. dub. 6. Valer. Reginald. d. lib. 2. num. 17. 3. Fr. Ludovic. Miranda d. tom. 3. q. 40. art. 10. Bonac. de Sacrament. diffus. 4. quest. ultim. puncto 9. à princ. Filluc. d. tom. 3. tract. 5. a. n. 11. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta præc. 1. lib. 3. a. 17. latet Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. tract. de venerabilis Eucharistia Sacramentum diffus. 20. seff. 2. num. 2. cum seqq. vbi a. n. 51. dixerit quod intelligatur nomen aurora in hac materia, & n. 28. post Fr. Emman. q. Regal. tom. 1. q. 43. art. 5. & Antonin. Dianam moral. resoluio. tom. 1. tract. de celebrat. Missar. resoluio. 33. resoluio per Tridentinum in presentem non esse uocata privilegia nonnulli, Religiosis concessa celebrandi vniuersi, vel dñs horæ aut auroræ. Hurt. de Sacrament. tom. 2. 17. de sacrific. Missa diff. 4. cum seqq.

Missam in propria Ecclesia celebrare debere Parochum, & non in alia, quocumque consuetudine in contrarium non obstant, tener Sel. d. cap. 18. num. 20. asserens ita fuisse decisum in Lucana 15. Septembris, & 17. Nouembri 1629.

Missas duas sicut diebus posse parochum ex concessione Episcopi ob defectum Sacerdotum celebrare, tradidit idem Scleratus loco, vbi asserit ita fuisse resoluio sub die 17. Augusti 1626.

18. Missa celebrare nequaquam prohibetur Regularibus in suis Ecclesiis ante celebrationem Missæ in Ecclesia parochiali, idem *Scl. vbi supra*, qui refert ita decisum in nullo provincia Revennate. 15. Septembris 1629.
19. Episcopus non potest concedere licentiam ut quis celebrare possit Missam cum Baccino in capite, sed tantum ad summum Pontif. spectat dare huiusmodi licentiam. *Scl. d. cap. 18. num. 27. referens sic resolutum sub die 16. Februarii 1619. & Ego ipse de officio, & potest. parochi. c. 11. num. 36.*
30. *Quarundam veri Missarum, & candelarum, &c.* Vide Zetolin in *praxi Episcop. p. 1. verb. Missa, Gabr. Valque 3. part. tom. 3. diffinit. 23. §. 1. n. 26. Villaloban sum. part. 1. tract. 8. diffinit. 31. n. 6. Portel. in dubiis Regular. verb. Missa num. 9. Lacana in summa quest. Regular. c. 1. n. 21. Sanchez in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 40. num. 40. vbi num. 41. agit de Trinitatis sancti Amatoris, de quibus etiam Petr. Ciruelo in *tract. de superstit. part. 3. c. 11. Martin. Delst. disquisit. magis. part. 2. quest. 4. fell. 7. Torrelblanca d. Magia lib. 1. quest. 28. num. 11. Et de Trinitatis S. Gregoriæ vide Homobon de bonis de examine Eccles. part. 1. tract. 4. cap. 13. quest. 137. Torrelblanca d. quest. 28. num. 2. Hieron. Rodetic. in compendio quest. regular. refel. 25. num. 8. motipsum de officio, & potest. Parochi. c. 11. num. 29. vbi refert quomodo dici debeant triginta Missæ S. Gregorii.**
31. *A Monenti frequenter, &c.* Vide Ferdin. Paz. Lusit. in *recept. cap. Missæ de consecr. dist. 1. n. 133. Gutier. Canon. lib. 2. c. 38. n. 7. Suarez tom. 3. diffinit. 87. fell. 2. in dubio, circa secundam Missæ divisionem, Cened. ad Decretal. eccles. 104. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 249. n. 25. & quest. regular. tom. 1. quest. 43. art. 7. Henric. in sum. lib. 9. cap. 25. §. 9. Azor. in *phil. moral. part. 1. lib. 7. c. 6. quest. 4. nouissimè Trulleoeh. in Decalog. lib. 3. c. 1. dub. 6. per tot. Valer. Regular. in praxi feri paroch. lib. 10. quest. 3. num. 22. Agid. de Connex. de Sacramento. tom. 1. q. 85. num. 31. Aloy. Riccan. de off. curia Archiepiscop. Neapol. part. 1. de off. c. 12. latè Fagundes in quinque Ecclesiæ precepta, praxi. 1. lib. 2. c. 3. n. 8. cum seqq. Zetolin in *praxi Episcop. part. 2. verb. Parochia, & part. 1. verb. Missa §. 6. vbi attestatur decisum non posse Episcopum cogere populum multis & parnis, etiam in casu notabilis negligentiæ, aut contumaciæ ire ad audiendum Missam in parochia sua, de quo Bert. Lucen. in *praxi crimin. Regular. tit. 4. c. 34. num. 5. vers. Populum*, Hieron. Rodetic. in compendio quest. Regular. refel. 25. num. 5. Suss. de Relig. tom. 1. lib. 2. de diebus festis cap. 16. n. 10. vbi offendit hæc verba non esse necessitatis, sed congruitatis. Ioan. de Logo d. diffinit. 21. num. 2. Fagundes d. c. 3. num. 13. refert d. part. 2. alleg. 24. num. 17. vbi num. 18. ad octo Missæ audiendæ præceptum adimpleri quocunque in loco audiantur, siue in propriis parochiis, siue in quolibet alia Ecclesiæ, aut loco vbi celebrator, posse tamen fieri aliunde, vt aliquis peccet non audiendo Missam in propria parochia, videlicet si nolit eam audire ex contemptu, aut quando Parochus declarat eam, quæ parochiam suæ tenetur, sarius de his omnibus in *meo tract. de officio, & potest. Parochi. c. 11. ex num. 14. cum seqq. & nouissimè Theophi. Parochiar. p. 2. art. 13. Mich. Lochmaet in sua Parochiali Curatorum c. 5. vnde non poterit Parochus compellere Parochianos in suis Ecclesiis Missis audire, Portel. in addit. ad dubia Regular. verb. Missa n. 1. & 2. Hieron. Rodetic. in compend. quest. Regular. refel. 109. n. 6. Nec potest Episcopus constituere****

nem facere, quæ præcipiat suis subditis vt non audiant Missam nisi in propriis Parochiis. Gutier. canon. lib. 1. c. 39. n. 14. fine, Azor. p. 1. lib. 7. c. 6. §. 6.

32. *Hæc igitur omnia, &c.* Exempli subiciuntur Ordinatio quoad hoc quod non possint celebrare in Oratorio, nisi ad Episcopum designato, & debitis horis, & contra facientes oppositum potest Ordinarius procedere per censuras, & alias penas, & similiter si in Missa aliquos caeremonias superfluitas obferuerit, vel alia, quæ Episcopo indecentia sacrificio videantur. Ita Sanch. in *phil. moral. lib. 6. c. 9. dub. 1. n. 7. Posse Episcopum Regulares cogere vt in officio Missam continentiam, quæ Dominicis diebus in monasteriis celebrantur, declarent fidelibus, quæ festiuitates & ieiunia in illa hebdomada occurrant, ne ignorantia horum festorum, & ieiuniorum præcepta Ecclesiastica à fidelibus transgrediantur tenet Portel. in dubiis regular. verb. Episcopum n. 7. Hieron. Rodetic. in sum. quest. Regular. refel. 25. sub n. 5. Fr. Emman. q. regular. tom. 1. q. 43. art. 7. vbi refert sic ita vidisse obferri à quibusdam Fratribus Ordinis Mendicantiū in diocesi Elboreen. Regular. Portugaliz, refert Ego ipse d. alleg. 24. n. 31. & de officio, & potest. Parochi. c. 16. n. 26.*

Vnde festi dies & ieiunia in suis Ecclesiis nunciare ouilares non prohibet Regulares dicit Laurent. de Peitinis in *ex. stat. sui Ordinis Amissorum tom. 2. c. 11. §. 7. P. V. n. 13. vers. ad primum, pag. 113. referens ita fuisse decisum sub die 1. Iulij 1620. Lacana in sum. quest. Regular. c. 12. n. 43. vers. ad primum, Ego ipse d. c. 16. n. 2. cum fine.*

34. Regularibus non esse prohibitum inter Missarum sollempnis vertere se ad populum, & generalem Confessionem pro eo facere, atque etiam in medio Altaris sistenti o elemosynas, & oblationes ad obferendum recipere, non aotem eis licere ad Altari discendere, & per Ecclesiam circumire, resolu. Aldan. in compendio, refelut. lib. 1. c. 13. num. 3. vbi refert sic fuisse decisum in nullo provincia Revennate. 15. Septembris 1629. & refert Lacana in sum. quest. Regular. c. 9. num. 45. & c. 12. num. 41. vers. ad 2. quod sacra Congregat. Concilij in vna Bononiæ. 1. Iulij 1620. censuit posse Regulares inter Missarum sollempnia recipere ea, quæ sibi offerantur, dummodo à perambulationibus per Ecclesiam, ac similibus elemosynarum exhortationibus se ablineant.

35. Regularibus nequaquam prohibetur esse Missas celebrare, & campanas pulsare in suis Ecclesiis ante celebrationem Missæ, & pulsationem campanæ in Ecclesia parochiali, ideoque Ordinarius minime hoc illis prohibere posse, sed tantum monere populum vt accedat ad Ecclesiam parochialem ad S. Concilij Trident. præscriptum, tenet Ald. d. c. 13. n. 4. attestans ita resolutum in d. nullo provincia Ranc.

36. Regularibus Missæ sacrificium in Ecclesia seculari de consensu Rectoris eisdem Ecclesiæ celebrare licere tradit *Scl. in felle. Canon. cap. 15. n. 3. attestant sic decidisse S. Cong. Episcop. & Regular. sub die 30. Iannarij 1621. cuius decisionis meminimus in tract. de Parochia c. 11. n. 15. Non licere tamen Regularibus in suis Ecclesiis ad celebrandum admittre Presbyteros seculares contra prohibitionem Episcoporum, seu sacra Congregat. concilij in vna Bononiæ. 1. Iulij 1620. quæ refel. Lacana in sum. quest. Regular. c. 11. n. 41. vers. ad 2.*

Regulares non posse in Sabbato sancto beo d. de domos, cum non possint hoc munus capitulum suum exercere, & concludit *Scl. d. c. 11. n. 15. attestans ita fuisse resolutum sub die 23. Novembris 1620.*

DE REFORMATIONE.

Omnes Clerici sint à negotiis secularibus alieni, honestè, gravitèrque se gerant, ac sanctè vivant; cùm ceteri in eos suos oculos coniciant, ex iisque sumant, quod imitentur.

CAPVT I.

1. *Doctores referuntur de vita, & honestate cleric.*
agones.
2. *Luxus in habitu, seu vestitu.*
4. *Comestiones.*

4. *Chorea.*
5. *Clericum ad aleam, & taxillos ludere non licet.*
6. *Subditus non potest à correctione, quam Superior contra eum facit, appellare.*

Nihil est, quod alios magis ad pietatem, & Dei cultum assidue instruat quam eorum vita, & exemplum, qui se diuino ministerio dedicant: cum enim à rebus sæculi in altiore sublimi loco conspiciantur, in eos tamquam * speculum reliqui oculos coniungit, ex iisque sumunt quod imitantur. Quapropter hic decet omnino Clericos, in sortem Domini vacatos, vitam, motusque suos omnes compingere, ^b vt habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus nil nisi graue, moderatum, ac religione plenum præ se ferant: leuia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant, vt eorum actiones cunctis afferant venerationem. Cùm igitur, quo maxime in Ecclesia Dei & vilitate, & ornamento hæc sunt, ita etiam diligentius sunt obseruanda, & statuit sancta Synodus, vt quæ alias à summis Pontificibus, & sacris Conciliis de clericorum vita honestate, cultu, doctrinæq; retinenda ac simul *α de luxu, β confessionibus, γ choreis, δ aleis*, lusu ac quibuscumque criminibus, *ι nec non secularibus negotiis fugiendu* copiose, ac salubriter sancita fuerunt, eadem in posterum in idem puni, vel maioribus arbitrio Ordinarij imponendis, obseruentur, *ξ nec appellatio executionem* hanc, quæ ad morum correctionem pertinet, suspendat. Si qua verò ex his in consuetudinem abiisse competerint, ea quam primum in vsum reuocari, & ab omnibus accuratè custodiri, ite deinde, non obstantibus consuetudinibus quibuscumque, ne subditorum neglectæ emendationis ipsi condignas, Deo vindice, prenas persoluant.

* March. p.
Th. x. c. quae
liter a. de ac-
cus. cap. elo-
ricos. 22.
12

§ 501.14. No
etc. 10.

De vata de
hongii, glet.

extra in 4.
 & cap. non

oportet, in
a de conse-

C. E. Cady, Jr.
C. E. Cady, Jr.
C. E. Cady, Jr.

66886

Caribbeo p.
C. 4 p. Conc.

Chalcedon,
c. 451; Conc.

Arct. 2, c.
14. cum firm.
15. 16. 17.

2.4. *de refectis*

1. $\mathcal{L}_1$ is a linear space.

- Vide Gisbert. Scheue, de excess. vias, & moribus, Camill. Borrell. in sum. canon. dec. 100. i. cit. 1. Campan. in dicitur. cit. canon. rub. 4. Bellef. de quibus. clerici. p. 1. tit. de susp. cler. metiplus in collat. ad c. 3. & per totum de viis, & honest. clericis, & officio & pnest. Paracho cap. 6. & de iure eccl. lib. 1. c. 40. de de modestia lo habitu, gestu, incellu, & sermone nouissime Sieph. V Veyma ad causu. riu. or. 24. ex antiqui iure de sumptis, & per Coucl. Trid. nouissime ex c. 8. n. 1. v. quod pnest.
3. De lura. De hoc in habitu, lo vestitu, aut vestium colore, vel nimio crinium, seu capillorum cultu, aut aff. dca compositione, dixi tract. de lura eccl. lib. 2. c. 40. x. n. 17. etiam malis seq.
3. & Comestantibus. De comestantibus, & inhonestis conuiuiis à clericis fugiendis, egi ced. de lura eccl. lib. 1. c. 40. x. n. 5. 1.
4. 7. Chorea. Non licere clericis interesse choreis, & saltationibus, ne propit motus obscenos oculi eorum contaminentur, probetur. Prebiterij 99. dist. 1. 37. tit. 3. i. vbi Greg. Lopez in gloss. 1. & l. 34. tit. 6. part. 1. vbi gloss. 7. Vgolin. de officio Episc. c. 1. §. 30. n. 1. Ego ipse tract. de lura eccl. lib. 1. c. 40. m. 61.
5. 8. Aleu. Non licere clericis ad aleas, & tabillos ludere, probatur. penali de viis, & honest. clericis. cap. cum inter dilectos. de excess. Przel. 1. 37. tit. 3. p. 5. Fr. Emmann. q. regul. 1. 2. quest. 37. art. 1. Paol. Corradi. resp. moral. lib. 1. q. 30. Camill. Borrell. de tit. 17. n. 31. Adde de relictis dist. 1. tract. ruenda lib. 1. c. 1. 6. §. 3. v. 7. Molin. de iust. tracl. 3. dist. §. 1. vers. quod vnde, Carol. de Grass. de effectib. clericali. effectib. 2. 1. Farm. in pract. crimin. p. 5. q. 109. m. 2.
- Barb. Collect. in Concil. Trid.

*cum seqq. Squillante de obligat cleric. p. 2. num. 55.
 Bellet. de iurif. cleric. p. 1. tit. de disciplina cleric. §.
 24. Illud R. Rodric. a Cunha in comment. ad. 1.
 n. 1. cum seq. §. diff. Vgol. d. cap. 1. §. 2. num. 2.
 ubi ludibz hoc procedere in omnibz clericis, qui
 Ordine sacro iniuncti sunt, vel in minoribz consti-
 tuti, ubi beneficium habeant ecclesiasticum, & n. 3.
 quod nec per alium ludere possunt, & in fine re-
 stringit, ubi animi gratia fecerit, & modicè lude-
 rent absque scandalo, & §. 3. num. 1. resoluti pre-
 sent moraliter clericos predictos, qui alicui, &
 talibus ludant refereo Ego ipse d. tract. de iure ec-
 clesiast. lib. 1. c. 40. n. 66. cum seqq.*

¶ *Negotiorum secularium negotiis fugiendū.*] De his omnibus latè egi *de sacra de iure ecclesiastico*, lib. 1. c. 40. n. 84. usque ad n. 131.

¶ Nec appellatio executionum, &c. ¶ Illam appellationem impudice non posse illarum pernam executionem, cum ea suspendere non possit illa, quæ ad morum correctionem pertinet, dicit Stephan. VVeynes *di. ec. 1. 1. 3. v. fin.* nam in causis visitationis, & correctionis appellatio post diffinitum non suspendit executionem. National. l. 9. gloss. 1. n. 119. *di. 4. lib. 2. Recop. vide supr. gloss. 3. 3. de re for. c. 2. d. n. 5.* Subditum non posse à correctione, quom Superior contra illos facit, appellare, probat e. *ad nequam 2. de appell. Innoc. in c. vnc. vbi Bald. n. 2. Abb. n. 7. & 8. Alex. de Neoue. 13. & 14. Rebuff. tam. 3. ad leges Galles, tit. de appellat. art. 7. gloss. 2. n. 14. v. vnde dicitur, Petr. Gregor. in strati. de appellat. c. 1. d. 1. n. 10. v. 7. vbi. Gallia, Sigism. Scave. *vid. strati. 7. 7. Iomir. 2. 6. n. 5.* Ego ipse in variis deservit Canon. lib. 1. *2. v. 1. n. 7.**

6.

Qualitates assumendorum ad Ecclesias Cathedralis, qui vita bona, & Ordine sacro præditi esse debent, ac tales, qui ceteros docere valeant, quæ probari debent testimoniis, &c.

CAPVT II.

1. *Dilectores de materia cap. agentis.*
2. *Promouendus ad Episcopatum debet esse constitutus in sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio.*
3. *Episcopalis Ordinis collatio valida est etiam si Sacerdotium non præcesserit.*
4. *In Episcopum promouendus debet esse Doctor, aut Licentiatius in S. Theologia, vel iure Canonico,*

aut saltem publico alicuius Academia testimonio idoneus alias decedendo reperitur.

5. *Gregorius XIV.*
6. *Clementis VIII.*
7. *Inquisitio processus Regularium quomodo faciendam ad Ecclesias Cathedralis promouendi fuerint.*
8. *Religiosus potest in Episcopum eligi.*

Quique posthac ad Ecclesias Cathedralis erit assumendus, si non solum natalibus, ætate, moribus, & vita, ac aliis, quæ à facris Canonibus requiruntur, plene sit præditi, & verum etiam in sacro Ordine antea, saltem sex mensium spatio, constitutus quarum rerum instructio, si eius notitia nulla aut recens in Curia fuerit, à Sedis Apostolicæ Legatis, seu Nuntius provinciarum aut eius Ordinarius, eoque deficiente, à vicinioribus Ordinariis sumatur. *β* Scientia verò præter hæc huiusmodi polleat, ut muneri sibi iniungendi necessitati possit satisfacere. Ideoque antea in Vniuersitate Studiorum Magister, siue Doctor, aut Licentiatius in sacra Theologia, vel iure Canonico merito sit promotus, aut publico alicuius Academix testimonio idoneus ad alios docendos ostendatur. *γ* Quod si regularis fuerit, à Superioribus suæ religionis similem fidem habeat. Prædicti autem omnes, vnde instructio, seu testificatio erit sumenda, hæc fideliter & gratis referre teneantur: alioquin eo: omni conscientia grauius oneratas esse seient: ac Deum, & superiores suos habebunt vitores.

1. *Vide Salz. ad Bernard. c. 25. litt. A. vers. & non solum, Flamin. Paris. de regnat. benef. lib. 8. q. 3. num. 5. Campan. in diversis iur. canon. rub. 2. c. 6. a. num. 37. Euan. Leo in obscuris fort. eccl. sp. 1. c. 3. Valsq. in opus. de benef. c. 2. §. 3. dub. 9. n. 28. metisplum de officio & potest. Episc. p. 1. tit. 1. c. 5. a. n. 4. & p. 2. ad §. 1. & Conf. Gregorij XIV. incip. Onus Apostolicæ, sub dat. Roma die 1. May 1590. quam refert Quasius in summa Bullar. verb. elect. pag. 309. Processum Inquisitionis sciendæ super qualitatibus ordinandorum ad Cathedralis de mandato S. D. N. Vrbanus VIII. conscriptum posui d. c. 5. post n. 4. secundum Lugdunens impell.*

2. *a Verum etiam in sacro Ordine antea, &c.* Oportet promouendum ad Episcopatum in sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio constitutum fuisse per hoc decretum, tradunt Vgolin. de officio Episc. p. 1. c. 1. §. 2. num. 1. Frauc. Leo d. c. 3. num. 9. Campan. d. rub. 7. c. 6. num. 45. Didac. de Anayo de Sacram. de Episc. p. 6. Maurie. de Alzedo de præcellentia Episc. dignit. p. 1. c. 3. n. 28. & c. 4. n. 1. Sed prædictum constituit Gregorij XIV. quæ viuit ppetui testimonio portare omnibus sacris initiationem fuisse ante sex menses, ad uerit. Camp. in d. suo diversis iur. canon. rub. 1. c. 6. n. 8. quem refert d. alleg. 1. n. 37.

3. *Si Sacerdotium non præcesserit, validum tamen esse Ordinis Episcopalis collationem, etiam si præposuerit in collatione Ordinum non viuat, hæc executionem impedit, tenent gloss. & Doctores in c. falsicius 2. d. 8. Rendin in promptuario recepr. sentent. tom. 1. tit. 38. n. 6. Foinat. de sacra. Ord. d. 6. n. 5. Campan. in d. diversis iur. canon. rub. 10. c. 1. n. 3. Cou. lib. 1. var. c. 10. n. 16. Maurie. de Alzedo d. p. 1. c. 4. n. 4. Ego ipse de Episc. p. 2. ad §. 2. n. 38.*

Contra gloss. fin. in cap. vnde de clericis per saltum prom. Sylvest. in sum. verb. Ordo. 2. num. 1. Borgas.

de irregul. part. 5. sub. rub. de clerico per saltum promoto. n. 3. Sâ in aphor. fin. verb. Ordo. num. 25. Maiol. de irregul. lib. 4. c. 1. 2. num. 5. Horricque in sum. lib. 10. c. 7. §. 1. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 24. lit. A. versant promoto. Azot. in sum. moral. part. 2. lib. 3. c. 30. quæst. 9. Illustri D. Roderic. à Conha in comment. ad d. c. sollicitudo n. 16. Bonac. de censur. extra Bull. dist. 3. §. 1. p. 1. quæst. 2. n. 7. existimantes Episcopalem Ordinem po. suscipere, qui Sacerdotio caret.

β Scientia verò, &c. Vide Petr. Alphons. de Valconcellos in harmonia rub. iur. can. sub tit. de cens. & qual. n. 4. Hent. in sum. lib. 10. c. 16. §. 2. lit. R. & c. 33. §. 2. & lib. 14. c. 9. §. 1. vers. gradus. Menoch. de arbit. c. 5. n. 35. Cenc. ad Decretum, c. 1. n. 4. ad fin. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 67. Azot. in sum. moral. p. 2. lib. 3. cap. 28. §. 9. & lib. 6. c. 6. quæst. 1. Less. de iust. lib. 2. cap. 4. dub. 24. Vaker. Reginald. in pract. fori ponit. lib. 30. str. 3. n. 17. Campan. in diversis iur. canon. rub. 3. c. 4. n. 1. cum segg. Bellet. disquis. cleric. part. 1. tit. de discip. cleric. §. 4. n. 33. Homobon. de Bonis de examine eccl. p. 1. str. 1. c. 9. §. 1. metisplum d. alleg. 1. n. 24. & in collect. ad c. cum in consue. n. 20. de elect.

Addit præterea præfata Constitutio Gregorij XIV. huiusmodi Concilii dispositioni, ut peculiaris circa doctrinam promouendi ad Episcopatum, diligenter adhibetur, ita quod privilegium Doctoratus aut Licentiaturs nemini suffragetur, sed de eorum etiam doctrina diligens sit inquisitio, nisi ex aliqua publica fundatione illud notorium esset.

Scd postmodum Clementis VIII. peculiari sub decreto fuit quod ad Episcopatum Italæ assumendi in Vrbe coram ipso, & 5 Congregatione Cardinalium, aliorumque gauium, & peritiorum Prælatorum, ac viroarum in Gallia verò, & Hispania coram S. R. E. Cardinalibus Legatis ibi existentibus, & Legatis deficientebus coram Sedis Apost. Nunciis,

Nunciis, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis de speciali Papæ mandato assensibus alius Prelatis, & Insuper, et huiusmodi negotij gratia requirit, se examini subiacent, qui approbati, & non aliter ad Ecclesiasticam regimini admittantur, refero Ego ipse id. *allegatione* i. num. 21. & in *colleto*. ad *dicap*. cum in *cunctis*, n. 20. me citato Labor, *variar*. *incubras* tom. 5. tit. 4. §. 16. num. 19.

7. *Quod si Regularis fuerit, &c.* Quomodo autem facienda sit inquisitio procellus Regularium cum ad Ecclesias Cathedralis promovendi fuerint dicitur in d. *Constit* Gregor. XIV. in *versis* quod autem, & 10 formula procellus formandi iuxta men-

tem S.D.N. Vrbani VIII. testari per me d. p. 1. tit. 1. c. 5. post n. 4. sub rubr. *Quid servandum si promouendus sit Regularis.*

Poste enim Religiosum in Episcopum eligi probat c. *pennle*. in *fine*, de *vota*, & *honest* cleric. c. *nullus* Religiosus, de *elect*. lib. 6. dum tamen suus Superior consentiat ei acceptanti electionem de se factam, aliter Monachus non potest consentire, glossa in d. c. *nullus*, & in c. si Religiosus, & in c. *quamvis* pro *elect*. de *elect*. in 6. Illustrat. D. Roder. à Cunha in *comment*. ad *c. bene* n. 2. dist. 63.

De natalibus, ætate, & moribus, qui requiruntur in promovendis ad Ecclesias cathedrales, dictum est *supra* sess. 7. de reformat. c. 1.

Distributiones quotidiana creanda ex tertia parte quorumcumque fructuum, quorumcumque beneficiorum, & portiones absentium cedunt piis locis arbitrio Episcopi, nisi actu ministrent in Ecclesia curata extra civitatem, &c.

CAPVT III.

1. Doctores de materia cap. agentur.
2. De colla tertia pars fructuum convertenda in distributiones quomodo faciendæ.
3. Non aditus distributionibus creatas in anniverfariis.
4. Dignitates obtinent in Cathedrali, vel Collegiata, licet vocem in Capitula non habeant, nec

cum ceteris distributionum participet, detractio tertia pars fructuum est obnoxia.

5. Loquitur de distributionibus extraordinariis, & improprie.
6. Non comprehendit Canonici habentes Ecclesias Parochiales, non tamen Canonicius annexas.

Episcopi ^a, etiam tanquam delegati Apostoli, ^a ex fructibus, & proveniuntibus quibuscumque ^b omnium dignitatum, personatum, & officiorum, in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis existentium, ^b tertiam partem in distributionibus, eorum arbitrio assignanda, dividere possint, ut scilicet, qui eas obtinent si personaliter competens ibi servitium iuxta formam, ab eisdem Episcopis præscribendam, quolibet die statuto non impluerint, illius diei distributionem amittant, nec eius quoquo modo dominium acquirant, ^c sed *fabrica* Ecclesia, quatenus indigeat, aut alteri pio loco arbitrio Ordinarii applicetur. Crelescere verò contumacia, contra eos iuxta sacrorum Canonum constitutiones procedant. Quod si alicui ex prædictis dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis de iure, seu consuetudine, iurisdicção, administratio, vel officium non competat, sed extra civitatem in diocesi ^d cura animarum imminuat, cuius, qui dignitatem obtinet, incumbere voluerit, tunc pro tempore, quo in curata Ecclesia resederit, ac ministraverit, tanquam præsens sit, ac divinis intersit, in Ecclesiis Cathedralibus, ac Collegiatis ^e habeatur. Hæc in us tantum Ecclesiis constituta intelliguntur, in quibus nulla est consuetudo vel statutum, ut dictæ dignitates non servientes aliquid amittant, quod ad tertiam partem dictorum fructuum, & proveniuntium ascendat: non obstantibus consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus, & constitutionibus, etiam iuramento, & quavis auctoritate firmatis.

1. *Ide* Couarr. lib. 3. var. c. 1. num. 7. Navarr. de *erat*. misel. §. 9. n. 6. & misel. 14. n. 51. Henric. in *sum*. lib. 7. de *indulgent*. cap. 19. §. 3. Zerol. in *praxi* Episc. p. 1. verb. *distributiones*, §. 4. Azor. in *sum*. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. §. 8. Nicol. Garc. de *benefic*. p. 3. c. 2. num. 4. 30. cum seqq. Monet. de *distrib*. quæd. p. 3. §. 6. et. 29. Anton. Ricciol. de *iure personarum* extra *gremio* Ecclesia *existent*. lib. 4. c. 15. Rague. de *voce canon*. in *Capitulo*, §. 6. Rot. de *cif*. 712. p. 1. recent. metipsum in *trall* de *Canonice*. c. 21. num. 23. cum seqq. novissimè Steph. VVeyms in *constitutione* 22. *extor*re *an* quo *desumptu* & per *Cone*. *Trid*. *synodatus*. *con*. 11. c. 7. cum seqq. Valquez in *apost*. moral. c. 4. §. 1. sub. 3. n. 22. & *supra* sess. 22. de *reformat*. c. 3. latius dictum est de materia huius decreti.
2. *Ex fructibus, & proveniuntibus, &c.* Vide Nicol. Garc. d. p. 3. c. 2. n. 477. dicte quod debent esse fructus illius Ecclesiæ, in cuius choro sedem habent *Rathf*. *Collet*. in *Cone*. *Trid*.

hæ dignitates, secus verò si nullos fructus percipiant illæ dignitates ex illis Ecclesiis, in quibus sedem habent in choro, tamen nunquam fructuosæ reddentur, & habent proprium destitutum, in quo suam iurisdictionem exercent, & n. 467. *extor*re *dec*. *dec*. huiusmodi detractio est ex fructibus illæ faciendæ non secundum taxam sit. quæ, prout in libris Capitulorum, sed secundum veram eisdem fructuum estimationem, iuxta valorem currentem.

Concilium in præsentem non admittit distributiones creatas ex annuo censu, & aliis communibus ministris, censur Rot. in *Horolien*. *Canonici* 10. *sum*. 1619. *coram* *bona* *mem*. *Rimbald*.

Omnia Dignitatum, &c. Obtinentem in Cathedralibus, & Collegiatis Dignitatem, licet vocem in Capitulo non habeat, nec distributiones quotidianas cum ceteris percipiet, detractio tertia pars fructuum esse obnoxia, testatur *dec*. *sum*

form Nicol. Garc. d.c. 1. n. m. 481. vbi n. m. 483. attestatur pariter resolutum non comprehendit sub hoc decreto dignitates, quæ est locum habent in choro, nollas tamen habent distributiones quotidianas, nec sufficiens præbendam, vel fructus requies, quæ retineri possunt cum Canonicatibus, vbi est consuetudo ali (quæ) dispensatione, vt cap. 1. de consuet. lib. 6. nec illis vnice Ecclesias parochiales ad augendo fructus distributionum quotidianarum Episcopum possit. Vide posita ad d. cap. 3. sess. 2. de reform.

5. Sed fabricæ Ecclesiæ. &c.] Hoc decretum dum decidit portionem distributionum in contingentem, qui non interfunt, applicari debere fabricæ Ecclesiæ, quatenus indigeat, vel alteri pio loco, arbitrio ordinarij, loqui de distributionibus extraordinariis, & improprie, quæ de redditibus parricidaribus Dignitarum, Personarum, & Officiorum constitutoe loci faciendæ ab eis solis, qui huiusmodi beneficia habent, implendo Officia & feruitia diuina eis ab Episc. præscribenda, & designanda, aliud verò decretum, quod habetur supra sess. 21. de reform. c. 3. dum tenet huiusmodi portionem distributionum intercellentibus accrescere, intelligi de distributionibus ordinariis, & propriis, quæ constituantur de fructibus communibus lucrificandæ ab obsecutibus communiter Officia diuina, referunt Nauert. de orat. msc. 59. n. 9. Paul. Fulc. de visitat. lib. 1. cap. 16. n. 25. Galet. in margar. casuum consuev. verb. officium diuinum, pag. 190. Azor. d. p. r. 1. lib. 7. c. 7. quest. 8. Monet. d. quest. 6. n. m. 29. Campan in diuers. iur. canon. rub. 7. cap. 6. n. m. 15. vers. consulti. Aliam concordiam assignant Garc. d. c. 2. n. 465. Rot. in Affertion. residentia 6. Iulij 1616. coram R. D. meo Coccina Decano, impressa post tract. de distribut. quot. Alexandri Monetæ, & per Farlo. d. des. 7. c. 2. p. 1. recent cuius meminimus de officio, & potest. Episc. p. 3. azor. 53. n. 54. Nonn Steph. VVe. yms d. cons. 1. n. 3. pag. 97. addit Concilium in

præfenti iubere applicat distributiones quotidianas, propter illicitam absque fabricæ Ecclesiæ quatenus indigeat, vel alteri pio loco ad arbitrium Ordinarij Episcopi, quia recta illa pars fructuum deducitur, & in distributiones quotidianas conuertitur, non in aliquid solarium præsentium, sed in odium & penam absentium, & personaliter non adimplendum debitum officium: & ideo non subest tunc ex pena, vel odio aliorum præfentes debent aliquid lucrari, ne videantur ea culpa, vel delicto locupletari: vt ea de re extare peculiarem declarationem latæ Cong. testat idem de ephao. VVeyms in hac verba. Distributiones quotidianæ, quæ ex tertia parte fructuum iuxta decretum Concilij procedunt, debent assignari horis singulis, & pro qualibet hora fieri portio; & qui non interfuerint, distributiones amittant, nec absentibus ademptæ, inter præfentes possunt diuidi, sed fabricæ Ecclesiæ, aut alteri loco pio pro arbitrio Ordinarij debent applicari.

6. Cura animarum immaneat.] Secus si tantum iurisdictionalis; si ve. d. est vaia, sit locus c. extirpanda. 5. qm. verò, de prob. & tunc cum visitaret suum iurisdictionem, lucrabitur præbendam, & fructus, non autem distributiones quotidianas, ita testat decisum Garc. d. p. 3. c. 2. n. 335.

7. Habentur.] Non comprehenduntur Canonici habentes Ecclesias parochiales, non tamen Canonici annexas, seu vnitas, qui si in Parochialibus se sederint, & fuerint priuilegiati ad perceptionem fructuum, exceptis distributionibus quotidianis, iuxta Bullam Pij V. vel ex indulto Apost. non poterunt optare neque domos canonicales, neque Canoniarum presbiteralem, & similia, & non habebantur pro præfentibus, sed tantum sunt priuilegiati ad percipiendos, vel usus, & id quando scilicet extat consuetudo, vel statutum, quo absentes non possunt optare, secus, quo absentes possunt optare, ita testat decisum Garc. d. p. 3. c. 2. n. 337.

In Cathedrali, vel Collegiata, etiam Regulari, mancipatus non habeat vocem in Capitulo, nisi sit Subdiaconus, & oneribus subeundis per se infra annum sint quique idonei. In posterum promissio fiat solis habentibus integrè, et atene, &c.

CAPVT IV.

1. Doctores referuntur de materia huius c. quoad primam partem agentis.
2. Canonici non Subdiaconus nec vocem consultivam in electionibus, & in Synodo habet.
3. Proceat in Canonicis habentibus vocem ratione canonici.
4. Canonici in sacris constituti vocem in Capitulo aliquo pacto acquirere, seu præscribere non possunt.
5. Canonici in Collegiata nisi sit in Sacris vocem in Capitulo non habet.
6. Canonici à Sede Apost. super etate dispensati non prius cogendi ad sacros Ordines promoueri, quam ad 22. annos peruenierint.
7. Cardines numerarius an habeat vocem in Capitulo.
8. Praesens in Capitulo etiam si non sit in Sacris, in eo proponere, ac resolutiones accipere potest.
9. Praesens in Collegiata etiam si sacro Ordini carat, praesentia, ac vox in Capitulo competit.

10. Detrahitur seu Archidiaconis primis dignitatibus non licet dare vocem in Capitulo, licet in eo proponere valeant.
11. Dispensatus à Papa in etate ad obtinendum Canoniarum in Cathedrali vocem in Capitulo non habet.
12. Praebendam duas in eadem Ecclesia obtinere duas voces in Capitulo habere debet.
13. Canonici ex Ordine Subdiaconatus suscepti ante legitimam etatem vocem in Capitulo non habet.
14. Pax simpliciter & absolute de altina intelligitur.
15. Beneficium Ordines suscipere requisitos infra annum tenentur.
16. Comprehendit beneficia, quæ Ordinem requirunt extra Ecclesiam Cathedrali, vel Collegiatam existentia.
17. Capellania quæ requirit eorum Ordinem, comprehenditur sub hoc decreto.
18. Capellania non potest conferri illi, qui non est illius etatis, vt infra annum ad Ordinem requisitum

- quisitum promoveri possit.
19. Capellania Sacerdotalis.
  20. Impedimentum quod requiritur ut Canonici Ordinem requisitum infra annum suscipere non teneantur.
  21. Annus qui Canonici Ordinem requisitum suscipere tenetur, computandus a die habitus possessionis.
  22. Pars privationis dividenda parsu distributionum,

quam incurrit Canonici requisitus Ordines non suscipiendo, que.

23. Canonici non promoti infra annum possit alium parvi, quam privationis puniri.
24. Parochus an, & quando, & sub quibus panis teneatur suscipere sacerdotium.
25. Prouiso de beneficio non est sciendum nisi iuxta iam assem & causas habilitates integre habere dignoscantur.

Quicumque in Cathedrali, vel Collegiata, seculari, vel regulari Ecclesia diuini mancipatus officis, & in Subdiaconatus ordine saltem constitutus non sit, & vocem in huiusmodi Ecclesia in Capitulo non habeat, etiam si hoc sibi ab alius liberè fuerit concessum. *¶* Ij verò, qui dignitates, personatus, officia, prebendas, portiones, ac quolibet alia beneficia in dictis Ecclesiis obtinent, aut impossitum obtinebunt quibus onera varia sunt annexa, videlicet, vt alij Missas, alij Euangelium, alij Epistolam dicant, seu cantent quocumque privilegio, exemptione, prerogatiua generis nobilitate sunt insigniti teneantur, & in illo impedimento cessante, & infra annum Ordines suscipere requisitos, & aliquos penas incurrant, iuxta constitutionem Concilij Vicensis * quæ incipit, vt ij, qui, quam presentem decreto innovat, cognant Episcopos, diebus statutus dictos Ordines per seipsos ^b exerceat, ac cetera omnia officia, quæ debent in cultu diuino præstare, sub eisdem, & aliis etiam grauioribus penis, arbitrio eorum imponendis. *¶* Nec aliis in posterum fiat prouiso, nisi iis qui iam ætatem, & ceteras habilitates integre habere dignoscantur: aliter iterum sit prouiso.

a. vt ij. de
stat. & qua-
lit. in Clem.
lib. 1. cap. 2.
vbi. 6.
b. sess. 24.
cap. 12.

1. Vide Rebuff. in tract. nominat. q. 8. n. 3. Nauarr. conf. 7. de cleric. non resid. in nouu. Pet. Greg. synagm. l. 1. p. 2. lib. 1. c. 23. num. 13. Caidoso in pract. Indicum. verb. Canonici. n. 5. Valcoz. com. 1. conf. 34. n. 99. Villat. del patronado de Catala. ad p. 7. §. 1. n. 13. Fr. Emm. de reg. iur. tom. 1. q. 8. art. 6. & tom. 2. q. 5. l. art. 5. Aloy. Ricc. in pract. rerum fori eccllesiast. decif. 364. n. 1. ad alia resolu. 486. n. 2. edit. Vgolin. de officio, & potestate Episcopi. l. 9. §. 3. n. 1. Azot. in iur. moral. 2. lib. 3. c. 11. q. 20. late Monet. de distrib. p. 2. q. 20. n. 2. cum seq. vbi multipliciter ampliat. Præf. in pract. Episcopi. p. 2. cap. 3. n. 7. Nicol. Garc. de benef. part. 3. c. 4. n. 24. Honobon. de Boois de examine eccllesiæ. l. 1. tit. 1. q. 6. 2. in fine. Rot. decif. 600. n. 4. in 1. endit. nouiss. Fr. in alijs q. 4. dicitur. mensuram in iur. de Canonici. c. 37. Ludouic. Miranda in man. Prælator. v. 2. q. 25. art. 5. concif. 5. Paul. Laymann in canon. quest. de Prælat. eccllesiæ. quest. 28. respos. 2. & q. 181. respos. 3. Reguc. de voce canon. in Capitulo. q. 24. Sebalt. C. in rebus de eccllesiæ. iur. archia. diff. 2. §. 1. n. 22. Iul. Laur. variarum l. inbra. tom. 1. tit. 4. cap. 1. §. 5. n. 31. Tamburin. de iure Abbacum. com. 1. disp. 3. quest. 8. n. 8. Aidan. in compend. canon. respos. lib. 1. tit. 1. §. 1. n. 1. Sel. in scilicet canonici. c. 2. per tot. nouissimè Steph. VVeymes ad constitutiones 24. ex assigno iure desumptis, & per Consilium Trid. in nouat. confus. 4. p. 33. cum seq. vbi innovat Clem. vi. §. de aiaie & qualis. per decretum in presenti, Rota decif. 600. n. 3. p. 4. dicitur.

2. Procedete non modo in omnibus actibus expediendis, qui capitulariter expediuntur, sed etiam in electionibus, & minus in Synodo huiusmodi Canonici vocem consilium, neque assistentiam, aut sedem in Capitulo habere posse, refert decifum Nicol. Garc. d. p. 3. c. 4. n. 25.

3. Procedere quoque in Canonicis habentibus vocem ratione canonici, tenet Monet. d. p. 2. q. 20. ad num. 1. quem refert de Canon. c. 37. num. 7. non autem in habentibus alio iure, puta priuilegio, immunitate, fundatione, vel consuetudine, qui licet Subdiaconi non sint, vocem in Capitulo habere, iuxta volunt Fr. Emm. d. rem. 2. q. 5. l. art. 1. Nicol. Garc. in D. n. b. Collat. in Concil. Trid.

addit. ad d. p. 3. c. 4. n. 31. Postel. in dub. regular. verb. et alio n. 6. Sigism. Bononia de elect. dub. §. 1. n. 2. Vocem in Capitulo aliquo pacto acquirere, seu præfinitere non posse Canonici donec in Sacris fuerit constitutus, tenet Sel. in scilicet canon. c. 2. n. 3. vbi testatur sic fuisse decifum sub die 20. Aprilis 1602.

Canonici in Collegiis licet possint esse in ætate quatuordecim annorum, nihilominus nisi sit in 22. anno, non possint habere vocem in Capitulo, dicit Sel. d. c. 2. n. 4. attestans ita fuisse resolutum sub die Augusti 1621. Steph. Gratia. discip. forens. tom. 4. c. 482. n. 20. cum seqq.

Canonici à Sede Apost. super ætate dispensatum non prius cogendum esse ad sacros Ordines promoueri, quam ad 22. annos peruenierit, refert decifum Garc. d. p. 3. c. 4. n. 17.

Canonicos supra quatuordecim, qui privilegio Apost. in aliqua Cathedrali recipiuntur, cum eo quod solum participant de distributionibus quotidianis, & oulam obtineant prebendam, sed ad primam Vacaturam iuxta eorum prioritatem admittantur, non teneant habere maiorem ætatem quam 14. annorum, dummodo non opteat nisi cum ætate requisita, resolut Sel. d. cap. 2. num. 5. vbi ait sic fuisse decifum in Vences. 13. Martij 1603.

Archidiaconus, ad quem de consuetudine Ecclesiæ spectat abiente Decano cor vocare Capitulum, & in eo proponere, ac resoluere accipere, id potest etiam si non sit in Sacris, cum iste sit actus iurisdictionis, qui competit Archidiacono etiam in Sacris non constituto, & ad Detraum non spectat ratione Ordinis, sed antiquitatis, & superioritatis, ita refert decifum Garc. d. p. 3. c. 4. n. 26.

Prius Eccl. in collegiis, etiam si sacris Ordinibus careat, præfinitentiam, & vocem in Capitulo competere, resoluunt Villat. del patronado de Catala. ubi. p. 7. §. 1. num. 13. Ragoc. de voce canon. in Capitulo q. 5. n. 3. & q. 24. n. 3. Nicol. Garc. in addit. ad d. c. 4. sub n. 26. vbi subdit in illis non procedit hoc decretum, refert ego ipse d. artil. de Canon. c. 37. num. 11.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10. Decanus, Archidiaconus, seu Prioribus licet possint connoque Capitulum, & in eo proponere, ac resolutiones accipere, etiam in factis constituto non sint, ut refert decisum Garc. d. c. 4. n. 16. non licere dare vocem in capitulo stante dispositione Concilij in presenti, attestatur resolutum Garc. in addit. ad cap. 4. sub num. 26. pro ut refero d. trall. de Canon. cap. 17. num. 122.
11. Dispensatum à Papa in crase pro obtinendo Canonizatum in Cathedrali vocem in Capitulo habere existimavit Sel. d. c. 3. n. 9. attestans ita fuisse decisum in Reatina 10. Julij 1627. & in Montispolitana 13. Januarij 1629. & in S. Maiorati 15. Septembris eiusdem anni, & hanc decisionem nemini d. trall. de Canon. cap. 37. n. 3. ubi tamen subdixit ex Rot. in Senen. Archiepiscopatus 23. Iunij 1606. coram bona mem. Card. Lancelotto non contrarium esse tenendum ubi dispensatio non esset sufficiens.
12. Obtinentem ex legitimo titulo in eadem Ecclesia duas praebendas, vel praebendam, & Dignitatem, duas voces in Capitulo habere debere resoluunt Coarct. lib. 3. variat. cap. 13. num. 6. Hoid. de incompt. benef. p. 1. cap. 12. num. 15. & silem stante consuetudine admittit Moer. de distribut. quotid. p. 2. quest. 4. num. 14. Rot. in Orsolen. Canonizatum 11. Martij 1619. coram bona memoria Rembolde.
13. In Subdiaconatu Ordine, &c. Non sufficere quod quis Ordinem requisitum suscipiat ante legitimum aetatem, ne videatur ex delicto suo assequi quod sine illo non fuisset assequutus, resoluunt Fr. Emmanuel. quest. Regular. tom. 3. qu. 23. art. 1. Hieron. Rodet. in compendio quest. regular. resolut. 15. n. 244.
14. In Praeambulo Ecclesiae, &c. Aetiam scilicet, quae simpliciter, & absolute vox dicitur, non autem passivum, ut per Garc. in addit. ad d. p. 3. cap. 4. sub num. 15. quem refero d. trall. de Canon. cap. 16. n. 18.
15. Si vero qui Dignitatem, &c. Vide Azor. in lit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 8. qu. 11. Fr. Emmanuel. quest. regular. tom. 2. qu. 57. art. 5. Zet. in praxi Episcop. p. 1. verb. Canonica, 5. 2. Monet. de distribut. quotidian. p. 2. quest. 19. num. 9. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 10. cum multis seqq. metipsum d. trall. de Canon. cap. 16. per totum.
16. Et comprehendere hoc decretum etiam beneficia, quae Ordinem requirunt extra Ecclesiam Cathedrali, vel Collegiatam existentia, resoluunt Aloyf. Ricc. d. resol. 486. num. 32. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 13. & in addit. num. 15. refert decisum comprehendit sub hoc decreto Capellaniam requirentem certum Ordinem.
17. Capellaniam si requirit certum Ordinem comprehendit sub hoc decreto, ut obtinentes beneficia teneantur intra annum suscipere Ordinem requisitum, refert decisum Nicol. Garc. in addit. ad d. cap. 4. num. 12. & teot. Alex. Trenzicq. consil. 1. per totum.
18. Capellaniam de iurisdictione laicorum, cui est in unum obus dicendi Missas personaliter, vel Evangelium, vel Epistolam canendi, non potest conferri ei, qui oon est illius aetatis, ut infra addit. ad Ordines promoueri possit, idem si in iurisdictione dictum fuerit quid obtinens esset Sacerdos, Diaconus, vel Subdiaconus, ita refert decisum Garc. in addit. ad p. 1. cap. 1. n. 99.
19. Capellaniam est Sacerdotalis, ut possit conferri ei, qui intra annum valet promoueri ad sacerdotium, si in eius fundatione dictum sit quod ad eam debeat presentari unum Capellanum fide genere testatorum aliqui Presbyter innentatur, alius quicunque alium sit Sacerdos, qui Capellanum teneatur facere singulum annu annuierarium pro anima testatorum, & teneatur Missam, & alia divina officia celebrare in eadem Capella iuxta facultatem, & possibilitatem suam, & redditum, ad decis. Mantica 129. ubi fit differentia inter Presbyterum & Sacerdotem, fuit dictum non applicari ad casum, cum illa loquatur de observantia sublequenti, 10. quae principaliter se fundat decisio, ita Sel. d. c. 2. n. 10. attestans sic fuisse decisum in Salernitana 11. Januarij 1620. d. Iusto impedimento cessante. Exemplificat Monet. de distribut. quotidian. p. 2. qu. 19. n. 8. cum gloss. verba Iusto impedimento, & commisso de elect. lib. 6. n. 1 infirmitate totius illius anni, vel si ab eo erat Episcopus, & commendatarius litterae haberi non potuerunt, vel eam Episcopus ordinare coeluit, aut deoque addi posse sentie si abens fuit causa hodiortum de heretica Episcopi saltem quoad effectum vivandi alias potius praeter amissionem dimidiz distributionum. Ego ipse d. trall. de Canon. cap. 16. n. 1. Et refert Aloyf. Ricc. d. resol. 486. n. 6. penam canonice praescriptam his, qui vltra annum sacerdotium non percepissent, non habere locum in Rotore, qui intra annum à die adepti possessionis, vel tota tempore legitime ei protogatum comparuit, & se promoueri petiit, offerendo quantum in se erat, separatim suscipere sacerdotium, & Ordines, & tamen Ordinarios propter illiteraturam, vel aliam causam eum promouere coeluit, & num. 8. refert decisum, parochum si eo morbi genere teneatur, ut ad suadendum sacerdotii, & res divinas per se obeundas minime idoneus esse videtur, non teorei, durante dicto morbi genere testatorum facere.
20. Infra annum, &c. Computandum scilicet à die habitz possessionis, dummodo per priusquam non steterit quomodo ante possessionem percepit, ita Ego ipse d. trall. de Canon. cap. 16. n. 7. ubi refert decisum in Peronen. 13. Septembris 1631.
21. Alioquin penam incurritur, &c. Penam priuationis dimidiz partis distributionum, quam incurritur Canonici, & alij intra annum requisitis Ordines non susceperint, intelligendam de his dumtaxat distributionibus, quae propne & stetit distributiones quotidianae dicuntur, nempe quae dantur his, qui horis, vel officiis ordinariis interfunt, de quibus loquitur Clem. 8. de crase & qualis, non autem de extraordinariis distributionibus, quae dantur pro funeribus, seu annuoerariis defuictorum, & aliis huiusmodi, quae largit & generaliter distributiones dicuntur, resoluunt Monet. de distribut. quotidian. p. 1. quest. 3. num. 12. nisi distributiones funeralium, seu annuoerariorum sunt vntuz cum horis, Garc. in addit. ad d. p. 3. cap. 4. sub num. 15. quem refero d. trall. de Canon. cap. 16. num. 13. ubi num. 14. resoluunt penam praescriptam priuationis dimidiz partis distributionum intrare, quomuis reliqua dimidiz, quae superest, non sufficiat ad sustentationem, & num. 15. etiam quomuis iste non promotus interlit diuioni, & sollicitum tectit.
22. Non promotum infra annum ad requisitis Ordines posse aliis penis quam priuationis puniri, colligitur ex d. Clem. 8. & decisum fuisse testatur Garc. d. p. 3. cap. 4. num. 16. quem refero d. c. 16. num. 20. ubi subdo priuationem non incurri ipso iure, & non licite Episcopo ad huiusmodi priuationem procedere absque solemnitate à Concilio requisita.
- 23.

14. An verò, & quando, & sub quibus poenis teneantur parochi suscipere sacerdotum iocra annum à sibi commissi regimini tempore ouermandum, distat de officio & potest. Parochie. c. per tot.
15. a Nec alius in posterum suas proissa, &c. Vide Na-

ost. conf. 45. in antiq. aliis conf. 10. in nouis, sub tit. de temporibus ord. & conf. 2. aliis 8. de praben Paul. Comitol. respos. moral. lib. 6. q. 64. num. 2. Lessi. de insti. lib. 2. c. 14. dub. 24. in fine, Homob. de Bonis de examine Eccles. p. 1. ar. 1. c. 9. q. 1.

Dispensationes committe de extra Curiam Rom. ab Ordinarijs videantur, nec gratiose effectum habeant, nisi Episcopus cognouerit summarie.

CAPVT V.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Dispensationes, seu commutationes vltimarum voluntatum committi possunt Abbati, & alijs Prelatis habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem.
3. Dispensationes matrimoniales quando inferioribus possunt committi.
4. Dispensationes matrimoniales Priori sunt committenda si Prioratus sit nullius diocesis.

5. Dispensationes matrimoniales, & litteræ in forma dignum sunt committenda illi, cui mandata est iurisdictione, visitatio, &c.
6. Taciturnitas veri, & expressio falsi an & quando vitiet gratiam.
7. Ordinarius, qui debet cognoscere extraiudicialiter an dispensatio careat vicio subreptionis, tenetur citare partem.

Dispensationes, quacumque auctoritate concedendæ, si extra Romanam curiam committendæ erunt, non committantur Ordinarijs illorum, qui eas impetrauerint, ex verò quæ gratiose conceduntur, suum non sortiantur effectum, nisi prius ab eiusdem, tanquam delegatis Apostolicis summarie tantum, & extraiudicialiter cognoscatur, si expressas preces subreptionis, vel obreptionis vicio non subiacere.

1. Vide Seraphin. dec. 1072. Fernandez in examine Theolog. moralis part. 3. c. 16. §. 3. num. 11. Franc. Leo. in thesaurus fore Eccles. part. 2. c. 2. n. 49. Monet. de commut. vltim. volunt. c. 7. n. 70. cum segg. Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 35.
2. a Committantur Ordinarijs, &c. [Etiam] Abbatibus, & alijs Prelatis habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem, ac propriam districtam, committendas esse dispensationes, seu commutationes vltimarum voluntatum, quas eorum subditi à Sede Apostol. impetrant, testolunt Garc. de benefic. part. 9. c. 2. n. 147. Flores de Menar. lib. 3. quaest. 24. num. 12. Monet. d. c. 7. num. 14. vbi n. 44. testatur stylum Curie nunc habere vt huiusmodi commissiones nunquam hisce Prelatis, aut eorum vicarijs, sed Ordinarijs locorum, aut iis deficientibus hanc Episcopis, seu Ordinarijs vicariis. Intellige tunc deum huiusmodi dispensationes posse committi inferioribus Ordinarijs quando sunt nullius diocesis, & habeat quasi Episcopalem iurisdictionem, Coccin. dec. 346. quoad litteram refert Modest. de supplicat. ad sanctiss. part. 2. c. 4. n. 35.
3. Dispensationes matrimoniales, & alie quæcumque quæ subditi inferiorum Episcopis à Sede

Apostol. conceduntur, si eas extra Romanam curiam committi contigerit, & illi inferiores nullius diocesis existant, & iurisdictionem quæ Episcopalem habeant, eidem inferioribus, non autem vicariis Episcopis sicut committenda, ita refert decissum Nicol. Garc. d. p. 9. c. 1. n. 143.

Dispensationes matrimoniales, & alie huiusmodi Priori sunt committenda si Prioratus sit nullius diocesis, & quasi Episcopalem iurisdictionem habeat, ita refert decissum Nicol. Garc. d. p. 9. c. 2. c. 142.

Dispensationes matrimoniales, & litteræ in forma dignum sunt committenda illi, cui mandata est iurisdictione, visitatio, correctio, & superiores, etiam quoad institutionem, presentationem, & nominationem, ita refert decissum Garc. d. p. 9. c. 2. num. 144.

Expressas preces subreptionis, &c. An & quando taciturnitas veri, aut expressio falsi vitiet gratiam vide latè Monet. d. ar. 1. de commut. vltim. volunt. c. 6. n. 14. cum multis segg.

Ordinarius, qui ex vi Concilij in presenti debet cognoscere extraiudicialiter, an dispensatio careat vicio subreptionis, & obreptionis, tenetur citare partem, resoluit Aloyf. Ricc. in praxi antea resol. 50.

Ultima voluntates circumspecte committende.

CAPVT VI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Causa iusta, & necessaria & copulatiue requiritur ad commutationem vltimarum voluntatum.
3. Pecunia legata ad aliquem vsuum quando non sufficit potest Episcopus commutari.
4. Vsum legatum quando non potest adimpleri, Episcopus conuertit in alium pium vsuum.
5. Monasterium quando in certo loco testatoris insin-

stitui non potest, tunc Episcopus vt alibi constitutus asserere potest.

6. Legatum quando esset factum ad vnum vsuum non ita necessarium, tunc potest Episcopus in alium vsuum pium eidem Ecclesia magis necessarium commutare.

7. Episcopus pro vna tantum vice, & ad tempus potest cum consensu heredum voluntate defuncti alterare.

8. Episcopum potest in alio loco testatoris exequi voluntatem, quando Ecclesia, ad cuius favorem illa emanavit, negligens est.
9. Episcopum potest commutare defunctorum voluntatem, si vigeat aliunde necessitas commutandi, neque adus potest Papa.

10. Cardinales, Abbates, Vicarii Episcoporum, Capitulum Sede vacante ad possunt commutare.

a. Infia. c. d.
vium. de re-
form. c. 4.

IN commutationibus ultimarum voluntatum, a qua non nisi ex iusta, & necessaria causa fieri debent, si Episcopi, tanquam Legati Sedis Apostolicæ, & extrajudicialiter cognoscant, nihil in precibus, tacita veniente, vel suggesta falsitate fuisse narratum, proutquam commutationes prædictæ executioni demandentur.

1. Vide cap. 1. in nobis 17. §. cum igitur, ubi Coude testam. Novare. in man. a. 27. n. 38. Suat. de Paz in praxi tom. 2. pral. 2. n. 45. Spin. in specul. testam. gloss. t. rub. n. 24. Fr. Emmanuel. q. regul. com. 2. q. 125. art. 9. Aloyf. Ricc. in collat. de off. p. 3. collat. 358. & in dec. curia Archiep. Neapol. dec. 171. part. 4. Franc. Leon. in thesaurus fori Eccles. part. 2. c. 2. n. 50. Mari. Anton. vers. rel. lib. 3. refol. vlt. casu 40. Jant. Monet. in trall. de commut. vlt. volunt. c. 5. cum tribus segg. metrop. de officio, & potest. Episcoporum p. 3. alleg. 83. Valenzuel. cons. 30. n. 5. §. cum. 2. Petre de Lara de annis. & Capel. lib. 1. c. 14. Gabr. Pereira de manu Regia p. 1. c. 16. Mich. de Reinos in observat. iur. observat. 7. Carlin. contron. forens. c. 5. n. 16. cum segg. Franc. Carpan. de execut. testam. lib. 3. cap. 4. n. 4. cum segg.

2. [Quoniam nisi ex iusta, & necessaria causa, &c.] Ergo vtrumque copulativè requirit ad causam huiusmodi commutationem, quod nimirum simul sit iusta & necessaria, ex hoc loco colligit Monet. d. 17. de commut. vlt. volunt. c. 6. num. 86. cum segg. & n. 110. apterè docet quamlibet de per se sufficere, respondens tunc si commutatio ex causa necessitate, illa necessitas iusta, hoc est, non iniusta esse debet, vel potius illa ut causa commutationis non solum possit esse necessaria, sed & quævis alia iusta, hoc est, probabilis, seu rationabilis.

3. Inret iustas causas, ob quas Episcopum ultimas defunctorum voluntates commutare potest, illa prima est quando pecunia legata ad alium usum non sufficeret, quia tunc in alium usum per Episcopum converti posse, testolunt Aloyf. Ricc. in collat. de off. p. 3. collat. 358. vers. iustas causas, Betach. in trall. de Episcopo lib. 4. part. 1. num. 71. Roch. de Curie de interpret. verb. construct. q. 11. Lambert. in simili trall. lib. 1. part. 1. q. 4. art. 12. Monet. d. c. 5. n. 330. Ego ipse d. alleg. 83. n. 7. Petre de Lara d. lib. 1. cap. 4. n. 9.

4. Secunda causa est, quando usus legatus non potest adimpleri, tunc enim Episcopum posse quæcumque legata pia in alios pios usus convertere, testolunt Guidopap. dec. 56. Aloyf. Ricc. d. collat. 358. vers. prima, Monet. d. c. 5. n. 22. Petre de Lara d. lib. 1. c. 14. n. 27. cum segg. Mollu. d. aral. 2. disp. 249. n. 7. Franc. Carp. d. lib. 3. cap. 4. num. 31. Ego ipse d. alleg. 83. n. 8. Veluti stante difficultate executionis, quia tunc poterit Episcopum relictum pium in alio pio opere erogare, veluti si anniversarium relinquatur pro Missis cantandis, quæ tunc tempore casu non possunt propter inretidum, nam poterit teli dum in aliud opus pium convertere. Vel si iubeat anniversarij Missa celebrari hora vltima quovis, poterit lubere quod tempore veris, & istas celebraret antea hora; ita Petre de Lara de annis. & Capel. lib. 2. c. 10. num. 14. cum segg. ubi n. 27. advertit quid quando propter impedimentum, seu difficultatem anniversarium non potest impleri in specifica forma, sed debet necessario converteri in alium pium usum arbitrio Superioris, si testator provident quid fa-

ciendum sit, illi est observandum.

Tertia causa est, si monasterium in certo loco testatoris iussu constructum non potest, tunc enim Episcopum, vel alibi constructum, efficere potest tenent Gamar. de officio, & potest. Legati à latere, lib. 6. à n. 213. Aloyf. Ricc. d. collat. 358. n. fin. Ego ipse d. alleg. 83. n. 10. Mollu. d. aral. 2. disp. 249. n. 7. vers. unde, Franc. Carp. d. lib. 1. c. 22. n. 11.

Quarta causa est, quando legatum esset factum ad unum usum non ita necessarium, quia tunc potest Episcopum in alium usum pium eidem Ecclesie magis necessarium commutare, asserunt Aloyf. Ricc. d. collat. 358. vers. similia, Marc. Anton. Genovesi in praxi Archiep. Neap. d. c. 19. in vltim. impress. & in prall. Etale. q. 213. Vgolin. de officio Episcoporum, c. 61. num. 5. Marc. de iurisd. part. 4. casu 74. n. 80. & c. 11. Monet. d. c. 5. num. 334. Ego ipse d. alleg. 83. n. 2. Vide Guillelm. Boedict. in c. Raynuius, verb. reliquit num. 17. de testament. quem refert & sequitur Petre de Lara d. lib. 10. c. 10. n. 29. tenet quod si testator reliquit viginti annuatim pro anniversario celebrando in Ecclesia, quæ indiget reparatione, nec sit aliunde vnde reparari possit, tunc de auctoritate Episcoporum, & eius licentia poterit illa pecunia converteri in Ecclesie reparatione, per aliquod tempus & idem Petre de Lara causæ loco n. 30. ait quod si relinquatur pecunia pro constructo capella, ubi sunt alie plures ad sufficientiam, & Ecclesia indigeret reparatione, tunc potest consumi pecunia in reparatione, & idem dicit si relinquatur pecunia pro ædificanda Ecclesia in civitate, ubi sunt plures Ecclesie ruinose, & egentes reparatione, nec sit aliunde subventio, aut provideri possit, quia tunc auctoritate Episcoporum poterit illa pecunia converteri in reparatione antiquarum Ecclesiarum, & num. 37. addit quod si hoc fiat Episcoporum auctoritate, debeat fieri prævia causæ cognitione, & quod apud acta constet de utilitate: si tamen à Romano Pont. sufficit sola voluntas, & infert ad eum casum, quo relinquatur pecunia Ecclesie ad ornamento, quibus ipsa abundabat, cum egeret saltem Reclon, & dicit Episcopum auctoritate potest fieri conversionem, & alterationem, si cta ptiis solemnari inquisitione utilitatis, saltem summariæ.

Quinta causa est, quando pro vna tantum vice, & ad tempus commutatio facienda esse, tunc enim potest Episcopum cum consensu hæredis voluntatem defuncti aliter, ut aduna Mari. Socio. in trall. de ablat. libel. n. 19. Cuch. in sum. mor. lib. 2. tit. 9. n. 62. Vgolin. d. c. 6. n. 7. citati à Guiter. consil. n. 19. qui contrarium tenet, Monet. d. c. 5. n. 332. Marc. Anton. Genu. d. c. 19. n. 5. Diana moral. resol. part. 1. trall. 3. misel. resol. 26. vers. aliqui Doctores, Aloyf. Ricc. d. collat. 358. vers. quinta, Ego ipse d. alleg. 83. n. 14. ubi post Nicol. Garc. aduerto hoc non posse procedere auctenta dispositione Conc. Trid. sess. 25. de reformat. c. 5. quod prohibet Episcopis tollere etiam cum consensu patroni qualitates in fundatione beneficiorum appolitas.

8. Scata caſa eſt, quando Eccleſia, ad cuius fauorem emanauit deſuncti voluntas, negligens eſt, data enim huiusmodi negligentia poſſe Episcopum in alio loco, ſeu alio modo reſtoris exequi voluntatem, dicunt Lap. *ad g. 87. poſt n. 4.* Monet. d. c. 5. n. 335.

9. Septima cauſa eſt, ſi viſgeat aliunde oecceſſitas commorandi vltimas deſunctorum voluntates, neque adit poſſit ſummus Pontif. tunc enim poſſe Episcopum illam commutare multis probat Monet. d. c. 5. n. 348. vbi n. 351. amplius procede-

re, quamvis tunc pateat ceteruſad Nuncium Sedis Apoſt. ſeu Legatum etiam latere.

¶ Episcopii. An & quando Episcopuſ teſpeſſu ſubditorum Prelatis inferioribus lux diaceſis poſſit deſunctorum voluntates commutare 2 vide Monet. d. c. 5. n. 382. & precipue a n. 389. Et de Cardinalibus in ſuis titulis, Albaribus, Vicariis, Episcopis, & Capitulo Sede vacante, nuncupatum agit idem Monet. d. c. 5. n. 427. 431. 435. 3. & 484.

3. *Summariis & extraiudicialiter cogniſcant.* Ita Perez de Lara d. lib. 4. c. 10. n. 36.

In appellationibus, &c. ſeruetur tenor cap. Romana, de appellat. in 6.

CAPVT VII.

1. *Dilectores de materia huius cap. agentis.*

a. *Cap. Romana ſeruetur etiam in appellationibus ad Sedem Apoſt. interpoſitu.*

3. *Auditores Legatorum, aliqui indices Apoſt. debent ſeruare hoc decretum.*

Legati, & Nuncij Apoſtolicij, Patriarchæ, Primates & Metropolitani in appellationibus ad eos interpoſitis, in quibusvis cauſis, tam in admittendis appellationibus, quam in concedendis inhibitionibus poſt appellationem, ſeruare teneantur formam & tenorem ſacrum • conſtitutionem, & præſertim b Innocentij quarti quæ incipit, Romana, quacumque conſuetudine, etiam immemorabili, aut ſtylo, vel priuilegio, in contrarium non obſtantibus: a aliter inhibitiones, & proceſſus, & inde ſecuta quæcumque ſint ipſo iure nulla.

a In Concil. Lugun.
b Cap. Romana de app. in 4.

1. **V**ide Lancell. de attent. part. 2. c. 20. in præſat. quaſt. 5. n. 165. Sore. de iur. in præſat. tom. 5. cap. vltima, num. 4. ad fin. & num. 14. ad fin. Quantitas ſumma Bulary, verb. Archiepiscopos anſeritas, num. 13. vbi ait quod a ſubditis Episcopis ſuffraganeis appellatur ad Archiepiscopum, Mendez a Caſtro in præſat. Luſit. lib. 2. c. 1. n. 3. Gabr. Perez de Caſtro de Mann Regia part. 1. c. 10. n. 9. Sigism. Scacc. de appellat. q. 8. n. 3. cum ſeqq. nouiſſimè Steph. VVeyms ad conſtitutiones 24. ex antiquis iure deſcriptas, & per Concil. Trid. innouatas, conſtit. 7. pag. 57. vbi innouatur cap. Romana de appellat. lib. 6. per decretum Concilij in præſentis latè Salgado de proteſt. regia, tom. c. p. 2. c. 80. num. 19. cum ſeq. & de ſupplicat. ad ſanctiſſim. p. 2. c. 31. n. 8. Marten compilar. deſcriptum c. 1. de inhib. cap. 10. n. 1. metipſum in conſtit. ad cap. Romana, de appellat. in 6. Ea ſo parte quæ repetitur d. cap. Romana à Synodo Tridentina innouatur, ac denuo confirmatur, voluit per Superiores Prelatos, ad quos appellatur, non recipi neque admitti appellationes, niſi conſtituerit ex cauſa probabili appellatum eſſe, & quod inde Superiores inhibitiones contra iudices inferiores, à quibus appellatum eſt, concedere non debeant, niſi ipſis prius de deuolutione conſtituerit, vt teſtetur Stephan. VVeyms d. ſeco n. 1. vbi n. 2. affirmat ſatis expreſſiſſe Syoodum Trident. qui ſioteſſendi Superiores eiusmodi cùm Concilio Lugundenſi de ſolo Archiepſcopo Remenſi diſpoſuiſſent, deſignauit enim Legatos, & Nuncios Apoſt. Patriarchas, Primates, & Archiepſcopos Metropolitanos tanquam eos, ad quos frequenter interponi ſolent appellationes, & iam vidimus in noſtro Tribunali Nunciaturæ Hiſpanicæ expreſſo mandato Illuſtriſſimi & Reuerendiſſimi D.D. Caſaris Facheneſi Nuncij Apoſt. cum poteſtate Legati de latere diſpoſitionem d. v. Romana obſeruari, cùm antea in deſuetudinem apud nos abiſſet ſi eius literas ſtrictè accedamus, omni

dicebant aliqui neceſſitatem illam exprimendæ cauſe non videri impoſitam Iudici ſuperiori, ad quem appellatum eſt, ſed parti appellaſori, vt appellationis ſue cauſam legitimam debeat exprimere, non ſolùm ſo appellando apud iudicem à quo appellat, ſed etiam in proſequutione appellationis apud iudicem ad quem, dum appellationem ſuam introducit, poſtquam Superior cauſam recipere non debeat, neque alteri illam committere, in quo latet minus periculi alicuius dedecoris quod iudex ſuperiorem, ſi poſtea fortè cauſa prætergata inuentionis mious legitima: quandoquidem hoc caſu, ſeu ſenſu non teneatur Superior recipiendo appellationem preſtiſſis inquirere, an interpoſita fuerit ex cauſa probabili; indeque fiet vt etiam pars citata, poſſit liberius contra cauſam & expoſitam recipere: atque ita ſufficiet ſi Superior in ſuis literis citatoris expreſſerit generalem dumtaxat cauſam ioterpoſitæ appellationis, qua tenebitur citatus neceſſario comparere, etiam ſi tunc oſiſ fuerit expreſſum in citatione, quàm quod vocetur ob appellationem interpoſitam. Maxime cùm ſatis ſit parti appellatæ ſibi deinde adhuc ſuperſeſſe facultatem allegandi apud Superiorem cauſam non fuiſſe deuoluram, neque deuolui poſuiſſe, eo quod appellatio maniſeſte eſſet inuola, vel inuolu. Quæ interpretatio Innocenti conſtitutionis tametiſi ceteruſum ſit, in vſu tamen forenſi maxime recepta eſt, nimirum vt iudex ſuperior in citatione aliud pletumque non exprimat, quàm quod ad ſe fuerit prouocatum, quaſi ſufficiat quod ipſe deinde in progreſſu cauſe poſſit plenius cognoscere de allegata appellationis cauſa, an probabilis, an improbabilis fuerit. Hactenus Stephan. VVeyms citata loca.

Cap. Romana de appellat. in 6. ſeruari debere etiam in appellationibus ad Sedem Apoſt. interpoſitis, teſtetur deſcriptum Trid. in ſolemn. canon. 2. 3. n. 13. Steph. VVeyms d. l. c. n. 4. in fine.

Auditores

3. Auditores Legatorum, aliisque iudices Apost. à Legatis, & Nunciis delegatos, quibus iuxta facultatem illis concessam committitur audire, & cognoscendas causas appellatioem ab Ordinarius ad eundem Apost. interpositarum, debere servare hoc decretum Concil. super inhibitionibus, iuxta

formam e. Romana, de appellat. in 6. decretendis, dicit resolutum Sel. d. s. 23. n. 14.

a. Aliis inhibitionibus, &c.] De non facile relaxandis inhibitionibus contra iudices inferiores, à quibus provocatum est, agit latè Steph. VVeyms d. loca a. 10. cum seqq. pag. 63. & 64.

Episcopi plenissime videant pias omnes dispositiones quorumcumque Collegiorum, & hospitalium, exceptis illis, quae sunt sub immediata Regum protectione, non obstantibus, &c.

CAPVT VIII.

1. Doctores de materia cap. agentem.
2. Nō prohibet quē iudices seculares visitare possint hospitalia si hoc eis alias legitime competat.
3. Ordinarius non potest hospitale visitare, si distans sit quid non possit se intramittere in eum visitatione.
4. Ordinarius in dubio potest ab administratores hospitalium, aliorumque piorum locorum rationem administrationis exigere.
5. Ordinarius potest visitare hospitale priuatum & corrigere, ac reformare in eo tantum, quae ad obseruandam voluntatem fundatoris pertinet.
6. Hospitalia etiam voita debent ab Ordinariis visitari.
7. Visitare potest Episcopus hospitalia, & pia loca etiam si sint priuata laicorum.
8. Exequutio aduersus administratores hospitalium ad Ordinarium spectat.
9. Episcopum potest animaduertere in Reitores hospitalium, qui non versantur ut oportet in administratione, non obstante quacumque exemptione.
10. Hoc decretum extra visitationem locum nō habet.
11. Episcopum uisitare debeat ut hospitalia à suis administratores quomodolibet exempti fideliter administrantur.
12. Visitare potest Archiepiscopus Collegium Firmanum Maritale.
13. Collegium scholasticum sub gubernio civium iurisdictioni Episcopi subiacet: si seculares in eo debent initiari clericali oblatione.
14. Fundator potest excludere Ordinarium ab administratione capellaniarum.
15. Hospitalia administrata à Fratribus B. Iohannis Dei non sunt excepta à iurisdictione Ordinarii.
16. Abbates habentes quasi Episcopalem iurisdictionem.
17. Capitulum Sede vacante.
18. Visitare potest Episcopus locum aulicum dioecesis

- quatenus intra sua dioecesis fines situm sit.
- Legatus potest conuoluiui visitare Ecclesias exemptas, quas possunt Ordinarii ex decretis Concilij.
- Visitare non possunt Ordinarii in Ecclesiis Regularium etiam sanctissimum Sacramentum.
- Alterius, & capellas in Regularium Ecclesiam etiam per seculares confraternitates construxit visitare non potest Episcopus.
- Colligia quaecumque visitare potest Episcopus.
- Confraternitates auctoritate Papa, seu Episcopi, iussu ab Episcopo ut pia loca visitari possunt.
- Confraternitates perfectarum seculorum in Ecclesiis Regularium exceptorum existentibus Episcopus visitare potest, sed an earum capellas, ostenditur.
- Visitare potest Episcopus hospitalia, & beneficia commendata in Ecclesiis Regularium existentia, in quibus non viget Regularis observantia.
- Visitare potest Episcopus Confraternitatem existentem in Ecclesia Monachorum Mō in Virginia.
- Hospitalia quae sunt sub immediata Regum protectione visitare non potest Episcopus.
- Hospitalia quae expressè reperiuntur sub immediata Regum protectione, comprehenduntur tantum sub nomine saluum hospitalium.
- Episcopum cognoscere de exceptione quid hospitale sub immediata Regum protectione existat.
- Ordinarii iurisdictionis non fuit derogatum per hoc decretum.
- Loca destinata ad pauperes sustentandos visitare potest Episcopus.
- Episcopum compellere potest laicum ad executionem piorum legatorum.
- Exequutio administrationis piorum dispositionum non impeditur, ac suffunditur, per exemptionem.
- Intelligitur de consuetudine post Concil. sciente & patiente Episcopo introducta.

a Clement. a
quia con-
tingit de re-
lig. de mu-
bus.

E piscopi, a etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati, in casibus à iure concessis omnium piarum dispositionum, tam in vltima voluntate, quam inter viuos, sint executores, habeant ius visitandi hospitalia, & collegia quacumque, ac & confraternitates laicorum, & etiam quas scholas, siue quocumque alio nomine vocant, non tamen, quae sub regum immediata protectione sunt, sine eorum licentia elemosynas Montis Pietatis, siue Charitatis, & pia loca omnia, quomodocumque nuncupentur, etiam si praedictorum locorum cura ad laicos pertineat, atque eadem pia loco exemptionis privilegio sint munita, ac omnia quae ad Dei cultum, aut animarum salutem, & seu pauperes sustentandos, instituta sunt, ipsi ex officio b iuxta factorum canonum statuta, n. cognoscant, & exequantur, & non obstantibus, quacumque consuetudine, etiam immemorabile, privilegio, aut statuto.

b Cap. 1. & c. Iohann. de re-
lig. de mu-
bus.

Vide Tit. de priuileg. pia causa priuileg. 1. 29. Gutier. pract. lib. 1. q. 45. num. 1. cum seqq. Azor. l. 1. q. 2. sic. 1. 4. lib. 3. mena recap. Paul. Falc. de visitat. lib. 2. c. 13. a. n. 1. Azor. in j. moral.

part. 1. lib. 3. n. 240. q. 30. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. hospitalia 3. late Petrus de Lara de annu-
nerf. & Capellan. lib. 2. q. 1. Gabr. Petreia de manu
Regia p. 1. c. 17. Piassec. in simulpraxi, part. 2. c. 3.
num. 33.

num. 3. Salaz. de usu & consuet. cap. 8. n. 10. Mart. de iurisd. part. 2. cap. 18. per tot. Franc. Leo in thesaur. fari Eccles. part. 2. cap. 2. num. vlt. Vgolin. de officio Episcopi c. 24. §. 1. n. 3. ver. visitare. Cened. pract. & canon. quæst. lib. 2. quæst. 22. à n. 14. Aloyf. Ricc. in decisoria Archiep. Neapol. p. 4. decis. 109. Aldan. in compendio canon. quæst. lib. 2. tit. 8. Sel. in select. canon. cap. 22. meritum de officio, & potest. Episcopi, p. 1. allegat. 75. Valenzuel. conf. 87. n. 19. Stephan. VVeyms in constitutionibus 24. ex antiquæ aere desumptis, & per Canc. Trident. innovatis, consuet. 16. n. 8. cum seqq. pag. 64. Marcel. Vulpes in praxi iudic. fari Eccles. c. 1. c. 1. in contr. forens. lib. 1. cap. 65. n. 1.

2. Decretum Concilij in præfenti quatenus concedit facultatem Episcopis visitandi hospitalia, & cetera pia loca, non prohibere quin & iudices seculares eadem visitare possint, si hoc eis aliis legitime competat, refert decism Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 116. de visitat. n. 65. quem refert d. alleg. 75. n. 1. §. Stephan. VVeyms d. loco num. 10.

3. Si in fundatione hospitalis sit dictum quoddam Ordinarius non possit se intromittere in eius visitatione, an possit illud visitare, vide Armendar. d. ref. 6. de visitat. n. 66. Rot. decis. 33. in princip. part. 3. regeat. ubi fuit dictum posse Episcopum visitare, nisi aliter cautum sit in institutione, Franc. Carp. de executor. testam. lib. 2. cap. 22. num. 65. Alzad. de Episcopo part. 2. c. 2. n. 56. Alphons. de Leone de officio Capituli c. 5. §. 1. 2. à num. 203. Petrus de Lata de Caput & annu. lib. 2. c. 1. à num. 16. Diana moral. ref. p. 2. ar. 1. 2. ref. 83. in princ. ubi tenet nihilominus posse Episcopum visitare, nisi Episcopus in fundatione conseruat, quod ab eius examatur visitatio.

4. In dubio posse Ordinarium ab administratoribus hospitalium, alioquinque piorum locorum rationem administrationis exigere, donec eorum ipso doctum fuerit de institutione in qua locus capiculi causam sit, refert decism Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 29. d. 1. §. 1. de hospitalibus n. 5.

5. Ordinarius posse visitare hospitalia priuatum, & corrigere, & reformare in iis rationem, quæ ab observandis voluntatem fundatorum pettinens, & ex decet cap. seq. habere exigendi rationem ab administratoribus ipsius hospitalis, vna tamen cum illis deputatis, quibus ex consuetudine ratio reddenda est, refert decism Armendar. d. tit. 6. de visitat. n. 67.

6. Hospitalia etiam visitatio quibus Ecclesie sunt, ubi assidue diuina officia celebrantur, & bona eorum ponunt distincta, debere ab Ordinariis visitari, refert decism Armendar. d. tit. 6. de visitat. num. 69.

7. Episcopum visitare posse omnia hospitalia, & pia loca quocunque nomine nuncupentur, etiam si sint priuata laicorum, & corrigere, & reformare in casibus à iure concessis, scilicet ob negligentiam, vel dilapidationem bonorum, vtiq; restitutos voluntas seruare, refert decism Mart. de iurisd. part. 2. cap. 18. num. 5. Armendar. d. tit. 6. de visitat. num. 74. Ego ipse d. alleg. 75. num. 11. Stephan. VVeyms d. conf. 116. num. 9. vbi cum Renato Chopino aduertit Synodum, in hoc nouum potestatem Episcopis non attribuisse, quia & ultimissimum pipram locorum curam Episcopis, Ecclesiasticisque relictam fuisse, num. 1. a refert faciem Congregationem censuisse Episcopos cum aliis consiliarios esse executores cum aliis quibus am-

que inferioribus piarum dispositionum exsecutoribus, & tunc hanc distinctionem sunt intelligenda quæ dicit Gabr. Petrus de Mann Regia p. 1. cap. 17. n. 7. dum resoluit quod quando hospitalia, Confraternitas, seu alberga constituta sint per laicos, & ab ipsis administrantur, omnino visitatio, & tabouum petrio ad laicos Magistros, vt procedat non priuatiue, sed communalitè cum Episcopo, & ideo bene n. seq. ait quod in his, quæ auctoritate Pizlatorum et cetera sunt, ad ipsos Pizlatores priuatiue spectat visitatio.

Exequutionem aduersus amioiuitatores hospitalium condemnatos iuxta hoc decretum, siue soli Ordinatio reddita fuerit ratio, siue vna cum aliis deputatis, ad ipsum Ordinarium spectare, refert decism Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 29. lib. 1. §. 1. de hospitalibus n. 4.

Admodum uero autem posse Episcopum in Rectores hospitalium, leprolosorum, elemosynarum, & xenodochiorum, qui negligunt, seu non versantur vt oportet in administratione, non obstante quacunque exemptione, Clement. quæ contingit de relog. demibus. Esalm. à Cochiet de iurisd. ordinari. in exemptis, p. 2. q. 45. num. 79. Ego ipse d. alleg. 75. n. 12.

Decretum Concilij præfenti etiam visitationem locum non habere in casibus extra à iure non concessis, dicit resolutum Armendar. d. §. 1. de hospitalibus n. 7.

Quia curare debent Episcopi vt hospitalia à suis administratoribus quomodolibet exemptis diligenter ac fideliter adimittantur, & gubernentur, dubium non est quo illorum visitationem intruere debeant, vt per illam cognoscere possint, quæ facere debeant administratores hospitalium, & Confraternitatum, sicut refert decism Armendar. d. §. 2. de hospitalibus n. 12.

Visitare potest Archiepiscopus Collegium scholasticum Firmanum, Martiale nuncupatum, fundatum quidem, & donatum à Canonico Martiali, sed prætendente communitate, sub cuius gubernio tegitur, à se fuisse fundatum, quia super breuitate dicti Canonici deuoluta ad Cameram Apostolicam spolijs se composuit, & ex illismet bonis fundauit Collegium, ita Sel. in select. Canon. c. 22. num. 3. articulus sic fuisse resolutum in Firmano 13. Iulij 1630.

Collegium scholasticum fundatum sub gubernio, & administratione cruium, cum conditione, inter alias, vt scholares debet initium clericali characteri, iurisdictioni Episcopi subiacet, & potest per ipsum visitari, Sel. d. cap. 22. num. 4. diceos sic fuisse decism in Firmano 17. Augusti 1630.

Fundator ab administratione, cura, & visitatione capellaniarum perpetuam etiam collationum excludere potest Ordinatum, nisi in casu negligentia, ita declarauit Paulum V. refert Garc. de beneficijs part. 1. c. 1. n. 98.

Hospitalia administrant à Fratribus B. Ioannis Dei non sunt exempta à iurisdictione Ordinarij, nisi solum quoad Regularem obseruantiam, Sel. d. c. 22. n. 5. vbi refert ita decism in Anselina 12. Iannarij 1630.

Episcopi. Idem posse Abbates habentes quasi Episcopalem iurisdictionem, resoluunt Flores de Mena var. quæst. lib. 1. q. 14. n. 22. Aloyf. Ricc. de praxi aures ref. 303.

Idem quoque possit Capitulum Sede vacante post Martinez, & Molin. Theologum, resoluunt Sanchez. de matrim. lib. 8. diffinit. 2. n. 10.

Visitare potest Episcopus locum ouilius & ceteris quatenus

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

an decenter tibi Sacra ministraretur; & responderet decretum Concilij in presentem procedere circa opera, quæ in illis locis exercerentur & circa preten-
das rationes eorum, quæ ibi expenduntur, non autem de visitatione circa cultum diuinum, quæ ad Episcopos, necessitatis, & priuatis spectat, quas res spiritualis est & ecclesiastica.

31. *[Sed pauperes sustentandæ.]* Vide Paul. Fosc. de visitat. lib. 2. c. 15. n. 44. in fine.
32. *[Cognoscant, & exequantur.]* Possit Episcopum compellere laicum ad executionem, resoluit Stephan. Gert. *Marchus dec. 189. dub. 2.* quem refert Aloyf. Rucc. in edit. dec. p. 3. collect. 7. 14. in fine.
33. *[Non obstantibus.]* Episcopum posse visitare administratores locorum; & ab eis rationem administrationis exigere, quicunque exemptionibus, & indicum inhibitionibus non obstantibus, tenet Rota apud Tambur. in fine tom. 3. de iure Abbatis dec. 5. 3. n. 3. cum seq. ubi n. 7. dicit quod

Episcopus non impediendus in exercicio sue ordinariæ iurisdictionis donec cognoscatur an privilegium intret necne, & n. quod exemptionis quasi possessio non acquiritur ex eo solum quod non appareat Episcopum exercuisse iurisdictionem, nisi probetur quod venerit casus exercendi, & volens exercere fuerit repulsus, & repulsus in acquiritur, vel alias habuerit se pro Episcopo. Vnde, si quis administrator priorum locorum videtur se consilium ad reddendam rationem suæ administrationis, appellaret, licet admittatur appellatio, non propter hoc impeditur, aut suspenditur executionem alterius decisi. Zetoli. in praxi Episcop. p. 1. verb. Episcopalis vers. sexum, quem refert d. abeg. 75. n. 62.

[Quacunque consuetudine.] Hæc verba intelligenda esse de consuetudine post Coned. licente & patiente Episcopo introducta, resoluit Sel. d. e. 22. n. 30. ubi testatur se fuisse decisi in Liman 19. Septembris 1625.

34.

Administratores cuiusvis fabricæ, Confraternitatis, & quorumcumque priorum locorum, singulis annis reddant rationem Ordinario, nisi aliter in fundatione sit cautum.

CAPVT IX.

1. Doctores de materia cap agentur.
2. Ratio sui prius fabricæ cuiusvis Ecclesiæ est reddenda Episcopo ordinario.
3. Capitulum, & Canonici tenentur reddere Ordinario rationem administrationis fabricæ Ecclesiæ Cathedralis.
4. Fabricam visitare solum Episcopum potest.
5. Fabricarum redditus potest Episcopum expendere pro suo arbitrio.
6. Intellegitur tam de hospitalibus ecclesiasticis, quam priuatis.
7. Hospitalium administratores debent Episcopo reddere rationem administrationis suæ.
8. Episcopus potest ab administratoribus hospitalium, aliorumque priorum locorum rationem administrationis exigere, donec, &c.
9. Confraternitas Antonii priuatis.
10. Episcopi etiam extra visitationem potest electiones Antonii priuatis ex officio suo cognoscere, & exequi.
11. Constitutio Pauli V. prohibens dispositionem penam, prohibere etiam censuram dispositionem frumentum.
12. Loca prius sine publica sine priuata, ecclesiastica, sine laicalia visitari possunt per Episcopum.
13. Administratores priorum locorum, etiam exemptionum nullam rationem reddentes posthac tam Episcopo reddere tenentur.
14. Ordinarius habet votum sicut ceteri deputati in absolendo, vel condemnando administratores priorum locorum.
15. Episcopus potest exigere rationem administrationis ab administratoribus, etiam in locis, quæ

- sunt sub immediata Regum protectione.
16. Rationes ab administratoribus priorum locorum per Episcopum pluries in anno repeti possunt.
17. Rationem reddituum neque Episcopus neque Capitulum debet exigere tempore, quo recitantur diuina officia.
18. Abbates, Præpositi, & Abbatis Regularium vitam ducentes non tenentur Episcopo reddere rationem.
19. Monasteriorum administratores de illis rationes reddere non tenentur.
20. Episcopi sunt cumulatim excoerentes priorum dispositionum ad alios inferiorum.
21. Capitulum Sede vacante.
22. Excoerentia aduersus administratores hospitalium excoerentia potest ad Episcopum.
23. Episcopus, & eius officialibus Notarij nihil percipere possunt excoerentiarum in receptione rationis administratorum.
24. Hospitalis computa stante consuetudine Episcopi una cum magistro eiusdem hospitalis recognoscere tenentur.
25. Excommunicare potest Episcopus Fratrem Capellanum Religiosi Hæresim reddentem rationem administrationis Parochialis secularis.
26. Excoerentes vltimorum voluntatum nihil dant debere Episcopo, seu eius officialibus pro causa laboris in recipienda ratione administrationis bonorum.
27. Institutiones priorum locorum obseruanda circa reddendam rationem administrationis eorum.
28. Locum habet etiam extra visitationem.
29. Consuetudines suis sublatis per hoc cap. & solum præseruata institutiones.

Administratores, tam ecclesiastici, quàm laici, a fabrica cuiusvis Ecclesiæ, etiam Cathedralis, & hospitalis, confraternitatis, elemosynæ & Antonii Priuatis, & quorumcumque priorum locorum, singulis annis & teneantur reddere rationem administrationis Ordinario: consuetudinibus & priuilegiis quibuscumque in contrarium iuribus: & nisi secus forte in institutione, & ordinatione Ecclesiæ, seu fabricæ expressè cautum esset. Quod si ex consuetudine, aut priuilegio, aut ex constitutione aliqua loci, aliis ad id deputatis ratio reddenda esset: tunc cum iis adhibeatur etiam Ordinarius: & aliter factæ libere rationes dictis administrationibus minime suffragentur.

Barb. Coll. in Concil. Trid.

4 Clem. quia contingit 9. re aut priuatis de relig. dom. b. sup. cell. 7. c. 17. de iust. sel. 25. c. 8. de refon.

1. **V**ide Paul. Fufe de *visitat.* lib. 2. c. 13. num. 27. Gutierrez *Canon. lib. 1. cap. 35. num. 19. cum segg.* Flores de *Mena varior. lib. 3. quæst. 21. n. 180. cum multis segg.* Alph. Rice. in *coſellam. decif. p. 3. colleit. 714.* Stey. Gratian. *diſcept. forenſ. c. 395.* Gonzal. ad *reg. 8. Canon. gloſſ. 5. n. 45. & gloſſ. 29. num. 3.* Volgin. de *officio Epifcopi. c. 24. §. 1. Mart. de *uſurſuſ. p. 2. cap. 18. num. 6. 9. & 10. Sel. in ſeſſet. Canon. c. 23. perit. Saigado de *protectioni Regni. tomo 1. p. 2. c. 21. per tot. Rota decif. 355. p. 1. recent. metipſum de officio & poteſtate Epifcopi p. 3. abegat. 75. num. 57. cum segg.* Valenzuel. *conſil. 122. n. 38. como 2. Stephao. VVeyms ad conſtitutiones 24. ex antiquo iure deſumptas. & per Concilium Tridentinum innovatas. conſil. 16. a. num. 8. pag. 174.***
2. **a Fabrica cuiuſvis Eccleſie.**] Rationem ſum-
ptuum fabricæ cuiuſvis Eccleſie eſſe reddendam Epifcopis ordinaris, niſi in inſtitutione eiufdem Eccleſie fabricæ aliter ſtatutum lit, reſert decifio Ammendat. addit. ad *recepilat. legum Navarra lib. 1. tit. 17. l. 7. de Epifcop. num. 78. verſatim & rationem.*
3. **Capitulum & Canonicos** teoeri reddere Otdi-
natio rationem adminiſtrationis fabricæ Eccleſie Cathedralis, niſi conſitet ea inſtitutis & ordinationibus eius non poſſe Ordinatione ſe iottomittere, reſert decifio Ammendat. d. n. 78 an fine.
4. **Viſitare fabricam ſolum Epifcopum** poſſe dicit reſolutum Garc. de *benefic. p. 3. c. 2. n. 198.*
5. **Fabricatum redditus poſſe Epifcopum** expen-
dere pro ſuo arbitrio, teſtatur decifio idem Garc. d. p. 3. c. 2. n. 198 an fine.
6. **Hofpitalu. Conſiderationis, &c.**] Intelligi de-
bere tam de hoſpitalibus eccleſiaſticis, quàm pri-
vatis, reſert decifio Ammendat. addit. ad *recepilat. legum Navarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de hoſpi-
talib. num. 11.*
7. **Hofpitalium adminiſtratores** debere Epifcopo
reddere rationem adminiſtrationis ſuæ, etſi con-
ſuetudine, privilegio, & inſtitutione aliqua perſo-
nis aliis ad id officium eccleſiaſtici ratio eſſet reddenda prædictæ adminiſtrationis, reddendam tamen Or-
dinario com interuocatis dictorum electorum, reſert decifio Ammendat. addit. ad *recepilat. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Epifcop. n. 79.*
8. **Poſſe Epifcopum ab adminiſtratoribus hoſpi-
taliu, alioruque ptioum locorum** ratioem ad-
miniſtrationis exigere donec contra Ordinatione eo-
dem doctum fuerit de inſtitutione, in qua ſecus
expreſſe cautum ſit, & tunc curare debere, ut quod
ordinatum eſt, obſervetur, reſolutum d. cit. Ammendat. d. §. 1. de hoſpital. num. 5. Eleganter Stephao.
VVeyms d. conſil. 16. n. 19. cum segg. ubi aſſerit,
verba illa, *donec coram Ordinario eadem, &c.*
non ed. tendere ſe ſemper remoueri poſſit Ordina-
rarius quoties fundator ex preſſum vctois Epifcopo
ſe intromittere, quia efficeret non poſſet reſol-
utor, vel fundator, quin leges in ſuam diſpoſi-
tionem influant, & locum obtineant *in memo. poſſeſſ.*
ſſ. de legat. c. ſed ut certa ab incertis ſeparetor, ad-
uertit idem Stephao. VVeyms d. loco n. 3. iſtam
viſitandi corrigendi & rationes audiendi auctori-
tatem Epifcopo competere generaliter & in vni-
uerſum omni caſu, exceptis dumtaxat tribus: primò
quando hoſpitalia ſunt immediate ſubiectæ
protectioni Regum, de quo diximus *cap. præceden-
ti n. 27. cum segg.* Secundò quando in ipſi funda-
tione per fundatores laicos, ex conſenſu Epifcopi,
vel alietus Superioris eccleſiaſtici expreſſe cau-
tum eſt ne Epifcopus interueiat, vel ne admini-

ſtratores teneantur ſuis rationibus adhibere Epif-
ſcopum, de quo iſta *num. 27. & 10* hoc ſenſu io-
retrogata ſacra Congregat. an ſtante prohibiti-
one in fundatioe hoſpitalis, quòd Ordinationis non
poſſit ſe iottomittere in illius viſitatione, nihi-
lomious poſſit Ordinarius viſitare? ceſſuit non
poſſe. Tertiò quando fundator laicus adhuc ſu-
perſites eſt, & ſuæ fundacioni auctoritatem Epifco-
pi, vel alietus Superioris non adhibuit, oulle
quoque ſunt partes Epifcopi, ut adminiſtratioe
hoſpitalis ſeſe poſſit immiſcere? quia, ut dixi-
mus, in manu, & arbitrio fundatoris eo viſque
permanet.

Epifcopus, aut eius viſitatores poſſunt recogno-
ſcere horrea publica quando ſeculatum magni-
tudinum magna eſt deſidia, ac ſocordia in illorum ad-
miniſtratione, vide Gutierrez *canonic. lib. 1. c. 35.*
*n. 38. Parlat. diſſert. 9. §. 3. n. 7. Eſcobat. de rati-
cin. p. 2. c. 7. n. 51. Ceual. commun. tom. 4. quæſt. 897.*
n. 588. cum segg.

7. Montis pietatis.] De Conſtatetnitate Montis
pietatis, & an ſit licita, & de multis doctis circa
eam occurrentibus, vide Caiet. in *opuſculo de Montis
pietatis*, Bernard. Buſto in *deſenſorio Montis
pietatis*, Sor. de *iuriſ. lib. 6. quæſt. 1. art. 6.* Ludou.
Lopez in *iſtrull. conſcient. p. 2. cap. 59. a. princip.*
Medin. in *C. de reſtitu. c. de caſu ſimili quæſt. 10.*
Montis pietatis, pag. 151. Mich. Polat. de *contraſt.*
lib. 3. c. 4. pag. 197. cum segg. Gemio, in *cap. mani-
ganti*, §. 3. a. num. 80. de *uſur. Petr. Gregor. de
Republ. lib. 1. c. 16. a. num. 9. Bohez 2. 2. q. 78. art. 4.*
Salon. etiam 2. 2. q. 78. art. 2. Naorat. in *comment.*
de *uſur. n. 59. & in manual. cap. 17. num. 213.*
Cardin. Tolet. in *ſumma l. b. §. c. 38.* Petre de Lara
de *Capellan. & annuerſ. lib. 1. c. 23.* Quanta in
ſum. Bulary. vbi. Montis pietatis, Volgin. de *officio
Epifcopi c. 24. §. 1. num. 4.* Salas de *contraſt. tit. de
uſur. dub. 33. num. 3.* Bonacin. in *ſimili tract. diſp. 3.*
quæſt. 3. puncto 12. Molin. de *iuriſ. trac. 2. diſp. 3. 25.*
Leſſi. *cod. trac. lib. 2. c. 20. dub. 23.* Rebello de *obligat.*
iuriſ. p. 2. lib. 8. q. 13. Paul. Comyrol. *reſponſo-
ral. lib. 3. q. 35.* Azor. *anſit. moralium p. 3. lib. 5. c. 8.*
Valer. Reginald. in *praxi ſeri pami. lib. 25. n. 207.*
Barthol. à S. Fausto in *ſpeculo Conſeſſ. p. 1. diſp. 7. de
monte Pietatis.*

Epifcopus etiam extra viſitationem, & in caſi-
bus à iure non expreſſis, poteſt elemoſynas Mo-
oris pietatis, ſive charitatis, & loca omnia quomo-
docunque ouncepenter, etiam ſi cura illorum ad
laicos pertinet, & etiam ſi ſint exempta, ex officio
quo cognoscere, & ex equi, propterea omnia, que ad
Dei cultum, & animarum ſalutem, ſeu pauperes
ſuſtentandos inſtituta ſunt: nec non Epifcopo licet
exigere rationem ab adminiſtratoribus eorum
locorum mere laicorum, & priuatorum generaliter
abſque vlla diſtinctione, & quando ex privilegio,
vel conſuetudine, vel aliqua alia conſtitutione alia
reddenda eſſet, ratio eiſdem reddenda eſt, adhibito
cum illis Ordinario, niſi in fundacione cautum
eſſet aliter, nempe quod rationes oec Ordinario
reddendæ eſſent, ita reſert decifio Sel. in *ſeſſet.*
canon. 2. 3. num. 2.

Conſtitutio inſtituæ mem. Pauli V. prohibens
diſpoſitionem pecunie Montis pietatis in alios
quam pauperum uſus ſo ipſorum Moorum erec-
tione pizſcriptis abſque Sedis Apoſtolice licen-
tia, prohibere etiam cenſetur diſpoſitionem ſu-
mentis, ita Sel. *cap. 21. num. 3.* attedans ſe co-
ſuſſe S. Congregat. Epifcop. & Regal. ſub dat. 14. Fe-
bruary 1631.

& Et quarumque pium locorum.] Sive ea
lot

9.

19.

11.

12.

sint publica, siue priuata, ecclesiastica, vel laicalia, vt refert decifum Armenad. d. 1.7. de Episcopis, num. 78. quem refert Ego ipse d. allegatioe 75. num. 58.

13. Piorum locorum, etiam exemptorum, administratores nullam rationem reddentes posthac eam Episcopo reddere tenentur, quod si alius reddere solet, tuto illis tamen presentialiter adhibendum esse Episcopum, qui quories in dicto adu ad rationem computum adhibetur, in condemnatione, vel absolute vnicum votum habere, aliter resolutum Armenad. d. 1.7. de Episcopis, num. 78. vers. item & administratores.

14. In absoluendo, vel condemnando, administratores piorum locorum Ordinarium habere votum sicut ceteros deputatos, & eius votum debet numerari cum aliis, ita ut maior pars votorum absoluat, aut condemnent, dicit decifum Armenad. d. num. 79. vers. item vbi dicitur. & l. 4. tit. 19. l. 1. §. 1. de hospitalibus. num. 10. Stephan. VVeyms d. loco num. 8. in fine.

15. Episcopus potest exigere rationem administrationis ab administratoribus, etiam in locis, quae sunt sub immediata Regum protectione, vel etiam ex Apostolico Privilegio ante Concilium exempta à quocumque iurisdictione Ordinarii, quandoquidem hoc decreto ab huiusmodi rationibus reddendis non excipit loca Regis protectionis, sicut illa exceptat c. 8. procedens, quod visitationem, ita Sel. d. cap. 23. num. 3. attestans hic fuisse decifum in Neapolitana 11. Augusti 1648.

16. *¶ Singulari annis.* Pluries tamen in anno rationes repeti posse, præcipue quando Episcopo constiterit illas dolose redditas fuisse, vel quando redditio non sit finalis, & plena cum restitutione reliquorum, sicut ait Aloy. Ricc. in praxi rerum fore eccles. 13. 4. n. 2. edit. quem refert Ego ipse d. alleg. 75. num. 63.

17. *¶ Tantum reddere rationem, &c.* Rationum redditionem neque Episcopus, neque Capitulum debet exigere tempore, quo recitantur horae Canonicae, & Divina celebrantur, ita refert decifum Armenad. d. 1.7. de Episcopis, num. 79. vers. denique t. Garc. in addit. ad suum tract. de benef. p. 3. cap. 2. num. 58.

18. Rationem Episcopo reddere non tenentur Abbat, Praepositus, & Abbatissae Regularium vitam ducentes, ita attestatur resolutum Armenad. d. 1. de Episcopis, num. 79. vers. & Abbatissae.

19. Monasteriorum administratores de illis rationem reddere non tenentur, vt refert decifum Armenad. d. 1.7. de Episcopis, num. 78. vers. administratores.

20. *¶ Ordinarius.* Episcopos cumulatioe executorum ad alios inferiores parum dispositionum esse, refert decifum Armenad. d. 1.7. de Episcopis, num. 76.

21. Et succedere in hac potestate Capitulum Sede vacante resoluunt Quarta, in summa Bullarum, verb. Capitulum, vers. prima. Zetoli in praxi Episcop. p. 2. verb. Capitulum, §. 9. quos refert d. allegat. 75. n. 61. in fine.

22. Exequutionem aduersus administratores hospitalium condemnatos, iuxta cap. procedens, siue soli Ordinario reddita fuerit ratio, siue vna cum aliis deputatis, ad ipsum Ordinarium spectare, refert decifum Armenad. d. l. 4. tit. 19. §. 1. de hospitalibus n. 4.

23. Episcopos, & eius officiales, ac Notarij nihil percipere possunt emolumentum in receptione rationis administrationis, quae fit singulis annis

Barth. Cöllert. in Concil. Trid.

ab illis, quibus administratio operum piorum reperitur commissa, quomodo erant ante Concil. Trid. & ab immemorabili tempore consueverunt recipere rationem huiusmodi administrationum vna cum illis emolumentis, vt adest resolutum Sel. d. cap. 23. n. 12. dicens hic fuisse resolutum in vna Gerunden.

Hospitalis computa stante consuetudine Episcopos vna cum Magistro praedicti hospitalis recognoscere tenetur, ex Sel. d. l. 1. c. 23. num. 7. attestans hic fuisse decifum in Agaben. 19. Nouembrii 1616.

Excommunicare potest Episcopus Fratrem Capellanum Religionis Hierosolymitanæ, qui administratur redditus Parochialis secularis citatus ab Episcopo in visitatione ad reddendam rationem, & non comparentem, ita Sel. d. cap. 23. num. 10. vbi refert decifum in Valsanen. 7. Septembris 1630.

Executores vltimatum voluntatum nihil dare debent Episcopo, seu eius officialibus pro causa laboris in recipienda ratione administrationis bonorum testatoris; nec illi quicquam exigere possunt etiam stante consuetudine exigendi quotu denarios pro singulo scuto, ita Sel. d. cap. 23. n. 10. attestans ita fuisse decifum in Batelinanen. & Gerunden. 1. Decembris 1618.

¶ Nisi sit in iustificatione, &c. Expressè excipit vnum casum Tridentina Synodus, quo Ordinarius sese immiscere non potest reddendis rationibus illorum administratorum, videlicet quando secus, in iustificatione & ordinatione expressè cautum fuerit, vide Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. num. 3. §. 5. gloss. 19. num. 3. Marra d. cap. 18. n. 6. §. 10. Rotam decif. 33. in princip. 2. recent, Stephan. VVeyms d. consil. 16. d. num. 19. vbi intelligit quando in ipsa fundatione per fundatores licet ex consensu Episcopis, vel aliter Superioris ecclesiastici expressè cautum est, ut Episcopus interueniat, vel administratores non teneantur suis rationibus adhibere Episcopum; id enim postulate huius cap. verba citata. nam vt sic caput illud quærit possint fundatores ex speciali consensu Ordinarii permittit ipsis est, ne coningat laicos retrahi à fundationibus piorum locorum. Vide nouissime Francisc. Capan. de executor. testam. lib. 1. cap. 22. n. 69. vbi dicit dispositionem huius decreti in practatis verbis non habere locum in illis casibus, in quibus Episcopus de iure se intromittere valet, veluti data neglectis executorum, refert d. alleg. 82. num. 39.

Decretum Concilij in presenti casu habere etiam extra visitationem, & in casibus à iure non expressis, & licet Episcopus exigere rationem ab administratoribus etiam locorum merè laicorum, & priuatorum, & generaliter sine vlla distinctione. Et quando ex privilegio, vel consuetudine, vel alia constitutione aliis reddenda esset ratio, eisdem reddendam esse adhibito cum illis Ordinario, nisi in fundatione aliter cautum esset, nempe quod rationes Ordinario reddendæ non essent, refert decifum Marra de iurif. part. 2. c. 18. n. 6.

¶ Quid si ex consuetudine, &c. Subiacet esse per hoc cap. consuetudines, & solum præseruatas institutiones, adest Sel. d. cap. 23. num. 10. attestans ita fuisse decifum 3. Februarii 1629.

An & quando Capitulum ex constitutione, vel consuetudine deputet quosdam, quibus redditur ratio, interimitur hæc Concilij; vide Rotam decif. 35. p. 1. recent.

Notariorum quorumcunque sufficientiam scrutentur Ordinarii, & non sufficientes, ac delinquentes prohibeant, ac arceant à causis Ecclesiasticis ad arbitrium suum.

CAPVT X.

1. Doctores de materia, agentes.
2. Inferiores quasi Episcopalem iurisdictionem habentes habent facultatem examinandi Notarios.
3. Episcopum vti potest Notarius criminali ciuitatis, si sit vir probus.
4. Prouinciales Religionum possunt creare Notarios

intra Ordinem pro causis criminalibus Religiosorum.
 5. Episcopus libere punire potest suos Notarios, officiales, aliosque ministros laicos in suis officiis delinquentes.
 6. Notarii possunt conficere instrumenta contraria personarum ecclesiasticarum.

Cum ex notariorum imperitia plurima damna, & multarum occasio litium oriatur: cum possit Episcopus & quouscunque notarios, etiam si Apostolica, Imperiali, aut Regia auctoritate creati fuerint, etiam tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, examinatione adhibita, eorum sufficientiam scrutari: illisque idoneis repetitis, & aut quandocunque in officio delinquentibus, officij eius in negotiis, litibus, & causis ecclesiasticis, ac spiritualibus exercendi vsum perpetuò, aut ad tempus prohibere, & neque eorum appellatio interdictionem Ordinarii suspendat.

1. Vide Azued. l. 1. n. 18. tit. 7. lib. 3. noua recopil. Franc. Leon. in thesauro furi eccles. p. 2. cap. 2. n. 76. Salgado de protecl. Regia tom. 1. p. 3. c. 8. n. 1. cum seqq. Piasen. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 12. vbi ait: Notarius non debet esse persona vilis, neque illegitimus, Armill. verb. tabellio, n. 5. debet iurare in ingresso officij qui quòd fideliter illud exercebit, & requiritur super additis cofigiet instrumentum sine diminutione veritatis, & sine admixtione falsitatis, Syluest. verb. tabellio, q. 6. omnia pertinentia ad artem suam scire tenetur, Abb. in c. 1. de fide instrument. debet intelligere claufulas, quæ in instrumento ponuntur: quod si interrogatus explicare sui instrumenti claufulas nescierit, invalidum esse instrumentum, Alber. in l. fin. §. penult. ad Felien. Plura de notarij qualiare, & peritia videri poterunt in libello de errorib. notarij ab Antonio Tassara coriose satis collect. Hactenus Piasen.
2. *¶ Possit Episcopus.* In facultatem tributam Episcopis hoc decreto examinandi Notarios, comprehendere etiam inferiores quasi Episcopalem iurisdictionem habentibus, refert decisum Selin selestus canon. cap. 25. n. 16.
3. *¶ Quouscunque Notarios.* [Ec.] Episcopum vti possit Notario criminali ciuitatis, si vir probus, & advena, & sub quouis pretexto eam non excedat, tradit Sel. d. c. 25. nam. 17. attestans sic decidisse S. Congregat. Episcop. & Regul. in noua ciuitatis Castellæ 14. Aprilis 1615.
4. Prouinciales Religionum creare possunt Notarios iuxta Ordinem pro causis criminalibus Religiosorum, ita ut illis tanta fides adhibeatur, quanta Notario seculari, obseruat Fr. Emman. q. regul. tom. 2. quest. 1. art. 2. & tom. 3. quest. 8. art. 1. Laurent. de Potell. in dubijs regular. verb. Notarium a. n. Hecron. Roder. in compend. q. regul. refut. 100. n. 1. vbi

ait quòd Generales, Prouinciales, & alij superiores Regularum, quibus processus fulminare iocumbit iuridicè creati ex suis Religiosis Notarios ad actas causas, quos Secretarios vocant, sed non possunt perpetuos, præcipiunt ad causas extra Religionem decidendas, Adde de religio disciplina cuncta d. 1. c. 18. n. 9. vbi addit quòd Notarius creatus à Coardiano, vel Priore, debet recipere iuramentum fidelitatis tanquam de essentia officij Notarij, tenerique se subscribere post examina testium, & eorum subscriptionem, Castellin. de elect. cap. 20. n. 42. pag. 444. vbi etiam asserit Bullam Pij V. in cap. Debitum Pastoralis, sub dat. 21. Martij 1573. in qua cooedictis sue ultas quòd superiores Ordinum Fratrum Prædicatorum in vasaque prouincia possint constitutare eum plures sui Ordinis Fratres ab eis approbatos in Notarios publicos pro iurisdictionis mandatis & receptis Apostolicis publicum, vel privatam diu Ordinis utilitatem conuenientibus, quod etiam tradit Sigism. à Bononia de elect. dub. 43. n. 12. & Hieronym. Roderic. d. n. 7. *¶ Aut quandocunque in officio delinquentibus.* [Ec.] Episcopum, & iudicem ecclesiasticum libere posse punire, & castigare suos Notarios, officiales, aliosque ministros laicos in suis officiis delinquentes, resoluunt Decian. in tract. crimin. tom. 1. lib. 4. c. 10. n. 3. Perlad. differenti. 9. §. 1. n. 28. Bobad. in sua politica lib. 2. c. 77. n. 48.

¶ Et causis ecclesiasticis. [Ec.] Extendi ad contractus personarum ecclesiasticarum, qui de eorum patrimonio bonis conficiuntur, præsertim si ante consuetudine quòd cõtra earum ratione bootum ad forum ecclesiasticum spectant, refert decisum Selin selestus canon. cap. 25. n. 18.

¶ Neque eorum approbatio. [Ec.] Vide Azued. ad l. 1. n. 18. tit. 7. lib. 3. noua recopil. pag. 285.

Occupator quorumcunque obventionum pijs locis applicandarum, aut impediens quocunque colore nefructus percipiantur, à quibus debentur, anathemati subiacet eamdiu, quamdiu non restituerit, ac à summo Pontif. absolutionem non obtinuerit.

CAPVT XI.

1. bona seu fructus quouscunque Ecclesia locorumque parum dispersantes ipso facto excommunicantur.
2. Excommunicatio Bulla Canonis Domini clau. 18.

3. Iurif

3. Irregularitatem Ecclesiasticam sibi tanquam propriam usurpant ligantur censura Bulla in Cæna claus. 18.
4. Squestrant, vel surripientes inique fructus aliorum beneficij afficiuntur excommunicatione huius cap.
5. Distributiones inique squestrant, vel usurpantes afficiuntur censura huius cap.
6. Censura Bullæ in Cæna Domini quatenus ligentur fructuum usurpatores.
7. Fructus patrimonij aliorum Sacerdotum usurpantes non obstringuntur excommunicatione Bullæ in Cæna Domini.
8. Fructus beneficij vacantium usurpantes incidit in excommunicationem Bullæ in Cæna Domini.
9. Clerice subtrahens tantum ex fructibus beneficij, quantum respondet sue conditioni afficitur cen-

sura Bullæ in Cæna Domini.

10. Arbores alieni beneficij cadens subique illas usurpans incidit in excommunicationem huius cap.
11. Relictores prorum locorum cadentes arbores frangere quando incidant in excommunicationem huius decreti.
12. Bona Ecclesiæ occupant debet sive prædicta bona occupata esse Ecclesiæ ad interuendendam excommunicationem huius cap. & Bullæ.
13. Patronus capiens aliquid de bonis Ecclesiæ sui iurispatronatus, eo priuatus est ipso iure.
14. Patronus se ingerens in perceptione fructuum beneficij patronatus, aut bona ipsius usurpans, priuatus est statim iurispatronatus.
15. Bona Ecclesiastica inique usurpantes inhabilis ad omnia beneficia ecclesiastica.

S¹ quem Clericorum, vel laicorum, quacunque is dignitate, etiam Imperiali, aut Regali præfulgeat, in tantum malorum & omnium radix cupiditas occupauerit, vel alicuius Ecclesiæ, seu cuiusvis secularis, vel regularis beneficij, Monij Petraris, aliorumque piorum locorum a iurisdictionibus, bona census, ac lura etiam fendalia & emphyteotica, & si in eis emolumenta, seu quascunque obuentiones quæ in ministrorum, & pauperum necessitates conuerti debent per se, vel alios, vi, vel timore incusso, seu etiam per suppositas personas Clericorum, aut laicorum, seu quacunque arte, aut quocunque quæsitio colore in proprios vsus conuerti, illisque usurpare præsumpserit, seu impedire, ab his, ad quos iure pertinent, percipiantur, is anathemati tam diu subiaceat, quam diu iurisdictiones, bona, res, iura, fructus, & redditus, quos occupauerit, vel qui ad eum quomodocumque, etiam ex donatione supposito personæ, peruenierint, Ecclesiæ, eiusque administratori, siue beneficiario integrè restituerit, ac deinde à Romano Pontifice absolutionem obtinuerit. *Quod si eiusdem Ecclesiæ patronus fuerit etiam iurispatronatus ultra prædictas penas eo ipso priuatus existat.* Clericus verò, qui nefandæ fraudis, & usurpationis huiusmodi fabricator, seu consentiens fuerit: eidem pœnis subiaceat, necnon quibuscunque beneficiis priuatus sit, & ad quæcumque alia beneficia *inhabilis efficiatur*, & à suorum Ordinum executione, etiam post integram satisfactionem, & absolutionem, sui Ordinarij arbitrio suspendatur.

45. Aurelia.
10.
11. Tom. 4.
C6c. Tribu.
c. 7. Concil.
Aurelian. 3.
c. 11. Concil.
Paris. 1. c. 1.
C6c. Turon.
c. 12. C6c.
Aurelian. 1. c.
11. Concil.
Magun. cap. 10.
de 12.
C6c. Vvor.
c. 77. Lona.
Aquiligran.
c. 11. Conc.
Lancran. sub
1400. x.
C6c. p. & o.
cap. p. m. l. a.
eum seq. 12.
q. 2.

Vide Solzed. ad Berpard. cap. 7. in fine, Soar. tom. 5. de censur. disp. 22. sect. 6. n. 12. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. bona, pag. 31. Azot. in sitz. moral. p. 1. lib. 9. c. 127. q. 10. in med. Sayt. de censur. lib. 3. c. 1. n. 16. Vgolin. de officio Episcop. lib. 3. c. 4. n. 1. Valer. Reginald. in praxi foris p. 1. lib. 3. tract. 3. n. 54. vers. de iuramento tertium. Etanc. l. con. in thesuro sui eccles. p. 1. c. 15. n. 44. Paol. Comirol. respans. moral. lib. 3. q. 23. n. 4. Bonac. de censuris Bullæ Cæne disp. 1. q. 18. p. 1. 4. mensurum de officio & potest. Episcop. p. 3. abeg. 50. n. 1. collectandum Lugdenen. imprell. & de Paracho p. 1. c. 13. n. 38. eam segg. Fillius. in q. moral. tract. 1. 5. n. 75. vers. 10. & num. 117.

Incidunt quoque in excommunicationem Bullæ in Cæna Domini qui iurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad summum Pontif. & Sedem Apost. & quascunque ecclesiasticas personas ratione Ecclesiæ, monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa sine Romani Pontif. vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia squestrant, vt expressè habetur in eadem Bulla can. 18. de qua excommunicatione vide Nao. in man. cit. 7. sub n. 9. vers. de iura septima, Jacob. de Grassi. in aureo decis. p. 1. lib. 4. c. 18. n. 30. aliis c. 144. Sayt. de censur. lib. 3. cap. 21. Anton. de Soula in relect. Bullæ Cæne c. 18. Doual. lib. 2. in can. 17. Soar. de iur. 5. disp. 21. sect. 2. n. 9. eam segg. Bonac. de censur. Bullæ in Cæna Domini disp. 1. q. 18. a prin. Oâux. Glot. resp. 11. n. 7.

Burhol. Collect. in Concil. Trid.

Iurisdictionibus.] Ligati quoque censura Bullæ in Cæna Domini, qui iurisdictionem quacunque iuri usurpat, saltem si illam usurpet tanquam propriam, & ad se pertinet, et modo iurisdicchio quam usurpat pertinet ad personas ecclesiasticas ratione Ecclesiæ, monasteriorum, & beneficiorum ecclesiasticorum, resoluit Soar. d. disp. 1. 1. sect. 2. n. 95. Doual. d. can. 17. q. 2. n. 1. Fillius. præf. 16. c. 8. q. 10. n. 19. Antoon. de Soula d. c. 18. disp. 86. n. 1. Bonac. d. q. 18. p. 1. 2. n. 3.

Fructus, emolumenta &c.] Surripientes, vel inique squestrantem fructus alicuius beneficij, affici excommunicatione huius decreti, etiam si beneficium vacet, resoluit Soar. d. disp. 21. sect. 2. n. 98. Doual. d. can. 17. q. 2. n. 1. vers. quinto & sexta. Bonac. d. q. 18. p. 1. 4. n. 9.

Quotidianas distributiones inique squestrant, vel vsu priores alicui censui huius decreti, quia faciunt ad iocum, quibus excommunicationis penam Concilium adiunxit, tenent Doual. d. can. 17. q. 4. n. 11. eam segg. Bonac. d. q. 18. p. 1. 4. n. 8. & de boni caus. disp. 1. q. 2. p. 1. 1. n. 2.

Usurpantem glandes, ceras, syluas cedros, ferum, titicum, vbas, pensiones donorum, vel prædiorum; sensus, decimas, & alia ad ecclesiasticas personas ratione Ecclesiæ, monasteriorum, vel beneficiorum pertinentes, ligati censura Bullæ in Cæna Domini, quia hæc omnia nomine suorum, reddituum, & proventuum continentur, ex Alter. Doual. & Vgolin. resolut. Bonac. d. disp. 1. quest. 18. p. 1. 2. n. 8.

3.

4.

5.

6.

7. Vsurpantem verò fructus, quo Sacerdos percipere solet ex bonis patrimonialibus, ad quorum titulum promouetur est ad sacros Ordines, non obstringi excommunicatione Bullæ, quia isti fructus non competunt illi ratione Ecclesiæ, vel beneficiorum Ecclesiasticorum, tenere videntur Nauar. d. c. 17. num. 73. vers. *scilicet*, Sayr. d. lib. 3. c. 2. n. 4. Anton. de Snuia d. c. 18. disp. 86. num. 3. Filiuc. d. trall. 36. cap. 8. num. 3. 18. quæst. 9. Bonacin. d. g. 18. puncto 2. num. 23. vbi n. 25. idem sentit de fructibus pertinentibus ad Sacerdotem ratione Altraz, seu Capellæ, cuius titulum ipse non habet, & n. 26. subdit vsurpantes, vel sequentes fructus beneficii Ecclesiastici, quod alter beneficiarius conduxit, non affici hac excommunicatione, quia non dicitur vsurpare fructus pertinentes ad personam Ecclesiasticam ratione beneficii, sed ratione contractus conductiois.

8. Vsurpantem fructus redditus, vel proventus beneficii vsuati incidere in excommunicationem Bullæ, tradunt Nau. loco proxime citato, Sost. d. disp. 21. sect. 2. n. 99. Valer. Reginald. d. lib. 9. c. 25. n. 372. vers. *scilicet*, Filiuc. d. trall. 26. n. 217. Duicq. d. can. 37. q. 12. Acon. de Souza d. cap. 18. disp. 88. n. 2. Bonac. d. puncto 2. n. 31.

9. Eum, qui clerico tantum ex fructibus beneficii subtrahit, quantum respondet suo credito, non affici censura Bullæ, modo summam sui crediti non excedat, retoluit Nau. conf. 31. de *sent. excomm.* Alciat. lib. 5. dist. 18. c. 1. col. 4. vers. *scilicet*, Filiuc. d. trall. 16. c. 5. q. 11. num. 237. Bonac. d. g. 18. puncto 3. num. 6.

10. Cædentes arbores alieni beneficii, ubique illas vsurpantem, vinculo excommunicationis huius decreti innodati, quia punitur hoc faciendo actiorem in Concilio prohiberi, tradit Bonacin. d. g. 18. puncto 4. sub num. 4. vbi num. 5. subdit quod si ipsemet beneficiarius, qui beneficium legitime possidet, arbores etiam frugiferas incidat, & illas ad proprium commodum conuertat, non ligatur excommunicatione huius decreti, tum quia licet beneficiarius peccet incidendo, non tamen peccare videtur incisus recipiendo, nam arbores incise

videntur fructus beneficii, consequenter beneficium cedere debent, licet ob perpetuatum scelus grauiter puniendus veniat, tum quia Concilium in hoc decreto intelligit de extantibus, non verò de possessoribus beneficiorum, qui extranei non sunt, & addit sic facile decusum, quod etiam testator Filiuc. d. g. 1. n. 253.

Rectores priorum locorum cædentes arbores frugiferas, illasque in proprios vias conuertentes cum dampno locorum priorum incidere in excommunicationem huius decreti, sequens decusum Galet. in *margarita casuum conscientia*, vbi b. bona pag. 27. Bonac. d. disp. 3. q. 18. puncto 4. n. 7. vbi secundum ait, si arbores frugiferas cædant, sed in proprios vsus non conuertant.

Ut quis incidat in excommunicationem latam in hoc decreto, & in Bulla Cæne Domini contra occupantes bona Ecclesiæ, an requiratur vt habeat scientiam quod prædicta bona occupata sint Ecclesiæ vide Aloy. Ricc. in dec. *Cura Archiep. Neapol.* p. 4. dec. 5. vbi dec. 30. ostenditur qualiter hæc scientia probeatur.

Quid si eiusdem Ecclesiæ patronus, & c. iurpatronatus priuatum esse ipso iure patronum capientem aliquid de bonis Ecclesiæ sui iurpatronatus, siue per se, siue per suppositas personas, & incurre excommunicationem cum refectione, de qua in hoc decreto, tenet Galet. in *margarita casuum conscientia*, vbi d. iurpatronatus pen. quem refert in collect. ad c. *præterea* n. 3. de iurpatron.

Patronum se iogentem in perceptione fructuum beneficii patronatus, aut bona ipsius vsurpantem priuatum esse statim interponatus, retoluit Francisc. Leo in *thesauris fidei* Ecclesiæ p. 2. c. 21. num. 31.

Idem beneficiarius.] Vsurpantem iocuisse bona Ecclesiastica, aut vsurpanti consilium, auxilium, vel fauorem præbentem esse inhabilem ad omnia beneficia ecclesiastica, & solum Papam dispensare asserunt Nauar. in *mon.* c. 23. n. 110. vbi Bullam Pij V. refert, Valer. Reginald. in *praxi fore* pen. lib. 30. trall. 3. n. 234. in *fin.* Molle. in *sum. Theolog. moral.* lib. 6. c. 7. n. 39.

S E S S I O XXIII.

Vera & Catholica doctrina de Sacramento Ordinis.

VERUM de hoc Sacramento Theologos d. 4. dist. 24. vbi S. Thom. Sor. Durand. Bonacius. Palud. & Riccard. Arnil. Silest. & alios Summistas verb. *Ordo*, Martin. Fornas. in *trall.* de *Ordine*, Vivald. in *candelab. aureo*, rit. de *sacrament. Ordinis*, Petrus Martyr. Episc. Elenc. in *sum. director. Chrator.* rit. de *sacrament. Ordinis*, Henriqu. in *summa* lib. 10. de *Ordinis sacrament.*, Quent. in *summa*, Barky. verb. *Ordo*, Valer. *tona* 4. dist. 9. Vasquez in 3. *partum* 3. dist. 23. cum seqq. Petrus de Ledefina in *sum.* p. 2. de *Sacram.* vbi de *Sacrament. Ordinis*, Zetoli in *praxi* Episcop. p. 1. c. 2. verb. *Ordo*, Pral. in *summa* *praxi* p. 1. c. 1. Gale. in *margarita casuum conscientia*, verb. *Ordo*, Scip. de Rubicis in *aphorism.* Episc. cod. verb. *Bathol.* Guant. in *Enchirid. seu manuali* Episcop. *cod. verb.* Valer. Reginald. in *praxi* *fore* pen. lib. 30. Egid. de Coninck. de *Sacram.* 2. dist. 20. Fernad. in *examine* *Theolog. moral.* p. 3. c. 2. per tot. Balduin. iun. *super opera*

contractionum Bellarm. p. 2. lib. 5. c. 3. Bonacin. de *Sacrament.* *disp.* 2. Galganet. de *iure publico* lib. 3. tit. 98. Vgolin. de *officio Episcopi* c. 16. Campan. in *diuersis* *can. rub.* 1. cum multis seq. Thom. Valas. *tom. 1. allegatiuum* super *variis materiis alleg.* 1. cum seq. Fr. Ludonic. *Mitanda in man. Pralat.* p. 1. q. 38. cum seqq. Molfet. in *summa* *Theolog. moral.* lib. 2. de *Sacram. Ordinis*, Filiuc. in 4. *moral.* trall. 9. Anton. Rague. in *lucerna* *Parochorum*, rit. de *Sacrament. Ordinis*, Villalob. in *summa* *part.* trall. 11. Lauept. de *Portel.* in *dub. Regal.* verb. *Ordinis* *sacri*, Hieron. Rodetic. in *compendio* q. regul. *refol.* 106. de *Ordinis* *sacri*, Alzedo in *praxi* *Episc.* p. 2. c. 2. de *ordinar.* incipit de *officio & potestate Episcopi* p. 2. *alleg.* 2. cum seqq. nouissimè Julius Cæsar Magnus de *sacram. Ordinis* & Philib. Marehin. de *Sacrament. Ordinis* Torrelban. in *praxi* *rit.* *usu* *spirituali* lib. 2. c. 12. cum seqq. Hurtado de *Sacram.* *tom. 1. trall.* de *Ordine*.

Sacerdotium.

episc. moral. lib. 7. c. 1. dub. 6. Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. part. 1. c. 5. cum segg. Marcel. Vulp. in praxi Iudic. fori. Eccles. cap. 7. n. ult. vers. sunt autem. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Ordine diff. 1. Paul. Laymann in Theol. moral. lib. 5. ar. 9. cap. 3. num. 3. Coad. lib. 1. var. cap. 10. num. 15. Sebast. Cæsar. in relect. de Eccles. hierarchia quest. 3. prom. 3. 1. num. 7.

Contra glossam magnam verb. Episcopus in primis. Sexti. Huft. in c. cum cingari de acate & qual. Abb. in c. 1. n. 6. de vita & honest. cleru. Felin. in cap. ficut per certa num. 2. de fimon. Gemin. in cap. clerici & ibi Piz. p. 2. diff. 21. Syluest. in sum. verb. Ordo 1. n. 1. Albert. Tioct. da vero & perfello clerico lib. 1. cap. 2. Lambertin. de interpret. 3. part. 2. lib. quest. 7. ar. 2. Hicron. Gabr. conf. 1. 81. p. 3. lib. 2. Mandol. in reg. 24. Cancell. quest. 1. num. 2. Nouet. conf. 1. 1. num. 1. & 3. de tempor. Ordin. Cald. Peccata in l. fi curantur. verb. lafo. n. 104. C. de in integ. restit. minor. Mendez de Castro in l. cum oportet. p. 1. 66. C. de bonis qua lib. Viuan. in praxi iurifore. lib. 6. cap. 1. num. 3. alias n. 9. in vltim. in press. Conpan. ap. diuersus canon. rub. 2. num. 6. Nicol. Garc. benefic. part. 7. cap. 1. n. 2. Nicol. Ploaz. in tract. de Sacram. part. 6. cap. 1. n. 2. Ioan. Lopin. in tract. de libertate Eccles. p. 2. quest. 5. num. 3. Marc. Anton. Cuch. in l. canon. lib. 1. tit. 3. Fulu. Pactan. de probat. lib. 2. c. 34. num. 5. Cardof. in praxi Iudic. verb. Sacramentum Ordinis n. 3. Torreblanca de magia lib. 4. c. 6. de loi clergos de Corona à n. 15. Iul. Cæf. Madus de sacris Ordinib. c. 2. n. 8. Thom. Valat. tom. 1. ad leg. 3. n. 8. Marta voss 14. à n. 1. Idem Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 15. n. 1. 6. cum segg. existimantes primam Tonforam esse Ordinem. Verùm Rosa non tenet opinionem Theologorum, qui negant primam Tonforam, & Episcopalem dignitatem esse Ordines, sed sequitur magis communem, & receptam opinionem Canonistarum, quod clericalis character inter Ordines Ecclesiasticos connumeretur, & quod est character indelebilis. Ita ipsamet Rosa decis. 731. n. 5. & 6. p. 1. diuersor. & coram Greg. XV. deci. 516. & in vna Casuar. quæst. quæ coram Card. Lancelotti, relata per Picom. ad Statuta verbis decis. 2. n. 13. & in Ferrar. penfionu 14. Iunij 1624. coram Rombo. & in alijs citatis per Theodof. de Rubens in singularibus Rosa part. 2. verb. Ordines Ecclesiastici p. 6. 7. 4.

2. **Non solum de Sacerdotibus.**] Ordinem sacerdotalem esse vetum, & proprium nouæ Legis Sacramentum à Christo Domino institutum, ex multis rationibus, & SS. Patrum testimonio, probante Catechismus in 4. diff. 24. q. 1. Catdin. Bellarm. idem 2.

lib. 1. de Sacram. Ordinis ex cap. 2. Valent. tom. 4. diffini. 9. gener. q. 1. punct. 4. in prin. Valqum. 3. an 3. part. diff. 239. cap. 1. Anall. Geimon. de sacra- rum immunit. lib. 4. cap. 3. à num. 31. Agid. de Coninck diff. 50. de Sacram. Ordinis dub. 1. Ochogau. in tract. vnic. de Ordine q. 5. n. 1. Scriban. in the- simus de Sacram. diff. 7. de Ordine q. 4. Filliuc. in quest. mor. tract. 9. c. 1. q. 6. & 7. & c. in nou. 21. diff. lib. 2. Petro sacerdotali cap. 2. Ordine, intelligitur de Ordine Episcopali, eum enim Petrus primus fuit Episcopus conlocatus à Domino, in hunc sensum Episcopalis Ordo ab ipso dicitur capisse, vt inter- pretatur Cardin. Bellarm. tom. 1. de Romano Pont. c. 23. Hentiq. in summa lib. 10. c. 5. 4. Valq. de Ordine diffini. 236. cap. 10. & diff. 239. cap. 1. Agid. de Coninck d. diff. 20. dub. 4. num. 25. Lottin. in acta Apostol. c. 4. vers. 5. vers. ex eadem Iustinian. tom. 1. an Paulum diff. 1. cap. 7. num. 4. cum sequenti- bus.

3. **Sec. & de Diaconis.**] Diaconatus Ordinem non ab Apostolis, sed à Christo institutum fuisse memò fultinet Mich. Medios lib. 1. de comment. c. 26. Vazq. tom. 3. diff. 236. cap. 4. n. 49. Ochogau. de Sacram. Ordinis tract. vnic. q. 3. num. 1. Agid. de Coninck d. diff. 20. dub. 3. num. 13. Paul. Laymann in Theol. moral. lib. 5. ar. 29. cap. 4. n. 4. Illustitil. D. meos Rodet. à Cunha in comment. ad c. Diacono 25. diff. Hurtado de Sacrament. tom. 2. de Ordine diff. 8. vers. ad quartum.

4. **Subdiaconi scilicet.**] Subdiaconatus Ordinem esse à Domino institutum tenent Ochogau. d. tr. vnic. quest. 4. Vazq. in 3. part. diffini. 238. cap. 2. à princip. Agid. de Coninck d. diffini. 50. dub. 3. Sebast. Cæsar. in relect. de Eccles. hierarch. p. 2. diffini. 10. 5. 1. num. 1. Ego ipse de iure Eccles. lib. 1. cap. 27. num. 2. Et ordinationes Diaconi & subdiaconi esse Sacramenta nouæ legis docent S. Thom. in 4. diff. 24. q. 2. ar. 1. quest. 100. 3. Valent. p. 4. diffini. 9. q. 1. Valq. diff. 238. Sebast. Cæsar. de Eccles. hierarchia q. 4. prom. 5. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Ordine diff. 8.

5. **Nam Subdiaconatus ad maiores Ordines.**] Subdiaconatum in primitiua Ecclesia Ordinem sa- crum non reputari colligitur ex communio 60. diff. & ex c. quicunque 77. diff. & ex c. in finis 81. diff. Hentiq. in summa lib. 10. cap. 1. 5. 4. Marc. Anton. Cæpet. in 11. de perpetua cassatione sacer. c. 7. Valq. in 3. part. diffini. 237. cap. 1. num. 12. & diffini. 238. cap. 1. num. 7. & cap. 6. num. 59. Campan. d. rub. 2. num. 10. in princip. Sebast. Cæsar. d. 5. 1. num. 8. Ego ipse de officio & possit. Episcop. part. 2. adogat. 14. num. 1.

Ordo est proprius, & verè vnus ex septem S. Ecclesie Sacramentis.

C A P I T U L U M III.

1. De Officiis de materia cap. agentes.
2. Ordo gratiam confert.

3. Ordines maiores, & minores sunt Sacramenta.

1. **Tim. 4.** **V**in Scripturæ testimonio, * Apostolica traditione, & Patrum vniuersi consensu spectatum sit, per sacram ordinationem, quæ verbis, & signis extenionibus perficitur, a gratiam confertur: si dubitare nemo debet, Ordinem esse verè & propriè vnum ex septem sanctæ Ecclesie Sacramentis, inquit enim Apostolus: * Admoneo te, vt reluscites gratiam Dei, quæ est in te, per impositionem manuum mearum, non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis.

2. **V**ide Cardin. Bellarm. lib. vnic. de Sacrament. Ordinis cap. 2. Valent. tom. 4. diffini. 9. quest. 1. part. 4. Hentiq. in summa lib. 10. c. 5. 4. 3. Syst. de Sacramentis, in genere lib. 6. c. 1. in finis, Franc. Leon. in

in *ibefane feri Ecclef. part. 1. c. 4. n. 16.* Fernandez in *examine Theolog. mor. part. 3. c. 11. §. 1. n. 11.* Bonac. de *Sacram. diff. 8. q. unica paulo 2. num. 1.* Campa. in *diverfiarum Canon. rub. 2. n. 3.* Sioch. in *confil. moral. tom. 2. lib. 7. c. 1. dub. 1. n. 3.* Hurtado de *Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diff. 6.*

1. *Gratiani confertur.* Vide Henric. d. lib. 10. c. 1. §. 3. *Istera R. O. c. 1. q. 2. princ. Sogt. de Sacram. in genere lib. 5. c. 1. q. unica art. 2. v. de Sacram. Ordinis, Valer. Reginald. in praxi fori pame. lib. 30. tract. 1. n. 16. c. 2. m. seq. Fernandez d. p. 5. c. 1. §. 7. n. 3.* Campa. in *diverfiarum Canon. rub. 2. n. 18.* Gaict. in *c. ad limina 30. q. 1. ex n. 10.* Matchin. de *Sacram. Ord. tract. 1. p. 5. c. 1.* Torreblanca in *practiceab. iur. fpiritualu lib. 3. c. 12.* A. 19. Hurtado de *Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diff. 16. in princ.*
2. *β* *Dubitare nemo debet Ordinem esse verē, &c.* Ex hac generalitate colligitur non solū maiores Ordines, sed etiam minores esse Sacramenta, v. per Echium tom. 4. lib. 6. 4. Pet. Sot. de *inst. facid. lib. 4. de Ordine, c. 1. Cardin. Bellarm. tom. 2. lib. 1. de Sacram. Ordinis c. 6. & 8.* Valent. tom. 4. diff. 9. q. 1. p. 1. c. 4. *extrema opinio, Henr. in sum. lib. 10. c. 2 §. 1.* Valer. Reginald. in *praxi fori pame. tom. 1. lib. 3. c. 1.* A. 19. de *Conicel diff. 10. de Sacram. Ordinis dub. 6.* Ochagay. de *Sacram. tract.*

de *Sacram. Ordini, quast. 3. n. 3.* Homobon. de *Bonis de examine Ecclef. part. 1. tract. 3. c. 8. q. 1. in princip. Campan. in *diverfi. iur. canon. rub. 1. n. 13.* Bonacin. de *Sacram. diff. 8. q. unica paulo 2. n. 2.* Scribn. in *theologia de Ordine, diff. 7. q. 1.* Loda. Miranda in *man. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 10.* Fernandez d. c. 1. §. 3. q. 1. Sebati. Cael. in *releli. de Ecclesiast. hierarchia, q. 4. prom. §. 1. ex n. 5.* Multitiff. D. Roder. à Conha in *comment. ad c. Palsmissa num. 6. diff. 23.* Thom. Valsce. tom. 1. alleg. 2. n. 9. Torreblanca in *practiceab. iur. fpirit. lib. 2. c. 12. n. 17.* Sanch. in *apostol. moral. lib. 7. c. 1. dub. 1. n. 7.* Hurtado de *Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diff. 9.* Ego ipse de *offic. & potest. Episcopi tom. 2. alleg. 2. n. 21.**

Contra Sot. in *4. diff. 23. quast. 1. art. 2. rat. 5. & art. 4. concl. 7.* Martin. de Ayala de *tradit. Apostol. part. 2. de Ordine, §. Synodus, Mich. Medina lib. 1. de Sacram. Ordinum centum. cap. 46.* Nauart. in *man. cap. 2. 3. n. 2. m. vers. quare probabili, Valsq. in 3. part. tom. 3. diff. 237. cap. 2. num. 10. cum seqq. Sanch. de *matrim. lib. 7. diff. 3. 1. num. 17.* vbi dicit probabiliſſimum Ordines minores non esse Sacramenta, nec gratiam conferre, Paul. Laymann. in *Theologia moral. lib. 5. tract. 3. c. 4. n. 4. vers. assertio quarta, in fine, existimantes minores Ordines non esse Sacramenta.**

Ordo imprimit characterem indelebilem.

CAPVT IV.

1. *Ordo imprimit characterem indelebilem.*
2. *Ordinem munus recipi promissum absoluta conditione compellit.*

3. *Episcopatus est Ordo.*
4. *Character actus per Episcopum imprimitur.*

Quoniam verò in Sacramento * Ordinis, sicut & in Baptismo, & Confirmatione, character imprimitur, qui nec deleri, nec auferri potest, merito sancta Synodus damnat eorum sententiam, qui assertunt noui Testamenti sacerdotes temporariam tantummodò potestatem habere, semel rite ordinatos, iterum laicos effici posse, si verbi Dei ministerium non exerceant. Quod si quis omnes Christianos promiscuè noui Testamenti sacerdotes esse, aut omnes pari inter se potestate spirituali præditi affirmet, nihil aliud facere videtur, quam ^b Ecclesiasticam hierarchiam, quæ est vt castrosum acies ordinata confundere, perinde ac si contra beati Pauli ^d doctrinam omnes Apostoli, omnes Prophetæ, omnes Evangelistæ, omnes Pastores, omnes sint doctores. Proinde sacrosancta Synodus declarat, præter ceteros ecclesiasticos gradus Episcopos, qui in Apostolorum locum successerunt, ^a ad hunc hierarchicum Ordinem præcipuè pertinere, & positos, * sicut idem Apostolus ait, à Spiritu sancto, regere Ecclesiam Dei f cõsque Presbyteris & superioribus esse, ac Sacramentum Confirmationis conferre, ministros Ecclesiæ ordinare, atque alia pleraque peragere ipsos posse, quarum functionum potestatem reliqui, inferiores Ordinis nullam habent. Docet insuper sacrosancta Synodus, in ordinatione Episcoporum, Sacerdotum, & cæterorum Ordinum, ^b nec populi nec cuiusvis secularis potestatis, & magistratus consensum siue vocationem, siue auctoritatem ita requiri, vt siue ea irrita sit ordinatio, quin potius decernit, eos qui tantummodo à populo, aut seculari potestate, ac magistratu, vocati & instituti, ad hæc ministeria exercenda ascendunt, & qui ea propria temeritate sibi sumant, omnes non Ecclesiæ ministros, sed fures, & latrones, per osium non ingressos, habendos esse. Hæc sunt, quæ generatim sacra Synodus visum est Christi fideles de Sacramento Ordinis docere. His autem contraria, ceteris, & ptopriis canonibus in hunc, qui sequitur, modum dammare constituit, vt omnes, adiuvante Christo, fidei regula vtentes, in tot errorum tenebris Catholicam veritatem facilius agnoscere tenete possint.

Vide Magistr. in *4. diff. 5. quast. 1.* Victor. de *Sacram. vbi de sacramento Ordinis, n. 232.* Henric. in *sum. lib. 10. c. 7. in princip. & cap. 14. §. 1.* Istera P. Cardol. in *praxi Iudicium verb. Sacra-*

mentum Ordinis nam 30. Cardin. Bellarm. tom. 2. centum. §. lib. 2. de *sacram. Ordinis cap. 10.* Valsq. in *3. part. tom. 3. diff. 243. à m. 2. & diff. 244. n. 17.* Balduin. iun. *super opera controuers. Bellarm. part. 1.*

* Seff. 7. de Sacram. in genere canon. 9.

^b Canon. 6. c. 1. Cor. 12. d. Episc. 4.

^a A. 3. 11. f. Celest. 1. Episc. ad Episc. Gal. cap. 1. g. Seff. 7. de consil. c. 3. Nipalen. 2. cap. 17 & vbi.

^d Landie. conc. c. 18. Ioann. 10.

part. 1. lib. 4. c. 10. *versio. septimo. Valet. Reginald. in praxi fore parit. lib. 10. n. 3. vers. quod attinet, & n. 16. vers. & idem. Praef. in praxi Episcop. part. 1. c. 1. n. 1. pag. 60. Bellet. *disquisit. cleric. p. 1. tit. de discipl. clericali*, §. 3. n. 2. latè Campan. in *diversis Canon. rub. 1. num. 19. cum seqq.* Bonac. de *Sacrament. disp. 3. q. unica pmissa 6. num. 3. Molfes in summ. Theolog. moralis tract. 3. c. 14. n. 2. latè Machin. de *sacrament. Ordinis tract. 1. part. 3. cap. 4. & 5. Sanch. in opposit. moral. lib. 7. c. 1. dub. 1. num. 4. mentium de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 2. num. 4. Tottelblanca de *utroq. lib. 2. c. 12. n. 18. & 23. Hurtado de Sacramento. 2. tract. de Ordine disp. 16. in med.****

1. Promotum absolutà coactione compulsum Ordinem minime recipere, cuiusque animæ talem ordinationem non relinquere indelebile signum, resoluunt Sylvest. in *summ. verb. Ordo 4. num. 1. vers. secunda. Paul. Comitol. resp. moral. lib. 1. q. 45. post num. 1. Campan. in *diversis Canon. rub. 1. cap. 5. Rota dec. 560. n. 1. part. 1. diversis. Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 19. num. 1. Ego ipse d. p. 2. alleg. 2. num. 5. & 6. De ordinato per vim conditionalem, seu causativam, vel peremptum iniuste incussum eadem tenent in constantem virum, an lege continentie adstringatur, & si interim promotus nobis, an tale matrimonium sit validum necne? questio dubia. In qua vna sententia tenet obligate cum Ordinem ad continentiam, & matrimonium postea irritum esse nullum. Ita Hoff. Abb. Tabien. Palud. S. Anton. Silvest. Gaët. & alij citati à Sanch. d. lib. 7. disp. 19. num. 4. quibus addo Petr. de Ledesma de *Matrim. q. 5. art. 4. Paul. Comitol. d. lib. 1. q. 45. num. 3. cum seqq. Basil. Pont. de Matrim. lib. 7. c. 29. Diana *resol. moral. tom. 2. tract. 4. de sacram. Ordinis. resol. 193.* Contrarium verò sustinent gloss. verb. *conditionatiter, in c. maiores de Bapt. plures*, quos refert & sequitur Sanch. d. disp. 19. n. 5. quibus addo Czf. de Grassis *dec. 1. & 2. de iur. qua vi*, Iacob. de Grassis in *auris dec. part. 3. lib. 1. cap. 11. Azotl. in *summ. moral. part. 1. lib. 13. c. 14. q. 8. Vgolin. de*****

Episcop. c. 13. n. 3. Bonac. de Matrim. q. 3. p. null. q. n. 14. Paul. Squilante de obligat. cleric. p. 1. n. 80. Machin. tract. 2. p. 3. diff. 9.

2. Ad hunc hierarchicum Ordinem, &c. Episcopatum esse Ordinem dicit in specie gloss. verb. *Episcopatus in praxi. Sicut & verb. de Episcopatus in cap. quia periculosum, de sentent. excom. in 6. & verb. sui Ordinis, in c. quodam de purgat. can. & verb. firmat. in c. prouida, de elect. lib. 6. tenent. Felin. in cap. eamte, n. 8. de rescript. Zabarel. in Clement. 2. n. 12. de etate, & qual. Sot. de inst. lib. 1. o. q. 1. art. 2. Nav. in man. c. 22. n. 18. vers. quare. Buiat. conf. 125. Quia scripserunt, à n. 1. vol. 1. Valent. tom. 4. diff. 9. q. 1. post. 2. Campan. in *diversis Canon. rub. 1. n. 7. Sebast. Czf. de Ecclesiæ hierarchia q. 3. pro m. §. 1. num. 4. Nos solum à sacerdotio distinctum, ut existimauerunt Medin. lib. 1. de calixta c. 16. Nauzer. citato loco, Bellarm. de *sacrament. Ordinis, c. 5. vers. tertio. Duart. in comment. ad Bullam Cuna lib. 1. c. 5. q. 2. num. 2. sed etiam de per se, & secundum esse Sacramentum à Christo institutum, resoluunt Petz. Sot. de inst. sacer. lib. 4. de *sacram. Ordinis. §. ex huiusmodi. Valent. d. disp. 9. q. 1. post. 4. vers. altera sententia. Valsq. tom. 3. disp. 40. c. 4. Aegid. de Coniug. tom. 2. disp. 10. de *sacram. Ordinis. dub. 6. num. 4. Campan. in *diversis Canon. rub. 1. n. 7. & rub. 6. c. 4. num. 4. latè Sebast. Czf. in d. rel. lib. 4. q. 4. pro m. ex num. 11. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 1. n. 19.******

3. Vnde nomen per Episcopatum imprimè hierarchicè tenent Abb. cagna, de consecr. Ecclesiæ laicob. lib. 10. de *Concil. alien 7. & alij*, quos refert Couat. lib. 1. ver. c. 10. n. 16. & Henric. lib. 10. c. 7. §. 1. in *commento littera C* licet eos minime sequatur, & Huet. de *sacram. tom. 2. tract. de Ordine disp. 3. vers. & ad 3. Sebast. Czf. d. q. 4. pro m. n. 19. Et nosam gratiam per ipsum quoque consecrari, concludunt Card. Bellarm. d. c. 5. vers. item quod Episcopatus, Henric. d. lib. 10. c. 1. §. 1. in *commento littera R. & c. 2. §. 1. litt. E. Campan. d. rub. 6. c. 4. n. 4. Sebast. Czf. d. q. 4. pro m. n. 21.**

De Sacramento Ordinis.

1. Sacerdotium visibile in nouo Testamento.
2. Ordines maiores & minores sunt in ecclesia præter Sacerdotium.
3. Ordo est verè & propriè Sacramentum à Christo Domino institutum.
4. Per sacram ordinationem datur Spiritus sanctus, & imprimuntur character.

5. Hierarchia diuina ordinatione instituta est in Ecclesia Catholica.
6. Episcopi sunt Presbyteris superiores, & habent potestatem conformandi, & ordinandi.
7. Episcopi auctoritate Romani Pont. assumpti sunt legitimi, & veri Episcopi.

α CANON I.

Si quis dixerit, non esse in nouo Testamento sacerdotium visibile & externum, vel non esse potestatem aliquam consecrandi, & offerendi verum corpus, & sanguinem Domini, & peccata remittendi, & retinendi, sed officium tantum, & nudum ministerium prædicandi Euangelium, vel eos qui non prædicant, prorsus non esse Sacerdotes, anathema sit.

β CANON II.

Si quis dixerit, præter sacerdotium non esse in Ecclesia Catholica alios Ordines, & maiores, & minores, per quos, velut per gradus quosdam, in sacerdotium tendatur, anathema sit.

γ CANON III.

Si quis dixerit, Ordinem, siue sacram Ordinationem non esse verè & propriè Sacramentum, à Christo Domino institutum, vel esse figmentum quoddam humanum, exco-gitarum à viris retum Ecclesiasticarum imperiis, aut esse tantum ritum quendam eligen-di ministros verbi Dei, & Sacramentorum, anathema sit.

§ CANON IV.

Si quis dixerit, per ſacram ordinationem non dari Spiritum ſanctum, ac proinde fructu Episcopos dicere, Accipe Spiritum ſanctum, aut per eam non imprimi charactem, vel cum qui Sacerdos ſemel fuit, * laicum rufus fieri poſſe, anathema ſit.

CANON V.

Si quis dixerit, ſacram Vnctiohem, qua Eccleſia in ſancta ordinatione utitur, non tantum requirere, ſed contemnendam & pernicioſam eſſe, ſimiliter & alias Ordinis ceremonias, anathema ſit.

§ CANON VI.

Si quis dixerit, in Eccleſia Catholica non eſſe hierarchiam diſtina ordinatione inſtitutam, quæ conſtat ex Episcopis, Presbyteris, & miniſtris, anathema ſit.

§ CANON VII.

Si quis dixerit, Episcopos non eſſe Presbyteris ſuperiores, vel non habere poteſtatem confirmandi, & ordinandi, vel eam, quam habent, illis eſſe cum Presbyteris communem, vel Ordines ab ipſius collarum ſine populi, vel poteſtatis ſecularis conſenſu, aut vocatione, irritos eſſe, aut eos, qui nec ab Eccleſiaſtica & canonica poteſtate ritè ordinati nec miſſi ſunt, ſed aliunde veniunt, legimos eſſe verbi & Sacramentorum miniſtros, anathema ſit.

§ CANON VIII.

Si quis dixerit, Episcopos, qui auctoritate Romani Pontificis aſſumuntur, non eſſe legitimos, & veros Episcopos, ſed ſigmentum humanum, anathema ſit.

1. **CANON I.]** Vide Balduin. iun. ſuper opera controuerſ. Bellarmini p. 2. lib. 6. c. 3. & 4. Fagund. in quinquaginta Eccleſia præcepta. præcept. ... lib. 3. cap. 1. n. 17. Michio. de ſacram. Ordinis traſſ. 1. part. 1. c. 10. num. 16. Hurtado de Sacrament. tom. 2. traſſ. de Ordine diſſ. 7.
2. **§ CANON II.]** Vide Thom. Valaſc. allegat. ſuri tom. 1. alleg. 2. n. 4. Valet. Reginald. in præxi fori penitent. lib. 30. n. 3. Moſſel. in ſumm. Theologia moralis traſſ. 2. cap. 1. num. 17. Torreblanca de iure ſpuriis lib. 2. c. 1. n. 9. eum ſeqq. n. 43.
3. **§ CANON III.]** Vide Ioseph. Angl. de ſacram. Ordinis in conſeſſ. prima deſinit. Viſtor. in ſumm. de ſacram. Ordinis. 2. 2. 5. & 2. 16. Viſald. in candel. ſtri. de ſacram. Ordinis. n. 5. Iacob. de Graſſi. in aureis deſci. part. 2. lib. 1. a. 9. num. 4. Ioan. de Lugo de Sacrament. in genere diſſ. 7. ſect. 1. num. 4. Petr. de Ledelſm. in ſumm. part. 1. de Sacrament. vbi de ſacram. Ordinis. cap. 1. conſil. 1. Thom. Valaſc. tom. 1. allegat. ſuri alleg. 2. n. 2. Piaſſec. in præxi Episcop. p. 1. c. 1. de conſeſſ. Ordinis. 1. pag. 25. Moſſel. in ſumm. Theolog. moralis traſſ. 2. c. 1. n. 11. Sanch. in conſil. moral. tom. 2. lib. 7. c. 7. dub. 1. n. 3. Hurtado de Sacrament. tom. 2. traſſ. de Ordine diſſ. 6.
4. **§ CANON IV.]** Vide Henricq. in ſumm. lib. 10. c. 4. 5. Iſſetia F. & G. Hurtado de Sacram. tom. 2. traſſ. de Ordine diſſ. 7. in fine. Franc. Leon. in iſteſſo fori Eccleſ. p. 1. c. 4. n. 16. Agid. de Coninck de Sacrament. & conſeſſ. tom. 2. diſſ. 10. n. 58. Balduin. iun. ſuper opera controuerſ. Bellarmini p. 2. lib. 6. c. 4. verſ. item paſer, Petr. de Ledelſm. in ſumm. vbi de ſacram. Ordinis. cap. 4. conſil. 1. Bellet. diſquiſi.

clerical. p. 1. ſit. de diſcip. cleric. 5. 5. n. 2. Bonacio de Sacrament. diſſ. 8. q. unica parit. 4. n. 1. Homobon. de Bonis de examine Eccleſ. p. 1. traſſ. 3. c. 8. q. 70. in princ.

§ CANON VI.] Vide Dionyſ. de Eccleſ. hierarch. c. 5. Irenæ. lib. 5. c. 3. Fr. Mich. Agia de exhiben. auxil. fundam. 2. Moſſel. in ſumm. Theolog. moralis tr. 2. c. 1. n. 35. Homobon. de Bonis de examine Eccleſiaſt. p. 2. traſſ. 2. c. 5. q. 35. verſ. alter finis, & traſſ. 1. c. 8. q. 68. verſ. quarto. Hurtado d. traſſ. de Ordine diſſ. 8.

§ CANON VII.] Vide Iodoc. Cocc. in theſauro Catholico. lib. 7. art. 18. Hurtado de Sacrament. tom. 2. traſſ. de Ordine diſſ. 17. Sayr. de Sacrament. in genere. lib. 1. c. 2. q. 3. art. 5. verſ. de conſecratione Episcop. Agid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diſſ. 10. num. 14. & num. 75. Vazq. in 3. part. tom. 3. diſſ. 143. n. 2. & diſſ. 144. num. 17. Moſſel. in ſumm. Theolog. moralis traſſ. 2. c. 16. n. 65. Homobon. de Bonis de examine Eccleſ. part. 1. traſſ. 3. c. 8. q. 71. Intè Marchin. de Sacram. Ordinis. traſſ. 2. p. 8. c. 4. Anguian. de legib. lib. 2. controu. 1. n. 70. Saachi. in opus. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 18. n. 1. Cardoſ. in præxi Iudic. verſ. ſacramentum Ordinis. n. 6. Alzed. de præſentia Episcop. diſq. p. 2. c. 5. n. 1. Torreblanca in præxi iuru ſpuriis lib. 2. cap. 15. n. 4. Sanch. in conſil. moral. lib. 7. c. 1. dub. 18. n. 1.

§ CANON VIII.] Vide Heortiq. in ſumm. lib. 10. c. 3. in fine. Petr. de Ledelſm. in ſumm. p. 1. vbi de ſacram. Ordinis. c. 5. Paul. Comitoli. reſp. moral. lib. 1. q. 99. n. 3. Dionyſ. Paulo de vera quatuor Patriarchal. ſedim. ereſione. c. 3. n. 70.

DE REFORMATIONE.

De Reſidentia Prælatorum, & Curatorum, & pœnis ſupra id impoſitis.

CAPVT I.

2. Doctores de maſſa. e. agenter.
2. Conſtitutiones Pontificia ſuper reſidentia agenter.
3. Episcop. Parochi, & alij Reſtores tenentur de in-

re diuino in ſuis Eccleſiis reſidere.

4. Parochus tenetur Aſſa ſacram ſuis omnib. applicare iuxta boni viri arbitrium.

5. Cardina

3. Cardinalis, qui sunt Episcopi, & quando excusentur à residentia.
6. Cardinales habentes istam causam quod absint ab Ecclesia, quantum sunt Episcopi.
7. Chortas Christiana excusatur à residentia.
8. Necessitas virgini excusatur à residentia.
9. Obedientia debita excusatur à residentia.
10. Viritas evidens Ecclesia, vel Resp. excusatur à residentia.
11. Ad Metropolitanum, vel in eius absentia ad Episcopum antiquiorem pertinet, curare ut Provinciales Episcopi in sua Ecclesia commorentur.
12. Causa absentia in scriptis approbanda.
13. Episcopus potest abesse à sua Ecclesia sine alia superius licentia quando occurrit virgini necessitas.
14. Abesse non dicitur qui statim est reverturnus.
15. Episcopi possunt abesse à sua Ecclesia ad summum per tres menses singulis annis.
16. Episcopi abesse possunt à sua Ecclesia per tres menses etiam causa animarum relaxandi.
17. Episcopi, & alij beneficiarii habentes beneficia curata si absque legitima causa à suis Ecclesiis absint, tenentur pro rata temporis, quo absint, fructum restituere.
18. Episcopi, & alij habentes curam animarum tenentur restituere fructum ante illam sententiam si non residuant.
19. Episcopo non licet à sua Ecclesia abesse nisi ob aliquam causam ex commutata in hoc cap.
20. Episcopo residens in sua diocesi liber est à residentia suarum Dignitatum.
21. Fructuum amissionum ab non residentiam restitutione, fabrica Ecclesiarum, vel pauperibus facienda.
22. Parochi si à suis Ecclesiis absque legitima causa ab Episcopo cognita, & approbata in scriptis absint ultra biennale, tempus peccant mortaliter.
23. Fructum non residentium amittuntur damnaeque pro rata idem temporis, quo quis abest.
24. Fructum non residentium debet Episcopo ordinarius applicare fabrica Ecclesiarum parochialium etiam si non indigeat.
25. Beneficia curata habentes & parochi à pari procedunt.
26. Residue tenentur qui Parochialem quamvis tenent obtinent.
27. Parochialem possidens tenetur residere quamvis in ea remanserint tres, vel quatuor iacula.
28. Rector, qui habet vicariam perpetuam in eum parochia, potest capere ad personaliter residendum.
29. Ecclesiam capitalem obtinens tenetur residere.
30. Parochialem obtinens cum libero cura exercito, & possessione bonorum, tenetur residere, quamvis in lumine adepta possessionis mota sua fuerit per aliquem in petitorio.
31. Archiepiscopus Tyrasius tenetur ad residentiam.
32. Capitani conditor Rectoris parochialis iustitiam auctoritate Apostoli, tenetur ad residentiam sicut Rector ipse.
33. Coadiutor perpetuum tenetur ad residentiam sicut verum curam.
34. Inquisitor parochus tenetur ad residentiam.
35. Subcollator Apostoli non excusatur à residentia Parochiali.
36. Beneficium curam iurisdictionalem habens tenetur residere.
37. Propositus iurisdictionalem tantum curam habens tenetur residere.
38. Commendatarius curam iurisdictionalem habens tenetur residere.
39. Parochi duo perpetui iuncti aequi principaliter unitati habentes potest in quacumque, residere.
40. Parochialem Ecclesiam cum Canonatu habens tenetur residere in Parochiali.
41. Canonici obtinens, cui sit unita Parochialis ad vitam obtinentis tantum tenetur residere in Parochiali.
42. Parochus Ecclesia in qua sunt consuetum Capellanum cum tota cura animarum quod Capellanum vixerit non tenetur residere.
43. Parochialem obtinens in qua Vicarium perpetuum legitime instituit obtinuit, et vicarius residere non tenetur.
44. Monasterium, seu Abbatiam, quia cura, & Canonum caret, obtinens, non tenetur residere.
45. Parochus debet residere in domo ipsius Parochialis.
46. Parochus tenetur prope Ecclesiam in civitate residere, licet quatuor pars parochiarum longe habet in oppido.
47. Parochus tenetur residere personaliter, & non alio modo satisfructu sui.
48. Parochi cogendi sunt ad subdendam per seipsum, & non per subditos, ea munita, ad qua tenentur.
49. Parochus debet ita continue residere ut indigentes non careant necessaria opo.
50. Episcopus potest prohibere parochis sub pena pecuniaria, qua tamen dimidium non excedat, ne ultra biennium à sua Ecclesia absint.
51. Constitutio Episcopi valet ne parochi possint abesse ultra duos dies sine licentia.
52. Parochi istam causam non residendi minimi habent, quamvis in servitio Episcopi, aut Ecclesiarum Cathedralium permanent.
53. Parochus non potest esse vicarius Episcopi, nisi Ecclesia cathedralis parochus sit.
54. Parochi Inquisitoris, vel Subcollatoris officium exercentes non habent istam causam non residendi.
55. Causam istam non residendi minime habent obtinentes Ecclesias parochiales si velint studere.
56. Parochus non excusatur à residentia propter incuperiem actus.
57. Parochus à residentia non excusatur propter inimicitias capitales.
58. Parochus propter senectutem non excusatur à residentia, quamvis Ordinarius iam promittere illius infirmitatem.
59. Infirmitas parochi non est causa sufficiens non residendi.
60. Parochus non licet abesse causa pestis.
61. Episcopus cognoscere potest de causis absentia ab Ecclesiis Parochialibus, quarum collecta ad inferiores spectat.
62. Parochus an iudicialiter probare debeat causam absentia.
63. Parochus non potest relinquere vicarium, seu substitutum etiam idoneum pro administratione Sacramentorum in consilio Episcopi.
64. Vicarius substitutus si servare velit gratis, non tenetur Parochus cum infra de causa abest, illi in consensum assignare partem fructuum.
65. Licentia quam Parochus abesse volens petere debet ab Episcopo, non sufficit tacita, sed oportet esse expressa.
66. Parochus non potest abesse à sua Ecclesia sine licentia in scriptis obtenta, nisi talis recepta se offerat necessitas, &c.
67. Parochus sine licentia Episcopi ex infra causa in scriptis concedenda non potest abesse etiam primo biennium.
68. Parochus non potest per hebdomadam abesse una pecunia, vel non obtenta licentia etiam relicto vicario idoneo.

quandocunque eos, & causa prius per Episcopum cognita, & probata, abesse contigerit, & Vicarium idoneum, ab ipso Ordinario approbandum, & cum debita mercedis assignatione relinquunt. & Discedendi autem licentiam in scriptis gratis concedendam ultra bi-mestrem tempus, nisi ex gravi causa, non obtineant. Quod si per edictum citari etiam non personaliter contumaces fuerint, liberum esse vult Ordinarius, per censuras Ecclesiasticas, & sequestrationem, & subtractionem fructuum, aliaque iuris remedia, si etiam usque adprivationem, & compellere, & nec executionem hanc, quolibet privilegio, licentia, familiaritate, exemptione etiam ratione cuiuscunque beneficii, pactione, statuto, etiam iuramento, vel quacunque auctoritate confirmato, consuetudine, etiam immemorabili, quae potius corruptela censenda est, & sine appellatione, aut inhibitione, etiam in Romana Curia, vel & Vigore¹ Eugentiana constitutionis suspendi posse. Postremo, tam decretum illud sub² Paulo III. quam hoc ipsum in Conciliis provincialibus, & Episcopalis publicari, sancta Synodus praecipit: cupit enim, quae ad ex Pastorum munere animorumque salutis sunt, frequenter omnium auribus, mentibusque insigi, ut in postea Deo iuvante, nulla temporum iniuria, aut hominum obliuione, aut defectu digne, aboleantur.

1. Extr. 1027.
communio
lib. 4. c. 3. di-
uina de pri-
uilegiis.
m. Supra. l. 1.
6. de reform.
c. 1.

1. **V**ide Archiep. Bononiens. p. 4. sub tit. de residen-
tia pag. 238. Concil. Brachaten. IV. a. 12. c. 11.
Anton. Pagan. Barthol. Caranza, & Hieron. Gig. in
sua tract. de residentia, Alphons. Alvarez Guetero
in speculo iuris Pontific. cap. 9. Salzed. ad Bernard. in
pract. c. 5. l. 1. c. Franc. Leon. in thesaur. fori eccl.
par. 1. c. 2. n. 4. cum seqq. Marc. Anton. Gennens. in
man. Pastorum. p. 1. Azot. in off. moral. p. 2. lib. 7. c. 4.
Cual. commun. contra communes. p. 585. Valer. R.
Reginald. in praxi fori parit. lib. 30. tract. 3. n. 5. 4. cum
seq. Less. de iustit. lib. 2. c. 4. dub. 29. Vgolin. de offi-
cio Episc. c. 4. §. 1. 3. & c. 1. §. 5. 4. & 5. Azot. in ad-
dit. ad recap. legum. Nann. lib. 2. tit. 2. §. 3. lib. 2. §. 2. sub
rub. vtrum Episc. possint se absintere a suis Episcopati-
bus vel debeant in eis residere, & sub rub. an parochi
debeant residere in suis curatiis, Galgani. de iaro pu-
blici lib. 3. tit. 9. Ioan. Valer. de diff. inter vtrumque
forum, verbo Parochia. §. 3. Sanctat. var. res. lib. 1.
a. 2. q. 1. usque ad 16. Ludou. de S. Ioan. de administ.
Sacrament. ari. t. de residentia, Valsq. in opus. mor.
c. 4. §. 2. n. 145. cum seqq. Trollee. in decalog. lib. 4.
c. 1. dub. 8. n. 1. & 2. metipsum de officio, & potest.
Episc. p. 3. alleg. §. 3. & de officio & potest. Parochia. §. 8.
Super refidenda Praetorium, & aliorum curam
animarum habentium, & refidenda debentium ema-
nauit constitutio Pij IV. incip. in suprema, sub dat.
Kal. Decemb. 1564. Et super executione Concilij,
& litterarum eiusdem Pij IV. contra Archiepiscopos,
Praetores, & alias personas ecclesiasticas non
residentes in suis Ecclesiis, emanauit Motus pro-
prios eiusdem, incip. Ad ea proprio, in publ. die 11.
Maij 1565. Circa refidendum in Patriarchalibus,
Primaialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus
Ecclesiis faciendum, etiam per S. R. E. Cardinales,
& de penis contra eos non residentes, & a suis
diocesis quocunque praetextu absentes, emanauit
Constitutio S. D. N. Vrbani VIII. incip. Sancta
Synodus, sub die 7. Decembris 1634.
a Cam. praeprio diuino, &c.] Episcopos, parochos
& alios Rectores, quibus cura incumbit anima-
rum, tenent de iure diuino in suis Ecclesiis residere
per hunc text. resoluuntur. Barthol. à Martyribus
Archiep. Brachaten. in summo Pastorum p. 2. fol. 5. t.
cum seqq. Sot. de iustit. lib. 10. q. 3. ar. 1. c. cum seqq.
Melch. Gallego in tract. de parochia oblig. tempore
posse p. 1. disp. 1. n. 4. 6. cum seqq. Cod. lib. 3. var. c. 13.
n. 9. Nauae. in man. cap. 25. n. 21. Fettes. consil. 32.
nam. & Bernard. & Salzed. in pract. c. 5. 4. n. noniss.
impress. Ioan. Ochon. in repet. cap. 1. de clericis non
residentibus. n. 6. cum 39. Emman. Sà in aphorism. verb.
residentia 1. Cordub. in q. lib. 1. q. 9. Ioan. Bapt. lib.

Conrad. in res. casum consens. q. 317. l. 1. l. 2. l. 3. l. 4. l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. l. 9. l. 10. l. 11. l. 12. l. 13. l. 14. l. 15. l. 16. l. 17. l. 18. l. 19. l. 20. l. 21. l. 22. l. 23. l. 24. l. 25. l. 26. l. 27. l. 28. l. 29. l. 30. l. 31. l. 32. l. 33. l. 34. l. 35. l. 36. l. 37. l. 38. l. 39. l. 40. l. 41. l. 42. l. 43. l. 44. l. 45. l. 46. l. 47. l. 48. l. 49. l. 50. l. 51. l. 52. l. 53. l. 54. l. 55. l. 56. l. 57. l. 58. l. 59. l. 60. l. 61. l. 62. l. 63. l. 64. l. 65. l. 66. l. 67. l. 68. l. 69. l. 70. l. 71. l. 72. l. 73. l. 74. l. 75. l. 76. l. 77. l. 78. l. 79. l. 80. l. 81. l. 82. l. 83. l. 84. l. 85. l. 86. l. 87. l. 88. l. 89. l. 90. l. 91. l. 92. l. 93. l. 94. l. 95. l. 96. l. 97. l. 98. l. 99. l. 100. l. 101. l. 102. l. 103. l. 104. l. 105. l. 106. l. 107. l. 108. l. 109. l. 110. l. 111. l. 112. l. 113. l. 114. l. 115. l. 116. l. 117. l. 118. l. 119. l. 120. l. 121. l. 122. l. 123. l. 124. l. 125. l. 126. l. 127. l. 128. l. 129. l. 130. l. 131. l. 132. l. 133. l. 134. l. 135. l. 136. l. 137. l. 138. l. 139. l. 140. l. 141. l. 142. l. 143. l. 144. l. 145. l. 146. l. 147. l. 148. l. 149. l. 150. l. 151. l. 152. l. 153. l. 154. l. 155. l. 156. l. 157. l. 158. l. 159. l. 160. l. 161. l. 162. l. 163. l. 164. l. 165. l. 166. l. 167. l. 168. l. 169. l. 170. l. 171. l. 172. l. 173. l. 174. l. 175. l. 176. l. 177. l. 178. l. 179. l. 180. l. 181. l. 182. l. 183. l. 184. l. 185. l. 186. l. 187. l. 188. l. 189. l. 190. l. 191. l. 192. l. 193. l. 194. l. 195. l. 196. l. 197. l. 198. l. 199. l. 200. l. 201. l. 202. l. 203. l. 204. l. 205. l. 206. l. 207. l. 208. l. 209. l. 210. l. 211. l. 212. l. 213. l. 214. l. 215. l. 216. l. 217. l. 218. l. 219. l. 220. l. 221. l. 222. l. 223. l. 224. l. 225. l. 226. l. 227. l. 228. l. 229. l. 230. l. 231. l. 232. l. 233. l. 234. l. 235. l. 236. l. 237. l. 238. l. 239. l. 240. l. 241. l. 242. l. 243. l. 244. l. 245. l. 246. l. 247. l. 248. l. 249. l. 250. l. 251. l. 252. l. 253. l. 254. l. 255. l. 256. l. 257. l. 258. l. 259. l. 260. l. 261. l. 262. l. 263. l. 264. l. 265. l. 266. l. 267. l. 268. l. 269. l. 270. l. 271. l. 272. l. 273. l. 274. l. 275. l. 276. l. 277. l. 278. l. 279. l. 280. l. 281. l. 282. l. 283. l. 284. l. 285. l. 286. l. 287. l. 288. l. 289. l. 290. l. 291. l. 292. l. 293. l. 294. l. 295. l. 296. l. 297. l. 298. l. 299. l. 300. l. 301. l. 302. l. 303. l. 304. l. 305. l. 306. l. 307. l. 308. l. 309. l. 310. l. 311. l. 312. l. 313. l. 314. l. 315. l. 316. l. 317. l. 318. l. 319. l. 320. l. 321. l. 322. l. 323. l. 324. l. 325. l. 326. l. 327. l. 328. l. 329. l. 330. l. 331. l. 332. l. 333. l. 334. l. 335. l. 336. l. 337. l. 338. l. 339. l. 340. l. 341. l. 342. l. 343. l. 344. l. 345. l. 346. l. 347. l. 348. l. 349. l. 350. l. 351. l. 352. l. 353. l. 354. l. 355. l. 356. l. 357. l. 358. l. 359. l. 360. l. 361. l. 362. l. 363. l. 364. l. 365. l. 366. l. 367. l. 368. l. 369. l. 370. l. 371. l. 372. l. 373. l. 374. l. 375. l. 376. l. 377. l. 378. l. 379. l. 380. l. 381. l. 382. l. 383. l. 384. l. 385. l. 386. l. 387. l. 388. l. 389. l. 390. l. 391. l. 392. l. 393. l. 394. l. 395. l. 396. l. 397. l. 398. l. 399. l. 400. l. 401. l. 402. l. 403. l. 404. l. 405. l. 406. l. 407. l. 408. l. 409. l. 410. l. 411. l. 412. l. 413. l. 414. l. 415. l. 416. l. 417. l. 418. l. 419. l. 420. l. 421. l. 422. l. 423. l. 424. l. 425. l. 426. l. 427. l. 428. l. 429. l. 430. l. 431. l. 432. l. 433. l. 434. l. 435. l. 436. l. 437. l. 438. l. 439. l. 440. l. 441. l. 442. l. 443. l. 444. l. 445. l. 446. l. 447. l. 448. l. 449. l. 450. l. 451. l. 452. l. 453. l. 454. l. 455. l. 456. l. 457. l. 458. l. 459. l. 460. l. 461. l. 462. l. 463. l. 464. l. 465. l. 466. l. 467. l. 468. l. 469. l. 470. l. 471. l. 472. l. 473. l. 474. l. 475. l. 476. l. 477. l. 478. l. 479. l. 480. l. 481. l. 482. l. 483. l. 484. l. 485. l. 486. l. 487. l. 488. l. 489. l. 490. l. 491. l. 492. l. 493. l. 494. l. 495. l. 496. l. 497. l. 498. l. 499. l. 500. l. 501. l. 502. l. 503. l. 504. l. 505. l. 506. l. 507. l. 508. l. 509. l. 510. l. 511. l. 512. l. 513. l. 514. l. 515. l. 516. l. 517. l. 518. l. 519. l. 520. l. 521. l. 522. l. 523. l. 524. l. 525. l. 526. l. 527. l. 528. l. 529. l. 530. l. 531. l. 532. l. 533. l. 534. l. 535. l. 536. l. 537. l. 538. l. 539. l. 540. l. 541. l. 542. l. 543. l. 544. l. 545. l. 546. l. 547. l. 548. l. 549. l. 550. l. 551. l. 552. l. 553. l. 554. l. 555. l. 556. l. 557. l. 558. l. 559. l. 560. l. 561. l. 562. l. 563. l. 564. l. 565. l. 566. l. 567. l. 568. l. 569. l. 570. l. 571. l. 572. l. 573. l. 574. l. 575. l. 576. l. 577. l. 578. l. 579. l. 580. l. 581. l. 582. l. 583. l. 584. l. 585. l. 586. l. 587. l. 588. l. 589. l. 590. l. 591. l. 592. l. 593. l. 594. l. 595. l. 596. l. 597. l. 598. l. 599. l. 600. l. 601. l. 602. l. 603. l. 604. l. 605. l. 606. l. 607. l. 608. l. 609. l. 610. l. 611. l. 612. l. 613. l. 614. l. 615. l. 616. l. 617. l. 618. l. 619. l. 620. l. 621. l. 622. l. 623. l. 624. l. 625. l. 626. l. 627. l. 628. l. 629. l. 630. l. 631. l. 632. l. 633. l. 634. l. 635. l. 636. l. 637. l. 638. l. 639. l. 640. l. 641. l. 642. l. 643. l. 644. l. 645. l. 646. l. 647. l. 648. l. 649. l. 650. l. 651. l. 652. l. 653. l. 654. l. 655. l. 656. l. 657. l. 658. l. 659. l. 660. l. 661. l. 662. l. 663. l. 664. l. 665. l. 666. l. 667. l. 668. l. 669. l. 670. l. 671. l. 672. l. 673. l. 674. l. 675. l. 676. l. 677. l. 678. l. 679. l. 680. l. 681. l. 682. l. 683. l. 684. l. 685. l. 686. l. 687. l. 688. l. 689. l. 690. l. 691. l. 692. l. 693. l. 694. l. 695. l. 696. l. 697. l. 698. l. 699. l. 700. l. 701. l. 702. l. 703. l. 704. l. 705. l. 706. l. 707. l. 708. l. 709. l. 710. l. 711. l. 712. l. 713. l. 714. l. 715. l. 716. l. 717. l. 718. l. 719. l. 720. l. 721. l. 722. l. 723. l. 724. l. 725. l. 726. l. 727. l. 728. l. 729. l. 730. l. 731. l. 732. l. 733. l. 734. l. 735. l. 736. l. 737. l. 738. l. 739. l. 740. l. 741. l. 742. l. 743. l. 744. l. 745. l. 746. l. 747. l. 748. l. 749. l. 750. l. 751. l. 752. l. 753. l. 754. l. 755. l. 756. l. 757. l. 758. l. 759. l. 760. l. 761. l. 762. l. 763. l. 764. l. 765. l. 766. l. 767. l. 768. l. 769. l. 770. l. 771. l. 772. l. 773. l. 774. l. 775. l. 776. l. 777. l. 778. l. 779. l. 780. l. 781. l. 782. l. 783. l. 784. l. 785. l. 786. l. 787. l. 788. l. 789. l. 790. l. 791. l. 792. l. 793. l. 794. l. 795. l. 796. l. 797. l. 798. l. 799. l. 800. l. 801. l. 802. l. 803. l. 804. l. 805. l. 806. l. 807. l. 808. l. 809. l. 810. l. 811. l. 812. l. 813. l. 814. l. 815. l. 816. l. 817. l. 818. l. 819. l. 820. l. 821. l. 822. l. 823. l. 824. l. 825. l. 826. l. 827. l. 828. l. 829. l. 830. l. 831. l. 832. l. 833. l. 834. l. 835. l. 836. l. 837. l. 838. l. 839. l. 840. l. 841. l. 842. l. 843. l. 844. l. 845. l. 846. l. 847. l. 848. l. 849. l. 850. l. 851. l. 852. l. 853. l. 854. l. 855. l. 856. l. 857. l. 858. l. 859. l. 860. l. 861. l. 862. l. 863. l. 864. l. 865. l. 866. l. 867. l. 868. l. 869. l. 870. l. 871. l. 872. l. 873. l. 874. l. 875. l. 876. l. 877. l. 878. l. 879. l. 880. l. 881. l. 882. l. 883. l. 884. l. 885. l. 886. l. 887. l. 888. l. 889. l. 890. l. 891. l. 892. l. 893. l. 894. l. 895. l. 896. l. 897. l. 898. l. 899. l. 900. l. 901. l. 902. l. 903. l. 904. l. 905. l. 906. l. 907. l. 908. l. 909. l. 910. l. 911. l. 912. l. 913. l. 914. l. 915. l. 916. l. 917. l. 918. l. 919. l. 920. l. 921. l. 922. l. 923. l. 924. l. 925. l. 926. l. 927. l. 928. l. 929. l. 930. l. 931. l. 932. l. 933. l. 934. l. 935. l. 936. l. 937. l. 938. l. 939. l. 940. l. 941. l. 942. l. 943. l. 944. l. 945. l. 946. l. 947. l. 948. l. 949. l. 950. l. 951. l. 952. l. 953. l. 954. l. 955. l. 956. l. 957. l. 958. l. 959. l. 960. l. 961. l. 962. l. 963. l. 964. l. 965. l. 966. l. 967. l. 968. l. 969. l. 970. l. 971. l. 972. l. 973. l. 974. l. 975. l. 976. l. 977. l. 978. l. 979. l. 980. l. 981. l. 982. l. 983. l. 984. l. 985. l. 986. l. 987. l. 988. l. 989. l. 990. l. 991. l. 992. l. 993. l. 994. l. 995. l. 996. l. 997. l. 998. l. 999. l. 1000. l. 1001. l. 1002. l. 1003. l. 1004. l. 1005. l. 1006. l. 1007. l. 1008. l. 1009. l. 1010. l. 1011. l. 1012. l. 1013. l. 1014. l. 1015. l. 1016. l. 1017. l. 1018. l. 1019. l. 1020. l. 1021. l. 1022. l. 1023. l. 1024. l. 1025. l. 1026. l. 1027. l. 1028. l. 1029. l. 1030. l. 1031. l. 1032. l. 1033. l. 1034. l. 1035. l. 1036. l. 1037. l. 1038. l. 1039. l. 1040. l. 1041. l. 1042. l. 1043. l. 1044. l. 1045. l. 1046. l. 1047. l. 1048. l. 1049. l. 1050. l. 1051. l. 1052. l. 1053. l. 1054. l. 1055. l. 1056. l. 1057. l. 1058. l. 1059. l. 1060. l. 1061. l. 1062. l. 1063. l. 1064. l. 1065. l. 1066. l. 1067. l. 1068. l. 1069. l. 1070. l. 1071. l. 1072. l. 1073. l. 1074. l. 1075. l. 1076. l. 1077. l. 1078. l. 1079. l. 1080. l. 1081. l. 1082. l. 1083. l. 1084. l. 1085. l. 1086. l. 1087. l. 1088. l. 1089. l. 1090. l. 1091. l. 1092. l. 1093. l. 1094. l. 1095. l. 1096. l. 1097. l. 1098. l. 1099. l. 1100. l. 1101. l. 1102. l. 1103. l. 1104. l. 1105. l. 1106. l. 1107. l. 1108. l. 1109. l. 1110. l. 1111. l. 1112. l. 1113. l. 1114. l. 1115. l. 1116. l. 1117. l. 1118. l. 1119. l. 1120. l. 1121. l. 1122. l. 1123. l. 1124. l. 1125. l. 1126. l. 1127. l. 1128. l. 1129. l. 1130. l. 1131. l. 1132. l. 1133. l. 1134. l. 1135. l. 1136. l. 1137. l. 1138. l. 1139. l. 1140. l. 1141. l. 1142. l. 1143. l. 1144. l. 1145. l. 1146. l. 1147. l. 1148. l. 1149. l. 1150. l. 1151. l. 1152. l. 1153. l. 1154. l. 1155. l. 1156. l. 1157. l. 1158. l. 1159. l. 1160. l. 1161. l. 1162. l. 1163. l. 1164. l. 1165. l. 1166. l. 1167. l. 1168. l. 1169. l. 1170. l. 1171. l. 1172. l. 1173. l. 1174. l. 1175. l. 1176. l. 1177. l. 1178. l. 1179. l. 1180. l. 1181. l. 1182. l. 1183. l. 1184. l. 1185. l. 1186. l. 1187. l. 1188. l. 1189. l. 1190. l. 1191. l. 1192. l. 1193. l. 1194. l. 1195. l. 1196. l. 1197. l. 1198. l. 1199. l. 1200. l. 1201. l. 1202. l. 1203. l. 1204. l. 1205. l. 1206. l. 1207. l. 1208. l. 1209. l. 1210. l. 1211. l. 1212. l. 1213. l. 1214. l. 1215. l. 1216. l. 1217. l. 1218. l. 1219. l. 1220. l. 1221. l. 1222. l. 1223. l. 1224. l. 1225. l. 1226. l. 1227. l. 1228. l. 1229. l. 1230. l. 1231. l. 1232. l. 1233. l. 1234. l. 1235. l. 1236. l. 1237. l. 1238. l. 1239. l. 1240. l. 1241. l. 1242. l. 1243. l. 1244. l. 1245. l. 1246. l. 1247. l. 1248. l. 1249. l. 1250. l. 1251. l. 1252. l. 1253. l. 1254. l. 1255. l. 1256. l. 1257. l. 1258. l. 1259. l. 1260. l. 1261. l. 1262. l. 1263. l. 1264. l. 1265. l. 1266. l. 1267. l. 1268. l. 1269. l. 1270. l. 1271. l. 1272. l. 1273. l. 1274. l. 1275. l. 1276. l. 1277. l. 1278. l. 1279. l. 1280. l. 1281. l. 1282. l. 1283. l. 1284. l. 1285. l. 1286. l. 1287. l. 1288. l. 1289. l. 1290. l. 1291. l. 1292. l. 1293. l. 1294. l. 1295. l. 1296. l. 1297. l. 1298. l. 1299. l. 1300. l. 1301. l. 1302. l. 1303. l. 1304. l. 1305. l. 1306. l. 1307. l. 1308. l. 1309. l. 1310. l. 1311. l. 1312. l. 1313. l. 1314. l. 1315. l. 1316. l. 1317. l. 1318. l. 1319. l. 1320. l. 1321. l. 1322. l. 1323. l. 1324. l. 1325. l. 1326. l. 1327. l. 1328. l. 1329. l. 1330. l. 1331. l. 1332. l. 1333. l. 1334. l. 1335. l. 1336. l. 1337. l. 1338. l. 1339. l. 1340. l. 1341. l. 1342. l. 1343. l. 1344. l. 1345. l. 1346. l. 1347. l. 1348. l. 1349. l. 1350. l. 1351. l. 1352. l. 1353. l. 1354. l. 1355. l. 1356. l. 1357. l. 1358. l. 1359. l. 1360. l. 1361. l. 1362. l. 1363. l. 1364. l. 1365. l. 1366. l. 1367. l. 1368. l. 1369. l. 1370. l. 1371. l. 1372. l. 1373. l. 1374. l. 1375. l. 1376. l. 1377. l. 1378. l. 1379. l. 1380. l. 1381. l. 1382. l. 1383. l. 1384. l. 1385. l. 1386. l. 1387. l. 1388. l. 1389. l. 1390. l. 1391. l. 1392. l. 1393. l. 1394. l. 1395. l. 1396. l. 1397. l. 1398. l. 1399. l. 1400. l. 1401. l. 1402. l. 1403. l. 1404. l. 1405. l. 1406. l. 1407. l. 1408. l. 1409. l. 1410. l. 1411. l. 1412. l. 1413. l. 1414. l. 1415. l. 1416. l. 1417. l. 1418. l. 1419. l. 1420. l. 1421. l. 1422. l. 1423. l. 1424. l. 1425. l. 1426. l. 1427. l. 1428. l. 1429. l. 1430. l. 1431. l.

Mald. in sum. verb. Parochus. n. 18. Possuin. de offic. Curati c. 1. n. 4. Fraxin. de oblig. sacerdot. fol. 3. primum. 2. §. 2. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 10. 1. Guant. in comment. ad rub. Missali p. 3. tit. 1. n. 27. Machin. de sacram. Ordinis tr. 3. p. 1. c. 10. n. 2. & c. 17. §. 1. absolūtē existimantes non vident obligandos parochos ad applicationem sacramenti pro populo singulis diebus festis, ex illa ratione, quia obligatio ad celebrandum, & obligatio ad applicandum sunt diuersa.

Qua emoria nequaquam ab his praestari, &c. [Vide de Capatam encl. discursus de la obligation de les Pralades p. 1. conclus. 6. n. 6. an fin.]

5. & Eiusmodi S. R. E. Cardinales sive. [Cardinales, qui sunt Episcopi, non excusantur a residentia corpore quod sunt Cardinales, & assistunt summus Pont. tenent Tuzian. in tr. de resident. pag. 45. l. 1. art. 2. 2. q. 1. §. 1. art. 5. Sor. lib. 10. de instr. q. 3. puncto 5. vers. pass. hoc virique, & in quadam quaest. quam fecit de pluralitate benefic. Valent. tom. 3. disp. 10. q. 3. puncto 5. col. 3. vers. sed quare aliqui, Etman. Si verb. residentia num. 1. Azor. in trit. moral. p. 2. lib. 7. c. 4. q. 7. & cap. 6. q. 1. quos refert Sanctael. var. resolut. q. 2. Capata in el. discursus de la obligation de les Pralades p. 1. c. 1. n. 4. an sine Flamin. de resig. lib. 2. q. 10. n. 8. Anst. Geimon. de indultis Card. §. ubi quoad vicerum n. 13.]

6. Eos tamen iustam causam habere quod absint ab Ecclesiis, quia sunt Episcopi, tenent Martin. Laudon. de Cardinal. q. 5. & in alio simili tr. q. 68. Andr. Barbat. de Cardin. q. 11. Villadieg. de origine Cardinal. q. 5. n. 1. & 12. Gonzal. ad regul. 8. Canonell. q. 12. n. 1. 18. quos refert d. alleg. §. 3. n. 13. & Christiana charitas. [Vide Tolet. in instruct. sacerdot. lib. 5. cap. 4. num. 3. Marc. Anton. Genuen. in man. Pastorum cap. 3. n. 3. Molfes. in sum. Theologia moralis trit. lib. 2. cap. 11. n. 29. metipsum d. alleg. §. 2. num. 6. de me citato in illo loco Sanctael. var. resolut. quest. 3. num. 1. intelligentes per Christianam charitatem, id est, proximitatem visitationem, ut si aliqua Ecclesia versaretur in magno periculo haereticis, & Episcopi predicatione posset incuti, vel ob pacem Magnatum componendam, dummodo ex tali absentia ipso Ecclesia non sequatur notabile detrimentum, quia esset contra ordinem charitatis.]

7. [Videtur necessitas.] Vide Tolet. d. cap. 4. num. 4. Bartol. Catianza in trit. de residentia Episc. c. 1. 2. vers. 2. Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 5. §. 4. lit. C. Valent. d. sum. 3. disp. 10. quest. 3. puncto 5. vers. videtur necessitas, Gilet. in margarita c. sum. consuet. verb. residentia, Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. primum §. 4. d. 1. Azor. d. lib. 7. cap. 4. §. 4. Molfes. d. arat. 6. c. 1. n. 10. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. resolut. 6. 45. metipsum d. alleg. §. 3. n. 7. 8. & 9. de me citato Sanctael. d. q. 3. n. 2. intelligentes per vigentem necessitatem, ubi Episcopi residendo graue malum vitae incurreret vel propter morbum, vel propter aliquam persequutionem, vel propter aëris intemperiem, vel ob inimicitias, aut ob Principis & populi furorem declinandum. Sed ex S. Thom. 2. 2. 7. 18. §. 1. colligunt Caiet. Sor. & Miranda, quos refert & sequitur Valg. in ap. de benefic. q. 3. n. 1. d. 1. n. 135. hoc procedere quoniam non immineret detrimentum ouium, non si illud immineret in spiritualibus, ex nulla causa posset absente, quia bonus Pastor animam suam pro ouibus suis ponit, ut habetur Ioan. 10. & refert Molfes. d. c. 1. n. 31.]

8. [Videtur necessitas.] Vide Tolet. d. cap. 4. num. 4. Bartol. Catianza in trit. de residentia Episc. c. 1. 2. vers. 2. Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 5. §. 4. lit. C. Valent. d. sum. 3. disp. 10. quest. 3. puncto 5. vers. videtur necessitas, Gilet. in margarita c. sum. consuet. verb. residentia, Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. primum §. 4. d. 1. Azor. d. lib. 7. cap. 4. §. 4. Molfes. d. arat. 6. c. 1. n. 10. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. resolut. 6. 45. metipsum d. alleg. §. 3. n. 7. 8. & 9. de me citato Sanctael. d. q. 3. n. 2. intelligentes per vigentem necessitatem, ubi Episcopi residendo graue malum vitae incurreret vel propter morbum, vel propter aliquam persequutionem, vel propter aëris intemperiem, vel ob inimicitias, aut ob Principis & populi furorem declinandum. Sed ex S. Thom. 2. 2. 7. 18. §. 1. colligunt Caiet. Sor. & Miranda, quos refert & sequitur Valg. in ap. de benefic. q. 3. n. 1. d. 1. n. 135. hoc procedere quoniam non immineret detrimentum ouium, non si illud immineret in spiritualibus, ex nulla causa posset absente, quia bonus Pastor animam suam pro ouibus suis ponit, ut habetur Ioan. 10. & refert Molfes. d. c. 1. n. 31.]

9. [Videtur necessitas.] Vide Valent. d. p. 1. c. 5. vers. debita obedientia, Tolet. d. c. 4. n. 7. Salzed. d. Barbol. Collect. in Concil. Trid.

cap. 5. 4. vers. termino cessu, Azor. d. c. 4. quas. 4. vers. ad terminum. Sanctael. d. q. 3. n. 3. metipsum d. alleg. §. 3. n. 10. cum segg. intelligentes per debitam obedientiam intelligi quodam Papa propter aliquod negotium ad se vocat Episcopum.

Obseruat tamen Azor. d. c. 4. q. 7. quod si Cardinalis esset Antistes aliusque Ecclesiae, & summus Pont. vellet vi eius consilio, sapientia, & industria, secum illum retinendo, excusaretur Cardinalis ipse Antistes tum ratione obedientiae, tum etiam, quia id diceretur resutare in commune bonum totius Ecclesiae, sed in hoc summam prudentiam esse necessarium ad sciendum an possit dari talis excusatio, obseruat Valg. d. d. 1. n. 14. 1. & Molfes. d. c. 1. n. 34.

[Videtur necessitas.] [Vide Tolet. d. c. 4. n. 3. vers. quartum, Salzed. d. c. 4. q. 4. vers. quartum, Marc. Anton. Genuen. d. c. 3. n. 3. Valg. d. d. 1. n. 13. 8. Molfes. d. trit. lib. 6. cap. 11. num. 6. Sanctael. d. quest. 1. num. 3. metipsum d. alleg. §. 3. num. 14. intelligentes per euidenciam Ecclesiae visitationem, quando nimirum absint Episcopi ob defendenda iura suae Ecclesiae, vel si fuerint vocati ad celebrandum Concilium generale. Et addidi d. alleg. §. 3. n. 16. quod Episcopus euidenciam Pont. exigente veritate potest esse Legatus, sine Oratore aliusque Principis secularis, nec citato Alzed. d. p. 1. c. 6. num. 36.]

[Videtur necessitas.] [Vide Tolet. d. c. 4. n. 3. vers. quartum, Salzed. d. c. 4. q. 4. vers. quartum, Marc. Anton. Genuen. d. c. 3. n. 3. Valg. d. d. 1. n. 13. 8. Molfes. d. trit. lib. 6. cap. 11. num. 6. Sanctael. d. quest. 1. num. 3. metipsum d. alleg. §. 3. num. 14. intelligentes per euidenciam Ecclesiae visitationem, quando nimirum absint Episcopi ob defendenda iura suae Ecclesiae, vel si fuerint vocati ad celebrandum Concilium generale. Et addidi d. alleg. §. 3. n. 16. quod Episcopus euidenciam Pont. exigente veritate potest esse Legatus, sine Oratore aliusque Principis secularis, nec citato Alzed. d. p. 1. c. 6. num. 36.]

[Videtur necessitas.] [Vide Tolet. d. c. 4. n. 3. vers. quartum, Salzed. d. c. 4. q. 4. vers. quartum, Marc. Anton. Genuen. d. c. 3. n. 3. Valg. d. d. 1. n. 13. 8. Molfes. d. trit. lib. 6. cap. 11. num. 6. Sanctael. d. quest. 1. num. 3. metipsum d. alleg. §. 3. num. 14. intelligentes per euidenciam Ecclesiae visitationem, quando nimirum absint Episcopi ob defendenda iura suae Ecclesiae, vel si fuerint vocati ad celebrandum Concilium generale. Et addidi d. alleg. §. 3. n. 16. quod Episcopus euidenciam Pont. exigente veritate potest esse Legatus, sine Oratore aliusque Principis secularis, nec citato Alzed. d. p. 1. c. 6. num. 36.]

[Videtur necessitas.] [Vide Tolet. d. c. 4. n. 3. vers. quartum, Salzed. d. c. 4. q. 4. vers. quartum, Marc. Anton. Genuen. d. c. 3. n. 3. Valg. d. d. 1. n. 13. 8. Molfes. d. trit. lib. 6. cap. 11. num. 6. Sanctael. d. quest. 1. num. 3. metipsum d. alleg. §. 3. num. 14. intelligentes per euidenciam Ecclesiae visitationem, quando nimirum absint Episcopi ob defendenda iura suae Ecclesiae, vel si fuerint vocati ad celebrandum Concilium generale. Et addidi d. alleg. §. 3. n. 16. quod Episcopus euidenciam Pont. exigente veritate potest esse Legatus, sine Oratore aliusque Principis secularis, nec citato Alzed. d. p. 1. c. 6. num. 36.]

[Videtur necessitas.] [Vide Tolet. d. c. 4. n. 3. vers. quartum, Salzed. d. c. 4. q. 4. vers. quartum, Marc. Anton. Genuen. d. c. 3. n. 3. Valg. d. d. 1. n. 13. 8. Molfes. d. trit. lib. 6. cap. 11. num. 6. Sanctael. d. quest. 1. num. 3. metipsum d. alleg. §. 3. num. 14. intelligentes per euidenciam Ecclesiae visitationem, quando nimirum absint Episcopi ob defendenda iura suae Ecclesiae, vel si fuerint vocati ad celebrandum Concilium generale. Et addidi d. alleg. §. 3. n. 16. quod Episcopus euidenciam Pont. exigente veritate potest esse Legatus, sine Oratore aliusque Principis secularis, nec citato Alzed. d. p. 1. c. 6. num. 36.]

15. *Nulla postea debere duos, aut ad summum tres menses, &c.*] Episcopus possit a suis Ecclesiis abesse ad summum singulis annis per tres menses, siue contione, siue interrumpit sine alia superioris approbatione, nec tunc amittere fructus, dummodo tamen ex causa rationabili, non tamen in Adventu, Quadragesima, Nativitate Domini, Resurrectione, Pentecostes, & festo Corporis Christi, colligunt ex hoc text. Valent. *rem. 3. disp. 10. quæst. 3. puncto 5. vers. secundum eorum est.* Lell. *d. lib. 2. c. 34. dub. 29. n. 153.* Sanctarelli. *d. q. 4. n. 5.* Ego ipse *d. alleg. 5. 3. n. 8.* Alzed. *d. p. 1. c. 6. n. 12.*
16. Hoc ipsum absentem concedi Episcopis causa aorum relaxandi, dicit Azor. *d. p. 2. lib. 7. c. 4. quæst. 1. quem refert.* Sanctarelli. *d. n. 5. in fine.*
17. *Et eum pro rata temporis, &c.*] Episcopos, & alios beneficiorum habentes beneficia curata, si absque legitima causa a suis Ecclesiis absint, tamen pro rata temporis, quos absint, fructus restituere, resoluunt Valent. *rem. 3. disp. 10. quæst. 3. puncto 5. vers. quæritur certum est.* Lell. *de consuet. lib. 2. c. 34. dub. 29. n. 157.* Nicol. *Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. n. 26.* Sanctarelli. *d. q. 4. n. 1.* Ego ipse *d. alleg. 5. 3. n. 9.* Alzed. *d. p. 1. c. 6. n. 11.*
18. *Alid etiam declarationem non sequitur.* Episcopos & alios habentes curam animarum teneant restituere fructus ante illam sententiam si non restituant, tenentur. Drieding. *de libertate Christiana lib. 2. c. 4.* Coo. *lib. 3. cap. 1. 3. Valent. d. q. 3. puncto 5. vers. præterea hinc etiam.* Tolet. *d. 1. c. 4. cap. 1. n. 1.* Azor. *d. p. 1. lib. 7. cap. 6. quæst. 1. Possunt. d. 1. n. 32. vers. 3.* Vgolin. *d. 1. c. 15. q. 4. n. 2.* Sanctarelli. *d. q. 4. n. 4.* ubi n. 5. adducit ante Concil. Trid. consilios potare tales beneficiarios non fuisse obligatos restituere fructus in absentia antea iudicis sententiarum. Ego ipse *d. 1. c. 15. q. 4. n. 2.* Parochi cap. 8. n. 69.
19. Non licet Episcopo a sua Ecclesia abesse, nisi ob aliquam causam, ex conueneritis in hoc. & refert decimum Armendar. *in addit. ad recopilat. legum Navarra. l. 2. tit. 23. d. 2. 3. sub tit. vtrum Episcopi possint se absentem a suis Ecclesiis. n. 4.*
20. Episcopum residentem in sua diocesi liberum esse a residentia suorum Dignitatum, & beneficiorum simplicium, quæ obtinet in alia diocesi, nec aliud admittere nisi quotidianas distributiones, & alias, si quæ sint, quæ absentes iuxta de causa non percipiunt, resolutum attestatur Armendar. *loco præmisi citato. n. 3. & 7.*
21. *De fabrica Ecclesiarum, aut pauperibus, &c.*] Rehibitionem fructuum ob non residentiam amissionem per hunc text. faciendum esse fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus, nec obtineri posse compositionem, resoluunt Nauar. *man. 25. n. 121. & conf. 30. de celebr. Miss. n. 4.* Henric. *in summa lib. 7. c. 36. 3.* F. Emmen. *in explis. Bullæ compositionis. n. 18.* Garc. *d. c. 2. n. 30.* Sanctarelli. *d. q. 4. n. 2.*
22. *Eadem omnino etiam quoad culpam, amissionem fructuum, &c.*] Parochos si a suis Ecclesiis absque legitima causa ab Episcopo cognita, & approbata in scriptis, absint ultra bimestre tempus, peccare mortaliter, & fructus pro rata temporis amittere, ex hoc text. colligunt Flamini. *Parisi. de resign. benef. lib. 2. c. 10. n. 3.* F. Sinc. Leo. *in thesauro fori Eccles. p. 2. n. 2. n. 5.* Lell. *de iustis. lib. 2. c. 34. dub. 29. n. 159.* Vgolin. *de officio Episcopi c. 15. q. 4. n. 2. & 5. n. 2. an sine Episcopo. d. alleg. 5. 3. n. 9. me citat Sanctarelli. d. q. 4. n. 10.*
23. Fructus non residentium amittuntur dumtaxat pro rata illius temporis, quo quis abest sine licentia, nec potest componi restitutio debita licentia male perceptorum cum obtineantibus Bullam Gra-
- ciat, vel vigore aliorum privilegiorum, & facultatum obtentorum per Concil. ut refert decimum *d. p. 3. c. 1. n. 16.*
24. Fructus non residentium, de quibus in hoc decreto, debet Episcopos ordinarios applicare fabricæ Ecclesiæ parochialis, etiam si non indigeat, nec pauperes intra limites reperiantur, quæ potest tamen in dies indigere quoad ornamenta, resolutum attestatur Garc. *d. p. 3. cap. 2. n. 31.*
25. *Et alii quibuscunque, qui beneficium aliquod, &c.*] Quod de parochis dictum est, idem quoque dicendum de aliis, qui habent beneficia curata, attestant Valent. *d. rem. 3. disp. 10. q. 3. puncto 5. vers. præcepit etiam.* Lell. *de iustis. lib. 2. c. 34. dub. 29. n. 160.* Sanctarelli. *d. q. 4. n. 17.* & sic in his requiritur residentia.
26. Primo in obtinente Parochialem, quamvis teneat, Rebuffi. *in tract. nominat. q. 9. n. 27.* Valer. Reginald. *in praxi fori parisi. lib. 3. n. 294. vers. si obtineat.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. 5. n. 70. me citat in illo loco.* Sanctarelli. *var. resolut. q. 4. n. 45.*
27. Secundo in possidente Parochialem, in qua remanserunt tantum tres, vel quatuor incolæ Nicol. *Garc. de benefic. p. 3. c. 2. n. 179.* Armendar. *in addit. ad recopilat. legum Navarra. lib. 2. tit. 23. d. 2. 3. sub tit. si ad parochos debeant residere in suis curatis. n. 142.* nisi parochialis Ecclesia in totum parochianos habere desit, & Anton. Ricciol. *de iure personarum, lib. 1. cap. 14.*
28. Tertio in Rectore, qui habet vicarium perpetuum in eius parochia sine rectoria, potest enim, & debet compelli a personaliter residendum, nisi tota cura animarum tractata fuerit legitime in solo vicario perpetuum, refert decimum Nicol. *Garc. d. p. 3. c. 2. n. 175.*
29. Quarto in obtinente Ecclesiam baptismalem, cui incumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi, & existentes sub cura Archipresbyteri, quia ad minus tanquam coadiutor Ecclesiæ parochialis rector ad residentiam, ita refert decimum Armendar. *d. loco n. 178.* quem citat de officio. & potest. *Parochi cap. 8. n. 77.*
30. Quinto in obtinente Ecclesiam parochialem per provisionem Sedis Apostolicæ, & habente liberum coram exercitum, & omnium beneficiorum, fructuum, & proventuum ad dictam Ecclesiam parochialem pertinentium possessionem, licet in lumine ad eptæ possessionis prædictæ mora his fuerit per aliquem in petitorio, ut resoluat Aloy. Ricci. *in praxi rerum fore eccles. resolut. 393. n. 5.* quem refert *d. c. 8. n. 8.*
31. Sexto in Archipresbytero Tyrassonem, quia tenetur ad residentiam, cum nihil quoad illam fuerit innovatum per bullam Sixti IV. etionis de vicaria in dignitate, ita Sel. *in selectis. c. 1. cap. 3. n. 8.* ubi attestatur decimum in Tyrassonem. *4. Aluig. 1619.*
32. Septimo in Capellano coadiutore Rectoris parochialis instituto auctoritate Apostolica, quia tenetur ad personale residentiam sicut Rector ipse, ita refertur decimum Gonzalad. *ref. 8. Cancel. 2. lib. 5. q. 9. n. 17.* Campao. *in diuersis. Can. rub. 7. c. 6. n. 104.* Armendar. *d. loco n. 127. vers. an capellani, & n. 157.* Galet. *de vrb. residentia. 1. Prefec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 27.* Vgolin. *de officio Episcop. c. 15. q. 4. n. 2. vers. postremo.* Aloy. Ricci. *in praxi rerum fore eccles. resolut. 393. ampl. 5.* Monet. *de opt. canon. c. 4. quæst. 8. n. 157.* Ego ipse *d. alleg. 5. 3. n. 78. me citat Sanctarelli. d. q. 4. n. 27.*
33. Octavo in coadiutore etiam perpetuo qui residere tenetur sicut verus curatus, quamvis in aliis beneficiis seruetur in Cathedralibus, ita refert decimum

decisum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 167. Armend. d. lo-
cop. 171.

34. Nodū in inquisitore. parochio, quem propter
officiū a residentia parochialis non exculari, re-
solvunt Gonzal. d. gloss. 6. n. 26. & gloss. 4. n. 164.
Aloyl. Ricc. d. resol. 19. n. 3. Conall. commun. con-
tra. commun. 9. § 8. n. 1. Ego ipse d. alleg. 5. § 3. n. 156.
& in claro San. Atell. n. 7. resol. 9. § 1. n. 4. contra
Spin. & Cened. pro me citatos.

35. Decimū in subcollectore Apost. parochio, hunc
enim oon exculari a residentia parochialis ex de-
cisione Congregat. tenens Gonzal. d. gloss. 6. n. 266.
Garc. d. p. 3. cap. 2. n. 4. in 3. declar. Vgol. d. c. 15. § 8.
n. 3. & decimo. Armend. d. loco n. 168. Aloyl. Ricc. d.
resol. 39. n. 4.

36. Undecimū in habente beneficium curam iustif-
icationalem habens, hunc enim teneri residere, &
Sacris Inquisiti, refert decisum Armendat. d. loco
num. 173.

37. Duodecimū in Prapōsito iurisdictionalem tantum
curam habente, hunc enim comprehendit in
Bulla Pij V. de residentia parochiarum, que incipit.
Copientes, refertur decisum Garc. d. c. 2. n. 179. &
in declar. & Armendat. d. loco num. 180.

38. Decimotertio in Commendatario curam ani-
marum iurisdictionalem habente, per omnia & oim
equatū sunt hodie commendatū titulus, ita refert
decisum Garc. d. p. 3. cap. 2. n. 166.

39. Decimoquarto in habente duas Parochiales
vitas per aliquod inuicem quē principaliter, &
non vnam alteri accessionem iam aique pares, itat
vna non sit dignior, & principalior altera, hunc
enim posse in qua maliorē residere, & tūc resolu-
turum Garc. d. c. 2. n. 179. in 16. declar. Armendat. d.
loco n. 144.

40. Decimoquinto in habente parochialem Eccle-
siam cum Canoniciatū, quia adhuc in Parochiali
residere debet, iuxta Bullam Pij V. que incipit. Cu-
pientes, & percipere fructus præbendæ, & solum
eius distributiones, quotidianas perdit, ut refert
decisum Armend. d. loco n. 135. subdens quod si Ca-
nonicatus est in eodem loco, ut Parochialis est,
poterit utriusque fructus, & quotidianas distribu-
tiones percipere, & citat Garc. d. p. 3. cap. 2. n. 179. in 7.
declar. Unde residentiam in Parochiali, que non
longē abest a Collegiata, in qua Canoniciatū ob-
tinet, diebus festiualibus ad Ecclesiam collegiatam
accedere, & in ea diuini sacrificii posse, dommodo
omnibus diebus, & horis suis, & congruis Pa-
rochiali inferuiat, & nihil propterea relinquat ex debi-
to seruitio ipsius Parochialis, decisum ceterum
Garc. d. n. 179. in 8. declar. & Arm. d. loco n. 136.

41. Decimosextū in obtinente Canoniciatū, cui
sit vna Parochialis ad vitam obtinentis tantum,
hunc enim teneri in Parochiali residere asserunt
resolutorum Garc. d. n. 179. in 13. declar. Armend. d.
loco n. 137.

42. Parochus Ecclesie in qua fuit constitutus Ca-
pellaus, cui ex iustificatione capellanie imposita
fuit tota animarum cura, seu perpetua vicaria quo-
ad Capellanus vixit, non tenetur in ea residere,
refert decisum Garc. d. c. 2. n. 176.

43. Parochialem obtinens, in qua vicarium perpetu-
um legitime instituit obtinui, eo vivente resi-
dere non tenetur, ut refert decisum Armend. d. lo-
co n. 193. Unde si deputatus fuerit vicarius a moui-
bilis, cum ille arguit curam esse penes deputan-
tem, hunc ideo teneri ad residentiam refertur de-
cisum Garc. d. c. 2. n. 179. in 11. declar. Armendat.
d. loco n. 141. Ego ipse in consil. ad c. vlt. de offic. vi-
car. num. 1.

Monasterium, seu Abbatiam, que cura, & con-
uentu caret, obtinens non tenetur residere, ut per
Nicol. Garc. d. n. 179. in 9. declar. Armend. d. loco
n. 135. quod refert de off. vi. & proff. paroch. c. 8.
num. 6.

Parochum debere residere in domo ipsius Pa-
rochialis, quatenus eam habet, aliā in aliā, que sit
intra limites parochie, aut saltem ita vicina pa-
rochiali Ecclesie, ut inde commodē possit per se ip-
sum erinistriare, habitarē, & ceterum, refertur decisum
Garc. d. c. 2. n. 179. in 11. declar. Armendat. d. loco
n. 149. & 230. Aloyl. Ricc. in dispensaria Archiep.
Neapol. p. 4. decis. 41. Ego ipse d. alleg. 5. § 3. n. 156.
in claro San. Atell. n. 7. resol. 9. § 4. n. 49. Si enim non
habet ibi domum propriam, aliquem conducere
debet pariter resolutum asserit Nicol. Garc. d. loco
num. 179. in declar. 21. Scilicet sileti. Canon. c. 3. n. 8.
vbi testatur sic fuisse decisum in San. Atell. 13. No-
vembri 1617. dum ibi fuit dictum, parochum non
exculari quin intra parochiam residere debeat,
quāuis non addit commodū domus parochialis,
& sit magna ætas incemperies, & cetera, capella-
nium in parochia, & ipse addidit singulis diebus
festis, & fuit ordinatum quod intra mensem con-
duceret domum in parochia, & intra sex menses
domus parochialis acceptet. Quare minus exple-
retur Parochus a residentia si pretextu docendi

Grammaticam loci iure perdo milliaris dilan-
teret iuxta parochialis, abesse diebus festiualibus, quā-
uis singulis festis ad eam accederet, ut refertur
decisum Garc. d. p. 3. cap. 2. n. 179. in 19. declar. Armend.
d. loco n. 147. San. Atell. n. 7. § 3. n. 53. Ego ipse d. allegat.
5. § 3. n. 156. vbi n. 26. id amplius, etiam si oon ioue-
retur alius ad onus ad legendum.

Parochialis Ecclesia licet sit in loco vbi minor
pars parochianorum in habitat, & maior pars habi-
tat longē in oppidis, nihilominus parochum habi-
tate teneri prope Ecclesiam id ciuitate, succurren-
do illi, qui longē habitant secundum loci anti-
quam consuetudinem, per c. 4. § 1. n. 1. refertur de-
cisum Garc. d. n. 179. in 20. declar. Armendat. d. loco
n. 148. San. Atell. d. § 4. n. 46.

Parochum tenari residere, personali, & non
alio modo satisfactū moueri fuit, etiam si populo
per alium quē bene, & fortē melius feruiat, ut lo-
quitur Possuin. de offic. Curat. c. 1. n. 8. quem re-
ferto de offic. & proff. Paroch. c. 8. n. 40.

Parochi cogendi sunt ad subeunda per se ipsos,
& non per substitutos, ex num. ad quē tenentur:
tolerandi autem, ut per substitutos, suppleant in
illis tantum casibus expressis verbis canonum, &
decretorum Concilij, quibus permittum est eis, ut
per vicarios coadiutores, possint officio suo fungi,
ita refert decisum Garc. in addit. ad iur. 11. de
benef. p. 3. c. 2. n. 33.

Residentiam continentem, & talem fuit copiam
facere debet parochus, ut indigentes non careant
necessariis opo, sed non ardeat ut debeat manere
quali in compedibus, nisi habeat infirmos graues,
ita Possuin. d. cap. 1. num. 6. quem referto d. cap. 8.
num. 42. & 43. vbi num. 44. dico quod si Parochus
rationabiliter iudicauerit, puta quia nullus infir-
matur, potest abesse per aliquas horas, etiam si nul-
lum substituat, & abesse verō tota die, quando nul-
lus infirmatur, tūc in anno nec laudo, nec vitio-
perio; abesse autem per dies, aut tres dies, nullo
infirmante, & nulla alia causa iustificante, habet
valde de rationabili esse mortale, propter multa
quæ possunt eo tempore conuenire, maxime in villis
vbi non est alius Sacerdos ad parochos in ciuitatibus
verō, vel in oppidis vbi sunt alij Sacerdotes, erit

maius minusve peccatum ratione periculi, & damni eventuri, cui tamen facilius quàm in illis potest obviari.

50. Episcopus posse prohibere parochis sub pena pecuniaria, quæ tamen dimidium non excedat, ne ultra biennium à sua Ecclesia abfine, non tamen id prohibere possit sub pena excommunicationis lata sententia, decusum referunt *Garc. d. cap. 1. num. 13. declar. 2. & Armeniar. d. loco num. 15. 6. led. sub pena pecuniaria esse permillum, ait Sel. d. 23. 1. 16. utrum sit fuisse decusum in Terracina 11. Februarij 1628. & in Altopoliana 26. Decembris eiusdem anni.*

51. Valere constitutionem Episcopi ne parochi possint abesse ultra duos dies sine licentia, refert decusum *Garc. d. cap. 1. n. 13. in 1. declar. Armeniar. d. loco p. 155.*

52. *7. Causa primæ, &c.* Parochos iustam causam non resistendi minime habere, quævis in servitio Episcopi, aut Ecclesiæ Cathedralis permanent, ut nempe sint Vicarii, Vicariatos, Secretarii, Fisciales, &c. resoluunt *Emman. Sa. ver. Residencia n. 1. Gonzal. d. gloss. 6. n. 15. 8. Aloyf. Ricc. in praxi verum fori eccl. d. decis. 392. 167. edit. Altopol. 393. in 3. edit. Piacet. in praxi Episcop. p. 1. cap. 3. n. 27. Nicol. Garc. d. cap. 1. n. 2. Armeniar. d. loco num. 166. 167. & 17. Possuin. d. n. 1. num. 12. Ioan. Valenz. de dispensat. inter vicum quæ serm. verb. parochus, d. 1. p. 5. Bonacin. var. res. d. 1. p. 5. de onere, & oblig. benef. p. 1. n. 14. Alzed. in praxi Episcop. p. 1. d. 5. num. 128. Ego 17. fe. d. alleg. 1. n. 8. me citato Sancti mel. mer. res. d. 1. n. 49. Sel. d. 3. n. 1. ubi attestatur fori d. 12. Aloyf. 1639. fuisse decusum parochum habentem curam animarum non posse esse vicarium Episcopi, vel Capituli. Sæd vacante, nisi Ecclesiæ Cathedralis Parochus sit, quia tunc bene possit vicarius officio fung. resoluunt *Aloyf. Ricc. in decis. curi Archiep. Neapol. p. 4. decis. 513.**

54. Nec iustam causam non resistendi habere Parochos Inquisitionis, vel Subcollektionis officium exercentes, resoluunt citati *supra in vers. hanc, & decimo.*

55. Nec etiam iustam causam non resistendi habere obtinentes Ecclesias parochiales si velint studere, nec sic absentes posse percipere fructus, aut vilius ad hoc Episcopum licentiam concedere referunt decusum *Aloyf. Ricc. d. res. 393. in fine, & res. 310. n. 1. Prosop. de Augustino in addit. ad Quarant. verb. residencia, vers. item lunita, Gonz. d. gloss. 6. n. 23. 1. Garc. d. 2. n. 80. & 81. in addit. Ego ipse d. alleg. 1. n. 37. me citato Sancti mel. d. q. 3. n. 25. & Alzed. in praxi Episcop. p. 1. d. 9. n. 37.*

56. Nec propter interemptionem æris Parochum inde oriturum excusari à residencia, ut alibi posset habitare, etiam relicto vicario approbato, resoluunt *Vgolio. de offic. Episcop. p. 1. 5. 3. n. 6. sexto, Zeol. in praxi Episcop. p. 1. verb. residencia, 5. 7. Armeniar. d. loco n. 1. 2. inter ceteros quod si Rex totius iohannis esset, & in loco Parochialis curari non possit defectu Medietatem medicinarum, tunc posset ab Ordinario dari ex dilatione trium, aut quatuor mensium, ut in locis vicinioribus manere recuperanda sanitatis causa, interea ab ipso Ordinario in Parochiali idoneo vicario cum congrua portione ex redditibus Parochialis constituto, & ideo Arm. d. loco n. 18. asserit decusum cum Ordinario consensu interemptionem æris excusare à residencia.*

57. Nec propter inimicitiam capitales videtur excusandus parochus à residencia, quævis olim Episcopi dispensare solent ut ipse parochus, cuius inimicitia absque sua culpa, & post obtentam Pa-

rochialem exorta fuerant, per annum in alio viciniori, & tutiori loco manere possit, & crescentibus inimicitias daretur alius annus, dimmodo semper in Parochiali ex pensis parochi manere idoneus vicarius, vellebantur *Zeol. in praxi Episcop. p. 1. verb. priuatis 5. 4. d. 1. Aloyf. Ricc. in praxi verum fori eccl. d. decis. 645. in 1. edit. Bonac. var. res. d. disp. 5. de onere & oblig. benef. p. 1. n. 2. Armag. d. loco n. 1. 33. 1. 34. & 1. 2. caus. segg. Tamen hoc nim hodie spectat ad sacram Congregationem negotijs Episcoporum & Regularium præpositam, quæ soles 16. menses talibus concedere, ad effectum, ut iterum ante telegent, aut presumere, vepet *Sel. d. cap. 3. numero 14. qui testatur in fuisse decusum ab eadem S. Congregat. in Baiden. 15. Februarij 1619.**

Nec propter parochi senectutem, licet Ordinarius iam prouideret illius sufficiency, apponendo idoneum vicarium cum assignatione congrua portione ex ipsius Parochialis redditibus, secundum *Zeol. in praxi Episcop. p. 1. verb. residencia, 5. 9.*

Nec etiam est causa sufficiens non resistendi infirmitas parochi, etiam si ratione illius datus ei fuisset coadjutor, ut refert decusum *Armeniar. d. loco n. 15.*

Nec denique causa petitis licet parochi abesse, quia si non resistitur, licet ea eos procedendum est, servata forma huius cap. quævis per alios idoneos ministros parochianis suis peste infecta possint ministrare sacramenta Baptismi, & Pœnitentiæ ita *Sel. d. cap. 3. num. 17. anetiana ita fuisse decusum iohanne S. Carolo in Mediolanen. 10. Decembris 1576.*

7. Per Episcopum cognita. De causis absentiæ etiam ab Ecclesiis parochialibus, quantum collatum ad inferiores spectat etiam inferiores essent Abbatibus Regularibus, Episcopum cognoscere decusum referunt *Garc. p. 1. d. 2. n. 179. in 2. declar. & Armeniar. d. loco n. 155.*

An iustam causam absentiæ iudicialiter probare debeat parochus? vide *Aloyf. Ricc. in decis. curi Archiep. Neapol. p. 2. decis. 12.*

7. Vicarium idoneum ab ipso Ordinario approbatum, &c. Ego nullo modo posse parochum relinquere vicarium, seu substitutum, etiam idoneum, & admissum in illo Episcopatu pro administratione Sacramentorum, in consilio Episcoporum, ex hoc text. colligit *Possuin. de officio Curati. d. n. 19. subdens illum posse sine Episcopi approbatione relinquere substitutum si ab ipso, vel septem dies, ita declarante vniuersali consuetudine, nisi Episcopus per suas constitutiones inhabere, & addit vicinum Curatum posse substitui, quia licet non habeat odioisiam iurisdictionem nisi super gregem suam, tamen est ita admissus, ut etiam quilibet delegari possit, refert de officio & potestate Parochi. d. n. 31. & 32.*

7. Cum debita mercede assignatione, &c. Notat *Possuin. d. n. 20. quod si substitutus, vel Vicarius voluerit seruire gratis, non venerit Parochus, cum iusta de causa abest, illi in consuetudine assignata partem fructuum pro debita mercede, refert d. d. n. 5. 1.*

7. Descendens autem licentiam, &c. Expressum scilicet, ut per *Garc. d. 2. n. 25. Arm. d. loco n. 164. mensum d. alleg. 1. n. 94. & me citato Sancti mel. var. res. q. 4. n. 16. Vbi cumque enim ex legis dispositione licentia ad aliquem actum delegatur, non necessario licentia expressa esse debet, & perspicuis verbis cooedat, ita ut ne tacitis consensibus sufficiat,*

18.

39.

60.

61.

62.

63.

64.

65.

ve per Suis de Paz in *prall. tom. 1. temp. 2. n. 27. cum segg.* D. Barbos. l. 1. art. 3. n. 183. *cum segg.* de iudic. laic Nabona l. 10. gloss. 3. num. 3. tit. 6. lib. 1. Resp.

66. Sola distantia loci etiam cum necessitate eò discedendi non excolat parochum ut possit abesse à sua Ecclesia sine licentia in scriptis obtemperata, nisi talis repente se offerat, quæ non patitur distantiam huiusmodi licentiam petendi, quo casu quamprimum de discessu, & necessitate Ordinaris certior sciendus est, ut de causa cognoscere possit, ita Garc. d. 2. num. 34. in 1. declar. Arment. d. loco n. 16. et.

67. Parochum sine licentia Episcopi ex iusta causa in scriptis concedenda non posse abesse etiam primo bimestri, resoluunt Ioan. Ocon. in *repet. c. 2. de cleric. non resid. d. 2. n. 5.* Anton. Gom. in *explicit. Bullæ Cruciatae c. 7. n. 4. claus. v. 22.* Vgolin. de *officio Episcopi c. 1. §. 1. n. 2.* Posseloin. d. 1. n. 17. Testi. de *inst. lib. 2. c. 34. dub. 79.* 159. Valg. in *opus de benefic. c. 4. §. 2. art. 1. dub. 3. n. 149.* art. 2. dub. 3. num. 168. Filline. in *quest. moral. p. 3. tit. 1. c. 1. c. 6. num. 26.* Squillante de *obligat. cler. p. 1. n. 16.* Sanch. d. 2. quest. 4. num. 12. Garc. d. c. 2. num. 23. in 1. declar. c. p. 9. cap. 2. n. 29. 3. n. 1. dub. quia Concilium præsentis anni quandoque eos abesse contigerit, debere causam esse prius cognitam, & probatam per Episcopum.

- Contra Ludov. Lopin in *instr. conscient. tom. 1. c. 148.* Ioan. Bapt. Conard. in *resp. casuum conscient. c. 147.* Zach. de *casibus referat. casu 3. & de reprob. Ecclesiæ de beneficiis n. 6.* Salzed. ad Bon. in *prall. cap. 53. littera C.* Diversi ad verbi. Cened. ad Scatum collect. 50. n. 3. Emmam. Sā in *apbor. verb. residentia n. 7.* Quintana. d. Ecclesiæ *lib. 4. num. 76.* Paul. Comit. *resp. moral. lib. 9. n. 3.* Zetoli. in *praxi Episcopi p. 1. verb. privati c. 4. dub. 3.* & verb. Parochum in Franc. Leon. in *thesoro firm. Ecclesiæ p. 1. c. 1. n. 19.* & 21. Azor. in *instr. moral. p. 2. lib. 7. c. 4. §. 10.* Fr. Emmam. in *summa tom. 2. c. 36. in fine.* & in *explicit. Bullæ Compositionis n. 18.* Ceval. *comm. contr. eorum. quest. 583.* num. 6. Sanch. de *matrim. lib. 3. disp. 31. num. 11.* Ioan. Valer. de *differe. ant. utrumque for. n. verb. Parochus differt. c. 1. n. 1.* Boniac. *var. all. disp. 5. punt. 5. n. 9.* existimantes posse Parochum sine licentia Episcopi ex iusta causa abesse ad duos menses continuè vel diuissim.

68. Non posse Parochum per hebdomadam abesse non petita, vel non obtemperata, etiam relicto vicario idoneo ab ipso Ordinario approbato, decisum refertur Garc. d. 2. n. 31. in 3. declar. Arment. d. loco n. 157.
69. Per motum proprium Pij V. publicatum de mense Iunij 1568. super residentia Canoniorum habentium Parochiales non fuisse ablatum Ordinaris facultatem, & taliter quòd non possint in statu formam Concilij Trident. aliquibus iussis de causis licentiam concedere recedendi à Parochiali ad aliquod tempus, modò ea utatur intra limites per scriptos à Conc. in præfenti, refertur decisum Garc. d. c. 2. n. 179. Arment. d. loco n. 87.

70. Nisi ex gravi causa, &c.] Parochum petentem licentiam fingendo causam iustam, quam re vera non habet, peccate mortaliter, & tenet restituere fructus, resoluunt Azor. d. 2. lib. 7. c. 10. §. 1. Posseloin. d. 1. n. 14. Ago ipse d. alleg. §. 3. n. 99. me citato Sanch. d. 2. n. 13.

71. Parochus habens iustam causam abundi catra parochiam per duos menses, aut tres, non satisfacta suæ conscientie si perat licentiam iurans se

grauem habere causam, quoniam non ea pediat manifestare, ut petita licentia abesse possit, licet Episcopus non concedat, similiter quòd abesse non potest in casu quo causam rationabilem expellat, quoniam vir bonus, & iustus rationabilem iudicet, sed rigidos Paratius minus equum iudicat, & licentiam denegat, vel quia mouetur suspitione quòd fida sit, cum tamen sit vera, sed habere potest reuertum ad superiorem. Ita decisum refertur Garc. d. 2. n. 37. Arment. d. loco n. 155. Squillante de *obligat. cleric. p. 1. n. 17.* Ioan. Valer. d. verb. Parochus, *differt. c. 1.*

Et subtrahentem fructum, &c.] Episcopus quoribus in pœniti omisit residentie iurè subtrahere partem fructuum, quoniam suos fecerunt Parochi, tenentur obsequere eidem intervallo, eandemque rationem, quæ cogit Episcopos non residentem statuit e. 1. §. 6. de *reformat.* Non verò tenetur seruare eadem intervallo in executione facienda super illis fructibus, quos Parochi per ista temporaria absentia suos non secuerunt. Ita refertur decisum Garc. d. 2. n. 32.

Et etiam usque ad priuationem.] Ut quis parochia legitime priuatus ob non residentiam iuris ordine seruato, quòd huc ascendat, dixi de *officio Episcopi p. 1. n. 75.* & in hac materia est optima decisio Rotæ 17. apud Farin. p. 2. in *postib. vbi n. 2.* decidit quòd ad effectum priuationis, vel debet interuenire vna citatio personalis, Abb. in *c. ex tua n. 10. de cler. non resid.* vel tres in Ecclesia, & à die vltima capeturi sex menses, d. cap. ex tua, Abb. *cons. 67. n. 1. lib. 1.*

Ad priuationem Parochi ubi non residentiam non esse necessarium quid prius procedatur per alias penas, nempe per censuras Ecclesiasticas, at sequitacionem, & subtrahentem fructuum, aliaque iuris remedia, tenet Garc. in *addition. ad d. 2. sub num. 139.* aliter id eueniret, quia Concil. in præfenti hoc relinquit arbitrio Ordinarij, ibi, liberum esse vult. Ordinarij, licet de iure communi requirit videntur in cap. ex tua, §. 1. de cleric. non resident.

Compellere.] Arbitrij est Episcopi quòd ad id quo remedio ex iis viri velit contra non residentem, vt refert decisum Garc. d. 2. n. 139.

Nec executionem hanc quolibet privilegio, &c.] Generaliter accipiendum esse hoc decretum contra absentes siue obediētes, siue contumaces, resoluunt Ioan. Ocon. in *c. 1. n. 60. de cleric. non resid. lib. 6.* Sahagun. c. 2. de *sequest. poss. n. 5.* Anton. Gom. in *explicit. Bullæ Cruciatae c. 7. ad 4. claus. 33.* & 36. quos refert & sequitur Garc. d. 2. n. 161.

Sine appellacione.] Solum tollere appellacionem suspensiuam, non verò deuolutiuam, tenent Stephan. Quirant. in *summa Bullar. verb. Archiepiscopi audierat, vers. quinto quare.* Garc. d. cap. 2. num. 161. Salgado de *posse. regia. tom. 1. p. 2. c. 15. ex iura. 8.*

Figura Eugeniana constitutionis.] Etrogat his verbis Eugenij IV. constitutioni emissa ad declarationem tract. in cap. cum dilectum, de cleric. non resid. concedenti omnibus Romæ permanentibus vt in absentia possent percipere fructus, attestant Ioan. Ocon. in *repet. c. 2. n. 1.* de cleric. non resid. lib. 6. n. 59. Fr. Emmam. in *addit. ad §. 1. tit. Bullæ Compositionis n. 4. vers. quanto a la segunda,* quos tenent & sequuntur Cened. *prall. & canon. qui lib. 1. c. 1. n. 31. vers. pro vna.* Sanch. d. 2. n. 13. lib. 6. num. 2. vbi à principio illius quæst. probante nititur non derogari per tract. in præfenti constitutioni eiusdem Eugenij IV. *incip. Qui credimus, sub*

dar. 6. Kal. Martij 1431. quæ refertur à Nic. Guc. de benef. p. 1. cap. 3. num. 8. per quam concessum fuit Viquiescenti Salmantinæ per Doctores, & scholares in quaconque facultate per octo menses continuos, vel interpolatim legendi, aut aliis huiusmodi literarum studio insistenti, fructus

sumptuum beneficiorum cum cura, & sine cura quæ obinent, ac imposterum obtinebunt, quotidianis distributionibus duntaxat exceptis, libere percipere valeant, cum ea integritate, cum qua illos perciperent, si in propriis Ecclesiis personaliter residerent.

Cathedralium presbiteri ultra tres menses consecrationem differentes, fructibus perceptis restituendis sunt obnoxij, & totidem mensibus absentes, sunt ipsi Ecclesiis ipso iure privati.

CAPUT II.

1. Doctores de materia cap. agnoscit.
2. Absentes rei ad consecrationem Episcopi à die confirmationis sunt numerandi.
3. Impedimentum non excusatur nisi impediat probet, se omnino adhibuisse diligentiam ut impedimentum cessaret.
4. Locum idoneum pro Episcoporum consecratione, si extra Curiam fiat, est Ecclesia ad quam prom-

otui fuerint.

5. Consecrationis Episcoporum Canones constituerunt peculiare tempus, scilicet diem Dominicam.
6. Episcopi consecratio cum Missa facienda est.
7. Consecratio cuiuslibet Episcopi fit à tribus Episcopis, & non paucioribus.
8. Papa concedere potest ut unus Episcopus iussu de causis Episcopum consecret.

ass. 7. c. 10.
Conc. Chal-
ced. ad. 16.
c. 25. Conc.
V. Norm. c.
6. 76. c.
quoniam 73.
dist. 64. quo-
nam 100.
dist. 6. supra
feli. 7. can. 9.

Ecclésiæ Cathedralibus, seu superioribus, quocumque nomine, ac titulo præfecti, Etiam si sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cathedrales sint, si munus consecrationis *a intra tres menses* non susceperint, & ad fructuum perceptorum restitutionem teneantur, si intra totidem menses postea id facere neglexerint, Ecclesiis ipso iure privati, & Consecratio verò, si extra Curiam Romanam fiat, in Ecclesia, ad quam promoti fuerint, aut in provincia, quæ commodè fieri poterit, celebretur.

Vide Nuart. in man. c. 25. n. 118. vers. 8. Jacob. de Gaff. in aureo decisum. part. 1. lib. 2. c. 97. num. 52. Bertachin. de Episcopo trall. 2. lib. 3. q. 1. pag. 82. Coch. in iustis. maior. sub tit. de conse. Episcopi. Rendina in praxi. recept. sentent. 10. c. 1. tit. 3. num. 13. Salced. ad Bernard. in praxi. c. 26. litt. A. vers. Episcoporum. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 24. n. 141. Franc. Leon. in thesaur. fore. Ecclesiæ. p. 1. c. 3. m. 22. Valer. Reginald. in praxi. fore. praxient. lib. 3. art. 2. num. 38. Zerolin. praxi. Episcop. p. 1. vers. Consecratio Prelatorum. Cuscedin. simili praxi in praxi. de elec. n. 6. pag. 19. Vgolin. de officio Episcopi c. 2. in princ. n. 2. Cardin. Tusc. tom. 1. litt. C. concl. 7. 43. Cardosin. praxi. Iudicium. c. 16. Consecratio n. 3. & vers. Episcopum n. 6. Alced. de præficientia Episcopi dignit. p. 1. c. 4. num. 2. Sanch. in episc. moral. lib. 7. c. 6. d. 15. n. 13. Campan. in diversis canonibus. c. 6. n. 9. Galganc. de iure publico. lib. 3. tit. 10. 8. Valgus. in episc. de benef. c. 5. n. 27. Malfes. in summa. Theolog. moral. lib. 6. c. 7. n. 47. Filluc. in quæstionibus. trall. 4. de benef. c. 5. n. 2. vers. & quidem primis. Castald. in praxi. caremon. lib. 1. feli. 10. c. 2. n. 3. Sebasi. Coch. in rell. de eccl. hierarch. p. 1. disp. 6. §. 1. num. 11. Alced. in praxi. Episcopi. p. 1. cap. 4. num. 2. nuptis plura de officio & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 1. n. 19. & de iure Ecclesiæ. lib. 1. cap. 10. vers. tenentur.

2. *a intra tres menses.* } A die confirmationis numerandos, resolvo Episcopo gl. allegat. 1. n. 40. & 41. respondendo ad text. in c. ordinationis il. 1. §. tempus 7. disp. 6. §. 1. num. 11. Alced. in praxi. Episcopi. p. 1. cap. 4. num. 2. nuptis plura de officio & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 1. n. 19. & de iure Ecclesiæ. lib. 1. cap. 10. vers. tenentur.

3. *Ad fructuum perceptorum restitutionem, &c.* } Vide Vgolin. d. c. 2. in princ. n. 2. vers. excipitur, ubi dicit penas hic comminatas non incurrere il-

lum, qui iusto impedimento detinetur. At impedimentum non excusatur nisi impediat probet se omnino adhibuisse diligentiam, & omnem conatum fecisse, ut impedimentum cessaret, resoluunt Ayra. conf. 270. sub num. 3. vers. series. Affid. dec. 50. sub n. 4. Decian. conf. 8. n. 92. lib. 1. Gregor. dec. 501. n. 1. Rot. in Maioricens. fructuum 29. Aprilis 1616. coram Cardin. Sacrate. & in Antien. Perchebialis 14. January 1622. coram R. P. D. Nauerro, ubi quod nec impedimentum affectum excolet, & in Casarugustana electionis 11. Decembris 1623. coram bona mem. Barranta.

7 Consecratio verò. } Vide Hentig. in sum. lib. 10. c. 23. §. 5. in princ. Acl. de inst. lib. 2. c. 34. num. 103. Vgolin. de officio Episcopi c. 2. in princ. num. 4. excerptum d. alleg. 1. n. 44.

Consecrationi Episcoporum Canones constitutunt peculiare tempus, scilicet diem Dominicam, c. qui in aliquo §. 1. disp. cap. ordinationes, cap. quod die Dominica 7 §. 1. disp. Sot. de inst. lib. 10. q. 1. art. 2. concl. 6. vers. accedat. Campan. in diversis Canonibus. c. 6. §. 4. n. 1. Paul. Laymann in Theolog. moral. lib. 5. trall. 9. c. 3. n. 3. Pett. Gregor. synag. iuris p. 2. lib. 17. c. 14. n. 10. Suar. de censur. disp. 31. feli. 1. num. 30. Alced. d. p. 2. c. 4. n. 9. Bonac. de censur. extralib. disp. 3. q. 1. punctio 3. n. 3. Sanch. d. d. 15. n. 14. Sebasi. Cui. d. disp. 6. §. 2. n. 12. Castald. in praxi caremon. lib. 10. feli. 10. c. 3. num. 1. ubi subdit quod die etiam feli. fieri poterit si Papa dispensaverit, semper tamen est facienda prius ieiunium, quia deest consecratio, & electum pridie ieiunare Pontific. Roman. p. 1. tit. de consecrat. elect. in Episcopum, pag. 75.

Cuiuslibet Episcopi consecratio cum Missa facienda est, in qua inter Epistolam, & Evangelium consecratur Episcopus, c. quod fieri, §. 2. de elec. quæ tamen Missa non est de essentia consecrationis Episcopalis, sed solum ad solemnitatem, & reverentiam

4.

5.

6.

etiam fuit inſtituta. *gleff. i. in d. 8. t. Torrec. in d. cap. ordinationum. n. 10. diſp. 75. Henr. d. lib. 10. c. 34. 5. 3. Sebaſt. C. el. diſp. 6. 5. 2. n. 13.*

7. *Fit etiam cuiuslibet Episcopis consecratio à tribus Episcopis, & non paucioribus, cap. 1. cap. summ. promissus, & cap. pen. 6. 4. diſp. cap. porro 66. diſp. c. Archiepiscopum, cap. nec Episcopum, de tempor. Ordin. Selu. de benef. part. 3. q. 18. n. 5. Henric. d. lib. 10. cap. 75. 3. & cap. 12. 5. t. Marc. Anton. Genuent. in man. Paffet. cap. 70. n. 16. Filius. tom. 1. trall. 9. de sacrament. Ordinis, cap. 5. n. 106. Azor. inſtit. moral. part. 1. lib. 3. cap. 10. 9. 3. verſ. queras item quifiam. Ego ipſe d. part. 1. alleg. 1. num. 45. Vgolin. d. part. 1. c. 2. num. 5. Alzed. d. part. 1. c. 4. n. 11. Sanchez. d. 1. 7. c. 1. dub. 15. num. 10. vbi num. 17. ſubdit quod vnus Episcopum principaliter totam conſecrationem perficit, & alij ſunt quali coadiutores, & à n. 15. diſponat, an ſit de eſſentia, & neceſſitate Sacra-*

menti quod conſecratio fiat à tribus Episcopis.

Auctoritate tamen ſummi Pontif. concedi poteſt, vt vnus Episcopum iuſtis de cauſis Episcopum conſecret, eo quod non Chriſtus Dominus, ſed Apoſtoli conſtituerunt, vt Episcopum à tribus Episcopis conſecraretur, ita Azor. loco proximi citato, Egid. de Coninck. tom. 1. diſp. 10. dub. 9. conſol. 5. Paul. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. trall. 9. cap. 5. num. 1. verſus, Sebaſtian. Celsi. d. diſp. 6. 5. 2. num. 8. vbi ait Papam ſepe in hoc ex cauſa diſpenſaſſe, vt ſcit Gregorius I. in Anglia, & Gregorius XIII. cum Patriarcha Aethiopia, ſcil. in ſeſſi. canon. cap. 1. n. 10. vbi aſſertur fuiſſe conceſſum per S. Congr. Rituum 2. Oſtendit tunc cleſio Kſelenan Sardina, vt poſſet conſecrari Episcopum à duobus Episcopis, & alio in dignitate Eccleſiaſtica conſtituto, propter paucitatem Prelatorum in dicta Inſula.

Episcopi per ſemetipſos Ordines conferant, niſi ſint impediti.

C A P V T III.

1. *Doctores de materia cap. agentis.*
2. *Episcopum poſſeſt alienos clericos ordinare ſi habeant litteras dimiſſorias proprij Ordinarij.*

Episcopi per ſemetipſos Ordines conferant. Quod ſi ægrotudine fuerint impediti, ſubditos ſuos aliter quàm iam probatos, & examinatos, ad alium Episcopum ordinandos dimittant.

a Inſtit. c. 2. & 10. 1. o. 16. Cathag. 3. cap. 22.

1. *Vide Salzed. ad Bernard. in prall. c. 25. litt. A. verſus hoc autem, in fine. Sbroz. de offici. Vicarij lib. 2. quaſt. 12. num. 6. Petr. de Leda ſuma in ſumma part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. Ordinis, cap. 5. cencius. 10. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verſ. b. dimiſſoria. 5. 10. verſ. ſecundum, meſuplum de offici. & poſſeſt. Episcopum part. 2. alleg. 7. num. 2. Thom. Valalc. alleg. Inru. tom. 1. alleg. 5. num. 10. Piaſſec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 12. vbi dicit per hoc decretum concedendas eſſe dimiſſorias ea inſtit. cauſa, & petis ea examini debere ſuper habilitate ad ſu-*

ſcipiendum Ordines illum, qui peti dimitti, aſſeritque in litteris capiti hoc debere, nihilq. obſtante quominus dimiſſus iterũ examini poſſit ab Ordinario ſi ipſe ea amine voluerit. c. ſeſſ. 7. de reſor.

Episcopum poſſe alienos clericos ordinare ſi habeant litteras dimiſſorias proprij Ordinarij, licet Episcopum litteras dimiſſorias concedens alia legitima cauſa quàm ægrotudinis expreſſa in hoc e. fuerit impeditus, teſtetur deſuſum Attendant in addis. ad reſor. Legum Nanarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 4. 2.

De Prima Tonſura initiandis.

C A P V T IV.

1. *Prima Tonſura nemineſt initiandus, qui ſacramentum Confirmationis prius non ſuſceperit.*
2. *Primam Tonſuram ſuſcipiens nondum confirmatus, citra tamen conſumpſum, non peccat mori.*
3. *Prima Tonſura non inſtituitur, qui fidei rudimenta edoſti non fuerint, quique legere & ſcribere neſciant.*
4. *Prima Tonſura initiatus ſufficit vt characteres*

formare ſcias, quammũ ſcribere poſſeſſe neſcias.

5. *Prima Tonſura poſſeſt inſigniri qui in ſua lingua patria, & latina legere, & ſcribere ſcias.*

6. *Ordines Minores accipiunt intentione non perſeuerandi in ſtatu clericali, ſed ſolum declinandi forum, peccata mortaliter.*

7. *Clerici prima Tonſura, vel minorum Ordinum, qui ſine iuſta cauſa recedant, non peccant mori.*

1. *Prima Tonſura non inſtituitur, ſi qui Sacramentum Confirmationis non ſuſceperint, & fidei rudimenta edoſti non fuerint, quique legere & ſcribere neſciant, ſi de quibus probabilis conſuetudo non ſit, eos non ſecularis iudiciy fugiendi fraude, ſed vt Deo fidelem cultum preſtent, hoc vitæ genus elegiſſe.*

a Cap. ſi. de temp. ordi. in 4.

Prima Tonſura non inſtituitur. Adueſt. Steph. VVeyms ad conſtit. 14. ex antiquo iure deſumpta, & per Conſil. Trident. inueniatur, conſtit. 9. num. 11. pag. 83. quod per primam Tonſuram intelligere poſſumus primam illam rationem, quam Episcopum cum ſacra benedictione facit iis, qui ex laicis fieri volunt clerici, indeque appellata eſt Tonſura, vel etiam Corona clericalis, quæ oſtium

aperit, & viam ſternit ad ſacros Ordines maiores, qui ſine illa ſuſcipi non poſſunt: ideoque laici priuſquam ad Tonſuram Eccleſiaſticam admittantur, oportet eos ſaltem aliquo modo eſſe litteratos,

Qui Sacramentum Confirmationis, &c.] Vide Piaſſec. in praxi Episcop. part. 1. c. 1. num. 24. verſ. ad minores. Molſel. in ſum. Theologia moral. vt. 1. c. 3. n. 26. Homob. de Bonis de examine Eccl. ſ. 3. quaſt. 1.

quest. 1. metipsum de iure Ecclesie lib. 1. cap. 3. 8. vers. prima autem tonsura. Hurtado de Sacramento. tr. de Confirmatione diff. 1. 1. in fine; & in tr. de Ordine diff. 1. 1. in princ. Non ea ratio: quod confirmatio exigat quasi de necessitate sacramenti Ordinis, veluti Baptismus, sed ob congruitatem, & ideo sacramentum Ordinis valide, sed non licite conferri posse illi, qui non est confirmatus, tenent Sor. in 4. diff. 2. 2. quest. 1. art. 4. prope fin. Nauaz. in man. cap. 2. num. 9. Hentiq. in summa lib. 10. c. 14. §. 1. in commento litt. P. Aloyf. Ric. in praxi rerum fori Ecclesie post resol. 276. in notabil. de materia sacrament. i. Ordinis. Fr. Emman. in summa p. 2. c. 3. sub n. 10. Agid. de Coninck de Sacramento. & censur. tom. 1. quest. 7. 1. art. 8. num. 90. & tom. 2. diff. 10. dub. 10. n. 10. Valer. Reginald. in praxi fori parit. lib. 2. 8. n. 2. 4. Bonacin. de Sacramento. diff. 8. quest. unica puncto 5. num. 9. in princ. Zambian. de casibus in articulo mortis c. 2. dub. 3. num. 1. Marchin. de Sacramento. Ordinis trall. 1. part. 4. c. 3. Lucent. de Franchis in contron. inter Episcopum & Regulares pag. 78. in res. 15. Ego ipse de Episcopo parit. 2. alleg. 2. num. 14.

1. Cum hoc preceptum non admittendi ad primam Tonsuram nisi confirmatum, non ordinandis, sed Episcopo ordinanti Concilium in presenti imponat, non videtur etiam post Concilij decretum peccare mortaliter ordinandos, si absque hoc suscepto Sacramento, citra tamen contemptum, accedant ad primam Tonsuram suscipiendam, & solvant Nauaz. d. num. 9. Viuald. in candel. aureo, ubi de confirmat. num. 41. Valent. ad 3. part. 5. Thoma. diff. 5. quest. 2. puncto 1. vers. ubi ar. 1. Hentiq. in summa lib. 1. c. 6. §. 3. Soar. tom. 3. diff. 38. sect. 1. Auila de censur. p. 7. diff. 9. sect. 1. dub. 1. Aloyf. Ric. in praxi rerum fori Ecclesie resol. 269. Galet. in marginis casuum conscientia. verb. Ordo pag. 194. col. 1. Azot. in inst. moral. p. 1. lib. 3. c. 43. q. 1. Molfes. in summa Theolog. moral. tom. 1. tr. 2. cap. 11. n. 7. Agid. de Coninck d. 4. Homobon. de Bonis d. trall. 3. q. 5. Fernandez in examine Theolog. moralis. part. 3. c. 5. §. 5. Diana resol. moral. p. 1. trall. 2. miscel. res. 4. in fine, & part. 4. trall. 2. resol. 5. vers. nota etiam, Zambian. d. c. 2. dub. 3. num. 3. Laurent. de Franchis in d. res. ad 15. in fine, Campan. in diuers. sacrae canon. rub. 2. num. 16.

Contra Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 1. Martin. Formaz. de Ordine c. 3. v. 3. Didac. Nugn. in addit. ad 3. part. tom. 2. q. 46. art. 4. Cerd. Tolet. in instrall. sacerdot. lib. 1. c. 1. num. 6. Bonacin. de Sacramento. diff. 8. quest. unica. puncto 5. n. 10. existimantea peccare mortaliter eum faciat contra preceptum Concilij in presenti.

3. Quia legere, & scribere nesciant. &c.] Vide Viuald. in candel. aureo, ubi de Sacramento Ordinis, tit. de scientia Ordinis, num. 39. Franc. Leon. in thesauro fori Ecclesie part. 1. cap. 8. num. 6. Paflec. d. c. 1.

num. 40. in fine, Aloyf. Ric. in praxi rerum fori Ecclesie d. c. 390. in 1. adit. alius resol. 329. n. 6. in 2. adit. Bonacio. d. puncto 5. n. 16. Molfes. d. tr. 2. c. 3. n. 2. Thom. Valscitem. 1. alleg. 9. d. n. 2. Sanch. in epuse. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 4. §. n. 9. Marchin. de Sacramento. Ordinis trall. 1. part. 5. cap. 1. num. 4. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori Ecclesie c. 7. n. 1. Laurent. de Franchis ubi supra in res. ad 19. vers. & et ad prime metipsum d. p. 2. alleg. 1. n. 5.

Sufficere quod characteres formare sciat, quantum scribere perfecte nesciat, tenet Sel. in selectis Canonice. c. 5. n. 6. et etiam in decidisse sacrae Congregationis. Episc. & Regal. sub die 13. Octobris 1593.

Quod valeat prima Tonsura ingignit qui quis in sua lingua patris, & natia legere, & scribere sciens, & soluunt Azot. d. p. 2. lib. 6. c. 6. quest. 2. Campan. in diuers. sacrae Canon. pag. 194. col. 2. Agid. de Coninck d. diff. 10. n. 10. 4. & seq. Bonacin. d. diff. 8. quest. unica. puncto vltim. in fine, Homobon. de Bonis de examine Ecclesie. p. 1. trall. 3. q. 2. & 3. Valilob. in summa. trall. 1. diff. 14. num. 2. Diana resol. moral. part. 2. trall. 2. miscel. resol. 22.

Contra Ban. 1. 2. q. 12. art. 1. §. de secunda diffinitione, Petr. de Ledesma. in summa. p. 1. trall. de Sacramento. Ordinis. cap. 7. c. 1. Paul. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. trall. 9. cap. 7. n. 2. metipsum d. alleg. 11. n. 2. alius num. 16. in vlt. impress. Molfes. in Theolog. moralis trall. 2. cap. 18. num. 1. Marchin. de Sacramento. Ordinis trall. 1. part. 8. cap. 1. d. num. 2. existimantes non improbabiter habere peccare mortaliter.

Culpæ mortalis damnari non debere clericos primæ Tonsuræ, vel minorum Ordinum, qui sine iusta causa recedunt, atque ad Ordinum ministeria adeunda incapaces se reddunt, doceo, & v. exorem viduam, contra Caiet. 2. 2. q. 11. art. 1. dub. 1. resoluunt. Tolet. in instrall. sacerdot. lib. 4. c. 18. n. 4. Azot. in inst. moral. part. 1. lib. 3. c. 14. quest. 1. 4. Sanch. de matrimonio. lib. 7. diff. 3. 1. num. 7. Paul. Laymann. d. cap. 7. num. 1. ubi post Sanch. d. loco num. 1. & Valent. tom. 3. diff. 1. quest. 12. puncto 1. subdit videri esse culpam venialem inconsistentem si sine causa à statu clericali recedant, sicut si oporteret sine causa ex Ordine abeat.

Ordinari volentes quibus debeant esse muniti.

CAPVT V.

1. Nomina eorum qui ordinandi sunt in Ecclesia, sunt enuoluenda per parochum, & de ipsorum vicia inquirendum, ac de tale inqu-

sione littera ad Episcopum transmittenda.

2. Nam extenditur ad Regulares.

AD minores Ordines promouendi bonum à Parocho, & magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant. Hi vetò, qui ad singulos maiores erunt assumendi, per mentem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho, aut alteti, cui magis, expedito

expedire videbitur, committat, vt nominibus, ac desiderio eorum, qui volent promoueri, publicè in Ecclesia propofitis, de ipforum ordinandorum * natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirat, * & litteras testimoniales, ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quàm primum tranfmitat.

* Cap. quidam
do 14. dñt.
& Vole 3.
Cath. can.
21. & 2.
Cath. 11.

1. **V**ide Concil. Brachareo. IV. *aff. 2. de examine ordinandorum.* 4. *Hened. de incompatilibus benef. c. 24. n. 38. & 39. Salced. ad Bernard. c. 13. littera A. vers. hoc autem.* Petr. de Ledefm. *in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Sacramento Ordinis. c. 7. en lo que regna.* Henric. *in sum. lib. 1. c. 17. §. 2. Thom. Vabie. allegat. sum. tom. 1. alleg. 29. ann. 5. Vgolio. de officio Episcopi. c. 26. §. 18. ex n. 1. vbi n. 2. subdit deouocationis huiusmodi fieri debere in singulis maioribus Ordinibus, nisi ordinandus notus esset Episcopo.* Bonacin. *de Sacrament. dist. 8. quæst. vniuersa. puncto 3. n. 17. Bellef. diffusio clericali. p. 1. tu de disciplin. clericali. §. 4. n. 21. vers. ad minores.* Latè Marchio. *de Sacrament. Ordin. tract. 2. p. 6. c. 11. per tot. Honorat. de Decret. tu de sententia in Ordine faciende n. 2. Homob. de Bonis de examine Ecclesiast. part. 1. tract. 2. c. 3. quæst. 26. metipsum de iure Ecclesiast. 1. 2. 33. n. 168 & de officio, & potestate Episcopi. p. 2. allegat. 10. & in formulario Episcopi. formular. 2. vbi habetur formula facultatis euulgandi*

nomina eorum, qui Ordinis sacramento iociciandi sunt, & in *formul. form. 3. pono formulam denuntiandi in Ecclesia illum, qui ad Ordinem promouendus est, & formular. 4. exprimo formulam litterarum testimonialium Parochi emanantium vigote facultatis euulgandi nomina ordinandi, & formular. 8. dico quomodo dandum testimonium Magistri scholæ pro iis, qui ad minores Ordines promoueri volunt.*

Ad Regulares minime extendi dispositionem huius cap. in quibus facis esse Episcopo testimonium habere ab ordinandorum superiorem Regularibus affirmantibus, & attestantibus per dictos nullos requisitorum indigere, cuiusque fidei standum esse, præterquam circa doctrinam, pro qua subfinitio Episcoporum examini, referunt decusum Henric. *d. lib. 10. c. 2. §. 4. in gloss. littera L. Fr. Emmanuel. regul. tome 3. q. 124. art. 1. Vgolin. d. §. 18. n. 2. vers. tertio excipiunt Regulares.* Camp. *in diuers. iuris canon. rub. 1. 2. c. 1. 3. n. 33.*

*N*ullus omnino beneficii sis capax, nisi qui habeat 14. annos. Fori priuilegio gaudere valens, quæ habere ac agere debeat.

C A P V T V I.

1. Nullus ante 14. annum beneficium potest obtinere.
2. Beneficium simplex potest obtinere qui habet 14. annum incipit, licet non completum.
3. Etas 14. annorum in quibus episcopatum non requiritur.
4. Etas 14. annorum sufficit ad obtinendum Canonicatum in Ecclesia Collegiata.
5. Etas 14. annorum requiritur ad obtinendam dimidiam portionem in Ecclesia cathedrali.
6. Beneficium etiam per viam presentationis electionis, aut aliter cuiusque promotionis non potest obtineri ante etatem 14. annorum.
7. Fundationis stimentis vi etiam minor 14. annorum beneficium adipisci vult, standum est.
8. Episcopum non potest indulgere cuique, vt ante 14. annos beneficium simplex obtineat.
9. Etas septem annorum sufficit ad pensionem.
10. Fori priuilegio qui vult gaudere, quæ habere, ac agere debeat.
11. Beneficiari fori priuilegio gaudent, etiam si habitum clericalem, & Tonfuram non deferant.
12. Fori priuilegio gaudet obtinere valde beneficium etiam ante illius possessionem.
13. Fori priuilegio gaudet beneficij possessionem etiam inualidè obtinens.
14. Fori priuilegio gaudet beneficium etiam modici valoris obtinens.
15. Beneficij titulum possidens absque redditibus fori priuilegio gaudet.
16. Capellaniam collatam & in perpetuum titulum collatum obtinens gaudet fori priuilegio.
17. Coadiutorium à Papa obtinens priuilegio fori gaudet.
18. Fraternitatem pro comitandis cadaveribus defunctorum habens fori priuilegio gaudet.
19. Pensionem obtinens loco cuius habetur pro clerico ad effectum gaudentis fori priuilegio.

20. Clericum non beneficiatum vt fori priuilegio gaudeat quæ requirantur.

21. Habitum clericalem, & Tonfuram simul deferro tenetur clericus, qui fori priuilegio gaudere vult.
22. Habitum clericalem, & Tonfuram dimittens priuilegium fori amittit.
23. Habitum clericalem qui dimiserit, potest illum iterum renouare non obstante irregularitate.
24. Index Ecclesiasticum cognoscit de controuersia orta circa habitum clericalem.
25. Clericus se immiscens anormatibus in habitu, & Tonfura fori priuilegio censetur renouasse.
26. Clericus minoribus quando fori priuilegio gaudeat.
27. Clericus characterem, & habitum clericalem assumens post delictum an gaudeat priuilegio fori.
28. Clericus repositus à Curia seculari sine habitu clericali donec doceat de suo clericali in carceribus laici potest denouari.
29. Ascribere tenetur Episcopus ad seruitium Ecclesie clericum in minoribus constitutum.
30. Clericus inferiens alteri Ecclesie quàm illi; cui sunt ascriptus, gaudet fori priuilegio.
31. Mandatum Episcopi debet esse expressum in clerico, & sufficiens vtiens concessum ad informandum Ecclesie pro fori priuilegio obtinendo.
32. Ascriptio in Ecclesia de mandato Episcopi non est necessaria ad gaudentem fori priuilegio, sed sufficit quod realiter sit seruitus in diuino.
33. Ordinationis tempore nulli Ecclesie ascriptus amplius non potest ascribi.
34. Clericos non inferuentes Ecclesie non potest Ordinarius immunitate à gabello, & aliis oneribus priuare.
35. Barisellus Episcopi, cum sit de illius familia armata, fori priuilegio gaudet.
36. Fiscali Episcopi inquam familiaris illius gaudet fori priuilegio.

37. *Notarium curia Episcopali gaudet fori privilegio.*
 38. *Diaconi Saluatici in regno Neapolitano qui gaudent fori privilegio.*
 39. *Seruitium hoc debet praestari de presenti.*
 40. *Tonjuratus non sufficit, ut huius, vel ter inferniat Ecclesia, sed requiritur moralis perseverantia in eo, fori privilegio gaudeat.*
 41. *De clericis coniugatis.*

42. *Clerici coniugati gaudent fori privilegio si cum unica, & Virgine contraxerint.*
 43. *Si vixisset defunctus, & Tonjuram.*
 44. *Clerici coniugati fori privilegio gaudent in criminalibus.*
 45. *Subdiaconi qui ex dispensatione Apost. cum vidua matrimonium contraxit, & peniones Ecclesiasticas obtinent fori privilegio gaudent.*

Nullus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus Ordinibus constitutus, & ante decimum quartum annum beneficium possit obtinere. *β* Is etiam fori privilegio non gaudet, nisi beneficium Ecclesiasticum habeat, & aut * clericalium habitum, & Tonjuram deferens, & alicui Ecclesia ex mandato Episcopi n inferniat, vel in seminario Clericorum, aut in aliqua schola, vel vniuersitate de licentia Episcopi, quasi in via ad maiores Ordines suscipiendus versetur. *θ* In clericis verò coniugatis seruetur constitutio Bonifacij IX. quæ incipit, * Clerici qui cum vinctis, modò hi Clerici, alicuius Ecclesiæ seruitio vel ministerio ab Episcopo deputati, eidem Ecclesiæ seruiant, vel ministrent, & clericali habitu, & Tonsura vtantur, memini, quo ad hoc privilegio, vel consuetudine, etiam immemorabili, suffragante.

* Cap. 1. de cler. coniu. in 6.

1. **V**ide Greg. Lop. d. 3. verb. *quasorze annos* sit. 1. 6. p. 1. Henric. in summ. lib. 1. o. c. 19. §. 1. Pecb. in reg. beneficij de reg. iuri lib. 6. n. 27. vers. *cate- rium quod in istis*, Borgo. Cavalcan. p. 1. dec. 29. n. 1. Jacob. de Graftin. antequam de c. 1. rono 1. lib. 2. c. 1. n. 8. Cardin. Tolet. in sum. lib. 5. c. 79. vers. 3. Thom. Vala- sc. alleg. iuri. tomo 1. alleg. 7. n. 10. Gutier. Canon. lib. 1. c. 26. n. 31. Azor. in sit. moral. p. 1. lib. 6. c. 3. q. 7. Flamin. Paris. de reg. lib. 5. q. 7. n. 65. & lib. 4. q. 1. n. 7. & q. 1. v. 13. Valer. Reginald. in praxi fori p. n. lib. 3. o. trall. 3. n. 166. in fine, Pet. de Ledesma. in summ. p. 1. vbi de sacramento Ordinis, c. 7. vers. *de la prima*, & p. 2. trall. 7. a. 1. concl. 7. prope fin. Cevalh. commun. contra commun. c. 4. 23. n. 3. Aloyf. Ricc. in collat. dec. p. 4. collat. 860. & in praxi rerum fori Ec- cles. collat. 385. in 1. addit. alijs ref. 331. & 325. n. 3. in 2. addit. & dec. Curia Archiep. Neap. dec. 281. n. 2. p. 4. Lell. de iuris. lib. 2. c. 3. adub. 20. n. 109. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. 8. Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 7. c. 6. n. 2. Armendaz. in addit. ad recap. legum Nouar. lib. 1. tit. 1. o. 1. de astate n. 5. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. trall. 1. c. 10. q. 60. in princ. vers. *quinquies*, Moll. in summ. Theolo- gia moral. trall. 6. c. 7. n. 44. Ius. Nouar. in singul. ca- nonic. concl. 1. 3. nouissime Stephan. VVeyms ad cons- titut. 2. 4. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innouatas, consue. 9. pag. 77. cum seqq. vbi di- citur innouari c. 1. de cler. coniug. lib. 6. per decretum Concilij in presenti, Tambour. de iure Abba- tum tom. 3. d. 19. q. 7. n. 2. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 60. n. 3.
2. **A**nte decimum quartum annum &c. Inceptum scilicet, licet non completum, vt refertur decimum Henric. d. c. 19. §. 2. Galet. in margarita casuum consi- sent. verb. beneficij. 4. Armendaz. d. 1. de astatibus n. 5. Cevalh. 4. 3. n. 4. & q. 39. 3. n. 18. Aloyf. Ricc. d. collat. 860. vers. *dimidia* secundum, & refel. 325. n. 3. vers. *in huiusmodi*, Azor. d. c. 5. q. 7. in fine, Gonzal. ad reg. 8. Canon. gloss. 5. in princ. 90. Card. Tusch. de 3. littera E, concl. 338. n. 12. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. 11. Thom. Valasc. alleg. iuri. tomo 1. alleg. 8. n. 1. Campan. d. c. 6. n. 2. in fine Nouar. d. concl. 1. 3. n. 4. Sel. in sel. Eccl. Canon. c. 15. n. 3. attestans sic fuisse decim in Compert. 11. Adaj 1630. Ego ipse d. alleg. 60. n. 73. Steph. VVeyms d. loco n. 1.
3. **E**tatem 14. annorum requisitam ad obtinendum beneficium Ecclesiasticum non requirit in Capela- niis, quæ fundari solent, maxime in Hispania, absque Episcopis, aut superioris auctoritate, in qui-

buses forcedunt clerici de parentela, vel cooferuntur à patronis laicis, refert decimum Gonzal. ad reg. 8. Concl. gloss. 5. n. 27.

Etatem 14. annorum sufficere ad obtinendum Canonatum in Ecclesiis Collegiatis, refertur decim- dum Gonz. d. gloss. 5. n. 9. & alij citati per me in erall. de Canon. c. 1. 3. n. 14. Prouisio in 3. anno astate de Canonatu in Ecclesia Collegiata, vbi vi- gore statuti Ecclesiæ prouisus ante realem possessionem, & licet quum perceptionem debent expectare per biennium, obstat decretum Concilij in presen- ti, vt refert decimum Garc. p. 7. c. 4. n. 13.

Etatem 14. annorum requirit ad obtinendam dimidiam portionem in Ecclesia Cathedrali, nec tales dimidias portiones habere annexom Ordinem sacrum, attestatur resolutum Gonz. d. gloss. 5. num. 93. quem refero d. trall. de Canon. cap. 13. num. 17.

Prohibitionem de obtinendo beneficio ante il- lam ætatem 14. annorum subsistere ne dum si per viam collationis daretur, vtrum etiam presenta- tionis, electionis, aut alterius cuiuscumque prouisi- onis stante genericis Concilij prohibitione, & ob generale verbum, *obtinere*, de quo in presenti, tenent Mandol. in trall. de minori astate c. 4. num. 17. Campan. dist. cap. 6. num. 6. Ego ipse dist. alleg. 60. num. 78.

Fondationi statenti vt etiam minor 14. annorum beneficium adipisci valeat, standum esse, cum ei derogatum non fuisse per textum in presenti, refertur decimum Gonzal. d. gloss. 5. num. 9. Aloyf. Ricc. d. collat. 860. vers. *nunc limitia*, & primo. Cam- pan. c. 6. n. 2. in fine. Massob. in praxi habendi con- cursus requis. 7. dub. 12. & requis. 10. dub. 11. n. 30. Nouar. d. concl. 1. 3. n. 5. Rot. dec. 194. p. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 60. num. 77.

Beneficium fundans cum declaratione quod il- lius Rector debeat esse Sacerdos Missam celebrans, &c. his tamen depreis qui forent, aut suor de sua progeie & stirpe, quos diu possit volum in Re- ctors dicti beneficij, etiam non essent nisi in mi- noribus, & p. n. clerici, potest presentare filium suum, qui clericus in aliquo saltem ex minoribus Ordinibus constitutus, & aliquo idoneus repe- riatur, etiam si decimum suæ ætatis annum non ex- celsent, vt refert decimum Massob. requis. 7. dub. 12. num. 4.

Episcopum non posse indulgere cuiquam vt ante 14. annum beneficio simplex obtineat, & c. solutus Azor.

4.

5.

6.

7.

8.

Azor. d. 5. q. 9. vers. si quatuor. Nau. d. conel. 8. n. 2. Amenda. in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 1. tit. 18. d. 7. de Epi. copii n. 102. Alized. in praxi Epi. p. 2. g. n. 33. Aloyf. Ricc. d. resol. 33. t. n. 2. ubi in fine resoluit Episcopum conferentem beneficium minori t. 4. annorum peccare mortaliter, & collationem esse nullam, refero Ego ipse d. alleg. 60. n. 75.

9. Ad pensionem sufficere existat septem annorum, et tunc non procedere dispositionem huius decernit, resoluit Aloyf. Ricc. in d. praxi dec. 430. in 1. edita. lib. 1. fol. 167. in 2. edit. Gonzal. d. gloss. 5. §. 5. n. 26. Steph. Gual. d. sept. forens. com. 5. c. 397. n. 17. Nouat. d. conel. 13. n. 10.

Contra Emman. d. in aphor. verb. benefic. n. 30. Garc. de benef. p. 1. c. 3. n. 29. in fine, Campan. d. 6. n. 5. & rub. 1. n. 14. n. 16. vers. de legitima, existimantes hoc decretum extendi ad pensionem, quod etiam nouissimè d. S. Congreg. decusum refert Steph. V. Veyms d. loco n. 2.

10. Si etiam fore privilegio non gaudeat, &c.] Vide apud Lusitanos Ord. Reg. lib. 2. tit. 1. §. 27. & apud Hispanos l. 1. tit. 4. lib. 1. nona Recop. Henrici in sum. lib. 2. c. 13. §. 2. & lib. 1. c. 4. §. 5. in fine, Couet. prall. 3. n. 21. Lazare de decima vend. c. 19. n. 20. Flau. Pacian. de probat. lib. 2. c. 10. n. 44. Baiard. ad Clar. §. fin. q. 36. n. 27. Cabed. dec. 59. n. 1. p. 1. Parladier. diff. 9. §. 1. n. 11. Bobadil. in sua politica lib. 2. c. 18. n. 102. Soard. de Pace in prall. sum. 1. pral. 2. n. 6. & 7. Salzed. ad Bern. in prall. c. 6. n. 9. Ioan. Garc. de nobil. §. 9. n. 30. Morla in emptio. Iuris p. 1. tit. 2. in prall. n. 138. Cental. commun. contra commun. q. 896. n. 79. Iom. 4. Garc. Mastril. Sicilia dec. 113. D. Barbolan l. Taria n. 16. ff. soluto matrim. Valole. caus. c. 13. n. 32. Fr. Emman. q. regem. tom. 2. q. 139. art. 2. Farin. in praxi crimin. q. 8. n. 5. & n. 60. Carol. de Grassis de effe lib. clerical. effect. 1. à n. 1167. Nicol. Garc. de benef. p. 2. c. 2. n. 2. Thom. Valasc. alleg. Iuris alleg. 10. n. 2. & alleg. 4. n. 2. Marc. Anton. Genuef. in prall. Archiep. Neapol. c. 7. Bonac. in elianum praeceptum Decalogi diff. 10. q. 2. p. c. 8. q. 4. n. 10. cum segg. Torrelblanca in practica. iuris spiritual. lib. 15. c. 5. n. 21. Carlin. controuerf. forens. c. 10. à n. 2. nouissimè Sperell. dec. 26. per 126. D. Felician. de Vega Archiep. Mexican. in resol. ad c. 2. de fore. compo. n. 12. cum segg. & ad cap. cum sit generale, n. 36. cum segg. eod. tit. Torrelblanca de iure spirit. lib. 15. c. 5. n. 21. cum segg. Franc. Leon. in thesauro iuris eccl. p. 2. c. 1. n. 1. n. 2. & 3. Vgolin. de officio Episcopi cap. 12. n. 3. Gabr. Petreia de manu Regia p. 2. c. 16. metisum in simili trall. p. 2. alleg. 12. & me noo citato in illo loco, Aloyf. Ricc. in dec. curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 111. Ludouic. Correa in repet. ap. Ier. alia. de immuni. Eccl. p. 2. n. 30. nouissimè Stephan. V. Veyms d. caus. 9. n. 4. Verum quilibet clericus in eo ius Ordinis, qui non habuerit requisita Concilii in praesentia possit trahere ad forum Ecclesiae illum qui saltem contra suam personam aliquod maleficium, vel violentiam commiserit: vide Nouat. q. forens. lib. 1. p. 1. c. 7. n. 17. D. Felician. de Vega in resol. ad d. cum sit generale. n. 36. cum segg.

11. Nisi beneficium Ecclesiasticum, &c.] Quamuis habitum clericalem & tonsuram noo deficiant, quia ad alios solum requiritur propter disunctionem, aut, quae ponitur infra. Ita Clar. §. fin. q. 36. n. 16. & 19. Lel. Zech. de republ. eccl. tit. de cler. vers. ad huc, Salzed. ad Bernard. in prall. c. 61. n. 9. vers. si tamen, Fr. Emman. in sum. p. 1. c. 15. c. conel. 2. Azucod. d. 1. n. 9. vers. si si beneficiat. q. 4. lib. 2. noua resop. Gonzal. ad reg. 8. Concel. gloss. §. 5. n. 6. Curi. Philip. p. 1. §. 1. n. 3. ad fin. à Ponte conf. 14. Barbol. Collect. in Concl. Trid.

vol. 1. Ceuall. commun. contra commun. q. 563. n. 4. Bobadil. in sua politica lib. 2. c. 18. n. 102. lit. E. Gociet. lib. 1. q. 7. Thom. Valasc. alleg. 10. n. 9. Carol. de Grassis de effe lib. clerical. effect. 1. n. 1195. cum segg. Farin. in praxi crimin. q. 8. n. 7. Cened. prall. & canon. q. lib. 1. q. 4. n. 11. n. 19. Beller. d. p. c. tit. de sanore cleric. personali §. 8. n. 7. vers. distinguendo, Nicol. Garc. de benef. p. 2. c. 2. n. 4. ubi n. 5. subdit procedere etiam stante constitutione Sixti V. de habitu & Tonsura Bonacin. de legib. diff. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 10. Marc. Anton. Genuef. in prall. Archiep. Neapol. c. 7. n. 7. Paul. Laymann. in Thesaur. moral. lib. 4. trall. §. c. 6. n. 2. Diana resolut. moral. p. 1. trall. 2. resolut. 28. & p. 4. trall. 1. resolut. 89. Squillante de primis, cleric. c. 7. n. 23. Donat. Anton. de Mainis quotid. resolut. c. 56. per totum. Gabr. Petreia de manu Regia, p. 2. c. 26. n. 2. vers. clericis tandem. Castro Palao in opere moral. trall. c. 2. q. vna puncto 2. n. 5. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 10. n. 9. Bonacin. 8. praecept. Decalogi, diff. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 11. March. de sacror. Ordin. trall. 2. p. 1. n. 5. diff. 1. Torrelblanca d. lib. 15. c. 6. ap. princ.

Obtinente collatione beneficii, etiam ante adeptam illius possessionem, fore privilegio gaudere, modò collatio valida fuerit, tenent Grg. de pensib. q. 93. n. 12. Flamin. Paris. de res. benefic. lib. 7. q. 1. n. 47. Aloyf. Ricc. d. conel. §. 40. amp. 6. & in praxi rerum fore eccl. dec. 138. in 1. de aliis resolut. 327. n. 1. in 2. adu. & in dec. Iuris Archiep. Neapol. dec. 188. p. 2. & dec. 128. p. 4. Marc. Anton. Genuef. d. 7. n. 6. Franc. Leo in thesauro fore eccl. p. 1. n. 3. n. 2. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 4. Bonac. de leg. diff. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 12. & de consor. in Bulla Caena contenta, diff. 1. q. 10. §. 2. puncto 6. n. 2. Cened. prall. & canon. q. lib. 1. q. 4. n. 21. Anton. Diana resolut. moral. p. 1. trall. 3. resolut. 28. Squillante de primis, clericor. c. 7. n. 16. Bonac. d. diff. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 13.

Contra Oedin. Reg. Lusit. lib. 2. tit. 1. §. 23. Clar. §. fin. q. 36. vers. hoc autem an fin. & vers. regulariter autem ubi Baiard. n. 4. Menoch. cas. §. 350. cum segg. Moscard. de probat. candel. §. 1. n. 16. & 17. Carol. Tulk. tom. 1. lib. 8. cond. 178. n. 8. Sigism. Scacc. de iudic. causar. civil. lib. 2. c. 1. n. 82. Farin. d. q. 8. n. 45. & 70. Car. de Grassis de effe lib. 1. n. 1187. Thom. Valasc. d. tom. 1. alleg. 10. n. 10. Castro Palao ubi supra n. 5. Marchin. de sacror. Ordin. p. 2. trall. 1. c. 15. diff. 3. existimantes beneficium ad effectum ut et fugias forum seculare teneri non solum probare titulum beneficii, sed etiam illius possessionem.

Post adeptam beneficii possessionem non est inueniendum an valide obtinuerit, quia etiam si beneficium obtinere non potest, vi potest quae est illegitima, seu irregularis, vel impeditur clericatum assumere, adhuc gaudet fore privilegio si de facto sepe iuratur in possessione, ut per Carol. de Grassis d. effect. t. n. 340. & n. 194. Ioan. Bapt. del Thoro in compendio dec. Neapol. verb. clericus, pag. 94. Squillante d. 7. n. 22.

Beneficii appellatione quoad hoc propositum veniunt beneficium etiam modici valoris, ita ut illud obtinens fore privilegio gaudere possit, resoluit Marc. Anton. Genuef. d. 7. in fine, Aloyf. Ricc. in conel. dec. p. 1. conel. §. 40. vers. amplius & in praxi rerum fore eccl. resolut. 327. vers. iussu tertio, Campan. in d. iuris iuris canon. trall. 8. n. 5. n. 19. Garc. de benef. p. 1. c. 6. n. 37. & p. 2. cap. 2. n. 3. Carol. de Grassis d. effect. 1. n. 122. Selin. selsellu canonico. cap. 18. n. 3. etiam si sic fuisse decum

12.

13.

14.

sum in *Lanuen*. 28. *Marry* 1628. ubi fuit diſſem quod promouus ad Ordines cum collatione vnius beneficii reddidit duorum ſententiarum anuſuorum, quiſciſcides in habitu laicali cum ſmis dū caperetur à Birtuariis vnū ex illis occidit, & ſed carceres laicales adductus fuit gaudere priuilegio ſori.

15. Poſſidentem ſolum titulum beneficii abſque redditibus ſori priuilegio gaudere, reuertit Carol. de Graſſis *loci proximi citati*, Aloyſ. Ricc. in *deſciſ. Curia Archiep. Neapol.* p. 2. *deſciſ.* 289. & p. 4. *deſciſ.* 198. Aotoſio. Diana d. *reſol.* 29. Squillante d. c. 7. n. 17.

16. Capſellauism collatiſm, & in perpetuum titulum collatiſm ſi quis obtingit, ſori priuilegio gaudere poſſe, reſoluitur Salzed. ad Bernad. in *praxiſ* c. 64. lib. 5. n. 11. & 12. Armendat. in *addit.* ad *recep. legum Nauarra lib. 2. tit. 19. de ſoro comp. num. 26.* Squillante d. c. 7. num. 18. Cened. d. lib. 1. *queſt.* 4. num. 37. Aloyſ. Ricc. p. 2. *deſciſ.* 190. num. 10. Caſtr. Palao d. *puncto* 2. num. 3. *verſ.* ſecundo, Torrebloca d. lib. 1. *cap. 6. num. 6.* Ego ipſe d. p. 2. *alleg.* 12. n. 10.

17. Coadiutoriam à Papa qui obtingit priuilegio ſori gaudere poſſe tradunt Gſc. d. p. 1. *cap. 5. n. 98.* Armendat. d. *puncto* 26. Squillante d. *cap. 7. num. 11.* Sebalt. *Cſlin reſol. de eccl. hierarchia diſp.* 14. §. 9. num. 8. Caſtr. Palao d. *puncto* 2. n. 3. *an fine*, Torrebloca d. lib. 1. *cap. 6. num. 7.* Ego ipſe d. p. 2. *alleg.* 12. num. 9.

18. Fratantiam pro comitandis cadaueribus deſunctorum Neapol. habentem gaudere ſori priuilegio aſſiſſunt Marc. Anton. Genueſi d. *cap. 7. num. 9.* Aloyſ. Ricc. d. *cauſ.* 5. *amp. 2. & d. reſol.* 327. *verſ.* ſufficiens. Ego ipſe d. *alleg.* 12. n. 11. me citato illo loco Squillante d. *cap. 7. num. 19.* Caſtr. Palao d. *puncto* 2. num. 3. Torrebloca d. lib. 1. *cap. 6. num. 8.* ubi etiam de præſtitum habent.

19. Penſioſum obtingent loco trulli haberi pro clerico beneficiato ad effectum gaudendi priuilegio ſori, tenent Creſcent. *deſciſ.* 4. *de ſententi. & re iudic.* Lazare de *decima vendit.* c. 19. num. 24. Gig. de *penſionib.* q. 28. num. 18. Salzed. ad Bernad. in *praxiſ* *cap. 64. lib. 5. n. 11.* Villat. *del parano de Calatrain* p. 4. §. 3. n. 2. Et. Erismann in *ſum. rom.* 1. *cap. 15. num. 11.* Zetol. in *praxiſ* *Episcop. p. 1. verb. clericus*, §. 2. *duh. 2.* Armendat. d. *tit. 19. de ſoro comp. num. 5. & 7.* à Poute rom. 1. *cauſ.* 24. num. 3. & rom. 2. *cauſ.* 36. num. 24. Antonin. Diana *moral. reſol. part. 1. tr. 2. reſol.* 30. Squillante d. c. 7. num. 20. *verſ.* *ſupradictas*, Caſtr. Palao d. *diſp. vnicia puncto* 2. n. 4. Torreb. d. lib. 1. *cap. 6. n. 10.* Steph. V Veyms ad *conſtitutiones* 24. *ex ſure communis diſumpſit*, & per *Concil. Trid. innotat.* *conſ.* 3. n. 15. Maichin. *de ſacram. Ordin. tr. 2. p. 1. cap. 15. diſſic.* 2. Sel. *diſſic.* cap. 18. num. 4. ubi et reſtatut *decim* *ſub die* 28. *Decembris* 1595. Ego ipſe d. p. 2. *alleg.* 12. n. 23. & p. 3. *alleg.* 17. num. 15. ubi alſſero *decim* in *Portuſalem*. 10. Aprilis 1622.

Contra Azeved. l. n. 5. *verſ.* *ſed an penſio ſit*. 4. lib. 1. *noua recopil.* Flamin. *Part. de reſignat. benef.* lib. 2. *queſt.* 1. n. 1. num. 70. & lib. 2. *queſt.* 15. num. 15. Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gloſſ.* §. 5. num. 6. Marc. Autou. Genueſi d. c. 7. Carol. de Graſſis de *effeſſu* t. n. 106. Nicol. Gſc. d. p. 1. c. 5. num. 70. Aloyſ. Ricc. in *praxiſ* *arceſ.* *reſol.* 470. & in *deſciſ.* *curia Archiep. Neapol. part. 2. deſciſ.* 7. num. 11. & *deſciſ.* 192. n. 10. ad fin. Bonacio. de *legib.* 10. q. 2. *punct.* 1. §. 4. n. 1. & de *conſariu* in *Bulle Cerna contenti*, *diſp.* 1. q. 16. *ſol.* 1. *puncto* 6. n. 3. Cened. d. lib. 1. q. 4. n. 32. *ſeqq.* exiſtantes clericum penſionariuſm ratiſſime gaudere ſori priuilegio.

A Aut clericalem habitum, & Tonſuram, &c.] Vt clericus ſori priuilegio gaudere requirit, & ſufficere vnum ex tribus inſiſt ſcriptis, videlicet quòd clericalem habitum, & Tonſuram deſerens alicui Eccleſiæ de mandato Episcop. inſeruit. Vel quòd clericalem habitum, & Tonſuram deſerens in aliquo ſeminario de licentia Episcop. degat. Vel quòd in habitu & Tonſura incedens in aliqua ſchola de licentia Episcop. reſcribere deſerit *decim* Armendat. in *addit.* ad *recep. legum Nauarra*, lib. 2. *tit. 19. l. 1. de ſoro comp.* n. 2.

Clericalem habitum, & Tonſuram deſerens.] Habitu igitur clericalem, & Tonſuram ſimul deſerere teneri clericum qui ſori priuilegio gaudere vult, itat non ſufficiat geſtatio habitus, vel coronæ, tradunt D. Barbola in l. *Titia* p. 34. *verſ.* *ſolima enclauſio ſſoſſoſſo matrim.* Bellet. *diſquiſ.* *alere* p. 1. *tit. de ſauore cleric. personali*, §. 8. n. 7. Armendat. d. 1. *de ſoro comp.* n. 13. Aloyſ. Ricc. in *deſciſ.* *curia Archiep. Neapol. part. 4. deſciſ.* 15. q. 4. Caſtr. Palao d. *puncto* 2. num. 7. Ego ipſe d. p. 2. *alleg.* 12. num. 19. Stephan. V Veyms d. *conſiſ.* 9. n. 3.

Clericalem habitum, vel Tonſuram ſi quis dimiſerit, priuilegium ſori penitus amittere, etiam ſi prius eum Episcop. non admoſuerit ut videretur, Tonſori amve teſſumatur, tenent Cuch. in *ſiſt. maior.* lib. 3. *tit. 9. de priuileg. clericis* n. 66. Lel. Zech. de *republic. eccl.* *ſuſſ.* *tit. de clericis* n. 6. *verſ.* *amittitur anatem*, Mari. Antonin. *var. reſol.* lib. 3. *reſol.* 48. num. 7. Aloyſ. Ricc. *in praxiſ* *rerum ſori eccl.* *ſuſſ.* *deſciſ.* 60. 6. in 1. *edit.* alijs *reſol.* 530. n. 4. in 2. *edit.* Proſper de Auguſtino in *addit.* ad *Quantum in ſumma Bullary.* *verb. habitum clericale*, Vgolin. de *officio Episcop.* 12. n. 3. *verſ.* *ſeruitur*, Squillante d. *cap. 7. n. 8.* Ego ipſe d. *alleg.* 12. n. 29. Quando ſcilicet continuò incederet in habitu laicali, itat publicè eſt ſtimaretur laicus, Fario. d. q. 8. num. 64. Bonacin. de *legib.* *diſp.* 10. q. 2. *puncto* 1. §. 4. num. 15. Aloyſ. Ricc. in *deſciſ.* *curia Archiep. Neapol.* p. 4. *deſciſ.* 15. q. 4. Squillante d. c. 6. n. 4. Si enim habitum à ſe geſtari ſoludum ad breue tempus depoſuerit, non edeo ſori priuilegium amittere, reſoluit Arm. d. 1. *de ſoro comp.* n. 2. ſicut nec illud amittere ſi ob ſuperſtitiem, vel aliam ob iſtam cauſam habitum geſtate non vident, probate *clericis de vita & honeſtate cleric.* Vgolin. d. *cap. 12. num. 5.* Aloyſ. Ricc. d. *deſciſ.* 15. q. 4. num. 5. Ego ipſe d. p. 2. *alleg.* 12. num. 6. Squillante d. *cap. 7. num. 7.* ubi num. 6. ſubſtat idem quoque dicendum ſi non deſerit Tonſuram ex eo, quia caput ratiſſum eſt p. x. caluicie, aut propter aliam tuſſitatem.

Clericalem habitum qui dimiſerit poſſe illum iterum reſumere, non obſtante irregularitate ſuperueniente, & Ordinarij prohibitionem, probat Sel. d. *cap. 18. num. 20.* ſtreſſans ſic fuiſſe *decim* in *Matzerien*. 17. Junij 1630.

Super probatione habitus clericaliſi ſi fuerit controuerſia orta, an ſcilicet ille in quo ſuit huiusmodi clericus reſertus, ſit conueniens, tunc iudicem eccleſiaſticum debere cognoscere, reſoluitur Firinac. d. q. 8. n. 4. Mari. Anton. d. *reſol.* 48. n. 1. & 2. Stephan. Gratian. *diſcept. ſerens.* c. 190. n. 13. Armendat. d. 1. *de ſoro comp.* n. 2. *an fine*. Zetol. in *praxiſ* *Episcop. p. 1. verb. clericus* num. 31. Layman. in *Theolog. moral.* lib. 4. *tr. 9. cap. 7. n. 6.* Diana *reſol.* *moral.* p. 1. *tr. 2. reſol.* 27. Scraph. *deſciſ.* 742. num. 5. Molino de *uſuſ.* 3. *diſp.* 49. num. 11. Ioleph. Selli de *inhib.* *cap. 5. §. 6. n. 78.* Ambroſiſm. de *immon.* *Eccl.* *cap. 2. §. 15.* Melch. Lotter. de *re benef.* 13. q. 36. n. 69. Caſtr. Palao in *opere moral.* 1. *diſp.* *unicia puncto* 4. n. 7. Duard. ad *Bull. Cerna* lib. 2. *can.* 19. q. 8. n. 19. Bonacin.

20.

21.

22.

23.

24.

Boacin, in eand. Null. diff. t. q. 16. fol. 1. p. 16.

25. Clericum qui in habitu, & Tonfura se immiscet enormitatis, & leuissimis, censeri abique monitione renouasse privilegio clerici, secus si in habitu laicali hac perpetrasset, quia tuuc requirit monitionem a se. Sel. d. c. 8. n. 15. vbi testatur decisum in *Maius*, t. *Februarij* 1620.

26. Clericum in minoribus Ordinibus constitutum nisi beneficium ecclesiasticum habeat, aut clericalem habitum & Tonfuram deferens Ecclesie deferat, vel in seminario, aut in aliqua schola, aut Vniuersitate de licentia Episcopi versetur iuxta hoc decretum, forum iudicis laici declinare non potest, non tamen idem decretum obstat Episcopo quomodo iure suo in huiusmodi clericos delinquentes, si adhuc clerici permanentes, possit animaduertere, &que punire, tenet Sel. d. c. 18. n. 16. assertum ita fuisse resolutum in *Valentia* 17. *Mar.* 19. 1617. & in *Nascan* 22. *Iunij* 1628.

27. Clericum, qui charactere, & habitum clericalem assumpsit post dictum, processum, & fidelitatem de se representando coram iudice laico, gaudere fore privilegio, & de iurisdictione Iudicis laici esse liberatum quoad personam, quod si finis iustitiae (quam iudex ecclesiasticus inspicere debet) possit iudicem laicum processum finem imponere, contra illum quoad bona procedendo, assertum Sel. d. c. 18. n. 17. attestans sic fuisse decisum in *Papini*. 23. *Asu*. 16. 26. & decidisse S. Congr. controuersis iurisdictionibus propositum in *una ciuitate Castellane* 18. *Februarij* 1631.

28. Clericum repperum à Curia seculari sine habitu clericali, donec decesset de suo clericali in cunctis laicis posse deueniri, dummodo non sit oportet clericus, & si per octomenses ante carcerationem habitum demiserat, privilegio clericali nullo modo gaudere si à Curia, vt supra, caput fuerit in tali habitu, dicit Sel. d. c. 18. n. 19. vbi refert fuisse decisum sub dia 11. *Ianuarij* 1620.

29. Alteri Ecclesie. Aliter tenei Episcopum ad seruicium Ecclesie clericum in minoribus constitutum, vel prima Tonfura iniunctum precentem ascribi, resolutum Sel. in *solenni* 18. n. 13. attestans sic fuisse decisum in *Valentia* 28. *Marij* 1628.

30. Gaudere fore privilegio clericum inferiorem alteri Ecclesie quam illi, cui fuit adscriptus, vel deferentem Capellam existentem in Ecclesia, quæ ab Episcopo Consecrata laicorum pro Oratorio esset assignata, resolutum Aloyf. Ricc. in *des. curia Archiep. Neapol.* p. 4. dec. 11. n. 5. & dec. 13. n. 2. Ricc. de *supra personarum lib.* 2. a. 6. n. 15. Anton. Diana *resol. moral. p. 1. tract. 2. resol. 14.* Nouat. in *significatib. canon. concil.* 9. 2. n. 5. Squillante de *privileg. cleric.* 67. num. 13.

31. {Ex mandato Episcopi.} Expressum scilicet, vt per Menoch. de *presumpt. lib.* 6. *presumpt.* 76. n. 41. Cened. d. lib. 2. q. 4. n. 24. & 26. & iussit quod fuerit oretenus concessum, secundum Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fore eccl.* dec. 60. in 1. adit. alijs ref. 5. 25. in 2. adit. quem refero d. alleg. 12. n. 12. & me citato in illo loco, Squillante d. c. 7. n. 5. *vers. qualicam.*

32. Aferiptionem in Ecclesia de mandato Episcopi non esse necessariam, sed sufficere quod realiter fiat seruicium in diuinis, tenent Aloyf. Ricc. d. p. 4. dec. 11. n. 5. & dec. 15. n. 2. Nouat. d. *canon.* 9. 2. n. 5. Squillante d. c. 7. n. 14. Sel. d. cap. 18. num. 12. attestans sic fuisse resolutum in *Valentia* 19. *Iunij* 1628. dnm ibi fuisse dictum quod clericus in minoribus constitutus Ecclesie deferens, non tamen ex mandato Episcopi, habitum, & Tonfuram defe-

rens gaudet fore privilegio, & in alia *Nascan* 28. *Marij* eiusdem anni dicit decisum clericum in Ecclesia in habitu & Tonfura descriptum in catalogo clericorum, qui in Synodo diocesana obedientiam præstiterit Ordinario, & per paucas vices in choro, & in processionebus interfuit, attentis circumstantiis gaudere debere privilegio fore, quomodo alicui Ecclesie de mandato Episcopi non inferat, vel beneficium ecclesiasticum non habeat.

Contra Carol. de Grassis d. *afflict.* 1. num. 177. quem sequutus fuit d. p. 2. aff. 1. n. 14. existimantem mandatum Episcopi requiri in hoc cum fructu videretur Concilium in presenti mandatum, sen licentiam Episcopi exigere si id liceret absque ea.

Ordinationis tempore nulli Ecclesie adscriptum amplius non posse ascribi, refert decisum *Garc. de benef.* p. 2. c. 5. num. 101.

Cleicos non inferiunt Ecclesiis non posse Ordinarium immutare à gabelis, & alijs oneribus laicisibus priuare, sed eosdem clericos, nisi vt supra, inferuiant, sic habitum, & Tonfuram clericalem deferant, aut beneficium ecclesiasticum obriuant privilegio fore non gaudere, tenet Sel. in *solenni*. canon. c. 18. n. 23. vbi attestatur sic decidisse S. Congr. Episc. & Regul. dia 24. *Ianuarij* 1631.

Barisellam Episcopi, cum sit de illius familia armata, fore privilegio gaudere, assertum Sel. d. cap. 18. n. 15. vbi refert sic decidisse S. Congr. Episc. & Regul. in *Serena* 25. *Aprilij* 1614. illumque non posse, nec de iure debere per iudicem laicum caputari, fuit dictum in eadem 15. *Aprilij* 1615.

Fiscalem, quem Episcopus habet in ciuitate, seu in aliquo castro, in quo temporalem, spiritualemque iurisdictionem exercet, tanquam ipsius Episcopi familiarum privilegio fore gaudere, & ad personalia ciuitatis munia subeunda minime teneri, tradit Sel. d. c. 18. n. 26. vbi attestatur ita decisum per S. Congr. Episc. & Regul. in *Vaision*. 11. *Decembrii* 1615.

Notatum curia Episcopalis, cum sit de familia Episcopi, gaudere fore privilegio, putat Sel. d. c. 18. n. 27. alterius sic fuisse decisum in *Ormen.* 6. *Augusti* 1602.

Diocani Saluatici in Regno Neapolitano pro Ecclesiis, & Episcoporum seruitio retinent, vel in locum quoquo modo deficientium assumi, possunt in Cathedralibus, seu superioribus Ecclesiis ad summum quatuor, in Collegiatis in quibus diuina celebrantur, si Episcopo videbitur, vnum, quousque Episcopi procius gratis, & tales qui omnino per se ipsos, non aotem per interpositum personam seruicium debitum præstent, nec villo modo criminosi, aut male condoniosi & famæ eligere debeant, alijs & 11 nullo gaudent privilegio, & eligentes iudicium Sedis Apost. seu eorum expleatur 11 verò privilegio canonis non gaudent, fore autem privilegio 10 criminalibus omnino in ciuilibus quoad corporis distinctionem tantum, & immunitate quod oneribus personalibus, non autem ab alijs durante seruitio frui debent. Sed si alicubi maioribus veniant privilegijs, & immunitatibus ex legitima consuetudine, cuius cognitionem & declarationem, in casum contrarium S. Congr. inferius nominanda si bene referant, illa debet attendi, cognitio verò aliorum præmissorum ad Ordinas pertinet. S. Card. cong. negotijs Regni Neapolitani præpositorum 10. *Kal. Iulij* 1623. testes Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fore eccl.* p. 4. ref. 480.

Verum autem decisio huius Decreti tantum procedat quoad casum, in quo agitur de declinanda

iurisdictione iudicis secularis, ut tunc & non aliter declinatoria admittatur, quàm si concurrant qualitates à Concilio requisitæ, vel etiam impediatur maior Episcopus, vel quilibet alius Prelatus ecclesiasticus, & non possit soam iurisdictionem exercere aduersus illos quando tales qualitates non habuerint. Responsum tunc demum adesse debere tales qualitates, cum videlicet agitur de dicta declinatoria fori secularis, non verò ut si illæ deficiant non possit prædictus proprius Prelatus procedere contra clericos ipsos delinquentes, eosque ponere. Ita decisum à sacra Congr. referunt Nicol. Garc. de benef. p. 2. num. 116. Aloyf. Ricc. in praxi var. resp. p. 1. ref. § 1. n. 3. D. Felician. de Vega in rell. c. 2. n. 27 de foro comp. et.

39. *n. Infernat.* Deberi seruitium hoc præstari de præsentia, testatur Menoch. confil. 91.2. n. 27. Carol. de Grassi d. effectus l. 1. n. 1179. vbi n. 1177. subdit hoc seruitium debere omnino consistere in spiritualibus, & non sufficere in temporalibus, Nouar. d. concl. 92. num. 4.

40. Et cum verbum illud non videatur importare seruitium vel plurimum intermissum, sed potius mortalem persecutionem, solum pro maiori parte, ideo non sufficere quòd tonsuratus bis, vel ter inferuati Ecclesie xeneat Galet. in margarita consilium consilientie verb. cleric. p. 4. col. 2. Cened. d. lib. 1. g. n. 25. Aloyf. Ricc. d. p. 4. dec. 11. n. 5. Carol. de Grassi d. effectus l. 1. n. 83. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. n. 14. & me citato, Squilanti d. c. 7. n. 11. vbi n. 11. hinc resoluti, si aliquo necessario impedimento interpellatum fuerit hoc seruitium, non propterea amitti hoc fori priuilegium.

41. *n. In clericis verò coniugatis, &c.* Hoc decretum iobere obseruari constitutionem Bonifacij VIII. in c. vnic. de clericis coniug. lib. 6. illo addito quòd huiusmodi clerici alicuius Ecclesie seruitio, vel ministerio ab Episcopo deputati eidem Ecclesie seruiant, ministrent, & clericali habitu, ac tonsura vtiatur, refert Nouar. in singulari canonice. concl. 93. Thom. Valsc. allegatium iuris tom. 1. alleg. 39. per totam, & 41. & 41. D. Felician. de Vega in rell. c. 2. de foro comp. num. 18. & 19. Stephan. VVeyms d. consil. 9. n. 13. vbi refert Synodum Tridentinam in clericis coniugatis tonsuram, & vestes clericales portantibus coniunctum, seu copulatū requirere duo, vnum vt ab Episcopo sint seruitio, vel ministerio alicuius Ecclesie adscripti, alterum quod eidem Ecclesie, cui adscripti sunt, in clericali habitu, & tonsura inferuiant, vel ministrent, adeo vt ab his excusari non possint vilo priuilegio, vel consuetudine, quantumvis longissima, vel immemoriali.

42. Constituto Bonifacij VIII. in d. cap. vnic. tribus modis in clericis coniugatis priuilegium hoc fori restituit.

Primo si cum vnica, & virgine contraxerint, vt tradunt ordin. Regia Lusit. lib. 2. tit. 1. §. 27. Anton. Gom. tom. 3. var. cap. 10. num. 4. Cur. Philip. p. 5. §. 1. n. 6. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 46. num. 1. Camil. Borrel. in summ. omnium decis. tom. 1. tit. 8. de clericis coniug. n. 24. Carol. de Grassi d. effectus l. 1. n. 8. Ciac. lin. forens. contr. lib. 1. c. 53. num. 12. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori ecclesie. 40. num. 1. Thom. Valsc. d. alleg. 41. num. 1. Ego ipse d. p. 1. alleg. 11. num. 26. Stephan. VVeyms d. consil. 9. n. 9. vbi n. 10. dicit hoc speciem cuiusdam castitatis adferre, quam Ecclesia Catholica semper honorauit ad exemplum Christi Saluatoris, qui vnica dumtaxat habet sponsam Ecclesiam, cum de contra repetitur nuptie præferant indicium aliquod incontinentie, &

dupliciter, vel saltem adimant fidem prædicandi castitatem.

Secundo si vestes deferant, & tonsuram, vt per Farin. d. g. 8. n. 64. Scaccia in iudic. p. 1. cap. 1. n. 20. & 82. Thom. Valsc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 42. à prime. Carol. de Grassi d. effectus l. 2. n. 84. Ciac. lin. d. c. 53. vbi quòd non sufficit quælibet habitus dimissio, nisi fori continuata, Marcel. Vulpe citans loco. Ego ipse d. alleg. 12. num. 27. Stephan. VVeyms d. consil. 9. n. 11. Vbi ait vestes clericales in coniugatis clericis esse debere, quæ nimium non splendideant ex diuersitate colorum, neque per nimiam breuitatem, neque per nimiam longitudinem noceantur; quæ iuxta morem cuiusque religionis permixtæ sint, vel per Concilia Prouincialia, aut Synodalia clericis præscriptæ, & n. 15. attestatur sacram Coogr. ceolulie clericum coniugatum, qui post dimissum habitum, & tonsuram clericalem, ad curiam laicalem ob delictum in ius vocatus, & in contumaciam condemnatus est, distingui non posse personaliter à iudice laico, vel in carcerem conici, si adsumptio habuit, & tonsura clericali deferente inueniatur verè, & non in fraudem alicui Ecclesie.

Tertio in criminalibus tantum, siue ciuilibus, siue criminaliter pro crimine agatur, non autem in re te ciuilibus, vt per Coogr. praxi. c. 31. num. 6. Farin. d. g. 8. n. 7. Azueud. d. 2. tit. 4. lib. 1. noua recap. Sanch. d. disp. 46. num. 22. Tapia lib. 1. de iure Regni fol. 34. Cened. d. lib. 1. g. n. 28. & 1. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 4. tract. 9. cap. 8. n. 5. Londou. Contra nobilis Lusitanus in cap. inter alia, de immuni. Ecclesie p. 2. num. 33. Aloyf. Ricc. in praxi var. resolut. tom. 2. refol. 39. c. num. 2. Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 46. n. 22. D. Felician. de Vega in rell. d. c. 2. de foro comp. n. 19. nouissime Donat. Anton. de Marini quæst. resolut. cap. 58. Ego ipse d. p. 2. alleg. 18. num. 25. Sel. d. cap. 18. num. 27. attestans fuisse resolutum sub die 23. Februar. 1610. dum ibi fuit dictum clericos coniugatos prædictis qualitatibus requisitis tam dicta constitutione Bonifacij VIII. quàm hoc decreto non gaudere priuilegio fori in ciuilibus, nisi vbi de crimine etiam ciuilitate ageretur, sed illos ob tales causas ciuiles à crimine non descendentes non posse à iudicibus laicis in carcerem conici, aut personaliter distingui, referret etiam ita decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. sub die 10. Februarij 1618. dum ibi fuit dictum clericos coniugatos iuxta sacrorum canonum & Concilij Trident. dispositionem priuilegio canonis, & fori in criminalibus dumtaxat gaudere, non autem in ciuilibus, nisi consuetudo esset in contrarium, prout in Regno Neapolit. S. Coogreg. Immunitatis. 27. Februarij 1630.

Contra Camil. Borrel. in speculo Principis rub. 11. §. videamus list. A. Czopolin in consil. crimin. 10. super tertio, Zanard. an dret. Confess. p. 1. de sac. matrim. c. 23. q. 24. Carol. de Grassi d. effectus l. 1. n. 181. Ceual. de cognit. per viciam viol. p. 2. q. 7. n. 4. Mart. de iurisdic. p. 4. casu 159. n. 5. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Napol. p. 3. decis. 170. & p. 4. decis. 320. n. 5. Quatuor in Bullam Concil. lib. 2. can. 5. q. 4. concl. 3. n. 11. Anton. Dian. forens. moral. p. 2. tit. 2. refol. 50. Bonac. de censuris in Bullam Cena. disp. 11. g. 16. puncto 3. n. 31. Torrealbanca d. lib. 1. §. 6. n. 55. existimantes eos fori priuilegio gaudere non solum in criminalibus, sed etiam in ciuilibus.

Subdiacorum, qui in vim dispensationis Apost. cum vidua matrium contraxit, & pensiones ecclesiasticas obtinere, de iore gaudere priuilegio fori, tenet Sel. d. c. 18. n. 29. attestans ita fuisse decisum sub die 7. Septembris 1618.

43.

44.

45.

CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Cathedrali Ecclesiæ locum ordinationis celebranda.
3. Episcopus non tenetur vocare Archidiaconum ut intersit examini ordinandorum.
4. Edictum quoddam reuocandum.
5. Non refertur ad descendentes ex genere Hebræorū.

6. Non sunt ab ordinatione excludendi, qui à Iuda originem trahunt.
7. Ordinandi in titulum debet inquirere Episcopus.
8. Examinare non potest Episcopus promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenierit.

SANTA Synodus antiquorum canonum vestigiis in hærendo, decernit, quando Episcopus ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere uoluerint, feria quarta ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur ad ciuitatem euocentur. *¶* Episcopus autem sacerdotibus, & aliis prudentibus uiris, petitis diuinæ legis, ac Ecclesiasticis sanctionibus exercitatis, sibi acriter, & ordinandorum genus, personam, ætatem, & institutionem, mores, doctrinam, & fidem diligenter inuestiget, & examinet.

Cap. quæd.
da 14 dñe.

1. **V**ide Concil. Bracharen. IV. c. 24. & n. 31. Cened. ad Decretum collect. 15. n. 2. & ad Decretal. collect. 36. n. 1. Piasce. in praxi Episcop. p. 3. c. 1. n. 49. pag. 56. & 57. latè Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 3. a prinip. Vgolus. de officio Episcop. c. 26. §. 18. n. 3. Carol. de Grass. de sessib. clerici. in pralud. n. 343. cum multis seqq. Homob. de Bonis de examine eccl. p. 1. traç. 1. c. 3. §. 27 Honor. ad decretal. de seruicio in ordine facien. n. 2. metipsum de officio & potest. Episcop. p. 2. abeg. 10. per tot.

2. *a* Ad ciuitatem euocentur. Locum ordinationis celebrandæ debere esse Cathedralē Ecclesiā, vel si ex causa alibi Ordines celebrari contigerit, eligi debet Ecclesiā digniore, tenens Sylueil. in sum. verb. Ordo. 1. n. 8. Piasce. de i. n. 46. pag. 55. Illustriss. D. Rodet. à Cunha in commentar. ad cap. quando §. dist. 34. n. 5.

3. *b* Episcopus autem sacerdotibus, &c. Episcopum non teneri vocare Archidiaconum ut intersit examini ordinandorum, tradit. Sel. in sessib. canon. c. 19. num. 3. artetians sic fuisse decisum sub die 21. Januarij 1679.

4. Edictum ut clerici in minoribus, qui legicimæ essent ætatis, deberent assumere sacros Ordines sub pœna priuationis habitus, esse reuocandum, resoluit Sel. de c. 19. n. 4. refert eos ita resolutum in Mazzarini. 14. Decembris 1630.

5. *c* Ordinandi in genus. An scilicet ex Catholicis parentibus, vel proditione damnatis, aut de matre læcæ nati sint. Maiol. de irregul. lib. 4. c. 2. Henric. in sum. lib. 10. c. 17. §. 2. in commento liti. G. Sahag. 20. cap. c. 16. num. 23. de respici. Aul. Lat. censur. p. 7. dist. 4. dub. 4. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 28. num. 15. ubi citatis prædictis Doct.ibus vult Concilium in presenti, ut Episcopi inquirant an promouendos sit ex filiis, aut nepotibus hæreticorum fuatorum defensorum receptorum, quos tus à suscipiendis Ordinibus excludit vique ad se-

condum gradum per lineam masculinam, vel vsque ad primum per lineam femininam, vel an sit filius ancillæ, & sit seruus, Cened. ad Decret. coll. 77. m. 1. ubi dicit quod particula *genus*, de qua in præfenti, proprie idem significat quod legitimus, vel liber, non autem refertur ad discendentes ex genere Hebræorum, ut multi opinati sunt, refert Ego ipse d. abeg. 10. n. 5. & nouissime D. Rodet. à Cunha vbi supra n. 6. Henric. Rodet. in compendio q. regular. resolut. §. 2. n. 22. nouissime Laurent. de Franchis de contrariet. super Episcop. & Regulares pag. 78. vers. ad 14. ubi aduertit Concilium Catholicum non induxisse circa hoc nouum Ordinis impedimentum, sed duntaxat quæ antiquo iure statuta erant, seruati ad vnguem præcepisse.

Ideo non esse illos ab ordinatione excludendos (nisi aliud Canonicum obesset impedimentum) qui à Iudais originem trahunt, vel quorum maiores etsi hæretici fuerint, emendatos tamen esse constat, & reuocari oratos Ecclesiæ vbituti, & pro corpore hominum ad mandatum Ecclesiæ penitentibus recepsisse, quum vel perfectiores, vel perfectioni elios instilunt, aut patros fuisse ad recipiendum eadem probat Sanch. de c. 28. n. 10. citis seqq. & refert decilum Armentad. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 2. l. unica n. 6.

f Institutionem. Id est, titolom. ex Campan. in diuers. iur. canon. lib. 8. c. 1. num. 3. ubi etiam refert manus Episcoporum esse in seruicio faciend. circa personam promouendam, pœa cæteris in titulum ordinandi inquirere, refert Ego ipse d. abeg. 10. num. 13.

Episcopum non posse examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenierit; si verò idem Episcopus aliquos minus idoneos ordinauerit eos suscipere debere, refert decilum Armentad. in addit. ad recapit. legum Nauarra lib. 4. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 69.

6.

7.

8.

Unusquisque à proprio Episcopo, aut alio, sed de proprij licentia, & testimonio, sub graui pœna ordinandus ad cathedralem Ecclesiā aut ex diocesi inuentam conuenientiore statuta à iure temporibus conueniat.

CAPVT VIII.

1. Ordines sacri quibus imperiibus conferendi.
2. Constatutum introduci non potest ut sacri Ordines Barbol. Collect. in Concil. Trid.

3. Papasolum licentiam concedi ut sacri Ordines ex

quatuor tempora conferri possint.

4. *Fratres Minores possunt extra tempora à iure statuta Dominico, vel alio festino diebus sacros Ordines suscipere.*
5. *Sed non ex privilegio ante Conc. Trid. obtentum.*
6. *Patres Societatis Iesu ordinari possunt ad quosvis Ordines etiam maiores extra quatuor tempora.*
7. *Et Patres Congregationis S. Iohanni Evangelista Portugalia.*
8. *Tempus statutum ad sacros Ordines conferendas non est illorum substantia.*
9. *Tempus ad conferendos Ordines minores quod sufficit.*
10. *Festis diebus in quibus Episcopi minores Ordines conferre possunt, debent esse de precepto.*
11. *Prima Tonsura omni tempore etiam non festino potest conferri.*
12. *Ordinum sacrorum collationes in cathedrali Ecclesia publicè Episcopo celebrare debet.*
13. *Ordines minores licet Episcopo conferre in eius domo Episcopali.*
14. *Ordines maiores possunt conferri sine Missa, & à non iuvene.*
15. *Episcopus potest tripliciter sibi subditos ordinare ratione originis, vel beneficii, vel domicilii.*
16. *Episcopus originis dicitur ille in cuius diocesi ordinandus natus est.*
17. *Origo patris sufficit ad Ordines suscipiendos.*
18. *Ordines accipere non potest quis per Episcopum originis sui matris.*
19. *Ordines suscipere non potest nepos ab Episcopo loci, in quo natus est.*
20. *Ecclesiæ à Religione aut sunt suspectæ, & sub quo Episcopo degere debeant.*
21. *Beneficiarius potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua habet beneficium.*
22. *Quamvis sit exiguus.*
23. *Et spectaret ad pensionem alterius Episcopi.*

24. *Et residentiam non requiritur.*
25. *Et beneficium non in titulum, sed in commendam maxime perpetuum habet.*
26. *Praefationem habens potest ordinari ab Episcopo illius diocesis in quo illud possidet.*
27. *Beneficia plura in diversis diocesium habens ab uno illarum Antistite potest ordinari.*
28. *Regularis promoveri debet ab Episcopo loci ubi degit.*
29. *Domicilium contrahens in aliquo loco potest ordinari ab illius Antistite, quamvis in eo non longo tempore degat, dum tamen habuerit animum perpetuo ibi permanendi.*
30. *Nonium quia potest ordinari.*
31. *Suspensionem à collatione Ordinum per annum incurrit Episcopus ordinans etiam in propria diocesi non proprium subditum.*
32. *Episcopus ex ignorantia probabili subditum alterum sine proprii licentia ordinans suspensionem non incurrit.*
33. *Ordines vel Tonsuram conferens Ultramontanus absque litteris dimissoriis non approbatur à Nuncio suspenditur per annum à Pontificatibus.*
34. *Regulares non comprehenduntur decreto edito contra conferentes Ordines Ultramontanos absque Papa licentia.*
35. *Ordinatus à non proprio Episcopo, nec ab alio de eius licentia à superiorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinarius videbitur expellere, suspensus est.*
36. *Suspensus iuxta Bullam Pij II. non possit ab Episcopo dispensari.*
37. *Italia Pij II. non comprehendit infiguitos minorum Ordinum.*
38. *Clericus Ultramontanus absque litteris dimissoriis sui Ordinarii ab Episcopo Italia ad Ordines promovitur non potest ab eodem Ordinario absolui.*

Ordinationes à sacrorum Ordinum, à statatis à iure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis presentibusque ad id Ecclesiæ Canonibus, publicè celebrantur, si autem in alio diocesis loco præsentem Clero loci dignior, quantum fieri poterit, Ecclesia semper adeatur. *¶ Vnusquisque autem à proprio Episcopo ordinatur.* Quod si quis ab alio promoveri petat, nullatenus id ei, etiam cuiusvis generalis, aut specialis referri, vel privilegij prætextu, etiam si statutus temporibus permittatur: nisi eius probitas, ac mores Ordinarii sui testimonio commendentur, *¶ si secus fiat ordinatus à collatione Ordinum per annum & ordinatus à suspectorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinarius videbitur expedire, sit suspensus.*

1. *Statutis à iure temporibus.* Sacros Ordines in Sabbatis quatuor temporum, & in Sabbato præcedente Dominica de Passione, ac in Sabbato sancto conferri debere, per c. quid die, & c. fin. 75. dist. comprobant Henric. in sum. lib. 10. cap. 1. 2. in princip. Franc. Leon. in h. sacro fore eccl. p. 1. c. 4. n. 10. Bonac. de Sacrament. dist. 8. q. unica p. 116. 6. num. 1. vers. primo, Vgolin. de officio Episcopi c. 26. §. 15. a. 1. vers. 3. Sanchez. in opuscul. moralib. lib. 7. c. 1. dub. 5. num. 1. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 17. à prime. me non citato aliquis ex illo loco desumpsit Aloyf. Ric. in decif. Curie Archiep. Neap. decif. 933. 4.
2. *Ita ut consuetudine contrarium induci non possit per c. 2. de temporib. ordinis, resoluunt Rebull. in praxi benefic. p. 1. tit. de clericis ad sacros Ordines male promoveo §. 10. l. 1. & §. 15. Quæstio. in sum. Bullar. juri. Ordo, vers. deinceps ad secundum, Henric. d. 1. 2. §. 2. Vgolin. d. §. 5. n. 1. in fine. Aloyf. Ric. d. decif. 93. n. 2.*

Nisi speciatim Summus Pontifex licentiam con-

cederet, ut sacri Ordines extra quatuor tempora conferri possint. Rebull. alleg. 1. n. 12. Maior. de irregularit. lib. 3. c. 14. num. 9. Homob. de Bonis de examine eccl. p. 1. tract. 2. c. 1. quæst. 12. Quæst. & Vgolin. citatis locis, Ego ipse d. allegat. 27. num. 5.

Fratres Minores, & omnes, qui illorum privilegii concessis, & concedendis fruuntur confirmatione Clementis VIII. & Pauli V. per suam Bullam sub dat. Roma Kal. Decemb. 1609. posse extra tempora à iure statuta Dominici, vel aliis festivis diebus sacros ordines suscipere, tenent Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. p. 23. art. 5. Monet. de communat. ultim. volunt. c. 10. num. 184. Homobon. de Bonis de examine eccl. tract. 2. c. 1. q. 13. Porcell. in dubijs Regularib. verb. Ordines sacri n. 4. Villalob. 1. p. sum. tract. 1. 1. diffic. 13. n. 6. Hieron. Roder. in compendio quæst. Regular. resol. 106. n. 7. Anton. Diana moral. resol. p. 3. tract. 2. resol. 31. Marchin. de Sacrament. Ordin. tract. 1. p. 7. c. 7. num. 1. Ego ipse d. allegat. 17. num. 6.

Vitatus

curus esset, tunc Nouar. *consil.* 19. de tempor. *Ordin.* Zerol. in *praxi* Episcop. part. 2. verb. *dimissoria*. Paul. Comitoli. *respon.* moral. 6. q. 45. Vgolin. d. c. 16. §. 1. n. 4. Gouet de *matrim.* 63. n. 29. Prosper. de Augustin. *ad add.* ad *Quarum* in *summa* Bullar. verb. *Ordo*, *vers.* quoad *tertium*, Campan. d. cap. 8. n. 9. Aloy. Ricc. d. *resol.* 17. n. 4. & d. p. dec. 37. n. 2. Thom. Valasc. d. lib. 2. allegat. 5. n. 21. Ioan. Franc. Suarez in *fine* *enclirid.* *causum*, verb. *Ordo*, *vers.* *Ordinari nemo potest*, Marcell. Vulpe d. c. 7. sub n. 24. Aoron. Diana moral. *res.* p. 4. r. 4. *resol.* 148. Marchin. d. r. 1. p. 5. c. 6. n. 1. & 15. Ale. de *præcellen.* Episcop. d. lib. 2. allegat. 5. n. 44. Ego ipse d. allegat. 4. n. 4. Sel. d. c. 18. n. 30. attestans sic fuisse decerni in *Vicique* n. 2. Augusti 1628. & 7. Aprilis 1629. cum ibi fuit dictum filium legitimum ordinari posse ab Episcopo omnis parietis, tamen per tempore naturis illius filij ad alium diocesatem iam transiit ad domicilium.

18. Ordinandum non posse apud Episcopum originis sue matris Ordines accipere, nisi sit vulgo quæsitus, cuius pater ignoratur, resoluunt Nouar. in *sing.* Canon. *concl.* 101. n. 19. Alzed. d. cap. 5. num. 45. Thom. Valasc. d. alleg. 5. n. 22. Marchin. d. *præll.* 1. p. 5. c. 6. n. 1. Marcell. Vulpe d. c. 7. num. 24. in *fine*. Ego ipse d. alleg. 3. num. 15.

19. Ex origine aut non dici nepotem ad Ordines suscipiendi originarius illius loci, in quo aus natus est, ex *Consuetudine* Aloy. Ricc. d. *resol.* 25. q. 5. Vgolin. d. c. 26. §. 1. post n. 5. *vers.* *excepitur*, Nouar. d. *concl.* 101. n. 9. Marchin. d. *præll.* 1. p. 5. c. 6. n. 2. Ego ipse d. alleg. 4. n. 13.

20. Eiectos à Religione ob delicta, quæ irregularitatem aut aliam inhabilitatem non inducunt, per quibus Episcopus dispensare nequit, ab Episcopo diocesano originario recipi, & presbyterio ordinari posse, resoluunt Nau. *cons.* 9. de *atate* 1. & *quali* in *antiq.* alias *cons.* 4. de *regul.* in *nuov.* Vgolin. d. §. 1. n. 6. & c. 20. §. 9. in *fine*, Aloy. Ricc. d. *resol.* 27. §. 5. num. 4. in *fine*, & in *praxi* aurea *resol.* 185. Mart. de *insep.* lib. 2. *ca.* 1. n. 2. num. 4. Bitholià S. Paulo in *thesaur.* Relig. lib. 6. *quæst.* 185. Campan. in *diuersis* *canon.* rub. 2. cap. 13. num. 7. Ludom. Mliand. in *man.* *Prælat.* *num.* 1. q. 25. *art.* 4. *concl.* 2. Laurent. de *Franchis* de *consuet.* inter Episcop. & *Regul.* pag. 220. in *respon.* ad 7. Ego ipse d. alleg. 4. n. 21. & in *collect.* ad c. *ultimum*, num. 11 de *regular.*

Contra Fr. Emman. Azor Molin. & Less. quos refert & sequitur Sanch. in *præceptis* *Decalogi* *com.* 2. lib. 6. cap. 9. n. 29. Hieron. Rodific. in *regul.* *res.* 37. num. 11. existimantes hos minime teneri Episcopo alicui certo obedire, sed tantum in statutoium clericorum Episcopo subiaci, in cuius d. *concl.* habitauerint.

Sed S. Congr. in *decretis* *impressis* de *regularibus* *apostatis* & *exclusis* sub die 21. Septembris 1624. statuit ut electi extra Religionem degentes sint perpetuo suspecti ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarius locorum facultate dictam suspensionem relaxandi ac moderandi.

Beneficij ratione efficit quem subiectum Episcopo diocesis, in qua illud habet, & posse ab eo ordinari, seu ab alio de eius licentia, quantum aliis et alio modo subditis non sit tenent *Piasce* d. c. 1. num. 10. *vers.* *fratres* beneficij. Homoboni de *Bonis* de *examine* *Episcop.* lib. 2. *præll.* 2. c. 95. num. 3. Mart. Anton. var. *resol.* lib. 2. *resol.* *fin.* 4. n. 28. Campan. in *diuersis* *canon.* rub. 9. cap. 8. num. 11. Armond. in *add.* ad *recap.* *legum* *Nauar.* lib. 1. tit. 18. l. 7. in *declat.* num. 65. Garc. de *benefic.* part. 8. c. 4. n. num. 1.

Aloy. Ricc. in *praxi* *rerum* *fori* *Eccles.* *res.* §. 8. in 2. ed. Vgolin. d. c. 26. §. 1. Bonacin. de *Sacrament.* *dist.* 8. *quæst.* *onica*, *pauilo* 4. n. 24. Nouar. in *singul.* *canon.* *concl.* 103. d. num. 12. Burg. de *Pæz.* 3. *Tauri* num. 398. cum *seqq.* Narbon. d. loco n. 204. cum *seqq.* pag. 420. & *seq.* Squillante de *privileg.* *cleric.* cap. 4. num. 237. cum *seqq.* Scip. de *Rubeis* in *aphorism.* *Episc.* verb. *Ordo* sub n. 18. Thom. Valasc. *alleg.* *in* *sum.* c. *alleg.* §. 2. n. 26. Sanch. in *opul.* *moral.* lib. 7. c. 1. *duob.* 23. vbi n. 15. subdit domicilium comparatum ex beneficio finire beneficio dimissum, Marchin. d. tr. 1. part. 5. c. 8. per 101. Marcell. Vulpe d. c. 7. n. 27. Torreblao. d. lib. 2. c. 13. n. 2. habiet *beneficij* *illius* *possessione*, ex Garc. d. cap. 4. n. 55. Cened. *canon.* *quæst.* lib. 1. *quæst.* 4. n. 23. Nouar. d. *concl.* 102. n. 20. D. Acuña vbi *supra* n. 7. *vers.* 4. Ego ipse d. alleg. 4. num. 55.

Ampliatum primo in beneficio etiam exiguo, vel per Hentici. *dist.* lib. 10. n. 23. §. 1. *in* *commento* *littera* *R.* Garc. d. cap. 4. num. 8. Campan. rub. 9. n. 8. n. 12. & rub. 8. cap. 1. num. 19. Nouar. d. *concl.* 102. n. 13. Diana moral. *resol.* part. 4. *præll.* 4. *resol.* §. 1. Marchin. d. part. 5. c. 8. n. 14. vbi secus dicit si beneficium sit tenuissimum, Marcell. Vulpe d. cap. 7. num. 27.

Contra Prosper. de Augustino in *add.* ad *Quarant.* verb. *Ordo*, Vgolin. d. cap. 26. §. 5. in *fine*, Aloy. Ricc. in *d. praxi* *fori* *Eccles.* *resol.* 260. & p. 3. dec. 77. Squillante de *privileg.* *cleric.* c. 4. *duob.* 28. num. 238. Masce. loco *proxime* citato, existimantes ratione beneficij exigui non effici quem subiectum Episcopo diocesis in qua illud habet.

Ampliatum secundum etiam in beneficio, quod spectaret ad provisionem alterius Episcopi, vel per Garc. d. c. 5. p. 55. Campan. d. c. 8. n. 14. metipsum d. *dist.* 4. num. 52.

Ampliatum tertium, etiam si residentiam non requirit, Hentici. d. cap. 2. §. 1. *Piasce* d. cap. 1. n. 10. *vers.* *secundo*, Campan. d. c. 8. n. 2. Nouar. d. *concl.* 102. n. 14. Thom. Valasc. d. alleg. 5. n. 30. cum *seqq.* Vgolin. d. c. 26. §. 5. *vers.* *secundo* *locum* *habet*, Alphons. Narbon. d. loco n. 214. pag. 421. Sanch. in *opul.* *moral.* lib. 7. *cap.* 1. *duob.* 23. num. 7. Marchin. d. *præll.* 1. p. 5. c. 8. num. 1. & 4. Sel. d. cap. 18. num. 19. attestans sic fuisse decerni sub die 26. *April.* 1594. dum ibi fuit dictum obtinente beneficium simpliciter in aliqua diocesi posse ab Episcopo loci beneficij ordinari.

Contra Marc. Ant. Gehuenf. in *præll.* *Archiep.* *Neapol.* *cap.* 48. n. 5. existimantes non posse quem ordinari ab Episcopo loci ubi habet beneficium residentiam non requitens.

Ampliatum quarto, etiam si beneficium non in titulus, sed in commendam maxime perpetuum habet, Garc. d. c. 4. n. 10. Nouar. d. *concl.* 102. n. 15. Aloy. Ricc. in *d. praxi* *aurea* *resol.* 149. n. 2. Sanch. d. lib. 7. cap. 1. *duob.* 23. num. 8. Marchin. d. p. 5. cap. 8. n. 16. Ego ipse d. alleg. 4. n. 50.

Ampliatum quinto in possidente præmonitionem aliquod, Henric. d. lib. 10. c. 22. §. 1. in *commento* *littera* *H.* Campan. d. cap. 8. n. 9. *vers.* *quæst.* Aloy. Ricc. in *d. praxi* *resol.* 218. in *fine*, Nouar. d. *concl.* 102. num. 16. Marchin. d. c. 8. num. 5. Idem dicendum de expellatis, quæ est perpetua, & in titulum collata, Aloy. Ricc. part. 8. *dec.* 190. Narbon. d. loco n. 23. p. 422.

Ampliatum sexto in habente plura beneficia in diuersis diocesisibus quæ ab uno illarum Antistite promoueri sine dubio posse resoluunt Campan. d. c. 8. num. 14. Nicol. Garc. de *benefic.* part. 1. c. 6. num. 2. D. Acuña ad *præll.* *dist.* 7. 3. num. 7. in *summa*, Sanch.

21.

23.

24.

25.

26.

27.

Sanch. *alib. 7. c. 1. dub. 1. n. 27. Marchin. d. p. 5. c. 8. n. 8. Ego ipse d. allegat. 4. n. 5. & notat Nouat. d. concl. 10. 2. n. 2. quod per electionem vnius istorum Episcoporum non censetur preclusa via quominus pro alius Ordinibus possit ordinatus ad alios Episcopos accedere, contra Aloyf. Ricc. in d. praxi ref. 26. 5. & Molfesum *Theologia moralis, tract. 2. c. 1. n. 3.**

28. Regulare tempus moueri debet ob Episcopo loci vbi degit, vel ab alio eius accedente assensu, praecedenti tamen literis dimissionis sui Superioris, tenent Nouat. *conf. 32. de temporib. ordinat. alius conf. 36. in nouis. eod. tit. Sayt. in florib. decis. sub eod. tit. decis. 24. Maiol. de irregular. lib. 4. c. 10. num. 2. Ludol. Miranda in man. Praet. tom. 1. q. 39. art. 2. Campan. d. rub. 9. cap. 3. & rub. 1. c. 1. 3. a. num. 3. Franc. Leo in thesauri fons Eccles. p. 1. c. 4. num. 36. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 2. c. 1. q. 9. in fine, Portel. in dub. regular. verb. Ordines sacri n. 2. Lezana in sum. quass. Regul. cap. 4. n. 2. Nouat. in singul. can. concl. 104. Hieron. Roder. in compend. quass. regul. resolut. 106. n. 15. Ego ipse d. alleg. 4. n. 69. cum seqq.*

29. Illum, qui non longo tempore degit in aliquo loco, dum tamen habuent animum perpetuo in eo permanendi, posse ab illius Anstite, aut eius accedente consensu vel alio ordinari, tenent Nouat. *consil. 10. in antiq. aliis consil. 2. in nouis, de temporib. ordinat. Aloyf. Ricc. in praxi verum fons Eccles. resol. 163. Aimerand. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 1. tit. 8. l. 7. n. 49. Bonac. d. punct. 4. n. 4. cum seqq. Vgolin. d. c. 16. 5. 1. Homobon. de Bonis d. tract. 2. c. 1. q. 5. n. 2. Nold. in summa verb. Ordo, n. 10. Campan. d. rub. 9. cap. 8. n. 18. Cened. canon. g. lib. 1. q. 38. num. 38. Alphons. Norbona ad l. 20. gloss. n. 6. cum seqq. tit. 1. lib. 4. noua Recop. March. de sacram. Ordinis tract. 1. p. 5. c. 7. Molfesum summa. Theolog. moral. tract. 2. cap. 1. n. 6. Fagundes in quinque Eccles. praecepta lib. 2. c. 8. num. 1. Ego ipse d. alleg. 4. n. 26. Vbi enim constat de voluntate, tunc eo ipso absque aliquo lapsu temporis acquirit domicilium, siue incolatum, probat Sim. de Pietatis consil. 119. n. 8. lib. 1. Rot. decis. 150. n. 7. p. 2. d. interf. & decis. 188. n. 3. part. 2. recent. & in his terminis Paul. Laymann in Theolog. moralis tract. 9. cap. 9. de sacram. Ordinis n. 10. Squillante de privileg. eleutor. c. 4. n. 23. Si vero non constat, & simus in dubio, tunc animum perpetuo ibi permanendi praesumi, si assiduo probetur habitatio in aliquo loco non minori tempore decennij, resoluunt Mofcard. de prob. concl. 34. num. 7. Pifc. in praxi Episc. part. 1. cap. 1. n. 9. vers. vel sui, Aloyf. Ricc. d. resol. 163. n. 6. Buncin d. punct. 4. n. 12. Campan. d. n. 18. vers. quod si, Menoch. de arbit. casu 86. n. 1. Vgolin. d. cap. 16. g. 2. num. 2. Netbona citato loco num. 68. Marchin. d. cap. 7. num. 3. Ego ipse d. alleg. 4. n. 28. vbi n. 4. t. assero in domicilio morando Episcopos originarij licentiam non requiri, sed ordinandum debere portare veritatis testimonium circa mores, sufficientiam, & aeternitatem, nisi à rectoris annis domicilium facit translatum, & illic habitatio continuata vsque ad tempus promotionis.*

30. Episcopum posse infra annum probationis ordinari nouitum alibi natum, si tamen in eius diocesi moretur, & probationem faciat, tenent Campan. d. rub. 9. c. 3. Aloyf. Ricc. d. decis. 128. n. 6. part. 4. Lezana in sum. q. Regul. c. 14. n. 6. Ego ipse d. alleg. 4. n. 62. & 63.

31. Si sciri fiat ordinans à collatione Ordinum per annum, &c.] Suspensionem à collatione Ordinum per

per annum incurrit Episcopus ordinantem etiam in propria diocesi non proprium subditum, licet is accedat cum literis dimissionis, vel praeterea aliquis generalis, vel specialis testipij, vel puiilegij, si careat testimonio sui Ordinis, quo eius probitas, ac mores commendarentur, assentit Souat. *tem. 5. de censur. disp. 1. sect. 5. Cardin. Tolet. in instrum. sacerdot. lib. 1. c. 48. n. 4. Sayt. de censur. lib. 4. c. 1. n. 2. 5. Alter. eod. tract. tom. 2. disp. 16. c. 1. c. 1. 5. Bonac. de suspensionibus omnium in particulari, disp. 3. q. 2. punct. 7. Multos casus in quibus exculatur ordinans ab hac sententia, poll. Souat. sequitur Volet. Reginald. d. lib. 3. tract. 2. n. 69. v. sicut autem, in fine, vbi dicit exculacionem dandam quando vnus Episcopus ordinat subditum aliterius sub spe rationabili rationabilis.*

Vnde Episcopus cum ignorantia probabili subditum alterius sine proprii licentia ordinantem suspensionem non incurrit, resoluunt Nouat. *conf. 40. in nouis sub tit. de temporib. Sayt. sub eod. tit. decis. 62. Vgolin. de officio Episcop. cap. 16. 5. 2. n. 2. Aloyf. Ricc. in d. praxi verum fons Eccles. decis. 297. in c. adu. aliis resol. 356. n. 4. in c. adu.*

Conferentem Ordines, vel Tonsuram Vltamone abque literis dimissionis non approbentur Nuncios, seu Collektionibus illarum partium, illisque approbatis in Vibe à Vicario Popi generaliter suspendi per annum à Pontificalibus, ipsos vero ordinatos perpetuum suspensionem incurrit, statuit S. D. N. Vrbanus VIII. *constit. sua incip. Secretis sub dat. 1. Decembris 1624. cuius meminit Bonacin d. punct. 7. in fine.*

Regulares non comprehendi generali decreto de Ordine Sanctissimi edicto, quo ultim praecipiebatur vt Vltamone abque sanctiueris, vel S. Congregationis licentia Ordines non conferentur, assentit Sel. d. c. 18. num. 30. ostendit sic fuisse decisum per S. Congi. Episc. & Regul. in Neapolitana 30. Decembris 1617. qua in Ordinibus generalibus non comprehenduntur Regulares nisi specialiter nominentur. Nec per idem decretum sublatum censetur privilegium Archiepiscopis, & Episcopis per Concil. Trident. quoad eorum familiaris concessum, similiter dicit Sel. d. loco, vbi refert ito decidisse eandem S. Congi. in Caetera 20. Iannuarij 1618.

Et ordinatus susceptorum Ordinum executionis, &c.] Vide Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 26. littera E. Gutier. canon. lib. 2. c. 26. n. 24. Zetol. in praxi Episcopi part. 1. v. dimissoria. Florent. Petiti de resignat. benef. lib. 4. q. 2. n. 89. Franc. Leo in thesauri fons Eccles. p. 1. c. 3. n. 3. Cened. praxi. lib. 1. q. 38. a. num. 4. Aegid. de Coniunct. de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 1. 5. dub. 5. n. 3. Valer. Reginald. in praxi fons puncti libro 12. tract. 2. n. 69. Bonac. de censur. disp. 3. q. 6. punct. 5. n. 27. metipsum d. p. o. alleg. 17. a. n. 9.

Vtrum autem suspensus iuxta Bullam Pij II. incip. Cum ex sacrorum, possit ab Episcopo dispensari, vide Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 91. part. 4. vbi decis. 90. quare & dicitur, an in penas dictae Bullae incidat, qui ignorantie prohibita in illa egr.

Non comprehendere dictam Bullam minoribus Ordinibus insignitis resoluunt Henric. d. lib. 10. cap. 1. 5. 2. in commentis littera M. Zetol. in praxi Episcopi part. 1. verb. dimissoria, Bonac. de susp. & omnibus omnibus in particulari disp. 1. q. 1. punct. 1. n. 17. Cardin. Tolet. d. lib. 1. cap. 1. 5. num. 5. Campan. d. rub. 6. cap. 6. num. 1. Bonac. de censur. extra Bull. d. 3. q. 1. punct. 1. n. 17. Ego ipse d. alleg. 8. n. 1. Quando

18.

Quando proprio Ordinario, &c.] Id est, quando suo placuerit Ordinario, vel futuro successori, Saut. d. dist. 3. c. ult. l. n. 10. Petr. de Ledisim. in som. vbi de faciem. Ordin. cap. 8. conel. 3. Marcel. Vulpe in praxi. ind. furi. Ecclesie. c. 8. num. 1. Clarin. c. contru. forens. lib. 1. c. 46. num. 17. Et sic ad hoc vbi talis fiat capax, & possit beneficium recipere, sufficit ratio ha-

birio proprij Episcopi, Maior de irregul. lib. 1. c. 10.
n. 1. Bonac. de Sacram. disp. 8. q. unica par. 1. q. 1. 5.
Ciclen. d. lib. 1. c. 46. n. 16. Clericum Vittamonta-
num abque litteris dimissoris sui Ordinarij ad
Episcopum Italij ad Ordines promotionem non posse
ad eodē Ordinarij abfolui, tenent. Sel. d. 1. 8. n. 32.
attestans sic fuisse decisum *sub die 9. Septem. 1623.*

Episcopus familiarem ordinans, conferat statim ei beneficium re ipsa.

CAPVT IX.

2. *Deſſores de materia cap. agentes.*
3. *Episcopum titulari non poſſe preſentem cuiuſcunq; familiaritati quemquam ordinare.*
3. *Cardinales Prebiteri Tonſuram cateriſq; minores Ordinis ſui familiaribus conferre.*
4. *Familiaris ut dicitur.*
5. *Vicarius Papa quod ordinare valeat.*
6. *Familiaris ad hunc effectum ille dicitur, qui cum Epifcopo ſueris commoratur, & preſens uſerueris.*
7. *Magiſter alterum cunctis Epifcopalis poteſt ut familiaris ab Epifcopo ordinari.*
8. *Triennium requiritur continuum.*
9. *Et ſufficit ut inſuperius antequam fuiſſet Epifcopus.*
10. *Episcopum ordinare poteſt familiaris ſuum*

triennalem aliàs habilem, conferendo ei statim re ipsa beneficium quacunque fraude cessante.

- t 1. *Habet locum etiam in prima Tonsura, & minoribus Ordinibus*
- t 2. *Episcopus ordinare non potest suum familiarem, cui non censuit beneficium ex eo quod aliud possideat in aliena diocesi.*
- t 3. *Pensionis ad titulum quando possit Episcopus ordinare familiarem suum.*
- t 4. *Patrimonij ad titulum quando possint ordinari famulari: Episcoporum triennales.*
- t 5. *Dimissoria rito, & recte concedi possunt ad Ordinarium beneficij.*
- t 6. *Episcopus super interdictis, seu illegitimatis dispensare non potest cum familiaribus suis triennali.*

Episcopus & familiarem suum non subditum ordinare non possit, & nisi per triennium locum fuerit commoratus, & beneficium, quacunque fraude cessante, statim re ipsa illi conferat, consuetudine quacunque, etiam immemorabili, in contrarium non obstante.

- V** lde Nro. *conf.* 18. aliis 2. & *conf.* 24. aliis 11.
 & *conf.* 27. aliis 13. & *conf.* 28. aliis 13. *sub tit.*
de temp. ordinar. Sayt. in floribus decif. sub eodem tit.
decif. 32. 26. 28. & 29. Maiolus *irregul. lib.* 4. c. 2. n.
 5. Jacobus de Grassi. in *decif. aureis p.* 2. lib. 5. c. 2. n. 7.
 Salzedat Bernard. in *practica c.* 16. *verius casus*
 Henric. in *summ. lib.* 10. c. 12. §. 1. Flamin. Parisi.
de regim. benefic. lib. 4. q. 2. n. 9. 1. Fr. Emden. in *summ.*
num. 2. c. 14. n. 10. Quentanc. in *summ. Bullarij* verb.
Ordo. verif. limat. in *Soar. de censur. diff.* §. 1. felti.
 2. n. 5. Aulus in *simili tract. par.* 3. *diffus.* 6. *anh.* 7.
pag. 23. 3. Sayt. *cod. tract. lib.* 7. c. 10. *verf.* 10. Peet.
 de Ledelma in *summ. part.* 1. de Sacram. vbi de sacram.
 Ordinis c. 5. *concl.* 9. *verf. ipfam.* Zerol. in *praxi*
Episc. 1. verb. *diffusoria.* *pag.* 106. & *par.* 1. *verb.*
Ordo c. 5. *pag.* 78. Piacet. in *simili praxi p.* 1. c. 1. n. 5.
pag. 31. Franc. Leon. in *thesauro fori Eccles.* *part.*
cap. 4. *num.* 3. Vgolini de officio Episcopi c. 26. §. 4.
 Maci. Anton. Genulini in *pract. Archiep.* Neapol.
cap. 8. n. 3. Attendant. in *addit. ad recip. legum Na.*
narrat. lib. 1. *tit.* 8. *lib.* 7. de Episcop. a. n. 3. & n. 46.
 cum seq. Thom. Valale. *alleg. iur. rom.* 1. *alleg.* 5. n. 2.
 Alof. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles.* *decif.* 307.
 cum seq. in *edit.* aliis *ref.* 266. cum seq. in *edit.* &
 in *decif. curie Archiep. Neap.* *decif.* 283. p. t. Martin.
 Foennat. de *sacram. Ordinis c.* 5. *ad fin.* Valer. Regi-
 naldi. in *praxi fori panis.* lib. 3. n. 69. Cened. *pract.*
 & canon. q. lib. c. *quest.* 3. §. 8. a. *num.* 39. Campani in
diffus. fori canonici rub. c. 9. *gacc.* de *benefic. p.* 2.
 v. 5. n. 80. cum seq. Raguc. in *Incerta Parochor. sit.*
de sacram. Ordinis quest. 8. B. Venero in *examine*
Episc. lib. 1. c. 11. n. 38. Narbona. 1. 33. *gloss.* 1. n. 28.
 cum seq. *tit.* 3. lib. 1. nona *recop. Boac. de Sacram.*
diff. 8. q. unica *puncto* 4. n. 15. cum seq. & *ovif.*
de suspens. punit. omnibus in particulari diff.

quasi. 1. punct. 21. a. n. 8. Alced. in prat. Epif. p. 2.
c. 5. de ordina. n. 3. cum seqq. incipit. sum. de officio. &
potest. Epif. p. 2. a. 1. g. 5. Mofet. in summa. Tegen.
moralis. tract. 2. cap. 1. n. 1. Homobon. de Bonis de
examine Ecclesiast. part. 2. c. 1. q. 5. in fine. Nouar.
in singularibus Canon. cens. 103. Barthol. Guant.
in manuali Episcoporum verb. familiaris a. n. lat. 2.
Marchin. de sacramento Ordinis tract. 2. pari. 5. c. 9.
Caidol. in praxi Iudum. verb. sacramentum Ord.
n. 16. Alphool. Natbana l. 3. g. 1. gloff. n. 16. cum
seqq. n. 3. lib. 2. Recepi. Sanchez in opusculi. moralium
lib. 7. c. 2. dub. 30. n. 10. cum seqq. Torembea in
practicab. Iuris. first. lib. 2. cap. 1. n. 3. cum seqq.
Hatrado de Sacram. 2. tract. de Ordine diff. 17.
propt. fin.

a Episcopum.] Non tamen titularis, quem quidem preteritum cuiuscunque familiaritatis, aut con-
tinuè commensalitatùs suæ alicum absque pro-
prij Patriis in pectus consecuto, aut interitis dimissio-
nis ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel
primam Tonsuram promouere non posse probat
Concil. suprà sess. 4. de reform. c. 1. n. 4. ubi plures
citati Doctores.

Cardinales Presbyteros Tonsuram, ceterosque
minores Ordines sui familiaribus coferre pos-
sunt. Martin. Lutzen. in *tratt. de Cardin.* p. 10.
Jacobus in *tratt. de Concil. lib. 2. cap. 12. v. item Car-*
dinalibus, Maiol. de *verrat. lib. 4. c. 10. n. 8.* Ego ipse
d. 14. Julij. a. 19. Sel. in *secl. in conc. n. 19. n. 3.* aucto-
ritas hic fuisse decusum *sub die 23. Januarij 1602.*
unde ibi fuit resolutum Cardinales suos familiari-
bus triennalis dimissionis ad Ordines Inscipien-
dos concedere posse, ceteris illis necesse, nec fatis-
tim posset confector bene ficiunt.

Vicarium Sanctissimi possit familiares, seu officiales

ciales Papæ, ac familiares Cardinalium (et si Cardinales habitassent Romæ) ac etiam Episcoporum in Curia residentium, qui saltem per triennium habitarent in Vrbe de licentia ipsorum promoueri, dom rament supradicti omnes iusticiam titulum habent, & alia iure requisita, testatur decemum Attend. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo in declarat. n. 49. quem refert d. alleg. 5. n. ult.

5. **¶ Familiarium suum.** Familiaris ut quis dicatur necesse est ut sit destinatus ad aliquod seruitium certum, requiriturque mens, & dens, Rot. in Hispanell. partit. 2. Afay 1614. curambona mem. Andrea impellit dec. 184. p. 1. recens. ubi num. 2. & 3. censuit familiaritatem cessare ubiqueque familiaris fuit licentiatas, demissus, & n. 9. quod familiaris potest esse quis, licet non comedat in tinello, ut puta qui recipit portionem in pecunia, vel eam habeat extra domum, refert Ego ipse d. alleg. 5. num. 20. ubi n. 2. ostendo quomodo probetur familiaritas.

6. Familiarium ad effectum de quo in presenti, illum dici, qui cum Episcopo fuerit commoratus, & præsentis inferuierit, non tamen illum, qui abest, et si sumptibus Episcopi vixerit, teneat, Salzed. d. c. 26. vers. certum casu, Maiol. d. lib. 4. c. 2. num. 5. Borgas de irregul. quest. 27. num. 3. Et Emman. in summ. tem. 2. c. 14. num. 10. Vgolin. d. 54. Pafec. d. c. 1. r. 5. pag. 5. Prosper. de Augustino in addit. ad Quarant. in sum. Bullarj. verb. Ordo, vers. limita in eo, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. dec. 307. in 1. edis. aliis resol. 266. n. 2. & resol. 267. num. 2. in fine in 2. edis. Bonac. d. disp. 8. q. 1. vnic. puncto 4. n. 18. nonnullis d. Felician. de Vega in relect. ad eum contingat n. 28. de foro comp. Ego ipse d. alleg. 5. n. 6. idem Aloyf. Ricc. par. 2. dec. 283. n. 2. Sanch. in opus. moral. lib. 7. dub. 20. n. 21. Greg. XV. & ibi Beltramin. dec. 166. Vnde etiam familiares, vel famuli familiarium Episcopi, qui expensis Episcopi alantur, dicuntur familiares Episcopi, & habent privilegium, de quo in hoc decreto; ita Sanch. d. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 20. n. 24. 1000 resol. moral. par. 4. tract. 4. resol. 145. Marchin. d. tract. 1. par. 5. c. 9. num. 91.

7. Magnitudo auctoritatis curie Episcopalis posse ut familiarem ab Episcopo ordinari, tenet Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccles. resol. 471. in 1. edis. & p. 3. c. ult. 5. 6. vers. amplia quærit, ubi citat Steph. Gratian. Marchia dec. 233. facitque quæ Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 75.

8. **¶ Nisi per triennium.** Continuum scilicet, ut per Campan. d. rub. 7. c. 9. n. 12. Nonat. in singul. canon. concl. 303. n. 3. Marchin. d. c. 9. n. 2. Bonac. d. c. 9. n. 7. vers. certum. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. dec. 308. in 1. edis. aliis resol. 267. in 2. edis. ubi n. 2. asserit quod verbis Episcopi asseretoris quem esse familiarem non creditur, refert Ego ipse d. alleg. 5. n. 9. & 10.

9. Et sufficere quoddam huiusmodi triennium incepit antequam fuisset Episcopus, referunt decimum Aloyf. Ricc. d. c. ult. 5. 9. vers. amplia quærit, & in d. praxi rerum fori Eccles. dec. 309. in 1. edis. aliis resol. 268. in 1. edis. Nicol. Garc. d. c. 5. n. 83. Narbona d. 1. 5. gloss. 1. n. 28. Galet. in margarita casuum consens. verb. Ordo pag. 194. col. 2. Bonac. de suspensionibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 1. n. 9. Marchin. d. c. 9. n. 3. Marcel. Valpe d. c. 7. n. 19. Ego ipse d. alleg. 5. n. 8.

10. **¶ Et beneficium quacunque fraude cessante, &c.]** Episcopus ordinare potest familiarem suum triennalem aliis habilem cooferendo ei statim et ipsa

beneficium quacunque fraude cessante teneat, de cuiusque referunt Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 4. q. 2. n. 91. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. dimissoria ad Ordines 5. 1. & p. 2. verb. Ordo, quærit dubitatur, Rot. dec. 282. apud Flamin. in 1. c. ult. lib. 1. nouiss. aliis p. 4. diuers. Attendat. d. 7. de Episcop. n. 43. & 51. Nicol. Garc. d. par. 2. cap. 5. n. 83. Ego ipse d. alleg. 5. num. 11. Vgolin. d. 54. ubi dicit statim, seu paulo post Episcopus debere beneficium conferre, si eum ante conferret, ratione beneficii conferendi potestatem haberet, & non ratione triennij, Sanch. d. dub. 20. num. 25. Diana d. resol. 145. vers. notandum; unde post Paris. de resign. benef. lib. 4. q. 2. n. 92. dicit decimum Aloyf. Ricc. p. 2. dec. 295. a num. 3. Episcopus non satisfacere decreto Concilij, qui ordinauit, & post lapsos vnde decem menses custulit beneficium, & Molfes. d. c. 2. num. 9. tenet collationem factam beneficii post sex menses non dici factam secundum meum Concilij.

Et habere locum etiam in prima Tonfura, & minoribus Ordinibus, ita ut illos familiari suo triennali cooferre non possint, nisi illi statim beneficium conferat, resoluunt Nauarr. conf. 24. in antiq. aliis 17. in nouis sub tit. de tempor. ordin. Saye. in florib. dec. sub ead. tit. dec. 26. Rot. dec. 731. p. 1. diuers. Et Emman. d. c. 14. n. 10. Zetol. d. verb. Ordo vers. quærit dubitatur, post med. Cent. canon. q. lib. 1. q. 38. n. 30. vers. quod decretum, Banac. de suspensionibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 11. sub n. 9. Alzed. d. c. 3. de ordinatione, n. 33. Garc. p. 2. c. 5. n. 84. Narbona d. 1. 35. gloss. 1. n. 31.

Episcopum ordinare non posse suum familiarem cui non contulit beneficium, ex eo, quia beneficium possidebat in aliena diocesi, tenet Sel. d. c. 19. n. 17. attestans sic fuisse decimum sub die 2. Aprilis 1617.

Pensionaria ad titulum posse Episcopum ordinare familiarem suum si pro necessitate vel utilitate forum Ecclesiarum iudicat ordinandum, refertur decimum Garc. d. c. 5. n. 81. Attendat. d. lib. 7. de Episc. n. 49. & lib. 1. tit. 8. de parum clerici, n. 20. Bonac. d. puncto 1. n. 11. Alzed. d. c. 5. n. 86.

Patrimonij ad titulum posse ordinari familiares Episcoporum triennales non necessitate, & commoditate Ecclesiarum dum modo adscribantur Ecclesiis, pro quorum necessitate sunt ordinati referunt decimum Garc. d. c. 5. num. 81. & 82. Attendat. d. 1. Episcopii num. 47. Ego ipse d. alleg. 5. num. 12.

Dimissoria tunc, & tunc concedi possunt ab Ordinatore beneficii, cap. fin. de temporibus ordin. lib. 6. Nec obstat Concil. 10. presenti, quia loquitur de non subditis, sed ratio beneficii libi collati efficitur subditus, refert decimum Garc. in addit. ad summ. tract. de beneficiis, c. 2. c. 1. n. 1.

Episcopus licet familiarem suum triennalem aliis ubi non subditum conferendo, statim beneficium ordinare, & illi literas dimissorias ad ordinandum à quocunque dare possit, super interdictis tamen temporum, seu illegitimitate dispensare non possit, refertur decimum Saye. in florib. dec. sub tit. de temporibus ord. dec. 28. & 29. Garc. d. c. 5. n. 89. Nauarr. conf. 27. & 28. antiq. aliis 12. & 13. in nouis, de tempor. ordin. Cent. d. lib. 1. q. 38. num. 33. Vgolin. d. 54. prope fin. Galet. in margarita casuum consens. verb. Ordo pag. 194. col. 1. Attendat. d. 7. de Episcopo num. 48. Aloyf. Ricc. d. resol. 266. in fine, Alzed. d. cap. 5. num. 37. Bonac. de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. q. 1. punct. et. num. 13. Sanch. in opus. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 27. num. 3.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

n. 3. Marchin. d. c. 9. n. 11. & 12. & trall. 1. p. 7. c. 4. Praelat. in praxi Episc. p. 1. c. 1. n. 1. & v. sublimitari, ubi etiam dicit quod quando familiaritatem ordinato collatum est statim beneficium, potest postea Episcopus quoad interstitum dispensare, quia ratione beneficii collati illi iam est subditus, quod etiam

refert decusum Atmendat. d. 7. de Episcopis n. 30. & sentit Campan. in diversis Canon. rub. 9. c. 9. num. 3. & 4. ubi n. 6. dicit quod ubi cumque Antistes potest suum familiaritatem ordine, potest etiam litteras dimissorias eidem concedere, ut ab alio suscipiat Ordines.

Abbates exempti, etiam nullius diocesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subdito dant dimissorias, nec quacunque Capitula, etiam cathedralium Ecclesiarum.

CAPVT X.

1. De flores de materia cap. agentis.
2. Abbates quare minores exempti etiam nullius diocesis non licet ordines eniquam conferre minores, qui Regulari subditum sibi non sit.
3. Novus Ordinarius minores suscipere non possunt à suis superioribus Abbatibus Regularibus.
4. Dispensare in interstitio licet Abbati in omni casu, quo proxima Tonfuram, & minores Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt.
5. Abbates non possunt Tonfuram & minores Ordines conferre alius Regularibus, qui dimissorias suorum superiorum habuerint.
6. Abbas ut possit ad Ordines minores promovere que habere debeat.
7. Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus.
8. Abbas alicuius Abbatis exempti non potest Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, si eius Abbatis est nullius.
9. Ordines conferre subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius diocesis licet Episcopus vicinioribus suis consensu, seu litteris testimonialibus coramdem Abbatem.
10. Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendas concedere non potest Abbas clericis secularibus sibi subditis.
11. Dimissorias litteras concedere possunt superiores Regularis suis subditis item Regularibus, ad

Episcopum tamen diocesani, &c.

12. Privilegium habentes concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcumque Episcopum possunt etiam contra illas concedere.
13. Capitula Canoniarum non licet dimissorias concedere, etiam si territorium habeat distans, & exemptum.
14. Non habet locum contra Capitulum ordinari primum ad Episcopum eiusque habent visitandum, & congregandum Synodum.
15. Episcopus proprius ad dimissorias concedendas ille dicitur, in cuius diocesi ordinandus beneficium habet.
16. Episcopus absens à sua diocesi potest dare litteras dimissorias si absenti diocesi illas petierint.
17. Vicarius generalis Episcopi litteras dimissorias concedere non potest, nisi Episcopo in remotis agente.
18. Episcopus sine dimissoriis alienos clericos ordinans, ordinatus quos panis incurat.
19. Vicarius Capituli Sede vacante litteras dimissorias intra annum ad Ordines concedendi incidit in panem quamvis sit usus non sit illi cui concessa fuerint.
20. Abbates, & alij quatenus exempti faciunt dimissorias alius, quam suis subditis Regularibus suspensionem totalem per annum incurant.

Abbatibus ac aliis, quibuscumque, quantumvis exemptis, non liceat in posterum, intra fines alicuius diocesis consistentibus, etiam si nullius diocesis, vel exempti esse dicantur, ne cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit, Tonfuram, vel minores Ordines conferre, nec ipsi Abbates, & alij exempti, aut collegia, 7 vel Capitula quæcumque, etiam Ecclesiarum cathedralium, litteras dimissorias aliquibus clericis secularibus, ut ab aliis ordinentur, concedant, sed horum omnium ordinatio servari omnibus quæ in huius sanctæ Synodi decretis continentur, & ad Episcopos, intra quorum diocesis fines exstant, pertineat, non obstantibus quibuscumque privilegiis, præscriptionibus, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Pœnam quoque impositam illis qui contra huius sanctæ Synodi sub Paulo^b tertio, decretum à Capitulo Episcopali, Sede vacante, litteras dimissorias impetrant, ad illos qui eadem litteras non à Capitulo sed ab aliis quibuscumque in iurisdictione Episcopi loco Capituli, Sede vacante, succedentibus obtinerent, mandat extendi. Concedentes autem dimissorias contra formam decreti, ab officio, & beneficio per annum sint ipso iure suspensi.

1. Vide Novat. conf. 23. in antiq. aliis 17. in novis, sub tit. de temporibus ordinat. Sayt. in scribis de c. sub cod. tit. de c. 25. Rebuff. res. 1. Veg. tom. 2. de curat. cap. 1. 4. 5. d. num. 31. Fr. Emman. in summa p. 1. c. 1. 4. n. 2. & quest. regu. tom. 1. quest. 18. art. 1. Maiol. de irreg. lib. 4. c. 8. & c. 5. num. 4. Hentio. in summa lib. 10. cap. 23. §. 5. Salzed. ad Bernatd. in praxi. 2. 6. littera C. Incob. de Grass. in aures de c. par. 1. lib. 3. c. 4. de regular. num. 142. & 156. Petz. de Lodesia in summa par. 1. de Sacram. ubi de sacramento Ordinis, c. 7. Azot. inst. moral. par. 1.

lib. 1. c. 10. quest. 17. & p. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 15. v. easterum, Zetol. in praxi Episc. p. 1. c. 1. lib. 1. Abbas, Flores de Bena var. q. lib. 3. quest. 2. 4. num. 4. & 52. Cernia. in diversis Canon. rub. 1. 2. c. 1. 3. n. 4. 1. Thom. Valsallegat. iuris tom. 2. alleg. 3. num. 6. Fr. Ludonic. Miquod. in man. Pealat. tom. 1. q. 3. art. 1. c. 1. & 2. Aloyf. Racc. in praxi auct. res. 1. 2. 3. Homobon. de Bona in exam. & Eccl. p. 1. trall. 2. cap. 1. q. 6. 7. & 8. Cened. ad Decretal. collect. 103. Alzed. in praxi Episc. par. 1. c. 5. de ordin. n. 7. 8. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episc. p. 2. allegat. 3.

a Supra c. 1.
eum seq. &
nisi à c. 14.
quam seq.

b Sipe à c. 1.
7. de rectorum.
c. 10.

allegat. 3. num. 5. cum seqq. & alleg. 7. n. 7. Marchin. de sacram. Ordin. trad. 1. p. 6. c. 3. num. 1. latè Stephan. Daluin. de poss. Episcop. & Abbas. e. 11. n. 12. cum seqq. Tamburin. tom. 3. de iure Abbatis diff. 5. q. 1. n. 70.

2. *a* Cuiusque qui Regularis subditus sibi non sit.] Quamvis de iure communi Abbates Ordinum Monachalium benedicti minores Ordines possent conferre sibi subditos non solum Monachis, verum etiam & laicis, in quos ordinari ecclesiasticum habebant iurisdictionem, ut probat text. in c. *Abbat. de privileg. an. 6.* & ad verum Fr. Ludovic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 8. art. 9. concl. 1. hodie per hoc decretum non licet Abbatibus, & quibuscumque aliis, quantumvis exemptis, in posterum intra fines alicuius diocesis existentibus, etiam nullius diocesis, vel exempta esse dicantur, cuiusque, qui Regularis subditus sibi non sit, Tonsuram, vel minores Ordines conferre, vt tenet Ludovic. Miranda. d. art. 9. concl. 1. quem refert Ego ipse d. alleg. 3. n. 1. tangit Poirer. in dubia regn. verb. *Abbat. n. 1.* Nouat in singul. canon. concl. 105. Soar. tom. 4. de Religione, tr. 8. lib. 1. c. 19. n. 19. Tamburin. de iure Abbatis, tom. 2. diff. 1. q. 7. num. 1. Marcel. Vulpe in praxi iudic. 7. num. 8. Scip. de Rubens in apoth. Episcop. verb. *Abbat. num. 1.* Barthol. Gratian. in man. Episcop. concl. verb. à n. 3. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 6. diff. 95.

3. *Nouitios Ordines minores suscipere non posse à suis superioribus Abbatibus Regularibus huiusmodi, quia pendente probationis anno non habentur quoad Ordines suscipiendi pro subditis horum superiorum Religionis, tenent Henric. in summa lib. 10. c. 1. 3. p. 1. in commentis lit. G. Fr. Emman. quæst. 107. tom. 3. quæst. 2. art. 1. Card. Tusch. prall. concl. 1. tom. 1. dist. A. concl. 9. n. 7. Saye de censur. lib. 4. cap. 1. 3. num. 5. Ludovic. Miranda in man. Prælator. tom. 1. q. 8. art. 9. concl. 1. in fine, Nouat. d. concl. 105. num. 6. Barthol. de Vecchis in praxi seruanda in admittendis ad Religionem statum nouitii, diff. 1. c. quæst. 8. n. 4. Nald. in sum. verb. nouitius, n. 8. Volgin. de officio Episcop. 26. §. 20. n. 6. Tamburin. d. tom. 2. diff. 1. q. 7. Ego ipse d. p. 2. alleg. 3. n. 8. Hier. Roder. in compend. resol. to. 6. num. 2. Marcel. Vulpe d. cap. 7. n. 9. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 74. num. 6. Marchio de sacram. Ordinibus, 1. p. 2. cap. 10. n. 10. cum seqq.*

Contra Soar. de Relig. tom. 4. trad. 8. lib. 2. c. 19. n. 1. per gloss. in d. c. *Abbat. verb. conuolauerunt, de privileg. lib. 6.* existimant Abbates huiusmodi posse minores Ordines nouitii suorum monachaliorum conferre.

4. *In omni casu, quo huiusmodi Abbates primam clericalem Tonsuram, minoresque Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt, illis licitum esse in interdictis dispensare, resoluunt Sorb. in compendio Mendacant. verb. Ordines suus vers. quando verò Abbates, Camp. in diuers. iuris canonici, n. 1. c. 1. 3. n. 4. Ludovic. Miranda. d. 10. 1. q. 38. art. 7. concl. 3. Hieron. Roder. in compendio quæst. regular. resol. 1. num. 1. Ego ipse d. p. 2. alleg. 3. n. 3. in fine, & alleg. 3. n. 6. & 7. Etiam eo casu, quo Abbates suos subditos cum dimissis remittunt, vt ab Episcopis ordinentur, vt ex Salzedo firmas Vilalob. tom. 1. summat. 1. c. diff. 1. 2. num. 4. & illis citatis Hieron. Roderic. d. resol. 1. num. 2. Nec tunc examinandos esse ab Episcopis, sed ab Abbatibus, non obstante Concilio Trident. dispositione, consuluit Nauat. conf. 3. n. 1. in antiqu. aliis conf. 14. in nouis, de privileg.*

Barb. Coll. in Concil. Trid.

Abbatibus huiusmodi Regularibus habentibus sus Baculum deferendi, & Mitram, etiam postquam sacerdotalem Ordinem, & manus benedictionis suscepissent, non possent onsuram & minores Ordines conferre aliis Regularibus, qui dimissis speciales suorum superiorum, & specialem licentiam Episcopi loci haberent, nec etiam aliis secularibus suorum superiorum dimissis affectibus, resoluunt Ludovic. Miranda. d. concl. 1. Scip. de Rubens d. verb. *Abbat. n. 3.* Hier. Roder. d. res. 1. n. 21. Camp. in diuers. iuris canon. rub. 6. c. 2. ante n. 7. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad d. c. 1. n. 6. & ex voto Rotæ de mandato Clementis VIII. responsum fuisse refert Seraphin. dec. 98. §. p. 1. & censuiss. Congreg. Episcoporum & Regulari Eugubina. 1. N. uenib. 1593. & in Campan. 17. Iunij 1637. attestatur Sel. in sel. canon. c. 19. n. 8.

Contra Quarta in summa Bullar. verbo *Ordo, prope fin. vers. Abbatibus*, Bonacina de Sacrament. diff. 8. quæst. unica, paulat. 4. num. 1. Volgin. de officio Episcop. 26. §. 19. Grillenz. conf. 142. n. 5. 2. Ioan. Bapt. Tibet. in infern. pro ordinandis, c. 7. quæst. 48. in fine, Azor. in infern. moral. p. 1. lib. 1. c. 20. quæst. 7. Gratian. d. verb. *Abbat. num. 14.* Tamburin. de iure Abbatis, tom. 2. diff. 1. quæst. 7. c. 1. num. 1. Lezana in sum. q. Regul. 14. num. 13. & cap. 18. n. 63. Marcel. Vulpe in praxi iudic. forens. res. 7. n. 8. Alzedo de præsentia Episcop. dignitat. p. 1. cap. 5. num. 7. Sanch. in epist. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 2. à num. 5. Marchin. de sacram. Ordinibus, 1. p. 2. cap. 10. num. 35. cum seqq. Stephan. Daluin. d. cap. 2. 1. num. 18. existimantes falsò quod referentes Abbates Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram postquam sacerdotalem Ordinem, & manus benedictionis suscepissent, posse Tonsuram, & minores Ordines secularibus Episcopis iurisdictioni subiectis conferre, si modò ipsi Episcopi consensus accedat, & à dicto Episcopo quisque literas dimissorias impetretur.

Tria requiri in Abbate vt promoueat ad Ordines minores nempe quòd sit Presbyter, quòd benedictionem accipere per manus impositionem ab Episcopo, aut benedicti solitus, si uero Episcopus benedicere negligat, tandem quòd proprio Monacho consecratur, tradunt Campan. d. c. 1. n. 9. Illustriss. D. Roderic. à Cunha citato loco.

Abbatem possit de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus, per cap. *quoniam* 69. diff. & cap. cum contingat de etate, & qual. tenet Sel. d. c. 19. n. 9. attestans ita fuisse decisum sub die 19. Februarij 1619.

Abbatem alicuius Abbatie exemptæ non posse Ordines in ea conferre, licet illi Episcopis, secus si Abbatia est nullius, cuius habet populum, tenet Sel. d. c. 19. num. 21. referens sic fuisse resolutum 8. Augusti 1621.

Ordines conferre subditis secularibus Abbatum & aliorum inferiorum nullius diocesis licet Episcopis vicinioribus sine consensu, seu literis testimonialibus eorundem Abbatum, & aliorum inferiorum, tradit Sel. d. c. 19. n. 19. ubi testatur sic fuisse decisum sub die 12. Februarij 1611.

¶ Nec ipsi Abbates, &c.] Dimissorias literas ad Ordines suscipiendos concedere non posse Abbatem clericali secularibus sibi subditis, tenent Ludovic. Miranda. d. q. 39. a. 3. Fr. Emman. in summa tom. 2. c. 14. n. 9. & 11. Azor. in infern. moral. p. 1. lib. 3. c. 49. q. 1. Sel. d. c. 19. n. 31. ubi amplius, etiam probatur Abbatem esse in statu nullius diocesis, & testatur ita fuisse decisum in Theatina 10. Septembris 1621.

4. Temporis intervalum quod debet interuenire inter vnum, & alterum Ordinem minorem.
5. Causa quacunque sufficit ad dispensandum in interstitio Ordinum minorum.
6. Ordines minores & prima Tensura vni vna die conferri non aliter licet quàm sita in loco fuerit consecutum.
7. Interstitia abbreviandi facultas remittitur arbitrio Episcopi.
8. Ordines minores cum Subdiacenu petrius Epi-

- seopus simul conferre, ubi vigeret de hoc consue-
tude ante Concil. Trid. legitime euentia.
9. Parechus potest infra annum ad Sacerdotium promoueri, etiam si non habet aliquem Ordinem sacrum.
10. Necessitas, vel utilitas sufficit ad dispensandum in interstitio.
11. Abbas in iis casibus in quibus Tensuram, & minores Ordines conferre valet, dispensare potest in interstitio.

Minotes Ordines iis, a qui saltem a Latinam linguam intelligant, & per temporam interstitium, nisi aliud Episcopo expedire magis videtur, conferantur: vt eo accurate, quantum sit huius disciplinæ pondus, possint edoceri, ^a ac in vnoquoque munere, iuxta præscriptum Episcopi se exercere: idque in ea, cui ascripti erunt, ^e Ecclesia, ⁷ nisi forte ex causa studiorum absint: atque ita de gradu in gradum ascendant, vt in eis cum ætate viræ meritum, & doctrina maior accrescat. Quod & bonorum morum exemplum & assiduum in Ecclesia ministerium, atque maior erga Presbyteros, & superiores Ordines reuerentia, & crebrior, quàm antea corporis Christi Communio maximè comprobabunt. Cumque hinc ad altiores gradus, & sacratissima mysteria sit ingressus, nemo iniunctur, quem non scientie spes maioribus Ordinibus dignum ostendat. *¶* Hi verò non nisi post annum à fulceptione postremi gradus minorum Ordinum ad sacros Ordines promoucantur: nisi necessitas, aut Ecclesiæ utilitas, & iudicio Episcopi, aliud exposcat.

a Cap in Siga-
golia, 77.
dist. & ad 1.
c. 13.
b In 114 c. 17
& c. 13.
dist.
c 1. Recens.
c. 1. Vide. 1.
Nica c. 2.
Sard c. 13.
& Geron.
Papam.

1. Vide Conc. Bracharen. IV. c. 1. Viuald. in candel. aureo, ubi de sacram. Ordinis, vers. sex-
ta. Fr. Emman. q. reg. l. tem. 3. q. 24. n. 3. Franc. Leon.
in thesoure fers ecclie p. 1. c. 1. 4. n. 21. & 22. Thom.
Vasle. allegat. iuris tom. 1. allegat. 4. à princip. Valen-
t. conf. 107. n. 1. tem. 1. Hurtado de Sacram. tom.
2. de Ordine disp. 38. Fr. Ludouic. Miranda in man.
Pralat. tom. 1. p. 38. art. 5. c. encl. 2. Bonacin. de Sa-
cram. disp. 8. q. unica p. 1. 4. n. 32. cum segg. meri-
tissim de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 11. n. 13.
cum segg. Machin. de Ordin. trait. 1. p. 7. c. 3.

- a Qui saltem Latinam linguam intelligant, &c.]
Vide Homobon. de Bonis de humanæ vite statib. p.
1. c. 10. vers. secundo. Machin. de sacram. Ordin.
trait. 1. p. 7. c. 1. n. 5. Thom. Vasle. alleg. q. n. 5. Hur-
tado de Sacram. tom. 2. de Ordine disp. 22. vers.
pre quatuor. Potest tamen Episcopum arbitrari magis
expedire Ecclesiæ, si Ordines minores conferat
ei qui etiam sine Latinam linguam non intelligat,
est tamen bonæ indolis, & pro ætate docilis, tenet
Menoch. de arbit. casu 425. n. 8. quem refero, d.
p. 2. alleg. 11. in 6.

3. & Per temporam interstitium, nisi aliud Episcopo,
&c.] Vide Maiol. de irreg. lib. 3. c. 2. n. 13. Lod. Mur-
donad. d. tem. 3. art. 5. c. encl. 2. & art. 3. c. encl. 1.
Bonacin. d. p. 1. 4. n. 32. Mari. Antonia. var. respo-
sultien. lib. 1. res. fin. casu 26. Vgolin. de officio Epi-
scopi c. 26. §. 17. n. 4. Homobon. de Bonis de exami-
ne ecclie p. 1. trait. 2. c. 2. ques. 14. metipsum d. alleg.
11. num. 14. Marcel. Vulp. in praxi iudic. c. 7. n. 7.
vers. quatuor.

4. Quod autem intervalum inter vnum, & alterum
ex minoribus Ordinibus interuenire debeat,
solet ab aliquibus id dubium reuocari, quidam ex
quorum numerum sunt Maiol. d. c. 24. §. 13. & Vgo-
lin. d. cap. 27. num. 4. putant illud sufficere de vno
ex temporibus generalium ordinationum ad aliud.
Alij vero existimant sufficere illud quod daretur
de vno die festo ad alium proximum, vt sunt Sorb.
in compend. Mendicant. vers. Ordo, vers. & sic bene,
Campan. in diuersis. iuris canonici rubr. 6. cap. 3.
num. 13.

5. Et quomodo ad dispensandum in interstitio Ord-
inum minorum quæcunque causa sufficiat, cum
id iudicio Episcopi remittat Concilium in præ-
Barb. Cell. in Concil. Trid.

fenti, Hieron. Roderic. in compend. q. regul. res. 106. n. 2. 1. laudabilis tamen erit hac dispensa-
tione abstinere, nisi immineret necessitas, vel alia
vrgens causa et bene visi, vt tenet Ladon. Miranda
in man. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 2. c. encl. 2. Mar.
Anton. d. casu 26.

Vnde minores Ordines, & primam Tensuram
vni vna die conferre non aliter licet, quàm si sita
in loco fuerit consuetum, resoluunt Syluest. verb.
Orde 2. n. 7. vers. tertium, Rebuff. super reg. 23. Can-
cel. vers. item capiens, Henric. in sum. lib. 1. c. 11. §.
4. Canipan. d. rub. 6. c. 2. n. 60. & de cons. refert Ar-
mendat. in add. ad recept. legum Navarra lib. 1.
tit. 18. l. 7. num. 57. in fine.

7 Nisi forte ex causa studiorum absint.] Vide Hor-
rat. Lutium de priuilegiis. priuileg. 99. Machin.
de Ordine trait. 1. part. 7. cap. 3. num. 4.

8 Hic verò non nisi post annum, &c.] Hoc decreto
arbitrio Episcopi remitti facultatem abbreviandi
interstitia, non autem promouendi, vel dispensandi
vt quis promoueat vna die ad vltimum mi-
norum cum prius sacrorum, tenent Maiol. d. lib. 4.
c. 11. post num. 1. & lib. 3. c. 2. 4. post n. 13. Menoch.
de arbit. casu 364. n. 6. Salzed. ad Bernard. in praxi.
c. 23. vers. vna eademque die in mensi. impress.

Potest Episcopum ubi vigeret consuetudo ante
Concil. Tendens. obtenta vt simul minores Ordines
cum Subdiaconatu dari possint, eos licet hie
quoque temporibus simul conferre, resoluunt
Nau in man. c. 25. n. 7. vers. clarian. Rebuff. in praxi
benefic. de clericis malè prom. gloss. 1. n. 18. Sorb.
in compend. priuileg. Mendicant. verb. Ordines sacri
vers. & licet, Viuald. in candel. aureo, tit. de sacra-
mentis. Ordu n. 36. Henric. in sum. lib. 1. c. 11. §. 4.
Soat. tem. 3. de censur. lib. 31. c. 1. n. 41. Guirac. c.
nec. d. c. 26. n. 3. §. 1. & 2. Fr. Emman. q. regul. tem. 3.
q. 23. art. 4. Fr. Ludou. Miranda d. q. 39. art. 8. c. encl.
2. Thom. Vasle. allegat. iuris tom. 1. alleg. q. num. 2.
Valet. Reginald. in praxi forei p. 1. lib. 32. trait. 2.
num. 70. vers. ad hanc. Boacin. d. p. 1. 4. n. 36.
Homobon. de Bonis d. c. 20. vers. secundo. Villalob.
d. trait. 1. d. diff. 12. à n. 3. Hieron. Roderic. in com-
pendie quest. regul. res. 106. num. 21. Alzed. d. c. 5.
de ordinat. n. 26. Sanch. in opus. moral. lib. 7. c. 1.
dub. 3. §. 3. num. 7.

6.

7.

8.

Ego ipse d. alleg. 16. n. 1. Contra Fornas. de Ordine cap. 5. num. 5. Bonacin. d. p. 1. n. 1. 5. num. 15. & de suspensione in particulari d. p. 1. n. 1. 5. Molfes. d. 1. 1. cap. 11. num. 8. Marchin. d. p. 5. r. 4. num. 15. Quare si in xrate ad Ordinem vnus dies, sicut vna hora desideretur, vniatque parum, quia hic non habet locum regula illa. Quod parum distat, nihil distare videtur, licet non in aliis, in quibus ius tempus praximum exigit, Henric. d. 5. in gloss. l. 1. Pont. de Matrim. lib. 7. a. 65. n. 1. consilium Antonin. Diana moral. resol. p. 5. tract. 3. resol. 17.

4. Etatem non ad die conceptionis, sed ad die natiuitatis computandum esse, tradunt Cou. de sponsalib. p. 2. c. 5. §. 1. n. 3. Mansoli. de minori etate c. 1. n. 25. Sanchez a preceptis Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 35. num. 4. Bonacin. d. p. 1. n. 6. Sel. in festi. canon. c. 14. num. 8. vbi refert fuisse decum sub die 4. Decembris 1627. etatem incipere ad die natiuitatis, non ad die Baptismi.

5. Recipientes aliquem ex sacris Ordinibus ante legitimam etatem, ad suorum Ordinum executionem ipso iure suspensos esse, & si huiusmodi suspensione durante in eisdem Ordinibus ministrare presumpserint, eo ipso irregularitatem incurrere illudruit Pius II. in sua constit. incip. Cum ex foremum, sub dat. 15. Kal. Decembris 1401. & tradunt Cou. in Clem. si fuerit p. 1. §. 1. n. 4. Nau. in man. c. 25. n. 70. Sotus de censur. 1. 5. diff. 3. §. 1. n. 33. Mari. Alter. in simili tract. p. 3. diff. 2. §. 1. n. 10. cap. 1. col. 4. & 5. Bonacin. de suspens. omnibus in particulari diff. 3. §. 1. n. 1. 5. Ludu. Miranda d. q. 39. art. 6. & 9. Portel. in dubiis regularibus verb. Ordines sacri num. 3. Villalob. d. 1. 1. diff. 1. num. 6. Auila de censur. p. 1. diff. 5. d. 7. per tot. Marcel Vulg. in praxi indic. fori eccles. cap. 8. num. 2. & 3. Lezana in sum. quæst. Regal. cap. 1. quæst. 1. Rota decis. 482. n. 5. apud Fatm. p. 2. recentior. Hieron. Rodet. in compendio q. regul. resoluit. 106. n. 1. vbi in hoc casu ait contrahi irregularitatem cum Sacerdos celebrat, Diaconus cantat Euangelium, & Subdiaconus Epistolam solenniter.

6. Vnde ad incurrendam huiusmodi irregularitatem non sufficere sacerdotali Ordine ante legitimam etatem institutum, cum illi Ordini conuenientes, deputatos exercere, si non celebret, resoluit Nan. conf. 9. de clerici. excomm. ministr. in antiqu. abbas conf. 7. de exco. & quoniam. Fr. Eimman. in sum. tom. 1. c. 66. conclus. 1. & quæst. regul. tom. 3. q. 23. art. 1. 2. Aloys. Ricc. in decis. curie Archiepiscopi. Nepoli. decis. a. 13. o. num. 2. part. 4. Bellet. de suspens. clericali. part. 4. tit. de discipl. clericali §. 5. num. 58.

7. Hinc etiam prouenit irregularitatem non contrahere illos, qui non expiunt viginti quatuor anno presbyteri Ordinem suscipiunt, ex illa ratione, quia Ecclesia non eam reputat nullam, quam tunc vnus cum Episcopo ordinem celebrant. Ita Medin. in sum. lib. 1. cap. 1. §. 2. Quarta. in sum. Bolli. verb. Ordo, vers. ampliatio illa. Fr. Eimman. d. tom. 1. sum. cap. 68. concl. 1. Henric. lib. 14. cap. 5. §. 6. in fine, Sotus de censur. dispur. 3. §. 1. n. 71. Sayr. ro. tract. lib. 4. c. 16. num. 2. & lib. 6. c. 2. num. 11. Auila in simili tract. p. 3. diff. 2. §. 1. n. 10. cap. 1. col. 4. & 5. Portel. d. verb. Ordines sacri num. 7. Galet. in marginis casum conscient. verb. Ordo 4. Vgolin. d. c. 26. §. 6. n. 5. vers. secunda exceptio. Bellet. d. §. 5. num. 57. Mar. Alter. de censur. tom. 2. diff. 9. cap. 4. col. 1. & seqq. Naldus sum. verb. Sacerdos, Hurtado in tract. de suspens. diff. 1. §. 1. num. 36. 1. Marchin. d. tract. 1. p. 5. cap. 3. num. 1. 6. Marcel. Vulg. in praxi indic. fori eccles. cap. 8. n. 31. Laurent. de Franchis Barbos. Coleti. in Consil. Trid.

in contrariis inter Episcop. & Regular. pag. 82. in resp. ad 22. Antonin. Diana moral. resoluit. p. 5. tract. 3. resol. 37.

Contra Conser. in c. alima mter, p. 2. §. 3. n. 5. vers. Hieron. ad Sardo in compendio privileg. mendicant. verb. Ordines sacri, vers. sed hic aduertendo, Nauart. consil. 444. facit. alibi conf. 8. in nou. de clericis. excomm. mun. Salzed. ad Berardi. in praxi c. 2. 6. vers. 5. Bonacin. de Sacram. diff. 8. q. vnic. p. 1. 5. num. 15. & de suspensionibus omnibus in particulari, diff. 3. q. 1. p. 1. n. 1. 5. num. 9. existimantes irregularitatem contrahi eo ipso quod vnus ante legitimam etatem Presbyter ordinatur.

Suspensionem in d. Bulla lxxii. comminatum contra recipientes sacros Ordines ante legitimam etatem incurrere solum vbi id fecerint cum lethali culpa, resoluit Bonacin. d. p. 1. n. 1. 5. & ideo credentem probabiliter se habere legitimam etatem, si ignorauerit ante illam Ordines suscipere, non incidere in dictam suspensionem, & consequenter, nec irregularitatem fieri, tenent Nauart. in man. ap. 27. num. 15. 6. & in cap. accepta, apposit. 8. num. 34. de resp. solut. & conf. 9. num. 3. de tempor. ordin. & conf. 3. sub num. 1. de auit. & qual. Henric. in summa lib. 13. cap. 38. §. 1. in fine, Salzed. d. cap. 26. vers. primo quod diffusi. Sanchez de matrim. lib. 7. d. 1. p. 3. prope fin. Valer. Reginald. in praxi fori p. 1. p. 1. lib. 3. tract. 1. n. 1. 5. num. 70. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 39. art. 6. in fine. Ego ipse d. diff. 1. 6. num. 17. Bonacin. d. p. 1. n. 1. 5. num. 3. Portel. in addit. dubia regul. vers. Ordines sacri, num. 2. Hieron. Rodet. d. resol. 106. n. 27. Villalob. in sum. tom. 1. ar. 11. diff. 1. num. 6. Hurtado in tract. de suspens. diff. 1. §. 1. num. 36. Præposit. 3. part. quæst. vnic. de sacram. Ordinis dub. 17. num. 167. Antonin. Diana d. p. 5. tract. 10. resol. 32.

Si etiam illam qui bona fide suorum parentum ante legitimam etatem Ordines sacros susceperit, non aliter poena suspensibilis resoluant Quarta. d. verb. Ordo, vers. quibus sit specialiter. Bonacin. de Sacram. diff. 8. quæst. 1. c. 1. p. 1. n. 1. 5. vers. verum, Vgolin. d. cap. 26. §. 6. num. 5. vers. exceptio tamen primo. Bellet. d. tit. de discipline clericali §. 5. num. 60. Jacob. de Grass. in auct. decis. lib. 4. cap. 27. num. 22. Filiuc. tom. 1. tract. 17. cap. 5. num. 34. Laurent. de Franchis in contrariis inter Episcop. & Regular. pag. 82. in resp. ad 23. Ego ipse d. alleg. 16. num. 20. Ac proinde huiusmodi ante legitimam etatem ad sacros Ordines promoueri si celebrauerit credens id sibi licere, irregularitatem non incurrere tenent Couart. in d. Clem. ar. 1. §. 2. num. 4. Bellet. d. §. 5. num. 59. Ludouic. Miranda d. q. 39. art. 10. in fine, Hieron. Rodet. d. loc. cit. n. 24.

An clericus promotor mala fide Ordinem sacrum ante etatem possit beneficium pnuari, vide Aloys. Ricc. in praxi auct. resol. 105.

Regulares quæque ætatem in minori etate, & c. Regulares virtute suorum antiquum privilegium irregularitatem non possent ordinari ante legitimam etatem præscriptam in hoc decreto, asserunt Fr. Eimman. quæst. regul. tom. 1. q. 2. art. 1. 6. & in addit. sum. tom. 4. cap. 77. concl. 1. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 12. num. 14. & 15. nouissime Tambur. tom. 1. de iure Abbatum diff. 5. q. 1. n. 7. 3. Vgolin. de officio Episcopi, c. 10. §. 1. Ludouic. Miranda d. q. 39. art. 1. vbi subdit se nescire de aliqua concessione, quæ id concedat Regularibus post Tunc Conc. Portel. in dubiis reg. verb. Ordines sacri num. 1. Marchin. d. tract. 1. p. 5. cap. 3. num. 6. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diff. 2. 1. vers. & id voluit.

11. Ante legitimam aetatem temere ordinatum à suspensione absoluti prius necesse esse, quàm Ordinum exercitio se immisceat, nec sufficere attingere, leco peruenit ad aetatem requisitam, vt sine pignata suspensione solemniter administrat, resoluit Hieron. Roder. *de ref.* 106. n. 14. Bonac. *de suspensibilibus in particulari, disp.* 3. q. 2. p. 1. n. 2.
12. Suspensionem autem huiusmodi tolli posse ab Episcopo post sufficientem emendationem, & penitentiam, quia in d. Bulla Pij II. non reperitur reſeruat, tradit Soaz. tom. 5. de censur. disp. 31. ſect. 1. n. 3. Hieron. Roder. *de ref.* 106. n. 16. in med. Bonac. d. p. 1. n. 11. Item posse Praelatos Regulares

respectu suorum subditorum, resoluit Henr. in sum. lib. 14. c. 20. § 3. Ludov. Bea. *reſp. casuum consi.* p. 4. c. 37. § 7. v. *aduertendum*, Portel. verb. *Ordines sacri* n. 14. Hiet. Roder. *de ref.* 106. n. 26.

Illum, qui ab Episcopo, vel ab alio absolutus fuit à suspensione contracta ob suspensioem Ordinum ante legitimam aetatem, non posse ante illam in praefatis Ordinibus ministrare, non defectu suspensionis, quoniam praesuppono sblatum fuisse, sed ob irregularitatem ex defectu aetatis in qua Episcopus non dispensat, referunt decisum Gate. de benef. p. 2. c. 5. n. 51. Bonac. *de p. 1. n. 13. verſ. ſecundo.*

Subdiaconi ordinentur sperantes se continere posse, diebus festinis, quibus Alteri ministraverint, communionem sumant, annus sit elapsus ante promotionem ad Diaconatum, Ordines sacri duo nulli conferantur eadem die.

CAPVT XIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Religiosi non tenentur habere tantam litterarum peritiam, quantum clerici seculares.
3. Ordinatus sacri Ordinibus tenentur ex proprio voto non expressit sed facto ipso & tacite emissis ad seruandam castitatem per Ecclesiae preceptum.
4. Subdiaconi si per annum saltem in eo Ordine non sint versari, ad altiorum ascendere non permittantur, nisi, &c.
5. Interstitia non sunt mathematicè computanda, sed ecclesiasticè, & iuxta ritum Ecclesiae.
6. Diaconatus ordinandi stellas in interstitiis dispensare non vult ordinari.
7. Interstitia remittendi facultas Episcopo concessa transiit in Capitulum, seu eius vicarium Sede vacante.
8. Episcopus dispensare potest cum Religiosis in in-

terstitiis ex causa sibi per attestationem suorum superiorum manifestā.

9. Dispensare tacite videtur Episcopus in interstitiis si assumat aliquem scilicet intra anni curriculum ad Ordines.
10. Episcopus non seruatis interstitiis ordinans subdiaconum, nullam penam incurrit.
11. Ordinatus non seruatis interstitiis nullam ipso iure incurrit censuram, vel irregularitatem.
12. Duo Ordines sacri non eodem die etiam Regularibus conferantur.
13. Episcopus plures sacros Ordines uni conferens eodem die suspenditur à collatione Ordinum donec à Papa dispensetur.
14. Ordines plures uno die suscipiens absque Papa dispensatione suspenditur à posteriori illorum suscipio.

a. 1. Tr. 3.
b. 4. Tolet.
19.

Subdiaconi, & Diaconi ordinentur, * vt habentes bonum testimonium, & in minoribus Ordinibus iam probati, a ac litteris, & us, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, instructi, si Qui sperant, Deo auctore, se continere posse, Ecclesiis, quibus ascribentur, inseruiant, sciāque maximè decere, si saltem diebus Dominicis, & solemnibus, cum altari ministraverint, sacram Communionem perciperint, 7 Promoti ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, si per annum saltem in eo non sint versati, ad altiore gradum, & nisi aliud Episcopo videntur, ascendere non permittantur. a Duo sacri Ordines non eodem die etiam Regularibus, conferantur: privilegiis, ac indultis quibuscumque concessis, non obstantibus quibuscumque.

c. Hic Copia
6. 11.

1. Vnde Salzed. ad Bernard. in prati. c. 25. litt. D. Petr. de Ledesin. in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacramento Ordinis, c. 8. conclus. 11. Franc. Leon. in thesauro sacri ecclesiæ. p. 1. c. 4. n. 29. Bellef. diuini clerici. p. 1. tit. de discip. cleric. §. 4. n. 21. in fine, Fr. Ludouic. Mitanda in man. Pralimor. tom. 1. quæst. 18. art. 6. & 7. Nouat. in sing. canon. concil. 78. Marchin. de Ordine tr. 1. p. 7. c. 2. n. 3. Hier. Roder. in compendio q. 9. ref. ref. 106. n. 20. cum seqq. met ipsum de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 18. & alios in discolor citatos.

a. Ac litteris, &c. In Religiosis non requiritur tantum litterarum peritiam, quantum in clericis secularibus, & posse Episcopos factia initiare monachos ritè legentes, & cantantes dummodo sciānt, & intelligunt necessaria, & essentialia, quæ communiter scire solent Sacerdotes celebrantes, tenent

Fr. Erasm. q. regul. tom. 1. q. 24. art. 7. Portel. in addit. ad dubia regularia, verb. Ordines sacri, n. 1. Villalob. pari. 1. sum. trall. 11. diff. 21. n. 5. Hiet. Roder. *de ref.* 106. n. 24. & *ref.* 5. n. 22.

b. Qui sperant Deo auctore se continere posse. Ordinatus sacri Ordinibus tenetur ex proprio voto non expressit, sed facto ipso & tacite emissis, ad seruandam castitatem per Ecclesiae preceptum, non aotem ex obligatione conſurgente immediate ex constitutione Ecclesiae, tenens gloss. verb. continendum, in c. de iuratus de contrah. coniug. Domin. a. v. de vno lib. 6. n. 5. & ibi Franc. num. 1. vbi ab. 4. Host. in c. cum olim. de cleric. coniug. n. 1. vbi Abb. n. 4. Cast. in fine, & Immo. ibi. 7. S. Thomas 4. disp. 37. q. 1. art. 1. in corpore. Gonet. lib. 2. c. 100. c. 7. n. 2. D. Barbolomæus. ff. solus marit. p. 2. c. 100. & p. de Coniug. ac Sac. tom. 2. disp. 20. d. b. 1. 1. Pusec.

Pisaleo, in praxi Episc. part. 1. cap. 1. n. 53. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 27. n. 10. Campan. in diversis iuris canon. rub. 7. c. 3. n. 22. Vazq. in sum. 3. p. 3. p. 248. cap. 1. cum seq. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 9. cap. 16. cum seq. Paul. Laymann. in Theol. moralis lib. 5. ar. 9. c. 10. n. 1.

Contra Dec. in c. ar. si clerici, in princ. n. 23 §. v. tertio de iudic. Bonifac. in Clement. vnic. num. fin. de consensu, & affin. Palcos. de nobis, & spur. c. 16. n. 26. Balchaf. Mogol. in trall. de las qua vi. c. 8. §. 2. n. 16. Valent. tom. 4. ar. de sacram. Ordin. disp. 9. q. 5. punct. 5. §. 1. paulo post princ. existimantes tam continencie obligationem non esse ex voto, sed ex Ecclesiæ iuramento.

4. Promissi ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, &c. Vide Vgolin. de officio Episc. c. 16 §. 27. Carol. de Grass. de effectibus clericalibus in prelu. n. 326. cum seq. Ludovic. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 8. ar. 6. c. encl. 3. Molles. in summa Theolog. iur. trall. 2. c. 1. n. 5 §. 1. Homobon. de Bonis de examplo Episc. trall. 2. c. 1. q. 1. c. 1. §. 1. metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 18. ad princ. Valcozuel. tom. 1. c. 107. n. 1.

5. Interdictum non est mathematicè computanda, sed Ecclesiasticè, & iuxta ritum Ecclesiæ, vide licet ab una Quadragesima ad aliam, & Penitentiæ, ad Penitentiæ, quamvis inter primam & secundam Penitentiæ solennitatem nondum sint elapsi duodecim menses, resoluunt decimumque referunt Hieronym. Sorbo in compendio prius. medicant. verb. Ordines sacri, & circa id. Quæritur in summa Bullary, verb. Ordo, in fine, Fonta. de sacram. Ordinis, 3. n. 4. Zetoli. in praxi Episc. part. 1. verb. Ordo, §. 4. circa med. Vgolin. d. cap. 16 §. 27. num. 6. Campan. in diversis iuris canon. rub. 6. cap. 3. num. 12. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. p. 1. disp. 2. q. 1. in princ. de materia sacramenti Ordinis, & quoad Bonac. de Sacram. disp. 8. quæst. unica punct. 5. n. 33. & de suspensionibus in particulari, disp. 5. q. 1. punct. 4. §. 2. n. 6. Jul. Cæf. Madi. de sacro Ordinis cap. 4. num. 17. Lezana in sum. quæst. Regul. cap. 14. num. 17. Marcel. Vulpe in praxi iudic. feri Eccles. 7. n. 3. Laurent. de Franchis in centuriis, inter Episc. & Regular. pag. 77. v. ad 7. Ego ipse d. alleg. 18. num. 2.

6. Nisi aliud Episcopo videatur,] Diocesano scilicet ordinandi illi eum spectare in interdictis dispensare, non verò ordinatori, qui cum literis dimissionis subditos alienos ordinat, nisi hoc ei in eisdem literis expresse concedatur, resoluunt Mart. de iurisd. part. 2. c. 9. n. 4. Pisaleo in praxi Episc. p. 1. c. 1. n. 11. pag. 29. Carol. de Grass. in dictu prelu. n. 339. Fr. Ludovic. Miranda d. num. 1. q. 3. 8. ar. 7. c. encl. 2. Alzed. d. part. 1. c. 5. num. 11. Marchin. d. trall. 1. p. 7. cap. 2. num. 5. Ego ipse d. alleg. 18. num. 9.

7. Facultatem remittendi interdicta Episcopo concedam ex causis comprehensis in hoc cap. & in cap. antea deo, in Vacatum Episcopo resoluunt Sbroz. de off. Vicary lib. 2. q. 43. n. 18. & 29. q. 111. n. 6. Marchin. d. p. 7. c. 2. num. 6. Jul. Cæf. Madi. de sacro Ordinis c. 9. n. 2. transire in Capitulum, seu esse vicarium Sede vacante, tradunt Quæritur in summa Bullary, verb. Capitulum, & quæro decimo. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. disp. 7. §. 1. & §. 1. in 1. edit. aliis ref. 606. & 483. n. 6. in 2. edit. Novæ in sing. d. encl. 7. 8. n. 3. Bonac. d. disp. 3. quæst. 1. punct. 4. §. 2. num. 5. Et in specie de visit. Capituli Sede vacante loquentes pariter decisum referunt Armendar. in add. ad recep. legum Navarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 57.

Mart. de iurisd. part. 2. c. 9. n. 13. Marchin. d. trall. 1. part. 7. c. 2. n. 8. Sanch. in episc. mer. lib. 7. c. 1. dub. 5. n. 6. Carol. de Grass. de effectibus clericalibus prelu. n. 339. in fine, Ego ipse d. alleg. 18. n. 6. latè Valent. in el. conf. 107. rem. 1.

Episcopum quoque dispensare posse cum Religiosis ex causis sibi præstestationem superius superiorum manifestæ, resoluunt decimumque referunt Hieron. a Sorbo d. verb. Ordines sacri, & quoad secundum. Fr. Emman. q. regul. tom. 3. quæst. 14. ar. 3. & in explic. Bullæ Cruciatæ ad fin. Ioan. Bapt. Confort. in coll. prius. fol. 136. Menoch. de arbit. casu 564. Peti. de Ledesma. in sum. part. 1. de Sacram. ubi de sacram. Ordinis, c. 8. vers. la diffinid. ad, Pisaleo in praxi Episc. part. 1. c. 1. num. 50. Prosp. de Augustino in add. Quæritur, verb. Ordo, & quæst. fin. Hentique in sum. lib. 10. cap. 23 §. 4. in commento littera L. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. disp. 5. §. 6. in 1. edit. aliis ref. 483. n. 5. in 2. edit. Homobon. de Bonis de trall. 2. cap. 2. quæst. 15. in fine, Vgolin. de officio Episcopi, c. 10. §. 1. num. 2. & c. 16. §. 27. num. 3. Bonacin. de Sacram. disp. 8. quæst. unica punct. 5. n. 34. & de suspensionibus in particulari, disp. 3. quæst. 1. punct. 4. §. 2. Ludovic. Miranda d. q. 8. ar. 7. c. encl. 1. Portel. in dubiis regularibus, verb. Ordines sacri, num. 5. Villalob. in summa, part. 1. trall. 1. disp. 1. 2. c. 4. cum seqq. Hieron. Rodrican. compend. q. regul. ref. 1066. n. 10. Molles. in summa Theolog. moralis, trall. 2. cap. 1. n. 6. ubi refert de eisdem debere Episcopos se conformare cum supplicatione superiorum Regularium, quia ad ipsos superiores spectat providere, & iudicare circa vitæ ritum, & necessitatem Ecclesiæ ritum suum. Lezana in sum. q. Regular. cap. 14. num. 15. Laurent. de Penitis de prius. Minerv. tom. 1. conf. 11. Sixti IV. §. 2. n. 35. Marcel. Vulpe in praxi iudic. feri Eccles. 7. num. 12. Diana moral. ref. in tom. 1. trall. 2. de dubiis Regular. ref. 112. Sanch. in episc. moralibus lib. 7. cap. 1. dub. 5. q. 4. n. 4. licet n. 8. contrarium videatur asserere, Marchin. d. trall. 1. part. 7. c. 1. num. 2. Laurent. de Franchis in centuriis, inter Episc. & Regular. pag. 75. in fine, vers. ad secundum.

Episcopum assumentem aliquem scilicet intra anni curriculum ad Ordines, tacite videtur in interdictis cum eo dispensare, resoluunt Molle de irregular. lib. 3. c. 24. num. 14. Salzed. ad Bernard. in prax. cap. 25. vers. opportune, Menoch. d. casu 563. n. 10. Carol. de Grass. de effectibus clericis, in prelu. n. 342. Vgolin. d. cap. 16 §. 27. Molles. d. ar. 1. 2. cap. 2. n. 21. Homobon. de Bonis de examine Eccles. part. 1. trall. 2. cap. 2. quæst. 15. Bonacin. d. disp. 2. quæst. 1. punct. 4. §. 2. numero 7. Ego ipse d. alleg. 18. num. 8.

Episcopum non servatis interdictis ordinantem subditos nullam penam incurrere, asserunt Nauar. conf. 4. n. 1. de tempor. ar. in nouis, Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. ref. 483. num. 7. in 2. edit. Bonacin. d. disp. 3. q. 1. punct. 4. num. 1. Ego ipse d. alleg. 18. n. 11.

Nec fit ordinatus aliquam ipso inter contrahit censuram, vel irregularitatem, cum neque à Concilio Trident. neque à iure aliquas talem pena est imposita ut, qui non servatis temporum interdictis ordinatur, quamvis ab Episcopo suspendi, & aliis penitis ob Canonis transgressionem puniri possit. Videt tamen Nauar. d. conf. 4. Soar. tom. 3. de censur. disp. 3. §. 1. sect. 1. n. 4. Zetoli. in praxi Episc. p. 1. c. 1. Ordo, §. 8. & p. 2. ad. verb. §. 4. Pisaleo in summa, praxi part. 1. c. 1. num. 50. vers. in summa. Sayr. in floribus decis. sub tit. de temporibus et din. decis. 3. Aloyf. Ricc.

Ricc. in collect. dec. p. 3. collect. 576. Bonae. de Sacrament. disp. 8. quest. unica. p. nullo 5. num. 33. & de censur. disp. 3. q. 6. p. nullo 5. n. 7. Campan. in diu. inf. iuris canon. rub. 6. c. 3. n. 15. Filiuc. in quest. moral. tom. 1. trall. 20. c. 7. n. 190. Alzedo de pract. Episc. dignitat. p. 2. c. 5. n. 23. Jul. Cel. Madi. de sacris Ordinibus c. 7. n. 11. Antonin. Diacon. moral. resolution. p. 4. trall. 2. resol. 5. 5. vers. nota tamen. Marchin. d. erall. 1. p. 7. c. 2. n. 12. Marci. Vulpe in praxi c. 8. n. 17. Tambur. tom. 3. de iure Abbatum disp. 5. q. 11. num. 74.

11. 6. Duo sacri Ordines non eodem die, &c. Vide Rebuff. in praxi benefic. p. 2. tit. de clericis ad sacros Ordines malò promiss. gloss. 1. n. 18. Gambar. de officio Legati à latere. lib. 2. n. 264. Henric. in summ. lib. 6. c. 10. 5. littera Q. & lib. 93. c. 58. in fine. Fr. Emman. 9. regul. tom. 3. q. 23. art. 4. q. 24. art. 5. & 5. Franc. Leon. in thesaur. fidei Eccles. p. 1. c. 4. n. 29. & part. 3. c. 8. num. 50. Pualce. d. c. 1. num. 50. vers. huc stellat. Gule. in margrita casuum confitent. verb. Ordo 3. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 6. c. 2. n. 20. Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 58. art. 5. Valent. Reginald. in praxi fidei p. nullo. lib. 50. trall. 2. n. 189. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. num. 27. Sanch. in opuscul. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 3. n. 1. Marci. Vulpe in praxi indic. fidei Eccles. c. 8. num. 14. Mollé. in summ. trall. 2. cap. 14. num. 13. Marchin. de sacram. Ordinibus trall. 1. p. 7.

c. 1. à num. 1. Lceana in summ. quest. Regul. part. 1. c. 14. num. 24. merisum d. p. 2. alleg. 14. num. 20. latè Bonac. de suspensum. in particulari disp. 3. q. 1. p. nullo 4. §. 1. per tot. ubi num. 6. resolu. Ordines sacros non possit nisi de licentia Papæ eodem die conferri. Marchin. de sacram. Ordinibus trall. 1. part. 7. c. 1. num. 2.

Episcopum plures sacros Ordines vni conferentem eodem die suspendi à collatione Ordinum, donec à Papa dispensetur, probat c. litteras vestras, & cap. dilectum filium, ad fin. de excep. ordinar. Marci. Aleci. de censur. tom. 2. disp. 10. c. 4. col. 10. quest. 2. Bonacin. d. p. nullo 4. §. 1. n. 4.

Suscipientem vero abique dispensatione Papæ à posteriori illegitimè suscepio suspensum esse per d. c. litteras, celoum Nouat. in man. c. 5. n. 71. & c. 27. num. 241. Guiter. lib. 1. canon. c. 16. n. 31. Soaz. tom. 5. de censur. disp. 31. selt. 1. n. 41. Mar. Alter. d. c. 4. col. 4. cum seqq. Mollé. d. trall. 2. c. 18. q. 9. Marchin. d. trall. 1. p. 7. c. 1. n. 2 in fine. Ego ipse d. alleg. 14. n. 11. Bonacin. d. p. nullo 4. §. 1. n. 1. & 5. ubi n. 7. subdij. dispensationem suspensionis contrahit ab eo, qui plures sacros Ordines, aut minores cum subdiaconatu eodem die recepit, & sic Summo Pont. relictatam, & excepit casum quando sic ordinatus Religionem ingressus est, & peratq. paenitentia laudabiliter in Religione vixit, quia tunc Abbas, & Episcopus dispensare poterunt.

Ordinandi sunt Presbyteri, qui annum egerint in exercitio Diaconali, & sint tales, qui nouerint docere ceteros, & ministrare Sacramenta castis moribus bonorum operum, & dent exemplum, & vite monita, ordinati frequenter Missam celebrent. Quidam promotiper saltum dispensabiles ab Episcopo.

CAPVT XIV.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Dispensare non licet Episcopo in interstitio requirito ad ascendendum à Diaconatu ad Presbyteratum, nisi necessitas simul, & Ecclesia vultus conueniat.
3. Sed non requiritur ordinaria.
4. Presbyteri curam animarum habentes acenerur per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus.
5. Ordines per saltum suscipiens auerit suspensum ab executione susceperunt, & ministrando fit irregularis.

6. Ordinatus per saltum est suspensus tantum ab eo Ordine, quem per saltum susceperit.
7. Dispensatione Apostolice quæ qui in Ordinibus per saltum susceperit ministraverit.
8. Procedit etiam cum quis per saltum ascendit ad minores Ordines, & in eis ministrat.
9. Dispensare potest Episcopus cum promotis per saltum sine aliquo sacrorum Ordinum omisso, si non ministraverint.
10. Facultas Concilij in praesenti dispensandi cum promotis per saltum quod operatur.

Qui piè & fideliter in ministeriis antea actis se gesserint, & ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium, & hi sint, qui non modò in Diaconatu ad minus annum integrum, nisi à ob Ecclesia vtilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videretur, ministraverint, sed etiam ad populum docendum ea quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, ac administranda Sacramenta diligenti examine præcedenti, donec comprobentur, atque ita pietate, ac castis moribus conspicui, & præclarum bonorum operum exemplum, & vite monita ab eis possint expectari, & ceteri Episcopi, & saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus si autem curam habuerint animarum, iam frequentius, vè suo muneri satisfaciunt, Missas celebrent 7 cum promotis per saltum, & si non ministraverint, Episcopus ex legitimis causis possit dispensare.

1. Vnde Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 58. art. 6. c. 1. ubi ait procedere in Regularibus, Hieron. Rodenc. in compendio q. regular. resol. 106. n. 22. & 23. merisum de iure Eccles. lib. 1. c. 34. de Presbyteris, vers. Ordinandi.

à ob Ecclesia vtilitatem, ac necessitatem. In incertis omnino requirito ad ascendendum à Diaconatu ad Presbyteratum, non licere Episcopo dispensare, nisi necessitas simul, & Ecclesie vultus conueniat, quia id importat particula illa, ac, quæ est conditionis.

1. tunc quousque solvantur Fr. Emman. *quasi. regul. tem. 3. q. 14. art. 6. Vgolin. de officio Episcoporum. 26. §. 12. num. 3. Ludovic. Miranda d. tem. 1. quasi. 38. art. 8. conel. 4. Bonacin. de Sacram. disp. 3. quasi. unica puncto 6. m. 2. & de suspensionibus omnibus in particulari disp. 3. quasi. 1. puncto 4. §. 2. num. 4. vers. ego respondo. Villalob. in summ. part. 1. trall. 11. diffie. 12. m. 3. Hieron. Roderic. de resolu. 106. num. 22. vbi n. 23. subdit tunc iudicandum esse veritatem Ecclesie sufficientem ad dispensandum quando pauci ministri existunt, & tunc ad esse necessitatem, quando non solum habentur pauci Ecclesie ministri, sed etiam quando deficiunt idonei, & non idonei, additque hanc necessitatem, & veritatem moraliter debere pendari, non enim in punctu indubitabili consistunt, sed recipere debent eam latitudinem, quæ in aliis rebus moralibus ad arbitrium boni viri attendi solet.*

2. Vnde non requiri causam voluerit, & necessitas, r. ordinariam, aut publicam, quia Conc. In presenti remittere videtur hoc negotium alitrio, & prudente Episcopo postea vulnare Ecclesie, & necessitate, quam Episcopus iuxta circumstantiam loci, & temporis, aut iuxta conditionem personæ sufficientem iudicaverit, tradunt Sorb. in compend. privileg. verb. Ordines sacri, sub fin. Menoch. de arbit. tit. 1. §. 17. n. 30. Fr. Emman. d. q. 14. art. 7. quos refert sequitur Bonac. d. puncto 6. m. 2.

3. Si Curæ Episcopi ut si saltem diebus Dominicis, &c. Presbyteros cujusdam annuarum habentes teneri per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus, quibus opus est ut satisfaciunt muneri suo, asserunt Novat. in man. c. 25. n. 33. Fr. Emman. in summ. tem. 1. cap. 25. n. 1. Spio. in Speculo testam. gloss. 3. princ. num. 63. Jacob. de Grass. in antea decis. part. 1. lib. 2. cap. 39. num. 7. Azco. iustit. moral. part. 1. lib. 10. cap. 24. quasi. 2. & 3. Bonacin. de Sacram. disp. 4. quasi. ultim. puncto 17. n. 3. Homob. de Bonis de exco. Ecclesie. part. 1. trall. 4. c. 14. quasi. 153. Molfes. in summa Theologia moralis trall. 3. c. 14. n. 16. Ego ipse de officio, & potest. Episcoporum p. 1. alleg. 24. n. 22. & de officio, & potest. Parocho. c. 11. num. 5. Villalob. in summ. part. 1. trall. 8. dubio 4. num. 5. Ioan. de Cruz. in direct. Conscientia part. 2. de sacris. Missa quasi. 1. lib. 8. conel. 3. Diana resol. moral. part. 2. trall. de celebrat. Missar. resol. 26. Ludovic. à Sinto Iosone de administrat. Sacram. art. 2. tit. de residentia num. 1. §. in fine, vbi addit Parochum teneri celebrare diebus non festis ad benedictiones nuptiales impetrandas, & pro sepeliendo mortuo, vbi cum Missa sepelleretur, unde extra tempus, quo populus teneretur ex precepto Missam audire, ablata conscientia, vel futuro, non esse obligandos Parochos ad sacrificandum teneri Stephan. Fogundez de quinque Ecclesie preceptis par. 1. lib. 5. c. 15. n. 8. novissimè Philiberti. Merchin. de Sacram. Ordinis trall. 3. part. 2. c. 30. num. 1. ex eo quia hæc duo videntur correlativa, in quibus debet populus non teneri Missam audire, nec teneri Parochos sacrum facere.

4. Cum promissum per saltum, &c. Suscipientem Ordinem per saltum incurrit suspensionem ab executione susceptorum, & ministrandi fieri irregularem, resoluunt Abb. in cap. vnic. num. 4. & 5. de clerico per saltum prom. vbi Host. num. 4. Salzed. ad

Bernard. in pract. cap. 2. littera C. Nauarr. in man. c. 17. n. 24. Henric. in summ. lib. 23. c. 35. prope fin. littera P. Tolet. in instrum. Sacerd. lib. 1. c. 7. 1. Fr. Emman. in summ. tom. 2. c. 17. a. n. 7. Doat. de resolu. disp. 3. §. 1. §. 2. num. 44. Avil. in simili trall. part. 7. disp. 9. dub. 1. Mar. Allet. eod. trall. tom. 2. disp. 10. cap. 5. vers. verum tota difficultas, & vers. respondeo, Bonacin. eod. trall. de censur. disp. 7. quasi. 5. puncto 4. n. 5. & de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. quasi. 1. puncto 2. n. 1. Filiuc. in q. moral. tr. 17. c. 5. q. 8. m. 9. Ego ipse d. p. 2. alleg. 47. n. 1. Campan. in diversis Curia Canon. rub. 10. c. vnic. num. 4.

5. Ordinum per saltum esse suspensionem tantum ab eo Ordine, quem per saltum suscipit, & ita ministrando effici irregularem, non autem ab eis Ordinibus inferiorum quos legitime susceperat, tenent Henric. in sum. lib. 1. c. 6. §. 3. Aloyf. Ricc. in pract. verum feri Ecclesie. dec. 318. in 1. edit. alit. resolu. c. 76. n. 2. in 2. ad d. & in dec. Curia Archiep. Neapol. part. 4. decis. 150. n. 8. Mar. Allet. d. cap. 5. vers. hoc supposita, Bonacin. de suspensionibus, & vers. respondeo, disp. 3. quasi. 1. puncto 2. n. 10. Ego ipse d. alleg. 47. num. 10.

6. Si non ministraverit.] Apostolica indigere dispensatione qui in Ordinibus per saltum susceperit ministraverit, hoc est, qui functiones Ordinibus per saltum susceperit, prætermissis exercuerit, ex hoc loco colligitur Matol. de irregul. lib. 4. c. 1. n. 2. Salzed. ad Bernard. c. 24. littera D. Sayt. de censur. lib. 4. cap. 14. n. 26. Mar. Allet. d. c. 5. vers. hoc in loco, Filiuc. in q. moral. trall. 17. c. 5. num. 92. Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. decis. 150. n. 5. p. 4. Homob. de Bonis de exco. Ecclesie. trall. 12. c. 3. quasi. 15 resol. 5. Bonacin. de suspensionibus in particulari, disp. 3. q. 1. puncto 2. n. 2. Ego ipse d. alleg. 47. num. 8.

7. Et procedere non solum cum quis ad Sacros ascendit per saltum, & in eis ministraverit, etiam si ad minores, decum refertur Campan. d. c. vnic. n. 7. Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 108.

8. Episcopus ex legitima causa possit dispensare.] Episcopus possit dispensare cum promissis per saltum huc aliquo licetorum Ordinem omisso, siue omnibus, si non ministris uterit, tradunt Armend. in add. ad recep. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo num. 53. vers. item, Molfes. in summa Theologia moralis trall. 2. c. 5. n. 26. Bonacin. d. puncto 2. n. 12. Mar. Allet. d. disp. 10. c. 5. vers. hoc in loco, vbi intelligit siue scienter, siue ignoranter fuerit ita promoti, Ego ipse d. part. 2. allegat. 47. n. 6. & 7. Marcel. Vulpes in pract. induc. feri Ecclesie. c. 8. n. 13. Acon. Diana moral. resolu. p. 5. trall. 10. resol. 29.

9. Facilitatem à Concilio in presenti concessam dispensandi cum promissis per saltum non operari ut ordinari ascendat ad superiorem Ordinem atque inferiorum omnium recipiat, sed ut dispense possit cum illo ad recipiendum Ordinem omnium, & deinde ad ministrandum in suscepto per saltum, atque ad superiorem ascendendum, tenent Mar. Allet. d. cap. 5. vers. probatur secundo, Campan. d. c. vnic. n. 6. Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. decis. 150. num. 10. p. 4. Ego ipse d. alleg. 47. n. 10.

Nullus, etiam Regularis, sine approbatione Episcopi potest Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire.

CAPVT XV.

1. De Betu de materia cap. agentes.
2. Confessiones etiam secularium clericorum nullus audire potest nisi sit ab Episcopo approbatus.
3. Quamuis sit Dilectus, Lector, &c.
4. Confessiones inualide audire non approbatus.
5. Confessum ignoranter Confessarius non approbatus, quid facere debeat.
6. Regulares indigent approbatione Episcopi illius diocesis, quam habitant, cum secularium tantum quamvis Sacerdotum peccata audire cupiunt.
7. Regularis in confessorio non approbat Episcopus nisi a Prelatis suis saltem interpretatiue illi presententur.
8. Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt seculares, nisi, &c.
9. Confessiones Regularium Regulares approbati solum a suis superioribus audire possunt.
10. Equites S. Iohannis Hierosolymitani possunt confiteri cum Regulari Sacerdote à superiore suo tantum approbato.
11. Regulares Confessores à suis tantum superioribus Regularibus approbati possunt audire confessiones secularium qui sunt de familia, & conuincti commensales.
12. Regularis non licet extra Religionem confiteri tempore labeis, quo conceditur etiam Regulari facultas eligendi quemcumque idoneum Confessorem.
13. Tertiariarum confessiones sacramentales audire non possunt Confessores Regulares nisi, &c.
14. Confessarius Religiosus electum virtute Bulla Cruciata, aut subdila ab alio Religioso pro aliquo casu Sede Apost. reueruato, debet etiam approbationem obtinere ab ordinario Episcopo.
15. Regulares viri quique sexus ad possunt absolui à Sacerdotibus non approbatis.
16. Lectores, & Graduali non debent se idoneos reputare ad confessiones audiendas sine Episcopi approbatione.
17. Parochi alii habentes parochiale beneficium confessiones audire possunt.
18. Parochialis beneficij nomine qua veniant in hac materia.
19. Approbatus duntaxat ad audiendas confessiones censetur Parochus in ea ciuitate, vel oppido ubi sita est parochia.
20. Parochus in aliena Parochia, & ubique locorum potest audire confessiones suarum subditorum.
21. Parochus post dimissum beneficium non potest amplius absque noua approbatione accipere confessiones.
22. Intrusus de facto in Parochiali beneficio, vel nullo titulo bonum, & malum à superiore habens, inualide confessiones audit.
23. Approbare Sacerdotes in confessionis ministros nullus potest preter Episcopum.
24. Episcopi electi licet non consecrati possunt approbare Sacerdotes in confessionis ministros.
25. Vicarius Episcopi potest ex generali confessione facultatem audiendi confessiones alie concedere.
26. Archiepiscopus dum est vicarius potest absolui subditos suffraganeorum.
27. Capitulum Sede vacante potest approbare, & exponere confessores per vicarium à se electum.
28. Abbates seculares exempti qui in suis subditos

habent iurisdictionem quasi Episcopalem comprehenduntur sub nomine Episcopi.

29. Approbatio Episcopi eodem loci in quo sit, confessio est necessaria.
30. Episcopus in suum Confessarium eligere non potest Sacerdotem sibi non subditum.
31. Approbatus nullum etiam insignis vir censetur sine examine ad confessiones audiendas, etiam si in iusta sit denegata.
32. Episcopus potest Sacerdotibus concedere licentiam audiendi confessiones quamvis examine non expiantur.
33. Approbatio ad confessiones audiendas sufficit etiam alicui concessa.
34. Approbatio Sacerdotum ad administranda Sacramenta, & ad confessiones audiendas à pari procedunt.
35. Approbatus ab Episcopo absque indicio, vel contra iudicium fuerint non esse idoneum, non censetur approbatus.
36. Episcopus debet Confessarium non solum interius indicare idoneum, verum etiam exterius approbare.
37. Sacerdos si absolute credens superiorem ratam habere absolutionem de futuro inualide.
38. Licentia delegata audiendi confessiones non expirat mortuo, vel amato delegante.
39. Religiosus qui semel suis generaliter approbatus sit reuocari à diocesi, & postea iterum reuocari, non tenetur nouam querere approbationem.
40. Confessarius possunt ab Episcopo suspendi, & examinari si non fuerint examinati quando approbati fuerint.
41. Licentia concessa ad beneplacitum Regularibus ad audiendas confessiones potest quoadcumque renouari.
42. Confessarius secularis approbatus ad certum genus personarum non possunt ultra facultatem confessiones audire etiam vigere Bulla Cruciata.
43. Approbationem obtinentem ab Ordinario ad confessiones audiendas potest suspendere Episcopus successor usque ad nouum examen.
44. Regularis ab Episcopo antecessore premio examine approbatus ad confessiones audiendas potest modicus Episcopus iterum examinare, & non idoneos repertos reprobare.
45. Approbationem ab Episcopo obtinentem ad certum tempus, eo elapso non possunt confessiones audire absque noua Episcopi vsque licentia.
46. Episcopus potest Regulares cum scandalo, & in bonis viuentem à confessionibus audiendis reprobare.
47. Episcopi non possunt adimere facultatem audiendi confessiones omnibus simul vniuersi Conuentus Regularibus Confessarius S. Congregati in consulta.
48. Episcopi iuxta existentem causam bene possunt Confessoriarum etiam Regularium approbationem ac iurisdictionem restringere, & limitare.
49. Vicarius licet temporalis appositus in Ecclesijs parochialibus dependentibus à Religione Hierosolymitana debent Episcopi approbare si simpliciter idonei reperti fuerint.
50. Generalis Religioni potest subditos suos quomodolibet à confessionibus audiendis suspendere.

51. Licentia confessionis audienda debent gratia concedi.
52. Cancellarius Episcopi nonticeat pro approbatione ad confessionem audiendam quicquam exigere.

53. Approbatio ad confessiones audiendas valet, quamvis non gratia concedatur.
54. Sacerdotes etiam ex consuetudine antiquissima sine approbatione non possunt alij alius mutui confiteri

Quamvis Presbyteri in sua ordinatione à peccatis absolventes potestatem accipiant, decernit tamen sancta Synodus, a nullum β etiam Regularem, posse y confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, Nec ad id idoneam reputari, nisi aut puerile beneficium, & aut ab Episcopo per examen, & si illis videbitur esse necessarium, aut aliis idoneis iudicetur, i. approbationem, & quæ gratis detur, obtineat privilegium, & ex consuetudine quacumque, etiam immemorabili, non obstantibus.

a Clem. dudum 5. de decem. 1. de legu.

1. Vnde Fr. Emman. *quæst. regul. sem. 1. q. 59. art. 1. & in explicat. Bulla Cruciata. fol. 80. Valq. in 3. p. tem. 3. diff. 2. 19. num. 55. & segg. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Confessio. Valet. Regioald. in praxi feri panitent. lib. 1. n. 169. Fr. Ludov. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quæst. 45. art. 6. 9. & 11. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 32. num. 62. Bellef. disquisit. cleric. p. 1. tit. de disciplina cleric. l. 4. n. 4. Armandat. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 19. d. 1. 5. 1. num. 10. cum segg. Campen. in divers. iuris canonici. rub. 12. l. 1. 3. num. 55. cum multis segg. Coriolan. de casibus reformationis p. 1. fell. 2. Ioan. Valer. de differ. inter utramque forum. verb. absolutio, differ. 1. & verb. nullitas differ. 3. Petrus in ex. exam. Theolog. moralis p. 3. c. 6. 5. 9. num. 16. cum segg. Homoboni de Bonis de examine Ecclesiæ. tract. 2. c. 3. 9. latè Iul. Laur. de Iubil. & Indulg. part. 1. c. 11. num. 37. cum segg. Aloyf. Ricc. in divers. Curia Archiep. Neapoli. part. 1. decis. 146. & p. 4. decis. 12. Vincent. Fillius. in quædam res tract. 7. c. 8. latè & elegantè Fagundes in quinq. Ecclesiæ præcepta, præc. 2. lib. 7. c. 2. num. 38. cum multis segg. Nouant. in singul. Canon. canel. 68. & 69. Peteg. in comment. ad constit. cleric. Regul. part. 1. c. 5. Portel. in dubiis regularibus verb. Confessio. Villalob. in summ. p. 1. tract. 9. diff. 5. 3. Paul. Layman. in summ. Theolog. moral. lib. 3. tract. 6. c. 10. & 11. Hieron. Roderic. in compend. q. regul. refol. 3. Bartholom. Ganaor. in man. Episcop. verb. Confessarius à 6. Barthol. à 5. Fausito tom. 3. in tract. de panitent. lib. 6. q. 4. 1. cum multis segg. Aldan. in compend. Canon. resolut. lib. 1. tit. 1. 3. Sel. in selectis canon. c. 14. Fr. Ludovic. à Cruce in expes. Bulla S. Cruciata diff. 1. a. 2. Trolen. in simili expositione lib. 1. 5. 7. c. 1. Boff. de triplici Iubilai privilegio fell. 3. casu 2. Torrelblanca in practica. furis spiritualis lib. 14. r. 2. & seg. Lauret. de Franchis in controuers. inter Episcop. & Regular. quæst. 6. vers. iuris fallit. Steph. Daluin. de pestif. Episcop. & Abbatum c. 18. cum segg. Hurtado de Sacrament. tract. de Panit. diff. 10. diff. 16. cum segg. Machado in ex. persæte Confess. y Cura de Alma lib. 1. p. 1. tract. 1. decem. 3. cum segg. & tract. 3. decem. 1. cum segg. Ioan. de Logo de Sacram. in tract. de Panit. diff. 1. metipsum ad officio & pestif. Episcopi p. 1. alleg. 25.*

2. a Nallum, &c. y Secularium etiam clericorum Confessiones nullum audire posse, nisi sit ab Episcopo approbatus, per hoc decretum asserunt. Valq. tom. 3. diff. 2. 19. n. 55. cum segg. Soar. tom. 4. diff. 28. fell. 5. & 6. Chameiot. de Sacram. tract. 7. de confess. dub. 1. 2. Valer. Regin. in praxi feri panit. lib. 1. n. 169. cum segg. Sanchez de matrim. lib. 3. diff. 29. n. 13. Fagundes in quinq. Ecclesiæ præcepta, præc. 2. lib. 7. c. 1. num. 14. & c. 2. n. 7. Trolle. in expes. Bulla S. Cruciata lib. 1. 5. 7. c. 1. dub. 1. Coriolan. de casibus reformationis p. 1. fell. 2. art. 1. Ego ipse allegat. 15. n. 1. secundum Ludovic. in premissis.

3. Quamuis sit Doctor, Lector, Licentiatu in sacra

Theologia, vel iure Canonico, famosusque Predicator, de cuius scientia per publicam facti, & doctrinæ evidentiam, & conlat. adhuc illum comprehendendi sub hoc decreto teneatque approbationem preter ab Episcopo, tenent Soar. d. diff. 28. fell. 4. n. 3. Hieron. lib. 3. de panit. c. 6. 5. 1. Menoch de arbit. casu 465. Fr. Emman. in explicat. Bulla Cruciata 5. 9. num. 4. in fine. Gutier. Canonie. lib. 1. c. 6. n. 9. Agid. de Coniack de Sacram. tom. 1. diff. 8. dub. 7. n. 49. Fagundes d. lib. 7. cap. 2. num. 68. cum segg. Boff. d. fell. 3. casu 2. 5. 1. n. 3. 1. Solerzan. de iure fediarum tom. 2. lib. 3. c. 18. n. 19. Hurtado d. diff. 10. diff. 16. Ego d. alleg. 25. n. 14. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 53.

Vnde non approbatur inualidè Confessiones audite resolutum Paul. Sanro. de casibus Papalibus & Episcop. c. 1. n. 28. Sanchez de matrim. lib. 6. diff. 38. num. 10. Agid. de Coniack d. diff. 8. num. 49. Pinsec. in praxi Episcop. part. 2. c. 1. num. 9. pag. 92. Coriolan. de casibus reformationis p. 1. fell. 2. art. 10. n. 2. nouissimè Stephan. VVym. ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptis, & per Ceteri Trident. innovatas confit. 23. n. 10. in fine pag. 269. Ioan. Capeasa in simili tract. c. 3. quæst. 1. ubi refert sic fuisse decisiom de anno 1580. ad petitionem examinatorum d. ecclesiæ Leonid. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapoli. p. 4. art. 2. n. 2. Ioan. Valer. de differ. inter utramque forum verb. nullitas differ. 5. n. 2. Boff. de explicat. Iubilai privilegio fell. 3. casu 1. n. 79. Torrelblanca in practica. iuris spirit. lib. 14. c. 1. n. 11. Laurer. de Franchis in controuers. inter Episcop. & Regular. p. 18. ad 2. Machado d. lib. 1. p. 1. tract. 3. decem. 2. n. 1.

Illum verò, qui Confessario non approbato ignoranter confessus fuerit, ob fidem, quam habuit in Sacerdote quoad Deum esse absolutum, & si deinde scierint illum non etiam approbatum, vel requirit approbationem, tenet retinere confessionem, asserunt Mosleif. in summa Theologia moralis tract. 7. c. 13. num. 10. Coriolan. d. p. 1. fell. 2. art. 19. n. 3. & 4. & decisiom refert Ioan. Valer. d. verb. nullitas differ. 5. n. 2.

Et etiam Regularem, &c. y Regulares indigere approbatione Episcopi illius diocesis, quam habitant, cum secularium tantum quamvis Sacerdotum peccata audire cupiunt, tenent per hoc decretum Iacob. de Guss. in aureis decis. p. 1. lib. 3. c. 5. num. 109. Pinsec. in praxi Episcop. part. 2. c. 1. n. 10. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 4. art. 8. in fine. Vgolin. de officio Episcopi c. 10. in princip. Fagundes d. præcept. 1. lib. 7. cap. 2. n. 11. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 53. Hieron. Roderic. in compend. quæst. regul. refol. 3. 2. nam 1. Ego ipse d. alleg. 25. n. 45. secundum Logdunen. impieff. Et comprehendendi quoque sub hoc decreto Prælatos Religiosos ne audite possint secularium Confessiones licet approbatione Episcopi, resoluunt Soar. tom. 4. diff. 28. fell. 4. num. 2. Fr. Imman. in Bull. Cruci. 5. 9. dub. 1.

num. 4. Fagundes d. lib. 7. c. 1. n. 39. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 3.

7. At Episcoporum non approbare Regulares in Consecrationibus, nisi à Prelatis suis siletem interpretatione illi exponantur, presententurque iuxta formam Clement. dudum, §. *flantimur*, de sepulcr. tradunt Henr. in *sum. lib. 5. de pont. c. 6. §. 6.* Fagundes d. c. 2. num. 3. 3. quam quidem Clement. quantum ad formam presentandi Prædicatores, & Minores, non esse sublatam peti hoc decretum, asserunt Fr. Emman. q. *regul. sum. 1. q. 39. art. 2. & in addit. ad explicat. Bullæ Cruciatae*, §. 9. n. 30. Fr. Ludov. Miranda d. q. 45. art. 6. Hieron. Roderic. d. *resol. 3. n. 3.* Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 1. 100. Ego ipse d. *alleg. 25. sub n. 47. in fine.*

8. Consecriones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt seculares, nisi ab Episcopis per examen, illis videbitur necessarium, aut aliis idonei iudicentur, & approbationem obtineant, ut per Sel. d. c. 1. 4. n. 3. attestans ita fuisse decisum sub die 20. Iulij 1619.

9. *Confessiones seculares*, &c. Non autem licet eundem Regularium, cum fatis sit proprii Superioris Regularis approbatio; & ideo nullum posse audire Confessiones Fratrum, nisi sit à Superiore eorundem Fratrum approbatus cum iurisdictionis concessione, prout antea requirebatur, cum mens Concilij fuerit circa Regulares nihil hoc innovare, sed ens eorum suorum Prelatorum relinquere, tradunt Nauar. in *man. 2. q. 7. 1. sent. in summ. lib. 3. de po. in c. 6. n. 4.* Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 47. *vers. seu idem dico*. Soar. *sum. 4. diff. 28. sect. 1. n. 4.* & *sect. 4. num. 5. in princip.* Fr. Emman. d. q. 62. art. 4. Fr. Ludovic. Miranda d. *tom. 1. q. 45. art. 1. concl. 2.* Moïse. in *summa Theol. moral. tract. 7. c. 4. n. 60.* Homobon. de Bonis de examine Ecclesiæ p. 1. tract. 5. cap. 2. q. 1. 2. Hieron. Roderic. d. *resol. 3. n. 21.* Hurtado de Peris. *diff. 1. 10. diff. 1. 6.* Lezana in *sum. q. Regul. cap. 18. num. 27.* Valq. de *Peris. q. 1. 93. art. 3. dub. 1. n. 5.* Villalob. in *sum. tom. 1. tract. 9. diff. 1. 5. num. 1. & diff. 49. n. 10.* Ioseph. de Otta in *speculo Parochie*, c. 10. num. 8. Rague. in *lucerna Parochie de absol. q. 1. 20.* Ioan. Sanci. in *sect. diff. 49. num. 2.* Ego ipse d. *alleg. 25. n. 45. & 64.*

10. Equites S. Ioannis Hierosolymitani posse confiteri cum Regulari Sacerdote à Superiore tantum suo approbato, sicut possunt alij Regulares tenent Nouar. in *tract. de elect. & parit. for. 1. q. 69. n. 23. sect. 2. in ultim. impressi.* Aloys. Riee. in *praxi p. 4. resol. 170. n. 2.* Ioan. Sanci. in *sect. diff. 49. n. 10.* Ioseph. de Otta in *speculo Parochie*, c. 10. num. 8. Rague. in *lucerna Parochie de absol. q. 1. 20.* Ioan. Sanci. in *sect. diff. 49. num. 2.* Ego ipse d. *alleg. 25. n. 45. & 64.*

11. Regulares Prelatos, siue alios Religiosorum Confessores posse absque alia licentia, sine approbatione Episcoporum audire Confessiones secularium, qui sunt de familia & continentia commensales, non tamen illorum, qui tantum deseruiunt in monasteriis, resoluunt Fernand. in *examine Theol. moral. part. 3. c. 9. §. 8. num. 1.* Homobon. de Bo-

nis de examine Ecclesiæ tract. 8. c. 2. q. 7. in *resol. refert de ceterum hactenus. in addit. ad recep. legum Navarrae*, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 53. & lib. 4. tit. 28. l. 1. §. 1. de *consecro semel in anno*, n. 10.

Quando tempore Iubilæi quilibet tam seculari, quam Regulari faciles eligendi quemcumque idoneum Confessorem conceditur, non est iote-grum ipsi Regulari extra Religionem confiteri ex decreto Clementis VIII. resoluunt Ludovic. Mutanda in *man. Prælat. tom. 2. q. 2. art. 15.* Vgolin. de officio Episcopi c. 7. §. 2. Homob. de Bonis d. tr. 5. c. 2. q. 1. 3. Villalob. in *sum. p. 1. tract. 9. diff. 5. n. 2. cum segg.* Hieron. Roderic. d. *resol. 3. n. 26.* Moïse. d. tract. 7. c. 16. num. 26. ubi ait sæpè fuisse decisum quod nunquam Religiosi uti possunt Iubilæi, nisi Cruciatæ, quod effectum eligendi sibi Confessarium, nisi illos id expresse exprime-retur, & citat Vuald. in *candel. vbi de Confess. n. 5.* Fr. Emman. d. §. 9. n. 15. in 3. met. & n. 24. §. *quarta duo*, Valer. Reginald. lib. 3. n. 37. Quamvis verb. *Confesser*. Barthol. à S. Fausto de Iubilæi extra ord. lib. 4. q. 85. ubi tamen contra Naldum resoluti approbatur ad audiendas Confessiones Regularium à Superiore proprio, posse eligi ab ipsis Regularibus ad effectum consequendi Iubilum, & q. 87. tenet in generali concessione facta etiam in Iubilæo eligendi quemlibet Confessarium non censeri concedam facultatem Regularibus eligendi Confessarium extra suam Religionem, nisi quando in Bulla Iubilæi datur Regularibus expresse facultas eligendi quemcumque Confessarium etiam secularem, quia in hoc casu poterant dicti Regularibus quemlibet Confessarium siue alterius Ordinis, siue secularem eligere.

Tertiariarum Confessiones sacramentales audire non posse Confessores Regulares, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad confessiones personarum secularium audieudas, concludit Sel. d. cap. 1. n. 4. attestans ita decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. in *Pistorien. sub die 20. Decembris 1616.*

Religiosum Confessarium ex deputatus à Prelato, sed electum virtute Bullæ Cruciatæ, aut aliquis Iubilæi ab alio Religioso eiusdem monasterij pro aliquo casu Sedi Apoll. referatur, debere etiam approbationem obtinere ab Ordinario Episcopo, quia verba illa Bullæ, *ab Ordinario approbati*, intelliguntur de Episcopo, resoluunt Henr. in *sum. lib. de indulgent. c. 1. §. 4. vers. verè Regulari*, & lib. 3. de *pont. cap. 6. §. 4. in gloss. K. & 5.* Ludovic. Lop. in *instrucl. consens. part. 2. c. 26. vers. secundo dico fin.* Soar. *tom. 4. diff. 39. sect. 6. num. 11.* Pet. de Ledesma in *sum. part. 1. de Sacrament. vbi de Penitent. cap. 1. in 6. dub. quos refert, & sequitur Ioan. Valer. de *diff. inter virgines sum. verb. absolutio diff. 3. n. 33.**

Contra Fr. Emman. in *explicat. Bullæ Cruciatae*, §. 9. dub. 6. n. 9. existimantem non esse necessarium in hoc casu approbationem Episcopi, sed sufficere quod esset deputatus à suo Prelato ad audieudas Confessiones.

Vtrum Regulares utriusque sexus habentes privilegium eligendi sibi Confessorem de non suis extra Conuentum, possint à Sacerdote electo seculari non prius à diocesano approbato valide absolui? vide Steph. Daluin. de *poenit. Episc. & Abbat. c. 34. n. 6. ibi. Communis Patrum sententia est Regularis utriusque sexus posse absolui à Sacerdotibus non approbatis ab Episcopo: omnino enim aperte illud Conc. decrevit solum seculares etiam Sacerdotes ex-cipiens, personam Regulares utriusque sexus antiqui iuris dispositioni relinquit, sed ante Concil. dicebat confessors*

Ioan. de la Cruz in *direct. conscient.* p. 2. de *Panis.* q. 5. dub. 8. *concl.* 4. exultimantes Parochum etiam post dimissum beneficium censeri approbatum ad audiendas Confessiones tempore lubbis.

22. Innuum de facto in parochiali beneficio, vel nullum titulum bonum aut malum à superiore habentem, inuálidè confessiones audite, tenent Ang. *verb. confessio* §. 2. Nauar. in *man. c.* 9. n. 11. & in *caplacus* de *panis* diff. 6. n. 176. Chamer. *d. r.* 73. de *confess.* dub. 2. Marcel Megal. *instit. sacerdot.* p. 1. lib. 5. c. 19. n. 12. in *fine*, Valet Reginald. *d. lib.* 1. n. 98. Ioan. Valet. *d. verb. nullus*, diff. 7. sub num. 5. Saneh. de *matrim.* lib. 3. diff. 22. n. 49. declarat nisi communi errore fuisse pro veto parochio habitus habens titulum paritium à legitimo superiore, additque non licet esse communem errorem, sed necessarium esse titulum collatum à superiore, quamuis inuálidum ob aliquod vitium laetens.

23. [Aut ab Episcopo.] Nullum præter Episcopum se intromittere debere in his, quæ spectant ad approbandos Sacerdotes in confessionis ministris, decusum a titulus Attrem. *in addit. ad recap. legum Navarra* lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de *confessio* *semel* in anno, n. 14. Sol. d. c. 1. n. 27. attestans decusum fuisse in *Nullum*, *sen Conseruaten.* 26. Inuig. & 20. *Augusti* 1627. approbationem Confessionum ad Episcopum spectare donec per alium petentem probetur immemorabilis, cesset Stephan. de Aluim de *pæf. Episc.* & *Abbatum*, c. 19. n. 6. fol. 105. Sacram Cong. decisisse subditos inferiorum Prelatum etiam exemptorum licentiam audiendi Confessiones, seculatum videlicet, debere petere ab Episcopo, ab eoque approbationem obtinere, & offendi debere Episcopo à superiore illarum Ecclesiarum. Atque in vna Toletana subdit eandem S. Congreg. censuisse hoc decretum habere locum etiam in Presbyteris secularibus subiectis Prelatis etiam exemptis, dummodo sint in diocesi; & in alia Forosempionen. declarasse nullum Confessarium posse audire Confessiones seculatum etiam Sacerdotum (vt loquitur Concilium) nisi fuerit approbatus ab Episcopo etiam si esset in oppidis exemptis, dummodo illa sint intra limites diocesis, & quod nullos Abbas, qui non sit nullus, possit approbare Confessarios, ad seculatum Confessiones audiendas, sed quod id spectat ad Episcopum intra cuius diocesis fines existit, latè fuit resolutum in Rota apud Tambur. in *fine* tom. 3. de *int. Abbatum* decr. 45. 46. & 47. vbi dec. 50. resolutum Episcopo dari mandentem quoad approbationem huiusmodi ex sola assensu priuatiue quoad alios inferioris.

24. Procedere in Episcopis electis & confirmatis, licet non consecratis resoluunt Chamerot. d. r. de *confess.* dub. 1. 3. Nouar. in *singulari* *concl.* 68. n. 2. Barthol. à S. Paulo d. lib. 6. p. 4. 3. Ego ipse d. alleg. 21. n. 6. secundum Lugdunen. *impeff.* Fagund. d. lib. 7. cap. 2. num. 47. vbi num. 53. differit in pæct Episcopi excommunicatis non toleratos, fusè enligue ab officio Sacerdotis approbans in Confessarios. Stephan. Daluin. de *pæf. Episc.* p. 20. in *prin.*

25. Vicarium Episcopi posse ex generali concessione facultatem Confessiones audiendi aliis concedere, tenent Saneh. de *matrim.* lib. 3. diff. 29. n. 4. Campan. in *diuersis* *concl.* rub. 13. c. 1. §. 2. n. 73. Natbon de *appel. a vicario ad Episcopum* p. 1. n. 209. Nouar. d. *concl.* 68. n. 3. Monet. de *communi*, vbi. *in* *luc.* c. 7. m. 4. Boll. de *replex* *Indul.* *privilegio* *secl.* 3. c. 1. n. 60. vbi limitat in Vicario forane,

Torteblanca d. lib. 1. c. 1. n. 13. Machado d. lib. 1. p. 2. r. 3. *docum.* 3. n. 1. Barb. à S. Paulo d. lib. 6. q. 45. Fagundez d. lib. 7. c. 3. n. 47. Ego ipse d. alleg. 25. n. 8. secundum Lugdunen. *impeff.*

- Archiepiscopum dum actu visitat posse absolueret subditos iustigancorum tam pet se, quam pet alios, dñcent Soar. *d. tom.* 4. de *pan* diff. 25. *secl.* 1. n. 4. Valet. Reginald. d. lib. 1. n. 34. Quatros. *in sum.* *Ruazij*, verb. *Archiepiscopi auctoritas*, *verf.* 38. Agid. de *Coninck* d. lib. 1. tom. 2. diff. 8. num. 21. *verf.* *nota* *Archiepiscopi* Moisel. in *summa* *Theolog.* *mor.* *val.* *trall.* 7. c. 14. n. 75. Hattad. d. r. de *Panis* diff. 10. diff. 4. *verf.* *Archiepiscopi* Barthol. à S. Paulo d. lib. 6. q. 7. 2. Ego ipse d. alleg. 25. n. 7.

- Capitulum Sede vacante posse approbare, & exponere Confessiones per Vicarium à se electum cum succedat in omni iurisdictione Episcopo, competente præter eas in iure expressas, & hic actus approbandi non est adus formaliter Ordinis, & dignitatis Episcopalis, sed iurisdictionis ordinatiz tenent Soar. *d. tom.* 4. diff. 28. *secl.* 5. n. 2. Henriq. lib. 3. de *Panis* cap. 6. n. 1. Campan. d. c. 1. 3. n. 7. 4. Boll. d. *secl.* 3. *casu* 2. num. 61. Torteblanca d. lib. 1. c. 2. num. 15. Stephan. Dalai. d. r. de *pæf. Episc.* & *Abbatum*, c. 10. n. 4. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 54. Barthol. à S. Paulo d. r. de *Panis* lib. 6. q. 46. Ego ipse d. alleg. 25. n. 10.

- Abbas seculares, & Priores magnos exemptos, nullius diocesis, qui in finos subditos habent iurisdictionem, quasi Episcopalem, vt in Lusitania est Prelatus Thomatenis, & Prior, seu Vicarius generalis Prioris Cratensis; & io Castella Abbas Compluti Regij, & Metine compellitis, comprehendunt sub nomine Episcopi, de quo in presenti obseruato Camp. d. c. 3. n. 7. 6. Fagundez d. lib. 7. c. 1. n. 35. Soar. de *Panis* *te.* 4. diff. 28. *secl.* 5. n. 3. Steph. Daluin. d. c. 20. n. 3. cum *seq.* Machado d. *docum.* 3. n. 1. Aloyf. Ricc. in *pæf.* *Curia* *Archiep.* *Neapol.* 4. dec. 22. n. 4. & in *sum* *praxi* *aurea* *revel.* 301. Tambur. de *int. Abbatum*, tom. 2. diff. 6. q. 11. latè Boll. d. *secl.* 3. *casu* 2. n. 62. cum *seq.* Nouar. d. *concl.* 68. n. 4. & censur. Rot. decr. 521. p. 1. *reccentor.* & quod Priores de Velez & de Alenda habent iurisdictionem approbandi Confessarios pro secularibus, docent Ioan. de la Cruz in *sum* de *sacram.* *Panis* *dub.* 6. *concl.* 3. fol. 197. & dub. 8. *concl.* 4. Ioan. Saneh. *secl.* 1. diff. 49. n. 9. in *fine*. Abbaes igitur qui non sunt nullius, non possunt approbationem huiusmodi dare. Rota apud Tambur. *te.* 3. de *int. Abbatum* *fin.* dec. 45. & 46.

- Episcopi eius loci, in quo sit Confessio approbationem esse necessarium merito solent. Nauar. in *man. c.* 27. n. 166. *verf.* *secl.* *impeff.* Gambartur. de *casibus* *revel.* c. 2. n. 30. Fr. Emm. in *explic.* *Bulle* *Cruciate* 5. 8. n. 5. Homobou. de *Bonis* de *examine* *Eccl.* p. 1. r. 5. c. 2. p. 14. Campan. d. c. 1. 3. n. 77. Vgolin. de *officio* *Episcopi* c. 7. §. 2. n. 8. Ego ipse d. alleg. 25. n. 30. secundum Lugdunen. *impeff.* Paul. Laymann. d. lib. 5. r. 6. c. 1. n. 9. Ioan. Valet. d. *verb.* *ab.* *solum* *differ.* 2. c. 9. & 14. Florent. de *casibus* *revel.* p. 1. c. 4. §. 1. n. 6. Letzma in *sum.* p. *Regul.* c. 19. n. 4. & 19. Torteblanca d. lib. 2. c. 2. n. 11. Ioan. de Hugo d. r. de *Panis* diff. 23. *secl.* 2. n. 27. cum *seq.* & præcipue n. 25. non licet ibi dicat requiri approbationem Ordinarij ipsius Confessarij, tamen eam addat eam approbationem dotare solum quomdiu manet sub illo Ordinario, ita vt si domicilium mutet, & requiri approbationem noni Ordinarij, videtur licet late esse necessarium approbationem Episcopi eius loci, in quo sit Confessio. Approbationem enim ab alio quouis, à Valeriano Archiepiscopo

chiepiscopo in diocesi Valentina non censeri approbatum ab Ordinario, referent decium Quant. in summ. Bulary verb. Confessor. ver. gratia. Et Emman. d. 5. n. 5. Agid. de Conineck d. 2. m. 2. diff. 8. u. 5. Ludou. Beia resp. casum censent. p. 4. casu 10. Archidia. Vgolin. d. 5. a. n. 8. Paul. Laymann in sum. Theolog. moral. lib. 3. traill. 6. c. 11. n. 9. Campan. rub. 1. c. 13. n. 76. in fine, Vgolin. d. 5. a. n. 8. Attendat in addit. ad recipi. legum Navarra lib. 4. tit. 12. §. 1. n. 1. Barthol. a S. Faustino in de lib. 4. extra d. lib. 4. q. 7. §. 76. Et confessiones extra diocesium, in qua fuerint approbati Presbyteri, eos audire non posse etiam subditotum Episcopi approbantis, nisi iurisdictionem in tales ordinariam habeant, observavit Sel. d. c. 4. n. 40. attestans ita fuisse decium in Cremen. sub die 8. Maij 1610. addens in eadem sub die 21. Maij eiusdem anni fuisse resolutum Confessarios extraordinarios ab Episcopis approbatos ad confessiones audientias, siue sint Regulares, siue seculares, nullo pacto eas audire posse extra diocesium Episcopi approbantis, quamvis Confessores sint eidem Episcopo subiecti. Et privilegium a Sede Apostolica, nulla facta derogatione Concilij indulgentium Patribus Congregationis Oratorii, ut quicquid eis prout examine ad audiendas confessiones in ipsa Vrbe à Vicarij approbati fuerint, extra eandem Urbem absque alio examine, de licentia tamen Ordinarii locorum confessiones libere audire valeant, omnino observandum esse refert decium Guec in addit. ad summ. traill. de benefic. p. 4. c. 5. n. 31.

Cooma Heortiquez in sum. lib. 6. c. 6. §. 7. & lib. 7. c. 1. §. 4. Vivald. in candelab. aureo, ubi de Confessione. n. 28. conclus. 3. Ioan. Valer. de differ. inter verumque forum, verb. absolutio. diff. 1. u. 12. vers. petre, Diana moral. resolut. 1. traill. de Bulla Cruciat. resolut. 7. & tom. 2. traill. 4. de Sacram. resolut. 110. & alios existimantes sufficere cuiuscumque Episcopi approbationem.

Et contra Gurtier Canon. lib. 1. c. 27. n. 6. mordicus defendentem, & Filhuc in quest. moral. traill. 7. c. 9. quas. 1. n. 161. Villalob. in summ. p. 1. tr. 4. dub. 50. n. 3. Ludou. à Cruce in expost. Bulla Cruciat. diff. 1. cap. 3. dub. 25. n. 1. Torrelanca de iure spirit. lib. 1. c. 2. n. 12. Huisto d. traill. de Penit. diff. 10. diff. 18. parantes requiri approbationem Episcopi ipsius penitentis,

Et demum contra Soar. d. diff. 18. sect. 6. num. 6. Agid. de Conineck d. tom. 1. diff. 8. dub. 8. n. 50. & 51. Bonacina de Sacram. diff. 5. q. 7. puncto 4. §. 1. n. 13. Moïse d. traill. 7. c. 16. n. 8. Valer. Reginald. d. lib. 1. c. 175. Fagundes d. 1. n. 9. 3. Bossi. d. sect. 3. casu 2. n. 14. Barthol. de S. Faustino tom. 3. in traill. de Penitent. lib. 6. q. 42. & alios existimantes necessarium esse approbationem Episcopi ipsius Confessoris.

30. Episcopum vigore privilegij, de quo in c. vlt. de penit. & remiss. in suum Confessarium eligere non posse Sacetdotem sibi non subditum, qui à proprio Ordinario non fuerit ad iuxta hoc decretum admissus, seu approbatus ad audiendas Confessiones referunt decium Soar. d. diff. 18. sect. 4. n. 7. Polp. de Aug. in addit. ad Quant. in sum. Bulary verb. Archiepisc. auferit. u. vers. novum, in fin. Aloy. Ricc. in praxi rerum feri eccl. decij. §. 48. in edit. alius resolut. 470 in 2. edit. Agid. de Conineck d. diff. 8. n. 10. Axon. in fin. moral. p. 2. lib. 4. cap. 2. quas. 16. vers. queri, Attendat in addit. ad recipi. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis. n. 54. Gilec. in margarita casuum censent. verb. Episcopus 6. Coriol. de casibus resolut. p. 1. sect. 1. art. 1. n. 5. vers. Barthol. Collect. in Concil. Trid.

et contra, Iul. Lauot. de indulgent. & in lib. 1. c. 11. n. 59. Ioan. Valer. d. verb. absolutio. diff. 1. & verb. iurisdic. diff. 1. 4. & verb. nullitas diff. 5. n. 1. Moïse d. tr. 7. c. 15. n. 34. Fagundes d. lib. 7. cap. 2. a. m. 78. Alphons. de Leon. de subit. p. 9. q. 9. n. 18. Filhuc. to. 1. tr. 7. c. 9. n. 156. Faust. de subit. lib. 4. q. 7. 3. Diana moral. resolut. p. 3. tr. 2. resolut. 3. Ludou. à Cruce in expost. Bull. Cruc. diff. 1. c. 2. dub. 22. & 23. Ioan. de Lugo d. ar. de Penit. diff. 21. sect. 2. n. 3. & sect. 2. n. 38. Barthol. à S. Faustino d. lib. 6. q. 43. vers. sum quas. & q. 50 & quest. 81. cum segg. vbi de Episcopis irregularibus, & qui renouantur dignitati Episcopali, depositi seu suspensis, ac fiantur hoc privilegio.

Per examen.] Vnde sine eo nullum, etiam Doctorem, vel in sacra Theologia insumens professorem censeri approbatum, licet ad illud admitti penetur, & hoc inuultu sibi denegat, & admittit in Presbyteris secularibus Fagundes d. lib. 7. c. 2. n. 58. Ioan. Sanch. in secl. c. 48. n. 16. Filhuc. tom. 1. tr. 7. c. 9. n. 257. Trullench. d. 1. dub. 3. Torrelanca d. lib. 14. c. 2. num. 24. & io Regularibus agnoscunt Valer. Reginald. d. lib. 1. c. 192. Agid. de Conineck d. diff. 8. num. 58. Fernandez in examine Theolog. mor. p. 3. c. 9. §. 8. n. 2. licet non deficiat qui existimauerint Episcopos nolente sine iusta causa admittere persectatos, eos posse omnia perinde exercere, ac si admissi, & auctoritati essent, è quorum numero videntur esse Fagundes d. c. 1. num. 16. Laymann in Theologia moralis lib. 4. traill. 6. cap. 1. c. 1. a. Finel. de casibus resolut. cap. 3. num. 3. Villalob. in summ. tom. 1. traill. 9. diff. 5. n. 3. Laurent. de Penit. nis de Relig. subdit. tom. 1. q. 2. c. 21. §. 2. Diana moral. resolut. p. 3. traill. 2. resolut. 24. Letzina in sum. q. Regul. c. 19. n. 3. Boll. d. sect. 3. casu 1. n. 17. Estam à Cochiez de iuris. Ordin. in exemplis p. 4. q. 77. Hurtado d. diff. 10. de Penit. diff. 15. vers. Navarra.

Vnde non existimo bene censuisse plures ex Theologis Regularibus, dum et eorum Episcopos teneri approbationem dare, si Religiosi illis presentati secundum formam Clem. dam. de sepul. post exame inuocati sint capaces, & idonei ad officium Confessionum audiendam, & si suam approbationem absque rationabili causa dare recusent, possent audire Confessiones. Ex quorum numero sunt Fr. Emman. ad Bull. Cruc. §. 9. n. 30. & q. Regul. tom. 1. q. 59. a. 3. Czest. in compendio Theolog. moral. traill. 1. c. 16. n. 1 & c. 14. n. 4. Poetel. diff. verb. Confessor. Regularis n. 2. Villob. d. p. 1. traill. 9. diff. 55. n. 2. Hieron. Rodene. in compendio q. Regul. resolut. 31. n. 9. in fine, Antonin. Diana moral. resolut. p. 3. traill. 3. resolut. 45.

Si illi videretur esse necessarium.] Episcopum igitur posse Sacetdotibus concedere licentiam audire Christi fidelium Confessiones, etiam si examini cum ea ponantur, asserunt Aloy. Ricc. in praxi aurea resolut. 21. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 197. Agid. de Conineck d. diff. 8. n. 49. Fagundes d. lib. 7. c. 2. n. 70. Sed non potest subditi suis facultatem concedere eligendi sibi Confessatum ex non approbatis quem non voluerit, Suatez tomo 4. diff. 18. sect. 7. n. 17.

Ex approbatione.] Quamvis in scriptis non habeatur, ut per Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 198. Coriolan. de casibus resolut. p. 1. sect. 2. art. 7. n. 3. Homobon. de Bonis de examine eccl. tr. 5. c. 1. q. 40. prope fin. vbi aduertit consultus esse proutam in Confessarij approbationem in scriptis dari, ut ipse eam exhibere possit quoties expediat, & opus esse indicauerit, & tr. 1. c. 1. resolut. 1. Boll. d. sect. 3. casu 2. §. 1. n. 11. Diana moral. resolut. p. 3. tr. 4. resolut. 41. resolut.

31.

32.

33.

refero Ego ipse d. alleg. 15. n. 12. secundum Lugdunensem. impedit.

34. Idem esse approbare aliquem Sacerdotem ad administranda Sacramenta, atque illum approbare ad Confessiones audiendas, asserunt Henric. in summ. lib. 1. cap. 3. §. 9. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 35. n. 8. quos refert & sequitur Fagund. d. lib. 7. cap. 3. num. 6.

35. Approbatum ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium scientie non esse idoneum, non censeri approbatum, quia hoc decreto exigitur ut Confessarius, qui non habet parochiale beneficium, iudicetur idoneus: hic autem verè non iudicatur idoneus, sed fidei, cum Episcopus interius sentiat, & iudicat non idoneum, & solvunt Soar. d. tom. 4. disp. 128. sect. 5. num. 7. vers. & fortasse. Valer. Regional. d. lib. 1. num. 197. quos refert d. alleg. 15. num. 40. Bartholom. à S. Fausto in tract. de Inbil. extr. tract. lib. 4. quæst. 79. & 80. qui etiam tenent validum esse approbationem quando Episcopus aliquem iudicat, & approbat tanquam idoneum, sed re ipsa non est idoneus.

36. Episcopum debere Confessarium non solam interius iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare, & iurisdictionem concedere, asserunt Soar. & Valer. Regional. loci proxime citatur, & Egid. de Coninck d. tem. 3. disp. 8. n. 49.

Episcopum nominatim denunciatum posse validè Sacerdotes ad Confessiones approbare, tenent Nauar. in c. placuit de Penit. disp. 6. num. 5. Henricus lib. 1. cap. 6. n. 3. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 14. n. 5. Sanchez de matrimonio lib. 3. disp. 2. num. 7. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 50. quia hæc approbatio non est actualis iurisdictionis, sed tantum testimonium approbationis sufficiens Sacerdotis, sine quo non potest Sacerdos licite, nec validè Confessiones audire. Quicquid tenent Victor. de Confess. num. 1 §. 2. Sylvest. verb. absolutio 2. quæst. 6. & verb. confessor §. 4. Gutierrez canon. lib. 1. c. 1. num. 89.

37. Inualidè Pœnitentie Sacramentum ministrare Sacerdotem credentem Superiorem ratam habere approbationem de futuro, nisi eam ratam habeat de presenti signo aliquo exteriori, resolvunt Nauar. in man. cap. 9. num. 5. & in c. placuit num. 105. Nugn. in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. dub. 1. Pelant. etiam in addit. ad 3. p. q. 10. disp. 5. Henric. lib. 6. c. 13. §. 13. Soar. d. som. 4. disp. 15. sect. 1. n. 13. Coriolan. d. sect. 2. art. 1. o. num. 2. cum segg. Valer. Regim. d. lib. 1. n. 89. & 90. Paul. Santor de casibus Papalib. & Episc. p. 1. à num. 39. Chameroc. d. tract. 7. de confess. dub. 39. pag. 488. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 71. & 72. quos refert d. alleg. 15. num. 35. Floron. de casibus referat. p. 1. cap. 4. §. 17. numero 3. Paul. Laymann. d. lib. 5. tract. 6. c. 10. num. 16. Bossi. d. sect. 3. casu 2. num. 135.

38. Licentiam delegatam audiendi Confessiones non expirat mortuo, vel amoto delegante, quia est quidam gratia, tenent Jacob. de Grassi. in aureis decis. p. 1. lib. 1. cap. 13. n. 49. Henric. lib. 6. c. 6. §. 7. in fine. Chameroc. d. tract. 7. de confess. dub. 27. pag. 488. Ioan. de la Cruz de statu Religion. lib. 2. cap. 3. dub. 1. concl. 3. v. ex dictis, Sanchez de matr. lib. 3. disp. 128. n. 80. Coriolan. d. art. 1. sect. 1. articulo 8. Ioann. Valer. d. verb. absolutio differens. t. n. 13. vers. obferua, Campan. d. rubr. 1. cap. 13. num. 69. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 5. cap. 3. quæst. 17. Cenc. canon. quæst. lib. 1. quæst. 38. n. 10. & 21. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 34. quos refert d. alleg. 15. num. 43. Letzana in summ. quæst. Regular. cap. 18. num. 10. Bossi. d. sect. 3. casu 2. §. 1.

num. 9. latè Ioan. de Lugo de Sacramentis in tract. de Penit. disp. 19. sect. 1. n. 36. cum segg. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 6. q. 98. Torrelanca d. lib. 1. c. 2. n. 18. Hurtado d. tract. de Penit. disp. 10. disp. 4. vers. Curca, cum segg. vbi addit etiam dicat, Quando non placuerit.

Religiosum, qui semel fuit generaliter approbatus, si cedat à diocesi in qua fuit simpliciter approbatus, & postea iterum redeat, non teneri novam querere approbationem, & licentiam, etiam si interim mutari fuerint Episcopi in illa diocesi, tenent Nugn. in addit. ad 3. p. q. 8. art. 3. dub. 1. concl. 2. Henricus d. 2. c. 6. §. 7. Zetolin praxi de sacrament. Penitent. cap. 16. q. 2. vers. quante si verò, quos refert d. alleg. 15. num. 44. quibus addit Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 14. Bartholom. à S. Fausto d. tract. de Penitent. lib. 6. quæst. 5. 4. prop. suam. Si verò semel approbatus à proprio Episcopo, eius diocesim mutet, indiget novæ approbationis alterius Episcopi, in cuius diocesi modò versatur, quia rite receptum est, & à sacra Congregat. decisum, ut qui fuit in vno Episcopatu approbatus, si ad alium Episcopatum transierat, iterum approbatur ab Episcopo loci, in cuius territorium transfertur. Ita Jacob. de Grassi. lib. 2. apper. d. cap. 5. num. 13. Zetolin praxi penitent. cap. 16. quæstio 8. Vgolin. de possessio Episcop. p. 1. c. 7. §. 2. n. 8. Beia in res. casum confitent. p. 4. casu 20. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 14.

Confessarios, si non fuerint examinati, quando approbati extiterunt posse ab Episcopo suspendi, & examinari, firmat Sel. d. cap. 14. n. 17. attestans sic decidisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in Perceles. 31. July 1635.

Regularibus facultatem audiendarum Confessionum ad beneficium per Ordinarios concessam posse quandoque revocari, tenent Sel. d. loco, referens ita firmat eandem S. Congreg. in Papien. 12. Martij 1619.

Confessarios seculares ad certum genus personarum, seu ad limitatum tempus ab Ordinario approbatos minime posse, etiam vigore Bullæ Cruciatæ, pœnitentium Confessiones audire vltra facultatem ipsius ab Ordinario concessam, ita idem Sellius dicens sic fuisse decusum in Casaravusiana 7. Septembris 1625.

Approbationem obtentam per Sacerdotem secularem, vel Regularem ab Ordinario ad Confessiones audiendas, posse ab Episcopo succellore pro sua conscientie securitate vique ad novam examen suspendi, dicit Sel. d. cap. 14. num. 23. asserens ita fuisse decusum in Liman. 19. Septembris 1625.

Regularibus ab Episcopo antecessore praviò examine approbatoz ad personarum secularium Confessiones audiendas, poterit modernus Episcopus pro maiori conscientie sue quiete iterum examinare & si minus idonei reperti fuerint, reprobare, tenet Sel. d. lib. 1. cap. 14. num. 27. sic fuisse resolutum in Albannen. 5. Februarij 1628. & in alia sub die 7. Januarij 1630. & ita etiam decidisse S. Congreg. Episcop. & Regul. sub die 23. Novembris 1629.

Approbationem ab Episcopo obreutes ad certum tempus, eo elapso non possunt Confessiones audire absque novo Episcopi ipsius licentia & approbatione, tenent Episcopi, etiam si eadem liberè, nouo examine. Illi verò, quos ipsemet Episcopus ad Confessiones huiusmodi audientes semel admisit simpliciter, ac sine vlla temporis præfinitione, nullatenus possunt ab eodem reprobari sine nova causa.

causa, eaque confessiones ipsas concernente. Ceterum an eadem causa subit necne, Episcopus non tenetur ipsis Regularibus edicere, sed Sedi Apostolicæ ubi eam sibi apertis postulauit, ita S. D. Urbanus VIII. per suas litteras in forma Breui ad futuram rei memoriam telegraphis Eminentiſſimo Cardinali de Sandoal Ecclesiæ Giemen. Præfati sub data Rome apud S. Petrum 30. Ianuarij 1629. & alias litteras in forma Breuis euolunt tenoris, & sub eadem data directas fuisse D. D. Christophoro de Lobera Episcopo Condubens. refert nouissimè Torreblanca de iure spirituali lib. 1. q. 1. c. 23. & 24 Nam Episcopus potest tales licentias limitare ad certum locum, tempus, & personas

Gutierrez Canonie. lib. 1. cap. 27. num. 18. & 19. Fr. Emmanuel quæst. Regularium tomo 1. quæst. 59. art. 8. Suarez tomo 4. disp. 28. sect. 7. dub. 6. Vgolini. de officio Episcopi. c. 29. num. 6. Cened. lib. 1. q. 38. n. 10. & 21. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 8. c. 2. quæst. 7. Fagundes in quinquaginta Ecclesiæ præcepta præcepti. 2. lib. 7. c. 2. num. 17. sacra Congregatio Cardinalium negotij Episcoporum, & Regularium proposita in vna Cæsarensiana 7. Septembris 1615. Multas quæstiones circa approbationem & reprobandum secularium & Regularium Confessionum, vide apud Bartholomæum S. Fausti lib. 6. q. 10. tot. cum multis seqq.

46. Posse Episcopum Regularis vicumque à semetipso approbatos suspendere, aut repellere à Confessionibus audiendis, si illi cum scandalo, aut alijs in hoc ete viuunt, vel aliquod delictum committant, propter quod rationabili ipsius Episcopi iudicio, in quo ipsius tantum conscientia onerata erit, videantur à confessionibus suspendendi, eum præcipua ministri qualitas sit integritas vite, ac morum honestas, & ea causa ad ministerium confessionis pertinet, assent Aldan. in compendio canonice resolutionum lib. 1. tit. 13. n. 4. referens ita decidisse sacram Congregationem Episcoporum & Regularium in Orlean. 30. Augusti 1630.

47. Episcopos, locorumque Ordinarios nullo pacto admittere posse facultatem audiendi Confessiones omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessariis sacri Congregat. inconſulta, tenet Aldan. tit. 13. numero 5. attestans eisdem S. Congregat. ita censuisse sub die 20. Novembris 1615.

48. Iusta atque legitima existente causa bene posse Episcopos Confessorum etiam Regularium approbationem, ac iurisdictionem restringere, & limitare ad certum tempus, vel locum, seu personas telosuat Suarez. d. tomo 4. disp. 28. sect. 7. dub. 6. Gutierrez Canonie. lib. 1. c. 27. n. 18. & 19. Fr. Emmanuel quæstionum regularium tomo 1. q. 59. art. 3. Fr. Landoic. Mitanda d. q. 45. art. 10. reuel. 1. Homobon. de Bonis d. tract. 5. c. 3. q. 7. Vgolini. de potestate Episcopi. p. 1. c. 20. n. 6. Crot. d. q. 38. n. 21. & 22. Fagundes d. lib. 7. c. 2. n. 17. vbi n. 45. quærit, & resoluit an approbatus ab Episcopo cum limitatione personarum veluti ad solas vitorum confessiones dumtaxat, aut ad summam confessiones, ooo vitorum, sit per Bullam, aut lubezum eligibilis à seeminis, & à vicis.

49. Vicarios licet temporales appositos in Ecclesijs parochialibus vicariis, & dependentibus à Religione Hierosolimitana, debere Episcopum, si simpliciter idonei terepti fuerint, approbare, tenet Ald.

d. tit. 13. n. 6. attestans sic fuisse decisum in Auguſtana 4. Decembris 1630.

Generalem Religionis posse suos subditos ex quacunque causa etiam ob occultum etiam quomodolibet, etiam extrajudicialiter à Confessionibus audiendis suspendere, refert Peregrin. in conspectu clericorum p. 1. c. 5. tit. 2. in fine, attestans ita fuisse decisum sub die 1. Iulij 1627.

2. Quæ gratis datur. ¶ Gratis oportere concedi huiusmodi licentias testatur decusum Aymond. in addit. ad recept. legum Navarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo, n. 10. resp. 5. Guc. de benef. p. 8. c. 1. n. 77. in resp. ad. Egoipse d. alleg. 25. n. 22. secundum Lugdunensem Imperiæ.

Cancellario Episcopi nullo pacto licere etiam in vim tæz atque pro approbatione ad confessiones audiendas, quam hoc decretum gratis dari mandauit quicquam exigere, refert decusum in vna Apurtina Aldan. d. tit. 13. n. 8.

Sub vethis super relatis contineri præceptum quo præcipitur Episcopis vt huiusmodi approbationem gratis impendant, non contineri vetò conditionem necessitatem, qua non feruata non valeat approbatio, adfert Soti. d. tom. 4. disp. 28. sect. 5. n. 10. in fine, Fagundes d. lib. 7. c. 2. num. 66.

Non obstante quacunque consuetudine, etiam immemorabili. ¶ Neminem admitti posse ad Confessiones secularium audiendas, nisi si approbatus ab Episcopo quocunque privilegio & consuetudine etiam immemorabili, non obstante ex sacra Congreg. decisione dicit telosum Rota dec. 65. 5. n. 1. apud Fatm. p. 1. in præfatum. & n. 4. Subdit non videri Concilium in presenti subſtituisse ius quæſitum Prælato infectori vigore concordatæ, vel arbitralis sententia à Sede Apostolicæ certa scientia confirmatæ. Eadem Rota apud Tambon in finem. 3. de iure Abbatum dec. 49. n. 1. Hinc tolli consuetudinem antiquissimam Sacerdotum, qua alij alia mutuo continebantur ante Concilium absque vlla alia approbatione, tradit Tolet. in instrum. Sacerd. lib. 3. c. 13. n. 5. Ad fin. quem refert, & sequitur Fagundes d. lib. 7. c. 2. n. 49. vbi similiter alletit abrogatam esse antiquam illam consuetudinem, qua olim solebant Parochi committere suas vices quicumque Sacerdoti volebant, hodie namque post Concil. Trident. non posse à Parocho dari licentiam suis parochianis ad confitendum alijs, nisi sine ex approbatis ab Ordinario, merito resoluunt Fr. Emman. in summa tom. 1. c. 60. n. 2. Nugn. in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. dub. 7. Gambartus de casibus reservatis. c. 2. num. 20. Ioan. Valer. de differenti. inter vicinque forum, verb. Parochi, differ. 4. & verb. nullus, differ. 5. vers. septimo, Fagundes d. præcepti. 2. lib. 7. c. 2. n. 42. Squillante de prauis, clericorum. c. 1. n. 70. vbi n. 73. post Gutier. canon. lib. 1. c. 27. n. 21. Villal. in sum. tom. 1. tract. 9. diff. 49. n. 9. Pett. Fay de Panis. q. 8. art. 5. diff. 1. Anton. Diana moral. resol. tom. 2. tract. 4. de Sacri. resol. 46. Ioan. de Lugo d. tract. de Panis. diff. 21. sect. 1. n. 6. Barthol. à S. Faust. d. lib. 6. q. 48. & Nicol. Guc. de benef. p. 1. c. 27. n. 21. tener delegatum posse esse alium Parochum eiusdem diocesis, vbi delegans habet beneficium parochiale, vel sacerdotale approbatum ab Ordinario loci vbi exerceri debet hæc iurisdictione, refert Ego ipse de officio & potestate Parochi c. 19. n. 27. & tolli consuetudines præcedentes, & non feruatas resoluuit Anguian. de legib. lib. 2. controu. 20. n. 21. & 22.

Quisque ordinandus utilis sit Ecclesie, & in ea adscribatur, sancturus suis ibidem muneribus. Deserter punitur. Nemo peregrinus sine litteris commendatitiis sui Ordinarii celebret.

CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Ascriptio alicui Ecclesie in ordinatio fieri debet in ipsa promotione.
3. Locum habet etiam in familiaribus triennialibus Episcoporum.
4. Presbyteros, & clericos ascriptos Ecclesie non potest Episcopus eo necessitate Ecclesie cogere ne discedant ab ea causa studij.
5. Ordinari nullo potest contra prohibitionem sui Prælati.
6. Subdatus alienum ad celebrandum, & ad sacramenta administranda admittendum non est sine commendatitia proprii Episcopi.
7. Commendatitia littera deneganda non sunt ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent beneficia residentium requirunt.
8. Commendatitia littera pro clerico peregrinari vo-

lente sunt obtinenda ab eo, qui huiusmodi clerici Ordinarius fuerit.

9. Episcopum prohibere potest ne Regulares in eorum Ecclesiis Sacerdotes seculares externos divina officia celebrare permittant.
10. Episcopum potest admittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum Ordinarium ad Sacramenta administranda.
11. Clericus peregrinus potest sine litteris commendatitiis ad celebrandum aduerti si fidem facias de sua ordinatione.
12. Clericus adscriptum seruitio alicuius Ecclesie non potest abesse in consilio Episcopi.
13. Episcopum non potest ante ordinationem exigere ab ordinandis promissionem de inferiundo certa Ecclesia.

a Cap. nomi-
n. 70. d. 1.
b de canonu
ciatorum
feli. 14. c. 17.
c Conc. Nic-
cenum c. 15.
& 16. c. 2.
d. 10. c. 2.
e. 10. c. 2.
f. 10. c. 2.
g. 10. c. 2.
h. 10. c. 2.
i. 10. c. 2.
j. 10. c. 2.
k. 10. c. 2.
l. 10. c. 2.
m. 10. c. 2.
n. 10. c. 2.
o. 10. c. 2.
p. 10. c. 2.
q. 10. c. 2.
r. 10. c. 2.
s. 10. c. 2.
t. 10. c. 2.
u. 10. c. 2.
v. 10. c. 2.
w. 10. c. 2.
x. 10. c. 2.
y. 10. c. 2.
z. 10. c. 2.

Cum nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesie, sancta Synodus, vestigiis sexri canonis Concilij Chalcedonensis inhaerendo, statuit, ut nullus in posterum ordinetur, qui illi Ecclesie, aut pio loco, pro cuius necessitate, aut utilitate assumitur, non adscribatur, ubi suis fungatur muneribus, nec incertis vagetur sedibus. Quod si locum inconstituto Episcopo deferuerit, ei sacrorum exercitium interdicatur. Nullus praterea Clericus peregrinus sine commendatitiis sui Ordinarii litteris ab illo Episcopo ad diuina celebranda à Sacramenta administranda admittatur.

Vide Aldan. in compendio canon. ref. lib. 2. tit. 8. num. 3. cum seq. Sel. in seclis canon. c. 13. ex n. 12. metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 2. alleg. 21. a princip.

Cum nullus debeat ordinari qui iudicio sui Episcopi, &c.] Adscriptioem alicui Ecclesie in ordinatio fieri debet in ipsa promotione, refertur decusum Gasc. de benefic. p. 2. c. 5. num. 101.

Locum habere etiam in familiaribus triennialibus Episcoporum, qui ad titulum patrimonij possunt promoueri, nam & istos debet adscribi alicui Ecclesie ordinantis, asserit resolutum Sel. d. c. 13. n. 25.

Presbyteros, & clericos adscriptos Ecclesie non potest Episcopus eo necessitate Ecclesie cogere ne discedant ab ea causa studij, immo tenetur illis dimissorias seu commendatitias litteras concedere, ut per Aldan. d. c. 8. n. 4. attestans sic fuisse decusum sub die 1. a. 1677.

Nullum posse contra prohibitionem sui Prælati ordinari, aut de illo conueniri, seu ab eo appellare, eo quod illum ordinare nolit, resolutum Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. ref. 1. 87. in 2. edit. aliud in 1. edit. dec. 69. 3. & faciente supra dicta sess. 21. de reformatione. 1. super illa verba, nisi illi quos Episcopus indicauerit assensum.

Nullus praterea clericus peregrinus, &c.] Alienum subditum ad celebrandum, ac Sacramenta administranda admittendum non esse sine commendatitiis proprii Episcopi, tenent per hunc text. Henric. in summ. lib. 1. c. 2. cap. 3. 4. 5. 6. in fine, Ft. Emmen. quest. regular. tom. 2. q. 21. art. 1. Campan. in diuers. iur. canon. rub. 9. c. 6. num. 1. Masc. Anton. Genuef. in praxi Archiepisc. Neapol. c. 40. num. 1. Hieron. Roderic. in compend. quest. regular.

ref. 1. 5. num. 17. Ego ipse d. part. 2. alleg. 21. n. 1. in fine.

Denegandis non esse huiusmodi commendatitias litteras ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent beneficia in titulum residendum requirit, non refertur decusum Amend. in add. ad recap. legum Nauarra. lib. 1. tit. 1. 1. 1. 7. de Episcopis, n. 63. Campan. rub. 9. c. 6. n. 4. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. dec. 59. in 1. edit. aliud ref. 1. 2. 4. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 21. n. 5.

Litteras commendatitias, sine quibus ex hoc cap. clericus peregrinus ad diuina, & Sacramenta administranda admitti non debet, esse obtinendas ab eo, qui huiusmodi clericis Ordinarius fuerit, asserit resolutum Amend. d. 1. 7. de Episcopis, n. 56. quem refert Ego ipse d. alleg. 21. n. 4.

Episcopum loci Ordinarium prohibere posse ne Regulares in eorum Ecclesiis Sacerdotes seculares externos diuina officia celebrare permittant, nisi prius ab ipso Episcopo visis litteris commendatitiis ipsi Sacerdotes admissi fuerint, refertur decusum Amend. in add. ad recap. legum Nauarra. lib. 1. tit. 1. 8. 1. 7. de Relig. n. 55. Galet. in margaria casuum consens. verb. Missa, Nald. sum. end. verbo. n. 45. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. ref. 63. 5. in 2. edit. & in dec. curie Archiepisc. Neapol. dec. 298. p. 4. Homob. de Bonis de taxamine eccles. tra. 1. 2. c. 4. q. 16. ref. 3. pag. 459. Ego ipse d. alleg. 21. num. 8.

Episcopum posse admittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum Ordinarium ad Sacramenta administranda siue poterat ad Missæ sacrificium, dummodo illi verè idonei sint, refert Amend. d. 1. 7. de Episcopis, n. 83.

Sacerdotes

7.

8.

9.

10.

Sacerdotes exteri seculares, qui absque licentia Ordinarij celebrant in Ecclesijs Regularium, incurruunt penas infictas in Synodo diocesana, & Sacristæ, & opozofedi Ecclesijs regularium adstringi possunt ad non petuntatem celebrationem prædictam, nisi exhibitis licentis Ordinarij. Sel. d. c. 13. n. 18. ubi refert decifum in Neapolitana 17. Aprilis 1630.

11.

Clericum peregrinum posse sine litteris commendatarius ad celebrandum admitti si faciat fidem de sua ordinatione, resoluunt Nacarr. conf. 1. sub n. 1. de celebr. Missar. Aloy. Ricc. in decisuris Archiep. Neapol. part. 1. decis. 150. si tamen huiusmodi commendatarius litteris a clericis peregrinis non habetur, nec fidem fecerit, nullo iure esse suspensum, sed posse seculo scandalo celebrare,

teneat Nanat. in man. c. 27. n. 13. §. conf. 5. de celebr. Missar. in antiquis conf. 1. de clericis peregr. Sayr. in floribus dec. sub illo tit. de celebr. Missar. decis. 5. Hent. d. 5. 6. in commento littera T. Valer. Reginald. d. praxi fore panitent. lib. 29. n. 5. 2. v. tantopere, Ego ipse d. alleg. 21. n. 3.

Clericum adscriptum leuitico alicuius Ecclesiæ non posse abesse inconsulto Episcopo, asserit Sel. d. c. 13. n. 18. arctans sic fuisse resolutum in Terracinen. 19. February 1628.

Episcopum non posse ante ordinationem exigere ab ordinandis promissionem de inserviando ceteræ Ecclesiæ, etiam post obtentum beneficium simplex residentiam non requirens, dicit Sel. d. c. 13. n. 19. ubi refert decifum in Laurentiana 15. Aprilis 1628.

12.

13.

Exercitia minorum Ordinum restitui debent assignatione facta fructuum simplicium beneficiorum, vel fabricæ. Deficientibus tamen clericis calibatum colentibus sufficiantur coniugati monogamisonfurati, & induti clericaliter in Ecclesia.

C A P V T XVII.

1. Ordo necessarius est ad filios spirituales multiplicandos.
2. Irregularis sit clericus exerceo scienter Ordinem, quem non habet.
3. Bigamus excluditur a clericatu.
4. Bigamus non potest consequi Ecclesiastica beneficia.

5. Bigamus effectum bigamia interpretatur non potest mortui uxore dispensari per Episcopum in Ordine suscepto ministrare.
6. Dispensare an & quando possit Episcopus in bigamia vera, vel interpretativa.

VT sanctorum Ordinum à Diaconatu ad Ostiariatum functiones, ab Apostolorum temporibus in Ecclesia laudabiliter receptæ, & pluribus in locis aliquandiu intermissæ, in usum iuxta sacros Canones reuocentur, a nec ab hæreticis, tanquam otiosa traducantur, illius pristini moris restitendi desiderio flagrans sancta Synodus, decernit, ut & in posterum huiusmodi ministeria, & non nisi per constitutos in dictis Ordinibus exercentur, omnisque & singulos Prælatos Ecclesiarum in Domino hortatur, & illis præcipit, ut quantum fieri commodè poterit, in Ecclesijs cathedralibus, collegiatis, & parochialibus suæ diocesis si populus frequens, & Ecclesiæ proventus id ferre queant, huiusmodi functiones curent restituendas, & ex aliqua parte redituum aliquorum simplicium beneficiorum, vel fabricæ Ecclesiæ, si proventus suppetant, aut vtriusque illorum, eas functiones exercentibus stipendia assignent, quibus, si negligentes fuerint, Ordinarij iudicio, aut ex parte multari, aut in totum penari possint. Quod si ministeris quatuor minorum Ordinum exercentibus Clerici calibres præstò non erunt, suffici possint etiam coniugati, vitæ probatæ, & dummodo non bigami, ad ea munia obeunda idonei, & qui tonsuram, & habitum Clericalem in Ecclesia gestent.

a Capit. 1. 13. dist. cap. scolus. c. exco. c. d. c. l. c. p. salmilla 13. dist. sup. p. cap. 1. canon. in Epil. 4. c. 5.

1. Vide Franc. Leon. in thesaur. fori Eccles. p. 1. cap. 4. num. 19. Sel. in select. Canon. cap. 19. d. num. 4.

a Nec ab hæreticis tanquam otiosa, &c.] Quod Ordo necessarius sit ad filios spirituales multiplicandos ad Ecclesiæ regimen, docet Sayr. de Sacrament. in genere lib. 9. c. 4. q. 1. vtr. alia quatuor Sacram.

b Nec in posterum huiusmodi ministeria, &c.] Vide Azor. inssis. moral. part. 1. lib. 2. cap. 18. quæstion. 23.

2. & Non nisi per constitutos in dictis Ordinibus exercentur.] Irregulariter fieri clericum exerceo Ordinem, quem non habet dummodo sciet, & scrib. & ex officio ministrat, resoluunt Vgolin. de irregularitat. cap. 37. Sayr. de consur. lib. 7. cap. 10. numer. 1. Sout. rano 1. dist. n. 12. sel. 3. numer. 22. Valer. Reginald. in praxi fore panitent. lib. 30.

num. 19. vtr. sexta, Bonacin. de censuris, dist. 7. quæst. 3. puncto 6. num. 1. quos refero Ego ipse in codic. ad c. 1. n. 4. de clerico non ordin. ministr. ubi num. 6. quod dicitur quis actum aliquem Ordinis exerceat soleminiter quando actus talis est, ut ab alio non possit exerceat, quàm ah eo, qui talem Ordinem habet. Vnde Diaconum alba, & stola indutam aquam solleminiter in Ecclesia ad fontem benedictentem esse irregularem, cum benedictio aquæ, & illius exorcismus spectet solum ad Ordinem sacerdotalem, tradunt Franc. Leo d. p. 1. c. 6. n. 13. & Mari. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 16. n. 7. vtr. secundum.

d Dummodo non bigami, &c.] Bigamus excludi à clericatu pluribus citatis iuribus firmat Belle. diu. quæst. clerici. part. 1. tit. de disciplin. clericali. §. 6. n. 1. quem refero de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 49. n. 16.

3.

4. Ac proinde non posse Ecclesiastica consequi beneficia, tradunt Rebuffi, de pacif. poss. n. 193. Sayr. de cons. lib. 6. c. 5. n. 9. Aulani simili tract. p. 7. dist. 8. dub. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 6. n. 1. & 2. Filliuc tract. 41. de benef. c. 5. n. 10.

5. Bigamum effectum bigamia interpretatio, etiam antè constitutus esset in Ordine ostiarius, non potest mortuus v. t. dispensari per Episcopum vi in Ordine suscepto ministrare, tenet Sel. in select. canon. c. 19. n. 6. attestari sic fuisse decretum

in feretrana 13. Aprilis 1630.

Verum autem & quando possit Episcopus dispensare in bigamia veta, seu interpretatio, dispensat de officio, & potestate Episcopi, part. 2. alleg. 49. num. 22. cum seqq. & ibi citantur addo Aoyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 311. part. 4. vbi quid dicendum quoad Beneficia simplicia, Hæton. Rodetic. in compend. q. Regul. 7. fol. 16. & n. 12. vbi ostendit an & quando Prelati Regulares possint dispensare cum suis Religiosis bigamis?

De Collegio puerorum in singulis Cathedralibus instituendo.

CAPVT XVIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Pueri qui in seminario recipiendi.
3. Pauperum filij.
4. Seminarij quatuor deputatos debet adhibere Episcopus in concilio pro tota temporali administratione.
5. Seminarij deputati habent votum consultium.
6. Concilium duorum Canoniorum deputatorum in erectione seminarij non tenetur Episcopus sequi.
7. Electio deputati seminarij sufficit fieri per cleram civitatis.
8. Canonici duo ab Episcopo eligendi pro seminarij regulis & statutis consuecundis, luctantur distributione dum ex hac causa absunt.
9. Canonici ceteri ad seminarij administrationem perpetuam illam habere debent, nec remoueri possunt.
10. Vno salta seminario absque consilio eorum quibus hic iubetur adhiberi, non valet.
11. Vno seminario non dum erecto fieri non potest.
12. Episcopus debet premium ex fine & Capitulo mensa contribuere seminario, & postea cogere alios.
13. Abbas habens proprium seminarium non debet cogi contribuere seminario Episcopi.
14. Seminarij in contributione primo decernenda sunt onera.
15. Seminarij contributio anticipatè soluenda est.
17. A contributione seminarij nullus eximitur.
17. Seminario nihil soluitur de distributionibus quotidianis.
18. Seminario nihil soluitur de incertis, & de legatu pro celebratione Missarum.
19. Hospitalitas data in titulum si habeant beneficia annexa, vel redditus Ecclesiasticos pro seminario, contribuere tenentur.
20. Non procedit in hospitalibus in quibus sunt bona laicorum.
21. Seminario debent contribuere beneficia existentia in diocesi.
22. Beneficiis beneficiorum collatione Monachorum tenentur contribuere seminario si sint intra fines diocesis.
23. Cardinales etiam Commendatarij tenentur contribuere seminario pro Abbatibus, & beneficiis eorum.
24. Clerici Camera Apost. exempli sunt à contributione seminarij.
25. Confraternitates cognuntur contribuere seminario pro his qui habent de bonis Ecclesiarum.
26. Seminario contribuere tenentur Ecclesia secularis, quæ non sunt de mensa monasteriorum.
27. Portio debita seminario ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficii saltem Regularibus, qui Mendicantiam privilegium gaudent.
28. Fratres Mendicantes ex redditibus beneficiorum

rum monasterium annexum seminario contribuere debent.

29. Monasteria illa, quæ ad seminarium sui Ordinis contribuant, de eo quod superius, contribuere tenentur, etiam seminario.

30. Moniales non cognuntur contribuere aliquam subventionem seminario si beneficia non habeant vniuersa.

31. Fratres S. Ioannis Hierosol. sine eorum vicarij in Parochialibus Religiosis vniuersis non possunt compelli ad contributionem seminarij.

32. Seminarij à contributione eximuntur omnes, & singula persona in beneficio S. Ioannis Hierosol. existentes.

33. Beneficia simplicia, cuiuscunque dignitatis fuerint, & qualitatibus, possunt seminario uniri.

34. Beneficia simplicia quæ non possint seminario uniri.

35. Vno salta seminario omnium beneficiorum simplicium non valet.

36. Seminario uniri non possunt Collegiatum Canonicatum, quantum ex consuetudine non obligent ad residendum.

37. Beneficia in ipsa ratione etiam Ecclesiastici, nec non pertinetur ad pensionem inferiorum, non possunt seminario uniri.

38. Beneficia simplicia, quæ per mortem vacant, possunt uniri per Episcopum seminario licet essent reservata, seu affecta.

39. Beneficia Regularia non possunt seminario uniri.

40. Seminario debita portio ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficii saltem Regularibus qui mendicantium privilegium gaudent.

41. Beneficia litigiosa uniri non possunt seminario.

42. Vniuersa beneficiorum reservatorum salta seminario valida sunt, dummodo fierent ante ipsum vacationem.

43. Vno salta seminario de beneficio reservato esse nulla.

44. Beneficia quæ iam vacauerant in mense reservationis, vel quæ alias sunt indubitanter reservata, non possunt Episcopo uniri seminario.

45. Beneficia si Episcopus servata forma Censuræ seminario unierit ante eam vacationem etiam in mense reservato, vno debet effectum sortiri.

46. Cardinalis Episcopus habent indultum potest ante vacationem unire seminario beneficium, quod obtinet familiaris Papa defuncti.

47. Beneficia prima vacatura per resignationem simplicem, non autem per conditionalem in fauorem certa persona, uniri potest Episcopo.

48. Personarum tenentur pro rata pensionis soluere subsidium, & alia onera impoita respellunt fructuum beneficij.

49. Beneficiorum compellendum est pro pensione quam soluit

solis seminario contribuere, quoniam seminarium arctum esset post pensionum reservationem.

30. *Seminary occasione potest taxa pro pensionibus detrahi, & exigi à Titularibus*

31. *Seminary taxam solvere recusantes potest Episcopus punire.*

32. *Episcopum in potest auctoritate ordinaria omnes beneficiorum seminarium nullas dissolvere.*

33. *Scholastria confirmanda est Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis in sacra Pagina, aut iure Canonico.*

34. *Non comprehendit Scholastria existentes in loco, in quo minime erigenda est seminarium.*

Cum adolescentium ætas, * nisi rectè instituat, prona sit ad mundi voluptates sequendas, & nisi à teneris annis ad pietatem & religionem informetur, antequam virtutum habitus totos homines possideat, numquam perfectè, ac sine maximo, ac singulari propemodum Dei omnipotentis auxilio in disciplina Ecclesiastica perfruatur, sancta Synodus statuit, ^b ut singulæ cathedrales, Metropolitanæ, atque hi majores Ecclesie, pro modo facultatum, & diocesis amplitudine certum puerorum ipsius civitatis & diocesis, vel eius provincie, si ibi non reperiantur, numerum in collegio ad hoc prope ipsas Ecclesias, vel alio in loco convenienti, ab Episcopo eligendo, alere, ac religiosè educare, & Ecclesiasticis disciplinis instituere teneant. ^a In hoc verò collegio recipiantur, qui ad minimum duodecim annos, & ex legitimo matrimonio nati sint, ac legere, & scribere competenter noverint, & quorum indoles, & voluntas spem affecerat, eos Ecclesiasticis ministeriis perpetuo inferuiros. ^β Pauperum autem filios præcipuè eligi vult, nec ramen diriorum excludit, modo suo sumptu alantur, & studium præ se ferant Deo & Ecclesie inferuendi. Hos pueros Episcopus in tot classes, quot ei videbitur, diuisos, iuxta eorum annum, ætatem ac in disciplina Ecclesiastica progressum, partim cum ei opportunum videbitur, Ecclesiarum ministerio addicit, partim in collegio erudiendos retinebit, aliòsque in locum educatorum sufficiet, ita ut hoc collegium Dei ministerium perpetuum seminarium sit. Ut verò in eadem disciplina Ecclesiastica commodius instituantur, Tonsura statim, arque habitu clericali semper utentur ^γ Grammaticæ, cantus, compuri Ecclesiastici aliarumque bonarum artium disciplinam discant, sacram Scripturam, libros Ecclesiasticos, homilias Sanctorum, atque Sacramentorum tradendorum, maximè quæ ad confessiones audiendas videbuntur opportuna & rituum ac cæremoniary formas ediscant. Curet Episcopus, ut singulis diebus Missæ sacrificio intersint, ac saltem singuli mensibus confiteantur peccata & iuxta confessoris iudicium sumant corpus Domini nostri Iesu Christi, cathedrali, & aliis locis Ecclesie diebus festis intersint. Quæ omnia, atque alia, ad hanc rem opportuna, & necessaria Episcopi singuli ^δ cum consilio duorum Canoniorum Seniorum, & graviorum, quos ipsi elegerint, prout Spiritus sanctus suggererit, constituent, eaque ut semper conseruentur, sæpius visitando operam dabunt. Dyscolos, & incorrigibiles ac malorum morum seminariorum acriter punient, eos etiam, si opus fuerit, expellendo omniaque impedimenta auferentes, quæcumque ad conferuendum, & augendum tam pium, & sanctum institutum pertinere videbuntur, diligenter curabunt. Et quia ad collegij fabricam instituendam, & ad mercedem præceptoribus & ministris soluendam, & ad alendam iuuentutem, & ad alios sumptus certi redditus erunt necessarii, ultra ea, quæ ad instituendum vel alendos pueros sunt in aliquibus Ecclesiis, & locis destinata quæ eo ipso huic Seminario sub eadem Episcopi cura applicata, censeantur, ^ε iidem Episcopi cum consilio duorum de Capitulo, quorum alter ab Episcopo, alter ab ipso Capitulo eligatur, iterumque duorum de Clero ciuitatis, quorum quidem alterius electio similiter ad Episcopum, alterius verò ad clerum pertineat: ^ζ ex fructibus integrit mensa Episcopalis, & Capituli, & quarumcunque dignitatum, personatum, officiorum, ^η præbendarum, portionum, Abbatiarum, & Prioratum cuiuscunque Ordinis, etiam Regularis, aut qualitaris, vel conditionis fuerint, ^θ & hospitalium, quæ dantur in rituum, vel administrationem, iuxta constitutionem Concilij Viniensis, quæ incipit, ^ι Quia contingit, & ^κ beneficiorum quorumcumque, etiam Regularium, etiam si iuris patronatus cuiuscunque fuerint, etiam si exempla, etiam si nullius diocesis, vel alius Ecclesie monasterii, & hospitalibus, & aliis quibuscunque locis piis, etiam exemptis, annexa & ex fabricis Ecclesiarum, & aliorum locorum, etiam ex quibuscunque aliis Ecclesiasticis redditibus, seu proventibus etiam aliorum collegiorum, in quibus ramen Seminarium discerentium, vel docerentium ^λ ad commune Ecclesie bonum promouendum actu non habentur, hæc enim exempta esse voluit, præterquam ratione reddituum, qui superflui essent ultra conuenientem ipsorum Seminariorum sustentationem, seu corporum ^μ vel confraternitatum, quæ in nonnullis locis scholæ appellantur, ^ν & omnium monasteriorum, non tamen mendicantium, etiam ex decimis quacunque ratione ad laicos, ex quibus subsidia Ecclesiastica

^a 4 Toir. c. 13 in eundem finem constituit, Genes. 3. Conc. Aqu. Gra. c. 133. Concil. Lateranen. sub Leone 10. c. 6. g. de reformatione cur. & aliorum. ^β Consult. Alexand. 3. part. c. 18. & in c. Later. c. 11.

^δ Cap. quia contingit de rebus omnibus cler. lib. 1. tit. 1. c. 1. sup. sed. 7. c. 13. de relect. ^ε Cap. ha. de mag. &c. cum ex eo. de elect. in 6.

clēstīca solui solent, & milites cuiuscumque militie, aut Ordinis, pertinentibus, *usfructibus sancti Ioannis Hierosolymitani dumtaxat exceptis*, partem aliquam vel portionem detrahent, & eam portionem sic detractam, necnon *beneficia aliquot simplicia*, cuiuscumque qualitatis, & dignitatis fuerint, vel etiam pręstīmonia, vel pręstīmoniales portiones nuncupatas, etiam ante vacationem, sine cultus diuini & illa obrumentum Pręiudicio, huic collegio applicabunt, & incorporabunt, quod locum habeat, & *etiam si beneficia sint reservata*, vel affecta, *o nec per resignationem ipsorum* beneficiorum, vñones & applicationes suspendi, vel nullo modo impediri possint, sed omnino quacumque vacatione, etiam si in Curia effectum suum sortiantur, & quacumque constitutione non obstantē. Ad hanc autem portionem soluendam, beneficiorum, dignitatum, personarum, & omnium, & singulorum suprà commemoratorum possēdores, non modo pro se, *sed pro pensionibus*, quas aliis forsan ex dictis fructibus soluerent, retinendo ramen pro rata, quidquid pro dictis pensionibus, illis erit soluendum, ab Episcopo loci per censuras Ecclesiasticas, ac alia iuris remedia compellantur, etiam vocato ad hoc, si videbitur, auxilio brachij secularis, quibusvis, quo ad omnia & singula supradicta priuilegiis, exemptionibus, etiam si specialem derogationem requirerent, consuetudine etiam inmemorabili, quauis appellatione, & allegatione, quę executionem impediat, non obstantibus. Succedente verò casu, quo per vñones effectum suum sortientes, vel aliter Seminarium ipsum in totum, vel in partem dotatum reperiatur, tunc portio ex singulis beneficiis, vt suprà detracta, & incorporata ab Episcopo, prout res ipsa exegerit, in totum vel pro parte remittatur. Quod si cathedralium & aliarum maiorum Ecclesiarum Pręlati in hac Seminarij erectione, eiusque conseruatione negligentes fuerint, ac suam portionem soluere detrectauerint: Episcopum Archiepiscopus, Archiepiscopum, & Superioris Synodus prouincialis acriter corripere, eosque ad omnia supradicta cogere debeat, & vt quamprimum hoc sanctum, & pium opus, vbicumque fieri poterit, promoueatur, studiosè curabit. Ratione autem reddituum huius Seminarij Episcopus annis singulis accipiat, pręsentibus duobus à Capitulo, totidem à Clero ciuitatis deputatis.

Deinde, vt cum minori impensa huiusmodi scholis instituendis provideatur, statuit sancta Synodus vt Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alij locorum Ordinarij, scholasterias obtinentes, & alios quibus est lectiois, vel doctrinę munus annexum, ad docendum in ipsis scholis instituendos pet se ipsos, si idonei fuerint, alioquin per idoneos substitutos ab eisdem scholasticis eligendos, & ab Ordinariis approbandos, etiam per subtractionem fructuum, cogant, & compellant. Quod si iudicio Episcopi digni non fuerint, alium, qui dignus sit nominent, omni appellatione remota. Quod si neglexerint, Episcopus ipse deputer. Docebunt autem prędicti, quę videbuntur Episcopo expedire. De cetero verò officia, vel dignitates illę, *per quę Scholasteria dicuntur, non nisi Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis* in sacra pagina, aut in iure Canonico, & aliis personis idoneis, & qui per seipsos id munus explere possint, conferantur, & aliter facta prouisio nulla sit, & inualida, non obstantibus quibusvis priuilegiis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Si verò in aliqua prouincia Ecclesię tanta paupertate laboret vt collegium in aliquibus erigi non possit, Synodus Prouincialis, vel Metropolitanus cum duobus antiquioribus Suffraganeis in Ecclesia Metropolitana, vel alia prouincię Ecclesia commodiori vnum, aut plura collegia prout opportunum iudicabit, ex fructibus duarum, aut plurium Ecclesiarum, in quibus singulis collegium commodē institui non potest, erigenda curabit, vt pueri illarum Ecclesiarum educantur.

In Ecclesiis autem amplas dioceses habentibus, possit Episcopus vnum vel plura in dicecesi, prout sibi opportunum videbitur, habere Seminaria, quę ramen ab illo vno quod in ciuitate erectum & constitutum fuerit, in omnibus dependeant.

Postremò, si vel pro vñionibus, seu proportionum taxatione, vel assignatione, & in corruptione, aut quilibet alia ratione difficultatem aliquam oriri contigerit, ob quam huius Seminarij institutio, vel conseruatio impediretur, aut perturbaretur, Episcopus cum suprà deputatis, vel Synodus prouincialis pro regionis more, pro Ecclesiarum, & beneficiorum qualitate, etiam suprà scripta, si opus fuerit, moderando, aut augendo, omnia & singula, quę ad feliciem huius Seminarij profectum necessaria, & opportuna videbuntur, decernere, ac providere valeat.

Vide Archiep. Bononien. lue de Bononiensis Ecclesia adiunxit. p. 4. sub tit. de seminario pag. 353 cum seqq. Paul. Falc. de visis lib. 1. c. 16.

n. 8. cum seqq. Gonzalad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. n. 68. cum seqq. Zetoli in praxi Episcop. par. 1. verb. seminarium. Præc. in simlis praxi par. 1. c. 2. n. 5. pag. 112.

pag. 112. & seq. Aloyf. Rice. in praxi rerum fari Eccl'as decif. 484. in 1. edit. alibi refol. 380. in 2. edit. & in decifion. curia Archiep. Neapolit. p. 4. decif. 196. Monet. de diftribut. quorund. part. 3. quæft. 3. n. 13. cum feqq. Aldan. in compendio canon. refol. 1. 1. tit. 18. ex num. 1. Sel. in fcl'is canon. cap. 10. ex num. 5. metipfum de officio & potest. Epifcop. p. 3. alleg. 77. Valenzuel. conf. 12. item 1. Petio Bollo in economia Canon. claffi. 3. cap. 5. §. 8. pag. 530. Alzed. de preelatione Epifcop. dign. part. 3. cap. 9. num. 49. Lotter. de rebus fcl'is. 1. q. 3. tom. 47. ann. feqq. Nouz. in lucerna Regni. verb. feminarium, Aliases de Velasco in tracl. de prouleg. pauperum p. 1. q. 4. §. 2. n. 127. D. Felician. de Vega ad c. cum non ab homine. in 59. de iudic. & ad cap. cum fit generale num. 5. de foro comp.

2. *a. In hoc vero Collegio recipiantur, &c.* Vide Paul. Fufc. d. cap. 16. num. 14. Zerol. d. verb. feminarium §. 3. metipfum d. alleg. 77. n. 34. Et de educatione puertorum multa tradit Lotin. in Acta Apostolorum cap. 7. verf. 12. Narbonne l. 31. glossa 2. a princip. & præcipue num. 4. tit. 7. lib. 1. noua Recopil. & quod femina sunt introducta pro bona & exemplari educatione & eruditione adolescentium, qui in eis recipiuntur, & pro bono publico dæcelum, & Ecclesiasticum feruitio, & augmentum diuini cultus, tradunt Petr. Bollo in economia Canon. claffi. 3. §. 8. pag. 530. Petr. Gregor. de benef. cap. 10. n. 14. in fin. Valenzuel. d. conf. 12. n. 41.

3. *¶ Pauperum autem filias, &c.* Dum pauperum filios in feminario recipiendos admoet, non excludit diuines, modo suo fumpu alancurita Zerol. d. l. verb. feminarium §. 3.

¶ Grammaticæ, tantum &c. Vide Zerol. d. verb. feminarium §. 4. vbi tradit hos, qui in feminario sunt recipiendi, debere Grammaticam, cantum, & computa, aliarumque bonarum artium disciplinam edicere.

4. *¶ Cum confilio duorum Canonicorum, &c.* Seminarij quatuor deputatos debet adhibere Epifcopus in concilio pro tota temporali administratione feminary, excepta exactione, quæ ad folum Epifcopum ipfe dat, non tamen tenetur eorum fequi confilium, refert decifum Nicol. Gaic. de benef. part. 1. 2. cap. 2. num. 191. Aloyf. Rice. d. refol. 380. num. 3.

5. Seminarij deputati, & alij officiales habens votum confultum, non autem decifum, Aldan. d. tit. 18. num. 2. vbi attestatur fic fuisse refolutum sub die 11. Ianuarij 1620.

6. Confilium duorum Canonicorum deputatorum in erectione feminary, licet Epifcopus teneatur requirere, non tamen tenetur eorum confilium fequi, vt refert decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glossa 46. n. 74.

7. Seminarij deputati electio fufficit fieri per cleam ciuitatis, & potest Epifcopus erigere plura feminaria in illis locis, quæ non fuerunt taxata, vt per Aldan. d. tit. 18. n. 3. vbi affert ita decifum in Lucana 19. Nouembri 1616.

8. Hos duos canonicos ab Epifcopo eligendos ad confilium in conficiendis regulis, ac ftatutis feminary Clericorum fi quando ea de caufa sine fructu tempore aliorum officiorum eos abesse fimul cum Epifcopo contingat, priuandos non esse quotidianis diftributionibus tanquam abfentes propter Ecclefie vtilitatem ex officio fibi attributo, refoluit Monet. de diftribut. quorund. p. 1. q. 3. n. 17.

9. Canonicos electos ad feminary ad administrationem perpetuam illam habere debent, nec remoueri poffunt, nifi ex legitima, & iusta caufa, refert de-

cifum Galet. in margarit. caufam confcient. verb. Canon. pag. 30. col. 1. Ego ipfe d. alleg. 77. n. 31.

a. Idem Epifcopum confilio, &c. Vniouem factam feminario abque confilio eorum, quos iubet text. in præfenti adhiberi, non valere, refoluit Francifc. Leo d. cap. 16. n. 25.

Vniouem factam feminario nondum erecto fieri non poffe, & ad hunc effectum requiri præparationem domus conductæ, vel emptæ, & introductiōem puertorum, refert Rota decif. 361. n. 3. cum feqq. part. 2. recent. & in una Adiacen. beneficy 15. Aprilis 1612. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, latè profequantur Aloyf. Rice. d. ref. 380. n. 1. Nicol. Gaic. de benef. 12. c. 2. n. 193. cum feqq. & admittit Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glossa 5. §. 7. n. 68. qui licet num. 74. teneat quod cellante fraudata vniou facta feminario nondum erecto valeat, quem fequitur Stephan. Gratian. difcept. foren. cap. 2. n. 8. num. 71. & cap. 358. num. 5. tamen illa fententia, vt aduertit Nicol. Gaic. d. c. 2. n. 196. in fine, eft contra fententiam Rota, aceto Ego ipfe d. alleg. 77. num. 25. Valenzuel. d. conf. 22. num. 3. & ex Aloyf. Rice. in praxi rerum quorund. part. 3. ref. 417. aduertit D. Felician. de Vega Archiep. Mexicani. ad cap. cum non ab homine 10. n. 60. de iudic. quod fcilicet feminaria, quorum muti tantum excepti funt, abque eo quod abfoluti.

¶ Ex fructibus integre menfis Epifcopali, &c. Epifcopum debere primum ea fua, & Capifuli menfa contribuere feminario, & poftea cogere alios ad contribuendum fuo exemplo, teneo Ego ipfe d. alleg. 77. n. 2.

Seminario contribuere cogi non debet Abbas, qui in fuo territorio & iurifdictione prius feminario proprium exerat, & prouifum retinebat, ita Sel. d. cap. 10. n. 7. vbi affert decifum sub die 30. Martij 1594.

In contributione feminary prius detrahendum eft totum id, quod ex caufa oneris perpetui, puta quarta fructuum, quæ foluitur Cameræ Apofol. & fimilium, foluendum eft, vt per Sel. d. cap. 10. num. 8. vbi dicit ita fuisse refolutum in Canon. 17. Nouembri 1629.

Contributio feminary anticipatè foluenda eft de quad. melfti in quadreftræ, vt per Sel. d. c. 10. num. 9. vbi refert decifum per S. Congreg. Epifcoporum & regul. sub die 3. Martij 1588.

A contributione feminary nullus eft exemptus, nifi qui nominatim à Concilio excipiuntur, ita ve Cardinales etiam cogi poffint ad contribuendum feminario de fructibus beneficiorum, quæ habent in dioceli in qua eft feminarium, Sel. d. cap. 10. num. 11. vbi tenet fuisse refolutum sub die 11. Ianuarij 1651.

a. Præbendarum. Seminatio nihil foluitur de diftributionibus quotidianis à præbendis diftinctis, ita Zerol. in praxi Epifcop. part. 1. verb. diftributiones §. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. prou. num. 170. cum feqq. Monet. de diftribut. quorund. part. 3. quæft. 9. num. 14. Ego ipfe d. alleg. 77. num. 15. Sel. d. cap. 10. num. 12. vbi dicit in vna Lucana 5. Julij 1628. ad 1. portionem non detrahi ex diftributionibus quotidianis pro conftructione, & fuffentatione feminary.

Nec de illis, quæ in incerto, vt in elemofynis piorum, & fimilibus confidunt, prout refert decifum Pifce. in praxi Epifcop. part. 2. c. 2. num. 5. in fine. Et fic nec de emolumentis prouenientibus & legatia pro celebratione Miffarum, ex Sel. d. cap. 10. num. 14. vbi affert ita refolutum in Canon. 17. Nouembri 1629.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19. *Et hospitalium.*] Hospitalis data in titulum, vel administrationem, si habeant beneficia annexa, vel redditus, aut prouentus Ecclesiasticos, pro seminario contribuere tenent referunt decusum Zelot. *part. 1. verb. hospitalis, vers. decimum dñum, Aloyf. Ricc. in dec. curia. Archiep. Neapol. decis. 196. n. 6. 7. & 8. p. 4. Ego ipse d. abeg. 77. n. 6.*

20. Sed non procedere in Hospitalibus, quæ administrantur à laicis, & in quibus sunt bona laicorum, quæ data non sunt in titulum, commendam, seu administrationem, referunt decusum Armeniar. *in addit. ad recapit. Namar. d. 4. tit. 29. l. 1. §. 2. de hospital. num. 13. vbi num. 15. etiam testantur resolutum hospitale vnius diocesis habens beneficium annexum, quod est alterius diocesis tenent contribuere pro eadem fructuum beneficij annui seminario, quod est in diocesi in qua situm est beneficium, de quo latè Fusc. d. cap. 16. num. 10. Et resolut Thom. Noni conf. 6. 1. in cap. duo sunt, quem refert Stephan. VVeyns ad constitutiones 24. ex antiqua iure desumpta. & per Concil. Trid. innovata, confit. 16. n. 26. pag. 180. quod hospitalia huiusmodi, quæ sic gubernantur à laicis, & propriè effecta non sunt Ecclesiastica, nec religiosa non contineri sub hoc decreto, nec obnoxia esse subsidiis Ecclesiasticis.*

21. *Et beneficiorum quorumcumque, &c.*] Seminario contribuere debent beneficia in diocesi existentia, licet habeant bona in alia diocesi, Aluan. d. tit. 18. num. 16. vbi dicit ita resolutum in Caputagen. 23. Junij 1586.

22. Seminario contribuere tenentur beneficiati beneficiorum collationis Monachorum si intra fines diocesis sint, Aldan. d. loc. num. 17. vbi affirmat decusum in Caputagen. 4. Febr. 1593.

23. Cardinales etiam Commendatarij tenentur contribuere seminario pro Abbatibus, & beneficiatis eorum, in eadem taxam ab Episcopo & deputatis factam, ita Aldan. d. tit. 18. num. 5. vbi refert decusum in Indertina 15. Aprilis 1628. & prius in Adriem. 3. Decembris 1622.

24. Clerici tamque Cameræ Apost. exempti sunt à contributione seminario ratione beneficiorum quæ obtinent, ita Aldan. vbi supra, referens ref. decusum per S. Cong. Episcop. in Maceratam 12. May, & in Persina 17. eiusdem 1604.

25. *Vel confraternitatum.*] Confraternitates, quæ nonnulli vocant Scholæ, coguntur contribuere seminario pro his, quæ habent de bonis Ecclesiasticis & intuitu bonorum Ecclesiasticorum, Sel. d. cap. 10. num. 15. vbi sit ita resolutum sub die 31. Ianuarij 1601. quævis intra Regulariam Ecclesiam existant, si redditus habeant Ecclesiasticos, tenentur seminario contribuere, refert decusum Ego ipse d. abeg. 77. n. 10. Et ideo quæ nulla habent beneficia Ecclesiastica, annexa, aut prouentus Ecclesiasticos, non debent contribuere, licet alij redditus habeant, quia pro sustentatione seminatij nihil potest detrahi ex redditibus Confraternitatum, & hospitalium, nisi nomine beneficiorum annexorum, Sel. d. cap. 10. num. 16. vbi asserit resolutum in Lucana 5. Julij 1628. ad §. 4. & 5. Ex Episcopus potest pro contributione seminatij taxare bona Confraternitatum, quatenus sint Ecclesiastica, ex Selsitato loco, vbi asserit resolutum in Signina 18. Novembris 1628.

26. *Et omnium monasteriorum, non tamen Mendicantium.*] Vide Fr. Emman. quæst. regul. num. 2. q. 45. art. 2. & quæst. 66. art. 3.

Seminario contribuere tenentur Ecclesie seculares, quæ non sunt de mensa monasteriorum,

tamen ad eorum institutionem, & collationem pertineant, ex Aldan. d. tit. 18. num. 6. vbi dicit decusum in Caputagen. 23. Ianuarij 1583. & 4. Februarij 1593.

Potest debita seminario ratione beneficiorum exigi potest post voionem eisdem beneficij factam Regularibus, qui Mendicantium privilegium gaudent, Sel. d. cap. 10. num. 18. vbi asserit resolutum sub die 21. Julij 1629.

Fratres Mendicantes ex redditibus beneficiorum monasterij annexorum seminario contribuere debent, nec obest quod prætentent se exemptos quia videlicet in illis lectiones Grammaticæ & conscientiarum casuum pro audiendis confessionibus quotidie habentur, quia non sunt ob id exempti, sed tantum eius impossibile habendum esse rationem, quæ ante Concil. fieri solebat pro laicis horum lectionum, & ea tanquam ex alienum detraheoda, teneatur tamen ea etiam ad contributionem seminario ad tactam, ita Sel. d. cap. 10. num. 19.

Monasteria illa, quæ ad seminario sui Ordinis contribuunt, de eo quod superest contribuere tenentur, etiam seminario Episcopi, Sel. d. 10. n. 19. vbi refert decusum in Monasterium. 7. Septembris 1630.

Móniales non coguntur contribuere aliquam subuentioem seminario, si beneficia non habeant vnita, Sel. d. 10. n. 19. vbi asserit sic fuisse decusum in Hieracen. de anno 1593.

Mendicantium nomine qui veniant dixi latè in tract. de appellatua verborum vtriusque iuris signis. appell. 233.

¶ Fratribus S. Ioannis Hierosol. dumtaxat exceptis.] Refert Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 8. n. 53.

Frates S. Ioannis Hierosol. suæ eorum Vicarij in Parochialibus Religioni prædictæ vnitis, & ab ea dependentibus non tenentur, neque compelli possunt ad contributionem seminatij, neque ad solutioem Cathedrali Synodali, siue charitativæ subsidij, Sel. d. 10. n. 20. vbi testatur sic fuisse resolutum in Angustana 4. Decembris 1630.

Omnem enim & singulæ personæ in beneficiis S. Ioannis Hierosolymitani quomodolibet existentes à seminatij clericorum contributione in qualibet ciuitate iuxta sacri Concilij decretum excepti, seu erigendi eximuntur per Bullam Gregorij XIII. incip. Quo magis, sub die 23. Martij 1580. testatur inter privilegia Religionis pag. 57.

¶ Beneficia aliquot simplicia, &c.] Beneficia simplicia cuiuscumque dignitatis superior, & qualitatibus, possunt seminario vniri, vt commodè tepi valeant sine tamen præiudicio obtinentium, etiam si essent effecta, aut in cuius effectum fortiterent, refert Fusc. d. c. 16. n. 9.

Non possunt tamen simplicia beneficia ad collationem inferiorum spectantia, neque Canonici, neque beneficia iurisdictionis etiam Ecclesiastici, neque beneficia Sedi Apostolicæ referantur post illorum vacationem, neque præterea vacantia in mensē referantur per Episcopum seminario vniri, referunt decusum Molles. in suum. Theolog. mor. tract. 6. c. 1. q. 4. n. 62. Franc. Leo in thesauri fari Eccles. p. 2. a. 56. n. 23.

Vtrum vnio facta seminario omnium beneficiorum simplicium non valet, vt refert decusum Aloyf. Ricc. in praxi rerum fari Eccles. decis. 493. & 720. in 1. edit. alibi resol. 383. n. 4. & res. 610. n. 10. in 2. edit. Molles. d. c. 1. q. 4. n. 60. Ego ipse d. abeg. 77. num. 29.

Seminario vniri non possunt Collegiatum Caonicus

Canonicatus, quamvis ex consuetudine non obligent ad residendum, quia Concil. in presenti non loquitur de his beneficiis simplicibus, *Sel. d. c. 10. num. 2. c. vbi refert sic fuisse decifum per S. Congr. Episcop. in Aquilana 27. Martij 1590.*

37. Beneficia iurisdictionis etiam ecclesiastici, necnon pertinentia ad prouisionem inferiorum, reſeruationem requirunt Regularia, & quæ commendata sunt, seu monasterijs vnitis, aut anexas, vniri non possunt, vt refert deſum Nicol. Garc. de benef. part. 1. c. 2. n. 110.

38. Beneficia ſimplicia, quæ per mortem vacant, poſſunt vniri per Episcopum ſeminario, licet eſſent reſeruata, vel affecta, niſi tamen alia beneficia, quæ iam vacante in meſe ſuo, ſcilicet Episcop. prædicti, & quorum collatio ad ipſum ſpectabat, non ſeminario vnuiſſet, ſed alius conſuliſſet, vel eandem vniõnem ſuam non cootinuõ euoluſſet; egrum ſi beneficia in ſuis meſibus vacanti non vnuerit, nec vacanti in meſibus reſeruatis vniri poterit, eum ſuas in hoc cenſetur, vt refert deſum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 104.

39. Beneficia Regularia ſue dentur in titulum, ſue io Commendam, non poſſunt ſeminario vniri, ſcilicet verò ſi ſtatim mutaerint, *Sel. d. cap. 10. n. 13. vbi aſſerit reſolutum in Capiaqu. 26. Iulij 1586.*

40. Seminario debita portio ratione beneficiorum exigi poſſet poſt vniõnem eorundem beneficij ſacram Regularibus, qui Mendicantium priuilegia gaudent, *Sel. d. cap. 10. num. 25. vbi ſic refert deſum ſub die 21. Iulij 1629.*

Regulam 12. Cancellariæ reuocatoriæ vnionem non procedere, nec habere locum in vnionibus factis ſeminarijs reſoluunt Flamin. de reſignat. lib. 2. q. 9. n. 18. & ſeqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 5. 7. gloſſ. 5. n. 46. & ſeq. dicens quod ſeuantur, & excipiunt vniones, quæ ſunt pro fondatione, dotatione, augmento, vel conſecratione Collegiorum, & piorum locorum, & Religioſorum ad Fidei Catholice defenſionem, & propagationem, bonaſque actum cultum, refert Valenz. d. auſſi. 22. num. 54. & 55.

41. *¶ Etiamſi beneficia ſint reſeruata.* Non tamen concedit facultatem vniendi leiſigioſa, quia aliud eſt beneficium reſeruatum, aliud ſinguloſum, vt per Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 5. n. 155. in puncto Rot. in Corduben. præſentibus 13. Ianuarij 1623. coram bona mem. Patriarcha Monzaco.

42. Vniõnes beneficiorum reſeruatorum valide ſunt, modo ſicque fuerint ante ipſorum vacationem, ſeruata forma à Concil. Trid. præſcripta, vt refert deſum Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 2. n. 102. Vnde beneficia de tempore vnionis reſeruata prohibitum fuit in antea vniri ſeminario, ex Aldan. d. ſis. 18. n. 25. vbi dicit fuſſe deſum in Corduben. 19. Decembris 1620. validam fuſſe vniõnem ſacram de anno 1598. ſeminario de quibusdam præſentibus, quæ obtinebat familiaris Papæ, & alius concioſus commenſalis Cardinalis Quirroz.

Seminario vniri non poſſunt beneficia obenta ab Episcop. Oriſano tempore ſue promotionis tamquam Sedi Ap. reſeruata, tene Viulan. poſt ſuam præxim iuripatron. in fine, deſ. 48. vbi aſſerit ſic reſolutum ſub die 25. Auguſti 1619.

43. Vniõnem ſacram ſeminario de beneficio reſeruato eſſe nullam cenſuit Rot. in Aſſiſſien. beneficij Maij 1607. coram bona mem. Card. Marquemont. refert Nicol. Garc. in addit. ad ſum. tract. de benef. cap. 2. n. 105. vbi n. 126. dicit deſum non poſſe etiam ante vacationem vniri ſeminario beneficia, quæ obtinent perſonæ, quæ ob familiaritatem Berbeſ. Cullaſ. in Concil. Trid.

Cardinalium, vel aliam rationem tales ſint, & quocunque meſe decedant, certum ſit eſſe ſequi affecta Sedi Ap. poſt.

Beneficia, quæ iam vacauerunt in meſe reſeruato, vel quæ alijs ſunt indubitanter reſeruata, non poſſunt Episcop. vniri ſeminario vigore huius decreti, cum ad ſe in præiudicium reſeruatiõnum Apoſtol. vt refert deſum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 5. 7. n. 75.

Beneficia ſimplicia ſi Episcop. ſeruata forma Concilij ſeminario vnuerit ante eius vacationem, etiam in meſe reſeruato, vniõnem debet efficere ſortis, refert deſum Garc. in addit. ad p. 1. 2. cap. 2. n. 102.

Cardinaleſe Episcopum habentem indultum poſſe non obſtante decreto ſanctæ mem. Clementis VIII. ante vacationem vniri ſeminario beneficium, quod obtinet familiaris Papæ deſuncti, tene Aldan. d. ſis. 18. n. 26. aſſerimus ſic fuſſe deſum in Tuderſina 15. Aprilis 1628.

¶ Nec per reſignationem ſp. ſorum, &c. Vide Flamin. de reſignat. benef. lib. 2. q. 9. n. 2. & lib. 10. q. 7. n. 17. Episcop. ſacie vniõnem beneficij non vacanti iuxta hoc decretum, & aliquis ſuccedente vacatione impetrat illud à Papæ, non irritatur vno ſua ſeminario, nec impeditur illo facto. Zetol. in præxi Episcop. 1. verb. ſonit. verſ. præm. dubium. Flamin. d. 1. 2. q. 9. n. 14. & 15. Valenz. conf. 22. n. 6.

Beneficia prima vacatura per reſignationem ſimplicem, non autem per conditionalem, io ſuorem certæ perſonæ vniri poſſet Episcop. vigore huius decreti, prout refert deſum Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloſſ. 14. n. 70.

¶ Sed præpenſionibus &c. Vide Titiqnell. de iure prim. q. 70. num. 10. Valaſc. de iure em. l. 1. q. 1. 17. num. 7.

Cum penſiones apponantur ſuper fructibus, & redditibus beneficij, tunc penſionarius pro rata penſionis ſoluit ſubſidium, & alia onerò impoſita reſpectu fructuum beneficij, ita reſoluunt Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 5. num. 171. Monet. de decim. cap. 9. n. 83. Azor. inſtit. moral. part. 2. lib. 8. cap. 9. quaſt. 2. Ego ipſe de ecclia & poſſeſſ. Episcop. part. 3. alleg. 77. n. 12. Et habere locum ſue ſeminaria erecta ſint ante reſeruationem penſionum, ſue poſt dicit deſum Nicol. Garc. in addit. ad d. n. 172.

Titularis occasione contributionis per eam factæ ſeminatio non poſſet detrabere ex penſione quam ſoluit, niſi pro rata penſionis, & ad eam rationem, quæ ipſe titularis contribuit, vt refert deſum idem Nicol. Garc. in addit. ad d. num. 171. & qualiter taxa impoſuenda ratione penſionis, ibid. num. 176.

Occaſione ſeminarij poſſet taxa pro penſionibus detrahi, & exigi à titularibus, ad modo ſpecialiter on ſint exemptæ, quæ titulares retinebunt pro rata ſoluta, *Sel. d. c. 10. n. 30. vbi aſſerit ſic fuſſe reſolutum in Lucana 5. Iulij 1628. ad 6.*

Seminario taxam ſoluit reſcutes poſſet Episcop. poſſe vniri intendendo, & alia grauiora iuris remedia adhibendo, Aldan. d. ſis. 18. n. 15. refert deſum in vna Marſien.

Episcop. an poſſit auctoritate ordinaria vniõnes beneficiorum ſeminario factas diſſoluere, ſi poſtea illud redditus ſufficientes acquiſierit, quaſtio eſt dubia, de qua *Sel. d. cap. 10. n. 32. vbi aſſerit cum proponeretur ſub die 7. Iulij 1618. non fuſſe reſolutum.*

¶ Quæ Scholaſtria dicitur, non uniſi Doctores, &c. Scholaſtria coſuetudo eſt Doctores, vel Magiſtris,

gistris, aut Licentiatis in sacra Pagina, aut iure Canonico in qualibet Vniuersitate approbata, occurrat quod non esset ex illis, quæ essent in illa regione in qua esset Scholaista, ita refert decemum Nicol. Garz. de benef. p. 7. c. 7. num. 35. quem refero de officio, et potestate Episcopi p. 3. alleg. 60. n. 62. Castro Palao in opere moralis tom. 1. tract. 13. diff. 4. caput 6. n. 14. Ioan. de Solorzano de iure Indian.

rum tom. 2. lib. 3. cap. 14. n. 18. vbi subdit, hoc decretum Concilij non comprehendere Scholaſtrias exiſtens in loco, in quo erectum non eſt ſeminarium, vel vbi in eius inſtitutione alij præceptores ſunt deſignari.

Non comprehendit Scholaſtrias exiſtentes in loco in quo minimè erigendum eſt ſeminarium, ve
teſtatur reſolutum Nicol. Garc. addit. ad d. n. 35.

S E S S I O   X X I V.

Doctrina de Sacramento & Matrimonij.

1. *Dolores de indissolubilitate matrimonij agentis.*
2. *Declaretur hoc auctoritas circa indissolubilitatem matrimonij.*
3. *Matrimonium ante legem gratia in lege natura, & veteri, non fuit propter Sacramentum.*
4. *Matrimonium est verè, & propriè unum ex septem legi Eua gelica Sacramentis à Christo Domino institutum.*
5. *Polygamus, seu pluralitas coniugum finalis est illicita, & contra ius diuini.*
6. *Papae potest differre in aliquis gradibus ex prohibitis Levit. iiii. quia non omnes obligant hodie in lege Eua gelica.*
7. *Potestas stare de impedimento tam impedientia tantum, quàm dirimentia est in Ecclesia.*
8. *Matrimonium vinculum dissolui non potest propter heresim, aut malefactam cohabitationem, sed tantum ob id, per potestatem diuortium quoad thorum, & habitationem.*
9. *Matrimonium ratum non consummatum per solemnem Religionis professionem alterius coniugum dirimitur.*
10. *Matrimonium ratum sola Ecclesiae auctoritate per vota solemnia Religionis soluitur.*
11. *Matrimonium ratum non dissoluitur per vota sola Societatis per bigamiam emissae.*
12. *Matrimonium ratum dissoluitur per professionem in Religione S. Iacobi Hierosolymitani.*
13. *Matrimonium vinculum de solui non potest propter adulterium alterius coniugum.*
14. *Innocentius, qui causam adulterii non dedit, non potest alteri coniugè viuente aliud matrimonium sancire alteri.*
15. *Coniuges possunt ob alias causas praeter fornicationem ab altero quoad thorum, & cohabitationem separari.*
16. *Clerici in sacris Ordinibus constituti, vel Regularis castitatem sollemniter professi non possunt matrimonium contrahere, contrahitque de facto inualidum est.*
17. *Melus ac beatius est morare in virginitate, aut caluitate quàm iungi matrimonio.*
18. *Prohibuitur sollemnitate nuptiarum certis anni temporibus superfluitatem esse dicentes, aut benedictionem, & alias ceremonias quibus Ecclesia vitium, damnantes, a natiuitate canit.*
19. *Causae matrimoniales spectant ad iudicem Ecclesiasticum.*

a Genes. 1.
Eldis 1.
Ephel. 1. Co
stoth. 6. cap
fra-ministat
11. q. 10. c
d-hum. 1.
biglum. c. 2
in gine d
rotung lepo
b March. 11
o Ibidem.
Marc. 10. 1
Corinth. 6.
Ephel. 1. c.
sont quinq
q. 1. 2. 3. 4.
q. 1. 2. 3. 4.
fideli bus
e-nalug. 3.
affin e Ma
tuas de Ge
gnat. 1. ppe
e Ibidem.
c. 2. nemo.
fin. 11. q.
Ephel. 1.
fin. c. deb
tam de b
gam.
f Ibidem.
Ephel. 1.
b Gene. 1.
sennom (i
Bogenom
c. 2. abole
dam, de h
ter.

ATRIMONIUM perpetuum & indissolubileque nexum prius humani generis parens diuini Spiritus inlinctâ pronunciauit, cum dixit: *β Hoc est nunc os ex osibus meis, & caro de carne mea: quamobrem* *β* *relinquit homo patrem suum, & in matrem, adhaerebit uxori suae, & erunt duo in carne una.*

Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari, & coniungi Christus Dominus apertius docuit, cum postrema illa verba, tanquam à Deo prolata, referens dixit: ^c Itaque iam non sunt duo, sed vna caro, statimque eiusdem nexu firmitatem, ab A damo tanto antè pronunciatam his verbis confirmavit: ^d Quod ex eo Deus coniunxit, homo non sepat.

Gratiam verò, quæ naturalem illum amorem perficeret, & Indissolubilem unitatem confirmaret, coniungitque sanctificaret, ipse Christus, venerabilem Sacramentorum in-
strumtus, arque perfectus, fuit vobis passionem promeruit, quod Paulus Apostolus innuit
dicens: ^e Viri diligite vxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradi-
dit pro ea: rorx sublingens: Sacramentum hoc magnum est: ego autem ^f dico in Chri-
sto, & in Ecclesia.

3. *Chimigitur Matrimonium in lege^a Evangelica veteribus connubiis per Christum gratiam præstet, meritis inter nouæ^b legis Sacramenta annumerandum, sancti Patres nostri Concilia, & vniuersalis Ecclesiæ traditio semper docuerunt: aduersus quam impij homines huius sæculi insipientes, non solum perperam de hoc venerabili Sacramento sentiunt, sed de more suo præteritū Evangelij libertatem carnis introductentes, multa ab Ecclesiæ Catholicæ sensu, & ab Apostolorum temporibus probata consuetudine aliena sententiæ, & verbo asseuerunt, non sine magna Christi fidelium iactura: quorum temeritas manifestæ, & vniuersalis Synodus cupiens occurrere, inigniores prædictorum schismatico ruto hæresis & errores, ne plures ad se trahat perniciosæ eorum contagio, externis uocibus duxit, hos in ipsos hæreticos, eorumque errores decernens anathematis.*

§ CANON I.

Si quis dixerit, Matrimonium non esse verè, & propriè vñum ex septem legis Euangelicæ Sacramentis, = à Christo Domino institutum, sed ab hominibus in Ecclesia inuentum, neque gratiam conferre, anathema sit.

§ CANON II.

Si quis dixerit, licere Christianis plures simul habere vxores, & hoc nulla lege diuina esse prohibitum, anathema sit.

§ CANON III.

Si quis dixerit, eos tantum consanguinitatis & affinitatis gradus, qui Leuitico exprimuntur, posse impedire matrimonium contrahendum, & dirimere contractum, nec posse Ecclesiam in nonnullis illorum dispensare, aut constituere, vt plures impediant, & dirimant, anathema sit.

§ CANON IV.

Si quis dixerit, Ecclesiam non potuisse constituere impedimenta matrimonij dirimentia, vel in iis constituendis errasse, anathema sit.

§ CANON V.

Si quis dixerit, propter hæresim, aut molestam cohabitationem, aut affectatam absentiam à coniuge dissolui posse matrimonij vinculum, anathema sit.

§ CANON VI.

Si quis dixerit, matrimonium ratum, non consummatum, per solemnem religionis professionem alterius coniugum non dirimi, anathema sit.

§ CANON VII.

Si quis dixerit, Ecclesiam errare, cum docuit, & docet iuxta Euangelicam & Apostolicam doctrinam, propter adulterium alterius coniugum matrimonij vinculum non posse dissolui, & vtrumque, *à vel etiam innocentem*, qui causam adulterio non dedit, non posse altero coniuge viuente aliud matrimonium contrahere: inæcharique eum, qui dimissa adultera, aliam duxerit, & eam, quæ dimisso adultero, alij nupsit, anathema sit.

§ CANON VIII.

Si quis dixerit, Ecclesiam errare, tum ob multas causas separationem inter coniuges, quoad rhotum, seu quoad cohabitationem, ad certum incertumve tempus fieri posse decernit, anathema sit.

§ CANON IX.

Si quis dixerit, Clericos in sacris Ordinibus constitutos, vel regulares, castitatem solemnitè professos, posse matrimonium, contrahere, contractumque validum esse non obstante lege Ecclesiastica, vel voto: & oppositum nil aliud esse quam damnare matrimonium, posteq̃ omnes contrahete matrimonium, qui non sentiunt se castitatis, etiamsi eam vouerint, habere domum, anathema sit: cum Deus in relictis patentibus non denegat, nec patiatur nos supra id quod possumus, tentari.

§ CANON X.

Si quis dixerit, statim à coniugalem anreponendum esse statui virginittis, vel ecclibatus, & non esse melius, ac beatus manere in virginittate, aut ecclibatu, quàm iungi matrimonio, anathema sit.

§ CANON XI.

Si quis dixerit, prohibitionem solemnittis nuptratum certis anni temporibus superstitionem esse tyrannicam, ab Ethnicorum superstitione profectam, aut benedictiones, & alias cetermonias, quibus Ecclesia in illis vtitur, damnauerit, anathema sit.

§ CANON XII.

Si quis dixerit, causas matrimoniales non spectare ad iudices Ecclesiasticos, anathema sit.

DE Sacramento Matrimonij latè, sed non ex professo, tractant Catdin. Bellarm. in suis venturæ, cathol. vbi de matrim. Henric. in summa lib. 11. de matrim. Viuald. in candel. aureæ, sit. de matrim. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. matrim. Ioan. Franc. Leo. in thesauro fori eccl. p. 2. c. 19. de sponsal. & matrim. Vetus. in speculo censur. Steph. Quastant. in summa Bullar. verb. Matrimonij impedimenta, & verb. Alarmon. dispensationes, Matienl. tit. 1. lib. 5. noua recop. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 31. de matrim. sacramento, Fernand. in examine Theolog. moralis. p. 3. c. 13. cum segg. Rebell. de obli-

gat. iustitia. p. 2. lib. 3. de contractu matrim. Agid. de Coninck. de Sacram. tom. 2. disp. 21. cum seg. Mollet. in sum. Theologia moralis, p. 1. tract. 4. c. 5. cum segg. Vincent. Filiuc. in q. mor. tract. 10. de sacram. Matrim. Paul. Laymannian Theolog. moralis tract. 10. Torrealba. de iure spirituali lib. 2. c. 1. 4. cum segg. Ex professo autem tractant, & integros tractatus edidere, videlicet de matrimonio, & sponsalibus, Ioan. à Capistrano tom. 9. tractatum Deu. fol. 77. Petrus de Ledesim. Thomas Sanchez, Ioannes Goriçerz, Martinus Bonacina, Basilios Pontius, & omnium nouissimè Gaspar Hurtado.

ut per vota solemnia Religionis solvatur matrimonium ratum, resoluunt Henr. Gandavens. quod lib. 5. q. 35. Medina l. 5. de sacrorum hominum continentia, c. 86. Agid. de Coninck d. com. 2. diff. 26. dub. 3. concl. 4. Libell. de iustis. lib. 2. c. 4. dub. 8. n. 67. Paul. Laymann. d. c. 6. num. 3. Gaspar. Hurtado d. d. diff. 8. diff. 4. num. 27.

Contra Soc. in 4. diff. 17. quest. 1. art. 4. Sanch. de matrim. lib. 2. diff. 19. Basil. Pont. in simili tract. lib. 9. c. 5. excommunicationis dissoluit ut diuino.

11. Matrimonium ratum non dissoluit per tria vota Societatis per biennium emissi, cum sint simplicia, & non absolute per petra ex parte admittentes illa, tradunt Henr. in sum. l. 2. c. 8. Valq. l. 2. diff. 165. c. 10. Sanch. d. lib. 2. diff. 18. Gaspar. Hurtado d. diff. 8. diff. 1. contra Basil. Pont. d. lib. 9. c. 6.

12. Matrimonium ratum dissoluit per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymitano, con ita in aliis Militem Christi, Calatrava, Alcantara, S. Jacobi, & similibus non viuendum in clauistro, resoluunt Nau. conf. 3. lib. 2. in nouis de conuers. conu. Henr. d. lib. 1. c. 3. 5. 6. Azor. in iust. mor. p. 1. lib. 3. cap. 1. quest. 1. D. Bubos. in rub. ff. soluto matrim. p. 2. n. 82. latet Sanch. de matrim. lib. 2. diff. 18 per 10. Basil. Pont. d. lib. 9. cap. 7. Gaspar. Hurtado d. diff. 8. diff. 6. Ego ipse de appellatio verbi. vniuersus in rub. signat. apph. 253. n. 9.

13. CANON VII.] Vide Coust. de sponsali. p. 2. c. 7. §. 6. n. 15. Nauat. in man. cap. 21. num. 21. Fernandez in exa. Theolog. moralis p. 3. c. 16. §. 2. sect. 9. Rebell. de obligat. in iust. p. 2. quest. 1. §. 2. sect. 1. Molles. in sum. Theolog. moralis tract. 4. c. 14. à n. 14. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 2. in fine, Paul. Laymann. in Theolog. moral. tract. 10. p. 3. c. 7. ex n. 7. Gaspar. Hurtado. de matrim. diff. 11. diff. 1. cum seqq.

14. Vel etiam innocenti. &c.] Vide Gutier. canon. lib. 1. c. 25. n. 4. D. Barbof. d. p. 1. rub. ff. soluto matr. n. 15. Sanch. de matrim. lib. 10. diff. 2. n. 2.

15. CANON VIII.] Vide Valci. Reginald. in pra-

xi fori panti. lib. 3. n. 31. 3. vers. parre, Molles. in sum. Theologia moralis tract. 4. c. 14. n. 14. cum seqq. Sanch. de matrim. l. 10. diff. 15. n. 1. Gaspar. Hurtado in simili tract. diff. 11. diff. 5. n. 17.

CANON IX.] Vide Card. Bellarm. lib. 2. de Atonach. c. 22. cum seqq. Idoc. Cocc. tom. 2. thesaur. Catholico lib. 8. art. 6. Silzed, ad Bernard. in pract. cap. 83. dist. 4. in princ. Henr. in sum. lib. 12. c. 5. §. 2. l. 1. c. §. 9. in princ. Petu. de Ledelma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacramento matrim. c. 13. concl. 8. Azor. in iust. moral. p. 1. lib. 13. cap. 12. quest. 1. vers. quamquam. Molles. in sum Theolog. moral. tr. 4. c. 9. num. 35. & 37. Sanch. de matrim. lib. 7. diff. 26. n. 2. Gutier. eod. tract. cap. 9. 4. n. 5. Fernandez in exa. Theolog. moralis p. 3. c. 16. §. 3. sect. 3. vers. dico secundum, & sed 8. Fasin. in praxi crimin. p. 5. q. 138. n. 95. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diff. 24. Valet. Reginald. in praxi fori panti. l. 3. l. 1. n. 120. Agid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diff. 31. n. 66. Paul. Laymann. in Theolog. moralis tr. 10. p. 4. c. 3. Bonacin. de matrim. q. 3. puncto 4. n. 2. Gaspar. Hurtado in simili tract. diff. 15. & 16. Thom. Valac. tom. 1. alleg. 6. n. 38. Torrecblanca de iure fori, lib. 2. c. 15 n. 58. & n. 66.

CANON X.] Vide Viator. de Sacram. vbi de matrimonio. num. 146. Paul. Fuf. de visitat. lib. 3. cap. 18. n. 1. Fernandez in exa. Theologia moralis p. 3. c. 19. §. 1. n. 1. Gutier. de matrim. c. 4. n. 6. Stephan. VVeyms in constitution. 24. ex antiquo iure defumpt. & per Conc. Trid. in nouis. c. 15. n. 8.

CANON XI.] Vide Card. Bellarm. in contrariis Cathol. tom. 2. lib. 1. de matrim. c. 33. Matienl. gloss. 1. rub. tit. 1. num. 147. lib. 5. noue recopil. Paul. Fuf. de visitat. lib. 3. cap. 21. n. 9. Molles. in sum. Theolog. moralis tract. 4. cap. 8. num. 73. Cened. ad Decretal. coll. 12. num. 1. in fine.

CANON XII.] Vide Zetol. in praxi. 1. verb. Matrimonium §. 6. Mart. de iurisd. p. 2. c. 8. à princ. Molles. in sum. Theolog. moral. tract. 4. cap. 5. n. 13. in fine, & c. 16. n. 32.

DE REFORMATIONE.

De modo celebrandi Matrimonium ritè, & solemniter.

CAPVT I.

1. Doleres de materia cap. agentes.
2. A matrimonium, que sunt inuitu, & in iustis parentibus valida sunt.
3. Parentes non possunt liberos exheredare, nec eis dotem denegare quod contrahunt matrimonium ipsi inuitu.
4. Statutum seu lex municipalis prohibens filijs matrimonium contrahere sine voluntate parentum non valet.
5. Parochus proprius dicitur ille cuius parochia habent contrahentes tempore matrimony.
6. Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, vel cui principaliter incumbit cura animarum in loco domicij.
7. Euenia transferens se ad domum concubinariam sententia perpetua eum ille manendi, non potest valide coram parochio sua parochia contrahere matrimonium.
8. Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, quamuis illud simulatè habitatio inceptus.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

9. Matrimonium contrallum coram parochio loci vbi contrahentes recreationis causa reperiantur, non valet.
10. Matrimonium contrallum coram parochio loci vbi contrahentes moratur tanquam Prater, vbi Medicus, velce.
11. A matrimonium contrallum coram parochio loci exilij impositi donec aliud statum non esset, legit validum.
12. Matrimonium contrallum coram parochio loci ad quem ob parentum metum venerant, & in quo aliquantum permorati erant, valet.
13. Parochus proprius dicitur habitatoris summa quando ibi contrahitur, & parochus viri sufficit quando contrahitur in parochia habitationis viri.
14. Parochus viri coniungendus aliquos matrimonio, sufficit in parochia, & contra.
15. Parochi duo quoad matrimonium possunt reperiri.
16. Parochus ruralis non est proprius parochus quando rui recreationis causa habitatur.

17. *Habitans in confinio duarum Ecclesiarum parochialis censetur parochianus illius, in qua deum aditum magis frequentem habet.*
18. *Denunciantiones sunt faciendæ tribus continuis diebus festis.*
19. *Qua sub non succedant immediatæ.*
20. *Parochus non debet inter unam, & alteram denunciantionem multos dies festos interponere.*
21. *Denunciantiones vocari prænuntiare debet qui post primas peractas intra quatuor menses matrimonium non contraxit.*
22. *Denunciantiones diebus serialibus fieri non possunt etiam cum dispensatione Episcopi.*
23. *Denunciantiones quando alio die quam festo fieri possint.*
24. *Denunciantiones quando extra Ecclesiam, & Missarum solemnitas fieri possint.*
25. *Denunciantiones fieri debent à proprio contrahentium Parocho, vel ab alio de eius licentia.*
26. *Denunciantiones sunt faciendæ in utraque ipsius & ipsius parochia.*
27. *Vicarius generalis non potest impedire quod parochi denunciantiones faciant absque sua licentia.*
28. *Denunciantiones non sunt de substantia.*
29. *Parochus sine facultate, aut legitima causa matrimonium celebrans prætermisiss denunciantionibus peccat graviter.*
30. *Parochus timore mortis matrimonio assistens omisiss denunciantionibus non peccat.*
31. *Parochus, qui omisiss denunciantionibus sine licentia Ordinarii aliquas dispensavit, incurrit poenam triennalis suspensionis.*
32. *Matrimonium clandestinum dicitur quando illicitæ denunciantiones omittuntur.*
33. *Parochus non debet ad celebrationem matrimonij decedere, nisi post trimum vel duorum dierum spatium ab ultima denunciantione.*
34. *Denunciantionum vi qui teneantur denunciare.*
35. *Matrimonium domi celebrari potest.*
36. *Parochus tenetur contrahentes interrogare de matris consensu.*
37. *Parochus omittens contrahentes interrogare de matris consensu graviter peccat.*
38. *Consensus ad matrimonium requisitus quibus signis exprimi possit.*
39. *Matrimonij ad valorem non requiritur quod consensus actualis sit simul tempore.*
40. *Matrimonium nullum ex defectu consensu unius vel renidetur sâcificat, quod ille cui deficit consensus verus, solum de novo consentiat.*
41. *Matrimonij ad validitatem non requiritur ut parochus utatur aliquibus verbis.*
42. *Sed liberum omisiss est peccatum mortale.*
43. *Matrimonium cum probabiliter timeatur malitiosè impedendum, quomodo denunciantiones omitti possint.*
44. *Parochus quando possit denunciantiones omittere.*
45. *Pena arbitraria puniendum est id, quod falsam impudentem a denunciant, ut matrimonium impediat.*
46. *Matrimonium contrahentium non præmissis denunciantionibus est validum, quomodo Ordinarius recluses dare licentiam quid fieri possit.*
47. *Ordinarius ex causa sibi bene visa potest dispensare, ut omittantur omnes denunciantiones, vel aliqua illarum.*
48. *Dispensare in denunciantionibus potest Ordinarius unius ex contrahentibus quando sunt diversarum diocesium.*
49. *Episcopus potest alteri delegare facultatem dispensandi in denunciantionibus.*
50. *Vicarius generalis Episcopi ex vi officij potest dispensare, & denunciantiones postponantur, vel omnino omittantur.*
51. *Vicarius generalis Episcopi potest specialiter, non tamen generaliter delegare facultatem dispensandi in denunciantionibus.*
52. *Inversidillem Episcopus alibi habentes nullique diocesanis subditi possunt denunciantiones remittere.*
53. *Abbas, qui habens inversidillem Episcopalem possit denunciantiones remittere.*
54. *Abbas, aut alius de potestate in commendam habens denunciantiones sine speciali commissione Apostolice remittere non possunt.*
55. *Vicarius S. Ioannis Hierosol. denunciantiones remittere potest.*
56. *Magister scholæ Salmanticen. respectu scholasticorum denunciantiones remittere potest.*
57. *Archiepiscopus denunciantiones in alterius etiam diocesanis Episcopatu remittere non potest.*
58. *Ordinarius prudentia, & iudicio relinquatur an denunciantiones omnes remittantur.*
59. *Ordinarius ex causa iusta potest in denunciantionibus dispensare.*
60. *Ordinarius remittens denunciantiones sine iusta & rationabili causa peccat mort.*
61. *Ordinarius ad dispensandum in denunciantionibus sâcificat si cognoscat extra iudicium causam dispensandi.*
62. *Causa iusta ad dispensandum in denunciantionibus quæ.*
63. *Disparitas conditionis, ætatis, divitiarum, & qualitas est causa dispensandi in denunciantionibus ut omnino tollantur.*
64. *Articulus mortis in volente contrahere cum concubina, est iusta causa dispensandi in denunciantionibus ut postponantur.*
65. *Precedendia in diu habitis pro coniugibus est iusta causa dispensandi in denunciantionibus ut omnino omittantur.*
66. *Vicinitas temporis, quæ nuptia sollemnes prohibentur, est iusta causa dispensandi in denunciantionibus ut postponantur.*
67. *Matrimonium quando creditur iniuste impedendum, potest dispensari in denunciantionibus ut omittantur.*
68. *Virgo quando est sub tutela iniqui tutoris est iusta causa dispensandi in denunciantionibus.*
69. *Vel si filij essent sub potestate nonnulli.*
70. *Magnæque quando contrahentes sunt matrimonium & non repenti, potest dispensari in denunciantionibus ut omnino omittantur.*
71. *Ordinarius tenetur dispensare sub peccato mortis in denunciantionibus existente iusta causa, & penitentibus partibus.*
72. *Præsentia parochi in matrimonio necessaria non tantum corporata, sed etiam moralis requiritur cum intelligentia, & advertentia alius.*
73. *Parochus qui præsent corpore est, sed animo nihil omnino advertens non assistit validè matrimonio.*
74. *Parochus etiam vi detentus si intelligat consensum contrahentium validè assistit matrimonio.*
75. *Parochus reclusus, & dolose adductus si probè intelligat, & audiat contrahentium verba, validè assistit matrimonio nisi affectatus effect non intelligere.*
76. *Parochum vi adigere, aut dolo inducere ut matrimonio interficiat est peccatum mortis.*
77. *Præsentia parochi sâcificat ad matrimonium etiam si ad alium finem vocatus, & causa præsent sit.*
78. *Parochus potest assistere matrimonio fuerint parochianorum in altera parochia sine licentia parochi illius loci in quo assistit.*
79. *Putamus parochus validè matrimonio assistit.*

80. Titulum in iussum beneficij habens parochus valide matrimonium assistit.
81. Non premittitur infra annum.
82. Celationem suam nullam habuit, &c.
83. Parochus administratione interdicti, suspensus, irregularis, vel excommunicatus non toleratur, modo non sit actualiter depositus, valide matrimonium assistit.
84. Schismaticus saltem coloratum titulum habens si non fuit vt talis declaratus, & parochus priuatus valide matrimonium assistit.
85. Fernicatec notorie.
86. Existenti in peccato mort.
87. Parochus interdictus seu prohibitus ab Episcopo seu eius vicario ne aliquis matrimonio coniungat, valide assistit.
88. Parochus non sacerdos valide matrimonium assistit.
89. Sacerdos deputatus a proprio parcho valide matrimonium assistit.
90. Sacerdos Regularis potest deputari a proprio parcho vt matrimonium assistat.
91. Clericus non Sacerdos non potest parochus suis Ordinariis concedere licentiam assistendi matrimonio.
92. Parochus habet facultatem concedendi licentiam alteri Sacerdoti assistendi matrimonio suorum parochianorum, quauis esset irregularis, suspensus, excommunicatus non toleratur.
93. Degradatus parochus potest valide alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio concedere.
94. Parochus potest facultatem concedere alteri Sacerdoti non solum in propria parochia, sed etiam extra illam.
95. Vicinarij a parochi proprietarij consensu prestant alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio concedere.
96. Parochus proprius si nolit matrimonio aliquis licite interuenire, potest ad id cogi per superiorem.
97. Matrimonium contrahitum coram parcho alieno de licentia Ordinarij prater ipsum intentionem valet.
98. Iurisdictionem Episcopalem habentes possunt licentiam interuendendi matrimonio concedere.
99. Abbares Ecclesiarum nulli Episcopo subiecti a eorum possunt licentiam interuendendi matrimonio concedere.
100. Capitulum Sede vacante potest licentiam interuendendi matrimonio impartiri.
101. Legatus a latere in prouincia sua legationis potest licentiam interuendendi matrimonio impartiri.
102. Cardinales in Ecclesijs suorum titulorum possunt matrimonio interesse, & interuendendi licentiam concedere.
103. Archiepiscopus dum aliu visitat diocesam suffraganeorum, potest in eius licentiam interuendendi matrimonio concedere.
104. Archiepiscopus potest concedere licentiam interuendendi matrimonio subditorum suffraganeorum suorum noluente suffraganeo aliquo maritaliter coniungi, & ad ipsum Archiepiscopum super ea re appellatur.
105. Vicarius generalis Episcopi ex propria officio interesse potest matrimonio, & alij Sacerdoti assistendi licentiam concedere.
106. Vicarius Episcopi, qui Sacerdos non est, potest presentiam matrimonio contrahendo prestare.
107. Iurisdictione Episcopi suspensus per excommunicationem, aut suspensionem, potest etiam vicarius valide interesse matrimonio.
108. Licentia ad interuendendum matrimonio debet expressa, & non tacita.
109. Licentia ad assistendum matrimonio debet alium precedere.
110. Licentia metu vel dolo obienta sufficit ad assistendum matrimonio.
111. Licentia contra prohibitionem Episcopi valide datur, ad effectum vt matrimonium contrahitum coram Sacerdote, cui concessa fuit, validum sit.
112. Licentia ad assistendum matrimonio non requiritur in scriptis, sed sufficit verbalis.
113. Licentia specialis non requiritur, sed sufficit generalis ad assistendum matrimonio.
114. Licentia generalis administrandi omnia Sacramenta sufficit ad assistendum matrimonio.
115. Sacerdos delegatus valide matrimonium assistit dum a parcho concedente licentiam assistendi non reuocatur.
116. Licentiam assistendi matrimonio, quam parochus alteri Sacerdoti dat, expirat si interim parochus moriatur.
117. Matrimonium contrahitum coram parcho extraneo, qui habet licentiam a proprio parcho vniu ex contrahentibus, & ignorat se illum habere est inualidum.
118. Matrimonium contrahitum coram Sacerdote extraneo, qui re vera non habuit a proprio parcho licentiam, & coram, est nullum.
119. Sacerdos credere non debet dicenti se licentiam habere a parcho vt possit coram ipso contrahere.
120. Presentia testium & parochi in matrimonio contrahendo debet esse simultanea, & non sufficit successiua.
121. Testis quinque ratione compates, quauis impuberes, consanguinei, domesticij, famuli, aut infames, sufficiunt in contrahendis matrimonio.
122. Testes etiam dole, & ad aliud vocati sufficiunt in contrahendis matrimonio.
123. Testes etiam vt detenti, & coacti sufficiunt dummodo intelligant consensu contrahentium.
124. Testes non desiderantur reges in matrimonio contrahendis.
125. Contrahentes absque parcho, & alijs testibus sunt inhabiles ad contrahendum.
126. Concilium potuit personam etsi laicam inhabilitare, & contrahitum matrimonium ex causa irritare.
127. Matrimonia clandestina, non veris sponsalia irritantur.
128. Sponsalia clandestina contrahentes non peccant.
129. Matrimonium contrahentes sine parcho & testibus peccant mortaliter.
130. Matrimonium contrahitum absque presentia parochi, vel duorum, aut trium testium in vim sponsalium non resoluatur.
131. Sponsalia subsequenta copula coram parcho, & testibus non transeunt in matrimonium.
132. Matrimonium nullum ex publica causa non indiget presentia parochi ad illud contrahendum.
133. Matrimonium contrahitum a filia propter mortem matris a matre illatum est inualidum.
134. Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, et valide fit necessario est adimplenda conditio coram parcho, & testibus.
135. Matrimonium coram parcho, & testibus contrahitum hac conditione si mulier est legitimasubsequenta copula non est validum si postea constituerit mulierem esse illegitimam.
136. Matrimonium celebratum coram parcho, & testibus quando fuit nullum ob impedimentum occultum, non est necessarium ad renouationem

idum, quod iterum coram parochis, & alijs testibus celebratur.

137. Dispensatione obrita non tenentur iterum coram parochis & testibus contrahere, qui iam semel coram eisdem contraxerunt aequali eadem.
138. Matrimonium infidelium ut fiat Sacramentum non est necessarium faciendū expressis, & ratiocinatio consensu coram parochis, & testibus.
139. Præsentia parochi & testium requiritur ut matrimonium celebratum per procuratorem sit validum.
140. Matrimonium absque parochi licentia, vel aliâ non servata forma Concilij n. n. n. potest celebrari data etiam urgente necessitate.
141. Parochus, vel alius Sacerdos, qui cum minori testium numero quam durum matrimonio clandestino interfuerit, est graviter arbitrio Ordinarij puniendus.
142. Pena triennalis suspensionis ab officio imposita parochis assistens matrimonio clandestino non est sublata per hoc decretum.
143. Parochum proprium, vel alium Sacerdos de cuius licentia assistens matrimonio clandestino ob denunciationum omissionem, suspendendus est triennio.
144. Parochum ob licentiam concessam alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino incurrit tantum triennalem suspensionem.
145. Suspenditur ab officio, qui interfuit matrimonio clandestino, non est suspensus a beneficio.
146. Episcopus non potest dispensare ab huiusmodi triennali suspensione.
147. Contrahentes absque parochis, & alijs testibus ubi Trid. viget, puniendi sunt pena gravi arbitrio Ordinarij.
148. Contrahentes matrimonium ante Ecclesia benedictionem acceptam ne cohabitent hortatur Concil. in presenti.
149. Matrimonium consummare ante Ecclesia benedictionem sublato scandalo non est peccatum mort.
150. Benedictionem nuptialem omnino omittere est tantum veniale.
151. Benedictio conugalium non potest nisi inter Astisum solemniter fieri.
152. Benedictiones nuptiales in secundis nuptijs non possunt recipi, nisi in prioribus accepverint.
153. Consuetudinem legitimam ad idem circa secundas nuptias benedicendas statum est.
154. Parochus vicarius contrahentes sufficit ab benedicendis nuptiis.
155. Parochus proprius debet recipere elemosynam occasione benedictionis, & non alius.
156. Episcopi & similes inquisitionem ordinariam habentes, & etiam vicarij possunt licentiam con-

cedere impartiendo benedictiones nuptiales.

157. Sacerdos iam secularis quam Regularis coniungens in matrimonium, vel benedicens subditos alterius parochia absque licentia, & remanens suspensus ab officio.
158. Sacerdotum Regularum matrimonia ministrantes, seu solemnizantes non habita super his parochialium Presbyteri licentia speciali veltra suspensionem ipso facto sunt excommunicati.
159. Ignorantia qualibet etiam crassa excusatur a suspensione.
160. Ipse iure.
161. Suspensionis pena huiusmodi non ad officium sed etiam ad beneficium extendi potest.
162. Parochus tenetur habere librum in quo coniuges, testes, locum contractus, diem, mensum, & annum describat.
163. Parochus obligatur sub mortali ad habendum librum in quo coniuges, &c.
164. Matrimonium plene probatur ex partita desumpta ex libro parochi etiam mortui testibus, & parochi scribente.
165. Fides desumpta ex libro parochi ut probet necessarium est faciendâ cum formali transcriptione partis.
166. Matrimonium contrahentes cum peccato mort. incurrant peccatum mortale.
167. Matrimonium desinere non licet absolute, & per longum tempus, donec contrahentes orationem Dominicam, &c. didicerint.
168. Consuetudines antiquæ laudabiles, quæ in contrahendo matrimonium observari solita sunt, non tollit hoc decretum.
169. Decretum hoc ut rebus suum accipiat, requiritur necessarii in parochis publicari.
170. Matrimonium contrahere coram parochis, & testibus tenentur ut apud quos promulgatum est Concilium Trident. si ibi contrahant.
171. Non tamen si alio migrans ubi non est acceptatum.
172. Matrimonium non est legitimum si contrahatur iuxta se conferentes ad locum in quo Concilium non est promulgatum sub anno sine parochis, & testibus contrahendi.
173. Matrimonium contrahere coram parochis, & testibus tenetur ioculatus loci, in quo non est acceptatum Concilium si diuertat ad locum in quo est receptum.
174. Episcopus non potest matrimonia invalidare per sua decreta synodalia, quæ clandestinè, & sine parochis, & testibus contrahant, si ibi non est promulgatum Concil. Trident.
175. Decretum hoc obligat post triginta dies ab eius promulgatione etiam ignorantes quas annullationem matrimonij.

a Cap. non omnis e. h. n. n. n. & c. si. p. 1. cap. a. n. n. n. q. 1. c. vide. tui, qui m. u. m. acc. n. n. n. Concil. Tolet. 3. cap. 10. & Conc. Lateranense 1. m. c. 5. & in c. cum inhi. tio de e. l. m. d. n. n. n. des. p. o. a. l.

TAmetsi dubitandum non est, clandestina matrimonia, libero contrahentium consensu facta, rata, & vera esse matrimonia, quando Ecclesia ea irrita non fecit, & proinde iure damnandi sunt illi, ut eos sancta Synodus anathemate damnat, qui ea vera, ac rata esse negant, & quique falsis affirmant, matrimonia à filijs familiis, sine consensu parentum contracta irrita esse, & parentes ea rata, vel irrita facere posse nihilominus sancta Dei Ecclesia ex iustissimis causis illa semper detestata est, atque prohibuit, vetum cum sancta Synodus animaduertat, prohibitiones illas propter hominum inobedientiam iam non potuisse, & gravia peccata perpendat, quæ ex eisdem clandestinis coniugijs vixore habent, præsertim verò eorum, qui in statu damnationis permanent, cum priore uxore, cum qua clam contraxerant, relicta, cum alia palam contrahunt, & cum ea in perpetuo adulterio viuunt. Cui malo cum ab Ecclesia, quæ de occultis non iudicat, succuri non possit, nisi efficacius aliquod remedium adhibeatur, ^b iectico sacri Lateranensis Concilij, sub Innocentio III. celebrati vestigiis inhiærendo præcipit, ut in

in posterum, antequam matrimonium contrahatur, ter β β proprio contrahentium Parocho 7 tribus continuis diebus festinis, in Ecclesia, inter Missarum solemnias publicè annuncietur, inter quos matrimonium sit contrahendum. Quibus denunciacionibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem matrimonij, in facie Ecclesiæ; procedatur, ubi Parochus viro & muliere interrogatis, & coram mutuo consensu intellecto, vel dicat, λ ego vos in matrimonium coniungo in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, vel aliis vtriusque verbis, iuxta receptum vniuscuiusque provincie ritum. μ Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, matrimonium maliciose impediri posse, si tunc præcellant denunciaciones, tunc vel vna tantum denunciatio fiat, vel saltem Parochus & duobus, vel tribus testibus præsentibus matrimonium celebretur, & deinde ante illius consummationem denunciaciones in Ecclesia fiant, ut, si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur, nisi Ordinarius ipse expedire iudicaverit, ut prædictæ denunciaciones remittantur, & quod illius prudentia, & iudicio sancta Synodus relinquit. Qui alter, quam præsentem Parochus, & vel Sacerdote, & de ipsius Parochi, vbi Ordinarius licentia, & duobus vel tribus testibus matrimonium contrahere attentabunt, eos sancta Synodus ad se contrahendum omnino inhabiles reddit, & huiusmodi contractus irritos, & nullos esse decernit prout eos præsentem decreto irritos facit & annullat. α Insuper Parochum, vel alium Sacerdotum, qui cum minore testium numero, & testes, qui sine Parocho, vel Sacerdote huiusmodi contractui interfuerint, β necnon ipsos contrahentes grauer arbitrio Ordinarij puniri præcipit. γ Præterea eadem sancta Synodus hortatur ut coniuges ante benedictionem sacerdotalem, in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, sed statimque benedictionem in proprio Parocho fiant, neque a quoquam, nisi ab ipso Parocho, vel ab Ordinario licentiam ad prædictam benedictionem faciendam, alij Sacerdoti concedi posse, quacumque consuetudine, etiam immemorabili, quæ potius corruptela dicenda est, vel priuilegio non obtinente, η Quod si quis Parochus, vel alius Sacerdos, sine regularis, siue secularis sit, etiam si id sibi ex priuilegio, vel immemorabili consuetudine licere contendat, alterius parochi sponsos sine illorum Parochi licentia matrimonio coniungere, aut benedicere, inanis fuerit, ipso iure α tandem suspensus maneat, & quando ab Ordinario eius Parochi qui matrimonio interesse debebat, seu a quo benedictio suscipienda erat, abfoluatur μ Habens Parochus librum, in quo coniugum, & testium nomina, diemque & locum contractus matrimonij describat, quem diligenter apud se custodiat. Postremo sancta Synodus coniuges hortatur, ut antequam contrahant, vel saltem triduo ante matrimonij consummationem, sua peccata diligenter confiteantur, & ad sanctissimum Eucharistie sacramentum pie accedant. ξ Signa promissa alijs, vltra prædicta, laudabilibus consuetudinibus, & ceremonijs hac in re vtuntur, eas omnino termeti sancta Synodus vehementer optat. Ne verò hæc tam salubria præcepta quenquam lateant, Ordinarius omnibus præcipit, ut, cum primum poterint, curent hoc decretum populo publicari, ac explicari in singulis suarum diocesium parochialibus Ecclesijs, idque in primo anno quam expedit fiat, deinde verò quoties expedire viderint. Decernit insuper, & huiusmodi decretum in vnaquaque parochia, suum robur per post triginta dies habere incipiat à die primæ publicationis, in eadem parochia factæ, numerandos.

1. Vide Petz. l. 1. vers. queri etiam potest. tit. 1. lib. 5. ordin. pug. 27. cum seq. Menoch. conf. 389. Ceual. commun. contr. communis. p. 504. Henric. in sum. lib. 1. c. 5. Salzed. ad Bernard. in prull. c. 76. Segura Daualos in diu. iudic. part. 2. c. 15. & 16. Spin. in specula resistent. gloss. 15. princ. Henric. in sum. lib. 1. c. 3. Petr. de Ledesin. in trall. de matrimon. c. 45. Gutier. de iurament. confirm. part. 1. cap. 51. & de matrim. cap. 55. cum seq. Postu. de officio Curia. cap. 10. Reb. de obligat. inf. p. 2. lib. 3. quest. 7. & lib. 4. in fine. Cened. prall. & cunen. quest. lib. 1. quest. 30. per tot. Armentad. in iudic. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. Vgolin. de officio, & potest. Episcop. c. 15. §. 10. cum seq. Frane. Molin. de ritu nupt. lib. 2. different. 11. Fernand. in ex. am. theol. mortu. part. 3. cap. 17. §. 2. & 18. Vincent. Filliuc in quest. moral. trull. 10. cap. 6. Bonsein. de matrim. quest. 2. Basil. Pont. eodem trull. lib. 5. c. 30. Gasp. Hottado in simili trull. diff. p. 5. diff. 5. cum seq. Paul. Laymann. in Theo-

logia moralis trall. 10. p. 2. cap. 4. metipsum de officio, & potest. Episcop. part. 2. ult. §. 2. & de officio, & potestate parochi part. 2. cap. 21. α Quicquid falsè affirmatus matrimonium à filijs famulatus &c. Vide Cassan. de eulogio glor. mundi part. 1. c. 5. Petz. lib. 1. prope fin. vers. consil. nam ex prædicto Concil. pug. 36. tit. 1. lib. 5. ordin. Gardin. Bellarm. lib. 1. de matrim. cap. 19. & 20. Couat. de sponsal. part. 2. cap. 3. §. 8. n. 5. Sayt. in clum regio lib. 7. cap. 5. num. 13. Cened. ad Decret. c. 1. lib. 8. num. 7. Sanch. de matrim. l. 1. disp. 14. n. 4. Gutier. cunen. l. 1. cap. 20. num. 1. & 2. & in trull. de matrim. cap. 79. n. princ. Reb. d. lib. 2. q. 7. fol. 2. Molles. in summa theol. moralis trall. 4. cap. 7. a nam. 5. Bonacin. de matrim. quest. 4. punello 19. num. 23. Melch. Phæbus Lufsi. decif. 45. n. 10. cum seq. 100. 1. Gasp. Hottado de matrim. de disp. 6. diff. 16. in princ. vbi num. seq. post Sanch. Agid. de Coniug. & Valq. resolu. filios posse licite parentibus inuicem matrimonium contrahere; sub-
dirigue

Cap. 1. eand. molis. c. 3. & c. 10. lib. 1. 119.

Grat. hoc. nullo. de. r. 1. c. 3. consil. trull. 1. c. 7. & in 1. c. 1. in 1. Concil. Car. c. 66.

utque quomodo non sit contra teocentiam parentibus debitam filios illis innotis hoc, aut illud matrimonio contrahere, eis tamen inconsultis, seu non certisibus factis contrahere matrimonium aliquod esse grauem de seculo irreuerentiae, & peccatum mortale, nisi quando filij timeant parentes iniuste impedituros matrimonium, aut quando adest alia rationabilis causa occultanda parentibus matrimonio.

3. Vnde parentes non posse liberos coheredare, neque eis dotem denegare, eo quod contrahant matrimonium in multis iuris, ac proinde esse abrogatas leges civiles permittentes patri filios exheredare si sine eorum consensu nuptierint, teocent Burg. de Pace conf. 20. n. 8. Menen. l. 2. §. 4. per tot. tit. 1. lib. 5. noua recop. Spin. in specul. test. gloss. 20. princip. ex n. 66. Molin. de primog. lib. 2. c. 16. a princ. Mich. Salon. in 2. q. 5. de dominio art. 5. in §. quæstio hac in primis, Menoch. de arbit. casu 45. §. 8. & de praesumpt. lib. 4. q. 3. sumpt. 389. n. 55. & conf. 69. a. n. 2. Gutier. prael. lib. 2. q. 1. ex n. 2. Sued. de aliment. tit. 1. q. 5. n. 17. Cened. ad Decretal. collect. §. 8. n. 8. Valq. diff. q. n. 24. Sanch. de matr. lib. 4. diff. 24. Gasp. Hurtado in simili trall. diff. 6. diff. 10. n. 35. in fine.

4. Proinde nec etiam statutum, seu legem municipalem prohibentem filij matrimonium contrahere sine voluntate parentum valere, nec penas ab eo impositas validas esse sed iure Canonico abrogatas, concludunt Pichard. in princip. Instit. de nupt. n. 6. & 11. & in princip. de in offic. testam. n. 9. Macien. d. gloss. 4. n. 49. Pet. de Ledesma in summa part. 1. de Sacrament. vbi de sacramento matrimon. c. 7. c. 1. §. dubium. Franc. Viui. Neapol. dec. 523. n. 3. Ceuall. commun. contrahent. quæst. 5. n. 2. & q. 31. A. n. 1. D. Barthol. in lib. 1. part. 4. n. 17. 32. & 35. §. solus matrimon. Gutier. canon. lib. 1. c. 10. n. 2. & lib. 2. q. 1. & de matrim. n. 80. a princip. Valde ad Xuat. l. 2. tit. de los casamientos pag. milu 50. Bapt. Costa de iur. iur. & ignorancia. cent. 2. diff. 40. n. 71. & reg. 1. Mut. de iur. iur. part. 3. cent. 1. casu 70. Bened. Aegid. in repet. l. Titus, p. 3. n. 30. cum segg. de condic. & demonst. Franc. Molin. de iur. nupt. lib. 2. diff. 7. n. 9. cum segg. Malhill. Sicilia dec. 163. Bernard. Grouz. ad prael. Camera Imper. lib. 2. cont. 95. Et ex Patribus Societatis 12 v Henric. in summa. lib. 11. c. 6. §. 1. littera C. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 2. c. 2. quæst. Molin. de iur. iur. trall. 2. diff. 176. vers. dubium, Sanch. de matrim. lib. 3. diff. 47. n. 12. Reboll. d. part. 2. lib. 2. q. 14. §. 1. fin. Aegid. de Coniunct. de Sacrament. tom. 2. diff. 128. n. 48. cum segg. Valer. Reginald. in praxi fori parit. lib. 19. n. 19. vers. quod vero attinet.

5. A propria contrahentium Parochia. Illum dici, eo cuius parochia habitant contrahentes tempore matrimonij, ex summatum Aloy. Rice. in praxi ream fori Ecclesiæ dec. 244. in 1. edit. aliæ ref. 214. n. 1. in 1. edit. Bonacin. de matrim. q. 2. punct. 8. n. 1. Gutier. red. trall. c. 64. n. 9.

6. Seu illum dici in cuius parochia contrahentes domicilium habent, vel cui principaliter incumbit cura animarum in loco domicilij rectius videntur sentire Panor. in c. in nostra 1. de sepult. Et Emman. in summa. tom. 1. c. 12. n. 6. Spin. d. gloss. 15. n. 41. Henric. d. lib. 1. c. 1. §. 1. Stephan. Grotian. dissect. forens. c. 76. n. 18. Paslec. in praxi Episc. part. 2. c. 4. n. 32. Cened. prael. & canon. quæst. lib. 1. quæst. 30. a. n. 45. Franc. Molin. de iur. nupt. lib. 2. diff. 7. n. 88. Hurtado de matrim. diff. 5. diff. 6. n. 19. Ego ipse de officio & potest. Episcopi

pi. part. 2. alleg. 32. n. 59. vbi n. 64. cum Sanch. d. lib. 1. diff. 23. n. 14. aduerto non opus esse expectare ut maiori anni parte parochiani in parochia vel diocesi habitent, sed statim ac annum habitandi maiori anni parte habentes, incipiunt habitare effici parochianos, de quo etiam Emman. Sà in aphorism. verb. matrimonium, n. 2. & verb. Parochus, n. 2. vers. ad matrimonium, Basil. Pont. de matrim. lib. 5. n. 1. §. 1. n. 4. cum segg. Fetentil. in anno. ad dec. 73. Burzati n. 5. Rot. in Tolitana matrimony 10. Decemb. 1625. cum an R. P. D. Merlino.

Vnde feminam, quæ coram Parocho fuit Parochiz contrahit matrimonium iopalsidum, sive inde transiit ad domum concubinari intentione perpetui cum illo manendi, non posse postea coram eodem Parocho matrimonium de nouo valide celebrare, tenent Sanch. d. lib. 1. diff. 23. n. 15. Bonacin. d. 7. punct. 8. n. 3. vers. secundo, quos relecto d. alleg. 32. n. 67. & de officio & potest. Parochi. c. 21. n. 35.

Propterea Parochum illum dici, in cuius parochia contrahentes domicilium habent, quomuis illud data opera habitare inceperint simulatim, & animo fraudandi proprios Parochos, resoluit Sanch. d. lib. 3. diff. 183. sub n. 29. vers. ceterum, & diff. 25. sub n. 11. in fine, Gutier. de matrim. c. 65. n. 11. Filiuc. in q. moral. trall. 10. de Sacrament. part. 1. c. 6. n. 199. Bonacin. d. quæst. 2. punct. 8. n. 4. quos sequi videtur Rot. in d. Tolitana matrimony.

Matrimonium contractum coram parocho illius loci vbi contrahentes reperitur, non animo ibi domicilium constituendi, sed recreationis causa non valere, testet decisum Garc. de benef. p. 5. c. 7. n. 11. ad 4.

Matrimonium contractum coram Parocho illius loci vbi contrahentes morantur tanquam Pizet. ludez, seu medicus iopalsidus, validum esse, testet pariter decisum idem Garc. d. c. 7. n. 11. ad 5.

Matrimonium contractum post quantum habitationis mensem à muliere coram Parocho oppidi ad quod à ciuitate in qua habitabat, ad scandala submouenda iussu Principis secularis translati fuerat, sub prætepo illius non diffidendi, donec aliud statutum non esset, valere dicit Alcan. in compendio Canon. ref. lib. 1. tit. 8. n. 10. vbi testet decisum sub die 26. Iunij 1621. per doctrinam Deciani in trall. crimin. lib. 4. c. 16. n. 16. & aliorum quos citat Sanch. de matrim. lib. 3. diff. 23. q. 1. & 3.

Validum fuisse matrimonium cuiusdam iuuenis cum meretrice, qui dobitauerat illud in propria ciuitate contrahere, adhibendo Concilij Trident. solemnitates, eo quod iuuenis parentes eis impediendum de facti factum erant & propterea Romam venerunt, coram testibus, & Parocho in Parochia in qua aliquantulum peiorati erant, matrimonium contraxerunt per verba de presenti, summat Alcan. d. tit. 8. n. 12. attestatis decisum in Senen. 17. May 1600.

Parochum proprium ad coniungendos aliquos matrimonij, qui sunt ex diuersis Parochis, esse, & sollicitare habitationis seminare, quando contrahitur in Parochia habitationis vtrius, & sufficere Parochum vtri, quando contrahitur in Parochia habitationis vtri resoluit, decisumque referunt Nauet. in man. c. 25. n. 1. 44. & consil. 3. sub tit. de clandest. despons. n. 1. in nouis. Spin. d. gloss. 15. n. 47. Segura Dasalos d. p. 2. c. 15. n. 47. Truillan. Venetia dec. 23. n. 1. lib. 1. Sanch. d. lib. 3. diff. 19. Franc. Molin. d. diff. 7. n. 89. Vgolio. de officio, & potest.

potest. Episcopi. c. 15. §. 10. n. 3. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarrae. lib. 4. tit. 13. lib. 2. de matrimonio. num. 11. & 17. Fernandez d. p. 3. c. 18. §. 1. num. 11. Fetenil. in annotat. ad d. dec. 73. Burati n. 17. Ego ipse d. alleg. 3. 2. num. 65. & d. cap. 21. num. 44.

14. Et sufficere Parochum vicietiam in Parochia mulieris, & e contra, quia Concil. in presenti venditur voluisse presentiam Parochi, & testium ad tollendam clandestinitatem, ad quod sufficit unus Parochus, sive viri, sive mulieris, reioiunt Salzed. ad Betand. in pract. n. 76. dub. 4. Causalean. dec. 1. 2. n. 11. part. 2. Spin. d. gloss. 13. n. 4. Cevallos. d. 604. n. 6. Henric. d. lib. 1. c. 3. §. 2. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. part. 2. c. 9. n. 39. in fine. Zerol. in praxi Episcopi. p. 2. verb. Parochus. §. 1. Armendar. d. lib. 1. de matrim. n. 7. §. 1. 4. & 28. Sanch. d. lib. 3. disp. 19. ex num. 1. Rebello d. part. 2. lib. 3. q. 8. Paul. Comitrol. res. moral. lib. 1. q. 13. n. 2. Aegid. de Coninck d. disp. 27. n. 19. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. d. lib. 3. q. 4. n. 1. edit. alias res. 214. num. 1. in 2. edit. Gutier. d. cap. 62. num. 4. Vgolus. d. cap. 15. §. 10. n. 3. Bonacin. d. quest. 2. puncto 6. n. 7. Paul. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 10. p. 2. cap. 3. num. 2. Gaspar. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 6. num. 10. Roia apud Fern. d. res. 390. num. 6. part. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 98. & d. cap. 21. num. 43.

15. Parochos duos simul quoad hunc effectum posse repetiri, vbi scilicet quis dimidia anni parte in vna Parochia, altera dimidia in alia habitat, resoluit Nauarr. conf. 7. n. 3. de clandest. desponsat. in nouu. Sanch. d. lib. 3. disp. 24. Segura Duaslos d. p. 2. c. 13. n. 47. Franc. Molin. d. different. 1. 1. num. 91. Gutier. d. 62. n. 4. & c. 64. n. 2. Bonac. d. puncto 8. n. 3. Fetenil. in annotat. ad d. dec. 73. Burati n. 14. Rota in Teletana matrimony 10. Decembris 1685. & in Neapolitana matrimony 30. Martij 1629. cum R. P. D. Arriano Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 69. & d. 21. n. 41. quibus locis adducto quod vbi equalitas habitationis datur, maioris temporis pars eam facit Parochum in quo habitatio fit.

16. Vnde Parochum ruitalem non esse proprium Parochum quoad res vel recreationis causa habitatur, aut ad parcos dies tantum incolitur, non autem maiore parte anni, et solum Nauarr. d. conf. 3. num. 2. Seraphin. d. res. 605. Aloyf. Ricc. in d. praxi res. 214. num. 2. Franc. Molin. d. differ. 1. 1. num. 90. Sanch. d. lib. 3. disp. 13. num. 12. Bellet. d. res. 505. clerical. part. 1. tu. de exempt. clericor. d. statum. §. 5. num. 8. cum seqq. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 3. ver. §. 3. & seq. Ego ipse d. allegat. 3. 2. n. 66. & d. 21. num. 42.

17. Habitantem in confinio duarum Ecclesiarum Parochialium censeri Parochianum illius, in qua domus aditum magis frequentatam habet tenet Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. d. lib. 3. q. 4. n. 1. edit. alias res. 214. n. 10. in 2. edit. quem relecto d. alleg. 3. 2. n. 71. & d. 21. n. 43.

18. Tribuuntur conuincit diebus festiuis. Vide Chamer. d. dub. 17. ver. secunda. Sanch. d. lib. 3. disp. 6. n. 8. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 125. Bonacin. d. quest. 2. puncto 6. n. 14. metipsum d. alleg. 3. 2. n. 12. & d. 21. num. 19.

19. Ex intelligi de festis, quia sibi non succedunt immediatè, asserunt Segura Duaslos d. part. 2. c. 16. n. 20. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. res. 214. n. 4. in 2. edit. Aegid. de Coninck d. com. 2. disp. 18. n. 47. Fernandez. in eximio Theolog. moral. p. 3. c. 17. §. 2. num. 2. & 3. Vgolus. d. cap. 15. §. 11. n. 4. & §.

Contra Hurtado de matr. disp. 5. diff. 18. n. 60. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 4. in princ. existimans procedere etiam huiusmodi dies festi sibi succedant.

Parochum non debere inter vnam & alteram denunciationem multos dies festos interponere, ita ut ob magnam temporis intervallum, seu motum fieri possit ut parochiani tardiores vadant ad sciendum impedimentum, & interim obliuiscantur præcedentium denunciationum, ait Sanch. d. lib. 3. disp. 6. n. 8. Gutier. d. 56. n. 4. ad finem. Possuin. d. 10. n. 4. & 3. Aegid. de Coninck d. disp. 27. dub. 5. n. 47. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 126. Bonac. d. puncto 6. num. 13. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 13. & d. c. 21. n. 19. in fine.

Illum, qui intra quatuor menses post peractas denunciations non contraxit matrimonium, non posse illud inire nisi nouas denunciations præmittat, refertur de decim. Rebello d. obliu. n. 1. p. 2. lib. 4. in declar. n. festi. 2. n. 8. Bonacin. q. 4. puncto 6. num. 1. ver. quarto.

Diebus festiuis. Ergo diebus festiuis denunciations fieri non possent etiam cum dispensatione Episcopi, tenent Zerol. in praxi Episcopali, p. 1. verb. matr. §. 4. Chamer. d. dub. 17. ver. 4. Vgolus. d. c. 15. §. 11. n. 3. Steph. Gratian. d. dispens. forens. c. 83. num. 26. Sanch. d. lib. 3. disp. 6. n. 9. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. res. 214. n. 3. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 14. & d. c. 21. n. 10. Marcel. Valpe c. 15. n. 4.

Denunciations tamen huiusmodi fieri posse alio die quam festo, eo scilicet, quo ingens hominum multitudo ad Ecclesiam accedit, ut accidit quando insignis Concionator concionem habiturus est, vel est dies festus vocationis illius Ecclesie, etiam si non sit de præcepto, nisi vsque ad meridiem, tradunt Sanch. d. lib. 3. n. 9. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 127. Gutier. d. matr. c. 56. num. 8. Bonac. d. quest. 2. puncto 6. num. 18. & 19. Possuin. d. c. 10. n. 12. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 13. & d. c. 21. n. 20. Hurtado de matr. disp. 5. diff. 18. n. 6. in fine, vbi intelligit, si id sit consuetudine introductum.

In Ecclesia. Extra Ecclesiam, & Missirom solemnitas denunciations valide fieri possit si magnus populi concursus, & locus aptus sit, ut ad multorum notitiam perueniat, resoluunt Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 127. Gutier. d. 56. n. 7. Bonac. d. g. 2. puncto 6. n. 17. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 4. in princ. & in nouissimo trad. de Sacramento matrim. lib. 5. c. 30. n. 6. Ego ipse d. alleg. 3. 2. num. 16. & d. c. 21. n. 21. vbi num. 22. pono formulam, qua in his denunciationibus uti debet Parochus.

Publicè denunciatur, &c. Denunciations fieri debere à proprio contrahentum Parochio, vel à alio de eius licentia, ex hoc text. colligunt Fr. Emman. in summ. p. 1. c. 17. n. 6. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 6. n. 4. Aegid. de Coninck de Sacram. & censuram. 2. disp. 27. dub. 3. n. 50. Valer. Reginald. in praxi fori punit. lib. 3. n. 113. Bonacin. de matr. q. 2. puncto 6. n. 12. Torreblanca de iure fori. lib. 2. c. 15. §. 1. c. 3. num. 30. cum seqq. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 9. & d. c. 21. n. 17.

Vbi scilicet ambo contrahentes in vna, & eadem habitant Parochia, nam quando illi sunt diuersarum Parochiarum, in vtraque sponsi & sponsæ Parochia denunciations esse faciendas, resoluunt Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 1. n. 21. Petr. Ledesma de matrim. q. 3. art. 3. punct. 3. & in summa part. 1. de Sacramento matrim. c. 6. concl. 7. ver. huius

haffe de aduerſis. Henric. d. lib. 1. c. 7. §. 1. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. matrimonium. §. 5. Pafſeum de offic. curati. c. 10. n. 3. Sanch. d. lib. 3. disp. 6. n. 4. Chamerot. de Sacram. tract. 1. 2. de matr. dub. 17. vers. quintus. Vgolin. de offic. Episcop. c. 13. §. 1. n. 2. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. c. 7. n. 10. vers. que loco, Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 23. Agid. de Coninck d. 1. tom. 2. disp. 27. n. 40. Aloyſ. Ricc. in praxi auct. res. §. 437. Molfel. in sum. Theolog. moral. tract. 4. c. 8. n. 14. Basil. Pont. de impediment. matr. c. 26. §. 4. in princ. Gutier. de matr. c. 30. n. 5. Bonac. d. q. 2. punct. 6. n. 10. Ego ipse d. lib. 3. n. 11. ubi etiam plures citatis Doctoribus aduertit quod si contrahentes plura habuerint inimicitias, seu Parochias, faciente sunt huiusmodi denunciations in ea, loco quia diutius habitant, & principaliter habent larem, vel potius in ea, in qua verisimiliter est seorsum impedimenta.

17. Vicarium generale non posse impedire quod Parochi denunciations faciant absque sua licentia, dixi de offic. & potest. Parochi, c. 21. n. 16. addens si fuisse decretum sub die 27. Maij 1617.

18. Denunciations non esse de substantia aut forma eorumque emissio: minime in tali matrimonio, tenent Nauat. in man. 2. n. 70. vers. serio aduertendum, & conf. 17. n. 4. Sub tit. de sponsal. in nouu. Hippol. Riminald. conf. 69. n. 3. lib. 6. Salzedad Bernard. in praxi. c. 76. vers. suffunditur ab officio, vers. contra omnia, Sament. felix. lib. 2. c. 6. n. 7. Petre l. i. tit. 1. §. 1. lib. 5. ord. Paul. Fusc. de visit. lib. 2. c. 3. n. 1. in med. Visuald. in caudal. auct. 31. de matrimon. §. 4. & §. 1. Spin. d. gloss. 15. princ. d. n. 24. Segura Daualos d. p. 2. c. 15. n. 36. & c. 16. n. 1. Martineſin rub. tit. 1. gloss. 1. n. 3. lib. 5. nouu. recopil. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 217. n. 2. Henric. in sum. lib. 1. c. 5. §. 1. Vega in sum. lib. 3. c. 166. Petr. de Ledefm. de matrim. quest. 45. art. 5. puncto 2. dub. 1. conclus. 2. in summa p. 2. de Sacram. ubi de sacram. matr. c. 6. concl. 6. in fine. Gutier. de iuram. confirmat. p. c. 5. n. 2. & canon. lib. 1. c. 19. n. 12. & p. 1. lib. 2. quest. 4. n. 3. & in tract. de matrim. c. 5. 6. num. 2. & c. 7. n. 1. Chamerot. de Sacram. tract. 1. 2. de matr. dub. 17. pag. 24. Steph. Gratian. disc. 4. for. c. 8. §. 7. Valer. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 19. Franc. Len in iustis for. Eccles. part. 2. c. 9. n. 45. Aloyſ. Ricc. in praxi for. Eccles. dec. 257. in t. edit. alius res. 2. 24. num. 6. in 2. edit. Vgolin. de offic. & potest. Episcop. c. 15. §. 1. n. 6. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 5. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. quest. 7. §. 2. n. 8. Gaf. Hurtado in tract. de matrim. disp. 5. difficile 18. num. 58. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi for. pont. lib. 1. n. 22. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 2. disp. 27. n. 49. Mart. de iur. diff. p. 4. c. 4. §. 7. n. 1. c. cum seqq. Azemend. in addit. ad resp. legum Navarra lib. 4. tit. 35. lib. de matr. n. 2. & 3. Franc. Molin. d. differ. 13. n. 45. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 21. c. 13. n. 43. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 17. §. 2. n. 5. Molfel. in summa Theolog. moral. tract. 4. c. 9. n. 14. Bonac. de matrim. q. 2. puncto 6. num. 6. Basil. Pont. in simili tract. lib. 5. c. 30. n. 2. Rot. apud Farin. dec. 390. n. 5. p. 2. recent. & in Fluxione matrimonij 16. Februar. 1622. coram Patriarcha Mad. Canedo, & apud Postum post tract. mandati de manutenendo dec. 241. n. 12. Matcel. Vulpe in praxi indic. for. Eccles. c. 15. n. 7. Ego ipse d. lib. 3. n. 11.

Contra Cephal. conf. 421. d. n. 1. lib. 3. & Menoeb. conf. 79. n. 70. & conf. 398. perier. existimantes denunciations nullam in matrimonium vitare.

Peccare tamen grauitur Parochum pratermissis denunciations matrimonium celebrant sine facultate, aut legitima causa, resoluit Spin. d. lib. 3. disp. 5. §. 1. in n. 27. Chamerot. d. lib. 17. notab. 1. Petr. de Ledefm. de matrim. q. 45. art. 5. vers. diff. aliud est dubium, & in sum. d. c. 6. concl. 6. Ceuall. d. lib. 3. n. 34. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. c. 5. n. 29. & in tract. de matr. cap. 5. §. 6. n. 4. & c. 5. 7. n. 1. Aloyſ. Ricc. d. lib. 2. c. 24. n. 1. Agid. de Coninck d. lib. 3. n. 51. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 23. Sanch. d. lib. 3. disp. 5. n. 6. Molfel. d. tract. 4. c. 9. num. 25. Fernandez d. p. 3. c. 26. §. 2. n. 1. Bonacin. d. puncto 6. n. 8. & 9. Basil. Pont. de Sacram. matrim. lib. 5. c. 30. n. 3. Azemend. d. l. 1. 2. matr. n. 4. ubi ait Parochum pratermissis denunciations matrimonium celebrant ab Ordinario fuerunt puniendum. Ego ipse d. alleg. 3. 2. num. 2. & d. c. 21. num. 25.

Parochum timore mortis matrimonium assentem omisſis debitis denunciations non peccare, nisi id faciat in contemptum Clauium, post Sanch. tenet Galet. in margarita casuum conficiunt. Verb. Parochum 4.

Parochum, qui omisſis denunciations sine licentia Ordinarij aliquos deſponſat, incurrere poenam reſonales ſuſpenſionis comminatam in e. cum inſubito §. ſani, & clandest. deſponſat. tenent Maiol. de irregul. p. 3. c. 25. n. 17. Henric. d. lib. 1. c. 5. §. 6. Sahag. ad tit. de ſponſal. n. 46. Sanch. lib. 2. disp. 49. n. 5. Bonac. d. punct. 6. n. 3. Ego ipse d. alleg. 5. n. 7. & d. c. 21. n. 27.

Matrimonium enim clandestinum quoad incurrendas poenas matrimonij clandestini appoſitas, dicit quando propria auctoritate, & ſic illicite denunciations huiusmodi omittuntur, etiam si illud deinde fiat coram Parocho, & reſtituitur, tenent Henric. d. lib. 1. c. 6. §. 2. litt. M. Petr. de Ledefm. d. c. 6. dub. 3. prope fin. Gutier. de matr. cap. 5. n. 5. Sanch. lib. 2. disp. 1. Basil. Pont. de Sacram. matrim. lib. 5. c. 37. Agid. de Coninck d. 1. tom. 2. disp. 18. n. 205. & disp. 27. n. 83. Franc. Molin. de iur. in lib. 2. differ. 1. ex n. 40. Contra Petr. de Ledefm. de matrim. q. 45. art. 5. Molin. de iust. tract. 2. disp. 17. 6. Hurtado d. disp. 5. diff. 21.

Quibus denunciations ſaltim, &c. Parochum non debere ad celebrationem matrimonij procedere ſtatim ſequē denunciations tres facte erunt, ſed tripm, vel duorum ſaltem dierum ſpatium interſicere, vt liceat vnicuique de impedimentis cogitare, eaſque aperire, niſi temporis anguſtiis promatur, ſive in ſtantiſ Aduentus tempore, ſive Quadrageſima, dixi d. c. 21. n. 23.

Si nullum legitimum opponatur impedimentum.] Denunciations n. 1. qui nnuſ aliquid impedimentum inter valentes contrahere, etiam si occultum ſit, & illud probare non poſſit, ſub peccato mortalit teneſi denunciate tradere Chamerot. d. lib. 2. 17. vers. ſeptimo, & vers. nouo, Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 22. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 1. n. 2. c. 9. 27. & de matrim. c. 59. Sanch. lib. 3. disp. 13. n. 2. Agid. de Coninck d. lib. 2. 17. dub. 7. n. 6. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 20. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 25. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 21.

Cognofcentem aliquid impedimentum, vel occultum, aut ſub ſecreto, ita reſolus ipſe nnuſit, precipue ſi oſcitur ex infamia, aut peccato, non teneſi detegere, ſicut nec teneſi impedimento denunciate cum graui ſine incommodo, vel aliorum ſcandalo, tenent Chamerot. ubi proxime, Bonacin. d. punct. 6. n. 20. Basil. Pont. de impedim. matr. c. 26. §. 4. v. deſic. Hurtado d. diff. 21. n. 75. v. id autem.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35. *In facie Ecclesie.*] Nō impedire hęc verba quin domi matrimonium celebrari possit, ideo tantum quod Ordinarius prohibere non potest, quin matrimonia domi celebrentur celebrata Concilij forma, sed cūm maximē decesset ut in Ecclesia celebrentur, debere id hostari, non precipere, referunt de cōsensu Franc. Leo in *thesauro fore ecclesie*, p. 2. c. 9. n. 48. Polleu. de officio Curatij fore. 10. n. 15. Sanchez d. lib. 3. disp. 15. n. 20. Valer. Reginald. d. l. 31. n. 241. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 2. *vers. terrie*, Rebello d. p. 2. lib. 2. quest. 7. num. 11. Ego ipse d. c. 21. n. 29. Diana moral. resol. p. 3. r. 4. resol. 279. Marcal. Vulp. d. c. 15. n. 15.

36. *¶ Viri, & mulieres interrogati.*] Parochum tenent contrahentes interrogate de introitu consensu, utrum scilicet semina velis dūcere virum, & viri feminam; adstruit Valer. Reginald. d. l. 31. n. 275. *Ægid. de Coninck d. disp. 27. dub. 5. n. 74.* Guttier. d. c. 69. ad finem, Bonacina d. lib. 3. r. 1. p. 1. p. 1. n. 40. Filliuc. d. strati. 10. n. 123. Ego ipse d. alleg. 32. n. 168. & d. cap. 21. n. 87.

37. Aliis si omittat, grauius peccare resoluē Basil. Pont. d. cap. 26. §. 2. *vers. ex quibus condit.* 6. nisi certus esset de iure illorum consensu, runc enim omissionem huius interrogationis esse tantummodo peccatum veniale, resoluē Bonacin. d. num. 40.

38. *¶ Et verum mutui consensu intelligitur.*] Quibusnam signa sufficiant exprimi possit consensus ad matrimonium requisitus, vide Petr. de Ledsima in *summa*, part. 1. de Sacram. vbi de sacrament. matrimonij. 8. Rebello. d. lib. 2. q. 10. Guttier. d. strati. de matrim. c. 46. Gaspar Hurtado in *simili tract. diff. 3. diff. 1. cum seqq.*

39. Ad valorem contractus matrimonij non requiri quod consensus actualis utriusque sit simul tempore, id est, vnus sitim post alterum, resoluē Mai. in *diff. 27. q. 1.* Nauar. in *manu.* 2. n. 80. *Ægid. de Coninck d. disp. 24. dub. 7.* existimantes nullam temporis distantiam inter consensum actuale vnus, & inter consensum actuale alterius, quoniam maxima oblatio valori contractus matrimonij, dum prius consensus petmanet saltem habitus, licet, Sor. in *4. diff. 27. q. 1. art. 3.* Cou. de *spusal.* p. 2. c. 4. in prius. Henric. d. l. 1. c. 3. Barthol. Ledsima de matrim. dub. 17. Sanch. de matrim. l. 2. disp. 32. Basil. Pont. in *simili rati.* 2. c. 1. tenentes requiri quod non sit magna distantia inter consensum actuale vnus, & consensum actuale alterius, quia post magnam distantiam non remanet, nec dicitur moraliter consensus prior, ac proinde ex priori consensu multum distante a posteriori, & ex posteriori non potest actu fieri contractus matrimonij, qui ex consensu utriusque essentialiter coalescit. Distantiam tamen istam Doctores in taxanda distantia, quæ valori matrimonij obstat, quæ Sor. existimat distantiam septem dierum obstat, Henric. distantiam biennij, Ledsima distantiam vnus anni, Sanch. vero taxationem distatæ oblatio remittit arbitrio prudentiæ, retenta pecuniaribus circumstantiis.

40. Verum autem ad reuocandum contractum matrimonij nullum, quia vni deficit consensus vnus, aut legitimus, sufficit, quod ille renouet consensum absque eo quod alter, qui verè, & legitime consensit, iterum de nouo consensiat; Sufficere, quod ille, cui deficit consensus vnus, aut legitimus de nouo consensiat, absque eo quod alter iterum de nouo consensiat, affirmat Nauar. d. c. 21. n. 80. Henric. d. lib. 1. cap. 10. Sanch. d. lib. 2. disp. 32. *Ægid. de Coninck d. disp. 24. dub. 30.*

At non sufficere, quod ille, cui deficit consensus vnus, aut legitimus, de nouo consensiat, sed

Barthol. Castei. inq. Cancell. Trid.

necessarium esse quod uterque de nouo consensiat, tenent Barthol. Ledsima de matrim. dub. 19. Paul. Comitol. *respon. moral.* lib. 4. cap. 2. quest. 120. Basil. Pont. de sacrament. matrim. lib. 4. cap. 2. Gaspar Hurtado in *simili tract. diff. 3. diff. 9.*

41. *¶ Ego vero in matrimonio coniungo, &c.*] Ad matrimonij validitatem minimè requiritur ut Parochus, vel alius Sacerdos afflens utatur in eius celebratione his verbis, tenet Petrus l. 1. *vers. præterea necessarium est*, sit. l. lib. 3. ord. pag. 159. Petr. Ledsima de matrim. q. 4. §. 2. dub. 4. *vers. cōcil. fin.* & q. 45. art. 5. p. 1. n. 3. ante primum dub. cōcil. 2. & in *summa*, p. 1. de sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 1. cōcil. 15. in fine, Henric. d. lib. 1. cap. 2. §. 7. Segura Daualos d. p. 2. cap. 15. n. 52. Sanch. d. lib. 2. disp. 38. n. 4. Franc. Leo in *thesauro fore ecclesie*, p. 2. c. 9. n. 16. Cessali. d. q. 604. n. 53. Franc. Molin. d. diff. 1. n. 125. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 2. *vers. ex quibus condit.* 7. Valer. Reginald. d. lib. 3. r. 1. n. 17. *Ægid. de Coninck d. disp. 27. dub. 4. n. 45.* Sayr. in *floribus decij*, sub tit. de *spusal. d. 61.* Cened. d. l. 1. q. 30. n. 18. Filliuc. d. r. 10. n. 221. Guttier. d. c. 69. n. 32. Campan. in *diuersis Canon. rub.* 1. n. 50. Bonacin. d. p. 2. p. 1. n. 8. n. 39. vbi etiam quod Parochus tenetur ex præcepto Concilij c. 1. vbi prædictis verbis, vel saltem aliis iuxta ritum & consuetudinem patris refecto Ego ipse d. alleg. 32. n. 169. & d. c. 21. n. 88.

Et illorum verborum omissionem esse peccatum mortale cūm violeat Concilij præceptum, resoluē Salzed. d. 76. lib. 8. *vers. secundo*, Henric. d. l. 1. c. 2. §. 1. Rebello. d. lib. 2. q. 7. §. 1. n. 4.

Contra Sanch. lib. 3. disp. 38. num. 7. *Ægid. de Coninck d. dub. 4. n. 45.* Guttier. d. c. 69. n. 16. Bonac. d. p. 1. n. 8. n. 39. *vers. regularis*, existimantes esse tantum peccatum veniale.

42. *¶ Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, &c.*] Cūm probabiliter timetur impediendum matrimonio matrimonij sitrim monito, vel vna tantum præcedat, Parochus, & testibus præsentibus celebrari posse matrimonium, dummodo postea ante consummationem denunciations fiat, nisi Ordinarius, cuius id prudencie committit Concilij, aliter iudicet, debere fieri, ex hoc loco colligitur Perer. l. 1. sit. 15. §. 3. ord. pag. 184. Menoch. conf. 69. Guttier. canon. lib. 1. cap. 19. & in *tract. de matrim.* c. 37. n. 3. Armond. in *addit. ad recip. legum.* Nouar. l. 4. sit. 15. §. 1. de matrim. n. 21. & 33. Franc. Mol. d. diff. 1. n. 5. 2. cum seqq. Sanch. l. 3. disp. 7. *Ægid. de Coninck d. disp. 27. n. 52.* Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 19. num. 63.

43. Nullo tamen modo posse Parochum, quoties timetur maliciose matrimonium impediendum, huiusmodi denunciations omittere, versant antequam consummetur, nisi dispensatio difficillimè obtineri possit, tradunt Nauar. conf. 1. sub tit. de elatione, de *spusal. in vtraque edit.* Henric. d. lib. 1. c. 5. §. 5. Menoch. conf. 69. n. 61. Sanch. lib. 3. disp. 7. n. 17. *Ægid. de Coninck d. disp. 27. n. 53.* Man. Ant. conin. var. resol. lib. 2. resol. 34. n. 4. Ego ipse d. alleg. 32. n. 20. & d. c. 21. n. 24.

44. Veluti si tale periculum & adeo vrgens necessitas premat ut non sit locus adeundi Ordinarium pro dispensatione obtinenda, veluti si vrgens necessitas instantis mortis pro accipienda in coniugem concubina ad satisfaciendum famæ, aut filio legitimus relinquendus, vel oportet ad nubendum viro inequali, qui aliter discit, & voluntatem mutabit, nam hic casibus posse Parochum absque facultate Episcopi, quæ commodè non potest haberi, celebrare matrimonium omnia denunciations, illas faciendo post contractum matrimonij

Y *conferentia*

monium, tenent Henric. d. 5. 5. Sanchez. d. lib. 3. d. 15. s. 10. à n. 23. Gutierrez. de matrim. c. 5. n. 3. c. 7. n. 6. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 124. & n. 236. Basil. Pont. d. 2. 6. 3. 4. vers. *suorum* amon. Bonacin. d. p. 1. 1. 6. n. 7. vers. *secundo* secundo. Posselvin. d. cap. 10. n. 11. Fernandez d. p. 3. c. 17. 5. n. 12. Ego ipse d. alleg. 32. n. 5. & d. c. n. 24. D. Noguera. d. alleg. in i. tom. 1. alleg. 3. n. 181. & 182.

45. *Matrimonium malitiori, &c.* Arbitraria poena puniendum esse illam, qui falsis impedimenta denunciat, verum matrimonium impeditur, per cap. cum in libris. 5. fin. de clandest. desponsat. tenent Menoch. de arbit. c. 4. 3. n. 2. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi. c. 1. §. 11. n. 6.

46. *Deinde ante iura consummationem denunciationes, &c.* Matrimonium contra quem non praeiussit denunciationibus esse validum, quamvis ordinarius recuse de licentiam quod fiat pōt, tenet Sol. in select. can. 18. n. 19. vbi refert iura fuisse dictum in *Aldulcanen.* 23. February 1630.

47. *Nisi Ordinarius ipse, &c.* Vide Salzed. d. c. 76. vers. *disponit* sit. D. Menoch. conf. 45. n. 5. Henric. d. lib. 11. c. 5. 5. 5. Petr. de Ledema in summa p. 1. de Sacramento. vbi de sacram. matrim. cap. 6. conel. 7. Franc. Leo in thesauro feni eccles. p. 2. cap. 39. num. 5. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi. c. 60. à num. 3. Posselvin. de officio curati. cap. 10. num. 2. Sanchez. l. 3. d. 17. num. 4. cum segg. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 23. 2. Basil. Pont. de impedimento. cap. 26. 3. 4. vers. *debent*, Franc. Mol. d. differ. 11. n. 5. 8. Campan. in divers. iuris canon. rub. 6. c. 5. n. 42. Gaspar Hurtado de marr. d. 5. d. 15. in princ. Torreblanca de iure spirit. d. 2. 1. §. 1. 3. n. 31. Ego ipse d. alleg. 32. n. 17. D. Noguera. d. alleg. in i. tom. 1. alleg. 23. n. 105. vbi quod Ordinarius dispensatio potest in matrimonibus, & n. 107. ad hoc quod in arbitrio Ordinarii esse dispensare non solum pro causis expressis à Concilio, sed pro his quibuscumque, & quod examen huius casuum non est necessarium quod fiat iudicialiter, sed sufficit quod summari & extrajudicialiter fiat, item tenet. alleg. 14. n. 84. & 185. vbi n. 186. resolutum quod monitionum dispensatio abique causa concessa valet.

48. Quando contrahentes sunt diversarum dioecesium, Ordinarius utriusque possit in denunciationibus dispensare, & pro utroque contrahente sufficere dispensationem vocis, quamvis matrimonium fiat in dioecesi Ordinarii alterius, quia verè fit ab Ordinario, tradunt Sanchez. d. lib. 7. n. 7. Val. Reginald. d. l. 31. n. 23. 2. vers. *secundo*, & Egid. de Coninck. d. 17. dub. 6. n. 4. vers. *noti* quando. Gutierrez. de matrim. c. 46. num. 10. ad fin. Boracin. d. g. 3. p. 1. 1. 6. n. 7. vers. *secundo* modo, Gaspar Hurtado. d. d. 17. 3. d. 15. n. 9. num. 2. vers. *addidimus*. Ego ipse d. alleg. 32. n. 35.

49. Et hanc facultatem dispensandi in denunciationibus posse Episcopum alteri delegare, resoluunt Rebuff. in praxi benef. tit. de forma vicariatus, n. 85. Spin. d. gloss. 16. princip. n. 19. post Soar. de Pace, & Petr. Ledem. Ceuall. d. 9. 604. n. 9. 3. & 99. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 135. in princ. Egid. de Coninck. d. 17. n. 5. c. 1. c. 1. Gurr. de matrim. cap. 16. num. 11. Bonacin. d. quest. 3. p. 1. 1. 6. n. 7. vers. *secundo*. Ego ipse d. alleg. 32. n. 36.

50. Vicarium generale Episcopi ex vi sui officii posse dispensare per denunciations postpōnari, vel ut omnino omittantur, quia venit appellatione Ordinarii, tenent Salzed. d. c. 76. l. 1. D. vers. *sed d. b. v. m.* Canalean. decr. 29. n. 17. p. 1. Segora Duaslos d. p. 1. c. 1. 6. n. 2. & 3. Sbroz de officio vicarii, l. 2. q. 101. n. 1. & seg. q. 143. n. 2. & 19. Fr. Eimman. in

summa rom. 1. c. 117. n. 4. Petr. de Ledema etiam in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 6. conel. 7. dub. 1. Flores de Mena var. lib. 3. 5. 2. 4. n. 26. Gutierrez. canon. l. 1. cap. 19. num. 13. & de matrim. c. 56. num. 11. Etal. à Cochier. de iurisd. ardin. in exemptis, p. 1. quest. 1. n. 10. Lazzar. de monito. sect. 1. 4. 6. num. 4. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. 5. 4. vers. *debent*, & de sacram. matrim. l. 1. §. 30. Ceuall. d. 9. 604. n. 9. 2. ad fin. Sahag. ad tit. de sponsal. n. 53. Aloy. Racc. in praxi verum feni eccles. d. 259. in 1. edit. aliis 216. n. 2. edit. Sanchez. d. lib. 3. d. 17. num. 9. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 23. 3. Egid. de Coninck. d. 17. n. 5. 5. Stephan. Gratian. de excep. forens. cap. 8. 3. n. 10. cum segg. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 8. n. 54. Moltes in sum. Theolog. moral. ar. 4. 8. n. 20. vbi n. 22. limitat in Vicario foraneo Episcopi, Narbona de app. d. Vicario ad Episcopum, p. 2. n. 216. alt. Narb. frater l. 59. gloss. 1. n. 59. tit. 4. d. 2. recop. Gaspar Hurt. d. 17. 3. d. 17. n. 83. Marc. Volpe in d. praxi c. 1. §. 10. in nouissimo Spirell. dec. 97. n. 6.

Contra Cephal. confil. 421. n. 7. 2. cum seg. vel. 32. Menoch. de arbit. c. 45. 3. n. 5. & conf. 69. n. 5. cum seg. Spin. in speculo testament. gloss. 3. princip. n. 29. Henriquez d. lib. 1. c. 3. §. 5. Soar. de Pace in praxi. tom. 2. p. 1. 2. §. 1. in fine, Ancon. Gom. in explicat. Bulla Cruciat. c. 4. n. 19. & 21. Fiacoc. Molin. d. differ. 11. n. 64. cum multis segg. existimant Vicarium generale Episcopi non posse ex vi sui officii denunciations huiusmodi remittere.

Et hanc facultatem dispensandi in his denunciationibus posse Vicarium generale Episcopi specialiter, non tamen generaliter delegare, tenent Sanchez. d. 17. n. 21. Bonacin. d. g. 3. p. 1. 1. 6. n. 7. vers. *secundo*. Ego ipse d. alleg. 32. n. 37.

In iurisdictione Episcopalem habentes nulloque dioecelano subdito posse huiusmodi denunciations remittere, quia Ordinarii appellatione veniunt, resoluunt Navar. confil. 5. sub tit. de sponsal. 1. edit. aliis confil. 2. sub tit. de clandest. desponsat. 1. edit. Henriquez d. lib. 1. c. 5. §. 5. Fr. Eimman. in summa. p. 1. c. 117. num. 4. Sahagun. ad tit. de sponsal. n. 53. Gaspar Hurtado de matrim. d. 5. d. 15. n. 6. 3. in med. Marcel Volpe d. c. 1. n. 9. Modern. de suppl. ad Sanctissim. p. 2. c. 4. num. 21. Ego ipse d. alleg. 32. n. 30.

Abbatas igitur, qui Ordinarii sunt, & habent iurisdictionem Episcopalem, posse has denunciations remittere tenent Sayr. in floribus decr. sub tit. de sponsal. decr. 9. Sanchez. d. lib. 3. d. 17. n. 4. Flores de Mena var. lib. 3. 5. 2. n. 23. Stephan. Gratian. d. c. 83. num. 13. Franc. Molin. d. differ. 11. n. 60. Moltes in sum. Theolog. moral. ar. 4. c. 8. n. 21. Gaspar Hurtado d. n. 6. 3. prop. fin. Marcel Volpe d. c. 1. n. 9. Modern. de suppl. ad Sanctissim. p. 2. c. 4. n. 22. Ego ipse d. alleg. 32. n. 32.

Habentes Abbatias, aut alias dignitates in commendam, quibus annexa est iurisdictione Episcopalis, has denunciations sine speciali concessione Apost. remittere non posse, reseruat decisum Franc. Leo in thesauro feni eccles. p. 2. c. 9. n. 5. Attendat. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. d. 13. lib. 1. de matrim. n. 22. Gaspar Hurtado d. n. 6. 3. in med. Garc. de benef. p. 1. c. 8. num. 56.

Contra Petr. de Ledema in summa p. 1. de Sacramento. vbi de matrim. c. 6. conel. 7. dub. 1. vers. *sequens* lo secundo, Gonzal. ad reg. 8. Canon. d. gloss. 5. §. 8. n. quos sequutus Sol. d. alleg. 32. n. 32.

Vicarium S. Ioannis Hierosolymitani posse huiusmodi denunciations remittere, tenet Moltes. d. 17. c. 8. n. 21. in fine, Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 6. 5. 4. vers. *debent*. Ego ipse d. alleg. 32. n. 33. in fine.

36. Magistrum scholæ Salmantic. respectu scholasticorum, qui in matricula descripti sunt, posse huiusmodi denunciationes remittere, tenent Fr. Emman. d.c. 217. num. 4. Sanch. d. diff. 7. n. 4. Guttier. de matrim. cap. 5. §. 6. num. 9. Ego ipse d. alleg. 3. n. 33. in princip.

37. Archiepiscopus in alterius etiam diocesani Antistitis Episcopatu denunciationes remittere non posse, c. solui Franc. Molin. d. differ. 1. n. 34. quem refero d. alleg. 3. n. 34.

38. Quod illius prudentia, & iudicio, &c. Vide Henric. d.c. 5. §. 3. Guttier. de matrim. c. 57. in princip. Bonacin. d. puncto 6. n. 7. vers. dixi, il 1. Gaspar Hurtado de matrim. diff. 5. diff. 10. a princip. vbi n. 67. resolut. esse iustas causas ad dispensandum vt omnia denunciationes ante matrimonium ob suspicionem prudentem quod matrimonium malitiosè, seu iniuste impeditur, omittantur etiam post matrimonium, & nonquam futuradducit præter causam dictæ suspensionis esse alias causas iustas ad dispensandum vt denunciationes omittantur ante matrimonium, & fiant post illud contractum, immo etiam vt nec postea fiant, sed omnino omittantur adhuc quodam non sunt omittit ob dictam suspensionem, & citat Sanch. d. lib. 3. disp. 9. Aegid. de Coninck d. disp. 27. dub. 6. Basil. Pont. in tract. de matrim. lib. 5. cap. 32.

39. Ex causis igitur iustis posse Ordinarium in denunciationibus dispensare tenent Menoch. conf. 6. n. 62. & 63. de arbit. casu 49 §. n. 4. Salzed. ad Bernard. in pract. 76. vers. dispensat. Segura Daualos d. p. 2. c. 16. num. 17. Fr. Emman. d. cap. 217. n. 3. Soar. de Pace in pract. tom. 2. p. 1. uol. 3. n. 1. et. Spin. d. gloss. 15. princip. n. 18. Henric. d. lib. 2. cap. 5. §. 5. Anton. Gom. super Bullam Cruesata p. 4. quest. 4. n. 26. Ceuald. d. quest. 604. n. 103. Aloyl. Ricc. in praxi rerum fore eccl. diff. 12. §. 8. in 2. edit. alibi resolut. 225. num. 1. in 2. edit. Sanch. d. lib. 3. disp. 8. n. 1. Aegid. de Coninck d. disp. 27. dub. 6. n. 5. Guttier. canon. lib. 1. c. 9. n. 6. cum seqq. & de matrim. c. 57. num. 1. & 2. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. num. 7. vers. tertium dubium est. Molles. in summa Theolog. moralis. tract. 4. c. 8. num. 24. Nouat. in singul. canon. cunct. 77. a. 4. Gaspar Hurtado d. diff. 5. diff. 10. n. 68. in princip. Ego ipse d. alleg. 3. n. 38. D. Noguero. d. alleg. 3. n. 106.

In tantum quod Ordinarius remittendo dictas denunciationes sine iusta & rationabili causa peccat mortaliter, vt tradunt Spin. d. gloss. 15. princip. num. 28. Soar. de Pace d. p. 1. uol. 3. n. 1. Aloyl. Ricc. d. resol. 225. n. 2.

61. Non tamen necesse est vt Ordinarius cognoscat iudicialiter causam dispensandi subesse, sed iustitice celam nouit extra iudicium, tenent Sanch. d. diff. 8. num. 4. Guttier. d. c. 57. num. 2. Bonacin. loco proximi citato. Aloyl. Ricc. d. resol. 225. n. 3. Gaspar Hurtado d. diff. 5. diff. 10. n. 73.

62. Iustis verò causis ad dispensandum in denunciationibus plures referunt Soar. in 4. diff. 28. q. 2. art. 3. Syluest. in summa verb. matrimonium 6. q. 7. Boite de Synodo Episcop. p. 5. art. 1. Fr. Lud. Lop. in instr. conf. 1. c. 37. Henric. d. lib. 11. c. 16. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. matrimonium, §. 9. Patec. in simul. praxi p. 2. c. 4. n. 30. Petr. de Ledelma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 6. concl. 6. vers. la segunda, Fernandez in exarmino Theolog. moralis. p. 2. c. 26. §. 2. num. 8. Aloyl. Ricc. d. resol. 225. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. de differentiis 1. n. 50. Vgolin. de potest. Episc. c. 50. num. 4. Sanch. d. lib. 3. disp. 9. Stephan. Gratian. de script. forens. cap. 83. num. 25. cum multis seqq. Barbosa. Collect. in Concil. Trid.

Valer. Reginald. in praxi forens. lib. 3. n. 24. Aegid. de Coninck d. diff. 27. a. num. 56. Guttier. de matrim. c. 57. a. num. 3. Molles. d. cap. 8. num. 24. cum seq. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 7. dub. 3. Basil. Pont. de impediment. matrimon. c. 16. §. 4. vers. sunt tamen, Gaspar Hurtado d. diff. 10. n. 68. Marcell. Vulpes d. c. 15. a. num. 20. Ego ipse d. allegat. 32. a. num. 40. vsque ad n. 49. Et denum quæ sunt iustæ causæ ad dispensandum in denunciationibus, Ordinarius arbitrio relinquit tradunt Guttier. Canon. lib. 1. c. 19. n. 2. & c. 20. n. 24. Menoch. de arbit. c. 45. §. 1. Franc. Molin. d. differ. 1. n. 50. Et quando absque causa fuerit dispensatio, quamuis leuiale peccatum Ordinarius committeret, valida esset, Sanch. d. diff. 8. n. 3. Cened. canon. q. 30. n. 8. quos refert Noguero. d. alleg. 3. n. 86.

Disparitatem conditionis, ætatis, diuinitatum, & qualitas esse causam dispensandi in denunciationibus vt omnino omittantur, tradunt Nauar. in man. c. 2. n. 70. vers. adhibendum, Salzed. d. 76. ad fin. vers. dispensat. Spin. d. gloss. 15. princip. n. 28. & seq. Segura Daualos d. p. 2. c. 16. n. 6. Vega in summa lib. 3. casu 21. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Matrimonium, §. 9. in fine, Sanchez d. diff. 9. n. 3. Steph. Gratian. d. c. 8 §. 1. n. 23. Franc. Molin. d. differ. 1. n. 50. Aloyl. Ricc. d. resol. 225. vers. quinta, Molles. d. c. 8. num. 29. Nouat. in singul. canon. d. concl. 77. n. 5. Ego ipse d. allegat. 32. n. 46. Gaspar Hurtado d. diff. 10. n. 69. vers. quinta. Marcell. Vulpes d. c. 15. n. 20. vers. 24 & 3.

Articulum mortis in volente contrahere cum concubina vt legitimum filios ex ea habitos, vel vt non relinquat inhonoratam, quamuis ex ea non genuerit filios, esse iustam causam dispensandi in denunciationibus vt postponatur, asserunt Sarmient. lib. 1. sect. 1. c. 6. n. 7. Coar. de singul. p. 2. c. 6. in initio, n. 1. in fine, Spin. d. gloss. 15. princip. num. 25. Azuced. l. 1. n. 38. cit. 2. lib. 5. nona recap. Fr. Emman. d. c. 217. n. 2. conclus. 1. Petr. de Ledelma d. c. 16. §. 6. vers. tertio, Henric. d. lib. 11. c. 5. §. 5. Aloyl. Ricc. d. resol. 225. §. 3. vers. septima, Steph. Gratian. d. c. 83. n. 26. Marc. Anton. Genueni. in praxi Archiep. Neapol. 26. sub n. 2. Sanch. d. lib. 3. diff. 9. n. 79. Molles. d. cap. 8. n. 33. Nouat. d. conclus. 77. n. 7. Ego ipse d. allegat. 32. n. 47. Gaspar Hurtado d. diff. 10. n. 68. in fine, Nouat. d. conclus. 77. n. 7.

Veretandum in diu habitis pro coniugibus esse iustam causam dispensandi in denunciationibus vt omnino omittantur, tenent Nauar. in man. c. 26. n. 37. Guttier. de iuram. coar. p. 1. c. 1. §. 1. n. 23. vers. & tenendo, Sanchez d. lib. 3. diff. 9. num. 5. Aloyl. Ricc. d. resol. 225. vers. quarta, Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 25. vers. prima, Aegid. de Coninck d. diff. 27. num. 50. vers. secunda sine infamia. Molles. d. cap. 8. num. 28. Gaspar Hurtado d. diff. 10. num. 69. vers. quarta. Ego ipse d. allegat. 32. num. 40.

Vicinitatem temporis, quo nuptiæ solennes prohibentur, ita vt nequeant omnes denunciationes præmitti, esse iustam causam dispensandi in eis vt postponatur, resoluunt Zerol. d. verb. Matrimonium §. 9. in med. Ceuald. d. q. 604. n. 106. Marc. Anton. Genueni. d. cap. 26. sub n. 3. Aegid. de Coninck d. diff. 27. num. 56. vers. quinta, Aloyl. Ricc. d. resol. 225. vers. sexta, Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 7. vers. sexta, Vgolin. d. c. 60. n. 4. Molles. d. c. 8. n. 31. Gaspar Hurtado d. diff. 10. n. 69. Ego ipse d. allegat. 32. n. 48.

Matrimonium quando creditur iniuste impedendum, veluti per maleficia, aut periculum, seu alioquin fraudes esse iustam causam dispensandi in

63.

64.

65.

66.

67.

denunciacionibus vt omnino omittantur, resoluunt Franc. Molin. d. differ. 1. n. 1. Bonacin. d. punct. 6. n. 7. vers. regibus, Vgolin. d. 2. 6. n. 4. Molfel. d. 2. n. 32. Basil. Pont. d. 5. 4. vers. iertina, Nouat. d. censur. 77. n. 1. Ego ipse d. alleg. 32. n. 4. 1.

63. Vugo quando est sub tutela iniqui tutoris, qui tam viro ignobili, & dispiciendi vult, esse iustam causam dispensandi in denunciacionibus, asserunt Spin. d. gloss. 1. 5. n. 3. Sanch. d. lib. 3. diff. 9. n. 1. 3. Aloyf. Ricc. d. refol. 123. n. 3.

69. Vel si filij essent sub potestate non legali, secundum Seguram d. p. 2. 2. 6. n. 1. 3. Gutierrez. canon. lib. 1. cap. 20. num. 29. & 30. Aloyf. Ricc. d. refol. 123. vers. secunda, Nouat. d. censur. 77. n. 6. Ego ipse d. alleg. 32. n. 42. & 44.

70. Magna contra contractum sunt matrimonium, & non repente & occulte esse iustam causam dispensandi in denunciacionibus, vt omnino omittantur, tenent Iacob. de Grassi. in arduo decif. part. 1. lib. 2. c. 86. & de arbit. Confess. lib. 1. c. 41. Sanch. d. lib. 3. diff. 9. num. 6. Bonacin. d. num. 7. vers. quinta, Aloyf. Ricc. d. refol. 123. vers. iertina. Basil. Pont. d. 5. 4. vers. prima, Molfel. d. 2. n. 30. Nouat. d. censur. 77. n. 8. Gaspar Hurtado d. diff. 10. n. 70. vers. sexta, vbi in vers. octaua, libidit generaliter ob quauisunque notabilem commoditatem siue spiritualem, siue temporalem posse iuste dispensari ab Ordinario in denunciacionibus sub premitendis, aut omnino omittendis, vt commoditas exegerit.

71. Dispensandi in ista causa existente tenent Ordinationum sub pena peccati mortalis partibus petentibus dispensare, maxime si scandalum sequeretur, vel esset suspicio malitiosi impedimenti, tenent Sanch. d. lib. 3. diff. 10. num. 6. Molfel. d. cap. 8. n. 35. Gutierrez. canon. lib. 1. c. 10. n. 2. 3. vers. praterea ordinarij, & de matrim. d. 7. n. 4. vbi n. 5. resoluit quod in predictis casibus potest ab eo appellari à denegatione dispensationis iustitiam quod effectum deuolutionum, de quo latet Sanch. d. lib. 3. diff. 10. n. 2. Et addit Gaspar Hurtado d. diff. 30. n. 71. vers. nono, tunc Ordinarium tenent dispensare partibus petentibus quoties dispensatio proficit notabiliter, aut bono communi, aut ipsi contrahentibus, siue spiritaliter, siue temporaliter.

72. Presentem Parochum, presentiam Parochi in matrimonium necessarium non tantum corpoream, sed etiam mortalem requiri cum intelligentia, & aduertentia actoris, tenent Henric. d. lib. 11. cap. 3. n. 1. Petr. Ledecima de matrim. q. 45. art. 5. vers. est secundum dubium, Aegid. de Coninck d. diff. 127. n. 44. Cened. pract. & canon. q. lib. 1. q. 30. n. 33. num. seqq. Gutierrez. de matrim. c. 69. Basil. Pont. de sac. matrim. lib. 5. c. 21. Franc. Mol. d. differ. 11. n. 13. vbi n. 120. subdit, vt nedum intelligere oportet cum quid agitur sed vt videatur, refert Ego ipse d. allegat. 32. n. 78. & de offic. & potest. Parochi c. 21. n. 49. Torrelblanca d. lib. 2. c. 1. §. 1. §. 1. 3. num. 33. num. seqq.

73. Idem patet dicendum de illo Parocho, qui praesens corpore est, sed animo nihil omnino aduertens, asserunt Sanch. d. lib. 3. diff. 39. n. 1. Paul. Laymann. in Tractat. moralis lib. 5. p. 10. p. 2. c. 4. n. 6. in princip. Torrelblanca vbi supra n. 2. 4. nihil affectuatus esset non intelligere, vt declarant Sanch. d. diff. 127. n. 6. Armendat. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 24. Torrelblanca d. lib. 2. c. 1. §. 1. §. 1. 3. n. 35.

74. Vnde Parochum etiam vt detentum si intelligat consensum contrahentium valide matrimonium adfuerit, tenent Salzed. ad Bernard. d. c. 76. vers. sexta, 110. Petr. de Ledecima de matrim. q. 45. art. 6. puncto 5.

dub. 2. vers. quo fupposito, Spin. d. gl. 15. n. 48. & 49. Fr. Emman. in summ. tom. 1. c. 319. n. 1. Ceuall. d. q. 604. n. 70. Polleuin. d. c. 10. n. 10. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri eccles. refol. 213. n. 4. in 2. edit. Sanch. d. lib. 3. diff. 39. n. 9. Rebello d. 2. lib. 2. q. 8. n. 4. Armendat. d. 1. de matrim. n. 24. Gutierrez. de matrim. c. 69. num. 10. Aegid. de Coninck d. diff. 127. n. 44. Franc. Molin. d. differ. 11. n. 15. Filliuc. d. tract. 10. n. 2. 4. & seq. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 30. §. 5. in fine, & in tract. de sac. matrim. lib. 5. cap. 21. n. 8. Ego ipse d. alleg. 32. n. 82. & d. c. 21. n. 46.

Hinc etiam Parochum tenentem & dolose adductum, si probe intelligat & audiat contrahentium verba, valide & assidue, nisi claudens surtes affectus esset non intelligere, quauis ipse nolis verba proferat, resoluunt Segura Daualos d. p. 2. c. 15. n. 15. Malcard. de probat. censur. q. 9. p. Veguin Sylua casuum lib. 6. caso 114. & 115. Salzed. ad Bernard. d. 7. 6. in 4. dub. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri eccles. dec. 243. in 1. d. alius refol. 213. in 2. edit. Filliuc. d. c. 10. n. 12. Gaspar Hurt. de matrim. diff. 5. diff. 13. Rot. in Klux bened. matrimonij 16. February, 1623. coram bonis mem. Patriarcha Manzanedo. Ego ipse d. alleg. 32. n. 85. & d. c. 21. n. 47.

Parochum quippe qui personam Ecclesiae representat, vt adigere, aut dolo inducere vt matrimonio intersit, esse graue peccatum, excepto raro casu necessitatis, tradunt Aegid. de Coninck d. diff. 127. n. 4. in fine Gutierrez. d. c. 69. n. 13. Paul. Laymann. d. lib. 5. tract. 10. p. 2. c. 4. n. 6. vers. 1. Ego ipse d. alleg. 32. n. 84. & d. c. 21. n. 48. Hurt. d. diff. 5. diff. 15. n. 51.

Presentiam Parochi sufficere ad matrimonium, etiam ad alium finem vocatus, vel casu praesens sit, tenent Nauar. consil. 10. n. 1. sub 118. de sponsalib. in arduo. & consil. 11. sub 118. de clandest. despons. in nouo, Salzed. d. c. 76. vers. super licet, & dub. 3. Spin. d. gloss. 15. n. 48. & 49. Azcedad. 1. n. 59. art. 1. lib. 5. nouar. recap. Ceuall. d. q. 604. n. 66. Henric. d. lib. 11. c. 9. §. 5. in fine. Prolec. in praxi Episc. p. 2. c. 4. n. 12. in fine, Sanch. d. lib. 3. diff. 39. n. 10. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 1. §. 1. Franc. Mol. d. differ. 11. n. 139. Gutierrez. d. c. 65. n. 3. num. seqq. Ego ipse d. alleg. 32. n. 88. & d. c. 21. n. 50.

Contra Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 48. n. 35. Armendat. l. 1. de matrim. n. 1. & 5. 5. Bonacin. d. punct. 8. n. 10. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 5. in fine, & in tract. de sac. matrim. lib. 5. c. 21. n. 4. existimantes presentiam Parochi conuiuij, vel confabulationis, aut alterius negotij gratia vocati non sufficere ad matrimonium.

Parochum posse assidue matrimonio suorum parochianorum in alicuius parochia sine licentia Parochi illius loci, in quo assidet, resoluunt Salzed. d. c. 76. vers. undecimo, Spin. d. gloss. 15. n. 42. Sanch. d. lib. 3. diff. 19. n. 3. & 14. Polleuin. d. c. 10. n. 17. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 1. §. 1. 77. Aegid. de Coninck d. diff. 127. n. 21. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 6. vers. addendum, Bonac. d. q. 3. punct. 8. n. 14. Gutierrez. de matrim. c. 62. n. 5. Hurtado eod. tract. diff. 5. diff. 6. num. 22. vbi extendit etiam contra Episcopatum Ego ipse d. alleg. 32. n. 95. & d. c. 21. n. 58. quia assentientia non est actus pertinet ad iurisdictionem conuentiosam, imo neque ad voluntariam.

Contra Segur. d. p. 2. c. 15. n. 49. & Franc. Molin. d. differ. 11. n. 13. num. seqq. existimantes hoc non esse matrimonium. Et contra Paul. Laymann. d. c. 4. n. 3. in fine, putantem peccare mortaliter Parochum si in aliena parochia ipso sit suis solemniter, ac publice assidet.

Matrimonio validè aſſiſtit Parochus.

79. Putatus, Moſan empot. inſcript. conſul. p. 1. tit. de ſide. iſſcript. q. 2. 6. Iohn. ſcripta conſul. de remed. ſubſidendi. d. 127. n. 23.

80. Titulum iouiſum benefice habens, Sanch. d. lib. 3. diſp. 12. num. 62. Egid. de Coninck d. diſp. 27. dab. 2. n. 16. Bonac. d. 4. p. 2. lib. 8. n. 24. Baſil. Pont. de ſacram. matrim. q. 19. Ego ipſe d. alleg. 32. n. 109. & d. 2. n. 55.

81. Non promittens infra annum. Ego ipſe d. 2. n. 1. n. 53 vbi reſer. deſuſo ſub die 12. Martij 1593.

82. Collationem ſuam nullam habens ob nullitatem concuſus propter defectum examinatorum ſynodaliſum. Ego ipſe d. 5. vbi reſer. deſuſo in Conſeſ. 3. Julij 1617.

83. Adminiſtratione interdictus, ſuſpenſus, irregu- laris, vel excommunicatus non toleratus, modo non ſit actualiter de poſitus, aut poſſeſſionem bene- ficii reuocatur, Henric. d. lib. 1. cap. 3. 4. & 5. Fr. Emmanuel. in ſumma tom. 1. c. 219. encl. 1. p. Ceuall. d. q. 604. num. 63. Pet. de Ledefma d. q. 45. art. 5. p. 2. lib. 3. diſp. 3. verſ. ſolus, Sayt. ſub tit. de ſponſal. dec. 13. Gaiet. in marg. caſum conſ. verb. matrimonium pag. 163. col. 1. Sanch. d. lib. 3. diſp. 21. n. 4. Egid. de Coninck d. diſp. 27. n. 24. Rebello d. 1. q. 9. n. 9. Valer. Reginald. d. 32. n. 177. Aloyſ. Ricci. in praxi fori ecclie. dec. 243. in 1. edit. alijs reſol. 213. n. 1. an 2. edit. Guttier. de ſacram. matrim. cap. 6. n. 23. & cap. 66. n. 9. Bonac. d. 4. p. 2. lib. 8. n. 21. Moſel. d. 4. c. 8. n. 6. Mar. Allet. de conſor. tom. 1. lib. 1. diſp. 8. c. 6. per 101. Gabr. Valq. de excom. n. dub. 4. Aymend. d. 1. de mar. n. 3. & 6. Paul. Laymann. d. 4. n. 9. Gaſp. Hurtado de matrim. diſp. 5. diſp. 8. n. 16. Baſil. Pont. de ſacram. matrim. lib. 5. c. 17. n. 6. vbi n. 10. reſoluit proſum excommunicatum aſſiſtenteem matrimonio non eſſe irregularem, & n. 11. ſubdit peccare tamen, & grauiter de quo etiam Squillante de oblig. cleric. 3. n. 20.

84. Schiſmaticus ſilem colorum titulum habens ſi non ſuit reſta declaratus, & parochia priuatus, Nauar. conſil. 8. n. 3. ſub tit. de elatione deſponſal. in nouiſ. Sayt. in ſeribis deſponſal. ſub tit. de ſponſal. dec. 3. Ego ipſe d. de officio & poteſtate Parochi. d. 21. num. 33.

85. Porcuſtor notorie, non tamen adhuc in ſodico condemnatus, & conſeſſus Aymend. d. 1. de ma- trim. num. 19. Ego ipſe d. alleg. 32. n. 91. & d. cap. 2. n. 54.

86. Exiſtens in peccato mortali, Poſſe uiuere de officio conſul. 45. n. 40. Bonac. de Sacramento. diſp. 1. q. 3. p. 2. lib. 1. n. 10. Ego ipſe d. alleg. 32. n. 106. & d. 2. n. 57.

87. Interdictus, ſeu prohibitus ab Epifcopo, aut eius vicario ne aliquos iuramento coniungat, Pet. de Ledefma d. 4. q. 1. art. 5. & in ſumma p. 1. de Sacra- ment. vbi de ſacram. matrim. c. 6. c. 1. d. 1. Salzed. d. 2. q. 6. n. 1. ab Henric. d. lib. 1. cap. 3. 4. Fr. Emmanuel. in ſumma tom. 1. c. 219. num. 10. Ceuall. d. q. 604. n. 7. Poſſe uiuere d. cap. 10. n. 14. verſ. curatus, Sanch. d. lib. 3. diſp. 21. n. 11. & 12. diſp. 32. n. 1. & 2. Rebello d. 1. q. 9. n. 9. Aloyſ. Ricci. in praxi fori ecclie. dec. 244. in 1. edit. alijs reſolue. 213. n. 2. in 2. edit. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 279. Egid. de Coninck d. diſp. 27. dab. 2. n. 28. Vgolin. d. 1. q. 5. 10. n. 8. Guttier. de matrim. c. 6. 3. n. 23. Baſil. Pont. in ſimili trall. lib. 3. c. 17. num. 13. Bonac. d. alleg. 2. p. 2. lib. 8. num. 18. vbi etiam idem dicendum aſſertit quando huiusmodi prohibito ſub ſacra coadiutori, vel vicario parochiali, de quo etiam Aymend. d. 1. de matrim. num. 23. Ego ipſe d. alleg. 32. n. 93. & d. 21. n. 16.

Barboſ. Colleſt. in Concil. Trid.

Parochum non Sacerdotem (poſui cui collata ſunt parochia, non tamen eſt ordinatus Sacerdos) poſſe validè matrimonio aſſiſtere, tenent Nauar. conſil. 30. ſub tit. de ſponſal. de antiq. alijs conſil. 9. ſub tit. de ſponſal. impub. in nouiſ. Henric. d. 1. 1. c. 3. 5. & lib. 14. c. 6. 5. 3. ſumme. Vega in ſpſal. d. 2. c. 119. in ſino, Franc. Leo in theſouro ſort. ecclie. part. 2. c. 9. n. 59. Pet. de Ledefma de matrim. q. 45. art. 1. p. 2. lib. 3. diſp. 3. col. 1. Salaz. ad ſu. de ſponſal. c. 28. Ceuall. d. q. 604. n. 5. Fr. Emmanuel. in ſumma tom. 1. c. 218. n. 9. Zetolin. praxi Epifcop. p. 2. verſ. parochum. verſ. 3. Pſaleſ. in ſimili praxi p. 2. cap. 4. n. 22. Valer. Reginald. d. lib. 3. c. 177. Guttier. de ſacram. confirmat. part. 2. cap. 14. num. 13. in ſino, & de matrim. c. 6. 2. num. 16. Sanch. d. lib. 3. diſp. 20. n. 2. Aymend. d. 1. de matrim. num. 2. Nicol. Garc. de benefice. p. 9. c. 2. n. 295. Cened. praxi. & caſum diſp. lib. 1. c. 30. n. 5. c. 2. ſeq. Franc. Molin. d. diſp. 1. 1. n. 23. 28. Egid. de Coninck d. diſp. 27. dab. 2. n. 21. Bonac. d. q. 2. p. 2. lib. 8. n. 16. Moſel. ſumma Theologia moral. trall. 4. cap. 8. num. 53. Baſil. Pont. de impedim. matrim. c. 2. 5. 3. verſ. parochus etiam, & in nouiſ. tr. de ſacram. matrim. lib. 5. c. 17. n. 1. Paul. Laymann. in Theologia moral. lib. 3. trall. 10. p. 2. c. 4. num. 4. Gaſp. Hurtado de matrim. diſp. 5. diſp. 7. Ego ipſe d. alleg. 32. n. 105. & d. cap. 21. n. 60.

Contra additionem ad d. conſil. Fr. Emmanuel. in ſumma tom. 1. cap. 219. Vgolin. de officio, & poteſt. Epifcopi. c. 3. 5. 10. num. 3. Fernandez in exa- mine Theologia moral. lib. 3. p. 2. lib. 5. c. 2. num. 33. Fillue. in queſt. moral. lib. 1. trall. 10. num. 303. exiſtimantes non ſufficere præſentem parochi qui non ſit Sacerdos.

& Fel alio Sacerdoti.] Vide Aymend. in addit. ad recept. legum Nauarr. d. 21. 15. 1. de matrimo- num. 12. quem reſer. d. alleg. 32. n. 107.

Etiam ſi Sacerdos de poſitus ſit regularis, Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 48. art. 1. Ego ipſe d. alleg. 32. n. 108.

Clerico ſiue non Sacerdoti minime poſſe Pa- rochum, ſiue Ordinarium concedere licentiam aſſiſtendi matrimonio, tenent Nauar. conſil. 6. n. 2. ſub tit. de elatione deſponſal. in nouiſ. Pet. de Ledefma. in ſumma p. 1. de Sacramento. vbi de ſacram. ma- trim. c. 6. encl. 4. verſ. ſeq. q. 1. ſeq. 2. Sanch. d. lib. 3. diſp. 20. n. 9. c. 2. ſeq. Ceuall. d. queſt. 604. n. 98. Salagon. in c. 4. num. 1. 3. de off. c. 1. alleg. & ad tit. de ſponſal. n. 89. Franc. Molin. d. diſp. 1. 1. c. 133. Guttier. de matrimo. c. 6. 2. n. 22. Sayt. in ſeribis de- ciſſ. ſub tit. de ſponſal. dec. 3. Baſil. Pont. de impo- dim. matrimo. c. 2. 6. 5. c. 2. verſ. 2. an. Paul. Laymann. d. 10. p. 2. c. 4. n. 4. Hurtado d. 5. diſp. 7. in ſino. 25. Ego ipſe d. alleg. 32. n. 112. & d. 21. num. 61.

De ipſius Parochi, &c.] Quomodo eſt irregu- laris, ſuſpenſus, vel excommunicatus non tolera- tus, quia hec conceſſio non eſt adus iuriſdictio- nis, Henric. d. lib. 1. c. 3. 5. & lib. 1. c. 7. 6. 7. Sanch. d. lib. 3. diſp. 21. n. 7. Guttier. de matrimo. cap. 6. n. 24. Bonac. d. queſt. 2. p. 2. lib. 8. num. 22. Baſil. Pont. de matrimo. lib. 5. cap. 17. n. 24. Gaſp. Hurtado in ſimili trall. diſp. 5. diſp. 8. num. 16. cum ſeq. Ego ipſe d. alleg. 32. n. 110. & d. cap. 1. num. 63. & ſilem in caſo neceſſitatis admittit Chapeauille de modo miſſiſtrandi Sacramenta tempore peſtis, c. 6. queſt. 3.

Contra Pet. de Ledefma de matrim. q. 45. art. 3. p. 2. lib. 3. diſp. 4. & in ſumma p. 1. de Sacram. vbi de ſacram. matrim. cap. 6. conſul. 4. Mar. Allet. de conſor. tom. 1. lib. 1. diſp. 6. c. 6. verſ. ſed, d. huius, Audis in ſimili trall. part. 2. c. 6. diſp. part. 3. diſp. 1. conſul. 9. Egid.

Agid. de Coniack d. diff. 37. n. 21. Paul. Laymann. d. c. 4. num. 5. versar. de existimantes excommunicatum, aut suspensum, si toleratus non est alteri Sacerdoti licentiam assistendi nec licite, nec valide committere.

93. Degradatum Parochum posse valide alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimoniorum suorum parochianorum concedere, tenet *Sayr. de censur. lib. 5. cap. 22. num. 26. Bonacin. d. g. 2. p. 1. 8. n. 23. quos refert d. alleg. 32. n. 111. & d. c. 21. n. 34.*

94. Non solum in propria parochia, sed etiam extra illam posse quemlibet Parochum facultatem concedere alteri Sacerdoti coniungendi sponso in matrimonium, resoluunt *Fr. Emman. in summa tom. 1. c. 28. conclus. Valet. Reginald. d. lib. 32. n. 180. Agid. de Coniack d. diff. 27. dub. 2. n. 83. & dub. 3. n. 38. Gurtier. d. 62. n. 10. Bonacin. d. g. 2. p. 1. 8. n. 23. Homobon. de Bonis de exco. ecclesiis. tract. 11. c. 10. ques. 23. resolut. 3. Ego ipse d. alleg. 32. n. 114.*

Contra Seguram, quem refert & sequitur *Franc. Molin. d. differ. 11. n. 13. cum seqq. existimantes matrimonium non posse contrahi a aliena parochia, nec posse parochum, vel Ordinarium concedere licentiam suis parochianis ad contrahendum matrimonium extra suam parochiam, vel diocesium respectu.*

95. Parochos delegatos, quos Episcopi constituunt, & ad nutum ipsius amoveri possunt, & Vicecuratos à Parochia proprietarii institutos posse alteri Sacerdoti hanc licentiam assistendi concedere, tradunt *Rebello d. p. 2. q. 8. n. 8. in addit. lib. 4. n. 67. Poissuin. d. c. 10. n. 1. 4. in fine, latè Sanch. d. lib. 3. diff. 32. Gasp. Hurtado de marr. diff. 5. diff. 10. n. 34. Basil. Pont. eodem tract. l. 5. c. 28. n. 2. Ego ipse d. alleg. 32. num. 115. in med. & d. cap. 21. n. 67. vbi id aliter: verum non solum in absentia, sed etiam in presentia Parochi proprietarii, Torrelblanca d. l. c. 15. sect. 91. n. 44.*

96. Contra *Sor. in 4. diff. 8. q. 4. art. 3. & Barthol. de Ledesma de penis. dub. 13.* existimantes Parochum non proprietarium ab Episcopo delegatum, & amovibilem ad nutum illius, non posse licentiam assistendi matrimoniorum suorum parochianorum alteri Sacerdoti conferre.

Parochum propriam nolentem matrimonio aliquo in licito interueniente, vel licentiam interuenienti concedere, posse ad id cogi per Superiorem alicuius *Franc. Molin. d. differ. 11. num. 35. cum seqq. quem refert d. alleg. 32. n. 115. in princip. & d. c. 21. num. 68.*

97. *in Sen Ordinarij.* Matrimonium contractum coram quodam Parocho alieno de licentia Ordinarij validum esse, quomais Ordinarij interitioem haberet tale matrimonium non alij, quam proprio parocho committendi, attestatur decisis *Sel. in select. canon. c. 82. n. 11.*

98. Iurisdictionem Episcopalem habentes posse ex hoc decreto licentiam interessendi matrimoniis concedere, affirmant *Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 1. conclus. 4. dub. 17. vers. d. de la segunda, Henriquez d. l. 1. c. 3. q. 4. Sanch. d. l. 1. diff. 28. n. 6. Agid. de Coniack d. diff. 27. n. 17. Gurtier. de matrimon. c. 66. n. 7. Vgolin. de effectib. & p. 1. Episcopi. cap. 15. §. 19. num. 3. in fine, Bonacin. d. g. 2. p. 1. 8. n. 2. Basil. Pont. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 1. o. num. 3. Gasp. Hurtado in simili tract. diff. 5. diff. 9. num. 30. Ego ipse d. alleg. 32. num. 121.*

99. Vnde Abbates Ecclesiarum nulle Episcopo subiectarum, quae sunt Ordinarij in eis, posse licentiam

interessendi matrimoniis concedere, resoluunt. *Petr. de Ledesma de matrimon. q. 4. §. art. 5. p. 1. 3. paulo ante dub. 4. conclus. 5. Henriquez d. l. 1. c. 3. q. 4. Gurtier. d. cap. 66. num. 6. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 6. versidem quod, & in tract. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 1. o. n. 3. Gasp. Hurtado d. diff. 5. n. 30. Ego ipse d. alleg. 32. num. 122. & addit. Basil. Pont. d. cap. 10. n. 3. decem fuisse non permitti hanc facultatem Commendatario, licet eius Abbatis iura Episcopalia habeat.*

Capitulum Sede vacante posse huiusmodi licentiam impartiri, quia succedit Episcopo quoad iurisdictionem ordinariam, cui est annexa dicta facultas, resoluunt *Agid. de Coniack d. diff. 27. n. 17. Gurtier. de matrimon. c. 66. n. 5. Gasp. Hurtado in simili tract. diff. 9. n. 30. vers. quare vbi n. 35. in fine, addit Archiepiscopus byterum non posse assistere matrimonio, nisi suorum parochianorum, & non parochianorum Parochi sibi subditi, quia non est Parochus, nec Ordinarius eorum.*

Legatum à Latere in provincia suae legationis posse interesse matrimonio, & alia licentiam interessendi concedere, tenet *Sanch. d. lib. 3. diff. 28. n. 4. Agid. de Coniack d. diff. 27. num. 6. vers. septimo, Gurtier. canon. l. c. cap. 11. n. 6. & de matrim. cap. 66. num. 10. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 6. versidem quod, & de sacram. matrim. lib. 5. cap. 10. num. 7. Gasp. Hurtado d. diff. 9. n. 39. vers. quinto, ex ea ratione, quia est Ordinarius in ea, vt constat ex cap. 2. de offit. Legati, lib. 6.*

Cardinales in Ecclesiis suorum titularum posse matrimoniis interesse, & alia interessendi licentiam concedere, quia sunt in eis Ordinarij auctoritate *Azor. in lib. 1. mor. p. 2. l. 4. c. 3. q. 2. Basil. Pont. d. c. 10. n. 6. Gasp. Hurtado d. diff. 9. n. 31. versidem.*

Archiepiscopum dum ad ea visitat dioceses suffraganeorum, posse hanc licentiam interessendi matrimoniis concedere circa subditos praedictorum suorum suffraganeorum, non tamen extra dictam visitationem posse assistere matrimoniis subditorum sui suffraganei, neque ad id licentiam concedere, quia tunc non est Ordinarius illorum, tradunt *Sor. tom. 4. de penis. diff. 35. sect. 1. n. 15. Agid. de Coniack d. diff. 27. n. 17. Sanch. d. lib. 3. diff. 28. n. 6. Gurtier. d. c. 66. n. 7. Basil. Pont. d. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 10. n. 6. Gasp. Hurtado in simili tract. diff. 5. diff. 9. n. 3. vers. convenient, Ego ipse d. alleg. 32. n. 125.*

Et etiam posse quando nolente suffraganeo aliquis maritaliter coniungi, ad ipsum Archiepiscopum super ea re appellatur, quia tunc ad ipsum delinquit iurisdictione ordinaria, tenet *Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 4. conclus. 4. dub. 17. vers. d. de la 3. Spin. d. gloss. 1. §. princip. n. 28. & 29. Sanch. d. l. 1. diff. 28. Franc. Molin. d. differ. 11. n. 86. Gasp. Hurtado loco proximè citate.*

Vicarium generale Episcopi ex proprio officio, absque speciali commissione interesse posse matrimoniis, & alij Sacerdoti assistendi licentiam concedere, cum Ordinarij appellatione veniat, resoluunt *Henric. d. lib. 1. c. 5. q. 4. Sbroz. de offitio vicarij Episcopi, lib. 1. q. 4. n. 3. in fine, Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 4. conclus. 4. dub. 17. Azor. in lib. 1. moral. p. 1. lib. 3. cap. 45. q. 1. Gurtier. canon. lib. 1. c. 19. n. 13. cum seqq. & de matrim. cap. 66. n. 12. & c. 69. a. n. 9. Sanch. d. lib. 3. diff. 29. n. 18. Acmed. d. lib. 1. de matrim. n. 31. Moles in summa Theolog. moral. tr. 4. cap. 3. n. 2. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 6. versidem etiam, & in tract. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 11.*

100.

101.

102.

103.

104.

105.

cap. 1. à n. 1. Gasp. Hurtado in simili tract. diff. 5. diff. 9. n. 32. Agid. de Coninck d. disp. 27. dub. 2. Narbona de appellat. à vicaria ad Episcopum, p. 1. n. 201. Ego ipse d. alleg. 3. n. 127.

106. Vicarium Episcopi, qui Sacerdos non est, posse presentiam matrimonio contrahendo prestare, & alius licentiam intercedendi concedere tenet Basil. Pont. d. tract. de Sacramento matrimonii, lib. 3. cap. 11. num. 11. & ante Ego ipse d. allegat. 32. num. 120.

Contra Nauar. conf. 1. sub tit. de officio ordin. in antiq. alib. conf. 10. sub tit. de dispensat. in n. n. Salzed. d. cap. 76. vers. decimoquarto, Sayr. in seribis dec. sub tit. de officio ordin. dec. 1. Ceuall. d. q. 60. n. 59. Cened. prall. & canou. quasi lib. 1. q. 30. num. 46. existimantes vicarium Episcopi non Sacerdotem minime posse intercedi, sed Sacerdotem delegare debere.

107. Suspendi iurisdictione Episcopi per excommunicationem, aut suspensionem, posse eius vicarium valide intercedi matrimonio, aliusque committere, quis neutrum esse scitis iurisdictionis, tradunt Sanch. d. lib. 3. diff. 10. n. 10. Mar. Alter. de censur. tom. 1. lib. 1. diff. 6. s. 6. vers. ex dictis. Ego ipse d. alleg. 32. n. 119.

108. Licentia. Expressa scilicet, non verò tacita. Vide Meoch. de arbit. casu 45. num. 12. & 14. & vers. 39. d. n. 15. Salzed. d. cap. 66. vers. decimo, Henric. d. lib. 1. cap. 3. §. 5. l. iura V. Peter. de Leditima in sum. p. 2. de Sacramento. vbi de sacrament. Matrim. a. 6. cond. 4. dub. 14. Gonzal. ad reg. 8. Canon. gloss. 47. n. 52. Ceuall. d. q. 60. n. 114. Cened. prall. & canou. q. lib. 1. q. 30. n. 79. in fine. Armend. in addit. ad recap. legum Nauar. lib. 4. tit. 15. lib. 1. de matrim. n. 31. Sanch. d. lib. 3. diff. 35. n. 15. Agid. de Coninck d. Sacramento, tom. 2. diff. 30. dub. 2. num. 11. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 131. Molin. in sum. Theolog. moral. tract. 4. n. 8. n. 65. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. diff. 11. num. 98. Filliuc. in quest. moral. tract. 10. de matrim. c. 6. q. 7. num. 218. cum seqq. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 6. vers. licentia, Bonacin. de matrim. q. 2. puncto 8. n. 1. Gasp. Hurtado ead. tract. diff. 5. diff. 11. n. 38. & 39. met ipsum d. alleg. 32. n. 126. & me citato in id. loc. Homob. de Bonis de exa. mine Ecclesiasticis tract. 1. c. 10. q. 2. vers. 3.

109. Licentiam huiusmodi debere actum precedere resolutione Salzed. d. c. 76. vers. decimoquarto, Sanch. d. diff. 35. num. 18. Franc. Molin. d. diff. 11. n. 99. Cened. d. q. 30. n. 78. Ego ipse d. alleg. 32. n. 129. & d. c. 21. n. 69.

110. Men. vel dolo obtentam sufficere, nisi per dolum, & mendacia versatoria citra substantiam, vel causam finalem extorqueatur, asserunt Sanch. d. lib. 3. diff. 39. à n. 1. & d. 11. n. 7. Agid. de Coninck d. diff. 27. num. 37. Valer. Reginald. d. lib. 33. num. 182. Gutierrez. de matrim. c. 69. num. 4. & 15. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 17. Gasp. Hurtado d. diff. 11. n. 39. in fine. Ego ipse d. alleg. 32. n. 133. & d. c. 21. num. 70. D. Noguez. d. allegat. vari. tom. 1. alleg. 34. n. 187. vbi resolutum quod si dolo est in causa impulsiva, matrimonium tenet, veluti si ad obtinendam facultatem Parochi diceretur Magnatem eam petere, & esse falsum: nam dolo in causa impulsiva non vitiat dispositionem, quia non est credendum voluisse Parochum nullum fore matrimonium concessa facultate, quomodo non ad instantiam Magnatis eam petentis.

111. Est valde duri contra prohibitionem Episcopi ad effectum vii matrimonium contractum coram Sacerdote, cui concessa fuit, validum sit, tenent

Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 6. vers. con. let. & in tract. de Sacramento matrim. §. c. 29. n. 5. Ego ipse d. alleg. 32. n. 134. & c. 21. n. 70.

Et non requirit in scriptis, sed sufficere verba-lem, tradunt Nauar. conf. 41. n. 156. lib. 11. de sponsal. in antiq. alib. conf. 12. de claudesim. de sponsal. nonum Henric. d. lib. 1. cap. 3. §. 5. in comment. vltima 2. Fr. Ennio. in summa part. 1. c. 219. n. 13. Vgolin. de irregul. cap. 6. §. 7. n. 3. Sanch. d. lib. 3. diff. 35. n. 10. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 80. Franc. Molin. d. diff. 11. n. 100. Cened. d. q. 30. n. 80. Saytan seribis dec. sub tit. de sponsal. dec. 48. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. n. 11. Ego ipse d. alleg. 32. n. 128. & d. c. 21. n. 70. in fine. Gasp. Hurtado d. diff. 11. n. 36. in fine.

Licentiam specialem non requirit, sed sufficere generalem, qua conceditur facultas ad exercendum officium Patochi, testatur decusum Gasp. Hurtado d. n. 36. in princip.

Vel qua concedit Patochus facultatem vt possit quis iura solum Parochiam omnia ad curam animarum spectantia exercere, vt per Nauar. conf. 27. sub tit. de sponsalib. in antiq. quod deest in nouis, Saytan seribis dec. sub eod. m. tit. dec. 31. Salzed. d. c. 76. vers. d. d. d. n. 60. in fine, Tamburin. de intro. Abbatum tom. 2. diff. 8. q. 2. Rot. dec. 750. n. 11.

Vel qua concedit facultatem administrandi omnia Sacramenta, vt referunt decusum Rebelo de obligat. iustit. lib. 4. in declarat. sect. 3. Armend. d. lib. 1. de matrim. n. 31. Sanch. d. lib. 3. diff. 35. n. 7. & vbi intelligit quando Patochus abiens relinquit substitutum, non ita si presens concedat alicui licentiam administrandi omnia Sacramenta, Rota dec. 730. n. 6. part. 1. d. n. 5. & in Vicentina matrimonij 11. Marty 1634. coram bonz mem. Donozeto Ego ipse d. alleg. 32. n. 117. in princip. & d. cap. 11. n. 71.

Contra Agid. de Coninck d. disp. 27. dub. 3. Filliuc. in q. moralibus tom. 1. tract. 10. part. 1. cap. 6. num. 218. Tamburin. d. quest. 2. n. 1. prope fin. Gasp. Hurtado d. diff. 3. diff. 11. n. 37. in fine, existimantes concessioem facultatis ad administrandum omnia Sacramenta non equivalere, nec sufficere vt eius vigore possit Sacerdos deputatus matrimonij assistere, vel illa solemnizare.

Sacerdotem delegatum valde manumissum assistere dum à Parochia concedenti licentiam assistendi non reuocetur, resoluunt Sanch. d. lib. 3. diff. 36. n. 9. Galt. in margarita casuum consent. verb. matrimonium pag. 164. col. 2. Agid. de Coninck d. diff. 27. n. 32. vers. sexto. Ego ipse d. alleg. 32. n. 132. & d. c. 21. num. 73. resoluunt licentiam tunc reuocari censeri quando in quibus concessa fuit, per certum nuncium, aut literas, significata sit reuocatio, adductaque ante huiusmodi intimationem acta tenere, etiam si Sacerdos ille alunde sciret suæ facultatis tenocantem.

Licentiam assistendi matrimonij, quam Parochus alteri Sacerdoti dat, expirare si interim Patochus moriatur, argum. l. mandatum. Comandatus cap. gratiam. cap. relaxam. de eff. deleg. censum Rota in d. Vicentina matrimonij 11. Marty 1634. coram bonz mem. Donozeto.

Contra Franc. Molin. d. diff. 11. n. 11. quem testetur Ego ipse d. alleg. 32. n. 133. existimantes non expirare si interim Patochus moriatur.

Matrimonium contra quam coiam Sacerdote extraneo, qui habet licentiam à proprio Parochio vnius ex coprahentibus, & ignorat se illam habere, proignorat vnus ex coprahentibus, esse inualidum, tenet Solan. selectis canon. cap. 21. n. 13. referenti

- referens ita decisum *sub die 3. Decembris 1626. & 15. Aprilis 1628.*
- De hoc vide Sanch. d. lib. 3. diff. 36. Filliuc. d. trall. 10. n. 120. Gaspar Hurtado de matrim. diff. 5. diff. 1. 1. resoluente quod si Parochus concessisset licentiam Sacerdoti assistentis, sed hic non datur certitudo de ea notitia esset (ut si licentia fuisset concessa Nuncio missio Sacerdote) valebat matrimonium, quia satis est esse cognitam, & acceptatam a nuncio, si verò Parochus motu proprio concedat, vel ad instantiam alterius non missi à Sacerdote, non valet, quia talis licentia est quoddam privilegium, hoc autem effectum sortitur à tempore notitie.
118. Matrimonium contrarium coram Sacerdote extraneum, quod vera non habuit à proprio Parocho licentiam veram, esse nullum concludit Sel. d. illa cap. 2. n. 1. 5. notentiam ita fuisse decisum *sub die 7. Septembris 1620.*
119. Sacerdotem de re non debere dicenti se licentiam habere à Parocho non posse coram ipso contrahere nisi certa signa afferat, vel iis personis spectantibus fideliter, de cuius veritate dubitavit nullo modo potest, resoluente Sanch. d. lib. 3. diff. 37. num. 2. Agid. de Coniunct. d. diff. 27. n. 39. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 81. Basil. Pont. d. 6. vers. concessa, Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 18. Tamborin. d. 1. rom. 2. diff. 8. q. 2. in fine. Ego ipse d. alleg. 32. n. 113. & d. 2. n. 76.
120. Et si solus Mafcard. de probat. concl. 92. quod asserenti licentiam proprij Parochi in contrahendo matrimonium requisitam non intervenisse, incumbit onus probandi quando contra eam dponitur.
121. Et si duobus, vel tribus testibus, &c.] Testium duorum, vel trium, & Parochi, vel alterius Sacerdotis de eius licentia presentem simultaneam debere esse, nec sufficere successum, asserunt Perez. de Ledesma in summ. part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrim. cap. 4. conclus. 5. Rebello p. 2. lib. 2. quest. 3. tit. 3. d. n. 8. Agid. de Coniunct. d. diff. 27. num. 41. conclus. 1. Bonacin. d. illa quest. 2. puncto 8. num. 41. Filliuc. d. trall. 10. num. 229. cum segg. Ego ipse d. alleg. 32. num. 137. & d. cap. 21. num. 79.
122. Testes quoscunque ratione compotes, quamvis impuberes, consanguineos, domesticos, foeminas, aut infames, sufficere tenent Spin. d. gloss. 1. 1. princip. n. 46. Henric. d. lib. 1. c. 3. §. 9. Perez. de Ledesma, de matrim. quest. 45. art. 5. puncto 2. post 4. dubium, vers. conclusio sit. Fr. Emman. in summ. tom. 1. n. 219. num. 1. 8. n. 2. d. d. Ceuall. d. quest. 60. q. n. 84. Zetoli. in praxi Episcop. part. 1. verb. matrimonium §. 14. Gales. in marginat. casuum conscientie, verb. matrimonium, pag. 164. Sanch. d. lib. 3. diff. 41. n. 4. cum segg. Basil. Pont. de impediment. matrimon. c. 16. §. 6. in fine, Fernandez in examina Theolog. moral. part. 3. cap. 18. §. 1. num. 1. 4. Bonacin. d. illa quest. 2. puncto 8. num. 41. Baratt. d. 7. 13. num. 7. vbi Fentent. in annex. num. 11. Paul. Layman. d. ill. cap. 4. num. 6. vers. secunda. Ego ipse d. alleg. 32. n. 138. & d. cap. 2. n. 80.
- Contra Franc. Molin. de rin nuptiarum lib. 1. comp. 8. num. 6. c. cum segg. existimantem testes legimos, idoneos, & omni exceptione maiores requiri.
123. Testes inter dolo, & ad aliud vocatos sufficere, resoluunt Sanch. d. lib. 3. diff. 19. num. 10. Gaspar Hurtado de matrim. diff. 5. diff. 1. 1. vbi idem dicit l. assistens matrimonio à casu. Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. in fine, & d. 2. n. 80.
124. Testes etiam vi detentos & coactos sufficere, dummodo iorelligant consensum contrahentium, & aduertant quod agitur, tenent Ceuall. d. q. 60. q. n. 81. Sanch. d. diff. 19. n. 9. Agid. de Coniunct. d. quest. 27. n. 44. Guttier. de matrim. cap. 6. n. 13. Cened. d. lib. 1. quest. 30. num. 108. ad fin. Bonac. d. quest. 2. puncto 8. n. 45. Gaspar Hurtado d. diff. 1. 1. num. 50. Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. in med. & d. 2. n. 80.
- Rogatos non desiderari testes, aduertunt Greg. Lop. 1. 1. verb. fin. testigos n. 1. 3. part. 4. Henric. d. 1. 1. §. 9. Sanch. d. lib. 3. diff. 41. num. 7. Calder. Peccata de empt. & vendit. c. 6. num. 12. Guttier. de matrim. c. 5. in fine, Polleuin. d. c. 1. num. 12. vers. quare, Vgolus. de offiio, & potest. Episcop. cap. 1. §. 10. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 44. Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. in princip. & d. cap. 2. n. 80. in fine.
125. Eos S. Synodus ad suu contrahendum omnino inhabiles reddit.] Contrahentes absque Parocho, & aliis relictis esse inhabiles ad hoc contrahendum, non tamen manet inhabiles ad postea valide contrahendum inter se, vel cum aliis, quia id quod habetur in præcatis verbis non est penna, sed effectus, aut actus legis irritantis, tenent Perez. l. 1. ad fin. solutor. dubitatur, tit. 1. lib. 5. ad. pag. 40. Anton. Cuchi. lib. 3. in fin. maior. tit. 1. n. 1. num. 89. Mariz. ad rubric. 1. gloss. 1. n. 40. lib. 5. nota recap. Salzed. d. cap. 76. vers. quare. Meocho de præsumpt. lib. 3. pres. 1. num. 102. Guttier. de iurament. confirm. part. 1. cap. 5. num. 2. 2. cum segg. & de matrim. c. 6. 1. num. 2. & cap. 7. §. n. 4. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 121. n. 2. & quest. regul. tom. 1. q. 4. art. 6. vers. primum, Sanch. d. lib. 3. diff. 46. Rebello d. quest. 8. tit. 3. n. 9. Franc. Molin. d. lib. 2. ad diff. 11. n. 1. §. 8. Bonacin. d. 2. puncto 8. num. 47. Gaspar Hurtado de matrim. diff. 5. diff. 1. 1. n. 52. in princip. Rota decis. 17. §. 1. 2. apud Ferris. in 1. c. de lib. n. 1. aliis part. 4. d. d. d. d.
126. Poruisset Concilium in presentem personas, et si laicas ratione tamen Sacramenti subiectas, inhabilitare, & contractum matrimonij ex causa irritate, & impedimentum novum inducere, probat Azot. in fin. moral. part. 2. lib. 3. c. 2. 1. lat. Franc. Molin. de rin nupt. lib. 2. comp. 1. §. 9. n. 127. vbi aduertit quod licet sola inhabilitatio sufficere videretur, & superflua ea verba, quæ sequuntur, & huiusmodi contractus irriti, &c. non tamen licet, quia diversis respectibus prolata directos pariter effectus, protra verba personas, postea nota contractus respectu, ut nihil superfluum esse censetur.
127. Et huiusmodi contractus irriti. &c.] Matrimonium clandestinum, non verò sponsalia irritate asserunt Nauarr. in man. cap. 2. §. 1. num. 134. Salzed. d. cap. 76. vers. non illud, Perez. l. 1. vers. aduertendum circa puncta dubitatur tit. 1. lib. 5. ordin. Spin. d. gloss. 3. 1. princip. num. 84. Segura Davalos d. part. 2. cap. 1. n. 1. & 4. Vega in summa part. 2. c. 34. casu 10. vers. nota que si solente, Perez. de Ledesma de matrimonio, n. 45. art. 5. vers. secundum punctum lib. 4. Valer. tom. 4. diff. 10. puncto 3. causa; Emman. S. in ephorism. verb. sponsalia num. 2. Guttier. Cogen. lib. 1. cap. 18. num. 10. & de matrim. cap. 4. Ceuall. d. quest. 60. q. n. 124. Henric. d. lib. 1. c. 3. §. 8. Sanch. d. lib. 1. diff. 12. Armentat. d. lib. 1. de matrim. num. 44. & 45. Cered. d. lib. 1. quest. 21. num. 9. & quest. 10. num. 20. comp. segg. Gaspar Hurtado de matrim. diff. 1. diff. 1. 1. Franc. Molin. d. diff. 11. n. 1. 19. Bonacin. de matrim. q. 1. puncto 7. n. 21. Ego ipse d. alleg. 32. n. 141.
128. Vnde sponsalia clandestine contrahentes non peccant,

peccare tenent Sanch. lib. 3. diff. 13. n. 2. Aegid. de Coniunct. tom. 2. diff. 21. dub. 2. n. 10. Guttier. d. 4. n. 1. Ego ipse d. alleg. 3. n. 1. 42.

Contra Sylvest. in summa verb. matrimon. 6. q. 7. Chamelet. de matrim. c. 2. dub. 9. castimantes illos peccare.

119. Contrahentes verò matrimonium sine Patrocho & testibus peccare mortaliter, quis invalidè contrahit, & facit iterum Sacramentum contra prohibitionem Ecclesie in te graui, affirmat Sanch. d. lib. 3. diff. 5. Guttier. de matrim. c. 36. n. 4. Aegid. de Coniunct. d. tom. 2. diff. 30. dub. 2. n. 18. Bonaciu. de matrim. q. 2. punct. 6. n. 5. Ego ipse d. alleg. 32. n. 40.

130. Matrimonium contra factum absque presentia Parochi, seu alterius Sacerdotis, de ipsius Patrochi, seu Ordinarij licentia, & de duobus, vel tribus testibus in vim sponsaliorum non resoluatur, ita ut contrahentes indicialiter cogi possint ad denuo contrahendum, servata forma huiusmodi: attendunt Nauar. consil. 1. n. 3. sub c. de sponsal. t. edit. & cons. 3. n. 3. sub tit. de clandest. despons. in 2. edit. Azeved. l. c. n. 23. 33. & 36. tit. 1. lib. 5. nova. recopil. Spin. d. gloss. 15. princip. n. 78. Salzed. d. cap. 7. d. 6. addit. 2. vers. unde pariter, Fr. Emman. in summa tom. 1. c. 2. 10. num. 1. Ceusll. d. quest. 604. n. 79. Petr. de Ledesma de matrim. q. 45. art. 5. puncto 2. post dub. 4. conclus. 1. & in summa p. 1. de Sacramento. vbi de Sacramento. matrimon. cap. 7. concl. 6. dub. 2. Aymond. d. lib. 1. de matrim. n. 26. Galet. in margarita casuum confessor. verb. matrimon. pag. 163. celum. 1. Sanch. lib. 1. diff. 12. Guttier. de inromenc. consil. p. 1. cap. 5. t. 1. n. 18. & de matrim. 11. Aloy. Ric. in praxi rerum fori Eccles. decis. 250. in 2. edit. alijs resol. 219. per tot. in 2. edit. Sayr. in floribus decis. sub tit. de sponsal. decis. 1. Bonac. d. q. 2. punct. 8. n. 48. Ego ipse d. alleg. 32. n. 14. 3. cum seqq. Gaspar Hurtado de marr. diff. 6. diff. 2. n. 6.

Contra Veracruz in append. ad speculum, dub. 9. vers. secundo de prepos. p. 4. 1. Ortiz in summa c. 16. de matrim. in fine. Barthol. de Ledesma de matrim. dub. 18. Ioan. Petr. Bimi. consil. 62. n. 34. 1. Henriq. in summa lib. 1. cap. 5. §. 4. Franc. Leon. in thesauro fori Eccles. p. 2. cap. 9. num. 37. Vezan summa lib. 4. casu 164. & 165. 6. cap. 120. Rebello de obligat. 2. sub tit. lib. 2. quest. 9. n. 3. Aegid. de Coniunct. d. tom. 2. diff. 21. n. 40. & precipue n. 47. Cald. Petreus de empt. c. 3. num. 10. in fine. castimantes matrimonium clandestinum habere vim sponsaliorum, & oblige ad iterum publicè contrahendum.

131. Sponsalia subsequuta copula coram Parocho, & testibus non renouant in matrimonium stante hoc decreto, resoluunt Petr. de Ledesma de matrim. quest. 46. art. 2. dub. 2. Sanch. d. lib. 3. diff. 40. num. 7. & lib. 5. diff. 8. n. 26. Guttier. de matrim. c. 40. num. 13. & cap. 81. num. 11. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 1. vers. incipen. Aegid. de Coniunct. d. diff. 22. dub. 7. num. 37. ad fin. Bonaciu. d. quest. 2. punct. 1. n. 4. Ego ipse d. alleg. 32. num. 148.

132. Matrimonium nullum ex publica causa nona indigere presentia Parochi ad illud contrahendum, & non valere dicere fuisse ratificatum per copulam subsequutam, asserit Aldan. in compendio canon. decis. lib. 2. tit. 8. n. 22. ete stans decum in Balneariegin. 8. Jan. 1619. vbi addit dici uxorium, & reputari publicam causam si confiteri libro baptismorum aliquem ex contrahentibus tempore matrimonij non esse legitime natus.

Matrimonium contractum à filia propter me-

tum mortis à matre illatum, esse invalidum, etiam si post obitum matris per septennium cum viro permanserit, & filios susceperit, ita dicit Seraph. decis. 900. Gregor. XV. decis. 393. Aldan. d. lib. 2. tit. 8. num. 24. vbi refert decum in Romana 15. Septembris 1629.

Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, vel validè, si necesse est conditionem adimplendam coram Parocho, & testibus, celebratum verò sub conditione de presenti, vel de preterito, requirit conditionem adimpleri coram Parocho & testibus, vel ut parochus, & testes cognoscat conditionem de presenti, vel de futuro esse adimpletam, resoluunt Petr. de Ledesma de matrim. q. 47. art. 5. dub. 7. concl. 1. Aegid. de Coniunct. d. tom. 2. diff. 27. dub. 1. n. 15. & dub. 2. n. 33. Guttier. de matrim. c. 33. n. 7. Bonac. d. q. 2. punct. 10. n. 22. Ego ipse d. alleg. 32. n. 56. contra Sanch. lib. 3. diff. 8. n. 28.

Matrimonium coram Parocho, & testibus contractum, hac conditione, si mulier est legitima, subsequuta copula non esse validum si postea constiterit mulierem esse illegitimam, resoluunt Aldan. d. tit. 8. num. 29. vt attestatur ita decum de anno 1620.

Ad revalidandum matrimonium publicè, & plenè probabile nullum, quomvis coram Parocho, & alijs testibus celebratum, necessarium esse illud iterum coram Parocho, & alijs, testibus celebrare, resoluunt Gaspar Hurtado de matrim. diff. 3. d. §. c. t. num. 40.

Matrimonium celebratum coram Parocho, & testibus, quando fuit nullum occultè ob defectum consensus occultum, aut ob impedimentum aliquod occultum, non esse necessarium ad revalidationem illius quod iterum coram Parocho, & alijs testibus celebraretur, resoluunt Nauar. in man. c. 22. n. 7. Petr. de Ledesma, quest. 45. art. 3. concl. 2. ante vltim. dub. Sanch. lib. 2. diff. 17. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 183. ad finem, Franc. Leo. in thesauro fori Ecclesiast. p. 2. cap. 9. num. 83. cum seqq. Aegid. de Coniunct. d. tom. 2. diff. 24. num. 83. Franc. Molina. d. different. 1. c. n. 160. Bonaciu. d. q. 2. punct. 9. n. 10. Henriq. d. lib. 1. cap. 1. §. 6. Gaspar Hurtado d. diff. 5. difficult. 1. c. n. 41. Ego ipse d. cap. 1. n. 83. & 84.

Contra Palat. in diff. 17. quest. 1. Guttier. canon. lib. 1. c. 8. Barthol. de Ledesma de matrim. dub. 17. Basil. Pont. de Sacramento. matrimon. lib. 5. c. 6. castimantes celebrantem matrimonium publicè iuxta formam huius decreti, subsistente aliquo impedimento occulto, eo sublato cogi denuo eandem formam observare.

Vnde obiecta dispensatione non teneri iterum coram Parocho & testibus contrahere, qui iam semel coram eisdem contraxerit, invalidè tamen, propter defectum consensus vtriusque contrahentis, vel propter metum vtriusque incommum, vel contra impedimento dirimenti, tenent Nauar. in man. cap. 22. n. 70. Henriq. d. lib. 1. c. 1. §. 5. t. Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 208. n. 7. Franc. Sylui. in addit. ad 3. p. S. Thom. q. 45. art. 2. q. 2. conclus. 4. Aegid. de Coniunct. d. tom. 2. diff. 24. dub. 10. n. 83. Ric. in praxi rerum fori Eccles. decis. 246. in 2. edit. Sanch. lib. 2. diff. 42. n. 1. Valer. Reginald. d. lib. 3. num. 183. ad fin. Guttier. de matrim. c. 46. num. 15. Bonaciu. d. quest. 2. punct. 9. num. 4. Rebel. d. p. 2. lib. 2. q. 9. num. 5. & seq. Polleuic. de officio curati cap. 10. n. 25. Antou. Diana resol. moral. p. 2. tract. 1. misericord. resol. 5. Ego ipse d. alleg. 32. n. 167. & d. cap. 2. n. 81.

Contra

Contra Spin. d. gloss. 1. prime. n. 62. Gutierrez. de *matrim.* c. 76. n. 32. Cened. ad *Decretal. collat.* 38. num. 4. & *canon. quæst. lib. 1. q. 30. n. 11.* Paul. Comitol. *reposit.* moral. lib. 1. q. 110. n. 3. & q. 122. n. 3. Basil. Pont. de *Sacramento matrim.* lib. 5. cap. 6. n. 5. Zambard. in *decis. casuum confitent. tempore mortis*, cap. 7. dub. 2. existimantes inuicem contrahentes ob defectum consensum, vel com impedimento dimenti obtenta dispensatione teneri iterum consentire ante Parochum, & testes.

138. Expressiorem, & ratificationem consensum non esse necessariam faciendam cum Parocho, & testibus, ut matrimonium infidelium fiat Sacramentum, resoluunt Nauarr. *conf. 4. in fine*, sub tit. de *pau. in antiq.* alijs *conf. 1. in fine*, sub tit. de *conuers. infidel. in noua*, Fr. Emmann. in *sum. tom. 1. c. 130. n. 1.* Sanch. lib. 2. disp. 9. num. 1. Rebello d. lib. 2. q. 6. n. 5. Gutierrez. de *matrim.* cap. 4. n. 6. Bonacin. d. q. 2. puncto 2. n. 6. Ego ipse d. alleg. 32. n. 158. & d. c. 21. num. 85.

139. Præsentiam Parochi & testium requiri ut matrimonium celebratum per procuratorem sit validum tenent Henric. d. lib. 1. c. 2. 3. 6. Sanch. lib. 2. disp. 12. num. 3. & lib. 3. disp. 8. num. 24. Aegid. de Coninck d. lib. 24. dub. 9. num. 78. Gutierrez. de *matrim.* cap. 45. Bonacin. d. q. 2. puncto 5. n. 5. Vgolus. d. c. 13. §. 10. num. 4. vers. *qua*, Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. Andr. Victorel. in *notis ad Possen.* d. c. 10. n. 46. vbi dicit quod ut procurator validum matrimonium alieu nomine contrahat, quatuor requiruntur conditiones. Prima ut speciale mandatum habeat ad matrimonium contrahendum. Secunda ut mandatum sit ad in eundem matrimonium cum certa persona. Tertia ut procurator id maneris per se obeat, non enim substituere potest nisi mandatum expresse hoc explicet. Quarta ut dum consensum præbet, facultas reuocam non sit.

140. Data etiam urgente necessitate minimè posse matrimonium abique Parochi præsentia, vel aliis non seruata forma Concilij, celebrari, quia absolute in hoc decreto irritatur matrimonium abique Parocho, resoluunt Sarmient. lib. 1. *fol. 1. c. 6. n. 7.* Nauarr. *conf. 4. de sponsal. alijs conf. 6. de clandest. despons.* Segura Dnuas d. *part. 1. c. 13. num. 44.* Henric. d. lib. 11. cap. 3. §. 8. Gutierrez. de *matrim.* cap. 61. num. 4. cum seqq. Sanch. lib. 3. disp. 17. Aegid. de Coninck d. lib. 27. dub. 1. Homobus. de Bonis de *examine Ecclesiæ* tom. 2. *trall. 1. c. 7. quæst. 14. resolut. 3.* Basil. Pont. de *matrim.* lib. 5. c. 6. Gaspar Hurtado in *simili tract. disp. 5. diffinit. 3.* Rota *decis. 646. n. 1. part. 1. d. uers. & in Picentina matrimony 11. Martij 1624. coram R. Seleucien.*

Contra Vetus in *append. ad speculum coning.* dub. 4. Iscob. de Grassi in *auris decip. p. 1. lib. 2. c. 86. num. 4. vers. 2.* Vega in *summa lib. 3. c. 361.* existimantes valide fieri matrimonium abique Parocho dum fiat coram alijs testibus quando abique graui incommodo, sine in articulo mortis, siue extra nequit matrimonium omitti, aut dissecti, & parochus nequit haberi.

141. *quod solus Parochus, vel alius Sacerdos, &c.* Parochum, vel alium Sacerdotem qui cum minici testium, numero quam duorum matrimonium clandestino interfuerit, esse grauiter obstrictio Ordinis puniendum, ex his verbis colligit Sanch. d. lib. 3. disp. 48. n. 2. in *fine*, & Gaspar Hurtado de *matrim.* disp. 5. diff. 17. n. 5. 4. vers. *deinde*.

142. Penam suspensionis triennalis ab officio (non tamen ipso facto) imponit Parocho, vel alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino sine

alijs testibus, de qua in *cap. vltim. §. fin. de clandest. despons.* non esse sublatam per hoc decretum, sed præterea licet Ordinatio in illius alia Penam arbitrarie ac moderare ad eius temeritatem, & presumptionem coercendam, tradit Vetus in *append. dice ad speculum coning. 1. in fine*, Maiol. de *irregular. lib. 3. cap. 23. n. 16.* Salzed. d. c. 76. vers. *clausa non est obliuioni*, Petr. de Ledesma in *summa part. 1. de Sacramento vbi de Sacramento matrim.* cap. 6. *concl. 4. dub. 16.* Fr. Emmann. etiam in *summa tom. 1. cap. 121. num. 4.* Aegid. de Coninck d. lib. 27. n. 84. Franc. Molin. d. lib. 2. *diffinit. 11. n. 147. cum seqq.* Mat. Alter. de *cenfur. tom. 2. disp. 11. de suspens. cap. 5. in princip.* Ego ipse d. alleg. 32. num. 162. & d. c. 21. num. 106.

Contra Matienf. 1.1. gloss. 7. num. 2. in *fine*, tit. 1. lib. 3. *nona recopil.* Sanch. d. lib. 3. disp. 48. num. 40. Gaspar Hurtado d. lib. 3. diff. 17. n. 5. existimantes cessare hodie dictam suspensionem triennalem per penam arbitrarie impositam in hoc decreto.

Si propius Parochus, vel alius Sacerdos Regularis, vel secularis de eius licentia interfuit matrimonio valido, clandestino tamen ob denotacionem omissionem, cum Tridentinum in hoc nullam struam penam, standum esse penæ d. c. vlt. non proinde suspendendum esse triennio, resoluunt Henric. d. lib. 11. c. 5. §. 6. Maiol. d. lib. 3. c. 15. n. 17. & 18. Sanch. d. lib. 3. disp. 48. n. 5.

Parochum ob licentiam concessam alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino tantum incurtere prædictam triennalem suspensionem, de qua in *cap. vltim.* quia Concilium suspendit Parochum, vel alium Sacerdotem coniungentem, & non exprimit dantem licentiam, insistentem, vel consulentem, affirmant Sanch. d. lib. 3. disp. 49. Mat. Alter. d. cap. 5. vers. *secunda principalis quæstio.* Ego ipse d. alleg. 32. n. 163.

Suspensum ab officio, qui interfuit matrimonio clandestino, non esse suspensum à beneficio, quia d. cap. vltim. solum mandat suspendendum esse ab officio, tenent Sanch. d. lib. 3. disp. 3. 1. Mat. Alter. d. cap. 5. vers. *quæritur dubitatur.* Ego ipse d. alleg. 32. num. 165.

Episcopum in huiusmodi triennali suspensione dispensare non posse, resoluunt Cou. de *sponsal. p. 2. cap. 6. in prim. num. 14.* Henric. in *summa lib. 13. c. 39. §. 3.* Sanch. d. lib. 3. disp. 5. 2. Mat. Alter. d. c. 5. vers. *quinto.* Ego ipse d. alleg. 32. n. 166.

Nec virtute Concilij *sess. 24. de reform. c. 6.* id Episcopo permissum esse sifferunt Sanch. d. lib. 3. n. 4. Mat. Alter. d. c. 5. *prope sum.* Ego ipse *dicta alleg. 32. n. 176.* ex ea ratione, quia hæc suspensio non incurrit ipso iure, sed per sententiam iudicis cognitione præmissa de delicto, unde suspensio delictum de ductione ad forum contentiosum.

Et Necnon ipsos contrahentes, &c. Vide Gaspar Hurtado de *matrim.* disp. 5. diff. 16. num. 52. vbi etiam addit per *cap. fin. de clandest. despons.* contrahentes clandestine abique testibus, & foris etiam abique proprio Sacerdote, vbi Tridentinum non viget, puniendos esse penam arbitrarie, & eorum prolem eius illegitimam quando contrahunt in gradu prohibito, quamvis ignorantes, & num. 53. subdit quod in aliquibus diocessibus contrahentes abique Parocho, & alijs testibus excommunicantur ipso facto excommunicatione synodali, & quod in Hispania per 1.1. tit. 1. lib. 5. *nona recopil.* mulctantur penam priuationis omnium bonorum, & exilij ab ea, & quod possint à parentibus exheredari.

37. Præterea eadem S. Synodus hortatur ut coningat
anno benedictionem, &c.) Vide Rebell. d. p. 1. hb. 2. q.
7. n. 1. Franc. Leon. in thesaurus fori Ecclesiæ. p. 3.
cap. 9. num. 48. vers. nam licet. Egd. de Cennick d.
tem. 1. disp. 27. §. num. 71. Basil. Pont. de impediment.
maritæ. c. 26. §. 2. c. 2. d. 4. vers. ex quibus, metipsum
d. alleg. 15. n. 179. •

149. Vnde peccatum mortale non esse matrimonium
consummatum, sic Ecclesie benedictionem sublatum
scandalum, & contemptum legis Ecclesiasticae, assu-
munt, id probabile fit incoincidentia periculum, resolu-
unt Paul. Fulf. de Pysitat. lib. 2. cap. 3. n. 21. Con-
de Jure Jusf. part. 2. c. 7. n. 2. Viuald. in candol. auro
part. 1. vbi de matrim. num. 267. Lodu. Lop. in
supra. conf. part. 2. de matrim. vers. deinde dis-
ceptari folat. Petzcl. 1. vers. quæri potest. tit. 1. lib. 5.
ord. Matrimon. de rub. tit. 1. gloss. 1. n. 98. lib. 5. nova re-
cep. Petri. de Lexedra de matr. q. 45. art. 5. p. 101. 3.
dub. 1. & in summ. part. 1. de Sacrament. vbi de Sa-
crament. matrim. 6. concl. 7. prepo fin. Spinal. gl. 1.
prin. v. m. 18. Henric. d. lib. 1. cap. 3. 5. 7. in fine &
cap. 5. 1. & cap. 16. 5. 3. Cened. ad Decretal. c. 18. tit.
43. num. 1. & prælat. canonica. quæst. lib. 1. q. 30. prepo
fin. 1. Rebella. part. 2. lib. 3. quæst. 7. n. 5. Aegid. de
Coninck d. tom. 2. dist. 27. sup. 7. 1. cum seqq. Ba-
fill. Pont. de impediment. matr. c. 6. 5. 2. vers. 5.
quibus. Sanch. d. lib. 1. dist. 12. Gutierrez de matrim.
cap. 47. num. 1. & cap. 106. num. 1. Bonacini. red.
tract. quæst. 4. p. 101. 6. num. 2. in fine & 4. vers. 4.
quæst. quærit. Ego ipse d. Alog. 1. n. 181. & d. a. 37.
num. 6.

150. *24 Siarique benedictionem, &c.* Benedictionem nuptialem omnino omittere et tantum pec-
quod non apparet magni momenti, neque videri
congruentem progressui matrimonii, tenent Sanch.
d. lib. 3. d. p. 82. n. 6. Gaspar Hurtado de matr.
d. lib. 1. d. p. 21. n. 81.

Cometa Ochagus. 1741. j. g. j. & alios es istiman-
tes esse mortale.

Benedictionem conjugalem non posse nisi inter
Missam solemnita fieri, refolgit Aldan. d. 112.8.
num. 31. vbi allicitur decretum in Pisaren. t. 3. July
1610.

Contraheutes secundus nuptis, & in priores
beneficiationis accipiores non teneri, nec posse
in secundo matrimonio recipere beneficiatio-
nem, quia unus est conjugatus tandem secundo nu-
batur, & forte primum eius matrimonium fuerit in-
validum, refoleone Nauar. in man. cap. 11. n. 83.
Petra l. i. verj. ali. para. n. 1. lib. 3. ordin. Moxe.
de contral. lib. de matr. cap. de natural. matr.
num. 10. Menoch. de arbitr. c. 47. num. 2. Cened.
ad Decretal. reuel. 49. n. 1. Agid. de Coninck d.
diff. 17. de b. n. 82. 2. Gutierrez. d. 106. n. 14. rui-
z. fol. 3. Sanch. lib. 3. diff. 83. num. 13. Reboll. de parr.
d. 3. q. 9. ad. 10. num. 1. Bonacin. d. 4. q. 4. p. 16. b.
num. 4. Gaspar Hurtado d. diff. 3. n. 84. ex ce te-
nente, quia beneficiatioes huiusmodi non respiciunt
nuptis, sed personas.

Conferuendi legitime diaecesum circa fecundas nuptias benedicentes random esse affirmari possunt. *de officio Curatie*, ff. n. 48. *Cassip. Huerto d. diff. 3. num. 74. in fine*, et illam generaliter obtruncare vel possit benedictio folemostru fieri h. *fœmina* nondum fuisset benedicta, obseruat *Con. de fœsibus par. 2. s. 8. s. 1. m. 2.* *Gieg. l. 2. vrb. no de iuris veludis r. t. p. d. 4.* *Marc. Anton. Genueu l. in prat. Archiep. Neapole. s. 9.* *Marc. Alteri de consensu. 2. diff. 1. d. de iuribus 4. vrb. vrbis dubitauit*, *Alof. Ric. in praxi rerum fœ. Ecclie.*

res. 3. 15. in fine in 2. adit. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 184.
sed Sanch. lib. 7. d. 1. §. 8. 2. n. 23. aliter sentit.

Benedicendos esse sponsum & sponfam si con-
tractus sponsalibus per verba de futuro inequm
coram Parocho, & testibus matrimonium contra-
xerint, invicem se cognoverint, tenet Aldan. *d. tit.*
8. n. 40. stefanus sic fuisse decisum *sub die 1. Odo-*
brui 1591.

11. *A proprio Patocho.* Sufficere Patocho matri-
uſis contrahentis, reſoluunt Cened. ad Decretal.
ſollicit. 7. n. 8. Sanch. lib. 7. diſp. 8. n. 4. Attendas:
d. l. de matrim. n. 12. Gutier. de matrim. cap. 106.
num. 5. & 9. Bonſcin. d. 4. q. 4. p. 2. l. 6. n. 3. Ego ipſe
d. alleg. 3. n. 184.

Contra Paul. Fusc. de Pistor. lib. 2. cap. 3. n. 27.
Causan. part. 2. decr. 12. n. 21. Censil. d. q. 60 q.
n. 148. existimantes non esse integrum velutis
conferentis Psrocho benedictiones huiusmodi
impartiri, sed id esse Psrochi mulieris.

Parochum penitum debet recipere elemosynam occasione benedictionis, & non aliam tenuit. cap. 21. num. 99. ubi dixi ita fuisse decerni à S. Congr. Rit. in Acherontina 21. Januarij 1601.

[*Nisi ab ipso Parocho, vel Ordinario licentiam, &c.*] Episcopos, & similes lociisdictionem ordinariam habentes in suis diocesis, necnon & eorum vicarios generales possunt licentiam concedere impartiri benedictiones nuptialis suis subditis, *refoir Garnier de matrim. cap. 96. n. 7.*

an Quid si quis Parochus, &c.] Sacerdotem tunc
secularium, quam Regulatam continenter in
matrimonium, vel beneficentem subditos alitum
Parochie absque licentia proprii Parochi, vel Quid
ordinis, remane suspensus ab officio donec ab
Ordinario Parochi ubi est absolutio nem, resolu-
tionem Henrici in sum. lib. 1. 3. 4. 8. 9. 2. in fine l. rem. 3.
& cap. 9. 5. J. Arr. C. Fr. Emma. quod regul. l. rem. 3.
quod 2. 2. 1. 1. Portell. in d. b. regul. verb. matrimo-
nium n. 1. Hieron. Roderic. in compendio q. Regul.
disp. 9. 1. 6. 2. Soar. rom. 3. 1. 1. f. 1. 1. n. 1. 8.
Sensh. d. lib. 3. disp. 3. 2. num. 4. Bonacin. d. matrimo-
disp. 3. 4. 6. p. 10. 1. 5. n. 19. Gaspar Haerdt in finit
trati. de conf. vbi de suspens. d. 1. 5. n. 4. 0. vers.
nem. & de matrimo. disp. 5. diff. 17. num. 57.
et diff. 1. 5. in fine. Ego ipse d. a. leg. 3. 2. num. 86. cum
2. 2. 1. 1.

W. Sino Regularis. Sacerdotes Regularis mat-
monia ministrant, siue solemnizant, non ha-
bita sapet his Parochialis Presbyteri licentia spe-
ciali vltra suspensionem, quia ipse iure incurrunt
per hoc decretum, ipse facit excommunicatos ef-
fectu, excommunicatione Sedi Apostolicæ referenda,
deus in Clem. 10. de privileg. tenent Naurit. conf. t. n.
de pœnie in antiquo. Conf. 10. de cons. t. n. in nouis,
casu. de irregular. lib. 1. c. 15. n. 12. vers. elandifim
Vgolin. de officio & potest. Episc. cap. 19. §. 12.
num. 8. Senech. lib. 1. diff. 48. num. 8. & 9. Molles.
trall. 1. cap. 8. v. 66. Mat. Alter. de consur. rom. 2.
15. §. 1. cap. 4. v. 66. Mat. Quere. de consur. rom. 2.
15. §. 1. cap. 4. v. 66. Mat. Quere. Ludovic. Mistenda in
nem. Prælat. rom. 1. quest. 48. art. 3. Hieton. Roder.
de compend. quæ. regul. vers. 9. num. 6. Ego ipse
alter. 13. num. 101. & c. 21. n. 106.

Contra Henric. in summ. lib. 1. cap. 38. q. 2. in
summa Isteo E. Soc. rom. q. de cons. d. 12.
c. 4. n. 13. Szytlin foz. r. lib. 4. r. 1. s. 10. Bonac.
ad trall. disp. 1. q. 6. p. n. 1. s. 1. 19. s. fine, & de ma-
trim. q. 4. p. n. 1. s. 1. Bulli Pont. de impeditio-
nem. c. 26. s. 2. ver. ex quibuslibet. 10. & 5. 6. in
sum. c. 1. s. 1. Religiosum benedicendo ab-
sque peccata licentia prater insipientem non in-
terdicitur excommunicacionem latam in d. Clem. 1.

by a *Myiarchus*

159. *si Anus fuerit.*] Ergo quolibet ignorantiam etiam crassam excusare à suspensione, dummodo non sit ita crassa ut sit ingrossa temeritas, resoluunt Sanch. d. lib. 3. diffus. 48. n. 7. Gutier. de matrim. c. 75. n. 16.
160. *an Tanden suspensus maneat.*] Ergo ipso iure, quia sunt verba presentis temporis, quæ latam sententiam important, vt per Franc. Molin. d. differ. 1. n. 130. quem refert d. c. 1. n. 108.
161. *Hanc suspensionem potant ne dnm ad officium, sed etiam ad beneficium extendi posse, resoluunt Franc. Molin. d. differ. 1. n. 149. Hurtado de censur. tractat. de suspens. diffinit. 1. §. num. 40. vers. vno.*
- an Quando in Ordinariis.*] Ergo etiam ab eius vicario, vt per Sanch. d. lib. 3. diff. 32. n. 4. Mar. Alter. de censur. tom. 2. diff. 11. de suspens. c. 5. in fine.
162. *an Habeat Parochus librum [&c.]* Parochum teneri habere librum i eo coniunges, testes, locum contra Quæ, diem, mensem, & annum describat, per hoc decretum aduertunt Fusc. de visitat. l. 2. cap. 3. num. 26. Nauar. in man. cap. 63. n. 79. vers. quinto, Azcond. l. 8. num. 3. tit. 1. lib. 5. noua recap. Censill. d. quæst. 604. n. 138. Henric. d. lib. 1. c. 73. 4. Thom. Valasc. alleg. in re tom. 3. alleg. 7. n. 106. Possuin. de officio Curat. c. 6. n. 44. & c. 12. n. 42. Homobon. de bonis de humana vita statuta p. c. 14. in fine, Nicol. Genoa de priuata scriptura l. 5. q. 6. Molise. in summ. Theolog. moral. arat. 4. c. 8. num. 68. Stephan. Giacani. discept. forens. c. 65. §. 3. num. 63. & seq. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 265. 2. vers. ex quibus cendi. 1. §. Agid. de Coniug. d. tom. 2. diff. 27. num. 74. Rebell. d. p. 2. lib. 3. quæst. 7. n. 6. Ego ipse de officio, & possit. Parochi c. 7. n. 6. vbi n. 9. posui formulam obseruandam à Parochis in deservendis matrimoniis in libris ad id deputatis.
163. *Ex addit obligari Parochum sub mortali propter finem necessitatis vitandis testes, tenent Sanch. d. lib. 3. diffus. 1. §. n. 22. Valet. Reginald. d. lib. 3. n. 24. 2. vers. soli. Gutier. de matrim. c. 60. n. 9. Nald. in summ. verb. Parochus n. 20. Basil. Pont. loco proxime citato, Possuin. d. c. 1. n. 44. Ego ipse d. alleg. 3. n. 147. & d. c. 7. n. 6.*
164. *Vnde ex partita desumpta ab hoc libro, etiam mortuis testibus, & Parcho scribente absque aliis probationibus plenè probari matrimonium, concludunt Causcan. de off. 12. sub n. 22. vers. & liber Parochi p. 2. Malcand. de probat. conclus. 67. 2. n. 18. cum seqq. Menoch. reus. 1. 99. num. 5. Lancel. Gallin. cap. 15. num. 3. Sanch. d. lib. 3. diff. 19. num. 22. Franc. Molin. de ritu nups. lib. 1. compar. 9. à n. 33. Mar. Antonin. var. resolu. l. 1. vers. fin. casu 33. vers. nihilominus, Aloy. Ricc. de off. Curia Archiep. Neapol. part. 4. de off. 138. n. 6. Giurba ad consuetud. Massanen. c. 1. §. 1. p. t. n. 19. Rot. de off. 50. n. 3. p. t. vers. & de off. 340. p. 2. tit. diuersi. D. Noguerol. alleg. 23. num. 104.*
165. *Vi fides desumpta ex hoc libro in iudicio probet necessitatem faciendam cum formali transcriptione patris de Verbo ad verbum sicut incet, aduertunt Bellarmin. in annot. ad Greg. X. de off. 359. num. 9. Ferentil. in annot. ad Baramund. dec. 11. n. 5. Kota in Tolertana capella 18. May 1615. coram R. P. D. meo Piruano, & in Episcopa bouerni 17. May 1617. coram bona meo Andrea.*
166. *Si Sui peccata diligenter confiteatur.*] Contra-hentes igitur matrimonium cum peccato mortali indignè recipere Sacramentum, ac proinde peccatum mortale incurrere, resoluunt Fr. Eman. & Sanch. citati à Gutier. de matrim. c. 81. num. c. 7. & à Bonacio. in simili tract. quæst. 4. puncto 6. num. 1.
- vers. sexte, quibus addit Fernand. in examine Theologia moralis p. 3. c. 18. §. 1. n. 8.*
- Eos tamen non committere duo peccata mortalia, vnum quatenus recipiunt Sacramentum, alterum verò quatenus administrat, sed solum quatenus recipiunt, tenent. Sayr. de Sacrament. in genere l. 2. c. 7. quæst. 1. art. 5. Sanch. d. lib. 3. diffus. 6. num. 4. Bonacio. de Sacrament. diff. 1. quæst. 3. punct. 2. §. 1. num. 10. Nec aliud incurrere peccatum quatenus videtur præceptum Concilij in presenti confessionem precipientes violare, quia consilium, & non præceptum quoad hoc continet decretum in presenti tradunt Franc. Leo in thesauro fidei Eccles. part. 2. c. 9. num. 49. Basil. Pont. de impediment. matrimon. cap. 165. 2. vers. ex quibus cendi. 1. Ego ipse d. alleg. 3. n. 108. t. 2.
167. *Non licet absoluit, & per longum tempus, aut vbi posui inflant, detinere matrimonium, donec contrahentes orationem saltem Angelicum, & Dominicam, Symbolumque fidei, præcepta Decalogi & Ecclesie, ac septem peccata capitalia didicerint, expedit tamen similiter, & absque violentia ad breue tempus impedit, tradunt Sanch. d. lib. 3. diffus. 15. sub num. 19. Campan. in diuersis iuris Canonici rubric. c. 1. c. 14. num. 7. Aloy. Ricc. in practicum fidei Ecclesiæ, de off. 638. in 1. edit. aliis resolu. 576. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 3. n. 108. vers. 175.*
- Contra Barthol. à Ledesma de matrim. dab. 112. Veg. lib. 3. summ. casu 211. existimantes impediri posse ob dictam causam ne matrimonium contrahant, nisi contrahentes per senio, aut ingeni] tarditate peritos incapaces sint.*
168. *Si que provincia, &c.]* Antiquæ consuetudines laudabiles, quæ ius contrahendi matrimonium obseruari solite sunt, decretum in presenti non tollere, iussit Franc. Molin. d. lib. 3. diff. 13. n. 15. Laudabiles autem consuetudines illas dici, quæ canonicis decretis non aduersatur tradunt de hoc decreto loquentes Cened. ad Dever. collect. 58. n. 6. & Franc. Molin. d. differ. 11. n. 151. & 156. subdit quandoque laudabilem dici consuetudinem, quæ iuri communi aduersatur, cum ex temporum mutatione mutari quoque sæpe & statuta, & consuetudinet etiam iuri contrarias expedit, cap. fin. de consang. & affin.
- an In singulis suarum diocesium Parochialibus, &c.]* Ratione speciali requirit in Parochiis publicati hoc decretum ad hoc vt robur suum accipiat, nec in publicationem in diuersa Synodo factum æquipollere, decretum refert Aymondus in addit. ad recep. legum Navarra lib. 4. tit. 35. d. de matrim. n. 62. Et rationem reddit Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 265. 2. vers. 4. dicens hoc non nasci ex eo quod lex ad sui obligationem exigat vt acceptetur à populo, sed ex speciali dispositione Ecclesie in hoc casu, quæ hanc legem obligare noluit, nisi post promulgationem in singulis Parochiis factam, trigintaque à publicatione diebus elapsis.
169. *Ad matrimonium igitur contrahendum coram Parcho, & testibus obligari eos, apud quos promulgatum est Concilium Tridentinum, & receptum, quia*

qua publicatione nondum factam nullam obligationem archare habitatores, nec ignorantibus ligare, provt In quibusdam Gallie & Polonie partibus, tradunt Petr. de Ledefina in *summa*. p. 1. de *Sacram.* ubi de factam. *numm.* 1. 6. *canon.* 4. *lib.* 1. *Ceuald.* d. 9. 603. *numm.* 1. 4. 3. *Nauar.* *canon.* 8. n. 1. *sub tit.* de *clandestinis*. *diff.* 1. *lib.* 11. *cap.* 33. 5. 8. *Galer.* in *margarit.* *causum* *conferens*. *verb.* *matrimonium* pag. 163. *col.* 1. Sanchez *d.* 13. *diff.* 1. 8. n. 1. *Molfel.* in *summa* *Theolog.* *moral.* *tr.* 4. *c.* 19. *numm.* 19. *Rebell.* d. 1. 2. *quest.* 7. *sect.* 3. *vers.* *quarto* de *matrim* *cap.* 61. *numm.* 12. *Basil.* *Pont.* d. 4. s. *vers.* *quarto*.

171.

Vnde illos, qui sunt incolae vnius loci, in quo promulgatur, & acceptatur est Coeciliū, si alibi migrent, vbi non est acceptatur, posse ibi valide contrahere, feruata, quoad fieri possit, antiqua lege ecclesiastica, siue illar transcant, siue domicilium ibidem collocauerint, asserunt Petr. Ledefin. de *matrim.* *quest.* 45. *art.* 4. *puncto* 3. *Henricq.* d. *lib.* 11. *cap.* 3. 9. 8. *Sanche.* d. *lib.* 3. *diff.* 18. *numm.* 18. *Valer.* *Reginald.* d. *lib.* 3. *numm.* 176. *Basil.* *Pont.* d. 4. *c.* 26. 5. 2. *vers.* *hinc etiam* *si* *eos*, & *de* *matrim.* *l.* 5. *c.* 9. *Rebell.* d. *part.* 1. *lib.* 2. *quest.* 7. *m.* 1. 5. *Agid.* de *Coninck* d. *diff.* 17. *dub.* 1. *numm.* 14. *Guttier.* d. *cap.* 61. *n.* 12. *Bonacini.* d. *quest.* 2. *puncto* 3. *n.* 1. *Molfel.* d. *tratt.* 4. *cap.* 9. *numm.* 21. *Filliuc.* d. *tratt.* 10. *cap.* 6. *numm.* 200. *Hombodo.* de *Bonis* *de* *examine* *eccl.* *tratt.* 11. *c.* 7. *quest.* 17. *resol.* 3. *vers.* *secunda*, *Galpat* *Hurtado* *de* *matrim.* *diff.* 9. *diff.* 4. *in* *princip.* *Aldan.* in *compendio* *canon.* *decis.* *lib.* 1. *tit.* 8. n. 40. vbi id verum credit *li* *recessus* *ad* *loco* *habitationis* *fuisse* *factus* *ad* *eiusdem* *impedimenta*, *puta* *inimicitias*, & *obstacula* *patentem*, *secus* *si* *recessus* *fuit* *factus* *per* *fraudem*, *qua* *aderat* *impedimentum*, & *retert* *hic* *diff.* *decisum* *sub* *die* 7. *February* 1602. cuius *memori* *de* *officio* & *potest.* *Parchi.* d. 21. *n.* 92.

172.

Hinc etiam matrimonium non esse legitimum si contrahatur inter se conferentes ad locum in quo Concilium non est promulgatur sub auctoritate sine Parocho & testibus contrahendi resoluit Aldao. d. *tit.* 8. n. 41. asserens *decisum* *in* *Colonien.* 5. *Septemb.* 1616. & *in* *Anuerpici.* 16. *Decemb.* 1618. quorum *memori* *d.* d. 21. *n.* 93.

Incolam illius loci, in quo non est acceptatur Coeciliū *Trid.* tenet matrimonium contrahere coram Parocho & testibus, si diuerat ad locum, in quo est receptum, tenent Petr. de Ledefina d. 9. 45. *puncto* 3. *ad fin.* *Sanchez* d. *lib.* 3. *diff.* 1. 18. *numm.* 26. *Valer.* *Reginald.* d. *lib.* 3. *n.* 176. *Agid.* de *Coninck* d. *rem.* 2. *diff.* 17. *dub.* 1. *ad fin.* *Molfel.* d. *tratt.* 4. *c.* 9. *n.* 50. *Bonacini.* d. *puncto* 7. *n.* 5. *Ego* *ipled.* *ad.* *q.* 3. *n.* 15. 5. & *d.* *cap.* 21. *n.* 94.

173.

Episcopum non posse matrimonium inualidare per sua decreta synodalia, quae clandestine, & sine Parocho, & testibus contracta essent, si ibi non est promulgatur Concilium *Trid.* itave matrimonium etiam post huiusmodi decretorum publicationem aliter contracta, si nullum obster legitimum impedimentum, valida ac firma sunt, resoluit Aldao. d. *tit.* 8. n. 43. asserens quod id eo coniuges, qui alias inter se valide matrimonium contraxerunt, illique postea per Episcopum tanquam coorta forma sunt decreti nullis declaratis separati fuerunt, ac inuicem habitare desierunt, omnino cogendi sunt, vt in dictis matrimoniis contractis permanent, atque non simul tanquam veri coconiuges cohabitent: 1) verò qui primis matrimoniis aliis valide, & publice contractis & consummatis ab Episcopo vigore dictorum decretorum nullis declaratis, secundò contraxerunt, similiter ad priora redire, in illis permanente cogendi sunt, & huiusmodi secunda matrimonia post publicationem & consummationem priorum contracta nullo modo, etiam praetextu cuiusvis grauis, & eminentis scandali tolerari possunt, ac debent; & in fine testatur ita fuisse *decisum* *in* *Russ.* 18. *Novemb.* & 2. *Decemb.* 1618.

174.

¶ Post triginta dies, &c. Ab hoc tempore obligare quoad annulationem matrimonij etiam in cograntes, post *Medin.* *Henricq.* & *Petr.* de *Ledesma.* *resoluo* *Sanchez* d. *lib.* 3. *diff.* 17. *n.* 10. *ad finem.* *Guttier.* de *matrim.* d. 61. *n.* 11.

175.

Vnde matrimonium irrita in praesenti declarari quae post triginta dies a die publicationis huius decreti in Parochia factae clandestinè contrahuntur, *refert* *decisum* *Armen.* d. 1. de *matrim.* n. 63.

Cognatio spiritualis orta ex Baptismo, aut Confirmatione, inter quas personas contrahatur.

CAPYT II.

- De decore de materia capitali agitur.
- De cognatione spirituali. *Pag.* V.
- Patrini duo ad summum, vnus vir, vnique summa adhibentur in Baptismo.
- Cognatio contrahitur cum omnibus si plures duobus designati suscipiant baptismum de Baptismo.
- Designare, & admittere in Baptismo plures quàm vnum, & vnus, est peccatum mort.
- Episcopus non potest dispensare viri duri, vel dua summa simul suscipiant.
- Patrinos adhibere non esse de essentia sacramenti Baptismi.
- Patrini in Baptismo debent esse baptizati, & in Confirmatione confirmati.
- Haereticus suscipiendi, vel baptizandi cognationem contrahit.
- Excommunicati interdidi, & criminosi non possunt esse patrini.
- Mater homo, & muta mulier prohibentur esse patrini.

- Abbares, Monachi, & Religiosi saltem claustrales prohibentur esse patrini.
- Pueri cuiusvisque aetatis possunt esse susceptores legitimi, & contrahunt cognationem suscipiendo, modo habeant usum rationis.
- Patrini possunt esse minores baptizati.
- Cognatio spiritualis oritur ex Baptismo non solum priuatum fallit.
- Baptizati laicum in extremo necessitate articulo contrahit cognationem spiritualem.
- Cognationem nullam contrahit leuani in Ecclesia vbi seruata fuerunt necessitates vere demò baptizatum.
- Matrimonium liberè, & licitè contrahi potest inter personas in hoc decreto nominatas expressas.
- Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsosmet patrinos.
- Cognatio spiritualis a viro contrahenda non transfunditur in uxorem, vel à centra.
- Vir, & uxor suscipientes alienum puerum in Baptismo non peccant.

12. *Patrum potest matrimonium contrahere cum eorum qua simul alienum filium suscipit.*
13. *Matrimonium contrahitur sine dispensatione inter filium suscipientem & baptizatum vales.*
14. *Cognatio spiritualis non contrahitur inter infidelem baptizatum, & fidelem baptizatum.*
15. *Cognitionem aliquam non contrahit fidelis baptizatus aut suscipiens filium infidelium, cum parentibus infidelibus.*
16. *Precursor non sibi sed mandanti contrahit cognitionem spiritalem.*
17. *Cognatio spiritualis contrahitur inter suscipientem in Baptismo, ac parentes carnales licet illegitimos suscipi.*
18. *Parochus debet habere librum in quo describas emnes qui in Ecclesia sua baptizantur.*
19. *Baptismus, & alia, probatur ex parcia extrahita per Parochum a libro Baptismi.*
20. *Origo etiam probatur.*
21. *Comparati duo, vel eorum matres si in libro Baptismi sint descripti, ratione incertitudinis prohibentur inter se contrahere.*

32. *Cognatione contrahi plures quam duo suscipientes in Baptismo, quorum nullus fuit designatus.*
33. *Cognitionem contrahunt omnes designati a parentibus, vel ab alio curam infantis habentibus modo tangant simul.*
34. *Cognatio contrahitur cum eo quem vocant Parochi in Ecclesia ingradiente, non admittendo designatum a parentibus.*
35. *Contestum requiritur ad contrahendam cognitionem spiritalem.*
36. *Cognatio spiritualis contrahitur in hoc casu.*
37. *Cognitionem spiritalem non contrahit mulier ex eo quid deserti puerum baptizandum usque ad iannam Ecclesia.*
38. *Decretum iniqui dispositio militis in cognitione orta ex Confirmatione, sicut militat cognitione orta ex Baptismo.*
39. *Patrum in Confirmatione debet esse alium ab eo, qui tenet in Baptismo.*
40. *Vnus non potest in Confirmatione tenere altera duos eadem die.*
41. *Canonicum sublatum est per hoc decretum.*

Docet experientia, propter multitudinem prohibitionum, multoties in casibus prohibitis ignoranter contrahi matrimonia: in quibus vel non sine magno peccato persequatur, vel ea non sine magno scandalo dicuntur. Volens itaque sancta Synodus huic incommodo providere, & a cognationis spiritualis impedimento incipient, statuit, *ut unus tantum* siue vir, siue mulier, iuxta sacrorum Canonum instituta, vel ad summum unus, & una baptizatum *in de Baptismo* suscipiant; *7 inter quos, ac baptizatum ipsum, & illius patrem, & matrem, necnon inter baptizantem, & baptizatum: d baptizatusque patrem, ac matrem tantum* si spiritualis cognatio contrahatur. Parochus, antequam ad baptismum conferendum accedat, *7 diligenter ab iis, ad quos spectabit sciscitetur*, quem, vel quos elegerint, ut baptizatum de facto fonte suscipiant, & cum, vel eos tantum ad illum suscipiendum admittant, *7 & in libro eorum nomina describat*, doceatque eos quam cognitionem contraxerint, ne ignorantia vlla excusati valeant. *7 Quod si alij, ultra designatos, baptizatum & susceperint*, cognitionem spiritalem nullo pacto contrahant: *7 constitutionibus, in contrarium facientibus, non obstantibus.* Si Parochi culpa, vel negligentia secus factum fuerit, arbitrio Ordinarij puniantur. *7 En quoque cognatio, qua ex Confirmatione contrahitur, confirmantem, & confirmatum, illiusque patres, & matrem, ac tenentem non egrediarur: non omnibus inter alias personas, huius spiritualis cognationis impedimentis omnino sublati.*

1.

Vide Galleg. in *speciali tractatu de cognatione spirituali*, Couart. de *respon.* l. 2. c. 6. §. 4. Navarr. in *manu.* c. 12. n. 37. & *sum.* 140. Jacob. de Grass. in *anreu de res.* p. 1. lib. 2. c. 85. n. 4. Henric. in *sum.* lib. 12. cap. 11. Fr. Emman. in *sum.* tom. 1. c. 226. lat. l. 10. c. c. in *thesaur. caus. lib. 2. lib. 5. art. 13.* Pet. de Ledeim. in *sum.* p. 1. de *Sacram.* ubi de sac. matrim. c. 17. & de *Sacram. Baptismi*, cap. 1. Aloy. Rice. in *collo.* de *res.* p. 4. c. 10. l. 1. 2. 4. Ludou. de *respon.* caus. conf. p. 2. c. 16. Sanch. de *matrim.* lib. 7. disp. 1. 4. Guirier. in *simili.* c. 100. Bonac. *cod. res.* p. 1. p. 1. p. 1. §. 2. Galp. Hartado eodem *tr.* disp. 1. 8. Galles. in *mar. caus.* *sum.* conf. c. 1. verb. *cognatio*, Franc. Leon. in *thesaur. fore. eccles.* p. 2. c. 9. n. 61. cum *segg.* Fernand. *examine Theol.* moralu. p. 3. amp. 1. §. 9. & 10. Vol. de *offic. & potestate Episc.* c. 15. §. 6. d. n. 8. & c. 15. §. 1. Rebello de *obligat. iust.* p. 2. lib. 3. q. 10. §. 6. Valer. Reginald. in *praxi fore. p. 1.* lib. 3. n. 1. 4. 8. cum *segg.* Aegid. de *Controct de sacrament. & consen.* tom. 2. disp. 12. n. 22. cum *multis segg.* Arimendaz. in *ad ad. et recip. legum Nauarre*, lib. 4. tit. 15. l. 1. de *matrim.* 3. cum *segg.* Mollat. in *summa Theologia moralu.* tr. 4. c. 10. n. 12. cum *segg.* Vincent. Filiuc. in *q. moralu.* tom. 1. tr. 10. n. 185. cum *segg.* Aldan. *in compend. canon. dec.* lib. 1. n. 15. §. 5. cum *segg.* Sel. in *sest. canonice.* l. 76.

Ioan. Sanci. in *sest. disp.* 40. n. 10. cum *segg.* Torrelanca de *inve. spir.* lib. 2. c. 19. n. 64. cum *segg.* metipsum de *offic. & potestate Episcopi*, p. 2. alleg. 30. n. 32. cum *segg.* & de *offic. & potest. Parochi*, c. 18. n. 21. cum *segg.*

De cognatione spirituali, & eius impedimentis emanat constitutio Pij V. super declaratione huius decreti incip. *Sanctissimi*, publicata die 10. Augusti 1566. & alia eiusdem Pontificis incip. *Cum illius vicem* sub dat. quart. Kal. Decembris 1566.

7 Vnum tantum, & *Vnum tantum* iuxta prescripta Canonum statuta adhiberi primum in Baptismo, vel ad summum duos, scilicet vnum virum vnaqueque feminam, ut voluit Concil. in *presenti*, tenet *Postrem. de offic. Curat.* c. 6. n. 31. quem refero, d. alleg. 30. n. 40. ubi n. 43. resoluti preterita verba huius capisse intelligenda de Baptismo tantum patrum, ac proinde cum sit correctorium turis aneliqui in c. *ult. de cognat. spiritali* n. 6. debere rectingi, nec implari posse ad confirmationem, & sic ultra terminos in quibus loquitur.

Contra Tolet. in *infrat.* *Sacerd.* lib. 1. c. 24. n. 21. Sanch. lib. 7. disp. 57. n. 9. existimantes Concilium in *presenti* idem omnino voluisse quoad omnia statuere in primo confirmationis, & totum d. cap. per illud rectingi.

30. Et probati ex eo etiam originem, tenet Rebnſ. *de pacific. poſſeſſ. num. 217. Malicard. de prebas. con- cluſ. 1147. num. 2. Gonzalad. reg. 8. Cancel. gloſ. 9. §. 1. d. n. 12. vbi num. 13. hoc intelligi ceſſante ſcande, Piaſec. in praxi Episcop. p. 1. d. 1. num. 9. Ge- noa d. lib. 5. q. 3.*

21. Si in hoc libro Parochi ſine deſcripti duo com- patres, vel commatres, non certiſſimo quis eor- um ſit verus compater, ratione incertitudinis pro- hiberi inter ſe abſque diſpenſatione matrimonium contrahere, aſſerit Stephan. Gracian. *diſceps. forenſ. v. 30. n. 9.*

32. *Quid ſi alij ultra deſignatos, &c.* Quando non obſtante ſtatuto antiquo, & Concilio in preſenti plures quàm duo, quorum nullus ſit deſignatus, tenent, aut ſuſcipiunt in Baptiſmo, aut ſi tantùm duo, ambo tamen aut ſunt matres, aut ſorores, omnes contrahere cognitionem ſpiritualem, reſolunt Nuxar. in *manu. cap. 22. num. 38. Jacob. de Graſſ. in auct. deciſ. p. 1. lib. 2. c. 85. num. 4. Vinaldi in caſel. aures p. 1. vbi de impedimento matrimon. n. 5. verſ. cognatio ſpiritualis, Hentiquez d. cap. 11. §. 3. Petr. de Ledelina de matrimon. queſt. 56. art. 3. verſ. eſt aliud dubium annexum, & in ſummo p. 2. de Sacrament. vbi de ſacramento matrimon. cap. 17. con- cluſ. 6. dub. 2. Rebello de obligat. inſtit. part. 2. lib. 3. queſt. 6. num. 5. & in appendic. ad lib. 4. num. 55. Valer. Reginald. d. lib. 3. 1. num. 123. verſ. ſecun- dum, Bonacina d. 5. §. 2. num. 14. Gaſpar Hurtado d. diſp. 18. diſcult. 4. num. 14. Ego ipſe d. allegat. 30. num. 48.*

Contra Galleg. Veg. Ft. Emman. & Sayr. quos reſert & ſequitur Sanchez d. lib. 7. diſp. 57. num. 1. Gutierrez de matrimon. cap. 100. num. 7. Agid. de Coninck d. tom. 1. queſt. 32. n. 29. caſidimantes in hoc caſu nullum eorum contrahere cognitionem ſpiritualem, ſive ſimul, ſive ſucceſſive teneant, aut ſuſcipiant.

33. Quando plures deſignati à parentibus, vel ab alijs curam infans h. b. edibus tangunt, omnes contrahere cognitionem, modò tangant ſimul, ſi verò tangant ſucceſſive, ſolum primum, qui baptizatum ſuſcipit, vel ad ſummum duos, ſi fue- rint mafculus, & ſororina, contrahere cognatio- nem, tenent Sanchez d. lib. 7. diſp. 57. num. 14. Valer. Reginald. d. lib. 3. 1. num. 152. Agid. de Co- ninck d. queſt. 32. num. 39. Gaſpar Hurtado d. diſ- cult. 4. verſ. ſecunde. Sel. d. cap. 76. num. 25. vbi ait deciſum in *Aguen. 10. May 1631. Bonacina d. 5. §. 2. num. 21. vbi num. 26. dicit quod quando plura deſignati ſunt à parentibus, ſed Patochus admittit vnum, & vnam tantum, cognatio contrahitur tan- tummodo ab iis, qui fuerunt à Patrocho admittiſſi, &c. n. 17. tenet cognitionem contrahi à deſignatis à parentibus, non verò à cæteris, qui fuerunt admittiſſi à Patrocho, quando parentes deſignarunt tantum- modo duos, ſed Patochus plures admittit, & num. 28. reſoluit cognitionem contrahi à deſignatis à parentibus, quomodo ſuſcipiant puerum contra Patochi voluntatem, & num. 30. aſſerit eom, qui tangit baptizatum, cum non ſit deſignatus à parentibus, vel ſaltem à Patrocho, quando Pa- rochus poteſt deſignare, non contrahere cognatio- nem, ſi adſint alij deſignati à Patrocho vel à pa- rentibus.*

34. Si Patrocho non admittat deſignatum à paren- tibus baptizandi, & alium caſu in Eccleſia ingre- dientem vocaverit ve baptizatum puerum ſuſci- pere, ac tangente, cum eo ſpiritualem contrahi cognitionem, reſoluit Ludouic. Beia reſponſ. ca. 2. ſummo conſcient. p. 2. caſu 4. verſ. alterum, vbi à prin- cipib. Colle. in Concil. Trid.

tipio illius caſus multis probat Parochum in hoc eventu peccare mortaliter.

8 *Tenentur.* Quòd requiratur contrahat, itatè eo deſiciente compateritas non contrahatur, qui enim tantummodo aſſiſit baptizato, vel confir- mato, ipſumque non tangit, vel tangit tantum extremitate digni, non contrahit cognitionem, eo quòd verè non dicatur tenere, vel ſuſcipere, tradunt Verall. deciſ. 164. part. 1. Hentiquez d. lib. 12. cap. 11. §. 3. Sanch. d. lib. 7. diſp. 56. num. 5. Valer. Reginald. d. lib. 3. 1. num. 151. Bonacina d. 5. §. 2. n. 14. Marc. Antonin. var. reſolut. lib. 1. reſol. fin. caſu 31. Ego ipſe d. allegat. 30. num. 47. reſert deciſum Ar- menid. d. lib. 1. de matrimon. num. 83.

Compaterem deſignatum, qui in Baptiſmo in- ſantis alterum p. xilitur, id eſt, line ipſum in- ſanctem Sacerdoti porrexit, ve in ſacrum fontem immergeret, ſive poſt immerſionem cum pro- nus è manu Sacerdotis ſuſcepit, emiſiſi in acta Baptiſmi illum non tetigerit, cognitionem ſpi- ritualem contrahere, reſoluit Aldan. in compendio *cauſ. reſolut. lib. 1. tit. 8. num. 5. vbi teſtatur ſic re- ſolutum ſub die 17. Septembris 1601. ea ex ratio- ne, quia eadem miſta ratio in porrigente, & ſuſci- piente, dummodo puer tangatur huc anſe, ſive poſt, ſine in immerſione, nam videtur vniuſi aſus per continuationem, accedente præſertim conſue- tudine.*

Cognitionem ſpiritualem non contrahere mo- licitem ex eo quòd reſert puerum baptizatum vi- que ad ianuam Eccleſiæ, vbi illum tradit futuro compati, à quo puer introſectur, ac de baptiſmo ſuſcipitur, abſque eo quòd aſta mulier viliam actum in actu Baptiſmi præſert, reſert deciſum Aldan. d. tit. 8. n. 5.

1 *Ea quæque cognatio, quæ ex Confirmatione, &c.* Diſpoſitionem huius decreti militare in cognatio- ne acta ex Confirmatione, ſicut militat in cognatio- ne acta ex Baptiſmo, excepto tamẽ quòd in Confirmatione caſidimendus ſit vnus tantum patrinus ex d. cap. fin. de cognat. ſpirite. reſolunt Sanch. d. lib. 7. diſp. 57. num. 9. Piaſec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 3. num. 4. in fine, pag. 73. Rebello d. 5. queſt. 6. num. 6. ad fin. Bonacina d. 5. §. 2. n. 31. Fernand. in ex- amine Theolog. moralu. p. 3. c. 35. §. 6.

Patrinum in Confirmatione debere eſſe alium ab eo, qui tenuit in Baptiſmo, aſſerit Chame- rot. de Sacram. vbi de Confirmat. c. 7. dub. 2. verſ. de- bet, quem reſert d. alleg. 3. §. 1.

Quamvis vnus non poſſit in Confirmatione te- nere ultra duos eodem die, vt in Pontificali, tamen quando verè contrahi volentem tenere eſſe aliquem virum probum, maxime Curatum, aut ſenem, in quo iudicio Epilcopi ceſſet præſumpta malitia, & voluntas contrahendi cum filia ſpirituale, vel eius matre, propter imparem conditionem, non peccat Epilcopum ſi permittat tenere ultra duos, reſoluit Marc. Antonin. Genueſi. in manu. Paſtorum, cap. 54. num. 6. quem reſert d. alleg. 30. n. 51.

2 *Omniſque inter alios perſonæ, &c.* Per hæc vet- ba cenſeri ſublatum Catechiſmum, ſeu cognatio- nem quandam ſpiritualem natam ex catechiſ- matione, aſſerit Sanchez d. lib. 7. diſp. 10. num. 10. cum ſequenti. Petr. de Ledelina d. 1. 17. conſiſte- re dub. 1. & conſiſ. 6. dub. 4. Valer. Reginald. d. lib. 3. 1. num. 190. Rebello d. p. 2. lib. 5. queſt. 18. n. 20. cum ſeqq. Gutierrez de matrimon. c. 54. per ter. Bonacina d. 5. §. 2. num. 1. Moſſet. in ſummo Theolog. mor. tra. 2. 4. c. 10. n. 121. late Ioan. Valer. Reginald. de differenti- inter vtrumque ſermonem, verb. Baptiſmum, diſſer. 2. n. 20. cum ſeqq.

35

36

37

38

39

40

41

suspenditur usque ad illius eventum, tenent Petr. de Ledsma d. cap. 17. conel. 9. dub. 2. in fine. Sanch. d. lib. 7. d. disp. 69. n. 3. & 21. Valer. Reginald. d. lib. 3. t. num. 129. Agid. de Coninck d. disp. 62. num. 6. 1. Gutier. cap. 105. n. 19. & 20. Bonac. d. ill. puncto 11. n. 5. Ego ipse d. alleg. 51. n. 185.

9. Ex sponsalibus contractis à parentibus nuptiis filiorum sine eorum consensu non otii impedimento publicæ honestatis, resoluit Sanch. d. lib. 7. d. disp. 68. num. 18. & 19. Valer. Reginald. d. lib. 3. t. num. 129. vers. aduerte quantū. Ego ipse d. alleg. 51. n. 186.

10. Et colligendo suprà dicta Gaspar Hurtado d. disp. 11. in fine, concludit impedimentum iustitiæ publicæ honestatis, quod ex sponsalibus oritur, tantum oriri ex sponsalibus cum determinata persona, & ex absolutis, siue à principio, siue postea completa conditione, & tantum ex validis, & non ex nullis, siue ex defectu consensu, siue ob aliquod impedimentum, quomvis occultum, siue quia sunt dissoluta, siue mutuo consensu, siue quia aliter resciluit.

11. Impedimentum publicæ honestatis oriri ex sponsalibus perverbis de presenti, & nulliter contractis, omitta forma Consilij Trident. supra hac sess. cap. 1. refert decisum Atmedas. d. l. 1. de matrimonio num. 87.

Ex sponsalibus per verba, promitto te ducere in uxorem, si factu denunciationibus non apparebit aliud impedimentum, minime oriri impedimentum publicæ honestatis refert decisum Armend. d. l. 1. de matrimonio n. 90.

11. β Primum gradum non excedant.] Impedimentum publicæ honestatis consurgens ex sponsalibus validis hodie non excedere primum gradum per hoc decretum, notant Petr. de Ledsma d. q. 45. art. 4. dub. 1. Veg. in summ. tom. 2. c. 3. 4. cap. 16. Fr. Eimann. etiam in summ. tom. 1. c. 134. n. 4. Agid. de Coninck d. disp. 32. dub. 5. n. 70. & plures citati à Sanch. var. resol. lib. 1. quæst. 5. 6. n. 4. Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 1. tit. 8. n. 5. vbi refert in vna Cæstana 27. Julij 1639. fuisse concessam dispensationem celebrandi matrimonium, non obstante impedimento iustitiæ publicæ honestatis in primo gradu, aeterea copula subsequens, propter quam mulier iofamata remanebat, & stante quoddam ad copulam decentem non fuerit sub spe faciliorem reddendi gratiam dispensationis, & in forma pauperum vel petebatur, & iocundus penitentiis salutaribus.

Ex matrimonio rato, non consummato minime oriri affinitatem, sed iustitiam publicæ honestatis dirimentem matrimonium declaravit Pius V. in d. Motu proprio incipit ad Romanum, & refert Gasp.

Hurtado de matrim. disp. 2. t. diff. 1. in princip.

Iustitiam ortam ex matrimonio rato dirimit matrimonium usque ad quartum gradum, sicut iote antiquo, refertur decisum Franc. Leu in thesauro fore Eccles. part. 2. cap. 9. n. 9. Placet in praxi Episc. cap. part. 2. cap. 4. num. 14. Armendaz. d. l. 1. de matrimonio n. 89. Rebell. d. p. 2. lib. 4. in appendice num. 106. Gutier. de matrimonio, cap. 103. num. 24. Sanch. d. q. 56. n. 5. Gaspar Hurtado d. disp. 11. diff. 2. num. 7. Ego ipse d. alleg. 51. n. 175. Et refert Aldan. d. l. 1. 8. num. 55. dispensationem concessam fuisse in Cæst. 17. Novembrij 1639. pro matrimonio mulieris, cum fratre mariti defuncti stante matrimonio rato, & non consummato, & quoddam mulier post mortem viri cognita fuit, & prægnans reddita ab huiusmodi fratre cum periculo uicis, & infamie.

Contra Ouard. in 4. dist. 41. quæst. unica in fine, Ludouic. Lap. instr. conf. p. 2. vbi de matrimonio, cap. 50. Tolet. in instr. Sacerd. lib. 7. cap. 10. in fine, existimantes hoc impedimentum proueniens ex matrimonio rato esse per Concilium Trident. restrictum ad primum gradum, sicut impedimentum quod oritur ex sponsalibus.

Impedimentum hoc oriri ex quocunque matrimonio rato, etiam irritum ex quocunque causa, dimmodo non sit irritum ex defectu consensu, docent Sanch. d. lib. 7. d. disp. 70. num. 5. Rebello d. part. 2. lib. 3. quæst. 1. 4. n. 2. & lib. 4. sect. 5. in declar. n. 101. Sanch. d. l. 1. quæst. 56. à n. 6. Gaspar Hurtado d. diff. 2. num. 7. Bonac. d. puncto 12. n. 21. vbi n. 12. resoluit ex matrimonio rato amentum, vel puerorum non consurgere impedimentum hoc, refert Ego ipse per d. alleg. 51. n. 177. & seq. Et addit Gaspar Hurtado d. diff. 2. in fine, ex matrimonio rato conditionato conditione de sorore suspendendo consensum oan otiri hoc impedimentum ante implementationem conditionis.

Quando impedimentum publicæ honestatis simul cooccurrit cum impedimento affinitatis, in dispensatione (quam solus Papa præstare potest) verumque impedimentum explicite, vel siletem implicite in petitione explicandum esse tenent Couart. de sponsal. part. 2. cap. 6. §. 7. Henricq. d. 10. §. 3. Bonacin. d. puncto 12. n. 12. Ego ipse d. alleg. 51. n. 176.

In hac enim dispensatione esse omnia impedimenta referenda, alioquin dispensationem esse subrepticiam, & inuolidam, asserunt Petr. de Ledsma in sum. part. 1. vbi de Sacram. matrim. c. 17. conel. 6. diff. 1. Mandol. de signatura gratia, in tit. dispensationes matrimoniales, in fine vers. reliquum est, Menoch. de arbit. casu 205. n. 1. in plures alij, quos refert & sequitur Sanch. d. lib. 1. q. 63. à princ.

De affinitate ex fornicatione contracta, que tantummodo vsque ad secundum gradum dirimit matrimonium postea contractum.

CAPVT IV.

1. Dolores de materia cap. agentis.

2. Affinitas ex copula fornicaria iure natura sequitur.

3. Affinitas ex copula fornicaria contrahitur inter infideles.

4. Infidelis cognoscens fornicari à mulierem ad fidem conuersum non potest ducere in uxorem consanguinitatem dista mulieris.

5. Impedimentum indultum propter affinitatem ex fornicatione contractam restringitur ad 1. & 2. gradum.

6. Affinitas impedimentum superueniens post contractum matrimonium est subarum.

7. Affinitas ex copula licita orta dirimit matrimonium usque ad quartum gradum.

8. Affinitas impedimentum usque ad quartum gradum

- gradum oriuntur ex matrimonio rato.
9. Affinitas oriuntur ex omni copula illicita.
10. Constitutio Py 7.
11. Impedimentum tertij gradus affinitatis ex fornicatione contrahitur, sublatum est.
12. Fornicationis simplicis peccato commaculatur

- ille, qui accedit ad consanguinitatem in tertio, vel quarto gradu cum quopiam suis fornicatorem.
13. Episcopus non habet facultatem dispensandi in gradibus affinitatis, seu consanguinitatis in iure prohibitis.

4 Cap. quodam cum multis seq. 13. q. 7. de eo qui cogn. consan. 120. cum.

Praterea a sancta Synodus, eisdem, & aliis grauissimis de causis adducta, impedimentum, quod propter affinitatem, & ex fornicatione contrahitam inducitur, & matrimonium postea factum dirimit, ad eos tantum qui in primo, & secundo gradu coniunguntur restringitur, in vltioribus vero gradibus statuit, huiusmodi affinitatem matrimonium postea contrahitum non dirimere.

1. **V**ide Doctores, quos plena manu refert Cened. ad Decretal. c. de h. 19. n. 4. quibus addo Veg. tom. 1. summ. c. 34. c. 53. Fr. Emman. etiam in summ. tom. 1. c. 128. n. 4. & quæst. regul. tom. 1. q. 63. art. 1. Petr. de Ledesma part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. c. 15. & in tract. de matrim. quæst. 33. art. 3. Anb. vltim. Sayt. in elau. Regia lib. 8. c. 4. n. 6. Arcandus ad adu. ad recep. legum Navarra lib. 4. tit. 15. d. 1. de matrim. n. 69. & à num. 92. Fas. in praxi crimin. part. 5. q. 149. n. 116. Valer. Reginald. in praxi feri punit. lib. 31. n. 147. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 67. n. 4. cum seqq. Fernandez in exarum. Theolog. moralis part. 3. cap. 16. §. 2. sect. 11. d. n. 4. Egid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 31. n. 6. Molise. in summa Theologia 4. moralis tract. 4. cap. 10. num. 103. & cap. 13. n. 85. Vincent Fillius. in quæst. moralibus tom. 1. tract. 10. num. 175. n. 10. seqq. Gutierrez de matrim. cap. 99. n. 1. cum seqq. Bonacin. in simili tract. quæst. 3. p. 10. 12. Gaspar Hortado eodem tract. disp. 20. diff. 2. Basil. Pont. de impediment. matrimon. cap. 18. §. 1. vers. deinde, Sanctæ Carol. var. resol. lib. 1. q. 57. à primo cap. Noue. in singul. Canon. ancl. c. 2. Ambrosin. Pen. vlt. de h. 8. num. 1. Cabal. resolut. crimin. casu 200. n. 43. & seq. Ioan. Sanci. in solut. disp. 40. n. 2. cum seqq. D. Noguetol. alleg. 14. num. 111. metipsum de officio & potest. Episcopi part. 3. alleg. 31. num. 161. Torrealba de iure iuris. lib. 2. c. 15. num. 84. cum seqq.

2. Affinitatem ex copula fornicaria iure nature sequi affirmant Rebelle. de obligation. iustitia p. 2. lib. 3. quæst. 15. n. 9. Egid. de Coninck d. disp. 12. num. 49. Gaspar Hortado d. disp. 20. diff. 2. n. 7. quia etiam per dictam copulam fornicatum vir & femina sunt vna caro, & vnus sanguis, non minus quam per coningalem, & respondet ad l. non fuisse. 9. sciendum ff. de gradibus affi.

3. Contra Nauar. conf. 7. de consensu in acriq. alijs conf. 1. n. 2. & 3. de conf. & affi. in noui, Henric. in summ. lib. 1. c. 10. §. 1. Sanch. d. lib. 7. disp. 63. num. 9. Ioan. Sanci. d. disp. 40. num. 12. c. 1. vltimantes affinitatem ortam ex copula fornicaria non esse vinculum naturale.

4. **V**nde affinitatem ex copula fornicaria contrahi inter infideles eteferant Ioan. And. in cap. 1. n. 3. de conuers. infidel. vbi Butr. sub n. 2. Card. n. 2. opposit. 1. dum iniquum per Baptismum tolli peccatum adulterij, sed remanere affinitatem ortam ex eo, sequuntur Cardin. Bellarmin. de Sacram. matrim. controuers. 4. c. 30. vers. denique affinitas, Ant. Racciol. de iure personarum extra gremium Ecclesie ex h. lib. 2. c. 5. d. n. 6.

5. **E**t hinc infidelem cognoscentem fornicariæ mulierem, ad fidem conuersum non posse ducere in uxorem consanguineam dictæ mulieris, contra Sanch. d. disp. 63. n. 10. vers. et verum est. concludunt Veg. in sum. tom. 2. cap. 34. c. 5. 129.

Antonin Ricciol. d. c. 5. num. 14. vbi num. 13. asserit quod si fidelis rem habeat cum infideli femina, & illa habeat forem infidelem, contrahit affinitatem cum illa foret infideli, quam ad fidem conuersam ducere nequit etiam si nata longe postquam primam forem cognouit.

Impedimentum inducitur propter affinitatem ex fornicatione contrahitam restringens Concil. Tridentinum in præsent. ad primum, & secundum gradum, censeri etiam ad eisdem restituisse impedimentum exigendi debitum ab uxore, quod inducitur ex affinitate proueniente ex illicita copula à viro cum consanguinea uxoris suæ post contrahitum matrimonium habita, refert decium Aldan. in compendio Canon. decis. lib. 1. tit. 8. num. 43.

Impedimentum superueniens affinitatis post contrahitum matrimonium esse sublatum hoc decreto, refert decium Nicul. Garc. d. benefic. part. 8. c. 3. n. 76. quia hoc impedimentum ditimens sublatum est, quod maius est; ergo & istud, quod foris impedit ne is per quem contracta est affinitas, sine peccato possit ea gere debitum, quod minus est.

Affinitatem ex copula licita oriam cum non sit restricta per hoc decretum, dirimere matrimonium vsque ad quartum gradum, sicut erat statutum in e. non debet. de consang. & affi. resoluunt Nauar. in man. c. 23. num. 43. Viuold. in candelæ aureo part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. n. 293. Philarch. de officio Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 2. cap. 12. vers. consanguinitatis. Cotoibus de Lara in l. si quis à liberis, princ. num. 90. ff. de liber. agnosce. Perez l. 5. col. 3. tit. 1. lib. 5. ordin. Azened. l. 7. n. 9. tit. 20. lib. 8. noua recept. Henric. in sum. lib. 1. c. 10. §. 1. littera H. Emman. Sà in apberris. verb. matrim. vbi de impediment. matrim. n. 13. Valer. tom. 4. disp. 10. q. 5. paulo 3. vbi de impedimento affinitatis. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 2. 17. n. 4. Sanch. d. lib. 7. disp. 67. num. 5. Rebelle de obligat. instit. part. 2. lib. 3. quæst. 15. n. 6. Gutierrez de matrim. cap. 99. n. 14. Bonacin. in simili tract. quæst. 3. p. 10. 12. num. 6. Ego ipse d. alleg. 41. num. 164. me citato in illo loco Sanctæ Carol. var. resol. q. 67. n. 1.

Affinitatis impedimentum vltimum ad quartum gradum oriens ex matrimonio rato, non consummato, sicut in consanguinitate, ex d. Muro proprio Pij V. Ad Romanam, colligit Aldan. in compendio canon. decis. lib. 1. tit. 8. num. 40. vbi refert sic fuisse decium sub die 17. Augusti 1617.

Ex fornicatione. Et sic ex omni copula illicita, tenent Petr. de Ledesma d. c. 15. c. 6. Sanch. d. lib. 7. disp. 67. num. 7. Valer. Reginald. d. lib. 3. §. 1. num. 147.

Si a vltioribus vero gradibus, &c. Vide d. Motum proprium Pij V. incip. Ad Romanam, vbi Declaramus, & antea in Apost. decretum, nullum hodie impedimentum remanere quo minus in vltioribus gradibus

5.

6.

7.

8.

9.

10.

ad huncmodi liberè, & licet matrimonium contrahi possint; referunt Facin. in praxim in. p. 5. q. 149. n. 16. Sench. d. lib. 7. disp. 67. num. 4. Gouitzer. d. cap. 49. n. 13.

11. Vnde subleuatum esse impedimentum tertij gradus effinitatis ex fornicatione contractum, ideo non obstante eo posse contrahi sine dispensatione Apost. licet huiusmodi effinitas contracta fuisset apud confirmationem Concilij Trident. refert decifum Attmender. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 4. tit. 15. lib. 1. de matrim. n. 32.
12. Et ideo non peccare peccato incestus, sed solum

simplicis fornicationis illam, qui accedit ad consanguineam in tertio, vel quarto gradu eius, cum qua prius fuit fornicatus, resoluunt Salzed. ad Bernard. in prax. cap. 64. in fine, Emmam. Sà in aph. verb. luxuriam. 2. Guttier. canon. lib. 1. c. 15. n. 3. Fr. Emmam. in summ. rom. t. c. 109. n. 2. et al. 2. quos refert & sequitur Sanctat. d. q. 67. n. 5.

Ac Episcopum auctoritate ordinaria non habere facultatem in gradibus effinitatis, seu consanguinitatis à iure prohibitis contrahentes matrimonia dispensandi, refert decifum Attmender. d. lib. 1. de matrim. n. 99.

De dispensationibus in gradibus prohibitis.

CAP. V.

1. Doctores de materia huius text. agentes.
2. Intelligitur de contrahentibus cum quocumque impedimento durentibus.
3. Ignorantia crassa excusat, dummodo non sit ingens temeritas.
4. Episcopus non potest ordinariè in impedimentis durentibus dispensare.
5. Dispensatio super impedimento consanguinitatis, effinitatis non facta mentione de copula habita inter impetranter, est subrepticia.
6. Dispensatio redditur nulla ex copula procedente dispensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione.
7. Dispensatio super impedimento cognationis, vel etiam publica honestatis, non facta mentione de copula habita est subrepticia.
8. Matrimonium si ea intentione contrahatur ab habitibus impedimentum durentibus ut facilius Papa dispenset, tunc facienda est mentio tum de matrimonio contracto, tum de animo, quo initum est.
9. Impedimenta plura non connexa quando sunt eiusdem speciei, & rationis, sunt omnino exprimenda, ut dispensatio sit valida.
10. Causæ ad dispensandum in impedimentis matrimonij quæ.
11. De iuris competens.
12. Fama an dicatur panper & carere dote, qua ni-

hil quidem habes proprium, habet tamen parentum aliusve consanguineus dimitte.

13. Propter angustiam.
14. Propter inimicitias.
15. Propter lites.
16. Propter continuas inuersiones piratarum.
17. Propter diffamationem.
18. Propter maiorem aetatem.
19. Conseruatio diuitiarum in eadem cognatione est iusta causa dispensandi in impedimentis matrimonij.
20. Excedentia maiorum in Ecclesiam.
21. Proles habita ex consanguinea, quando bona fide suscepta.
22. Dispensationes matrimoniales gratis sunt concedende.
23. Habet locum in compositionibus.
24. Notarius in dispensationibus Apost. quartam partem vniui ducati accipere potest.
25. Ordinarius potest cogere testes ut ad se veniant, ad illos examinandos in executione dispensationis matrimonialis.
26. Dispensationes matrimoniales directæ Episc. & eius vicarij generali, si Sedes vacare contingat, non possunt per vicarium Capitularem expediri.
27. Dispensatio non conceditur in secundo gradu consanguinitatis, nisi inter magnos Principes.

Si quis intra gradus prohibitos scienter matrimonium contrahere præsumpserit, se-
 Spaterit, & ipse dispensationis consequendæ careat, idque in eo multo magis locum
 habeat, qui non tantum contrahere, sed etiam consummare ausus fuerit. *¶* Quod si ig-
 noranter id fecerit, si quidem solemnitates requisitas in contrahendo matrimonio ne-
 glexerit, eisdem subiciatur poenis. Non enim dignus est, qui Ecclesiæ benignitatem fa-
 cile expériatur, & cuius salubria præcepta temerè contempnit. Si verò, solemnitates
 adhibitis, impedimentum aliquod postea subesse cognoscatur, cuius ille probabilem
 ignorantiā habuit, & tunc facilius cum eo, & gratis dispensari poterit. In contrahendis
 matrimonijs vel nulla omnino deuit dispensatio, vel rarò, & idque ex causa, & gratis
 concedatur. *¶* In secundo gradu numquam dispensetur, nisi inter magnos Principes, & ob pu-
 blicam causam.

Vide Ferosindez in examine Theologie moralis
 p. 3. cap. 16. q. 2. n. 5. Attmender. in addit. ad
 recap. legum Nauarra lib. 4. tit. 15. d. 1. de matrimo-
 n. 100. cum segg. Valer. Reginald. in praxi fori pa-
 tris. lib. 3. num. 139. cum segg. & n. 198. & n. 203.
 Rebello de obligat. in fin. p. 2. lib. 3. q. 5. & n. 19.
 Argid. de Coniug. de Sacramento, & consur. tom. 2.
 disp. 33. & n. 42. Vgolin. de officio, & potest. Epi-
 scopi c. 60. Vincent. Filluc. in quæst. moralibus 11. 10.
 q. 10. Sench. de matrim. lib. 8. Gaspar Hurtado eod.
 tract. disp. 26.

a Si quis intra gradus prohibitos, &c.] Intelligen-
 dum esse de contrahentibus cum quocumque im-
 pedimento durentem, asserunt Philarch. de offic.
 Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 2. cap. 1. 3. in princ. Petr. de Le-
 desma de Matrimo. q. 55. art. vltim. dub. 2. diff. 2.
 concl. 1. Tolet. in instrum. sacerdot. lib. 7. cap. 22. n. 3.
 Sench. de matrim. lib. 3. disp. 42. n. 7. & lib. 8.
 disp. 25. n. 24. Sanctat. var. resol. lib. 1. q. 54. n. 5.

b Quod ignoranter id fecerit, &c.] Ignorantiam
 crassam excusare, dummodo non sit ingens temeritas,
 resoluunt Saach. de matrim. lib. 3. disp. 40. n. 4. in med.
 & Tunc

a Cap. lib. 5.
 p. de clau-
 dest. despon-
 de. vinct. de
 consang. &
 affinit.

b Cap. lib. de
 iur. iur. ecc.
 q. 1. quia frons
 sua de vitijs

num. 194. vbi num. 196. subdite censendam iustam causam dispensandi, cum in defectu ipso dotis inuenitur ratio p. etatis.

12. Vtrum femina in ordine ad hunc effectum possit haberi pauper, & carere dote, quæ nihil quidem habet proprium, habet tamen parentes, aliōve consanguineos diuites? vide Couart. de sponsalib. part. 2. c. 6. §. 9. & 10. Sanch. d. lib. 8. disp. 19. n. 19. & 20. Agid. de Coniug. d. disp. 3. n. 43. vbi resoluunt non dici pauperem si illos possit cogere vt statim deor dotem, dici tamen quando de facto constiterit nullum oon consanguineum, qui sit patris conditionis, cum ea femina, velle eam habere vxorem, eo quod commoueret sibi persuaderet parentes non dituros iusticiem dotem.

13. Secunda. Quod cum dicitur Oratrix in dicto loco propter vnu ar. iustum virum sibi non consanguineū vel affinem paratū conditioni, cui nubere possit inuenire quem, &c. referunt Galleg. d. c. 12. n. 10. Hent. d. §. 9. Vega in sum. tam. 2. c. 3. d. 167. Et Emman. d. c. 137. n. 2. vers. la quarta. Iacob. de Grassi. de arbitrio confess. c. 43. Sanch. d. lib. 8. disp. 19. num. 12. Aloyf. Ricc. d. resol. 127. num. 7. Agid. de Coniug. d. disp. 3. n. 46. Valet. Reginald. d. lib. 3. n. 196. vers. ad tertiam, vbi resoluunt requiri tantum, vt intra oppidum propom femina non inueniat æqualis, cui nubat, tefertque ita decisum fuisse, Galpat Hurtado d. disp. 3. n. 11. vers. secunda, Sanch. d. disp. 19. num. 13. dicens num. 19. non esse adstringendum ad nubendum alicui vetulo, aut diuitiori, intolerabilius fore ingenijs.

14. Tertia. Quod cum inter dictam Oratorem parentem, consanguineum, vel affinem graues inimicitie ortasint, & ad presens exsistant, aliunde tamen quæ ex causa matrimonij inter Oratorem contrahentem promouentur, & ante illius tractatum exortis, & veris sit quod si Oratorem prædicti inuiti matrimonialiter copularentur, inimicitie huiusmodi panno commoverentur pro illis igitur compendia, ac pro bona pacis Oratorem prædicti capimus, &c. referunt Sanch. d. lib. 8. disp. 19. n. 8. Val. Reg. d. lib. 3. n. 196. vers. ad secundam, Galpat Hurt. d. disp. 3. num. 11. vers. prima.

15. Quarta. Quod cum inter dictos Oratores seu eorum parentes lites super rebus magni momenti ortasint, & ad presens exsistant, lites huiusmodi omnino cogantur, &c. referunt Fr. Emman. d. c. 137. n. 1. vers. la segunda por se acabar un gran pleito. Agid. de Coniug. d. disp. 3. n. 45. Sanch. d. lib. 8. disp. 19. n. 8. vbi n. 9. assentit quod ad hanc causam reduciatur cuius ratio scandalorum inter cognatos, & n. 11. dicit similiter esse iustam dispensandi causam quando dispensatio est quasi temerum necessarium ad obtinendum alicuius iusigno delicti.

16. Quinta. Quod cum dictum locum ad litum maris situm circumiunctus sit parauit, & fides Oribdozæ huiusmodi expressum sit propterea externi homines nō ita libenter, cum dicti loci habitatoribus contrahant, accedere velint capimus, &c. refert Quarent. in summa Bullary, verb. matrimoniales dispensationes.

17. Sexta. Cum autem Pater scilicet nisi matrimonium inter Oratores contrahatur, dicta Oratrix inupta, & di summa remaneret, grauius exinde scandala possint versimiliter exoriri, ideo, &c. refert Sanch. d. lib. 8. disp. 19. n. 9.

18. Septima. Quod dicitur Oratrix vigesimumquarum annum excedere, nullum virum potui condidit, cui nubere pot. et non inuenit. &c. refert Quarent. d. verb. matrimoniales d. c. aionet.

19. Octaua. Consecratio diuitiarum in eadem co-

gnatione causa dotis detrahantur ad aliam cognationis familiam, quando ex amplissimæ sunt, tefertur Galleg. d. cap. 12. n. 1. cum sequentibus. Vega tam. 2. summa c. 34. c. 167. Fr. Emman. d. cap. 137. concl. 1. in fine. Agid. de Coniug. d. disp. 3. n. 49. Valet. Reginald. d. lib. 3. n. 197.

Nona. Excellentia meritorum in Ecclesiam, siue dispensationem petentis, siue eius, cui petitur, tefertur Galleg. d. cap. 2. num. 17. Sanch. d. disp. 19. num. 12. Agid. de Coniug. d. disp. 3. num. 49. vers. 5. Galpat Hurtado d. lib. 3. num. 12.

Decima. Proles habita ex consanguinea quando bona fide suscepta est, tefertur Pett. de Ledesm. de matrimo. quæst. 56. art. 2. vbi ad fin. Gutierrez, c. 12. cap. 15. num. 107. Sanchez d. disp. 19. num. 33. Agid. de Coniug. d. disp. 3. num. 49. vers. 7.

Et gratis concedantur. Dispensationes matrimoniales gratis concedendas esse, & non licere Episcopo, vel eius Vicario pro eis quicquam accipere nec ratione taxæ etiam ex immemoriali consuetudine, nec ratione sigilli, vel alicuius altetius rei, tefert decisum Garc. de benef. part. 8. cap. 1. num. 77. ad 6. aduersus decretum illud, quod fœderat in litteris dispensationum matrimonialium, vt nihil muneris, seu præmij sponte accipi possit pro illarum executione, ita intelligendum esse vt neque Ordinarius ipse, neque eius Vicarius quicquam pro mercede laboris, quem ea in re susciperent, capere possint, notari vbi eo ex examine testium quantam auri, seu duarum partem licitè accipere possunt.

Habere locum in compositionibus, non in mercede, quæ pro Bullarum expeditione soluitur, tefert decisum Garc. d. lib. 8. cap. 1. num. 100.

Saturum concedens Episcopus vt certum quid possint accipere eo casu commissis, non habere locum in dispensationibus matrimonialibus, etiam si factum sit in Synodo Provinciali, notarium autem quattam partem vnius ducati accipere posse, tefert decisum Garc. d. lib. 8. cap. 1. n. 104.

Episcopum posse, sed non cogi, concedere litteras dimissorias Ordinario inferiori pro examinandis testibus in excoptione dispensationis matrimonialis, posse autem cogere testes vt ad se veniant, argument. cap. statum. §. in super, de subscrip. in 6. tefert decisum Garc. d. lib. 8. cap. 1. num. 116.

Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius Vicario generali, si Sedes vacante contingat, non posse per Vicarium capitulum expediri, contra Sanchez de matrimo. lib. 8. disp. 27. num. 19. cum sequentibus, tenet Aldan. d. lib. 8. n. 56. attestans sic fuisse decisum sub die 24. Maij 1621.

In secundo gradu nunquam dispensetur, nisi inter magnos Principes. Vide Hentij. d. lib. 1. c. 3. §. 6. in commento littera X. Sanchez d. lib. 8. disp. 19. n. 5. Gutierrez. de matrimo. cap. 128. n. 14. Zetoli. in praxi Episcop. part. 1. verb. dispensatio. §. 1. vbi tefert se vidisse dispensare ioter Barones, & titulos Regni Neapolitani, & Agid. de Coniug. d. disp. 3. n. 44. vbi dicit hoc Tridentini locum intelligendum esse de gradu consanguinitatis, vel affinitatis ortæ ex legitimo matrimonio, quæ in affinitate orta ex fornicatione, praelatum occultæ, longè facilius dispensatur.

Matrimonium inter raptorem, & raptam, an & quando irritum.

CAPVT VI.

1. Doctores de materia huius text-agentes.
2. Raptus non facit causam contrahendi matrimonium eam raptam, sed causa libidinis, minime dirimit matrimonium.
3. Raptus, quo femina iniuitis parentibus ipsas tamen consentiente rapitur, dirimit matrimonium.
4. Raptus quo femina corrupta, meretrix, vel inhonesta rapitur, dirimit matrimonium.
5. Raptus, quo femina rapitur virum, non dirimit matrimonium.
6. Raptus propria sponsa ipsa iniuita non dirimit matrimonium.
7. Raptus non dirimit matrimonium si solus importunus precibus, aut prelo condita femina extrahatur.

8. Raptus dicatur, requirit traditio de loco ad locum.
9. Sponsalia celebrata inter raptorem & raptam nulla sunt, dum raptus est in potestate raptoris.
10. Raptor si nubat est infamis.
11. Raptor contrahens matrimonium cum raptam est omnino liberandum.
12. Raptorem & sutores raptus dirimentis matrimonium excommunicantur ipso iure.
13. Pena infamia, incapacitatis ad dignitatem, ac obligationem detandi raptam, & privationem gradus clericali, quando raptor, aut sutor est clericus, non incurritur ante sententiam iudicis.
14. Raptor sine matrimonium contrahat, sine non tenetur ad decem detandam raptam arbitrio iudicis.

a Cap. fin. de
rapt. vide
Conc. Chal-
cel. c. 16. c.
eos & c. de
puella 14.
q. 1. Concil.
Chalcelon.
c. 17. Conc.
Vogna-
re. cap. 17.
Erod. 11 c. 1.
de 2. d. 11.

Decernit sancta Synodus, inter raptorem, & raptam a quando ipsa in potestate raptoris manserit, & nullum posse consistere matrimonium. Quod raptus a raptore separata, & in loco tuto, & libero constituta, illum in virum habere consenserit, eam raptor in vxorem habeat, & nihilominus raptor ipse, & ac omnes isti consensum, auxilium & fauorem praebentes, & sint ipso iure excommunicati, & ac perpetuo infames, omniumque dignitatum incapaces, & si Clerici fuerint, de proprio gradu decedant. Teneatur prater-
ea raptor mulierem raptam, siue eam vxorem duxerit, siue non duxerit, decenter arbitrio iudicis dotare.

1.

Vide Nauarr. conf. 32. de sponsal. in antiq. alijs conf. 12. de raptor in nouo, & conf. 3. num. 7. de consensu. & obs. in antiq. alijs conf. 4. de raptor. in nouo, Petrus 1. 2. verb. sere de sponsal. tit. 1. lib. 3. ordin. Mantens. in rub. 10. 1. gloss. c. 1. 142. vers. hodie vero lib. 3. noua recap. Peguer. dec. 42. a princ. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praes. 1. m. 101. Ant. Thesaur. dec. 217. n. 6. Henric. in summ. lib. 12. cap. 1. 4. 5. 4. & 5. Bausad. ad Clat. 5. raptus n. 35. Cancer. var. resol. lib. 3. cap. 1. 1. num. 1. 2. cum seqq. Ft. Emman. in summ. tot. 1. c. 2. 3. Petr. de Ledem. metum in summ. part. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrimon. cap. 16. Fatim. in praxi crimin. q. 145. n. 121. & seq. Ioseph. Sella Aragonia dec. 96. Zerol. in praxi Episcop. p. 3. verb. raptus, Molfes. in summa Theologia moralis tr. 3. c. 11. num. 18. cum seqq. Fernandez in examens Theolog. moralis part. 3. cap. 16. 5. n. 1. Aloys. Ricc. in collect. dec. part. 4. collect. 911. & in dec. Curia Archiep. Neapol. dec. 342. p. 4. Catdin. Tofsch. rem. 6. verb. raptus conclus. 5. & 6. Vgol. de officio Episcop. cap. 8. 3. n. 1. Sanch. de matrim. lib. 7. diff. 13. Less. de iustis. lib. 4. cap. 3. dub. 9. n. 68. cum seqq. Basil. Pout. de impediment. matrim. cap. 39. Frac. Molin. de iust. in pr. lib. 1. compar. 10. num. 31. cum multis seqq. Rebello de obligat. iustitia part. 1. lib. 3. q. 11. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 21. n. 28. cum seqq. & lib. 31. a. num. 164. Agid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 1. disp. 3. c. 1. num. 46. Armend. in addit. ad recap. legum Nouarra lib. 4. tit. 15. 1. de matrim. pag. 198. Gutierrez de matrim. c. 86. Bonacin. eodem tract. q. 4. punct. 18. & de excomm. in praxi extra Bullam disp. 2. q. 2. punct. 9. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 2. diff. 3. metaplum. in collect. ad cap. olim de raptibus.

2.

Circa hoc decretum de multis dubitatur Doctores. Primum an raptus non factus causa contrahendi matrimonium cum raptam, fed causa libidinis, dirimat matrimonium? Negant Salzed. ad Bernard. in praxi. 2. 1. Jettera A. vers. clericus in nouiss. edit. Ft. Emman. in summ. tom. 1. cap. 112. num. 7. Vega tom. 2. summ. c. 34. caso 137. notab. 1. Sanch. lib. 7.

diff. 13. n. 4. Less. d. cap. 3. dub. 9. num. 70. Molfes. d. tract. 4. c. 11. n. 30. Valer. Reginald. d. lib. 21. n. 165. vers. primum, Gutierrez. d. c. 86. n. 8. Gaspar Hurtado d. diff. 23. diff. 3. vers. quarto, quia Tridentinum hoc impedimentum, & reliquis penis tantum intendit punire eum, qui ledit liberatum ad matrimonium, ut sic puniendo impediat dictam lesionem; qui autem fornicat raptum non ad contrahendum matrimonium, violat libertatem ad illud, neque ad illud cogit.

Contra Emmano. Si in apberisum. verb. matrimen. n. 9. Ochag. tract. 3. q. 44. Bonacin. d. q. 4. punct. 18. n. 3. existimantes non solum illum esse raptorem qui abduxit fornicat causa contrahendi, sed etiam qui abduxit tantum causa explendae libidinis, & consequenter subiacere penis constitutis, in hoc decreto.

Secundo an raptus, quo femina iniuitis parentibus, ipsa tamen consentiente, rapitur, dirimat matrimonium? affirmant Salzed. d. c. 81. vers. clericus, Henric. d. cap. 14. 5. 4. Veg. d. caso 137. notab. 1. Card. Tusch d. 10. 6. verb. raptus, c. 1. n. 4. Zerol. in praxi Episcopali p. 2. verb. raptus 5. 1. Ft. Emman. d. c. 23. 2. n. 1. Petr. de Ledem. d. c. 16. conc. 1. dub. 1. Rebello d. q. 11. n. 6. Gutierrez. d. c. 86. n. 17. Bonacin. d. puncto 18. n. 5.

Contra Sanch. lib. 7. diff. 13. num. 13. Less. d. c. 3. dub. 9. num. 70. Valer. Reginald. d. lib. 21. n. 51. & d. lib. 31. n. 165. vers. quinto, Agid. de Coninck d. diff. 31. n. 48. Aloys. Ricc. d. resol. 342. n. 3. p. 3. Gaspar Hurtado d. diff. 23. diff. 3. vers. secundo, existimantes raptum, quod femina iniuitis parentibus, ipsa tamen consentiente, rapitur, diuimere matrimonium.

Tertio an raptus, quo femina corrupta, meretrix, vel inhonesti rapitur, dirimat matrimonium? affirmant Sanch. d. lib. 3. diff. 13. n. 14. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 165. vers. sextum est, Bonacin. d. puncto 8. n. 7.

Quarto an raptus, quo femina rapitur virum, dirimat matrimonium? Negant Farin. in praxi crimin.

3.

4.

5.

erimin. p. 5. q. 1. 43. n. 40. Sauch. d. disp. 1. 3. n. 16. Rebello d. q. 1. n. 6. Babil. Pont. de impedim. matrim. c. 39. vers. circa. Molle. d. trail. 4. c. 1. n. 39. Petr. de Ledefm. d. c. 26. anel. 2. dub. 5. Valer. Reg. d. lib. 3. n. 165. vers. septimum est. Bonac. d. p. n. 1. c. 1. 7. Aloyf. Ricc. d. dec. 1. 3. 4. n. 5. p. 4. Gasp. Hurtado d. disp. 2. 3. disp. 3. n. 1. 2. an. p. n. quia hoc decretum loquens de rapto, et potest odiosum, & periale non est extendendum ad rapturum.

Contra Henr. d. c. 14. §. 4. vers. si forte femina rebus. Fr. Emm. d. c. 23. n. 4. vers. lo quinto. Ecq. tom. 2. f. 1. c. 3. 4. c. 1. 5. 7. notab. 5. Gutier. de matrim. c. 88. n. 6. exilimantes raptum, cum femina rapit virum, dicunt matrimonium.

6. *Quotid. an raptus proprie sponz ipsa invita diciatur matrimonium? Negant Henric. d. c. 1. 4. §. 4. Fr. Emm. d. cap. 3. 2. n. 4. Fatio. d. quest. 1. 45. n. 86. vers. 87. Ioseph Sella Aragon. dec. 36. n. 4. Rebello d. q. 1. n. 5. Lelli. d. n. 70. vers. tertium. Mai. Anton. Genuen. san. praet. c. 1. 69. 1. Molle. d. c. 1. n. 33. Ego ipse in collect. ad c. pen. n. 4. de raptu.*

Contra Sauch. d. lib. 7. disp. 1. 3. n. 15. & Gasp. Hurt. d. disp. 2. 3. disp. 3. vers. tertio, existimantes comprehendit sub hoc decreto raptum quo sponsus rapit propriam sponfam.

7. *Scito an raptus dicatur matrimonium si solis importunis precibus, aut pretio cōduca femina extrahatur? Negant Gutier. d. c. 86. n. 15. Bonac. d. p. n. 1. c. 8. n. 5. an. sine, & n. 6. an. sine, Sanchez d. lib. 7. disp. 1. 3. n. 1. declarantes, dummodo ille preces tales non essent ut violenter equiparentur.*

8. *Quandam ipsa in potestate raptu manserit. Requirit translationem de loco ad locum, ut raptus dicatur, affirmant Nau. conf. 1. n. 5. nico sub tit. de raptu. Fr. Emm. d. c. 23. n. 2. San. d. lib. 7. disp. 1. 3. n. 7. Aegid. de Coniock d. nom. 2. disp. 3. n. 4. 8. vers. ut autem, Bonac. d. p. n. 1. c. 8. n. 6. vbi n. 8. post Gutier. Mohn. Card. Tulch. Sauch. & alios, quos citat, essent quod raptus non committitur ab eo, qui virginem repetram in domo patris, vel in alia domo, non educit de domo, sed illam rbe opprimit, aut trahit deo cubiculo in aliud, ut rbi illam commodius violet, idemque dicendum essent si virginem in agro repetram inde trahat per aliquos passus, ut abutatur, secus si inde deducat in aliquam domum extra filium agrum, aut in alium locum.*

9. *Nonnulli posse consistere matrimonium.] inuolida etiam esse sponfalia celebrata inter raptorem, & raptam, dum raptus est in potestate raptoris, etiam si libere consentiat, tenent Fr. Emm. d. c. 23. n. 3. Vega d. c. 1. 5. 7. notab. 3. Sauch. d. disp. 1. 3. n. 17. Gutier. de matr. c. 86. n. 24. Bonac. d. p. n. 1. c. 8. n. 10. vers. tertio.*

10. *Et nullum nuptu raptu ipso, &c.] Raptorem si nubat fieri infamem, relinquant Sauch. d. lib. 7. disp. 1. 3. n. 1. vers. sub hac anem infamia parva, Lelli. d. c. 3. n. 69. Fatio. d. q. 1. 45. n. 14. & n. 102.*

Contra Henr. d. c. 14. §. 4. vers. si ducat, Fr. Emm.

man. d. c. 23. n. 4. vers. lo sexto, Petr. de Ledefma d. c. 26. dub. fin. existimantes minime fieri infamem, quia alias raptus cogere non nubit infamem.

Raptorem contrahentem matrimonium cum raptā esse omnino liberandum, affirmant Marfil. conf. 63. Capolic. conf. 37. Bullian. praet. crim. tit. de raptu lib. mal. n. 17. Ant. Com. l. 80. 7. an. n. 7. cum segg. Baradad Clar. §. raptu n. 36. Decian. in trail. crim. lib. 8. c. 1. 3. n. 48. ad fin. Cancez. vers. lib. 3. c. 11. n. 19. & 20.

Contra Andr. Antq. Neapolitanarum constit. glossatorem in cons. Caputalem, qui suo consilio Hispaniarum olim Regem raptorem, qui raptam duxerat, ad mortem condemnasse refert, sequitur Marth. de Afflic. in consil. sequi raptu n. 6. Carter. in praet. crim §. circa tertium n. 14. Afflic. super consil. p. 1. rub. 19. n. 15. Luc. Franc. Mol. de ritu nupt. lib. 1. c. 1. c. 1. n. 40. cum multis segg. existimantes raptorem poena mortis puniendum, quamvis raptam in uxorem ducat.

Ac omnes ille constituit, &c.] Vide Sauch. d. lib. 7. disp. 1. 3. n. 3. & 4. Bonac. d. p. n. 1. c. 8. n. 9. vers. prima, Fatio. d. q. 1. 45. n. 21. & 37. vbi tesoluit quod raptu opem ferentes, scientes tamen & dolose, capitali supplicio subiacent, licet quod alias poenas, & praesentis amissionem bonorum tantummodo, qui in actu rapine auxilium praestiterunt, non autem alij, illas incurrant.

Si ipse iure excommunicari &c.] Vide Fatio. d. q. 1. 45. n. 21. Sauch. d. lib. 7. disp. 1. 3. n. 1. vbi dicit huiusmodi excommunicationem non esse de toleratis Pontifici. Bonac. d. p. n. 1. c. 8. n. 9. in fine, qui idem asserit, Gasp. Hurt. d. disp. 2. 3. disp. 3. n. 1. 5. vbi addit illam absque alia declaratione excommunicatio maneat, etiam si postea ducant raptam, Valer. Reginald. d. lib. 22. n. 3. 1. vers. de excommunicatione, vbi dicit illam esse laicam sententiam, & nemini reservatam. Machado in the persello Confessor lib. 1. p. 1. c. 4. docum. 4. n. 3.

Ac perpetuo infames, &c.] Penam infamiae, & incapacitatis ad dignitates, ac obligationem dotandi raptam, siue eam ducant, siue non, & priuationem gradus clericalis, quando raptu, aut sustinuerit est clericus, non incurrit ante sententiam iudicis, tenent Nan. in exir. Greg. XIII. de dotis pro testitia, vel gratia notab. 3. n. 44. Mol. de testit. tr. 2. disp. 96. vers. quod attinet ad penam, Sauch. d. disp. 1. 3. n. 1. post. princ. Aegid. de Coniock d. 2. 2. disp. 3. 1. dub. 4. n. 48. Gasp. Hurt. d. disp. 2. 3. disp. 3. n. 15. prope fin.

Teneantur praesens raptu, &c.] Raptorem siue matrimonium contrahat, siue non tenetur ad decet dotandam raptam arbitrio iudicis, asserit Henric. d. c. 1. 4. §. 1. Fatio. d. q. 1. 45. n. 57. Bonac. d. p. n. 1. c. 8. n. 10. vers. secunda, Sauch. d. disp. 1. 3. n. 3. & 4. vbi n. 1. vers. de raptu raptorem, teloluit quod in sententia iudicis constitutus hanc dotem, attendenda maxime est raptoris, & raptae qualitas personarum, Valer. Reginald. d. n. 3. 1. vers. de dotacione, vbi ait quod requiritur licentia iudicis, ut eam teneatur dotare.

Quomodo vagi homines admittantur ad matrimonium.

CAPVT VII.

1. De illis de materia capogentes.
2. Vagabundis qui dicuntur.
3. Peruenit ad matrimonium non est nullum ob omissionem illorum, qua descripta sunt in hoc decreto. Barbo. Collec. 10. Concil. Trid.

4. Parochus, qui vagos non praemissa debita diligentia, & licentia Ordinarii, matrimonio committit, peccat mortaliter, matrimonium tamen valet.

a Deus. &
c. 27. Conc.
Agubus.

Multis sunt, qui vagantur, & incertar habet sedes, & vt improbi sunt ingenij, prima vxore relicta, aliam & plerumque plures, illa viuente, diuersis in locis du-
cunt, cui morbo cupiens sancta Synodus occurrere, omnes ad quos spectat, patente
monet, ne hoc genus hominum vacanrium ad matrimonium facile recipiant & magi-
stratus etiam saculares hortatur, vt eos seuerè coercerent. Parochi autem precipit, ne
illorum matrimonium intrent, nisi prius diligentem inquisitionem fecerint, & te ad Or-
dinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtinuerint.

1. **V**ide Petet 1. in princ. tit. 1. lib. 8. ord. Henr. in sum. lib. 11. c. 5. 3. Fr. Em. in sum. 12. 1. c. 219. n. 3. Pet. de Ledesim. etiam in sum. p. 2. de Sac. vbi de fact. matrim. c. 7. concl. 4. dub. 3. Zet. in praxi Episc. p. 1. verb. matrim. vers. 6. & p. 1. verb. Paroch. pag. mibi 81. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 25. n. 8. cum multis segg. Gutier. in sum. lib. 6. 3. Bonac. eod. tit. q. 2. p. m. 8. n. 6. Basil. Poet. etiam eodem tit. lib. 5. c. 14. Cooed. pract. & canon. q. lib. 1. q. 39. n. 66. cum segg. Egid. de Coninck de Sacram. & censuris tom. 2. disp. 27. n. 20. Rebelo de oblig. iustis. p. 2. lib. 2. q. 8. n. 3. Valer. Regi-
oald. in praxi fore. p. m. lib. 31. n. 239. metipsum de officio & potest. Episc. p. 1. alleg. 3. d. n. 7. 2. & de officio & potest. Parochi c. 21. d. n. 89.

2. **M**ultis sunt qui vagantur, & incertar, &c. Vagabundos illos propriè dici, qui nullum certum domicilium habent, vel qui pristinum domicilium omnino de se tetentes amiserunt, & ut agnos, aut nauigant animo acquirendi nouum, tenent H. nr. d. 5. 3. Egid. de Coninck de Sac. 10. 1. q. 8. n. 6. & 10. 1. q. 27. n. 10. Cooed. d. q. 30. n. 69. & 70. Sanch. d. disp. 25. d. n. 1. vbi n. 8. vers. intellige, dicit hoc decretum loqui de iis, qui vagantur, & incertas habent sedes, D. Barbol. in l. heres absens §. p. m. de in art. de foro delicti n. 1. 4. & segg. de iud. Vgol. de officio Episc. 39. §. 3. n. 1. Valer. Regi. in praxi fore. p. m. lib. 1. n. 64. Gutier. d. c. 65. n. 9. Ego ipse d. alleg. 32. n. 75.

Et procedere, quamvis vnus contrahentium sit notus & incolat, ac propriam habeat sedem, subditusque sit Parochi, affirmant Cened. d. q. 30. n. 68. vers. circa hoc, Gut. d. c. 65. n. 8. Basil. Pont. de imped. matrim. c. 16. §. 5. vers. aliter. Sel. in se-
lectis cau. c. 45. n. 10. vbi subdit quòd vagus docens vxori in aliquo loco vbi est verè domicilij mulieris, potest contrahere in alio loco vbi voluerit, cum omnes possint esse Parochi vagi quauis adsit Parochus mulieris, quia tunc est etiam verè Parochus vagi alius in alio loco vbi repeti-
tur vagus, & refert decisi sub die 28. Aug. 1621.

Et habere locum etiam in illis, qui alibi habentes domicilium habitant ac cohabitunt in loco

ab ignoti suoz, resolut. Egid. de Coninck d. disp. 17. n. 20. vers. nota fecimus, vbi in vers. nota tertio, dicit hoc decretum esse intelligendum de iis qui communiter dicuntur vagi, non autem de iis, qui domicilium itasferunt, notique sunt in illis locis, de quo etiam Gutier. d. c. 65. n. 9. Sel. d. c. 45. n. 11. attestator. decisi sub die 21. Mar. 1602. Vnde Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore. eccl. p. 4. ref. 3. 2. re soluit banarium quoddam bunc effectum non dici vagabundum, refero Ego ipse d. c. 21. n. 89. in fine.

Et deniq; procedere lo iis, qui ne corà proprio Paroch. contrahat, aliò fecerit oñ habitaturus, nec māsuri, re soluit Saoc. d. disp. 23. n. 13. & 14. & disp. 25. n. 11. in fin. Gu. d. c. 65. n. 11. Bon. d. p. m. 8. n. 4. Ego ipse d. ali. 32. n. 77. & d. c. 21. n. 89. in fine. **M**agistratus etiam saculares hortatur, &c. Refert etiam ad vagabundos, qui prima vxore relicta plerumque plures illa viuente ducunt, existimat Sel. 45. n. 11. vbi testatur, sic decisi sub die 11. Jan. 1620. Et affirmat quòd si laici preuentor in captura huiusmodi capiendi plures vxores, offie. S. Inquisitionis solet recipere de manu dictorum laicorū istos reos, & interrogati quid sentiant de fide, si catholice circa hoc respondeant, remittuntur puniendi ab eisdem laicis.

3. **N**isi prius diligentem inquisitionem, &c. [P]etregnotum matrimonium non esse nullum ob omissionem illorum, quz delcripta sunt in hoc cerro, refert decisi Sel. d. c. 45. n. 14.

4. **P**arochum, qui vagos non pramissa debita diligentia, licetia Ordinarij, matrimonio cōiunxit, peccare mortaliter matrimonio tamen valere, resoluunt Veracuz in appendice ad q. quomodo qui vagantur admittendi sim ad matr. vers. quomodo sic fiat, Hen. d. c. 35. 3. San. d. disp. 25. n. 16. & 17. Cen. d. q. 3. n. 68. in princ. Gut. d. c. 65. n. 15. & c. 67. n. 3. Basil. Pont. d. §. 5. in fine & d. r. de matr. lib. 5. c. 14. n. 8. Moll. in sum. Thea. mor. tr. 4. c. 6. n. 5. Chapeauille de admist. matr. in necessitate. q. 14. Filluc. in q. moral. tract. 10. c. 6. q. 3. n. 21 2. Homob. de Bonis de excom. eccl. tr. 11 c. 20. q. 2. ref. 1. & 2. Ego ipse d. ali. 32. n. 74. & d. c. 21. n. 89.

Concubinarj quomodo ab Ordinarijs puniendi.

C A P V T X.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Adultery in crimine p. m. procedi ex officio.
3. Menio trina distictu temporibus facienda est concubinarj.
4. Episcopus potest in prima mentione puna pe-

a Iulian. scil. 51. cap. 14. de reformat. Conc. Rom. sub Nic. I. in fin. C66. La-
ter sub Leo-
ne X. scil. p. de ref. curie & aliorum
vers. concu-
binarij.
b Conc. Tol. 1. c. 17. c. 11.
qui 4. diff.

Graue peccatum est, homines solutos concubinas habere, grauissimū verò, & in hu-
ius magni Sacramenti singularem contēptum admissum, & vxoratos quoque in hoc
damnationis statu viuere, ac audere eas quandoque domi etiam cum vxoribus, altere, &
retinere. Quare, vt huic tanto malo sancta Synodus opportunis remedijs provideat:
statuit huiusmodi concubinos, tam solutos quàm vxoratos cuiuscunq; status, digni-
tatis & cōditionis existit, si postquā ab Ordinario, & etiam ex officio, & ter admonitis ea de
re fuerint, concubinas non eiecerint, seq; ab earū consuetudine non se iunxerint, & ex
communi

conuaria concubinarum punire.

5. Concubinarum crimen est mixti fori.

6. Brachium seculare si iudex secularis negot non potest ad id cogi sub puna excommunicationis.

nem, ne scilicet crimina maneant impunita, & ne quis audeat licentiosè vivere, in Ecclesiasticis verò Tribunalibus ad correctionem proceditur, ratione spiritualis finis, ut à peccato extat concubiniarius; idem punitus à seculari, poterit iterum puniri ab Ecclesiastico iudice, & vinctus.

6. *Conuocato, si opus fuerit, brachio seculari.* Si iudex secularis neget, an possit ad id cogi sub poena excommunicationis? Affirmat Menoch. *de arbit. casu 42.* Bellac. *tom. 1. comm. apin. lib. 3. tit. 1. n. 118. pag. 367.* Ludov. Rodolph. *de brachio seculari n. 45.* Facin. *in praxi crimin. q. 197. n. 2. & q. 138. n. 79.* Fr. Em. *quæst. regul. tom. 1. quæst. 8. art. 14.* Motte *de iurisd. p. 1. c. 5. n. 1. nisi aliàs constaret de manifesta iniustitia, seu nullitate sententiae, vel processus iudicis Ecclesiastici, quo casu secularis (etiam si delictum esset mere Ecclesiasticum) posset saltem auxilium suum iussu denegare.* Ita Casol. *de Brachio Regio p. 4. n. 160. vers. sed si notari.* Paschal. *rerum quous. lib. 2. c. fin. p. 2. §. 2. n. 7.* Bobadil. *in sua politica lib. 2. c. 17. n. 17. 2. vers. Pero esto entiendo io.* n. 176. Bernard. Genou. *ad practica Camera Imp. concl. t. 15. in princ. n. 6. cum seq.* Mic. Aggia *de exhibendo auxil. fundam. 27. concl. 8. in c. 1. & 7. casu.* Jacob. Cancr. *vers. res. lib. 2. c. 15. n. 33.* cum aliis citatis à Io-

seph, Vela *d. 27. p. 1. n. 46.* Et nisi à sententia iudicis Ecclesiastici auxilium requisitus fuerit appellatum, vel supplicatum, aut de nullitate dictum, aliove quocumque modo eius processus per partem legitimè impugnatus, nam & tunc secularis saluè denegare auxilium poterit: ita Nan. *c. cum contringat. de rescript. remed. t. 2. n. 7. alias 8. vers. quare respondes.* Bobad. *d. c. 17. n. 176. post princ.* Aggia *d. concl. 8. in c. 4. & 8. casu.* Cancr. *d. c. 15. n. 1. & 7. lib. 3. c. 1. n. 45. cum seq.* Salgado *de process. Regia p. 1. c. 1. vers. 3. n. 93. & 94.* ubi id dicit procedere eo casu, quo aperte constaret causam esse appellabilem, vel alio modo rectam, lare Ioseph Vela *d. loco n. 4.* ubi n. 5. cum fructus, quos refert, aut quod si aliqui frivola & frustratoria sit appellatio, poterit ea spreta Ecclesiasticus censurus compellere secularem, ut sibi auxilium impartiat, & attestatur sua per eò iudice censuisse Granatensem Curiam.

2. Alii ponunt contra adulteros, &c. Alias penas à lure communi, vel statuti synodaliibus contra concubiniarios indictas non tolli per hoc decretum, nec alium modum procedendi contra eosdem, nisi velut Ordinatus eos excommunicare, quia tunc formam huius decreti esse observandam refert decretum Armeudar. *d. l. unica de adulter. n. 9.*

Cogentes ad matrimonia contrahenda quales, & quomodo puniantur.

C A P V T I X.

1. *De illorum de materia cap. agentis.*
2. *Excommunicationis in hoc decreto comminatus est solum officii, qui temporale dominium, & iurisdictionem in foro externo habent.*
3. *Parochi non incutitur hac excommunicatione.*
4. *Neque Rex, Regina, Imperator, aut Imperatrix.*

5. *Neque Episcopus.*
6. *Neque pater.*
7. *Pena anathematis est pena excommunicandi maiorem.*
8. *Intelligitur de coactione iniusta.*
9. *Matrimonium contrahere impeditur in hac excommunicatione non includuntur.*

Ita plerumque temporalium dominorum, ac magistratuum mentis oculos terrent lassædus, atque cupiditates exerceant, ut viros, & mulieres, sub eorum iurisdictione degentes maxime diuites, vel spem magnæ hæreditatis habentes, minis, & penis adigant cum iis matrimonium inuitos contrahere, quos ipsi domini, vel magistratus illi præscripserint. * Quare, cum maxime nefarium sit matrimonij libertatem violare, & ab eis iniurias nasci, quibus iura expectantur: a præcipiti sancta Synodus omnibus cuiusque gradus, dignitatis & conditionis existant, *β sub anathematis pena*, ^a quam ipso facto incurrant, ne quouis modo directè vel indirectè subditos suos, vel quoscumque alios *γ cognat*, quo minus liberè matrimonium contrahant.

^a Cap. cum locum. c. requiescat, &c. Gracina de spur. ^b Conc. Parisiense. l. c. 6. que alios *γ cognat*. c. nullius. q. 1.

1. **V**ide Henricq. *in sub lib. 1. c. 6. §. 6. lit. G. Gut. cam. lib. 1. c. 10. n. 12. latè* San. *de matrimonio lib. 2. disp. 27. & lib. 4. disp. 22. n. 8.* Molin. *de iustit. 2. disp. 17. 6. vers. ad secundam partem.* Valer. Regin. *in praxi fore punire lib. 10. n. 19.* Basil. Pont. *de impediment. matrim. c. 29. §. 1. 2. vers. ex dictis.* Mosell. *in sum. Theolog. moral. 2. c. 7. n. 3. cum seq.* Rebello *de obligation. iustitiae lib. 3. q. 9. n. 1.* Bonac. *de matrim. q. 3. puncto 8. n. 34. c. de excommunicatione in particular. extra Bullam, disp. 2. q. 2. puncto 6.* Gutier. *de matrim. c. 7. q. 2. n. 3.* Gaspar. Hurtado *ordem tract. disp. 6. de difficultate 7. cum seq.* Machado *en el perfecto Confessor lib. 1. p. 3. tract. 4. docum. 4. n. 4.*

2. **P**recepti sanctæ Synodi omnibus cuiusque gradus, &c. Excommunicationem in hoc decreto comminatum eos solum afficere, qui temporale dominium, & iurisdictionem in foro externo habent, quia Concilium de his tantummodo loquitur, resoluitur Molin. *d. disp. 17. 6. vers. ad secundam partem.* Fr. Em. *in sua. p. 1. c. 23. 2. n. 7.*

Sanct. *d. lib. 4. disp. 2. 2. n. 9.* Bonacina *de excomm. in particular. extra Bullam disp. 2. q. 2. puncto 6. n. 5.*

Contra Soar. *de censur. disp. 23. sect. 7. n. 6. vers. quarta.* Filiuc. *tract. 1. q. 2. 6. quæst. 4. n. 86.* existimantes istam excommunicationem vniuersalem esse, & omnes comprehendere.

Vnde parochi non incutere hanc excommunicationem, quia iurisdictione caret in foro externo, resoluit Bonac. *d. disp. 2. quæst. puncto 6. n. 5. vers. tertio.* Gaspar. Hort. *d. disp. 6. diff. 3. in fine.*

Item neque Regem, Regnam, Imperatorem, & Imperatricem, quia istæ personæ videntur speciali nota dignæ, tum quia Papa dum intendit hos ligare, solet eos exprimere, resoluit Sanct. *d. disp. 2. 2. n. 10.* Bonac. *d. puncto 6. num. 7.* Gaspar. Hurtado *d. diff. 8. in fine.*

Neque Episcopum, qui non est dominus temporalis, cogentem aliquem ad matrimonium, in istam excommunicationem incidere, resoluit Bonacina *d. puncto 6. num. 6.* Gaspar. Hurtado *eiusto loco*, contra plures.

Neque

6. Neque potest cogentem inire filium, vel filiam ad matrimonium huius censuræ subiaci afficiat. Agid. de Coniung. de Sacra. 1. 2. disp. 28. dub. 5. Bonac. d. p. 1. 6. n. 5. vers. secundo, post Heor. & Sanch. Gaspar Hurtado d. diff. 8. n. 19.

Contra Ludov. Lop. in instr. p. 1. c. 4. 4. vers. si aliquis, Alton d. 2. de ar. contrah. lib. 4. tit. 1. Mat. de iur. d. p. 4. c. 6. §. 7. n. 21. existimantes hoc decretum intelligi de parentibus, & aliis quibuscumque impediendis matrimonium.

7. Sub anathematis pena cum ipso facto incurram. Hanc penam anathematis esse penam excommunicationis maioris, asserunt Nau. in man. c. 27. n. 150. Lud. Lopez proximi citate, Hent. d. 6. §. 6. Sanch. d. lib. 4. disp. 22. n. 8. Gaspar Hurt. disp. 6. diff. 7. n. 27.

Contra Verc. in append. ad Specul. p. 1. art. 6. existimantes non esse penam excommunicationis maioris, sed maledictionis solemnem.

8. Cogant. Idem esse ac per vim & iniuriam inducere, quia intelligitur de coactione iniusta, & mortaliter peccaminosa, tenent Sot. de censur.

disp. 21. sect. 7. n. 6. vers. quarta, Filiuc. trall. 1. 4. c. 6. quasi 4. n. 86. Gaspar Hurt. d. diff. 7. n. 27. §. 2. Bonac. d. disp. 2. q. 2. p. 1. 6. n. 2. ubi subdit idcirco excommunicationem incurre, qui graue malum alicui monatur, nisi matrimonium contrahat, & qui tenet alicui debitum magis momenti solvere, eo quod nolit matrimonium contrahere, quia dicitur saltem indirecte cogere ad matrimonium.

In hac tamen excommunicatione non includi illos, qui impediunt matrimonium contrahere, quia hic non est sermo de prohibentibus, sed de cogentibus, & soluit Hent. d. lib. 11. c. 6. §. 5. in commento, Nau. in man. c. 27. n. 160. Menoch. conf. 6. 4. n. 61. Mol. d. diff. 176. vers. ad secundam partem Basil. Pont. d. §. 1. 2. vers. ex dictis, Agid. de Coniung. d. som. 2. disp. 28. dub. 5. n. 8. Bonac. de matrim. q. 3. puncto 8. n. 34. vers. secundo, & q. 4. puncto 17. n. 26. vers. neque obstat primo, & de excom. in part. extra Bullam, disp. 2. q. 2. puncto 6. n. 3. Gaspar Hurtado d. diff. 7. num. 26. vers. secunda d. n. fine.

De temporibus, quibus benedictiones nuptiales non sunt faciendæ.

CAPUT X.

1. Doctores de materia p. agentes.

2. Tempus Aduentus, & Quadragesima quando incipiat.

3. Matrimonium non dirimitur si celebretur temporibus prohibitis, peccat tamen celebrans.

4. Arbitraria pena puniuntur.

5. Matrimonium consummare quod erat iam contrahitum, his temporibus non prohibetur.

6. Matrimonium de licentia Ord. potest his temporibus prohibitis sine solennitate celebrari.

Ad aduentum Domini nostri Iesu Christi usque in diem Epiphaniæ, & feria quarta cinerum usque in octauam Paschatis inclusiue, antiquas solemnium nuptiarum prohibitiones solagentur ab omnibus obseruari sancta Synodus præcipit: in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittiturque Episcopi, vt ea, quæ decet, modestia, & honestate fiant, curabunt, sancta enim res est matrimonium, & sanctè tractandū

4 Concil.
Lao hic c. 14.
Conc. Ancy.
gust. c. 9.
c. non oportet
cum scri-
bus leg. 11.
q. 4. c. Capel-
lanus de fec.

1. Vnde Mariens. in rubric. tit. c. 1. 147. lib. 5. nona recopilat. Hent. in sum. lib. 1. c. 16. §. 2. Cened. ad Decret. c. 122. Petr. de Ledesma. in sum. p. 1. de Sacram. ubi de faciant. matrim. c. 10. conf. 8. dub. 1. vers. tertio. Fernand. in examine Theolog. moralis. p. 3. c. 17. §. 2. n. 9. & 10. Mol. in sum. Theologia moralis. trall. 4. c. 11. n. 10. eum seq. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 7. Bonac. ord. trall. quasi 3. puncto 1. n. 4. Gaspar Hurtado in sum. trall. disp. 5. diff. 23. §. 2. n. 83. Valer. Reginald. in praxi fori p. 1. lib. 3. c. 188. Possen. de officio Curat. c. 10. n. 25. vers. queritur metipsum de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 3. 2. n. 193. eum seq. & de officio & potest. Parochi c. 21. d. n. 11. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccl. p. 4. resol. §. 7. n. 100.

2. Ad aduentum Domini, &c. Tempus Aduentus in hac prohibitione incipere à primis vespertis sabbati præcedentis, in feria aut quarta cinerū à media nocte illius ferie, tenent Sanch. d. lib. 7. disp. 7. n. 2. Mol. d. trall. 4. c. 11. n. 11.

Contra Casal. p. 2. dec. 1. 2. de contr. quæ est in ordine §. 8. n. 19. existimantem incipere tempus Aduentus in hac prohibitionē à media nocte, quæ est initium diei primæ Dominicæ Aduentus, ubi consuevit aliud non exposuerit.

3. Solagentur ab obseruari, &c. Contrarium facientes peccate mortaliter, ob id tamen non dirimit matrimonium, resoluunt Mat. d. gloss. 1. n. 147. Cened. d. c. 122. Sanch. d. lib. 7. an. 3. Aloyf. Barb. §. Collect. in Concil. Trid.

Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 8. n. 3. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 196. referet decilum Armen. in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 10.

Pena graui plebandum esse qui aduersus hoc præceptum illo verito tempore peccat, arbitraria tamen, cum nulla in iure præscripta sit, reperiunt Caiet. repet. c. ad limina 30. q. 1. §. 4. n. 55. Fr. Emman. in sum. 2. c. 241. n. 4. Sanch. d. lib. 7. disp. 7. n. 4. ubi n. 7. tenet non prohiberi eo tempore sponsalia de futuro, & nam. 8. resoluti deouocationes matrimonium præmittendas, posse tunc fieri, de quibus omnibus nouissimè Aloyf. Ricc. d. praxi rerum fori eccl. p. 4. res. §. 5. d. n. 100.

Consummare matrimonium antea contrahitum his temporibus prohibendum non esse, cum inter loquuntur de contrahitione, tenent Nau. in man. c. 27. n. 71. Sanch. de disp. 7. n. 21. Agid. de Coniung. de Sacram. som. 2. disp. 30. dub. 3. ad fin. Valer. Reginald. in praxi fori p. 1. lib. 3. c. 188. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 195.

Matrimonium de licentia Ordinarij posse his temporibus prohibitis sine solennitate celebrari, resoluunt decilum & referunt Caiet. in Marquis casum consens. verb. matrim. pag. 163. collect. 1. Franc. Leo in thesauro fori eccl. p. 2. c. 8. n. 1. Sanch. d. disp. 7. n. 12. Valer. Reginald. d. lib. 3. c. 188. Agid. de Coniung. de disp. 30. dub. 3. n. 36. Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. decis. 8. per tot. p. 4. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 194.

La 3 DE

DE REFORMATIONE.

De iusta, ac saluberrima electione Prelatorum, ac Cardinalium habenda.

CAPVT I.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.
2. Gregorius XII. quoad Prelatorum electionem renouauit, in multis ampliatis huius cap. ordinationem.
3. Absque de spiritui sancto premittenda est proforma, & validitate electionis.
4. Electio promouendi ad Episcopatum fieri debet sub peccato mort. de dignitate, & utilitate Eccl.
5. Professionem fidei emittunt prouisi de Mona-

sterni, Conuentionibus, Domibus, &c.

6. Ea omnia & singula, quae de Episcoporum praeficiendis uia, etate, doctrina, & ceteris qualitatibus constituta sunt, in creatione S. R. E. Cardinalium, etiam si Diaconi, sint exigenda sunt.
7. Etas ad Cardinalatum eadem requiritur, quae desideratur ad Episcopatum.
8. Legitimari per subsequens matrimonium non admittuntur ad Cardinalitium dignitatem.

S in quibuscumque Ecclesiarum gradibus prouidenter, scienterque curandum est, ut in Domini domo nihil sit inordinatum, nihilque praepositum: multo magis elaborandum est, ut in electione eius qui supra omnes gradus constituitur, non erretur: nam tutius familiar Domio statui, & ordo mutabit, si quod requiritur in corpore, non inueniatur in capite. Vnde, etsi aliis sancta Synodus de promouendis ad cathedrales, & superiores Ecclesias nonnulla utiliter decreuit: hoc tamen munus huiusmodi esse censet, ut, si pro rei magnitudine expendatur, nunquam satis tantum de eo uideri possit. Itaque statuit, ut cum primum Ecclesia vacauerit, a supplicationibus, ac precibus publicè, priuatimque habeantur, atque a Capitulo per cinnitatem & diocesim iudicantur: quibus Clericus, populûsque bonum à Deo Pastorem ualeat impetrare. Omnes uero, & singulos, qui ad promotionem praeficiendorum, quodcumque us, quacumque ratione, à Sede Apostolica habent, aut alioquin opetam suam praestant, nihil in iis praesentis temporum ratione inuoluendo hortatur, & monet ut in primis meminerint, nihil se ad Dei gloriam, & populotum salutem uilius posse facere, quam si boos Pastores, & Ecclesiarum gubernadoz idoneos promoueri studeant: eosque alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, & nisi quos digniores & Ecclesiarum magis utiles ipsi iudicauerint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambicionum suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, praefici diligenter curauerint, & quos ex legitimo matrimonio natos & uita, etate, doctrina, atque aliis omnibus qualitatibus praedictos sciant, & quae iuxta factos Caones, Tridentinae huius Synodi decreta requiruntur. Quoniam uero in sumendo de praedictis omnibus qualitatibus graui, idoneoque boisotum, & doctotum uirorum testimonio, non vniformis ratio ubique ex nationum populotum ac motum uarietate potest adhiberi: maodatur sancta Synodus, ut in prouinciali Synodo, per Metropolitanum habeoda, praescribatur quibulque locis, & prouinciis propria examinis, seu inquisitionis, aut instructionis faciendae forma, Sanctissimi Romani Pontificis arbitrio approboda, quae magis eisdem locis uilis, atque opportuoda esse videbitur: Ita tamen, ut, cum deinde hoc exameo, seu inquisitione de persona promouenda perfecta fuerit, & ea in instrumentum publicum reddenda cum toto testimonio, & ac professione fidei ab eo facta, quamprimum ad Sanctissimum Romanum Pontificem omnino transmittatur: ut ipse Summus Pontifex, plena totius uegotii, ac personarum notitia habita, pro gregis Domini commodode de illis, si idonei per examen, seu per inquisitionem factam reperi fuerint, Ecclesiis possit uilius prouideri, & omnes uero inquisitiones, informationes, testimonia, ac probationes, quacumque de promouendis qualitatibus, & Ecclesiarum statui quibulcumque, etiam in Romana Curia, habita, per Cardinalem, qui relationem facturus erit in Consistorio, & alios tres Cardinales diligenter examinentur, ac relatio ipsa Cardinalis relatoris & trium Cardinalium subscriptione roboretur: in qua ipsi singuli quatuor Cardinales affirmant, se adhibita accurata diligentia, inuenisse promouendos qualitatibus à iure, &

a. Super de re
form. fol. 1.
c. 1. & 2. &
fol. 11. c. 1.

b. Cap. cum
in cunctis, &
c. cum nobis
o. am. de elec.
tra. Concil.
Lateran. sub
leone X. de
reforma. Cu-
rae in prime.
tall. p. cum
alij sup. a
tall. an. de re
form. c. 1.
c. 1. D. N. Pius
IV. in Bulla
super forma
pauam uni
T. infelicitas
fol. 1.

d. In de
locis.

ab hac sancta Synodo requisitis, praedictos ac certo existimare sub periculo salutis aeternae idoneos esse, qui Ecclesiis praeficiantur: ita ut relatioe in vno Consistorio facta quae maturius interea de ipsa inquisitione cognosci possit, io aliud Consistorium iudicium differatur, seu aliud Beatissimo Pontifici videbitur expedire. *Et uero omnia & singula, quae de Episcoporum praeficiendorum uita, etate, doctrina, & ceteris qualitatibus aliis in eadem Synodo constituta sunt, decreuit eadem etiam io creatione sanctae*

sanctae

sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam si Diaconi sint, exigenda, quos sanctissimus Romanus Pontifex ex omnibus Christianitatis nationibus, quantum commodè fieri poterit, prout idoneos repererit, assumet. Postremo eadem sancta Synodus, tot gravissimus Ecclesiæ incommodis commota non potest non commemorare, nihil magis Ecclesiæ Dei esse necessarium, quàm ut Beatissimus Romanus Pontifex, quem sollicitudinem vniuersæ Ecclesiæ ex muneri sui officio debet, eam hic potissimum impendat, ut leuissimos tantum sibi Cardinales asciscat, & bonos maxime atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præstet, idque eo magis, quod omnium Christi sanguinem, quæ ex malo negligentium, & sui officij immemorum Pastorum regimini peribunt, Dominus noster Iesus Christus de manibus eius sit requisitus.

Exech. 3. & 18.
Ad 20. sup.
seff. 4. de reformat. c. 1.

1. **V**ide Ludovic. Marcet. in *elypso militantis Ecclesiæ* lib. 3. c. 19. cum seqq. Nau. in *tratt. de erat. mifc.* 33. cum seqq. & *mifc.* 4. 2. Mand. de *signatura gratia in princ. verb. prouisionis*, Franc. Leo. in *thesaurus fori Ecclesiæ* p. 1. c. 2. à princ. Bellet. *disquis. clerici. p. 1. tit. de discipl. clerici.* §. 4. n. 33. Valer. Reg. in *præxi fori pontif.* lib. 30. *tratt.* 3. n. 163. Campan. in *diuersis Cur. rub.* §. 2. n. 5. cum seqq. Galignet. de *iure publico* lib. 3. tit. 8. Homodon. de *Bonis de exco. mne Ecclesiæ* *tratt.* 2. q. 17. & 38. nouissimè Stephan. V Veyms ad *conf. 2. 4. ex antiquitate disputationis*, & per Concil. *Trid. in nouitat. conf. 1. 2. n. 7. & 8. pag. 20.* metipsum de officio, & *pnef. Episcopi* p. 1. tit. 1. cap. 5. n. 4. & *part. 2. alleg. 1. lat. in mo. tratt. de iure Ecclesiæ* lib. 1. cap. 9. de *Episcopi*, & *eorum elect.* & *suprà seff. de reform. cap. 1. & seff. 2. 2. etiam de reform. c. 1.*

2. Huius cap. ordinationem quoad Prælatum electionem renouit, & in multis ampliavit Gregorius XIV. in *eius conf.* incip. *Omni Apostol.* sub dat. Romæ 1. May 1591, quæ refert. Quatuor in *sum. Bulary verb. electio*, Pafic. in *præxi Episcopi in procem. de elect.* n. 2. pag. 10. Et emanauit instructio particularis cura conficiendis processibus inquisitionis super qualitatibus eorū qui promouendi sunt ad regimina Cathedrali, aut aliarum superiorum Ecclesiarum iussu S. D. N. Urbani VIII. edux, quam transcripsi d. cap. 9. de *Episcopi & eorum elect.* in fine.

3. A Suspensione, nec præter, &c. Vide Stephanum V Veyms citate loco n. 7. Unde pro forma, & validitate electionis præmittendum esse Missam de Spiritu Sancto, obseruare citat per me in *coll. ad c. cum Ecclesiæ Suerina 3. de causis possess.* n. 1. quibus addit E. Emman. *quæst. Reg. sum. 2. q. 1. art. 1. vers. & sic videmus*, Castell. de *elect.* c. 3. n. 1. vers. *sol. ano*, Fr. Sigism. à Bononia in *simili* *tratt. dub. 19.*

6. *Ex quoque alienis peccatis communicantes, &c.* Vide S. Leonem Papam *epist. 8. 5. aeternam c. miramur* 61. *dist. 161. Quid est communicare peccatis alienis nisi talem officij ordinem, qualis iste est, qui non meritis ordinis, &c. refert Caparacum in el defenso de la obligation de les Prelados par. 2. concl. 1. n. 2.*

4. *Nisi quis dignior, &c.* Eleuatiorem promouendorū ad Episcopatus fieri debere sub peccato mort. de digniori & vtriusque Ecclesiæ, per eos omnes, ad quos quacumq. ratione id spectat, aut alioquin in hoc operam suam præstant, tenet Gabet. in *margurina Respon. confect. verb. eligere* pag. 95. col. 1. citati à Fr. Sigism. à Bononia d. 17. de *elect. dub. 33.* Caparacum in *el defenso de la obligation de les Prelados par. 2. concl. 1. per tot.*

5. *De professione fides ad ex facta, &c.* Hanc

præteris decreti dispositione Pij IV. in *sum. conf. 1. 4. incip. Inuicem*, sub dat. Idib. Non. 1564. extendit ad quoslibet, qui demonescent. Quod ubi, domibus, & aliis quibuscumq. locis Regularium quorumcumq. Ordinum, etiam Militarum, quos, unq. nomine, vel titulo prouiderentur, & licet Hieron. à Sorbo in *comp. prim. Aduertent. verb. professio fides*, qui iustitiam videtur Sanchi. in *præcepta Decalogi* tom. 1. lib. 2. c. 5. dicit in vlt. non esse, tamen contrarium probant Nauar. *conf. 2. de sum. Trinit. F. Emman. q. regul. 2. q. 79. art. 1.* Anton. Ricciol. de *iure personarum extra gremium Ecclesiæ existent.* lib. 1. c. 1. n. 5. Petr. de Ledesma. in *sum. tom. 2. tratt. 1. cap. 4. in fine*, ubi quatuor refert quādam Religionum consuetudinem non facienda huiusmodi professionem, eam tamen improbat.

Omnes verò inquisitiones, &c. Vide Flam. Partida *de regim. benef.* lib. 8. q. 5. n. 10. cum *seqq.* & q. 6. n. 4. ubi subdit idē tenendum in beneicis consistorialibus, cum in eis vigeat eadem ratio.

En verò omnia, & singula, &c. Vide Azor. in *sum. moral. p. 1. lib. 6. c. 6.* Campan. d. *cap. 4. n. 5.* & *rub. 7. c. 6. n. 47.* Salced. ad Bernat. *cap. 2. §. intera A in fine*, Franc. Leo. in *thesaur. fori Ecclesiæ* p. 1. c. 2. n. 12. metipsum de *iure Ecclesiæ* lib. 2. c. 4. de *Cardin. S. R. E. vers. qui nunt.* & *vers. de qualitatibus*. Denum omnia circa ætatem, natalia scientiam, vitam, & mores requisita in eo, qui est Cardinalis dignitate decorandus, statuit Sixtus V. in *bull. sue incip. Postquam verum* sub dat. tertio non. Decembr. 1595.

Ætatem igitur ad Cardinalatum requisitam illam esse, quæ requiritur ad Episcopatum, videlicet triginta annorum, resoluitur Hoied. de *incomp. lib. benef. part. 1. cap. 2. 4. n. 27.* Maior. de *irregal. lib. 1. c. 30.* Paleoth. de *confult. sacra Palatij* p. 4. q. 1. vers. *quoad ætatem*, Azor. in *sum. moral.* p. 2. lib. 6. c. 5. *quæst. 14.* Campan. d. *rub. 7. cap. 6. n. 47.* Mallob. in *sum. præxi habendi concilium*, *requisi* 20. *dub. 12. n. 15.* & *seq.* Siquilante de *primi. clerici. c. 4. lib. n. 77.* Nouart. in *singul. Ca. nunc. concl. 19.* nulli quod ex de *concl. Sixt. V. in §. 6. 10.* Diaconum Cardinali assumi potest saltem qui in vigesimo secundo suæ ætatis anno fuerit constitutus; quia etiā constitutione atrens, ita ad hanc Cardinaliam dignitatem desiderantur 19. qui habent legitimis natalis, & ex legitimo coni. lori matrimonio, vt nec etiam legitimati per sublequent matrimonium veniant amittendi, sicut refertur Henricq. in *sum. lib. 1. c. 20. §. 2.* Sayr. de *confer. lib. 6. c. 10. n. 13.* & 14. Bellet. *disquis. cler. p. 1. tit. de disciplina cler. §. 3. n. 22.* Campan. in *diuersis* *Canonicis* *dub. 11. cap. 13. n. 128. in fine*, quos refert in *collect. ad cap. tanta* *n. 25.* qui sicut sint legitimi.

6.

7.

8.

Concilia Prouincialia quolibet triennio fiant per ipsum Metropolitanum, aut, eo impedito, Coepiscopum antiquiorem. Ad ea conueniant quicunque de iure, vel de consuetudine interesse debent. Synodi dioeclesane quot annis celebrentur. &c.

CAPVT II.

1. Doctores de materia cap-agentes.
2. Concilia Prouincialia non obligant extra prouinciam.
3. Episcopi tenentur ad obseruantiam decretorum Concilii Prouincialis.
4. Capituli Metropolitanis Sede vacante cessat potestas celebrandi Concilium Prouinciale ac suffraganeos conuocandi.
5. Concilium Prouinciale quolibet triennio celebrandum.
6. Concilio Prouinciali interesse potest Episcopus electus, & confirmatus, quatenus nondum consecratus.
7. Ordinarii habentes iurisdictionem Episcopalem ad Concil. Prouinciale vocari debent.
8. Abbates habentes populum & territorium proprium, ac iurisdictionem Episcopalem, vocari debent ad Concil. Prouinciale, sicut Episcopi Comprovinciales. Habens vocem decisiuam, ibid.
9. Abbas non potest Synodum celebrare nisi habeat prouinciam.
10. Abbas populum non habens, etiam quod exemptus non sit, non tenetur accedere ad Synodum dioeclesanam.
11. Capitulum Cathedralis Sede vacante compere celebrationis Concil. Prouincialis debet ad illud de necessitate vocari.
12. Vocem consultiuam in concil. Prouincialibus dumtaxat habent Abbates Commendatarii, & Capitulum deputati.
13. Præcedentia in Concil. Prouincialibus.
14. Præcedentia Capituli Valen. & non Sulmonen. debetur tam in Synodo, quam in congregationibus, &c.
15. Suffraganei ad Metropolitanum extra Concilii comprovincialis celebrationem accedere non tenentur.
16. Electio Metropolitanus semel facta ab Episcopo exempto ut ad eius Synodum Prouincialem conueniant, non potest postea mutari.
17. Synodum dioeclesanā sæpius in anno celebrari potest ubi necessitas postularet.
18. Episcopi non celebrant Synodum quotannis incurrunt penam à iure statutam.
19. Episcopi si iusto aliquo impedimento detineantur quominus Synodum congregent, possunt illam per alios congregare.
20. Episcopus nondum consecratus, si Bulla expeditum potest Synodum conuocare.
21. Vicarius generalis absque speciali mandato non potest Synodum celebrare.
22. Capitulum Sede vacante per Vicarium capitularem potest Synodum congregare.
23. Exempti omnes, qui alius cessante exemptione Synodo interesse deberent, nec Capitulum generalibus subdantur, ad eam accedere tenentur.
24. Abbates exempti, qui Synodo interesse debent, quo amittit, & ornamento vti debent.
25. Regulares, qui subdantur Capitulis generalibus, non possunt cogi ab Episcopo ad interessendum Synodo.
26. Sacerdotes omnes animarum curam habentes ad Synodum dioeclesanum venire debent.
27. Abbas Monachus non tenetur interesse Synodo dioeclesana si deservire faciat per vicarium secularem cura animarum eminenti sua Ecclesia.
28. Rectores Parochialium nullius dioecesis tenentur accedere ad Synodum ibidem Episcopi, quantumquam vicinior potest eis visitare.
29. Verum decisiuum in Synodo dioeclesana habet solus Episcopus.
30. Pena eorum qui impedimento Canonico cessante non venerunt ad Concilium.
31. Episcopi in Synodo dioeclesana potest constitutiones facere absque consensu, & approbatione cleri.
32. Episcopus non tenetur sequi consilium Capituli in condendis finibus in Synodo.
33. Episcopus non tenetur civitati exhibere constitutiones Synodales.
34. Synodum Rom. misere non tenetur Episcopus.
35. Clericos, & laicos Episcopo subiectos ligant decreta Synodi dioeclesana.

a Cap. pro-
prie Eccle-
siæ cu
seq. 18. dist.
e. licet olim
de accusat
Concilii Au-
relisui 3 c. 1.
b Conc. Lat.
sub Leone
10. sess. 19. in
c. 1. later. sub
Innoc. 1. ex-
hibuit vi-
singulis Me-
tropolitanis
omni visita-
tione cap. 4.
c Conc. Trid.
recom. 128.

Prouincialia Concilia, sicubi omiffa sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controuersis componendis, aliisque ex factis canonibus permiffis prouenerunt. *a* Quare Metropolitanus per se ipsos, seu illis legitime impeditis, Coepiscopos antiquior intra annum ad minus à fine præfentis Concilij, & deinde *b* quolibet saltem triennio post octauam Pasche resurrectionis Domini Iesu Christi, seu alio commodiori tempore pro more prouincie non prætermittit Synodum in prouincia sua cogere, *c* quo Episcopi omnes, & alij, qui de iure, vel consuetudine interesse debent exceptis illis, quibus cum imminente periculo transferendum esset, conuenire omnino teneantur: *d* Nec Episcopi compromittentes prætextu cuiuslibet consuetudinis ad Metropolitanam Ecclesiam in posterum accedere inuiti compellantur. Idem Episcopi, qui nulli Archiepiscopo subiciuntur. *e* Aliquem vicinum Metropolitanum semel eligant, in cuius Synodo prouinciali cum aliis interesse debeant, *f* & qua ibi ordinata fuerint, obseruent, ac obseruari faciant. In reliquis omnibus eorum exemptio, priuilegia salua, atque integra maneant. *g* Synodi quoque dioeclesana quotannis celebrentur, *h* ad quas exempti etiam omnes, qui aliis, cessante exemptione, interesse deberent, *i* nec capitula generalibus subdantur, accedere teneantur, *k* ratione tamen Parochialium, aut aliarum secularium

secularium Ecclesiarum, etiam annexarum, debeant ij, qui illarum curam gerunt quicumque illi sint, Synodo interesse. *Quod si in his tam Metropolitani, quàm Episcopi, & alij supraferri negligentes fuerint, pœnas, sacris canonibus sancitas, incurrant.*

d. Dist. 17.
Eusep. tota
C. C. Aut. 1.
c. 18. Cont.
Tassacon.
cap. 7.

1. **V**ide Archiep. Bonon. p. 3. p. 234. cum seqq. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. Concilium, Piasce. in simili praxi p. 2. cap. 2. pag. 109. Fr. Emman. q. regul. tom. 3. q. 46. art. 2. cum seqq. Quant. in sum. Bulary verb. Concilium Provinciale. Azot. inss. moral. p. 2. lib. 3. cap. 47. Galgancet. de iure publico l. 3. tit. 130. Franc. Leou. in thesauro feni Ecclesiast. p. 1. c. 9. an. 2. Aloyf. Ricc. in coll. dec. col. 1. 15. 3. Ensm. à Coches de iuris. Ordinarij in exemptis p. 2. q. 45. n. 32. Valer. Reginald. in praxi feni p. 1. lib. 20. n. 69. vers. quorum, Vgo. de officio Episcopi c. 48. Trolleuch. in Detaleg. lib. 4. c. 1. d. 1. n. 4. nouissimè Tamburini. tom. 3. de iure Abbatum disp. 3. quest. 1. n. 100. 77. metipsum in simili tract. part. 3. alleg. 9. 3. Et de Synodo Episcopi speciales tractatus edidit Henric. Bortrus, Michael Thomasius, & Ioannes Anton. Maffobrius.
2. Concilia Provincialia non obligant extra prouinciam, & extra illam non faciunt legem, & per approbationem quæ fit à S. Congregatione Concilij, non intelliguntur confirmata auctoritate Apost. sed tantum permittunt, refert dec. Sel. in felleis Canonici c. 15. n. 3.
3. Episcopi tenentur ad obseruantiam decretorum Concilij Provincialis, non obstante lapsu decennij, quo non fuerint obseruata, refert dec. Sel. de benefic. p. 5. a. 4. n. 103. *Quare Metropolitani, &c.* Vide Zetol. d. verb. Concilium §. 7. Azot. d. c. 47. q. 5.
4. Cessat hodie potestas Capituli Metropolitanæ Sede vacante celebrandi Concilium Provinciale, ac Suffraganeos conuocandi, aliter Quærat. d. verb. Concilium Provinciale ante n. 3. quod ante hoc decretum potuisse resoluit Pavin. de pœf. Capituli Sede vac. p. 1. q. 7. sub n. 3. & Bortrus de Synodo Episcopi p. 1. n. 43.
5. Quolibet saltem triennio. Vide Zetol. d. verb. Concilium §. 2. Azot. d. c. 47. q. 6.
6. *Quo Episcopi omnes, & alij, qui de iure, &c.* Episcopum uonum consecratum, si sit electus, & confirmatus, ac possessionem Episcopatus adeptus, posse interire Concilio, ac proinde de necessitate ad illud esse uocandum, resolut. Prosp. de Augustino in addit. ad Quærant. in sum. Bulary d. verb. Concilium post q. 6.
7. Ordinarios habentes iurisdictionem Episcopalem ad Concilium Provinciale vocari debere, tenent Azot. d. c. 47. quæst. 2. Prosp. de Augustino citato loco.
8. Abbates habentes populum, & territorium proprium, iurisdictionemque Episcopalem exercentes intra ambitum ipsius prouincie ad Concilium Provinciale vocari debere, sicut Episcopos comprouinciales, dicit Prosp. de August. d. verb. Concilium post q. 3. aduertens cum Alphoe. Aluar. Guertero in speculo iuris Pont. c. 5. §. 2. fel. 208. huiusmodi Abbates tanquam locorum ordinarios in Conc. Provinciali habere uocem decusum, & amplius quod teneantur ad Concil. Provinciale accedere, etiam si ab eorum sententiis immediate ad Sedem Apost. & non ad Archiepiscopum appellentur, uide Aloyf. Ricc. in dec. ex. tra Archiep. Neap. p. 4. dec. 15. n. 4.
9. Abbatem non posse Synodum celebrare, nisi habeat Prouinciam, sitmas Sel. d. c. 15. n. 4. atte-

- stant sic fuisse resolutum sub die 17. Aug. 1616.
- Abbas populum non habens, etiam quod exemptus non sit, non tenetur accedere ad Synodum diocesanam, nisi aliqua eius rationabilis adesset, vel confusio inuallisset, ut accederet, gloss. & Abb. in e. super his, de maior. & obed. refert dec. Sel. d. c. 25. n. 5.
- Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis Concilij prouincialis debere ad illud de necessitate vocari, & posse compere per vicarium generale cum speciali mandato dandi uocem decusum, docet Prosp. de August. in addit. verb. Concilium Provinciale, post q. 4. ubi etiam refert dec. Sel. Capitula collegiarum quasi Episcopalem iurisdictionem habentia ad Concilium Provinciale esse uocanda, quod etiam testatur Sel. d. c. 25. n. 6. ubi refert ita fuisse decusum sub die 19. Decembris 1596. & Piasce. in praxi Episc. p. 2. c. 1. n. 2.
- Vocem cõsoluam in Provincialibus Conciliis dumtaxat habent Abbates Commendatarij, & Capitulum deputari; procuratores uerò Episcoporum possunt, si Concilio Provinciali placeant, de decusum habere, refert dec. Sel. Piasce. d. p. 2. c. 1. n. 3. ad 5.
- In Conciliis Provincialibus præterendi sunt Canonici Ecclesiarum Cathedralium quando capitulariter incedunt, Abbates benedicti, & qui usum Mitre habent, præcedunt Commendatariis, post hos locum obtinent Dignitates, postea collocandi sunt procuratores, refert dec. Sel. Piasce. d. p. 2. c. 1. n. 3. ad 3.
- Pæcedentia Capitulo Valu. & non Sulmonen. debetur tum in Synodo, quàm in congregationibus, processionibus, aliisque similibus actibus, ita Sel. d. cap. 25. n. 7. attestans ita fuisse decusum in Valen. 16. Aprilis 1576 & 4. April. 1601. & 10. Martij 1621.
- De ordine in sedendo uide Quærat. d. verb. Conc. Provinciale q. 12. ubi addit, Franc. Leon. in thesauro feni Ecclesiæ p. 1. c. 9. n. 4. ubi dicit quod in sessionibus primò Archiepiscopi secundò Episcopi, quilibet secundum tempus ordinationis sue, tertio Capitulum Cathedralis collegialiter incedens, uel sedens, quarto Abbates habentes priuilegium Mitre, & Baculi, quinto procuratores Episcoporum absentium, sexto procuratores Abbatum absentium, septimo Collegiatæ, octauò Plebani, siue Archiepiscopi, nonò Parochi sedere, subscendere, & alias prerogatiuas habere debent.
- Nec Episcopi Comprouinciales, &c.] Suffraganeos ad Metropolitanum extra Concilij Comprouincialis celebrationem accedere non tenent, refert dec. Sel. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. suffraganei pag. mibi 318.
- Aliquem vicinum Metropolitanum, &c.] Electionem Metropolitanam semel factam ab Episcopo exempto ut ad eius Synodum Provinciale conueniant, non posse postea mutari, sed semper in futurum ad illam accedere tenent, etique electionem ligare successores referunt dec. Sel. Quærant. d. c. 10. verb. Concilium Provinciale, n. 2. q. 2. in fine, Galet. in marg. c. causam confirmat. verb. Episcopi. p. 100. col. 2. Gauant. in archid. Episc. verb. Concilium Provinciale, d. 6.

« Et qui ibi ordinata fuerint, &c.] De modo in statuendo, & pronunciando, vide Quarta ord. d. ver. Concilium Provinciale, q. 27. cum seqq.

17. *§ Synodi quales diœcesanae quinquannis celebrantur, &c.]* Episcopus quilibet in sua diœcesi semel in anno Synodum convocare debet. Ita Schaff. *Medices de legib. p. 1. q. 14. Fr. Em. q. Reg. 1. q. 47. fol. 2. 27. Moure in examine Theolog. moral. p. 4. c. 7. §. 1. Alzed. de præsentia Episc. dign. p. 2. c. 1. n. 25. Vbi verò necessitas postulat, ex prius in anno celebrare posse pete. de Concil. 18. diff. tenet Vgol. de officio Episcopi. c. 48. num. 3. quam refero Ego ipse in simili tract. p. 3. alleg. 93. n. 2 in fine.*
18. Episcopus non celebrante Synodum quantis incurritur pœnas à iure statutas, dicit Sel. d. c. 15. n. 30. attestans sic fuisse resolutum 26. Junij 1621. Et quod omittens celebrare sine causa venit suspendendus ab executione officij, tradit Gavant. in eundem. Episc. verb. Synodus diœcesana, n. 5. vbi refertur fuisse decisum sub die 27. Martij 1590.
19. Episcopi si iusto aliquo impedimento detineantur quo minus Synodum congregent, posse illam per alios congregari, cum hoc decretum indeterminatè loquatur, nec mandet speciatim Episcopis, ut ipsimet Synodum congregent, resolutum fuisse. d. p. 2. cap. 2. n. 1. & refert decisum Vgol. d. c. 48. n. 1.
20. Episcopus non dum consecratum, si Bullas impedivit, posse Synodum convocare, tradunt Maf. lobs. de Synodo Episcopi. c. 2. dub. 2. n. 9. Gavant. d. verb. Synodus diœcesana, p. 1.
21. Vicarium generalem absque speciali mandato non posse Synodum celebrare, resolutum Henric. Bortz. in tract. de Synodo Episcopi p. 2. num. 2. Rebuff. in praxi lib. 2. de forma vicariatus n. 551. Strocz. de officio Vicarij lib. 2. q. 46. num. 1. Axot. instit. moral. part. 2. lib. 3. c. 45. quæst. 5. Gavant. d. verb. Synodus diœcesana, num. 5. Ego ipse de officio & potest. Episcopi, part. 1. alleg. 54. n. 103. Sel. d. c. 25. n. 31. attestans ita fuisse resolutum 11. Augusti 1618.
22. Capitulum sede vacante per Vicarium capitularem posse Synodum congregare, assentit decisis Gats. de benef. p. 9. c. 2. n. 8. quem refert Gavant. d. verb. Synodus diœcesana n. 2.
23. « Ad quos exempti etiam omnes, &c.] Exemptos omnes, qui aliis celsiore exemptione Synodo interesse deberent, nec capitulis generalibus subduntur, ad eam accedere tenent, per hunc test. tradunt Vgol. d. c. 48. §. 2. n. 1. Erasim. à Cochier de iurisd. ord. in exemptis, p. 4. q. 19. Gavant. d. verb. Synodus diœcesana, num. 15. Ego ipse disp. 3. alleg. 93. n. 8.
24. Abbates exempti, qui interesse debent Synodo, quo amictu, & ornamento uti debeant, vide Boët. de antier. magis consilij, p. 1. n. 3. Alzed. de præsentia Episc. disp. part. 2. c. 1. n. 31. & 32. Tambotin de iure Abbatum tom. 1. diff. 19. q. 5. in fine. Et quando Abbas reneatur accedere ad Synodum, vide Bortz. de Synodo ex n. 4. Straph. dec. 10. Tamburin. d. tom. 1. diff. 24. q. 4. Mech. Fortus de præsent. Ecclesiast. q. 1. n. 2.
25. « Nec capitula generalia subduntur.] Regulares, qui subduntur capitulis generalibus, oon posse eogi ab Episcopo ad interficiendum Synodum, nisi tantum in casu expresso in hoc cap. refert decisis Armandat. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 3. tit. 18. l. 7. de Relig. c. 14.
26. « Ratione tamen Parochialium, &c.] Omnes Sa-

cerdotes animarum curam habentes ad diœcesanam Synodum venire debere, tenet Franc. Leo d. cap. 9. n. 15. Vgol. d. cap. 48. §. 1. num. 1. vbi dicit locum habere non solum vbi seculares clerici sunt, verum etiam vbi Monach. vel Regular. Præf. d. c. 2. n. 2. Ego ipse d. alleg. 93. num. 5. Laurent. de Pelrinis in expof. consil. 2. July 11. pro suo Ordine Minorum n. 64. tom. 1. Alzedo d. p. 2. c. 1. n. 28. Tamburin. d. tom. 1. diff. 29. q. 5. n. 4.

Synodo diœcesana interesse non tenetur Abbas Monachus, cõsus Ecclesie, vel monasterio imminet cora anamur, si illi defutur faciat per vicarium, secularem ab Episcopo approbatum, quia sufficit mittere dictum vicarium cum eũ per ipsum exercere, ita refert Sel. d. c. 25. n. 31.

Rectores Parochialium nullius diœcesis tenent accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tantquam vicarius potest eos visitare, refert decisis Franc. Leo d. c. 9. n. 13. & resolutum Sel. d. c. 2. n. 2. verſ. & non solum, Vgol. d. §. 1. verſ. quartæ, Sel. d. c. 23. n. 33. vbi idem ait de clericis Abbatia nullius diœcesis. Laurent. de Pelinis citato loco n. 63. Tamburin. d. q. 5. n. 4.

Sayr. vbi in floribus dec. fol. 216. de officio ordin. dec. 21. ex doctrina Nauar. consil. 12. eod. tit. in antiq. abas consil. 12. de maior. & obed. in vnu. sic ait. Rectores Parochialium, que in nullius diœcesi sunt, quomodo ab Episcopo, cuius cathedralis Ecclesia proximior est, visitari possint, ad Synodum tamen diœcesanam illius Episcopi accedere non tenentur, cum læ superis, quatenus id commodè fieri potest, sine præiudicio tertij intelligenda sit, præsertim cum aliud sit ius visitandi, & aliud ius vocandi ad Synodum, ad v. et ea concessione illius non inferatur concessio huius, à separatis enim oon fit illatio. Vnde & Archiepiscopus licet Ecclesias sui suffraganei possit visitationem suæ proximæ diœcesis visitare possit, earum tamen Doctores ad Synodum suum particularem vocare non potest, neque enim verba Concilij aptantur vocationi ad Synodum, & dispositio non includit eos, quibus verba sua non optantur. Haec Senus Sayr. citato loco.

Votum decisum in Synodo diœcesana habet solum Episc. Canonici autem illud non habent in Synodo, nisi in casibus à iure expressis, vel ex privilegio, suo consecrati, & tunc cõpantur pro vno voto tantum, scilicet. Capituli sui. Sel. d. c. 25. n. 34. vbi refert decisis sub die 13. Janu. 1594.

« Quod si in his tam Metropolitani, &c.] De pœnis eorum, qui impedimento canonico cessante non veniunt ad Concilium, vide Jacob. de Conc. lib. 1. art. 5. in Prince. pag. 121. cum seqq. Quarant. d. verb. Concilium Provinciale, q. 18.

Episcopum in Synodo diœcesana posse constitutiones facere absque cõsensu, & approbatione Cleri, illumque debere ea quære. cõsiliu Capituli, licet illud sequi non teneatur, nisi in quibusdam casibus à iure expressis, refert decisis Armandat. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 63. & Præf. in praxi Episcopi p. 2. c. 1. n. 8.

Episcopum non tenet sequi concilij Capituli in condendis statutis in Synodo, nisi in casibus à iure expressis, tradit Sel. d. c. 25. n. 38. attestans sic fuisse decisum sub die 6. Junij 1627.

Episcopum non tenet ei iurati ea habere cõstitutiones synodales priusquam imprimatur, & postquam publicata fuerint, tunc civitate reclamare & aggravia proponere possit, tenent Sel. d. cap. 25.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

d. c. 15. n. 19. ubi testific decidisse S. Cong. Episc. & Reg. an civitati Castellæ 14. Apr. 1615. ad 15. Nec teneri Episcopum Synodum Rom. mittere, asserunt Placet. d. p. 1. c. 2. n. 12. Gauanti. d. verb. Synodus diocesana n. 67.

Clericos, & laicos Episcopo subiectos ligare

decreta Synodi diœcesanæ, resoluunt Massobæ. de Synodo Episcopie. q. d. ab 77. & 78. Gauanti d. verb. Synodus diocesana n. 65.

De statuto in Synodo diœcesana ab ois. p. faciendis, vide Placet. d. c. 2. n. 6. m. sum d. p. 1. abeg. 9 3. n. 19. cum seqq.

Visitacionem suæ diœcesis faciant Episcopi, & alij Superiores, eamque absol. intra biennium, necnon caueant ab inutilibus sumptibus, exceptis procuratoriis, & viualibus.

C A P V T III.

1. Doctores de materia ep. agentes.
2. Visitator generalis spectat ad Episcopum.
3. Vicarius generalis non habet ius visitandi nisi specialiter ei committat Episcopus.
4. Potestas Episcopi concessa visitandi Ecclesiæ Episcopatus subiectas transiit in Capitulum Sede vacante.
5. Capitulum Sede vacante potest diœcesim visitare post lapsum anni a die ultimæ visitationis per Episcopum factæ.
6. Capitulum potest visitare omnia loca, quæ præter visitare Episcopum.
7. Alomaliu canonica exempta visitare non potest Capitulum Sede vacante.
8. Capitulum Sede vacante quando possit diœcesim visitare.
9. Archidiaconi, Decani, Archipresbiteri, & alij inferiores visitandi ius habent si id longa consuetudine præstiterint.
10. Episcopus potest præsternere terminum Archidiaconi ad visitandum expediendam.
11. Edicta præponere non licet Episcopo visitacionem agredienti, quibus subditi inbeantur crimina detegere.
12. Episcopo non licet ad delegenda visitatorum pecunia per edicta publica munere homines sub excommunicationis poena aduocandū.
13. Iuramentum a visitatoribus non debet Episcopo exigere in visitatione.
14. Capitulum superflue adhuc Episcopo ex præscriptione vel privilegio visitandi ius habere potest.
15. Episcopus licet possit iterum visitare Ecclesiæ visitatas ab inferioribus, non potest iterum punire punitos ab eis.
16. Visitare non licet Episcopo Altitia Ecclesiæ Regularium, quibus non incumbit animarum cura perfunctorum secularium.
17. Visitantes non debent inutilibus sumptibus visitatos gravare, exceptis tantum viualibus, &c.
18. Episcopus non potest quicquam ab eis, qui visitantur pro decretis, &c. accipere.
19. Episcopo re ipsa non visitatis nihil procuracionis causa exigere potest.
20. Episcopus exiens per villas, & oppida, et sacramentum Confirmationis sanctionem conferat, a nemine esse procurandū.
21. Episcopus aut alius visitator non potest procuracionem accipere ab hospitalibus, & aliis locis representantibus, &c.

22. Procuracionem a pauperibus clericis exigere non debet Episcopus.
23. Procuracio non debetur Episcopo visitanti Ecclesiæ Parochiales unitas, & dependentes a Religione Hierosolimitana.
24. Procuratio soluenda est Episcopo visitanti beneficium a Cardinale possessum.
25. Notarius quando a visitatu aliquid accipere valeat.
26. Munera quacunque non potest Episcopus a visitatoribus ratione visitationis etiam comestibilia visum affortet accipere.
27. Viualia accipere potest Episcopus visitans.
28. Viualium appellacione quid veniat.
29. Viualia debent esse moderata.
30. Equorum vellura non veniunt nomine viualium.
31. Procuratio nulla debetur Episcopo visitanti clerici civitatis ubi sua est Cathedra.
32. Episcopus visitans una die duas Parochias, unam tantum procuracionem habet.
33. Procuracionem pecunia redimere liberum est visitatis.
34. Visitator non potest in pecunia taxare id, quod per viualium sibi necessarium contingebat.
35. In fuerit consuetudo vi nec viualia, nec quicquam a visitatoribus accipiantur, illa servanda est.
36. Consuetudo circa exaltationem in visitatione ex relictis prius est servanda.
37. Episcopus, & quicquam iuratum nihil muneris accipere potest ab Ecclesiis in visitatione præter procuracionem.
38. Cathedralicum non censetur sublationem sub hoc prohibitionem.
39. Fratres S. Iohannis Hierosolimitani sine eorum vicariis in Parochialibus Regionibus non teneantur ad solutionem Cathedralium.
40. Visitator ratione officij sui aliquid male accipiens ipso iure suspensionem incurrit.
41. Tempus præfixum ad visitanda limina Apostolorum incipit a die publicationis constitutionis Sixti V.
42. Presbyter diœcesanus non existens de Capitulo Cathedrali non admittitur ad visitanda limina.
43. Nec moriens in curia.
44. Coadiutor Episcopus, & non coadiutor tenetur visitare limina Apostolorum.
45. Regularis nullus etiam Episcopi commensalis admittitur ad visitanda limina.

P *Attenta.* Primates, Metropolitani, & Episcopi propriam diœcesim per se ipsos a Conc. To-
ant. 4. c. 35.
annu totam, propter eius latitudinem visitare non potuerunt, saltem maiorem eius partem,

7. *Tunc facilius cum eo & gratia dispensari poterit.* A solo scilicet Romano Pontifice intelligit idem Sanch. d. lib. 8. d. disp. 6. num. 19. Episcopum enim non posse ordinare in impedimentis dicrimenibus dispensare, resolvunt Sanch. l. 2. d. disp. 40. Garc. de benef. part. 1. c. cap. 5. num. 344. Valq. t. 2. c. 2. Agid. de Coninck d. disp. 3. 3. dub. 3. d. disp. 40. Garc. Pont. de matrimon. lib. 8. cap. 13. Gaspar Hurtado cod. trall. d. disp. 26. d. disp. 2. & alij plures per me citati de officio, & potest. Episcopi part. 2. ad huc.

8. Dispensationem super impedimento consanguinitatis, vel affinitatis, non facta mentione de copula habita inter impetrantes, esse subreptitiam, & carnalidem tenent Mich. Galleg. de cognat. spiritual. cap. 24. à n. 1. Sarmient. lib. 1. s. c. l. 1. c. 9. n. 3. Nauat. in man. cap. 22. n. 86. Gambat. de officio, & potest. Legati. l. 7. tit. de dispens. legator. circa matrimon. n. 409. Ludovic. Lop. in instr. conficent. tom. 1. cap. 296. Gutierrez canon. lib. 1. cap. 15. num. 16. Fr. Emman. del orden del Juizo cap. 10. n. 4. Zerol. in praxi Episcopi. p. 1. verb. dispensator. circa matrimon. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 3. n. 200. vers. simulque Paul. Comitol. respos. General. lib. 1. q. 104. Quirant. in summa Bullary verb. matrimoniales dispensationes, n. 3. Sanch. de matrimon. lib. 3. d. disp. 4. num. 3. & lib. 8. d. disp. 25. Gutierrez cod. trall. c. 124. num. 12. cum segg. Gaspar Hurtado in simili trall. d. disp. 26. d. disp. 5. Reboll. d. part. 2. lib. 3. q. 5. n. 24. Marc. Anton. Genuevian praxi. Archiep. Neapol. c. 25. num. 4. Galet. in marger. casuum conficent. verb. dispensatio par. 78. col. 1. & verb. incestus, vlt. latè Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 3. n. 31. cum segg. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. dec. 637 in 1. edit. alijs ref. 583 in 2. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 128. d. princip. part. 4. Sanch. d. var. resol. lib. 1. q. 5. 2 per totam.

9. Contra Nauat. confil. c. 9. f. 19. ubi tit. de consil. & consil. fin. de cognat. spiritual. & consil. 8. & 9. de consanguinit. & affinit. in nouis, Salzedad Bernard. in praxi. c. 129. addit. 1. in fine, vers. unde meriti in ultim. edit. Emman. Sà in aporism. verb. dispensatio, num. 10. Vega tom. 2. summa c. 3. c. 4. f. 97. vers. utaque viene, Fr. Emman. lib. 1. contrariatio in summa tom. 1. c. 36. num. 51. Henricquez d. lib. 1. c. 2. cap. 2. 5. & 7. Lzl. Zech. de republ. Ecclesiast. c. 18. de Parrocho pagua 337. Pet. de Ledesma de matrimon. q. 56. art. 5. & in summa part. 2. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. c. 27. d. disp. 3. c. conclus. 1. Ceuall. commun. contra commun. 737. Basil. Pont. de Sacrament. matrimon. lib. 8. cap. 17. 5. 6. existimantes taciturnitatem copule habite anie concessionem, seu commissionem Papæ non irritare dispensationem consanguinitatis, aut affinitatis.

6. Et ideo dispensationem reddi nullam esse copula peccate nec dispensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione, copulam verò superuenientem post dispensationem ab Ordinario factam non impedire matrimonij validitatem, refert decisum Garc. d. p. 8. cap. 3. n. 70. in fine.

7. Dispensationem super impedimento cognationis spiritualis, vel etiam publicæ honestatis, obo facta mentione de copula ioret impetrantes babita esse subreptitiam & nullam per text. in cap. 2. de eo, qui cognatis cons. uxoris suæ, resolvunt Galleg. d. trall. de cognat. spiritual. c. 24. Motien. in rub. tit. 1. gloss. l. n. 137. 5. noue recap. Gutierrez. canon. lib. 1. c. 25. n. 5. Menoch. de arbit. casu 502. à n. 1. Garc. d. p. 8. c. 3. n. 64. & 66.

8. Si matrimonium est intentione contrahitur ab habentibus impedimentum dicrimen, vi facilius Papa dispenset, in tali casu esse faciendum in im-

petratione dispensationis mentionem tum de matrimonio contracto, tum de animo, quo initium est tradunt Conat. de spons. p. 2. c. 6. §. 10. n. 14. Philarch. d. c. 23. in princip. Anon. Cuch. in fissa maior. lib. 5. tit. 1. 3. num. 8. Gutierrez. lib. 3. canon. c. 15. n. 10. Pet. de Ledesma de matrimon. q. 56. art. 8. dub. 2. d. disp. 1. concl. 1. Sanch. d. lib. 8. d. disp. 25. n. 2. Garc. d. p. 8. cap. 3. num. 42. Sanch. d. lib. 8. d. disp. 25. n. 2. 2. Nauat. in cap. si quando, de rescript. except. 5. num. 5. vbi sic ait, Non solum oportet mentionem facere contracti male matrimonij scienter, sed etiam fraudulsi, quia graniter peccando sunt vbi, vi veniunt in res esset Rem. Pentisex, aliequin enim huiusmodi dispensatione ipsi iure inutiliter erant, apud Deum quidem, qui omnia nouit, & in foro censentia simpliciter, apud homines autem tantum, si & quantum ea fraus probatur potest; & in man. 22. n. 86. his verbis, Iste olim facilius dispensabatur in impedimento eorum qui iam etiam scienter contraxerant, & consummauerant matrimonium, hodie tamen iure Canon. Trident. sess. 24. c. 5. de Reformat. matrimon. facilius dispensatur, & consummatio illiciti matrimonij, que etiam inclinabat Papam ad dispensandum, hodie reuocabit, sic etiam Tolet. l. 7. cap. 12. n. 3. vbi ita ait, Ibi qui scienter contrahunt, & habent copulam, ut facilius impetrent dispensationem a Papa debent narrare Pontifici se illa intentione habuisse copulam, & contraxisse ut facilius cum eis dispensaretur, quo non narrato dispensatio nulla est.

Impedimenta plura, oon connexa quando sunt eiusdem speciei, & rationis, vi quando quis est consanguineus alteri ex duplici parte, esse necessariò exprimentda, vi dispensatio fit valida, tenent Sanch. d. lib. 8. d. disp. 24. Agid. de Coninck d. disp. 13. dub. 6. Basil. Pont. de matrimon. lib. 8. c. 17. 5. 5. Gaspar Hurtado in simili trall. d. disp. 26. d. disp. 6. n. 18. contra Henriq. Pet. de Ledesma, Vegam, Fr. Emman. & alios.

9. Idque ex causa, &c.] Causas, quæ hodie in praxi versantur in Romana Curia, pro quibus dispensationes in impedimentis matrimonij conceduntur, referunt Galleg. de cognat. spirit. cap. 2. 27. Henriq. in sum. lib. 12. c. 15. 5. 9. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 2. 37. Pet. de Ledesma etiam in sum. part. 1. de Sacrament. vbi Sacrament. matrimon. cap. 17. concl. 5. cum segg. Sanch. d. lib. 8. d. disp. 19. Valer. Reginald. in praxi crimin. p. 5. q. 49. n. 149. Agid. de Coninck de Sacrament. & consur. tom. 1. d. disp. 3. 3. num. 45. cum segg. Attendunt. in addit. ad recep. legum Navarra lib. 4. tit. 16. l. 1. de matrimon. num. 110. cum segg. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 6. cap. 3. num. 42. Gaspar Hurtado d. disp. 16. d. disp. 3.

10. Prima causa est, Quod cum Oratrix dote habere minus competentem iuxta statum suæ conditionis, cum qua virum sibi non consanguineum, vel affinem parie conditionis, cui nubere possit, aduenire queat, & illius Oratrix intendat illam cum dicta minus competentis dote in uxorem ducere, &c. quam referunt Iacob. de Grassi in arduis decis. p. 1. l. 2. c. 81. in fine, Fr. Emman. d. l. 2. c. 137. concl. 1. num. 2. Galleg. d. cap. 1. n. 8. Gutierrez. canon. lib. 2. cap. 15. n. 17. Pet. de Ledesma de matrimon. quæst. 56. art. fin. & in sum. part. 2. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. cap. 27. concl. 5. Henriq. d. lib. 12. c. 15. 5. 9. vers. iuxta, Aloyf. Ricc. in collat. decis. p. 4. collat. 709. & in praxi rerum fori Eccles. decis. 260. in 1. edit. alijs resolut. 227. n. 8. in 2. edit. Agid. de Coninck d. tom. 2. d. disp. 33. n. 47. Campan. d. n. 47. Gaspar Hurtado d. lib. 3. d. disp. 3. n. 21. vers. tertia, Valer. Reginald. d. lib. 31. num.

num. 194. vbi num. 196. subdistinguentem iustam causam dispensandi cum in defectu ipso doris inuenitur ratio p-cturis.

11. Vtrum femina in ordine ad hunc effectum possit dici pauper, & carere dote, quæ nihil quidem habet proprium, habet tamen patentes, aliove consanguineos diuites v. de Couart. d. sponsalium part. 2. c. 5. §. 9. & 10. Sanch. d. lib. 8. d. 19. n. 39. & 20. Aigid. de Connick d. diff. 33. n. 43. vbi resoluit non dici pauperem si illos possit cogere vt statim dent dotem, dicit tamen quando de facto consuleret nullum non consanguineum, qui sit patris conditionis cum ea femina, velle eam habere uxorem, eo quod communiter sibi persuadent patentes non duros sufficientem dotem.

13. Secunda. Quid cum dicitur Atraxix in dicto loco propter illam ad p-ctam virum sibi non consanguineum vel affinem parit conditionem, cui nubere possit inuenire nequeat, &c. referunt Galleg. d. c. 22. n. 10. Henr. d. 59. Vega in summo. tom. 2. d. 424 ff. 167. Fi. Emman. d. c. 13. n. 2. vers. la quarta, locob. de Giff. d. arbitrio confess. c. 43. Sanch. d. lib. 8. d. 19. num. 12. Aloyf. Racc. d. resol. 227. num. 7. Aigid. de Connick d. diff. 33. n. 46. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 196. vers. ad tertiam, vbi resoluit requiri tantum, vt intra oppidum proprium femina non inueniatur equalis, cui nubat, referuntque ita decifum fuisse, Gaspat Horrado d. diff. 33. n. 21. vers. secunda, Sanch. d. diff. 19. num. 13. dicens num. 15. non esse adstringendam ad nubendum alicui vetulo, aut duriori, intolerabiliusve ingenij.

14. Tertia. Quid cum inter dilectum Oratorem patentes consanguineas, vel affines graues inimicitie ortas sunt, & ad presens vigeant, aliunde tamen quam ex causa matrimonij inter Oratores contrahendi prouenientes, & ante illam tractatum exorta, & ceteris sit quod si Oratoris predilicti inuicem matrimonialiter copularentur, inimicitie huiusmodi omnino componerentur, pro illa igitur componenda, ac pro bono pacis Oratores predilicti copiant, &c. referunt Sanch. d. lib. 8. d. 19. n. 8. Val. Reg. d. lib. 3. n. 156. vers. ad secundam, Gaspat Hort. d. diff. 33. num. 1. vers. prima.

15. Quarta. Quid cum inter dilectos Oratores, seu eorum parentes lites super rebus magni momenti ortas sunt, & ad presens vigeant, lites huiusmodi omnino coguntur, &c. referunt Fi. Emman. d. c. 237. n. 2. vers. la segunda por se acabar un grau pleito. Aigid. de Connick d. diff. 33. n. 45. Sanch. d. lib. 8. d. 19. n. 8. vbi n. 9. alletit quod ad hanc consuetudinem citius euitatio scandalorum inter cognatos, & n. 11. dicit similitur esse iustam dispensandi causam quando dispensatio est quasi remedium necessarium ad obuiandum alicui magno delicto.

16. Quinta. Quid cum dilecti loci ad litum maris sit corrupe inuasibus piratarum, & fidei Orbedona hostium expofiti sit, prospera & ceteris homines in ita libenter, ut cum dilecti loci habitantibus contrahant, accedere velint, cupiunt, &c. refert Quirant. in summa Bullary, verb. matrimoniales dispensationes.

17. Sext. Cum autem Pater suus de nisi matrimonium inter Oratores contrahatur, dicta Oratrix immunda, & dissoluta remaneret, grauique exinde scandala possent vniuersimiliter exorari, idcirco, &c. refert Sanch. d. lib. 8. d. 19. n. 9.

18. Septima. Quid dicitur Atraxix vixisse in quatuordecim annos excedens huiusmodi virum poris conditionis esse nubere posse, non inuenit, &c. refert Quirant. d. ver. matrimoniales d. c. 1. §. 1. §. 1.

19. Octaua. Confirmatio diuinarum in eadem co-

gnatione ne causa doris detrahatur ad aliam cognationis familiam, quando ea amplissima sunt, referunt Galleg. d. cap. 22. n. 11. tam sequentibus, Vega tom. 2. spon. mat. 34. casu 167. Fi. Emman. d. cap. 237. comel. c. in fine. Aigid. de Connick d. diff. 33. num. 49. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 2. num. 297.

Nota. Excellentia meritorum in Ecclesiam, siue dispensationem petentes, siue eius, qui petitur, referunt Galleg. d. cap. 2. num. 17. Sanch. d. diff. 19. num. 32. Aigid. de Connick d. diff. 33. num. 49. vers. 5. Gaspat Horrado d. diff. 33. num. 12.

Decima. Proles habita ex consanguinea quando bona fide suscepta est, referunt Pet. de Ledefim. de matrim. quest. 56. artic. vltim ad fin. Gueter. canon. lib. 2. cap. 15. num. 107. Sanchez d. diff. 19. num. 33. Aigid. de Connick d. diff. 33. num. 49. vers. 7.

Et gratis concedantur. Dispensationes matrimoniales gratis concedendas esse, & non licito Episcopo, vel eius Vicario pro eis quicquam accipere nec ratione taxæ etiam ex immemoriali consuetudine, nec ratione filij, vel alicuius alterius scilicet, refert decifus Garc. de benef. part. 8. cap. 1. num. 77. ad 6. aduertens decretum illud, quod solet poni in litteris dispensationum matrimonialium, vt nihil muneris, seu premij sponte accipit possit pro illarum executione, ita intelligendam esse vt neque Ordinarius ipse, neque eius Vicarius quicquam pro mercede laboris, quæm ea in se suscipiente, capere possent, nuntij vero pro exatimeto testium quantam auret, seu ducati partem licet accipere possunt.

Habere locum in compositionibus, non in mercede, quæ pro Bullarum expeditione soluitur, refert decifum Garc. d. lib. 8. cap. 1. num. 100.

Sacrum concedens Episcopis vt cetum quid possint accipere in causis commissis, non habere locum in dispensationibus matrimonialibus, etiam si factum sit in Synodo Provinciali, notarium autem quantam partem vnus ducati accipere posse, refert decifum Garc. d. lib. 8. cap. 1. n. 104.

Episcopum posse, sed non cogi, concedere licet etas dimissorias Ordinario inferiori pro examinandis testibus in exequutione dispensationis matrimonialis, posse autem cogere testes vt ad se veniant, argument. cap. statum. §. in super, de rescriptis in 6. refert decifum Garc. d. lib. 8. cap. 1. num. 116.

Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius Vicario generali, si Sedes vacare contingat, non posse per Vicarium capitularem expediti, contra Sanchez de matrim. lib. 8. d. 19. num. 29. tam sequentibus, tenet Aldan. d. tit. 8. n. 6. attestans sic fuisse decifum sub die 24. Maij 1621.

In secundo gradu nunquam dispensetur, nisi inter magnos Principes. Vide Henric. d. lib. 1. cap. 3. §. 6. in comitibus littera X. Sauced. d. lib. 8. d. 19. n. 5. Gueter. de matrim. cap. 128. n. 4. Zetoli in praxi Episcop. part. 2. verb. dispensatus. §. 2. vbi refert se vidisse dispensatæ tunc Barones, & titulos Regni Neapolitani, Aigid. de Connick d. diff. 33. n. 44. vbi dicit hunc Trideotini locum intelligendum esse de gradu consanguinitatis, vel affinitatis orta ex legitimo matrimonio, quia in affinitate orta ex fornicatione, permittitur occultis, longè facilius dispensatur.

Matrimonium inter raptorem, & raptam, an & quando irritum.

CAPVT VI.

1. Doctores de materia huius text. agentes.
2. Raptum non solum causa contrahendi matrimonium cum raptis, sed causa libidinis, minime dirimit matrimonium.
3. Raptum, quo summa iniunctis parentibus ipsa tamen consentiente raptus, dirimit matrimonium.
4. Raptum quo summa corrupta, meretrix, vel inhoneſta raptus, dirimit matrimonium.
5. Raptum, quo summa rapit virum, non dirimit matrimonium.
6. Raptum propria sponsa ipsa iniuncta non dirimit matrimonium.
7. Raptum non dirimit matrimonium si solum impetrant precibus, aut prelo conducta summa extrahatur.

8. Raptus dicatur, requirit traditio de loco ad locum.
9. Sponsalia celebrata inter raptorem & raptam inuoluntaria sunt, dum raptus est in potestate raptoris.
10. Raptor si natus sit infamis.
11. Raptor contrahens matrimonium cum raptis est omnino liberandus.
12. Raptorem & santom raptus dirimentis matrimonium excommunicant ipso iure.
13. Puna infamia, incapacitatis ad dignitates, ac obligationem docendi raptam, & priuationem gradus clericali, quando raptor, aut santom est clericus, non incutitur ante sententiam iudicis.
14. Raptor sine matrimonio contrahet, siue non sentatur ad decem detinenda raptam arbitrio iudicis.

a Cap. 6. de rapt. vide Conc. Chalced. c. 16. c. 17. de puell. c. 6. q. 1. Concil. Chalcedon. c. 17. Conc. VVogman. m. cap. 17. Frodo. c. 11. de adul.

1.

Vide Nauus. conf. 32. de sponsal. in antiq. aliis conf. 2. de rapt. in nouo. & conf. 3. num. 7. de cons. g. & affin. in antiq. 2132 conf. 4. de rapt. in nouo. Verax l. 2. verb. fuerit desponsatus. l. 3. lib. 3. ordin. Maneng. in rub. tit. 1. gl. 1. n. 141. verb. hodie vera lib. 3. m. ar. recop. Peguer. dec. 42. a princ. Menoch. de presumpt. lib. 3. pref. l. n. 101. Ant. Theaut. dec. 217. n. 6. Henric. in summ. lib. 12. cap. 14. §. 4. & §. 5. Baiard. ad Clat. §. raptus in n. 35. Cancez. var. resal. lib. 3. cap. 12. num. 12. cum segg. Fr. Euzman. in suum. tom. 1. c. 131. Petit. de Ledesma. etiam in summ. part. 1. de Sacrament. ubi de sacramento matrimonii. cap. 16. Facin. in praxi crimin. q. 145. n. 111. & segg. Ioseph. Sella. Aragonia dec. 96. Zeol. in praxi Episcop. p. 2. verb. raptus, Molfes. in summa Theologia moralis ex. §. 11. num. 28. cum segg. Fetnandez in exatime Theolog. moralis part. 3. cap. 16. §. 1. n. 1. Aloy. Racc. in collect. dec. part. 4. collect. 912. & in dec. Curia Archiep. Neapoli. dec. 142. p. 4. Catin. Tolch. tom. 6. verb. raptus conclus. §. 6. Vigol. de officio Episcopi cap. 8. §. 3. n. 2. Sanchi. de matrim. lib. 7. disp. 1. §. 1. de iust. lib. 4. cap. 3. dub. 9. n. 68. cum segg. Basil. Poot. de impediment. matrim. cap. 39. Fraoc. Moho. de ritibus p. 1. comp. 10. num. 31. cum multis segg. Rebello de obligat. iustitia part. 2. lib. 3. q. 1. Valet. Reginald. in praxi fore. part. 1. lib. 2. n. 28. cum segg. & lib. 11. a num. 164. Agid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 3. l. a num. 46. Arrend. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. pag. 198. Gutierrez de matrim. c. 86. Bonacio. eodem tract. q. 4. p. 113. & de excomm. in part. extra Bullam disp. 2. q. 1. p. 113. 9. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 2. §. 1. diff. 3. metap. in collect. ad cap. vltim. de raptoribus.

2.

Circa hoc decretum de multis dubitant Doctores. Primum an raptus non solum causa contrahendi matrimonium cum raptis, sed causa libidinis, dirimat matrimonium? Negant Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 81. Jutera. A. vers. clericus. in nouiss. edet. Fr. Euzman. in summ. tom. 1. cap. 211. num. 7. Vega tom. 2. summ. c. 34. casu 137. in rub. 1. Saach. lib. 7.

disp. 13. n. 4. Less. d. cap. 3. dub. 9. num. 70. Molfes. d. tract. 4. c. 11. n. 30. Valet. Reginald. d. lib. 31. n. 165. vers. primum. Gutierrez. d. c. 86. n. 8. Gaspar Hurtado. d. disp. 2. §. 1. diff. 3. vers. quarto, quia Tridentinum hoc impedimentum, & teliquis penis totorum totidem punire eum, qui laedit libertatem ad matrimonium, ut sic puniendo impedit dictam lesionem, qui totum feminam rapuit non ad contrahendum matrimonium, voluit libertatem ad illud, neque ad illud coegit.

Contra Emmao. Sain aphorism. verb. matrimon. n. 9. Ochag. tract. 3. q. 44. Bonacin. d. q. 4. p. 113. n. 3. existimantes non solum illum esse raptorem qui abduxit feminam causa contrahendi, sed etiam qui abduxit tantum causa explende libidinis, & consequenter subiacere poenae costructis, in hoc decreto.

Secundo an raptus, quo summa iniunctis parentibus, ipsa tamen consentiente, raptus, dirimat matrimonium? affirmant Salzed. d. c. 81. vers. clericus. Henric. d. cap. 14. §. 4. Veg. d. casu 157. in rub. Cate. Tulech. d. tom. 6. verb. raptus. concl. §. 4. Zeol. in praxi Episcopali p. 2. verb. raptus §. 1. Fr. Euzman. d. c. 123. n. 1. Petit. de Ledesma. d. c. 26. concl. 1. dub. 1. Rebello d. q. 11. n. 6. Gutierrez. d. c. 86. n. 17. Bonacin. d. p. 113. n. 18. §. 1.

Contra Sanchi. lib. 7. disp. 1. §. 1. num. 1. Less. d. c. 3. dub. 9. num. 70. Valet. Reginald. d. lib. 31. n. 31. & d. lib. 31. n. 165. vers. quinto, Agid. de Coninck d. disp. 31. n. 48. Aloy. Racc. d. resal. 342. n. 3. §. 5. Gaspar Hurtado d. disp. 2. §. 1. diff. 3. vers. secundo, existimantes raptum, quod summa iniunctis parentibus, ipsa tamen consentiente, raptus, dirimat matrimonium.

Tertio an raptus, quo summa corrupta, meretrix, vel inhonestas raptus, dirimat matrimonium? affirmant Sanchi. d. lib. 3. disp. 1. §. 1. n. 14. Valet. Reginald. d. lib. 31. n. 165. vers. sextum est, Bonacin. d. p. 113. n. 7.

Quarto an raptus, quo summa rapit virum, dirimat matrimonium? Negant Facin. in praxi crimin.

3.

4.

5.

erimin. p. 5. q. 145. n. 40. Sanch. d. diff. 13. n. 16. Rebello d. q. 11. n. 6. Basil. Pont. de impedim. matri-
mon. c. 39. vers. circa, Mollel. d. israel. 4. c. 1. n. 29. Petr. de Ledefin. d. c. 26. c. 1. d. 2. sub. 5. Valer. Regi-
gin. d. lib. 3. n. 16. 5. vers. spiritum est, Bonac. d. pnncl. 18. n. 7. Aloyf. Ricc. d. decif. 342. n. 5. p. 4. Gasp. Hurtado d. diff. 23. diffic. 3. n. 12. in prin-
cipio, quia hoc decretum loquens de rapto, ut pote
odiosum, & penale, non est extendendum ad
raptorem.

Contra Henr. d. c. 14. §. 4. vers. si foris femina
rebus sit. Et. Emm. d. c. 23. n. 4. vers. loquens. Teg.
tom. 2. sum. c. 3. c. 1. n. 5. 7. notab. 5. Gutier. de matri-
mon. c. 88. n. 6. existimantes rapitum, quo femina
rapit utrum, dicitur de matrimonio.

6. Quotid. an rapit propterea ipsoe ipsa invita
distat matrimonium? Negant Henr. d. c. 14.
§. 4. Et. Emm. d. cap. 23. n. 4. Fas. d. q. 145. n. 86.
vers. 87. Ioseph Sella Aragon. dec. 96. n. 4.
Rebello d. q. 11. n. 5. Lili. d. n. 70. vers. terrum,
Mar. Anton. Genuen. in prall. eccles. q. 691. Mol-
lel. d. c. 11. n. 31. Ego ipse in collecta c. pen. n. 4.
de raptore.

Contra Sanch. d. lib. 7. diff. 13. n. 15. & Gasp.
Hurt. d. diff. 23. diffic. 3. vers. rapit, existimantes
comprehendi sub hoc decreto rapitum quo
sponsus rapit propriam sponsam.

7. Sexto an rapit dirimat matrimonium si solus
in portibus precibus, aut prelo co ducta femina
extorhatur? Negant Gutier. d. c. 86. n. 5. Bonac.
d. pnncl. 8. n. 3. an sine, & n. 6. in fine, Sanchez d.
lib. 7. diff. 13. n. 1. de clausis, dummodo ille
preces tales non essent ut violenter equi parentur.

8. Quando in ipso in potestate rapitum manifesti?
Requiri traductionem de loco ad locum, ut rap-
tus dicatur, affirmant Nau. conf. 1. n. unico sub
tit. de raptore. F. Emm. d. c. 23. n. 2. San. d. lib. 7.
diff. 13. n. 7. Agid. de Coninck d. som. 2. diff. 31.
n. 48. vers. vi autem, Bonac. d. pnncl. 8. n. 6. vbi n. 8.
post Gutier. Molin. Card. Tuleh. Sanch. & alios,
quos citat, viderit quod rapit non committitur
ab eo, qui vinctum repletum in domo patris, vel
in alia domo, non educit de ea domo, sed illam
ibi opprimit, aut trahit de vno cubiculo in aliud,
vel ibi illam eorumdiu violat, idemque dicen-
dum esse si virginem in agro repletam inde
trahat per aliquos passus ut abutatur, secus si in-
de deducat in aliquam domum extra illum
agrum, aut in alium locum.

9. Nihilum posse consistere matrimonium? iouali-
dum etiam esse sponsalia celebrata inter raptorem,
& raptam, dum rapta est in potestate raptoris,
etiam si libere consentiat, tenent Fr. Emm. d. c.
23. n. 5. Vega d. c. 157. notab. 3. Sanch. d. diff.
13. n. 17. Gutier. de matr. c. 86. n. 24. Bonac. d.
pnncl. 18. n. 10. vers. circa.

10. Et nihilominus rapit ipso, &c. Raptorem si
nudat fieri infamem, resoluit Sanch. d. lib. 7.
diff. 13. n. 1. vers. sub hac autem infamia poena, Leli.
d. c. 3. n. 69. Fas. d. q. 145. n. 14. & n. 102.

Contra Henr. d. c. 14. §. 4. vers. si ducat, Fr. Em-

man. d. c. 23. n. 4. vers. loquens, Petr. de Ledefina
d. c. 16. dub. fin. existimantes minimè fieri infamem,
quia alias rapta cogerebatur nubere infami.

Raptorem constanter in matrimonium cum
rapta esse omnino liberandum, affirmant Maril.
conf. 63. Cypol. conf. 77. Boli. in prall. erum. sit.
de raptore lib. 1. n. 17. Ant. Gom. l. 80. 7. anni n. 7.
c. 1. segg. Bas. ad Clar. 5. rapit n. 36. Decian.
in prall. c. 1. lib. 8. c. 13. n. 48. ad fin. Cancet. ver.
lib. 3. c. 11. n. 19. & 10.

Contra Andr. Antiqu. Neapolitanum consil.
glossatorum in consil. Caputalem, qui suo consilio
Hispaniarum olim Regem raptorem, qui raptam
duxerat, ad mortem condemnare testis, sequitur
Marth. de Afflic. in consil. sequi rapere quasi 6.
Caret. in prall. c. 1. in fine tertium n. 14. Afflic.
super consil. p. 1. sub. 19. n. 15. latè Franc. Mol.
de ritu nups. lib. 1. comp. 10. n. 40. cum multis segg.
existimantes raptorem poena mortis punien-
dum, quamvis rapit in uxorem ducat.

Et de omnes illi consilium, &c. Vide Sanch. d.
lib. 7. diff. 13. n. 3. & 4. Bonac. d. pnncl. 18. n. 9.
vers. prima, Fas. d. q. 145. n. 21. & 37. vbi resolu-
t quod rapit opem ferentes, scilicet tamen & do-
lose, capitali supplicio subiciuntur, licet quoad
alias poenas, & preteritum amissionem bonorum
tantummodo, qui in actu rapit auxilio piz-
fiterunt, non autem alij, illas incurant,

Sine ipse iure excommunicati &c. Vide Fas. d.
q. 145. n. 21. Sanch. d. lib. 7. diff. 13. in prin-
cipio, vbi dicit huiusmodi excommunicationem non esse
de refoeatis Pontifici, Bonac. d. pnncl. 18. n. 9. in
fine, qui idem asserit, Gasp. Hurt. d. diff. 23. diffic.
3. n. 15. vbi addit statim absque alia declaratione
excommunicatione eo manere, etiam si postea ducant
raptam, Valer. Reginald. d. lib. 21. n. 31. vers.
de excommunicatione, vbi dicit illam esse laxa len-
tentia, & nemini reservata. Machado en el per-
fello Confessor, lib. 1. p. 3. tr. 4. docum. 4. n. 3.

Et de periculo infamiae, &c. Poenam infamiae, &
inepaciatis ad dignitates, ac obligationem do-
randi rapit, siue eam ducant, siue non, & prin-
cipalem gradus clericali, quoad raptorem, aut
raptor est clencus, non incurrit ante sententiam iu-
dicis, tenent Nau. in extr. Greg. XIII. de datus pro
infamia, vel gratia notab. 31. n. 4. Mol. de infam.
tr. 2. diff. 96. vers. quod attinet ad poenam, Sanch.
d. diff. 13. n. 1. post prin-
cipio, Agid. de Coninck d. som. 2. diff. 31. dub. 4. n. 48. Gasp. Hurt. d. diff. 23. diffic.
3. n. 15. prope fin.

Teneatur praeter raptorem, &c. Raptorem siue
matrimonium contrahat, siue non teneatur de-
center dotandam rapit arbitrio iudicis, asserit
Henr. d. c. 14. §. 5. Fas. d. q. 145. n. 57. Bonac.
d. pnncl. 18. n. 10. vers. secunda, Sanch. d. diff.
13. n. 3. & 4. vbi n. 1. vers. tenetur raptorem, resolu-
t quod in sententia iudicis contentis hanc
dotem, attendenda maxime est raptoris, & raptae
qualitas personarum, Valer. Reginald. d. n. 31.
vers. de dotacione, vbi ait quod requiritur li-
tentia iudicis, ut eam teneatur dotare.

Quomodo vagi homines admittantur ad matrimonium.

CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. agentos.

2. Vagabundi qui dicantur.

3. Pergrinosi matrimonium non est nullum ob omi-
ssionem illarum, quae descriptae sunt in hoc decreto.
Barb. Colled. 10. Concil. Trid.

4. Parochus, qui vagos non promissa debita dili-
gentia, & licentia Ordinarii, matrimonio con-
iunctis, peccat mortaliter, matrimonium sa-
cramen valeat.

Ad Multis

a Denis, &
c. 37. Cons.
Agabus.

Multi sunt, qui vagantur, & incertae habent sedes, & ut improbi sunt ingenij, prima vxore relicta, aliam & plerumque plures, illa viuente, diuersis in locis du-
cunt, cui morbo cupiens sancta Synodus occurrere, omnes ad quos spectat, patenter
monet, ne hoc genus hominum vacantium ad matrimonium facile recipiant. Parochus autem praecipit, ne
illorum matrimonij interit, nisi prius diligentem inquisitionem fecerint, & re ad Or-
dinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtinuerint.

1. Vnde Petrus in *praxi*, tit. 14. lib. 8. ord. Henr.
in *sum.* lib. 1. c. 3. §. 3. Et Emm. in *sum.* 10. 2.
c. 219. n. 3. Petrus de Ledem. *in sum.* p. 2. de
Sac. vbi de sac. matrim. c. 7. concil. 4. dub. 3. Zet.
in *praxi* Episc. p. 1. verb. matrim. vers. 6. & p. 2.
verb. Paroch. pag. 10. vbi 8. t. Sanch. de matrim. lib. 3.
dij. 2. §. 5. n. 8. concil. 4. dub. 3. Gutier. in *sum.* 1. c. 6.
65. Bonac. *ed. restit.* q. 2. par. 1. 8. n. 6. Basil. Poot.
etiam eodem tit. lib. 5. c. 14. Caeod. *praxi* & canon.
q. lib. 1. q. 39. n. 66. concil. 4. §. 3. Aegid. de Coninck
de Sacram. & consensu tom. 2. dij. 27. n. 20. Rebel-
lo de obliq. *in sum.* p. 2. lib. 2. q. 8. n. 3. Valer. Regi-
nald. in *praxi* fori parit. lib. 3. i. n. 239. metipsum
de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 32. a. n. 72. &
de officio & potest. Parochi c. 21. a. n. 89.

2. Multi sunt qui vagantur, & incertae, &c. Vagabundus illos proprie dicit, qui nullum certum
domicilium habent, vel qui pristinum domici-
lium omnino deserentes amiserunt, & iter agunt,
aut nauigant animo acquirendi nouum, tenent
Henr. d. 5. 3. Aegid. de Coninck de Sac. 10. 1. q. 8.
n. 6. & 10. 1. q. 17. n. 10. Cened. d. q. 30. n. 69. & 70.
Sanch. d. dij. 2. §. 5. n. 1. vbi n. 8. vers. intellige dicit
hoc decretum loqui de iis, qui vagantur, & in-
certas habent sedes, D. Barbosa in *l. bares absens* §.
proinde in art. de foro delicti n. 1. 4. & seq. §. de iud.
Vgol. de officio Episc. c. 39. §. 3. n. 1. Valet. Regin.
in *praxi* fori parit. lib. 1. n. 64. Gutier. d. c. 65. n.
9. Ego ipse d. alleg. 32. n. 75.

Et procedere, quomodo vnus contraheoriorum sit
ortus & incola, ac propriam habeat sedem, in-
dubitique sit Parochus, affirmant Cened. d. q. 30. n.
68. vers. circa hanc, Gor. d. c. 65. n. 8. Basil. Poot.
de imped. marit. c. 26. §. 5. vers. alienigena. Sel. in *se-
lectis* can. c. 45. n. 10. vbi subdit quod vagus
docens vxorem in aliquo loco vbi est verè domicilij
multiens, potest contrahere in alio loco vbi vo-
loerit, cum omnes possint esse Parochi vagi quia
uis ad sit Parochus multiens, quia tuoc est etiam
verè Parochus vagi alius in alio loco vbi reper-
tor vagus, & refert decretum sub die 28. Aug. 1621.

Et habere locum etiam in illis, qui alibi habentes
domicilium habitant ac contrahunt in loco

ab ignoti sunt, resoluunt Aegid. de Coninck d. dij.
17. n. 20. vers. nota secundum, vbi in vers. nota tertio,
dicit hoc decretum esse intelligendum de iis qui
communiter dicuntur vagi, non autem de iis,
qui domicilium transferunt, nouique sunt in illis
locis, de quo etiam Gutier. d. c. 65. n. 9. Sel. d.
c. 45. n. 11. attestat. decretum sub die 21. Martij
1602. Vnde Aloy. Ricc. in *praxi* reuoc. iur. iur. eccl.
lib. 4. res. 3. 24. resoluunt bannum quod dunc
effectum oon dicit vagabundum, iefero Ego ipse
dij. c. 21. n. 89. n. fine.

Et deniq. procedere in iis, qui necoia proprio
Paroch. contrahit, aliò fecerit nò habituri, nec
miseri, resoluunt Saoc. d. dij. 23. n. 13. & 14. & 15.
25. n. 1. in fin. Gu. d. c. 65. n. 11. Bonac. parit. 8. n.
4. Ego ipse d. dij. 32. n. 77. & d. c. 21. n. 89. in fine.
¶ Magistris etiam seculares hortatur, &c. Refert
etiam ad vagabundos, qui prima vxore relicta
plurimque plures illa viuente ducunt, exstima-
tur Sel. 45. n. 12. vbi restatur, sic decretum sub die
11. Iunij 1620. Et affirmat quod si laici prouen-
tiam in captura huiusmodi capientium plures vxores,
offic. S. inquisitionis solet recipere de manu
dictorum lasciuos illos reos, & interrogat quid
seoriant de fide, si catholice circa hoc respon-
deant, remittuntur puniendi ab eisdem laicis.

¶ Nisi prius diligentem inquisitionem, &c. ¶ Pe-
tegnorum matrimonium non esse nullum ob
omissionem illorum, qui descripta sunt in hoc
creto, refert decretum Sel. d. c. 45. n. 14.

Parochum, qui vagos nò praxim debita di-
ligentia, licetis Ordinarij, matrimonio cōiun-
cti, peccare mortaliter matrimonij tamen valere,
resoluunt Veracroz in *appendice* ad q. quomodo
qui vag. intr. admittendi sine ad mar. vers. quomodo
sic fiat, Henr. d. c. 3. §. 3. Sanch. d. dij. 2. §. 5. n. 16.
& 17. Ceo. d. q. 3. n. 68. in *princ.* Gut. d. c. 65. n. 15. &
c. 67. n. 3. Basil. Poot. d. §. 5. in fine & d. de mar.
lib. 5. c. 14. n. 8. Moll. in *sum.* Theo. mor. 17. 4. c. 6.
n. 5. Chapeauille de admitt. mar. in necessitate.
q. 14. Filluc. in *quor. tract.* 10. c. 6. q. 5. n. 21. 2.
Homob. de Bonus de exam. eccl. 17. 1. 1. 2. 10. q. 2. 3.
ref. 1. & 2. Ego ipse d. dij. 32. n. 74. & d. c. 21. n. 89.

Concubinarij quomodo ab Ordinarijs puniendi.

CAPVT X.

1. De hares de materia cap. agentes.

2. Adultery in crimine potest procedi ex officio.

3. Memoria trina distictus temporibus facienda est
concubinarij.

4. Episcopus potest in prima mentione punire pe-

ccuniarum concubinarij punire.

5. Concubinatus crimen est mixti fori.

6. Si actum faciendo si index seculari neget
non potest ad id cogi sub pena excommunica-
tionis.

a Infr. cell.
15. cap. 14.
de reformarij.
Conc. Rom.
sub Nic. in
lib. Cōc. la-
ter sub Leo-
ne X. cell. 9.
de res. casus
& aliorum
vers. concu-
binarij.
a Conc. Tol.
l. c. 17 c. in
qui 4. dist.

Graue peccatum est, homines solutos concubinas habere, grauissimū dicit, & in hu-
ius magni Sacramenti singulare contrēptum admissum, vxoratorum quoque in hoc
damnationis statu viuere, ac audere eas quandoque domi etiam cum vxoribus alere, &
retinere. Quare, vt huic tanto malo sancta Synodus opportunis remedijs prouideat:
statuit huiusmodi concubinatos, tam solutos quā vxoratos cuiuscūque status, digni-
tatis & conditionis existat, si postquam ab Ordinario, etiam ex officio, ser admoniti ea de
re fuerint, concubinas non euecerint, scēq. ab earū consuetudine non seuererint, * ex-
communi

communicatione feriendos esse: à qua non absoluantur, donec reipsa admonitioni facta paruerint. *7* *Quid si in concubinato per annum censuris neglectis, permanerint contra eos ab Ordinario fuerit pro qualitate criminis procedatur.* *8* *Mulieres sine coniugate, siue fornicatæ, seu concubinaris publicè vitentur, si ter admonitæ non paruerint, à ab Ordinarijs locorum, nullo etiam requirente, ex officio grauius pro modo culpæ puniantur, & extra oppidum, vel diocesium, si id eisdem Ordinarius videbitur, *9* *Emascato, si opus fuerit, brachio seculari eniciantur, n alij panis contra adulteros, concubinaris inflicti, in suo robore permanentibus.**

Conc. Arel. an. 12. c. 3. c. h. n. c. 1. m. 3. d. h. c. si concubing de lent. e. c. 1. in m. de co. h. u. c. h. c. d. mulier.

1. **V**ide Salzed. ad Bernard. in *præf. c. 8. l. 1. A. vers. laici verò*, Boiss. ad *Clac. s. fin. q. 37. n. 23.* Jacob. de Grassi in *austr. decip. s. l. 1. b. 2. c. 76. n. 3.* Zetoli in *praxi Episc. op. p. 1. verb. Concubinarum*, s. 2. Bohad. in *sua politica. lib. 2. c. 17. n. 53.* Petr. de Ledefm in *sum. pars. 2. ar. 11. 17. c. 18. concl. 2.* Aloyf Ricc. in *praxi rerum fore ecclie. decip. 377. n. 1.* addit. alijs ref. 19. an. 2. edit. Valent. cons. 1. c. 1. n. 20. em. 2. Anguian. de legibus lib. 3. controu. 30. n. 9. cum seqq. & n. 24. & controu. 31. n. 31. Farin. in *praxi crimin. q. 138. n. 76. cum seq. latè Cald. Pereira de mann Regia p. 2. c. 34. & c. 56. n. 23. cum seqq. Ioseph. Vela de pœfate. Episcop. circa pœn. & inquirenda crimina p. 1. n. 59. cum seqq. Aymen. in addit. ad *recop. legum Navarra. lib. 3. tit. 3. l. 1. c. 1. de adul. n. 9. & 10.* Thom. Velalc. *instit. in m. 1. abep. 3. 4. n. 3.* Sayt. in *clari Regia. lib. 8. c. 2. n. 9. cum seqq. Vgol. de offic. Episcopi. c. 8. s. 3. m. c. Ordin. Regia Lusit. lib. 2. tit. 1. s. 1. 3. 4. n. 1.**

2. *Etia ex officio.* In crimine adulterij posse procedere ex officio, tenet Far. in *præf. c. 3. q. 141. n. 40.*
3. *8 Ter admoniti.* Ergo cum crimen hoc concubinitas in laicis solum ad correctionē deferatur ad iudicium Ecclesiæ, & quoad illud tantum sit mixti fori, debent præcedere tres monitiones, ex quibus vera continencia eliciatur non respiciens à peccato, quæ monitiones debent esse distinctæ, & separata, Aymen. de *exequen. mandati. p. 1. c. 12. n. 14.* Gabr. Pereira de *Mann Regia p. 2. c. 34. n. 2.* *vers. in secunda etiam parte.*

Trinam monitionem tunc necessariā esse inter concubinaros, quando in eos vult fieri sententiæ excommunicationis, si verò penus pecuniariæ, vel alijs mulctari eos velit iudex, non requirit illā solemnitate, sicut fecit decem Aymen. in *addit. ad recop. legum Navarra. lib. 3. tit. 3. l. 1. c. 1. de adul. n. 10.* sacre Congr. decisionē testari Gabr. Pereira d. p. 2. c. 34. n. 1. c. 1. n. 5. *vers. quare. pag. 97. ibi.* Ad quartum respondetur trinam monitionem tunc tantum esse necessariā cum ad excommunicationē eo contra concubinaros proceditur: quod si alijs penis à iure communi, vel à Synodo illarum Episcoporum afficeret vellet huiusmodi delinquentes, utiq. trinam monitionem minimè requiri, Hueton. Card. Math. & latè me citato in hoc loco resoluti Ioseph. Vela de pœfate Episcoporum circa pœn. & inquirenda crimina p. 1. n. 64. vbi citat Nau. consil. 8. n. 1. de offic. Ordin. & Zetoli in *praxi Episc. p. 2. verb. concubinary*, aliter sententiam Ecclesiasticam posse procedere contra concubinaros, & concubins alijs viis, & alijs penis quam quæ statuuntur in hoc decreto.

4. **V**nde posse Episcopum in prima admonitione penam pecuniariam cōcubinarum ponere, resoluti Thom. Valalc. d. alleg. 34. n. 1. vbi n. 1. c. 1. testat ita fuisse iudicium Portugaliæ in supremo Regij Palati Senatu, cum hoc alteraretur inter Oñcialē Episcopi Portugaliæ, & iudicē Regiæ Conconz Senatus eisdē ciuitatis. Idem tenet Gabr. Pereira d. n. 2. c. 34. n. 16. dum ait concubinarum posse puniri penā pecuniariam ante trinam monitionem. Barbof. Cobe. d. in *Concil. Trid.*

tionem, quia Conciliū solum possit illū ordinem quoad excommunicationem ferendam pro concumacia in illo crimine, & per hoc nō abstinere alias penas contra adulteros, & cōcubinaros inflictas. Ita non solum resoluti Ioseph. Vela d. p. 1. n. 64. vbi attestat sic etiam fuisse iudicatum eo iudice in Hispaniā, & Gitanenē Senatu.

Contra Aloyf Ricc. d. refol. 379. n. 5. *vers. q. accedit*, existimantem Episcopum non posse ad impositionem penæ pecuniariæ procedere, nisi feruata forma procedendi contra concubinaros indicta in hoc decreto.

7 Quid si in concubinato per annum, &c. Procede in illis, qui per annū cum diuersis concubinis re carnaliter habuerint, resoluti Aloyf Ricc. in *dec. auria Archiep. Neapol. dec. 55. p. 4.* vbi citat Noat. sing. 51. p. 4. Gabr. Pereira d. p. 2. c. 14. n. 16. dum ait concubinariam post trinā monitionem excommunicari posse, etiam si concubinitas sit cum diuersis, quia inrenso præcipitis non est tantum vt caueat à tali femina, sed vt caueat à tali delicto, in quo ille continetur esse, & incorrigibilis persistet, & n. 21. dicit sic declarasse Eminentiſsimos Card. & d. n. 16. in med. aduerte monitiones, de quibus in hoc decreto, debere esse distinctas cum temporibus intervallo, quæ redigantur in scriptis, ex quibus constet eas præcessisse, & subdit Conciliū nō admittere generales monitiones in diebus festis, sed speciales.

8 Mulieres sine coniugate sine saluta, &c. De penis mulieribus concubinis à locorum Ordinarijs infligendis, vide Decian. *ar. crim. lib. 6. c. 21. n. 38.* Far. in *praxi crimin. q. 138. n. 77.* Salzed. *ubi supra. vers. nec etiā mulieres coniugate*, Ios Vela d. p. 1. n. 63. Gabr. Pereira d. p. 2. c. 14. n. 1. & seqq. Sayt. in *clari Regia. lib. 8. c. 2. n. 14.* Bohad. in *sua politica. lib. 2. c. 17. n. 53.* *vers. q. per un decreto del Santo Concilio.*

9 Ab Ordinarijs locorum, &c. Concubinitas crimen esse mixti fori, affirmant Ordin. Regia Lusit. li. 2. l. 9. in *prin. vbi parēs meus*, Greg. L. op. 1. 8. *verb. s. flos. tit. 6. p. 1.* Aymen. ad c. 16. *pra. q. 2. p. 2.* Azeved. d. 4. m. 4. tit. 1. d. non *recop. Suat. de Pace in præf. tom. 3. præf. 2. n. 3. c. 1. n. 3.* Far. in *praxi crimin. q. 80. n. 131.* Azor. *instit. mor. p. 2. l. 3. c. 53. q. 1. vers. dñia*, Bob. d. c. 17. n. 53. Th. Valalc. d. alleg. 34. n. 10. Valenz. d. consil. 1. n. 5. Ios Vela d. p. 1. n. 61. Fr. Mich. Agia de *exhib. auxil. pag. 65.* oñiſſimè blendz de *Cast. in praxi. Instit. p. 2. l. 2. c. 4. n. 20.*

Verum autem hoc crimen concubinitas semel punctum per viam correctionis ab Ecclesiasticā pœuentionē indicat, vt à seculari nequeat deinde puniri, vel à conuerso, itur eo casu quo quis ab Ecclesiā moneatur, possit excipere se à seculari tam captem & condemnari fuisse, vide Gabr. Pereira d. p. 2. c. 14. n. 21. vbi resolut quod licet in alijs casibus mixti fori nō cōdignis puniri in vno iudicio possint in alio iterum puniri, quia crimen in vtroq. foro ad punitionē deferatur, nihilominus quia concubinitas crimen in vno iudicio differt ab alijs specialiter quoad cognitionē, cum in seculari procedatur ad illius punitionē,

nem, ne scilicet crimina maneat impunita, & ne quis audeat licentiosè vivere, in Ecclesiasticis vero Tribunalibus ad correctionem proceditur, ratione spiritualis finis, ut in peccato cecat concubinatibus, ideo punitus à seculari, poterit ite-
 6. tom punit ab Ecclesiastico iudice, & vinceretur.

Consequenter, si opus fuerit, brachia seculari. Si iudex secularis neget, an possit ad id cogi sub pena excommunicationis? Affirmant Menoch. de arbit. a. 51. Bellac. com. 1. comm. opin. lib. 3. tit. 1. n. 118. pag. 367. Ludou. Rodolph. de brachio seculari n. 45. Esau. in praxi crimin. q. 197. n. 3. & q. 138. n. 79. Fr. Em. quæst. reg. tom. 1. quæst. 8. tit. 14. Mart. de iuris d. p. 1. c. 5. n. 1. nisi aliàs constaret de manifesta iniuria, seu nullitate sententia, vel processu iudicis Ecclesiastici, quo casu secularis (enim si delictum esset merè Ecclesiasticum) posset saltem auxilium suum iussu denegare. Ita Causale, de Brachio Regio p. 4. n. 160. vers. sed si moris. Paul. rerum quod. lib. 2. c. fin. p. 2. §. 2. n. 7. Bobadil. in sua politione lib. 2. c. 17. n. 172. vers. Peto esse entendido in, & n. 176. Bernad. Graue. ad prædictam Confer. Imp. concil. 115. in princ. n. 6. cum seq. Mic. Aggia de exhibendo iuxta fundam. 27. concil. 3. n. 1. c. 7. conf. Jacob. Cancr. ver. res. lib. 2. c. 15. d. n. 53. cum aliis citatis à Io-

seph. Vela d. tr. p. 2. n. 46. Et nisi à sententia iudicis Ecclesiastici auxilium requireretur fuerit appellatum, vel supplicatum, aut de nullitate dictum, aliove quoocumque modo eius processus per partem legitimè impugnatus, nam & tunc secularis saltè denegare auxilium poterit ita Non. c. cum contin-
 2. gat, de rescript. rem. d. 1. n. 7. alias B. vers. quæri respondens. Bobad. d. c. 17. n. 176. post praxi. Aggia d. concil. 8. n. 3. 4. & 8. casu. Cancr. d. c. 15. n. 1. 4. & lib. 3. c. 19. n. 45. cum seq. Salgado de preterit. Regia p. 1. c. 1. pral. 3. n. 93. & 94. ubi id dicit procedere eo casu, quo aperte constaret causam esse appellabilem, vel alio modo retractabilem, laudat Ioseph Vela d. loco in. 47. ubi n. 5. cum multis, quos refert, aut quod si aliqui frivola & frustratoria sit appellatio, poterit ea spectata Ecclesiasticus censurus compellere secularē, ut sibi auxilium impartiat, & attestatur ita asper eo iudice censuisse Grottenfenn Curiam.

Alij panis contra adulteros, &c. Alias pœnas à luce communi, vel Ratibus synodalibus contra concubinatores institutas nō tolli per hoc decretū, nec alium modū procedendi contra eosdem, nisi velut Ordinarios eos excommunicare, quia tunc formam huius decreti esse observandam refert decisum Acmedas. d. l. unica de adulter. n. 9.

Cogentes ad matrimonia contrahenda quales, & quomodo puniantur.

CAPVT IX.

1. Dollari de materin exp. agentis.
2. Excommunicatio in hoc decreto comminata est solum officii, qui temporale dominium, & iurisdictionem in foro externo habent.
3. Parochi non incurrunt hæc excommunicationē.
4. Neque Rex, Regium, Imperator, aut Imperatrix.

5. Neque Episcopus.
6. Neque pater.
7. Pater anathematizatus est contra excommunicationem.
8. Intellegitur de coactione iniusta.
9. Matrimonia contrahere impediētes in hac excommunicatione non includuntur.

ITa plerumque temporalium dominorum, ac magistratuum mentis oculos terrenti affectus, atque cupiditates excæcant, ut viros, & mulieres, sub eorum iurisdictione degentes maximè divites, vel spem magnæ hæreditatis habentes, à minis, & pœnis adigant cum iis matrimonium iniustos contrahere, quos ipsi domini, vel magistratus illi præscriptur. * Quare, cum maximè nefarium sit matrimonium libertatem violare, & ab eis iniurias nasci, quibus iura expectantur: a præcipiis sanctis Synodis omnibus cuiusque gradus, dignitatis & conditionis existant, β sub anathematis pœna, ^b quam ipso facto incurrant, ne quovis modo directè vel indirectè subditos suos, vel quoscumque alios ^c cogant, quo minus libere matrimonia contrahant.

a Cap. cum locum. c. requiritur. h. c. Gemma de spor. b Conc. P. n. c. 1. t. 6. c. nullius. §. 2.

1. **V**ide Henrici in sub lib. 1. c. 6. §. 6. lit. G. Got. c. cum. lib. 1. c. 20. n. 32. latè Sanchez de matrimonio. lib. 2. disp. 27. & lib. 4. disp. 22. a. n. 8. Molin. de iust. ar. 2. disp. 17. G. vers. ad secundam partem, Valer. Regin. in praxi fore parit. lib. 20. n. 19. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 29. §. 12. vers. ex dictis, Molit. in sum. Theolog. moral. ar. 4. c. 7. n. 13. cum seq. Rebello de obsequio. iustitia. lib. 3. q. 9. n. 1. Bonac. de matrim. q. 3. puncto 8. n. 34. & de excommunicatione in particular. extra Bullam. disp. 2. q. 2. puncto 6. Gutier. de matrim. c. 79. a. n. 8. Gaspar. Hortado eodem tract. disp. 6. discentate 7. cum seq. Michado in e. perfo. Confessor lib. 1. p. 3. tract. 4. docum. 4. n. 4.
2. *a* Præcipi sanctis Synodis omnibus cuiusque gradus, &c. Excommunicationem in hoc decreto comminatur eos solum efficere, qui temporale dominium, & iurisdictionem in foro externo habent, quia Concilium de h. tantocommodo loquitur, resoluunt Molin. d. disp. 17. G. vers. ad secundam partem, Fr. Emm. in sua. p. t. c. 13. a. n. 7.

Sancho d. lib. 4. disp. 2. n. 9. Bonacina de excomm. in particular. extra Bullam disp. 2. q. 2. puncto 6. n. 5. Contra Soar. de censur. disp. 23. sect. 7. n. 6. vers. quarta, Filiuc. tract. 1. c. 6. q. 4. n. 86. existimantes istam excommunicationem vniuersalem esse, & omnes cumprehendere.

Vnde parochum non incurrere hanc excommunicationem, quia iurisdictione caret in foro externo, resoluunt Bonac. d. disp. 2. q. 2. puncto 6. n. 5. vers. tertio, Gaspar. Hurtado d. disp. 6. diff. 8. in fine.

Item neque Regem, Reginam, Imperatorem, & Imperatricem, quia istæ personæ videntur speciali nota dignæ, tum quia Papa dum intendit huiusmodi, soler eos caprimere, resoluunt Sanchez d. disp. 2. n. 10. Bonac. d. puncto 6. n. 7. Gaspar Hurtado d. diff. 8. in fine.

Neque Episcopum, qui non est dominus temporalis, cogentem aliquem ad matrimonium, ita istam excommunicationem incidere, resoluunt Bonacina d. puncto 6. n. 6. Gaspar Hurtado citato loco, contra plures.

Neque

6. Neque partem cogentem iustitiam filium, vel filiam ad matrimonium huic conforz subici affis-
mitur *Ægid. de Coniung. de Sacr. in. 2. dist. 8. dub. 5. Bonac. d. p. m. 7. n. 5. vers. secundo, post Henr. & Sanch. Gasp. Hurtado d. diff. 8. n. 10.*

Contra Ludoo. *Lopm infirmit* p. 1. c. 4. 4. vers. 5. aliqui, Albotndz de arte contrall. anm. lib. 4. tit. 1. Mart. de iurisd. p. 4. c. 71. n. 13. existimantes hoc decretum intelligi de parentibus; & alia quibuscumque impediens matrimonium.

7. *¶* *Sac anathematis pena quam ipso facto incurrit.* Haec penam anathematis esse peccatum excommunicationis maioris, asserunt Naujman. c. 27. n. 130. Lud. Lop. loc. proximi citato, Henr. d. c. 6. §. 6. Saach. d. lib. 4. diff. 22. n. 8. Gasp. Hurr. d. lib. 6. diff. 7. n. 27.

Contra Verac. in append. ad Specul. p. 1. art. 6.
existimantem non esse penam excommunicationis
maioris, sed maledictionis solemnis.

8. 7 Cigarr.) Idem efficit per vim & iniuriam inducere, quia intelligitur de coactione iniusta, & mortaliter peccaminosa, tenent Soar. de casur.

dijf. 21. felt. 7. n. 6. vers. quarta, Filius. trall. 14. e. 6. gae. 4. n. 86. Gasp. Hurt. d. dijf. 7. vers. secundo, Bonac. d. dijf. 2. q. 2. parit. 6. m. 2. vbi subdit ideo excommunicationem incurrere, qui graue malum alicui minatur, nisi matrimonium contrahat, & qui renouat illic debetum magni momenti soluere, eo quod nolit matrimonium contrahere, quia dicuntur saltem indicēdē conuere ad matrimonium.

In hac tamen excommunicatione ooo includi illos, qui impediunt matrimonium continentibus, qui hic ooo est fermo de prohibentibus, sed de cogentibus, refulgetque Henr. d. lib. ii. c. 6. §. 3. in commenta. Nau in man. c. 27. n. 160. Menoch. par. 6. n. 61. Mol. d. disp. 176. vers. 2. §. 2. in fine. par. 7. Bassi. Pont. d. 2. §. 1. vers. ex diffis. Argid. de Coniug. d. 22. §. 1. disp. 13. dub. 3. n. 43. Bonac. de matrim. q. 3. puncto 8. n. 3. vers. secunda. & q. 4. puncto 17. n. 2. vers. neque ab his primis, & de excom. in partic. ar. 1. Bulam. disp. 2. §. 2. puncto 6. n. 3. Gasp. Huredo d. diffis. 7. num. 26. vers. secunda. d. in fine.

De temporibus, quibus benedictiones nuptiales non sunt faciendæ.

CAPVT X.

1. *Doctores de materia exp. agentis.*
2. *Tempus Aduentus, & Quadragesima quando incipiat.*
3. *Matrimonium non derimitur si celebratur temporibus prohibitis, pœcâ tamen celebrâtes.*

4. *Et arbitraria poena puniuntur.*
5. *Matrimonium consummatum quod erat iam contraham, his temporibus non prohibetur.*
6. *Matrimonium de licentia Ord. praestit. his temporibus prohibitis sine saltemitate celebrari.*

Ad adventum Domini nostri Iesu Christi usque in diem Epiphaniæ, & feria quarta Circum usque in octavam Paschatis inclusivè, antiquas solemnium nuptiarum prohibitiones *β* diligenter ab omnibus observari sancta Synodus præcipit: in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit: quas Episcopi, ut ea, quæ decet, modestia, & honestate hanc, curabunt: scilicet enim res est matrimonium, & sanctè tractandū

Concil.
sol. c. 18.
loc. Sol.
ust. c. 1.
non opor.
cum in-
seq. 11.
c. Cap.
us de leg.

1. **V**l Martien. in rabrie. tit. 1. n. 147. lib. 5.
nona recopilas. Henrici in sum. lib. 1. n. 16. q. 2.
Cened. ad Decret. c. 25. 21. Petri de Ledem. in
sum. p. 1. de Sacram. vbi de facram. maximon. c.
10. congl. 8. d. 1. vers. necesse. Fernand. in exami-
ne Theolog. moralis p. 3. c. 17. §. 2. n. 9. & 10. Mol-
fesi. in sum. Theologia moralis. trañ. 4. c. 11. n. 10.
cum segg. Sinch. de maximon. lib. 7. diff. 7. Bonac.
en d. israel. q. 3. §. 3. congl. 1. 4. n. 4. Gaspar Hurtado
in simili trañ. diff. 5. diff. 23. d. 1. n. 83. Valer. Re-
ginald. in praxi feris parat lib. 3. n. 138. Posseda.
de officia Curie. c. 10. n. 25. vers. q. 2. innot.
plurim de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 3. c.
n. 19 cum segg. & de officio. & potest. Parochi. c.
21. d. 11. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feris ceclesi.
p. 4. refel. 17. cum segg.

2. *a* *Ab adventu Domini, &c.*] Tempus Adventus
in hac prohibitione incipere à primis vespertis
fabbari precedens, in feria aoré quarta Cioerú
à media nocte illius ferie, tenent Sanch. *l. lib. 7.*
di. 7. n. 2. Moll. *l. de iur. i. c. 1. n. 1.*

Contra Caus. p. 2. deo. 12. de contr. quæ est in ordine 38. n. 9. exilimariem incipere tempus Adventus 10. hac prohibitione à media nocte, quæ est initium diei primæ Dominicæ Adventus, vbi consuetudo aliud non exposuerit.

3. *Disoligenter observari, &c.* Contrarium facientes peccare mortaliter, ob id tamen non dirimi matrimonium, resoluunt Mar. d. gloss. 1. n. 147. Cened. d. call. 3. 1. 2. Sanchez. d. disp. 7. n. 3. Aloyf. Barbof. Collat. in Censur. Trid.

u. 3. Ego ipse d. alleg. 3 l. 8. 196. refert de cillom
Armend. in addit. ad recap. legum Naaarra lib. 4.
tit. 15. l. 1. de marrim n. 10.

Pena graui placendum esse qoi aduersus hoc
praeceptum illo vetito tempore fecit, arbitri-
um tamen, cum nulla in hunc praeterea sit resolu-
tio inter. *reper. ad lumina* 30. q. 1. q. 2. q. 5. q. 7.
Fr. Etmann *in serm.* 1. c. 261. m. 4. Sanchi *id. diff.*
diff. 7. m. 4. ubi n. 7. tenet non prohiberi co tempo-
re sponsalia de futuro, & num. 8. refolvit de-
nunciationes matrimonii premitendas, posse
tunc fieri, de quibus omnibus nouissime Alois.
Ricini *de vxori* rari *serm.* 1. c. 267. m. 8. ubi q. 1.

Confirmare matrimonium soror contra-
ctum his temporibus prohibere non esse, cum
loca loquantur de contrahitione, tenent Nag. in
man. 2. 2. n. 71. Sanch. de diff. 7. n. 21. Aegid. de
Coninck de Sacram. rem. 2. diff. 30. dab. 3. ad fin.
Valer. Reginald. in praxi fore pactus. lib. 3. n.
179. Etio ipse d. adleg. 12. n. 194.

Matrimonium de licentia Ordinarii posse celebrari
temporibus prohibitis iure solemnitate celebrari
refutatur, decifumq; refertur Galetan. *margareta*
cajano *cajeter*, verb. *matrim.* cap. 163. collat. 17.
Fian. Leo in *obfcuris* *q. a. eccl.* p. c. g. nam. 17.
Sanch. d. diff. 7. n. 12. Valer. Reginald. d. deb. 31.
n. 188. Aeqd. de Conch. de diff. 30. ad h. 3. p. 2.
6. Alon. Ricc. in decif. Curia Arifch. *Neap.*
decif. 8. per 121. p. A. Egoifpe d. aleg. 3. n. 23. 40.

DE REFORMATIONE.

De iusta, ac saluberrima electione Prælatorum, ac Cardinalium habenda.

CAPVT I.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.
2. Gregorius XII. quoad Prælatorum electionem renouauit, & in multis ampliavit huius cap. ordinem.
3. Missa de spiritui sancto promittenda est pro forma, & validitate electionis.
4. Electio promouendi ad Episcopum, fieri debet sub peccato mort. de dignitate, & utilitate Eccl.
5. Professionem fidei emittunt prout de Mona-

stery, Conuensiū, Domibz, &c.

6. Ea omnia & singula, quæ de Episcoporum præficiendorum vita, actu, doctrina, & ceteris qualitatibus constituta sunt, in creatione S. R. E. Cardinalium, etiam si Diaconi, sint exigenda sunt.
7. Et ad Cardinalatum eadem requiruntur, quæ desiderantur ad Episcopatum.
8. Legitimari per subsequens matrimonium non admittuntur ad Cardinalitium dignitatem.

In quibuscumque Ecclesiæ gradibus prouidenter, scienterque curandum est, vt in Domini domo nihil sit inordinatum, nihilque præposterum: multo magis elaborandum est, vt in electione eius qui supra omnes gradus constituitur, non erretur: nam rursus familiæ Domini status, & ordo mutabitur, si, quod requiritur in corpore, non inueniatur in capite. Vnde, etsi aliâ^a sancta Synodus de promouendis ad cathedrales, & superiores Ecclesias nonnulla vtiliter decreuit: hoc tamen munus huiusmodi esse censet, vt, si pro tui magnitudine expendatur, nunquam satis cautum de eo videri possit. Itaque statuit, vt cum primum Ecclesiæ vacauerit, a supplicatione, ac preces publicæ, priuatique habeantur, atque à Capitulo per ciuitatem & diocesim iudicantur: quibus Cleticus, populûque bonum à Deo Pastorem valeat impetrare. Omnes verò, & singulos, qui ad promotionem præficiendorum, quodcumque us, quacumque ratione, à Sede Apostolica habent, aut alioquin opem suam præstant, nihil in iis pro præsentis temporum ratione innouando hortatur, & moner vt in primis meminerint, nihil se ad Dei gloriam, & populorum salutem vtilius posse facere, quàm si bonos Pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promouendos: *Beosque alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, & nisi quos digniores* & Ecclesiæ magis viles ipsi iudicauerint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curauerint, & quos ex legitimo matrimonio natos & vita, ætate, doctrina, atque aliis omnibus qualitatibus prædictis sciant, & quæ iuxta sacros Canones, Tridentinæ huius Synodi decreta requiruntur. Quoniam verò in sumendo de prædictis omnibus qualitatibus graui, idoneoque bonorum, & doctum virorum testimonio, non vniformis ratio vbique ex nationum populorum ac morum varietate potest adhiberi: mandat sancta Synodus, vt in prouinciali Synodo, per Metropolitani habenda, præscribarur quibusque locis, & prouinciis propria examinis, seu inquisitionis, aut instructionis faciendæ forma, Sanctissimi Romani Pontificis arbitrio approbanda, quæ magis eisdem locis vtilis, atque opportuna esse videbitur: ita tamen, vt, cum deinde hoc examen, seu inquisitio de persona promouenda perfecta fuerit, & ea in instrumentum publicum redacta cum toto testimonio, & *ac professione fidei ab eo facta*, quamprimum ad Sanctissimum Romanum Pontificem omnino transmittatur: vt ipse Summus Pontifex, plena totius negotij, ac personarum notitia habita, pro gregis Domini commodò de illis, si idonei per examen, seu per inquisitionem factam reperti fuerint, Ecclesiis possit vtilius præficeri, & omnes verò inquisitiones, informationes, testimonia, ac probationes, quæcumque de promouendis qualitatibus, & Ecclesiæ statui à quibuscumque, etiam in Romana Curia, habita, per Cardinalem, qui relationem faciurus erit in Consistorio, & alios tres Cardinales diligenter examinentur, ac relatio ipsa Cardinalis relatoris & trium Cardinalium subscriptione roboretur: in qua ipsi singuli quatuor Cardinales affiguntur, & adhibita accurata diligentia, inuenisse promouendos qualitatibus à iure, & ab hac sancta Synodo requisitis, prædictos ac certo existimare sub peticulo salutis æternæ idoneos esse, qui Ecclesiis præficiantur: ita vt relatione in vno Consistorio facta quo maturius interea de ipsa inquisitione cognosci possit, in alio Consistorio iudicium differatur, nisi aliud Beatissimo Pontifici videbitur expedire. *Et ea verò omnia & singula*, quæ de Episcoporum præficiendorum vita, ætate, doctrina, & ceteris qualitatibus aliis in eadem Synodo constituta sunt, decernit eadem etiam in creatione

sanctæ

^a Supra de re
sacra. sess. 6.
c. 1. & 1. &
sess. 1. c. 1.

Cap. cum
in causa, &
caus. nobis
dum de elec-
tio. Concil.
Lateran. sess.
Leon. X. de
reformatione. Cur-
re in prime.
sess. 9. cum
alij. sup. a
tiss. de re
fo. m. c. 1.
c. 1. D. N. Pius
IV. in Bulla
super forma
viam ad
V. nescimus
fida.

^d In dicta
loca.

sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam si Diaconi sint, exigenda, quos sanctissimus Romanus Pontifex ex omnibus Christianitatis nationibus, quantum commodè fieri poterit, prout idoneos repeterit, assumet. Postremò eadem sancta Synodus, tot gravissimis Ecclesiæ incommodis commota non potest non commemorare, nihil magis Ecclesiæ Dei esse necessarium, quàm ut Beatissimus Romanus Pontifex, quam sollicitudinem vniuersæ Ecclesiæ ex muneri sui officio debet, eam hic potissimum impendat, ut leuissimos tantum sibi Cardinales aleat, & bonos maxime arque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præficiat, idque eo magis, quod ouem Christi sanguinem, quæ ex malo negligentium, & sui officij immemorum Pastorum regimine peribunt, Dominus noster Iesus Christus de manibus eius sit requiriturus.

Exch. j &
18
Ad 20 sup.
seff. 4. de re-
format. c. 11.

1. **V**ide Ludouic. Matrazo, in clypeo militantiæ Ecclesiæ lib. 3. c. 19. cum seqq. Nau, in tract. de orat. misc. 3. 3. cum seqq. & misc. 4. 2. Mand. de signatura græcia in princ. verb. promissiones, & ræoc. Leo, in thesauri fori Ecclesiæ lib. 1. c. 2. à princ. Bellet, disquis. clerice. p. 1. tit. de discipl. cler. 5. 4. n. 33. Valet. Regn. in præxi fori parit. lib. 30. tract. 3. n. 165. Campan. in diuersis Canon. rub. 5. c. 4. n. 5. cum seqq. Galigan. de iure publico lib. 5. tit. 8. Homobon. de Bonis de exco. Ecclesiæ tract. 1. q. 17. & 38. nouissimè Stephan. VVeyms ad conf. 2. 4. ex antiqua iura desumpta, & per Concil. Trid. innovata, confit. 2. num. 7. & 8. pag. 20. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 1. tit. 1. cap. 5. à n. 4. & part. 2. ad leg. 1. latè in mee tract. de iure Ecclesiæ lib. 1. cap. 9. de Episcopis, & eorum elect. & supra seff. 7. de reform. cap. 1. & seff. 22. etiam de reform. c. 1.

2. Huius cap. ordinationem quoad Prelatorum electionem tenouit, & in multis ampliatu Gregorius XIV. in eius conf. incip. *Omni Apostol. sub dat. Roma 1. May 1591.* quæ refert. Quant. in sum. Sullary verb. electio, Passec. in præxi Ecclesiæ in prom. de elect. n. 2. pag. 10. Et exco. iur. in instructio particularis circa consuecendos pio- cellus inquisitionis super qualitatibus eorū qui promouendi sunt ad regimina Cathedraliū, aut aliarum superiorum Ecclesiarum uisus S. D. N. Urbani VIII. edita, quam transcripti d. cap. 9. de Episcopis, & eorum elect. an. fine.

3. *Si Sapplicantes, ac preces, &c.* Vide Stephanum VVeyms citato loco n. 7. Vnde pro forma, & validitate electionis præmittendam esse Missam de Spiritu Sancto, obseruant citati per me in coll. ad c. cum Ecclesiæ Serrina 3. de causa posses. n. 5. quibus adde F. Ennio. quæst. Reg. tom. 2. qn. 52. art. 1. vers. & sic videmus, Castellan. de elect. c. 5. num. 2. vers. coll. auz. Et. Sigism. à Bunoia 10 simili tract. dub. 19.

4. *Si Esque alieni peccati communicantes, &c.* Vide S. Leonem Papam epist. 85. etiam in memor. ann. 61. dist. 167. *Quid esset communicare peccati alieni nisi talem efficer ordinantem, qualis iste est, qui non meruit ordinari, &c.* refert Capatam. en el desfurso de la obligacion de los Prelados par. 2. coroll. 3. num. 2.

5. *Nisi quos digniores, &c.* Electionem promouendotū ad Episcopatus fieri debere sub peccato mort. de digniore & uellione Ecclesiæ, per eos omnes, ad quos quacūq. ratione id spectat, ac etiam quoin in hoc operam suam præstant, tenet Galet. in margarita thsauri consuec. verb. eligere pag. 95. et al. citati à Fr. Sigism. à Bunoia d. 17. de elect. dub. 33. Capatam en el desfurso de la obligacion de los Prelados p. 2. not. 1. per tot.

Ac professione Fidei ab eo facta, &c. Hanc

præserti decreti dispositiooē Pij IV. in sua conf. 11. 4. incip. *Inueniunt, sub dat. Idib. Nov. 1564.* extendit ad quoscūq. qui monasteriis, Conuētibus, domibus, & aliis quibuscūq. locis Regularium quorūcūq. Ordinum, etiam Militarium, quos, unq. nomine, vel titulo prouiderentur, & licet à licent. à Sorbo in comp. priuileg. Atene dicant. verb. *professio fidei*, qui iurragati uidentur Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 5. dicat in vlt. non esse, tamē contrariū probat Nau. uet. conf. 2. de sum. Trinit. F. Ennio. q. reg. l. 2. q. 79. art. 1. Azon. Ruciol. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existent. lib. 1. c. 13. n. 5. Petr. de Ledem. in sum. tom. 2. tract. 1. cap. 4. in fine, ubi quomus refert quodam Religioso consuetudine non facendi huiusmodi professionem, eam tamen improbat.

Omnes uerò inquisitiones, &c. Vide Flam. Pat. de resign. benef. lib. 8. q. 5. n. 10. cum seqq. & q. 6. n. 4. ubi subdit ad tenendū in beneficiis consuetudinibus, cum in eis viget eadem ratio.

Et uerò omnia, & singula, &c. Vide Azor. in sum. moral. p. 2. lib. 6. c. 6. Campao. d. cap. 4. n. 5. & rub. 5. c. 6. n. 47. Silzed. ad Bernad. cap. 25. iterum *Ad fine*, Fran. Leo, in thesauri fori Ecclesiæ p. 1. c. 2. num. 12. metipsum de iure Ecclesiæ lib. 1. c. 4. de Cardin. S. R. E. vers. qui autem, & vers. de qualitatibus. Denique omnia circa xareni, notalia scilicet vitam, & oiores requiritū eo, qui est Cardinalis dignitate decoiandus, statuit Sixtus V. in sua incip. *Possquam uerū sub data tertio non. Decembr. 1559.*

Etatem igitur ad Cardinalatum requisitam illam esse, quæ requiritur ad Episcopatum, uidelicet triginta annorum, testolunt Hoi. de incomparib. de off. part. 1. cap. 24. q. 27. Blao. de irregul. lib. 1. c. 30. Palcuti. de consuec. sacri Palatij p. 4. q. 1. vers. quoad etatem, Azor. in sum. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. quæst. 14. Campan. d. rub. 7. cap. 6. n. 47. Malube. in sua præxi habenda concuer. in requi. 20. dub. 12. n. 15. & seq. Siquante de priuileg. cler. c. 4. sub n. 77. Nouat. in singul. Casuoc. conel. 19. nisi quid ex d. conf. Sixt. V. in §. 6. in Diaconum Caidioalem assumi potest saltē qui in uigesimo secundo fixe ætatis non fuerit constitutus; quæ etiā constitutioe attenta, ita ad hanc Cardinaliam digorare desiderantur 19. qui habent legitimis natalis, & ex legitimo oati sunt matrimoniu, ut nec etiam legitimati per subsequens matrimoniu ueniant amittendi, sicut refertur Henricoczen sum. m. lib. 11. c. 20. §. 2. Soti. de consuec. lib. 6. c. 10. num. 13. & 14. Bellet. disquis. clerice. p. 1. tit. de disciplina cler. 5. 3. n. 22. Campan. in diuersis Canon. rub. 11. cap. 13. num. 12. et uer. quos testio in coll. ad cap. tanta. num. 23. qui filij sint legitimi.

6.

7.

8.

Concilia Provincialia quolibet triennio fiant per ipsum Metropolitanum, aut, eo impedito, Coepiscopum antiquiorem. Ad ea conveniant quicumque de iure, vel de consuetudine interesse debent. Synodi dioecessana quot annis celebrentur. &c.

CAPVT II.

1. Doctores de materia exp. agentes.
2. Concilia Provincialia non obligant extra provinciam.
3. Episcopi tenentur ad observantiam decretorum Concilii Provincialis.
4. Capitulum Metropolitanum Sede vacante cessat potestas celebrandi Concilium Provinciale ac suffraganeos convocandi.
5. Concilium Provinciale quolibet triennio celebrandum.
6. Concilia Provincialia interesse potest Episcopus electus, & confirmatus, quomodo nondum consecratus.
7. Ordinarii habentes iurisdictionem Episcopalem ad Concil. Provinciale vocari debent.
8. Abbates habentes populum & territorium proprium, ac iurisdictionem Episcopalem, vocari debent ad Concil. Provinciale, sicut Episcopi Comprehensives.
9. Habens vocem decisivam, ibid.
10. Abbas non potest Synodum celebrare nisi habeat provinciam.
11. Abbas populum non habens, etiam quod exemptus non sit, non tenetur accedere ad Synodum dioecesanam.
12. Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis Concil. Provincialis debet ad illud de necessitate vocari.
13. Vocem consultivam in concil. Provincialibus dumtaxat habent Abbates Commendatarii, & Capitulum deputati.
14. Præcedentia in Concil. Provincialibus.
15. Præcedentia Capituli Valen. & non Sulmonen. debetur tam in Synodo, quam in congregationibus, &c.
16. Suffraganei ad Metropolitanum extra Concilii comprehensivam celebrationem accedere non tenentur.
17. Electus Metropolitanus semel factus ab Episcopo exempto ut ad eum Synodum Provinciale conveniant, non potest postea mutari.
18. Synodus dioecessana sepius in anno celebrari potest ubi necessitas postulare.
19. Episcopus non celebrans Synodum quotannis incurrit poenam a iure statutam.
20. Episcopi si infirmitate impedimento detineantur quomodo Synodum congregent, possunt illam per alios congregare.
21. Episcopus nondum consecratus, si Buda expedire potest Synodum convocare.
22. Vicarius generalis absque speciali mandato non potest Synodum celebrare.
23. Capitulum Sede vacante per Vicarium capitularem potest Synodum congregare.
24. Exempti omnes, qui alias cessione exemptionis Synodo interesse deberent, nec Capitulum generalibus subduntur, ad eam accedere tenentur.
25. Abbates exempti, qui Synodi interesse debent, quo amittit, & ornamentis privi debent.
26. Regulares, qui subduntur Capitulis generalibus, non possunt cogi ab Episcopo ad interessendum Synodo.
27. Sacerdotes omnes animarum curam habentes ad Synodum dioecesanam venire debent.
28. Abbates Monachos non tenentur interesse Synodo dioecessana si deseruire faciat per vicarium secularem cura animarum imminenti sua Ecclesia.
29. Rectores Parochialium nullius dioecesis tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tanquam vicarii potest eos visitare.
30. Potum decisivum in Synodo dioecessana habet solus Episcopus.
31. Poena etiam qui impedimento Canonico cessante non venerunt ad Concilium.
32. Episcopus in Synodo dioecessana potest constitutiones facere absque consensu, & approbatione cleri.
33. Episcopus non tenetur sequi consilium Capituli in condendis finibus in Synodo.
34. Episcopus non tenetur citatus exhibere constitutiones synodales.
35. Synodum Rom. sistere non tenetur Episcopus.
36. Clericos, & laicos Episcopo subditos, legant decreta Synodi dioecessana.

Provincialia Concilia, quibus omnia sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, & aliisque ex factis canonibus permixtis renovantur. a Quare Metropolitanus per se ipsos, seu illis legitime impeditis, Coepiscopus antiquior intra annum ad minus a fine presentis Concilii, & deinde quolibet saltem triennio post octavam Pasche resurrectionis Domini Iesu Christi, seu alio commodiori tempore pro more provincie non prætermittat Synodum in provincia sua cogere, & que Episcopi omnes, & alij, qui de iure, vel consuetudine interesse debent exceptis illis, quibus cum imminenti periculo transferendum esset, convenire omnino teneantur: Nec Episcopi comprehensives prætextu cuiuslibet consuetudinis ad Metropolitanam Ecclesiam in posterum accedere inquit compellantur. Idem Episcopi, qui nulli Archiepiscopo subiacent, & aliquem vicinum Metropolitanum semel eligant, in cuius Synodo provinciali cum aliis interesse debeant, & quæ ibi ordinata fuerint, observent, ac obsequari faciant. In reliquis omnibus eorum exemptioni, privilegia salua, arque integra maneant. Et Synodi quoque dioecessana quotannis celebrentur, & ad quas exempti etiam omnes, qui alias, cessante exemptione, interesse deberent, nec capitula generalibus subduntur, accedere teneantur, & ratione tamen Parochialium, aut aliarum secularium

a Cap. propter Ecclesiasticis cuq. seq. 11. dist. c. licet olim de accusat. Concil. Arelensis. 3. c. 1. & Conc. Lateran. sub Leone 10. sess. 19. in 2. Later. sub Innoc. 1. c. 1. c. 1. geantur ut singulis Metropolitanis quæ viderentur 6. c. Conc. Lateran. c. 11.

secularium Ecclesiarum, etiam annexatum, debeant ij, qui illarum curam gerunt quicumque illi sint, Synodo interesse. *n. Quod si in his tam Metropolitani, quàm Episcopi, & alij suprascripti negligentes fuerint, pœnas, sacris ⁴ canonibus sancitas, incurrant.*

d. Diff. 1. R.
E. 1. per conu.
C. 6. An. 1.
C. 18. Conc.
T. 1. 1. 1. 1.
E. 1. 1. 1. 1.

1. **V**ide Archiep. Bonon. p. 3. p. 234. cum seqq. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. Concilium, Piasce. in simili praxi p. 1. cap. 2. pag. 109. Et. Ertman. q. regu. tom. 3. q. 46. art. 2. cum seqq. Quatant. in sum. Bulary verb. Concilium Provinciale. Azot. in sim. moral. p. 5. lib. 1. cap. 47. Galganet. de iure publico l. 3. tit. 180. Franc. Leon. in thesauro fœri Ecclesiast. p. 1. c. 9. an. 2. Aloy. Ricc. in coll. dec. coll. t. 13. Extrin. à Cochet de iuris. Ordinar. in exemplis p. 2. q. 45. n. 32. Valer. Reginald. in praxi fœri panis. lib. 10. n. 69. vers. quæntum, Vgolin. de officio Episcopis. 48. Trolleuch. in Decalog. lib. 4. c. 1. dub. 1. n. 4. nouissimè Tamborio. tom. 3. de iure Abbatum disp. 3. quæst. 1. t. 1. n. 77. metipsum in simili tract. par. 3. alleg. 93. Et de Synodo Episcopii speciales tractatus edidit Henric. Boetius, Michaël Thomafius, & Ioannes Anton. Massobrius.
2. Concilia Prouincialis non obligant extra prouinciam, & extra illam non faciunt legem, & per approbationem quæ fit à S. Congregatione Concilij, non insinuantur confirmata auctoritate Apost. sed tantum permiffa, retert decifum Sel. in foliis Canonis c. 23. n. 3.
3. Episcopi tenentur ad obseruantiam decretorum Concilij Prouincialis, non obstante lapfu decennij, quo non fuerint obseruata, retert decifum Gasc. de benef. p. 5. c. 4. n. 103. *n. Quare Metropolitani, &c.* Vide Zerol. d. verb. Concilium 5. 7. Azot. d. c. 47. q. 5.
4. Cessare hodie potestatem Capituli Metropolitani Sede vacante celebrandi Concilium Prouinciale, ac Suffraganeos conuocandi, aſſert Quatant. d. verb. Concilium Prouinciale ante n. 3. quod ante hoc decretum peruiſſe reſoluunt Pavin. de potest. Capituli Sede vac. p. 1. q. 7. sub n. 3. & Boet. de Synodo Episcopii p. 1. n. 43.
5. Quolibet ſaltem triennio. Vide Zerol. d. verb. Concilium 5. 7. Azot. d. c. 47. q. 6.
6. *¶ Quo Episcopi omnes, & alij, qui de iure, &c.]* Episcopum nondum consecratum, si sit electus, & confirmatus, ac possessionem Episcopatus adeptus, poſſe intereſſe Concilio, ac proinde de neceſſitate ad illud eſſe vocandum, reſoluit Proſp. de Auguſtino in addit. ad Quatant. in ſum. Bulary d. verb. Concilium poſt q. 6.
7. Ordinarios habentes iuriſdictionem Episcopalem ad Concilium Prouinciale vocari debere, tenent Azot. d. c. 47. quæſt. 2. Proſp. de Auguſtino citato loco.
8. Abbates habentes populum, & territorium proprium, iuriſdictionemque Episcopalem exercentes intra ambitum ipſius prouincie ad Conciliũ Prouinciale vocari debere, ſicut Episcopos comprouinciales, dicit Proſp. de Auguſt. d. verb. Concilium poſt q. 3. adnotens cum Alphons. Alnat. Goertero in ſpeculo iuris Pont. c. 5. t. 2. fol. 108. huiusmodi Abbates tanquam locorũ ordinarios in Conc. Prouinciali habere vocem decifum, & amplius quoddã teneantur ad Concil. Prouinciale accedere, etiam ſi ab eorum ſententiis immediatè ad Sedem Apoſt. & non ad Archiepiscopum appellentur, vide Aloy. Ricc. in decuria Archiep. Neapoli. p. 1. d. c. 51. n. 4.
9. Abbatem non poſſe Synodo celebrare, niſi habeat Prouinciam, ſtat Sel. d. c. 23. n. 4. atte-

10. flans ſic fuiſſe reſolutum ſub die 17. Aug. 1616.
11. Abbas populum non habens, etiam quoddã exemptus non ſit, non tenetur accedere ad Synodum diocœſanam, niſi aliqua cauſa rationalis adeſſet, vel conſuetudo inuiſuiſſet, vt accedeter, gloſſi. & Abb. in c. ſuper his, de maior. & obed. retert decifum Sel. d. c. 25. n. 3.
12. Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis Concilij prouincialis debere ad illud de neceſſitate vocari, & poſſe comparere per vicarium generale cum ſpeciali mandato dandi vocem decifum, docet Proſp. de Auguſt. in addit. verb. Concilium Prouinciale, poſt q. 4. vbi etiam retert decifum, Capitula collegiarum quali Episcopalem iuriſdictionem habentia ad Concilium Prouinciale eſſe vocanda, quod etiam teſtatur Sel. d. c. 55. n. 6. vbi teſtatur fuiſſe decifum ſub die 19. Decembris 1596. & Piasce. in praxi Episc. p. 2. c. 2. n. 2.
13. Vocem cõſultum in Prouincialibus Conciliis dumtaxat habent Abbates Commendatarij, & Capitulum deputat; procuratores verò Episcoporum poſſunt, ſi Concilio Prouinciali placuerit, & decifum habere, retert decifum Piasce. d. p. 2. c. 2. n. 3. ad 5.
14. In Concilio Prouincialibus præferendi ſunt Canonici Eccleſiarum Cathedralium quando capitulatiter incedunt, Abbates benedicti, & qui vſum Mitre habent, præcedunt Commendatariis, poſt hos locum obtinent Dignitates, poſtea collocandi ſunt procuratores, retert decifum Piasce. d. p. 2. c. 2. n. 3. ad 3.
15. Præcedenda Capitulo Valu. & non Sulmonen. deberet tam in Synodo, quàm in congregationibus, proceſſionibus, aliisque ſimilibus actibus, ita Sel. d. cap. 25. n. 7. atteſtans ita fuiſſe decifum in Valmo. 16. Aprilis 1576. & 4. April. 1601. & 10. Martij 1611.
16. De ordine in ſedendo vide Quatant. d. verb. Conc. Prouinciale q. 22. vbi addit, Franc. Leon. in theſauro fœri Eccleſ. p. 1. c. 9. n. 4. vbi dicit quoddã in ſeſſionibus primò Archiepiscopi ſecundò Episcopi, quilibet ſecundum tempus ordinationis ſuæ, tertio Capitulum Cathedralis collegialiter incedens, vel ſedens, quatuor Abbates habentes privilegium Mitre, & Baculi, quinto procuratores Episcoporum abſentium, ſexto procuratores Abbatum abſentium, ſeptimò Collegiatæ, octauò Plebani, ſive Archiprebyteri, nonò Parochi ſedere, ſubſcribere, & alias prærogatiuas habere debent.
17. *¶ Nec Episcopi Comprovinciales, &c.]* Suffraganeos ad Metropolitanoſum extra Concilij Comprovincialis celebrationem accedere non tenent, retert decifum Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. ſuffraganei pag. mihi 318.
18. *¶ Aliquem vicarium Metropolitanoſum, &c.]* Electionem Metropolitani ſemel factam ab Episcopo exempto vt ad eius Synodum Prouincialeſ conueniant, non poſſe poſtea mutari, ſed ſemper in futurum ad illam accedere teneri, etiam quod electionem ligat ſucceſſores reſerunt decifum Quatant. d. c. 10. verb. Concilium Prouinciale, n. 2. q. 1. in fine, Gule. in margar. cauſam conſuetud. verb. Episc. p. 100. col. 2. Gauant. in enchirid. Episc. verb. Concilium Prouinciale n. 6.

17. *Et quæ ibi ordinata fuerint, &c.* De modo in statucndo, & pronuciando, vide *Quæst. d. ver. Concilium Provinciale, q. 27. cum seqq.*
18. *¶ Synodus quoque diocæsana quotannis celebratur, &c.* Episcopus quilibet in sua diocesi semel in anno Synodum convocare debet. Ita Sebati. Medices de legib. p. 1. q. 1. Fr. Em. q. Reg. t. 3. q. 47. fol. 227. Moure in *examine Theolog. moral. p. 4. c. 7. §. 1.* Alzed. de *præfentia Episc. dign. p. 2. c. 1. n. 25.* Vbi vtrò necessitas postulat, & lapsus 10 anno celebrari possit per c. de *Concil. 18. dist. ceteri Vgol. de officio Episc. c. 48. num. 3.* quam refert Ego ipse in *simili trall. p. 3. affeg. 93. n. 2. in fine.*
19. Episcopus non celebrantem Synodum quotannis incurrere pœnas à iure statuas, dicit Sel. d. c. 25. n. 30. articulus sic fuisse resolutum 26. Junij 1621. Et quod omittens celebrare sine causa venit suspendendus ab executione officij, tradit Gauant. in *encheirid. Episc. verb. Synodus diocæsana, n. 5.* vbi refertur fuisse decisum sub die 27. Martij 1590.
20. Episcopi si iusto aliquo impedimento detineantur, quo minus Synodum congregent, possit illam per alios congregari, cum hoc decretum indeterminatè loquatur, nec mandet speciatim Episcopis, vt ipsimet Synodum congregent, resolutum Piassec. d. c. 1. cap. 2. n. 1. & refert decisum Vgol. d. c. 48. n. 3.
21. Episcopus non dum consecratus, si Bullas expedit, possit Synodum convocare, tradunt Masfob. de *Synodo Episcopi c. 2. dub. 1. n. 9.* Gauant. d. verb. *Synodus diocæsana, n. 1.*
22. Vicarium generalem abque speciali mandato non possit Synodum celebrare, resoluunt Henric. Boitz. in *trall. de Synodo Episcopi p. 2. num. 2.* Rebuff. in *praxi iur. de forma vicariarum n. 151.* Sbroz. de *officio Vicarij lib. 2. affeg. 54. n. 103.* Sel. d. c. 25. n. 31. attestans ita fuisse resolutum 18. Augusti 1618.
23. Capitulum sedis vacante per Vicarium capitulare possit Synodum congregare, adest dec. Gauant. d. verb. *Synodus diocæsana n. 2.*
24. *Ad quæ exempti etiam in omnes, &c.* Exemptos omnes, qui aliis cessante exemptione Synodo interesse deberent, nec capitulis generalibus subduntur, ad eam accedere tenentur, per hunc text. tradunt Vgol. d. c. 48. §. 2. n. 1. Erasim. à Cochlet de *iurisd. d. in exemptis, p. 4. q. 19.* Gauant. d. verb. *Synodus diocæsana, num. 11.* Ego ipse d. p. 3. affeg. 93. n. 8.
25. Abbates exempti, qui interscisse debent Synodo, quo amictu, & ornamento vti debeant, vide Boët. de *ant. et magis consilij, p. 1. n. 3.* Alzed. de *præfentia Episc. dign. p. 2. c. 1. n. 31.* & 32. Tamburin. de *iure Abbatum tom. 1. disp. 19. q. 5. in fine.* Et quando Abbas renuicari accedat ad Synodum, vide Boitz. de *Synodo ex n. 4.* Seraph. dec. 10. Tamburin. d. tom. 1. disp. 24. q. 4. Mich. Pœrus de *præfentia Ecclesiæ, q. 1. n. 2.*
26. *¶ Nec capitulis generalibus subduntur.* Regulares, qui subduntur capitulis generalibus, non possit cogi ab Episcopo ad interfessendum Synodo, nisi tantum in caso expresse in hoc cap. refert dec. Armendat. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 14.*
27. *¶ Ratione tamen Parochialium, &c.* Omnes sacerdotes animarum curam habentes à diocæsana Synodum venire debere, tenet Franc. Leo d. cap. 9. n. 13. Vgol. d. cap. 48. §. 1. num. 5. vbi dicit locum habere non solum vbi secularis clerici sunt, verum etiam vbi Monach. vel Regular. Piassec. d. c. 2. n. 2. Ego ipse d. affeg. 93. num. 5. Laureot. de Peltinis in *expof. consilij. 2. July 11. pro suo Ordine Minorum n. 64. tom. 1.* Alzed. d. p. 2. c. 1. n. 28. Afcan. Tamburin. d. tom. 1. disp. 29. q. 5. n. 4.
28. Synodo diocæsana interesse non tenetur Abbas Monachus, cuius Ecclesiæ, vel monasterio imminet cura animarum, si illi deferuit faciat per vicarium, secularem ab Episcopo approbatum, quia sufficit mittere dictum vicarium cum cuius per ipsum exercitatus ita refert Sel. d. c. 25. n. 32.
29. Rectores Parochialium nullus diocesis tenent accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tanquam viciniore potest eos visitare, refert dec. Franc. Leo d. c. 9. n. 13. & resolutum Piassec. d. c. 2. n. 2. vers. & non solum, Vgol. d. §. 1. vers. quartus, Sel. d. c. 25. n. 33. vbi idem ait de clericis Abbatibus nullis diocesis. Laurent. de Peltinis citato loco n. 65. Tamburin. d. q. 5. n. 4.
30. Sayr. vtrò in *floribus de sub. tit. de officio iud. d. d. dec. 11. ex doctrina Nauar. conf. 11. eod. tit. cum antiq. aliis conf. 12. de maior. & obed. in nouis, sic ait. Rectores Parochialium, quæ in nullis diocesis sunt, quamuis ab Episcopo, cuius cathedra est Ecclesiæ proximior est, visitari possunt, ad Synodum tamen diocesanam illius Episcopi accedere non tenentur, cum lex superis, quatenus id commodè fieri potest, sine præiudicio tertij intelligenda sit, præfentim cum aliud sit ius visitandi, & aliud ius vocandi ad Synodum, ad vtrū ex concessione illius non infestat concessio huius, à separatis enim non fit illatio. Vnde & Archiepiscopus licet Ecclesiæ suæ suffraganeæ possit visitationem suæ prope diocesis visitare possit, eorum tamen Doctores ad Synodum suam particularem vocare non potest, neque enim verba Concilij aptantur vocationi ad Synodum, & dispositio non includit eos, quibus verba sua non optantur. Hæc dicit Sayr. citato loco.*
31. Votum decisum in Synodo diocæsana habet solum Episc. Canonici autem illud non habent in Synodo, nisi in casibus à iure expressis, vel ex privilegio, aut consuetudine, & tunc cōpntantur pro vno voto tantum, scilicet. Capituli ita Sel. d. c. 25. n. 34. vbi refert dec. sub die 15. Iann. 1594.
32. *¶ Quod si in his tam Metropolitani, &c.* De potestatem eorum, qui impedimento canonico cessante non veniunt ad Concilium, vide Jacob. de *Conc. lib. 1. art. 5. in princ. pag. 11. cum. seqq.* Quærant. d. verb. *Concilium Provinciale, q. 18.*
33. Episcopus in Synodo diocæsana possit constitutiones facere absque cōsensu, & approbatione Cleri, illumque debere exquirere, consilium Capituli, licet illud sequi non teneatur, nisi in quibusdā casibus à iure expressis, refert dec. Armendat. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 65.* & Piassec. in *praxi Episcopi p. 2. c. 1. n. 8.*
34. Episcopus non tenet sequi conciliū Capituli in condendis statutis in Synodo, nisi in casibus à iure expressis, tradit Sel. d. c. 25. n. 38. attestans sic fuisse decisum sub die 6. Iunij 1627.
35. Episcopus non tenet ciuitati exhibere constitutiones synodales priusquam imprimatur, & postquam publicatæ fuerint, tunc ciuitatē reclamatione & aggrauatione propoere possit, tenet Sel. d. cap. 25.

d. x. 25. n. 39. ubi refert sic decidisse S. Cong. Episc. & Reg. in cunctis Castelli 14. Apr. 1615. ad 15. Nec teneri Episcopum Synodum Rom. mittere, allerunt Piasce. d. p. 2. c. 1. n. 12. Gauant. d. verb. Synodum diocesana n. 67.

Clericos, & laicos Episcopo subiectos ligare

decreta Synodi diocesana, resoluunt Massob. de Synodo Episcopi c. 4. dub. 77. & 78. Gauant. d. verb. Synodum diocesana n. 64.

De statuto in Synodo diocesana ab Episcopo faciendis, vide Piasce. d. c. 2. n. 6. incipsum d. p. 3. ad Reg. 93. n. 29. eum seqq.

Visitationem suae diocesis faciant Episcopi, & alij Superiores, eamque absoluant intra biennium, necnon caueant ab inutilibus sumptibus, exceptis procuratoriis, & victualibus.

CAPVT III.

1. Dolores de materia cap. agentis.
2. Visitatio generalis spectat ad Episcopum.
3. Vicarius generalis non habet ius visitandi nisi speculatiue in communitate Episcopus.
4. Potestas Episcopi concessa visitandi Ecclesias Episcopatus subiectas transit in Capitulum Sede vacante.
5. Capitulum Sede vacante potest diocesim visitare post lapsum anni à die ultima visitationis per Episcopum facta.
6. Capitulum potest visitare omnia loca, quae poterat visitare Episcopus.
7. Monialium carnis exempta visitare non potest Capitulum Sede vac.
8. Capitulum Sede vacante quando possit diocesim visitare.
9. Archidiaconi, Decani, Archiepiscopi, & alij inferiores visitandi ius habent si id longe consuetudine praescripserint.
10. Episcopus potest praescribere terminum Archidiacono ad visitationem expediendam.
11. Edicta proponere non licet Episcopo visitationem aggenti, quibus subditi iubeantur crimina deicere.
12. Episcopus non licet ad detegenda visitationum peccata per edicta publica mouere homines sub excommunicationis poena ad reuelandū.
13. Instrumentum à visitatu non debet Episcopus exigere in visitatione.
14. Capitulum superius adhuc Episcopo ex praescriptione vel privilegio visitandi ius habere potest.
15. Episcopus licet possit iterum visitare Ecclesias visitatas ab inferioribus, non potest iterum punire puniui ab eis.
16. Visitare non licet Episcopo Aletria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium.
17. Visitantes non debent inutilibus sumptibus visitatos gravare, exceptis tantum victualibus, &c.
18. Episcopus non potest quicquam ab eis, qui visitantur pro decretis, &c. accipere.
19. Episcopus re ipsa non visitans nihil procuratorum causi exigere potest.
20. Episcopus exiens per villas, & oppida, ut sacramentum Confirmationis tantum conferat, à nemine est procurandus.
21. Episcopus, aut alius visitator non potest procuratorem accipere ab hospitalibus, & aliis locis leprosorij, &c.

22. Procuratorem à pauperibus clericis exigere non debet Episcopus.
23. Procurator non debetur Episcopo visitanti Ecclesias Parochiales vniuersas, & dependentes à Religione Hierosolymitan.
34. Procuratio solvenda est Episcopo visitanti beneficium à Cardinale possessum.
25. Nouius quando à visitatu aliquid accipere valeat.
26. Munera quacunque non potest Episcopus à visitatu ratione visitationis etiam comestibilia ut secum asporiet, accipere.
27. Victualia accipere potest Episcopus visitans.
28. Victualium appellatione quid veniat.
29. Victualia debent esse moderata.
30. Equorum vectura non veniat nomine victualium.
31. Procuratio nulla debetur Episcopo visitanti clericum civitatis ubi sita est Cathedra.
32. Episcopus visitans vna die duas Parochias, vnam tantum procuratorem habet.
33. Procuratorem pecunia redimere liberum est visitanti.
34. Visitator non potest in pecunia taxare id, quod per vicum sibi necessarium contingebat.
35. Vm fuerit consuetudo ut nec victualia, nec quicquam à visitatoribus accipiantur, illa seruanda est.
36. Consuetudo circa exaltationem in visitatione ex relicto prius est seruanda.
37. Episcopus, & quiscunque suorum nihil muneris accipere potest ab Ecclesiis in visitatione praeter procuratorem.
38. Cathedralicum non censetur sublatum sub hac prohibitione.
39. Fratres S. Iosephi Hierosolymitani sine eorum vicariis Parochialibus Regum vniuersis non tenentur ad salutem Cathedralis.
40. Visitator officij sui aliquid male accipiens ipso iure suspensionem incurrit.
41. Tempus praefixum ad visitanda limina Apostolorum incipit à die publicationis constitutionis Sixti V.
42. Presbyter diocesanus non existens de Capitulo Cathedralis, non admittitur ad visitanda limina.
43. Nec monachi in curia.
44. Coadiutor Episcopus, & non eoadiutor tenetur visitare limina Apostolorum.
45. Regularis nullus etiam Episcopi commensalis admittitur ad visitanda limina.

Patriarcha, & Primates, Metropolitani, & Episcopi propriam diocesim per se ipsos aut si legitime impediti fuerint per suum generalem Vicariam, Visitatores, si quotannis totam, propter eius latitudinem visitare non poterunt, saltem maiorem eius partem,

Cont. Tol. c. 35.

tem, ita tamen, vt tota biennio per se, vel Visitatores suos compleatur, visitare non
 pratermittant. *¶ A Metropolitano vero, etiam post plenè visitatam propriam diocesim,*
 non visitentur cathedrales Ecclesie, neque dioceses suorum comprouincialium, nisi
 causa cognita, & probata in Concilio provinciali. *¶ Archidiaconi autem, Decani, & alij*
 inferiores in his Ecclesijs, vbi hactenus visitationem exercere legitime conseruerunt,
 debent quidem *Assumpto notario,* de consensu Episcopi deinceps per se ipsos tantum
 ibidem visitare. *¶ Visitatores etiam, à Capitulo deputandi, vbi Capitulum ius visitandi*
 habet, prius ab Episcopo approbentur, *¶ sed non ideo Episcopus, vel eo impedito, eius Vi-*
 sitator easdem Ecclesias seorsum ab his visitare prohibear, cur ipsi Archidiaconi, vel
 alij inferiores visitationis factæ infra mensem rationem reddere, & depositiones testium,
 ac integra acta ei exhibere teneantur, non obstantibus quacumque consuetudine, etiam
 inmemorabili, atque exemptionibus, & priuilegijs quibuscumque. Visitationem autem
 omnium illarum præcipuus sit seopus, sanam orthodoxamque doctrinam, expulsi
 hæresibus, inducere, bonos mores trieri, prauos corrigere, populum cultuationibus, &
 adimonitionibus ad religionem, pacem innocentiamque accendere, cetera prout locus,
 tempus, & occasio feret, ex visitantium prudentia ad fidelium salutem constituere.
 Quæ vt facilius felicique succedant, monentur prædicti omnes, & singuli, ad quos vi-
 sitatio spectat, vt paternæ charitatis, Christianoque zelo omnes amplexantur, id eo-
 rum modeste contenti equitatis familiaritque studeant quam celerrimè, debita tamen
 cum diligentia, visitationem ipsam abfoluere: *¶ Interimque cauendo,* ne inuitibus
 sumptibus cuiquam graues, onerosiue sint, *¶ neque ipsi, aut quisquam suorum quidquam*
pro curatiuum causa pro visitatione, etiam testamentorum ad pios viros, præter id, quod
ex relictis suis iure debetur, aut alio quouis nomine, nec pecuniam, à nec munus quid-
cumque sit, etiam quatercumque offeratur, accipiantur, non obliuiscendo quacumque con-
suetud. n. etiam inmemorabili, exceptis tamen visitantibus, quæ sibi ac suis frugaliter,
moderateque pro temporis tantum necessitate, & non ultra, erunt ministranda. ¶ Sit
tamen in optatione eorum, qui visitantur, si malint soluere, id quod erat ab ipsis ante solui,
certa pecunia taxata, consuetum, an verò prædicta vidualia subministrare, saluo item
iure conventionum antiquarum cum monasterijs, alijsve pijs locis, aut Ecclesijs non
Parochialibus inito, quod illarum permaneat. ¶ In iis vero locis seu prouincijs, vbi con-
suetudo est, vt nec vidualia, nec pecunia, nec quidquam aliud à Visitatoribus acci-
piatur, sed omnia gratis fiant, ibi id obseruetur. ¶ Quod si quisquam, quod abbit, ali-
quid amplius in supradictis omnibus casibus accipere præsumpserit, si præter dupli-
restitutionem, iura mensem faciendam, alijs etiam penis iuxta Constitutionem Con-
cilij generalis Lugdunensis, quæ incipit, Exigit, & necnon & alius parum in Synodo Pro-
uinciali, arbitrio Synodi, abique vlla spe veniæ, mulctetur. ¶ Patroni verò in iis, quæ
ad Sacramentorum administrationem spectant, nullatenus se præsumant ingerere, ne-
que visitationi ornamentorum Ecclesiæ, aut bonorum stabiliu, seu fabricarum pro-
uentibus immisceant, nisi quatenus id eis ex institutione, ac fundatione competat, sed
Episcopi ipsi licet faciant, & fabricarum redditus in usus Ecclesiæ necessarios, & vti-
les, prout sibi expedire magis visum fuerit, expendi curent.

6 Cap. 1. §. 1.
 ut de censib.
 in 6. §. 1.
 vbi notatur
 §. 1. dicitur

Conc. Bra-
 cense. l. 1. c. 1.
 Conc. Trid.
 vers. statu-
 mus etiam
 ne Episcopi
 e capendū
 & cap. inter
 cetera l. 1. c.
 §. 1. & c. cum
 Apollolis,
 de censib.

§. Secus de
 censib. §. 1.
 de censib. tit.
 10. cap. 1.

1. **V**ide Archiep. Bononiens. p. 4. sub tit. de visi-
 tat. pag. 143. cum seqq. Coch. inst. maior. tit.
 de visitatione per prælatos facienda, Sbroz de offic.
 vicary. lib. 2. §. 120. Aloy. Ricc. in p. axi fari Ec-
 clest. d. 612. in 1. p. d. alij resol. §. 3. in 2. d. 1.
 Azot. inst. moral. part. 2. lib. 3. c. 40. & rine. Marc.
 Anton. Genuens. in man. Præf. 34. & 35. Valer.
 Reginald. in praxi fari p. tit. lib. 20. n. 69. vers.
 quoniam, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. visitat-
 io, Præf. in simis praxi. p. 2. c. 3. Armentat. in
 addit. ad recop. legum Naurr. lib. 1. tit. 6. de visu.
 Vgol. de officio Episcopi, c. 49. Galgancet. de iure
 publico, lib. 5. tit. 1. 21. Ald. in compendio Can. re-
 sol. lib. 2. tit. 16. n. 3. nouillimè Steph. VVeyms
 ad constitutiones 24. ex iure antiquo de sumptibus, &
 per Conc. Trid. innotatas, consil. 17. pag. 183. cum
 seqq. vbi dicitur innovari, c. exigit de censibus lib. 1. 6.
 per decretum Concilij in præfati & vnum ac
 alterum multipliciter declarat. Trull. in Decalog.
 lib. 4. c. 1. d. 8. n. 4. mensurum de officio, & p. 1. §.
 Episcopi p. 1. §. 1. de p. 1.
 a Patriarcha.] De Patriarchis in genere, & de

eorum præcedentiis potestate, & priuilegijs, egi-
 lat. d. r. de officio, & p. 1. §. 1. Episcopi p. 1. tit. 1. c. 1.
 & de iure Ecclesiast. lib. 1. c. 6.

¶ Et Episcopi propriam diocesim, &c.] Visitatione
 generalem spectare ad Episcopum consuevit
 Rot. dec. 6. n. 1. p. 1. recent. & notat Stephao.
 VVeyms de consil. 17. n. 1. pag. 190. id procedere,
 etiam in ipsa fundatione visitandi facultas ali-
 cui alicui missioni per se fuisse concessa, quia
 inde non intelligitur adempta sua potestate dis-
 positione Episcopi ipsi competens, sed facienda
 est interpretatio vt cumulatim consentus Epi-
 scopo data potestas, non possit.

¶ Per suam generalem Vicariam, &c.] Vicarium
 generalem hoc ius visitandi non habere nisi specialiter
 ei committat Episcopus, resoluunt Rebuff.
 in praxi benef. tit. de forma vicariatus n. 100. &
 101. Sbroz de vicar. Episcopi lib. 2. q. 102. n. 1. Paul.
 Falc. de visit. lib. 1. c. 2. n. 18. Azot. inst. moral. p. 2. 4.
 §. 1. c. 5. q. 4. Vgol. de p. 1. §. 1. c. 4. §. 7. vers. ter-
 tio nec visitare, Narb. de appellat. consil. ad Episc.
 p. 1. m. 24. Ego ipse d. alleg. 7. §. n. 28.

Potestatem

4. Potestatem Episcopis concessam visitandi Ecclesias Episcopatum subiectas transire in Capitulum Sede vacante, tenentem Quamvis in sum. Bullar. verb. Capitulum Sede vacante, vers. quibus sit prelibatis Azor. d. 1. lib. 3. c. 37. q. 1. 4. Al. yf. Ric. in praxi veritas fore ead. dec. 609. in verdu. al. yf. ref. 5. 1. 2. d. 1. vbi aliter procedere etiam quando Sedes Episcopalis quasi vacat, vel non Episcopo ab hostibus, vel pignore capto, refert Ego ipse d. 4. leg. 7. 3. n. 3. 4. c. 5. Lotter. de re benef. l. 2. q. 2. n. 44. Marcel. Vulp. in praxi inde. d. 4. n. 1. c. Rot. dec. 946. d. 1. April. Fasto. p. 1. recentior. & decis. 166. n. 2. p. 1. recentior. in posthum.
5. Capitulum Sede vacante post lapsum anni à die ultimæ visitationis per Episcopum factæ potest visitare diocesano tempore triennij non expectando, licet diocesani Episcopum consueverint visitare singulis triennij, vt per Aldan. d. 1. 6. n. 1. vbi attestatur decisiu in Pampilonen. 3. Febr. 1629. & 10. Decemb. eiusdem anni.
6. Capitulum potest visitare omnia loca æquæ poterat visitare Episcopus, idem Aldan. d. 1. 16. n. 8. attestans ita fuisse resolutum in Pampilonen. 13. Aprilis 1635.
7. Non potest tamen visitare Monialium ecclesiis exemptis, quæ alioquin potest Episcopus visitare vt delegatus Sedis Apoll. resoluunt Azor. d. 1. n. 37. c. 5. Nic. Cruc. de benef. p. 5. c. 7. n. 45. Franc. Leo d. p. 1. c. 10. n. 8. vers. deinde, Marcel. Vulp. d. praxi c. 4. n. 1. optime Molin. r. 5. dist. 11. n. 8.
8. Capitulum Sede vacante tunc demum potest diocesum visitare, quando lapsus est annus à prædictis Antistitis visitatione, nec de proximo Ecclesiæ est de Pastore prouidentq; in ipsi. verò visitatione circa famularum, equitatem, & alia, forma huius cap. vll. præsertim obseruanda, Aldan. d. 1. 16. n. 7. vbi refert ita fuisse resolutum in Li. m. 4. 10. Maij 1629.
9. & Metropolitani verò, &c. Metropolitani an & quando dioceses suorum Comptuociauum Episcoporum visitare possint, vide Steph. VVeyms d. consil. 17. n. 7. 7. dist. 19. 1.
10. & Archidiaconi autem, Decani, &c. Archidiaconos, Decanos, Archiepiscopos, & alios inferiores visitandi ius habere si in longa consuetudine præscriptis teneant Felician. Comen. in man. visitat. lib. 1. tit. 3. vers. Archidiaconi, Paul. Fuf. d. c. 2. n. 14. Azor. d. 4. 40. q. 7. 8. c. 9. Sbroz. d. 4. 1. 10. n. 10. Flores de Meno var. lib. 3. q. 1. 4. n. 23. Ego ipse d. alleg. 7. 3. p. 1. 2. Steph. VVeyms d. consil. 17. n. 3. pag. 130.
11. Et possit ipsum Episcopum præstitoere terminu Archidiacono ad visitatione expedienda, & præscriptis contrariis, & quocumque non oneri in Ecclesiis, quæ visitantur, refert decisiu Paul. d. c. 3. n. 6. suprad. 1. 3. citatus per me d. alleg. 7. 3. n. 30.
12. Edicta proponenti non licet Episcopo visitationem aggredienti, quibus subditi imbecantes crimina detegere, multoque minus proposita poena eorum communicationis, vt per Selin fcl. d. canon. c. 1. n. 10. vbi refert decisiu sub die 7. Junij 1601.
13. Juramentum notario de consensu Episcopi Locum non habere in Abbate seculari refert decisiu Aldan. d. 1. 16. n. 2. de visitat. n. 109.
14. Inquisitio, quæ preparatoria vacatur, quando sit in visitatione, non licet Episcopo ad detegenda visitatorum peccata per edicta publicæ monere homines sub eorum communicationis poena ad reuelandum, neque in ea exigere iuramentum à visitatoribus refert decisiu Paul. d. 1. c. 3. n. 60.
15. Juramentum à visitatis non debet Episcopus Barbof. Collat. in Comen. Trid.

- exigere in visitatione, neque procedere ad capturam, neque mandare quod detor copia testium, refert decisiu Aldan. d. 1. 16. n. 7.
16. & Visitatores etiam à Capitulo, &c. Capitulum superius adhuc Episcopo, et participatione, vel privilegio visitandi ius habere posse, ita d. Azor. d. 4. 40. q. 8. quem refert d. alleg. 7. 3. n. 16. D. Felician. de Vega in rell. ad c. cum contrariis de foro comp. l. 1. 4. Et tunc visitatores à Capitulo deputatos debere esse ab Ordinato approbatos, prolat hoc decretum, quod locum habere etiam vbi sola Capitulum absque Episcopo competitis visitandis refert decisiu Armendaz. in addu. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, p. 1. c. 10. Steph. VVeyms d. loc. n. 9.
17. Sed non videri Episcopum, &c. Licet Episcopus possit iterò visitare Ecclesiæ visitatis ab inferioribus, vt exat. habet non posse tamen iterum punire punitos ab eis, neque ab illis absolutos cogere ad innocentiam suam demonstrandam, teneat decisiu Arm. d. 1. 7. de Episcopis n. 11.
18. Visitatio non licet Episcopo in vim constitutionis Greg. XV. de exemptorum privilegio Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca vbi in eisdem Ecclesiis asseruatur sanctissimum Eucharistia Sacramentum, vel vbi confessiones personarum secularium audiuntur, ita Aldan. d. 1. 16. n. 8. vbi dicit resolutum de anno 1623.
19. & Interimque cautant, &c. Vide Nao consil. 1. in vnaque edit. & consil. 1. in auct. al. yf. consil. 2. in nouis, de consil. Sayt. in sermo de sub. ed. tit. dec. t. 1. 1. Zerol. d. verb. visitatio, 5. 1. Steph. Grat. disp. forens. c. 17. n. 16. cum seqq. Vgol. de offic. Episc. c. 49. §. 3.
20. Non possit Episcopus, quicquam ab eis, qui visitantur pro decretis, & ordinationibus spectantibus ad visitationem pro rogito, seu scriptura, labore, ve suo percipere, refert decisiu Arm. d. 6. n. 16.
21. & Nemo ipsi, aut quicquam suorum quicquam procuratorum, &c. Episcopus ipsa non visitantem nihil procuratoris causa exigere posse, refert decisiu Arm. d. 1. 16. n. 17. Et non possit visitatores, nec quæquam suorum ab his, qui visitantur, pro decretis, & ordinationibus ad visitatione spectantibus, pro scriptura scilicet illorum nec pro labore aliquid recipere per hunc textum Nubon. l. 33. gloss. unica, n. 9. d. 25. lib. 4. Recap. vbi n. p. dicit quod cum Conuictum in presentibus loquatur expresse de notariis, circa eos non videtur illud nullum obseruandum imò potius subdit notarios nulli saluti habentes pro labore scripturarum adnot. vel decretorum, non secus ac pro litteris ordinatis aliquid recipere posse pro scripturis, licet instrumentis in visitatione non factis, & citat Socin. de visit. limit. 1. 1. q. 4. n. 34. vers. & hoc verum, Annib. Roc. in r. de visit. super ver. gratis, ver. quare an. Notarius pag. 217. & verum in scriptis, famularibus suis, vers. quæro, in ministris p. 108. col. 1.
22. Episcopus causentem per villas, & oppida, vt iuramentum Confirmationis rancum confectis, à nemine esse procurandum refert decisiu Arm. d. 1. 6. de Pseu. n. 23. & resolut Paul. Solod. in praxi de Pseu. p. 1. c. 5. in med. quem refert Ego ipse d. alleg. 7. 3. n. 5.
23. Episcopum, aut alium visitatorem non posse procuratorem accipere ab hospitalibus, & aliis locis leprosorij, domorum Dei, pauperum, & infirmorum, nec ab Ecclesia paupere, sed debere gratis visitare, refert decisiu Marc. Ant. Genuenf. d. 1. 3. n. 9. vers. non, Zet. in praxi Episc. p. 2.

p. 2. verb. visitatio §. 1. dub. 7. Pif. in simili praxi p. 2. §. 3. in fine, Et Leo in thesauro feri Eccles. p. 2. c. 16. a. n. 43. Bellet. diffus. clerice. p. r. r. d. de clerico debitor §. 1. n. 10. Ego ipse d. alleg. 73. n. 50.

22. Episcopus à pauperibus clericis procuratorem exigere non debet, tradunt Sord. de aliment. tit. 4. p. 2. n. 6. Bellet. d. §. 1. n. 8. Ego ipse d. alleg. 73. n. 51. & 5. in citato in illo loco homo bon. de Bonis de examine ecclesiastic. 13. c. 14. §. 17. resol. 2.

23. Procuratio non debetur Episcopo visitandi Ecclesias Parochiales unitas, & dependentes à Religionis Hierofolymitana à vicariis eandem Ecclesiarum, vt per Aldm. d. iur. 16. n. 9. vbi attestatur ita fuisse decretum in Augustanis 4. Dec. 1630.

24. Procuratio solenda est Episcopo visitanti beneficium à Cardinale possessum, quia est onus tale super beneficio, non personale super persona Cardinalis Aldm. d. iur. 16. n. 10. vbi refert sic fuisse resolutum in Nerisuen. 13. Sept. 1631.

25. Nototius quando à visitatis aliquid accipere valeat, vide Nau. cons. 1. de censib. in vtraque edit. Zet. de vbi visitatio §. 6. dub. 4. Pif. d. c. 3. n. 63. vers. neque Cancellarius, Ego ipse d. ibi §. 1. n. 42.

26. Nec munus quoddamque sit, &c. Munera quaecunque non possit Episcopus à visitatis ratione visitationis, etiam comestibilia, vt secum asportet, accipere, tenent Pif. d. c. 3. n. 73. Maic. Anton. Genouen. d. c. 33. n. 7. vbi vnum. 6. adducit quod nec ita menta notabilia ad dñum potestate potest pro erogando pauperibus, sed tenet illis d. tribuere, qui sunt in illo, loco quem visitat, & n. 5. dicit quod Episcopus etiam iuxta visitationem dñi diffudit à locis visitatis, recipere non potest munera.

27. Excepit tamen visitantibus, &c. Vide Zet. in praxi Episc. p. 2. verb. visitatio §. 6. Pif. d. c. 3. n. 63. Bellet. d. iur. de clerico debitor §. 1. à princ. metisiam. d. alleg. 73. a. n. 57. latet Steph. VVeyms d. censur. 17. n. 22. pag. 197.

28. Virtualium expensarum appellatione comprehendendi illas, quæ consunt in visitis, non autem illas, quæ concernunt alia necessaria personæ, dicit Zet. d. §. 6. dub. 1. quem refert dñ. 57. Steph. VVeyms d. censur. 17. n. 24. pag. 198.

29. Debere esse moderatam secundum facultatem Ecclesiæ, non autem indebitam grauandam clericum per plura iura resoluti Bellet. d. §. 11. n. 6. ad illum tenendum diem, quo visitat Episcopus proptio, & vno duodecim comitatu, tradit Pif. d. c. 3. n. 64. in princ.

30. Equorum autem vestitus non venire nomine virtualium, ac proinde illas præstandas non esse, docent Zet. d. §. 6. dub. 3. Pif. d. c. 3. n. 63. in fine, Maic. Anton. Genouen. d. c. 33. n. 9. in fine, & 10. Bellet. d. §. 1. n. 4. nisi visitator esset Prelatus à Summo Pont. delegatus, tunc et debent mercedis equorum, & viaticum, vt de loco ad locum transire eum modo possit, per gloss. verb. si voluerit, in Clem. 2. de censib. tenet Azor. d. c. 4. 2. quasi. 8. quem refert d. alleg. 73. n. 51.

31. Pro temporis tantum necessitate, &c. Vide Episcopo visitanti Clerum ciuitatis, vbi sita est Cathedra, procuratorem nullum deberi, colligunt Maic. Ant. Genouen. d. c. 33. n. 9. Pif. d. c. 3. n. 65. Ego ipse d. alleg. 73. n. 46.

- Contra Sord. de aliment. tit. 4. p. 2. n. 9. Azor. d. c. 43. p. 4. Bellet. d. §. 11. n. 3. & 5. existimantes etiam hoc casu procuratorem deberi.

32. Hinc etiam si Episc. vna die duas Parochias visitaret, vnam tantum procuratorem habere, te-

soluit Zet. d. §. 6. dub. 6. cum non possit duplicia virtualia eadē die conferre, & Tridentina Synodus vult ipsi frugalitatem moderatam procuratorem esse contentum, vt per Steph. VVeyms d. censur. 17. n. 25. pag. 198. quo fiti addit ipse ex c. 1. §. procuratorem, de censib. 1. 6. vt si secus faciat visitatores, vel exigat duas procuraciones ab vno vel duobus locis eadē die visitatis, vel etiam procuratorem suam visitatione eo fine vt duplicatas procuraciones lucentur, male vesteret, & ad acceptorum restitutionem teneatur, ipsam Deum habuit victor, & n. 26. tenet quod si postquam inferiores visitauerint, procuraciones quæ teceperint, & Episcopus vel per se etiam de nouo visitare aliam nouam procuratorem licet potest recipere, vt impensū laboris merces sequatur operantem, & commodum et ad illam quærit incommodum.

Et sic tamen in optime curat, &c. Libetum esse visitatis, si velint, pecunia redimere procuratorem, & tunc visitationem tenet recipere in specie, qua fuerit oblata, resoluti Pif. d. c. 3. n. 64. in fine.

Visitatorem tamen non posse in pecunia taxare, quod per visitum libi necessarium contingebatur, dicit Zet. d. verb. visitatio §. 6. dub. 2. quem refert d. alleg. 73. n. 53. & 56.

In vi vero lecti, seu promissu, &c. Vide Sbroz de vicario Episc. d. 2. q. 1. §. 3. n. 3. Vigol. de officio Episcopi. 49. §. 4. n. 3. vers. iuris. Steph. Gratian. discipuli. forens. c. 57. n. 19. Pif. d. c. 3. n. 64. vbi dicit quod licet de iure comuni procuratio præstatis non possit ex tunc, in eadem ex officio præstari, hodie tamen ex noua dispositione huius decreti præstentur, nec peti potest vbi illam non dandi viget consuetudo, refert Ego ipse d. alleg. 73. n. 48.

Ex consuetudine possit Episcopus exigere vel in angelicum, ex relictis quæ ratione visitis nonate testamentorise, facit verò in re testamento nullum esse electum pium, exceptis tamen virtualibus, quæ debeant ab ipsi, qui consueverint procuratorem præstare, quod quandoque contingit à Communitatibus locorum refert decisiu. Armand. d. lib. 6. de visit. num. 118.

Et ante consuetudine vt Episcopo diocesani visitante à laici c. virtualia ministrarent, vicario autem visitante ab Ecclesiis, Rectoribus, seruandū esse si laici sponte persequerentur in ista consuetudine, refert decisiu. Armand. d. iur. 6. de visit. n. 119. vbi n. 121. pariter resolutum attestat secundum esse consuetudinem si ad esset vt Communitates procurarent Episcopo visitantem quando ipse voluerit, quod si resoluat ipsas cogendas non esse, refert Ego ipse d. alleg. 73. n. 53.

Quod si quisquam, &c. In visitatione præter procuratorem ab Ecclesiis non solum Episcopo, sed quæcumque fuerint nihil mouens accipere possit sub pena maledictionis, & interdicti ingressus Ecclesiæ, ac restitutionis diplomati framentum, & post mensem, non obstante remissione penam ex hoc deceto colligit Sord. de aliment. tit. 4. p. 2. n. 9. & tit. 4. p. 2. Azor. d. lib. 1. c. 43. p. 9. Maic. Ant. Genouen. in man. Passorino c. 53. n. 2. Ego ipse d. alleg. 73. n. 44.

Sub hac prohibitionem non censeri sublarum Cathedralium, quod singulis anni exigit solent ab Ordinario, tamen in vicariatum, quæ extra attestatur resolutum Armand. d. iur. 6. de visitat. n. 113. quem refert d. alleg. 73. n. 44. in fine. Steph. VVeyms d. censur. 17. n. 11.

Ab solutionem Cathedralium, Synodatici, seu charitatum subsidij, non teneatur, neque cogelli possunt

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

posuunt Fratres S. Iohannis Hierosolymitani, siue eorum vicarii in Parochialibus Religioni prædictæ vnicuique, ut per Aldand. tit. 16. n. 1. attestans sic fuisse decisum in *Augustana* 4. Decembris 1630.

Populus ubi non potest victum suo Curato subministrare, Ordinarius ea oblerusie debet, quæ habentur in hoc decreto, refert decisum Garc. de *beneficiorum* 3. c. 2. n. 179.

40. q. 12 præter dupli. visitationem, &c. Visitatores ratione officij sui aliquid male accipientem ipso iure suspensionem incurrit, ab ea tamen absolui posse, dummodo intra mensem simplicem, siue tantum, quantum via concessionis recepit, testatur, consulit Nau. *conf.* 1. 1. in *antiq.* aliis *conf.* 2. in *monu. de censib.* Sayr. sub *ead. tit. decif.* 11.

et *Neenan* & *Alty penus*, &c. Vide Spin. in *speculo testam. gloss.* 4. in *princip.* n. 9. 1.

41. Tempus præfixum ad visitanda limina Apostolorum incipere à die publicationis constitutionis Sixti V. tenet Aldand. d. tit. 16. n. 30. refertens ita fuisse decisum in *Burgen.* 12. Augusti 1618.

42. Nec ad huiusmodi visitationem admittendum esse Presbyterum diocesani non existentem de Capitulo Cathedralis, neque in dignitate ecclesiastica constitutum, tradit idem Aldand. tit. 16. n. 31. ubi attestatur sic fuisse resolutum in *Elberon.* 4. Decembris 1627.

43. Nec permanentem in curia visitationem huiusmodi faciendam esse, vel concedi solere ut fiat, dicit idem Aldand. d. tit. n. 32. ubi assentit ita decisum in *Foglimen.* 1. 1. Iulij 1616.

Coadiutor Episcopum, & non coadiutorem teneri visitare limina Apostolorum, tradit Sel. in *selektis canon.* c. 28. n. 17. ubi ait fuisse resolutum sub die 4. Augusti 1619.

Regularem nullum, etiam Episcopi familiarium, & commendalem nullo modo acceptandum ad visitanda limina pro suo Episcopo, etiam si alium non inuenisse diceret, & ille iam esset in Vrbe, testatur Sel. d. c. n. 19. refertens sic fuisse decisum in *Risen.* 13. Novemb. 1627. subditque S. Cong. Conc. sub die 9. May 1626. gratum fuisse Episcopo Cananien. ut limina Apostolorum visitare possit per Sacerdotem Regularem ab illis paribus transmissum, & bene informatum, ilante quoddam propter itineris longitudinem miliarium 17. m. & ob pericula in que incurritur aliis transfmissi Sacerdotes seculares, qui à Turcis captiui facti fuerunt, nullus inueniret, qui morti vellet, ut ex fide publica constat.

Patroni verò, &c. De hac decisione Stephi. VVeyms d. *conf.* 17. n. 34. Stephan. Daluin. de *potest. Episc.* c. 15. fol. 4. §. verso.

Et fabricarum redditus, &c. Adversus Steph. VVeyms d. *conf.* 7. n. fine pag. 20. 2. quoddam si distributio seu applicatio reddituum harum fabricarum, quæ sunt inscriptionatos, arbitrio & dispositioni Episcopi committuntur, id multo magis locum habebit in reliquis fabricis, quæ non sunt de iote patr. ut easondam etiam prouentus pro voluntate Episcopi ad Ecclesiæ utilitatem, vel necessitatem distribui & impendi debeant.

Prædicationis munus frequenter obeundum à parochianis Ecclesiæ Parochialis ad eundem est ad audiendum verbum Dei à nullis contradicente Episcopo predicare presumat in Ecclesiis etiam Regularium, &c.

CAPVT IV.

1. Doctorum de materia cap. agentis.
2. Prædicationis munus Episcoporum præcipuum est.
3. Episcopus potest predicare in quacunque Ecclesia etiam Regulari sua diocesi.
4. Episcopo predicanti per seipsum in sua Ecclesia non licet etiam prætextu paupertatis præterdere sibi præstari solitam elemosynam.
5. Episcopus ipsemet quando prædicat scire debet alij prædicatores.
6. Parochi si per se velint munus prædicationis obire non debent impediri.
7. Prædicare nullus potest etiam à Parochia iniuncti sine licentia Episcopi.
8. Parochus debet licentiam concedere approbatam ab Ordinario prædicandi in sua parochia.
9. Parochus potest dare licentiam vero docto etiam Regulari vi sui, vel ter eorumque in sua Ecclesia sine Episcopi approbatione.
10. Prædicator electio pertinet ad Episcopum.
11. Prædicatori consuetas elemosynas soluere tenetur Vmuerficus.
12. Episcopus propriis sumptis conducere debet prædicatores dum est dubium quorum sumptis sit conducendum pro Quadragesima.
13. Correctores ciuitatis sacre possunt etiam remittere Vicario generali, ut saltem amonibus diebus Dominicis, & solemnibus festis populo prædicetur.
14. Prædicandi præceptum non obligat ad vigilias.
15. Parochi sue interesse tenentur vniuersi, quæ pro audienda prædicatione si ad commodum fieri potest.

Burhof. Collect. in Concil. Trid.

16. Parochus admonere debet populum ut diebus Dominicis, & festis maioribus frequentes suas parochias.
17. Ordinarium non potest nullius, & parochi cogere populum ut ad audiendam sacram Canoniam & Missam in Ecclesiis parochialibus.
18. Nullus secularis, siue Regularis etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contradicente Episcopo predicare presumat.
19. Regularum non possunt aberrationes ad populum etiam in Ecclesiis suorum Ordinum habere non potest prius benedictione ab Abbate.
20. Ordinarij possunt quæ tempore concedendi licentiam dubium Regularibus, exigere ab illis fidei professionem.
21. Regulares absque licentia Episcopi prædicantes in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt ab Episcopo puniri possunt.
22. Episcopus potest interdicere Regulari, ne prædicet etiam non reddita causa.
23. Prædicare licet Regularibus in Ecclesiis sui Ordinis Episcopi benedictione petita, licet non abeant.
24. Pueros in singulis parochiis saltem Dominicis & festis diebus fidei fundamenta docere debent parochi.
25. Absoluendus non est ille, qui vel ab negligentiam, vel ab verecundiam Pater noster, Ave Maria, Credo addiscere non curat.
26. Ordinarium non potest nullius & parochi etiam in casu notabilis negligentie cogere pueros ad discendum doctrinam Christianam.

Bb 2

a Prado

Predicationis munus, quod Episcoporum præcipuum est, cupiens sancta Synodus a quo frequenter possit ad fideliū salutem exerceri, canones aliā super hoc editos, sed fel. rec. Paulo III. aprius præsentium temporum vsui accommodandi mandat, ut in Ecclesia sua ipsi per se, aut, si legitime impediti fuerint, per eos, quos ad prædicationis munus assumunt, in alijs autem Ecclesijs per Parochos, si sine ipsis impediti, per alios ab Episcopo d'impenſi eorum, qui eas præstare vel tenentur, vel solent, deputandos iu ciuitate, aut in quacumque parte diocesis, censetur expedire, si saltem cunctis Dominicis & solemnibus diebus festis: Et tempore autem leuium, Quadragesimæ, & aduentus Domini quotidie, vel saltē tribus in hebdomada diebus, si ita oportere duxerint, sacras Scripturas, diuināmq; legem enunciantes, & aliās, quotiescumq; id opportunē fieri possit iudicauerint: Monetq; Episcopus populum diligenter, si teneri vnumquemque parochia sua interesse, vbi commodē id fieri potest ad audiendum verbum Dei. Nullus autem secularis, sine regulari, etiam in Ecclesijs suorū Ordinum, & contradicente Episcopo, prædicare presumat. Et eadem etiam saltē Dominicis, & alijs festiuis diebus pueros in singulis parochijs fidei rudimenta, & obedientiam erga Deum, & parentes diligenter ab his, ad quos spectabit, doceri curabunt, & si opus sit, etiam per centurias ecclesiasticas compellent: non obstantibus priuilegijs, & consuetudinibus. In reliquis, ea, quæ de prædicationis munere sub eodem Paulo III. decreta fuerunt, suum robur obtineant.

1. Vnde Hieron. in sum. lib. 7. c. 18 §. 8. Archiep.

Booon. p. 2. pag. 3. cum segg. Zetoli. in praxi Episcop. p. 8. verb. Prædicare, Quatant. in summa Bullarij. verb. prædicare. Marc. Ant. Geouenſ. in man. Pastoralis. c. 32. Fr. Leo. in thesaur. serietel. p. 1. c. 8. a. princ. Fi. Ludou. Miranda in man. Prælat. sem. 1. q. 50. art. 1. Aloyſ. Ricc. in praxi aurenſ. refel. 1. 90. Valer. Reginald. in praxi feri ponit. lib. 20. n. 69. verſ. tertium eſt, lib. 18. n. 118. cum segg. Atman. in addit. ad recep. legum Nauarra. lib. 4. tit. 10. l. 3. de prædicatione. S. Scriptura, n. 3. cum segg. Vattel. in dubij Regularib. verb. Prædicantes, Hier. Rodetic. in compendio quaſi regul. ref. 112. Gauan. in encheirid. Episcop. verb. cunctis sacra, omnimodis Steph. VVemya ad consil. 24. ex iure antiquo desumptis, & per Conc. Trid. vnuatq; consil. 3. pag. 40. cum segg. Trullench in Decalog. l. 3. c. 1. d. 4. n. 9. & 10. metipſum de officio & potestate Episcop. p. 3. alleg. 76. & de officio & potestate Parochi, c. 14. & suprà ſeſſ. 5. de reform. c. 2.

2. a Prædicationis munus, quod Episcoporum præcipuum eſt. De hoc cuncti Doctores suprà ſeſſ. 5. de reform. c. 1. Ex commissione tamen Sedis Apoſt. vel etiam ex proprio iustitio possit idipſum Religioſis conuenire, tenet Hieronym. Rodetic. d. refel. 112. n. 1. subdixit proprium a dūm Fratr. Prædicatorum, & aliorum Religioſorum non eſſe prædicare, sed subeire Episcopis iō prædicationis ministerio, quibus non incumbit prædicare nisi ministerialiter, & citat Fr. Emmao. quaſi. regul. sem. 3. q. 3. art. 4. ad 2. erg. Stephao. Gratian. d. c. 1. de p. 3. §. 3. n. 1. 9. ac alios.

3. Vnde possit Episcopus prædicare in quacumq; Ecclesia, etiam Regulari ſuæ diocesis, nec ab vilo possit prohiberi, tenet Gauan. d. verb. cunctis sacra, n. 1 attestans ſic fuisse decissum per S. Congreg. Episcop. & Regul. sub die 17. Ianuarij 1584.

4. Episcopo prædicanti per se ipsū in ſua Ecclesia ſicūm ex proprio munere ad id tenetur, minimē licet etiam prætextu paupertatis, petēdere ſibi præſtari elemoſynarum ſolitam dari Prædicatoribus electis ab Vniuerſitate, ita refert decissum Gauan. d. verb. cunctis sacra, n. 2. Sel. in ſeſſ. canon. c. 23. n. 18. attestans ſic fuisse reſolutum in Veſtiana 20. Martij 1611.

5. Quando ipſemet Episcopus prædicat, ſilere debent alij Concilio aſſeſſes, alieſſe poterit inhibere, ut eo tempore ad prædicatione ſe abſtineant, ſecundūm Sel. d. c. 23. n. 19. vbi refert ita fuisse decissum in Bſantiana 2. Martij 1619.

6. In alijs autem Ecclesijs per Parochos, &c. Parochos ſuper ſe veliot munus prædicationis obtine, non debet impediri, refert decissum Ego ipſe de officio & potestate Parochi. c. 1. n. 5.

7. Sine quo impeditur per alios ab Episcopo. Nullum igitur etiam a Parochio inuitatum prædicare poſſit ſine licentia Episcopī declarauit Clemens VIII. reſſe Typ. in analyſi pſellre iurisc. enarrat. lib. 3. tit. de Parochiis n. 3. quem refert d. c. 15. n. 8. Et aded ab Episcopo prædicat hanc licentiam concedere, ut Abbates, qui non ſunt nullius, non poſſint dare licentiam Regularibus conſonandi in alijs quibz ſuorum Ordinum Ecclesijs, cūm hoc faceret ad Episcopum iotta cuius diocesis ſines exiſtunt. Ita a S. Congregatione fuisse refert Rota apud Tambur. in ſine tom. 3. de iure Abbatis decif. 45. 46. & 47. vbi etiam late fuit tractatum, & quod Abbates dicatur nullius, vel eſſe in diocesi.

8. Debet enim Parochus licentiam concedere approbatis ab Ordinario prædicandi iō ſua Parochia ut aſſert decissum Galet. in margaria caſuum conſcient. verb. Parochi 3. quem refert de officio & potestate Episcopī p. 3. alleg. 76. n. 23.

Parochum, seu Curatum poſſe dare licentiam viſo docto, & noto etiam Regulari, verbis, vel teſt conſonetur in ſua Ecclesia ſine Episcopī approbatione, reſoluit Nanet. in man. c. 15. n. 141. Vgolin. de officio Episcopī. c. 12. §. 1. n. 3. Hieron. Roder. d. refel. 112. art. 4. Ego ipſe d. c. 14. n. 8. in fine. Berti Lucen. in praxi crim. Regul. c. 34. de Viſit. Eccleſ. Parochialium n. 207. Regularis.

9. Impenſi eorum, qui eas præſtare vel tenentur, vel ſolent. Prædicatoris electio pertinet ad Episcopum, & electio ab illo tenetur vniuerſis elemoſynam dare, quam hæcenus præſtare conſuevit. In Cathedrā verō ſi Episcopum prædicantem communitatem quoque tenet præſtare elemoſynam, ad ipſum incidunt onos probandi immenſurabilem, Sel. d. c. 23. n. 2. vbi etiam ſtatuit reſolutum in Serrana 10. Martij 1618. & 10. Iulij 1621.

10. Prædicatori conſectas elemoſynas ſoluit tenetur Vniuerſitas, nec illi licet eas ad certam parauam quantitatē reducere. Sel. vbi ſuprà, attestans ita decissum in Viſitib. curatū Petula de menſe Septembris 1620.

11. Dum eſt dubij quorū ſumpta ſit conductionis Cōcionator pro Quadrageſima, debet Episcopū interim proprio ſumptu conductione illum, reſeruat decissum Zetoli. in praxi Episcop. part. 1. c. 27.

a Cōc. Carthag. 4. c. 20
Cōc. Rhem. c. 14. c. Episcopos nullo
mō ſol. 38. diſt.
b Sup. ſeſſ. 5. de reſcriptis.
c. 1. Canon. Archidia. &
c. 10 Canon. Lateran. ſub Innocentio III.
c. in c. inter cetera, de officio. Archidia. Canon. Magunt. c. 25 c. Carthag. c. 14.

verb. predicat. §. 7. Aloyf. Ricc. in eod. dec. coll. 17. 6. 6. in praxi fori eccl. dec. 46. in 1. edit. aliis refol. 468. in 1. edit. Galet. in margarita casum conficent. verb. elemosinam. Vgol. d. c. 42. in princ. *¶* Saltem omnibus Dominis. &c.] Corredores

13. quatuordecim facere possent retinente vicario generali, ut saltem omnibus diebus Dominis, & solemnibus, festis populo praeberetur, tradunt Fr. Em. q. reg. rem. 1. q. 62. art. 1. 9. Bobad. in sua pelucia lib. 2. c. 18. n. 19. J. K. Hier. Rodenc. d. refol. 1. 1. n. 19. Ego ipse d. alleg. 76. n. 32.

14. *¶* Tempore autem ieiuniorum, &c.] Refecti tantum ad tempus Quadragesimae, & Adventus, non autem ad vigiliis, in quibus illud praedicandi praecipuum non est, dicit decium Atm. in addit. ad recip. legum Nann. d. 1. 3. de predicatoribus S. Scriptura. n. 18. & 29. ubi n. 3. allicit etiam decium per hoc decretum relinquere arbitrio Episcoporum aut tempore Quadragesimae, & Adventus quovis, vel tribus diebus in hebdomada, vel minus illis tribus diebus praedicetur, refert Ego ipse d. alleg. 76. v. 30. novissime Steph. V Veyms ad constitutions 24. & 25. antiqua iura desumpta, & per Conc. Trid. innovata. conf. 5. n. 15. pag. 48. dicit decretum hoc non esse intelligendum de omni tempore ieiunii, nec etiam de adventu, cum hodie Adventus non dicatur proprius tempus ieiunii, sed dumtaxat de tempore ieiunii Quadragesimalis, & 60. sine admittendum non esse puerum inter particulam ieiuniorum, & particulam Quadragesimae, sed utramque contingendam absque distinctione, ita ut tempus Quadragesimae intelligatur, quod est proprius tempus ieiuniorum, non etiam quodlibet aliud tempus ieiunii.

15. *¶* Teneri unumquemque parochia sua, &c.] Pro archidia predicatione teneri unumquemque parochia fuit interesse, si id commodè fieri poterit, per hoc decretum tradunt Zer. d. verb. predicat. §. 4. Soar. de Religione, 1. c. 1. lib. 2. c. 16. n. 6. Azot. inss. inter p. 1. lib. 7. c. 1. q. 7. & 1. 2. c. 2. q. 1. v. deinde, Ego ipse d. alleg. 76. n. 34. d. c. 1. 4. n. 1. Steph. V Veyms de loc. n. 16. Ad diversitatem omnium, hac de re agentes loquuntur, nam Fr. Em. q. Reg. 1. 1. q. 1. art. 1. ref. 7. id intelligit quoad in monasteria nunquam praedicatur. Azot. d. lib. 7. c. 1. quod 7. aliter de sacris Concioniis, vel de Evangelio, quod in divino Missae officio recitatur, vel cantatur, intelligit. P. Snaar. ad 1. p. D. The. disp. 88. sec. 2. ita ait. Illa obligatio si in rigore sumatur, pro obligatione praeccepti, non est absoluta, sed in ipsa communitate (ut Concilium loquens) & doctrinae necessitate, sine qua praecceptum affirmativum non solet obligare, quando lex ipsa tempus non determinat, &c. Verum Theoph. Par. bor. p. 1. art. 4. c. 1. in seqq. multis probare intendit, audire verbum Dei in Parochia praecceptum esse, & id desumit ex verbis, teneri, hic posito, sed demum concludit quod hodie vsus obstat ut quicquid extra Parochiam suam concionem audire valeat. Addit idem Snaar. de Rel. t. lib. 2. de dieb. festis c. 16. n. 10. Conc. non loqui de obligatione, quae descendit ex praeccepto Ecclesiae, sed ex lege charitatis, qua quis tenetur habere curam animae suae, non solum adhibendo media simpliciter necessaria, sed etiam vtilia, quae saepe est concionem audire, & ita illa obligatio non pertinet ad praecceptum aliquod Ecclesiae.

16. Et Parochiani admonere debent populum ut diebus Dominicis, & festis maiotibus frequenter suis Parochias, excommunicandum tamen non esse si monito non parerit. restatur decretum

Paroch. Codd. in Cancil. Trid.

sum Atmendi, d. 1. 3. de predicatorib. S. Scriptura, n. 35. quem refert c. 1. 4. n. 12. Steph. V Veyms d. loc. n. 16. & 21. quorundam meminit Theophyl. Paroch. p. 1. art. 17. Ego ipse d. trahit de Paroch. p. 1. c. 1. 4. n. 12.

Nec etiam Ordinarium posse multas, & parvas cogere populum, ut ad audiendam Sacram Concionem, & Missam in Ecclesia Parochiali, refertur decium Zer. p. 2. verb. Parochia. p. mibi 8. 2. Hier. Rodenc. in comp. q. Reg. ref. 1. 1. 2. n. 12. in fine, Steph. V Veyms d. conf. 5. in fine.

8. Nihil autem secularis, sine Regular. &c.] Vide Henric. in sua lib. 7. c. 28. §. 8. Zerol. d. verb. predicatio. §. 3. Fr. Em. q. reg. 1. c. 1. q. 32. art. 5. Aloyf. Ricc. in dec. curia Archiep. Neapol. dec. 1. 219. n. 5. p. 1. Ludov. Miranda in man. Pralat. tem. 1. q. 5. art. 5. c. 1. vbi de intellectu.

Regulares non possunt adhortationes ad populum etiam in Ecclesiis suorum Ordinum habere, non petita prius benedictione ab Abbate, vel eo contradicente quatenus sit nullus, & iurisdictionem quasi Episcopalem habeat. Verum si Regulares contrafecerint, non ab Abbate, sed à suis superioribus Regularibus sunt puniendi, ita Sel. d. c. 23. nam. 27. attestans sic fuisse decium in nullius praevincia Rauen. 15. Septembris 1629.

1. Contradicente Episcopo.] Quamvis in hoc c. solum nominetur Episc. non autem alij praesati, tamen possunt Ordinarii, quo tempore concionandi licentiam dant Regularibus, exigere ab illis fidei professionem, si ita ipsis expedire videbitur; ita Sel. sec. proxime citato, referens quoddam decium in d. nullius praevincia Rauen. 15. Septembris 1629.

2. Predicare praesumptis.] Regulares absque licentia Episcopi praedicant in Ecclesiis, quae suorum Ordinum non sunt, à suis superioribus Regularibus non verò ab Episcop. puniendos esse, refertur decium Portell. in dub. reg. verb. Predicare. rem. n. 1. Hier. Rodenc. d. ref. 1. 1. 2. n. 3.

Sed novissime Gregorius XV. in sua Conf. incip. Insuperabili sub dat. Nona Februarii 1623. contrarium statuit his verbis, Ac demum habeat Episcopus tanquam dicti Sedis delegatus auctoritatem exerceat ut puniat quoscunque excommunicatos tam seculares, quam Regulares, qui in aliena Ecclesia, qua suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesia, cui suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, praedicare praesumpserint.

Possit Episc. interdicere Regulari, ne praedicet virtute huius decreti, etiam non reddita causa, refolunt, deciumque refertur Franc. Leo in thesauro fori eccl. p. 1. c. 8. n. 9. Palsan. praxi Episc. p. 2. c. 3. n. 41. veris. item, Ego ipse d. alleg. 76. n. 28.

S. D. N. Urbanus VIII. per suas lites in forma Brevis directas Eminentiissimo deo Cardinali de Sandoval. Episcopo Gienn. sub dat. 30. Jan. 1629. hac de re ita recepit, Ad hoc quod in eisdem praesentis liti. dicitur, Regulares non esse verbum Dei Praedicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vindicare in iis tantum Ecclesiis, quae sui Ordinis non sunt, cum in aliis Ecclesiis sui Ordinis sufficiat Episc. benedictione petita, licet non obtenta, ita tamen ut si Episcopus non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiam Regul. prohibuerit quominus praedicet, tunc ille contradicente in sui quidem Ord. Ecclesia licet illi praedicare, quomodocumque S. Trid. Conc. decret. subiunxit esse canonum. Quid si Reg. suae in confessionibus audiendi, siue in praedicatione adhibendi ea, qua superius declaravimus, quocumque deliquerint, ut vix mundum

praesentiarum litterarum ab Episcopo Gienn. co-
terri, & pueris possit etia censuram ecclesiasticam, &c.

24.

^a Idem etiam saltem Dominici, &c. Vido Archiep. Bonon. p. 2. sub tit. de doctrina Christiana pag. 9. cum seqq. Zetolin praxi Episc. i. verb. doctrina Christiana, Petr. de Ledesma in sum. p. 1. ad finem, in trall. de la doctrina Christiana, Ludou. Beia respos. censuram censuram p. 3. ad fin. 27. ver. tamdem, Possuin, de officio Curati cap. 4. de doctrina Christiana, Fusc. de visitat. lib. 1. c. 4. n. 17. & lib. 2. c. 3. n. 12. Aloy. Ric. in decr. Curia Archiep. Neapolit. p. 1. decr. 2. n. 2. in fine, in qua decisione testat fuisse suspensum ab officio suu curq quendam Parochum per sex menses, eo quod rudimenta Fidei suos Parochianos non docebat. Item ipsum de officio & potestate Episcopi, p. 3. n. 76. n. 37. cum seqq. & de officio & potestate Parochi, c. 15. Ad huius praclari instituti maiorem obseruationem emanauit constitutio Pij V. incip. Ex debita pastoralis officij sub die 6. Octob. 1572. quam testat Praef. in praxi Episc. 2. c. 3. n. 19. & Ego ipse d. c. 5. n. 8.

25.

Abolendum non esse illum, qui vel ob negligentiam, vel ob reticentiam Patet nosset, Aue Maria, Credo, & decem precepta addicere non curat, sed solum Lud. Beia loco proxime citato, subdicens quod postquam quae ignorans pro viribus elaborat, vix debet memoriam hanc, & nec verbu vnum retinere pot. si dummodo tamen credat singulos articulos quando libi proponuntur à ministro Ecclesiae, & sciat de illis, ac de preceptis Decalogi respondere quando interrogatur, & de preceptis Deum intendens saltem virtualiter ad ea, quae in oratione Patet nosset continentur, absoluti tunc potest, si enim à reculo loco fidei, diuino omneque

praecceptorum, & orationis Dominice substantiam rudis intelligat, satis est, etiam si verba non percipiat, vt ex Lop. Emm. Sà, & Valent. tradit. Aodr. ViQorel. in notu ad Possuin. de officio Curati c. 4. vers. si articulos, & resoluunt Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 2. c. 7. quæst. 5. Fillibucan q. moral. lib. 1. tom. 2. ar. 2. c. 2. n. 17. Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 3. num. 19. Bonacina de legib. disp. 3. g. 6. puillo 2. n. 1. 4. Sont. de fide, disp. 13. sect. 5. n. 8. Ego ipse d. c. 1. 5. n. 5. Trullench in exp. Decalogi lib. 1. c. 1. dub. 4.

Ordinatum non posse multis, & parnis, etiam in casu notabilis negligentiae, aut contumaciae, cogere pueros ad discendam doctrinam Christianam, etiam si hoc fieri noluerint in oppidis, villis, & aliis locis extra ciuitatem, referat decemum Zetol. d. verb. Doctrina Christiana g. 3. subdicens Conc. in presenti, ibidem per censuram ecclesiasticam compellunt, loqui de compulsionem illorum, quorum interest eam docere, & oon de compulsionem puerorum, seu parentum ipsorum. Sed verum esse dicere his nostris temporibus (provi in Hispania vfo receptum est) posse Praetulem censuram compellere subditos, vt doctrinam Christianam discant, & Parochos, vt eam doceant, aduertunt Petz ad l. 1. vers. saltem etiam, tit. 1. lib. 1. ar. 2. pag. 19. Fr. Em. in sum. 2. c. 88. n. 3. Camp. in d. uers. iura Canon. rub. 1. c. 1. 4. n. 8. Aloy. Ric. in decr. Curia Archiep. Neapolit. p. 4. dec. 300. Ego ipse d. all. 7. 6. n. 38. & me citato isto loco Homob. de Bonis de examine ecclesiarum, tit. 1. c. 12. quæst. 27. refel. 2. quæstionu. Villalob. in sum. tom. 2. ar. 1. disp. 4. n. 6. Filluc. in quæst. moral. ar. 2. c. 2. n. 1. 4. Trullench. in exp. Decalogi lib. 1. cap. 1. dub. 3. n. 2. in fine, & dub. 4. n. 8. & 9.

26.

Cause criminales grauiiores contra Episcopos à solo Papa cognoscantur, & terminentur; aliquando tamen cause disquisitionem Metropolitanis committit, qui solum sacri instructionem facient, & ad sanctissimum mittent; minores criminales cognoscantur à solo Concilio Provinciali.

CAPVT V.

1. Doctores de materia cap. agenter.
2. Causa grana, & grauiori qua dicantur.
3. Causa haresis in Episcopo reformatur Papa.
4. Episcopi heretici non possunt ab Inquisitoribus fidei puniri.
5. Papa solum potest deponere Episcopos.
6. Suffraganeum Episcopus titulari, qui obtinet

diuitiam in Cathedrali, subest enim alijs Canonici visitationis sui Episcopi.

7. Causa ciuiliu, & criminales minores Episcoporum in Conc. tantum Provinciali cognosci & terminari possunt.
8. Conc. Provinciale non potest formare processum in causis criminalib. grauioribus contra Episc.

^a Vide C66. Sordice i. c. ad alios infra, dec. 18. & omnes notatos §. damna uti vno de hares. &c. quo in re. l. dist.

^b Suprà cell. 13. de refo. cap. 6. 7. & 8. ext. de accus. c. 1. 2. etiam c. 8. & Dec. hb. 5. tit. 1. c. 24.

Causæ criminales ^a grauiiores contra Episcopos, & etiam haresis, quod absit, quæ depositione, aut ptiuatione dignæ sunt, ^b ab ipso tantum Summo Romano Pontifice cognoscantur, & terminentur. Quod si cuiusmodi causa, quæ necessarii extra Romanam Curiam sit committenda: nemini potius ea committatur, nisi Metropolitanis, aut Episcopis à Beatissimo Papa eligendis. Hæc verò commissio & specialis sit, & manu ipsius sanctissimi Pontificis signata, nec vnquam plus bis reibatur, quàm vt solam sacri instructionem sumant, processumque faciant, quem statim ad Romanum Pontificem transmittant: ^c reseruata eidem Sanctissimo sententia definitiua. Cætera aliis sub fel. rec. lul. III. super his decreta, necnon & constituto sub Innocentio III. in Concilio generali, quæ incipit, Qualiter & quando: quam sancta Synodus in presenti innouat, ab omnibus obseruetur. ^d Minores verò criminales causæ Episcoporum in Concilio tantum Provinciali cognoscantur, & terminentur, vel à deputandis per Concilium provinciale.

T.

^e Vide Archiep. Bononien. p. 4. pag. 268. cum seq. Nau. conf. 1. in antiq. aliis c. 2. in mudi, de sero comp. Sayt. in specib. decr. sub isto tit. dec. 1.

Henriq. in sum. lib. 1. c. 5. §. 2. Salzed. ad Bern. in pracl. c. 1. 2. lib. A. Sbroz. de officio vicer. lib. 2. g. 59. n. 1. & 2. Flamin. Paz. de refo. benef. lib. 1.

lib. 1. q. 10. n. 40. Stephan. Gentian. *discept. fufens.* c. 169. n. 15. Vgol. *de officio Episcopi.* c. 2. §. 2. n. 4. *vers. undecimo.* Galganc. *de iura publici lib. 3. tit. 10. n. 5.* Aloyl. Ricc. *in decif. Curia Archiepif.* Neapolit. p. 4. *decif. 142.* & *in praxi rerum fori Ecclief.* p. 4. *refol. 490. et seqq. Nouat. in fingul. Canon. concl. 90.* nouiffimè Steph. VVeyms *ad confutationes* 24. *ex iure antiquo difumpas.* & *per Conc. Trid. innouatas conf.* 20. *pag. 231.* cum *feqq.* vbi dicit innouari e. qualiter & quando, de *aco.* per decretum Concilij in pizienti, & vnum ac alterum multipliciter declarat Anguan. *de legib. lib. 2. controu. 26. n. 20.* metipfum *de officio.* & *potest. Epifcopi* p. 3. *alleg. 112.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 41. n. 5.* vbi dicit hoc decretum intelligendum esse de Episcopis hereticis, qui etiam ex causa atrocissima hæresis, aut lese maiestatis minimè citari possunt ad personalitatem comparandum per quoscuq; iudice ordinationes, vel delegatos, etiam S. R. E. Cardinales nisi expressè ac speciali commissione manu Papæ signata, quod etiam tradit Etiam ad Cochies *de iurisd. ord. in exemplis* p. 1. q. 4. 1.

2. *a Grauioribus.* Quæ autem dicantur causæ graues & grauioribus, vide Leli. Iordan. *in tr. de Episcop. causis maioribus.* & rerum capitulum ad Papam deferendum c. 1 & 2. Menoch. *de arbor. casu* 266.
3. *ß Etiam hæresis.* Causam hæresis in Episcopo reſeruati Papæ per hunc text. tenent Penia *in diu. reſol. inſcriptis* p. 3. *commento* 77. Fr. Emm. *q. reg. 10. x. q. 81. art. 1. vers. aduertendum tamen.* Et procedere, quamvis Episcopus sit titularis, obſeruat Molin. *de iustar. 5. disp. 18. num. 19.* & Illustriſſ. Datus Rodenc. à Cunha de *Confessoribus ſollicitantibus mulieres in Confessione* q. 1. *num. 7. in princ.* Ioan. Sanci. *in ſoleſt. diſp. 18. n. 9.* Tiull. *in Decalog. lib. 1. c. 3. dub. 18. n. 78.*
4. Episcopos hæreticos non poſſe ab Inquiſitoribus Fidei ponari tradunt Nau. *conf. 1. n. 5. de foro comp.* Villadieg. *de heret. q. 7. n. 15.* Simanch.

de cathol. cap. 25. n. 7. Locat. *in opere iudic. verb. Episcopum.* Roias *ſing. 55. n. 2.* Penia *d. p. 3. commento* 76. Hentiq. *d. 5. littera* P. Mol. *d. diſp. 28. u. 19.* Fatio. *de heret. q. 186. num. 113.* Ego ipſe *d. alleg. 112. n. 14.* Illuſtriſſ. D. meus Rodenc. à Cunha *d. q. 1. 2. n. 6.* vbi n. 1. id ipſum procedere aſſert in Episcopis electis & conſecratis, licet nondum conſecratis, per ea quæ Mol. *d. diſp. 28. n. 19.* Sanch. *de matr. lib. 8. diſp. 2. n. 11.* Ioan. Sanci. *d. diſp. 28. n. 35.* Tiull. *d. dub. 18. n. 78.*

7. *Ab ipſo tamen Romano Pont. &c.* Poſſe ſolum Papam deponere Episcopos aſſert Gonz. *d. diſp. gloss. 41. n. 21.* quem reſeſo Ego ipſe *de officio.* & *potest. Epifcopi* p. 3. *alleg. 50. n. 11.*

Suffraganeum Episcopum titularum, qui obtinet Priuilegium in Cathedrali, ſubſeſſe com alia Canonici viſitatione ſui Episcopum, reſoluit Sel. *in ſoleſt. canon. o. 29. n. 3.* aſſert ſic fuiſſe decifum in Florentina 24. Iulij 1632.

8. *ß Mores veri, &c.* Crimines, vel criminales minores Episcoporum cauſas in Concilio tantum Priuilegium cognoscit, & terminari poſſe, vel à deputatis per illud, vt reſoluit Steph. VVeyms *d. locum. 7.* & decifum reſert Armend. *in addit. ad recap. legum Naxar. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcop.* n. 80. vbi etiam dicit prædictas minores cauſas criminales poſſe in Concilio Priuilegiatibus tractari. non exiſtentibus duodecim Episcopis, quia prædicta Concilia ex minoris numero Episcoporum vt plerumq; conſtant, reſeſo Ego ipſe *d. al. 112. n. 15.* & me non citato in illo loco tranſcripſerunt Nouat. *in ſingul. Canon. concl. 90. n. 5.* & *q. forenſ. q. 37. n. 9.* & *ſeq. tom. 1.* Aloyl. Ricc. *in praxi* p. 4. *refol. 492.*

Vnde Concilium Priuilegium non poſſe formare proceſſum in cauſis criminalibus grauioribus contra Episcopum ad effectum tranſmittendi illud ad Sanctiſſimum, reſert decifum Aloyl. Ricc. *in d. praxi* p. 4. *refol. 491.* & *in dec. Curia Archiepiſc. Neapolit. p. 4. dec. 142. n. 5.*

De Diſpenſatione irregularitatum & abſolutione cauſarum ab Episcopo faciendis.

C A P V T VI.

1. *Doctores de materia cap. agentes.*
2. Episcopis ſubditos habentes etiam electi & conſecrati, quamvis non conſecrati, diſpenſant vigore huius decreti.
3. Episcopis illorum regnum, in quibus Concil. Trid. adhuc receptum non eſt, non poſſunt vti facultate conſeſſa in hoc decreto.
4. Capitulum Sede vacante habent facultatē diſpenſandi & abſoluendi conſeſſā Epifc. in hoc e.
5. Archiepiscopum dum aliu viſitat habet facultatem diſpenſandi & abſoluendi conſeſſam Epifcopi in hoc decreto.
6. Archiepiscopum in aliu viſitatione diſpenſare poſſet cum ipſiusmet Epifcopi ſuffraganeis.
7. Abbas & alij Prælati inferiores habentes iuriſdictionem ordinariam etiam nullum diſpenſandi non gaudent facultate abſoluendi, & diſpenſandi in hoc e. conſeſſa.
8. Superiores etiam Conuentuales Religionum exemptarum eſſe Religioſos ſibi ſubditos gaudendi facultate diſpenſandi & abſoluendi in hoc e. Epifcopi conſeſſa.
9. Diſpenſare qui ualeat cum Epifc. ſi eueniat ca-

ſus, vt ipſemet incidat in aliquod delictorum ſuper quibus poſſet cū ſibi ſubditis diſpenſare.

Diſpenſare poſſet Epifcopum. ibid.

10. In irregularitate, quæ contrahitur ex reiteratione Baptiſmi occulta.
11. In irregularitate contrahita ab eo, qui duos ſacerdos Ordines, vel Acolytatum cum Subdiaconatu eodem die ſuſcepit.
12. In irregularitate occulta preueniente ab adminiſtratione in Ordinibus multis ſuſcepit.
13. In irregularitate, quam quis contraxit exercendo Ordines, quos non habebat.
14. In ſuſpenſione & irregularitate contrahita ab eo, qui ante legitimam ætatem Ordines ſuſcepit.
15. In ſuſpenſione contrahita ab eo, qui Ordines ſuſcepit dum vinculo cenſuræ obſtrictus eſſet.
16. In ſuſpenſione contrahita coniugato ſuſcipiente Ordinem ſacrum.
17. In ſuſpenſione contrahita ab eo, qui ſurtim Ordines ſuſcepit.
18. Diſpenſare poſſet Epifcopum in ſuſpenſione occulta, quam quis contraxit recipiendo Ordines ſine litteris dimiſſoriis.

19. Et in suspensione a divinis, quam incurrit Religiosi admittentes fumnas si sit occulta.
20. Et cum eo qui per saltem promissum ad Ordinem celebravit.
21. Et cum eo, qui Ordinem minorum suscepit ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu.
22. Et cum simoniac occultis.
23. Absolvere a censuris incurtis propter ingressum ad monasterium Monialium non potest Episcopus si delictum sit occultum.
24. Episcopus non potest vigore huius decreti dispensare super irregularitate aliunde quam ex delicto proveniente.
25. Occultum delictum quod dicatur.
26. Occultum in hoc proposito dicitur quod non est notarium apud omnes etiam si possit probari per aliquos testes.
27. Episcopus potest dispensare etiam si factum sit materialiter publicum, non verò formaliter in quantum delictum.
28. Occultum delictum dicitur quod alicubi, ubi scilicet commissum est, publicum sit, at in eo loco, in quo absolutio petitur, sit occultum.
29. Episcopus potest dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicato celebrante quando excommunicatio est occulta, licet celebratio sit manifesta.
30. Homicidium voluntarium in hoc decreto dicitur, quod esset illicitum contra quintum preceptum Decalogi, intentum, & volutum in se.
31. Dispensare potest Episcopus in irregularitate proveniente ex homicidio voluntario licito tamē.
32. Dispensare potest Episcopus cum homicida occulto, qui cum aliter eundem non possit, aggressorem occidit.
33. Dispensare potest Episcopus in irregularitate ex homicidio casuali proveniente.
34. Dispensare potest Episcopus cum eo qui hominem occidit non intendens occidere.
35. Dispensare potest Episcopus cum mandante baculo vel utari, ad expressum non occideretur, si mandataris percuteretur, & occideretur.
36. Dispensare potest Episcopus, cum irregulari facto ex mutilatione membri etiam voluntaria.
37. Dispensare non potest Episcopus in irregularitate, vel suspensione proveniente ex delicto ad forum contentiosum deducto.
38. Nisi sit finitum iudicium per sententiam absolutivam.
39. Etiam si medicis depravatis obtineretur absolutionem ab intellectus crimine.
40. Dispensare non potest Episcopus si delictum deductum sit ad forum contentiosum, & iam finito iudicio punitum.
41. Delictum quando dicatur deductum ad forum contentiosum.
42. Casus occultus qui sint.
43. Subditi qui dicantur ad hunc effectum.
44. Episcopus exercere potest dispensanda potestatem in irregularibus, & suspensionibus erga subditos suos extra diocesim.
45. Episcopi an possint commutare alius potestatem dispensandi & absolvendi sibi concessam in hoc cap.
46. Vicarius generalis Episcopi non potest exercere hanc potestatem dispensandi & absolvendi Episcopo concessam in hoc cap. sine speciali commissione.
47. Forum conscientia pro foro sacramentali Patenentia.
48. Episcopi possunt, & non eorum vicarij, absolvere in foro conscientia ab heresi occulta imposita salutari penitentia.
49. Hæretici occulti per accidens in excommunicationem, & alias sententias, seu penas per Ecclesiam ad hunc hereticos latas incidunt.
50. Hæretici pariter mentales possunt absolvi aequilibrat Conscience.
51. Hæretici omnino occulti, & pariter mentales excommunicationem non incurant.
52. Facultas concessa Episcopo per hoc decretum absolvendi ab heresi occulta, & non deducta ad forum contentiosum est eisdem adempta per processum Bullæ in Causa Domini.
53. Episcopi hodie in vim huius decreti non possunt absolvere hæreticos occultos in foro conscientia etiam vigore Bullæ Cruciatæ, aut Iubilæ.
54. Potestas dispensandi in irregularitate ex occulta heresi proveniente censetur adempta Episcopo per Bullam in Causa Domini.
55. Vicarij Episcoporum non possunt absolvere in foro conscientia ab heresi occulta.
56. Vicarij competunt qui Ordinario conceduntur nisi excludantur.

a Vide Gell.
1.4. c. 7. cap.
mior. &c.
contumacia
10. dist. c. 1.
g. 1. q. 1. c. 1.
in clon. de
iud. &c. au
pet. de sent.
excom.
b De quibus
sub Alcazar
dico in Cons.
Lutetien.
p. 14. consil.
cur.

Liceat a Episcopis, si in irregularitatibus omnibus, & suspensionibus, 7 ex delicto occulto provenientibus, excepta ea quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis & ad forum contentiosum dispensare, & in quibuscumque casibus occultis, b etiam Sedi Apostolicæ reservatis, delinquentes, 9 quoscumque sibi subditos in diocesi sua per seipsos a aut Vicariis, ad id specialiter deputandum, 7 in foro conscientia gratias absolvere, imposita penitentia salutari. 4 Idem & in hæresi crimine in eodem foro conscientia, eis tantum, 7 non eorum Vicariis, sit permissum.

1. Vide Nau. conf. 1. de sent. excomm. in antiq. aliis conf. 1. de primis nomis. Hentig. in sum. lib. 7. c. 1. 3. 5. 1. 1. P. & lib. 1. 4. c. 18. cum seq. Lac. de Gual. in amou. dec. p. 1. lib. 4. c. 1. 2. 7. a. 1. 2. 8. & 10. 2. consiliorum sub 11. de homic. conf. 2. a. 1. 4. cum seq. Vgol. de irregul. c. 33. 5. 1. cum seq. & c. 16. & de officio Episcop. c. 57. 5. 2. cum seq. Sot. tom. 5. de censur. dist. 7. Sayr. in sum. traill. lib. 7. c. 7. & in floribus dec. sub 11. de sentent. excomm. dec. 16. Petrar. in examine Theologia moralis p. 3. e. 9. 5. 16. n. 7. & 8. Sanchez de marrin. lib. 2. dist. 37. n. cum seq. & dist. 40. n. 17. & lib. 3. dist. 23. num. 1. 2. & lib. 8. dist. 2. a. num. 10. & late in præcepta Decalogi lib. 2. c. 1. 1. Mat. Alter. de

censur. tom. 2. dist. 8. de suspens. cap. 3. Bonac. eod. traill. dist. 7. q. 1. Valer. Reginald. in praxi foriparient. lib. 5. a. n. 1. c. 1. lib. 2. tit. 3. a. n. 9. 3. Agid. de Connech. de Sacram. & censur. a. 2. dist. 18. dub. 14. Nicol. Gac. de benef. p. 7. a. 1. 1. n. 1. 2. cum seq. & par. 11. cap. 10. n. 12. cum seq. Ioan. Valer. de differe. 1. inter verumque forum verb. irregularitas, differe. 7. Aron. in addit. ad re. cap. legum. Nauar. lib. 1. tit. 18. l. 7. de irreg. n. 6. cum seq. Non. in singul. Canon. conc. 2. & 3. Fa. gund. in quinque Ecclesiæ præcepta præc. 2. l. 8. c. 8. n. 2. cum seq. Maur. de Alzed. in praxi Episc. p. 2. c. 6. de dispens. irregul. per 101. Portel. in dubiis Regularibus verb. dispensare num. 8. cum seq. Villalob.

Villalob. p. t. *summ. trall.* 2.1. *diffinit.* 9. Hier. Rodie. in *compens. g. regul. resol.* 2. n. 13. cum *seqq.* Philibet. Marchin. de *Sacrament. Ordinum* tr. 1. p. 9. per tot. lat. Ioan. Angel. Boss. de *triplici Iobitatis privilegio* *scilicet* 1. casu 10. §. 1. cum *seqq.* Trull. in *explic. Bull. de Cruciata* lib. 1. §. 7. c. 2. dub. 6. & in *Decalog. lib.* 1. c. 1. dub. 4. D. Felician. de Vega Archiepisc. Mexican. ad cap. at *scilicet* 5. de *adulterio* n. 1. 10. cum *seqq.* de iud. lat. Steph. Daloin. de *potest. Episc.* & *Abbatum* c. 26. & *seqq.* Barth. à S. Fausio de *lib. extr. ord.* lib. 4. §. 105. cum *seqq.* metipsum de *officio & potest. Episcopi* p. 2. ad. 39. & 40. ex quo loci non citato multa transcriptis Aloy. Ricc. in *decis. Curia Archiep.* Neapolit. p. 4. *decis.* 117. ubi est inserta quedam allegatio Nouay Iurisconsulti Lucani.

2. a. Episcopus. Subditos habentibus, etiam electi, & confirmati, quauis non consecratis, vel per Cened. ad Sextum *colect.* 4. n. 3. Soat. *sem.* 1. *diff.* 41. *sect.* 2. n. 7. Sanch. de *matrim.* lib. 8. *diff.* 2. n. 11. Gutier. *ord.* tr. cap. 49. n. 16. Mat. Alter. d. *sem.* 2. *diff.* 8. de *suspens. cap.* 3. *vers.* *notandum* est. Aloy. Ricc. in *praxi aurea* *resol.* 236. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 39. Filhuc. *sem.* 1. *trall.* 2. c. 10. n. 270. Floron. de *casibus* *reformat.* p. 1. c. 4. §. 7. n. 9. Boss. *diff.* 1. c. 1. casu 10. n. 201. Trull. in *explic. Decalogi* lib. 1. cap. 3. dub. 4. n. 2. & in *Decalogum* lib. 1. cap. 3. dub. 4. n. 2.

3. Episcopus illarum regionum, in quibus Concilium Triad. adhuc receperunt non est, non possit vi facultate concessa hoc cap. referunt *decisum* Aloy. Ricc. in *praxi rerum* *fori Eccl.* *dec.* 53. in 2. *edit.* alius *resol.* 445. n. 3. in 2. *edit.* Gaic. d. p. 7. c. 1. n. 23. *Atm.* d. 1. 7. de *irregular.* n. 1. Sanch. in *praecepta Decalogi* lib. 2. c. 11. n. 2. Mar. Alter. d. c. 3. *concl.* 4. *vers.* *primum* *enunadum* *reendum* est. Alzed. d. c. 6. n. 29. Bonac. d. *diff.* 7. *quasi.* 5. *pon.* 1. n. 2. Vgol. de *officio Episcopi* cap. 57. §. 2. ad fin. Filhuc. d. *trall.* 10. cap. 10. n. 269. Gauant. d. *verb. ablatum* n. 6. Boss. d. *casu* 10. n. 202. Steph. Daloin. de *potest. Episc.* c. 26. n. 19. in *praxi*. Trull. *loc. proxime* *citate*, Ego ipse d. *alleg.* 39. n. 3.

4. Capitulum Sede vacante habere facultatem dispensandi & absoluendi coecellam Episcopis in hoc cap. *refoluit* Hicor. in *sum. lib.* 6. cap. 16. §. 1. & lib. 14. c. 10. §. 1. Soat. *sem.* 4. de *potest.* *diff.* 30. *sect.* 2. n. 4. Cened. d. *colect.* 4. n. 1. Fe. *Emm.* *quasi.* *regular.* *sem.* 1. *quasi.* 61. *art.* 9. Ludou. Beia *respon.* *casum* *conferent.* p. 4. *casu* 37. *vers.* *notandum* nullus, Sayt. in *claus. Regia* lib. 6. c. 12. n. 84. Aloy. Ricc. in *colle.* *dec.* p. 3. *col.* 721. *vers.* *tertio* *adulterio* & in *praxi rerum* *fori Eccl.* *dec.* 53. in 2. *edit.* alius *resol.* 466. in 2. *edit.* & in *praxi aurea* *resol.* 218. n. 5. Phalec. in *praxi Episc.* *part.* 1. c. 1. n. 1. 6. *pag.* 106. Sanch. de *matrim.* lib. 8. *diff.* 2. n. 10. Gaic. d. p. 7. c. 11. n. 21. & p. 5. cap. 7. n. 41. Nouz. d. *concl.* 1. n. 3. Durr. in *Bullam* *Cana* lib. 1. §. 2. *quasi.* 1. n. 16. & 17. Floron. de *casibus* *reformat.* p. 1. c. 4. §. 7. n. 9. Gauant. *man. Episc.* *verb.* *Capitulum* *Sede* *vacante* n. 48. Diana *mor. resol.* p. 4. *trall.* 4. *ref.* 223. *vers.* *notandum* est. Boss. d. *casu* 10. n. 207. Matcel. Vulp. in *praxi* *iud.* *fori Eccl.* c. 4. n. 9. nouissimè D. Felician. de Vega Archiep. Mexican. ad c. at *scilicet* 5. de *adulterio* n. 5. de iud. Steph. Daluin. d. *tr.* de *potest. Episc.* c. 27. n. 1. Ego ipse d. *alleg.* 39. n. 16. Sel. in *selec. canon.* c. 49. n. 3. ubi asserit olim de hoc fuisse multum dubitatum, & *sub* *die* 20. *Idus* 1602. fuisse conclusionem Pontificem esse *consulendum*.

Contra Mar. Alter. d. c. 3. *vers.* *ex* *eadem*, & Bonacin. de *cenfur.* *diff.* 7. *quasi.* 5. *ponit* 1. n. 6. Trull. in *Decalog.* lib. 1. c. 3. dub. 4. n. 2. in *fine*, existimantes Capitulum Sede vacante non succedere Episcopis in facultate, quae illis competit vigore huius decreti.

Archiepiscopum dum actu visitat dioceses suffraganeorum in eis facultatem dispensandi & absoluendi concessam Episcopis in hoc decreto habere erga subditos suorum suffraganeorum, tradunt Henr. in *sum. lib.* 1. c. 8. §. 3. Soat. *sem.* 4. de *potest.* *diff.* 3. *sect.* 2. n. 8. Sayt. in *claus. Regia*, lib. 6. c. 11. n. 79. Aul. de *cenfur.* p. 2. cap. 7. *diff.* 1. dub. 10. *concl.* 3. & p. 7. *diff.* 10. dub. 6. *notab.* 2. circa *primam* *concl.* Sanch. in *praecepta Decalogi*, *sem.* 1. lib. 2. cap. 11. n. 6. & lib. 4. §. 8. n. 13. & 14. Bonac. de *cenfur.* *diff.* 1. *quasi.* 5. *ponit* 1. 2. n. 7. *vers.* *tertio*, Ioan. Valer. de *diffinit.* *inter* *verumque* *forum*, *verba* *arist.* *dicta* *diff.* 4. n. 1. Alzedo d. p. 2. c. 6. c. 40. Maschio. d. *trall.* 1. p. 5. *diff.* 1. n. 8. Bulli. *diff.* *casu* 10. n. 215. Trullench. in *Decalog.* lib. 1. cap. 3. dub. 4. n. 4. Ego ipse d. *alleg.* 39. n. 19.

Et non solum in ipso actu visitationis dispensare possit contra subditos Episcoporum suffraganeorum, sed etiam cum ipsimet Episcopis suffraganeis, contra Soat. *resoluit* Henr. d. c. 18. n. 4. Aul. p. 7. *diff.* 6. *sect.* 5. dub. 5. Boo. de *cenfur.* *diff.* 7. *quasi.* 5. *ponit* 1. n. 2. in *fine*. Boss. d. *casu* 10. n. 216. *vid.* n. 217. *sub* *die* quod immo quocunque tempore, & sic extra visitationem poterit Archiepiscopus vi dicta facultate dispensandi & absoluendi circa suos Episcopos suffraganeos, sicut potest circa subditos suae propriae diocesis, & citat post alios Sayt. d. c. 1. n. 79. Floron. de *casibus* *reformat.* p. 1. c. 4. §. 7. n. 14. Trull. d. dub. 4. n. 4.

Abbat. & alios Praelatos inferiores habentes iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem etiam nullius diocesis, non comprehendunt in hoc decreto, ac proinde minime gaudent facultate dispensandi & absoluendi in hoc c. concessa, tenent Atag. d. 2. §. 88. art. 12. *zel.* 7. *concl.* 4. Fe. *Em.* in *sum.* *sem.* 2. c. 10. n. 6. Cened. d. *colect.* 4. n. 5. Tolet. in *infrat.* *concl.* *lib.* 1. c. 83. n. 5. ad fin. Soat. *sem.* 4. de *potest.* *diff.* 30. *sect.* 2. n. 6. & 1. §. de *cenfur.* *diff.* 41. *sect.* 2. n. 7. Petri. de *Leclerm.* in *sum.* *sem.* 2. v. t. c. 6. *post* *concl.* 2. *diff.* 1. Aloy. Ricc. in *praxi rerum* *fori Eccl.* *dec.* 53. in 2. *edit.* alius *resol.* 55. in 2. *edit.* Mat. Alter. d. c. 3. *vers.* *sed* *hic*, Bonac. d. *diff.* 7. §. 5. *ponit* 1. n. 6. & *referunt* *decisum* Gaic. d. p. 7. c. 11. n. 23. & 17. *Atm.* d. 1. 7. de *irregular.* n. 10. & 10. Nouz. d. *concl.* 2. n. 4. Gauant. *verb.* *absolutio* n. 5. & *verb.* *cenfura* n. 2. Campan. d. *rub.* 7. c. 5. n. 5. Stephao. Daluo. d. cap. 27. n. 3. Ego ipse d. *alleg.* 39. n. 17. Stephan. Gratian. *de* *cep.* *for.* *cap.* 441. n. 21. ubi etiam quid data consuetudine immemoriali.

Contra Henciq. in *sum.* lib. 6. c. 16. §. 1. Fe. *Emm.* in *q. reg.* *sem.* 1. 24. art. 13. & 17. & *quasi.* 61. art. 9. Flores de *Mensur.* *lib.* 3. §. 24. n. 18. Sayt. in *claus. Regia*, lib. 6. cap. 11. n. 83. in *fine*, Aul. de *cenfur.* p. 7. *diff.* 10. dub. 10. Sanch. in *praecepta Decalogi*, lib. 2. c. 11. n. 5. Durr. in *Bullam* *Cana* *Demoni* lib. 1. §. 2. *quasi.* 8. n. 5. Monet. de *commutat.* *ultimar.* *volunt.* 1. §. 4. §. 1. Fi. *Signif.* à Bononia de *elect.* dub. 5. n. 8. Portel. *verb.* *pral.* *potest.* *ad* *absoluendum* n. 30. Steph. Daluo. d. c. 27. n. 2. Phizon. de *trall.* 1. *sect.* 18. c. 34. cum *sequentibus* Cast. Palao de *panu* *haren.* *trall.* 4. *diff.* 4.

diff. 4. num. 4. Tcoll. d. lib. 1. cap. 3. dub. 4. num. 3. Boffi. d. casu 10. m. 11. existimantes facultatem, quam habent Episcopi ex privilegio huius decreti, competere etiam aliis Prelatis habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem.

8. Superiores etiam Conventuales Regionum exemptarum erga Religiosos sibi subditos hanc potestatem à Concilio in presenti Episcopo concessam habere facultate ipsi ad hoc data p'io V. cens. p'ncip. *Romanus sub dat. 21. Jul. 1571. tenent Henric. d. lib. 6. c. 16. §. 8. & lib. 7. cap. 25. §. 2. & lib. 1. c. ult. §. 5. ad fin. Fr. Emm. quasi. regul. tom. 1. q. 6. l. 1. art. 9. P'alest. in praxi Episcop. part. 2. c. 3. n. 5. 2. in prim. Ioan. de Cruce de statu Relig. lib. 1. c. 6. dub. 16. Sayr. de censur. lib. 7. c. 7. num. 23. Molin. de inst. ar. 3. d. lib. 6. n. 4. & §. 5. & lib. 7. o. in fine, Iacob. de Grassi. 1. 2. consil. sub tit. de homicid. c. 1. §. 1. n. 13. cum segg. Sanchi. de matrim. lib. 8. diff. 2. num. 23. & in praecepta Decalogi tom. 1. lib. 1. cap. 1. n. 7. Coriolan. de casibus reformationis part. 1. sect. 1. art. 22. n. 6. & art. 23. n. 4. Ioan. Valer. de differenti. inter virumque forum. verb. Regul. diff. 1. c. 6. vers. denique. Nou. d. concluf. 1. num. 6. Bartholom. de Vecchis d. diff. 9. dub. 18. ex n. 4. Hiet. Roderic. d. resol. 5. n. 23. Bart. à S. Saulo in thesaur. Relig. lib. 3. q. 125. Portel. in dub. Regul. verb. Prelati n. 36. Anton. Diana moral. resol. part. 4. ar. 1. q. 2. l. 1. in fine, Marchin. d. diff. 1. n. 9. Boffi. d. casu 10. n. 220. cum segg. Trullench. d. dub. 4. n. 5. Ego ipse d. alleg. 39. n. 18.*

Contra Soar. tom. 5. diff. 4. sect. 2. Pet. de Ledema in summ. tom. 1. ar. 1. cap. 6. post concl. 10. diff. 3. Valer. Reginald. d. n. 19. c. 1. quintum est Gate. d. c. 1. n. 1. §. 3. & 2. in 2. ar. d. lib. 7. de irregul. n. 10. Lezana. c. 1. n. 6. existimantes Praelatos Regulares facultate in hoc decreto concessa erga suos subditos Regulares vi non posse.

9. Quis autem velit eum Episcopo dispensare si occurrat casus ut ipsemet incidat in aliquod delictorum, super quibus potest cum sibi subditis dispensare iuxta formam huius decreti? Possit tunc alteri committere vices suas ut secum dispense, & ad se absolvendum proprium suum Confessionarium deputare, cum eadem auctoritate, quam ipse habet ex hoc decreto in sibi subditis, tenent Maiol. de irreg. lib. 3. c. 2. n. 13. vers. cessi nunc, & lib. 5. c. 1. n. 7. Soar. n. 5. de cens. diff. 4. l. 1. sect. 1. n. 9. Henric. in summ. tom. 1. lib. 1. 4. de irreg. c. 18. §. 3. P'alest. in praxi Episcop. part. 2. c. 1. n. 17. pag. 107. Attmend. d. lib. 7. de irreg. n. 12. Aloyl. Racc. in praxi rerum fore. Eccl. dec. 5. 18. n. 1. edit. aliis resol. 445. n. 1. in 2. adit. Gate. d. p. 11. c. 10. n. 139. ubi inteligit, quamvis sit extra diocesim, Beilet. d. quasit. clerical. part. 1. tit. de discipl. cler. g. 1. m. 5. 4. Sanchi. de matrim. lib. 8. diff. 3. num. 3. & in praecepta Decalogi lib. 1. cap. 11. n. 11. Ioan. Valer. de differenti. inter virumque forum, verb. iurisdiclio diff. 9. num. 12. Filluc. tom. 1. ar. 1. c. 10. n. 271. Florio. de casibus reformationis part. 1. cap. 4. §. 7. n. 14. Guantian. man. Episcop. verb. absol. n. 7. Duas. in Bull. Cena lib. 3. §. 2. quasi. 11. n. 29. Fr. Ludou. à Cruce in exposi. Bullae Crac. diff. 1. c. 6. dub. 18. n. 1. in fine, Alzed. de praecl. Episcop. dignit. part. 1. cap. 5. num. 12. §. c. 6. n. 68. Boffi. d. sect. 1. casu 10. num. 188. Ego ipse d. alleg. 39. num. 15.

Contra Mat. Alter. d. cap. 3. concluf. 4. vers. servitio quare potest, existimantem non posse Episcopum secum dispensare.

10. In irregularitatibus omnibus, &c. Possit Episcopum in vim huius decreti dispensare et inter

gularitate, quae contrahitur ex reiteratione Baptismi occulta, tenent Tolet. in instrum. Sacerd. lib. 1. c. 70. Aul. de cens. p. 7. diff. 7. q. 3. p. 10. l. 3. n. 9. Filluc. in q. moralibus, n. 20. c. 6. quae. 5. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 53. Ego ipse d. alleg. 39. n. 56. & me citato in suis locis Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastic. ar. 1. 2. c. 1. quae. 8. in resol. 1. quasitum, etiam si incuratur ab aliquo publice baptizante, dummodo oeciatur an qui baptizatus fuerit antea baptizatus, Sayr. d. lib. 7. c. 10. n. 16. Aul. d. dub. 6. Sanchi. de matrim. lib. 3. diff. 37. num. 11.

In irregularitate contra ab eo, qui duos sacros Ordines, vel Acolytatum cum Subdiaconatu eodem die suscepit dispensare posse Episcopum quando delictum est occultum, tenent Henr. d. lib. 14. c. 6. §. 5. Aulap. 7. diff. 9. sect. 1. dub. 4. ad fin. Sayr. d. lib. 7. c. 10. n. 56. Bonac. d. lib. 7. q. 3. p. 10. l. 4. n. 4. Vgol. de irregul. c. 39. §. 1. n. 31. & de offic. Episcop. c. 57. §. 2. n. 4. vers. quare, Ego ipse d. alleg. 39. n. 37.

In irregularitate occulta proveniente ab administratione in Ordinem, male susceptis posse eam Episcopum dispensare, resoluunt Maiol. de irregul. lib. 1. c. 30. n. 9. in fine, Campan. in diversarum canon. rub. 7. c. 5. m. 2. Ego ipse d. alleg. 39. n. 4. attestantes hoc verum esse si Episcopum non fuerit quoque scienter participes eiusdem culpae.

In irregularitate, quam quis contrahit extendendo Ordines, quos non habet, ut exerceat suscepios, & alios suscipias, posse Episcopum dispensare, modò delictum sit occultum, tradunt Vgol. d. c. 57. §. 1. n. 1. vers. si etiam Bonac. de cens. diff. 7. q. 3. p. 10. l. 6. n. 10. Ego ipse d. alleg. 39. n. 43. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 54.

In suspensione & irregularitate contra ab eo, qui ante legitimam aetatem Ordines suscepit, posse Episcopum dispensare sicut ab legitimam aetatem peruenierit, & delictum sit occultum, reserfer decusum Gate. d. benef. p. 2. c. 5. n. 5.

In suspensione contra ab eo, qui Ordines suscepit, dum vinculo censuræ obstrictus esset, posse Episcopum dispensare modò delictum sit occultum, resoluunt Bonac. de suspens. omnibus in p. diff. 3. q. 1. p. 10. l. 6. n. 7. advertentes ibidem, si delictum sit publicum, ab solutionem istius suspensionis respectu clerici secularis reservatam esse Papae, siue ista suspensio contra illa fuerit scienter, siue ignoranter ignorantia civilis, supbia, vel affectata, & citat text. expressum in e. cum illorum, de sentent. excomm. & ibi in collect. n. 3. circa Salzed. ad Bernard. in praef. l. 3. qui meminit huius decreti.

In suspensione contra ab eo coniugato suscipiente Ordinem sacrum posse Episcopum dispensare dum crimen sit occultum, per hoc decretum sustinet Bonac. de suspens. omnibus in particulari, diff. 3. q. 1. p. 10. l. 7. n. 1. 2. subdens oon propterea posse taliter dispensatum durare matrimonio ministrare in sacris Ordinibus, quia licet ablata sit suspensio, & irregularitas contra ob suspensionem sacrorum Ordinum tempore matrimonij, non tamen ablata siue dispositio sacrorum Canonum prohibentium coniugato sacrorum Ordinum suspensionem, & consequenter illorum.

In suspensione contra ab eo, qui furtivè id est, nesciente Episcopo, neque probante, neque examinante Ordines suscepit, si occulta sit, posse Episcopum dispensare, tradunt Henric. d. lib. 14. cap. 6. §. 5. Soar. d. diff. 4. 2. sect. 3. num. 5. Aegid. de Coniack

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

Coninck *tom. 2. diff. 18. dub. 3. n. 43.* Bonac. *d. p. n. 4. n. 3.* Vgolin. *de officio Episcopi. c. 5. §. 5. 2. n. 4. vers. quarta.* Ego ipse *d. alleg. 39. n. 38.*

18. In suspensione, quam quis contraxit, recipiendo Ordines sine licentia dimissoris, si sit occultata, posse Episcopum dispensare dicit Bonac. *de Sacramento. diff. 3. q. unica p. n. 4. n. 25.* Ego ipse *d. alleg. 39. n. 39.*

19. In suspensione à Divinis, quam incurrunt Religiosi adimplentes summos, si sit occultata virtute huius decreti dispensare dicit Bonac. *de Sacramento. diff. 3. q. unica p. n. 4. n. 25.* Ego ipse *d. alleg. 39. n. 39.*

20. Dispensare posse Episcopum cum eo, qui per saltum promotus ad Ordines celebrauit, ubi delictum fuerit occultum, aliter Vgol. *d. cap. 57. §. 2. n. 4. vers. tertio.* quem refero Ego ipse *d. alleg. 39. n. 40.*

21. Et cum eo, qui ordines minores suscepit ab Episcopo, qui renuncians Episcopatus, vel dignitatis, aut à censura retracto, si sit occultum, heretico depositio, vel degradatio, dummodo delictum sit occultum, Vgolin. *d. 57. §. 2. n. 4. vers. quinta.* Ego ipse *d. alleg. 39. n. 41.*

22. Eum qui simoniaco occulto posse etiam Episcopum dispensare, non tamen illi vel habitare ad beneficia imposterum obtinenda, nec ad retentionem, a qua per simoniam occultam obtinuit referunt decem Soar. *de Relig. 1. de. 3. lib. 4. cap. 6. 1. n. 11.* Lelli. *de missis. lib. 2. c. 35. n. 1. 40.* Garc. *de beneficiis. 2. cap. c. n. 7. 4.* Aruend. *in addis. ad recap. legum. d. an. 1. lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregul. n. 15. & 16.* Ego ipse *d. alleg. 39. n. 44.* Alzed. *in praxi Episc. p. 2. c. 6. n. 41.* Chapeauil. *de casibus suspens. 2. 2. quæst. 3.* Marchin. *d. trail. 1. p. 1. §. 2. n. 2.* Gaunt. *in man. Episcopi. verb. censura n. 6.* Bolli. *d. casu 10. §. 5. n. 152.* D. Felician. *de Vega ad a. si clerici §. de adulterio n. 160.* de indic. *Contra Camp. in diuers. iuris canon. rub. 1. cap. 27. n. 66.*

23. Non posse tamen Episcopum absolueri à censuris incurtis propter ingrossam ad monasterium Monialium, etiam si delictum sit occultum, referunt decem per consil. Pij. V. Aloyf. Ricc. *in praxi verum fore Ecclesiæ 648. in 3. edit. aliæ res. §. 4. n. 5.* 10. 2. edit. Garc. *de beneficiis. p. 1. c. 10. n. 121.* Aru. *d. l. 7. de irregul. n. 21.* Alzedo *c. 6. n. 22.* Ego ipse *d. alleg. 39. n. 45.* Iacob. *de Grassi de casibus referunt. 1. 5. p. 1. n. 6.* Chapeauil. *op. cit. c. 14. quæst. 2.* Gaunt. *in man. Episcopi. verb. absolutio n. 15.* March. *d. p. 9. c. 3. n. 3.* Quamvis consensum, immo posse Episcopum virtute huius Decreti absolueri à censura incurtis ob violationem elapsæ ob maiorem finem etiam occultum, existimauerunt Alzed. *d. p. 2. c. 6. n. 29. & 21.* Bolli. *d. trail. de Iubilis. sect. 1. c. 1. n. 10. §. 5. n. 15. 4. p. 5. 4.* Antonin. *Diana reseruat. p. 1. r. 16. ref. 53.* Bonac. *de clausura q. 1. p. n. 1. §. n. 1.*

24. A. V. dicitur. Ergo non potest Episcopus vigore huius decreti dispensare super irregularitate aliunde quam ex delicto proveniente, neque super illegitimitate, licet occultus sit, de quo Nau. *man. c. 27. num. 194.* & 201. Agid. *Coninck de Sacramento. 10. 2. diff. 18. dub. 14. n. 111.* Artojo *de Sacramento. c. de irregul. num. 10.* quos refert & sequitur Alzedo *d. c. 6. num. 50.* vbi n. 41. hinc inferit illum non posse filios spurcos, nec bastardos legitimare. Lymann. *in sum. Toxicolog. mar. lib. 2. trail. 20. p. 1. c. 5. n. 2.* Hurtado *de cens. diff. 2. de irregul. diff. 20. n. 6.* 5. Turrian. *de cens. lib. 2. diff. 7. 1. num. 2.* Diana *moral. ref. part. 4. trail. 1.*

misel. ref. 21. & p. 4. r. 2. ref. 64. Saut. Sayr. Falluc. Bonac. *in Valer. Reginald. & alij per mecitati de iure Ecclesiæ. sum. ref. lib. 1. c. 1. n. 156.* quia talis irregularitas non provenit ex delicto, sed ex defectu, sed contra eos tenent plures quos sequens fuit *d. c. 11. n. 156.* quibus addo Præpos. *in 3. Thom. q. 5. de irregul. dub. 16. n. 131.* Laur. *de Petri. tom. 2. de Relig. Prælati quæst. 2. c. 5. §. 9. num. 143.*

25. *De Occultis.* Occulto in presentia materia secundum terminos iura esse regulandum, & prope dei quod non potest probari, aliter iac. de Grassi *tom. 2. cens. sub. tit. de homicid. cens. 2. n. 20.* Nicol. *Guar. de beneficiis p. 7. c. 1. 1. num. 46. & seq. Aruend. d. l. 7. de irregul. num. 25.*

26. Sed occultum ad hoc ut possit Episcopus dispensare virtute huius decreti, illud esse quod non est occultum apud omnes, etiam si possit probari per aliquos testes, sufficit enim non esse divulgatum, & quod possit aliqua tergiversatione clari reocent magis commuiter Doctores, ut per Nau. *in man. c. 27. n. 25.* 4. n. fine, ref. concordans. Sorb. *in comp. Mendicant. in ref. materia absolutionis. p. 48.* Ant. Roch. *de iuris. verb. occultum.* Tolet. *in instr. sacerdot. lib. 1. c. 39. n. 5.* Visuald. *in cens. antea cit. de irregul. n. 15.* Vega *in sum. p. 1. c. 49. casu 16.* Leli. *de casibus Episcopi referunt. casu ultim. n. 1.* & casu 1. de irregul. circa fin. Fr. Emm. *q. regul. sum. 1. quæst. 2. art. 1. 1.* Gutier. *cens. lib. 1. c. 1.* Emm. *Sa in ap. b. i. i. verb. Episcopus num. 55.* & verb. manifestum. n. 5. Zetoli. *in praxi Episcopi part. 1. verb. irregul. §. 1.* Pualce. *in simili praxi p. 1. c. 1. m. 6. pag. 62.* Soar. *tom. 4. de p. n. 2. diff. 3. sect. 2. n. 2.* & tom. 5. de cens. diff. 41. sect. 2. n. 6. Azor. *in sum. p. 1. lib. 3. c. 10. g. 9.* Sayr. *de censur. lib. 4. cap. 17. n. 21.* & lib. 7. c. 13. num. 12. Mar. Allectan. *eadem trail. tom. 2. diff. 8. de suspens. c. 3. vers. secunda notandum.* Auzia *in simili r. p. 2. c. 7. diff. 1. dub. 12. cens. 2. & p. 7. diff. 10. dub. 6.* Molin. *de iuris. trail. 3. diff. 79. num. 8.* & vers. secunda. Paul. Comitoli. *respon. moral. lib. 6. q. 44. num. 2.* Vgolin. *de officio Episcopi c. 57. n. 5.* Aloyf. Ricc. *in praxi verum fore Ecclesiæ. dec. 23. in 1. edit. & ref. 450. in 2. edit. Sanch. de matr. lib. 2. diff. 37. n. 11.* & lib. 8. diff. 34. num. 5. & in præcipia Decalogi 10. lib. 2. c. 19. n. 19. cum seqq. Valer. Reginald. *in praxi foris p. 1. lib. 30. r. 2. n. 30.* Bonac. *de censur. diff. 1. quæst. 3. p. n. 2. n. 1. vers. quarta.* idem Aloyf. Ricc. *in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 17.* Et Sigism. à Bononia *de elect. dub. 7. 1. n. 7.* Fr. Barthol. de Vechia *in praxi obsequenda in administrandis ad Religionis statum Noui. diff. 9. dub. 16. n. 1.* Huet. *Re. deci. d. resolut. 2. n. 3.* Fagundes *in quinquæ Ecclesiæ præcipia præc. 2. lib. 8. c. 8. n. 3.* Alzedo *in praxi Episcopi. p. 2. cap. 6. n. 12.* Floren. *de casibus referunt. part. 1. c. 4. §. 21. num. 2.* Gaunt. *in man. Episcopi. verb. absolutio n. 11.* Campan. *d. rub. 7. cap. 5. n. 7.* Duzet. *in Bull. Cona. lib. 1. §. 2. n. 11. n. 4.* & 5. eleganter theophr. Daluini. *de p. n. 1. Episc. c. 26. n. 3.* cum seqq. Marchin. *d. p. 9. diff. 2.* Bulla *de triplici Iubilis privilegio. sect. 1. casu 10. §. 3. r. 26.* Marcel. *Vulpe in praxi iuris. fore Ecclesiæ. c. 44. n. 10.* D. Felician. *de Vega ad d. 5. de adulterio n. 14.* 2. Ego ipse *d. alleg. 39. n. 20.*

Episcopum posse dispensare etiam ad id sit materialiter publicus, non verò formaliter in quantum delictum, quia adhuc occultum dicitur, tenent Emm. *Sa d. verb. Episcopus num. 55.* Fr. Emm. *mon. in sum. tom. 1. c. 176. n. 3.* Hentiq. *d. lib. 1. c. 20. §. 4.* Sayr. *de censur. lib. 7. c. 13. n. 15.* Vgolin. *in*

25.

26.

9

27.

in

in simili tract. sub. 1. c. 13. §. 7. sub num. 4. Bonac. *cod. tract. disp. 7. quæst. 5. puncto 1. n. 4. vers. dixi in prouenientib.* Sanch. d. lib. 8. disp. 34. n. 5. 6. Pasce. d. p. 1. c. 1. sub tit. de dispens. §. 6. §. 6. 1. Aloy. Ricc. in praxi rer. fori Eccl. ref. 450. n. 5. in 2. edit. Galet. in margarita celsum conscient. verb. delictum q. 1. Campan. in diuersis inu. canon. rub. 7. c. 5. n. 3. Et Sugim. à Bononia de cler. lib. 7. n. 8. Fagundez d. 8. n. 25. & 29 Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 9. dub. 1. §. 4. Trenchell. d. c. 2. dub. 7. §. 3.

28. Vnde si in loco ita distant publicum, & horum sit aliquod delictum, ut spes non subdit fore, ut ad illum locum defertur occultum ibi, ubi absolutio petitur dici se prouide Episcopi facultati in hoc decreto concessit subici, resoluunt Aula de censur. p. 2. c. 7. d. §. 1. dub. 1. 2. concl. 3. Sanch. d. lib. 2. c. 1. n. 20. Dard. in Budam Cerna Demias lib. 3. §. 2. q. 1. n. 10. Fagundez d. 8. n. 28.

Contra Nauar. conf. 43. de temporibus ordinat. in nouis, Sayr. in florib. decif. sub aud. tit. decif. 64. Soar. tom. 4. de pœnit. disp. 30. §. 2. n. 2. Sanctarel. de heresi. c. 5. dub. 6. n. 16. existimantes non dici occultum delictum quod alienis, ubi scilicet commissum est, publicum sit in eo loco, in quo absolutio petitur sit occultum.

29. Episcopum posse dispensare in irregularitate proueniente ab excommunicato celebrante, quando excommunicatio est occulta, licet celebratio sit manifesta, addunt Nauar. conf. 2. sub tit. de clerico non ordin. missi. in vtraque edit. Laz. Zech. d. casu ult. n. 1. vers. & quod pag. 248. Pasce. in praxi Episc. p. 1. n. 16. pag. 62. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. §. 8. art. 14. concl. 2. Ego ipse d. alleg. 39. n. 27. me citati in illo loco Homobon. de Bonis de exam. Eccl. tract. 1. 2. c. 3. quæst. 3. §. 1. in fine. Marchin. d. tract. 1. p. 9. diff. 2. n. 4. cum segg. Bulli. d. casu 10. §. 3. 31. Contra additionem: ad dictum consilium Nauar.

30. Ex homicidio voluntarium. Homicidium voluntarium in hoc decreto dicit, quod est illicitum contra quoniam preceptum Decalogi, in mentem, & voluit in se, addunt Nauar. in man. c. 27. n. 240. Cou. in elem. si furiosus p. 2. in intro. & §. 1. n. 1. Ludou. Lop. in instruat. conscient. tom. 2. p. 2. c. 28. in princ. Vega in speculo Curatorum c. 1. n. 125. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 279. cum segg. & quæst. regul. tom. 1. q. 24. art. 9. Anou. Koch. de visitat. verb. homicidio voluntario, Vgolin. de irreg. c. 33. Soar. tom. 5. de censur. disp. 44. §. 1. & disp. 45. §. 1. 2. Sayr. in simili tract. lib. 7. c. 7. n. 5. cum segg. Aul. cod. tract. p. 7. disp. 3. dub. 7. & d. §. 6. §. 1. 2. dub. 1. Valq. 1. 2. d. §. 10. n. 39. Moh. de i. H. r. 3. disp. 33. & 39. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. §. 8. art. 9. conclusum, Bonac. de contrat. disp. 2. quæst. ult. puncto 1. n. 1. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. decif. 519. in 2. edit. alias ref. 446. in 2. edit. Campan. in diuersis inu. canon. rub. 11. c. 1. n. 137. Hieron. Roderic. d. ref. 5. 1. n. 24. nouissimè Fr. M. Francisc. de Arsuio 1. 2. §. 7. n. 1. q. 76. art. 4. dub. 4. n. 3. p. 408. Ego ipse d. alleg. 39. n. 46. cum segg.

31. Vnde in irregularitate proueniente ex homicidio voluntario, licet tamen, vel auctoritate legitima, & in illa de causa fido, posse Episcopum dispensare, tenent Cauar. in elem. si furiosus p. 1. §. 3. n. 7. in fine. Nadai. d. c. 27. n. 240. vers. quartus, & in rub. de iudic. n. 109. vers. tertio cum segg. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 24. art. 1. & in sum. tom. 3. c. 24. n. 1. & 2. ubi se corrigi de opposito quod prius sentierat in ead. sum. tom. 1. c. 174. & tom. 2. §. 105. art. 2. Maiol. de irregul. lib. 5. c. 48.

§. 6. Medin. in jum. p. 1. c. 12. §. 12. Vuald. in cand. aures §. 2. tit. de irregular. quoad Fratres, n. 26. & 327. Bafics 2. 2. q. 40. art. 2. dub. 4. Campan. d. rub. 11. c. 23. n. 138. Hieron. Roderic. d. ref. 5. 2. in retract. n. 59. & ref. 81. n. 3. Ioan. de la Cruz in direct. p. 2. de irregul. dub. 9. concl. 1. Nouet. de iur. nouo Pont. concl. 81. n. 3. Polanch. in direct. Conf. tract. de irregul. reg. 3. Marchin. d. tract. 1. p. 9. c. 2. Ego ipse d. alleg. 39. n. 47.

Contra Nauar. ubi visum sibi contrarium conf. 34. in vtriusq. alias conf. 39. in nouo de homicid. Sayr. in florib. decif. sub tit. decif. 11. Henric. d. lib. 14. c. 9. §. 3. & c. 19. §. 4. in commento l. 1. K. Vgolin. de irregul. c. 33. §. 1. n. 1. & c. 44. §. 2. n. 4. & c. 62. §. 1. n. 5. Vega in summa p. 1. c. 56. casu 6. & c. 127. casu 27. & p. 2. c. 15. §. 4. & in speculo Curatorum c. 11. n. 287. & c. 12. n. 23. Jacob. de Grass. in aureis decif. p. 1. lib. 1. §. 13. num. 18. Moh. de iustit. tract. 3. disp. 79. n. 8. vers. quartus, Zetoli in praxi Episc. part. 1. vers. irregularitas §. 6. Gutier. canon. lib. 2. cap. 6. num. 170. Franc. Leo in thesoro fori Eccl. part. 2. cap. 8. num. 32. Guez. de benef. part. 7. c. 11. n. 40. Homobon. de Bonis de exam. Eccl. 1. 2. c. 3. quæst. 1. n. 1. ref. 2. m. f. Alzed. in praxi Episc. p. 2. c. 6. n. 46. Hurtado de censur. disp. 2. de irregul. diff. 10. n. 56. Cauar. in thesaur. Episc. verb. irregularitas n. 105. Filluc. tom. 1. tract. 19. c. 10. n. 28. existimantes Episcopum non posse in homicidio voluntario iure dispensare.

Hinc etiam posse Episcopum dispensare cum homicida occulto, qui cum aliter cadere non possit, aggrefforem occidit, licet non in roium secuta condonatione inculpatus, nam et si homicidium voluntarium sit, quia tamen per se non est, nec ex delicto proficiscitur, homicidium voluntarium dicit non debet retineri Nauar. d. 27. n. 239. Henric. d. lib. 14. c. 1. §. 2. Valent. tom. 4. disp. 7. §. 19. puncto 3. §. 5. Baf. in 1. 2. q. 64. art. 8. vers. ad secundum, Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 173. n. 1. Vega p. 2. c. 15. casu 23. vers. circa, Moh. d. disp. 79. n. 8. & 11. Sayr. de censur. lib. 7. c. 7. p. 22. Aula c. 2. tract. p. 7. disp. 7. §. 1. dub. 5. Tareset. in 4. sentent. disp. 1. §. 1. col. 7. Ag. de Connec. de Sacramento. disp. 18. dub. 9. n. 86. & 90. Vgolin. de irregul. c. 33. n. 4. & de officio Episcopi c. 57. §. 2. n. 4. & 6. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 5. Gutier. Canon. lib. 1. c. 65. n. 13. Paul. Comit. respons. moral. lib. 6. q. 5. m. 3. Marchin. d. tract. 1. p. 9. diff. 3. n. 4. Ego ipse d. alleg. 39. n. 53.

In irregularitate ex homicidio casuali proueniente posse Episcopum dispensare, modò delictum sit occultum, resoluti Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. §. 8. art. 13. concl. 2. & 3. quem refero Ego ipse d. alleg. 39. n. 48. Marchin. d. p. 9. diff. 3. n. 9. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 6.

Veluti si quis aliquem hominem occiderit non intendens occidere, cum hoc enim possit Episcopum dispensare firmavit Nauar. d. c. 27. n. 240. & conf. 27. de homicidio in vtraque edit. Henric. d. 1. 14. c. 19. §. 1. in commento littera E. Aloy. Ricc. in praxi rer. Eccl. decif. 521. in 2. edit. alias ref. 448. n. 1. & 324. 2. edit. Bonac. de censur. disp. 2. quæst. 4. puncto ult. n. 7. Ego ipse d. alleg. 39. n. 50.

Ant ubi is, qui mendo sit baculo volucriati, & expellit ne occideretur, si armis percussit, & occiderit mādaturam, cum mandante possit Episcopum dispensare, eo quod hoc decretum Concil. requirit homicidium per indultum, per indultus & ex proposito, resoluunt Gar. d. c. 12. n. 44. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. decif. 519. in 2. edit.

alias

aliis ref. 446. in 2. adie. & in praxi aurea ref. 407. & in dec. Curia Arch. Neup. p. 4. dec. 117. Ego ipse d. alleg. 39. n. 5. prope fin. item dicendum de eo qui mandauit ferro, vel alterum percuteret, sed cauere ne occideret, sequitur homicidium, Henr. d. 19. §. 3. in comment. lit. E. & c. 4. §. 2. Bonac. d. p. 10. vlt. n. 8. Alzed. d. 16. n. 4. Ego ipse d. alleg. 39. n. 5. Matchio d. 1. p. 9. diff. 3. n. 4.

36. Cum irregulari facto ex simulatione membri etiam violentam, si c. occultis, possit Episcopum dispensare tradunt Nau. d. 17. n. 194. Henr. in sum. lib. 3. c. 17. §. 1. lit. H. & lib. 1. c. 19. §. 1. d. 17. Fr. Emm. q. reg. 1. n. 4. q. 10. & in addit. ad Bullam Cruciatas, §. 1. n. 6. Cardin. Tolos. in anfruct. Sacra. lib. 1. c. 88. vers. 6. & c. 89. num. 3. Marc. Ant. Geouen. in praxi Archiep. 17. cap. 6. 6. n. 9. in ultima impressi. Sout. tom. 5. de censur. diff. 44. §. 2. n. 4. & §. 4. n. 3. Mollu. de iust. tom. 4. diff. 79. sub n. 8. Valer. Reginald. in praxi feri punit. lib. 30. r. 2. n. 9. 1. Pal. in praxi Episc. p. 1. c. 1. §. 7. Mauric. Alzed. in simul. praxi p. 2. c. 6. n. 3. Argende Couinck de Sacrament. tom. 2. diff. 18. dub. 8. Ludou. Miranda d. quæst. 8. art. 1. Enoman. S. in aphorism. verb. irregularitas in fine, Auila de cens. p. 7. diff. 6. §. 1. dub. 4. Bonac. in simili. trall. diff. 7. q. 4. punit. vlt. n. 1. Decret. de Atropo de Sacramentis, c. de irregulari. num. 10. Aloyl. Ricc. in d. praxi refel. 447. n. 4. Nouat. post decessionem 1. 17. Aloyl. Ricc. in vers. quoad 2. p. 4. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in adiut. tendu ad Religiosum Nouat. diff. 9. dub. 7. Port. in dubio reg. verb. dispensare, 17. & 9. Vill. p. sum. trall. 1. diff. 9. n. 16. Hier. Koderic. in compendio quæst. regul. ref. 5. n. 16. Ego ipse d. alleg. 39. n. 49. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de excommunicatione. tr. 3. c. 1. §. 10. refel. 3. pag. 438. Filic. tom. 1. trall. 2. c. 2. n. 3. Hurtad. de censur. diff. 2. de irregul. diff. 10. n. 66. Diana moral. refel. 4. q. 2. refel. 7. Matchio d. trall. 1. p. 9. diff. 3. n. 7. & decilum referunt. Atropend. d. 17. de irreg. n. 14. Car. d. p. 7. c. 1. c. 1. n. 30. cum seqq. Campan. d. rubr. 1. c. 2. §. 3. n. 143.

Contra Franc. Leon. in obsens. fer. Eccl. p. 2. c. 8. art. 89. Sanch. in precepta Decalogi, 1. lib. 1. c. 10. n. 40. & alios existimantes non posse Episc. dispensare in irregularitate pronotepte ex voluntaria membri mutilatione, quomodo occultis.

37. Et ad forum contentiosum, c. Episcopus dispensare non possit in irregularitate, vel suspensione pronotepte est delictum ad forum contentiosum deducitur, tenens, Vivald. in aendol. aureo, sic de excommunicatione. n. 4. 1. Jacobi de Grassi. in aureo dec. p. 1. lib. 1. c. 3. n. 4. & c. 10. vlt. sub tit. de homicid. consil. 100. n. 10. Henric. d. lib. 1. c. 17. §. 3. in commento lit. H. Fr. Emm. in sum. tom. 1. c. 167. n. 4. & tom. 3. c. 1. n. 10. Vega etiam in sum. p. 2. c. 15. casu 2. Sout. tom. 5. de censuris, diff. 4. §. 1. §. 2. n. 6. Sayr. eodem trall. lib. 7. c. 7. num. 12. Auila in simili. trall. p. 9. diff. 1. dub. 1. c. 1. c. 1. §. 1. Mar. Alter. d. cap. 5. vers. postulat, Campan. d. rubr. 1. c. 23. num. 14. Mari. Antoin. variorum refel. lib. 3. p. 10. lib. 6. sub n. 21. vers. non obstat, Mollu. de iust. trall. 1. diff. 79. n. 8. vers. 1. & 3. Sanch. de matrimonio lib. 2. diff. 37. n. 12. & lib. 8. diff. 34. num. 57. & in precepta Decalogi, 1. lib. 1. c. 11. num. 1. 1. Bonacio, de censuris diff. 1. 3. quæst. 3. p. 10. n. 2. & diff. 7. quæst. 3. p. 10. n. 1. num. 4. vers. dixi excepto, Fr. Sigilm. à Bononia de electione. dub. 7. n. 10. Didac. de Atropo d. cap. d. cap. irregul. n. 10. Stephan. Gianian. discepta ferens, tom. 5. c. 837. num. 12. Nouat. in singul. c. Barthol. Collèg. in Concl. Trid.

nonie. concl. 2. n. 16. in fine, Fr. Barthol. de Vecchia d. diff. 9. dub. 16. num. 5. Mauric. Alzed. d. p. 1. c. 6. n. 10.

As finito illo iudicio contentioso per sententiam absolutam, licet eadem Paululi dispensare quia adhuc esset occultum, & non potest dici deducitur cum effectu ad quo probatum non fuit, resoluunt plures ex Doctoribus. proximè citatis, & præcipue Vivald. d. n. 4. 2. fac. de Grassi. d. c. 13. n. 44. Sout. d. n. 6. Molin. de iust. trall. 3. diff. 79. n. 8. vers. 2. & 3. Auila d. p. 7. diff. 1. c. 1. c. 1. c. 1. Sanch. de matr. lib. 8. diff. 34. n. 57. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 16. n. 7. Maur. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 15. Nouat. concl. 2. n. 16. in fine, Boil. d. §. 3. n. 40. Trullench. d. dub. 4. n. 9.

Etiam si medius deprauius obtruncat absolutiorem ab injecto crimine, quia adhuc dispensate Episcopum tenens Henric. d. lib. 1. c. 2. n. 4. Sout. d. §. 2. n. 6. Sayr. d. c. 7. n. 12. Sanch. de matr. lib. 2. diff. 37. n. 1. in fine, & lib. 8. diff. 34. n. 57. Fr. Sigilm. à Bononia d. dub. 7. c. 1. 1. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 16. n. 7. in fine, Camp. rubr. 7. c. 1. n. 8. & rubr. 11. c. 23. n. 144. ubi etiam tenet quod si iudicium non fuerit sententia finitum, eo quod accusator per annum tacentis potest ab Episcopo elapso anno dispensari, refero Ego ipse d. alleg. 39. p. 3. & hoc idem, saltem si post aliquod tempus constituta eadem in probatione non progredi, tradit idem Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 16. n. 6. Boil. d. §. 3. n. 43. in princ. Matchio d. trall. 1. p. 9. diff. 4. n. 8. & 9.

Dispensare tamen non possit Episcopum si delictum deducitur sit ad forum contentiosum, & iam fuisse iudicio punitum, tradunt, Gouen. ead. lib. 1. c. 3. ad fin. Sout. d. §. 2. n. 5. ad fin. Fr. Emm. in sum. p. 1. c. 168. in fine, Sayr. de cens. lib. 4. c. 17. n. 23. Bonac. punit. 2. n. 2. & diff. 7. q. 5. punit. 1. n. 5. Fr. Bart. de Vecchis d. diff. 9. dub. 16. in fine, Scip. Dalm. de poenit. Episc. c. 2. in fine, Ego ipse d. alleg. 39. n. 35.

Contra Henr. d. lib. 1. c. 7. §. 5. Auila de cens. p. 2. diff. 1. dub. 7. & p. 2. diff. 10. dub. 7. Valer. Reginald. d. lib. 30. trall. 2. n. 29. vers. ferre, Sanch. d. lib. 2. c. 1. n. 21. vers. sed quid, Fr. Sigilm. à Bononia de lib. dub. 81. n. 13. Sanch. de heresi c. 5. dub. 6. n. 29. Hurtad. de irreg. diff. 2. diff. 10. n. 68. Diana moral. ref. p. 4. trall. 1. ref. 97. Matchio, d. diff. 4. n. 1. existimantes dispensare possit Episcopum, quomodo delictum deducitur ad forum contentiosum sit iam finito iudicio punitum.

Quando autem dicatur delictum deducitur ad forum contentiosum hoc vi Episcopi irregularitatis, & suspensionibus ab eo pronotepte, dispensans fuisse tamen non habet, non bene constat inter Doctores nam Mar. Alter. d. c. 3. vers. postulat, c. c. d. d. c. 1. n. 2. de iurisdictione, aut accusatio de illo eodem legitime inducit fidei c. 1. Verum Aloyl. Ricc. in prax. rerum fer. Eccl. dec. 5. 2. in 1. de rebus ref. 449. in 2. diff. existimant tunc dici ubi primùm citatio facta fuerit. Flor. de casti. reform. 4. §. 21. n. 2. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fer. Eccl. d. 44. n. 19. in fine. Ego vero d. alleg. 39. n. 29. censui post hanc constitutionem dici delictum deducitur ad forum contentiosum, quod necum videtur sensisse Fr. Sigilm. à Bononia de elect. dub. 7. c. 1. n. 10. in princ. Gouen. in man. Præf. vlt. ablatio, p. 12. Diana ref. m. p. 4. r. 2. ref. 9. 3. Boil. d. §. 3. n. 36. Tuall. d. dub. 6. n. 1. & non vultimè in ex. of. Decalogi lib. 1. c. 3. dub. 4. n. 9. Casti. Pal. de legib. r. 3. diff. 6. punit. 1. §. 1. & de poenit. heresi. r. 4. diff. 4. n. 14.

38.

39.

40.

41.

42. * Et in quibuscunque casibus occultis. Qui sine
vide apud Henr. d. lib. 1. c. 20. §. 4. Fr. Em. in
explicit. Bulla Cruciata, pag. mibi 136. Sanc. de
mar. lib. 3. diff. 34. n. 5. Et de eodem, Farin.
in prax. crimin. p. 5. q. 148. n. 27.
43. Quisquam sibi subditus. Qui scilicet sibi
quomodocumque subdatur, vel qui sunt ordina-
rii subditi, vt potest qui tibi domicilium habent,
vel quia subduntur quoad solum penitentiariae
forum, eo quod in sua diocesi inveniuntur tan-
quam aduenae, & peregrini, etiam si fiat vagabun-
di, scholares, & mercatores, vt per Soar. tom. 4. de
penit. diff. 30. §. 2. n. 3. Henr. d. lib. 7. c. 10. §. 5.
Zet. in prax. Episc. p. 1. verb. vicarium, §. 18. dub. 4.
Sanch. de mar. lib. 3. diff. 23. n. 12. Et in praecepta
Decalogi, lib. 2. c. 1. n. 28. & 17. Nic. Garc. de be-
nef. p. 1. l. 10. n. 139. Bonac. de cens. diff. 403.
p. 1. l. 2. n. 5. Nald. in sum. verb. absoluit a pecca-
tu, n. 9. Durand. in Bullam Cens. Damiani, lib. 3. §. 2.
q. 1. v. 19. Nouat. in singul. iuris cauen. cens. 1.
n. 3. Floren. de casibus reserua. p. 1. c. 4. §. 7. n. 10.
Bois. d. casu 10. §. 6. n. 55. Marchin. d. v. 1. p. 9.
diffinit. 5. n. 1. Trull. d. lib. v. 3. d. 1. n. 6. Ego
ipse d. ad leg. 39. n. 5. me citato in id loco Homo-
bon. de Bonis de examine Eccles. trall. 1. 1. cap. 4.
ques. 16. resol. 4. §. 460.
- Vnde illum, qui non est merè subditus, Episcopi
puta Medicus, Prætor, & similes exteri, qui
tamen habitant in eiusiurisdic. comprehendit sub
hoc Concl. decreto ad hoc vt in sacramento
Penitentiae a suis criminibus absolui valeant, et
si illa illis in ciuitatibus commisserint, referunt
decretum Nic. Garc. d. c. 10. v. 1. §. 1. d. 1. Actm.
d. 1. 7. de irreg. n. 18. Steph. Dalm. d. c. 26. n. fin.
aduertentes supra dicta procedere in absoluitio-
ne casuum reseruatorum, & censurarum sacra-
mentalium confessione pro foro conscientiae, in ob-
tinenda tamen dispensatione irregularitatis, vel
suspensionis requirit vt Episcopus habeat iurisdic-
tionem ordinariam in eum, cui concedit
relaxationem irregularitatis, refero Ego ipse d.
ad leg. 39. n. 6.
44. In diocesi sua. Episcopus cum exercere possit dis-
pensationem potestatem in irregularitatibus, & sus-
pensionibus, erga subditos suos extra diocesim, &
verb. rehta, in diocesi sua, refert ad posterio-
riorem partem huius c. in qua conceditur Episcopis fa-
cultas absolendi a reseruatorum, tenent Soar. tom. 5.
de cens. diff. 41. §. 2. v. 10. & 12. in fine, Sanch.
in praecepta. Decalogi, lib. 3. c. 1. n. 12. Bonac. de
cens. diff. 1. §. 3. p. 1. l. 2. n. 1. vers. serena, & diff. 7.
q. 1. p. 1. l. 1. n. 4. Nou. in singul. iuris canon. concil.
2. n. 8. Fr. Emman. in sum. canon. 3. c. n. 3. Mauric.
de Alzedo in praxi Episcop. p. 2. c. 6. n. 11. 28. Fa-
gund. in quinque Eccles. praecepta prae. 2. lib. 8. c. 8.
n. 3. Diana resolut. moral. 4. p. 1. 2. q. 1. resolut. 96.
Marchin. d. p. 9. diff. 5. n. 12. Bois. d. casu 10. n.
166. Ego ipse d. ad leg. 39. n. 7. Et ideo extra
propiam diocesim licet Episcopus in aliquo de-
delictorum, de quibus in hoc decreto, pro lapsa ad
se absoluentium proprium Confessarium depu-
tare, cum eadem auctoritate, quatenus ipse potest ex
hoc decreto in suos subditos exercere, refert de-
cretum Nic. Garc. d. p. 1. l. 10. n. 179.
- Contra Henr. d. lib. 1. c. 20. §. 10. in fine, Vgo-
lin. de off. Episc. cap. 5. §. 2. v. 1. n. 6. Auila de cen-
suris p. 7. diff. 10. dub. 6. excommunicatos Episcopum
non posse hanc absoluitorem impetiri extra
suam diocesim.
45. Per se ipso, &c. An Episcopus possint com-
mittere hanc potestatem dispensandi & absol-

uendi illis quibus est diffinita. In qua Nauar. conf.
1. n. 4. de priuileg. Sanch. de mar. lib. 3. diff. 40. n.
27. vers. sed dicendum, & in praecepta Decalogi.
lib. 3. c. 1. n. 23. Azoc. in sum. p. 1. lib. 8. c. 10. q.
1. Fagund. d. praecept. 2. lib. 8. c. 8. n. 36. Diana in
Bull. Cruciata, lib. 3. §. 2. q. 1. n. 34. Paul. Laymann in
Theolog. mor. lib. 1. v. 5. p. 2. c. 5. n. 2. Marchin. d.
diff. 5. n. 4. tenent posse committere, & delegare,
intelligentes decretum hoc vt velit vicarius
Episcopi non habere ex generali commissione
vicarius hoc casus nisi sibi specialiter commit-
tantur, non autem vt velit negare Episcopo po-
testatem specialiter delegandi.

Henr. verò d. lib. 1. c. 17. in fine, & lib. 6. de
penit. c. 1. §. 7. in illis commentis l. 10. O. existimat
non posse Episcopum generaliter vicario, vel alij
delegare hos casus, vt habeant facultatem gene-
ralem absoluenti, vel dispensandi pro suo arbitrio,
sed tantum posse delegare quando casus occu-
rit, & dicit facultatem vt de mandato & no-
mine ipsius faciat.

Mat. Alter. d. c. 3. p. 1. c. 4. vers. totius usandum,
late probare intendit Conc. in presenti volumine
hanc potestatem dispensandi super irregularitate,
& suspensione solis Episcopis in delegare, vt
per se ipsos illam exercerent, nec possent illis de-
legare, quia in hoc facit electum ministerium pec-
sonale Episcoporum, vt aduertunt Soar. l. 5. de cens.
diff. 41. §. 2. n. 8. Gutier. c. 1. l. 1. c. 1. n. 39.

Ego tamen ex aliorum mente, quos tacito no-
mine refero d. ad leg. 39. n. 5. puto Concilium in
presenti distinguere volumine inter facultatem
dispensandi super irregularitate, & suspensione,
ac absoluenti a casibus reseruatorum, vt in prima
exercenti possit per quemcumque, secundo vero
conueniens in ordine vicario, qui specialiter depu-
tus sit per Episcopum cum facultate absoluenti
a casibus reseruatorum.

Aus Vicarium ad id specialiter, &c. Vicar.
generalem non posse exercere hanc dispensandi
& absoluenti potestatem Episcopi, concessam sine
eius special. commissione, ex hoc c. colligit
Rebut. in praxi benef. d. forma vicarii, n. 179.
cum segg. Sbroz. de off. vicarii, lib. 2. q. 19. n. 2. &
q. 17. n. 1. & q. 180. n. 2. & q. 184. n. 1. Soar. l. 3. de
cens. diff. 41. §. 2. n. 8. Vgol. de off. Episc. c. 4.
§. 7. n. 2. vers. post. Narbon. de appell. vicaria ad
Episcopum p. 1. n. 23. Ego ipse d. lib. 39. n. 10.

In foro conscientiae, id est, in foro sacramentali
Penitentiae, & in Confessione sacramentali, ac-
cesserunt decretum Nic. Garc. d. p. 1. l. 10. n. 179.
Aloy. Ricc. in praxi rerum fore. eccles. resol. 4. 45.
n. 8. Ego ipse d. diff. 5. n. 8.

Contra Nauar. conf. l. 1. c. 2. de priuileg. lac de
Gess. in auct. de cens. p. 1. lib. 1. cap. 1. n. 3. Henr.
in sum. lib. 7. c. 1. §. 2. vers. & Episc. Fr. Em. d. v.
reg. 4. l. 1. q. 1. v. 7. & q. 4. v. 10. Soar. de Resol.
1. 2. c. 6. c. 16. n. 4. & de fide diff. 41. §. 1. n. 6.
Sanc. de mar. lib. 3. diff. 34. n. 3. Claud. Sold. de po-
test. Confess. 30. §. 1. n. 6. Laz. de mens. fidei 4. q. 1. §.
n. 9. Diana d. q. 1. v. 30. Hier. Phas. in suo promp-
tu. l. 1. §. 1. l. 1. c. 1. §. 1. Floren. de casibus reserua. p. 1.
c. 4. §. 7. n. 17. Diana mor. resol. c. 1. v. 3. n. 1. fin.
Cast. Pal. de penit. h. 3. q. 1. n. 13. Trull. in ex-
pos. Decal. l. 1. c. 3. dub. 4. n. 7. Steph. Dalm. d. c. 28.
vers. 2. fel. 17. §. 8. vers. 3. existimantes predicta
verba in foro conscientiae significare quod absoluitio
data, vel facta nihil prodest quoad forum exterius,
& per consequens potest Episcopus extra confessionem
absoluit in casibus particularibus occurrentibus.

48.

Idem & in hærefi crimine, &c.] Poſſe Episcopos, & non eorum vicarios abſolute in foro contentioſæ ab hæreſi occultæ, impoſita ſalutari poenitentia, ex hoc decreto colligunt Nic. Garc. d. p. 1. c. 10. n. 85. Ant. Ricciol. de iure perſonarum extra gremium eccl. exiſt. lib. 5. c. 14. n. 7. & plures per me citati de officio & poeſt. Episcopos, p. 2. alleg. 40. a princ. Et ab irregularitate oſta ex hæreſi occultæ, & non deducta ad forum contentioſum idem facere poſſunt, ſecundum Vgol. de irreg. c. 36. in princ. n. 5. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 2. §. 15.

49.

De hæreticis occultis per accidens; quales ſunt qui verbo ſcripto, aut opere, ſeu factio exteriori hæreſim protulerunt, hoc eſſe intelligendum, ac proinde in excommunicationem, & alias cẽſuras, vel poenas per Eccleſiam aduerti hæreſim latas incidere, poſt S. Thom. Sor. Sylueſtr. Ban. Arag. & alios reſoluo Ego ipſe d. alleg. 40. n. 10. Et addit Fr. Emman. in additiõ. ad Bullam Cruciata, 5. p. 6. §. facultatem datam Episcopis in hoc decreto circa abſolutionem ab hæreſi intelligendam tantum quando ipſe hæreticus ſolus aſiſq; eo quod ab alio aduerte, communit occulte crimen hæreſis, manifeſtando illam aliquo acta interiori, quæuis nemo eum audiuit; deinde ſubdit illam facultatem non extendi ad hæreſim occultam, quando adeſt complex, nam aliis, inquit eſſet deſtructæ machinam S. Officii & denique teſoluit Concilium in præſenti non dare facultatem abſoluedi ab obligatione denunciandi complicem, quem habet, aliis eſt excommunicatus per edictum ſancti officii.

50.

Hæreticos verò omnino, id eſt, ſimplicitet, & per ſe occultos, quos alii poſe mentales, ſunt intellectuales appellant, non modò ab Episcopis, quibus ſubſunt, ſed etiam à quolibet Conſeſſario per ſuum Superiorem approbato ſi poeniteant, & confeſſentur, petinde abſolui poſſe à peccato hæreſis mentalis, ſicut à quolibet alio mortali crimine, tenent Caietan. in ſum. verb. de reſiſt. in fine. Simanc. de cathol. iuſtit. tit. 4. n. 1. c. 1. Lei. Zech. de caſibus reſeruat. circa caſum ult. n. 3. verſ. ſine eſt. Arag. d. 2. c. 1. art. 3. §. ſed dubium eſt quæſiſſim poſſit, verſ. quæſiſſim dico Bonac. de cẽſ. diſp. 2. q. 5. p. 2. n. 3. Ego ipſe d. alleg. 40. n. 5. idem Bonac. de cẽſur. in Bulla Cœna contentuſ. diſp. 1. q. 2. p. 2. n. 3.

51.

Hæreticos enim omnino occultos, & putè mentales puta qui hæreſim aliquid ſentient contra fidem, ſed nullum ſignum animi ſui exterioris exhibent, non incurrere excommunicationem, reſoluit S. Anton. in ſum. p. 3. tit. 2. c. 4. Palud. in 4. ſentent. diſp. 13. q. 3. art. 1. conel. 8. Caietan. 2. 2. q. 11. art. 3. & ibi Aragon. Ban. Arag. Sylueſtr. ver. excommunicationem 7. n. 3. & 4. Alphons. à Caſtro de iuſta har. p. 2. c. 2. & de lege poenali, lib. 2. c. 5. in 4. diſp. 2. q. 2. art. 3. conel. 9. Simanc. d. tit. 4. n. 3. Con. in rep. peccatum. p. 2. in initio n. 7. Nau. in man. 1. 1. n. 17. & 17. n. 56. & in c. cogitationu. de poenit. diſp. 1. & in princ. de poenit. diſp. 5. n. 19. & 20. & rubr. de iudic. n. 67. Rebuff. ſuper Bullam Cœna Domini in verbo publice, ubi occultæ, Borſiat. conſ. 289. inc. In ſubſt. ſtatione n. 3. Rijs. Valent. 2. diſp. 7. q. 5. p. 2. n. 7. Iac. De Graſſ. in auct. deſp. 1. lib. 2. c. 9. num. 3. Henricus d. lib. 1. c. 4. §. 1. in commento litt. D. Vgol. de cẽſur. tit. 1. cap. 9. §. 12. & de irregul. c. 54. in princ. num. 6. & in Bullam Cœna. p. 2. c. 1. §. 1. n. 16. & ſeq. & 4. n. 22. Ludovic. Carbo de legib. lib. 8. diſp. 14. Azor. inſt. mor. p. 1. lib. 5. c. 10. Baubof. Colle. in Concl. Ttid.

& lib. 8. c. 10. p. 2. c. 19. q. 4. Auiſa de cẽſ. p. 1. d. lib. 10. Sayr. in ſimili tr. lib. 1. c. 9. n. 14. & 15. & lib. 5. c. 4. n. 20. Sot. tom. 5. diſp. 4. ſect. 2. n. 3. & diſp. 20. ſect. 2. & de legib. lib. 3. c. 13. & lib. 4. cap. 13. Nicol. Garc. de benefi. p. 11. c. 10. n. 91. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 8. n. 1. Emm. de Valle de incenſ. & enſi. op. ſci. ſect. 3. c. 1. n. 6. & cap. 5. n. 2. 4. Duard. in comment. ad Bullam Cœna. lib. 2. can. 1. q. 2. Bonac. de cẽſ. diſp. 2. q. 5. p. 2. n. 4. & de cẽſur. Bulla Cœna contentuſ. diſp. 1. q. 2. p. 2. n. 1. Ego ipſe d. alleg. 40. n. 6. & me citato in ſiſo loco Homoboni de Bonis de examine eccl. trall. 7. c. 1. quaſ. 3. Diacono Palao de har. tr. 4. diſp. 3. p. 2. n. 3. Cerna moral. reſol. p. 4. tr. 4. reſol. 240. verſ. notandum, Boſſ. d. caſu 10. n. 107. am ſeqq. Tirrell. in exp. poſt. Decalogi, lib. 1. c. 3. d. lib. 1. n. 2.

Contra. Panorm. Ioan. And. Anan. Felin. & ceteros Canonici. in c. 1. de har. Albert. Pygh. lib. 6. de eccl. ſci. burarchia c. 16. Albert. tr. de agn. c. aſſertionu. q. 3. Roas de har. p. 3. n. 246. Ioan. Vela de poenit. diſp. 1. q. 14. verſ. iure vericæ non. Quantet. q. 2. c. 1. Ioan. Med. de erat. q. 15. Spin. in ſpecul. teſtament. gloſſ. 7. princ. n. 11. cum ſeqq. Meno. h. de arb. caſu 360. n. 6. Azueud. l. 1. n. 15. t. 1. §. lib. 8. noua reſap. Cœnæ ad Decret. coll. 103. n. 2. Ceuall. comment. contra commun. q. 698. Tontebian. in præſt. iuru. ſp. lib. 14. c. 10. n. 9. exiſtantes hæreticum omnino occultum in excommunicationem incurrere.

Facultatem conceſſam Episcopis per hoc decretum abſoluedi ad hæreſi occultæ, & non deductæ ad forum contentioſum, eſſe eiſdem ademptam per proceſſum Bullæ in Cœna Domini reſoluit Maiol. de irreg. lib. 5. c. 46. n. 6. verſ. ſciant. Paul. Fulch. de Viſit. lib. 2. c. 31. n. 5. & 63. n. 4. Nau. in man. c. 17. n. 2. & conſ. 15. in antiq. de ſent. excom. aliis 11. in nouis de prinſ. Philarch. p. 2. lib. 2. c. 25. & lib. 4. c. 22. & in Bullam Cœna. c. 2. verſ. etiam præterea quæſiſſim ſalutariu. n. 3. Felin. de excommunic. c. 18. Catd. Tolet. de inſtit. Sacerd. in explic. Bullæ in Cœna Domini excom. 24. in fine. Vivald. palinodum recentioru. in edit. nouis de ann. 1602. in ſuo candelabro auro p. 1. n. 31. 51. de abſol. n. 13. Vgol. de caſibus reſeruat. Sum. Pont. p. 2. c. 1. §. 4. verſ. etiam præterea Sayr. in ſimili de cẽſ. lib. 1. de ſent. excom. c. 16. Colla de Andrua in explicat. Bulla Cruciata q. 5. 8. Chapeuiz. de caſibus reſeruat. 4. diſp. 4. Annonuc. in ceteroſiſ diſp. 1. Neapol. lib. 1. cap. 15. n. 9. Megal. in p. 1. lib. 1. c. 13. n. 10. & 15. Sylui. 1. 2. q. 11. art. 3. q. 2. in fine. Floſon. de caſibus reſeruat. p. 1. cap. 4. §. 2. n. 2. & 4. Bellicho. eod. trall. p. 2. q. 1. n. 275. Franc. Leo in theſouro ſci. eccl. p. 1. c. 37. n. 46. Aloyſ. Ricc. in cõſult. dec. p. 4. col. 821. verſ. tertio, & in dec. Curia Archiep. Neapol. dec. 1. n. 8. & 9. p. 2. & dec. 280. n. 1. p. 4. Molin. de inſtit. tr. 3. diſp. 64. n. 8. & trall. 5. diſp. 18. n. 2. Nic. Garc. de benefi. p. 11. c. 10. n. 115. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 1. n. 26. Sot. tom. 4. de Poenitent. diſp. 30. ſect. 1. n. 3. & rem. 5. de cõſuetud. diſp. 21. ſect. 3. n. 5. Duard. in comment. ad Bullam in Cœna Domini lib. 3. §. 3. §. 11. & 11. n. 47. Copitolan. de caſibus reſeruat. p. 1. ſect. 2. art. 23. n. 6. Homoboni de Bonis de examine eccl. trall. 5. c. 3. quaſ. 31. verſ. ſuauis, & c. 6. q. 1. & trall. 7. q. 5. & tr. 1. c. 4. q. 15. reſ. 4. pag. 459. Ioan. Valer. de diſp. ſeruat. ant. vtriusque forum, verſ. lib. 5. §. 1. Raguet. in lucerna pæſebor. q. 125. n. 3. Villai. in ſum. p. 1. trall. 9. diſp. 21. n. 1. & 5. Scioian. cõſ. Pontific. ep. 166. theor. 431. Feb. de ſacr. Ordinu.

disf. 15. g. 1. disp. 3. c. 4. num. 126. Bonacin. de censur. disp. 1. g. 3. puncto 2. n. 1. vers. 1. & de cens. in Bulla Cœna cœnensis disp. 1. g. 2. puncto 2. n. 7. in fine. Hurado de Mendoza disp. 15. de excom. diff. 3. n. 12. Torrealba de magia lib. 3. c. 10. num. 27. & in practiceabil. iur. spirit. lib. 14. c. 10. num. 5. Guasini in man. Episcop. verb. absolutus 4. & verb. hereticus 5. Anton. Diana moral. resp. 1. trati. 5. vers. 1. & p. 4. trati. 4. refel. 219. Steph. Dalaun de potestate Episcoporum 2. Abbatum 3. & Abbatissarum c. 28. per tot. Suar. de fide. disp. 21. sect. 4. n. 13. Marchin. de sacr. com. Ordinis rr. 1. p. 9. c. 1. diff. 9. p. 10. Trullench. in expost. Bulla sancti Cruc. lib. 1. §. 7. r. 2. dub. 6. n. 4. nouissimè Barthol. S. Fausto de inhibitis extraordinar. lib. 4. g. 306. Et sic declarasse Gregor. XIII. fuisseque in supremo generalis Inquisitionis Prætorio pronunciatum, & non fere decimam affirmant Penna in direct. Inquisit. p. 3. g. 92. commento 141. versipen. Lz. Zech. in sum. p. 1. vbl. de fide. r. 1. de heresi c. 11. n. 18. vers. quare quid Episcop. Marc. Ant. Genuen. in pract. Archiepisc. Neapol. c. 66. n. 10. in t. edit. Ioan. Bleda in defensione fidei, in causa Morosini p. 1. c. 13. Piaz. in praxi Episc. p. 2. c. 1. n. 13. Azor. inquit. moral. p. 1. lib. 8. c. 19. gress. 3. & c. 10. quæst. 10. Fas. de heresi g. 192. §. 4. n. 5. Mar. Alter. de censur. lib. 5. disp. 22. c. 2. pag. 1067. Campan. in diversis iuris Canon. r. 1. c. 26. n. 55. Steph. Gratian. discip. forens. tom. 3. c. 41. n. 22. Anton. Riccioli. de iure personar. extragremum Ecclesie existens lib. 5. c. 14. & n. 14. Armend. in addit. ad recept. legum Navarra lib. 2. tit. 21. l. vnica. de familiaribus Inquis. n. 3. & 4. Mauris. de Alzedo in praxi Episc. p. 2. c. 6. n. 15. Ego ipse d. p. 2. n. leg. 40. n. 24.

Contra Anglii florib. theol. p. 1. tit. de Confess. g. 4. art. 1. diff. 6. Llamas in methodo Cuius. p. 3. c. 1. §. 6. vlt. in fine. Vela de panis delictor. c. 14. vers. iure verò Canonico, Banno. 2. 2. g. 11. art. 4. dub. 2. post. 1. conel. argum. 3. vers. & si quis obuiem & ibi Atag. art. 1. vers. sed dubium est quoniam possit. Emman. S. in aphor. verb. Episcopum n. 37. Fr. Pinnan. in sum. 1. c. 1. §. 1. n. 3. & in explic. Bulla Cruciatæ §. 9. n. 70. & g. regul. 1. g. 10. art. 10. Vegam in sum. tom. 2. c. 12. §. 1. n. 1. Nugn. in addit. ad 3. p. g. 8. art. 5. dub. 10. ad fin. Zetol. in praxi Episc. p. 2. verb. absolutus §. 8. & 18. & verb. heresi §. 4. Anton. Goin. in Bullam Cruciatam claus. 10. n. 44. in fine. Henriquez in sum. lib. 6. c. 14. §. 7. lit. M. & c. 16. §. 1. & lib. 1. c. 27. §. 5. lit. Q. Cordub. g. 8. puncto 1. Gutier. Canon. lib. 1. c. 13. ad fin. Petr. da Ledesma in sum. p. 1. trati. 1. c. 6. post. conel. 10. diff. 7. Portel. in a. dit. ad dubia regul. verb. Episcopum n. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 4. c. 7. §. 1. num. 5. Fagundes d. prax. 2. lib. 8. g. 8. n. 82. Nonar. in singul. iur. Canon. concil. 3. Anton. S. Soula in suis aphorism. lib. 3. c. 4. n. 5. Granada in 2. 2. S. Thome controuerf. 1. trati. 1. §. 1. disp. 15. sect. 2. n. 11. num. segg. Sancti, in sect. disp. 50. n. 31. Bossi de sub. lib. 1. c. 1. casu 10. §. 2. n. 10. existimantes Episcopum posse etiam hodie absolui ab heresi occulta, & occultos, hæreticos, quia Bulla in Cœna Domini non derogauit huic decreto.

13. Vnde non possit Episcopos hodie in vim huius decreti absolui hæreticos occultos in foro conscientiarum, etiam vigore Bullæ Cruciatæ, aut labialis, quoniam in illis dicitur quæda possit absolutus in casibus comprehensis in Bulla Cœna, nisi specialiter dicatur quod possit absolutus ab heresi, asserunt Cou. in c. alma mater, p. 1. §. 1. n. 15.

Nand. c. 17. n. 275. Roias de heresi, p. 2. asserit. 39. n. 321. & de privileg. Inquisit. n. 16. Simanc. de cathol. iur. 3. n. 2. Henrici in sum. lib. 8. de panis, c. 6. n. 2. Gutier. d. 2. 3. n. 2. Vgolin. de censuris tab. 1. c. 15. §. 4. n. 10. Aulla in simili r. p. 2. disp. 1. dub. 7. conel. 2. Soar. tom. 5. disp. 7. sect. 5. num. 12. & de fide disp. 21. sect. 4. num. 21. Caldero Palao in simili trati. de fide trati. 4. disp. 2. puncto 3. §. 4. n. 2. Tuellench. in expost. Decalogi lib. 1. c. 3. dub. 5. n. 2. & in expost. Bulla Cruciatæ lib. 1. §. 7. c. 2. dub. 7. n. 9. Marchin. d. trati. 1. part. 9. c. 1. diff. 9. n. 13. eum segg. Ludou. de Cruce in expost. Cruciatæ disp. 1. c. 3. dub. 3. Azor. inquit. moral. 1. lib. 8. cap. 10. quæst. 12. & c. 19. g. 2. F. Ludon. Miranda in man. Prælatum 2. g. 7. art. 4. Ceuall. commun. contra communitates quæst. 8. 1. n. 67. Sanchi. d. cap. 11. num. 7. Fernandez d. p. 3. c. 8. §. 1. n. 1. Anton. Riccioli. d. c. 14. n. 17.

Cootta Sot. in 4. disp. 22. g. 2. art. 2. post. conel. 5. in primo casu Cœna in fine. Cordub. d. g. 8. in fine. Zetol. in praxi Episc. p. 2. verb. absolut. §. 5. & p. 2. eod. verb. §. 4. Mollet. in sum. Theolog. moral. p. 2. c. 1. n. 62. Fillanc. in quæst. moral. tom. 1. trati. 8. c. 10. quæst. 9. num. 165. Sieph. Fagundes d. prax. 2. lib. 8. c. 8. n. 8. Leo de sub. lib. 1. c. 41. Greg. Polach. in Bull. Prælati VIII. sect. 4. n. 67. Sanctatet. de sub. lib. 1. cap. 7. dub. 3. Bossi. eod. trati. sect. 1. casu 8. n. 2. & 3. existimantes sufficere hanc Bullam Cruciatam, aut inhiberi conceditur quod possit absolutus in casibus in Bulla Cœna comprehensis.

Vtrum autem sicut per Bullam in Cœna Domini derogatum est huic cap. in ea parte in qua conceditur Episcopis facultatem absolendi ab heresi occulta, ita sit derogatum in illa parte in qua conceditur eisdem potestatem dispensandi in irregularitate ex eadem occulta heresi pronuntiente? Assumunt per text. in c. cum interum 31. §. 1. primos de sensu excomm. Soar. 10. §. de cens. disp. 43. sect. 1. n. 15. Anton. Riccioli. d. lib. 1. c. 16. n. 5. vbi n. 8. cum Maior. Nauarr. Soar. Sanchez, & alii extendit hanc affirmatiuam sententiam, vt multo magis procedat si agatur de dispensatione quoad vsum Sacerdotij in Altaris ministerio, nam cum hæc sit res grauissima, Pontifici reteruari attestatur.

Negant Vgolin. de irregul. c. 16. in print. n. 5. Henriquez. in summa lib. 4. cap. 5. §. 2. Vivaldus in pandebro aureo, part. 2. de irregularitate, n. 70. & 89. in 2. editione. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 2. c. 2. cap. 25. num. 17. D. Felicianus Vega ad cap. ad §. clerici, §. de adulteris, num. 178.

14. Non vtrum Vicarij. Vide Fr. Emman. in explic. Bulla Cruciatæ, fol. 116. & in add. p. 2. fol. 124. Zetol. in praxi Episc. p. 2. verb. Vicarij, vers. primus dubium, & p. 2. verb. heresi, vers. 4. Sanch. de mortu. lib. 4. disp. 40. n. 17. & in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 11. n. 22. num. segg. Gutier. de mortu. c. 49. n. 18. & 21. Narbona l. 59. gloss. 1. n. 57. in 4. lib. 2. Recepti. Steph. de Alun. d. c. 18. vers. ad verum g. fol. 178. vers. vbi intelligit de Vicarij generalibus.

Vicario potestatem datam videri in presenti, si hic exclusus non esset, asserunt Stephan. Gratian. discip. forens. lib. 3. n. 12. Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiepisc. Neapol. dec. 13. num. 8. & p. 2. Erasim. da Cochier de iurisd. ordinarij exemplar. p. 1. g. 1. n. 10. Gutier. de mortu. c. 56. n. 11. Narbona de appell. a vicario ad Episcopum, p. 1. n. 153.

Sacramenta administrentur, eorumque vis frequenter explicetur lingua vernacula, Missæ quoque mysterium populo diligenter inculcetur explanatione eius, quod agitur.

CAPVT VII.

1. *Parochi vim & usum Sacramentorum plebibus suis pro suscipiendū caput explicare debet.*
2. *Parochi debent plebibus suis inter Missarum solennia frequenter, maxime diebus festiuis*

exponere ea, quæ in Missa leguntur.
3. *Parochus festis diebus inter Missarum solennia concionem ad populum habere debet.*

VT fidelis populus ad suscipiendā Sacramenta maiori cum reuerentia, atque animi deuotione accedat: præcipit sancta Synodus Episcopis omnibus, vt non solum, cum hæc per se ipsos erunt administrandi, prius illorum vim & usum pro suscipiendū caput explicent, sed etiam idem à singulis Parochis pie, prudenterq; etiam lingua vernacula, si opus sit, & commodè fieri poterit, seruari studeant, iuxta formam à sancta Synodo in Catechesi, singulis Sacramentis præscribendam, quam Episcopi, in vulgarem linguam fideliter verti, atque à Parochis omnibus populo exponi curabunt: *an nomen ut inter Missarum solennia, aut diuinorum celebrationem sacra eloquia, & salutis monita eadem vernacula lingua singulis diebus festiuis, vel sollemnibus explanent, eademque in omnium cordibus, postpositis inutilibus quæstionibus, inserere, atque eos in lege Domini erudite studeant.*

a Suprà seff. 1. de iacris. M. c. 8.

1. **P**arochos Sacramentorum vim & usum plebibus suis pro suscipiendū caput explicare debere diximus in tr. de officio, & potest. Parochi c. 17. n. 1. Ioan. Sane. in seff. de diff. 47. n. 11.
2. *a Necogn ut inter Missarum solennia, &c.* Parochos debere plebibus suis committi inter Missarum celebrationē frequenter, maxime diebus festiuis, exponere ea, quæ in missa leguntur, atque inter cetera sanctissimi Sacramenti mysterium aliquod declarare, & insuper vim, atq; usum Sacramentorum iuxta formam Catechismi Romani

etiam lingua vernacula explanare, meminimus d. tr. de officio, & potest. Parochi c. 16. n. 2.

Et quod Parochus festis diebus inter Missarum solennia concionem ad populum habere debeat, tradunt Vgolin. de officio Episc. c. 16. §. 3. n. 1. & 2. Paric. in praxi Episc. p. 2. c. 3. n. 16. Fr. Ioan. Gonzal. en el tratado del perfecto Christiano fol. 219. verso. vbi meminit huius cap. latè Theophyl. Parochor p. 1. art. 3. cum segg. Et vide citatos suprà hac eadem seff. 4. super verb. idem etiam saltem Dominici.

3.

Pœnitentia publica, publicè peccantibus iniungenda, nisi Episcopi arbitrio aliter fuerit visum. Pœnitentiarij in singulis Cathedralibus instituti.

CAPVT VIII.

1. *Pœnitentia publica publicè peccantibus iniungenda est.*
2. *Ordinari potest quis post publicam pœnitentiam peractam.*
3. *Pœnitentiarius in omnibus Ecclesijs Cathedralibus, vbi id commodè fieri potest, instituendus.*
4. *Pœnitentiarij institutio in Cathedralibus tantum facienda.*
5. *Præbenda officio pœnitentiarij vnienda debet esse integra & Canonialis.*
6. *Pœnitentia, quæ fit in Ecclesia, in præbendam pœnitentialem erigi non potest.*
7. *Canonizatum, & præbendam vacantem in mense Sedis Apostolicæ reformato non comprehendit vnio salta vigore Concilij officio Pœnitentiarij de præbenda proximi vacatura.*
8. *Pœnitentiarij primæ præbendam assignare non est in optiōe Episcopi.*
9. *Præbenda post Cœnclium primò vacanti, si non fuit in pœnitentialem erecta, potest optari.*
10. *Canonizatus pœnitentialem non potest optari, nec Pœnitentiarius post aliam præbendam optare.*
11. *Pœnitentiarij officij institutio, & electio persona Episcopum absque consensu Capituli pertinet.*
12. *Electio persona Pœnitentiarij ad solum Episcopum tunc pertinet quando præbenda non vacat.*

cat in mense Apostol. vel adeit alia reservatio, seu affectio.

13. *Capitulum nō potest se intramittere in electione Pœnitentiarij, dicit ad ipsam collatus fletet.*
14. *Pœnitentiarij electio, & collatio Sede Episcopali vacante nequā Capitulum, neque ad futurum Episc. sed ad Sedem Apostol. pertinet.*
15. *Collatio præbende vacatæ officio Pœnitentiarij ab eis fieri debet, id quod antea spectabat.*
16. *Pœnitentiarius deputari debet, qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentius in S. Theologia, vel iure Canonico.*
17. *Gradus Doctoratus non sufficit ad Pœnitentiarij officium non salta professione fidei, aut contra Academiam statuta, vel consuetudines recipiatur.*
18. *Pœnitentiarius Canonicus debet esse constitutus in aetate 40. annorum, seu alias quando aptior pro loci qualitate non reperitur.*
19. *Ann. 40. requisitus in Pœnitentiario debet esse completus.*
20. *Aetate 40. annorum defectu in Pœnitentiario non obstat vbi alias aptior pro loci qualitate non reperitur.*
21. *Pœnitentiarius institutus eo ipso habet à iure, & à Concilio facultatem audiendi Confessiones pœnitentium illius diocesis.*

Cc 3

Pau i

22. Pœnitentiarius quilibet potest sua peccata confiteri, & satisfaci præceptis e. omnis viris-que sexus.
23. Pœnitentiarius semper paratus existere debet ad audiendas confessiones.
24. Pœnitentiarius in manu virginem seu bacchetam sicut in urbe non potest retinere.
25. Absolvere non potest Pœnitentiarius a casibus, quos Episcopus sibi expressè reservavit.
26. Pœnitentiarius non potest casus reservatos sibi ab Episcopo commissos alteri subdelegare.
27. Pœnitentiarius non potest suam auctoritatem subdelegare.

28. Pœnitentiarius pro præsentia in choro habendum est dum audit confessionem in Ecclesia.
29. Pœnitentiarius dum audit confessionem, confessor etiam præsentis processionibus, & exequiis deservitur.
30. Ac etiam orationibus.
31. Pœnitentiarius præsentis in choro non confessor confessiones extra Ecclesiam infirmorum audiat.
32. Pœnitentiarius antequam præbendam, quæ suo officio fuit unita vacet, non habet locum nec in Capitulo, nec in choro.
33. Pœnitentiarius non tenetur ad maiorem residentiam, quam alij Canones.

2. Tit. 1.
c. sed illud.
45. dist. cap.
si peccaverit
verò ergo 2.
q. 2.
de pœnitenti-
as, & c. in
capite. cum
eq. iudic.

Apostolus monet, * a publicè peccantes palam esse corripiendos. Quando igitur ab aliquo publice, & in multorum conspectu crimen commissum fuerit, unde alios scandaloso offensus, commotioque fuisse non sit dubitandum, huic condignam pro modo culpx pœnitentiam publicè iniungi oportet, vt quos exemplo suo ad malos mores prouocauit, lux emendationis testimonio ad rectam reuocet vitam. Episcopus tamen publicè hoc pœnitentiæ genus in aliud secretum poterit commutare, quando ita magis iudicauerit expedire. *β In omnibus etiam * cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri poterit.* Pœnitentiarius aliquis, γ cum vnione præbende, δ proxime vacatura, ε ab Episcopo in hincatur, ζ qui Magister sit, vel Doctor, aut Licentius in Theologia, vel iure Canonico, η & annorum quadraginta, θ seu aliàs qui aptior pro loci qualitate reperiatur: i qui dum confessiones in Ecclesia audiet, i interim præsentis in choro censetur.

1. Vide Medin. tract. 2. de panis. q. 40. vers. quia est pœnitentia. Salzed. ad Bernard. in prail. c. 23. dist. 8. Gabet. in marger. casuum confitent. verb. panis. 5. Volgin. de officio Episcopi c. 44. Aegid. de Coniug. de Sacram. tom. 2. dist. 10. n. 75. Bellet. de suspens. p. 1. tit. de suspens. c. 5. 13. de publicis pœnitentiis non ordin.

2. a Publicè peccantes palam esse corripiendos.] Vide Nauar. in man. c. 8. n. 10. Aegid. de Coniug. d. dist. 10. n. 74. Hurtado de Sacram. tract. de Pœnitentiis. p. 1. 4. diff. 9. statim in princ. ubi contra Nau. tenet Confessarium posse imponere pœnitentiam publicam, & addit sermonem esse in præsentem decreto de impositione pœnitentiæ in foro sacramentali, & non in foro exteriori. Post publicam pœnitentiam peccatam posse quem promoueri notat Masol. de irregul. lib. 3. c. 3. p. 2. n. 2. vers. & licet. Mar. Alter. de censur. tom. 2. dist. 16. de suspens. c. 1. vers. quæritur casus. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 43. n. 7.

3. β In omnibus etiam Cathedralibus, &c.] Vide Paul. Fulc. de visu. lib. 1. c. 19. Salzed. de Mendoga Canonico pœnitentiarii S. Ecclesie Tolerantia in lib. de institutione Canonice pœnitentiarii in eadem Ecclesia, Gonzal. ad 18. 8. Cancell. gloss. 3. 4. n. 78. cum multis seqq. Volgin. de officio Episcopi c. 3. Zetoli. in praxi Episcopi p. 1. verb. Pœnitentiarius. Aloy. Ricc. in praxi rerum feri ecclesie. decif. 553. in c. edit. aliàs ref. 477. n. 2. adu. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 4. n. 150. cum multis seqq. Campan. in diuersis Canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Nouar. in singularibus. Canon. c. cancel. 17. nouissimè Steph. VVeyma in cons. 24. ex iuri antiq. desumptis, & per Conc. Trid. innovatis, conf. 11. n. 23. pag. 102. Bolland. discipuli. moral. discipuli. 1. num. 51. cum seqq. Ceual. commun. tom. 4. q. 97. n. 486. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 55. c. in tract. de Canonico c. 26. per totum. Circa Pœnitentiarii Canonici præbendas in Regnia Castell. & Legionis existentes, nouissimè Greg. XV. in sua cons. incip. Suprema diffinitionis sub dat. Nann. Nouembri 1612. cnius constitutionis summam retulit de. 16. n. 14.

* Cathedralibus Ecclesiis.] Hoc decretum intelligi iam in Cathedralibus, & in aliis Ecclesiis collegiatis locum non habere testat decem Sel. in seclit. Canon. 21. n. 3. & Garc. d. p. 5. c. 4. n. 113. γ cum vnione præbende.] Præbendam officio Pœnitentiarii vnendam integram ac canonice debere esse referat decem Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 127. Solzed. 21. n. 5. atque ita sic decem in Calimbren. 31. Martij 1602. cuius memini d. c. 26. num. 2.

Portio, quæ sit in Ecclesia, in præbendam pœnitentialem erigi non potest, sed præbendam canonice; at si non essent præbende, sed fructus omnes in distributiones quotidianas consistere, tunc distributiones habebuntur pro præbenda, ita refert decem Garc. d. p. 5. c. 4. n. 127.

δ Proxime vacatura.] Canonici & præbendam vacantem in mense Sedi Apost. reteruato, non cōprehendit vnio facta vigore Concilij officio Pœnitentiarii de præbenda proaimè vacatura, quia Conc. in hoc decreto non exprimit de Canonibus etiam seruatis Sedi Apost. & quando voluit eos comprehendere, expressè dixit, vt patet in seminario sess. 23. c. 18. de refer. ac in simphci vniōdo Cathedrali pauperi c. 15. sess. 14. q. 10. hoc decretum non comprehendit Canonicum, & præbendam vacantes in mense reteruato, quia si voluisset, expressisset, quæmodum aliis in locis facit, ita refert decem Azeued. cons. 7. n. 31. c. 32. & conf. 1. 4. n. 14. & 15. Salzed. de Mendoga in d. lib. 5. c. 2. Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 127.

Pœnitentiarii primam præbendam assignare non est in optione Episcopi, licet ratione curæ animarum videatur magis necessarius, sed pro Theologo, propter verba Conc. sess. 5. c. 1. de reform. verum hi magis expediti in aliquo loco particulari fuerit iudicatus, vt prius de Pœnitentiarii prouideatur, habenda est confirmatio à Sede Apost. ad omnem difficultatem tollendam, ita Sel. d. c. 21. n. 5. ubi refert decem in Cinnata Castella 17. Nouembri 1629.

Præbenda post Concil. primò vacans si non fuit in Pœnitentialem erecta, potest operari, sed si

4.

5.

6.

7.

8.

9.

ante optionem Episcopos crearet, et cetero prelati, etiam si postea optaretur, ita referret decemum Gac. d. p. 5. c. 1. m. 1. 29.

10. Canonatum penitentialem non posse optari, neque Penitentiarium posse aliam prebendam optare cum videatur ad eam electa industria personarum, resoluunt Nau. c. 1. 2. de prob. in antiq. alijs consil. 15. sub tit. de rebu. Eccl. non alienand. in noui. Sayr. in statutu. dec. sub tit. de prebend. dec. 1. 2. 3. Gac. in margaria a casum conscient. verb. Canonatu. par. 29. col. 1. Gonz. ad regul. 8. Cancell. gloss. 4. n. 7. 8. 9. 9. Monet. de optu. canonice. c. 3. q. 1. m. 1. 29. Gac. d. p. 5. c. 4. d. n. 13. 2. vbi n. 134. pariter refert decemum Penitentiarium nec tenent, nec dimisso officio posse optare aliam prebendam, etiam si fuit perpetuo vnus vnus Canonicatus, & cetera prebenda refert Ego ipse de canon. c. 16. n. 23.

11. *Ab Episcopo infirmatur.* Penitentiarij officij Institutionem, & electionem personarum ad solum Episcopum abique consensu Capituli pertinere resoluunt Nauar. consil. vnde in fine ne Sede vac. Zet. in praxi. Episcop. part. 1. verb. Penitentiarium 3. Farin. Paris. de confident. q. 45. n. 17. Gac. d. p. 5. cap. 4. n. 1. 13. 8. Vgolin. de officia Episcopali, c. 3. n. 1. Mantie, dec. 56. Aloyl. Ricc. in praxi rerum factu. Eccl. dec. 55. n. 1. c. 1. d. alijs resol. 477. n. 1. in 2. edit. Attinend. in addit. ad recap. legum Nauar. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 5. 2. Cessall. d. rem. 4. quest. 897. n. 488.

12. Electionem personarum Penitentiarij ad solum Episcopum tunc pertinere, quando prebenda non vacat in mense Apostoli, vel adest alia reservatio, seu affectio, tunc enim ad Papam pertinere ratione reservationis, resoluunt Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. n. 84. Cessall. comm. contra eum. q. 897. n. 488. Ego ipse de officio, & par. 1. Episcop. p. 3. alleg. 55. n. 13. & de Canon. cap. 16. num. 4.

13. Capitulum non posse se intromittere in electione Penitentiarij, licet ad ipsum collatio spectet quamvis Episcopos sit abfens, sed ipsum Episcopum abfentem posse, vbi fuerit, eligere Penitentiarium, refert decemum Gac. in addit. ad d. p. 5. cap. 4. n. 141.

14. Penitentiarij electionem & collationem Sede Episcopali vacante neque ad Capitulum, neque ad futurum Episcopum, sed ad Sedem Apostolicam pertinere, refert decemum Gac. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 150. quem citato d. 16. n. 5.

15. Collationem prebende vnice officio Penitentiarij ab eis fieri debere, quos antea spectabat, refert decemum addit. ad Nau. d. consil. vnde ne Sede vacans. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. n. 84. Gac. d. p. 5. c. 4. n. 138. Aloyl. Ricc. d. resol. 477. n. 2. Ego ipse d. alleg. 55. n. 1. vbi n. 12. cum Gac. in addit. ad d. c. 4. n. 143. resoluo idem in presentatione, quod in collatione esse dicendum, dummodo presentatio fiat de electo ab Episcopo.

16. *Qui Magister sit, vel Doctor, &c.* Penitentiarium deputari debere, qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentius in sacra Theologia, vel iure Canonico, ex hoc decreto colligit Aloyl. Ricc. in praxi fere Ecclesiast. res. 497. Squillante de prim. clerice. c. 4. n. 69. & 108. Gac. de benef. p. 7. c. 4. n. 32. & c. 7. n. 49. vbi n. 50. subdit ad beneficia, seu dignitates requiruntur gradum, sufficere eum habere etiam sine scientia competentis, iuxta ad prelo, seu impetratio talis beneficii, seu dignitatis in foro Ecclesie iudiciali rata, & firma, sit,

quod etiam tenet Azor. inst. moral. p. 2. d. 6. c. 4. quest. 1. Sed ego ipse d. stat. de canon. c. 16. n. 9. refert sub tit. 20. Marti. 16. 23. fuisse decemum, officium Penitentiarum non esse conferendum Ductori, quin debeatur esse valde ignotum.

Ad Penitentiarij officium non sufficere gradum, non facta professione fidei, iuxta consil. Pij IV. aut contra Academiarum statuta, vel consuetudines receptum, tenet Nicol. Gac. d. c. 7. n. 51. quem refert d. alleg. 55. n. 6.

Et annorum quadraginta, &c. Penitentiarium Canon. debere esse constitutum in xate quadraginta annorum, seu alijs, quando aptior pro loci qualitate non reperitur, tradunt Gac. canon. lib. 1. c. 16. n. 40. Valer. Reginald. in praxi fere par. 1. lib. 30. r. 5. n. 164. in fine, Campan. in diuers. iuru. canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Gac. d. p. 7. c. 4. n. 32. & 33. Nouar. in singul. canon. concl. 117. Ego ipse d. alleg. 55. n. 7. & d. c. 16. n. 10.

Et huiusmodi quadraginta annos debere esse, completos tenet Gac. d. c. 4. n. 35. Nouar. consil. 17. n. 2. Ego ipse d. alleg. 55. n. 9.

Contra Azor. inst. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. q. 6. in fine, eadem tamen sufficere inchoatos.

Si alius, qui aptior pro loci qualitate reperitur. Defectum xatis quadraginta annorum in Penitentiarium non obstat vbi alijs aptior pro loco qualitate reperiri non potest, & sufficere quod non reputatur in ciuitate, aut etiam diocesi, persona apta cum dictis qualitatibus, nec esse querendam extra diocesim, argumentum, & nullum d. c. dist. 6. c. sacrorum 63. resoluunt Salaz. de Mendocia in d. libello de institutione Canonice. r. Penitentiaris, c. 3. Squillante de prim. clerice. c. 4. n. 70. Nouar. d. canon. 17. n. 4. Gac. d. c. 4. n. 33; vbi n. 34. tenet quod si in diocesi non reputatur talis persona apta, & Episcopos vellet enim eligere extra diocesim, non potest eligere nisi habentem dictas qualitates, si talis ibi reperiri potest commodè.

Qui dum Confessiones in Eccl. audiet. Penitentiarium Institutum eo ipso habere à iure, & à Concilio facultatem audiendi Confessiones penitentium illius diocesis, & iurisdictionem ad absolendum à peccatis, & esse velius Parochum totius diocesis nec requiri nouam licentiam Ordinarij, tradunt Nau. conf. 20. de Penit. in noui. Lel. Zech. de republ. Ecclesie. c. 24. de Capitulo, & Canon. sub n. 16. Salaz. de Mendocia in d. libello. 5. 5. Vgolin. de officio Episcop. c. 33. num. 2. & 3. Aloyl. Ricc. d. res. 477. n. 5. Ego ipse d. alleg. 55. n. 19. & d. c. 16. n. 12.

Quemlibet posse Penitentiarium suo peccata confiteri, & satisfacere precepto, amnu vnusque sexu de penit. & remiss. resoluunt Aloyl. Ricc. loco proximi citato. Gac. d. p. 5. c. 4. n. 113. Ego ipse d. alleg. 55. n. 20. & d. c. 16. n. 13.

Penitentiarium semper paratum casibus debere ad audiendas Confessiones, minimèque posse penitentes regulare & si inclementer, ab Episcopo puniti & priuari possint tenent Salaz. de Mendocia in d. libello. 5. 5. Gac. d. p. 5. c. 4. n. 118. Aloyl. Ricc. d. res. 477. n. 6. Campan. in diuers. iuru. canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Ego ipse d. alleg. 55. n. 26. & d. c. 16. n. 14.

Et teneri totis opportunitatibus, loco, & sede Episcopali, ad quem hoc pertinet arbitratu, peccata confiteri volentibus libi copiam facere, in mandatum virgam, bacchetum, sicut in Vitis, non retinere, præcipue in locis, vbi non est in vsu, decemum attestantur Vgolin. d. cap. 33. n. 6. Gac. d. p. 7. c. 4. n. 33. d. p. 7. c. 4. n. 33.

d.p. 5. c. 4. n. 17. Ego ipse d. alleg. 55. n. 28. & 29. & d. 26. n. 15.

15. Absolvere non posse Pœnitentiarium a casibus, quos Episcopus sibi expresse referunt, nisi ipsemet Episcopus hanc illi speciatim dederit auctoritatem resolvunt Nau. conf. 20. sub tit. de pœnit. & remiss. non nemi, deest in ant. Sayr. in floribus dec. sub. ord. tit. dec. 4. & Hor. conf. 62. n. 7. & segg. Vol. d. c. 33. n. 3. Aloys. Ricc. in praxi rerum Eccl. dec. 57. in 1. adit. aliis resol. 49. n. 2. in 2. adit. & in praxi aurea. resol. 179. in fine. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 15. Gauz. in manuali verb. Pœnitentiarium num. 22. Rota in Neapolitana Pœnitentiarie 3. Junij 1637. coram R. P. D. Merlino. Ego ipse d. alleg. 55. n. 25. & d. 26. n. 16.

16. Contra Chapsenil. de casibus referat. c. 3. q. 1. differ. 2. Mendoz. in d. libello. 5. 5. Pusec. in praxi Episcop. p. 2. c. 1. n. 16. extinguentes ipsum Pœnitentiarium si suæ præbende fuerit annexum Pœnitentiarie officium, posse absolvere absque alia facultate ab omnibus casibus Episcopo referuatis.

17. Non posse casus referuatos sibi ab Episcopo commissos alteri subdelegare. nisi habuerit expressum ad hoc Episcopo potestatem tenent loan. Valer. ubi supra. Doff. in discip. mor. discip. 1. n. 57. Ego ipse d. alleg. 55. n. 21. & d. 26. n. 18. ubi testor ita censuisse 5. Congreg. Episcop. & Regul. in Regum. 2. Octobris 1584.

18. Nec suam auctoritatem posse delegare resolvit Aloys. Ricc. in praxi aurea. resol. 179. loan. Valer. ubi supra. Doff. in discip. mor. discip. 1. n. 57. Ego ipse d. alleg. 55. n. 21. & d. 26. n. 18. ubi testor ita censuisse 5. Congreg. Episcop. & Regul. in Regum. 2. Octobris 1584.
a. Interim præfens in choro censetur. Pœnitentiarium pro præfente in choro habendum esse dum audit confessiones in Ecclesia, siue in Confessionario, siue extra, non tamen pro tempore, quo residet in Confessionario nec audit confessiones, aliis in choro divinis celebrantibus, nec ita si dicat Missam, aut si priusum Officium dicat, etiam ut opportunius confessiones audiat, censendum esse præfentem in choro, assentit Salaz. de Mendocia in d. libello. 3. 6. Mon. de distrib.

quand. p. 2. q. 1. n. 64. cum segg. Aloys. Ricc. d. ref. 477. n. 6. & in dec. curia Archiep. 2. cap. p. 4. dec. 115. Vol. d. c. 32. n. 5. Camp. d. n. 17. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 14. & segg. Ego ipse d. alleg. 55. n. 30. & d. 26. n. 20.

Pœnitentiarius non solum censor præfens in choro quando Confessiones audit, sed etiam censetur præfens processionalibus, & exequiis defunctorum, quæ eo tempore fiunt, quando ipse audit Confessiones, sed non sufficit quod sit in Confessionario, nisi reciter ipse Confessor audiat, referat decimum Garc. d. p. 5. c. 4. n. 13.

Pœnitentiarius, dum Confessiones audit in Ecclesia censetur præfens et processionalibus, & orationibus, referat decimum idem Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 13.

Pœnitentiarius præfentem in choro non censetur, si Confessiones extra Ecclesiam etiam inferiorum audiat, resolvit Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 13. in fine, quem testor d. alleg. 55. n. 12.

Pœnitentiarius antequam præbendam, quæ suo officio fuit unita, vacet, non habere locum nec in Capitulo, nec in choro, nec posse distribuere quotidianas percipere, sed postquam vacaverit, & eam adeptus fuerit, debere sedere in loco sui canoniciatus attestatur resoluam Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 13. ubi etiam præter decimum assensit Pœnitentiarius ab Episcopo ad præfentem Concilij institutum, & deputatum cum vitione præbende proximæ vacaturæ, tenent officium exercere, & inseruire Pœnitentiarius, & Parochialem, quæm obtinet, dimittere etiam ante vacationem præbende.

Ad maiorem tescidenciam quàm alios Canonicos non teneri Pœnitentiarios, dummodo non absint tempore, quo sequentiis pœnitentes accedunt, & diebus festis solemnibus, veluti tempore ieiuniorum, Quadragesime, Adventus, Quatuor temporum, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Assumptionis B. Virginis, Natiuitatis Domini, & omnium Sanctorum, referunt decimum Salaz. de Mendocia in d. libello 5. 7. Vol. d. c. 33. n. 6. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 33. Garc. d. alleg. 55. n. 33. & d. 26. n. 19.

Ecclesia secularis, quæ nullius sunt diœcesis, ab Episcopo viciniori visitatur, aut alio qui hic ponitur modo.

CAPVT IX.

1. Ecclesia secularis nullius diœcesis quantuncumque, exempta & Sede Apost. immediata - subiecta, etiamque Prælati seculari iurisd. diœcesim quasi Episcopalem habens possunt ab Episcopo, cuius Cathedralis Ecclesia est proximior visitari.
2. Visitatorem viciniori Episcopo non possunt effugere Ecclesia secularis nullius diœcesis.
3. Locum nullius diœcesis si sit in aliqua diœcesi visitasse possit ad Ordinarium in cuius diœcesi est locus nullius.
4. Viciniori Episcopo potest visitare benef. secularia,

& clerici secularis Abbatia nullius diœcesis.

5. Collegiati nullius diœcesis visitari debent a viciniori Episcopo.

6. Episcopo legitime impeditum potest ex facultate sibi tradita in hoc decreto Ecclesia, quæ nullius sunt diœcesis per suum Vicarium generalem visitare.

7. Vicarius Capituli Sede vacante non gaudet hac facultate.

8. Episcopus proximior qui potest visitare Ecclesiam Parochialem nullius diœcesis, habet facultatem emendandam, corrigendæ & pœnitendi.

a. Suprà sess. 9. de refer. c. 4. & sess. 7. de reform. c. 8. & sess. 1. de refer. c. 2.

QUæ aliis sub sel. rec. Paulo III. & nuper sub Beatissimo Domino nostro Pio IV. in hoc eodem Concilio de adhibenda ab Ordinariis diligentia in beneficiorum, etiam exemptorum, visitatione constituta sunt, eadem etiam in iis Ecclesiis secularibus observentur, quæ in nullius diœcesis esse dicuntur, & ut ab Episcopo, cuius cathedralis Ecclesia est proximior, si id constet, alioquin ab eo qui semel in Concilio provinciali à Prælato loci illius electus fuerit, tanquam Sedis Apostolicæ delegatus visitentur & non obstantibus privilegiis & consuetudinibus quibuscumque, etiam immemotabilibus.

Vide

1. **V**ide *Nobis. conf. 11 de officio. in antiquis lib. conf. 12. de maior. & obed. in noui. Sayr. in floribus de off. sub ille tit. de officio. in d. conf. 11 in princip. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. visitatio §. 11. Azor. in illi. moral. p. 2. lib. 3. c. 40. prope fin. Aloyf. Ricin. collect. de off. p. 4. c. 1. §. 3. Franc. Leon. in thesauro fori Eccles. part. 2. c. 2. num. 7. 4. Armand. in addit. ad recept. leg. non Navarr. lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. num. 13. Rota de off. 501. p. 2. recent. & apud Tambur. in fine tom. 1. de iure Abbatum de off. 67. per tot. ubi dicit quod vicinior presumitur Episcopus loco nullius contra quem causa committitur, & de off. 68. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 74. a num. 5.*
2. Et nullo modo huiusmodi secularis Ecclesias nullius diocesis posse effingere visitationem vicinioris Episcopi, censuit Rot. de off. 396. part. 1. recent.
3. Si verò locus nullius diocesis sit in aliqua diocesi, visitationem spectat ad Ordinarium, in cuius diocesi est locus nullus, refert de off. eadem Rot. de off. 501. numer. 5. part. 2. recent.
4. Vicinior Episcopus potest visitare beneficia secularia, & clericis seculares Abbatibus nullius diocesis, ipsosque culpabiles reprobos corrigere, & dicitur vicinior Episcopus tantum ille, cuius cathedralis Ecclesia sit Abbatibus proximior, non autem locus dictæ Abbatibus subiectus, ita Sel. in seff. canon. c. 37. n. 10. attestans sic fuisse decisum sub die 2. Augusti 1596.
a. Etiam exemplum visitatione.] Vide Franc. Leon. d. p. 2. cap. 16. n. 28. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 16. art. 3.
5. Colligatas nullius diocesis visitari debere à

viciniori Episcopo, testatur resolutum Zerol. d. verb. visitatio §. 11.

§. 11. ab Episcopo, &c.] Episcopum legitime impeditum posse ea facultate sibi tradita in hoc decreto, Ecclesiis, quæ nullius sunt diocesis, per suum Vicarium generalem visitare, tenent, Sel. d. c. 37. n. 1. ubi aliter sic fuisse resolutum sub die 17. January 1585.

Sed huiusmodi potestatem non transire in Vicarium à Capitulo Sede vacante constitutum, tradant Franc. Leo in thesauro fori Eccles. part. 1. c. 10. n. 8. vers. 10. Aloyf. Ricin. praxi aurear. res. 118. num. 4. Ego ipse d. alleg. 74. n. 8.

Neque in Prelatum viciniorum habentem iurisdictionem quasi Episcopalem, ut per Flines de Mens var. lib. 3. quæst. 24. n. 14.

7. Visitantur.] Episcopum proximiorum habentem facultatem visitandi Ecclesiam Parochialem nullius diocesis, habere etiam facultatem emendandi, corrigendi, & puniendi tam in capitula, quam in membra ex quibus causis, assente decisum Franc. Leo d. p. 2. c. 2. n. 7. in fine, quem refert de alleg. 74. n. 7.

8. Non obstantibus privilegiis, &c.] Vide Rot. apud Taburin. in fine tom. 3. de iure Abbatum de off. 67. n. 5. ubi dicit hæc verbum comprehendere quascunque personas quantumvis privilegiatas, & de off. 68. resoluit quod Ordinario non est inhibendum in exercitio iuris visitandi omnes Ecclesias sue diocesis quantumvis exemptas, non obstantibus quibuscunque privilegiis concessis ante Concilium Tridentinum.

1. Et consuevimus, &c.] Præcedentibus scilicet, & non futuris, iuxta resoluta per Anguian. de legibus lib. 2. c. 2. n. 10. n. 21. & 22.

Subditi Episcoporum nulla appellatione suspendere possunt executionem visitationis.

C A P V T X.

1. *Dilectores de materia cap. agentis.*
2. Episcopus in visitatione quando possit procedere appellatione remota.
3. Episcopus in visitatione reformato processu & formatu servandis procedens admittit appellationem.
4. Appellatio datur si Episcopus, in visitatione procedat in exemptis contra eorum privilegia.
5. Episcopi quibus conceditur facultas ut procedant etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati, an in dubio censentur procedere ut delegati.
6. Episcopus non tenetur visitationem concludere intra certum, & determinatum tempus.
7. Episcopus potest præstare terminum Archi-

diaceno ad visitationem expediendam.

8. Appellatio suspensatur tantum, & non denegatur, ubi Episcopus visitat non compilato processu.
9. Appellatio si interponatur in visitatione ab Episcopo suffraganeo etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus debet interponi ad Metropolitanum solum quoad effectum denolutionum.
10. Episcopus quando ex Conc. Tridentino procedit, ubi Sedes Apostolicæ delegatus in causis, quæ sub eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo nisi ad Sedem Apostolicam appellari.
11. Episcopi in visitatione non potest recusari tanquam suspensus.

Episcopi, ut aptius, quem regunt, populum possint in officio, atque obedientia continere, in omnibus iis, quæ ad visitationem, ac morum correctionem subditorum suorum spectant, ius & potestatem habeant, & etiam tanquam Apostolica Sedis delegati, ea ordinant, moderant, puniendi, & exequendi, iuxta canonum sanctiones, & quæ illis ex prudentia sua pro subditorum emendatione ac diocesis sue utilitate necessaria videbuntur. Nec in his, ubi de visitatione, aut morum correctione agitur, exemptio, & aut vlla inhibitiō, & appellatio, seu querela, etiam ad Sedem Apostolicam, interposita, executionem eorum, quæ ab his mandata, decreta, aut iudicata fuerint, quomodo impediatur, aut suspendatur.

a Supra seff. 21. de refor. cap. 1. de seff. 25. de refor. cap. 1.

1. **V**ide Lancellotti. de atten. & innovat. appell. pend. l. 1. in 18. au. princ. n. 6. Rugnoli. de ap-

pell. §. 2. a. 3. n. 6. Soaz. de Pace in præf. sem. 2. p. 5. cap. unico n. 14. Gabr. Petrus in speculo visit. secul. cap. 27.

cap. 27. n. 62. Mendez à Castro in *praxi Lusit.* p. 2. lib. 2. c. 1. n. 3. Cui Philip. p. 1. §. 7. n. 10. Marchesano de commiss. p. 1. de commissio appellatuum extra Curiam Rom. c. 6. n. 78. Et Emmao. quass. reg. tom. 2. quass. 6. art. 2. Franc. Leon. in thesaur. fidei Eccles. part. 2. c. 2. n. 77. Armend. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 104. cum seqq. Thom. Valalc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 70. n. 5. cum seqq. Sayt. in claus. Regia lib. 8. c. 2. num. 13. Piasc. in *praxi Episc.* p. 2. c. 3. n. 61. Aloyf. Ricc. in *praxi aurea* resol. 7. Salgado de pect. Regia tom. 1. part. 1. cap. 10. num. 26. Steph. Veymes ad cons. 24. ex iura antiqua de sumptu & per Concil. Trident. in notat. consil. 27. n. 14. Gabr. Petica de manu Regia part. 1. c. 7. à prim. late suprà sess. 13. de reformat. c. 1. n. 5. cum seqq. Ex quorum dictis colligitur.

2. Episcopum in his, ubi de visitatione, aut morum correctione agitur, omni & quacunque appellatione, seu querela, etiam ad Sedem Apostolicam interposita remota, quae executionem nullo modo impedire, aut suspendere valet, posse procedere, punire, & exequi, dummodo procedat sine processu & sine scriptis, etiam carcerando, & carceris detinendo, tunc enim si carcerati appellauerint, posse iudicem appellationis cognoscere de pextenore exequi in corrigendo, interim tamen non impediri, aut suspendi executionem eorum, quae ab Ordinario iure decretæ, de quo suprà sess. 13. de reformat. c. 1. n. 5.

3. Unde Episcopo formato processu, & seruatis seruandis procedente non habere locum huius decreti dispositionem, refert dec. Franc. Leo d. n. 7. tunc enim appellationem quoad verum quod effectum admitti dixi suprà sess. 13. de reformat. c. 1. post n. 7.

4. Dari tamen appellationem, si Episcopus in visitatione procedat in exemptis, seu alijs privilegiatis contra eorum privilegia, se soluunt Marches. d. n. 78. Aloyf. Ricc. d. resol. 7. num. 3. vers. vtrum. Ego ipse d. alleg. 73. n. 34. & citati suprà sess. 13. de reformat. c. 1. n. 5. in fine.

5. Etiam tanquam Sedes Apostolicæ delegati. An in dubio procedere censetur ut delegati? vide Nau. cons. 32. n. 8. de sententia excomm. in antiqu. Meocho de presumpt. lib. 2. pref. 17. n. 4. Mascard. de probat. concil. 945. n. 15. Cened. ad Decretal. c. 11. §. 7. num. 1. metipsum de officio, & pect. Episcopi p. 1. alleg. 92. n. 10. cum seqq.

6. Quæ istæ ex prudentia sua, &c. Episcopum non teneri visitationem concludere intra certum, & determinatum tempus, orque ad hoc Concilium præscriptis sed reliquis arbitrio Episcopi, illud quod debere esse discretum, & moderatum, refert dec. Franc. Leon. in *praxi aurea* fori Eccles. dec. 7. in 1. d. alijs ref. 608. n. 2. in 2. d. art. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 113. Ego ipse dista alleg. 73. num. 39.

7. Possit tamen ipsum Episcopum præstare terminum Archidiacono ad visitationem expediendam, & prescribere comitatum, & equitatum, ne oneri sit Ecclesiæ, quas visitauerit, assente solum Pæf. in *praxi Episc.* p. 2. c. 3. ubi de visitatione quorundam exemptorum n. 62. pag. 213. quem refert Ego ipse d. alleg. 73. n. 39.

8. Aut illa inhibita, &c. Intelligit Salzed. ad Bernard. in *praxi Canon.* §. 79. littera B. vers. est tamen circa superiora, ut hoc Decretum procedat quoad iudex superior non iustificata appellatione, nec visus alius processus inferiorum trahere cō-

tendit, sed si postquā appellatio iustificata fuerit ex processu iam ad tribunal appellationis delatæ inhibito concessa fuerit eis obtinenda; nec poterit inferior iudex ad suæ seccionis executionem procedere, aliter quidem Superiorem iudicem auctoritas & potestas non vngamur istud parere, dareturque causa inferioribus iudicibus, ut pro libito iudicarent, & multis causis appellationis auxilium nihil prohiberet, & alia multa incommoda sequebantur, quæ prius aliena sunt à mente sancti Concilij. Has tenet Salzed.

9. Appellatio suspensiuus scilicet, & non deuolutiuus, ut per Villadieg. in *speculo visit.* fol. 35. n. 31. Erasmi à Coehet de iuris. Ordin. p. 2. q. 14. n. 5. Thom. Valalc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 70. n. 5. in fine, contra Gonzal. Mendez de Cabello d. iuris. argum. lib. 1. c. 19. n. 8. existimantem in causa visitationis effectum non suspensiuum appellationis tolli solum ubi agitur de correctione morum. Verum hac in re optime Naibona l. 59. §. 1. n. 143. tit. 4. lib. 2. Recop. distinguit inter sententiam diffinitiuam, & interlocutoriam, itat in causis visitationis à sententia diffinitiuam quoad effectum suspensiuum tantum appellari prohibetur, ut suprà sess. 22. c. 1. de reformat. c. 1. n. 5. in causis visitationis, & correctionis, siue habilitatis, & inhabilitatis, necnon criminalibus à Episcopo ante diffinitiuam ab interlocutoria, vel alio quocunque graamine appellatur, ita intelligendum sit ut nullatenus appellari, & cognosci possit de graamine huiusmodi, vel forius quod contra preiudicium curfus causæ coram Episcopo possit Metropolis cognoscere de graamine ante diffinitiuam, & ad effectum prædictum absque illa inhibitione maiore simpliciter quod sibi transmittatur copia processus ex causis appellantis? Respondit non posse Metropolis cognoscere de graamine ante diffinitiuam, nec mandare ut sibi transmittatur copia processus.

10. Si in visitatione appellati conueniunt ab Episcopo, suffraganeo, etiam tanquam Sedes Apostolicæ delegati, debere appellari ad Metropolis, quoad effectum deuolutiuum, non quoad suspensiuum, refert dec. Franc. Leon. d. c. 3. n. 61. Zet. in *praxi Episc.* 2. verb. visitatio §. 3. Aloyf. Ricc. in *praxi aurea* resol. 449. n. 2. prope fin. Ego ipse dista alleg. 73. n. 35. & alleg. 92. n. 14.

Episcopus quando ex Conc. Trident. procedit uti Sedes Apostolicæ delegatus in causis, quæ sub eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo nisi ad Sedem Apostolicam appellari, neque ex hoc inferioribus iudicibus vllum sit preiudicium, refert dec. Franc. Leon. d. c. 3. n. 61. num. 12.

11. Sea querela, &c. Non posse Episcopum in visitatione seculari tanquam suspensum, dum tamen in ea processum non cōpleat, & de iure visitationis terminos conueniat, quæ etiam in præparatoria inquisitione non posse ut suspensum recitari, neque probatione, vel allegatione inspectionis impediri quomodo visus extra ordinariis, quæ morum correctionem, & emendationem respiciat, visitatos, assente dec. Franc. Leon. d. c. 3. n. 18. Gabr. Petica de manu Regia part. 1. c. 7. n. 18. Salgado de process. Regia p. 2. c. 15. n. 63. Mendez à Castro in *praxi Lusitana* part. 2. lib. 2. cap. 3.

cap. 3. n. 35. ubi cum Gabe. Pereira citato loco, subdit visitatorem posse tanquā suspectum recusari, quando ante visitationem fuerat iam indicatus suspectus. Armenius in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. n. 7. & 8. ubi num. 34.

secus dicit si in visitando modum excesserit, refero Ego ipse d. allegat. l. 6. n. 8. ubi ad litteram transcripti quoddam Breue Pauli V. vel. record. super hoc transmissum Reuerendissimo Episcopo Portugalen. sub dat. 29. Octobris 1610.

Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & privilegia particularia, nisi, &c.

CAPVT XI.

1. Doctores de materia cap. agentur.
2. Protonotarij an & quando exempti sint à iurisdictione Episcopi.
3. Protonotarij honorarij tam in civilibus, quàm in criminalibus causis fore privilegio gaudere.
4. Referendarij de numero sunt exempti.
5. Referendarij cedunt precedentijs Auditorij Confidentiarum.
6. Subcellularij hospitalium tam in officio, quàm post ab Ordinario iurisdictione exempti sunt.
7. Subcellularij non possunt iuriscari nec corrigi ab Episcopo.
8. Oblati privilegio & exemptionis quando gaudeant.

9. Capellani Regij exempti sunt à iurisdictione Ordinarij, si alibi fuerint seruientia in Capella Regia.
10. Frater S. Iohannis Hierosol. possunt dare dimissiones clerici inferuentibus in eorum Ecclesijs.
11. Civitas animarum exercentis etiam in Parochialibus Hierosol. Religiosi tenentur accedere ad Congregationes quia iussu Episcopi ad casus conscientia differendos habentur.
12. Eques Hierosol. si incidat in excommunicationem canon. si quis suadente, potest Episcopus precipere omnibus Parochis, & Sacerdotibus ne eum admittant intra Ecclesiam ipsi Episcopo subditam.

Quoniam privilegia, & exemptiones quæ variis titulis plerisque conceduntur, hodie perturbationem in Episcoporum iurisdictione excitare, & exemptis occasione laxioris vite præbere dignoscuntur, decernit sancta Synodus, ut si quando iustis, grauib, & ferè necessarijs suadentibus causis, aliquos honorarijs titulis à Prototonotarijs, Acolytatus, Comitibus Palatini, Capellani Regij, aut alijs huiusmodi in Romana Curia, vel extrà insignibus decorandos esse placuerit, si necnon alios, cuiuscumque monasterio oblatos, vel quomodocumque addictos, aut sub nomine seruientium militijs, seu monasterijs, hospitalibus, collegijs, aut quocumque alio titulo assumi, nil ex iis privilegij detractum esse Ordinarijs intelligantur, quo minus iis, quibus ea iam concessa sunt, vel in posterum concedi cogerit, ipsi Ordinarijs tanquam Apostolica Sedis delegatis, plenè in omnibus & quo ad Capellanos Regios, iuxta constitutionem Innoc. III. quæ incipit, Cum Capella, subiecti existant, exceptis tamen istis, qui prædictis locis, aut militibus alibi seruient, & intra eorum septa, ac domos resident, subque eorum obedientia viuunt, huc iis, qui legitime, & secundum regulam earundem militiarum professionem fecerint, de qua Ordinatio constare debeat, non obstantibus privilegij quibuscumque, nec etiam religionis sancti Iohannis Hierosolymitani, & aliarum militiarum. Quæ verò privilegio residentibus in Curia Romana, vigore Eugenianæ Constitutionis, aut familiaritatis Cardinalium competere solent, ea in istis, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, ratione prædictorum beneficiorum minimè intelligantur, sed Ordinarij iurisdictioni subiecti permaneant, non obstantibus quibuscumque inhibitionibus.

a Suprà sess. 6. cap. 1.

b Cap. cum Capellania de privileg. Decretal. l. 6. tit. 11. cap. 16.

c Cap. dist. 2. de privileg. in extra. commun.

1. Vide Paul. Falc. de visitat. lib. 2. cap. 8. n. 1. & c. 11. n. 1. & c. 20. n. 16. Flamin. Paul. de resignat. benefic. lib. 3. q. 1. n. 5. Franc. Leo. in specul. fore. Eccles. p. 2. c. 2. n. 7. 8. Fr. Erasm. quest. regul. tom. 2. q. 6. 4. art. 4. & q. 108. art. 3. Aldrete in allegat. pro omnimoda Religionum exemptione p. 1. c. 6. n. 3. Erasmi à Cochier de iurisdic. Ordinarij in exemptis p. 1. q. 1. 8. n. 8. nouissimè Steph. VVeyma ad cens. l. 2. c. 2. ex antiqua iure de prompta, & per Conc. Trid. innotat. constit. 21. pag. 243. cum seqq. ubi innotari dicit eum capella de privileg. per textum Concilij in prætori, & vniu. & aliter multipliciter explicat. Iur. Modern. de supplicat. ad sac. l. 1. in p. 1. c. 15. & n. 23.

2. a Protonotarij. An & quando Protonotarij exempti sint à iurisdictione Episcopi, vide Mandol. de signatura gratia sub tit. Protonotarij. Ant. de Praxis de iurisdic. Episcopi c. 8. Erasmi à Cochier d. quest. 18. metipsum de officio & potest.

Episcopi p. 3. allegat. 7. 4. n. 30. cum seqq. Sel. in sel. l. 1. c. 2. cap. 7. 1. n. 2. ubi dicitur in Papen. 14. Decembri 1630. fuisse decusum Prototonotarium Apost. in quibus esse exemptum quoad causas excedentes summam 25. ducatorum ex Bulla S. Leonis X. quia Concilium in presenti non derogat privilegio Prototonotarij, nisi in causis criminalibus.

Prototonotarios honorarios tam in civilibus, quàm in criminalibus causis fore privilegio gaudere etiam Ecclesie non inferunt, Sel. d. c. 7. 1. n. 3. attestans ita decusum sub die 9. Julij 1632. & quomodo non sit adscriptus seruicio aliquis Ecclesie, ex eodem Sel. dicto loco, ubi refert sic fuisse resolutum in Toleraia 27. Martij 1632. De Prototonotarijs titulis aliqua dixi in tract. de Canonici c. 1. n. 5. 4. & c. 18. n. 3. 4. & nouissimè in canon. decisibus verb. Prototonotarij.

Referendarios de numero esse exemptos dicit Zerol.

3.

Zet. in *praxi Episc.* p. 2. verb. *Referendus*, Sub-
 jecti tam locorum Ordinarii ratione benefi-
 ciorum, quæ habent in partibus, vt per Aloyf.
 Ricc. in *prax. auren.* ref. 3. o. quem refecto Ego ipse
 de officio potest. *Episcopi* p. 3. alleg. 7. 4. n. 30.

5. Referendus cedere præcedentiam Auditori
 Confidentiarum, tenent Sel. d. c. 7. 1. n. 8. aliter
 ita dictum per S. Congr. Rit. sub die 6. Decemb.
 1621. Et illos extra Ecclesiam, præcedere debere
 Canonicis, & Dignitatibus aliter idem Sel. citan-
 te loco, attestans sic censuisse eandem S. Congr.
 in Veronen. 6. Junij, & Iulij 1626.

6. Subcolletores spoliatorum tam in officio, quam
 postea Ordinarii iurisdictione exemptos esse id-
 que in vni Bullæ sanctæ mem. Greg. XIII. resolu-
 ut Sel. d. c. 7. 1. n. 1. o. ubi refert ita censuisse S. Cong-
 reg. Episc. & Reg. in Egranen. 15. Iulij 1616.

7. Subcolletores igitur non possunt visitari, nec
 corrigi ab Episcopo referunt dictum Garc. de
 benef. p. 3. c. 1. n. 1. 98. in 8. decl. Atm. in addit. ad
 recap. legum Navarra l. 2. tit. 6. de visit. n. 80.

8. Oblatos alios cuiusque Monachos oblatos, &c.]
 Oblatos privilegia, ac exemptione ita demum
 debere potius si in forma lris valida perpetuò ite-
 reuocabiles, plene, & cum effectu se ipsos, & bona
 sua omnia, presentia, & futura nulla prorsus,
 quamuis minima, eorum portione, neque in pro-
 prietatem, neque in usum fructum sibi reseruata
 Religioni obulerint & habitum aliquoties mu-
 tauerint, refert dictum Ego ipse in *tratt. de iure
 Ecclesiæ* lib. 1. c. 13. §. 3. a. paulo post *princ. in vers. de
 oblati*, vbi addo quod si omnia prædicta simul
 non concurrant, neque fori privilegia, neque immu-
 nitate à secularibus exactionibus frui possent.

9. Tanquam Apost. Sedis delegatis. Vnde ex fa-
 cto dicitur Sac. Congr. in quadam controuersia
 Collegiarum Eccles. S. Michaelis Lucensis respon-
 disse, quod licet visitari non possent Eccles. statu-
 re fundationis, & donationis, vt pote exempti
 ab Episc. vt Ordinarii, visitari tamen possent ab
 eodem Episcopo tanquam Sedis Apost. delega-
 to, vt refert Steph. VVeyms d. consil. 21. n. 1. sub-
 dens eandem delegatorum Sedis Apost. potesta-
 tem adhuc attribuisse Tridentinam Synodum sess.
 6. de reform. c. 3. & sess. 14. de reform. c. 4. Episcopis
 Diocesis quoad ius visitandi, corrigendi,
 & puniendi indifferenter omnes non obstantibus
 quibuscumque exemptionibus, & privilegiis,
 quia per illa iurisdictionem Episcopalem voluit
 impediri non posse, & idem Steph. VVeyms citan-
 te loco n. 1. aduerte quod quando Ordinarii dele-
 gatarum iurisdictionem exercere volunt contra
 exemptos, consolide expresse in procedendo,
 cum in dubio sola ordinaria, non verò delegata
 iurisdictione processisse censetur, & n. 1. aliter
 eandem delegatarum potestatem exercere non
 possent Vicarium generalem Episcopi vigore suæ
 ordinariæ iurisdictionis, neque Capitulum Cathedra-
 lis, Sede Episcopali vacante.

9. Et quoad Capellanos Regis, &c.] Vide Paul.
 Fufc. de visit. l. 2. c. 11. n. 1. Zet. in *praxi Episc.* p. 2.
 verb. *exempti*, latè Aloyf. Ricc. in *prax. p. 4. ref. 493.*

cū seq. Steph. VVeyms d. consil. 21. n. 16. vbi dicit
 Capellanos Regios tunc demum vti posse exem-
 ptione ab ordinaria iurisdictione, si actu fuerint
 seruientes in capellis Regiis, non etiam si beata reli-
 quas degant, Et alim. à Cochieff. d. p. 1. §. 2. n. 9. vbi
 subdit quod isti Capellani ratione beneficiorum,
 quæ alibi obineant, subsunt Episcopo, & citat
 Mandat. de signatura gratia, & Exempt. in fine Zet.
 in d. *praxi Episc.* p. 1. verb. *Exemptio* §. 2.

De exemptione per summos Pont. concessa
 Capellanis Regie Capelle Vlixbonen. latè agie
 Cabed. de patronatibus Regie Coronæ. c. 43. per tot.
 & Exceptis tamen iur., &c.] Vide F. Emm. d. llo
 tom. 2. q. 62. art. 1. 4. c. q. 6. 4. art. 4. q. 67. art. 3.

Aut Altitus altus seruunt.] Notat Steph.
 VVeyms d. consil. 21. n. 9. pag. 25 §. Ordini Milita-
 rium privilegia & exemptionibus gaudere non
 posse nisi actu Militis, & in domibus illius, & sub
 eius obedientia inferiatis, & quod probauerint
 se in ea legitimè emississe professionem, alioquin
 Ord. Diocesani fundatam habebit intentionem
 contra eos, & coram clericis procedendi iuxta de-
 creta Conc. Trid. sess. 4. c. 3. & sess. 1. 4. c. 4. & hoc
 decreto, additque ex Zetoli in *praxi Episc.* p. 1.
 verb. *exempti* q. 3. quod inferentes Religiosi
 S. Ioan. Hierosolym. vel aliter ex Militarijs eius
 exemptionib. non gaudent, nisi habuerint qual-
 itates, & circumstantias sequentes. Primam, vt
 ipsa, atque actu tenent seruunt Eccles. Ordinis Mi-
 litaris exempti, Secundam, vt resideant in domi-
 bus sui Ordinis, & intra septuaginta. Tertiam, vt
 sub obedientia Ordinis vnan. Quartam, vt pro-
 fessionem fecisse debeant secundum regulam ipsarum
 Militarum. Quintam, quod de peccatis
 teneantur suam facere; apud Ordinat. diocesa-
 num Fr. S. Ioan. Hierosolym. non posse date
 dimissorias clericis inferuentibus in eorum Eccle-
 siis, ad eum finem vt possint ordinari, refert
 dictum Sel. d. c. 7. 1. n. 15.

Curam animarum exercentes, etiam in Paro-
 chialib. Hierosolym. Religiosis teneri acce-
 dere Congr. quæ iussu Episcopi ad casus consen-
 tiæ discedendos habentur, resoluit Sel. d. c. 7. 1. n.
 17. attestans ita fuisse, dec. sub die 4. Martij 1598.

Etiā Regibus S. Ioannis Hierosolymitani,
 &c.] Vide Fr. Emm. d. reg. 10. 1. q. 67. art. 17.

Eques Hierosolym. suum Patrochum publi-
 cè alapa percussit, & clerici ab Ord. sui privile-
 gia opposuit, in quo caso refert dictum Sel. d. c.
 7. 1. n. non possit Ordinari. exerceat vllam iuri-
 dictionem, neque excommunicando, neque de-
 clarando excommunicatum, quia ex privilegio
 exemptus est, vt in hoc dedecore tamen ex quo ipse
 ob talem peccatorem incidit in excommuni-
 cationem etiam si quis suadente diabolo, possit Episcop.
 principere omnibus Parochijs, & Canonicis,
 & alijs Sacerdotibus, ne eum admittant intra
 Ecclesias ipsi Episcopo subiectas.

Et in his, qui beneficia, &c.] Respectu benefi-
 ciorum Ordinis iurisdictioni subsunt exempti, mi-
 nimè in iurisdictione aliqui obstante, Scraph. de off.
 595. Modesta. de suppl. ad Basil. p. 2. c. 15. n. 14.

De ætate, & qualitate suscipiendorum in Ecclesijs (at hebr. dubius & profes-
 sione fidei, Officio, ac de residentia.

CAPVT. XII.

1. Etæ 25. annorum ineptiarum requiritur in
 20. quoad dignitatem, cuius uicinarum cura

subest, promoueri desiderat.
 Et incipit à die natiuitatis ibid.

1. Cura

1. Cura iurisdictionalis in dignitate facit ut ad illum requiratur 25 anni incipit.
2. Dignitas principalis in collegiata requiritur aetatem 25 annorum incipit.
3. Archidiaconi qui oculis dicuntur Episcopi, in omnibus Ecclesiis ubi fieri potest, eligendi qui sint, Magistri, &c.
4. Archidiaconi qui vere annuuntur curae, & omni prorsus iurisdictione carent, non tenentur esse Doctores.
5. Archidiaconi apud Hispanos nullam habent iurisdictionem.
6. Scholasticus conferenda est Doctor, vel Magister aut Licentia in Theologia, seu iure Canonico, alias prorsus est nulla.
7. Decanus nulli Tri-d. decreto iubetur, ut necessarius sit Magister, sine Doctor, aut Licentia.
8. Dignitas principalis in Ecclesia collegiata exemplum non debet necessario conferri Licentia.
9. Dignitas in Cathedralibus, quibus nulla inest annuatio cura, potest habere minores 25 annis, dummodo non maiores 32.
10. Canonici Regulares non comprehenduntur sub hoc decreto.
11. Coadjutor, & coadjutor possunt abesse tribus mensibus.
12. Anni viginti duo ad dignitates requisiti debent esse completi.
13. Dignitates in Collegiata promittuntur habentibus aetatem requisitam de iure communi.
14. Personam habet quaedam prerogativa in Ecclesia post existentem dignitatem.
15. Doctores de professione fides emittenda agitur.
16. Forma professionis fidei.
17. Professionem fidei emittere tenentur promouendi ad Episcopatum.
18. Praetuli Regulares intra duos menses ab adepta possessione sua praefectura ad emittendam fidei professionem tenentur.
19. Professionem fidei emittere non tenentur promissus de parochiali, qui alios habet parochianos, sed nec habere debet.
20. Professionem fidei emittere non tenentur qui non praesident de titulo parochiali, sed deputantur in parochiam ad exercendam curam animarum.
21. Terminum duarum menses datum ad suscitandum fidei professionem non currit prorsus, qui non accipit possessionem, quamvis per eum fiat quominus illam adipiscatur.
22. Possessio pacifica requiritur ut quis teneatur intra duos menses post eam fidei professio-em emittere.
23. Professionem fidei emittere tenentur ea facere debent, etiam post duos menses ab adepta pacifica possessione.
24. Professionem fidei facere eorum vicarius sufficere etiam Episcopus non impedit.
25. Professionem fidei se facere probare tenentur promissus quando Ordinarius super illa inquirat ex officio.
26. Professionem fidei emittere tenentur promissus sine per obitum, sine per resignationem, non tamen promissus de condictione illa duo ante.
27. Professionem fidei tenentur promissus de Dignitatibus & Canonatibus in Ecclesiis cathedralibus tam secularibus quam Regularibus.
28. Etiam subiectum quoniam exemptum.
29. Professionem fidei facere non tenentur promissus de Dignitatibus & Canonatibus in Ecclesiis collegiatis.
30. Professio fidei potest fieri per procuratorem habentem specialem mandatum.
31. Professionem fidei non emittentes lucem non faciunt fructus suos bene tamen lucrantur distributiones quotidianas.
32. Nisi emolumentum annuum exhiberet in distributionibus, Barbo. Collect. in Concil. Tri-d.

33. Fructus decursos post lapsum duorum mensium a die adepta pacifica possessione non faciunt suos qui non emittunt fidei professionem, bene tamen decursos in illa diebus mensibus.
34. Fructus amissos ab non factum fidei professionem retinere non tenentur huiusmodi promissus docet eadem decretum.
35. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
36. Fructus amissos ab non factum fidei professionem em sine assignandi & applicandi.
37. Ordinarius non potest emittere fructus amissos ab non factum fidei professionem.
38. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
39. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
40. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
41. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
42. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
43. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
44. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
45. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
46. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
47. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
48. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
49. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
50. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
51. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
52. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
53. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
54. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
55. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
56. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
57. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
58. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
59. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.
60. Promissus ut ait: factum fidei professionem non potest habere pro praesente a Capitula.

61. Consuetudine introduci non potest ut Canonici qui una hebdomada intersunt divinis officiis, possint lucrari distributionibus sequenti etiam hebdomada.
62. Consuetudo valet et quia in absentia quotidiana lucratur distributiones, si sciens, ac patiente, & tolerante Papa indulta fuerit.
63. Menses tres, quibus possunt Canonici quolibet anno a sua Ecclesia abesse, debent continere 90. dies, & possunt accipi non solum continuus, sed etiam interpolati.
64. Menses ita possunt Canonici quolibet anno abesse si constitutiones Ecclesiae servatum totius anni requirunt.
65. Canonici tribus mensibus abesse volent minime teneant petere, vel obtinere licentiam Episcopi.
66. Dignitates, & Canonici teneantur ad residentiam novem mensium.
67. Statutum, quo promissum est Canonici quatuor menses quolibet anno ab Ecclesia abesse si à Papa est confirmatum, non censetur derogatum.
68. Idemque Papa tribuens vacationem duorum mensium Canonici contra fundationem Ecclesiae non intelligitur sublatum per hoc decretum.
69. Absentes à servitio Ecclesiae quibus penae puniuntur.
70. Penarum gradus in hoc decreto praescripti necessarii servandi sunt atque non deceduntur ad privationem ob non residentiam.
71. Privatio ob non residentiam si non observata penarum gradibus in hoc decreto praescriptis est nulla.
72. Canonici ad discendum cantum Gregorianum cogere potest Episcopus.
73. Distributiones quotidiana quare sic dicantur.
74. Distributiones amittunt qui omnibus horis non interfuerint.
75. Canonici absentes ex privilegio Papa percipere distributiones.
76. Insuperiores contra hereticam pravitatem.
77. Collectas generalis Camera Apost. Subcollectas, Adualias & Precuratores fiscales.
78. Archidiaconi vel Canonici vicarii Ecclesiam iura, vel redditus sua praebenda.
79. Penitentiam si dum recitant divina officia audiat in Ecclesia confessiones.
80. Theologus, seu obtineat praebendam theologalem diebus quibus legi.
81. Concilio generali nomine Capituli intereffentes.
82. Concilio Provinciali, vel Synodali intereffentes.
83. Animarum cura incumbens imminens sine dignitate, vel Canonicali.
84. Canonici missi à suo Episcopo ad visitanda limina Apostolorum eius nomine, vel comitantes ipsos Episcopos.
85. Obsequia divini ab Ecclesia, ac etiam representacionum causa caput.
86. Absens pro evadendi Ecclesiae visitate.
87. Absens à servitio Ecclesiae pro defensione iuramenti ipsius Ecclesiae.
88. Infirmitas, qui personaliter divinis officiis interesse non potest.
89. Infirmitas, quoad hunc effectum dicitur ille, qui ad

Ecclesiam se transferre non potest.

90. Causa effectus.
91. Pedagra laborans.
92. Medicinam sumens.
93. Balnea petens, sanitatis causa.
94. Lepra vel alio morbo contagioso coactum à civitate vel discedere.
95. Infirmitas distributiones quotidianas lucratur, quamvis propria culpa in infirmitate incidere.
96. Infirmitas distributiones lucratur si illi dum etiam sanis consueverant interesse divinis officiis.
97. Pellis ex causa à sua Ecclesia absens.
98. Sanio ita confectus ut non residere, & interesse divinis non possit.
99. Absens à choro, ac etiam à civitate ob merum ne occideretur ab inimicis, à Principe, &c.
100. Timens redire ad patriam, vel in ea commorari, ob bellum civile, aut externum.
101. Detentum per vim ab aliquo ut propera non possit in Ecclesia divinis interesse officio.
102. Carceratus missus lucratur distributiones.
103. Exuleatus in ipsa non admittit distributiones quotidianas.
104. Excommunicatus in illis pariter non amittit distributiones quotidianas.
105. Suspensus missus ab officio, vel beneficio.
106. Canonici non est privandus distributionibus quotidianis Ecclesia interdicta, aut pellis existente.
107. Privatio in ipsa debetur fructibus, & distributiones quotidianas.
108. Distributiones amittit ob non residentiam non potest Episcopus nisi Capitulum remittere, aut donare.
109. Canonorum consensus non potest facere, ut qui non intersunt divinis, habeant distributiones quotidianas.
110. Distributiones praeterea non potest remittere Episcopus, aut Capitulum, quamvis absente obsequio fructibus, & conventu.
111. Canonici divinus per se, & non per substitutos adimplere debent.
112. Matera sua dignitate, Canonicali, aut Portionis incumbens per se ipsam subire, & exerceere debet.
113. Dignitas, & Canonici si sint ad invicem, & aequè principaliter unita, illa obtinens utriusque onera subire per se ipsam tenetur.
114. Dignitatem obtinens, cui unita est Portio perpetua, & accessorie, illam obtinens non tenetur servare tanquam Portionarius.
115. Canonici cogendi sunt ad personaliter canendum Missam illis diebus, quibus ex iustitio, & legitima consuetudine illam Ecclesia debent.
116. Canonici assistere tenentur Episcopo celebranti, aut alia Pontificali exercenti in civitate tantum, licet extra cathedralem Ecclesiam.
117. Episcopo Missam privatè celebranti in Cathedrali non tenentur Canonici assistere.
118. Canonici tenentur psallere seu canere in choro cum alio sub onere, & obligatione restitutionis distributionum.

Cum dignitates, in Ecclesiis praefertim cathedralibus, ad conservandam augendamque Ecclesiasticam disciplinam fuerit institutae, ut qui eas obtinerent pie rite praecellerent, aliusque exemplo essent, atque Episcopus opera, & officio iuvarent: merito, qui ad eas vocantur, tales esse debent qui suo muneri respondere possint. ^a Nempiger deinceps ad dignitates quascumque, quibus animarum cura subest, promoveatur, nisi qui saltem xxv. suae aetatis annum attigerit, & in Clericali Ordine versatus, doctrina ad suum munus exequendum necessaria, ac morum integritate, commendetur iuxta Constitutionem Alexandri III. in Concilio Lateranensi promulgatum, quae incipit,

in simili trall. rub. 1. c. 13. §. 7. sub num. 4. Bonac. cod. trall. diff. 7. quæst. 5. puncto 1. n. 4. vers. dixi in promeritis. Sanchez. d. lib. 8. diff. 3. n. 5. 6. Prefec. d. p. 1. c. 1. §. sub tit. de diffus. m. §. 6. §. 6. 1. Aloyl Ric. in praxi rerum fori Eccl. ref. 450. n. 5. §. 1. edit. Galet. in margaria casum conscient. orb. delictum ult. Campan. in divers. rerum canon. rub. 7. c. 5. n. 3. Et Sigism. Bononia de olell. dub. 7. n. 8. Fagundes d. 8. n. 1. §. 1. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. diff. 9. dub. 1. §. 4. Trallench. d. c. 3. dub. 7. n. 3.

28. Vnde in loco ubi distant publicum, & horum sit aliquid delictum vispes non habet fore, ut ad illum locum deferatur, occultum ibi, ubi absolutio petiit dicta, proinde Episcopi facient in hoc decreto concessit subscit, resoluunt Aulæ de casus, p. 1. c. 7. d. §. 1. dub. 1. c. 1. conel. 3. Sanchez. d. lib. 2. c. 11. n. 10. Dard. in Bullam Cæne Domini lib. 3. §. 2. q. 11. n. 10. Fagundes d. c. 8. n. 18.

Contra Nauar. conf. 4. §. 2. temporibus ordinat. in nouis, Sayr. in floribus decif. sub cod. 111. decif. 6. 4. Soar. tom. 4. de punit. diff. 30. §. 1. 2. n. 2. Sanchez. d. lib. 5. c. 1. §. 1. dub. 6. n. 16. existimantes non dici occultum delictum quod alicubi, vis scilicet commissum est, publicum sit, ut in loco, in quo absolutio petiit, sit occultum.

29. Episcopum posse dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicatione celebrante, quando excommunicatione est occulta, licet celebratio sit manifesta, tradunt Nauar. conf. 2. sub tit. de clerico non ordin. in miss. in vtraque edit. Læ. Zech. d. casu ult. n. 1. vers. q. quod d. 3. 4. 8. Prefec. in praxi Episc. p. 1. c. 1. §. 1. 6. par. 6. Fr. Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 2. q. 8. art. 1. 4. conel. 2. Ego ipse d. alleg. 39. n. 27. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine. Eccl. ar. 12. c. 3. quæst. 1. 3. refel. 3. in fine. Marchand. d. trall. 1. p. 9. diff. 2. n. 4. cum segg. Boss. d. casu ult. §. 5. n. 33. Contra additionator ad dictum consilium Nauar.

30. Ex homicidio voluntario. Homicidium voluntarium in hoc decreto dicitur, quod est illicitum contra quantum preceptum Decalogi, inuentum, & volutum in fe, assentit Nauar. in man. 27. n. 240. Cou. in elem. §. furiosus p. 2. in vltimo. §. 5. 1. n. 240. Lou. Lop. in instrul. conscient. tom. 2. p. 2. c. 2. 8. in princ. Vega in speculo Curator. c. 1. n. 325. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 2. 7. cum segg. & quest. regul. tom. 1. q. 2. 4. art. 9. Aroio. Roch. de visitat. verb. homicidio voluntario, Vgolin. de irreg. c. 33. Soar. tom. 5. de censur. diff. 4. §. 1. 1. c. 1. & diff. 45. §. 1. 2. Sayr. in simili trall. lib. 7. c. 7. n. 5. cum segg. Aul. cod. trall. p. 7. diff. 3. dub. 7. c. 1. p. 6. §. 1. 1. dub. 1. Vafq. 1. 2. diff. 1. n. 10. 39. Molin de 11. H. ar. 3. diff. 33. §. 39. Fr. Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 2. q. 8. art. 9. conel. in vltima, Bonac. de contrall. diff. 2. quæst. ult. puncto 1. n. 1. Aloyl Ric. in praxi rerum fori Eccl. decif. 19. n. 1. edit. aliis ref. 446. in 2. edit. Campan. in divers. rerum canon. rub. 1. c. 1. §. 1. n. 37. Hieron. Roderic. diff. 5. 1. n. 24. nouissimè Fr. M. Francis. de Arauio in 2. S. Tr. tom. 1. q. 76. art. 4. dub. 4. n. 3. p. 408. Ego ipse d. alleg. 39. n. 46. cum segg.

31. Vnde in irregularitate proveniente ex homicidio voluntario, licito tamen, vel auctoritate legitima, & iusta de causa factum, posse Episcopum dispensare, tenent Cou. in elem. §. furiosus p. 3. §. 1. n. 7. in fine, Nauar. d. c. 27. n. 240. vers. quarto, & in rub. de indu. n. 109. vers. tertio, cum seg. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 2. 4. art. 1. & in sum. tom. 3. c. 23. §. 1. c. 2. ubi se corrigat de opposito quod prius fenerat in ead. sum. tom. 1. c. 1. 4. §. 1. tem. 2. q. 105. art. 2. Maior. de irregul. lib. 5. c. 1. 48.

5. 6. Medin. in ium. p. 1. c. 1. §. 12. Vissal. in cand. aureo §. 2. tit. de irregular. quoad Fratres, n. 326. & 327. Bañes 2. 2. q. 40. art. 2. dub. 4. Campan. d. rub. 11. c. 23. n. 138. Hieron. Roderic. d. refel. 5. 2. in retract. n. 59. & refel. 81. n. 3. Ioan. de la Cruz in direct. p. 2. de irregul. dub. 9. conel. 1. Nonat. de iur. uno Pont. concil. 81. n. 3. Polach. in direct. Conf. ar. 2. de irregul. reg. 3. Marchan. d. trall. 1. p. 9. c. 2. Ego ipse d. alleg. 39. n. 47.

Contra Nauar. min. vltim. lib. contrarium conf. 4. in marg. alius conf. 39. in fine de homicid. Sayr. in floribus decif. sub tit. 111. decif. 11. Henric. d. lib. 14. c. 9. §. 3. & c. 19. §. 4. in commento ltr. K. Vgolin. de irregul. c. 33. §. 1. n. 1. & c. 44. §. 1. n. 4. & c. 61. §. 2. n. 5. Vgolin. summa p. 2. c. 61. §. 1. 6. & c. 127. casu 2. & p. 2. c. 1. casu 40. & in speculo Curatorum c. 1. n. 287. & c. 12. n. 32. Jacob. de Craf. in auct. diff. p. 1. lib. 1. c. 13. num. 38. Molin. de iust. trall. 5. diff. 79. n. 8. vers. quarto, Zetoli. in praxi Episc. p. 1. vers. irregularitas §. 8. Gutier. canonice. lib. 2. cap. 6. num. 170. Franc. Leo in thesaur. fori Eccl. part. 2. cap. 10. num. 3. 2. Gato. de benef. par. 7. c. 11. n. 40. Homobon. de Bonis de examine Eccl. ar. 12. c. 3. quæst. 1. 3. ref. 2. m. 1. Alzed. in praxi Episc. p. 2. c. 6. n. 46. Hurtado de censur. diff. 3. de irregul. diff. 20. n. 5. 6. Gaudin. in eadem. Episc. verb. irregularitas n. 105. Fulch. tom. 1. trall. 19. c. 10. n. 28. existimantes Episcopum non posse in homicidio voluntario iustè dispensare.

Hoc enim posse Episcopum dispensare cum homicidio occulto, quod cum aliter enadere non possit, aggrauatorem occidit, licet non in totum sequepta moderatiane inculpatæ, nam etiam homicidium voluntarium sit, quia tamen per se non est, nec est delictum proficiterit, homicidium voluntarium dici non debet, resoluunt Nauar. d. c. 27. n. 239. Henric. d. lib. 14. c. 10. §. 2. Valent. tom. 4. diff. 7. q. 19. part. 1. §. 5. Bañ. 3. 2. c. 1. q. 64. art. 8. vers. ad secundum. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 173. n. 1. Vega p. 2. c. 15. casu 23. vers. nota, Molin. d. diff. 79. n. 4. §. 11. Sayr. de censur. lib. 7. c. 7. p. 22. Aul. cod. trall. p. 7. diff. 7. §. 1. dub. 5. Tasterat. in 4. sentent. diff. 2. §. 1. c. 1. 7. Agid. de Coninck de Sacrament. diff. 18. dub. 9. n. 88. & 90. Vgolin. de irregul. c. 33. n. 4. & de officio Episc. c. 57. §. 2. n. 4. & 6. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 15. Gutier. Canon. lib. 1. c. 65. n. 13. Paul. Con. resp. moral. lib. 6. q. 54. n. 3. Marchan. d. trall. 1. p. 9. diff. 3. n. 4. Ego ipse d. alleg. 39. n. 53.

In irregularitate ex homicidio casuali proveniente posse Episcopum dispensare, modo delictum sit occultum, resoluunt Fr. Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 2. q. 8. art. 11. conel. 2. & 3. quem refero Ego ipse d. alleg. 39. n. 48. Marchio. d. p. 9. diff. 3. n. 9. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 6.

Veluti si quis aliquem hominem occiderit non intendens occidere, cum hoc enim posse Episcopum dispensare firmat Nauar. d. c. 27. n. 240. & conf. 27. de homicid. in vtraque edit. Henric. d. lib. 14. c. 19. §. 2. in commento littera E. Aloyl Ric. in praxi fori Eccl. decif. 52. in 2. edit. aliis refel. 448. n. 2. & 34. 2. edit. Bonac. de censur. 7. quæst. 4. punct. ult. n. 7. Ego ipse d. alleg. 39. n. 50.

Aut ubi iusq. mandauit baculo vulnerari, eo expresso ne occideretur, si armis percussit, & occiderit madataiurum cum mandante possit Episcopum dispensare, eo quod hoc decretum Concil. requirit homicidium per insultrium, per fortidas & ex proposito resoluunt Gar. d. 1. 2. n. 44. Aloyl Ric. in praxi rerum fori Eccl. decif. 39. n. 2. edit. aliis

32.

33.

34.

35.

42. *Et in quibusque consuetudinibus occurrat.* Qui sine, vide apud Henr. d. lib. 1. c. 10. §. 4. Fr. Emm. in explant. *Bulle Cruciatæ*, pag. mibi 136. Sanc. de mar. lib. 8. disp. 34. n. 5. Et de fodeonita, Fatim. in prax. crim. p. 5. q. 148. n. 27.

43. *Quæqueque sunt subditis.* Qui scilicet sibi quomodoque subdantur, vel quot sunt ordinarii subditi, ut pote qui ibi domicilium habent, vel quia subdantur quoad solum penitentiarie forum, eo quod in sua diocesi inveniuntur tanquam aduocati, & peregrini, etiam sine vagabundis, scholares, & mercatores, ut per Soar. tom. 4. de penit. disp. 30. §. 1. n. 3. Henr. d. lib. 1. c. 10. §. 5. Zet. in prax. Episc. p. 1. verb. vicarium, §. 8. d. lib. 4. Sanc. de mar. lib. 2. disp. 23. n. 23. Et in præcipio Decalogi, lib. 2. c. 11. a. m. 8. & 17. Nic. Gasc. de benef. p. 1. c. 1. n. 1. §. 9. Bonac. de cens. disp. 4. §. 1. p. 1. n. 3. Nald. in sum. verb. absolute a peccatis, n. 9. Quædam Bullam Canon Domini, lib. 3. §. 2. q. 11. n. 19. Nouar. in singul. iuris canon. consil. 1. n. 2. Fioron. de exco. reser. p. 1. c. 4. §. 7. n. 10. Bolf. d. consil. 10. §. 6. n. 15. §. 5. Marchin. d. iur. p. 9. diffinit. 5. n. 1. Trull. d. lib. 2. c. 3. d. q. 6. Ego ipse d. alleg. 39. n. 5. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de exco. reser. Eccles. trall. 12. cap. 4. quæ. 16. reser. 4. pag. 460 v.

Vide illum, qui non est merè subditus, Episcopi, puta Medicus, Prætor, & similes exeteri, qui tamen habitant in ciuitate, comprehendit sub hoc Concilij decreto ad hoc ut in sacramento Penitentiae a suis criminibus absolui valeant, et si illa sit in ciuitatibus commiserit, referatur decem Nis Gasc. d. iur. v. 39. in 3. d. act. Arm. d. 1. 7. de irreg. n. 18. Steph. Dalmat. d. c. 16. an sine, aduocantes supra dicta procedere in absolute casum resecutorum, & censuram sacramentali confessione pro foro conscientie, io obtinenda tamen dispensatione irregularitatis, vel suspensionis requiritur Episcopus habeat iurisdictionem ordinariam in eum, cui concedit relaxationem irregularitatis, refero Ego ipse d. alleg. 39. a. n. 6.

44. *In diocesi sua.* Episcopus exercere posse dispensandi potestatem in irregularitatibus, & suspensionibus, erga subditos suos extra diocesim, & verbi gratia, in diocesi sua, refert ad posteriorem partem huius c. io qua conceditur Episcopis facultas absolendi a resecutoris, tenent Soar. tom. 5. de cens. disp. 41. §. 1. n. 10. & 12. in fine. Sanc. in præcipio Decalogi, lib. 2. c. 11. n. 12. Bonac. de cens. disp. 1. §. 3. p. 1. n. 1. vers. tertio, & disp. 7. q. 3. p. 1. n. 4. Nou. in singul. iuris canon. consil. 2. n. 8. Et Emman. in sum. tom. 3. c. 1. n. 3. Mantit. de Alexo in praxi Episc. p. 1. c. 6. num. 28. Fagund. in quinq. Eccl. præcipia præc. 2. lib. 8. c. 8. n. 3. Diana reser. moral. p. 4. trall. 4. reser. 1. §. 6. Marchin. d. p. 9. diff. 5. n. 12. Bolf. d. consil. 10. m. 166. Ego ipse d. alleg. 39. n. 7. Et ideo extra propriam diocesim licere Episcopo in aliquod delictum, de quibus in hoc decreto, pro lapsos de se absolendum proprium Confessarium deputare, cum eadem auctoritate, quam ipse potest ex hoc decreto in suis subditos exercere, refert decem Nic. Gasc. d. p. 1. c. 10. n. 199.

Contra Henr. d. lib. 1. c. 10. §. 2. in fine, Vgolin. de eff. Episc. cap. 1. §. 1. n. 6. Aulla de censur. p. 1. disp. 10. ad h. 6. existimantes Episcopum non posse hanc absolutionem impartiri extra suam diocesim.

45. *Per se ipsos, &c.* An Episcopi possint committere hanc potestatem dispensandi & absol-

uendi illis questio est difficilis. In qua Nauar. s. 1. c. 4. de priuileg. Sanc. de mar. lib. 2. disp. 40. n. 27. vers. sed decedunt, & in præcipio Decalogi, lib. 2. c. 11. n. 13. Azor. in sum. mor. p. 3. lib. 8. c. 10. q. 1. Fagund. d. præc. 2. lib. 8. c. 8. n. 36. Quædam Bull. Cruc. lib. 3. §. 2. q. 1. n. 34. Paul. Laymanni Theolog. mor. lib. 1. c. 5. p. 2. c. 5. n. 2. Marchin. d. diff. 5. n. 4. teoent posse committere, & delegare, intelligentes decretum hoc ut velit vicarius Episcopi non habere, ex generali commissione vicarius hos casus in suis specialiter committantur, non autem ut velit negare Episcopo potestatem specialiter delegandi.

Henr. vetò d. lib. 1. c. 10. in fine, & lib. 6. de penit. c. 1. §. 7. iuncto cum lit. O. existimans non posse Episcopum generaliter vicario, vel alij delegare hos casus, ut habeant facultatem generalem absolendi, vel dispensandi pro suo arbitrio, sed tantum posse delegare quando casus occurrat, & dare facultatem ut de mandato & nomine ipsius faciat.

Mat. Alter d. c. 1. c. 1. §. 4. vers. tertio notandum, late probare intendit Conc. in præfati voluisse hanc potestatem dispensandi super irregularitate, & suspensione solis Episcopi in delegare, ut per se ipsos illam exercerent, nec possent alius delegare, quasi in hoc sit etiam ministerio personale Episcopi, ut aduertunt Soar. 10. §. de cens. disp. 41. §. 1. n. 8. Gutier. com. lib. 1. c. 1. n. 29.

Ego tamen ex aliorum sententia, quos tacito nomine refero d. alleg. 39. n. 1. §. 3. puto Concilium in præfati distinguere voluisse inter facultatem dispensandi super irregularitate, & suspensione, ac absolendi a casibus resecutoris, ut in prima exerceri possit per quemcumque, secunda vetò conueniat tantum vicario, qui specialiter deputatus sit per Episcopum tam facultate absolendi a casibus resecutoris.

An Vicarium ad id speciatim, &c. Vicar. generalem non posse exercere hanc dispensandi & absolendi potestatem Episc. concessam sine eius special. commissione, ex hoc colligunt Rebulla præuocatus, & de forma vicarii, n. 179. cum segg. Sbrox. de eff. vicarii, lib. 2. q. 39. n. 2. & q. 179. n. 1. & q. 180. n. 2. & q. 184. n. 1. Soar. 5. de cens. disp. 41. §. 1. n. 8. Vgol. de eff. Episc. c. 5. §. 7. n. 2. vers. post. Narbon. de nephe. a vicario ad Episcopum, p. 1. n. 129. Ego ipse d. lib. 3. n. 10.

In foro conscientie. Id est, in foro sacramentali Penitentiae, & in Confessione sacramentali, refert decem Nic. Gasc. d. p. 1. c. 10. n. 139. Aloy. Ricc. in praxi rerum fore. eccl. reser. 4. q. 5. n. 8. Ego ipse d. alleg. 39. n. 8.

Contra Nauar. consil. 1. n. 2. de priuileg. loc. de Gual. in narris decip. p. 2. lib. 1. cap. 1. n. 32. Henr. in sum. lib. 7. c. 1. §. 2. vers. & Episc. Fr. Emm. d. reser. 4. q. 2. n. 2. art. 7. & q. 3. art. 10. Soar. de Relig. 2. c. 6. c. 16. n. 4. & de iud. disp. 4. n. 1. Bolf. d. consil. 10. n. 167. March. d. diff. 5. n. 13. Trull. in exp. pos. Decal. 1. c. 3. d. lib. 4. n. 7. Steph. Dalm. d. c. 18. vers. 1. fol. 178. & vers. 3. existimantes prædicta verba in foro conscientie significare quod absolutionem, vel facti nihil profuit quoad forum exterius, & per consequens posse Episc. extra confessionem absolueri in casibus particularibus occurrentibus.

48. *Idem & in heresi crimine, &c.*] Post Episcopos, & non eorum vicarios absoluerit in toto consensu ad hanc ocula, imposita salutari penitentia, ex hoc decreto colligunt Nic. Garc. d. p. 1. e. 10. n. 8. Ant. Ricciol. de iure personarum extra gratiam eccl. exst. lib. 3. c. 14. n. 7. & plures per me citati de officio & potestate Episcoporum, p. 2. alleg. 4. a. prime. Et ab integritate orta ex heresi occulta, & non deducta ad forum contentiosum idem facere possunt, secundum Vgol. de irreg. c. 3. in princ. n. 5. Szoeh. in precepta Decalogi, com. 1. lib. 2. c. 2. n. 15.

49. De heretice oculis per accidens, quales sunt qui verbo seipso, aut opere, seu facto exteriori hæresim protulerunt, hoc esse intelligendum, ac ptoinde in excommunicationem, & alias celsuras, vel penas per Ecclesiam aduersus hæreticos latus incidere, post S. Thom. Sor. Syluest. Bae. Atag. & alios resolo Episcopo ipse d. alleg. 40 n. 10. Et addit Fr. Emman. in additum, ad Bullam Cruciatæ, 5. n. 6. 9. facultatem datam Episcopis in hoc decreto circa absolutionem ab heresi intelligendam totum quando ipse hæreticus solus absque eo quod ab alio iudicaret, committit occulte crimen hæresis, manifestando illum aliquo actu interiori, quamuis necno tam audiat, deinde subdit illam facultatem non extendi ad hæresim occultam, quando adest complex, nam alias, inquit, esset destruere machinam S. Officii, & denique resolu Concilium in presentia non dare facultatem absolviendi ab obligatione denunciandi complerem, quem habet, alias est excommunicatus per edictum sancti officii.

50. Hæreticos verò omnino, id est, simplicitate, & per se occultos, quos alius purè mentales, sunt intellectuales appellant, non modò ab Episcopis, quibus subsunt, sed etiam à quolibet Concessario per suum Superiorem approbato si poterant, & consensu, perinde absolvi possit à peccato hæresis mentalis, sicut à quolibet alio mortali crimine, tenent Caietan. in sum. verb. hæresis, in fine. Sumane. de euchar. in sum. tit. 4. n. 11. Læ. Zech. de casibus reservationis circa casum ult. n. 1. ubi sic est. Atag. 2. 2. q. 1. art. 3. §. sed dubium est quoniam possit, vers. quoniam dicitur Bonac. de cens. diff. 2. q. 5. p. 1. n. 2. n. 3. Ego ipse d. alleg. 40. n. 5. idem Bonac. de censur. in Bulla Cens. contentis, diff. 1. q. 2. p. 1. n. 3.

51. Hæreticos enim omnino occultos, & potè mentales puta qui mentis aliquid sentiunt contra fidem, sed nullum signum animi sui exterius exhibent, non incurrere excommunicationem, resoluunt S. Anton. in sum. p. 3. tit. 24. c. 4. Palud. in 4. sentent. diff. 1. 3. q. 3. art. 1. c. 1. c. 8. Caietan. 2. 2. q. 1. art. 3. & ibi Atagon. Ban. art. 4. Syluest. verba excommunicatio n. 3. c. 4. Alphons. à Castro de iusta bare. p. 1. n. 1. c. 1. & de lege parali. lib. 2. c. 6. Sor. in 4. diff. 22. q. 2. art. 3. c. 1. c. 9. Silman. d. tit. 42. n. 3. Coo. in rep. peccatum. p. 2. in initio p. 7. Nzo. in man. 2. 1. n. 17. c. 17. n. 3. 6. & in e. cognatione de penis diff. 1. c. in prius de penis diff. 5. n. 19. & 20. & rubr. de indic. n. 67. Rebuff. super Bullam Cens. Dominiani verbo publicè ubi occulte, Buelat. conf. 2. 89. inc. In subbatione n. 13. di. 3. Valent. 2. diff. 7. q. 5. p. 1. n. 7. Ise. De Grassi. in arduis dec. p. 1. lib. 2. c. 9. num. 3. Henriquez de lib. 1. c. 4. §. 1. in commento lit. D. Vgol. de censur. tab. 1. cap. 9. §. 12. & de irregul. c. 3. 4. in princ. num. 6. & in Bullam Cens. p. 2. c. 1. §. 1. n. 6. & seq. §. 4. n. 12. Ludovic. Carbo de legib. lib. 8. diff. 14. Azor. in sum. p. 1. lib. 5. c. 10. Baubol. Collect. to Concil. Trid.

& lib. 8. c. 10. quaf. 3. c. 19. q. 4. Aulæ de cens. p. 1. dub. 10. Sayr. in simili res. lib. 1. c. 9. n. 14. c. 15. & lib. 3. c. 4. n. 10. Sor. tom. 1. d. 1. p. 1. c. 1. 2. n. 3. & diff. 20. feli. 2. & de legib. lib. 3. c. 13. & lib. 4. cap. 12. Nicol. Garc. de benef. p. 1. e. 10. n. 91. Sanch. in precepta Decalogi, com. 1. lib. 2. c. 8. n. 1. Emm. de Valle de incant. & ensal. p. 1. feli. 3. c. 1. n. 6. & cap. 5. a. n. 3. Duard. in comment. ad Bullam Cens. lib. 2. an. can. 1. 3. 2. Bonac. de cens. diff. 2. q. 5. p. 1. n. 2. n. 4. & de censur. Bulla Cens. contentis, diff. 1. q. 2. p. 1. n. 1. Ego ipse d. alleg. 40. n. 6. & me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. 1. 1. 1. 7. c. 1. quaf. 3. Castro Palau de bare. 1. 7. 4. diff. 3. p. 1. n. 1. 2. Diana moral. resol. p. 4. ar. 4. resol. 140. vers. notandum, Boff. de cens. 10. n. 107. cum segg. Tuillenchian exposit. Decalogi, lib. 1. c. 3. dub. 1. n. 2.

Contra. Panorm. Ioan. Ande. Anan. Felin. & ceteros Canonistæ c. vi. de bare. Albert. Pygh. lib. 6. de ecclesiast. hierarchia c. 16. Albert. in 1. de agnos. afferent. q. 3. Roias de bare. p. 1. n. 146. Ioan. Vela de penis delict. 1. 4. vers. verum non. Quinter. q. cum p. 2. c. 1. 100. Med. de orat. q. 15. Spin. in speculo testamenti gloss. 7. prime. n. 13. cum segg. Menoch. de arb. casu 360. n. 6. Azced. 1. 1. n. 15. 1. 1. 3. lib. 8. non recip. Cened. ad Decret. coll. 10. 3. n. 2. Ceual. in comment. contra communem q. 698. Torrebanc. in pract. iuris sum. lib. 1. 4. 1. 10. n. 9. existimantes hæreticum omnino occultum in excommunicationem incurrere.

Facultatem concessam Episcopo, per hoc decretum absolviendi ad heresi occultam, & non deductam ad forum contentiosum, esse eisdem ademptam per processum Bullæ in Cens. Dominianæ resoluunt Maiol. de irreg. lib. 3. c. 46. n. 6. vers. casum. Paul. Fulch. de Visi. lib. 2. c. 31. n. 5. & 2. 3. n. 4. Nau. in man. 2. 7. n. 7. 2. & conf. 15. in antiq. de sent. excom. alius 11. in nouo de princ. Philatich. p. 2. lib. 2. c. 25. & lib. 4. c. 2. 2. & in Bullam Cens. c. 2. vers. etiam praxium quoniam facultas sum. 3. Felic. de excommunic. c. 18. Card. Tolet. de instrum. Sacerdot. 2. explic. Bullæ in Cens. Dominianæ excom. 14. in fine. Viuzil. palinodiam recantans in edit. nouiori de ann. 1602. in sum. candelabre auro p. 3. 1. 2. de absol. n. 13. Vgol. de casib. 1. ceter. Sum. Pont. p. 2. c. 2. 5. 4. vers. etiam praxium Sayr. in florib. de cens. sub 1. de sent. excom. dec. 166. Costa de Andia in explicat. Bulla Cruciatæ, q. 5. 8. Chapeau. de casibus reserv. c. 4. diff. 4. Anouoc. in catechisi diuines Napoli. lib. 1. cap. 25. n. 9. Megali. in p. 1. lib. 1. c. 13. n. 10. c. 15. Sylui. 1. 2. q. 11. art. 3. q. 2. in fine. Flocon. de casib. reserv. p. 1. 1. cap. 4. 5. 2. n. 2. n. 2. & 4. Bellocho. eod. 1. 1. 1. 3. q. 1. n. 275. Franc. Leo in thesaur. furi eccl. p. 1. c. 37. n. 46. Aloyf. Riccani de dec. p. 4. coll. 8. 2. vers. serui, & in dec. Curia Archiep. Neapol. de cens. 1. 1. 8. & 9. p. 2. & dec. 180. n. 1. p. 3. Molho. de iustit. 1. 3. diff. 64. n. 8. & 1. 1. 3. diff. 18. n. 2. Nic. Garc. de benef. p. 1. e. 10. n. 115. Sanch. in precepta Decalogi, com. 1. lib. 2. c. 11. a. 2. 6. Sor. tom. 4. de Penitent. diff. 30. feli. 1. n. 31. & tom. 5. de censur. diff. 21. feli. 1. n. 5. Duard. in comment. ad Bullam in Cens. Dominianæ lib. 3. §. 3. q. 11. c. 12. n. 47. Capitolan. de casibus reservat. p. 3. feli. 2. ar. 23. c. 6. Homobon. de Bonis de examine eccl. 1. 1. 1. 3. c. 5. quaf. 3. vers. non. & c. 6. q. 31. & 1. 1. 1. 3. q. 5. & 1. 1. 1. 4. q. 1. 5. res. 4. p. 4. 59. Ioan. Vollet. de diff. ferent. inter utrumque forum, verb. hæresis, diff. 3. Raguet. in incerta parochia 1. 1. 2. n. 5. Villalun sum. p. 1. 1. 1. 1. 3. diff. 21. n. 2. & 3. Scio. in cens. Pontific. rpt. 1. 66. abbat. 431. Fab. de fact. Ordina.

diff. 25. q. 1. diff. 3. c. 4. num. 126. Bonacin. de censur. diff. 1. q. 3. puncto 2. n. 1. vers. 1. & de cens. in Bulla Cerna censuram diff. 1. q. 2. puncto 2. n. 7. in fine. Hurtado de Mendoza diff. 1. q. 2. de excom. diff. 3. n. 1. 2. Torrecaball. iuris spirit. lib. 3. c. 10. num. 27. & in practica lib. 3. c. 10. num. 5. Gausant. in man. Episcop. verb. absolutio. & verb. heretici 1. 5. Anton. Diana moral. res. p. 1. tract. 5. res. 1. & p. 4. tract. 4. res. 1. 39. Steph. Dalm. de potestate Episcoporum, Abbatum, & Abbatisserum c. 28. per tot. Suar. de fide. diff. 21. sect. 4. n. 13. Machin. de sacr. in. Ordinum 17. 12. p. 2. diff. 3. c. 1. 10. Trullench. in exposit. Bulla sancta Concil. 1. 5. 7. c. 2. dub. 6. n. 4. nouissime Barthol. S. Fausto de inibiis extraordinar. lib. 4. q. 106. Et sic declarasse Gregor. XIII. fuisseque in supremo generali Inquisitionis Prætorio pronunciatum, & non semel declinam, affirmant Penia in direct. Inquisit. p. 3. q. 92. commento 141. versum. Zel. Zech. in sum. p. 1. vbi de fide. rubric. heresi c. 11. n. 18. vers. quatuor quid Episcop. Marc. Ant. Genuen. in pract. Archiepisc. Neapol. c. 66. n. 10. in 1. edit. Inan. Bleda in defensione fidei, in causa Merissem p. 1. c. 13. Piaz. in pract. Episc. p. 2. c. 1. n. 13. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 8. c. 19. quas. 3. & c. 10. quas. 10. Fab. de heresi q. 19. 2. 5. 4. n. 3. Mar. Alter. de censur. lib. 5. diff. 22. c. 2. par. nob. 767. Campan. in diversis Canon. rub. 11. c. 26. n. 55. Steph. Gratian. discip. forens. tem. 3. c. 414. n. 22. Anton. Riccioli. de iure personar. extragem um Ecclesie existent. lib. 5. c. 14. à n. 14. Aremid. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 21. l. 1. voce. de familiaribus Inquis. n. 3. & 4. Maurin. de Alzedo in pract. Episc. p. 2. c. 6. n. 15. Ego ipse d. p. 2. aliter. q. n. 24.

CNOTA Anglus florib. heretic. p. 1. tit. de Censur. diff. 4. art. 1. diff. 6. Llamas in methodo Cernat. p. 3. c. 1. 5. vbi in fine. Vela de pennis delictor. c. 14. vers. iure vers. Cernicæ, Bano. 2. q. 11. art. 4. dub. 1. sect. 2. cens. argum. 3. vers. & si quis obicit, & ibi Arag. art. 3. vers. sed dubium est quoniam possit. Emission. 53 in aphor. verb. Episcopus n. 37. Fr. Eimman. in sum. te. c. 13. n. 3. & in explic. Bulla Cruciatæ q. 9. n. 70. & q. 9. n. 10. art. 20. Vegam in sum. tem. 2. c. 125. casu 11. Nugin. in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. dub. 10. ad fin. Zernl. in pract. Episc. p. 2. verb. absolutio 5. 8. & 18. & verb. heresi 5. 4. Anton. Gom. in Bullam Cruciatæ claus. 10. n. 44. in fine. Henriquez in sum. lib. 6. c. 14. 5. 7. lit. A. & c. 16. 5. 1. & lib. 1. c. 23. 5. 5. lit. Q. Cntdub. q. 8. puncto 1. Gutier. Canon. lib. 1. c. 13. ad fin. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. tract. 1. c. 6. sect. censur. 20. diff. 7. Postel. in a. dit. ad dubia regul. verb. Episcopus n. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 4. c. 7. 5. 1. num. 5. Fagundez d. pract. 2. lib. 8. q. 8. n. 81. Noat. in singul. iuris Canon. cens. 5. Aoton. 3. Sola in sum. aphorism. lib. 3. c. 4. n. 5. Gratian. in 2. 2. S. Thoma controuer. 1. tract. 1. 5. diff. 1. 5. sect. 2. n. 8. cum seqq. Sanci. in select. diff. 50. n. 32. Bulla de Inbiis. sect. 1. casu 10. 5. 2. n. 10. existimantes Episcopum posse etiam hodie absolute ab heresi occulta, & occultis, hæreticis, quia Bulla in Cerna Domini non derogavit huic decreto.

133. Vnde non posse Episcopos hodie in vim huius decreti absolute hæreticos occultos in formam confiteantur, etiam vigare Bullæ Cruciatæ, aut Inbiis, quomodo in illis dicitur quod possit absolute in casibus comprehensis in Bulla Cerna, nisi specialiter dicatur quod possit absolute ab heresi, aliterne Cou. in e. alma mater. p. 1. 5. 1. n. 15.

Noa. d. e. 17. n. 275. Rnias de heret. p. 2. assertor 39. n. 321. & de privileg. Inquis. n. 416. Simancas de cathol. in sum. tit. 5. n. 2. Henriquez in sum. lib. 6. de penie. c. 16. n. 2. Gutier. tract. 1. 5. n. 28. Vglin. de censur. tract. 1. c. 13. 5. 4. n. 10. Auila in sum. tr. p. 2. diff. 1. dub. 7. cens. 1. Sont. tom. 5. diff. 7. sect. 5. num. 12. & de fide diff. 21. sect. 4. num. 21. Castro Palao in sum. tract. de fide tract. 4. diff. 4. puncto 3. 5. 4. n. 2. Tiullench. in exposit. Decalogi lib. 1. c. 3. dub. 5. n. 2. & in exposit. Bulla Cruciatæ lib. 1. 5. 7. c. 2. dub. 7. n. 9. Marchin. d. tract. 1. part. 9. c. 1. diff. 9. n. 13. cum seqq. Ludou. à Cruce in exposit. Cruciatæ diff. 1. c. 3. dub. 3. Azor. in sum. p. 1. lib. 8. cap. 10. quas. 1. 2. & c. 19. q. 2. F. Ludno. Miradon in man. Pralatosum. 2. q. 7. art. 4. Ceuall. commun. contra communes quas. 8. 2. n. 67. Sanch. d. cap. 11. num. 7. Fernandez d. p. 3. c. 8. 5. 1. n. 1. Anton. Riccioli. d. c. 14. n. 17.

CONTRA Snt. in 4. diff. 22. q. 2. art. 2. sect. cens. 5. in primegas Cerna in fine. Cntdub. q. 8. an fine. Zetol. in pract. Episc. p. 1. verb. absolutio. 5. 5. & p. 2. eod. verb. 5. 4. Malic. in sum. Theolog. moral. tract. 7. c. 21. n. 62. Fillosoc. in quest. moral. tom. 3. tract. 8. c. 10. quas. 9. num. 265. Sirph. Fagundez d. pract. 2. lib. 8. c. 8. n. 3. Len. de Inbiis. p. 2. n. 41. Greg. Polich. in Bull. Friami VIII. sect. 4. 2. n. 63. Sanchetel. de Inbiis. cap. 7. dub. 3. Bulla eod. tract. sect. 1. casu 8. n. 2. & 9. existimantes sufficere in Bulla Cruciatæ, aut Inbiis concedatur quod possit absolute in casibus in Bulla Cerna comprehensis.

Vim autem sicut per Bullam in Cerna Domini derogatum est huic cap. in ea parte, in qua concedit Episcopis facultatem absolendi ab heresi occulta, ita sit derogatum in illa parte in qua concedit eidem potestatem dispensandi in irregularitate ex eadem occulta heresi promouente; Affirmant per text. in c. cum illorum 32. 5. primos de sent. excom. Sont. n. 5. de cens. diff. 43. sect. 1. n. 15. Aoton. Riccioli. d. lib. 5. c. 6. n. 5. vbi n. 8. cum Maiol. Nauar. Sont. Sanchez, & alii extendi hanc affirmatiuam sententiam, per multo magis procedat & agatur de dispensatione quoad usum Sacramenti in Altaris ministerio, nam cum hæc sit res grauior, Pontifici reteruari attestatur.

Negant Vglin. de irregul. c. 36. in princ. n. 5. Henriquez. in sum. lib. 4. cap. 5. 5. 2. Vualdos in pandebro aureo, part. 2. de irregularitate, n. 70. & 89. in 2. editione. Sanchez in præcepta Decalogi tome. 2. lib. 2. cap. 25. num. 17. D. Feliciane Vega ad cap. 5. clerici, & de adulterio, num. 178.

135. Non eorum Vicarij. Vide Fr. Eimman. in explic. Bulla Cruciatæ. sect. 1. 16. & in add. p. 2. fol. 124. Zetol. in pract. Episc. p. 1. verb. Vicarius, vers. primum dubium, & p. 2. verb. heret. vers. 4. Sanch. de matrim. lib. 2. diff. 4. n. 17. & in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 11. n. 2. cum seqq. Gutier. de matrim. c. 49. n. 18. & 21. Nabona. 1. 5. 9. gloss. 1. n. 57. tit. 4. lib. 2. Recopil. Steph. de Aluio. d. c. 28. vers. ad tertiam q. fol. 178. vers. vbi intelligit de Vicariis generalibus.

Vicario potestatem datam videri in presenti, si hic exclusus non esset, assertant Stephan. Gratian. discip. forens. 8. 3. num. 12. Alay. Ricc. in dec. Curia Archiepisc. Neapol. decis. 13. num. 8. & 9. p. 2. Erafm. à Coehier de iurisd. erudition. in exemptor. p. 1. q. 1. n. 1. Gutier. de matrim. c. 56. n. 11. Nabona de appell. a vicario ad Episcopum, p. 1. n. 153.

Sacramenta administrentur, eorumque vis frequenter explicetur lingua vernacula, Missæ quoque mysterium populo diligenter inculcetur explicatione eius, quod agitur.

CAPVT VII.

1. *Parochiam & vsum Sacramentorum plebibus suis pro suscipiendum caput explicare debet.*
2. *Parochus debens plebibus suis inter Missarum solemniam frequenter, maxime diebus festiuis*

exponere ea, quæ in Missa leguntur.

3. *Parochus festis diebus inter Missarum solemniam concionem ad populum habere debet.*

VT fidelis populus ad suscipiendâ Sacramenta maiori cum reuerentia, atque animi deuotione accedat: præcipit sancta Synodus Episcopis omnibus, vt non solum, cum hæc per se ipsos erunt populo administrandi, prius illorum vim & vsum pro suscipiendum caput explicent, sed etiam idem à singulis Parochiis præ, prudentiq; etiam lingua vernacula, si opus sit, & commodè fieri poterit, seruari studeant, iuxta formam à sancta Synodo in Catechesi, singulis Sacramentis præscribendam, quam Episcopi, in vulgarem linguam fideliter verti, atque à Parochis omnibus populo exponi curabunt: *anon non vt inter Missarum solemniam, aut quinquorum celebrationem sacra eloquia, & salutis monita eadem vernacula lingua singulis diebus festiuis, vel solemnibus explicant, eademque in omnium coedibus, postpositis inutilibus quæstionibus, inserere, atque eos in lege Domini erudite studeant.*

a Suprà seff. 1. de sacris. Missæ.

1. **P**arochos Sacramentorum vim & vsum plebibus suis pro suscipiendum caput explicare debere diximus *in re. de officio, & potest. Parochi c. 17. n. 1. Ioan. Sanci. in selectis disp. 47. n. 1.*
2. *a Neergo vt inter Missæ solemniam, &c.* Parochos debere plebibus suis committi totæ Missæ celebratione frequenter, maxime diebus festiuis, exponere ea, quæ in Missa leguntur, atque totæ sanctissimi Sacramenti mysterium all-quod declarare, & in super vim, atq; vsum Sacramentorum iuxta formam Catechismi Romani

etiam lingua vernacula explanare, meminimus *de sacris. de officio, & potest. Parochi c. 16. n. 1.*

Et quod Parochus festis diebus inter Missarum solemniam concionem ad populum habere debet, tradunt Vgolin. *de officio Episcopi c. 16. §. 3. n. 1. & 2. Pisecc. in praxi Episcopi c. 2. §. 3. n. 16. Et Ioan. Gonzal. en el tratado del perfeto Christiano fol. 219. verso.* vbi meminit huius cap. In id Theophyl. *Parochi p. 1. art. 3. cum seqq.* Et vide citatos suprà hac eadem seff. c. 4. super verb. idem etiam saltem Demmeis.

3.

Pœnitentia publica, publicè peccantibus iniungenda, nisi Episcopi arbitrio aliter fuerit visum. Pœnitentiarij in singulis Cathedralibus instituti.

CAPVT VIII.

1. *Pœnitentia publica publicè peccantibus iniungenda est.*
2. *Ordinari potest quis post publicam pœnitentiam prælatam.*
3. *Pœnitentiarius in omnibus Ecclesijs Cathedralibus, vbi id commodè fieri potest, instituendus.*
4. *Pœnitentiarij institutos in Cathedralibus tantum facienda.*
5. *Præbenda officio pœnitentiarij vacanda debet esse integra & Canonialis.*
6. *Pœnitentiarius in Ecclesijs, in præbendam pœnitentialem erigi non potest.*
7. *Canonatus, & præbendam vacantem in mense Sedis Apostolicæ reformato non comprehendit vnio facta vigore Concilij officio Pœnitentiarij de præbenda proximi vacatura.*
8. *Pœnitentiarius primam præbendam assignare non est in optione Episcopi.*
9. *Præbenda post Cœnecium primò vacanti, si non fuit in pœnitentialem erecta potest optari.*
10. *Canonatus pœnitentialis non potest optari, nec Pœnitentiarius potest aliam præbendam optare.*
11. *Pœnitentiarij officij institutio, & electio personæ solum Episcopum absque consensu Capituli pertinet.*
12. *Electio personæ Pœnitentiarij ad solum Episcopum tunc pertinet quando præbenda non vacat. Collectio Concil. Ind.*

cat in mense Apostol. vel adest alia reservatio, seu affectio.

13. *Capitulum non potest se intrumittere in electione Pœnitentiarij, licet ad ipsum collatio spectet.*
14. *Pœnitentiarij electio, & collatio Sede Episcopali vacante nequid Capitulum, neque ad futurum Episcopi, sed ad Sedem Apostolicam pertinet.*
15. *Collatio præbende vacante officio Pœnitentiarij ab eis fieri debet, id quod antea spectabat.*
16. *Pœnitentiarius depuati debet, qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentiatus in S. Theologia, vel iure Canonico.*
17. *Gradus Doctoratus non sufficit ad Pœnitentiarij officium non salla præfessione fidei, aut contra Academiam statuta, vel consuetudines receptas.*
18. *Pœnitentiarius Canonici debent esse constitutus in aetate 40. annorum, seu aliam quando aptior pro loci qualitate non reperitur.*
19. *Annis 40. requisitis in Pœnitentiario debent esse compleri.*
20. *Ætatis 40. annorum defectum in Pœnitentiario non obstat vbi alius aptior pro loci qualitate non reperitur.*
21. *Pœnitentiarius institutus eo ipso habet auctoritatem pœnitentiam illius diocesis.*

Ce 3

Pan 1

12. Penitentiarius quilibet potest sua peccata confiteri, & satisfaci precepto c. amicus viri- que sexm.
13. Penitentiarius semper paratus existere debet ad audiendas confessiones.
14. Penitentiarius in manu virgam, seu baculum sicut in urbe non potest retinere.
15. Absolvere non potest Penitentiarius a casibus, quos Episcopus sibi expressè reservavit.
16. Penitentiarius non potest casus reservatos sibi ab Episcopo committere alteri subdelegare.
17. Penitentiarius non potest suam auctoritatem subdelegare.

18. Penitentiarius pro praesente in choro habendum est dum audis confessionem in Ecclesia.
19. Penitentiarius dum audis confessionem, censetur etiam praesens processionibus, & exequiis defunctorum.
20. Ac etiam orationibus.
21. Penitentiarius praesens in choro non censetur, si confessiones extra Ecclesiam infirmis audiat.
22. Penitentiarius antequam prebenda, quae suo officio sui iuris vacet, non habet locum nec in Capitulo, nec in choro.
23. Penitentiarius non tenetur ad maiorem residentiam, quam alij Canonici.

a. 1. Tum. 1.
c. sed illud.
45. dist. cap.
b. peccatori
verbi ergo 1.
13.
de peniten-
tiis, & c. in
capite, cum
seq. 10. dist.

Apostolus monet, * a publicè peccantes palam esse corripiendos. Quando igitur ab aliquo publicè, & in multorum conspectu crimen commissum fuerit, unde alios scandalo offensus, commotusque fuisse non sit dubitandum, huic condignam pro modo culpae penitentiam publicè iniungi oportet, ut quos exemplo suo ad malos mores provocavit, suae emendationis testimonio ad rectam revocet vitam. Episcopus tamen publice hoc penitentiae genus in aliud secretum poterit commutare, quando ita magis iudicaverit expedire. *β* In omnibus etiam * cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri poterit. Penitentiarius aliquis, γ cum unione prebendae, δ proxime vacaturae, ε ab Episcopo institutus, ζ qui Magister sit, vel Doctor, aut Licentiat us in Theologia, vel iure Canonico, η & annorum quadraginta, θ seu alius qui aptior pro loci qualitate reperitur: i qui dum confessiones in Ecclesia audiet, κ interim praesens in choro censetur.

1. Vide Medin. trakt. 1. de penit. c. 40. vers. quia est penitentia. Salzed. in praxi. c. 1. dist. 8. Galet. in marger. casuum confitent. verb. penit. 5. Vgolin. de officio Episcopi c. 44. Agid. de Coniack de Sacram. tom. 1. disp. 10. n. 75. Bellet. de quæst. clerici. p. 1. tit. de disp. clerici. §. 13. de publico penitentiarius non ordin.

2. a. Publicè peccantes palam esse corripiendos.] Vide Nauat. in man. c. 8. n. 10. Agid. de Coniack d. disp. 10. n. 74. Hurtado de Sacram. trakt. de Penit. dist. 1. §. 4. diff. 9. statim in prin. ubi contra Nau. tenet Confessarium posse imponere penitentiam publicam, & addit sermonem esse in praesenti decreto de impositione penitentiae in foro sacramentali, & non in foro exteriori. Post publicam penitentiam peccatum posse quem promoveri notant Maiol. de irregul. lib. 3. c. 3. post n. 2. vers. & licet, Mar. Altet. de censur. tom. 2. disp. 16. de suspens. c. 1. vers. quæram casum. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 43. n. 7.

3. b. In omnibus etiam Cathedralibus, &c.] Vide Paul. Fulf. de visit. lib. 1. c. 19. Salaz. de Mendoza Canonico Penitentiarius S. Ecclesiae Toletanae in libell. de institutione Canonici Penitentiarii in eadem Ecclesia, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 34. n. 78. cum multis seqq. Vgolin. de officio Episcopi c. 33. Zetol. in praxi Episcopi p. 1. verb. Penitentiarius, Alay. Ricc. in praxi rerum fidei eccles. decis. 555. in 3. dist. alius res. 47. n. 2. adit. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 4. n. 150. cum multis seqq. Campo. in divers. iuris Canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Nouat. in singularib. iuris Canon. cancel. 17. novissimè Steph. VVeym. in cons. 24. c. iure antiq. desumptas, & per Conc. Trid. innovatas, cons. 1. 1. n. 23. pag. 102. Boillan. discip. moral. discip. 1. nom. 5. cum seqq. Ceval. commun. tom. 4. §. 9. n. 486. cum seqq. met ipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 55. & in trakt. de Canonico c. 26. per totum. Circa Penitentiarii Canonici praebeodas in Regnis Castellae & Legionis existere nos, novissimè Greg. XV. in sua cons. incip. Suprema dispositione sub dat. Nove. Novebris 1622. cuius constitutionis summam retuli d. c. 16. n. 24.

* Cathedralibus Ecclesiis.] Hoc decretum intelligi tantum in Cathedralibus, & in aliis Ecclesiis collegiatis locum non habere referunt decisum Sel. in selectis Canon. c. 21. n. 3. & Garc. d. p. 5. c. 4. n. 113. γ cum unione prebendae.] Praebendum officio Penitentiarii vnicuique iotegram ac canonicalem debere esse referunt decisum Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 127. Schell. d. 21. n. 5. at illans sic decisum in Colimbrien. 31. Martij 1603. cuius memini d. c. 16. num. 2.

Portio, quae fit in Ecclesia, in praebendam penitentialem erigi non potest, sed praebenda canonialis; at si non esset praebenda, sed fructus omnes in distributiones quondam confisteret, tunc distributiones haberetur pro praebenda, ita referunt decisum Garc. d. p. 5. c. 4. n. 127.

{ Proximè vacaturae.] Canonaticum & praebendam vacantem in mense Sedi Apost. referantur, non cōprehendit vno facta vigore Concilij officio Penitentiarii de praebenda proximè vacatura, quia Conc. in hoc decreto non expimit de Canoniciibus etiam servatis Sedi Apost. & quando voluit eos comprehendere, expresse dixit, ut patet in seminario sess. 24. c. 18. de refor. ac in simplici vñdo Cathedrali pauper c. 15. sess. 24. adeo hoc decretum non comprehendit Penitentiarii, & praebendam vacantes in mense referantur, quia si voluisset, expressisset, quæmodum aliis in locis facit, ita referunt decisum Azeved. cons. 7. n. 31. & 32. & cons. 1. 4. n. 14. & 15. Salaz. de Mendoza in d. libello, §. 2. Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 127.

Penitentia primam praebendam assignare non est in optione Episcopi, licet ratione cuius animatum videatur magis necessarium, sed pro Theologo, propter verba Conc. sess. 5. c. 1. de reform. verum si magis expediens in aliquo loco particulari fuerit iudicatum, & prius de Penitentiario provideatur, habenda est confirmatio à Sede Apost. ad omnem difficultatem tollendam, ita Sel. d. c. 21. n. 5. ubi referunt decisum in Cusat. Castella 17. Novebris 1629.

Praebenda post Concil. primò vacans si non fuit in Penitentialem erecta, potest optari, sed si ante

4.

5.

6.

7.

8.

9.

ante optionem Episcopos erexit, erectio præu-
let, etiam si postea optaretur ita refert decifum
Garc. d. p. 5. c. 1. n. 29.

10. Canoniarum pœnitentiarum non poffe optari, neque Pœnitentiarum poffe aliam præbendam optare cum videatur ad eam electa industria perfonæ, refoluit Nau. c. 2. de præb. in 119. alijs confil. 15. fub tit. de rebu. Eccl. non alienand. in noui. Sayr. in fteribz dec. fub tit. de præb. de c. 2. Galt. in margaria cafum confil. 1. verb. Canoniarum par. 19. c. 1. 3. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloff. 3. 4. n. 78. & 79. Monet. de apum. canon. c. 3. q. 5. n. 29. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 13. 2. vbi n. 13. 4. pœnitent. refert decifum Pœnitentiarum nec ierento, nec dimiffo officio poffe optare aliam præbendam, cuius officio fuit perpetuò vnitas vnus Canonicatus, & certa præbenda. refert Ego ipfe de canon. c. 16. n. 23.

11. *Ab Epifcopo infirmatur.* Pœnitentiarij officij infirmitatem, & electionem perfonæ ad folum Epifcopum abfque confenfu Capituli pertinere refoluit Nouat. confil. 1. c. 1. in fine. Sede vac. Zet. in prax. Epifcop. par. 1. verb. Pœnitentiarum §. 3. Fam. Paul. de confil. 1. q. 45. n. 17. Garc. d. p. 5. cap. 4. n. 18. 13. Vgolin. de officio Epifcopi, c. 3. n. 2. Mant. dec. 6. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. decif. 55. n. 1. edit. alijs refol. 477. n. 1. in 2. edit. Armond. in addit. ad recip. legum Navarrae lib. 2. tit. 18. l. 7. de Epifcopo n. 52. Ceuall. d. nom. 4. quæft. 877. n. 488.

12. Electiorem perfonæ Pœnitentiarj ad folum Epifcopum tunc pertinere, quando præbenda non vacat in mense Apoftol. vel ad eam alia refectuario, feu affectio, tunc etiam ad Papam pertinere ratione refectuationis, refoluit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloff. 9. §. 2. n. 84. Ceuall. comm. contra comm. q. 897. n. 488. Ego ipfe de officio, & potest. Epifcopi p. 3. alleg. 55. n. 13. & de Canon. cap. 26. num. 4.

13. Capitulum non poffe fe intromittere in electione Pœnitentiarj, licet ad ipsum collatio fpectet quamuis Epifcopus fit abfens, fed ipfum Epifcopum abfentem poffe, vbi fuerit, eligere Pœnitentiarum, refert decifum Garc. in addit. ad d. p. 5. cap. 4. n. 14.

14. Pœnitentiarj electionem & collationem Sede Epifcopali vacante neque ad Capitulum, neque ad futurum Epifcopum, fed ad Sedem Apoft. pertinere, refert decifum Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 150. quem citato d. 26. n. 5.

15. Collationem præbende vnitz officio Pœnitentiarj ab eis fieri debere, ad quos ante fpectabat, refert decifum addit. ad Nau. d. confil. vltim. Sede vacante. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloff. 9. §. 2. n. 84. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 138. Aloyf. Ricc. d. refol. 477. n. 2. Ego ipfe d. alleg. 55. n. 11. vbi n. 12. cum Garc. in addit. ad d. c. 4. n. 14. refoluo idem in præfentatione, quod in collatione eiffe dicendum, dummodo præfentatio fiat de electo ab Epifcopo.

16. *Qui Magifter fit, vel Doctor, &c.* Pœnitentiarum deputari debere, qui fit Magifter, aut Doctor, fco Licentiatum in fciis Theolog. vel iute Canonico, ex hoc decreto colligit Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccl. confil. ref. 497. Squillante de prou. clerice. c. 4. n. 69. & 108. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. 32. & 7. n. 49. vbi n. 50. fubdit ad beneficia, feu dignitates requiritur gradum, fufficere enim habere etiam fine fcientia competentis, ut ad p. 10. in impetato talis beneficij, feu dignitatis in foro Ecclefie iudiciali rata, & firma, fit,

quod etiam tenet Azor. infir. moral. p. 2. d. 6. c. quæft. 1. Sed ego ipfe d. trait. de canon. c. 26. n. 9. refert fub die 20. Martij 1623. fuffile decifum, officium Pœnitentiarum non eiffe conferendum Doctori, quem dicebatur eiffe valde ignauum.

Ad Pœnitentiarj officium non fufficere gradum, non facta poffeffione fidei, iuxta confil. Pij IV aut contra Academice ftatuta, vel confuetudines receptum, tenet Nicol. Garc. d. c. 7. n. 51. quem refert d. alleg. 55. n. 6.

Et annorum quadraginta, &c. Pœnitentiarum Canon. debere eiffe conftitutum in ætate quadraginta annorum, feu alijs, quando aptior pro loci qualitate non reperitur, tradunt Gur. canon. lib. 1. c. 26. n. 40. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. ar. 3. n. 264. in fine, Campan. in diuerf. iur. canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Garc. d. p. 7. c. 4. n. 3. & 33. Nouar. in fingul. canon. concl. 117. Ego ipfe d. alleg. 55. n. 7. & d. c. 26. n. 10.

Et huiusmodi quadraginta annos debere eiffe, compleros tenent Garc. d. c. 4. n. 35. Nou. d. concl. 17. n. 2. Ego ipfe d. alleg. 55. n. 9.

Contra Azor. infir. mor. p. 2. lib. 6. c. 5. q. 6. in fine, exiftimarem fufficere inchoatos.

Sen aliam, qui aptior pro loci qualitate reperitur. Defectum ætatis quadraginta annorum in Pœnitentiarum non obftare vbi alijs aptior pro loci qualitate reperitur non poffet, & fufficere quod non repetitur in ciuitate, aut etiam diœcefi, perfonæ aptæ cum dictis qualitatibus, nec eiffe querendam extra diœcefin, argumens. x. mel. l. 6. l. 1. diff. 1. & facrorum 63. diff. refoluit Salaz. de Mendocan. d. libello de inftitutions Canoniarum Pœnitentiarum, §. 3. Squillante de prou. clerice. c. 4. n. 70. Nouar. d. concl. 17. n. 4. Garc. d. c. 4. n. 33. vbi n. 34. tenet quod fin diœcefi non reperitur talis perfonæ aptæ, & Epifcopus velit eum eligere extra diœcefin, non poterit eligere nifi habentem dictas qualitates, fi talis ibi reperiri potefit commodè.

Qui dum Confefiones in Eccl. audiet. Pœnitentiarum inftitutum eo ipfo habere à iure, & à Concilio facultatem audiendi Confefiones pœnitentium illius diœcefsis, & iurifdicti onem ad abolendum à peccatis, & eiffe veluti Parochum totius diœcefsis nec requiri nouam licentiam Ordinarij, tradunt Nau. conf. 20. de Pœnit. in noui. Lel. Zech. de republ. Ecclefie. c. 24. de Capitulo, & Canon. fub n. 16. Salaz. de Mendocan. d. libello. §. 5. Vgolin. de officio Epifci. c. 33. num. 107. 3. Aloyf. Ricc. d. ref. 477. n. 5. Ego ipfe d. alleg. 55. n. 19. & d. c. 26. n. 12.

Quemlibet poffe Pœnitentiarum pro peccatis confiteri, & fatisfacere pœnitentia, eumque iurifque fexu de pœnit. & remiff. refoluit Aloyf. Ricc. loco proxime citato. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 553. Ego ipfe d. alleg. 55. n. 20. & d. c. 26. n. 14.

Pœnitentiarum femper paratum eiffe debere ad audiendas Confefiones, minimeque poffe pœnitentes reculare & fi recolaerint, ab Epifcopo poni & pœnari poffent tenet Salaz. de Mendocan. d. libello. §. 5. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 118. Aloyf. Ricc. d. refol. 477. n. 6. Campan. in diuerf. iur. canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Ego ipfe d. alleg. 55. n. 26. & d. c. 26. n. 14.

Et tenet huius opportunis loco, & fede Epifcopi, ad quem hoc pertinet arbitrat, peccata confiteri volentibus fui copiam facere, in manu tamen viregam, fco bacchetum, licet in Verbo, non retinere, pœnitendo in locis, vbi non efit in vfu, decifum a refiantur Vgolin. d. cap. 33. n. 6. Garc.

- d.p. 5. c. 4. n. 17. Ego ipse d. alleg. 55. n. 28. & 29. & d. 26. n. 15.
25. Absolvere non posse Pœnitentiarium à casibus, quos Episcopus sibi expressè referuauit, nisi ipsentem Episcopus hanc illi speciatim dederit auctoritatem resoluunt Nau. cons. 20. sub tit. de pœnit. & remiss. in noui, deest in ant. Sayr. in statu desub. eod. tit. dec. 4. 4. Henr. cons. 6. 2. n. 7. & segg. Vgol. d. c. 3. n. 3. Aloyf. Ricc. in praxi rerum Eccl. dec. 37. 1. n. 1. ad. alius resol. 49. 2. n. 2. in 2. edit. & in praxi aurea resol. 179. in fine, Garc. d. p. 5. c. 4. n. 115. Gaudent. in manuali verb. Pœnitentiarium num. 22. Rota in Neapolitana Pœnitentiaris 5. Iunij 1637. coram R. P. D. Merlino. Ego ipse d. ad. 3. 5. n. 23. & d. 26. n. 16.
26. Contra Chapeaud. de casibus referre. 3. q. 1. differ. 2. Mendoz. in d. libello. 5. 5. Prefac. in praxi Episcop. p. 2. c. 1. n. 16. castimanes ipsum Pœnitentiarium si sine præbendæ fuerit an necnon Pœnitentiaris officium posse absolvere absque alia facultate ab omnibus casibus Episcopo referuatis.
27. Non posse casus referuatos sibi ab Episcopo committos alteri subdelegare, nisi habuerit expressam ad hoc Episcopi potestatem tenent Ioan. Valet. de differ. inter utrumque forum, verb. iurisdic. differ. 2. n. 3. Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 112. quem refero d. alleg. 55. n. 24.
28. Nec suam auctoritatem posse delegare resoluunt Aloyf. Ricc. in praxi aurea, res. 179. Ioan. Valet. ubi supra. Boil. in discept. mor. discept. 1. n. 57. Ego ipse d. alleg. 55. n. 22. & d. 26. n. 18. ubi refero ita consensisse 5. Congreg. Episcop. & Regul. in Regien. 2. Octobris 1584.
- a. Interim presentem in choro censetur. Pœnitentiarium pro presente in choro habendum esse dum audit confessiones in Ecclesia, siue in Confessionario, siue eatrâ, non tamen pro tempore, quo residet in Confessionario, nec audit confessiones, aliis si choro diuina celebrantibus, nec ita si dixerit Missam, aut si priuatum Officium dicat, etiam ut opportuniùs confessiones audiat, censendum esse presentem in choro, assentit Salaz. de Mendoza in d. libello. 9. 6. Mon. de distrik.
- quod p. 2. q. 1. n. 6. 4. cum segg. Aloyf. Ricc. d. res. 477. n. 6. & in dec. curia Archiep. 2. cap. p. 4. det. 115. Vgol. d. c. 3. n. 4. Camp. d. n. 27. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 124. & segg. Ego ipse d. alleg. 55. n. 30. & d. 26. n. 20.
- Pœnitentiarium non solum censetur presentem in choro quando Confessiones audit, sed etiam censetur presentem processionalibus, & eaque de suorum, quæ eo tempore fuerit, quo ipse audit Confessiones, sed non sufficit quod sit in Confessionario, nisi realiter ipse Confessiones audiat, refero decism Garc. d. p. 5. c. 4. n. 125.
- Pœnitentiarium, dum Confessiones audit in Ecclesia censetur presentem & processionalibus, & orationibus, refero decism idem Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 125.
- Pœnitentiarium presentem in choro non censetur, si confessiones extra Ecclesiam etiam inferiorum audiat, resoluunt Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 125. in fine, quem refero d. ad. 3. 5. n. 32.
- Pœnitentiarium, antequam præbendam, quæ suo officio fuit unita, vacet, non habere locum nec in Capitulo, nec in choro, non posse distributiones quotidianas percipere, sed postquam vacauerit, & eam adeptus fuerit, debere sedere in loco sui canonici attestant resoluunt Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 111. ubi etiam præter decism asserit Pœnitentiarium ab Episcopo ad præscriptum Concilij institutum, & deputatum cum vacatione præbendæ proximè vacaturæ, tenent obsequium exercere, & inseruire Pœnitentiaris, ac Parochialium, quam obtinet, dimittere etiam ante vacationem præbendæ.
- Ad maiorem residuum quam alios Canonicos non tenent Pœnitentiaris, diuino modo non absint tempore, quo frequenter pœnitentes accedunt, & diebus festis solemnibus, veluti tempore ieiuniorum, Quadragesimæ, Aduentus, Quaragesimæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Assumptionis B. Virginis, Natiuitatis Domini, & omnium Sanctorum, refero decism Salaz. de Mendoza in d. libello 5. 7. Vgol. d. c. 3. n. 6. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 122. Garc. d. alleg. 55. n. 33. & d. 26. n. 19.

Ecclesie seculares, quæ nullius sunt diocesis, ab Episcopo viciniori visitentur, aut alio qui hic ponitur modo.

CAPVT IX.

1. Ecclesie seculares nullius diocesis quantuncumque exemptæ, & Sedis Apostolicæ immediatæ subiectæ, earumque Prælatum secularium iuxta Dionem quasi Episcopalem habere possunt ab Episcopo cuius Cathedralis Ecclesia est proximior visitari.
2. Prælatum viciniori Episcopo non possunt esurgere Ecclesie seculares nullius diocesis.
3. Locum nullius diocesis nisi in aliqua diocesi visitatus possit ad Ordinarium in cuius diocesi est locus nullius.
4. Vicinior Episcopo potest visitare beneficia secularia,

5. Clerici seculares Abbates nullius diocesis.
6. Collegiati nullius diocesis visitari debent à viciniori Episcopo.
7. Episcopum legitimè impeditum potest ex facultate sibi tradita in hoc decreto Ecclesiam, quæ nullius sunt diocesis per suum Vicar. generalem visitare.
8. Vicarium Capituli Sede vacante non gaudet hac facultate.
9. Episcopum proximior, qui potest visitare Ecclesiam Parochialem nullius diocesis, habet facultatem emendandi, corrigendi & pœnitendi.

a. supra sess. 9. de rescri. c. 4. & sess. 7. de informat. c. 8. & sess. 1. de rescri. c. 8.

QUæ aliis sub fel. rec. Paulo III. & nuper fel. Beatissimo Domino nostro Pio IV. in hoc eodem Concilio de adiubenda ab Ordinariis diligentia in beneficiis, etiam exemptorum, visitatione constituta sunt, eadem etiam in iis Ecclesiis secularibus obtineant, quæ in nullius diocesi esse dicuntur, sicut ab Episcopo, cuius cathedralis Ecclesia est proximior, si id constet, alioquin ab eo qui semel in Concilio provinciali à Prælati loci illius electus fuerit, tanquam Sedis Apostolicæ delegato visitentur & non obstantibus priuilegiis & consuetudinibus quibuscumque, etiam immemorabilibus.

Vide

1. **V**ide Nunc. *conf. 1. de off. ord. in anag. lib. 1. conf. 12. de maior. & obed. in nou. Saye. in floribus decif. lib. 1. tit. 1. de officio ord. decif. 1. in prin. p. 1. Azor. in lib. moral. p. 2. lib. 3. c. 40. prope fin. Aloyf. Ric. in collect. decif. p. 4. collect. 115. Franc. Leon. in beaufort fori Ecclef. part. 1. c. 2. num. 74. Armeud. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. num. 13. Rota decif. 301. p. 2. recent. & apud Tambut. in fine tom. 1. de iure Abb. num. decif. 67. per tot. vbi dicit quod vicinior prefumitur Epifcopus loco nullius contra quem caufa committitur, & decif. 68. metipfum de officio, & potest. Epifcopi p. 3. alleg. 74. §. 2. num. 5.*
2. Et nullo modo huiusmodi feculares Ecclefias nullius diocesis poffe effugere uifitationem vicinioris Epifcopi, cenfuit Rot. decif. 396. part. 1. recente.
3. Si verò locus nullius diocesis fit in aliqua diocesi, uifitationem fpectare ad Ordinarium, in cuius diocesi eft locus nullius, refert decifum eadem Rot. decif. 301. numer. 5. part. 2. recente.
4. Vicinior Epifcopus potest uifitare beneficia fecularia, & clericos feculares Abbatie nullius diocesis, ipfofque culpabiles reptos corrigere, & dicitur vicinior Epifcopus tamen ille, cuius cathedralis Ecclefia fit Abbatie proximior, non autem locus dioc. Abbatie fubditus, ita Sel. in fele. canon. c. 37. n. 10. attestans fic fuisse decifum fub die 2. Augufti 1596.
a. Etiam exemptorum uifitatione.] Vide Franc. Leon. d. p. 2. cap. 16. n. 28. Fr. Emman. quafi. regul. tom. 1. q. 16. art. 3.
5. Colligatas nullius diocesis uifitari debere à

viciniori Epifcopo, refertur refolutum Zerol. d. verb. uifitatio §. 11.

6. *Et ab Epifcopo, &c.*] Epifcopum legitime impeditum poffe ex facultate fibi tradita in hoc decreto, Ecclefias, quæ nullius funt diocesis, per fuum Vicarium generalem uifitare, tenent, Sel. d. c. 37. n. 1. vbi affertur fic fuisse refolutum fub die 17. Januarij 1585.

7. Sed huiusmodi potestatem non tranfit in Vicarium à Capitulo Sede vacante conftitutum, tradunt Franc. Leo in theatro fori Ecclef. part. 1. c. 10. n. 8. verf. 10. Aloyf. Ric. in praxi aurea refol. 118. num. 4. Ego ipfe d. alleg. 74. n. 8.

Neque in Prelatum viciniorum habentem iurisdictionem quali Epifcopalem, vt per Flores de Mena var. lib. 3. quafi. 24. n. 14.

8. *Uifitentur.*] Epifcopum proximiorum habentem facultatem uifitandi Ecclefiam Parochialem nullius diocesis, habere etiam facultatem emendandi, corrigendi, & puniendi tam in capis, quam in membra ex quibus caufis, affert decifum Franc. Leo d. p. 2. c. 1. n. 7. 4. n. fin. quem refert de alleg. 74. num. 7.

9. *Non obftantibus privilegiis, &c.*] Vide Rot. apud Tabburin. in fine tom. 3. de iure Abb. num. decif. 67. v. 5. vbi dicitur hac verbum comprehendere quascumque perfonas quantumuis privilegiatas, & decif. 68. refolutum quod Ordinarius non eft inhibendum in exercitio iuris uifitandi omnes Ecclefias fuz diocesis quantumuis exemptas, non obftantibus quibufcumque privilegiis conceffis ante Concilium Tridentinum.

10. *Et confuetudinibus, &c.*] Precedentibus fcilicet, & non futuris, iuxta refolutum per Anguan. de legibus lib. 2. ceterum. 20. num. 21. & 22.

Subditi Epifcoporum nulla appellatione fufpendere poffunt executionem uifitationis.

C A P V T X.

1. *Deffores de materia cap. agentis.*
2. *Epifcopi in uifitatione quando poffit procedere appellatione remota.*
3. *Epifcopi in uifitatione reformato processu & fermanis fermanis procedens admittit appellationem.*
4. *Appellatio datur fi Epifcop. in uifitatione procedat in exemptis contra eorum privilegia.*
5. *Epifcopi quibus conceditur facultas vi procedendi etiam tanquam Sedis Apofl. delegati, an in dubio cenfeantur procedere vi delegati.*
6. *Epifcopi non tenent uifitationem concludere intra certum, & determinatum tempus.*
7. *Epifcopi potest preftinere terminum Archi-*

diacono ad uifitationem expediendam.

8. *Appellatio fufpenfionem tantum, & non deuolutionem induit, vbi Epifcopus uifitat non compellat processu.*
9. *Appellatio fi interponatur in uifitatione ab Epifcopo fuffraganeo etiam tanquam Sedis Apofl. delegato debet interponi ad Metropolitani folum quoad effectum deuolutionis.*
10. *Epifcopus quando ex Cane. Trid. procedit, vbi Sedis Apofl. delegatur in caufis, qua fuz eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo cifi ad Sedem Apofl. appellari.*
11. *Epifcopus in uifitatione non potest reuocari tanquam fufpenfus.*

E Pifcopi, vt aptius, quem regunt, populum poffint in officio, atque obedientia continere, in omnibus iis, quæ ad uifitationem, ac morum correctionem fubditorum fuorum fpectant, ius & potestatem habeant, et etiam tanquam Apoflolica Sedis delegati, ea ordinandi, moderandi, puniendi, & exequendi, iuxta canonum fauentiones, & quæ illi ex prudentia fua pro fubditorum emendatione ac diocesis fuz utilitate neceffaria videbuntur. Nec in his, vbi de uifitatione, aut morum correctione agitur, exemptio, & aut villa inhibitio, & appellatio, & seu querela, etiam ad Sedem Apofolicam, interposita, executionem eorum, quæ ab his mandata, decreta, aut iudicata fuerint, quomodo impediatur, aut fufpendatur.

a Supra fect. 22. de refort. cap. 1. de refort. cap. 1.

1. **V**ide Lancellot. de atten. & innouat. appell. pend. l. iur. 18. in prin. n. 6. Ragnelli. de ap-

pell. §. 2. c. 3. n. 6. Sont. de Pace in prail. tom. 2. p. 5. cap. vlt. n. 14. Gabr. Perat in fpeculo uifit. fecul. cap. 17.

cap. 17. n. 62. Mendez de Castro in praxi Lusit. p. 2. lib. 2. c. 3. n. 3. Con Philip. p. 1. §. 7. n. 10. Marchesini. de commiss. p. 2. de commissione appellationum extra Curiam Rom. c. 6. n. 78. Fr. Emman. quest. reg. tom. 2. quest. 6. art. 2. Franc. Leon. in thesauro fori Eccles. part. 2. c. 1. n. 77. Amend. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 104. cum segg. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 70. n. 5. cum segg. Sayr. in claus. Regia lib. 8. c. 1. num. 13. Piaset. in praxi Episc. p. 2. c. 3. n. 61. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 7. Salgado de preest. Regia tom. 1. part. 2. cap. 10. num. 26. Steph. Vveymis ad cons. 24. ex iure antiquo desumptas & per Canon. Trident. innovatas, constit. 17. n. 14. Gabr. Pereira de manu Regia part. 1. c. 7. a princ. latè suprà sess. 13. de reformat. c. 1. n. 5. cum segg. Ea quorum dictis colligitur.

2. Episcopus in his, ubi de visitatione, aut motu correctione agitur, omni & quacunque appellatione, seu quælibet, etiam ad Sedem Apostolicam interposita remota, quæ executionem nullo modo impedire, aut suspendere valet, posse procedere, punire, & exequi, dummodo procedat sine processu & sine scriptis, etiam carcetando, & carcetatos detinendo, tunc enim si carcetari appellationem, posse iudicem appellationis cognoscere de præterito excessu in corrigendo, internum tamen non impediri, aut suspendi executionem eorum, quæ ab Ordinario sunt decretæ, de quo suprà sess. 13. de reformat. c. 1. n. 5.

3. Vnde Episcopo formato processu, & servatis servandis procedente non habere locum huius decreti dispositionem, refert decisum Franc. Leo d. n. 77. tunc enim appellationem quoad verumque effectum admitti dicit suprà sess. 13. de reformat. c. 1. post. n. 7.

4. Dari tamen appellationem, si Episcopus in visitatione procedat in exemptos, seu alias privilegiatos contra eorum privilegia, resoluit Marches. d. n. 78. Aloyf. Ricc. d. resol. 7. num. 3. vers. vtrum. Ego ipse d. alleg. 7. n. 3. & citat suprà sess. 13. de reformat. c. 1. n. 5. in fine.

5. a Etiam tanquam Sedes Apostolica delegati. An in dubio procedere cenſeantur ut delegati? Vide Nau. cons. 32. n. 8. de sentent. excomm. n. antiq. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 17. n. 4. Mascard. de probat. concl. 945. n. 15. Cened. ad Decretal. coll. 257. num. 1. metupum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 92. n. 10. cum segg.

6. b Que illi ex prudentia sua, &c.] Episcopum non tueri visitationem concludere intra certum, & determinatum tempus, neque ad hoc Conc. vllum præscripsisse sed reliquisse arbitrio Episcopis, illud quæ debet esse discretum, & moderatum, refertur decisum Aloyf. Ricc. in praxi verna fori Eccles. dec. 17. in 2. adit. abbas resol. 608. n. 2. in 2. adit. Arto. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 13. Ego ipse d. alleg. 73. num. 19.

7. Possit tamen ipsum Episcopum præstitueret terminum Archidiacono ad visitationem expedendam, & præscribere comitatum, & equitatem, ut oneri fit Ecclesiis, quas visitaverit, assente resolutione Praf. in praxi Episc. p. 2. c. 3. ubi de visitatione quorundam exemptorum n. 62. pag. 213. quem refert Ego ipse d. alleg. 73. num. 19.

7. Aut vlla in hibito, &c.] Intelligit Salzed. ad Bernard. in præf. Canon. 7. littera B. vers. est eadem cura superior, ut hoc Decretum procedat quoad iudex superior ad iustificata appellatione, nec vili adus processum inferiorem inhibere cō-

tendit; sed si postquam appellatio iustificata fuerit ex processu iam ad tribunal appellationis delatæ inhibito concessa fuerit erit obtemperanda; nec poterit inferior iudex ad suæ sententiæ executionem procedere, aliter quidem Superiorem iudicum auctoritas & potestas non vulgarem in dōs patenteret, dareturque casus inferioribus iudicibus, ut prohibito iudicaret, & multis causis appellationis auxilium nihil proficeret, & illas multe incommode sequeretur, quæ prius aliena sunt à mente sancti Concilij. Hæc Leon. Salzed.

8. Appellatio suspensio scilicet, & non devolutio, ut per Villadieg. in speculo visit. fol. 35. n. 31. Erasim. de Cochiet de instr. Ordin. p. 2. q. 14. n. 5. Thom. Valasc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 70. n. 5. in fine, contra Gouzal. Mendez de Cadedo d. n. 78. argum. lib. 1. c. 19. d. n. 8. existimantem in causa visitationis effectum suspensivum appellationis tolli solum ubi agitur de correctione morum. Verum hac in re optime NARBONA l. 9. §. 1. n. 1. & 8. tit. 4. lib. 2. Recop. d. hinc gunt inter sententiam diffinitivam, & interlocutoriam, tractus in casibus visitationis à sententia diffinitiva quoad effectum suspensivum tantum appellari prohibetur, suprà sess. 23. c. 1. de reformat. c. 1. sententia autem interlocutoria in causa visitationis non solum quoad effectum suspensivum, sed etiam quoad effectum devolutivum appellari interdicta, & refert quoddam propositum dubio in sacra Cong. An quod statutus decreto Conc. sess. 13. c. 1. in re causis visitationis, & correctionis, siue habilitatis, & inhabilitatis, necnon criminalibus ad Episcopum, ante diffinitivam ab interlocutoria, vel alio quocunque gravamine appellatur, sit intelligendum sit vel nullatenus appellari, & cognosci possit de gravamine huiusmodi, vel potius quod contra præiudicium cursus causæ coram Episcopo, post sit Metropolitani, cognoscere de gravamine ante diffinitivam, & ad effectum prædictum absque ulla inhibitione mandare simpliciter quod sibi transmittatur copia processus ex casibus appellationis? Respondit non posse Metropolitani, cognoscere de gravamine ante diffinitivam, nec mandare ut sibi transmittatur copia processus.

9. Si in visitatione appellari conſigerit ab Episcopo, suffraganeo, etiam tanquam Sedes Apostolica delegato, debet appellari ad Metropolitani, quoad effectum devolutivum, non quoad suspensivum, refertur decisum Praf. d. cap. 3. n. 61. Zet. in praxi Episc. 2. verb. visitatio §. 5. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 449. n. 2. pro pro fin. Ego ipse d. alleg. 73. n. 35. & alleg. 2. n. 14.

10. Episcopus quando ea Conc. Trident. procedit ut Sedes Apostolica delegatus in casibus, quæ sub eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo nisi ad Sedem Apostolicam appellari, neque ea hoc inferioribus iudicibus vllum fit præiudicium, refertur decisum Garc. de benef. p. 4. §. num. 12.

11. Sen querela, &c.] Non possit Episcopum in visitatione regulari tanquam suspectum, dum tamen in ea processum non cōpleat, & se intra visitationis terminos continet, sicut etiam in pignoratitia inquisitione non possit vel suspectum recusari, neque probatione, vel allegatione suspicionis impediri quominus poena extraordinaria, quæ morum correctionem, & emendationem respicit, visitatio, & iterum decisum Garc. p. 3. c. 2. n. 198. Gabr. Pereira de manu Regia part. 1. c. 7. n. 18. Salgado de preest. Regia p. 2. c. 15. n. 63. Mendez de Castro in praxi Lusitana part. 2. lib. 2. cap. 3.

cap. 3. n. 35. ubi cum Gabr. Petreus citato loco, subdit visitatorem posse tanquā suspectum reccutari, quando ante visitationem fuerat iam indicatus suspectus. *Armenia in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 1. §. 4. 2. n. 7. & 8. ubi num. 34.*

secus dicit si in visitando modum excefferit, refert Ego ipse d. allegat. sup. n. 38. ubi ad litteram transcripti quoddam Breve Pauli V. fel. record. super hoc transmissum Reuerendissimo Episcopo. Portugalen. sub dat. 19. Octobris 1610.

Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & privilegia particularia, nisi, &c.

CAPVT XI.

1. *Dell'ora de materia cap. agentur.*
2. *Protonotary an & quando exempti sint à iurisdictione Episcopi.*
3. *Protonotarius honorarius tam in civilibus, quam in criminalibus causis fore privilegio gaudet.*
4. *Referendary de numero suo exemptus.*
5. *Referendary cedunt precedentiam Auditori Consistorii.*
6. *Subdiaconi & chororum tam in officio, quam post ab Ordinario iurisdictione exempti sunt.*
7. *Subdiaconi non possunt visitari nec corrigi ab Episcopo.*
8. *Oblati privilegio & exemptione quando gaudeant.*

9. *Capellani Regij exempti sunt à iurisdictione Ordinarii, si alia fuerint seruitutis in Capella Regia.*
10. *Frater S. Ioannis Hierosolymitanus possunt dare dimissiones clerici infernalibus in eorum Ecclesiis.*
11. *Curam animarum exercent etiam in Parochialibus Hierosolymitanis. Religiosi tenentur accedere ad Congregationem, quousque Episcopi ad casus consensu differendo habentur.*
12. *Egnes Hierosolymitanus, si invidat in excommunicationem canonem. si quis luadente, potest Episcopus precipere omnibus Parochis, & Sacerdotibus ne eum admittant intra Ecclesias ipsi Episcopo subiectas.*

Quoniam privilegia, & exemptiones quæ variis titulis plerisque conceduntur, a suprà full. 6. cap. 3.
hodie perturbationem in Episcoporum iurisdictione excitare, & exemptis occasione laxioris vitæ præbere dignoscuntur, decernit sancta Synodus, ut si quando iustus, grauius, & ferè necessarius fuadentibus causis, aliquos honorariis titulis à *Protonotariatus*, Acolytatus, Comitatus Palatini, Capellani Regij, aut aliis huiusmodi in Romana Curia, vel extrà insignibus decorandos esse placuerit, si necnon alios, cuiuscumque monasterio oblatos, vel quomodocumque addictos, aut sub nomine seruientium militiis, seu monasteriis, hospitalibus, collegiis, aut quocumque alio titulo assumi, nil ex iis privilegii detractum esse Ordinatus intelligantur, quo minus iis, quibus ea tam concessa sunt, vel in posterum concedi cõtingit, ipsis Ordinatis *tanquam Apostolica Sedis delegatis*, plenè in omnibus & quousque ad Capellanos Regios, iuxta constitutionem Innoc. III. quæ incipit, Cum Capella, subiecti existant, exceptis tamen iis, qui prædictis locis, *aut militibus actu seruientibus*, & intra eorum septa, ac domos resident, subque eorum obedientia viuunt, siue iis, qui legitimè, & secundum regulam earundem militiarum professionem fecerint, de qua Ordinatio constare debeat, non obstantibus privilegiis quibuscumque, nec etiam religionis sancti Ioannis Hierosolymitani, & aliarum militiarum. Quæ verò privilegio residentibus in Curia Romana, vigore Eugenianæ Constitutionis, aut familiaritatis Cardinalium competere solent, ea in iis, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, ratione prædictorum beneficiorum minimè intelligantur, sed Ordinarij iurisdictioni subiecti permaneant, non obstantibus quibuscumque inhibitionibus.

1. *Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 8. n. 1. & 2. n. 1. & 3. n. 16. Flamin. Paris. de reformat. beneficii. lib. 3. §. 1. n. 5. Franc. Leon. in thesaur. fore. Eccles. p. 1. n. 78. Et Emman. quest. regni. tom. 2. §. 6. art. 4. & §. 108. artic. 3. Aldrete in allegat. pro omnibus Religionum exemptionibus p. 1. c. 6. n. 2. Ensim. à Cochiet de iurisd. Ordinarii in exemptis p. 1. §. 1. l. 2. nouissimè Steph. VVeyms ad consil. 24. ex antiquo iure de preemptione, & per Cons. Trid. innotat. consil. 21. pag. 248. cum seqq. ubi innotuit dicitur cum capella de privilegio. per textum Concilij in præfenti, & vniu. ac alterum multiplex iter explicat. l. 2. Modet. de supplicat. ad facillissim. p. 2. c. 15. n. 35.*
2. *Protonotariatus.* An & quando Protonotarij exempti sint à iurisdictione Episcopi, vide Mandos. de signatur. gratia. sub tit. Protonotarij. Ant. de Præfix. de iurisd. Episcopi. c. 9. Ensim. à Cochiet d. quest. 18. metipsum de officio & potest.

Episcopi p. 3. allegat. 7. n. 30. cum seqq. Sel. in select. canonic. cap. 7. n. 2. ubi aliter in Papian. 14. Decembri 1630. fuisse decium Protonotarium Apost. in euiuslibet esse exemptum quoad causas excedentes summam 25. ducatorum ex Bulla B. Leonis X. quia Concilium in præfenti non derogat privilegio Protonotariorum, nisi in casibus criminalibus.

Protonotariis honorarios tam in civilibus, quam in criminalibus causis fore privilegio gaudere etiam Ecclesie non inferuar. Sel. d. c. 7. n. 3. attestans ip. decium sub dat. 9. Julij 1626. & quomodo non sit adscriptus seruiro aliorum Ecclesiarum, ex eodem Sel. dicto loco, ubi refert sic fuisse resolutum in Toleraia 27. Martij 1632. De Protonotariis titularibus aliqui dixi in tract. de Canonici c. 1. n. 5. 4. & c. 18. n. 34. & nouissimè in canon. decisantibus verb. Protonotarium.

Referendarij de numero esse exemptos dicit Zetel.

Cap. cum
capellana
de privileg.
Decret. 1. l. 1. tit. 31.
cap. 16.

Cap. diui.
na. de privi.
leg. in extra.
commun.

3.

Zet. in *praxi Episc.* p. 2. *verb. Referendarij*, sub-
fuit tamen locum Ordinarij ratione benefi-
ciorum, quæ habent in partibus, ut per Aloyl.
Ricc. in *praxi aures* ref. 30. quem refero Ego ipse
de *offic. & potest. Episcopi* p. 3. alleg. 7. 4. n. 30.

Referendarios cedere præcedentem Auditori
Confidentiarum, tenent *Sel. d. c. 7. 1. n. 8. asserti*
ita de cõsum per S. Congr. Rit. *sub die 6. Decemb.*
1621. Et illos extra Ecclesiam, præcedere debere
Canonicis, & Dignitatibus asserti idem *Sel. citato*
loco, attestans sic censuisse eandem S. Congr.
in *Veronen. 6. Junij, & July 1626.*

Subcollectores ipsorum tam in officio, quam
post est Ordinarij iurisdictione exemptos esse id-
em in vim Bullæ sinodæ mem. Greg. XIII. resolu-
it *Sel. d. c. 7. 1. n. 10. ubi* testatur ita censuisse S. Congr.
Episc. & Reg. in *Egmaten. 15. July 1626.*

Subcollectores igitur non posse visitari, nec
corrigi ab Episcopo referunt decimū Garc. de
benef. p. 3. c. 2. n. 198. in 18. *decl. Atr. in addit. ad*
recap. legum Navarra 1. 2. tit. 6. de visit. n. 80.

¶ *Non autem alius cuiusque Monachos, Oblatos, &c.*
Oblatos privilegio, ac exemptione ita demum
debere potest si in forma iuris valida perpetuo ite-
re vocabatur, plenè, & cū effectu se ipsos, & bona
sua omnia, & presentia, & futura nulla profus,
quantum minima, eorum portione, neque in pro-
prietate, neque in usum fructum sibi reservata
Religioni obtrulerint & habitum aliquantulum
mutaverint, refero decimū Ego ipse in *trall. de iure*
Eccles. lib. 1. c. 39. §. 2. paulo post princ. in vers. de
oblati, ubi addo quod si omnia prædicta simul
non concurrant, neq. fori privilegio, neq. immu-
nitate à secularibus exactionibus frui possit.

¶ *Tanquam Episcopi Sedis delegati.* Unde ex fa-
cto dicitur Sacr. Congr. in quadam controversia
Collegiatæ Eccles. S. Michaelis Lucensis respon-
dissime, quod licet visitari non possit Eccles. ratio-
ne fundationis, & donationis, utpote exempta
ab Episc. ut Ordinatio, visitari tamen potest ab
eodem Episcopo tanquam Sedis Apost. delega-
to, ut refert Steph. VVeymss *d. consil. 1. 1. n. 1.* Sub-
dens eandem delegatorum Sedis Apost. potesta-
tem adhuc attribuit Tridentinæ Synodum sess.
6. de *reforma. 3. & sess. 14. de reforma. c. 4.* Episcopi
Dioeclesiam quondam ius visitandi, corrigendi,
& puniendi indifferenter omnes non abitanti-
bus quibuscunque exemptionibus, & privilegiis,
quia per illa iurisdictionem Episcopalem voluit
imponi non posse, idem Sept. VVeymss *citato*
loco n. 1. 2. adducit quod quando Ordinarij dele-
gatam iurisdictionem exercere volunt contra
exemptos, consulit ex premissis procedendo,
cū in dubio sola ordinaria, non verò delegata
iurisdictione processisse censetur, & n. 13. affir-
mat eandem delegatam potestatem exercere non
posse Vicariorum generalem Episcopi vigore sue
ordinariæ iurisdictionis, neque Capitalium Ca-
thedralis, Sede Episcopali vacante.

¶ *Et quoad Capellanos Regios, &c.* Vide Paul.
Fusc. de *visita. 1. 2. c. 1. n. 1.* Zet. in *praxi Episc. p. 2.*
verb. exempti, latè Aloyl. Ricc. in *praxi p. 4. ref. 197.*

cū seq. Steph. VVeymss *d. consil. 2. 1. n. 16.* ubi dicit
Capellanos Regios tunc demum vti posse exem-
ptione ab ordinaria iurisdictione, si adu fuerint
servientes in capellis Regijs, non etiam si extra il-
las degant. Et alim. 2. Cochuef. *d. p. 1. q. 32. n. 9.* ubi
subdit quod isti Capellani ratione beneficiorum,
quæ alibi obtinent, subsunt Episcopo, & citat
Mandolæ *signaturæ gratia. s. Exempt. in fine* Zet.
in *d. praxi Episc. p. 1. verb. Exemptio* §. 2.

De exemptione per summos Pont. concessa
Capellanis Regijs Capellæ Vixionibus. latè agit
Cabed. de *patronatibus Regia Corona. c. 43. per tot.*
¶ *Exempti tamen in, &c.* Vide F. Enem. *d. dista*
tom. 2. q. 6. 2. art. c. 4. & q. 6. 4. art. 4. q. 67. art. 3.

¶ *Aut Militarij alia similes.* ¶ Notat Steph.
VVeymss *consil. 2. 1. n. 9. pag. 253.* Ordin. Milita-
rii privilegio & exemptionibus gaudere non
posse nisi actū Militarij, & in domibus illius, & sub
eius obedientia inservientes, & quod præbuerint
se in ea legitimè emisse professionem, alioquin
Ord. Dioecelani fundatam habebūt intentionem
contra eos, & eorū clericos procedendi iuxta de-
creta Conc. Trid. *sess. 6. c. 3. & sess. 14. c. 4. & hoc*
decreto, additque ex Zerol. in *praxi Episc. p. 1.*
verb. exemptio q. 3. quod infermentes Religioni
S. Ioan. Hierosolymit. vel alteri ex Militarij eius
exemptionibus non gaudent, nisi habuerint qua-
litates, & circumstantias sequentes. Primam, ut
ipsi, atque actu reali serviant Eccl. Ordinis Mi-
litaris ex erupit, Secundam, ut resideant in do-
mibus sui Ordinis, & intra secula illarum. Tertiam,
ut sub obedientia Ordinis vixerint. Quartam, ut
professionem fecisse debeant secundum regulam
istarum Militiarum. Quintam, quod de præmissis
teneantur buem facere, apud Ordinarij, dioecelani
Fr. S. Ioan. Hierosolymitani non posse dare
dimissiones clericis in seculum in eorum Ec-
clesiis, ad eum finem ut possint ordinari, refert
decimū *Sel. n. c. 7. 1. n. 15.*

Curam apillarum exercentes, etiam in Pato-
chialib. Hierosolymit. Religionis, teneri accede-
re Congr. quæ igitur Episcopi ad casus conscien-
tie distendos habentur, resoluat *Sel. d. c. 7. 1. n.*
c. 7. attestans ius fusi. dec. sub die 4. Martij 1598.
¶ *Etiā Religiosi S. Ioannis Hierosolymitani,*
&c. Vide Fr. Enem. *q. 197. n. 3. §. 65. art. 7.*

Eques Hierosolymit. suum Parochum publi-
cè alapa percussit, & citatus ab Ord. suum privile-
gia opposuit, in quo casu refert decimū *Sel. d. c.*
7. 1. 20. non posse Ordinarij, ex eorum villam iurisdic-
tionem, neque excommunicationem, neque de-
clarando & excommunicatum, quis ex privilegio
exemptus est, ut in hoc debet, tamen ex quo ipse
ob talem percussorem incidit in excommuni-
cationem eam, si quis *suadente diabolo*, posse Episcop.
præcipere omnibus Parochis, & Canonicis,
& aliis Sacerdotibus, ne eum admittant intra
Ecclesiam ipsi Episcopo subiectas.

¶ *Et in his, qui beneficia, &c.* ¶ Respectu benefi-
ciorum Ord. iurisdictioni subsunt exempti, mini-
mè inhibitione aliqua obstante, Septim. *decis.*
399. Modest. de suppl. ad Ban. p. 2. 15. n. 14.

De ætate, & qualitate suscipiendorum in Ecclesiis (archiepiscopalis, abbas, & profes-
sione fidei, Officio, ac de residentia.

CAPVT XII.

1. *Ætas 25. annorum inceptorum requiritur in*
eo, qui ad dignitatem, cui animarum cura

subest, promoueri desiderat.
Ætas incepti à die natiuitatis, ibid.

& quæ etiam essent exemptæ à jurisdictione Ordinarij, & habent tantum jurisdictionem in Canonicis, & deferuntur in illis Ecclesiis, referuntur decem Gasc. de benef. p. 3. c. 2. n. 81.

2. Ex hoc procedit, etiam si cura jurisdictionalis sit, tenent Naut. consil. 4. n. 3. sub tit. de avar. & qualis in utraque edit. Sayr. in scribis dec. sub illa tit. dec. 4. quos refero d. trall. de Canon. 1. 3. n. 10.

3. Vnde ad Dignitatem principalem in Collegiis requiritur ætatem a 5. annorum inceptorum, cum regulariter habeat eam animarum in foro interiori, vel exteriori, resoluit Nicol. Gasc. de benef. p. 7. c. 4. n. 65. quem refero d. trall. de Canon. c. 3. n. 11. vbi n. 12. post Galef. & Campan. intelligo dispositionem huius decreti procedere si principaliter cura subest.

4. ¶ Archidiaconi etiam, [Sc.] Archidiaconos, qui oculi dicuntur Episcoporum, in omnibus Ecclesiis, vbi fieri parit, eligendis, qui sunt Magistri seu Doctores, aut licentiatii in Theologia, vel iure Canonico, ex hoc decreto colliguntur Deius de privileg. Iurisperiti p. 2. privileg. 28. n. 2. Gonz. ad reg. 8. Canel. gloss. 4. n. 68. Nicol. Gasc. de benef. 7. c. 7. n. 16. Campan. in dierfor. iur. civ. rub. 7. c. 6. n. 41. Galgancet. de iure publico, lib. 3. tit. 21. n. 2. Aloyf. Ricc. in praxi avar. ref. 238. n. 4. 2. & in decessura Archiepiscopi. Neapol. decif. 248. n. 4. & dec. 305. n. 11. p. 4. Molfes. in summa Theologiae moralis tract. 6. cap. 7. n. 62. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico, tr. 2. c. 9. quest. 5. Nou. in singul. Canon. consil. 41. Sebast. in relict. de ecclesiast. hierarchia, dist. 1. 2. 5. 1. a. 9. Squillante de privileg. cleric. c. 4. n. 109. Ego ipse de officio & potest. Episcoporum, 3. alleg. 60. n. 60. & in trall. de Canonico, cap. 5. n. 5.

5. De iis tamen Archidiaconis, qui vel curam habent animarum, vel jurisdictionem iuxta rit. de officio Archid. non vultus de iis, qui vetè animarum cura & omni potestate jurisdictione carènt, intelliguntur, de iis quod referunt Anst. Geron. de indultu Cardin. 4. quibusvis, n. 4. Aloyf. Ricc. in praxi avar. ref. ecclesiast. dec. 473. in 1. edit. alijs resolu. 497. in 1. edit. Puf. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 30. Mallob. in praxi habendi concursus, reg. 10. dub. 6. secundum Roman. impet. Nou. d. consil. 41. n. 1. Nicol. Gasc. d. c. 7. n. 41. vbi n. 40. refert puncte resolutum huiusmodi Archidiaconi jurisdictione contentiosam habentes debere esse Doctores, promotos in publico gymnasio, alijs gradus eis non suffragari ex Bulla 2. Pij V. quod tradunt Mallob. d. dub. 6. n. 6. & Nou. ubi sup. n. 4. Squillante de privileg. cleric. c. 4. n. 113. n. 114. ut Doctores ex privilegio ad huiusmodi dignitatem nequaquam promovere possint, aut Nou. quest. forens. lib. 1. q. 143. & ubi supra n. 5. Squillante d. c. 4. n. 124. vbi num. 113. post Menoch. de arbit. casu 435. n. 41. & Aloyf. Ricc. p. 4. decif. 248. tenet quod si ex Ecclesiæ consuetudine, potestas & jurisdictione, quæ competat Archidiacono, competet Archiepiscopo, similem gradum Doctoratus debet Archiepiscopo assumere.

6. Sed iam hoc apud Hispanos cessare ista obli-gatioem quod sine Doctore, aut Licentiatum cum eorum inestititio penè existeret sic, obstat Naut. in man. c. 2. 5. n. 35. Vnde concell. in harmonia rubricarum eam sub tit. de officio Archid. in praxi. Nic. Gasc. d. llo cap. 7. n. 37. Sebast. Cæf. d. 5. n. 10. quos refero d. trall. de Canon. c. 5. n. 9. Angui. de legib. lib. 2. c. 2. n. 4. n. 10. dam aut Concilium in præfati de Archidiaconis mentionem faciens, non habet locum, neque procedere in At-

chidiaconis huius temporis, quippe non sunt oculi Episcoporum.

Scholasticum conferendam esse Doctori, vel Magistro, aut Licentiatum in Theologia, seu iure Canonico, alijs promotionem esse nullam, probat hoc idem Conc. sup. sess. 23. reform. cap. 18. in fine, vbi vide.

Decanum nullum Trident. Conc. decreto iuberi, vni necessario si Magister, seu Doctor, aut Licentiatum in Theologia, vel iure Canonico, asserunt Nicol. Gasc. d. p. 7. c. 7. n. 4. Aloyf. Ricc. in praxi avar. ref. 238. n. 4. in fine, & in dec. curia Archiepiscopi. Neap. p. 4. decif. 248. n. 5. Ego ipse de Canon. c. 7. n. 3. & de officio Episcoporum d. alleg. 60. n. 61.

Provinciale Dignitatem in Collegiis Ecclesiæ exemptæ cui ordinarij in iudicio cum omnibus in eis quasi Episcopalis competet, non debet necessario coferri Licentiatum, vel Doctori ut principalem dignitatem in Cathedralibus, referunt decem Nic. Gasc. d. p. 7. c. 7. n. 33. Fr. Sigill. à Bononia de elect. dub. 63. n. 1. vers. quod autem, Ego ipse de Canonico, c. 1. n. 4.

7. Ad eam autem Dignitatem, & ad dignitates vel personatus in Cathedralibus (Archidiaconatu tantum excepto, qui oculis Episcoporum dicitur) quibus nulla inest animarum cura, aut ex consuetudine, statuto, vel privilegio, aditus sine dubio posse minores 25. annis dummodo non minores 22. per hunc textum tradunt Mallob. d. reg. 10. dub. 11. n. 24. Nou. in singul. Canon. consil. 13. Squillante de privileg. cleric. c. 4. n. 7. 4. quos refero in trall. de Canon. c. 3. n. 12. & alios citati de officio, & potest. Episcoporum, p. 3. alleg. 60. n. 65.

8. Vel personatum. Habere quosdam prærogativas in Ecclesiis post exiles in dignitate, puta locum honorabiliores in choro, processibus, & Capitulis, tenet Petr. Greg. p. 1. iur. canonici, lib. 1. tit. 27. c. 2. nam 6. Platin. Particula refertur. benef. lib. 1. q. 1. n. 90. & 91. Fulu. Maston. de prob. lib. 2. cap. 27. n. 31. Fillucum q. moral. 3. m. 3. trall. 41. c. 1. n. 24. Mallob. in praxi habendi concursus, præf. 16. secundum Roman. impet. Monet. de conformat. c. 5. n. 5. & alij quos refero de Canon. c. 4. n. 19.

9. Et viginti duobus annis aetate minores, [Sc.] Huiusmodi viginti duos annos ad dignitates requisiti debere esse completos, resoluunt Nau. consil. 4. de avar. & qualis in utraque editione. Sayr. in scribis decif. sub illa tit. dec. 4. Mandat in trall. de avar. min. c. 5. n. 10. Less. de iustitia lib. 2. c. 34. n. 108. vbi dicit illam formulam, ut non sit minor viginti duobus annis, infinitare annos viginti duos debere esse completos, Stephan. Giann. discip. forens. c. 591. n. 9. Nicol. Gasc. d. p. 7. c. 4. n. 70. Append. in addit. ad recap. legum Navarra. lib. 1. tit. 18. lib. 7. de Episcopis, n. 1. Squillante d. c. 4. n. 75. Mallob. d. reg. 10. dub. 11. Nou. d. consil. 15. n. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 66. & de Canonico, cap. 13. n. 2.

Contra Emm. S. in aphorism. verb. beneficium, n. 51. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. beneficium, 5. 1. vers. ad dignitates, Henr. in sum. lib. 1. q. 1. 10. 5. 10. in fine, Azzi. in iur. moral. p. 2. l. 6. c. 3. quest. 3. in fine, existerant dictos viginti duos annos sufficere inceptoris, & non requiri completos.

Quoad alias vero Dignitates in Collegiis Ecclesiæ exemptæ existentes requiritur transierunt in dispositione Iuris communis, tenent decemque referunt Gonz. ad regul. 8. Can. gloss. q. 9. n. 1. Puf. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 25. pag. 339. Aloyf. Ricc. in praxi avar. ref. ecclesiast. dec. 735. in 1. edit. alijs

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

aliis *refol.* 3. 39. n. 1. Nouat. *de concil.* 15. n. 2. Squillante *d. c.* n. 7. Ego ipse de officio *Episcopi* p. 3. allegat. 60. num. 67. & de *canon.* c. 13. n. 23. vbi ex Fr. Etmann. *benef.* Christophorus V. iam Archiepiscopus Burgensem contulisse dignitatem Scholasticæ collegiæ Ecclesiæ de Aquilari del Campo cluidam Scholari qui non habebat maiorem ætatem 17. annorum & cùm litigasset, super hoc fuisse iudicatum collationem esse canonicam & iuridicam.

Contra Nicol. Garc. *d. p.* 7. c. 4. n. 59. & 62. cum *seqq.* Azimendat. *d. l.* 7. de *Episcopi* n. 2. existimantes de iuramento facientes prædictos 22. annos, qui desiderantur ad dignitates in Cathedralibus, requiritur etiam ad eas, quæ sunt in Collegiis.

De professione Fidei.

14. *¶* *Professio etiam beneficij &c.* De fidei professione faciendâ, & quæ ex præcepto Concilij Trid. in *premissis*, & constit. Pij. Viad eam emittendam teneantur, & de penis eorum, qui illam facere negligant, vide Nouat. *confil.* 1. 2. 3. & 4. de *sum. Trinit.* in ant. aliis *confil.* 7. 9. 11. & 12. de *iur. iur.* in nouis. Sayr. in *floribus* *decis.* sub *dist.* de *sum. Trinit.* *decis.* 1. 1. 3. & 4. Flamin. *Parisi.* de *resignat. benef.* lib. 8. q. 9. n. 1. 11. & lib. 10. q. 9. Quantum in *sum. Rulandij.* verb. *fidei professio*, Vett. de *Lecler.* in *sum. p.* 2. *trall.* 1. c. 4. *concl.* 1. Zerol. in *praxi* *Episc.* 2. verb. *fidei professio* *Piscæ.* in *simili* *praxi* p. 2. c. 5. n. 16. Archiep. Bonon. p. 2. in *princ.* Vgolus. de *officio* *Episcopi* c. 5. o. 4. 16. Aloyf. Ric. in *collecl.* *decis.* 3. *collecl.* 379. & in *decis.* in *Archiepiscop.* Neapol. p. 1. *decis.* 210. n. 2. Azot. *instit. moral.* p. 2. lib. 7. c. 1. Nicol. Garc. de *benef.* p. 3. c. 1. latè Sanchez in *præcepta* *Decalogi*, tom. 1. lib. 2. c. 5. *Filiol.* tom. 3. *trall.* 4. c. 6. n. 5. cum *seqq.* Nouat. in *singularib.* *canonicis*, *concl.* 1. 2. cum *seqq.* Anton. Riccioldo *iure personarum extra gremium Ecclesiæ* *exist.* lib. 1. cap. 13. cum *tribus* *sequentibus*, Vivian. in *praxi* *iur.* *patron.* lib. 1. c. 5. c. 3. ex n. 23. in *trall.* *impress.* Squillante de *oblig. clerici* p. 1. ex n. 86. Hieron. Roderic. in *compendio* *quasi regular.* *refol.* 67. *Mir.* lib. 1. cap. 13. in *praxi* *iur.* *fori eccles.* c. 48. n. 2. cum *seqq.* Stephan. VVeyms ad *constitutio-* *nes* 2. c. 5. *Antiqua iure desumptas*, & per *Concil. Trid.* in *notatis*, *confil.* 3. n. 22. pag. 33. Trull. in *expos.* *Decalogi* lib. 1. c. 1. dub. 8. incipsum de *officio*, & *perestare* *Episcopi* p. 3. allegat. 61. & in *trall.* de *Canonicis* c. 1. & in *trall.* de *Parochis* c. 4.

15. Formam autem dicte professionis faciendæ ordinavit Pius IV. in eius *const.* incip. *Inimulm*, sub dat. *Idib. Nouembrii* 1564. quam retransit Archiep. Bononiensis *d. part.* 1. in *princ.* Quantum in *sum. Rulandij.* verb. *fidei professio*, & *Piscæ.* in *praxi* *Episc.* p. 2. c. 5. n. 16. pag. 540. Lauot. *var. iur.* lib. 2. *tit.* c. 16. n. 1.

16. Promouendos ad Episcopatus, professionem fidei emittere teneri, statuit Gregor. XIV. in *const.* incip. *Omnia Apostolica* sub dat. 15. Martij 1591. proinde retransit Vgolus. de *officio* *Episcopi*, c. 1. 4. 3. n. 2. Nouat. in *singularib.* *iur.* *Canon.* *concl.* 1. 4. n. 4. Forma autem huius sacramenti traditur in Pontificali Romano Clementis VIII. iussu edito pag. 9. & à Franc. Leone in *thesauro* *fori eccles.* p. 2. c. 1. o. 1. 5.

17. Presbiteros Regulares intra duos menses ab adepta professione suæ prefecturæ ad emittendam fidei professionem teneri statuit Pius IV. *d. const.* incip. *Inimulm*, & per eam ita docent Nouat. *Barb.* *Collecl.* in *Concil. Trid.*

confil. 2. de *sum. Trinit.* in *antiquis* *confil.* 1. o. de *iur.* *sum. Trinit.* in *notis* Sayr. in *floribus* *decis.* sub *ita* *tit.* de *sum. Trinit.* de *idib.* Fr. Etmann. *quest. regn.* tom. 2. qu. 7. art. 1. Pet. de *Lecler.* in *sum.* tom. 2. *trall.* 1. c. 4. in *fine*. Vgolus. *d.* 5. 16. n. 17. Aloyf. Ric. in *decis.* *Curia Archiep.* Neapol. *decis.* 83. n. c. p. 4. Nouat. *concl.* 1. 14. n. 3. & 6. Trull. in *Decalog.* lib. 1. c. 1. dub. 8. n. 3. Anton. Ricciol. de *iure personarum extra gremium Ecclesiæ* *exist.* lib. 1. c. 1. 3. n. 5. Hieron. Roderic. in *compendio* *professionum Regular.* *refol.* 67. n. 2. vbi subdit Religiosum adeptum prælaturam ex ignorantia, & inadvertentia omittentis fidei professionem non peccare, & immunitatem esse à pœnis præfate *const.* Ego ipse *d. allegat.* 61. n. 7.

Contra Hieron. à Sorbo Capucin. in *compendio* *privileg.* *Mendicant.* verb. *professio* *fidei*, quoniam sequi videtur Sanchez in *præcepta* *Decalogi* tom. 1. l. 2. c. 5. n. 5. existimantem hanc professionem fidei iam in usu non esse.

Et contra Sigism. à Bononia de *elect.* dub. 5. n. 7. dicentem posse excusari dictos Presbiteros Regulares professionem non facientes in Religiosis in quibus solum non est fieri.

¶ *Curiam animarum habentibus*, &c. Intellegendum esse de actuali, non vbi de habituali, resoluit Anton. Ricciol. *d. lib.* 1. c. 1. 4. vbi subdit promissum de parochiali, quod olim habuit parochiani, sed nunc habere desit, non tenet professionem fidei emittere, & c. 15. *resoluit* promissum eo casu non teneri emittere fidei professionem si contingat parochialem habitum ad piores statum reuocari, videlicet quia parochiani tedeant ad habitandum, retero Ego ipse de *officio* & *perestare* *Parochi.* c. 4. n. 9.

Et non procedere in his, qui non providentur de titulo parochiali, sed deputantur in parochiis ad exercendum curam animarum, cuiusmodi sunt plures in Regnis Hispaniarum, tenet Ricciol. *d. lib.* 1. c. 1. 3. n. 59. vbi n. 61. limitat, nisi essent deputati à seculo, cui competet ius nominandi ad exercitium curæ.

¶ *Teneantur à die adepta professionis*, &c. Ergo terminus duorum mensium datus ad faciendam fidei professionem non currit promisso, qui non accepit professionem, quomodo per cum fiat quominus illam adipiscatur, ut per Nicol. Garc. *d. c.* 3. n. 32. Anton. Ricciol. *d. lib.* 1. c. 13. num. 50. Ego ipse de *officio* *Episcopi* p. 3. alleg. 60. n. 25. & de *canonicis* c. 1. 7. n. 17.

Addit Ricciol. *d. c.* 13. n. 62. quod ad effectum ut incipiant currere huiusmodi quæ menses, non sufficit fuisse adeptam professionem, sed requiritur possessio parochiæ, & c. 6. subdit professionem dici perfectam ad illum effectum si sit parochia respectu curæ, in cuius exercitio non fuerit statum turbatus de iure, vel de facto, sed in eo steterit sine turbatione per unum, vel duos menses sine molestia, quomodo illa parochia possessio deinde non daret continuam, nec si parochia respectu omnium finitum, seu maioris partis videtur.

¶ *Ad minus intra duos menses*, vide Tamburin. de *iure Abbatis* tom. 1. *dist.* 8. q. 3. n. 9. incipsum de *Canonicis* c. 17. n. 13.

Sed cum hic terminus non apponatur ad faciendam obligationem, sed ad remittendam penam, idcirco facere debentem teneri etiam post illum professionem huiusmodi emittere, resoluit Fr. Etmann. in *sum.* tom. 1. c. 119. n. 7. Pet. de *Lecler.* *d.* cap. 4. *post* 10. *concl.* *different.* 3. Nicol. Garc. *d.* p. 3. c. 3. n. 29. Aloyf. Ric. in *decis.* *Curia Archiep.* Neapol. *decis.* 83. n. c. p. 4.

18.

19.

20.

21.

22.

p. 1. decif. 225. n. 4. Azot. d. p. 1. lib. 7. c. 1. q. 5. Riccioli. d. lib. 1. c. 1. 3. n. 5. Squillante de obligat. Cleric. p. 1. num. 96. In Lator. ver. luebrat. tom. 1. tit. 4. cap. 22. num. 6. Tamburin. d. q. 3. n. 9. Ego ipse de officio Episcopi par. 3. alleg. 61. n. 2. 2. & de Canon. c. 17. num. 16.

23. *In manibus ipsum Episcopi, vel eo impedito, &c.* Sufficere tamen professionem huiusmodi facere coram Vicario, etiam Episcopo non impedito, tenent Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 33. Filiuc. in quest. moralib. ar. 1. c. 1. 6. n. 8. Squillante d. p. 1. n. 9. 2. Ego ipse d. alleg. 61. n. 16. & de Canon. c. 17. n. 3. ad advertentes hæc verba text. solum poni ad monitionem, & denotandum convenientiam illi eam facere coram ipso Episcopo cessante impedimento.

24. *In Fidei publicam sacre professionem.* Quam proutius se fecisse tenetur probare quando Ordinatus super illa inquit ex officio, vt per Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 48. cum segg. Riccioli. d. p. 1. n. 40. quos refert de Canon. c. 17. n. 18. Emilla autem creditur si patet dicat illam fecisse, dummodo collatio beneficii sit decennalis, prout tenent Aloyf. Ric. in praxi fore ar. 1. decif. 681. in 1. edit. alijs refert. 580. in 2. edit. Campanian. dicitur in Canon. lib. 3. c. 3. d. n. 24. Ego ipse d. alleg. 61. n. 2. 1. & de Canon. c. 17. n. 19.

25. *In Prout autem, &c.* Siue per obitum, siue per resignationem, vt tenent Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 3. q. 9. in princip. Riccioli. d. lib. 1. c. 1. 3. n. 1. siue Sede Episcopali vacante, secundum Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 3. n. 24. Squillante d. p. 1. num. 94. Riccioli. d. lib. 1. cap. 3. n. 15. Ego ipse d. alleg. 61. n. 17. & 18. & d. trall. de Canon. c. 17. n. 9. quod etiam asserunt hoc casu non sufficere facere huiusmodi professionem coram Capitulo, sed coram eius vicario. Non tamen in prout de coadiutor illa duratoe locum habere asserunt. Nicol. Garc. p. 4. cap. 5. n. 7. Lugdou. à Sataua de iurisdict. Adm. d. q. 29. n. 37. Ego ipse de Canon. c. 17. n. 21.

26. *De Canonizaribus, & Dignitatibus, &c.* Non sic de Pottionariis, capellanis, & alijs beneficiis inferioribus, vt per Nicol. Garc. par. 3. c. 3. n. 13. Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 5. sub n. 1. Riccioli. d. lib. 1. cap. 2. 3. n. 57. quos refert de cap. 17. n. 3.

27. *In Ecclesijs Cathedralibus.* Tam secularibus, quam Regularibus, vt per Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 16. Riccioli. d. lib. 1. c. 1. 3. n. 21. quos refert Ego ipse d. trall. de Canon. c. 17. n. 6.

28. *Et tam subiectis, quam exemptis.* Nau. conf. 1. de sum. Tri. in. in ant. alijs conf. 9. de iur. iur. in noui. Sanch. florib. decif. sub tit. de sum. Trin. de i. 1. in fine. Petr. de Ledema in sum. p. 2. trall. d. 4. diff. 69. Nicol. Garc. d. c. 3. n. 21. Aloyf. Ric. in co. in 1. decif. 579. ampl. 1. Vgol. de off. Episcopi c. 5. §. 16. n. 2. Sanch. d. c. 5. n. 2. Riccioli. d. lib. 1. c. 3. n. 14. Ego ipse d. alleg. 61. n. 5. & d. trall. de Canon. c. 17. n. 7.

29. *Non procedere igitur in Ecclesijs Collegiatis* tradunt Nicol. Garc. d. c. 3. n. 13. Riccioli. d. lib. 1. c. 1. 3. n. 6. Squillante d. p. 1. n. 89. Ego ipse d. alleg. 61. n. 13. & d. trall. de Canon. c. 17. n. 14. Trullench. d. lib. 8. n. 2.

30. *Contra Zeolam praxi Episcopi p. 1. verb. beneficiis* 5. §. 16. n. 2. & Vgol. d. §. 16. n. 3. existimantes Dignitates Ecclesiasticas Collegiarum teneri huius professionem emittere.

31. *Facere tenentur.* Per se ipsum, aut procuratorem cum speciali mandato ab eo constituto,

utrum, vt asserunt Nau. conf. 4. sub n. 2. de summa Trinit. in antiquis conf. 1. de iur. iur. in noui. Petr. de Ledema d. p. 2. trall. d. c. 4. post 10. consilij. diff. 6. Zeolam praxi Episcopi p. 2. verb. Fidei professio, Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 5. n. 7. Campan. d. r. lib. 8. c. 3. n. 19. Riccioli. d. lib. 1. c. 1. 3. n. 21. Viuan. d. lib. 1. c. 3. n. 21. Nou. in singular. can. sing. 124. n. 8. in fine. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. diff. 8. q. 3. n. 11. Iul. Lator. var. luebrat. tom. 1. tit. 4. c. 22. 2. Perentini in annot. ad decif. 522. Butari n. 16. late, & eleganter Massob. in trall. de Synodo diocesa. n. 4. dub. 46. per te. secundum Romanam impressi. Ego ipse d. alleg. 61. n. 20. & d. trall. de Canon. c. 17. n. 5. Rot. in Parmen. Canonizatus 13. Iunij. 1608. aram bona mem. Card. Sacrat. ad hoc ceteri datum nō solum quando datur expressum ad faciendam fidei professionem, sed etiam ex mandato ad capiendam possessionem Dignitatis, vel Canonizatus.

Contra addit. ad d. conf. Nauarri 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 3. 7. proam n. 169. var. similiter, Squillante d. p. 1. n. 9. 1. Vgol. de officio Episcopi c. 50. §. 16. n. 1. Trullench. in Decalog. lib. 2. c. 1. dub. 8. n. 6. Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 7. 5. Stephan. Gracian. discip. forens. c. 166. n. 12. nimis accute Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 50. n. 3. existimantes abique bono fundamento fidei professionem debere fieri per semetipsum, adeo vt non sufficiat fieri per procuratorem, quorum fundamentis late, & eruditè responder Massob. d. dub. 46.

32. *Fructus non faciunt fructus.* Sed bene distributiones quotidianas, quæ dantur ratione ministrorum, & seruicij personalis, vt per Azot. d. p. 2. lib. 7. c. 2. quaf. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. 2. proam n. 17. in 1. edit. alijs 5. 6. proam n. 170. Aloyf. Ric. in collect. decif. p. 5. col. 1. 4. §. 5. vers. si fuerit 6. & in decif. Curie Archiep. Neapol. decif. 112. p. 4. Galef. in margarita casuum confitent. verb. profecti 2. Mon. de distrib. quaf. d. p. 1. q. 6. & 7. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 1. dub. 8. n. 9. Vgol. d. §. 16. n. 5. vers. faciendo. Steph. Gratian. d. c. 166. n. 2. Nicol. Garc. d. c. 3. n. 60. Camp. d. c. 3. n. 18. Nou. in sing. Canon. cancel. 115. n. 3. vbi n. 5. subdit idem dicendum de annuatariis defunctorum, Riccioli. d. lib. 1. c. 3. n. 53. metipsum d. alleg. 61. n. 30. Rot. in Parmen. Canonizatus 28. Aprilis, 13. Ianij, & 4. February 1611. aram bona mem. Card. Sacrat.

Addit Riccioli. in sepe citate c. 15. n. 55. quod quando beneficium, seu Canonizatus non habet aliquos fructus, sed emolumenta omnia consistunt in distributionibus quotidianis, tunc vt pœna adiecta per Concil. in præsenti possit in aliquo verificari, debet intelligi de distributionibus ita post Sanch. & Garcener. Tral. d. lib. 8. n. 10.

Intelligenda esse verba supradicta de fructibus decursis post lapsum duorum mensium, non verò decursis in ipsis duobus mensibus, conclusio Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 3. 1. quem refert d. alleg. 61. n. 23. Et professionem factam post retinuum duorum mensium elapsum non proficere ad recuperandos fructus post dictum terminum amissos, sed tantum ad quærendum futuros, resoluunt Nauar. consilij 4. de summa Trinit. in antiquis conf. 12. n. 3. de iur. iur. in noui. Flamin. Parif. de resign. benef. lib. 3. q. 9. n. 12. & segg. Nicol. Gl. d. cap. 3. 3. Riccioli. d. cap. 3. n. 39. Rotam Onen. interdicti 12. Decembris 1605. aram Renterad. l. 1. de meo Coccino Decano, impressa post tract. Alexandri Monete de distrib. quotidianis.

ceosent peccare mort. & ad fructuum restitutionem tenentur. *per e. in omnia, & ceterum, de elect. lib. 6. ubi cum eis receptis fraudulenter, ita Jacob. de Gessan aureo decr. 1. lib. 2. c. 97. n. 55. Quintanad, Eccl. lib. 4. n. 66. & dicit hanc sententiam sibi placere, Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. 37. Alij vero exilimant eos solum peccare mortaliter, non tamē teneri ad fructuum restitutionem, eum dispolito *de commissis, ceterum, sit odiosa, ut proinde sine identitate, vel maiestate rationis non extendenda extra casum suum c. p. n. de plenit. dist. 1. c. adia. de reg. iur. lib. 6. Sot. de iust. 10. q. 5. art. 6. c. 1. 2. vers. de aly, Nauarr. in man. c. 25. n. 128. & de heru. canon. c. 21. d. n. 4. v. que ad num. 57. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 45. n. 13. & 14. Gutier. canon. lib. 2. c. 5. num. 24. Monet. d. quest. 19. n. 29. Sed has contrarias sententias componunt Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 41. Siquilante de obligat. clerice. p. 1. c. 1. n. 11. quos refero de Canon. c. 16. n. 22.**

42. *o In omnibus vero Ecclesiis Cathedralibus.* Ergo non cōprehendit Collegiatas Ecclesias, ut tenent Nauarr. conf. 3. de tempor. iur. in act. q. 1. alius conf. 5. de atate, & qualis in omni, & c. in praxi Episc. p. 1. verb. beneficia, 3. 5. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. 37. Cārlin. in controuers. forens. c. 38. n. 1. Ego ipse de Canon. c. 16. n. 28.

43. *o Omnes Canonici ad portionem habeant annexum Ordinem, &c.* Ergo Quid illi regulariter annexum non est, sed potest annexo statuto, consuetudine, vel institutione fieri, Rot. dec. 221. n. 1. p. 1. rec. in qua refero de Canon. c. 16. n. 2. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

44. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

45. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

46. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

47. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

48. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

49. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

50. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

51. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

52. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

53. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

54. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

55. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

56. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

57. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

58. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

59. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

60. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

61. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

62. *Presbyterij.* Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum. Rot. dec. 366. n. 2. p. 1. rec.

De residentia Canonorum, & parva contra
eam non facientes impositas.

53. *Propterea ubi tenentur, &c.* Vide Nauas. *consil.* 2. alius 1. de cler. non resident. Sayt. in florib. dec. sub illo vis. dec. 2. Flamin. *Parit. de resign. benef. lib. 2. q. 1. o. n. 62.* Accot. *instit. mor. p. 2. lib. 7. c. 3.* Nicol. *Garc. de benef. pari. 3. cap. 2. num. 180. cum segg. Armend. in addit. ad recap. legum Navarrae, lib. 2. tit. 2. de residentia tribus. Canon. vel alij habentes dignitatem teneantur residere in suis. Ecl. n. 8. cum segg. Sanctael. *var. ref. quest. 4. a. n. 19.* Bonacin. *de heret. canon. disp. 2. q. 5. Vgolin. de officio Episcopi, c. 9. in eipsum in simili trall. p. 3. ad q. 5. n. 107. cum segg. nouissimè Stephanus VVeyms ad constitutiones 24. ex iure antiq. de sumptu, & per Conc. Trid. annuati, *consil. 11. pag. 88. cum segg.* ubi inuocari dicunt, & consuetudinem de cleric. non resid. in 6.**
54. *[[In eisdem Cathedralibus, &c.]]* Secularibus scilicet nam Regulares Canonici non comprehenduntur sub hoc decreto, possunt tamen abesse si causa sit rationalis, & ab his licentia Provis, vt refert dec. Arm. *citato loco n. 118.*
55. *na Canonici praebeatis, &c.* Coadiutor, & coadiutores possunt abesse dictis tribus mensibus, resoluunt Nauas. *consil. 2. n. 6. de cleric. apot.* Monet. *de optine can. q. 8. m. 17.* Sanctael. *d. q. 4. n. 27.* Ego ipse *d. alleg. 5. n. 125.*
56. *83 Non liceat vobis cunctis suis statuer.* Etiam iurati, nisi iudicantur Apostoli, fuerit confirmatum ex certa scientia, vt decem attestantur Nic. *Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 197. in 1. & 3. declar. Arm. loco proximi citato, n. 2. & 3.* quos refero in *tr. de Canon. c. 2. n. 1. & 3.*
77. Vnde statutum vt vna hora, vel duabus interessentes lucientur massam grossam, siue praebendam, amissa distributionibus quotidianis nullum esse, referunt decem Nic. *Garc. d. c. 2. n. 329. in 1. declar. Arm. d. loco n. 12.*
78. Si ex iure statutum quod interessentes vna hora in vno mense ex nouem fructus lucientur, amissa distributionibus, nullum esse, & tollendum, addo vt non interessentes omnibus horis in praedicto mense amittant illam ratam fructuum, quam amitterent in illis octo mensibus singulis horis interessendo, non tamen in ciuitate in parato huius decreti quasi abfuerint plus tres menses, attestantur resolutum Nic. *Garc. d. c. 2. n. 329. Arm. d. loco n. 53.*
59. Validum tamen erit statutum, quo cauetur seruatum quadraginta annorum Eccles. praesentum libertate beneficentia ad residentia, lucrantia distributiones quotidianas in absentia, quamuis ipse non interit diuini, vt resoluunt Cened. ad Sextum *caus. 15. in fine, & Canon. q. 1. n. 2. t. vers. sexto.* Monet. *p. 3. q. 1. n. 2. t. vers. 7. m. 2. t. & q. 1. n. 61. & quest. 13. num. 41.* Nicol. *Garc. d. c. 2. n. 344.* Seph. Gratian. *dis. cap. forens. c. 128. m. 19.* Piaf. in *praxi Episcop. pari. 2. cap. 3. num. 9. vers. de senio.* Bonac. *d. quest. 5. puncto 6. num. 1.* Ego ipse *d. alleg. 5. n. 119.* me citato in illo loco Sanctael. *d. q. 10. num. 26.*
60. *11 Aut consuetudine.* Etiam immemorabilis, quoque minimè excusat ad residentia in Cathedralibus, & Collegiis insignibus, sicut attestantur resolutum Nic. *Garc. d. c. 2. n. 197.* Armondar. *d. loco n. 10.* Sanctael. *var. ref. p. 3. quest. 4. n. 3.* qui citat mensuram *d. p. 3. alleg. 5. n. 125.*
61. Vnde consuetudine innotuit non posse vt Canonici, qui vna hebdomada interfunt diuini Offi-

ciis, possunt lucra distributiones sequentes etiam hebdomada, quamuis illis non interint, resoluunt Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 7. c. 7. quest. 5.* Sanctael. *d. q. 1. n. 3.* quos refero de *Canon. c. 2. n. 10.*

Valeret tamen consuetudo vt quis in absentia quotidianas luceret distributiones, si sciente, & patiente, ac tolerante Papa inducta fuerit, non verò illo tantum conueniret, vt per Duen, *ref. 2. c. 6. vers. limita quinto.* Holad. *de incomp. benef. p. 1. c. 17. num. 13.* Cou. *lib. 1. var. c. 13. m. 5. in fine.* Cened. *d. q. 1. n. 24.* Aloyf. Ricc. in *collect. dec. collect. 159.* Monet. *de distrib. quot. p. 2. q. 1. n. 45. & 46.* Sanctael. *d. quest. 10. n. 26.* quos refero *d. c. 23. n. 11.* Prout etiam valebit consuetudo vt distributiones conferantur his, qui iussu suorum Ecclesiarum occupantur ad computationem reddituum, vel sumptuum ipsarum Ecclesiarum, sicut resoluunt Monet. *d. pari. 2. q. 1. n. 47.* Cened. *d. q. 3. n. 68.* Sanctael. *d. quest. 10. n. 18.* Et quod denitur clericis sennibus post septuagesimum annum, quamuis diuini officio non interint, secundum Monet. *d. pari. 2. quest. 12. n. 57.* Sanctael. *var. ref. quot. 3. num. 14.* Cened. *d. quest. 1. n. 17.* Bonacin. *dist. quest. 5. puncto 6. n. 16.* & alius casibus, quos refero *d. tr. de Canonici c. 23.*

24 Plura tres mensis, &c. Continere debent 90. dies triginta pro quolibet mense, & possunt accipi non solum continui, sed etiam interpolati, vt resoluunt Menoc. *de arbit. casu 5. o. n. 12.* Gonz. ad *reg. 8. Canon. gloss. t. m. 8.* Nic. *Garc. d. p. 3. c. 2. n. 306.* Sanctael. *var. ref. sol. q. 4. num. 10.* Ego ipse *d. alleg. 5. n. 120.* Dummodo tamen provideant Episcopi ne incident in Natale, aut Pascha Domini, siue similes maximas solemnitates, prout decem attestantur Zet. in *praxi Episc. p. 1. verb. priuato 5. 4. d. 2. pref. dub. 3.* Nicol. *Garc. d. c. 2. n. 316.* Armend. *d. loco n. 38.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. 5. n. 119.*

Decretum hoc dum concedit Canonici absentiam trium mensium, esse intelligendum si constitutiones Eccles. seruatum totius anni requirunt, referunt decem Nic. *Garc. d. c. 2. n. 312.* Arm. *d. loco n. 33.* Ego ipse *d. alleg. 5. n. 121.*

Canonici his tribus mensibus abesse volens minimè teneatur petere, vel obtinere licentiam ab Episcopo. Ceterum quoniam pari Canonici totam ab Ecclesia eodem tempore possunt abesse ne debito seruitio ipsi Ecclesia destituantur, Episcopi iurisdicio est aequè arbitrium vt referunt decem Zet. *p. 1. verb. priuato 5. 3. dub. 4.* Galca. in *marg. casum conscientia, verb. Canonici.* Nic. *Garc. d. cap. 2. n. 315.* Franc. Leo in *thesaur. fore. Ecl. p. 3. c. 2. n. 21. & 22.* Aloyf. Ricc. in *d. praxi fore. Ecl. ref. 392. n. 4. & 5.* Armend. *d. loco n. 36. & 123.* Ego ipse *d. alleg. 5. n. 118.* Sanctael. *d. quest. 4. num. 28.* Alzedo de *praesent. Episc. dignit. p. 2. c. 2. n. 40.* Maicel. *Vulpe in praxi iudic. fore. Ecl. c. 13. n. 22.*

Vnde Canonicos, & dignitates teneri ad residentiam aliorum nonem mensium, referunt decem Nic. *Garc. d. c. 2. n. 198.* Arm. *d. declar. d. loco n. 24.* & eorum intereclencia, si petierint in dictis tribus mensibus singulorum annorum, debet esse in omnibus diebus, & horis, ex Nicol. *Garc. d. c. 2. n. 325.* in 1. *declar. Arm. d. loco n. 47.* Nihilque eis prodest quod in ciuitate maneat, nisi Ecclesiae debitis horis interfuerint, prout attestantur resolutum Nicol. *Garc. d. cap. 2. n. 323.* in 1. *declar. Aloyf. Ricc. d. ref. 392. n. 2.* Arm. *d. loco n. 42.* cum segg. Sanctael. *d. q. 4. n. 24.*

Ad colligendum feruicium doctorum nouem mensium non sunt colligendæ pñctaturæ, quasi si, qui nouem partes punctaturarum ex duodecim habeant feruicium nouem mensium debito satis fecerint, sed ipsi dies residuæ, & feruicij siue continui fuerint, siue interpolari, numerandi sunt ad complementum dictorum nouem mēsiū, vtriusque resoluuntur Nic. Garc. d. c. 2. n. 327, & Armend. d. loco n. 5.

Vacantiae omnes vnios, aut plurius mensium quibus abentes distributiones percipere solent, ultra tres in singulis annis, sublatæ sunt per hoc decretum, nisi ab his ex causis à iure permissis, præterquam dictæ vacationes concessæ essent in fundatione, quæ non esse sublata nisi Canoniarum fructus omnes sint distributiones quotidianæ, ita Nicol. Garc. d. c. 2. n. 350. in 2. d. c. Armend. d. loco n. 30. Fundationes enim, & confirmationes Apostolicæ non esse sublatae per hoc decretum, referuntur decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 216. Armend. d. loco n. 27. nec etiam priuilegia Apostolica, Nicol. Garc. d. c. 2. n. 216; Armend. d. loco n. 33.

67. Hoc statutum, quo permixtum est Canonici quatuor menses quolibet anno ab Ecclesia abesse, si à Papa est confirmatum, non fenebitur derogatum per hoc decretum sed obseruandum est, ut referuntur decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 216. Armend. d. loco n. 26.

68. A A saluū nihilominus, &c. Indultum igitur Papæ tribuens vacationem duorum mensium Canonici contra fundationem Ecclesiæ, non intelligitur sublata per hoc decretum, quod tantum reuocat constitutiones, quæ concedunt absentiam ultra tres menses, ut referuntur decisum Nic. Garc. d. c. 2. n. 216. Armend. d. loco n. 33.

69. *Incip. Aliquis primo anno, &c.* Vide Vgolin. de officio Episcopi. c. 17. in princip. a. n. 3. & 5. n. 7. Armend. d. loco n. 98. metipsum d. p. 3. alleg. § 1. n. 146. & de Canon. cap. 20. n. 15. Stephan. VVeyms d. c. 11. n. 1. Capata in el deservido de la obliacion de los Prelados part. 2. c. 1. n. 5.

Et his potius subiacere illos, qui maiori feruicij Eccl. quam nouem mensium sunt adstricti, si non residuant, referuntur decisum Nic. Garc. d. c. 2. n. 144. Armend. d. loco n. 107. Ego ipse dictum alleg. § 3. n. 146. in fine, ut canonici simplices carentes præbenda, illis non subiacere resoluunt Aloyf. Rle. in praxi rerum fori Eccles. decis. 11. n. 1. edit. alijs res. 6. 2. in 2. edit. quem refero d. alleg. § 3. n. 147. & de Canonici cap. 20. n. 11.

70. Penarum autem gradus in hac decreto præscriptos necessariū seruandos esse ante quā deurniatur ad priuationem ob non residentiam, asserit resoluunt Piasce. in praxi Episcopi. a. n. 3. n. 9. vers. necessario, quem refero d. alleg. § 3. n. 148. Dummodo ante priuationem præcedat citatio personalis, c. ex parte il. de clericis non resid. gloss. verb. in Canonibus in c. quoniam frequenter § si bene, ut litem non cont. quam sequuntur Caputaz dec. 375. n. 1. & decis. 378. p. 2. Scaph. decis. 1346. n. 1. siue absens sit de licentia Episcopi, siue absque ea. c. clericis, & ibi gloss. verb. redierim in c. peruenit il. 2. de appell. Scaph. dec. 1348. n. 5. & de vtroque Rota in Orislen. Decanatu 14. Martij 1621. coram R. P. D. Nauarro. Verum si personaliter citatio non possit, quia ignoratur ubi sit, vel longè absit, ita ut commode non valeat citatio ad ipsum petuere, debet in eius Ecclesiasticis citatioibus edictum publicari (non sufficit enim vnica citatio pro tribus) & post vltimum edictum per sex menses

expectari, vel colligitur ex c. ex tua, de clericis non resid. quāuis iam hodie hoc tempus sit arbitrium iudici, ut referuntur decisum Nic. Garc. d. c. 2. n. 155. Armend. d. loco n. 108. & 109. Cardin. Mantica d. dec. 67. n. 5.

Aliter autem eandem priuationem esse nullam, resoluunt Lz. Zech. de republ. Eccles. de benef. n. 6. vers. quod attinet verò ad praxim. Tz. in praxi Episcopi. 1. verb. priuatio § 3. & 4. Piasce. in simili praxi p. 2. c. 3. n. 10. vers. necessario autem, Ror. in d. Orislen. Decanatu coram R. P. D. Nauarro, Mantica dec. 12. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 154. vbi n. 155. subdit in personaliter citato non requiritur etiam monitionem, sed sufficere vnā etiam extrajudicialem, quod etiam tenuit Rota eodem Mantica decis. 67. n. 6. vbi n. 6. asserit hoc decretum non allicere Episcopos, qui possunt procedere ad priuationem ob non residentiam, tametsi illa temporum intervalia non fuerint obsequata.

Canonicos ad discendum cantum Gregorianum cogere potest Episcopos, & tentantes malitiae etiam pena non participationis distributionum quotidianarum, & subtractionis iniquum. Ald. d. d. 8. n. 5. vbi referuntur decisum in Triplic. 9. Martij 1620.

71. Distributiones verò, &c. Distributiones quotidianæ quæ sic dicuntur, & eorum appellatione quæ continentur, dixi latè in trati de Canonici c. 21. & ibi citatis addit Steph. VVeyms d. c. 11. n. 5. vbi refertur sic dicti ab ipso & vbi distribuendi, cum quotidie & per singulos dies, immo etiam per singulas feræ horas distribuuntur, sed his dumtaxat, qui legitimam qualitatem habent, & personaliter intereunt diuinis Officiis, vel saltem pro præsentibus habentur ob iustam aliquam causam.

72. *Incip. Qui statu horis interfuerint.* Id est, omnibus horis, quibus diuina celebratur Officia, ut referuntur decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 488. Item & Milze consensu, vtræ declarationibus S. Congr. Rituum ostendimus d. trati de Canon. c. 34. n. 1.

73. *Incip. Recipient.* Non solum sibi obuenientes ratione præbendæ, sed etiam portionem earum iis contingentem, qui non intereunt, ut diximus d. trati de Canon. c. 32. ex n. 14. & suprad. c. 11. d. d. 21. de reformation. c. 3.

74. *Incip. Reliqui.* Nisi priuilegio Pontificis muniantur, aut legitimo impedimento, vel necessaria causa deinceantur. Vnde Canonici ab Ecclesia, cui est adstricti, abfuerint ex Pontificis priuilegio posse percipere distributiones quotidianas resoluunt Gemin. n. 4. & Franc. n. 3. in cap. vnica de clericis non resid. lib. 6. Cened. d. q. 1. n. 26. Sanctarel. var. resol. q. 10. n. 1. Buih à S. Fausto d. lib. 4. quest. 83. Trullench in Decretis lib. 1. c. 8. d. h. 1. § 1. Episcopum verò non posse aliquem excusare à residentia, nisi iuxta dispositionem d. cap. vnica, referuntur decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 407. & Armend. d. loco n. 84. Trullench. loco proxime citato.

75. Ex priuilegio igitur Clement. VII. incip. Canonici, sub dat. Nonis Augusti. 1525. Auditores Rotæ percipiunt fructus, & distributiones suorum beneficiorum in absentia ac si adualiter intereissent diuinis Officiis, ut referuntur Lz. Zech. de republ. Eccles. 11. n. 1. Cened. praxi. & canon. quest. lib. 1. q. 1. n. 63. Sanctarel. var. resol. q. 1. n. 1. Ego ipse d. par. 3. alleg. § 3. n. 155. & de Canonici cap. 24. n. 1.

76. Inquisitores contra hæreticam prauitatem gaudent

71.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

dent etiam privilegio percipiendi fructus, & distributiones quotidianas in absentia in fidel fauorem à Paulo III. & Pio V. sibi concessio, ut per Roi de prael. inquisit. n. 420. & in trall. de lictet. s. 19. 96. Spin in spei de testament. gloss. 3. princ. n. 78. Nicol. Garc. de benef. p. 3. a. n. 33. 6. Sanctarel. d. q. 11. n. 3. Cened. d. q. 1. n. 18. Ceuall commun. terra commun. q. 85. n. 12. Antonin. Diana resolut. moral. part. 4. trall. 8. resol. 7. in fine. Escobar de nobilitate & puritate probanda part. 1. q. 4. §. 6. n. 71. Marcel. Vulp. in praxi iudicior. Ecclesi. s. 1. 3. n. 2. metipsum d. alleg. 5. n. 156. & de Canon. c. 14. n. 2. ubi aduerto licet istis privilegiis hoc illis minime competere.

77. Colle. G. generalis Cameræ Apost. Subcolle. clares, Advocati, Procuratores, Fiscales, & Notarii i. causis spoliatorum, & aliorum iurium dicte Cameræ, eorum officio duratore lucrantur distributiones quotidianas in absentia, ex privilegio Sixti V. sub dat. 8. May 1590. ut reseruit Monet. de distrib. quod. part. 2. q. 1. n. 11. Sanctarel. d. quest. 1. n. 6. Cened. d. q. 1. n. 11. 6. Marcel. Vulp. d. cap. 13. n. 18. Ego ipse d. alleg. 5. n. 157.

78. Archidiaconus, vel Canonicus visitans Ecclesiam, in ea, vel redditus suæ præbendæ, non amittit distributiones quotidianas, cum visitando prædicta iura, & loca serviat Ecclesie in se villi, ut per Nicol. Garc. d. part. 3. a. n. 33. cum segg. Azor. in lit. moral. p. 2. lib. 7. c. 7. quest. 30. Monet. d. quest. 11. n. 63. Cened. d. quest. 1. n. 136. Sanctarel. d. quest. 1. n. 9. metipsum d. alleg. 5. n. 163. & de Canon. cap. 14. n. 4. Marcel. Vulp. d. cap. 13. n. 19. Si vero non visitaret propriam Ecclesiam suæ diocesis, etiam illam visitaret ex officio, & tunc sibi competens, tunc non poterit percipere distributiones, ut reseruit decem Monet. d. q. 11. n. 63. Cened. d. q. 1. n. 36. & 74. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 33. 2. Amendat. in addit. ad recip. Legum Navarra, lib. 1. tit. 6. l. 6. de visitat. n. 81. & 108. Sanctarel. d. q. 11. n. 10. Ego ipse d. alleg. 5. n. 126. Et hoc casu durante visitatione non potest Archidiaconus percipere fructus illius Canoniciatus, quem obtinet ex dispensatione, vel ex illius Ecclesie consuetudine, stante quod fructus Canoniciatus distincti sunt à fructibus præbendæ, nisi pro tribus mensibus vacationis causa à Concilio petitis, prout resolutum attestavit Nicol. Garc. d. 2. x. n. 332. in 2. dub. & Amendat. d. l. 6. de visitat. n. 81. aduerrentes hæc de lucrando fructibus locum habere, nisi exister Ecclesie consuetudo, ut Archidiaconus visitans nihil fructuum percipiat, quia ex seruanda erit.

79. Penitentiarius si dum recitat iuramentum Officia audiat in Ecclesia confessiones, percipit quotidianas distributiones, ut reseruit decem Aloyf. Ric. in praxi rerum fore Ecclesi. decis. 498. in 1. edit. iuris resolut. 389. n. 5. & resolut. 477. n. 6. in 2. edit. Salazar de Mendoza in libello de inbus. Canon. p. n. 107. 6. Vgolin. de officio Episcopi c. 19. n. 6. vers. sermo excipitur. & c. 33. n. 5. Monet. de distrib. quod. part. 2. q. 1. n. 64. cum segg. Canonici. in diversis canon. n. 7. c. 6. n. 17. Barthol. 3. 5. Fausto de heru Canon. 1. 3. q. 74. Nicol. Garc. de benef. p. 5. a. n. 124. & segg. Bonacini. de heru Canon. q. 5. puncto 3. §. 3. Raguc. de voce Canon. cap. quest. vltim. n. 7. Sanctarel. var. resolut. q. 7. n. 13. non misit Stephan. V Veyms ad constituciones 24. ex antiquitate desumptas, & per Concl. Trident. in moral. constit. 11. n. 23. pag. 102. Trullenchi. in Decalogum lib. 1. c. 8. dub.

12. §. 5. Cast. Palao tom. 2. dist. 3. puncto 9. §. 5. 2. n. 1. Ego ipse d. p. 3. alleg. 5. n. 160. & alleg. 5. n. 30. Etiam audiatur Confessiones peccatorum venialium, & non reuertentium, ex Nicol. Garc. n. 124. Monet. n. 65. & Sanctarel. n. 13. dicit locis; dummodo tamen intra Ecclesiam, non vero extra eam infirmorum confessiones audiat, Nicol. Garc. in addit. ad dist. part. 5. c. 4. n. 123. in fine, Ego ipse d. alleg. 5. n. 160. 2. Trullenchi. d. §. 5. vers. non tamen.

Theologus, seu obtrins præbendam theologalem diebus, quibus legit, habendam est tanquam prælens in choro, non modò pro illis horis, ut si manè legat pro horis matutinis, & Missa solemni, sed etiam pro tota die, & percipere potest distributiones quotidianas, ita declarant Gregorio XIII. decisum reseruit Nicol. Garc. d. c. 2. n. 118. Aloyf. Ric. in d. praxi rerum fore Ecclesi. resol. 386. n. 6. & resol. 389. n. 6. Nald. verb. distributiones n. 9. Gonzal. ad reg. 8. Camel. §. 7. praxi n. 120. Amendat. d. de residentia canonici. n. 68. Monet. d. part. 2. q. 10. n. 17. & q. 1. n. 73. Bonacini. d. §. 5. puncto 3. §. 6. Sanctarel. d. q. 11. n. 11. 5. Ego ipse d. part. 3. alleg. 5. n. 8. Sanchez. in consil. moralium part. 1. lib. 2. cap. 2. dub. 5. n. 5. Casto Palao in opere moralium tom. 2. dist. 3. puncto 9. §. 6. Trullenchi. in Decalogum lib. 1. c. 8. dub. 12. §. 6.

Concilio generali nomine Capituli intererentes lucrantur distributiones quotidianas, ut reseruit Cosim. in pragmat. sacrorum. in de collection. §. 1. in gloss. ubi. in fine, Iacobus de Concl. lib. 3. art. 6. ad fin. Rebuff. in praxi. p. 3. tit. de dispensat. de non resid. n. 34. Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 52. littera C. vers. quatuor casus, Cened. d. q. 1. n. 67. Sanctarel. d. q. 1. n. 7. Ego ipse d. alleg. 5. n. 138.

Cocilio Provinciali, vel Synodali intererentes distributiones quotidianas percipere reseruit Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 52. littera C. vers. idemque paratione, Cened. d. q. 1. n. 67. vers. idem paratione Sanctarel. d. q. 11. n. 21. & q. 10. n. 17. in princip. Barthol. 3. 5. Fausto de heru canon. lib. 3. §. 5. 2. Vgolin. de potest. Episcopi par. 1. c. 19. §. 2. n. 6. vers. primò excipitur.

Animarum curæ incumbentes imminenti suæ dignitati, vel Canoniciatus, dum sunt in actu administrandi Sacramenta, vel alia excedenda, quæ spectant ad ipsam curam, distributiones quotidianas lucrantur, & tanquam prælens in choro habentur, ut reseruit decem Franc. Leo in ibesauris Eccl. p. 3. c. 2. n. 24. Aloyf. Ric. d. resol. 389. n. 41. Raguc. de voce Canon. in Capitulo quest. vltim. n. 6. Nicol. Garc. d. cap. 1. n. 33. Amendat. d. lib. 1. tit. 25. l. 5. 2. de residentia Canon. n. 38. Cened. d. q. 1. n. 73. Z. tol. in praxi Episcopi. p. 1. tit. 1. de distributiones. §. 3. vers. secundum debentur. Lel. Zech. de de republ. E. clesie. c. 24. n. 6. Barthol. 3. 5. Fausto d. 3. q. 7. 6. Bonacini. d. 3. puncto 3. §. 7. Sanctarel. d. q. 11. n. 1. Schep. V Veyms d. constit. 1. n. 21. in prime. Matchin. de Sacram. Ordinar. trall. 3. p. 2. §. 5. sub n. 9. vers. idem dicitur d. Marcel. Vulp. in praxi iudicior. fore Ecclesi. c. 13. n. 18. Trullenchi. in Decalogum lib. 1. c. 8. dub. 12. §. 7. Ego ipse d. alleg. 5. n. 127. Si vero haberent curam animarum in alius Ecclesiis dum in eis resident, ac Sacramenta administrant, non possunt percipere distributiones, quas percipere in in Ecclesiis Cathedrali, vel collegiatis, in qua habent canoniciatus, vel dignitates resideret, ut reseruit Monet. d. q. 11. n. 69. Sanctarel. d. q. 1. n. 13. Barthol. 3. 5. Fausto d. lib. 3. q. 76. Trullenchi. d. §. 7. c. 1. in fine. Canonici

Cened. d. g. 1. n. 9. Azot. d. cap. 9. 11. Sanctus. d. g. 8. n. 8. Ioan. Valet. de differenti. inter vtrumque formam, verb. *hura canonica*, differt. 2. Barbi. à S. Fausto d. lib. 3. q. 33. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 8. d. 8. n. 5. m. scriptum d. lib. 5. q. 1. 167.

97.

Pessis ex causa à sua Ecclesia abiens lucratur distributiones si pessus pasterus, & probetur legitima consuetudo quod distributiones huiusmodi dari consueverint absentibus ex iusta causa. Ita Menoch. de arbit. casu 13. n. 10. Benzon. in Speculo Episc. & Curator. lib. 1. dist. 1. q. 1. c. 1. 3. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 7. Bonac. de horis can. dist. 1. q. 5. p. 1. n. 7. Barbi. à S. Fausto in simili trall. lib. 3. q. 35. Cened. d. g. 1. n. 18. Scip. de Rubric. in aphorism. Episc. verb. *pessu* n. 4. Anson. Fabric. d. lib. 2. n. de proband. n. 39. Homobon. de Bonis in rescriptis. vol. 3. super Sacra. rescript. 201. Iac. Clarin. censur. forens. a. 26. per tot. Ioan. Angel. Boif. in discept. mor. discept. 2. n. 27. Ego ipse in trall. de Canonice. c. 24. n. 4. & seq. Aldan. d. tit. 8. num. 11. vbi refert iura fuisse decisa in Alediolanen. 9. Novembrii 1630.

98.

Senioita confectus vt resideret, & interesse diuinitis non possit, modò aliàs interesse consueuerit, percipere debet quotidianas distributiones, sicut solentur decimis quod refertur Azot. d. lib. 7. q. 7. 12. Franc. Leo d. c. 2. n. 27. Monet. d. p. 2. q. 7. Arm. d. loc. n. 7. Cened. d. g. 1. n. 15. Aloyf. Ricc. d. rescript. 389. n. 7. Sanctus d. lib. 8. n. 12. Barbi. à S. Fausto. d. lib. 3. q. 34. Steph. V. Veyms d. conf. 11. n. 20. pag. 100. Marcel. Vulpe d. c. 13. n. 3. 2. Ego ipse d. lib. 5. n. 1. 64.

99.

Abfens à choro, ac etiam à ciuitate obmetum ne occideretur ab inimicis, à Principe, &c. potest percipere quotidianas distributiones, modò intermitteret Canonicum resignare, vel permittit, aut rationem aliquam inire, qua & fua, & Ecclesie indemnitati consilium sit, vide Coor. lib. 3. var. c. 3. n. 8. verif. decimò eadem ratione, Azot. d. 7. q. 11. Nic. Garc. d. c. 2. n. 35. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 7. 1. Aoton. Fabric. d. lib. 2. tit. de prob. n. 39. domas iustam abfentis causam ad lucrandas distributiones esse necessitatem recedendi, vt tempore hostilitatis. Cen. d. g. 1. n. 20. ver. idem quod in re. Sanctus. var. rescript. g. 9. n. 2. Aldan. d. tit. 8. n. 12. vbi attestatur fuisse resolutum sub die 17. Septembrii 1616. & 22. April. 1617.

100.

Timens redire ad patriam, vel io ea commorari, ob bellum civile, aut easterum, possit percipere distributiones, vt tenet Sfort. Odd. in re. de integ. rescript. var. g. 9. n. 3. Menoch. de arbit. casu 155. n. 12. Sanctus d. g. 9. n. 4.

101.

Per vim ab aliquo detentus vt propter canon possit in Ecclesia diuini interesse Officiis, lucratur distributiones quotidianas, vt resolutum Nauas. d. consil. 11. n. 4. Iac. de Grass. p. 2. c. 15. n. 10. Azot. d. 7. quæf. 10. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 54. Cened. d. g. 2. n. 20. verif. 8. n. 8. Sanctus d. g. 9. n. 8. Trull. d. lib. 1. cap. 8. n. 6.

102.

Canceratus inuultu lucratur distributiones quotidianas vt veniat absoludus, vt per Cou. lib. 3. var. c. 13. n. 8. verif. vnde cum Nauas. consil. 10. & 11. n. 3. & seq. de clerico. non resid. Saye. in floribus decis. sub ead. tit. dec. 9. Macign. de horis can. c. 73. num. 66. Lel. Zech. de rep. re. c. 24. n. 6. Gonzal. ad reg. 8. cancel. gloss. 5. §. 5. num. 1. 5. Zerolin. in praxi Episc. p. 1. verb. *distributiones* §. 8. Ceuall. comment. contra eam. q. 58. n. 15. Azot. in specul. mor. p. 2. lib. 7. q. 7. quæf. 12. Arrem. d. tit. de resid. can. num. 77. Aoton. Fabric. d. lib. 2. tit. de proband. n. 39. in fine, domas iustam abfentis causam ad

Barbosi. Collect. in Concil. Trid.

lucrandas distributiones esse impedimentum resistendi, siue assistendi sine culpa abfentis contingens, puta in iussu carceratus, vel eacommunis causis, Ror. dec. 1. 68. p. 4. diuersi. Steph. 632. d. 1. c. 1. forens. tom. 4. q. 1. n. 8. Marcel. Vulpe d. c. 13. n. 24. Loreti. d. lib. 3. q. 27. n. 142. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 8. d. 8. n. 2. vbi n. 3. limitat primum modo si ante diuini interesse consueuerit: secundo modo si ubi propriam culpam non fuerit in carcerem coniectus, etiamsi postea falsis testibus crimen persequatur, & in sui fauorem sententiam obtineat. Nald. verif. d. lib. 1. c. 10. Gileza. consil. 165. per tot. Nic. Garc. d. c. 2. n. 362. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 80. Bon. de horis can. dist. 2. q. 5. p. 1. n. 3. 5. 1. Barbi. à S. Fausto in simili tr. lib. 3. q. 32. Aldan. d. c. 3. n. 15. vbi refert decif. sub die 9. Mayi 1616.

Exaltus inuultu non debet amittere quotidianas distributiones, vt docent. Cou. d. c. 13. v. 8. verif. decimò, Ceuall. d. g. 58. n. 16. Bernard. Sindoo. de offic. re. c. 17. circa med. Cened. d. g. 2. n. 4. Sanctus. d. g. 9. n. 6. Steph. Grat. discept. forens. tom. 4. c. 59. n. 13. vbi intelligit quando tale impedimentum accidit absque culpa beneficiati. Ego ipse de Canonice. c. 24. n. 44.

103.

Eacommunicatus inuultu non emittit distributiones quotidianas si eo tempore, quo eacommunicatus inuultu in eam fuit, praxens erat in loco sui beneficii, soluitur quod erat diuini Officiis ante impedimentum eacommunicatus i adesse, vt resolutum Cou. d. c. 13. n. 8. verif. eadem, Saye. de cens. lib. 2. c. 5. n. 27. Aulic. de lib. p. 2. c. 6. dist. 1. d. 1. n. 1. Bonac. in simili tr. dist. 2. q. 2. p. 1. n. 4. 5. 2. n. 5. & de horis can. dist. 2. q. 5. p. 1. n. 3. 5. 1. Barbi. à S. Fausto ead. tr. lib. 3. q. 36. Hentiqu. in sum. lib. 1. c. 13. q. 4. in fine, Saut. de aliment. tit. 1. q. 8. n. 1. 5. verif. alius fecit. Monet. d. p. 2. q. 1. n. 3. 2. Cast. Pal. in opere mor. 1. 2. dist. 3. p. 1. n. 1. 5. 2. n. 4. Trull. in Decal. lib. 1. cap. 8. d. 8. n. 1. 1. 1. Sanctus. d. g. 9. n. 9. Ego ipse d. lib. 5. n. 17. 4. & in collect. ad cap. pastoralis 53. n. 14. de appell. vbi n. 65. ostendit à quo detecta inuultus eacommunicatus distributiones forsitan amittat ipse tepet. Loreti. d. lib. 3. q. 21. n. 139. Marcel. Vulpe d. c. 13. n. 24. Bereniti. in annot. ad dec. 59. q. 1. 1. 3. decif. sumum Baratti. Quod intelligitur, nisi consuecudo dedit vt inuultu eacommunicatus, vel aliàs legitimè impeditus etiam ab fecit ab oppido vel loco ipsius lucratu, quam quodam leuissimum esse tradunt Gut. d. c. 1. n. 1. 41. Cened. d. g. 1. n. 49. in fine, vbi n. 50. in principio, consilium videmus pendet q. super iustitia, vel in iustitia censuræ, petatur fructus & redditus cooferat, vt consuetudo de inuultu restantur ipsi absolutum, cum hoc difficultius fieri possit fructibus iam consumptis.

104.

Suspensus inuultu ab officio, vel beneficio non amittit distributiones, vt docet Monet. d. g. 1. n. 46. Cened. d. c. 1. n. 59. Bonac. d. p. 2. c. 15. 4. 5. 1. Sanctus. d. g. 9. n. 13. Squilante de vbiq. cler. p. 4. n. 13. Ego ipse d. alleg. 53. n. 176. Steph. Grisan. d. c. 59. n. 38. Loreti. d. lib. 3. q. 27. n. 139. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 8. d. 8. n. 3. Cast. Pal. tom. 2. dist. 3. p. 1. n. 15. 1. n. 9.

105.

Ecclesia interdicta, aut polluta easitate, Canonicos non est prouandus distributionibus quotidianis, si interdictio, aut pollutio causam non deditur Cened. d. g. 1. n. 59. & 60. Bonac. d. p. 1. c. 56. Sanctus. d. g. 9. n. 14. Trull. d. lib. 1. c. 8. d. 8. n. 1. n. 8.

106.

Privatus inuultu debet fructus, & distributiones quotidianas, ceteraque emolumenta, quæ pertinentibus tantum, & interessentibus lucubri

Ee confue

consueverunt pro toto eo tempore, quo ob di-
ctam privationem munera suo beneficio iocum-
beant obire, atque horis Canonicis interesse
non possunt, ut teot Aldan. d. 117. 3. n. 10. ubi at-
testatur sic fuisse resolutum à 5. Congreg. Episc. sub
d. 16. May 1635. & resoluunt citati à Trull. in
Decalog. lib. 1. c. 8. dub. 1. n. 5.

108.

¶ Quamvis collatione, aut remissione exclusa.]
Non posse Episc. vel Capitulum remittere, aut
donare amissas distributiones ob non residen-
tiam, per hunc text. tradit. Nau. de horu Canon.
c. 1. 1. msc. 1. 4. n. 48. & conf. 5. n. 1. d. cler. non resid.
Menoch. de arbit. casu 429. n. 6. Pilecc. in praxi
Episc. p. 2. c. 3. n. 8. in fine pag. 124. Atm. in addis.
ad recap. legum Nau. lib. 2. tit. 23. de resid. rub.
an Canon. vel alij habentes dignitatem teneantur
residere in suis Ecclesiis. 90. & 91. Galet. in marg.
casum conscient. verb. distributiones 4. Sandatcl.
var. resol. 9. 13. n. 7. Trull. in Decalog. lib. 1. cap. 8.
dub. 16. Ego ipse d. p. 3. alleg. 33. n. 140. Rot. in
Hisp. al. distributionum 2. May 1603. coram Reue-
rendo filio D. mee Cosimo Decano. est 1. 10. imple-
bis post re. de distrib. quotid. Alexandr. Monet.

109.

Consensus enim Canonicorum non potest
facere ut qui non interfuit Divinis, habeat distri-
butiones quotidianas, & neque statuto aut lege
hoc potest consisti, sicut resoluunt Nau. de horu
Canon. 9. n. 10. & c. 11. m. 63. Menoch. d. conf. 429.
n. 6. in addis. Mendez de Cabed. divers. iur. arg.
lib. 1. c. 9. Bonac. de Sac. disp. 4. q. 9. p. 1. n. 7. 5. 3.
n. 8. Aloy. Ricc. de praxi rerum fors Eccles. decis.
49. 3. in 1. d. al. al. resol. 384. n. 7. in 2. ed. Immo
ne totum Capitulum per consuetudinem potest
concedere quid absens lucretur distributiones
quotidianas etiam per momentum temporis
durantem absentiam, secundum Aloy. Ricc. d. res.
384. n. 8. Steph. Grat. d. sepi. fores. 1. 66. n. 31.

110.

Nec etià eos posse remittere distributiones pre-
teritas, quamvis abut omnis fraus & conventio,
per hunc text. resoluunt Durant. de rubric. Eccles.
lib. 3. c. 1. 5. n. 1. Azor. lib. 7. c. 7. q. 9. Sanctar. d. p. 3. n.
13. n. 6. Iublati sent. glof. verb. fuisse, in c. de cle-
ricis non resid. lib. 6. n. 15. ubi apparet, & tradit
fuisse, ut per d. glof. verb. fuisse & ibi Germin. n. 5.
qui verò n. 10. Nau. mscel. 59. d. n. 4. & 5. Azor.
d. 7. q. 9. Monet. d. p. 3. q. 5. n. 6. Sanctar. d. p. 3. n.
5. Barth. à S. Paulo de horu Canon. lib. 3. q. 9. 1.

111.

¶ Omnia verò Divina per se, & non per susti-
tutos, &c.] Ita Rot. dec. 659. n. 3. p. 4. divers. Trull. in
Decal. 1. c. 7. dub. 31. 3. Ego ipse in re. de Can.
c. 1. n. 1. Et si factam sit aliquod statutum quod
Can. possint intersuere per substitutos, vel alter-
nata unus pro alio, eiusratio habenda non est,
quia est contra hoc decretum, ut per Zer. in praxi
Episc. p. 2. verb. Can. 5. n. 1. Nic. Garc. de benef. p.
3. c. 1. n. 498. Rot. d. decis. 659. p. 4. divers.

112.

Obtinentes Dignitates, Canonicatus, vel Portio-
nes in Ecclesiis, praefixum cathedralibus cu-
iuscunque qualitates ibi, tenentur numerare easdē
Dignitates, Canonicatus, & Portiones in
decantatione Missae, Evangelij, Epistolae & similiū
fuerint tamen praefixione incumbentes, & annexa
per se ipsos subire, & exercere. Quod si aliquando
aliquis legitimo impedimento decens ea per
se ipsum adimplere non poterit, tunc alios, eius-
dem tamen ord. & gradus, non autem inferiores,
Dignitates nempe alias Dignitates, Canonicat.
Canos. & portionari respectu portionatis in
suis quique hebdomadae, ne gradum & ord. pre-
rogatiua confundantur, depuere debebunt, id-
que per Episcopum oportunitas remedium erit.

huius decreti vigore providendum erit, ita deci-
sum testat Nic. Garc. d. c. 2. n. 496.

113.

Si Dignitas, & Canonicatus, sicut adinvicem, &
aeque principaliter, vacat cum vbi duo beneficia
obtinantur, illa obtinens utrovisq; onera subire
per se ipsū teneretur, secus vero si vno facta sit ac-
cessorie, & non aeque principaliter, idem etiam di-
cendum est si facta sit ad vitam obtinendis duna-
taxat, quia per illam vniorem ad vitam non ex-
tinguitur titulus beneficii vtriusq; ita attestatur re-
solutum idem Nic. Garc. d. c. 2. n. 506. & seq.

114.

Vtrum si Portio vna sit Dignitati perpetua, &
accessorie, & per viam incorporationis, tunc quia
per istam vniorem Portio desinit esse Portio, &
erius titulus, & affectus extinguitur, ac efficitur
est vniom tantum benefic. obtinens Dignitatem,
cui sit est vna Portio, non tenebitur sentire tan-
quam Portionatus, nec subire onera alijs com-
petentia ratione Portionis, ut censuit Rot. in
Burgensermay Decanatus 1. 3. Junij 1594. coram
Litta, quem testat Nic. Garc. d. c. 2. n. 509.

115.

Canonici cogendi sunt ad personaliter canen-
dum Missam illis diebus, quibus ex iustituro, &
legitima consuetudine illius Ecclesiae debent, ut
testat decisum Nic. Garc. d. c. 1. n. 495.

116.

¶ Et Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia
exercenti assistere, &c.] In ciuitate tameo, licet
extra Cathedralē Incl. non autem in diocesi,
ut per Galet. in marg. rasum consent. verb.
Canonic. pen. Scip. de Rubric. in aphorism. Episc.
verb. assistentia n. 2. quos testat in re. de Can. c. 33.
n. 9. vbi n. 10. attestatur sic fuisse decisum io S.
Cong. Rot. sub d. 2. Augusti 1631.

117.

Episcopo Missam privatē celebranti in Ca-
thedrali non teotici Canonici assistere, testat re-
solutum Scip. de Rubric. d. verb. assistentia n. 4.
per me citatus d. c. 33. n. 1. & c. 18. asserto fuisse
decisum in vna Bracharum tenent Canonici assi-
stere Episcopo suffraganeo, quando nomine pro-
prij Episcopi fuerint omnes Episcopales exerceat, &
per tot. illud c. 33. plura de assistentia Canonico-
rum Episcopis facienda cumulus.

118.

¶ Atque in choro ad praefandum, &c.] Teneri
Canonic. sub onere, & obligatione restitutionis
distributionem praestare, seu canere in choro cum
alijs, & non satisfacere si solum assistant, & inter-
sint Horis, & per Capellanos, & alios beneficia-
rios praestant, ipsi vero vel ibi, vel domi privatim
recitent Horas, per hunc text. tradit. Nau. de
Orat. c. 10. n. 47. & c. 11. n. 41. & mscel. 97. Se-
condo de offic. diuini p. 6. c. 16. Lud. Lop. in instrum.
consent. p. 2. c. 50. Lxl. Zech. de republ. eccl. c. 24.
de Canon. sub n. 6. Jacob. de Gaff. in auctu decis.
p. 1. c. 5. n. 11. & c. 5. n. 12. & c. 5. n. 4. & 5.
Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 43. n. 5. Fernandez
in examine Theologia moralis p. 4. c. 65. §. 12. n. 2.
Soat. de Relig. tom. 1. tract. 4. lib. 4. c. 12. n. 8. cum
segg. Paul. Comitoli. ressum. moral. lib. 1. quaest. 62.
à n. 2. Azor. instrum. moral. p. 1. lib. 10. c. 11. quaest. 11.
Pett. de Ledema p. 1. tract. 9. c. 4. cond. 2. diffin. 1.
Lest. de instrum. lib. 1. c. 34. num. 184. Squillante de
oblig. cleric. p. 1. n. 60. Paul. Laymann. in sum.
Theologia moralis lib. 4. tit. 26. 7. num. 6. Olivier.
Bonart. de obligat. horarum Canon. lib. 3. quaest. 13.
latē Schall. Cxlas. in rell. de ecclesiast. iur. arch.
diff. 12. §. 1. n. 7. cum segg. Tamburini de iure Ab-
batum tom. 2. diff. 10. q. 3. n. 4. prope fin. Vgolin. de
officio Episcopi p. 1. c. 19. §. 1. n. 4. Castro Palao in
opere moralis tom. 2. diff. 3. puncto 4. n. 5. Marcel.
Vulpe in praxi iudi. fors eccl. c. 13. n. 14. Ego
ipse de Canonic. c. 34. n. 9. cum segg.

Contra

Contra Medin. in instr. conf. p. 1. c. 14. §. 1. 1. ad fin. Petr. Nauar. de res. lib. 2. cap. 2. ex n. 2. Valer. Reginald. in praxi fore punit. lib. 18. d. n. 175. Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. §. 14. Monet. de dist. quod p. 2. quod 1. per tot. late Cered. prall. & canon. lib. 1. q. 1. a princip. & precipue ex nom. 14. Ioan. de la Cruz in dir. cler. conscient. p. 1. c. 1. §. 1. d. 7. c. 1. 4. Gauant. in comment. ad rub. Adf. uel. 2. d. 1. r. 1. c. 5. n. 4. Anton. Diana moral. res. p. 2. quod 1. de hoc canon. res. 6. & p. 4. r. 4. res. 1. 2. 17. in fine. Sanch. in opus. mor. tom. 2. lib. 2. cap. 2. d. 1. 105. n. 2. Castro Palao tom. 2. d. 1. 3. p. 1. 3. n. 5. Trollech in Decalog. lib. 1. c. 8. d. 7. exultantes non placentes distributiones suas facit, hie non canant, sed p. uim, vel voce submissa recitent.

Nisi loquantur huiusmodi Doctores eo casu, quo in aliquibus Ecclesiis viget consuetudo, aut statutum vt Canon. & beneficiarj choro satisfaciunt interfecendo & faciendo vt Capellani, & Cantores cantent, & psallant, & reliqua exequantur muoeta, vt illi admittunt, & ex ceteris pri primis sententia non dissentunt Petr. Nau. d. c. 2. n. 2. 17. & 2. 1. Azor. d. 6. Nicol. Garc. d. 2. n. 3. 2. 1. Soar. d. 1. 2. n. 1. & 1. Cened. d. 9. n. 1. 1. Lelli. d. c. 14. n. 185. Squillante d. p. 2. n. 6. 1. in fine. Oliver. Bonart. d. lib. 2. c. 13. n. 13. Paul. Laymann. d. n. 6. vers. d. 1. secundo Anton. Diana d. res. 6. in fine. Sebast. Caxia d. §. 1. n. 1. Barth. d. 5. Paulo de h. res. Canon. lib. 1. q. 1. 4. Marchin. de sac. am. Ordini p. 6. d. 1. 2. c. 9. d. 1. 1.

9 Festum in super decens, &c.) Iubei clericos beneficiatos Ecclesiarum Cathedralium vti uelint decens tam in Ecclesia, quam extra illam, ad maiorem suae dignitatis splendorem, referat Stephan. V Veyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Conc. Tridentinas, consil. 8. n. 14. vers. quod tamen pag. 76. in fine.

Monitiones S. Caroli Borromaei ad Canonicos.

Poi, qui in cathedrali Eccl. Dignitates obtinent, Canonici item tum eiusdem Ecclesiae, tum reliquarum quarumvis Ecclesiar. collegatarum, vel vrbuarum, vel diocesanarum, quicunque suis in omni Canon. disciplina officia, ita agere vt Canonici, nempe Canonum legibus ad vna vestra iustitiam pertinentibus, & constitutionum Provincial. Diocesanarumque ratione congruenti vniuersisque primò maxime studere, vt in conspectu Dei omnipotentis pro corde, & iusto corpore ministrent.

Tum singuli vos Ordini dignitatem Canonici annexi funtiones explete, Canonicalesque muneri partes praestate, omnes in choro statu huius affisite, & ad Deum pro fidelibus pias religionisq. quae fundite precationes.

Quem loca efficit, memores estote adesse Chr. sum, Iesum Dñm, cui seruite cum timore, & tremore.

Non pigri, non somnolenti, non esitantes ad festo, non mente vaga, non vagi oculi, non indecenti corporis statu.

Attente studite priù piè religioe diuinis laudibus concelbrato, & psallite Deo in conspectu Angelorum, cantant in cordibus vestris Domino.

In choro nemo priuatiu, nemo tacito officium recitet, sed omnes pariter quicunque adessent, seruo cum iunioribus laudate nomen Domini in Psalm. Hymn. & Cantis.

A quibus scribitur, colloquii, & a litterarum, ac liberum lectionibus argumens uagatione abstineat.

Pro temporis autem, & officij ratione sedetis statim.

Barthol. Colic. in Concil. Trid.

te, genae solitis caput aperite, & inclinate.

Accurate denumq. obseruate, quae ex de genere vobis praescripta sunt, ita vt vestre expleatis Sacerdotibus, Clericisq. & reliq. neque psallendi, & faciliè arandi, & p. agendi acutum addatis.

In psalmorum autem, Canticorum, & Hymnorum intelligentiam studite incumbite, vt dum psallitis pro sensum sanctissimum, quos mente concepsistis, ratione, vos ad omnes pietatis, & deuotionisq. effectum excitetis.

Non ordinariè distributionum lucra addidit, sed Dei charitate. Religionisq. cultu commoti, diuini Officij adestote, vt variè ex antiquis psalmi verba ista concinnatis: Psallentes sacris, cibus tibi, & confitebor nomini tuo Dñe, quoniam bonum est. Diuini Officij absolute paululum omnes in choro p. orate, inde obediens signo per Praefatum dato, consurgentes, quo ordine ad eborum accessistis, eodem in sacrilium redite, ubi cappas, qui ista in diti estis, & superpellicia sine strepta vultu, & subfurnasiore disponite.

Caeuales vestros conuenit statim hebdomada diebus capitulariter habere.

Omnes qui debent adesse conuenire.

Inde ne discedite nisi missione a Capituli praefecto impetrata.

Singuli ordine, & loco sedete.

Secundum modellè dicite, & suo quisque loco non praesepere.

A vrbis sacris abstinete.

In rebz consuetudinibus, in rebus, & consuetudinibus caute.

In initio & fine vniuersisq. Capituli statim orationes dicite.

Prior loco tractanda proponite, quae ad diuinum cultum, ad spiritualis vitae progressum, ad eccles. disciplinam intendunt, tum quae ad rerum temporaliu gubernationem pertinent, ne negligite.

Cetera hoc de genere toto seruate quae Provincialibus constitutionibus praescripta sunt.

Omnia in primis aequa pace mutua, concordia voluntate, & charitate fraterna vos inuicem diligite, Canon. enim estis, qui pro Collegij ratione ex antiquo instituto vna in collegiata Eccl. vnaq.que item in Canonicali domicilia colite assuultis, ita vos p. 12 & charitatis federe, vnaq.que amorem consensum communissimum, sicut i. ad gentes Eccles. ministris, quoniam car vnum & anima vna, experiendo videte, sicut in Psalmo scriptum est. Quam bonum, & quam iucundum sit habitare fratres in vnum. Haec sunt monitiones S. Caroli ad Canonicos.

Tabella Canonice accommodata ad preces horarias deuotè concendat.

Ante Horas.

Horarum canonicarum institutio ad Dei laudē, & gratiarum actionem primum omnium recolenda.

Quae septies Horarum numero mystice designatur, breuiter cogitanda.

Rerum in animi cura, & omnium negotiorum sollicitudo relinquenda.

Postulandum a Deo vt attentè, deuotè, ac studiatè laudet.

Frequens consideratio Canon.ocationis vt vrbis medulati cōpessis meae bene vstruila respondeat.

Cordis munditia studendum vt parit verbum laudibus diuina Marcellas concelbratur.

Hierarchia Angelorum diuinis laudibus cultu proclamantium menti oculis proponenda.

Humilis precatione Sancti. patricium implorandum, idum praefatum cuius Officij. recitare vniuersis.

Ec 2.

Quoniam

*Nunquam Officium inchoandum nisi callosis
sensibus, ac pravis mentis elevatione ad Deum.
Capendum à verbis inusitatis, risu, iocū, et ma-
ximè tempore, quo iter, vel paulo post eundem est
in ebrium.*

In ipſis Horis.

Noverit Canonicus se in sortem Domini ut di-
gnis laudibus publico nomine vacet.

Angelici huius ministerij Officio se inter Angelarum choros versari contempletur.

*Divina praesentiam Afaiellitae pfallendorum-
renter adores.*

Attentionem in singulū verbū adhibeat, quā frequēter excitabit, Deī, quē alloquitur, recordatione

*Qua distrabunt importuna cogitationes sensum,
ac leniter repellendo contemnunt.*

*Quoties mentem alio diuertisse aduertit, ratio
eum statim colligendo dirigat ad Deum.*

Corpus modelle, ac decore componat, scules pro-
ferat, custodiat, ut sint debita attentionis munifera

*Sed quod verbum dicere, vel respondere oportebit
id esse, ac breviter expendat.*

Qua recitat, aut canit, ex libro sibi parato, non ex memoria deprimat.

Offerat Deus pro se ipso attentionem, & devotionem tot sanctorum hominum in Canonico precibus exaudiendam.

Post Horas.

*Deo gratias referat, quod accessum habueris ad
aisi laudes, & columpia.*

*Petât humiliter veniam erratum, quæ in hac
diuina functione commisit.*

Linguam velut instrumentum Dei dicam
cautè custodiat.

Cordis afflictionem ita componat ut externa consent verborum modulationi.

*Adoribus, ac vota Deum perfectè laudare concit.
Superfluis rerum curis ne implicemur et molesta.*

Qua verba in psalmodia sibi magis fructuosae

Harmonia rerum creatarum sincero, ac fide

Ad supernum Beatissimum chorum aspirent, qu

Mysteria Passionis Christi Domini, quibus be-

ra canonica resurgens, memoria saepe retrahit.
Hædæus tabella.

Carhedrales tennes Summus Pontif. vnit, aut accessione ex fructibus auget. Interca certo modo provideatur Episcopo. Parochiales, sed tennes Ecclesie sunt augende. Pensionibus beneficia tenuia grauari minimè conuenit. Parochias suas singulis singuli parochiani frequentent.

CAP'VT XIII

1. *Dollens de materia capientes.*
2. *Pro aliquo parvi fructum parochiale est prohibita.*
3. *Parochialis Ecclesia vixi non potest Capitulum Cathedrali etiam esse innitiatur Canoniarum.*
4. *Habet locū quādo verū est Ecclesia Parochialis.*
5. *Parochiarum suum possessor non est molestandus quando vni locum collata sine de pensatione fuerint per 40. annos.*
6. *Episcopus potest curam animarum suarū Capitulo Cathedrali vel loco incumbenti transferre.*
7. *Parochia, quae certis finibus non habent non comprehenduntur sub hoc decreto.*
8. *Parochialis excommunicatus quomodo prouideadum.*
9. *Parochiales monasterii non vincenda.*
10. *Parochiales habitus sanū possunt mutari.*
11. *Vivens parochialis, qui sine pro fundatione, dotatione Collegiorum, &c. saluatur.*
12. *Ecclesiarū Cathedralium, quarū redditus ad summā ducatorum mille non excedunt, nullis pensionibus aut refectionibus frui non grauati debent.*
13. *Pensis non imponitur super parochialis refectionibus, si valor illius non excedit centum ducatos.*
14. *Valor centum ducatorum quae mouere debent Rectores parochialis intelligendum est iuxta morem vniuscuiusque regiminis.*
15. *Claus. Dimisso remanente centum pro Rectore, quomodo intelligenda.*
16. *Congregatio parvae assignanda parochiae censetur sicut maior centum annorum.*

a Sup. fess. 7.
de reformar.
c. 6. & 7. de
fess. 14 de re
form c. 9. &
unif. c. 3.
b e vnio 10.
q. 3 c. 8. & m-
pous. cum
leg. 18. q. 4.

Q uoniam * plerque Cathedralres Ecclesie tam tenuis redditus sunt, & angustæ, vt Episcopali dignitati nullo modo respondeant, neq; Ecclesiarum necessitati sufficiant: examinet Concilium provinciale, vocatis iis, quorum interest, & diligenter expendat, quæ propter angustias, tenuitatemq; inimicem vniuersi, vel nouis prouentibus augere expediat, ^b consecutæque de præmissis instrumentis ad summum Romanum Pontificem mittat: quibus instructus summus Põtifex ex prudentia sua, prout expedire iudicauerit, aut tenuis inimicè veniat, aut aliqua accessione ex fructibus augeat. Interim verò, donec prædicta effectum forsan teñat, huiusmodi Episcopis, qui fructuum subuersione pro diocesis suæ tenuitate indigent: potius de beneficiis aliquibus, *ad tamen curata non sunt*, nec dignitate, seu canonicatus, & præbende, nec monasteria, in quibus viget Regularis obsequantia, vel quæ Capitulis generalibus, & certis Visitationibus subduntur, à summo Romano Pontifice prouideri *bet in Parochialibus etiam Ecclesiis*, quarum fructus atq; adeo exigui sunt, vt debitis nequeant oneribus satisfacere: curabit Episcopus, si per beneficiorum vnionem, non tamen regularium, id fieri non possit, vt parricium vel decimarum assignatione, aut per parochianorum symbola, ac collectas, aut quæ commoditati ei videbitur ratione, tantû redigarur, quod pro Rectoris, aut parochie necessitate decenter sufficiat. In vniõibus verò quibuscumq; seu ex supradictis, seu aliis causis faciendis, Ecclesie parochiales *monasterijs quibuscumq;* aut Abbatus, seu dignitatibus, siue præbendis Ecclesie

Ecclesie Cathedralis, vel Collegiatæ, siue aliis beneficiis simplicibus, aut hospitalibus, militariſue non vniuntur. & quæ vniuntur, reuocantur ab Ordinariis, iuxta alias decretum in eadem Synodo sub ſeſſ. tcc. Paulo III. quod etiam in vniuersis ab eo tempore citra æque obſeruetur non obſtantibus in iis quibuscumque verborum formis, quæ hic pro ſufficiente expreſſis habeantur. *Ad hac in poſterum, omnes hæ Cathedrales Eccleſiæ, quarum redditus ſummam ducatorum mille, & Parochiales, quæ ſummam ducatorum centum, ſecundum verum annuum valorem non excedunt, nullis penſionibus, aut reſeruationibus fruſuum grauentur. In iis quoque ciuitatibus, ac locis, vbi Parochiales Eccleſiæ certos non habent fines, nec earum rectores proprium populum, quem regant, ſed promiſcuis penſionibus Sacramenta adminiſtrant: mandat ſancta Synodus Episcopis, pro tutiori animarum eis commiſſarum ſalutē, vt diſtincto populo in certas, propriasque parochias, vnicuique ſuum perpetuum, & peculiaremque Parochum assignent, qui eas cognoscere valeat, & à quo ſolo licet Sacramenta ſuſcipiantur: aut alio vtiliori modo, pro vti loci qualitas exegerit, prouideant. Idemque in iis ciuitatibus, ac locis, vbi nullæ ſunt parochiales, quamprimum fieri eurent: non obſtantibus quibuscumque priuilegiis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus.*

Seff. 7. a. 6.
d. ſup. ſeſſ.
7. de clym.
c. 6.

Cap. 1. 19.
9. c. plures.
14. q. 1. c. de
paroch. & m.
ſiſſ. ſeſſ. 14. de
reſor. d. c. 9.

1. **V**ide Archiep. Bonon. p. 4. ſub tit. de vniouib. pag. 25. cum ſeqq. Franc. Leo in theſauro ſacri eccl. p. 1. c. 1. n. 70. & c. 16. n. 20. cum ſeqq. & n. 67. Vgol. de officio Episcopis. §. 2. à princ. Monet. de decimis. c. 8. q. 6. n. 80. & ſi.

2. *n. Dum tamen curata non ſint.* Non ſolùm vniouem Paroch. eſſe prohibitam, ſed etiam aliquam partem fruſuum earum vniui non poſſe reſer. decimam Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſacri eccl. reſ. 183. n. 5. verſus ſimilia ſexto. in 2. edit. alijs dec. 49. 2. in 1. edit. Garc. de benef. p. 1. c. 2. n. 87.

3. Parochialem Eccleſiam vniui non poſſe Capitulo Cathedralis etiam ob tenuitatem Canonici. & ob impoſſibilitatem etiam vniendi beneficia ſimplicia, & ob id quoque quòd nōo decetb minuire eorum numerum, iuxta mentem Concil. c. 15. ſup. hac ſeſſ. tenet Aldan. in compend. canon. reſol. lib. 4. tit. 8. n. 13. vbi atteltatur decimam in Alexandria 3. Martij 1594.

4. Habere locum hoc decretum quando verè eſt Eccleſia Parochialis, & certos habet fines, & oon alijs, reſer. decimam Goozal. ad reg. 3. cancel. gloſ. 6. n. 96.

5. Parochiz due ſi per conſuetudinem, quæ per 40. annos vigerit, tanquam vniue. vni ſemper collate ſine diſpenſatione fuerint, non eſſe eam poſſe ſuper moleſtandum, reſer. decimam Garc. de benef. p. 1. c. 2. n. 243.

6. Episcopum poſſe curam animarum toti Capite. Cathedralis Eccl. in ſubſtitutione tranſeſſe accedente conſenſu Capit. per viam vniouis perpetue in obtinentem dignitatem in eadem Eccleſia, quæ vnioui conſentiat, aſſerit Aldan. d. cit. 8. n. 4. atteltans ſic decimam ſup. die 30. Martij 1594.

7. Parochias, quæ certos fines non habent, ſed certum tantum populum, vt per certas familias diſtinguuntur, viſque adeo vt Sacramenta promiſcuis non adminiſtrantur, non comprehendi hoc decreto reſer. decimam Garc. d. p. 1. c. 2. n. 88. & Goozal. ad reg. 3. Cancel. gloſ. 6. n. 96. Ego ipſe de Paroch. c. 1. n. 23.

8. *8 In Parochialibus etiam Eccleſiis, &c.* Vide Mand. ad reg. 2. de vniouib. q. 5. n. 3. ad fin. Paul. Fulc. de viſit. lib. 2. c. 16. n. 25. Gurtier. praxi lib. 1. q. 17. n. 3. cum ſeqq. Gonz. ad reg. 3. Cancel. gloſ. 2. n. 20. & gloſ. 5. q. 7. n. 61. & 62. Caſtro Palan. epe mor. tom. 2. ar. 13. diſp. 6. penult. 12. n. 1.

9. *Ad aduerſum quibuscumque, &c.* Vide Monet. de commut. vlt. vol. c. 11. n. 99. cum ſeqq.

10. Parochiales dum monaſteris vniui prohibet Conc. in præſenti, intelligendum eſſe de Paroch. Collet. in Conſol. Trid.

chialibus, quæ 200. non autem de illis, quæ habitum tantum ſuprà hominum memoriam Parochiales exiſtunt, reſer. decimam Garc. in addit. ſum. 17. de benef. p. 5. c. 3. n. 121.

Saluari tamen, & excipi vnioues, quæ ſunt foundatione, dotatione, augmento, vel conſecratione Collegiorum, & aliorum priorum locorum ad fidei Catholicæ deſeuiſionem, & propagationem, bonuſque ætium cultum, reſoluit Gonz. ad reg. 3. Cancel. gloſ. 5. q. 7. n. 46. Vgol. d. c. 5. a. 5. n. 1. verſ. ſecundo.

Ad hac impoſitum omnes hæ Cathedrales, &c. Omnes Eccleſiæ cathedrales, quæ redditus ſummam ducatorum mille non excedunt, nullis penſionibus, aut reſeruationibus fruſuum grauari debent, ex hoc c. colligit Flam. Patif. de reſig. lib. 6. q. 2. n. 34. cum ſeqq. Garc. p. 1. cap. 5. n. 393. Azor. inſt. mor. p. 2. lib. 7. c. 1. q. 8. vbi ait huc c. eſſe expreſſe derogandum, cum penſio aliter imponitur, per ea quæ tradit Put. dec. 49. 4. lib. 2. in antiq. alijs dec. 493. & d. lib. in correſpond. in hoc videtur contrarium tenendum imo tacite diſpenſaſſe Papam omittendo clauſulam, dummodo remaneant milia pro Episcopis. ex Rotari. Ferrenti. p. ſenſu 23. Janu. 1601. coram Ottenberge, impreſſa per Marchel. de commiſſ. p. 1. pag. 525. & illius memini in tr. de clauſula vſu frequent. clauſ. 48. n. 2. ſecundum Lugd. impreſſ. vbi multa de hac clauſula, & illius iuſtificatione.

1 Ducatorum centum, &c. Penſio non imponi ſuper Paroch. reſignatis, ſi vltio illius non excedit centum ducatos, ex hoc decreto colligunt Flau. Patif. de reſig. benef. lib. 6. q. 2. n. 21. Garc. de benef. p. 1. c. 5. n. 375. vbi ſubdit quod in penſione quæ conſtituitur ſuper Paroch. ſolet apponi clauſula, dummodo remaneant centum ducati liberi pro Rectore, & quod dictio illa liberi impoſtat idem quod abſque vilo grauamine, & diminutione, per Rot. dec. 198. p. 1. diuerſ.

Valorem centum ducatorum, qui ex hoc decreto debet remanere Rectori Paroch. Eccleſiæ, quæ penſione grauitur, intelligendum eſſe iuxta morem vniui cuiusque regionis in qua eſt beneficium, reſeruit decimam Lei. Zech. de repub. eccl. c. 28. num. 4. pag. 1013. 323. Gilatin. margaria caſum conſent. verb. Paroch. vlt. & verb. pecunia 1. & verb. penſio 1. c. Aloyſ. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 745. in fine. & in praxi rerum ſacri eccl. decif. 428. num. 1. in 1. editioe, alijs reſoluit. 365. num. 2. & reſol. 644. in 2. edit. Nicol. Garc. in addit. ad d. p. 1. cap. 5. num. 373.

E e j

11.

12.

13.

14.

Sel. in *solel. canon. cap. 81. n. 10.* vbi asserit resolu-
tums in *Cohen. 13. July 1630.*

De clausula illa, *quomodo remaneant centum,*
&c. & quomodo iustificetur, & quæ onera ex il-
lis centum sine deducenda, vel non, dixi latè in
tratt. de clausulis vsu frequen. claus. 47. secun-
dum Lugd. impressi. & in *tratt. de officio, & potest.*
Parochi c. 29. & n. 15. usque ad n. 20.

Ex his congruam portionem assignandam Pa-
tocho ex causa debiti pensionum carcerato cen-
sect debere summam securorum centum argenti
illarum partium, ait Sel. *dt. 81. n. 8.* asserens sic
fuisse decusum in *Albiganen. 27. Iuny 1626.*
& *consecutionibus.* Præcedentibus scilicet,
& oon futuris, iuxta resoluta per Anguan. *de le-
gib. lib. 3. centum. 20. n. 11. & 22.*

16.

In nulla prouisione, seu admissione ad possessionem cuiuscunque beneficii fiant vlla
fructuum deductiones conuertibiles in vsus non pios, consuetudinibus laudabili-
bus exceptis, & per Episcopum probatis.

CAPVT XIV.

1. Debetor de materia *cap. ageris.*
2. Episcopus cum consensu Capituli statueri non
potest vt aliquid minimum soluat in ingres-
su Canoniceorum.
3. Statuta de seruendo per annum, vel aliquod
tempus, & nihil percipiendo interim de massa
grossa, non comprehenduntur sub hoc decreto.
4. Consuetudo vt duobus primis annis, quibus
quis fuerit Canonice, fructus Canonice sit here-
ditas antecessoris, valet.
5. Consuetudo, qua imponit onus recepto, quod ten-
dit in utilitatem Canoniceorum, non valet.
6. Consuetudo est admissione per quod aliquid
exigitur ab obtinentibus beneficium, & distribu-
tiones quod non in ipsorum exigentiam utilita-

- tem sed Ecclesia, aliòque pios vsus conuertatur.
7. Consuetudines laudabiles non censentur qua
sunt pro institutione, vel reparatione bono-
rum mensa capituli.
  8. Consuetudo valet vt fructus primi anni refer-
uantur heredibus beneficiarij.
  9. Consuetudo Ecclesia Assen.
  10. Consuetudo dandi aliquid in ingressu & ad-
missionem alicuius ad Canoniceum est sublatæ.
  11. Constitutio facta per Episc. & Capit. de solu-
endo certam quantitatem ratione possessionis Ca-
noniceum, qua integrè cedat in fabricam valet.
  12. Dulciaria multa sunt de genere prohibitorum.
  13. Episcopus an possit de fructibus beneficij con-
ferendi aliquid subtrahere.

In pluribus Ecclesiis, tam Cathedralibus, quàm Collegiatis & Parochialibus, ex earum
constitutionibus, aut ex praua consuetudine obseruari intelligitur, vt in electione,
præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia prouisione
siue admissione ad possessionem alicuius Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficij canonica-
tuum, aut præbendarum, vel partem proventuum, seu ad distributiones quotidianas
certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones compensa-
tionis seu illicitæ, aut etiam, quæ in aliquibus Ecclesiis dicuntur Turnorum luera, inrepon-
antur: hæc cum sancta Synodus decesset, mandat Episcopis, vt quæcumque huius-
modi in vsus pios non conuertuntur, arque ingressus eos qui simoniacæ labis, aut
fordidæ auaritiæ suspicionem habent, fieri non permittant, ipique diligenter de eorum
constitutionibus, siue consuetudinibus super prædictis cognoscant, & illis tantum, quas
vt laudabiles probauerint, exceptis, reliquas, vt prauas, ac scandalosas reiciant, & abo-
leant. Eos verò qui aduersus hæc, in prædicto decreto comprehensa, quauis ratione com-
miserint, pœnis, * contra simoniacos editis, sacris Canonibus, & variis summorum Pon-
tificum constitutionibus, quas omnes inuouat, teneri decernit: non obstantibus qui-
buscumque statutis, constitutionibus, consuetudinibus, etiam immemorabilibus etiam
Apostolica auctoritate confirmatis: de quorum surreptione, obreptione, & intentionis
defectu Episcopus, tanquam Apostolicæ Sedis delegatus, cognoscere possit.

a. i. quæst. 1.
fere per tot.
Cōc. Tolæ.
& c. i. c. cum
semper, de
simon.

1. Vnde Greg. Lop. ad l. 1. verb. *pre præmis, sit.*
17. p. 1. Nauarr. *de matr. c. 7. n. 30. & miscel. 6.*
*n. 3. & conf. 1. & 7. in antiq. aliis 1. & 7. in ne-
uul. de simon. Sayl. in florib. dec. sub cod. tit. dec. 1. 4.*
Gutier. Canon. lib. 1. c. 29. n. 27. cum segg. F. Enim.
in addit. ad Bullam Cruciatæ pag. 125. Cened. ad
Decretal. collat. 16. n. 1. Franc. Leon. in thesaurum
fors eccles. p. 1. c. 1. n. 79. & p. 3. cap. 1. n. 1. Pafec.
in praxi Episcop. p. 1. c. 4. n. 51. Flamin. Patil. de
confid. q. 38. n. 27. cum segg. Aloyf. Ricc. in praxi
rerum fors eccles. p. 2. q. 18. n. 5. 4. cum segg. Camp.
in diuersis Canon. rub. 1. c. 27. n. 46. cum segg.
Bonac. de Simonia q. 7. §. 3. metipsum in tratt. de
Canon. c. 1. §. 1. n. 24. cum segg. Et in maiorem hu-
ius decreti obseruationem Pius V. sua constit.

incip. *Durum nimis, sub dat. prid. Kal. July 1590.*
tenocatus priuilegia, & consuetudines Ecclesiæ
aut aliquid recipiendo in collatione, seu admis-
sione ad possessionem beneficiorum.

Vnde Episcopum cum consensu Capituli sta-
tuere non posse vt aliquid minimum soluat in
ingressu Canoniceorum, cum sit prohibitorium per
dictam Bullam Pij V. reuocatum decusum *dt. 15. n. 25.*

Nec hoc decreto Concilij, nec di dicta Bulla Pij V.
comprehendi statuta de seruendo per annum,
vel aliquod tempus, & nihil percipiendo interim
de massa grossa, nisi petito integro dicto serui-
tio, vel quod post obitum heredibus deberetur,
cum sit potius differtor, quàm aufertor, refert de-
cisum Garc. *de beneficiis. 1. c. 5. n. 138.*

Si in aliqua Ecclesia sit consuetudo vt duobus
primis

2.

3.

4.

primis annis, quibus quis fuerit Canonicus, fructus Canonici sine heredu antecessoris, istum casum non comprehendit hoc decreto, & in d. Bulla 14. V. refert decernit Garc. d. n. 138.

5. Consecutio quæ imponit onus recepto, quod tendat in utilitatem Canonicorum non valet, secus in utilitatem Ecclesiæ, vel augmentum cultus divini, ut quod consecratur in utilitatem fabricæ, Ecclesiæ, scholæ, ut refert decernit Garc. d. n. 138. p. 8. c. 1. n. 90.
6. Consecutio nem rationabilem, & similiter statutum laudabile admittendum esse per quod aliquid exigitur ab obtinentibus beneficium, & quotidianæ distributionis, quod non in ipsorum augmentum utilitatem, sed Ecclesiæ, aliis, & quæ pios usus convertatur modo non pro ingressu ipso, & admissione, sed ad alium finem exquiratur, tenens Abb. & Fel. in c. cum M. de consuetudine Abb. inc. Jacobus n. 3. de summa, Rip. resp. t. n. 1. t. de arbit. Jac. de Grass. in aurea dec. p. 1. lib. 2. c. 96. n. 49. Flamin. Panf. d. q. 18. n. 17. Monet. d. q. 18. n. 5. Aloyl. Ric. d. resal. 489. n. 2. & 6. Ego ipse d. c. 15. n. 19.
7. Consecutio nem laudabiles non censetur, quæ sunt pro institutione, vel repARATIONE honorum, & Capitulatis, cedentem enim in utilitatem singulorum, respicit Garc. d. p. 8. c. 1. n. 90. quem refert d. c. 15. n. 19.
8. Consecutio nem valet etiam si ante dispositionem huius decreti ut fructus primi anni referantur hæreditibus beneficii defuncti, censuit Rot. decis. 660. p. 4. divers. quam refert d. c. 15. n. 19.
9. Consecutio nem Ecclesiæ Astico, quod fructus spectent ad Capitulum donec beneficiatus sit

Sacerdos valet, quia in eodem Concilio in presenti fuit ne ratione collationis aliquid recederet, dixi d. c. 15. n. 14. attestans sic fuisse decretum in Astico. 6. May 1617.

Consecutio nem donandi aliquid in ingressu, & admissione alicuius ad Canon. esse sublatam per hoc decretum, aliter resolutum Arm. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. d. 7. de Episcopo n. 10. resp. 8. quem refert d. c. 15. n. 28. Valet consecutio nem factam per Episcopum & Capitulum post Conc. Trid. de soluendo certam quantitatem ratione possessionis Canonici, quæ integrè cedat in fabricam, nihil autem ea pecunia notagis, cantibus, campanariis, aliisve Ecclesiæ ministris, quibus alias constituta sunt salaria, attribuendum, aliter decernit Garc. p. 3. c. 2. n. 195. deelar. 9. quem refert d. c. 15. n. 30.

Dulciora multa esse de genere prohibitorum à Concilio in presenti ob aliquem de Capit. extendendum pro admissione in possessionem alicuius novi Canon. refert decernit Zetel. in praxi Episcopi. p. 2. verb. possessio beneficii §. 4. n. sine.

Si Episcopus antequam beneficium alicui conferat, ab aliquam ipsam causam ordinaverit aliquid substatendum de fructibus beneficii conferendi, & in pro usus expendendum, non esse illicitum; si verò ab eo, cui beneficium confert, requirit aliquid sibi exhiberi de fructibus illius beneficii, idem esse ac si aliquid minus ab illo exigeret, & non ceteris vitio simoniacæ. docet S. Thum. 2. 2. q. 100. ad 4. in finem, quem refert Rot. Monald. conf. 83. vol. 2. Hier. Zannettus tract. de foro consensuum, & contentio sub n. 8. Aloyl. Ric. d. resal. 489. n. 8.

In Ecclesiis Cathedralium, & Collegiatarum insignium Præbendis multis, sed tenuibus, & insufficientibus hæc sit ratio, ut ipse Præbende unione quorundam aliorum beneficiorum crescant, aut patronorum consensu Præbendarum quarundam fiat tanta suppressio, quæ non officiat celebrando cultui divino, non obstantibus, &c.

CAPUT XV.

1. Dissolvetur de materia cap. agentes.
2. Episcopus nulla datur potestas suppressioni præbendarum ut augeantur distributiones, etiam ad augmentum cultus divini.
3. Collegiata insigni quæ dantur.
4. Beneficium tenuitas debet probari, quia beneficium de sui natura præsumitur congrua.
5. Prælati seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem beneficia suppressione non possunt.
6. Capitulum Sede vacante non potest suppressionem facere.
7. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante non potest suppressione.
8. Capituli consensus requiritur in suppressione facienda.
9. Suppressio Canonicatum alicuius Collegiatae ob tenuitatem ut sit per Episcopum debet ultra consensus Capituli Collegiata intervenire consensus Capituli Cathedralis.
10. Consensus Capituli potest post unionem intervenire.
11. Consensus tacitum Capituli sufficit in unionem faciendæ.
12. Dignitates non possunt uniri.
13. Episcopo non licet unire beneficia Capellanorum,

- quæ habent redditus tenues.
14. Beneficia videntur uniri possunt sine tamen præiudicio obtinentium.
15. Uniones de beneficiis reformatione valida sunt si modo fuerint facta ante ipsarum vacationem.
16. Curam animarum toti Capitulo Cathedralis Ecclesiæ incumbente potest Episcopus de consensu Capituli transferre, &c.
17. Unio debet fieri singulis præbendis distributionibus, non autem unisse.
18. Præbendis singulis singula beneficia uniri debent, non omnibus simul indistinctè unum.
19. Uniones fieri possunt in distributionibus quotidianis ubi illa tenentur.
20. Habet locum in suppressionibus tantum perpetui.
21. Consensus patrum, & inferiorum collatorum, & electorum regulariter necessarius est in suppressione beneficiorum faciendæ.
22. Unio de beneficio irregularitatum facta non valet.
23. Redditi præbendarum, seu beneficiorum quomodo taxandi sine cum terum aliquo suppressio sunt.

IN Ecclesijs cathedralibus, & β collegiatis insignibus, ubi sit frequentes, & adeoque tenues sunt prebenda simul cum distributionibus quotidianis, ut sustinendo decenti Canonico gradui pro loci, & personarum qualitate non sufficiant, & licet Episcopus cum consensu Capituli, vel aliquos simplicia beneficia, non tamen regularia, nisi unire, vel, hac ratione prouideri non possit, & aliquibus ex eis suppressis, cum patronorum consensu, si de iure patronatus laicorum sint, quarum fructus & proventus reliquarum prebendarum distributionibus quotidianis applicentur, eos ad pauciores numerum reducere, & ita tamen ut tot supersint, quae diuino cultui celebrando, ac dignitati Ecclesiae commodè valeant respondere, non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & privilegiis, aut quacumque reservatione generali vel speciali, aut affectione, neque praedictarum uniones, aut suppressiones tolli, seu impediri possint ex quibuscumque prouisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibuscumque aliis derogationibus, vel suspensionibus.

Vide Selu. de benef. p. 4. quest. 7. num. 130. & seq. Roch. de Curte de iure patr. verb. pro eo quod q. 12. sub num. 27. Lambert. cod. trail. j. 3. q. 6. art. 7. num. 10. cum seqq. Raud. in trail. de dispensat. per Episcopum casu 117. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 37. n. 25. Grat. in praxi Episc. p. 1. verb. vno 5. 7. vers. secundo Garc. benef. p. 1. c. 2. 171. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 488 in 1. edit. alijs resol. 379. n. 4. in 2. edit. Vgolin. de officio Episcopi c. 5. 2. 5. 1. n. 4. Mooet. de distribut. quest. part. 1. quest. 5. n. 26. cum seqq. & de commutat. vltim. volum. c. 12. n. 113. cum seqq. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 278. n. 34. & c. 829. a. princ. Castro Pal. in opere morali tom. 2. trail. 13. disp. 6. punctu 9. 5. 9. & 10. Valq. in opus. moral. cap. 2. 5. 4. num. 125. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 67. & de Canonici c. 5. n. 18.

In Ecclesijs Cathedralibus, & Collegiatis insignibus, in alijs vero nullam dari Episcopis potestatem suppressioem prebendarum ut augeantur distributiones etiam ad augmentum cultus diuini, accessit decisis Monet. distrib. quest. p. 1. q. 5. n. 28. quem refero Ego ipse d. alleg. 67. num. 2. in fine.

In Collegiatis insignibus, Quae tales dicantur videbitur apud Ioan. Ant. Mallob. in praxi habendum consensum pral. 2. n. 8. secundum Romanam imperi. & de Synodo Episcopi cap. 4. dubit. 1. 4. & apud me d. de iur. de Canonici c. 2. n. 18. & supra in collect. ad c. 12. hac eadem sess. n. 64.

Adeoque tenues sunt prebenda, Cum beneficia de sui natura praesumantur congrua, & illorum redditus potius aucti quam diminuti, debere probari tenuitatem, & redditus Ecclesiae diminutos esse, notari d. alleg. 67. n. 5. cum seqq.

Licet Episcopus, Cum non reatur verbo Ordinaris, quod latius patet, tenent viuismodi facultatem ista tantum, & non alijs conuenire, ac proinde Praetores seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem, suppressioem eius beneficia non possint etiam in casibus, in quibus Episcopi possint in sua diocesi, Garc. d. p. 1. c. 2. n. 74. & seq. Monet. de distrib. quest. p. 1. c. 5. n. 30. ubi hinc infert collegiate Ecclesiae Praetorum hanc suppressionem praebendarum tenuiori facere non posse, licet esset exemptus, & Ecclesia insignis idem repetit de commut. vlt. volum. c. 12. a. n. 124. ubi n. 135. id ipsum affirmat de Praetoris Regularibus circa beneficio Regularium suarum Ecclesiarum, refero Ego ipse d. trail. de Canonici cap. 5. n. 22.

Capitulum Sede vacante non posse ex eadem ratione hanc suppressionem facere, tenent Cuch. inst. maior. lib. 2. tit. 9. n. 37. Azot. inst. moral. p. 2. lib. 2. cap. 38. quest. 9. Monald. cons. 41. n. 5. notifi-

simè Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. p. 4. resolut. 535. Monet. d. c. 1. 2. a. n. 117. ubi n. 122. idem dicere visitatore, seu administratori loco Capituli cathedrali Ecclesiae vacanti dato.

Capitulum Sede vacante non potest suppressioem quodcuque beneficium, & sibi vult, sicut Sede plena non potest consecrator unioni faciendae ipsi Capit. directae, & principaliter, & idem requiritur auctoritate Papae, Clem. si vna 5. fin. de rebus Eccles. Garc. p. 1. c. 2. n. 68.

Vicarium Episcopi, vel Capituli Sede vacante non posse hanc suppressionem facere, etiam in casibus in quibus posset Episcopus, cuius est Vicarius, resoluit Rebus in praxi benef. ist. de forma vicariatus n. 102. Sbroz. de officio Vicarii lib. 2. q. 116. n. 9. Garc. d. part. 12. c. 2. num. 69. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 278. u. 35. Monet. d. c. 12. num. 129. cum sequentibus Ego ipse d. cap. 3. num. 24.

Cum consensu Capituli, Vide Garc. d. c. 2. n. 72. cum seqq. Monet. d. c. 1. 2. a. n. 245. metipsum d. alleg. 67. n. 9. & d. c. 3. n. 25.

Intelligendum esse tantum de consensu illius Capituli, cui sit unio, refert decisis Garc. d. c. 2. num. 76.

Suppressio Canoniarum alicuius Collegiae ob reuocatum vt tunc fiat per Episc. debet vltra consensum Capituli Collegiae interuenire consensus Capituli Cathedralis, ita vt suppressio, & unio facta sine huiusmodi consensibus sit ipsi iure nulla, de quibus debet legitime constare, nec sufficit vt ab Episcopo enuntietur, ita Sel. in selectis Canon. c. 34. n. 8. attestans sic fuisse decisis in Tropien. 1. Septembris 1618.

Consensum huiusmodi posse post unionem interuenire resoluunt Steph. Grat. d. c. 278. n. 302. ubi etiam subdit nullitatem unionis ob defectum consensus Capituli a nullo potest opponi, cum hac exceptio illi soli concedatur. Contrarium tamen, vt quilibet qui haberet interesse posset dare de tali defectu, cum solemnitas haec sit introducta favore Ecclesiae, & sic fauore publico, amplecti est Rot. dec. 455. n. 5. p. 3. recent. cuius memini de offic. & potest. Episc. p. 5. ad. 66. n. 25. secundum Lugdunens. impress.

Et sufficere tantum consensum tradit Monet. d. c. 1. 2. n. 351. ubi num. seq. adnertit quod quando agitur de suppressendis aliquibus praebendis, seu earum numero minuendo iuxta Ecclesia aliqua Collegiata, quae Cathedralis non sit, iuxta terminis Concilio praesentis, omnino requiritur consensus, vel certe vacante Capituli praedictae inferioris Ecclesiae ratione interesse, quod in tali suppressione, seu diminutione praeterire possit, & quod requiritur etiam consensus Capituli Cathedralis.

& Aliqua

7.

8.

9.

10.

11.

12. *[Aliques simplicia beneficia, &c.]* Non comprehendere Dignitates refert decifum Aloyf. Ric. in *praxi rorum fore* Eccl. q. 2. in 1. edit. alijs refert. 383. n. 5. dimittit. in *apud*.
13. Per hoc decretum non licere Epifcopo vniue beneficia Capellani etiam Cathedralis, quæ habent redditus tenues, cum loquatur folum de præbendis, item neque facilius, neque facilius, refert decifum Gaic. de *benef.* p. 9. c. 2. n. 190.
14. Beneficia vniuersum vniue poffe sine tamen prædicatione obtinuerint, foluta forma huius decreti, sed si beneficia viuacoris vniue contigat resignari, & resignationem per Sedem Apostolicam admitti, vniue per illa vice fupendi refert decifum Gaic. de *benef.* p. 1. c. 4. n. 31.
15. Vniue de beneficiis refertatas validas esse, fimo d fuerint factæ ante ipforum vacacionem, quod si post vacacionem factæ repetantur, nullo tunc, & prouifus à Sede Apostolica mitti debere poffiffionem, refert decifum Gaic. de *benef.* p. 1. c. 2. n. 102.
16. Curam animarum toti Capitulo cathedralis Ecclesie incumbentem poffe Epifcopo de confensu Capituli transferre per viam vniue perpetue in certam personam, seu dignitatẽ eandem Ecclesie, refert decifum Gaic. p. 9. c. 2. n. 190.
17. *[In vniue.]* Particulom poffe refert ad præbendas, ita vt vniue fiat fingularis præbendis distribuit, non autem mēla, confuit Rotapud Fañ. decif. 565. p. 2. *refert*.
18. Et fingularis præbendis fingula beneficia vniue debere, non omnibus fingularis indiftincte vniue, aut plura, refoluit Hieronym. Gabr. cenf. 188. n. 3. & 4. lib. 2. Stephan. Garzia. *discept. forenf.* c. 17. q. 3. in fine, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. *gloff.* 37. num. 25. vbi etiam refert decifom Concil. in *præfenti* non concedere facultatem vniendi mēla capituli, sed tenuibus præbendis fingula

lorum capitularum, quod etiam tenent Aloyf. Ric. in *codell. decif.* p. 4. *collecl.* 1067. in fine, & d. *refol.* 379. num. 4. Gaic. d. c. 2. n. 17. Ego ipse d. *alleg.* 67. n. 9.

Vniue fieri poffe in diftributionibus quotidianis, vbi illæ tenues fuit, & etiam præbende tenues, ficos si non elicit tenent, quia hoc casu tenentur diftribuitionem fuccuri poffe remedio c. 3. *seff.* 2. c. idem licet quando nulla tunc diftribuitiones, & præbende tenues, vel et contra, refert decifum Gaic. p. 1. c. 2. n. 17.

[Aliquibus ex his fuppreffis, &c.] Non habere locum in fuppreffibus ad tempus, sed tantum in perpetuum, allet Monet. de *communi. vlt. volun.* c. 11. n. 189.

[Cane patronorum confensu.] In fuppreffione beneficiorum iuxta formam huius decreti facienda regulariter neceffarium esse confensum patroni fide Ecclesiastici, fide laici, ac inferioris collatoris, & electorum tenent Gaic. d. c. 2. n. 201. & 205. Monet. de *communi. vlt. volun.* c. 1. n. 216.

Vniue de beneficio tunc patronatus factam obique patronorum confensum non valet, refoluit Roch. de *iure patr. verbi. iuramentum* q. 3. Lambert. *de aral. lib.* 3. q. 6. art. 2. Aloyf. Ric. in *praxi rorum fore* Eccl. dec. 486. in 1. edit. alijs *refol.* 377. n. 1. in 2. edit. vbi n. 5. adnotat confensum patroi non præfium, nec de eo fua allet notis Epifcopi.

[Ita tamen vt tot fupferint, &c.] Quomodo autem taxatio fuit redditus præbendarum, seu beneficiorum, cum eorum aliquot fuppreffenda fuit, quæ seu reditum portio, & quantitate tenent debet fingularis præbendis, seu beneficiis illius Ecclesie non fuppreffis, late perregulas ostendit Monet. d. c. 12. num. 255. *nam multis fequentibus.*

De Constitutione Vicarij, & æconomi Sede vacante ad Capitulum pertimente.

CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Vicarij à Capitulo Sede vacante vniue tantum eligendū.
3. Capitulum Sede vacante duos Vicarios fubfiftit poffe, vt alterius manibus formant.
4. Vicarij ad officium si plures ab Canoniarum difcordiam ajunuerint, magis idoneus remanere debet.
5. Capitulum ceteris paribus de gremio debet Vicarium eligere.
6. Vicarij Epifcopi & Capituli non poffe esse parochi.
7. Vicarij poffe esse Canonici, qui in eadem Ecclesia curam gerunt animarum.
8. Canonici ex gremio Capituli in Vicarium Sede vacante electi diftribuitiones non percipiunt tempore diuifionis fuis manibus iungunt.
9. Capitulum tantum habet administrationem infirmitatibus, dum infra odo dies electi Vicarij non fit.
10. Capitulum Sede vacante non ardetur infra odo dies Vicarium conftituere.
11. Capitulo Sede vacante garris retinuit odo dies ad eligendum Vicarium a die fcientia translationis Epifcopi.
12. Capitulum in Commiffione Vicarij poffe præfere tempus, & modum procedendi, sed non poffe.
13. Capitulum Sede vacante poffe certum tempus in Vicarij deputacione præfere.
14. Capitulum non poffe Vicarium eligere non claufula quod non duret nisi per annum.
15. Capitulum si conftituere Vicarium fimpliter absque fuppreffione, tunc officium durat durante Sedis vacante.
16. Capitulum facta electione Vicarij non poffe illam ad libitum renouare.
17. Vicarij capitulari poffe folum remoueri ex causa bene vifa S. Congregationis.
18. Vicarij à Metropolitano deputatus in difceffu fuffraganei poffe ad nuntium ipfius Metropolitani amari.
19. Acti 23. annorum permiffi poffe in Vicario Capitulari.
20. Vicarij Capituli Sede vacante non poffe in locum fua quempiam fubfiftit, nisi in eribus cafibus.
21. Vicarij Capitulari propter eius abfentiam fuffraganei fubfiftit facere.
22. Capitulum non poffe eligere vifitatore abfque Vicario.
23. Vicarij

23. Vicarius capituli Sede vacante non potest co-
gnoſcere de cauſis delegatis Vicario Episcop.
24. Capitulum, ſeu Vicarius Capitularis non po-
teſt excepi commiſſiones Apoſt. dicitur Episco-
po, ſeu tunc Vicario.
25. Vicarius Capitularis poteſt executioni deman-
dare litteras Episcop. per S. Congr. dicitur.
26. Vicarius Capitularis debet eligi Doctior, aut
Licentiatuſ in iure Canonico, vel alius quan-
tum fieri poteſt idoneus.
27. Vicarius Capitularis debet doctiorari in ali-
qua vniuerſitate.
28. Doctioribus in capitulo exiſtentibus neceſſario
vni ex illis in vicarium eſt eligendus.
29. Non obſtante conſuetudine quod ſinguli vel bini
de ipſius gremio per ſing. meſes adminiſtrant.
30. Vicarius collegatus deſuncti eius Praeſb. non
debet eligi Doctior.

31. Capitulum poteſt vbi non eſſet Doctior in alio
deputationis dare Vicario conſultorem Docto-
rem ſibi bene viſum.
32. Metropolitanus poteſt deputare Vicarium in
Eccleſia ſuffraganea ſiſtra oſſo dies poſt mor-
tem Episcop. Capitulum non praeſtat.
33. Metropolitana Eccleſia Capitulo Sede vacan-
te cogligente Vicarium conſtituere tunc anti-
quior ex ſuffraganeis conſtituet.
34. Capitulum Sede vacante poteſt ſalla remotione
Vicary, vel officialium illis ſumere ad reddend-
am rationem.
35. Vicarius Capituli Sede vacante tenetur ſinito
officio ſtare ſyndicatus.
36. Episcop. poteſt per ſe rationem adminiſtra-
tione officij geſſi à Vicario Capitulari exigere.
37. Capitulum ſalla electione officialium non po-
teſt eis ad libitum reuocare.

a Concil.
Chalcedon.
ſeſſione 16.
c. 25. in ſin.
Concil. Vni-
uerſ. cap. 76.

b Cap. non
habetur in 2.
c. 25. & c.
ſin de ſup-
pleg. p. 121.
in 6.

Capitulum, * Sede vacante, vbi fructuum percipiendum ei munus incumbit,
a Oeconomum vnum, vel plures fideles, ac diligentes decernat, qui rerum Eccleſiaſ-
ticarum, & p. t. vniuerſum curam gerent, quorum rationem ei, ad quem pertinebit, ſint
reddituri. *Item Officialem, ſeu Vicarium* infra oſſo dies poſt mortem Episcop. & conſti-
tuere, vel exiſtentem confirmare omnino teneatur, & qui ſaltem in iure canonico ſit Doctior,
vel Licentiatuſ, & vel alius, quantum fieri poterit idoneus, n. ſi ſecus ſallum fuerit, b ad Me-
tropolitanum deputatum huiusmodi deuoluatur. *Et ſi Eccleſia ipſa Metropolitana fuerit*,
aut exempta, Capitulumque, vt praefectur negligens fuerit, tunc antiquior Episcop. ex
ſuffraganeis in Metropolitana, & p. t. quior Episcop. in exempta OEconomum, &
Vicarium idoneos poſſit conſtituere. Episcop. vero ad eandem Eccleſiam vacantem
promotus ex ius, quæ ad eum ſpectant, ab eiſdem OEconomis, Vicario, & aliis quibuf-
cumque officialibus, & adminiſtratoribus, qui, Sede vacante, fuerunt à Capitulo, vel ab
aliis in eius locum conſtituti, etiam ſi fuerint ex eodem Capitulo, rationem exigat offi-
corum iuriſdictionis adminiſtrationis, aut cuiuſcumque eorum muneris, poſſitque
eos punire qui in eorum officio, ſeu adminiſtratione deliquerint, etiam ſi praedicti offi-
ciales, reddituri rationibus, à Capitulo, vel à deputatis ab eodem abſolutionem, aut li-
berationem obtinuerint. Eidem quoque Episcop. teneatur Capitulum de ſcripturis, ad
Eccleſiam pertinentibus ſi quæ ad Capitulum peruenierint, rationem reddere.

1. **V**ide Gig. de perſon. quaſt. 6. §. n. 2. 1. Paul. de
p. t. Capituli Sede vacante, p. 2. quaſt. 10.
num. 1. & 2. Couart. in c. ratum il. 2. num. 3. de
teſtament. Sotoz de officio Vicary lib. 2. quaſt. 60.
Gutierrez. canon. lib. 2. c. 17. n. 22. Emm. S. in ap-
p. r. m. verb. Vicarius. 3. Azot. inſtit. moral. p. 2. lib. 3.
cap. 37. quaſt. 18. & 19. Quarta. in ſumma Bullar.
ry verb. Capitulum Sede vacante, in prin. Galet.
in margarita caſuum conſ. verb. Vicarius Sede
vacante, n. 5. Cardol. in prax. iudic. & Aduoc.
verb. capitulum 3. Molin. de iuſt. tom. 6. traſt. 5.
diſt. 11. ſub n. 1. Garc. in addit. ad num. traſt. de
benefic. p. 5. cap. 7. n. 22. Natbon. de appellat. ad Vi-
carium ad Episcopum, p. 1. n. 102. Franc. Leon. in
theſauro for. Eccleſ. part. 1. c. 10. m. 7. Aloyſ. Ric. in
praxi rerum for. Eccleſ. diſt. 4. §. 3. in 1. edit. aliis
ref. 49. 7. cum tribus ſeqq. in 2. edit. Ragac. de voce
can. 4. 37. metipſum de officio, & poteſt. Episcop.
p. 3. alleg. 5. n. 165. 166. 172. cum tribus ſeqq. &
27. 8. cum ſeqq. & de Canonis c. 4. 2. num. 28. cum
multis ſequentiſ. Mitcel. Vulp. in praxi iudic.
for. Eccleſ. cap. 44. n. 1.

a Oeconomum vnum, vel plures fideles &c.]
Vide D. Felice de Vega, Arch. Mexican. in reſol.
c. r. r. m. de for. compet. n. o. vbi hanc diſpoſi-
tionem ita accipendam eſſe aſſertit, vt res ipſe ſi-
ue iura Eccl. pro eo tempore conſeruetur in eo
ſtatu, quo fuerint, & non vt lites de nouo ſolui-
tenter, vel ius corp. conueniantur, dum Sedes
Ipſe non habuerint ſcalarium, & Paſtorem.

Item Officialem ſeu Vicarium, &c.] A Ca-
pitulo Sede vacante vnum tantum Vicarium eli-
gendum, niſi legitime addeſſet inmemorialis
conſuetudo duos, aut plures eligendi, tenet Quan-
rant. d. verb. Capitulum Sede vacante, verſ. non
dubatur, quem reſero d. all. 5. n. 165. in prin.
& d. 4. 2. n. 33. Poſſet etiam Capitulum Sede va-
cante Vicarios pedones conſtituere ſicut Epi-
ſcopus poſſet illos conſtituere, reſoluit Panin.
de officio & poteſt. Capituli Sede vacante part. 2.
quaſt. 10. Molin. de iuſt. traſt. 5. diſt. 11. verſ.
Paulinus.

Capitulum Sede vacante duos Vicari. ſubſti-
tuere poſſet, vt alterius menſibus vicariatus mu-
uere ſugantur ſi legitima probetur inmemoria-
lis conſuetudo, & ſiſi quaſiſtatibus ſine perditu,
quas requirit Conc. in preſenti, aſſertit reſoluitur
Garc. in addit. ad ſum. tr. de benef. p. 5. n. 57.

Si inter Canonicoſ diſcordia fuillet in electione
Vicary, & plures ad hoc officium aſſumerentur,
magis idoneum, & habentem qualitates Conc.
reſeruare debere, cæteris remouis, tenent Quan-
rant. d. loc. verſ. ſecundo, dubitatur, Aloyſ. Ricc.
poſt ref. 505. verſ. ſecundo, Garc. de benef. p. 5. c. 7.
n. 23. vbi ſert ſic fuille deciuſum.

Quamvis Capitulum non teneatur eligere
perſonam la Vicar. de gremio ipſius Capituli, ſi
tamen addeſſet idoneus, cæteris paribus illum eſſe
praeterendum reſertur deciuſum Quantant. d. loc.
verſ. ſexto dubitatur, Aloyſ. Ric. in dec. curia Ar-
chiepſc.

2.

3.

4.

5.

et ne ipse. Neapol. p. 4. decis. 180. Marcel Vulpe d. 6. 4. 4. n. 3. Ego ipse d. trad. Canonici cap. 42. num. 37.

6. Vicarium Capitoli Sede vacante, & etiam Episcopi, non posse esse Patochum habentem curam animarum, tenent. *S. an. secl. 19. n. 48. vbi refert decisum sub die 12. May 1629.*

7. Ceteri tamen populi Canonici eisdem Ecclesiis, qui in eadem ciuitate & Ecclesiarum geruntur, disti. d. *rr. de Canon. 42. n. 38. attestans sic fuisse decum in Ornen. 19. May, & 19. Inny 1619. vbi fuit dictum quod contrarie decisiones intelliguntur de Patocho rurali.*

8. Canonicum ex gremio Capituli in Vicarium Sede vacante electum dum tempore diuinitum officium suo munere, & officio incumbit, distributiones quotidianas non percipere, & soluit Monet. *d. distrib. quoniam. 2. 4. 1. n. 83. & stante consuetudine illum ablatensem non exculante admittunt Rot. decis. 122. n. 6. p. 2. diuers. Quarta. d. laro. ver. allano dubitatur, in fine, quoniam quidem, in choro interuenit cum Canonicali apparatus, ut distributiones quotidianas lucraret, debet sedere in loco proprio sui Canonici auri quibus non precedendo, tradunt Sayr. in statibus decis. sub die 11. de off. Vicarij dec. 3. Quarta. d. loco. ver. allano dubitatur, in princ. Aloyf. Ricc. in praxi rerum furi Eccles. decis. 47. 5. in 1. edit. aliis refol. 499. in 1. edit. Sbroz lib. 2. q. 25. n. 17. vbi v. 10. aduertit quod etiam quando non eligitur Vicarius ex Canonici, illi in processibus praefertendus est Archidiaconus, seu alia dignitas maior, & prima post Pontificalem, refert Ego ipse d. alleg. 5. 4. n. 167.*

9. *Intra octo dies post mortem, &c.* Ante electionem Vicarij infra octo dies faciendam, eo tempore administrationem iurisdictionis residere penitus totum Capitulum, & soluit Quarta. d. loco. 3. duodecimo quara, ver. primo, Aloyf. Ricc. in praxi rerum furi Eccles. post refol. 505. in notab. de materia Vicarij a Capitulo Sede vacante, ver. primo, & in decis. curia Archep. Neap. decis. 305. n. 3. p. 4. Raguc. de voce euen. in Capitulo q. 37. n. 1. Ego ipse d. part. 3. allegat 54. n. 163. Sel. d. cap. 19. n. 41. attestans decum sub die 19. Septembris 1610.

Contra Bezoz de off. Vicarij lib. 1. q. 61. Marcel Vulpe d. e. 34. n. 19. existimantes infra illos octo dies Archidiaconum sublinere vic. vices.

10. Infra illos octo dies non ardari Capitulum ad constituendum Vicarium, & successit posse inde per se administrare tenet Quarta. vbi proximi, ver. terminum, quem refert d. alleg. 5. 4. n. 163. & d. 42. n. 31.

11. Terminum praefatum octo dierum currite Capitulum a die licentiae translationis Episcopi ad aliam Ecclesiam, quando tamen a Summo Pont. fuerit Episcopus absolutus a vinculo prioris Ecclesiae, refert decum Quarta. d. ver. terminum, & statim post translationem absque alio consensu Episcopi translatum perdere iura primae Ecclesiae. tenent Rot. decis. 47. 5. p. 1. recurre, & me citato in coll. ad 1. 1. 3. de ar. stat. Episcopi, Massob. in sua praxi habendi concorsum requirit. 1. dub. 9. secundum Rom. impress. & refertur resolutum Ecclesiae a qua volens transire, seu quum dimittit Episcopus, vacare ab eo tempore, quo idem Episcopus ab illius vinculo absolutus in Consistorio Sanctitatis suae etiam ante expeditionem lit. Apol. vel ad epram possessionem secundae Ecclesiae, & posteaquam huiusmodi absolutionis no-

tiriam habuerit etiam ex testimonio, seu documento Secretarij S. Collegii, illico tenet cum absolute ab exercitio ord. iurisdictionis, tamque transire in Capitulum tanquam Sede vacante, & ita posse, & debet Capitulum statim in iurisdictione vi. ac Vicarium iuxta hoc decretum praefectum eligere, Sedemque vacantem publicare.

Constituere, vel existentem confirmare omnia tenentur. Capitulum in commissione Vicarij posse praefigere tempus, & modum procedendi, sed non potest, & soluit Raguc. de voce canonarum in Cap. q. 40. n. 14. quem refert Ego ipse d. 42. n. 43. Cum enim iurisdic. Vicarij Capituli dependet ab ipso Capitulo, potest Capitulum illam ampliare, & limitare, ex quo ipsa iurisdic. residet principaliter potes. Capitulum, Pavin. d. p. 2. q. 1. o. v. 6. Marcel. Vulpe d. 4. 4. n. 28. Ego ipse d. 42. n. 43.

Capitulum Sede vacante posse certum tempus in Vicarij deputacione praefigere, quo elapso eius iurisdictionem expirare, refert decum Gare. ad summ. tr. de benef. 3. 5. t. 1. n. 37.

Capitulum posse vicarium eligere cum clausula quod non daret nisi per annum, dixi Ego ipse d. 42. n. 43. attestans ita fuisse decum sub die 17. Inny 1617. credo tamen melius fieri si Vicarius Capituli Sede vacante eligatur libere absque illa conditione mutationis, & assignationis assessoris, & attestor ita testiphile S. Congreg. Episcop. & Regular. Episcopo Constanti sub die 28. Octobris 1587.

Si vero Capitulum constitueret Vicarium simpliciter absque temporis praefinitione, eius officium durante Sedis vacatione resolutum Quarta. d. ver. Capitulum Sede vacante, prope fin. ver. circa quam commissionem, quem refert d. alleg. 5. 4. n. 173.

Capitulum sua electione vicarij non posse illum ad libitum reuocare, & nouum constituere, tenent Aloyf. Ricc. in coll. decis. p. 5. coll. 1602. in fine & in decis. curia Archep. Neap. decis. 187. p. 4. Raguc. de voce canonarum Capitula quod. 37. n. 4. Ego ipse d. alleg. 5. 4. n. 1. Etiam in deputacione ad elect. clausula, ex causis suis bene visis, ex Sel. d. 19. n. 43. vbi refert hoc non fuisse decum, sed remissum ad S. Congreg. Episcop. & Regular. Ecclesiae. 1. Aprilis 1628.

Ex causa tamen bene visa S. Congreg. negotia Episcop. oportum, & Regular. praeposita posse solummodo Vicarium Capitulum ab exercitio vicariatus remoueri, declarauit ipsamet de anno 1631. prout iam antea sepe saepius censuisset refert Ego ipse d. 42. n. 47.

Contra Quarta. d. ver. Capitulum Sede vacante n. 5. ver. tertio dubitatur, & Z. coll. in praxi Episc. q. 1. ver. Vicarium 5. 11. ver. 3. Mare. Vulpe d. 4. 4. n. 24. & citati a D. Lottea Granaten. decis. 2. n. 4. existimantes ex iuxta & rationabili causa posse Capitulum Vicarium a se electum, vel confirmatum reuocare.

Vicarium vero a Metropolitano deputatum in vim huius decreti, quando in Sede vacante Capitulum, ad quod spectabat, intra tempus a Concilio praescriptum illum non deputauit, amoueri posse ad nutum ipsius Metropolitani, dixi Ego ipse d. 42. n. 48. attestans sic fuisse decum in Lunan. 29. Septembris 1623.

Etiam viginti annorum praeteritis posse in Vicano Capituli si aliis est idoneus, non tamen expedire assent Sel. d. 19. n. 44. vbi refert decum sub die 11. Augusti 1618.

10. Vicarium Capituli Sede vacante non posse in locum sui quempiam substituere nisi 10 tribus causibus, videlicet infirmitatis, ad modicum tempus, & in delegatis, & tunc multo magis teneri substituere prout qualitasbus, quas hoc decreverim in ipso Vicario Capituli requirit, quam ipsum Capitulum, asserit *Sel. d. cap. 19. num. 45. vbi refert decissum die 17. May 1600.*
11. Vicario Capitulari propter eius absentiam spectare substitutionem facere, refert decissum *Garc. de benef. p. 5. c. 7. n. 23. declar. 6.*
12. Absque Vicario non posse Capitulum eligere visitatorem ad visitandam diocesim, refert decissum *Garc. d. c. 7. n. 23. declar. 7.*
13. Vicarium Capituli Sede vacante non posse cognoscere de causis delegatis Vicario generali Episcopi, & sic nec exequi dispensationes in matrimonio impedimento, & litteras in forma *Dignum* quae huiusmodi generali Episcopo Vicario solent committi, resoluunt *Garc. de benef. p. 6. c. 2. à n. 44. Ilonac. de legibus disp. 1. 9. 3. parit. 8. §. 1. n. 7. Aloy. Ricc. in decis. Curia Arch. ep. Neapol. p. 1. d. 4. 4. Ego ipse d. c. 42. n. 57. vbi refert sic fuisse decissum sub die 14. May 1621.*
- Contra Salas de legibus disp. 10. sect. 17. n. 124. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 26. n. 32. cum seq. existimantes Vicarium Capituli posse de praedictis cognoscere, quamvis commissio sit directa Vicario generali Episcopi.
14. Unde commissio Apost. 10. forma *Dignum*, & alias directa Episcopo, vel eius Vicario generali in iurisdictionem, vel sub omni Dignitatis non posse exequi Capitulum, seu Vicarium Capitulari Sede vacante, dixi d. c. 42. n. 59. Attestans sic fuisse decissum in *Camerac. 2. Augusti 1631.*
15. Posse tamen Vicarium Capitulari Sede vacante executionem demandare litteras Episcopo per Sacramenta Congreg. directas, & ab ipso non exequutas dixi *ead. c. 42. n. 60.* affirmans sic decidisse. S. Congr. Episc. & Regul. sub die 10. Aprilis 1615. necnon omne illud quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breve in causis iurisdictionem importationibus concessum, *ead. S. Congr. in Tienen. 26. Iannuarij 1604. & in Neapolitana 10. Februarj eiusdem anni.*
16. *Quia saltem in iure Canonico assit Doctor, &c.* Vicarius Capituli Sede vacante debet eligi Doctor, aut Licentiarus in iure Canonico, vel alius quantum fieri potest idoneus, ita Nauas. *consil. 2. alijs ante de offic. Vicar. in nouis, Sayr. in floribus dec. sub illa tit. deciss. 2. Petr. Hen. consil. 90. Sbroz de offic. vicar. lib. 1. q. 5. n. 12. Galet. in margar. casum. consilientis, verb. Vicarius 4. Molin. de Iust. tract. 5. disp. 11. Aloy. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccles. resol. 197. n. 2. Garc. de benef. p. 5. c. 7. n. 12. Marell. Vulpes d. c. 44. n. 15. Alias electionem esse irritam & nullam refert decissum *Garc. d. c. 7. n. 10. Nec debere confirmari Vicarium Episcopi demortui, nisi esset Doctor, dicit resolutorum Sbroz in addit. ad d. lib. 1. quass. 36. num. 12. & quass. 55. sub num. 2.**
17. Debere doctorem in aliquo Vniuersitate, non verò à persona privata, dixi d. cap. 42. num. 51. attestans sic fuisse decissum sub die 19. Septembris 1620.
18. Existensibus Doctoribus in Capitulo necessarium ex illis in Vicarium esse eligendum, aliquem deputatum ad Metropolitani deuolui refert decissum *Garc. in addit. ad tract. de benef. p. 5. cap. 7. num. 12.*
19. Vicarij electio, seu deputatio si ex consuetudi-
- ne Capituli fieret de ipsius gremio, & binis, vel singulis, per singulos menses administrarent, obsequando ordinem, sed non essent omnes Doctores, vel Licentiarj, dicta deputatio non valet, vbi alij Doctores possint constitui, nec inspicitur ordo, vel consuetudo, aut lex ovis certam formam praescribens, argument. text. in *1. sciendum, §. ordinem, ff. de legat. 2. ita refert decissum Garc. d. p. 5. c. 7. n. 10. & 11. in 1. dub.*
- Non extendi ad Ecclesiam Collegiatam defuncto eius Praetulo, qui ordinarius iurisdictionem, & omnia alia iura Episcopalia habebat, quia si non est necesse ut Praetulus mortuus sit Doctor, ergo neque Vicarius, refert decissum *Garc. d. p. 5. cap. 7. num. 20.*
- [Vel alius quantum fieri poterit idoneus.]* Posse Capitulum vbi non esset Doctor, in actu depurationis dare ei consultorem Doctorem sibi bene visum paribus non suspectum 10 casibus in quibus eo opus erat, tenent Sbroz. *d. lib. 1. p. 6. n. 13. Quasi, d. verb. Capitulum Sede vacante n. 3. in fine. Aloy. Ricc. post. resol. 3. c. 5. in notabil. de materia Vicarij n. 4. vers. Capitulum, & ipsemet addit in decis. Curia Archiepisc. Neapol. p. 4. deciss. 305. num. 15. quod Doctor sacrosancti Canonum praefatur Magistro S. Theologiae quoad hoc officium assignandum, & n. 1. subdit electionem in Vicarium factam de Theologo omisso Canonista valere, sed contrarium tenet d. c. 42. n. 53. asserens sub die 28. Augusti 1621. decissum fuisse Doctorem Theologum non posse esse Vicarium Capitulari Sede vacante.*
- [Si factum factum fuerit ad Metropolitanum, &c.]* Posse Metropolitanum deputare Vicarium, seu officialem in Ecclesia suffraganea, si infra octidies post mortem Episcopi Capitulum non prouiderit, de vicario, vel non idoneum elegerit, ex hoc decreto colligunt Quasi. in sum. *Andarj verb. Archiepisc. auctoritas n. 36. Merc. Aor. Gen. in praxi. Archiepisc. Neapol. c. 70. n. 6. Ego ipse in tract. de Cauon. c. 42. n. 55. & de officio, & potest. Episcopi part. 1. titul. 4. de Archiepisc. praefationis, num. 60. vbi ex Gemo. & Raguc. observo quod si moreretur Vicarius creatus à Metropolitano, vel alio superiore ob negligentiam Capituli, Capitulum potest infra octidies creare vel prius, quia pro prima vice tantum admittitur.*
- [Esi Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, &c.]* Metropolitana Ecclesia Capitulo Sede vacante negligente Vicarium constituere, tunc antiquitatem ex suffraganeis illum, constituere, vel Ecclesiae exemptae Capitulo negligente Episcopum propter quorem eum deputare posse, ex hoc cap. colligunt Cuch. in inst. maior. lib. 2. tit. 8. de offic. Vicar. n. 39. Sbroz d. lib. 1. q. 8.
- [Rationem exigat, &c.]* Capitulum Sede vacante potest facta remotione Vicarij, vel aliorum officialium illos cogere ad reddendam rationem administrationis, eisque pro culpa punire, non tamen impediri futurum Episcopum quando ex hoc decreto ab ipsidem exigat rationem actionum, quas Sede vacante fecerint, & eos punire, etiam si à Capitulo fuerint absoluti, ita refert decissum *Garc. p. 5. c. 7. n. 23.*
- Vicarium Capituli Sede vacante teneri finito officio itare syndacatu assentire *Marc. Aor. Genuei in praxi. Arch. Neap. §. 8. in fine. Propter de Augusti 1600 in addit. Ad Quasi. d. verb. Capitulum Sede vacante n. 14. Aloy. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccles. dec. 481. in 1. edit. alias ref. §. 1. q. 1. in 2. edit. Raguc. de voce Canonier. in Capitulo quass. 40.*

q. 40. num. c. 3. Ego ipse d. alleg. 3. q. n. 181. Marcel. Volpe d. 4. q. n. 19. in princ.

36.

Episcopum per se rationem administrationis officij gesti à Vicario Capituli Sede vacante constituto exigere, atque in aliquo delicto competentum punire posse, resoluunt Vgol. de officio Episcopi c. 2. f. 2. n. 1. Aloyl. Ricc. in det. Curia Arch. Neapol. p. 4. det. 29. 1. refert decilum Aem. in ad-

dis. ad recapit. legum Navarra lib. c. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 99. citatus per me d. delegat. 34. num. 183.

Capitulum facta electione officialium non posse eos ad litem reuocare, & novos constituere, nisi vel œconomos, vel illos officiales, quos etiam viuente Episcopo posset ipsum deputare, refert decilum Garc. d. p. 4. cap. 7. n. 23.

37.

Singula singulis personis conferantur beneficia ecclesiastica, obtinenti tamen insufficienti conferri potest aliud simplex, dummodo vtrumque personalem residentiam non requirat. Obtenientes plures parochias dimittant vtram voluerint, & alteram teneant.

CAPVT XVII.

1. Doctores de beneficiarum incompatibilitate, & pluralitate agentes.

2. Cardinales comprehenduntur hoc decreto.

3. Beneficia plura simul obtineri non posse, sine dispensatione Episcopi.

4. Episcopus habenti vnum beneficium simplex quod non sufficiat ad eius sustentationem, potest aliud simile cõferre absque Apost. dispensatione.

5. Ordinaris potest conferre secundum beneficium obtinenti primum sufficiens iuxta suum verum valorem, sed insufficienti ob id quod pensio est grauatum.

6. Beneficium vnum sufficiens habens non potest retinere duo.

7. Consuetudo non excusat à peccato mort. retinentem plura simplicia beneficia quorum vnum est sufficiens.

8. Habet locum hoc decretum in beneficii inquisitionibus, nisi casus sit in fundatione, vt simul cum aliis retineri possint.

9. Beneficium vnum sufficiens habenti si aliud sufficiens ab Episcopo suarum collatum, habita pacifica possessione secunda vacat primum.

10. Ordinaris si conferat certum beneficium habenti duo simplicia insufficientia, collatio tertijs est nulla.

11. Episcopus habenti congruam non potest aliud beneficium dare.

12. Beneficia duo simplicia retinens, & fructus amborum percipiens quorum quolibet de per se erat sufficiens, ambo ipso iure vacant.

13. Beneficia duo vniuersalia sub eodem titulo absque prouisione Sedis Apost. obtineri non possunt.

14. Episcopus ex causa potest dispensare, vt qui obtinere valent duo beneficia differens sub eodem titulo.

15. Capella plures in eodem Altari quando possunt possideri ab vno.

16. Capellani tres sub eodem titulo vniuersales si quis per annum ex collatione Episcopi retineantur incidit in priuationem omnium ipso iure.

17. Beneficium ecclesiasticum sufficiens quod dicatur.

18. Beneficia duo retineri possunt dummodo vtrumque personalem residentiam non requirat.

19. Canonicatus duo in vim decretum Conc. Trid. sunt incompatibiles.

20. Canonicatus primum ipso iure vacat per adeptam pacificam possessionem secundum.

21. Canonicatus duo retinere pergens vtrumque est ipso iure priuatus.

22. Consuetudinis permittenti quid in eadem Ecclesia dignitates cum prebendis à canonicis retineantur, non est derogatum per Concilium.

23. Canoniceatum penitentiam obtinens non potest Barbos. Collect. in Concil. Trid.

test in vim consuetudinis dignitatem habere.

24. Consuetudo tenendi beneficium curatum, vel simplex simul cum Capellania in eadem Ecclesia, non est subacta per hoc decretum.

25. Capellania, & Mansionaria, quorum fructus sunt tenues, sunt incompatibilia beneficia.

26. Capellania, em adiunctum est vni de seruicibus in choro obtineri non potest cum Canonicatu.

27. Status Ecclesia Casaleu.

28. Dignitates, quæ nullo, vel tenuis habent fructum, possunt cum Canonicatu retineri.

29. Prouisus de Canonicatu in vna Ecclesia & de Decanatu in alia cum dispensatione, &c. sufficit vt in dignitate residat.

30. Dispensatus ad beneficium, dummodo plura simul non sint, non potest obtinere plura, quam vnum.

31. Parochialem Eccles. habenti potest Ordinarius alterum Parochialem conferre, sed post adeptam possessionem pacificam secunda vacat prima.

32. Parochiales duas habens, quarum altera est beneficium simplex in perpetuum unita, alteram dimittere non tenetur.

33. Parochiales duæ vel plures inuicem unitæ possessione legitime retineri.

34. Parochialem vnam habens cum fructibus, & alteram cum nudo titulo vnum ex iis, quæm velit, tenetur resignare.

35. Monasterium commendatum cum cura non est incompatibile cum Parochiali.

36. Parochialism habens vnâ cum monasterio in commendam ad vitam, cui cura immanes animarum, alteram dimittere non tenetur.

37. Parochialem habens ob incompatibilitatem dimittendam quomodo promittendam habenti ad eam regressum.

38. Pœnas condigne subire debet non dimittens vnâ ex duabus Ecclesijs Cereris intra tempus à Concilio assignatum.

39. Parochialis & Canonicatus eundem sua incompatibilitate etiam stante parua distantia, & tenuitate fructuum.

40. Prebendam & Parochialem ante Conc. legitime obtinens, potest post Conc. vtrumque legitime obtinere.

41. Papa attentæ personarum & locorum qualitate dispensat vt vni Parochialis & Canonicatus conferatur.

42. Parochialem in ciuitate, & Canonicatum in Cathedrali obtinens, si potest vtrique inservire non est molestandum.

43. Parochialem vacantem non debet Episcopus Canonicatum habenti conferre, etiam si tenuis admodum prebende esset.

44. Parochialis Eccles. sunt incompatibiles cum beneficijs,

F f

scij, in quibus assignata sunt distributiones.

45. Capellana, quæ habet unum celebrandi certas Missas, & continuandæ in cura animarum, est beneficium incompatibile cum aliâ beneficium Curatæ.
46. Parochiale obtinens unâ cum Canonicali ex dispensatione Apost. ante Conc. obtenta, potuit post Concil. absque alia dispensatione optare aliam præbendam pinguiorem.
47. Terrale beneficium non sunt incompatibiles.
48. Beneficia duo incompatibilia à Papa obtinens, illaque in litteris exprimens, cum quo non fuit dispensatum, obtinens possunt.

49. Beneficium, seu locata pia, quâ nō habet Altare, seu Capellam, non inducunt incompatibilitatem.
50. Ecclesia Baptismalis, licet non sit in reliquiis Curatæ, est incompatibilis.
51. Dissensio præsumpta, in qua fundatur reg. de triennali, non habet locum contra decreta Conc.
52. Concordat decretum in presenti cum alio c. 4. sess. 7. de reform.
53. Beneficium incompatibile obtinens, & recipiens secundum simile aplo iure vacat primum.
54. Beneficia plura obtinens ex dispensatione Papa sine causa rationabili, an sit tunc in fore cōsecrata.

a. Scilicet, Nic. c. 11. & 14. Anoch c. 1. de Arelas. c. 1. & 11. & Malen. c. 11. cap. quia in raitum ad huc & c. cū non ignotis de prelacum alleg. supra sed. 7. de reform. cap. 1. c. referent. de cap. iuribus de quib. 11. c. per totam. c. quia omnino de cler. non testis b. sup. sess. 7. de reform. cap. 1. c. Cap. ecclesiastica. §. qui verò in extraneis, c. com. 14. de puerb. d.

1.

DE beneficiorum incompatibilitate & pluralitate agunt ex professo Dionys. Carthus & Hieron. Aug. in suo tract. de plurali. benefis. Hoied. de incompat. benef. R. eubiff. in praxi benef. p. 1. 11. de dispens. ad plura beneficia, Paul. Fule. de visit. l. 2. c. 7. n. 8. Bernad. & Salzed. in pract. c. 49. in uniff. impress. Sitor de offic. vicary l. 1. quest. 45. Cened. ad Decretal. collect. 150. Duen. reg. 171. Sela. de benefis. p. 3. q. 39. à princ. Menbeh. de arbit. casu 259. Lud. Beia respons. sanctorum conscient. p. 1. casu 159. Spinan. Speculo testam. gloss. 3. princ. ex n. 1. Aluar. Pelag. de plantu. Eccl. l. 2. c. 27. Albert. Troc. de vero & perfecte clerico leg. 2. c. 45. Cosm. in pragmat. sancti de coll. §. cum veni gloss. pluralitatis. Paul. Comitrol. respons. mor. l. 1. q. 73. Franc. Leon. in rebusse fori eccl. p. 1. c. 3. à n. 10. Soc. de inst. lib. 3. q. 6. art. 3. Mich. Salon. 2. 1. q. 63. art. 2. com. reg. 5. Nal. in opus. de benefis. 4. §. 2. dub. 5. n. 159. cum seqq. Mollet. in sum. Theolog. mor. tract. 6. §. 9. Monet. de opt. canon. c. 6. q. 6. n. 67. Valer. Reginal. in praxi fori pœn. l. 30. tract. 3. c. 19. & 160. cum seq. Garc. de benef. p. 1. 1. cap. 5. n. 260. cum seq. Atm. in addit. ad recap. legum Navarra l. 4. tit. 7. de benef. incomp. Vgñl. de officio Episc. c. 1. 4. §. 2. Mallob. in sua praxi habendi concursum requisit. 7. dub. 16. cum duobus seq. Aloyf. Ric. in dec. Curia Archiep. Neap. p. 4. dec. 236. n. 16. & dec. 246. nouissime Steph. VVeyms ad constitutionem 24. ex antiquo iure de consensu, & per Conc. Triennuatum, consil. 1. p. 109. cum seqq. & præcipue à n. 7. Martel. Vulin. praxi iudic. fori Eccl. c. 48. n. 7. cum seq. Sanch. in cons. mor. tom. 1. lib. 2. c. 2. dub. 5. cum seq. metipsum de officio, & pœt. Episc. cap. p. 1. 4. §. 6. 2. Mules exemplo aliquotum

qui fuerunt eternaliter condemnati propter beneficiorum pluralitatem, referuntur in praxi spirituali, lib. 5. ancleribus de abusu c. 6. 7. & 8. & apud Villadieg. p. 5. vbi de fructibus Sanctorum, tit. d. avaritia d. 6. §. 4. al. autor del libro de opibus.

« Etiam si Cardinalatus honore fulgeant. » Vide Flam. Parif. de resignat. benefis. lib. 5. q. 6. n. 116. Vgñol. de officio Episc. c. 1. 4. §. 2. n. 1. in fine, Azot. in inst. moral. p. 2. lib. 4. c. 3. q. 14. & lib. 6. c. 2. q. 5. Aloyf. Ric. in decif. Curia Archiep. Neap. dec. 236. cum 1. p. 4.

« Primum tantum beneficium Ecclesiasticum singulis conferunt. » Plura beneficia simul obtinere non possunt, licet sint simplicia sine dispensatione Papæ, quod ex verbis Concilij sit moderrandum, si vel personalem requirant residendum, vel sint sufficientia. Ita decisiuè refert Stephan. VVeyms d. consil. 1. 2. n. 9. pag. 1. 10. in fine.

7. Licet et nihilominus aliud simplex, &c. » Episcopus tantum habenti vnum simplex beneficium quod nō possunt ad eius sustentationem, posse aliud simile conferre absque dispensatione Apost. sed non posse plura simplicia ultra duo vique ad sufficientem eius sustentationem conferre citra dispensationem Apost. refertur decisiuè, Garc. p. 1. c. 5. n. 310. in 1. & 2. declar. Atm. in addit. ad recap. legum Navarra l. 4. tit. 7. de benef. incomp. n. 3. 2. cum duobus seq. Mallob. in praxi habendi concursum requisit. 7. dub. 16. secundum Rom. impress. Martel. Valpe d. c. 48. n. 5. præpe. fin.

Ordinarium posse conferre secundum beneficij obtinenti primum sufficientem iuxta suum veris valorem, & hoc et ipsius possidentis sustentatione, si tempore quo secundum confertur, non sufficiat propter

1.

3.

4.

5.

propter onus pensionis super tali beneficio impositum dummodo prout post collationem libi factam non consenserit pensioni, referunt decissum Garc. d. 2. c. 5. n. 310. dub. 2. Arm. d. 21. 7. de benef. comp. n. 37. in 4. res. Ego ipse d. alleg. 62. n. 7. et soluit Azot. inst. mor. p. 2. lib. 8. c. 10. q. 8. et cap. 2. q. 6. Gonz. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 5. n. 14. Massob. in sua praxi habendi concursus requirit. dub. 17.

6. Habens unum beneficium sufficiens non potest retinere duo, & habens duo per se separatim insufficientia, sed simul iuncta sufficientia, non potest retinere tertium, ut resoluunt Hored. de comp. benef. p. 1. c. 1. 2. n. 1. cum seq. Flam. Patil. de resign. benef. lib. 3. q. 1. n. 138. Garc. d. 2. c. 5. n. 268.

7. Consecutio non excusat à peccato mort. retinentem plura simplicia beneficia, quorum unum est sufficiens, ita Flam. Patil. d. 2. tract. de resign. benef. lib. 3. q. 6. n. 119. & alij citati per me d. ad. 62. n. 8. ubi n. 10. in fine, adducto quod hodie de consuetudine non datur dispensatio ad plura beneficia simplicia, sed Praetati inferiores summo Pont. videntur quod conferre possint, & de facto conferunt, nulla habita ratione an sint pinguia, vel tenuia, quae secundum ea quae habentur in hoc decreto, non sunt laudabilia, refert me non citato Aloyf. Ricc. d. 2. c. 5. n. 36. n. 5. p. 4.

8. Dispensationem Concilii in praesenti prohibentis Episcopo conferre vni vltra duo beneficia, locum habere in beneficiis iurisdictionis, nisi caueatur in fundatione, ut simul cum aliis retinere possint, resoluunt Garc. d. p. 1. c. 5. n. 286. Aldan. in compendio canon. resol. lib. 3. tit. 10. n. 8. attestans in Benen. t. 3. Novembri 1607. fuisse decissum beneficium tertium simplex etiam de iure patronatus non posse retineri cum duobus aliis prius obtentis absque Sedis Apost. dispensatione, huiusmodi quae priora beneficia post pacificam possessionem tertij vacare eidem Sedi Apost.

Contra Lambert. de usurp. p. 2. lib. 2. q. 7. art. 15. n. 15. Massob. in praxi habendi concursus requirit. dub. 18. estimantes dispositionem Concilii in praesenti locum non habere in beneficiis iurisdictionis, ac proinde vniuersalem obseruandam & proximè ubi est Episc. instituat praesentatos à patronis, tamen tertium, & quartum habeant beneficium, & Lamb. attestatur se fuisse institutum in triginta septem beneficia, quorum maxima pars erat patronatus laicorum, & clericorum, & omnium fructus non ascendebant ad summam ducatum 130. de camera.

9. Habenti unum beneficium sufficiens, si aliud sufficiens ab Episcopo fuerit collatum, habita pacifica possessione secundi, vacare primum, assensum decissum Garc. d. 2. c. 5. n. 283. in 2. declar. Armend. d. 21. 7. de benef. comp. n. 8. & 9. quos refert d. p. 1. alleg. 62. n. 3.

10. Ordinarius si conferat tertium beneficium habenti duo simplicia beneficia aliis ad sustentationem insufficientia, collationem tertij esse validam, sed si tertium sit sufficiens, vacare illi duo priora beneficia, sin minus, tenet prout summo dimittit alteri ex illis, & si continetur possessio nem ambobus, accipiendo ex illis fructus, utrumque beneficium vacare, referunt decissum Garc. d. 2. c. 5. n. 310. in 2. & 2. declar. Arm. d. 21. 7. de benef. comp. n. 37. in res. ad dub. 1. & 2. Vgolin. d. 2. c. 5. n. 2. vers. tertio.

11. Episcopum habenti congruam non posse aliud beneficium dare, & si dederit, vacare primum illud quod habebat, dummodo beneficium titula-

retineat, quamvis disforme à secundo recepto, & si ambo retinere tentauerit accepta pacifica possessione secundi, vacare primumque, refert decissum Garc. d. p. 1. c. 5. n. 310. Arm. d. 21. 7. de benef. incompat. n. 31.

Obtinens beneficium ecclesiasticum sufficiens ad honeste sustentandū, si institutus fuit ab Episcopo, ad aliud beneficium primum per assensum secundi, procul dubio ipso iure vacat, si secundum verò ita demum vacat, si utrumque retinere sciens praesumpserit, Sel. in filio, can. c. 21. n. 10. ubi aliter resoluunt in Salamannia 31. May 1607. Ex retentione enim vtriusque beneficii, & perceptione fructuum amborum per duos annos absque dispensatione Apost. utrumque ipso iure vacat, refert decissum idem Sel. citato loco, & vidi satis dispositi hunc articulum, & sic conclusi in sacra Congr. Can. de hoc anno 1632.

Beneficia duo vniuersalia hoc eodē modo absque provisione Sedis Apost. obtinere non possent electionem, nisi id diceret statutum, vel Eccles. consuetudo, vel Episcopo. cum eo expresse dispensauerit, cum utrumque conferendo non intelligatur tacite dispensasse, tenet Sel. d. c. 21. n. 1. t. attestans sic fuisse decissum sub die 1. Novembri 1607.

Episcopum ex causa posse dispensare, ut quis obtinere valeat duo beneficia dissimilia sub eodem tecto, dummodo quolibet per se non sit sufficiens ad sustentationem prout, refert decissum Garc. p. 1. c. 5. n. 377. Arm. d. 21. 7. de benef. comp. n. 7. Franc. Leo in thesaur. forei eccles. p. 2. cap. 8. n. 55. Mosle. in sum. Theol. moral. d. 2. tract. 6. cap. 9. n. 46. Azot. inst. moral. part. 2. l. 3. c. 5. q. 4. 6. & lib. 6. c. 1. q. 2. & 4. c. 1. q. 6. Stephan. VVeyms d. 2. c. 1. n. 13. in fine, ubi quod non potest Episcopus dispensare ut obtineant duo beneficia conformia. Ego ipse d. alleg. 62. n. 17. Conformia beneficia censentur non illa, quae vno, eodēque nomine nuncupantur, sed quae ad unum, eundemque finem sunt instituta, & quae idem officium, idemque onus habent; unde ex aduerso satis intelligitur, quae censenda sint dissimilia, seu dissorma, nimirum, quae dissimile habent officium, alio, seu diuerso, & non plant eodem tempore expleandum: item sub eodem tecto dicuntur esse beneficia, quae sunt intra eandem Ecclesiam, vel eius ambitum, seu circuitum; ita Steph. VVeyms d. 2. c. 1. n. 16.

Capellae plures in eodem Altrati sub eadem invocatione cū diuersis oneribus Missarum, quae antiquitus cōserebantur pluribus clericis, & ad praesens reperiuntur possideri ab vno sub titulo vnius capellanae non possunt retineri hodie absque dispensatione Apostolica, ita Sel. d. c. 21. n. 12. ubi refert sic fuisse decissum sub die 17. Agusti 1650.

Capellaniae tres sub eodem tecto vniuersales si quis per annum ex collatione Episcopi retineat, incidit in priuationem omnium ipso iure; non obstante Episcopi dispensatione, ita decissum fuisse in vna Caucien. refert Sel. citato loco.

8. Sufficiens. Quod dicatur beneficium Ecclesiasticum sufficiens ad congruam sustentationem arbitrio iudicis relinqui paulo plius, vel minus estimandū consideratis considerandis, qualitate scilicet personarum, locorum & temporum resoluunt Nau. de oral. miss. 62. Flam. d. 1. c. 5. q. 6. n. 131.

8. seq. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. beneficium 57. concl. 8. princip. Gor. 2. ad reg. 8. Cancel. gloss. 25. n. 39. Val. Reginald. in praxi forei parisi. d. 30. n. 3. n. 285. Prosp. de Aug. in addit. ad quatuor in sum. Bullar. verb. benef. resignationes causa 8.

- Menoch. *de arbit. casu* 116. Garc. *d.p. t. 1. c. 5. n. 30.* Mallob. *in praxi habendi censuram*, *regni- f. 7. dnb. 1. 4. cum segg.* Ego ipse *d. all. 6. 2. n. 11.*
18. *¶ Dnmmodo vtrumque personale residendum non requirit. &c.* Vide Cotaf. *de benef. p. 1. c. 5. n. 1.* Hicid. *de in comp. benef. p. 1. c. 17. n. 30.* Zet. *d.p. 1. verb. beneficium* §. 7. Azot. *d. part. 2. lib. 3. c. 8. q. 6.* Valet Reginald. *d. tract. 3. n. 179.* Garc. *d. c. 5. n. 360.* Sanch. *d. lib. 2. c. 2. dnb. 6. n. 6.* vbi ait quod simplex exigens servitium, id est, *si simplex servare non dicitur* requirit residendum, quia iam ex legitima consuetudine congruè servatur per Vicarium.
19. *¶ Non modo ad Cathedralis Ecclesiam, &c.* Canonici duos in vim decretorum Concil. Trid. esse incompatibiles, refertur decism Garc. *d.p. t. 1. cap. 5. num. 381. in 1. declar. Attmendat. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 41.*
20. *¶* Itaut post adeptam pacificam possessionem secundum Canoniam primum ipso iure vacare, attulerit resolutum Garc. *d. c. 5. num. 84. in 6. declar. & n. 381. in 2. declar. Attmend. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 17. & 42.* Aloyf. Kicc. *in praxi rerum fore eccles. d. tit. 383. in 1. edit. aliis res. 332. n. 1. 2. in 2. edit.* Ego ipse *d. all. 6. 2. n. 28.*
21. *¶* Et si duos huiusmodi Canonici simul retinere periculis, vtrouque esse ipso iure privatum, refertur decism Garc. *d. c. 5. n. 381. in 3. declar. Attmend. d. loc. n. 43.* Ego ipse *d. alleg. 6. 2. n. 29.* Nec presumpta dispensatione, in qua fundatur regula triennalis, seu terti, & defendere possit tenet Garc. *d. c. 5. n. 381. in declar. Attm. d. loco n. 44.*
22. *¶* Consuetudini permittenti quod in eadem Ecclesia dignitates cum præbendis canonicalibus teneantur, non esse derogatum à Concil. in presenti refertur decism Garc. *d. c. 5. n. 146. & seg. Attm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 26.* Ego ipse *d. alleg. 6. 2. n. 18. prope fin.*
23. *¶* Canonici tam obtinentes, cui post Conc. munus sit in unum Pœnitentiarij, non potest in eadem Ecclesia vna cum dicto Canonico obtinere dignitatem in vim consuetudinis Ecclesie permittentis Canonico possit retinere Canonici cum dignitate, refertur decism Garc. *in addita ad tract. de benef. p. 1. c. 6. n. 149. Attm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 9. & 27.*
24. *¶* Consuetudinem tenendi beneficium Curatum, vel simplex simul cum Capellania in eadem Ecclesia substatam esse per hoc decretum, refertur decism Nic. Garc. *de benef. p. 5. c. 8. n. 87. in res. ad 6. dnb. Attm. d. 1. 7. de benef. incomp. n. 28.*
25. *¶* Capellaniam, & Manfrenariam, quorum fructus sunt tenues, esse incompatibilia beneficia, nec posse retineri sub eadem rectio sine dispensatione A. post. refertur decism Garc. *d.p. t. 1. c. 5. n. 143.*
26. *¶* Capellaniam, cui adiunctum est onus deferendi in choro, obtineri non posse cum Canonici per hoc decretum, non autem si haberet onus simpliciter celebrandi Missam, nisi essent sub eodem recto, & tunc possit cum dispensatione Apostolicæ refertur decism, Garc. *d. n. 143.*
27. *¶* Statutum Ecclesie Casalen. disponens quod Capellani teneantur, & debeant continuo iuxta officio diuino cum Canonicis, aliouin pœnitentia secundum Capituli discretionem inducere residendum præcis, & incompatibiliter ex præscripto huius decreti, refertur decism Sel. *d. c. 2. n. 15.*
28. *¶* Dignitates cum Canonicatus, quæ nullos, vel tenues habent fructus, licet habent sedem in choro, quæ ex consuetudine per Canonicos ob-
- tueri solent, iuxta c. 1. de consuet. lib. 6. non comprehendunt sub hoc decreto, refertur decism Arm. *d. tit. 7. de benef. incomp. n. 56.*
29. *¶* Provisus de Canonici in vna Ecclesia, & de Decanatu in alia eiusdem diocesis cum dispensatione quod dictum Canonici vna cum Decanatu simul retinere possint cum derogatione constitutionum Apost. c. statutorum etiam iuramento corroboratorum, addita tamen clausula, *quod debitis non fraudentur obsequiis*, sufficit vt resideret in digniori, & per alium adimplere debet onera in alia Ecclesia, ita Sel. *d. c. 2. n. 16. attestans decism in Celonien. 13. April. 1630.*
30. *¶* Dispensatus ad beneficia, dummodo plura simul non sint, non potest obtinere plura quam vnum, quoniam illud ad vitam obtinentis honestè sustentandam minime sufficeret, refertur decism Garc. *in addita ad summ. tract. de benef. p. 11. cap. 5. num. 235.* Sel. *d. c. 2. n. 18.* attestans ita fuisse resolutum in Neocæsaren. 3. Februar. 1639. & in Alexandrina 11. Maij 1630.
31. *¶* Ille verò, qui in presentibus Parochialis, &c. Parochialem Ecclesiam habenti posse Ordinarium alteram Parochialem conferre, sed post adeptam possessionem pacificam secundum vacare primam, refertur decism Arm. *d. tit. 7. de benef. incomp. n. 7. & 85.* Quod autem dicitur in princ. text. ibi, *unum tantum beneficium ecclesiasticum singulis conferatur*, intelligendum esse cum effectu, vt vnum possit retinere, quia Ordinarius potest influere presentatum, vel conferre aliud beneficium incompatibile, vel ratione residentie, vel ratione sufficienti, dummodo habita possessione pacifica secundi beneficii dimittatur primum, refertur decism Garc. *d.p. t. 1. c. 5. n. 283.*
32. *¶* Parochiales duas habens, quarum altera est beneficium simpliciter, vel dignitas in perpetuum unita, alteram dimittere non tenetur, vt refertur decism Garc. *p. 1. c. 2. n. 24. Attmendat. d. loco n. 69. & 79.*
33. *¶* Parochiales duæ, vel plures si sunt in vicem unitæ, non sunt comprehensæ sub hoc decreto, sed possunt legitimè retineri tanquam non incompatibiles, refertur decism Garc. *d.p. t. 1. c. 2. n. 42. & Attm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 92.*
34. *¶* Parochialem vnam habens cum fructibus, & alteram cum nudo titulo, vnam ex iis, quam velit, teneri resignare, refertur decism Arm. *d. tit. 7. de benef. incomp. n. 68.*
35. *¶* Non comprehenduntur in hoc decreto cum Paroch. obtinentes monasterium commendatum cum cura, cum illud non veniat appellatio Parochialis Ecclesie, de qua agitur in presenti, ita refertur decism Gonz. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 8. n. 65. Attm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 72.*
36. *¶* Habentem Parochialem & monasterium in commendam ad vitam, cui cura imminet animarum, alteram dimittere non tenetur refertur, decism, Gonz. *d. gloss. 5. §. 8. num. 65. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. Parochia §. 6. de benef. p. 4. c. 4. n. 35. Attm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 78.*
37. *¶* Parochialem habentem, quam ex hoc decreto dimittere tenetur, si ea est obligata alteri ratione regressus, hanc qui habuerit regressum, conueniendum esse primo, an ipse cum aliquo pensione resignanti reseruatam Parochialem velit, quod si eam recipere recuset, alteri resignare debere cum suspensione regressus, refertur decism Arm. *d. tit. 7. de benef. incomp. n. 74. & 90.*
38. *¶* Non dimittere censetur ex duabus Ecclesiis Curatis intra tempus à S. Conc. assignatum, debere condignas

condigosa penas subire, & puniri, prout in eo statuitur, refert decifum Armeod. d. tit. de benef. incomp. n. 91.

19. Ex difpenfatione Epifcopi caufa faltem vtilitatis, vel neceffitatis Ecclefie, poffe fimul plures Ecclefias Curatas retinere, fi adeo renues fuit, vt fingula proprium non poffent Sacerdotem alere, tenent Soc. de infl. lib. 3. q. 6. art. 3. verf. *primu casu*. Hoid. de incompat. benef. p. 2. c. 5. d. princ. Rot. dec. 484. p. 1. diuerf. Verum ipfemet Rot. in qua Leodien. Canonicius 5. Iulij 1610. coram Reuerendiffimo D. mio Cocino Decano, inter fecer. decif. quam refert Ioan. à Cochiet in comment. ad reg. 5. 2. Causel. n. 4. pag. 477. cum feq. & Ego ipfe in addit. ad cell. de multa, de preh. non obftante exiguitate diftante, & tenore fructuum Parochialis eiusdem, & Canonicius, quos quidam ex difpenfatione Epifcopi poffidebat, cenfuit eos cadere fub incompatibilitate, & fi verumque rennere pergeret, effe utroque ipfo iure abique alia admiffione priuatum.

40. § Cognatus omnino.] Prohibere retentionem cenfuit Rot. decif. 624. n. 2. p. 4. diuerf. 1. Vel fola Cathedralis reuocet, &c.] Præbendam & Parochialem ante Conc. legitime obtinentem poffe poft Conc. verumque beneficium obtinere, d. in modo in Parochiali refideat, refert decifum Armeod. d. tit. de benef. incomp. n. 9.

41. Papam attente perfonarum, & locorum qualitate difpenfare vt vni Parochialis & Canonicius confectur, fi vtrique inferuiri poteft, refert decifum Armeod. d. tit. de benef. incomp. n. 82.

41. Parochialem in ciuitate, & Canonicius in Cathedrali habenti, fi poffit vtrique inferuiri, non effe moleftiam inferendam, decifum refert Armeod. d. tit. de benef. incomp. n. 49.

43. Parochialem vacantem non debet Epifcopus Canonicius habenti conferre, etiam fi renous admodum præbende effent, vt refert decifum Armeod. d. loco num. 48.

44. Parochiales Ecclefias effe incompatibiles cum beneficiis, in quibus assignatz fuit diftributiones quotidianæ, quas à diuinis abfcores amittunt, refert decifum Armeod. d. tit. de benef. incomp. num. 47.

- Dignitatem Ecclefie Collegiatæ, cui à principio cura animarum iniuncta eſt, aut illi principaliter imminet, non accefforij, comprehendit in hoc decreto, refert decifum Armeod. d. tit. de benef. incomp. num. 97.

45. Capellaniam, quæ habet onus celebrandi certas Miſſas, & coadiuandij in cura animarum Ecclefie Plebanus effe beneficium incompatibile cum alio beneficio Curato, vel alijs perfonalem refidentiam requirente, & licet eius Reddus non fufficiat cap. licet de elec. lib. 6. tamen comprehendit p. decretis Conc. Trid. loquentibus de beneficiariorum, non tamen Curatorum refidentia, refert decifum Armeod. d. tit. de benef. incomp. num. 50.

46. Parochialem obtinens vñ cum Canoniciis ex difpenfatione Apoftolica ante Conc. Trid. obtenta, pœnit poft Conc. abſque alia difpenfatione optare præbendam pinguioem, vt refert decifum Garc. p. 5. cap. 1. n. 343.

47. Terrales beneficiales, feu pia loca cum onere Miſſas, alijs diuina Officia celebrandi, quæ neque Ecclefie habent aliquam denominationem, non comprehendit fub hoc decreto, immo ex ſtylo Cancellariæ vnica collatione plures vniri, confecti poſſe in ritulum ſimplicis beneficij, refert Barboſ. Colleſt. in Concil. Trid.

ferunt decifum Garc. d. p. 11. c. 5. n. 118. Armeod. d. tit. de benef. incomp. n. 38. Maſſob. in praxi habendi concurſum requiſ. dub. 19.

Beneficia duo incompatibilia à Summo Pont. impetrantem, illaque in litteris experimeotem, cum quo tamen non fuit diſpenſatum, obtineri poſſe, niſi effent dux Parochiales, ante Concil. refert decifum Garc. d. c. 5. n. 37. & Armeod. d. tit. de benef. incomp. n. 39.

Beneficia, ſeu legata pia, quæ non habent Altare, ſeu capellam, oñ inducere incompatibilitatem, refert decifum Garc. in addit. ad d. p. 11. cap. 5. num. 318.

Eccleſiam Baptiſmalem, licet non ſit in teliquis Curata, effe incompatibilem, & hoc decreto comprehendit refert decifum Maſſob. in praxi habendi concurſum requiſ. dub. 14. n. 9.

Præſumptam difpenſationem, in qua fundatur regula de trienorio, non habere locum contra decreta Concilij in hoc c. & in cap. 4. ſeſſ. 7. & in c. 15. ſeſſ. 25. de reform. refert decifum Garc. d. p. 11. c. 5. n. 379. Armeod. d. tit. de benef. incomp. n. 40. Campau. in diuerſ. iuris Canon. rub. 1. c. 1. 3. n. 111. & 112. non ſimile Stephan. VVeyms d. conſult. 1. 3. n. 17. pag. 115. Ego ipſe d. dub. 62. n. 29. vbi n. 30. ſoluo ex curſu decifæ, vel vigeni annorum in dubio præſumi poſſe diſpenſationem ad plura beneficia.

Infra ſpatium ſex meſium.] Vide Garc. d. p. 11. c. 5. n. 77. optime aduertendum huic decreto non aduerſari aliud ſuprà ſeſſ. 7. de reform. c. 4. quia hoc de quo præſenti, agit de obnuentijs tunc plures Parochiales, aut vnam Cathedrali, & aliam Parochialem ex difpenſatione, ſeu vnoe ad vitem, quibus iniunxit Conc. quòd vna retenta, alias infra ſex meſes dimitterent, non tamen loquuntur de pluribus parochialibus beneficijs poſt Conc. obtentis, de quibus agitur d. c. 4.

Ipſo iure vacare cenſentur.] Habentem beneficium Curatum, Perſonatum, vel Dignitatem, iuxta, de multa, de preh. vel quodcuque aliud quomodo libet incompatibile iuxta hoc decretum, & recipiorem ſecundum ſimile, ipſo iure vacare primum, & ſi illud retinere contenderet, etiam ſecundo ſpoliari tradunt Bernard. in præſt. c. 49. in nouiſ. edit. Spin. in ſpeculo reſarm. gloſſ. 3. à n. 74. Vio. tom. 1. comm. opin. lib. 1. tit. 9. n. 6. p. 182. Gutier. conſult. 10. Flamin. Pariſ. de reſignat. benef. lib. 3. q. 1. n. 51. Azor. inſtit. mor. p. 2. lib. 7. c. 16. q. 9. laſt Flores de Mena var. lib. 2. quaſt. 13. per tot. Valer. Reginald. d. lib. 30. traſt. 3. n. 309. Monet. de opt. canon. c. 6. q. 6. n. 69. Garc. d. p. 11. c. 5. n. 77.

Nec ipſi antea illa obnuentis tanta conſcientia fructuſ. &c.] Vide Henricus in ſum. lib. 1. c. 6. 56. 5. 2. in fine, iuncto commento luit. O.

An obtinens plura beneficia ex difpenſatione Papæ, ſine cauſa tamen rationabili, ſit rufus in foro conſcientiæ.] Vide Ludov. Lop. in inſtrud. conſcientia tom. 1. cap. 25. 2. & ſeq. Corduban quaſt. lib. 1. q. 10. Contad. in reſp. caſuum conſcient. q. 35. in addition. Hoid. de incompat. benef. p. 2. fin. n. 38. Vega in ſum. part. 1. c. 36. caſu 30. Fr. Emman. in ſumma tom. 2. cap. 31. num. 7. & 8. Card. Tolet. in inſtrud. Sacerdot. lib. 5. c. 81. Petr. de Ledefma in ſumma part. 2. traſt. 7. cap. 1. circa 9. & 11. conſult. Valer. Reginald. d. lib. 30. traſt. 3. num. 259. verſ. ſextum dubium. Leſſ. de inſtit. lib. 2. c. 34. n. 15. cum ſeq. Valquez in opus. de benef. c. 4. 9. 2. dub. 9. n. 170. Molſeſ in ſumma Theologia moralis traſt. 6. 9. n. 3.

*Parochialis Ecclesie vacatio quando contingit, fiat examen per concursum, prae-
fatis edictis, describuntur qualitates eorum, qui debent examinare. Si Ecclesia
fuerit inrispatronatus ecclesiastici, & institutio pertineat ad Episcopum, qua-
dam strictius crunt observanda, quam casu quo Ecclesia fuerit inrispatronatus
laicorum, &c. Attente hoc cap. legendum, & servandum, ad amissum.*

CAPVT XVII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Examen per concursum est faciendum in vaca-
tione Parochialis Ecclesie.
3. Parochiales litigiosa concursu non conferuntur.
4. Parochialis, quam quis acquirit per regressum,
& prius possedit, non conferitur per concursum.
5. Parochialis vixta Dignitatem, vel Canoniciatum,
non est conferenda per concursum.
6. Parochialis vacans in Curia, seu apud Sedem,
providi solet in Dataria sine concursu.
7. Parochialis subiecta, vel annexa monasterio, seu
de eius mensis, non conferitur per concursum.
8. Parochialis, seu benef. Regulare, quod Regula-
ribus cõferri consuevit, sine cõkursu praevidetur.
9. Prioratus Regularis concursu non conferuntur.
10. Ecclesie parochialis quae est alia Regularis,
non conferitur per concursum.
11. Parochiales, quae de mensa nuncupantur, non
subiacent concursui.
12. Abbatia, cui unita est perpetuo, & accessorie
parochialis Ecclesia, concursu non conferitur.
13. Cura animarum, quae in Ecclesia collegiata
exercetur per Canonicos, vel hebdomadarios
concursu non conferitur.
14. Beneficia curam animarum habentia, quae ve-
re sunt dignitates, non subiacent concursui.
15. Dignitas habens curam animarum in Eccle-
sia collegiata concursu non conferitur.
16. Vicaria perpetua parochia vixta concursu non
conferitur.
17. Vicaria concursu conferitur si totalis cura in
eius vicarium transferatur.
18. Patrimonialis Ecclesia quae?
19. Receptiva Ecclesia quae?
20. Canonici cathedralis, vel collegiata Ecclesie,
quibus cura animarum non praevidetur prae
concursu.
21. Beneficia curata, quae in fauorem in manibus
Papae resignantur, concursu non conferuntur.
22. Parochialis Ecclesia resignata quando fit in
manibus Sanctissimae, non est necessarium exa-
men per concursum.
23. Examinatus ad Parochialem sibi resignatam
si prebuerit, potest intra sex menses à die data
litterarum aliud examen subire.
24. Episcopus non potest admittere consanguineos,
vel familiares iam suos, quam resignantium ad
examen concursus Parochialium in eius mani-
bus resignatorum.
25. Examen per concursum non requiritur in per-
mutationibus Ecclesiarum Parochialium.
26. Vacare in Curia, & vacare apud Sedem, an
differant.
27. Concursus fieri debet in vacatione Parochia-
lis Ecclesie etiam si referatur sit, vel affecta.
28. Beneficia curata refoverata Sedi Apost. ab ea-
dem Sede conferuntur approbato ab examinato-
ribus in diocetana Synodo approbatis.
29. Parochialis referuata, vel affecta specialiter
vigeraudulsi S. R. E. Cardinalium prouiden-

tur per concursum.

30. Vicary deputatus cum congrua est de forma
concursus.
31. Vicary deputatio donec provideatur de Recto-
re spectat ad Episcopum.
32. Inferiores, qui non habent inrispationem quasi
Episcopalem cum facultate congregandi Syno-
dum, non possunt constituere vicarium.
33. Vicarium in casibus repentinis an ad aliam
prater Episcopum pertineat.
34. Nominatio vicariorum ad quos spectet.
35. Examen per concursum non est necessarium in
Parochialibus, quae consuetudine optantur.
36. Commenda ad sex menses amplius post Conc.
non sunt in usu.
37. Episcopus potest differre constitutionem vica-
rii usque ad tres dies.
38. Vicarius cum congrua est constituendus in
qualibet Ecclesia parache vacante.
39. Vicarium constituere in Parochiali vacante
quando non sit necessarium.
40. Vicarius deputandus cum congrua dummodo
aliis sit idoneus, non est necessario examinandus.
41. Vicarius cum congrua est deputandus in Ec-
clesiis Baptismalibus vacantibus.
42. Congrua portio assignanda vicario est arbitra-
ria Episcopo.
43. Congrua portio assignanda vicario potest esse
duorum aerearum singulis mensibus.
44. Vicarius semel constitutus cum congrua non
potest removeri.
45. Inferiores Episcopo concursus facere non pos-
sunt nisi habeant ius congregandi Synodum, &c.
46. Commendatarius Abbas quando possit con-
cursum facere.
47. Inferiores Episcopo quando possint concursus
facere.
48. Concursus facere, & examinare promouendus
ad Parochiales spectat ad Ordinarium.
49. Commendatarius Abbas nullius diocesis po-
terit concursum instituire si habeat ius congregandi
Synodum.
50. Abbas habens iura quasi Episcopalia non ha-
bet ius concursus faciendi, nisi prebuerit ius ha-
bere congregandi Synodum.
51. Abbas ius habens conferendi aliquam Para-
chiale in eius vacationem non potest propene-
re edictum examinis, nec facere concursum.
52. Edicta proposita Ordinarius loci ubi existit
beneficium curatum quicquid illius collatio spec-
tet ad Ordinarium alterius diocesis.
53. Inferior habens praesentationem cum Ordinario.
54. Episcopus mandandus est in sua quasi posses-
sione instituendi decem inferiores eorum iudicio
competentis legitime probante ius cogendi Syno-
dum habere.
55. Edictum est proponendum intra decem dies,
& eodem remanere debet assignum.
56. Edictum non potest apponi cum maioris terti-
no viginti dierum.

37. Terminu decem vel viginti dierum non currit a die habita novitia vacationu Ecclesiæ.
38. Edictum pro concursu Parochialis apponere potest Episcopus intra quatuor vel sex menses respectu a die vacationis.
39. Episcopus tenetur ad Parochialem vocatam plures examinatos nominare, & alios etiam ab alijs nominatis admittere.
60. Episcopus potest occurrere vacatione beneficii Curiam vacare, & admittere ad concursum habentem aliud beneficium Curiarum.
61. Regulares clerici etiam ordinum militiarum ad concursum Parochialem admittendi non sunt.
62. Manusculi disceptandi ad Ordines suscipiendi potest admitti ad concursum.
63. Episcopus non potest limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu Parochialium.
64. Edicta concursus proponere debent Ordinarii in beneficiis Curiarum reservatis Sedi Apostolice.
65. Edictum apponi debet ab Ordinario loci ubi esset beneficium.
66. Edictum apponi est de substantia & forma concursus Parochialium.
67. Tempus, quod debet esse affixum edictum est arbitrarium Episcopo modo non excedat viginti dies.
68. Edictum aliud concursus non est proponendum, sed ille, qui comparerit examini est suscipiendus.
69. Nisi nullo se examini subiciere, nec Parochiam curæ obtinere.
70. Parochialis absque concursu conferri potest quādo nullus comparerit, vel alius nemo idoneus reperitur.
71. Examen & concursus factum ante lapsum terminum edictarum est nullum.
72. Terminu decem vel viginti dierum elapso nullus est admittendus.
73. Veniens ad concursum Parochialium post terminum in edicto prefinitum, re tamen integra, est visus qui admittendus.
74. Nisi legitimo impedimento essentis id faciat.
75. Examen statim elapso terminu edicti potest per Episcopum vocari, sed non potest eadē die claudi.
76. Vinus examinari potest & approbari si ille saltem ad concursum comparuerit.
77. Examen concursus potest fieri curam Vicario etiam Episcopo non impeditur.
78. Concursus & examen factum curam examinatoribus non synodalibus est nullum.
79. Examen concursus in parochiali etiam modis valens de forma est faciendum cum tribus examinatis.
80. Examinatores pluresquam tres, sed non pauciores adhiberi debent in concursu.
81. Approbatus nemo censetur si ex tribus examinatis quilibet eorum approbaverit.
82. Examinatores ut sint tres non statim precise Concilii, sed quod non possint adesse pauciores.
83. Examinatores debent singulis annis proponi in Synodo ad minus sex.
84. Examinatores debent proponi nominatis, & non in genere.
85. Examinatores synodales in synodo ad summum viginti eligi possunt.
86. Examinatores non possunt eligi sub nomine dignitatis, sed tantum specialem personam.
87. Iudicem synodalem nominatio spectat principaliter ad Episcopum.
88. Examinatores quomodo in Synodo proponendi.
89. Constitutio Pij IV. in conferendis locum non habet, nisi in his diocesis, in quibus fuit concilia synodalia.
90. Examinatores quibus conditionibus, & qualitatibus praediti esse debent.
91. Examinatores aliqui si intra annum sine electione mortui fuerint, ad superstitis facilius examinanda una cum Episcopo pertinent.
92. Vicarius Capituli Sede vacante in locum examinatorum absentium, vel defunctorum alios sufficere non potest.
93. Examinatores synodales quādo omnes intra annum deputati mortui fuerint, quid faciendū.
94. Examinatores synodales durante morte alij in Synodo deputati fuerint.
95. Episcopus novus quid facere debeat si ex examinatis synodalibus omnes praeter unum mortui inveniunt.
96. Episcopus non excusatur si post annum adhibeat examinatos superstitis non extantibus sex.
97. Episcopo non licet antea ordinari sibi assumere examinatos non synodales extraneos, qui suppleant.
98. Episcopo non licet sabrogare alios examinatos in locum condemonstratorum.
99. Collatio Parochialis an debeat ad Sedem Apostolicam, quādo in concursu non interfuerint examinatores synodales.
100. Concursus, in quibus fuerint adhibiti examinatores deputati in Synodo praedicti, non sunt nulli.
101. Episcopus, qui non constituit examinatos in Synodo, sed ex se ipso deputavit, nullius promittit de Parochialibus.
102. Concursus est nullus in quo cum examinatis synodalibus intervenit alius, qui non erat examinatus synodalis.
103. Examinatores necessario eligi debent, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentii in Theologia, vel iure Canonico.
104. Episcopus non potest eligere examinatos synodales qui non sint Doctores.
105. Examinatores si non inveniunt, concursus coram eis haberi debent.
106. Examinatores synodales non possunt quicquam profus occasione examinis nec ante, nec post accipere.
107. Examinatores non possunt quicquam ex fructibus beneficii vacationis accipere.
108. Ordinarius non potest statim aliquod stipendium etiam minimum examinatis deputatis in Synodo pro concursu Parochialium.
109. Examinatores prius beneficii antea obtentii si occasione examinis sine auctoritate, siue post aliquod acceptum etiam gratis & liberaliter datum.
110. Examinatores peralto examine debent eos ex communione sententia reuocare Episcopo, qui idoneos repererint.
111. Et illos possunt remittere ad Ordinarium.
112. Examinatores communicantes palam inter se sua vota conferre debent.
113. Examinatores debent dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo.
114. Examinatores tenentur significare quis dignus, & quis dignus sub peccato mortali.
115. Episcopus non habet votum decisivum in concursu.
116. Episcopus ex approbati in concursu potest etiam licet omnia suffragia non repertaverit sicut alij, eligere.
117. Examinatores non tenentur explicite referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati.

118. Idoneitas respectu scientiæ, ætatis morum, & prudentiæ consideratur in concursu Parochialium.
119. Examinatores possunt etiam extrajudicialiter informari de qualitatibus examinandorum.
120. Episcopus potest eligere etiam extra locum examini, & absentibus ipsis examinatoribus.
121. Indicare qui exconcretis ad Parochialem vacantem sit magis idoneus spectat solum ad Episcopum.
122. Examinatores debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ex collatione votorum eligere.
123. Examinatores singuli possunt, & debent dare vota super qualitate cuiuslibet examinati.
124. Facultas eligendi magis idoneum in concursu ad Episcopum, non autem ad inferiorem collatorem pertinet.
125. Electio facta de magis idoneo significanda est intra quatuor menses.
126. Electio & promissio in concursu Parochialis facta de digno omisso digniore est nulla.
127. Dignum eligenti omisso digniore quando per concursum & oppositionem promissio beneficii facienda est, tenetur ad restitutionem.
128. Simoniam committit dignus offerendo in concursu pecuniam digniori, vel desistat ab oppositione.
129. Idoneum iudicandus, qui muneri, cui præfuitur, est aptior.
130. Originarius.
131. Doller.
132. Sacerdos.
133. Dispensatione non indigens.
134. Beneficium nullum habens.
135. Dilecti & uelheri.
136. Parochialis vacans quando fuerit inirregularitatem Ecclesiasticam quomodo providenda.
137. Episcopus tenetur instituire ad Parochialem inirregularitatem Ecclesiasticam dignum presentatum à patrono omisso digniore.
138. Edicta concursus præparare debet Ordinarius quamvis institutus ad inferiorem pertinet.
139. Beneficium Curatum inirregularitatem Ecclesiasticam si vacauerit in mense reservata Sedi Apostolicæ, nullum habetur ratio patronorum.
140. Institutio ad Parochialem Ecclesiam vacantem, qua inirregularitatem Ecclesiasticam sit, ubi facienda est à Papa, suo eligendi digniorem ad solum Episcopum pertinet.
141. Electio dignioris ad Parochialem vacantem spectat ad patrum inirregularitatem Ecclesiasticam.
142. Et illam instituire debet Episcopus.
143. Presentatio ad Parochialem facta à patrono Ecclesiastico de aliquo antequam ab examinatore approbatus in concursu est nulla.
144. Examen per concursum non requiritur in collatione Parochialis inirregularitatem mixti.
145. Examen per concursum fieri non debet in vacatione Parochialis, qua fuit inirregularitatem laicorum, sed sufficit quod deputatus à patrono examinetur ab examinatore Synod. & idoneus inducitur.
146. Examen per concursum requiritur inter plures presentatos ad Parochialem inirregularitatem Ecclesiasticam.
147. Non habet locum contra institutionem, vel fundationem.
148. Concursus locum non est in Parochialibus inirregularitatem, quod origine erat totum laicale.
149. Parochialis inirregularitatem laicorum devoluta subiaceat concursui.
150. Parochialis in collatione facta iure devoluta servari debet forma examini, qua coram inferiore requiritur.
151. Presentatus à patrono laici ad Ecclesiam Parochialem sufficit quod examinetur coram alijs examinatorebus non synodalibus.
152. Patronus laicus ad Parochialem sui inirregularitatem non tenetur presentare digniorem, sed sufficit dignum.
153. Devolutio, aut appellatio illa impedire aut suspendere non potest quominus examinatio relatis executionem habeat.
154. Appellatio suspensiva, non verò devolutiva prohibetur in hoc casu.
155. Appellatio non datur simpliciter ab electione Episcopi in concursu dum appellare volens fuit approbatus ab examinatorebus synodalibus.
156. Appellatio à mala electione, siue irrationabili iudicio Episcopi admittitur solum ad effectum devolutivum.
157. Reversus in concursu Parochialis potest pronunciare prædictum ad novum examen.
158. Collatio Parochialis facta sine examine per concursum est nulla.
159. Parochialis sine examine per concursum, vel contra formam positam à Concilio, non potest in foro conscientie acceptari.
160. Parochialis ita exigit redditus ut examini per concursum operæ ferrent, vel nemo esset qui se examini vellet subijcere, quomodo conferenda.
161. Parochialis tamen collatio an possit fieri sine concursu.

EXpedie maxime animarum salutem, à dignis atque idoneis Parochis gubernari, id vt diligentius, ac rectius perficiatur, statuit sancta Synodus, vt a cum Parochialis Ecclesia vacante, si etiam curia Ecclesia, vel Episcopo incumbere dicatur, & per vnum, vel plures administraretur, etiam in Ecclesijs patrimonialibus, seu receptivis nuncupatis, in quibus confuevit Episcopus vni, vel pluribus curam animarum dare, quos omnes ad infra scriptum examen teneri mandat, per obitum, & vel resignationem, et etiam in Curia, seu aliter quomodocumque contingerit, & etiam si ipsa Parochialis Ecclesia reservata, vel affecta fuerit generaliter, vel specialiter, etiam vigore indulti, seu privilegij in favorem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Abbatum, vel Capitulorum, & debeat Episcopus statim, à habita nostra vacationis Ecclesiæ, si opus fuerit, videndum in ea Vicarium, & cum congrua, eius arbitrio fructuum portionis assignatione, construere, qui neta ipsius Ecclesiæ sustineat, donec ei de Rectore provideatur: Porro Episcopus, & qui ius patronatus habet, p intra decem dies, vel aliud tempus, ab Episcopo præscribendum, & idoneis aliquot Clericis ad tegendam Ecclesiam coram deputandis examinatorebus nominet. Liberum sit tamen etiam alijs, qui aliquos ad id aptos noverint, eorum nomina deferre vt possit postea de cuiuslibet ætate, moribus, & sufficiencia fieri diligens inquisitio.

quisitio. Et, si Episcopo, aut Synodo provinciali pro regionis more videbitur magis expedire, & per edictum etiam publicum vocentur qui volent examinari, v. Transfallo constituto tempore, & omnes qui descripti fuerint, & examinentur ab Episcopo, siue eo impedito ab eius Vicario generali, & aique ab alijs examinaturibus & non paucioribus, quàm tribus, sibi quorum votis, si pares singulares fuerint, accedere possit Episcopus, vel Vicarius, quibus magis videbitur; & examinatores autem singulis annis in diocesana Synodo ab Episcopo, vel eius Vicario ad minus sex proponantur, qui Synodo satisfaciant, & ab ea probentur. Aduenientque vacatione cuiuslibet Ecclesie, tres ex illis eligat Episcopus, qui cum eo examen perficiant, indeque succedente alia vacatione, aut eisdem, aut alios tres, quos maluerit, ex prædictis illis sex eligat. & sint verò hi examinatores, Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, aut iure Canonico, vel alij Clerici, seu Regulares, etiam ex ordine mendicantium, aut etiam seculares, qui ad id videbuntur magis idonei, & iurentque omnes ad sancta Dei Evangelia se, quacunque humana affectione posita, fideliter munus executuros. & Cædantque, ne quidquam prorsus officium huius examinis, nec ante, nec post accipiant, alioquin simoniaci vitium, tam ipsi, quàm alij dantes incurant, à qua absolui nequeant, nisi dimissis beneficiis in qua quomodocumque etiam antea obtinebant, & ad alia in posterum inhabiles reddantur. Et de his omnibus non solum coram Deo, sed etiam in Synodo Prouinciali, si opus erit, rationem reddere teneantur, à qua, si quid contra officium eos secisse compertum fuerit, grauius arbitrio puniti possint. & Per alio deinde examine renouentur, & quotcumque ab hi idonei iudicati fuerint & astate, moribus, doctrina, prudentia, & alijs rebus ad vacante Ecclesiam gubernandam opportunis, & ex hisque Episcopus eum eligat, & quem cateris magis idoneum iudicauerit, atque illi, & non alteri, collatio Ecclesie ab eo fiat, ad quem spectabit eam conferre. Si verò inuis patronatus Ecclesiasticus erit, ac institutio ad Episcopum, & non alium pertineat, & si quem patronus digniorem o. inter probatos ab examinaturibus iudicabit, Episcopo præsentet teneatur, vt ab eo instituat. Cum verò institutio ab alio, quam ab Episcopo, erit facienda, & tunc Episcopus solus ex dignis eligat digniorem, quem patronus ei præsentet, ad quem institutio spectat. Quod si in patronatus laicorum fuerit, debeat qui à patrone præsentatus erit, & ab eisdem deputatis, vt supra examinari, & non nisi idoneus reperiri fuerit, admitti. In omnibusque supradictis casibus non cuiquam alteri, quàm vni ex prædictis examinatis, & ab examinaturibus approbatis, iuxta supradictam regulam de Ecclesia prouideatur, nec prædictorum examinatorum relationem, quo minus executionem habeat, v. vlla denolatio, aut appellatio, etiam ad Sedem Apostolicam, siue eiusdem Sedis Legatos, aut Vicelegatos, aut Nuncios, seu Episcopos, aut Metropolitanos, Primates, vel Patriarchas interposita impediatur, aut suspendatur: alioquin Vicarius, quem Ecclesie vacanti antea Episcopus arbitrio suo ad tempus deputauit, vel forsam postea deputabit, ab eius Ecclesie custodia, & administratione non amoueatur, donec aut eisdem, aut alteri qui probatus, & electus fuerit, vt supra, sit prouisum, & alijs prouisiones omnes, seu institutiones, præter supradictam formam factæ superstitit esse censeantur, non obstantibus huic decreto exemptionibus, indultis, priuilegijs, præuentionibus, affectionibus nouis prouisionibus, indultis concessis quibuscumque. Vniuersitatibus etiam ad certam summam, & alijs impediementis quibuscumque. Si tamen adeo exigui redditus dictæ Parochiales fuerint, vt totius huius examinationis operam non ferant, aut nemo sit, qui se examini quærat subicere, aut ob apertas factiones, seu dissidia, quæ in aliquibus locis reperiuntur, facili grauiores rixæ, ac tumultus possint excitari, poterit Ordinarius, si pro sua conscientia cum deputatorum consilio ita expedire arbitrabitur, hæc forma omittit, priuatum aliud examen, cæteris tamen, vt supra, seruatis, adhibere. Licebit etiam Synodo provinciali, si qua in supradictis circa examinationis formam addenda, remittenda ve esse consueti, prouidere.

Vide Archiep. Bonon. par. 4. de examine per concursum p. 4. 6. cum seqq. Paul. Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 5. Flamin. Par. de resignat. benef. lib. 1. quest. 7. num. 7. & lib. 8. quest. 9. num. 77. cum seqq. Pinell. in praxi Episcop. par. 2. c. 5. & n. 17. Petr. de Ledemia in summa par. 2. tra. 7. cap. 1. cons. 7. & princip. & præcipue dist. 13. cum seqq. Aloy. Ricc. in cons. de res. col. 1. 563. & 569. & in praxi rerum fore Eccles. dec. 4. cum seqq. in 1. edit. alijs res. 35. 1. cum seqq. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 6. n. 1. cum seqq. Garc.

de benef. p. 9. c. 1. n. 101. cum seqq. Vgolin. de offic. Episcop. c. 50. §. 3. cum seqq. Campan. in diuers. iur. Canon. rub. §. 1. n. 9. Filliuc. in quest. moral. tom. 3. tra. 41. de benef. c. 4. num. 134. cum seqq. Massob. in praxi habendi concorsum ad Parochiales Ecclesias vacantes, secundum Romanam impress. Aldan. in compend. an. res. lib. 3. tit. 9. Cast. Palao in opera moral. tom. 1. tit. 13. dist. 3. Alzed. de praxi. Episcop. dignit. p. 2. c. 9. Valsq. in oppos. de benef. c. 2. §. 3. num. 82. Selsin. Jellel. Canon. c. 5. 2. metiplus de offic. & potest. Episcop. par. 3.

a. l. 1. §. 1. de res. cap. 9.

b. Cap. quando 14. dist.

c. 1. §. 1. n. 7.

d. l. 7. n. 3.

p. 3. alleg. 60. & de officio & potest. Parochi e. 2. Et super collatione Parochialium Ecclesiarum emanavit Constitutio Pij V. incip. In conferendis sub dat. Roma 15. Kal. April. 1566.

1. a Cum Parochialis Ecclesia vacante, &c. In vacatione Parochialis Ecclesie examen per concusum esse faciendum ex hoc c. colligunt Masfob. in d. praxi. prel. 5. Ego ipse d. alleg. 60. n. 13. & d. c. 2. n. 14. Vnde Curata beneficia, quæ non habent Parochiam, cõcursum non confertur probat idem Masfob. prel. 5. dñb. 2. & multo minus beneficia simplicia secundum Aloyf. Ricc. in d. praxi. item fori. Ecclesie. dec. 415 in 1. editorialis ref. 35. 2. in 2. edit. Scraphim. decif. 442. n. 5. Masfob. in d. illa praxi prel. 5. in princ. n. 7. Ego ipse d. alleg. 60. num. 36.

3. Parochiales litigiosas concursu non confertur, eum solent a Sede Apost. in illis subrogari aliis gratiosis obque concursu, & vt plurimum colligant, tenent Gonz. d. gloss. 6. n. 150. Garc. d. p. 9. c. 2. §. 1. n. 170. Aloyf. Ricc. in d. praxi. res. 35. 8. vers. ius, Masfob. in d. praxi. prel. 3. dñb. 4. n. 18. Nouan singul. iuris Canon. concl. 65. n. 5. Ego ipse d. alleg. 60. n. 37. & d. c. 2. n. 15.

4. Parochialem, quæ iam acquirit per regressum, & prius possedit, non confertur per concursum aliter decifum Garc. d. p. 9. c. 1. n. 19. quem refert d. alleg. 60. n. 34. & me citato in illo loco Masfob. prel. 3. dñb. 3. n. 37.

5. Parochialem vitam Digritat, vel Canonici per concursum conferendam non esse, tenent Amstaf. Germon. de indult. Card. 5. quibusvis n. 7. & 8. Lzl. Zech. de republi. Ecclesie. 28. de Parochia n. 8. Aloyf. Ricc. in d. praxi. decif. 417. in 1. edit. aliis res. 35. 4. n. 1. & latius res. 38. 1. in 2. edit. Gonz. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. 7. n. 2. Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 193. Steph. Gratian. decr. forens. c. 273. num. 48. Nouan. in singul. Canon. concl. 65. n. 4. Salgado de protell. Regia tom. 1. p. 3. c. 9. n. 11. Rot. decif. 323. n. 8. part. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 60. n. 25. & 26. & d. c. 2. n. 18. Casto Palao d. disp. 3. §. 5. n. 6.

6. Parochialem vacantem in Curia, seu apud Sedem siue per obitum, aut simplicem resignationem, vel dimissionem ex vi decreti dimittendo primum incompatible, prouideri solent in Dataria sine concursu, & sufficere quod prouisus examinetur super sufficiencia, resoluunt Gonz. d. gloss. 6. n. 15. Garc. d. pari. 9. cap. 2. n. 15. Pisalce. in praxi. Episc. p. 2. c. 5. num. 17. vers. de Curia, Masfob. d. prel. 3. dñb. 3. num. 45. Ego ipse d. c. 2. n. 25. Alted. d. pari. 2. cap. 9. n. 5. Casto Palao d. §. 5. n. 2. in fine.

7. Parochialem subiectam, seu annexam monasterio, vel de eius mensa quando monasterium nominat Redorem, & Episcopus confirmat, concursu non confertur censuit Rot. decif. 10. 2. part. 1. recent. quam refert d. c. 2. n. 20. Quando autem dicatur beneficium de mensa monasterij, vide Rot. decif. 204. p. 2. recent.

8. Parochialem seu beneficium Regulare, quod Regularibus confertur consequit, hinc concursus prouidendum aliterunt Pisalce in praxi. Episc. p. 2. c. 5. num. 18. vers. hoc decretum, Gonzal. d. gloss. 6. num. 162. Garc. d. cap. 2. n. 197. Vgolin. de officio Episcopi cap. 5. §. 3. vers. signato, Aloyf. Ricc. in d. praxi. decif. 421. in 1. edit. aliis res. 35. 8. n. 1. in 2. edit. Masfob. d. prel. 3. dñb. 3. num. 34. Filline. d. stral. 41. cap. 4. n. 145. Rot. decif. 326. n. 6. p. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 60. n. 33. & d. c. 2. n. 21. Casto Palao d. §. 5. n. 1.

Prioratus Regulares habentes curam animarum solitos commendari Regularibus concursu non confertur, dicitur Garc. d. c. 2. n. 199. quem refert d. alleg. 60. n. 34. & d. c. 2. n. 22. quidus addo Casto Palao d. §. 5. n. 12. Ioan. de Solotzano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. c. 17. c. 23.

Ecclesiarum Parochialem, quæ est Regularis actus, licet habitu præterdatur secularis, & est solus commendari, quamuis habeat curam animarum, non esse subiectam huic decreto, neque requiri in ea concursum dum confertur, tenet Aldan. d. sit. 9. n. 6. attestans sic fuisse decifum in Tuderina 3. Augusti 1600.

Parochiales, quæ de mensa nuncupantur, & spectant ad Abbatem Balnei Camaldulens. & ab ipso Abbate confertur consequitur secularibus in titulum perpetuæ vicariæ, non subiacet concursui ab ipso Episcopo Burgi S. Sepulchri vti viciniorum institutio assentit Aldan. d. sit. 9. n. 7. vbi refert ita fuisse resolutum sub dat. 25. Novembris 1601.

Abbatiam, cui vnita est Parochialis Ecclesia, concursu non confertur, dummodo hæc vnio auctoritate Sedis Apost. ac perpetua, & accessorie facta sit, refert decifum Garc. d. llo part. 9. cap. 2. num. 195.

Curam animarum, quæ in Ecclesiis Collegiata exercebatur per Canonicos, vel hebdomadarios, concursu non confertur aliterunt Flamin. Parisæ de regim. benef. lib. 8. q. 9. m. 9. Prosp. de Augustino in addit. ad Quatuor. in iun. Bull. verb. benef. Paroch. c. dñb. 9. 3. vers. quoniam primus est, Gonzal. d. gloss. 6. num. 15. 8. Vgolin. de offic. Episc. c. 5. §. 3. in fine, Aloyf. Ricc. in d. praxi. res. 35. 8. vers. quartæ, & in decif. curia Archiep. Neapol. decif. 370. num. 1. part. 4. Ego ipse d. alleg. 60. n. 30. & d. c. 2. num. 26.

Beneficia curam animarum habentia, quæ veteri sunt dignitates concursu non subiacere, refert decifum Garc. in addit. ad stral. de benef. p. 9. c. 2. n. 196.

Dignitatem habentem curam animarum in Ecclesiis Collegiatis concursu non confertur, nec in illa examen esse necessarium, quale requiritur in Parochialibus, refertur decifum Gonz. d. gloss. 6. n. 162. Pisalce. d. p. 2. c. 5. n. 18. in fine, Galet. in margarita casuum consens. verb. beneficium pag. 24. & verb. Canonici, vltim. Garc. d. pari. 9. c. 2. n. 195. Masfob. d. prel. 3. dñb. 3. d. n. 38. Borgnin. Causale. decif. 17. n. 18. p. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 28. & 29. & d. c. 2. n. 27. & fuit dictum in Cremon. Propositione 25. Februario 1622. curam bona mens. Vhaldo, vbi etiam habetur hoc procedere in dignitatibus Ecclesiarum collegiatarum actu, non autem habitu tantum, vt in Tuderina Prioratus 27. Novemb. 1589. curam Orano, vbi dicitur quod hoc casu attenditur actus, non verò habitus, per gloss. notabilem in c. licet can. de elect. lib. 6. vbi quod si Collegium esse designat per mortem Canonici, debent subistit alij, & quid in Concilio, remanet etiam in vno donec fuerit auctoritate superioris destruitum, Barbac. consilij 74. n. 5. & sequitur consil. Alexand. lib. 4. & ipse Alex. ei subiacens consil. seg. n. 34. in quibus terminis loquitur d. llo decifio in Tuderina Prioratus, & quod ibi præsupponitur quod Prioratus, de quo agebatur, mutasset statum, & quod in Bullis Pontificum enuntiaretur non Conuentualis, & sic quod desinere esse Conuentualis auctoritate Sismi Pont. seuus autem huius Ecclesie non amittit collegialitatem auctoritate Pontificis, quia tunc sufficit habitus tantum ad hoc vt dignitas habet eam

tam animarum in ea exiſtens non conferatur per concuſum, ex adductis per Franc. in d. l. *ſec. cau. n. 2. verſ. quoad diſcretatem*, & ibi Archid. ſub n. 2. de elect. lib. 6. Mandol. ad reg. 3. Cancell. gloſſ. 3. ſub n. 3.

16. Vicaria perpetua Parochie unita concuſu non conſertur, ſed ſolum ad nominationem, ſic præſentationem illius, cuius Dignitati, vel beneficio Parochialis eſt unita, & annexa deputandus, & inſtituendus eſt Vicarius cum Ordinarij, ſeu eſus Vicarij prævio examine & approbatione, ut habetur in conſ. Pij V. incip. *Ad exequendum Paſtorali Officij debitum*, ſub dat. Kal. Nov. 1567. Ita Gonz. ad reg. 3. Cancell. gloſſ. 5. §. 3. n. 5. §. 4. Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 192. Aloyſ. Ricc. in d. praxi reſol. 358. n. 1. verſ. ſecundo, Vgolin. d. c. 50. §. 3. verſ. ſolus, Filliuc. d. 2. am. 3. tract. 41. cap. 4. n. 147. Lotier. de re beneficii. tom. 1. lib. 2. queſt. 31. num. 21. Caualet. d. reſol. 199. n. 4. & d. reſol. 599. n. 1. Rot. d. reſol. 102. num. 1. par. 1. reſert. & d. reſol. 579. n. 4. & d. reſol. 710. n. 2. par. 2. reſert. & in D. r. uſen. Vicaria 18. Novebris, 1666. coram bona mem. P. Valde, & in Bar. in nonen. Vicaria 17. Maij 1624. coram R. P. D. Merlino, Buratt. dec. 224. n. 1. & dec. 303. n. 10. & dec. 31. n. 1. & 2. Vide Vicarios perpetuos in Parochialibus Capitulo unitis non eſſe prævio concuſu inſtituendos reſert deciuſum Garc. in addit. ad ſum. tr. de beneficij. §. c. 2. n. 194. Hinc proreſent, ut manentendus Episcopos non ſit in quaſi poſſeſſione libere conſerendi per cõcõrſu vicariam perpetuam Capir. unitam cum facultate Vicarium nominandi, nulla expectata electione, vel nominatione, ut per Ludb. Poſt. in tr. mandati de manutendendis, diſcrn. 45. n. 44. n. 36. & Rotam apud ipſum dec. 186. n. 3. tam quando Eccleſia Parochialis eſt ſubſeſſata monaſterio, aut annexa, vel de menſi, tunc non eſt locus huic Concilij decreto, ſed monaſterium nominat, Episcopos vero ſine concuſu approbat, Rot. dec. 99. n. 1. apud Farin. p. 1. in poſſum.

17. Verum in nouum exercitium, ſed curz totalis, actualis ſcilicet, & habitualis in Vicarium tranſſatur, tunc eius vicarium concuſu conſerendum eſſe reſoluit Lot. d. q. 32. n. 22. & cenſuit Rot. dec. 579. & 710. p. 2. reſert. & coram Buratto dec. 114. n. 2. Preſumitur autem totalis cura in Vicarium tranſſata quando certa portio, ſeu congrua aſſignatur Redtori Eccleſie ceteris fructibus remanentibus penea Vicarium, ſicut per contrarium vbi certa portio, ſeu congrua aſſignatur Vicario, cura beneficij uniti dicitur tranſſata in Redtorem Eccleſie, cui ſit vnio, & ſolum nudum exercitium remanet penes Vicarium, ex adductis per Capotaquen. d. reſol. 319. n. 2. verſ. ratio eſt. p. 3. Caualet. d. dec. 599. n. 2. Rot. in d. D. r. uſen. Vicaria coram bona mem. P. Valde, & in d. Bar. in nonen. Vicaria coram R. P. D. Merlino, Buratt. d. dec. 314. n. 4.
18. B. Eriamiſa Eccleſia, vel Episcop. incumbere dicitur. Vide Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 5. n. 138. & ſeq. Maſſob. in d. praxi reſol. 1. dub. 7. in princip. 7 In Eccleſiis paritimonialibus. Quam ſunt, tradunt Melius ſe reperit. verſ. beneficium paritimoniale, Hoied. de incompatibil. beneficij. p. 1. c. 24. n. 86. Gonz. ad reg. 3. Cancell. gloſſ. 9. §. 1. Maſſob. in d. praxi prelu. 4.
19. B. Sen recipimus. Quæ ſi dicantur, oſtendunt Gonz. d. gloſſ. 9. §. 1. Garc. de beneficij. §. c. 1. n. 5. 17. Maſſob. in d. praxi prelu. 5.
20. B. Vni vel pluribus curam animarum dare, &c. Hoc non intelligi de Canonici Cathedralis, vel

Collegiate Eccleſie, quibus cura animarum incumbit, & per quos ipſa cura animarum exercetur reſertur deciuſum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 179. Vgolin. d. c. 50. §. 3. in fine, Aloyſ. Ricc. in d. praxi reſol. 358. verſ. queritur, & in diſcretaria Archiep. Neapolit. dec. 370. p. 4. Maſſob. d. reſol. 1. dub. 7. n. 6. Ego ipſa d. alleg. 60. n. 30.

B. Vel resignacionem. Intelligi de resignatione ſimpliciter facta, & non de ea, quæ fit in fauorem in manibus Papæ, in qua examen per concuſum fieri non debet, tenet Flamin. Paſſ. de reſignat. lib. 1. q. 7. n. 7. Gut. cam. lib. 2. c. 11. Zer. in praxi Episcop. par. 1. verſ. Parochia, §. 2. dub. 5. §. 6. Lelli. de inſtit. lib. 2. c. 34. n. 84. Aloyſ. Ricc. in d. praxi dec. 416. n. 1. adit. alijs reſol. 351. verſ. amplia quæritur, & reſol. 353. P. Polper. de Auguſtino in addit. ad Quarant. in ſumma Bullar. verſ. benef. Parochialis q. 3. verſ. ſeruo, Gonz. d. gloſſ. 6. n. 121. & 122. Mateſcor. var. reſol. lib. 1. c. 5. n. 6. Vgolin. d. c. 50. §. 3. verſ. ſecundo, Maſſob. in d. praxi reſol. 1. dub. 3. Ego ipſe d. ad lib. 60. 21. Et addit Gonz. citare loco reſignatarum prout ſum ad Papæ, vel mandatum de prouidendo in forma Digni obtinente, examinari dumtaxat debere abſque concuſu, & approbat ſiſidoneuſ reperit fuerit ad curam animarum, ſive reſignatarum ſit præſens in Curia, ſine abſens in paribus.

Parochialis Eccleſie reſignatio cum fit in manibus Sanctiſſimi, quia tunc non dicitur vacare antequam alteri acquiritur, nec in ea poteſt ſtatim deputari Vicarius, non eſt neceſſarium examen per concuſum, ſed ſatis eſt reſignatarum ab examinatore in Synodo deputatus ſimul cum Ordinato probati idoneum; ut reſert deciuſum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 159.

Ordinarius, cui directæ ſunt litteræ Apoſt. reſignationis Parochialis in forma Dignum, poteſt procedere ad illarum executionem, ſtante quod reſignatarius prævio & ſecundo examinatus, non fuit approbatus ab examinatore, dummodo tamen intra ſex meſes à die daret litterarum examen ſubſcribita Aldan. d. cit. §. n. 1. reſert. ſic fuiſſe deciuſum in nullo 2. Decembris, 1628.

Ad examen concuſu Parochialium in manibus Episcop. reſignatarum non poteſt ille admitti, & conſanguineos, vel familiares tam ſuos, quam reſignantium ex Bulla Pij V. anno eius 3. Kalendis Aprilis, ut reſert deciuſum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 111.

In permutationibus Eccleſiarum Parochialium non requiritur examen per concuſum, ſi tamen adit magna inæqualitas numeri Parochianorum, vel permuantes non fuiſſent examinati eo tempore, quo Parochiales adepti ſunt, tunc illi examinandi ſunt, ſed abſque concuſu ſiſt permutatio cum beneficio ſimplici, cur neceſſarium examen, ſed non per concuſum, vide Lz. Zech. de repub. Eccleſ. cap. 28. de Parochia, n. 6. Flamin. Paſſ. d. lib. 8. q. 9. n. 95. Vgolin. d. cap. 50. §. 3. verſ. ſepimus, Garc. d. p. 9. ap. 2. num. 165. Lelli. d. cit. §. 4. dub. 16. Aloyſ. Ricc. in d. praxi dec. 419. n. 1. adit. alijs reſol. 356. n. 1. adit. Filliuc. d. irat. 41. de beneficij. c. 4. n. 37. Ego ipſe d. ad lib. 60. n. 23. & d. c. 2. num. 23.

B. Eriamiſa in Curia. Vide ſuprà, dictis in verſ. Parochialis vacatorem in Curia, vacare in Curia, & vacare apud Sedem in quo differunt, notant Gonz. ad reg. 3. Cancell. gloſſ. 1. §. 2. n. 3. & Ioan. d. Cochie ibid. gloſſ. 6. n. 4. Ego ipſe de officio, & poteſt. Episcop. p. 3. adit. 57. n. 24.

B. Eriamiſa ipſa Eccleſia reſervata, vel aſſeſſa.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

afflita, &c.] Concursum fieri debere in vacatione Parochialis Ecclesie, et tamen referuata sit vel afflita generaliter, aut specialiter, resoluunt Lzl. Zech. de republ. Eccl. c. 28. de Parochia num. 6. Zetol. in praxi Episc. p. 2. verb. Parochus, §. 2. dub. 4. §. 10. Martell. verbor. lib. 1. c. 5. §. 2. n. 2. Aloyl. Ricc. in d. praxi ref. §. 3. 1. verbor. amplia tertia, in 2. edit. Filiuc. d. am. 3. artil. 45. n. 14. Ego ipse d. c. 2. n. 14.

28. In beneficiis Curatis referuatis Sedi Apost. & quibulvis aliis etiam ex antiqua consuetudine ordinarios proponere edita concursus, & à Sede Apost. provisionem fieri approbato ab examinatore in Synodo diocetana deputatis, referunt decifum Anafst. Gernon. de indultis Card. in §. quibus finit, n. 17. Flam. Paris. de resign. benef. lib. 1. q. 7. n. 1. Gonz. d. gl. §. 6. n. 1. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 15. Salgado de protell. Regat. 1. part. 3. cap. 9. num. 98. Ego d. cap. 2. num. 14. prope fin.

29. *Sancta Romana Eccl. Cardinalium seu Abbatum, &c.*] Procedere à dispositione huius decreti etiam in parochiali referuata, vel afflita specialiter vigore indultis seu privilegij in fauorem S. R. E. Cardinalium seu Abbatum, vel Capitulorum, resoluunt Aloyl. Ricc. in d. praxi ref. §. 3. 1. verbor. amplia quarto. Mallob. in d. praxi prel. 26. n. 23. §. 24. Rot. decif. 48. n. 1. p. 1. d. n. 1. Ego ipse d. c. 2. sub n. 14.

30. *Debeat Episcopus statim, &c.*] Deputationem Vicarij cum congrua esse de forma concursus, & Ordinarij posse in illiusmodi Vicarios deputare alios viciniores Parochos, vel alios etiam hebdomadarios, vel diurnos, nec cessationem congruam facere cessare obligationem deputationis Vicarij post Garc. resolut Mallob. in d. praxi req. 1. dub. 1. quem refero d. c. 2. n. 31.

31. Deputacionem Vicarij donec provideatur de Rectore, spectare semper ad Episcopum, in cuius diocesi Parochialis est, decifum refert Arm. in addit. ad recep. regum Navarra lib. 1. tit. 13. d. 7. de Episcopis, n. 86.

32. Inferiores, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopali cum facultate congregandi Synodum, non possunt constituere Vicarium resoluunt Franc. Leo in thesauro fidei eccl. p. 2. c. 18. n. 52. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 8. Mallob. in d. praxi req. 1. dub. 8. §. 1. Ego ipse d. n. 60. n. 3. §. 4. c. 2. n. 34.

33. Vicarium constituere tempore vacationis ad custodiam Parochialis vacantis, licet spectet ad ipsum Episcopum, tamen in casibus repentinis si vicarius est ad presentationem alicuius Collegij, illum potest constituere quamprimum donec Episcopus certior sit factus, & provideat, ita refert decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 11.

34. Nominatio Vicariorum ad beneficiis spectantem, hoc est, ad eos, ad quos beneficia spectant, ad quam nominationem poterit Episcopus prefigere terminum decem dierum, & Ordinarij, vel eius Vicarij approbatio peritio et examine necessaria est, ex Bulla Pij V. Ad exequendum, ita refert decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 194.

35. Consecutio à tempore, cuius initij non est memoria, quia Patochi Ecclesiis Parochiales pro tempore vacantes optant, non est sublati per Conc. et in illis parochialibus, quae optantur, non est necessarium examen per concursum ita refert decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 15.

36. Commende, quae ad sex menses in Ecclesiis Curatis fieri poterant ab Ordinariis, ex c. nemo, de

elect. in 6. amplius post Concilium locum non habent, cum debeat in eis deputari Vicarius iuxta formam huius decreti, ut refert decifum Garc. de benef. p. 4. c. 4. n. 15.

Statim.] Possit Episcopum differre constitutionem Vicarij vsque ad tres dies à die notitiae vacationis, non autem vltioris, assent Mallob. d. req. 1. dub. 1. 3. quem refero d. c. 2. n. 34. *Habituaria vacationis, &c.*] Vicarium cum congrua esse constituendum in qualibet Parochiali vacante, siue de iure, & de facto, siue de facto tantum, & siue per obitum, siue per simplicem resignationem, vel praeuentionem vacent, resolut Mallob. in d. praxi req. 1. dub. 2.

Si opus fuerit.] Hae verba ed tendunt, quia in eadem Ecclesia possunt adesse alij ministri Sacramentorum, qui interea curam quoque illam, quae ad defunctum spectabat, exercebant, vel aliqui vicini Parochi libenter idem praestarent, aut alij similes casus eueniant, quibus apparet, non esse opus constituere alium Vicarium ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 13. vbi aduertit Ordinarium omni diligentia vti debere ut aliquem inueniat, qui velit, & possit hoc munus obire, qui si repetiti nequeunt, alium illud curae ut aliqui mercenarij diurni, vel hebdomadarij, seu vicini Patochi curam animarum interea exercent.

Idoneum in ea Vicarium, &c.] Vicarium deputandum cum congrua, dummodo alijs sit idoneus, non esse necessarium examinandum, tenet Mallob. in d. praxi req. 1. dub. 2.

In Ecclesiis baptismalibus licet non sit ponendus concursus, Vicarij tamen cum congrua esse deputandum, resolut Mallob. d. req. 1. dub. 2. §. 4.

Et cum congrua, &c.] Congruam portionem assignandum Vicario esse arbitrium Episcopo, penata qualitate personae, beneficii, & loci referunt decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 15. & Mallob. d. req. 1. dub. 25.

Et posse esse duorum autorem singulis mensibus, assertum Galet in margar. casuum consuet. verb. Vicarius 8. Campan. in diuersorio iuris can. rub. 7. c. 6. num. 186. in fine, quos refero d. cap. 2. num. 35.

Donec ei de Residere provideatur.] Vicarium semel constitutum cum congruo non posse remoueri sine causa, quia Episcopus non retractat quod semel exequens est pro exequutione Concilij, tenet Mallob. d. req. 1. dub. 26. vbi dub. 27. resolut quod si Vicarius constitutus cum congrua subeat examen, & eligatur tanquam magis idoneus, debet se retrahere à prosecutione exercitij curae, & administratione bonorum, alioquin incurrat poenam cap. avaritia, de elect. in 6. refero Ego ipse d. c. 2. n. 36.

Perro Episcopum, &c.] Inferiores Episcopo, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopalem, ac ius congregandi Synodum, & legitime constiter illam congregasse, examinatoris quoque in ea elegisse, quamuis habeant ius conferendi, concursus ac externa omnia in hoc decreto contenta facere non possunt resoluunt Lzl. Zech. de republ. Eccl. c. 28. de Parochia n. 6. Anafst. Gernon. de indultis Card. §. quibus finit, fin. Flam. Paris. de resign. benef. lib. 3. q. 9. n. 96. Aloyl. Ricc. in d. praxi decif. 424. in 1. edit. alias ref. §. 61. in 2. edit. & nouissime p. 4. ref. §. 5. Mallob. in d. praxi req. 1. dub. 1. §. 21. & req. 1. dub. 4. quos refero d. c. 2. n. 38. addo Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 9. q. 20. n. 1. & 2.

46. Commendatarius Abbasque habentis ius Episcopalia potest coram se vel suo Vicario de iuribus vacantibus concursum facere, si modo habeat ius congregandi Synodum, & eligendi examinatores, ita refert decisis Concilii. *Idem. de iure Abbatum tom. 3. diff. 9. q. 2. n. 1.*

Commendatarius Abbasque exemptus existens intra fines alicuius diocesis, & habens tota quasi Episcopalia, non potest facere concursum beneficiorum Curatorum, sed hoc spectat ad Episcopum, in cuius diocesi est Abbas, qui electio magis idoneo mittit eundem ad Commendatarium pro collatione, refert decisis Concilii. *Garc. d. p. g. 2. n. 123. & seg.*

Commendatarius Abbates, & alij inferiores Episcopi qui omnimodam habent iurisdictionem Episcopalem, nec alicui subsunt, sed sunt immediate subiecti Sedi Apostolice, nullo modo diocesis propriam territorium habentis, si habeant ius congregandi Synodum, & legitime constet illam congregasse, & elegisse examinatores, possunt concursum instituire, examinare, approbare, omniaque illa facere, quae continentur hoc decreto. Ita refert decisis Aldani. *d. tit. 9. n. 27.*

47. Concursum instituire, & reliqua efficere possunt, quae hoc decreto praescribuntur, inferiores Episcopo omnimodam habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, nemini quae praeterquam Sedi Apostolicae equidem immediate subiecti, qui quoniam sunt diocesis, sed propriam habent territorium, & ius congregandi Synodum, dominum cooptet etiam Synodum alias legitime congregasse, & in ea examinatores deputasse. Ita Aldani. *d. tit. 9. n. 28. ubi refert sic fuisse resolutum in Faresempreniensi. 18. Martii 1591.*

48. Concursum instituire, & examinare promouendos ad Parochiales existentes intra fines Abbatibus nullius diocesis, spectat ad Episcopum. intra cuius fines existit Abbas, iuxta c. 1. *seff. 23.* & si id non eoostet, ad viciniorem, ut addidit Pius V. tantum limitando, nisi qui Praeatus esse nullius, habeat ius congregandi Synodum, quia tunc possit in ea deputare examinatores synodales pro ut Concilium. Ita Aldani. *d. tit. 9. n. 30. attestans sic fuisse decisis in causa Castri Durantis vlt. Apr. 1611. refert Ego ipse d. c. 2. sub n. 39. in vlt. impressi.*

49. Abbatia si sit nullius diocesis, & Commendatarius habeat ius congregandi Synodum, & legitime cooptet illam congregasse, elegisseque examinatores in Synodo, potest concursum instituire, eligere, ponere aconomos, aliasque peragere, quae habeantur in hoc decreto, ita refert decisis in causa Abbatia Farsen. Aldani. *d. n. 30.*

50. Abbari habentis iura quasi Episcopalia non licet concursum facere nisi probetur ius habere congregandi Synodum, & alias legitime congregasse. refert decisis Concilii. *Garc. d. p. g. 2. n. 131.*

51. Abbas ob id, quod ius conferendi aliquam Parochialem habet in eius vacatione, nullum examinis edictum propouere potest, nec illius officij partem aliquam attingere, sed id pertinet ad Ordinarium, qui debet ipse proponere edicta, & examinatores ex Concilio praescripti pro deputatos adhibere, a quibus omnes istiusmodi concursus examinentur, quo examine confecto ex iis, quos vix integritas, & doctrina commendabit, Ordinarius debet eligere magis idoneos, ac postea Abbari relinquere, ut ex electis, cui maluerit, curam conferat, ita refert decisis Concilii. *d. p. g. 2. cap. 2. n. 149.*

Beneficium Coratum vnus diocesis quando coferretur ab Ordinario alterius diocesis vbi illud situm est, debet edicta proponere Ordinarius loci vbi existit, & ibidem examinetur peragendū, & postea collatio fiet ab Ordinario ad quem spectat, ita refert decisis Concilii. *reg. 8. Conc. gles. 10. n. 31.*

Inferior si haberet praeventione cum Ordinario, debet habita notitia vacationis Parochialis coram Notario declarare se velle d. d. am Parochialem conferre, & ideo rogare Episcopum ut proponat edicta, & hac ratione, iuribatur ius suae praeventiois, ita attestant resolutum Concilii. *reg. 8. Concilii. 9. 2. p. g. n. 17. Garc. d. p. g. 2. n. 125.*

Episcopus manutentus est in sua quasi possessione instituendi donec inferior coram iudice competente legitime probauerit ius cogendi Synodum habere alias coegisse, in eaque examinatores ad praescriptam Concilij formam hoc decreto deputasse, ut per Ald. *d. tit. 9. n. 19. ubi refert decisis sub die 17. Januarii 1585. & 4. Augusti 1594.*

Episcopus Faresempreniensis vbi viciniis manutentus est in sua quasi possessione concursus instituendi in vacationibus Ecclesiarum Parochialium della Ravignana, & iuris praeclegendi magis idoneos ex approbatis in eisdem concursibus donec Abbas Classen. legitime probauerit habere ius congregandi Synodum, aliasque coegisse, & in ea examinatores ad praescriptum Concilij in praesenti deputasse. Ego ipse d. c. 2. n. 39. vbi refert sic fuisse resolutum in Faresempreniensi. 2. Decembris. 1628.

52. Intra decem dies. Edictum esse propouendum iura decem dies ex hoc c. colligit Massub. in d. p. r. x. requisi. 2. dub. 6. quem refert d. c. 2. n. 40. & tunc remanere debet affixum ad valus Ecclesiae. *Zet. in p. r. x. Episc. p. 1. verb. Parochia.* quem refert d. alag. 60. n. 45. & d. cap. 2. n. 40. licet ibidem minime legatur, *Garc. d. p. g. 2. n. 124. & 43. Massub. in d. p. r. x. requisi. 2. dub. 7.*

Et non posse apponi com maiori termino viginti diem ex Bulla pij V. incip. *In eo ferendum.* colligit Zerol. d. verb. parochia. §. 2. dub. 3. *Aloyf. Ricc. d. p. r. x. 364. n. 2. Garc. d. p. g. 2. n. 46. & 47. Lx. Zech. d. c. 28. de Parochia sub n. 6. Massub. d. requisi. 2. dub. 8. Salgado de protell. Regia tom. 1. p. 3. c. 9. num. 53. & 57.*

Terminos decem, vel viginti dierum ad omninandum idoneos clericos coram deputatis examinatoribus praestitum, non currit a die habetis notitiae vacationis Ecclesiae, sed potest ab Episcopo quandoconque assignari infra tempus electionis magis idonei praescripti, ita refert decisis Aldani. *d. tit. 9. n. 21.*

Vnde eoientie vacatione Ecclesiae Parochialis posse Episcopum intra quatuor vel sex menses respectu a die vacationis apponere edictum pro concursu Parochial. dixi d. c. 1. sub n. 40. attestans sic fuisse decisis in Tiburtina. 28. Aprilis 1629. & Idem aliquot clericis, &c. Parochialis Ecclesiae vacante non est satis enim quem Episcopus idoneum iudicat, proponere examinandum ab ipso alio concursu, sed tenetur Episcopus plures examinatos nominare, & alios etiam ab aliis nominatos admittere, neque tamen per concursum omnino facere prout in Bulla Pij V. statuitur, exceptis illis casibus, in quibus ex praesenti decreto in vers. si iam ad id, permittitur posse omitti examen per concursum, si Episcopus pro sua conscientia cum concilio deputatorum ita expedire iudicabit, refert decisis Concilii. *d. p. g. 2. n. 100.*

Barb. Collect. in Concil. Trid. Gg Episcopus

60. Episcopus potest occurrente vacatione benefici Curati vocare, & admittere ad concursum habentem aliud beneficium Curatum, sed non potest sine concursu, licet obtinere alie beneficium, quod possidet per concursum, & postquam vacaverit ad epta possessione alienis benefici Curati poterit Episcopus ponere edicta per concursum, tunc decemum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 108.
61. Regulares clerici etiam Ordinum Militarum ad concursum Parochialium admittendi non sunt, refert decemum Garc. d. benef. p. 7. c. 10. n. 32.
62. Monoculus dispensatus ad Ordines suscipiendos potest admitti ad concursum, ut per Alden. d. p. 9. n. 32, attestans sic fuisse decemum sub die 17. Martij 1619.
63. Episcopum non posse statuere, seu limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu Parochialium tenet Aloy. Ricc. in decis. Curia. Archiep. Neap. p. 1. dec. 31.
64. Per edictum etiam publicum, &c. Edicta concursus proponere debent Ordinariis in beneficiis Curatis relictis Sedi Apostolice vacantibus per obitum, puta in mensibus relictis, & a Sede Apostolica faciendi est approbato ab examinatorebus in Synodo diocesana deputatis, si fidem approbationis habet ab Ordinario, ita refert decemum Præf. in praxi Episc. p. 1. c. 5. n. 17.
65. Edictum huiusmodi apponi debet ab Ordinatione loci, ubi existit beneficium, & ibidem examen est peragendum, etiam si beneficium ab Ordinario alterius diocesis sit conferendum, ut per Flam. Paril. de resig. benef. lib. 8. q. 9. n. 102. Gonzalad reg. 8. Cancell. gloss. 10. n. 31. Nouat. in singul. iur. canon. lib. 3. n. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 44. & d. c. 2. n. 41. In quo edicto apponenda est dies propostionis concursus, Seraph. decis. 1148. Mallobr. d. reg. 3. d. n. 10.
66. De substantia & forma concursus Parochialium esse huiusmodi edictum apponi, resoluunt Lel. Zech. de republ. ecclesie. c. 18. de Parochia. n. 6. Aloy. Ricc. in d. praxi ref. 364. Zetol. d. verb. Parochia. q. 2. d. n. 1. Nouat. d. consl. 8. n. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 41. & me citato in illo loco Mallobr. d. reg. 3. d. n. 3. ubi intelligitur quando Concilium Provinciale hoc statuit.
- Contra Nau. c. 4. de prob. Garc. d. c. 2. n. 38. Salgado. d. c. 9. n. 50. castilianes collationem nullam non reddi ea omissione edicti.
67. Tempus quo debet esse altum edictum, esse arbitrium Episcopo, modo non excedat viginti dies, asserunt Garc. d. p. 9. c. 2. n. 40. Mallobr. in d. praxi regis. 3. d. n. 9.
68. Edictum aliud concursus non est proponendum, sed ille, qui compariet, examinis est subiaciendus, & si idoneus repletus fuerit, eadem beneficium esse conferendum, nisi ij qui descripti sunt, accusent se legitimum impedimento detinere, quominus valeant ad concursum accedere, tunc enim poterit Episcopus legitime terminum prorogare, ita refert decemum Garc. d. p. 9. cap. 3. n. 115. Mallobr. d. reg. 3. d. n. 37.
69. Si intra terminum edicti vnus solum comparuerit ad coconcursum Parochialis, qui nolit se examinis subiacere, nec Parochiam curet obtinere, ab Episcopo assignandum est aliud edictum, rursumque vocandi oppositores, ita refert decemum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 119.
70. Quando nullus comparuit, aut certe nullus ex comparentibus vult subire examen, Episcopo assignare debet aliud terminum, sine edicto, & si adhuc nemo comparuit, vel aliis nemo idoneus repletus, tunc poterit Parochialis, absque concursu conferri, ita refert decemum Garc. d. c. 2. n. 118. Mallobr. d. reg. 3. d. n. 9. Filliuc. d. r. 41. c. 4. n. 13. 2. v. Transacto confinitis tempore, &c. Ante lapsu terminum edictorum vnus esse examen & concursum factum, resoluunt Garc. d. p. 9. c. 2. n. 36. cum segg. Salgado. d. c. 9. n. 64. Alden. d. r. 9. n. 17. attestans sic fuisse decemum in Pot. 4. Martij 1619.
- Termino decem, vel ad summum viginti diem elapso, nullum esse admittendum, asserunt Seraphio. dec. 1149. n. 4. Aloy. Ricc. d. ref. 364. nam. 2. Nouat. d. consl. 8. n. 4. Ego ipse d. cap. 2. n. 43.
- Occurrente vacatione Parochialis promittendū in concursu, ad quem infra terminum in edicto præfixum plures sunt oppositi, si dicto termino elapso alter superuenienter integra, est vique admittendus, ita refert Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. n. 115. Mart. Scot. var. res. 1. c. 5. n. 39. Garc. d. part. 9. c. 2. n. 106. Mallobr. in d. praxi regis. 3. d. n. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 46. & d. c. 2. n. 42. ubi id intelligi quoad ille habuit iustum causam excusationis, vel ratione ignorantie, vel absentie, seu alterius impedimenti, & si Roiz decisione in Firmiana Parochialis 6. Martij 1592. coram Card. Pamphilio sen.
- Vnde si quis non descriptus in tempore concursus præfixo compariet, legitimum impedimento cessante, itus ut poterit, nomen suo infra præfixum terminum deferre, & elapso termino, examine nondum factu, seu te integra petat se ad concursum admitti, non esse audiendum, dixi d. c. 2. n. 45. attestans ita fuisse decemum sub die 7. Julij 1625.
- Examen statim elapso termino edicti poterit per Episcopum inchoari, sed non potest eadem die claudi ubi plures fuerint descripti, quia sunt excusandi, vel vocandi, alioquin vniuersi concursus si ea pleribus descriptis vnus, aut non omnes examinentur, & eis non expectatis claudatur concursus, ut per Garc. d. p. 9. c. 2. n. 33. Seraph. dec. 1148. n. 5. Mallobr. d. reg. 3. d. n. 10. quos resero d. c. 2. n. 46.
- ¶ Omnes qui descripti fuerint, &c. Intelligi quantenus veniant ad examen, aliis in potestate vnus esse nolle venire, impedireque vltius procederet, refert decemum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 17.
- ¶ Examinentur, Vnus tamen examinari poterit, & approbati, si ille solum ad concursum compariet intra terminum, nec opus est alio edicto, aut termini prorogatione, ita refert decemum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 23. V. Golin. de off. Episc. c. 5. §. 10. n. 4. Filliuc. d. r. 41. c. 4. n. 15. 1. Mallobr. d. reg. 3. d. n. 8. Ego ipse d. alleg. 60. n. 51. & d. c. 2. n. 50.
- ¶ Ab Episcopo sine eo impedito, ab eum Vicario generali. Et etiam Vicarius non impedito potest fieri examen eorum Vicario, quia hæc verba imponeant tantum quandam convenientiam, tenent Garc. d. p. 9. c. 2. n. 119. quem refert Ego ipse d. alleg. 60. n. 41. & me citato in illo loco Mallobr. in d. praxi regis. 3. d. n. 31.
- ¶ Atque ab aliis examinatorebus, &c. Synodalibus scilicet, concursus enim, & examen factum cum examinatorebus non synodalibus esse nolum, & inualidum, & collationem de vobis ad Sedem Apostolicam referunt decemum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 341. Mallobr. d. regis. 3. d. n. 31.
- ¶ Non paucioribus quam tribus. De forma esse vbi examen fiat per concensus 10 Parochialibus tribus examinatorebus, synodalibus, & claudat Mallobr. d. reg. 3. d. n. 4. etiam si beneficium sit modici valoris

valoris, vt reſere decifum Galeſ. in marg. verb. *beneficium* pag. 2. ſ. 1. 2. Garc. d. c. 2. n. 5. 1.

80. Poſſunt tamen adhiberi in conſultu pluſquam tres examinatores, ſed non pauciores, reſerunt decifum Garc. de benef. p. 3. c. 9. n. 32. Filline. d. 1. r. 4. n. 4. n. 56. Maſſob. in d. praxi requiſ. t. 2. dub. 2. Salgado d. c. 9. n. 66. Lotter. de re benef. lib. 2. g. 3. 1. n. 65. quos reſego d. c. 2. n. 52.

81. *¶* Si quorum vnus ſi paros, &c. [Approbatuſ nemo conſectur ſi ex tribus examinatonibus quilibet eorum vnum approbauit, & alij duo approbatum ab altero reprobaucit, accedente Epifcopo vni. Idem dicendum quando ſunt quinque examinatores, & quilibet eorum approbat vnum ex examinatis, & ceteri quatuor reprobane approbatum ab altero, Epifc. vnillorum accedente. Idem ſimiliter ſi vnus tantum compareat ſe examinandum cotam tribus examinatonibus, vno illorū approbante, ceteris reprobantibus, quia illi non poſſunt accedere Epifcopo, & examinatus dicitur reprobatuſ, ita reſert decifum Garc. d. p. c. 2. n. 60.]

82. Examinatores vt ſint tres, non ſtatut præciſe Concil. ſed quòd non poſſint ad eſſe pauciores, quàm tres, ita quòd ſi tres ſint tantum examinatores, vota non poſſint eſſe paria, ſed ſingularia, quando ſinguli ſingulos approbāt, & tres examinatores debent adhiberi in Parochialibus etiam modici valoris, & ſatisfactum eſt huic decreto ſi certus examinatus examinauerit, & ſit præſens in approbatione, licet votum ſuum non expliceat, ita reſert decifum Garc. d. p. c. 2. n. 53.

83. *¶* 7. Examinatores autem ſinguliſ annis, &c. [Examinatores debent ſingulis annis proponi in Synodo ad minus ſex, & ab ea Synodo probati, eorūque officiū etiam poſt annum ſue electionis non expirare aſſerunt Garc. d. p. c. 2. n. 73. Maſſ. in d. praxi requiſ. t. 1. dub. 1. vbi dub. 5. ait Conc. Trid. nullam fuetam præſcribere ſuper propoſitione examinatonum, Salgado d. c. 9. n. 67. Rota in *ſequenti* Parochialis t. 5. Iunij 1638. coram R. P. D. Rota vbi quòd deputatio examinatonum Synodalium aliter, quàm in Synodo Dioceſana fieri non poſſet.]

84. Examinatores debent proponi nominati, & non 10 genere, niſi proponerentur in genere, quia tunc tota extaret, quia per huiusmodi genericam expreſſionem haberetur etiam expreſſa perſona, tenent Garc. d. p. c. 2. n. t. 39. Filline. d. 1. r. 4. n. 4. n. 57. Salgado d. c. 9. n. 76. Maſſob. d. req. t. 1. dub. 3. vbi dub. 7. aſſertit ad hoc vt dicantur examinatores probatus in Synodo, debere dimidiam partem ſuffragiorum ferre ab iis, qui vocem habent in Synodo.

85. Examinatores ſynodales in Synodo ad ſummum vngent eligi poſſe, tenet Aldan. d. 1. r. 9. n. 29. atteſtans ita fuiſſe decifum in *Cafarangoſſana* 13. Martij 1623.

86. Examinatores non poſſe eligi ſub nomine dignitatis, ſed tantum ſpecialeſ perſonam, reſero decifum in vna *Surtina* in *meo* v. de offi. & poteſtate Parochi. c. 2. n. 56. in fine.

87. Iudicium ſynodalem nominationem ſpectare principaliter ad Epifc. non tamen primariè quoad Capitulum, dicit Aldan. d. 1. r. 9. n. 30. vbi reſert ita decifum in *Sanenſi*. 18. Martij 1628.

88. Examinatores, qui ab Epifcopo propoſiti fuerint à Synodo tam per vota ſecreta, quam aperte, poſſunt probari, & Epifcopus cum modum in probatione ſeruari faciat, quem magis expedire iudicauerit, reſert decifum Piaſce. in *praxi* Epifc. p. 3. c. 2. n. 4.

Barboſ. Collekt. in Concil. Trid.

Conſtitutio Pij V. Inconferendis locum non habet, niſi in his dioceſibus, in quibus fuit coacta Synodus, & in eis iuxta formam huius decreti fuerunt deputati examinatores, reſert decifum Garc. d. p. c. 2. n. 4.

90. Quibus autem conditionibus, & qualitatibus huiusmodi examinatores clare poſſint ſum debeat, offendit Homob. de Bonis de *humana* vna *ſcribitur* p. 1. c. 113.

91. Si ex ſex examinatonibus aliqui intra annum ſue electionis mortui fuerint, totam facultatem examinandi vnà cum Epifcopo ad ſuperſtites, etiam ſi vnus tantum ſuperſeſſet, ſpectare debet eo anno durare ſed in locum demortuorum eligendos alios cum approbatione Capituli, reſert decifum Garc. d. p. c. 2. n. 8. Maſſob. in d. praxi requiſ. t. 2. dub. 2. Salgado d. c. 9. n. 70. cum ſeqq. Ego ipſe d. c. 2. n. 57.

92. Vicarium Capituli Sede vacante in locum examinatonum abſentium, vel deſunctorum alios auctoritate Apoſt. ſufficere non poſſe, ſed curare debere vt elapſo anno alij in locum demortuorum ſufficiantur ſeu eligantur in Synodo, alioquin pro legitimis non habentur qui ſuperſtites, ceſſetur decifum Sbrinz in *addit. ad ſuum* v. de offi. v. lib. 2. g. 21. Garc. etiam in *addit. ad ſuum* v. de benef. p. c. 2. n. 78.

93. Examinatores ſynodales quando omnes intra annum deputations mortui fuerint, tunc Epifc. ex examinatonibus antiquis ſynodalibus, ſi fuerint, ſubrogat alios non pauciores quam ſex, & ſi non exiſtant ſex examinatores antiqui ſynodales, qui ad hunc numerum aſcendant, tunc Epifcopus eligit illos, qui fuerint, & alios ſuppleat de nouo, approbatos tamen à Capitulo, vltimè ad numerum præſati complementū. Verum ſi nulli examinatores antiqui ſynodales ſuperſtites fuerint, tunc Epifcop. nouos examinatores probat, & ſcientia idoneos, qui à Capitulo approbati ſint, non pauciores dicto numero ſubſtituat. Et veniente vacatione cuiuſlibet Parochialis Eccleſiæ Epifc. debet ex prædictis examinatonibus eligere tres, qui eum eo examen iuxta hoc decretum perſiciant, officiū autem prædictorum omnium examinatonum ſubrogatorum expirat cum primū aduenerit tempus nouum Synodum iuxta hoc decretum celebrandi, ita reſert decifum Aldan. d. 1. r. 9. n. 31. aſſerens ita fuiſſe declaratum de Ordine Clementis VIII. Garc. d. p. c. 2. n. t. 3. Maſſob. v. r. lib. 1. c. 32. Salgado d. c. 9. n. 70. Maſſob. in d. praxi requiſ. t. 2. dub. 3. Ego ipſe d. c. 2. n. 58. & cenſuit Rot. in *Panormiana* Archiepiſcopytatum 3. Dec. 1618. coram *bona* mem. Burat. & in eadem 5. Iunij 1610. cum in eodem inter eius impetras dec. 479. n. 1. vbi habetur Clementem VIII. ſpeciali conſtitutione conceſſiſſe Epifc. facultatem deputandi examinatores extra Synodum deficientibus, vel impeditis ſynodalibus, dummodo infra annum à Synodo celebrata, & decetuiſſe quòd ſtatim elapſo anno talis facultas, & eorum auctoritas expirat.

94. Examinatores ſynodales durante donec alij in Synodo deputati fuerint, verum ſi elapſo anno aliqui ex eis mortui fuerint, officiū omnium expirare reſert decifum Galeſ. in *marg. ceſſum* conſent. verb. *examinatores* t. Garc. in *addit. ad d. p. c. 2. n. 75*. Aloyſ. Ricc. in d. praxi ref. 36 t. an 2. edit. Marc. Anton. Genueſ. in *praxi* Archiepiſ. Neapol. c. 66. r. 17. Maſſob. in d. praxi requiſ. t. 2. dub. 3. n. 3. vbi ſubdit locum non habere quando poſt annum ſuperſunt ſex adhuc.

95. Episcopus novus, qui ex examinatorebus synodalis utique omnes præter unum mortuos invenit in discessu ubi ita congregata fuit Synodus, & deputati examinatores ab eis, rector ad provisionem Parochialis novum Synodum congregare, & examinatores eligere, & cum illis in consensu Parochialem providere quod si non fecisset, sed iudices nominasset, vel cum solo illo vivente concursum, & examen fecisset promissio non valeret, referretur decisum Garc. d. p. g. a. 2. n. 82.

96. Episcopus non excusatur si post annum adhibeat examinatores superfluit non extantibus, etiam caperet preteritum quod ipse de novo esset adeptus possessionem Episcopatus, cum annus celebrandi Synodum non incipiat currere à die possessionis Episcopatus, sed à die Synodi ultimo loco celebratae, referretur decisum Garc. d. p. g. a. 2. n. 92. & 93. Mallot. d. reg. 1. 2. dub. 6. & coassit Rot. in d. Padermiana Archiepiscopatus 3. Jun. 1620. coram bono mem. Buratto, inter illius impetratis dec. 479.

97. Non licet Episcopo auctoritate ordinaria sibi assumeret examinatores non synodales extraneos, qui suppleat, etiam in casu non existentium examinatorum synodalem numerum sufficientem ad consensum faciendum, eo quia ob penuriam vicorum habentium qualitates Doctoratus & similes non potest. Ut Synodo discessa eligi, ita Ego ipse d. r. de offic. & potest. Paroch. c. 2. n. 62. attestans sic fuisse decisum in Passione, 13. Nov. 1627.

98. Episcopo non licet subrogare alios in locum examinatorum synodalem, qui per sententiam de citraque simonice fuerant condemnati, ut d. id.

99. An in casu concursus, in quo non interfuerint examinatores synodales, collatio beneficii devolvatur ad Sedem Apostolicam per pontis eidem Episcopo licet proponere novum concursum infra quatuor menses sibi de iure concessos, questio dubia, in qua Ego ipse d. r. 2. n. 66. refero S. Cong. Conc. nihil respondisse.

100. Concursus, in quibus fuerant adhibiti examinatores deputati in Synodi precedentibus fuisse nullos quatenus tamen prædicti examinatores in Synodo possessionem non fuerint confirmati, aliter Ego ipse d. r. 2. n. 67. attestans ita fuisse decisum in Menopolitana 13. Jun. 1613.

101. Episcopus, qui non constituit examinatores in Synodo, sed ei se ipso deputavit, vel quia priores erant mortui, vel quia nulla aderat facultas congregandi Synodum, nempe propter pestem, nulliter providet de Parochialibus, licet quandoque Sum. Pont. mandaverit istos tolerari, coniungendo ut quamprimum facta Synodo novi eligantur examinatores, & quod provisi per concursum cum examinatorebus Episcopi solo deputatis novas provisiones impetrent, vel de novo legitimè examinati, & approbati ab Episc. de eisdem Parochialibus provisionibus in mensibus ordinarij vacaverint, ita referretur decisum Garc. in addit. ad d. p. g. c. 2. n. 81. & Ego ipse d. r. 2. n. 68. & 69.

Pignori de parochialibus non levata licentia Concilij ex eo quod ob varias difficultates non potuissent cogi Synodum, nec deputati examinatores synodales, non sunt temerarii, at danda est facultas Episc. deputandi examinatores extra Synodum, illic, monendi & hortandi, ut quanto citius convocet Synodum eo meliori modo, quo potest, ita Aidan. d. r. g. 40. attestans sic fuisse decisum in Trearen. 26. Jun. 1627.

102. Concursus est nullus in quo cum examinatorebus synodalibus interveniat aliter, qui non sit exa-

minator synodalis, ut per Garc. d. p. g. cap. 2. n. 81. & 124. & 141. Mallot. in d. praxi requ. 13. dub. 1. Ferent. in annot. ad dec. 479. Burat. lit. A. Ego ipse d. r. 2. n. 71. ubi refecto me visibile hac de re declarationem authenticam S. Cong. Conc. in Bull. Missionem 15. Dec. 1629. & censuit Rot. in Bassanen. Parochialis 18. Febr. 1628. coram Card. Paroli, & in Nuicem. Parochialis 25. Iun. 1629. coram eodem, ubi etiam fuit dictum negativè illam, quod quis non esset examinatus synodalis, debetè plenè, & concordenter probari vñ fundamentum intentionis, & non sufficere quid in registis Curie Episcopali non reperitur ominari, aut descriptus in synodo ille, quem pretenditur non esse examinatum synodalem, quia possibiles erat quod fuerit deputatus examinatus synodalis ab Episc. in synodo, & non fuerit descriptus, R. oc. dec. 13. n. 4. vers. ultra quod p. recent. novissimè Rot. in Segurina Parochialis 15. Jun. 1638. coram R. P. D. Rois.

ad S. Cong. vñ examinatos Magistri, &c.] Examinatores necessarij eligi debet, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiatij in Theologia, vel iure Canonico si fuerint, alioquin alij clerici sunt eligendi, qui ad id videbuntur magis idonei, resolutum Vgol. de offic. Episc. c. 50. §. 3. n. 3. vers. secundo, Homob. de Bonis de humana vita statim p. 1. c. 1. vers. in his ergo finit, Mallot. in d. praxi, requ. 13. dub. 2. n. 37. attestans sic fuisse decisum in Territana 10. Martij 1629. Ego ipse d. r. 2. n. 73. ubi n. 74. aliter in vna Saanen. 19. Febr. 1628. fuisse resolutum Episc. non posse eligere examinatores synodales, qui non sint Doctores, seu Magistri, aut Licentiatij in Theologia, vel iure Canonico si exteot, alioquin alios clericos esse eligendos, qui ad id magis idonei videbuntur, & n. 75. attestat in dicta Territana fuisse præter decisum in prædictis examinatos synodales non posse eligi clericos seculares, aut Regulares, qui dictis gradibus non sint insigniti, nisi vñ qualitates superius expresse non extant, quo casu fuit dictum esse eligendos, qui ad minus excedunt magis idonei videbuntur, cumque vota æqualis valoris & efficacie esse sicut aliorum.

11 Juramento omnes, &c.] Examinatores si non iuraverint, concursum coram eis habitum vitia-ri tenent Homob. de Bonis d. r. 2. vers. 2. Filliue. d. r. 41. n. 4. n. 138. Mallot. in d. praxi requisi. 4. dub. 1. ubi dub. 2. cum Garc. d. p. g. a. 2. n. 35. 6. de forma subdit, ut præstetur iuramentum iuramentum tamen sacrosanctis Evangelijs & dub. 3. cum eodè Garc. n. 35. 6. asserit posse præstari extra Synodum in manibus Notarij, & d. 4. tradit probari per attestationem Notarij, & litteras ipsorum examinatorum, refero Ego ipse d. r. 2. n. 76. cum segg. ubi n. 78. in vna Bassanen. sub die 2. Dec. 1628. fuisse decisum, concursus factus non præstato iuramento ab examinatorebus synodalibus fuisse nullos, sed ex gratia consualidandi, facto verbo cum Sanctissimo qui consualidavit, & confirmavit.

12 Causam ne quicquam, &c.] Examinatores synodales non possunt quicquam potius occasione eximiri, nec ante, nec post accipere, alioquin simonice vitiu- rim ipsas, quàm alios dantes locutere, à qua absolvi osequenti tñ dimissis beneficiis, quæ quomodocumque tñ ante obtinebant, & ad alia impellerent inhabiles reddi ex hoc de cetero colligunt Petr. de Ledesma, in sum. p. 1. n. 7. c. 1. ancl. 6. praxe fin. Homob. de Bonis d. r. 2. vers. secundo exam. in pua, Franc. Leo in thesaur. fore. eccl. p. 2. c. 3. n. 25. Garc. d. p. g. a. 2. n. 38.

rum segg. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 561. in sum. 11. Vgolin. de simon. ab. a. cap. 48. §. 1. & de offic. Episcopi. cap. 50. §. 5. n. 2. Filliuc. d. 11. c. 1. cap. 4. n. 161. late Massob. in d. praxi requis. 5. Bonac. de simon. quass. 7. par. 1. d. differ. 1. ex n. 5. nouissime Aloy. Ricc. in praxi p. 4. refel. 76. n. 1. & a. Ego ipse d. alleg. 60. n. 5. §. 2. d. c. 2. n. 79. cum segg. nouissime Steph. VVeyms ad constit. 12. ex antiquo iure desumptis, & per Concil. Tridentinum. constit. 7. n. 1. n. 1. vlt. pag. 134.

107. * *Quicquam prorsus, &c.] Non posse examinatos quinque pro labore, vel stipendio sustentationem ex fructibus beneficii vacantis, vel alia ratione accipere, tradunt Garc. de benef. p. 5. d. 7. n. 1. & d. 9. c. 2. n. 374. Bonacin. d. differ. 1. n. 5. vers. secunda, Aloy. Ricc. d. p. 4. refel. 76. n. 4. Ego ipse d. c. 2. n. 81.*

108. *Non posse Ordinatum statuere aliquod stipendium etiam minimum examinatonibus deputatis in Synodo pro concursu Parochialium, & si Synodus diocesana fecus statuerit, decretum esse irritum, & nullum, referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 374. Massob. d. requis. 5. dub. 1. Bonacin. d. differ. 1. n. 7. vers. tertia. Stephan. VVeyms d. loco Ego ipse d. alleg. 60. n. 5. §. 3. d. c. 2. n. 82. Posse tamen Episcopum aliquod de suo his examinatonibus concedere stipendio, vel stipendij, aut sustentationis, resolunt Garc. d. cap. 2. n. 379. & Bonac. d. diff. 1. n. 6. subdices hoc libi non videtur improbabile, quia Concilium in presenti non videtur loqui de Episcopo.*

109. *n. Quia quomodo unque etiam antea ab inibant, &c.] Examinatos priuari beneficiis antea obtentis si occasione examinis siue antea, siue post aliquid accipiant, etiam gratis, & liberaliter datum, & ad capiendum beneuolentiam, etiam si res modica sit, & leuis momenti, nam hic prohibetur quicquam pro suis accipi, resolunt Garc. d. p. 9. c. 2. n. 390. Aloy. Ricc. d. p. 4. refel. 76. n. 3. Bonac. d. diff. 1. n. 5. vers. quibus. Ego ipse d. c. 2. n. 80.*

Contra Pet. de Ledesma in sum. 11. c. 7. cap. 1. c. 1. c. 2. c. 3. existimantes huiusmodi examinatos non priuari beneficiis antea obtentis.

110. *si Peracto deinde examine renouetur, &c.] Examinatos petito examine debere eos ex communis sententia renouare Episcopo, quos idoneos repetiti, referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 104. Salgado d. c. 9. n. 79. Ego ipse d. c. 2. n. 84.*

111. *Et illos possunt remittere ad Ordinatum, quia cumulat, & non priuati in hoc decreto est attributa iurisdictio, ut eo solo Rot. dec. 647. n. 1. in c. 1. c. 2. c. 3. n. 1. vlt. d. c. 2. n. 84.*

112. *Licet Concilium in presenti non expresse in vota examinatonum p. 12. an secute ferri debeant, magis tamen expedire ut examinatos p. 12. inter se sua vota conferat, & notario iubeant ut in actis suis simpliciter scribat Titium approbatum idoneum, Seium vero reprobatum, referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 107. Franc. Leo in thesauro feni eccles. p. 2. c. 3. n. 35.*

113. *Examinatos debere dare vota dum simul congregantur sunt cum Episcopo, non autem separatim, siue etiam Episcopum, ubi datur locus accessus, debere accedere examinatonibus simul congregatis, resolunt Garc. d. p. 9. c. 2. n. 58. Massob. in d. praxi requis. 5. dub. 2.*

114. *Examinatos ab Episcopo, vel vicario, quibus beneficia prouidentur in obit, maxime quando iubetur, teoen significare, & subscribere quis dignus, & quis dignior sub peccato mortalitatis & Barth. Barb. Call. in Concil. Trident.*

Medina in sum. lib. 1. c. 14. §. 3. Pet. de Ledet. in sum. p. 2. 11. c. 1. c. 2. c. 3. d. differ. 1. 1.

Episcopum non habere votum decisum in concursu, sed eorum accedere ubi vota sunt paria, vel singularia, dicit Massob. d. requis. 5. dub. 6. ostendit quando dicantur vota paria, quodam singularia.

Si vna tantum compareat ad se examinandum coram tibus examinatonibus, vno illorum approbante, & ceteris reprobantibus, non posse Episcopum illi accedere, sed examinatum dici reprobatum, referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 60. Massob. d. requis. 5. dub. 7.

Si pluribus examinatis aliqui ultra dimidium votum fuerint consequuti, & vnus omnia suffragia prospere reportauerit, Episcopus facta per examinatos relatione potest postposse illos in quos omnia suffragia confluxerunt, alium ex eis eligere, qui ultra dimidium partem votum habuerint, cum omnes approbati dicantur, ita referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 109.

Quicquid ab his idoneis indicari fuerint.] Examinatos non teneri explicare referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati, sed sufficere referre omnes examinatos fuisse idoneos, & eorum Rot. coram Card. Causlet. dec. 293. a. princ. ubi in vers. neque pramissis subdit nihil obliare quod in hoc decreto fuit expressa mentio, ut scilicet adbeat tenentari quocumque, ab examinatonibus indicati fuerint idonei exate, moribus, scientia, prudenter, &c. quia hic fit expressio eorum quod tacito insunt, ex gr. tantum, quod probatur ex hoc tunc decreto, dum immediate subiungit, & alius rebui ad Eccl. vocantur gubernanda opportunitas, multa enim alia sunt, quae sequuntur ad hoc, ut quis sit idoneus ad Ecclesiam Parochialem gubernandam, veluti quod sit clericus, ex legitimis natalibus procreatus, inde inferebatur quod sicut Concilium ad exigere ut super illis aliis qualitatibus sua explicata relatio, ita pariformis determinatio requiratur quoad mores, etatem, doctrinam, & prudentiam, quae in Concilio specialiter exprimuntur.

2. a. Ane, maribus, doctrina, prudentia, &c.] In concursu Parochialium non solum cohereri idoneitatem respectu scientiae, sed etiam respectu, etatis, morum, & prudentiae, & huiusmodi ad Ecclesiam Parochialem gubernandam, aduertunt Massob. in d. praxi requis. 5. dub. 3. Fr. Sigism. a Bononia de elect. dub. 32. Rot. coram bona mem. Rurata dec. 22. n. 28. & dec. 90. per tot. lozn. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. electi, differ. 1. n. 1. Aloy. Ricc. in praxi aue. refel. 348. Ego ipse d. c. 2. n. 122.

Et posse examinatos etiam extradiocisaliter informari de qualitatibus examinatonum, & tunc eadem Rot. coram Causlet. d. dec. 293. n. vlt. Examinatonibus approbantibus, aliquem eorum magis idoneum in scientia, cuius tamen mores ignorantur, & habentibus alium non tam doctum, seu ab eis cognitum, & approbatum in omnibus, hunc vltimum esse praefertendum referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 111.

2. a. Ex hisque Episcopus eum eligens, &c.] Etiam extra locum examinis, & ipsi absentibus examinatonibus, ut per Garc. d. p. 9. c. 2. n. 59. Massob. in d. praxi requis. 5. dub. 10.

Nunquid spectare ad examinatos, sed ad Episcopum solum iudicare, & eligere quos ex concurrentibus ad Parochialem vacantem sic magis idoneus, referunt decisum Garc. de benef. p. 6. c. 2. n. 236. & p. 9. c. 2. n. 105. & 108. Zetoli in praxi Episc.

G g 3 part. 2.

p. 1. verb. *Parochia*, § 2. *Mari. Antonin. var. resol.* lib. 1. *resol.* 63. n. 8. *Franc. Leo in thesaur. fori eccl.* p. 2. c. 3. n. 34. *Arm. in addit. ad recap. Legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. n. 58. Massob. d. requir.* 4. *dub.* 1. & ego ipse *d. c. 2. n. 90. & 91.*

112. Examinatores synodales debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ex collatione votorum eligere, sed potest cui maluerit ex approbata beneficium conferre, non habita ratione calculo ipsorum votorum, debet tamen exspectare ut examinatores renuntient quos iudicauerint idoneos. Ita refert decisum Massob. *d. reg. 4. dub.* 4.

123. Examinatores singuli posuisti, & debet dare vota super qualitate cuiuslibet examinati ex forma *vers. transactio*, & Episcopus non ex collatione horum votorum debet eligere, sed ex *vers. per aliter*, examinatores debent solum renuciare duos, vel tres, v. g. examinatos idoneos, deinde Episcopus absque votorum calculo, sed suo iudicio eligere debet digniore, Ita refert decisum Garc. *d. p. c. 2. n. 109.* Verum Tridensis ex professo *conf. 10 per me, vol.* t. ad partes disputat hanc materiam, & tandem concludit quod si vota examinatorum non fuerint singularia, aut paria, non poterit Episcopus, vel Vicarius accedere, quibus magis videbitur, sed debet conferre vni ex examinatis & approbatis, qui respectu numeri ad numerum vel ad zelum, & meriti ad meritum dignior ad examinatos iudicatur fuerit, ex doctrinis vulgaribus. Deinde respondet ad verba huius Decreti, *ibi, ex hisq. Episcopus aliter, quoniam ceteris magis idoneis iudicauerit*, &c. quæ videntur insinuare quod sit in potestate Episcopi eligere quem voluerit ex examinatis & approbatis, ut scilicet intelligatur iuxta illa verba eiusdem decreti, *ibi, quævis vni, si paria, aut singulare fuerint, accedere possit Episcopus vel Vicarius, quibus magis videbitur*, itaque secus dicendum esset si vota non fuissent paria, aut singularia, sed licet hæc sententia in puncto iuris vera mihi videatur, nihilominus tamen sequenda est contraria ob sacre congregationis declarationem, de qua testatur Garc. & Massob. citatis locis.

124. Parochialis collatio si cessantibus reservationibus Apostolice spectet ad inferiorem collatorem, & in concilio facto per Ordinarium sint renuntiati plures æque idonei, facultas eligenti magis idoneum ad ipsum Episcopum, non autem ad inferiorem collatorem pertinet, sine Parochialis in mense Apostolicæ Ordinarii vacet. Ita Aldan. *d. tit. 9. n. 40.* attestans sic fuisse decisum in *Ascana* 1. Decembris 1618.

125. Electionem fidam de magis idoneo significandam esse intra quatuor menses, & si fuerit transmissa, nec pervenerit ad manus collatoris intra dictum tempus, provisionem de volui tradit Massob. in *d. praxi requir.* 6. *dub.* 1. *vbi dub.* 2. cum Garc. *d. p. c. 2. n. 8.* assensit significationem electionis fieri posse extra presentiam examinatorum, refert Ego ipse *d. c. 2. n. 94.*

126. *Idem ceteris magis idoneis indicaverit, &c.* Electionem igitur & provisionem in concilio Parochialis fidam de digno, omisso digniore, esse nullam, & subreptitiam, tenent Azcued. *d. cont.* n. 30. Garc. *d. p. c. 2. n. 215.* Massob. in *d. praxi requir.* 5. *dub.* 1. Rot. in *divinis. Parochialis* 13. Dec. 1581. *coram Gispio, & in Taden. Parochialis* 18. April. 1603. *coram bona Mem. Card. Sacratio*, vbi firmavit conclusionem in beneficiis Curata ex idoneis magis idoneum esse eligendum, iterum in *Ripana Parochialis* 1. Iunii 1609. *coram Orsini* refert & sequitur Beltramin. in *apostas. ad*

dec. 1. *Gregorij XV.* & sic conquirente digniore revocari collationem factam digno, de beneficio curam animatum habente, mediante concursu, iuxta const. Pij V. advertit Ioan. Valez. *de differ. inter utramque forum verb. electio differ.* 2. n. 4. refert Ego ipse *d. c. 2. n. 95. vbi in n. 98.* post infinitos propemodum per me citatos resoluti electores sub pena peccati mortalis teneri digniorem, seu meliorem eligere.

Quando per concursum & oppositionem prolixius beneficii facienda est, tenent quem ad restitutionem si dignum eligat omisso digniore, cum non solum offenda iustitiam distributivam, verum etiam commutativam oriam ex illo quasi contracta proveniente ex editi propositione, & ex fide in illo data, testantur Mul. *de primogen. lib. 2. c. 25. n. 39.* Barthol. de Medina in *instrum. Confess.* 7. *præcept.* § 32. Petr. Nau. *de res. lib.* 2. c. 1. n. 178. Gut. *en. lib.* 2. c. 1. n. 5. *cum segg.* Vazq. *apost. mor. et al.* *de benef.* 2. § 3. n. 17. *Secundum in examine Theolog. mor.* p. 4. c. 4. § 1. n. 2. & 7. § 5. n. 1. Ego ipse *d. alleg.* 60. num. 68. & d. c. 2. n. 105.

Contra Mat. de Ledesma. 2. 4. q. 18. *ad fin. vers. secundum electionem*, Nau. in *man.* c. 17. n. 7. *vers. nec obstat*, Mercad. *de contr.* lib. 6. c. 17. § 7. *ans. dicitur les Theol. vers. nolo signat*, Garc. *de benef.* 7. c. 16. n. 4. existimantes non teneri ad restitutionem digni eligente omisso digniore, etiam quando prolixius facienda est per concursum, & oppositionem.

Vnde simoniam committere dignum ostendendo in concursu pecuniam digniori, ut desistat ad oppositionem, & teneri ad cedendum beneficio, & ad restituendos fructus preceptos, resoluunt Sor. *de iust. lib.* 9. q. 6. art. 1. ad 2. Nau. in *man.* c. 23. n. 101. *vers. 8.* Beza *res. casuum conscient.* p. 2. *cas. 5.* Fernandez *exam. Theol. mor.* p. 4. c. 14. § 1. n. 1. & 2. Ego ipse *d. c. 2. n. 106. vbi n. 107.* resoluo simoniam non esse electionem, nec illicitam, si quia tradideris pecuniam electioibus indignum eligere volentibus ne illum eligant.

* *Magis idoneum, &c.* Idoneior iudicandus, ac propterea preferendus ille est, qui manet, cui præficerit est aptior, Coar. in *reg. peccatum* p. 2. § 7. n. 4. *vers. dignior ver.* Rot. *dec.* § 37. n. 14. p. 8. *recent.* & in *d. vrbinate. Parochialis*, item & ille, qui alterum cum quo concurret fuerit senior, ita Barthol. *conf.* 23. *post* n. 13. *vol. 1.* Tirac. *de iure primog. in prefat.* n. 182. Roland. *conf.* 47. n. 70. lib. 1. Lambert. *de iure patr.* p. 2. lib. 2. q. 2. *princ.* art. 16. n. 4. Mari. Anton. *var. res. lib.* 1. c. 4. n. 1. Illust. D. mens Roder. à Conha in *comm. ad c. consilium* 9. n. 2. *disf.* 74. Valenz. *conf.* 34. n. 36. vbi n. 39. quod senior dicatur non ita ab ætate, quam à sapientia & moribus. Rot. *dec.* 61. n. 1. p. 1. in *posthum. Farin.*

Originarius idoneior quovisquidandus ac preferendus, si alter sit extraneus, Coar. *præf.* c. 3. *sub* n. 5. *vers. secundum amicum* est, Vise. *de visit. lib.* 2. c. 15. n. 13. & 14. c. 21. n. 25. Pat. *dec.* 254. q. 1. alias *dec.* 247. lib. 1. c. 1. *in certat.* Maudo. *conf.* 1. n. 4. Guillem. *conf.* 151. n. 1. *Vol.* 64. Vgolin. *de off. Episcopi* c. 10. § 7. n. 4. Mallril. *Sicilia dec.* 2. n. 147. Rot. *dec.* 299. p. 1. *diars.* Valez. *en. lib.* 2. c. 34. n. 69. vbi n. 79. quod & excessus in beneficiis præfatus non d. excessus. Petre de Lara *de sum. res. lib.* 2. c. 3. n. 19. & *seg.* Et ita putet eligi dignus de ciuitate, vel gremio Ecclesiæ, posthabito digniore extraneo. Lat. Zech. *de benef.* 1. 2. n. 16. Vissec. in *praxi Episc.* p. 2. c. 5. n. 19. Vgolin. *d. c.* 50. q. 3. n. 4. Ego ipse *d. alleg.* 60. n. 302. Valenz. *d. conf.* 34. n. 70.

131. Doctor prefertur non Doctori, Aloyf. Ricc. in *decif. contra Archiep. Neapol. d. decif. 133. n. 1. Rot. decif. 6. num. 2. part. 2. recent.* Valenauel. d. *conf. 34. n. 58. cum fign. vbi n. 64.* quid Doctor in iure Pontificio prefertur Doctori in iure Civilis Rota d. *decif. 16. n. 1. t.* Attamen minus dictus, modo idem, cuius mores sunt noti, & approbati, praefertur Doctori, cuius vita ignoratur, Piafec. d. c. 5. n. 19. Gona. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 112. Gaic. d. part. 9. cap. 2. n. 11. Aloyf. Ricc. in *d. praxi ref. 425. n. 1. addit. aliis ref. 162. n. 1. in 2. edit.* Mailbud. in *d. praxi ref. 195. dub. 2. n. 19. Rot. in Barchinens. Parochiali 19. Novermbris 1613. coram bona mem. Buratto.* inter etus impressas dec. 22. In beneficium concussus quando fit eorum Ordinarius & examinatoribus, potest Ordinarius eum examinatoribus praefere ei, qui magis scientia praecellit, illum, qui prudentia, moribus, & integritate aptior videtur ad gubernandum Ecclesiam, ita Rota decif. 52. n. 1. & 2. apud Farin. p. 1. in *possum.* nam in concussu ad beneficium praefertendus est non ita qui solum idoneus reputatur quoad literaturam, sed qui etate, moribus doctrina, & prudentia magis idoneus iudicabitur, eadem Rota d. part. 1. decif. 53. 1.
132. Sacerdos praefertur alteri aliquo inferiori Ordine insignito, Roland. *conf. 47. n. 75. Dec. conf. 542. num. 15.* Petes de Lara d. lib. 2. c. 5. num. 16. Rota d. decif. 61. n. 1. & in pari attenditur quis prius affectus fuerit sacros Ordines & gradus, Ioan. de Platea in l. 2. n. 1. C. de Primic. lib. 12. Naë. *conf. 638. num. 18.*
133. Dispensatione non indigens praefertur indigenti, Seraph. decif. 767. n. 2. p. 1.
134. Beneficium nullum habens praefertur habenti, Lambett. part. 3. lib. 2. quass. 5. art. 3. Carol. de Grass. decif. 1. num. 10. de iure patron. Rot. decif. 36. n. 7. p. 1. recent. & in Calaguri. *beneficij de Teira n. Juny 1621. coram bon. mem. Valdo.* & in *Prbiana. Parochiali 12. February 1629. coram R. P. D. Perussia.* & pauper ceteris paribus praefertur debet diviti, Petes de Lara d. lib. 2. c. 5. n. 1. t. licet in clerico non habente beneficium quod praefertendus sit illud habenti, ceteris paribus, dicit Rota decif. 61. num. 4.
135. Si potentia divitiarum, vel nobilitas conferat ad comprimendos Christi adversarios, praefertendi sunt divites, & nobiliores tenuibus, & ignobilibus, Ferdinand. in *examine Theolog. moral. p. 4. cap. 4. §. 1. num. 5.*
136. *Si Severo in iurisdictione Ecclesiastica eris, &c.* Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 6. n. 116. Piafec. d. cap. 5. n. 17. in fine. Aloyf. Ricc. in *praxi ref. 357. vers. sampla sexto.* Zetoli. in *praxi Episcop. part. 1. vers. in iurisdictione, §. 10. Aao. in iur. moral. part. 2. lib. 2. c. 22. quass. 15.* Salgado d. c. 9. n. 30. Ferrentil. in *annot. ad decif. 25. Buratto num. 1.* Ego ipse d. allegat. 60. n. 16. & d. n. 124. Rota decif. 453. n. 1. apud Farin. part. 2. in *possum.* vbi quod concussus requiritur in Ecclesia Parochiali de *inrepatronatus Ecclesiastico*, & quod dispositio Cõcilij in praesenti procedit ne dum in Rediõis, verum etiam in vicariis perperis, attestaturque fuisse per sacram Congreg. resolutum, & eadem Rota d. lib. 2. c. 5. n. 8. dicit quod examinatores nihil iuris habent in patronatu Ecclesiae Parochialis, licet appropinent idoneos pio obtinenda collatione, seu institutione.
137. Episcopus tenetur instituere praesentatum ad Parochialem Ecclesiam nisi patronatus Ecclesiastici, cuius institutio ad Episcopum ipsum, & oõ

ad alium pertinet, etiam si patroni ex approbatis ab examinatorebus synodaliibus digniores non praesentaverint, sicut hoc decretum d. *vers. si vero in iurisdictione*, quia iudicium spectat ad patronum, refert decalium Aldan. d. 31. n. 43.

Instituto Parochiali de iure patronatus Ecclesiastico quando ad inferiores licet exemptos & Abbates pertinet, nihilominus Episcopus ordinatus debet edicta enuncius proponere, & inferior instituat magis idoneum approbatum ab Episcopo, quod si fecus actum fuerit, collatio est nulla, ita refert Gaic. d. p. 9. c. 2. n. 162.

Beneficium Curatorum institutorum Ecclesiastici si vacaverit in mensibus Aprilis. Sedi reservatus, Episcopus ipse Ordinarius nulli habita ratione patronorum debet edicta concussus proponere, idoneum eligere, & se Romam mittere cum fide Ordinarii à Summa Pont. institutum sive sit in aliis Curatis quae non sunt de iure patronatus, ita refert decalium Piafec. in *praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 17.* Gaic. d. p. 9. c. 2. n. 173.

Instituto ad Parochiales Ecclesias, quae iurisdictionis Ecclesiastici sunt, ubi facienda sit à Papa, quia fuisse in mensibus reservatis vacaverit, ius eligendi dignorem ad solum Episcopum pertinet, qui transmittere debet attestatorem examinis facti, & concussus, quot in eo approbatus, & quem ex approbatis vii dignorem, cui Sanctus ius gratiam facit, nominari, refert decalium Gaic. d. c. 2. n. 173. Salgado d. c. 9. n. 30.

Et si quem patronus dignorem, &c. Et ad eum patronum Ecclesiasticum spectabit quando duo aequi idonei ab examinatorebus fuerint iudicati, quia electio dignioris spectat ad patronum, institutio ad Episcopum, quando ad ipsum Episcopum, & non ad alium illa pertinet, ita refert decalium Gaic. d. p. 9. c. 2. n. 167.

Episcopus instituere debet in beneficio praesentatum ab Ecclesiastico patrono si dignorem elegerit ex approbatis ab examinatorebus, refert decalium Gaic. d. c. 2. n. 162.

Si inter probatos ab examinatorebus, &c. Si Patronus Ecclesiasticus aliquem praesentaverit antequam sit ab examinatorebus approbatus in concussu, praesentatio nulla erit, nec eius virtute facienda erit institutio ab Episcopo tanquam minus legitime facta, nisi denuo iterum ex pressè, vel tacite fuerit praesentatus, postquam ipse sit intra terminum edictorum, seu te integra oppositos, & inter ceteros de scriptis, & inter dignos approbatus. Ita Salgado d. c. 9. n. 8. t. quem refert d. c. 2. n. 124. in fine.

Examen per concussum non requiritur in collatione Parochialium iurisdictionis matri, idest, partem Ecclesiastica, & partem laicalis, Viulian. in *appendix sua praxi in patron. ad lib. 10. c. 1. n. 34. p. 60.* in noviss. impress. vbi restat ita fuisse responsum in *Pisana §. February 1628.* refert Ego ipse d. c. 2. n. 126. licet sequitur Gabr. Peren. de manu Regia p. 1. c. 7. n. 32. cum sig. vbi n. 36. *vers. quum resolutionem*, afficitur habet locum non solum in iurisdictionis matri, quando maiorem, vel aequalem partem habet secularem, sed etiam quando Ecclesiastica sit maior, subditque Eminentiſſimos Cardinales Concilij Trid. interpretare super beneficiis de Ribadancora Brachien. duces in interrogato Romae fuisse respondisse, refert Ego ipse d. *trid. de Parochia c. 2. n. 126.* ubi *impress. soly magni.*

Contra Gonzal. d. gloss. 6. num. 135. Galet. in *margaria*

margarita casum conscientia, verb. in parronatu
pag. 145. col. 2. Gasc. d. c. 2. n. 278. Aloyf. Ricc. in
d. praxi decif. 420. n. 1. dicit alijs resol. 357. n. 3.
in 2. dicit. Macfcof. var. resol. lib. 1. c. 5. n. 7. ad-
den. ad decif. 498. Gregorij XV. Mallob. in praxi
pral. 7. dub. 25. n. 2. Salgado. d. c. 9. ex. n. 108. Feteo-
til. ad decif. 15. Buratto in fine verfax hoc procedit.
exiftimantes fervandum esse formam examinis
per concursum in vacatione Ecclesie Parochia-
lis iurisparronatu partim Ecclesie, partim lai-
ci, vel quod pro duabus partibus pertinet ad lai-
cum, & pro vna tantum ad Ecclesiam.

¶ Tunc Episcopus solus ex dignis, &c.] Talem
electionem committi posse Vicario faciendam,
tenet Ioan. Sancius in scilicet diff. 50. n. 25.

145. ¶ Quid fit iurisparronatus laicorum fuerit, &c.]
Vide Lx. Zech. de republ. Eccle. 28. de Parocho
n. 6. Flam. Parif. de resignat. benef. l. 8. g. 9. n. 111.
Zecol. in praxi Episcopi. p. 1. verb. Parochia §. 7.
Franc. Leon. in obscuriorib. Eccles. p. 2. c. 3. n. 3.
Pafec. d. c. 6. n. 18. in princ. Lell. de instir. lib. 2.
c. 34. n. 58. & 81. Vgolin. de officio Episcopi c. 50.
§. 3. ver. tertio, Macfcof. var. resol. lib. 1. c. 5. n. 11.
Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 357. n. 1. Ad den. ad
Gregor. XV. decif. 494. n. 3. Mallob. in d. praxi
reg. 7. dub. 25. n. 4. Borgn. Causal. dec. 17. n. 18.
p. 2. Salgado d. c. 9. n. 105. cum seq. Alzed. in praxi
Episc. p. 2. c. 9. n. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 18. & d.
c. 2. num. 129. Rot. decif. 579. n. 4. p. 2. recent. & in
Pampilonem. Parochialis 16. Iunij 1626. coram bona
mem. Buratto inter eius impressas dec. 952.

146. ¶ Eoemiente vacatione Parochialis de iureparronatus
laicorum quando plures sunt presentati,
requiritur examen per concursum inter ipsos
presentatos tantum, vt ex his, qui parracho exa-
mine iudicia ab examinantibus denunciati sunt,
Episcopus eom eligat quem ceteris magis ido-
neum iudicaverit, atque illum, & non alium in-
stituat, ita Flam. Parif. de resignat. benef. lib. 6. quaf.
5. n. 21. Gonz. d. diff. 6. n. 138. Gasc. d. p. 9. cap. 2.
num. 25. 6. Macfcof. d. lib. 1. c. 5. n. 11. Pafec. d.
c. 5. num. 18. ver. eueniente, Aloyf. Ricc. in d. praxi
resol. 357. n. 2. Viviani in praxi iurisparron. lib.
10. c. 1. num. 59. in ultim. impressis. Salgado d. c. 9.
n. 113. Alzed. d. cap. 9. num. 3. Rot. in Pampilonem.

¶ Parochialis 27. Ianuarij 1614. coram Reverendissi-
mo D. meo Coccino Decano, & in Illerda. portu-
nus de Perisfa 11. Decembris 1613. coram bona
mem. Buratto inter eius impressas dec. 25. vbi Fe-
tentis in annis. n. 10. quae etiam repetitur impre-
ssa inter posthomas Varin. p. 1. decif. 543. in fine
Mallob. in d. praxi reg. 7. dub. 25. n. 5. vbi intelli-
gitur quando inter plures presentatos omnes
aequalibus vocibus gaudent. Nam si aliquis plu-
res haberet voces, is solus esset examinandus, &
idoneus repertus institueodus, vt per Gasc. d. p. 9.
c. 2. n. 157. Salgado d. c. 9. n. 124. Rot. in Pampilonem.
Parochialis 16. Iunij 1626. coram bona mem.
Buratto, inter eius decif. impressas dec. 952. n. 2.
olii is se etiam subiceret examini, & concursui
eom ceteris examinatis, quia tunc sibi preiudica-
ret, cum faceret se eis parem, ita ad den. ad d. de-
cif. 494. Gregorij XV. Mallob. in d. praxi pral.
3. dub. 3. n. 15. Salgado d. c. 9. n. 128.

147. ¶ Noo habet locum hoc decretum in d. verif. si
verif. contra institutionem & fundacionem, cum
servari debeat lex in ipsa institutione posita, sed
examini presentatus est examinandus, & appro-
bandus ab Ordinario citra concursum si rep-
naret institutioni, seu fundacioni, ita refert decif.
sum Gasc. d. p. 9. c. 2. n. 170.

Concursui locus oon est in Parochialibus iur-
isparronatus, quod origine erat eorum laicale,
sed pro duabus rebus pertinet ad donatione lai-
corum effectum est postea Ecclesiasticum Aldan.
d. 117. g. n. 42. vbi refert decifum sub die 17. Iu-
nij 1617.

Parochiales iurisparronatus laicorum, quae ab
Episcopo ob presentationem in tempore non
sequeant iure devolutio conferuntur, fubiacer
concursui referunt decifum Galer. in margar. c. a-
sum, consens. verb. in parronatu Salgado d. c. 9.
n. 90. Aldan. d. 117. g. n. 50. Ego ipse alleg. 60. n. 18.
in fine, & d. c. 2. n. 131.

Contra Mallob. in d. praxi requif. 1. dub. 22.
exiftimantem huiusmodi Parochialem iurisparr-
onatus laicalis ad Ordinarium devolutum per
eum abique concursui confecti posse.

Vt autem in collatione Parochialium fa-
cta iure devolutio servari debeat forma examinis
quae coram inferiore requiritur Affirmatio
respondet Salgado d. c. 9. n. 84. cum seq. quem re-
fere d. c. 2. n. 133.

¶ At cilem deputatus, ut supra examinari &c.]
Presentatus a patronis laicis ad Ecclesiam Paro-
chialem de iureparronatus laicorum, sufficit
quod examinetur coram aliis examinantibus
non syndalibus, ita Aldan. d. 117. g. n. 5. vbi re-
fert decifum sub die 19. Decembris 1610.

¶ Et non nisi idem repertus, &c. Patronum
laicum ad Parochialem sui iurisparronatus non
tenet presentare dignorem, sed sufficere di-
gnum, seu idoneum, resoluunt Lambet. de iure
patron. p. 1. d. 2. quaf. 10. art. 3. n. 17. Petr. Nauat.
de res. lib. 2. c. 2. n. 150. Ban. 2. 2. quaf. 63. dub. 4.
Petr. de Ledem. in summ. part. 2. tra. 7. c. 2. con-
clus. 7. diff. 9. Gasc. de benef. part. 7. c. 16. n. 19.
Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapolit. p. 3.
dec. 306. n. 4. Ioan. Valer. de differ. inter vtramque
form. verb. stellis diff. 2.

Contra Molin. de primog. lib. 2. c. 5. n. 69. Aze-
ved. conf. 24. dub. 4. n. 4. Turrian. 2. 2. tom. 2. diff.
22. dub. 5. num. 6. Gutier. canon. lib. 2. c. 11. n. 16.
Valg. in opus. de benef. cap. 2. §. 2. dub. 5. tom. 74.
Lell. d. c. 2. §. 4. dub. 14. n. 65. in fine, Azm.
d. p. 2. lib. 6. c. 21. quaf. 5. Maldet. 2. 2. tra. 9. c. 2.
dub. 2. exiftimantes patronum, qui non est pri-
mus beneficij fundator, debet dignorem pre-
sentare.

¶ Vbi devolutio, aut appellatio, &c.] Vide Nau.
in man. cap. 25. num. 139. in fine, Antonuc. in Ca-
techesi Neapolit. c. 16. fol. 43. Azeved. ad l. 1. n. 4.
tit. 16. lib. 3. noua recap. Scraphin. decif. 481. Va-
lenz. conf. 45. n. 19. vol. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel.
gloss. 9. §. 1. in annot. contra nullo. n. 186. & 209.
& d. gloss. 6. n. 163. Vgolin. d. c. 5. §. 5. n. 1. Cam-
panan. diversis iuris canon. rub. 7. c. 6. n. 75. Aloyf.
Ricc. in d. praxi decif. 426. in 1. d. n. 138. ref. 373.
in 2. edit. & in decif. Curia Archiep. Neapolit. p. 4.
dec. 19. Mallob. in d. praxi requif. 1. dub. 3. cum
seq. Salgado de protellione Regia 10. p. 2. c. 13. n.
297. cum seq. Rot. in Rarchineo. Parochialis 29.
Nov. 1613. coram bona mem. Buratto, inter eius
impressas dec. 22. & ibi Feteotil. in annalib. 2.
Ego ipse d. alleg. 60. n. 104. & d. c. 2. n. 137.

Intelligi de appellatione suspensius, non vero
devolutus, obsecrat Camp. in diversis iuris Ca-
nonic. rub. 11. c. 13. num. 47. 6. post med. Salgado d.
tem. 1. p. 2. c. 13. n. 199. Mallob. in d. praxi reg. 5.
dub. 4. Ego ipse d. c. 2. n. 138. Gasc. in addit. ad
summ. 17. de benef. p. 9. c. 2. n. 245.

Appellatione noo dati simpliciter ab electione
Episcopi

148.

149.

150.

151.

152.

153.

154.

155.

Episcopi consensum appellare volens fuit approbatus ad examinationibus synodalibus, sicut & electus, cum tunc locus sit gratificationi, probatur ex eam autem, vbi Aulic. u. 1. de iure patron. Scraph. dec. 1. §. 2. in fine, Rot. in Calagurritana Beneficij de Muris 1. 3. Novemb. 1611. coram bona mem. Phaldisen. in Pampil. Abbata de Arefsa 22. Aprilis 1612. coram R. P. D. Navarra. Nisi manifeste constiterit de dolo, & irrationabili Episcopi iudicio, cum pro eo, quod scilicet omnia considerata, multum presumatur. Martese. var. res. lib. 1. c. 3. n. 13. & 14. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 139. & gloss. 9. in anno. n. 109. Maillobr. ad requis. dub. 2. n. 43. Greg. de i. §. 38. ad fin. Rot. in Thracena iurisdictione 21. May 1612. coram bona mem. Burzio, inter eius impressas dec. 625. Iudicium enim Ordinarij, & examinatorum in concursu ad beneficium ad favorem alicuius non potest revocari in secunda instantia, nisi appareat illud fuisse irrationabile, dolum, & carnalitatis aut humane passionis affectum, Rota dec. 121. n. 1. apud Farin. p. 1. in passum. Tollitur tamen multum de hac presumptione, quæ aliis esset pro Episcopo, ex familiaritate, ut per Aloyf. Ric. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 36. n. 20. Rot. in Sabina. consensu 6. Aprilis 1610. coram bona mem. Card. Saccis, & in Frimatensi Parochiali 12. Febr. 1629. coram R. P. D. Verosini. Ego ipse d. c. 2. n. 144.

Et huiusmodi appellatione in mala electione, siue irrationabili iudicio Episcopi admitti solam ad effectum de voluntariis, non autem suspensivum, quia interim proculsus appellatione procedente à Pat. oiali amoveri non debet, ex d. cons. Py P. vers. hac tamen, notat Garc. d. p. 9. c. 2. n. 136. & 246. addit ad dec. 538. n. 7. Gregory XV. Ego ipse d. c. 2. n. 141. Nisi quando appellatur à potentia Metropolitani, seu alterius indicis appellationis revocationis electionis prius factæ ab Ordinario in concursu ad Parochiales, tunc enim datur appellationem ad effectum suspensivum, & devolutivum, resoluunt Garc. canon. lib. 2. c. 11. n. 25. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 147. addit. ad dec. 538. n. 7. Gregory XV. Ego ipse d. c. 2. n. 146. vbi n. 147. idem assero quando facto concursu appellatur inter presentatos, vel patronos laicos super petentia iurisdictionis.

Reiectum non concursu Pat. ocialis posse provocare præelectum ad novum examen coram iudice appellationis, etiam antequam doceant de

irrationabili iudicio Episcopi, novæ & singulæ iter adnervendum duxi d. c. 2. n. 148. si tunc ita fuisse decisum in Frimatensi, 9. Septembris 1628. C. 1. Reatina 16. Aprilis 1630. & in Pisana 1. Iunij eius. Item duxi, in quibus fuit decretum dandum esse novum concursum in Vibe, & ad illam vocandum præelectum ab Episcopo.

Ad Alias provisiones omnes, seu institutiones, &c.] Collationem Parochialis factam sine examine per concursum esse nullam, & irritam, & præfactam Parochialem eo modo collatam vacare, etiamque collationem ad Sedem Apost. spectare resoluunt Zerol. d. p. 1. verb. Parochia 52. dub. 2. novissimè Aloyf. Ric. in sua praxi p. 4. res. §. 5. n. 1. Rot. dec. 1. §. 1. p. 4. divers. Ego ipse d. c. 2. n. 135.

Parochialem siue examine per concursum, vel contra formam positam à Concilio in presenti collatam non posse in toto consentient acceptari, aut retineri, resoluunt Petr. Navar. de res. lib. 3. c. 2. n. 350. Salon 2. 2. §. 5. de domino art. 4. & ibi Can. 9. 6. 2. de domino pag. 160. Valsq. 1. 2. q. 163. Loca etiam 1. 2. diff. 21. de leg. ad fin. Burg. de Pace l. 3. Tauri à 1594. Parlat. differ. 1. 2. §. 1. ex num. 2. Less. de iur. lib. 2. c. 19. dub. 3. Aloyf. Ric. d. p. 1. 4. res. 7. §. 5. num. 2.

Si tamen adeo exigui redditi, &c.] Vide Gonzal. d. gloss. 6. n. 139. cum segg. Aloyf. Ric. in d. praxi res. 158. Campanan. divers. iur. Canon. rub. 5. c. 3. n. 10. Scraphio. dec. 942. n. 10. incipsum d. allegat. 60. n. 38. & d. c. 2. n. 16.

In collatione tantum Parochialium, quarum fructus à Ducatus aut à Camera non excedit, si propositio primo edicto examinis per concursum, omnino comparuerit, fieri debet secundum edictum examinis, sed si per concursu, sicut tamen temporibus præscriptis à Pio V. in sua Constit. super collatione Parochialium testet decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 20. in 1. dec.

Beneficia Cutata, cuius redditus adeo exigui sunt, ut ex aut nullus idoneus requiratur, vel compareant in concursu Presbyteri ita rudis, ut neque vulgarem linguam callent, sunt conferenda illis, qui inter omnes maiores litteraturæ esse cognoverit Episcopos, eisdemque amplius erudit curabit. Vbi verò ob dominos temporales, vel aliam iustam causam concursus non esset habet, & fructus Parochiales essent pingues, ponendi sunt Vicarij donec consensu poterint magis idoneis, sicuti forma Concilij, ita testet decis. Garc. d. cap. 2. n. 22. in 2. dec.

Expectatiis hætenus concessis uti nulli fas esto. Reservationes mentales, &c. nulli concedantur.

C A P I T U L U M XIX.

1. Dilectum de materia cap. agentis.
2. Expectatiis suis omnino sublata.

3. Collegia non comprehenduntur si expressa non sint.
4. Reservatio mentalis quæ

Decernit Sancta Synodus, Mandata de providendo, & gratias, quæ Expectatiæ dicuntur, nemini amplius, & etiam Collegiis, & Universitatibus, Senatibus, & aliis singularibus personis, etiam sub nomine indulti, aut ad certam summam, vel alio quouis colore concect, nec hætenus concessis cuiquam uti licere. ^a Sed nec reservationes mentales, nec aliz quæcumque gratiæ ad vacaturam, nec indulta ad alienas Ecclesias, vel monasteria alicui, etiam ex sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, concedantur, & hætenus concessa, abrogata esse censeantur.

^a Vide fess. 25. cap. 9. & Cap. 1. de conc. prom. ben. de c. de. restanda. co. tit. 30. 6.

1. Vnde Corrafin peraphrasi benefic. p. 4. c. 5. Rebuff. in praxi benefic. ut de rescript. ad benefi-

cia vacatura, Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 27. n. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 1. prom. num. 37. cum nullo

multis sequentibus. Valer. Reginald. in praxi fore peritens. lib. 30. tract. 3. n. 166. Massob. in sua praxi habendi concilium, prolud. 13. in principio, n. 10. secundum Lugdun. imprell. Lorier. de re benefic. lib. 1. in apparatu n. 16. Suaz. de reg. tem. 1. lib. 4. de simon. cap. 3. num. 8.

2. Expectantibus esse omnino sublatam etiam si illæ factæ sint de coofensa Ordinariorum, refert decifum Gonzal. d. 5. 1. proam. n. 63. vbi n. 64. pariter decifum affert ex hoc decreto expectantiam adrogatarum colligi non posse etigi ab Epifcopo Canonico in fupra numerarium ad fufuram prebendam.

3. a Etiam Collegij, Vniverfitatibus, &c.] Quæ minime comprehenderentur fi exprefla non forent, ut ait Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glaff. 37. numero 11. Illorum autem appellatioe qui vciolant dixi in trattat. de appellatua verborum utriusque inni fignificat. appellat. 55. & an veniant appellatioe perfona, latè appellat. 198. num. 1. & 9.

Hoc decretum non comprehendit confuetudinem immemorialem hæcous obferuatam in Ecclefia Salamantina, & à Pio IV. Motu proprio confirmata & ex certa fcientia, ioc qua etant 24. Canonici, quorum duo potrefmi prebendam expectant, & antequam vacet aliquis Canonatus, cuius electio fpectat ad Canonicos, eliguntur à Capitulo præcedente licentia Epifcopi duo, & tres expectantes locum vicini Canonici, fioc prebendam vacatam, ad quem ioxta gradum expectantis denuo à Capitulo eligitur vnus, & admittere præcedente approbatione, & confirmatioe Ordinarij refert decifum Garc. part. 1. cap. 1. num. 5.

8 Sed nec refervatione mentali, &c.] Vide Massobi. in d. praxi prol. 24. dub. 1. n. 7.

Refervationem mentalem effe quando Papa refervat beneficium vel in fpecie, vel in genere per Bullam, vel Breve, ut perfone gratæ prouideret, quam non exprefimbat, fed in mente retinebat, affert Gonzal. d. 5. 1. proam. n. 67.

Caufe omnes ad forum Ecclefiafticum quomodolibet pertinentes in prima instantia coram Ordinarijs locorum cognofcantur, & infra biennium terminentur, ex quo licebit ad alium iudicem appellare, immo & ante in alio cafu. Causas matrimoniales & criminales folus Epifcopus cognofcat, etiam cafu quo controuertitur de huiusmodi caufe cognitione, &c. Legati de latere non procedant contra clericos, aliæque perfonas Ecclefiafticas, nifi Epifcopo prius requifito, & negligente. Agitur de mercede aëtorum, & de mercede Notarij copiam aëtorum dantis appellanti, &c.

CAPVT XX.

1. Causæ omnes ad forum Ecclefiafticum fpectantes coram Ordinarijs locorum in prima instantia decidi, & infra biennium terminari debent.

2. Prima instantia Ordinarij non poffunt partes in eam praiudicium rennuciare.

3. Causæ in enis Ordinarij pendentes non poffunt fuperiores etiam Nunç aduocare.

4. Auditor Camera non poteft de caufis in prima instantia cognofcere.

5. Causæ obligatione Camerali firmatæ in partibus exiftentes poffunt Auditor Camera aduocare.

6. Relati inferiores qui fubfunt Epifcopo, non habent ius cognofcendi de caufis in prima instantia.

7. Abbas, qui poffunt hodie de caufis clericorum fua Ecclefia cognofcere.

8. Capitulum Sede vacante cognofcit de caufis in prima instantia.

9. Hoc decretum ad Regulares non pertinet.

10. Causæ omnes ad forum Ecclefiafticum fpectantes intra biennium terminari debent.

11. Per hoc decretum imponitur terminus inferiori ad caufam finiendam, non tamen irritantur alia proceffus.

12. Hoc decretum non loquitur de executorijs fpecialiter deputatis.

13. Lu quando dicatur mota.

14. Causa intra biennium non terminata ut concedatur auocatoria, quid inquirendum.

15. Indici de culpa ut confiet debet fapè requiri.

16. Interpellatio vna an fufficiat.

17. Hinc decreto locum effe in caufis multatæ profeffionu.

18. Confenfus propagandi iurisdictionem in prima instantia tollitur.

19. Appellatio admittitur ab interlocutoria vim diffinitua habente.

20. Appellari à fententia interlocutoria in quibus capibus poffit.

21. Sententia fuper minori atate lata habet vim diffinitua, & ab ea poffit appellari.

22. Inuifia articulorum admiifio, vel denegata inuifia admiifio.

23. Index quando pronuntiat fe competentem, vel incompetentem.

24. Admiifio, vel reiectio tellium.

25. Probationum reiectio.

26. Abfolutio inftantia.

27. Expensarum exprefla abfolutio.

28. Iuramenti in litem delatio alteri parti.

29. Dilatio breuius ab probandum.

30. Tormentu vbi aliquis effe fubdiciendus.

31. Carceri fi aliquis mancipari iubeatur.

32. Excommunicatio per decretum interlocutorium prolata.

33. Officij publici excoifio.

34. Legitimus perfonarum.

35. Denegatio copia allorua.

36. Appellatio licita effe ab interlocutoria vbi gramen reparari non poffit in diffinitua.

37. Appellatio licita effe ab interlocutoria etiam fi gramen poffit reparari, fed non ex toto, vel magna cum difficultate.

38. Damni irreparabilis plures cafus.

39. Causa qua iuxta canonicas færliones apud S. Sedem funt indicanda, vel quæ Papa fupplicatione manu propria fignata exprefsi ad fe auocauerit, non funt in prima instantia coram Ordinarijs decidenda.

40. Hoc decretum non sustulit modos legitimos, quibus qui ex iuris dispositione sortitur forum.
41. Obligatus in forma Camera tenetur in prima instantia coram Auditore Camera respondere.
42. Contrahens celebrati, vel delicti commissi rationes potest qui in prima instantia cognoscere quamvis non sit locus Ordinarius.
43. Clericum populum quando possit forum declinare.
44. Ordinarij locorum se intrinsece non possunt in executione litterarum Apostolorum.
45. Causa possessionis beneficiorum reformationum Sedi Apostolicæ possunt immediatè ab Auditore Camera, seu alio delegato Apostolice cognosci.
46. Hoc decretum locum non habet in beneficijs reservatis, seu assuetis.
47. Matrimonialium causarum cognitio pertinet ad Episcopum, & non ad alium inferiorem.
48. Episcopus debet manere in cognitione causarum matrimonialium.
49. Criminalia causæ etiam visitando iudicare non possunt Decani, Archidiaconi, vel alij inferiores iudices.
50. Causas criminales iudicare possunt Abbates habentes iurisdictionem pleno iure spirituales & temporales.
51. Procedit in Decanis, & Archidiaconis, qui sunt in circumscriptione Episcoporum.
52. Causas matrimoniales & criminales cognoscere stellas ad Episcopum etiam in Abbatis exemplum.
53. Causarum matrimonialium, & criminalium cognitio ad Episcopum stellas donec per alium pratendentem probetur immemorabilis.
54. Causas matrimoniales, & criminales cognoscere possunt inferiores Episcopo ex præscriptione immemorabili, consuetudine vel privilegio.
55. Matrimonialium causarum cognitionem habere possunt inferiores Episcopo ex delegatione Pape.
56. Abbates exempli iurisdictionem quasi Episcopalem habentes non veniunt in præsentem sub nomine Episcopi.
57. Vicarius Episcopi habet cognitionem causarum matrimonialium ex officio.
58. Causæ matrimoniales & criminales à Capitulo Sede vacante cognosci, & definiri possunt.
59. Iurisdicção Episcopi devolvitur ad Archiepiscopum per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet.
60. Appellans alia omnia coram Episcopo gesta ad iudicem appellationis expensis suis transferre tenetur.

61. Procedit in alijs stellis in partibus eorum delegatis.
62. Habet locum in quocunque iudice Ecclesiastico, & in causis tantum Ecclesiasticis.
63. Procedit incansis profanis vententibus coram iudice Ecclesiastico.
64. Alia prioris instantia transportare stellas ad eum, qui appellavit.
65. Alterum transportatio iuxta hoc decretum est de forma quando causa est Ecclesiastica.
66. Aliorum transportatio necessaria in causa beneficalis.
67. Alia integrè, & legitimi debent transportari.
68. Sententia lata à iudice appellationis non transportatis alijs est nulla.
69. Gesta alijs diminutis & dismembris sunt nulla.
70. Alia verbaliter tantum producta non sunt necessaria transportanda.
71. Processus si formati fuerint in diversa causa non est necessaria illius transportatio.
72. Aliorū irrelevantia excusat à transportations.
73. Alijs non integrè transportatis quando processus possit in causis profanis.
74. Alia in dubio presumuntur integrè transportata.
75. Notarii attestanti de integra transportationse seu non extare alia alia credunt.
76. Appellans si occultaverit processum, vel impedimentum præstitit ut transportatio non fieret in eius odium habetur pro falsa.
77. Alia originalia processum prima instantia ad iudicem appellations Notarium mittere non coguntur.
78. Procedit in omnibus causis Ecclesiasticis vententibus coram quocunque iudice etiam non Episcopo.
79. Concordator hoc decretum cum alijs cap. 3. sess. 23. de reformat.
80. Notarius tribunalis Ecclesiastici tenetur in copia aliorum tradere sententiam absque eo quid solvantur stertula.
81. Hoc decretum omnino sustulit quadragenarium cum titulo.
82. Concordata confirmata per Sedem Apostolicam ex certa scientia non sunt sublata per hoc decretum.
83. Concordia quando dicatur obtenta ex certa scientia.
84. Hoc decretum sustulit res indicatas, qua inveniuntur privilegia ante Concilium obtentis.
85. Consuetudines immemorabiles non comprehenduntur sub hoc decreto.

Causa omnes ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, & etiam si beneficales sint, in prima instantia coram Ordinarijs locorum dumtaxat cognoscantur, & atque omnino, saltem infra biennium à die mota litis terminentur, & alioquin post id spatium liberum sit partibus, vel alteri illarum iudices superiores, alijs tamè competentes, adire, qui causam in eo statu quo fuerit, assumant, & quamprimum terminari eurent, nec antea alijs committantur, nec avocentur, neque appellationes ab eisdem interpositæ, per Superiores quoque omnes recipiantur, eorumque commissio, in inhibitiõem, nisi à definitiva, & vel à definitiva vim habente, & cuius gravamen per appellationem à definitivam patari nequeat. x Ab his excipiantur causæ, quæ iuxta canonicas sanctiones apud Sedem Apostolicam sunt tractandæ, & vel quæ ex urgenti, rationabilique causa iudicaverit summus Rom. Pontifex per speciale rescriptum Signaturis Sanctitatis suæ manu propria subscribendum, committere, aut atocare. y Ad hæc, causæ matrimoniales. & criminales non Decani, Archidiaconi, aut aliorum inferiorum iudicio, etiam visitando, sed Episcopi tantum examini, & iurisdictioni relinquuntur, etiam si in præsentem inter Episcopum, & Decanum, seu Archidiaconum, aut alios inferiores super causarum istarum cognitione lis aliqua in quacunque instantia pendeat: & coram quo si pars verè pauperes-

a Infra sess. vii. de refo. c. 10. in fin.

b Cap. nec licet. 19. dist. c. monachos de bapt. Viginti Epistolæ ad Eusebium in fin. & Pelagius in c. Episcopus circa hunc fin.

tem probauerit, non cogatur, extra provinciam nec in secunda, nec in tertia instantia in eadem causa matrimoniali litigare, nisi pars altera *p. & alimenta, & expensas litis* velit subministrare. Legati quoque etiam de latere, Nuntii, Gubernatores Ecclesiastici, aut alij quarumque facultatum vigore, non solum Episcopos in praedictis causis impedire, aut aliquo modo eorum iurisdictionem iis perturbare, aut turbare non praesumant, sed nec etiam contra Clericos, aliasve personas Ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisito, *et eoque negligente procedant*, alias eorum processus ordinationesve nullius momenti sint, atque ad damni satisfactionem partibus illati, teneantur. *Et Præterea si quis in cassibus à iure permixtis appellauerit*, aut de aliquo grauamine conuictus fuerit, seu alijs ob lapsum biennij, de qua supra, ad alium iudicem recurrit, *et teneatur ad ea omnia, quæ coram Episcopo gesta*, ad iudicem appellationis *et expensis suis* transferre, eodem Episcopo prius admonito, ut si quid ei pro causæ instructione videbitur, possit iudici appellationis significare. Quod si appellatus compareat, cogatur tunc in quoque actum, quæ translata sunt, expensas, pro portione sua, si illis uti voluerit, subire, nisi aliter ex loci consuetudine seruetur, ut scilicet ad appellantem integrum hoc onus pertineat. Porro ipsam actuum copiam teneatur notarius, congrua mercede accepta appellanti quanto citius, & ad minus intra mensem, exhibere. Qui notarius si in differtenda exhibitione fraudem fecerit, ab officij administratione abstinere Ordinarij suspendatur, & ad populi pecuniam quanti ea lis fuerit inter appellantem, & pauperes loci distribui dam compellatur. Iudex vero, & si ipse impedimenti huius conficius patricepsve fuerit, aliterq; obliuerit, ne appellanti integre acta intra tempus tradentur: ad eandem dupli poenam, prout supra, teneatur, *et non obstantibus, quoad omnia superscripta, prius legi, in adulteris, concordijs, quæ suos tantum teneant auctores, a c. & alijs quibuscumque consuetudinibus.*

1. **V**ide Paul. Fufci. de visitat. lib. 1. c. 33. num. 3. Monald. de cons. decis. 94. Aloyf. Ricc. in coll. dec. p. 4. coll. 1. 3. 55. in fine, Flores de Menapra. lib. 1. q. 1. n. 8. cum seqq. Ioan. Maria Nouas. in noua iure Pont. concil. 54. n. 1. cum seqq. Steph. Gratian. de cons. forens. rem. 5. c. 83. a. n. 15. Modern. de supplicat. ad Sanctissim. p. 1. c. 3. cum seqq. & protell. Regia tom. 1. p. 2. cap. 17. ex n. 2. Mari. Antoin. vltar. resol. lib. 1. resol. 15. n. 3. Franc. Leo in thesauri feni Eccles. p. 1. c. n. 70. Paf. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 1. Viuiato. in praxi iurisp. patr. p. 1. lib. 7. c. 3. n. 5. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbi instantia, §. 4. Flamin. de refug. lib. 3. q. 1. n. 19. Valenzuel. cons. 125. n. 2. Angustin. de legib. l. 3. contron. 17. & contron. 33. n. 67. cum seq. latè Nabona. l. 59. gloss. 1. n. 23. cum seq. ut. 4. lib. 2. Recop. nouissimè D. Felician. de Vega ad c. venerabilis. 20. n. 10. cum seq. de iudic. meritum de officio, & potest. Episcop. p. 3. ad. 51.

2. Quod quidem ius Ordinariorum ut in prima instantia procedant, nullo modo à partibus posse in eorum præiudicium transgrediari tenent Sore. de Pace in praxi. rem. 2. præl. ult. n. 18. Ludov. à Saravia de iurisdic. Admin. lorum. q. 7. n. 7. Nou. concil. 54. lib. 5. q. 4. n. 6. Modern. de supplicat. ad Sanctissim. p. 1. c. 23. n. 35. & p. 2. c. 3. §. vlt. Non enim Episcopo consociante causa in prima instantia etiam in Romana Curia potest introduci, nisi & partes etiam consensum præstiterint, ut sacra Catdin. Coogregatio censuit, teste Nabona. d. l. 59. gloss. 1. n. 17. ut. 4. lib. 2. Recopil.

3. Alios superiores etiam Nuocios, vel Legatos de latere specificis potestatem maiorem non habentes ad se aduocare non posse casus in curia Ordinariorum, vel aliorum in senatu iudicem pendentes, nisi per viam legitimam appellationis ad ipsorum tribunalia deferantur, resolorum testat Aloyf. Ricc. in decis. a. Archiep. Neapol. p. 4. dec. 196. n. 5. Nabona. d. l. 59. gloss. 1. n. 23. in fine cum seqq. Modern. d. p. 2. c. 3. n. 18.

4. Audiorem Cameræ, nec quæcumq; alium iudicem Romanæ Curie posse de causis ad fori Ecclesiasticum spectantibus in prima instantia co-

gnoscere, nec monitoria decernere ad exheredandas partes à suis domiciliis, resolut Aloyf. Ricc. in praxi. antea. resol. 126. & in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 127. n. 6. & dec. 127. n. 4. Ego ipse d. p. 3. alleg. 81. n. 3. Modern. d. p. 2. c. 3. n. 20.

Causas autem obligatione Camerali firmatas in partibus existentes Auditor Cameræ auocare potest, etiam si extra Curiam coactum sit, & licet pendente coram Ordinariis, resoluunt Lancellot. de attentat. lue pend. l. 1. n. 3. & c. 20. l. 1. n. 26. Flores de Menapra. d. l. 1. q. 12. n. 48. Steph. Gratian. de cons. forens. l. 18. in fine, Aloyf. Ricc. in praxi. antea. resol. 3. n. 2. Nouas. in singul. iur. canon. concil. 45. n. 5. Nabona. d. l. 59. gloss. 1. n. 23. Modern. de protell. Regia p. 2. c. 17. n. 6. & de supplicat. ad Sanctissim. p. 2. c. 5. §. 3. a. n. 4. vbi n. 7. ex suo capite, ausus est dicere post Concilium Trident. cessasse facultates auditoris Cameræ. Ego ipse d. allegat. 81. n. 16.

5. *a Causa omnes ad forum Ecclesiasticum, &c.]* Comprahendit causas omnes ciuiles, criminales, beneficiales, & matrimoniales resoluunt Francisc. Moal. de consil. 96. per tot. p. 2. nouissimè D. Felician. de Vega Archiep. Mexican. ad cap. venerabilis 20. n. 16. de iudic.

6. *Et etiam si beneficiis sint.]* Nisi causæ beneficiales fiant, in quibus litteræ sub plumbo expeditæ fuerint, ac de illarum oollitate, vel intellectus tractatur, nam tunc etiam si in prima instantia etiam per signatorum iustitie in Curiam demittantur, quia de viuis litterarum A post. vel ead. intellectu indicare ad sacre Rotæ Auditores, 1000 vero ad alios inferiores iudices spectat, Marched. de commiss. appell. extra Rom. Cur. p. 1. c. 6. n. 47. Garc. de benef. p. 6. c. 3. a. n. 6. Nabona. d. l. 59. gloss. 1. n. 19.

7. *Coram Ordinariis locorum, &c.]* De Episcopis scilicet, & exemplis Episcopalem iurisdictionem habentibus, non autem de Prelatis in sectionibus, qui sub iurisdictione Episcopos intelligi debere assuuant Fr. Emm. q. Reg. tom. 1. q. 36. art. 4. Rotæ dec. 100. apud Fatim. p. 4. sine praxi crim. Flaminio. Paf. de resignat. benefic. l. 3. q. 1. n. 19. vbi n. 82. resolut sub verbo Ordinarij, de quo in præfati. capite-
heodi

hendi etiam Vicarium Episcopi, refero Ego ipse alleg. 8. n. 4. de quo Narbon. l. 5. g. l. 1. n. 3. 1. cum seqq. etc. a. lib. a. Recop.

7. Abbatem etiam non exceptum, & alios, quibus olim vel ex præscripta consuetudine, vel aliquo privilegio de causis electorum suæ Eccles. vel cumlativè ordin. Ord. vel priusquam cognoscere competeret, etiam hodie non obstat decreto Conc. de quo in præfenti, postea vi et eadem iurisdictione, cum Conc. generaliter de iurisdictione ordinaria loquatur, de iurisdictionibus Abbatum iustiorum, & titulo quæsitæ etiam o. dicitur censens, consilium Nau. consil. 2. n. 4. de foro comp. in antiqu. aliis consil. 9. de prius. n. 1. Say. in florib. dec. sub iur. etc. de foro comp. dec. 2. vers. post. in lat. Narb. l. 5. g. l. 1. n. 6. cum seqq. 4. l. 2. Recop. Ego ipse d. 81. n. 1.

8. Capitulum Sede vacante, cum succedat Episc. in omnib. que sunt iurisdictionis etià voluntariæ, habere privilegium cognosc. etià causas in prima instantia ex vi huius decreti, refolvit Aloyf. Ric. in præf. auct. ref. 1. n. 1. in dec. curia Arch. Neap. p. 4. dec. 2. 3. n. 7. Nou. in singul. can. consil. 5. 4. n. 4. Ego ipse d. 81. n. 6. Mod. d. p. 2. 4. n. 26.

9. Hoc decretum ad Regularis non pertinet, nec Consecratorios Regular. immuere, aut restringere, nec quoad primam instantiam ipsorum aliquod novum inducere afferunt decimam Aldan. ad. pro ammoda Regular. exemp. p. 1. c. 1. n. 4. Nou. d. consil. 5. 4. n. 1. Aloyf. Ric. d. dec. 27. 3. n. 1. præp. fin. p. 4. Ego ipse d. 81. n. 1. 3. refolvit Nau. consil. 2. n. 4. de offic. deleg. Say. in florib. dec. 1. c. 1. n. 1. Mat. Ant. auct. ref. sub. a. ref. 5. Consil. de cogn. per viam viel. p. 2. 4. 1. 57. n. 1. 2. Such. in consil. 6. 6. 9. dub. 1. n. 1. 2. Ex lignanter quod Consecratorios Regular. non sint sublati per hoc decretum, etiam quod cause graves sint, & plenariam cognitionem requirant, censuisse S. Cong. in una Mediolan. refert Rot. in Offens. iurisdictionis. 12. Decemb. 1. 61. coram bona mente Valde son.

10. Alique omnino saltem tria biennium, & c. Vide Aloyf. Ric. in coll. dec. p. 4. coll. 135. 3. n. fin. Franc. Leon. in thesaur. fore. E. p. 1. n. 1. n. 70. Salgad. de procl. Regia. p. 1. c. 1. n. 15. Zet. in præf. Episc. p. 1. vers. in fine, per quare verò exto. aliter hoc tantum fallere iocundat Romana ubi us sine instantia nunquam ingitur nisi per sententiam de quo etiam Franc. Leo. d. 81. n. 73.

11. Per hoc decretum imponi terminum inferiori ad causam finiendâ, non tamè irritat ceteros processus, cum instantia iudicij secundum Canones per text. in præfenti non abrogatos, sic perpetua tradunt Zer. d. vers. quarto, Sign. Sen. de app. g. l. 1. n. 27. 8. Salg. de præf. Regia. 1. p. 4. c. 1. n. 66. Ang. contr. 17. n. 2. 4. ubi aut biennium hic non instant, sed lit. & causæ intra illud omnino terminandæ præfinitum fuisset, quod etiam eo citato tradit Narb. d. l. 5. g. l. 1. n. 7. 3. cum refert Mod. d. p. 2. c. 1. n. 4. Vide D. Felice de Veg. in dec. venerabilis. n. 1. 1. Dicendū ergo est pro vera resolutione, & inobedi. in consilium. Ceter. quod licet in eo præfinitum sit prædictum tempus biennij, vel infra illud induci prima instantia, instantia adveniens, non tamen per hoc aliquid mutatum est circa durationem, seu perpetuationem, quâ potest haberi causa etc. etiam post ipsum biennium coram iudice Superiori, ad quem causa ipsa fuerit devoluta, si etià colligitur ex verbis ipsius Conc. quatenus non dicitur, ut quod per præfinitum consilium huius præfinitum instantia, sed solum quod postea recursum ad prædictum Superiorem, qui omnia iura capit, & ex ne. glecta dicitur præfinita sine dilata. in statu quo fuerit, & ex illis alij quæcunque terminis, & defini.

Barbo. Collec. in Conc. Tnd.

nias, itaque in omni prima instantia qualitas, sed solum ad quæ abbreviatur assignatur prædictum biennium tanquam parâ illa negligentia, & hanc interpretationem sentie videtur Zer. in præf. verb. in fine, & illam ex præf. possit Ang. l. 3. de leg. contr. 17. n. 2. 4. & Narb. d. l. 5. g. l. 1. n. 7. 4.

Quod hoc decretum non loquatur de executoribus specialiter deputatis, sed de iudicib. ordinatis, & proinde locum habeat in causis tantum contentiosis, non autem gravioribus, quibus non datur instantia, nec executoribus iurisdictioni permissis, nisi præcepta gratia, & super gratia, de offic. del. in 6. Et quod non habeat locum in Rom. Curia, quia ibi lis seu litis nunquam extinguitur, propter facultatem prorogandi fratri, sicut illi in Aquilana b. verum 1. Jan. 1. 62. coram bona mente Remb.

13. A die mota litis Quando dicitur lis mota, vide Rebut. in l. litis omes. 3. 6. p. 206. g. de verb. sign. Paul. d. l. 1. 18. n. 4. Cab. Luf. dec. 15. n. 1. p. 2. Salg. de præf. Regia. 1. p. 4. c. 1. n. 1. 3. n. 4. 4. in his terminis Aug. d. 4. contr. 17. n. 6. ubi admodum secundum verbum proprietatem, & omnimodum totis rigorem motam dici licet antequam contestata sit, effectus verò motam litem intelligi etiam postquam contestata est, & n. 1. admodum dicitur nem Concilij in præfenti locum tantummodo habiturum in prima instantia, ante definitivam sententiam, non autem in secunda, seu in causa appellationis, in qua alius terminus aliter incipiens, non tantum instantia, verum etiam litis & causæ iure præfinitæ, ut in e. cum sit 3. n. 1. p. 1. de app. & in Clem. f. u. eodem tit.

14. Alioquin post illud spatium, & c. Causa intra biennium non terminata ut cedereat advocatoria, opus esse quod ex parte iudicis nolentis, vel non curantis intra dictum biennium causam expedire, detur culpa, de defectu: apparet, refertur decisi March. de comm. p. 2. 3. 4. n. 54. Franc. Leo. d. 81. n. 73. Aloyf. Ric. in præf. auct. ref. 33. 4. a. p. 1. c. 1. in dec. curia Arch. Neap. dec. 15. 3. p. 4. Nou. in sing. iur. Canon. consil. 5. 4. Ego ipse d. 81. n. 1. 2. adverteat quod si per iudicem non sitit quominus intra dictum tempus causâ diffiniret, debet ob id ius ignorare, & quæ sit, vel partu consilia. ones non sit definitæ, elapso biennio non habet locum appellatione, de quo etiam Salg. d. p. 2. c. 1. n. 17. n. 35.

15. Ad hoc ut consistat de culpa iudicis debere sepe requiri, & de hoc coram iudice sepe iterum instanti, tradunt Grammat. v. 1. 1. n. 1. Aloyf. Ric. d. ref. 33. 4. n. 1. Narb. d. l. 5. g. l. 1. n. 100. Ego ipse d. alleg. 81. n. 9. in fine.

16. An tequatur vnicui appellatio, seu præfinitum, vel plures ut dicitur statim, & c. cum quominus causa expellatur Vide Aloyf. Ric. in dec. curia Arch. Neap. dec. 15. 3. p. 4. Narbon. d. l. 5. g. l. 1. n. 1. Mod. in d. 60. 8.

17. In causis nulli satis prof. sionis, quæ infra biennium ab O. & Superiori Regulari non terminantur, esse locum huius decreto Concilij debere, sed solum Ann. in d. 1. ad leg. Nauarra l. 2. tit. 1. 8. l. 7. de Relig. n. 4. quæ refert d. 81. n. 8. & me citato Aloyf. Ric. in dec. curia Arch. Neap. dec. 27. 3. n. 6. p. 4. Mod. d. p. 2. c. 6. n. 5. Fel. de Veg. 1. 1. n. 1. 8. Lapfo coram iudicib. Consecratorib. Religionis biennio non est liberis partibus iudicis fuisset iudicis, quæ Decretum Concilij præfinitum fuit editum in favore iurisdictionis ordinariæ, ita per S. Cong. decimam refert Narb. d. l. 5. g. l. 1. n. 10. 3.

18. Consensum prorogandi iurisdictionem in prima instantia tolli litigatorib. per hoc text. tenet Soar. de Pace in præf. tom. 2. p. 1. v. 1. n. 18. cum seqq.

Hb

a Negro

de iurisdict. *Adm. interm.* q. 20. n. 13. Hieron. Roderie. d. ref. 10. n. 38. Salgado d. p. 2. c. 4. à prime. Aloyf. Ricer. in d. praxi ref. 5. n. 4. vers. primus. Narbon. d. l. 59. gl. 1. n. 108.

32. XII. A sententia exco. nunicationis per decretum interlocutoriu prolatam, quia cōtinet damnū irreparabile, appellari possit resolutū Duon. reg. 52. limit. 2. Rebus in concord. de frim. app. in rub. sub gl. 1. in fin. vers. suble quando grauat. Mart. de iurisdict. p. 1. c. 13. n. 6. Gon. ad reg. 5. c. 1. n. 29. an. n. 77. Salg. d. l. 1. p. 2. c. 5. ex n. 3. Aloyf. Ricer. in d. praxi ref. 10. n. 4. vers. secundus. Appellatio tamen non est admittenda a cōmuniōne Episc. facta contra incontinentes excommunicationem, & alias coisuras ecclesiasticas, à iure latas ad dicendum causam quare non debeant declarari incidisse, scilicet, si cōmuniō sit contra alios delinquentes ad eff. & quia illos excommunicandi ob aliquod delictum, vel crimen sub excommunicationis ab homine late pōna, ut per Ald. in comp. canon. ref. lib. 2. tit. 3. n. 10. ubi attestatur sic fuisse decretum in *Trapien.* 17. Martij 1619.

33. XIII. A sententia lata, qua quis excluditur ab aliquo officio publico tanquam infamis posse appellari teneri. *Gon. d. iust.* c. 39. n. 1.

34. XIV. A sententia legitimatiōis personarū p. se appellari, veluti si pars opprobriata non esse quod totum, non procuratorē ad legitimum inandato carentem, non filius, & similia, vel è contra tenentem *Gon. d. iust.* c. 39. n. 3. Pactian. de prob. lib. 2. c. 8. sub n. 47. Scac. d. q. 17. limit. 2. memb. 7. n. 3. Salg. d. p. 2. c. 1. n. 47. ubi n. 5. subdit quod quando iudex interloquitur procuratorem esse, vel non esse legitimū, ab ista interlocutoria tamen à grammatice irreparabili datur appellatio, & n. 57. resoluē appellatiōem admittendū esse à declaratione iudicis, an quis sit heres, vel onn, vel an eum benef. legis, seu inuestitur, vel sine ipso, & n. 60. idem dicit si iudex negauerit copiā actorum, & n. 61. si iudex pronuntiat remittendū clericū ad suū iudicem ecclesiasticū, & remittitur, & n. 86. si iudex exceptionem reculationis contra se ipsam non admittat, & n. 17. ubi interlocutoria fertor super articulo, à quo pendet tota causa principalis tangit factā principale, seu substantiā negotij prime partis.

35. XV. A decreto denegatiōis copie actorum, vel instrumentorum cōmuniū dari appellatiōnem, resoluunt Duon. reg. 52. fakes. 5. Azco. d. 3. tit. 1. lib. 4. non recip. Aloyf. Ricer. d. ref. 405. vers. secundus. Salgado d. p. 2. c. 1. n. 72.

36. Et etiam grauatim per appellatiōnem à definitiōe, &c. Vide Menoc. de arb. casu 420. n. 1. Deciao. ref. 62. n. 2. vol. 5. Peti. Greg. de appell. lib. 2. c. 4. Sord. dec. 36. n. 13. Steph. Grat. *Ad archiep.* dec. 202. n. 5. Amat. Rod. de modo & forma videndi, & examinandi processum, c. vlt. p. 1. n. 4. vers. vltimum, Lud. Mirand. de ordine iud. q. 30. art. 8. conc. 4. Cestall. de cognit. per viam violent. gl. 6. n. 1. & p. 2. q. 49. n. 1. Sigism. Scac. d. q. 17. limit. 47. n. 85.

37. Quod quidem verum esse, etiam si grauatim possit reparari, sed non ex toto, vel magna cum difficultate, seu preiudicio partis tenent Duon. reg. 52. limit. 1. 2. Sord. dec. 39. n. 12. & 15. Aloyf. Ricer. d. ref. 405. n. 2. & 3. Gon. d. gl. 9. 5. in an. n. 77. Sigism. Scac. d. q. 17. limit. 47. n. 86. Steph. Grat. d. iust. fore. c. 27. n. 2. & 3. c. 77. n. 9. Bern. Græoz. ad pr. Camera Imper. lib. 1. concl. 129. n. 5. & 6. Hæc Rod. in comp. q. reg. ref. 10. n. 36. Plures casus damni irreparabilis vide apud Ioseph. Lind. *Perusina* dec. 1. Zet. d. verb. appellatio. 56. Q. vlt. in sum. Bul. verb. Arch. an. lictas c. 18. n. 20.

38. Barbof. Celsi. in Concl. Trak.

Sord. dec. 36. Gon. d. gl. 9. 5. t. in an. n. 176. cum segg. Ign. del Vallat in Sylua resp. lib. 1. resp. 3. n. 6. Scac. d. limit. 47. n. 50. cum multis segg. Gob. in marg. cas. censent. verb. app. Steph. Grat. d. iust. fore. c. 77. Valsan praxi. Episc. p. 2. c. 1. n. 100. cum segg. Aloyf. Ricer. in praxi rerum pri. Eccl. ref. 401. per totum 2. edit. Salgado de prax. Reg. p. 2. c. 1. Hæc Rod. in comp. q. reg. ref. 1. n. 35. cum segg.

2. Ab his exceptantur causæ, quæ iuxta Can. &c. Vide Paul. in prax. Episc. p. 2. c. 1. n. 1. Franc. Leo in thesaur. fore. eccl. p. 2. c. 1. n. 73. Aloyf. Ricer. in dec. Curie Archiep. Neap. dec. 127. n. 7. p. 4. latet Nab. d. l. 59. gl. 1. n. 182. in multis segg. Nic. Garc. de iud. p. 6. l. 3. d. 61. ord. d. Men. pr. lib. 1. q. 1. n. 11. Ioan. Maria Nou. in nouo iure p. 1. c. 1. n. 1. latet Mod. ad p. 1. c. 6. n. 3. cum segg. metipsum d. p. 2. ad. 81. n. 1. Auzis autem quæ iuxta legitimas sanctiones apud Sedem Apost. sunt tractandæ, referuntur per gl. inc. quod trans. de offic. deleg. & in gl. vlt. c. vt debuit sub. de app. Nab. d. l. 59. gl. 1. n. 189. ubi inter eas enumerat causas exemptiōis.

Vnde colligitur ex decreto Goce. in præloctis nihil immutatum esse auctoritatem Sedis Apost. ideoq. omnes causas quæ à principio ex dispositione sacrorum Canon. & legum ante dictum decretum poterant apud dictam Sedem cognosci, posse etiam hodie, hoc decreto non obstat, quia illud non sustulit modos legitimos, quibus quis ex iuris dispositione fortitur forum. vt dicit d. 1. alleg. 81. n. 14. & ex dec. c. 5. Cong. Narbon. d. l. 59. gl. 1. n. 1. Ioan. Maria Nou. d. concl. 34. n. 1. d. n. de prete. Regia p. 1. c. 1. n. 7. de supplic. ad Sord. p. 2. c. 5. in prin. a. 8.

Hinc etiam colligitur hoc decretū non habere locum in causis executiuis vigore obligatiōis in forma Camere, aut licturam à post. per textum. d. licti d. fore comp. tenetur enim hic obligatus etiā in prima instantia corā eodē respondere, nec post oppositæ exceptioni fori declinatoriæ, nec tādies incom. Mand. de inhib. q. 9. n. 5. Marc. Ant. de Aviat. dec. 81. n. 2. Sord. concl. 180. n. 3. Zach. de obli. camer. q. 7. n. 36. qui loquitor de clenco. Ratio est, quia Auditor Camere tanquam expresse delegatus ad hanc similitudine vel causali generalitate omnibus istis iudicibus, ex quo fit à Papa delegatus. Maila ad form. Cam. p. 1. p. 1. n. 3. & 4. Veltian. pr. lib. 2. c. 4. n. 4. & 6. Etia. Coch. de iurisd. ordan. exempti. p. 2. q. 46. n. 7. Scilla expresse similitudine inter alia causaliū genera dicitur executio obligatiōis in forma Camere, vt resatur Galles. de oblig. Cam. q. 7. n. 3. & Papa inhibet quibuscoq. iudicibus, & personis, etiam si Cardiales fuerint, sub pōnis, si in obligatiōe Camere sint impositæ, Paul. V. c. ff. de iur. iur. c. 1. n. 3. sub dat. Roma apud Marcum. d. lib. 1. 1606.

Hinc quoq. colligitur ratio celebratis contradictoribus, vel d. cōmissi posse quæ io prima instantia cognoscere quamvis non sit loci Ordin. refert decretum. Fr. Leo in thesaur. pri. eccl. p. 2. c. 1. n. 5. Ego ipse in praxi c. 1. d. pens. gl. 1. 3. Et quāvis Doctores id cōmuniter intelligat si cōtrahens in loco cōtractus reperitur per c. Rom. 8. c. contrahent. de foro comp. de quo plures citui Doctores in d. prax. q. 5. n. 2. tamē ubi ille solatur aliquod certo tēpore & loco p. present. & expresse proprii fori domicilio renuntiauerit, etiam si in loco cōtractus non inueniatur, potest contra eum absente iuxta formam suæ obligatiōis procedi per iudicē loci cōtractus, quocirca de promissa solut. contraditor, iuxta gl. 2. in l. 1. ff. si quis iur. vocat. n. quam celebratissimam dicit Cov. pr. c. 19. n. 5. in prin. &c.

Spiritualium, & temporalium, resoloit Aloyf. Ricc. in dec. curia Archiep. Neapol. dec. 184. p. 4.

Non Decani, Archidiaconi, & aliorum inferiorum iudicio, &c. Etiam si essent exempti, intellexit Ro. in tit. Constitut. iuris di. 1000. 29. Nov. 1617. coram Orlemberg. coram R. D. meo Cocino Decano inter eius impetras dec. 346. n. 8.

31. Procedere in Decanis, & Archidiaconis, qui sunt in diocesi Episcoporum, non autem in illis, qui nullius diocesani sunt, refert decim. Aloyf. Ricc. in dec. curia Arch. Neap. p. 4. dec. 184. & censur. Rotapud Manne. dec. 102. n. 7. non loqui de Decanis, & Capitolo, sed de aliis inferioribus qui habent iurisdictionem privative ad Episcopum, de quo eadem Rot. dec. 447. n. 5. p. 1. recent. Et eadem Rot. apud Tamburin. d. item. 3. dec. 44. n. 10. censur. Archidiaconum & Decanum habentes territorium separatim, & immemorabilem, posse cognoscere de causis matrimonialibus, & criminalibus.

32. Unde causas matrimoniales, & criminales cognoscere spectat ad Episcopum, etiam in Abbatibus exemptis, donec per tres sententias conformes, vel unam, quæ in rem iudicatam transierit, Abbatium prefatum, & loca illi subiecta, seu ab ea dependente nullius diocesis esse constitutæ, tenet Sel. in sil. can. c. 42. n. 3. attestans ita fuisse decim. a Rot. in Thesaur. Abbat. S. Ioannis in Venere 11.

33. Septem. 1621. eadem Rot. apud Tambur. in fine totum. 3. de iure Abbatum dec. 49. n. 5. & dec. 60. & 62. & dec. 17. n. 2. vbi per totam illam decisionem probat quod Prælati inferiores esse manutinentur in cognitione causarum civilium, matrimonialium, & criminalium, docto de privilegio, & possessione adversus Episcopum orientem soli iuris assistentia: ut in dec. 60. apud eundem Tamburinum, tenet hoc esse intelligendum, nisi possessio sit infecta ex decreto irritato, & quod decretum irritans insertum in Concilio insit titulum & possessionem.

34. Causarum matrimonialium, & criminalium cognoscio ad Episcopum spectat, donec per alium prætendentem probetur immemorabilia, & quod sit nullus, ut per Sel. d. c. 42. n. 5. vbi attestat sic fuisse resolutum in nullum sine Consensu. 10. Aug. 1627.

35. Ex præscriptione enim immemorabili, consuetudine, vel privilegio posse inferiores Episcopos quærere facultatem cognoscendi de causis matrimonialibus, & criminalibus, resoluit gloss. in c. litteras, de rest. spol. & in c. 1. de consang. & affin. Palat. in repet. s. per nostras notat. 2. g. n. 33. Couat. de sponsal. p. 2. c. 8. §. 12. n. 1. vers. verum. Nau. conf. 1. n. 5. de offic. delegat. antiquis cons. 3. ad. tit. in nouis, quos hoc decretum non sustulit consuetudinem in qua sunt inferiores Prælati, si sit immemorabilis, ut refertur decim. additio ad. d. conf. 3. Nau. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. g. n. 5.

36. Ex delegatione Papæ inferiorum Episcopis habere matrimonialium causarum cognitionem per c. prop. iussu. de probat. & c. ex litteris, de integ. rest. & c. 1. vbi sit non concessi. resoluunt Cou. d. n. 1. vers. sit tamen. Rendi in promptuario recep. sentent. 1. dit. 72. n. 6. afferentes non solere Romanos Pontifices causas matrimoniales, nisi ex iusta causa alia quam Episcopis committere. Abbat nullius diocesis habenti in suis subditos omnem iurisdictionem competere cognoscere de causis criminalibus, & matrimonialibus suorum subditorum, ut decim. refert Narbona d. l. 59. gloss. 1. n. 6. tit. ad lib. 2.

Sed an Abbates Regulares habentes, vel non Barbof. Collect. in Cancil. Trid.

habentes territoria, comprehendantur sub dispositione huius vers. ad hæc ad partes disputat Rot. apud Tamb. post d. l. 2. de iure Abbatum dec. 43. n. 5. cum seqq. assertens tres Auditores sustinuisse non comprehendere, reliquos quæ duntaxat contradicentibus, ex ea ratione tres ille moti sunt, quia cum in hoc decreto exprimitur Decanis & Archidiaconis, & postea subieciatur, aut aliis inferiorum iudicio, hoc intelligendum non est de aliis Dignitatibus Regularibus non subordinatis Episcopo, quia non eadem ratione sunt inferiores Episcopi, sicut Decani, & Archidiaconi, cum habeant primam Dignitatem post Episcopum, & dicantur in primo gradu Dignitatis constituti inde, quia dicto, aliorum, est similis implicatio, & insertio omnimodam similitudinem ad expressa. Et respondet non ob stare verba Coue. sed Episcopi tantum examini iurisdictionis relinquuntur, ponderato particulis, tantum, quæ est taxatio, quia illa intelligitur respectu Decani Archidiaconi, & aliorum inferiorum secularium similium, non autem respectu Abbatum, in sua Ecclesia sub pleno iure subiecta habentia similem iurisdictionem cum Episcopo.

Sed Episcopos tantum, &c. Non comprehendit Abbates exemptos iurisdictione quasi Episcopalem habentes sub omni Episcopo, de quo in præfenti resoluunt nouissime Aloyf. Ricc. p. 4. seu praxi ref. 27. 1. Rot. coram R. D. meo Cocino Decano inter eius impetras dec. 346. n. 8. Ego ipse de appell. verb. vtriusque iuris sign. appell. 8. 2. n. 19. cum seqq.

Vicarium Episcopi matrimonialium causarum cognitionem habere etiam ex generali Episcopi commissione per c. 1. de frigidis & malef. & c. vlt. de cognat. spirit. probant Ant. Butt. n. 2. Abb. n. 4. Alex. de Nevo n. 5. in d. c. vlt. Cou. d. n. 1. vers. post Ant. Cuchini in maius d. h. a. tit. 8. n. 105. Sbroz de offic. vic. lib. 2. g. 44. in fine, Betrachin. in trall. de Episc. lib. 4. p. 3. g. 10. n. 23. Salzed. in trall. c. 73. in fine, Gomez in expluat. Bulla c. 4. g. 4. n. 28. Ioan. Saucian. select. disp. 50. n. 24. Sanch. d. lib. 3. disp. 29. n. 18. vers. secundo, Azor. insit. mer. p. 2. lib. 3. c. 45. g. 2. Narbona de appellat. vicario ad Episcopum p. 1. n. 402. Aloyf. Ricc. in d. praxi p. 4. ref. 270. Ego ipse d. alleg. 84. n. 3.

Cometa Rebuffi in praxi beneficii de forma vicariatus n. 155. Petr. de Ledeim. de matrimoniis. g. 46. art. 1. p. unio 3. dub. 4. Vgol. de officio Episc. c. 4. §. 7. n. 2. vers. non, existimantes vicarium Episcopi eas causas matrimoniales tractare non posse licet speciali mandato.

Causas matrimoniales & criminales ex hoc decreto Decanis, Archidiaconis, & aliis inferioribus adeptas. Episcopis tantum examini se iurisdictioni relinquendas, Sede Episcopali vacante à Capitulo cognosci, & definiti posse, resoluunt in causis matrimonialibus per c. veniens, de eo qui duxit in matr. Pain de offic. & potest. Capit. Sede vacante p. 1. g. 10. sub n. 8. Quarant. in sum. Bnl. verb. Capitulo Sede vacante p. 4. §. Rag. de voce Canon. in Cap. g. 39. n. 1. Aloyf. Ricc. in d. praxi p. 4. ref. 273. Ego ipse d. ad. 84. n. 4. vbi ex aliis id intelligi in causis matrimonialibus ex ordinaria iurisdictione Episcopi, competere vicario, non autem in delegata, vel commissa illi, ut eius vicario, ut late ostendit in tr. de Can. c. 42. n. 57. & in omnibus Aldan. d. loco n. 16. vbi addit vicario capitolari pertinere matrimoniales causas, non criminales in mandato generali, secus in speciali, & dicite fuisse decim. sub die 30. May 1602.

Coram quo pariter verè pauperatis præbueris, &c.]

Ego in virtute appellationis emissæ ad Curiam H h 3 Roma

Romanam, ubi causis tractanda committitur, inhibito emanantur in causa matrimoniali contra pauperem, et iniuncta et reclamante nec in secunda nec in tertia instantia cogetur extra provinciam litigare, ut per Modern. de supplicat. ad Sanctissim. p. 2. c. 3. §. n. 17. ubi extendit ad quicumque miserabilem personam.

9 Et alimenta, & expensa liti, &c.] Vide Creccent. dec. 235. Aloyf. Ricc. in ead. dec. p. 4. c. 1. §. 3. in med.

59. *Et quae negligentiam procedam.* [Per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet, devoluti in illud iudicium ad Archiepiscopum, tenent Felin. in c. pastoralis, n. 6. de offic. ord. in c. Assid. in c. imperialis, praeferat. n. 3. de probib. fendo alien. per Fed. Ant. Genuent. in praes. Arch. Neap. c. 70. n. 4. Gamb. de offic. & poss. Legati a latere, lib. 2. tit. de var. ord. unum, n. 32. Quamvis in sum. Bull. verb. Archiepiscopi auctoritas, vers. 10. auctoritas, in fine lit. M. Ego ipse in coll. ad c. pastoralis t. 1. n. 8. ne offic. ord. & liti de offic. & poss. Episc. p. 1. tit. 4. de praesentia Archiep. n. 9. secundum Lugdun. impressi, ubi septem casus refero singulares, in quibus Archiepiscopus potest supplere negligentiam Episcopi.]

60. *Præterea qui, &c.]* Vide Farin. conf. 59. n. 3. & A. Steph. Gratian. disp. forens. cap. 12. n. 13. Aloyf. Ricc. in dec. circa Archiep. Neap. p. 4. de off. §. 34. n. 1. Gloria dec. 29. Novat. in sing. iuris eam. concil. 7. Narbona l. 33. gloss. unica n. 5. tit. 25. lib. 4. Rec. p. Rotapud Farin. dec. 20. n. 1. & dec. 104. n. 1. & dec. 106. & seq. & dec. 198. & 657. in 1. cell. ne off. aliis p. 4. divers.

61. Procedere in actis factis in partibus coram iudice delegato resoluit Stephan. Gratian. dec. 121. n. 18. cum seqq.

61. Et habere locum in quocunque iudice refert dec. Aloyf. Ricc. in ead. dec. p. 4. coll. 2336. Ecclesiasticam, & in causis tantum ecclesiasticis, ut censuit Rot. in Romana iutorum 23. Iunij 1603. coram Card. Sacrat. & in Romana vinea 29. Nov. eiusdem anni coram R. D. meo Cocc. Decane, ubi refert ita fuisse à S. Cong. conc. dec. sum, & in Imol. affl. 30. Apr. 1604. coram Penia, impressi per Mattheum de commiss. p. 2. pag. 339. n. 4. & in Romana fabrica 16. Iann. 1623. coram R. P. D. meo Pirano, & in Romana hospitalitatis offic. sen. totorum mille 19. Iunij 1628. & in Romana usufructu 13. Mart. eiusdem anni coram eodem, & dec. 561. n. 12. p. 1. recent. & coram Greg. XV. dec. 508. n. 11. ubi Beltram. n. 23. & coem. Casal. dec. 67. n. 2. Steph. Gratian. d. c. 121. n. 20. & seq.

63. Procedere etiam in causis profanis vertentibus coram iudice ecclesiastico ex sententia S. Cong. Conc. firmavit Rot. in Leod. dominij de Stenordia 3. Iulij 1613. coram Reuerend. D. meo Cocc. Decano, reprobat. dec. 106. in princ. p. 4. divers. in qua dictum fuerat Conc. in presenti, habere etiam locum in profanis, propter concursu dispositionis Concilij intras in omnibus causis Ecclesiasticis vertentibus coram quocunque iudice etiam non Episcopo, licet verba Concilij videantur sonare causis vertentibus coram Episcopo, Coccin. dec. 274. n. 3. Rot. in d. Leodien.

64. *In casibus à iure permittis appellaverit, &c.]* Transportare acta prioris iudicij ex dispositione Conc. in presenti spectare ad eum, qui appellavit, tenet Rot. penes Casal. dec. 43. n. 1. ubi n. 2. subdit quod transportare acta coram ultimo iudice qui priorem sententiam reuocavit, tenetur appellans, sed non acta facta in priori instantia

Refert Narbon. d. l. 59. gloss. 1. n. 93. sacrum Cong. eo fuisse tenet eum, qui appellavit, vel ob lapsum biennium causam ab Ordinario auocant vigore huius decreti, transferre non solum acta gesta coram Ordinario, à quo appellavit, vel causam auocant, sed & alia omnia, quae occasione eiusdem causae coram alio iudice gesta fuerint, & subdit eadem sacra Congr. pariter fuisse decernit, posse iudicem appellantis iubere sibi originalia exhiberi, quatenus de fide exempli sit dubia.

Teneatur alia omnia, &c.] Adnotam transportacionem iuxta hoc decretum esse de forma quando causa est ecclesiastica, solumque in ea idem locum habere censuit Rot. dec. 56. n. 12. & dec. 561. n. 12. p. 1. recent. & dec. 368. num. 3. inter impressi, per Far. post lib. 2. censil. & dec. 1. n. 3. apud Pacific. de Salinas interdicti, & in Imolen. affl. sum coram Penia impressa per Mattheum de commiss. p. 2. p. 339. ubi etiam fuit dictum procedere hanc resolutionem, etiam si ageretur de causa profana coram iudice Ecclesiastico. Et quod hoc Decretum non comprehendit causas profanas per appellacionem ad iudicem ecclesiasticum delatas, refert dec. Narb. d. l. 59. gloss. 1. n. 93. Et in puncto quod dispositio Conc. in presenti non habeat locum in causis profanis, & fore secularis, sed solum in causis fore ecclesiasticis, iuxta declarationem sacrae Cong. censuit Rot. dec. 278. n. 2. apud Farin. p. 1. in posthum. & dec. 577. n. 3. ad p. 2.

Et quod huiusmodi transportatio necessaria sit in causa beneficii firmavit Rot. in Neap. domum 14. Mart. 1625. coram R. P. D. meo Pirano, cuius nemini Ego ipse in tr. de offic. & poss. Parachi, c. 19. n. 23. ubi subdidi videri conforme Iuri communi, quia non visis actis integritate sententia dicitur nulla tanquam lato sine causae cognitione, & propter §. si quidem, ubi Bare. n. 6. C. de iudic.

Acta transportanda influere debent ius causum, alia si non respiciat merita illius, ita quod iudex non possit ex eis instrui de iustitia, vel in iustitia sententiam, non est necessaria illorum transportacio, ut sent fuit Rot. d. dec. 278. n. 1. ubi n. 4. subdit quod a totum transportacio non est facienda, quando causa est diuersa, & n. 5. asserit causas dici diuersas quando concurrunt diuersae personarum rei, & a totis. Transportari non debent nisi acta sententiae, à qua fuit appellatum, & quae petatur reuocari, Rot. dec. 341. n. 3. post consilia Fario. & coram Duran. dec. 116. n. 1. ubi n. 2. subdit quod acta interuentia non sunt transportanda.

Et non solum acta debent, ut supra, integre transportari, sed etiam legitime, nempe ab auctore, vel successore in officio cum compulsa, & parata citatione, prout requiritur Rot. dec. 1. de fide instr. in nouis Blohed. dec. 8. eadem tit. & coram Greg. XV. dec. 469. n. 4. & fuit dictum in Toleran. Iulij 3. Iulij 1623. coram R. P. D. meo Naran. & in Ferrerana Parochialis 22. May 1628. coram Card. Virili, & in puncto de processu extracto ab alio notario quàm auctore, vel successore in officio, fuit etiam dictum in Algar. disson. brationis 5. Iunij 1617. coram bona mem. Rembold. prout refert & sequitur Beltram. in annor. ad dec. 59. Greg. 15. n. 9. Processus extractus à notario auctore censetur esse in forma probanti, & originali absque alia parata citatione, & iudicis auctoritate, ut ex multis Rot. decisionibus probat Theod. de Rubicis in singularibus Rot. p. 2. verb. processus, §. 2. pag. 84.

68. Vnde feotentiam laram a iudice appellacionis non tranſportatis actis eſſe nullam tenet Aloyſ Rican *decif. Curia Archiep. Neap. p. 4. dec. 143. & cenſuit Rot. apud Mantie. dec. 170. & decif. 197. n. 1.*
69. Et geſta actis diminutis & diſmembratis eſſe oſtendit Campan. *in diſciſ. ſariu Canon. rub. 11. c. 13. ſub. n. 3. 14. verſ. & ſi non integraliter extantur* quem referit Salgado de proſell. *Regia part. 1. cap. 2. §. 2. n. 2.*
70. Ad eorum tamen transportationem omiſſum non vitiat ſententiam quando non ſunt tranſportata acta verbaliter tantum prodacta, cenſuit Rot. *decif. 361. n. 10. p. 1. recent.* Nec quando non ſunt tranſportata iura prodacta parte non citata, vel extra terminis citationis, quia tunc non dicuntur de ſiſis, ead. Rot. *d. dec. 362. n. 11.* vel quando ſine illis actis omiſſis ſententia iuſtificari poteſt, ead. Rot. *d. dec. 361. n. 2.*
71. Proceſſus ſi formatus fuerit in diverſa caoſa, ſilicet tranſportationem non eſſe neceſſariam cenſuit Rot. *in Alban. ſucceſſiones 20. Maij 1602. coram Gregorio XV. inter eius decifiones impetitas dec. 55. & in Vrbanen. inſiſtitionis 1. Julij 1609. coram bona mem. Buratto dec. 43. n. 4.* vbi etiam fuit dictum quod Concilium noluit obligare ad transportationem ad eorum, que ſententia ſunt, & citat Scraph. *decif. 314.* Et quod in Rota ſæpius fuit reſolutum quod acta diverſe cauſe, & iudicij non ſunt tranſportanda nec de iure, nec ex diſpoſitione Sacre. Conc. Trid. probat cum multis decifionib. Theod. Rubens *in ſingul. Reg. p. 2. verb. acta §. 2.* vbi addit hoc locum habere etiam ſi acta illius iudicij multum conferant ad cauſam, de qua agitur, & *in §. 3.* ſubdit Rotam ſæpe ſenſiſſe quod ad eorum transportationem primæ iſtantiæ non ſit neceſſaria quando inchoatur novum iudicium, & proceſſus, prout in prima.
72. Ad eorum itreuelantiam excuſate a transportatione firmat Rot. *in Imolen. aſſiſtu 20. Aprilis 1604. coram Ponia. & dec. 564. n. 4. & §. 3. p. 2. recent.* coram bona mem. Buratto *d. dec. 43. n. 4.* Cuius tamen contrarium videtur tenuiſſe eandem Rot. *dec. 104. n. 1. p. 4. diuſ. & in Leod. domini de Steuardia 3. Julij 1623. coram Reuerendiſſimo Decano Cæc. Decano.* In qua fuit decifum ſententiam laram in cauſa Eccl. non tranſportatis omnibus actis etiam interuentibus, eſſe nullam. Sed Theod. Rubens *d. verb. Acta §. 4. & §. 3.* ait quod Rota excuſat ex capite itreuelantiæ non transportationem actus itreuelantis, & ex aliis cenſuit in eate arbitrio pro ſanctione nullitatis non transportationis ad eorum, nec præſumerit quoddam ex poſſeſſor actorum transportationem intellexerit de ſuperſiſſis, & non reſecondibus.
73. In cauſis verò proſanis licet procedatur actis non integre tranſportatis, ſi acta, que deſiciunt, non ſunt eſſentialia, ad inferendum quoddam iudex iuſticiam fecerit, ſententia non eſt nulla, ſed ſolum debet ſuſperſederi donec acta omnia videantur, & ideo ſufficit quoddam remaneat iuſtificata ex noua tranſportatione, Achil. *dec. 7. de ſentent. & re iudic. Rot. in d. Leodien. domini, & in diſſiſu Romanæ Societatis offi. & in Romanæ viſuſfructu coram R. P. D. meo Pirenæo, & in Auxilonen. bonorum 22. Maij 1616. coram R. P. D. Duran.*
74. Acta in dubio præſumi integre tranſportata non ſemel cenſuit Rot. & ſignanter apud Facin. poſt. lib. 2. *conſ. decif. 16. n. 1. & decif. 143. n. 1. & dec. 144. n. 1. & par. 2. in poſſummi Farin. dec. 635. n. 1. & in Algar. diſmembrationis 4. Decemb. 1617.*

coram bona mem. Rembolds, & in Albinganen. apud 27. Ianu. 1623. coram R. P. Domino Narnæ, & in Auenionen. bonorum 22. Maij 1626. coram R. P. D. Duran. & in Foreſtrana Paſchi. 22. Maij 1628. coram Card. Sirib. & in Triſthen. reſormationis 18. Ianu. 1629. coram R. P. D. Ducazio, & in Leodien. caſtrorum 4. Iulij euſdem anni coram R. P. D. Normanno, Greg. XV. dec. 59. n. 1. & dec. 118. n. 3. Cauſer. dec. 43. & dec. 335. n. 1. & dec. 372. n. 7. Boratt. decif. 113. n. 1. Stephan. Gratian. diſceſſ. forenſ. cap. 12. l. 1. num. 18. Martecor. *verb. lib. 2. cap. 4. §. 6.* Giurba decif. 29. num. 3. Salgado *d. part. 1. cap. 2. §. 2. num. 9. vbi num. 1.* poſt Martecor. & Giurba *enſiſſis* ſecit, ac Sigifm. Seace *d. appellat. quaſti. 10. n. 1. §. 3.* ſubdit hoc adeo verum eſſe, vt aſſerenti acta non eſſe integra, ſed diminuta, incumbit onus probandi, plures alſq. Rote decifiones citat Theodof. de Rubens *inſig. Rota p. 2. verb. Acta §. 2.*

Notarius atteſtanti de integro transportatione, ſeu non extare alia acta, etiam cenſuit Rot. poſt lib. 2. *cauſ. Far. dec. 144. n. 5. & in Bracharen. Parochialis 29. Ianu. 1610. coram bona mem. Cardin. Sacrato,* vbi etiam fuit dictum ſufficere quod Notarius atteſtaretur ſimpliciter ſe fideliter extenſiſſe Rota *dec. 379. n. 6. apud Far. p. 2. in poſt.*

Appellatus ſi occultauit proceſſum, vel impedimentum præſtiterit, vel compellat, & tranſportatio non fiet, in eius præiudicium habetur pro compulſato, & tranſportato, & iudex appellacionis poteſt appellamentum abſolueret, & acta geſta in prima iſtantiæ annullare, & intente pro reſer. decifum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloſſ. 37. n. 41.* ſic etiam acta habentur pro tranſportatis ſtante impedimento per recurſum ad Coram ſeculare, Rota *dec. 75. n. 2. p. 2. recent.* Theodof. de Rubens *in ſing. Rota p. 2. verb. acta §. 2. p. 17. in prin.*

Acta originalia proceſſuum primæ iſtantiæ ad iudicem appellacionis Notarius mittere non cogitur, niſi probabilis aliqua ſiſtenti cauſa & ſuſpicio incidat, quæ iudicialiter obſtaret, & tunc terminata cauſa remitteſcit ſunt ad Ordinarium, vt in ſuo archivio conſeruetur, ita Sel. *d. c. 42. n. 10.* referens ſic fuiſſe decifum *ſub die 16. Oſtobris 1600.*

Coram Epifcopo geſta.] Procedet in omnibus cauſis Eccleſiaſticis veteribus goram quocunque iudice etiam non Epifcopo, cenſuit Rot. *in Leodien. domini de Steuardia 3. Julij 1623. coram Reuerendiſſimo D. meo Cæceno Decano,* & inter eius impetitas *dec. 174. n. 3.*

Expensæ ſunt.] Obſtare videtur alius locus *ſup. ſeſſ. 13. de reſcriptis. c. 3.* vbi ſcilicet in criminalibus cauſis iubentur gratis ipſi appellanti exhiberi acta omnia intra triginta dies, quia intelligitur reſpondeo iudicis à quo appellatur, & à quo acta petuntur, vt ita ſit ſenſus iudicem ipſum nihil poſſe poſtulare, nec recipere pro illa actuum exhibitione, ſed gratis teneri quantum eſt in ſe illa exhibere, interitum tamen expenſæ, quæ ſcilicet fuerint in tranſcribendis actis in itinere ad iudicem ad quem pro labore, & ſalario ſcribæ ab appellante ſoluendæ ſunt, prout huiusmodi capitulo reduciſſet ad concordiam Suar. de Pace *in præſ. tom. 2. p. 5. unic. 17.* Aloyſ. Ricc. *in decif. Curia Arce. Neap. dec. 354. n. 2. p. 4.* Notatur ſingul. *in rub. Canon. concl. 8.*

Notarius tribunalis Eccleſiaſtici tenetor in copia actuum tradere ſententiam abſque eo quoddam ſoluantur ſportule, ſtento viſu Tribunalis dicte ciuitatis non ſoluentur ſportule tempore, quo

feruor sententia, poterit tamen egere postea ad solutionem sportularum, iuxta tamen consuetudinem, vt per Sel. d. 4. 2. n. 3. vbi refert ita fuisse decisum in *Taurinen. 7. Septembris 1630.*

83. *Non obstantibus quoad omnia supra scripta privilegia indultus, concordatus, &c.* Hoc decretum omnino fultulile quadragenarium cum titulo, seu privilegio, assent Sel. d. 4. 2. n. 14. vbi refert ita Iesum in *Thaurina 2. a. July 1613.*

82. Per hoc decretum non esse sublatas concordias confirmatas à Sede Apost. ex certa scientia, secus si in forma communi, tenet Sel. citato loco, attendens ita fuisse resolutum in *Lucerna 13. Iannarij 1629.*

83. Concordia confirmationem obtentam ad instantiam vnus partis non esse ex certa scientia, & cum causae cognitione ad hoc, vt sublata non sit hoc decreto, quod non fultulit concordias à Sede Apost. confirmatas, ex certa scientia, & cum causae cognitione, dicit decissum Sel. d. loco.

Noo visitator tollere sententias & res iudicatas, cum de illis non faciat mentionem Scraphin. decis. 71 2. n. 5. Narbona d. 5. gloss. 1. n. 24 r. tit. 4. lib. 2. Recop. & quoad fultulit vna sententia, quae transiitum fecit in rem iudicatam, quae quipollitibus confirmabitur, vt in his terminis à Sacra Congreg. decissum refert Rota decis. 58 1. n. 2. in fine, apud Farin. p. 1. in posthum.

84. Sultulit tamen res iudicatas, quae inniuntur priuilegijs ante Conc. obreoris, quia sententia cum inniuntur priuilegio, non dat plus roboris priuilegio, quam de se habeat, sed solum imponit finem lit, ita refert decissum Garc. de benef. p. 3. d. 2. n. 211.

4. Et alij quibusque consuetudinibus. Sub hoc decreto non comprehendit immemorabiles consuetudines, refertur decissum Gon. 2. ad reg. 3. Cancell. gloss. 33. n. 5. Steph. Grat. disp. forens. c. 49 2. n. 6. Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum. fundament. 3. num. 10. 2. in fine, alter Narbona hister 1. 59 gloss. 1. n. 24. r. tit. 4. lib. 2. Recop. Moden. de supplicat. ad Santhoff. p. 2. d. 4. n. 44. & de priuileg. Regia p. 2. ap. 2. prel. 3. num. 154. Ego ipse d. allegat. 84. n. 5. in fine, & censuit Rot. dicit de eis. 58 1. n. 1. apud Far. p. 2. in posthum. vbi ait iuxta declarationem sacrae Congreg. vbi ait iuxta declarationem Concilij in presenti & in Thaurina iurisdictionis 5. Decembris 1614. coram Reuerendissimo D. meo Cocino, impressa per Farin. decis. 610. n. 1. p. 2. recent. & in Marjane. iurisdictionis 26. April. 1609. coram bene mem. Patriarcha Mauz. anodo, ita pressa per eundem Farin. decis. 448. n. 1. p. 2. recent. vbi assentit S. Congregationem Concilij fuisse hoc decretum non excludere immemorabilem, sed donec de illa constiterit per tres sententias confirmatas, non ioseiorem, sed diocesinam Episcopum debere iterum huiusmodi causas cognoscere, & n. 2. censuit immemorabilem debere probari omni requisitis, de quibus in gloss. fin. c. 1. de praescript. lib. 6. videlicet per testes deponentes de visu per quadraginta annos ante litem motam, & habentes eorum aetatem qualis est in no. 54. refert Ludouic. à Sarauia in tr. de iurisdit. Adualiorum q. 24. n. 26. ver. fultulit. Et non tolli consuetudines futoas sed preteritis tantum, resoluit Auguian. de legibus lib. 2. controu. 20. n. 21.

SESSIO XXV.

Decretum de Purgatorio.

1. Doctores de Purgatorio agunt.

2. Purgatorij locum.

3. Anima quae punit in Purgatorio patitur.

4. Anima Purgatorij non possunt ordinari an-

te punit omnino personam ad tempus in de exire.

5. Purgatorij punitum duratio non est aequalis in omnibus animabus, quae ibi purgantur.

a Sell. 6. can. 10. septu. scil. 21. c. 1. & can. 1.

Vna Catholica Ecclesia, Spiritu sancto edocsa, ex sacris litteris, & antiqua Patrum traditione, in sacris Concilijs, & nouissimè in hac oecumenica Synodo docuerit, * Purgatorium esse animas quae ibi desunt ad fidelium suffragiū, potissimum verò acceptabili altaris sacrificio iuuari, praecepit sancta Synodus Episcopis, vt sanam de Purgatorio doctrinam, à sanctis Patribus, sacris Concilijs traditam à Christi fidelibus credi, teneri, doceri, & vbique praedicari, diligenter studeant. Apud rudem verò plebem difficiliores, ac subtiliores quæstiones, quæque ad ædificationem non faciunt & ex quibus plerumque nulla sit pietatis accessio, à popularibus concionibus secludantur. Incerta item, vel quæ specie falsi laborant, euulgari, ac tractari non permittant. Ea verò, quæ curiositatem quandam, aut superstitionem spectant, vel turpe lucrum sapiant, tanquam scandala, & fidelium offendicula prohibeant. Curent autem Episcopi, vt fidelium viuorum suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes, elemosynæ aliæque pietatis opera, quæ à fidelibus pro alijs fidelibus defunctis fieri consueverunt, secundum Ecclesiarum instituta pie, & deuotè fiant, & quæ pro illis ex testatorum foundationibus, vel alia ratione debentur, non perfunctorie, sed à Sacerdotibus, & Ecclesiarum ministris, & alijs, qui hoc praestare tenentur, diligenter, & accuratè persoluantur.

1. Vide Alph. Alossez Guetteiro in speculo iuris Pontific. c. de Purgatorio, pag. 199. Castro aduersus hæc res verb. Purgatorium, Domin. Soc. in 4. dist. 19. q. 3. Petr. Soc. de iustis sacerdot. lib. 1.

& 2. de Purgatorio, Theodot. Peltan. in tract. de Purgatorio, Cardus. Bellarm. in suis controuers. Casbol. vbi de Purgatorio, Coed. lib. 1. quæst. 9. de indulgent. Gregor. de Valent. tom. 4. dist. 11. de lae.

cet, seu receptaculis animarum post mortem q. s.
punit. i Nic. Dize en el tratado del juicio final c.
5. 6. Gulem. m. arg. cum confectis carb. purgato-
rio, Soas. rem. d. de punit. dist. 9. §. feli. i. Fr.
Emman. gregorius. l. seu. 1. q. 4. art. 1. Agid. de
Coninck de Sacramento. c. centur. tom. 2. diff. 11. Martin.
Castillo en la explication de La Bala de los des-
fuerzas. in princ. Homobon de Bonis de extraneis
Ecclesiast. l. 7. a. 6. i. cum seg. Fernandez in exa-
me Theolog. moral. p. 5. 8. de Purgatorio lul. La-
uce de libulis & indulgentijs. p. 2. 20. Hiet. Ro-
denic. in compendij regul. refel. tit. 11. Allostidi.
Rodencia Cunctis in commentat. c. qualis 4. & seg.
dist. 25. Trull. in expof. Anla defunctorum lib. 4.
ad b. nouissime Barthol. 5. Fausto in trat. de
quatuor infernis receptaculis, nempe purgatorio,
limbo infans, & paradys. folio. 5.

De loco purgatorii vide Bellarmin. d. lib. 2. de Purgatorio c. 6. Henric. de fine hominis c. 25. 4. 3. Valenz. d. 4. c. puncto 5. Soc. d. 4. m. c. de p. m. d. 4. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 8

[illegible]

a Cunha in comment. ad d. c. qui in aliud n. vbi ait in Purgatorio sicut in inferno esse penam ignis quæli corporeis eiusdem speciei cum nobis elemeñtari, qui verè, realiter, & physice efficit cruciatum in animabus, seu spiritibus agniti in spiritibus rem aliquam disuococientem, quæ sit obiectum doloris, & tristitiæ, & n. s. postquam retulit aliquorum opinionem asserentem penam Purgatorii superare omnem penam huius vite, concludit tamen aliquam penam Purgatorii reperiri minorem aliqua pena huius vite & n. a. alient animas beatas immediate transire a loco Purgatorii ad beatitudinis locum.

Animas uigilantes non posse ordinari ante
penas omnino perfolutas ad tempus inde exire,
quia ibi sunt quasi in carcere, et singulari camen
Dei permissione possit egredi, ac aliquibus appa-
re, et eorum sustinere populos, alii sunt Agri,
de Conicis d. dist. c. i. d. ub. h. m. 49. Tol. Lauer. d.
c. 19. n. 101. Illustris. Roder. Mosen. ad Cuncta
in comment. ad de, qui in alius n. 5. dicit Barthol.
n. 5. Facilio tibi supradict. q. 5. c. 8. Ego ipse in cell.
ad c. s. d. eum n. 3. q. 4. n. 4. ubi post Soto. d. dist. 4. n.
1. i. aduertit quid quando hanc dispensatio fit,
pena non interuenit, quia ignis sicut in aere
cruciat demones, ita animas totiusque ac purgare
possit, & n. 7. post Less. d. de inf. lib. 2. c. 37. ubi
credibile dicit Anselm. in Purgatorio de proximo-
rum salute esse sollicitus, & pro illis Deum ad-
flicto orare.

Duratio[n]em p[en]arum Purgat[i]o[n]is non esse
 æqualem i[n] om[n]ib[us] animabus qu[ia] n[on] p[er] purgatu-
 rem, c[um] non om[n]es animæ decedat eum æqua-
 li reatu peccatorum remissior[um], & per aliorum
 foetigia aliq[ui]b[us] libenter, aliorum Soar. *ad. 45. 46.*
se. 4. a. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811

a. *Anima in Purgatorio detenta* a. Fidiu[m] suffrag-
 a. u. Vide Barthol[om]aei. S. Faulli mss. de *infr-*
 a. u. d. i. q. 2. p. 2. v. 1. vbi per hunc text. c. foli-
 u. suffragia vivorum prodesse defunctis in Pur-
 gatorio existentibus quoad remissionem poenae
 debetur pro pecunia dimissis, & q. 2. 4. dicit nostras
 orationes aliquando defunctis prodesse per mo-
 dum impetrationis, & q. 2. 1. ait beatos celi ciues
 fortid[us] orate pro animab[us] Purgatorio, & c. proinde
 impetrat illis gratiam remissionis aliquis poenae.

De limbo Inferorum Patrum et pueros, vide Bartholæi à S. Fugli, *lib. 3. de quatuor animarum preceptis* cap. 17. ubi et limbum Inferorum Patrum esse lo Inferno, sed in parte suprema, et anrè 9. 18. approbat contra opinionem, qui tenent infernum damnatorum in centro ceteri esse, mox super infernum pueros Limbo, et super Limbum Purgatorium, et super Purgatorium olim Limbo Inferorum Patrum exilite, et *ead.* 9. 18. deot pueros, qui sunt in Limbo, solum modo pari penam damni, et *ead.* 9. 20 ubi parvulini Limbo specolantur naturalia.

De Inuocatione, veneratione, & Reliquiis Sanctorum,
& sacris Imaginibus.

1. *Visus sanctarum Imaginum pictarum, earumque
adoratio vetustissimus in Ecclesia Dei, & a*

sanctis Patribus comprobamus.
2. Sancti una cum Christo regnant.

3. *Peregrinatio ad Sanctorum memoriam.*
4. *Imago Sancti non canonizati in Altari poni non potest.*
5. *Imagines quorumcumque hominum cum sanctitati, vel martyrii fama defunctorum non possunt apponi in oratorijs publicis, aut privatim antiquam canonizentur, aut Deo declarantur.*
6. *Tabella variis, & alia huiusmodi in signum gratia recepte apponi non possunt in loco ubi corpus defuncti sepelitur est.*
7. *Adraenda nulla nova sunt admittenda nisi recensente, & approbante Episcopo.*
8. *Miracula avari hominis defuncti non canonizati, nec beatificati potest Episcopus publicare, at-*

que approbare.

9. *Reliquias novas non licet Episcopo approbare, & eas publice venerandas exponere, nisi sint canonizati.*
10. *Reliquias Sancti ab Ecclesia canonizati approbare compert Episcopum sua diocesi.*
11. *Cognitio quod reliquias sint vera spectat ad Ordinarium.*
12. *Miraculorum recognitio non spectat ad alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem præter Episcopum.*
13. *Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam tenetur consulere Theologos, & alios viros pios, & doctos.*

Mandat sancta Synodus omnibus Episcopis, & cæteris docendi munus, curamque sustententibus: ut iuxta Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ usum, à primævis Christianæ religionis, temporibus receptum, sanctorumque Patrum consensionem, & factorum Conciliorum decreta, in primis de Sanctorum intercessione, inuocatione, reliquiarum honore, & legitimo imaginum usu, fideles diligenter instruant, *a docentes eos, Sanctos, una cum Christo regnantes orationes suas pro hominibus Deo offerre, bonum, atque utile esse suppliciter eos invocare, & ob beneficia impetranda Deo per filium eius Iesum Christum, Dominum nostrum, qui solus noster Redemptor & Saluator est ad eorum orationes, opem, auxiliumque confugere, illos verò, qui negant Sanctos, æterna felicitate in celo fruentes, inuocandos esse, aut qui asserunt, vel illos pro hominibus non orare, vel eorum, vel pro nobis etiam singulis orent, inuocationem esse idololatram, vel pugnare cum verbo Dei, aduersarique honori vnius mediatoris Dei, & hominum Iesu Christi, vel stultum esse, in celo regnantibus voce, vel mente supplicare, impiè sentire. Sanctorum quoque martyrum, & aliorum cum Christo viuentium sancta corpora quæ viuæ membra fuerunt Christi, & templum Spiritus sancti, ab ipso ad æternam vitam suscitanda, & glorificanda, à fidelibus veneranda esse, per quæ multa beneficia à Deo hominibus præstentur, ita ut affirmantes, Sanctorum Reliquiis venerationem, atque honorem non deberi, vel eas, aliæque sacra monumenta à fidelibus inutiliter honorari atque eorum opis impetrandæ causâ Sanctorum *memorias frustra frequentari*, omnino damnandos esse, ¹ prout iam pridem eos damnauit, & nunc etiam damnat Ecclesia. Imagines porro Christi, & ipsarum Virginis, & aliorum Sanctorum, in templis præsertim habendas, & retinendas, eisque debitum honorem, & venerationem impetendam, non quod credatur inesse aliqua in iis diuinitas, vel virtus propter quam sine colendæ, vel quod ab eis sit aliquod petendum, vel quod fiducia in imaginibus sit figenda, vel uti olim fiebat à Gentibus, quæ in idolis spem suam collocabant, sed quoniam homines, qui eis exhibetur, referuntur ad ² prototypa quæ illos repræsentant, ita ut per imagines, quas osculamur, & coram quibus caput aperimus, & procumbimus, Christum adoremus, & Sanctos, quorum illæ similitudinem gerunt, veneremur, id quod Conciliorum, præsertim verò secundæ Nicænæ Synodi decretis contra imaginum oppugnatores est sancitum.*

Illud verò diligenter doceant Episcopi, per historias mysterium nostræ redemptionis, picturis, vel aliis similitudinibus expressas, erudiri, & confirmari populum in articulis fidei commemorandis, & assidue recolendis, tum verò ex omnibus sacris imaginibus magnam fructum percipi, non solum quia admonetur populus beneficiorum, & munerum, quæ à Christo sibi collata sunt, sed etiam quia Dei per Sanctos miracula, & salutaria exempla oculis fidelium subiciuntur, ut pro iis Deo gratias agant, ad Sanctorumque imitationem vitam, morisque suos componant, excitenturque adorandum, ac diligendum Deum, & ad pietatem colendam. Si quis autem his decretis contrariè doceat, aut sceleris, anathema sit. In has autem sanctas & salutares obseruationes si qui abusus intrepserint, eos protus aboliri sancta Synodus vehementer cupit, ita ut nullæ falsi dogmatis occasiones, & rudibus periculosis erroris occasionem præbentes, statuatur. Quod si aliquando historias, & narrationes sacre Scripturæ, cum id indoctæ plebi expediat exprimi & figurati congruit, doceatur populus, non propterea diuinitatem figurari, quæ corporeis oculis conspici, vel colentibus aut figuris exprimi possit. Omnis porro superfluo in Sanctorum inuocatione Reliquiarum veneratione & imaginum sacro usu tollatur, omnisque superfluitas eliminetur, omnis denique lasciuia vitetur, ita ut præcati venustate imagines non pingantur, nec ornentur, & Sanctorum celebratio, ac reliquiarum visitatio homines ad comestationes, atque ebrietates

non

1. Cor. 9.

Concil.
Nicen. 1.

PGlm. 134.

6 Concil.
Nicen. 1.
c. 110.

Contra Philarch. *de officio sacerdotum*. tom. 1. p. 2. lib. 3. c. 9. vers. 5. Sanch. d. c. 43. n. 2. Ioan. Bapt. Signum est transiit de reliq. & vener. Sanctorum. 3. in princ. Domin. Ansoff. *de sacrarum reliquiarum cultu*. §. 22. n. 42. Iacob. de Grassi. *confessio* 7. à n. 26. sub tit. *de sent. excom.* existimantes hoc Concil. decretum agere de miraculis, & reliquiis, ac imaginibus Sanctorum canonizatorum.

9. *« Nec novae reliquiae recipiendae, &c. »* Nullo modo licere Episcopis approbare novas reliquias, & eas publice venerandas exponere, nisi denuo inveniuntur alicuius Sancti iam pridem in Sanctorum numerum relati, & solvunt Azot. *instit. moral.* p. 1. lib. 9. c. 8. quæst. 8. Sanch. d. c. 43. n. 10. & alij plures per me citati d. *ad leg.* §. 7. n. 10. vbi num. 12. decisum refero reliquias antiquas habendas esse in illa veneratione, qua hæcenus fuerunt.

10. Episcopo competere in sua diocesi approbare reliquias Sancti ab Ecclesia canonizati, & illo approbante tanquam veras, & ad illum Sanctum pertinentes, posse absolute venerari, tradunt Philarch. d. c. 9. ad finem, Soar. in 3. p. q. 23. art. 6. disp. 55. sect. 2. vers. quærit aliqui, Azot. d. c. 8. Sanch. d. c. 43. n. 14. vbi etiam tenet posse Episcopum exteri sui diocesis existentem ab alijs, aliqua Episcopi diocesis licentia illam approbationem facere, & facultatem concedere, ut in sua diocesi publice Reliquiae collocentur, venerandæ.

Et refert Sel. in *sest.* 1. §. 11. finisse decisum in vna Piterbien. 26. Iuny 1627. Ordinarium spectare cognitionem quod reliquiae sint veræ, & exponendæ etiam in Ecclesiis Regularium, & interim facultatem eidem competere mandandi ut custodiantur in loco sibi bene viso, & apud se retinere elaves.

¶ *Nisi eodem recognoscens, & approbans Episcopo.* Ad quemcumque alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem præter Episcopum non spectare miraculorum recognitionem, tradunt Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fore Eccles. decis.* §. 63. in 1. edit. alijs *resol.* 485. in 2. edit. & in *decisione curia Archiepiscop. Neapolis. decis.* 397. num. 1. part. 4. Mari. Antonin. *variar. resol.* lib. 1. *resol.* 112. *casus* 22. Homobon. de Bonis d. *tratt.* 11. cap. 3. quæst. 5. *supplem.* 2. Ego ipse d. *allegat.* §. 7. num. 9.

¶ *Adhibitis in consilium Theologis.* Ergo tenetur Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam Theologos consulere, & aliquos viros pios, & doctos, ut per Azot. *instit. moral.* p. 1. lib. 9. cap. 8. quæst. 8. Sanch. d. cap. 43. n. 15. Fagundez in *quinque Ecclesia præcepta, præcept.* 1. lib. 1. cap. 4. n. 4. vbi addit quod illorum sententia audita solius Episcopi erit decidenda, quia Concilium in præsent tantum petit ut eos consulat, ooo ut suffragium ferant.

De Regularibus & Monialibus.

Eadem sacrosancta Synodus, reformationem prosequens, ea quæ sequuntur, statuenda esse censuit.

DE materia huius tituli ex professo tractavit Nauarr. per *quatuor commentaria de regularibus*, Fr. Eusemman. Rodetie. tribus totius omnes *ferè Regularis quæstiones complens*, Fr. Ludou. Mirando in *manuali Prælatorum Regularium, & de sacris Monialibus*, Thom. Iesu Mari. de *statu monachorum*, Fr. Ioan. à Cruce de *statu Religionis*, Laurent. de Portel. in *libris Regularibus*,

Thom. Sanch. *tom. 2. in præcepta Decalogi*. vbi de Religioso statu, & professione, Bartholom. à S. Fausto in *thesauro fœri Religiosorum, seu de tribus vicijs solemnibus*, Francisc. Sotarez per *integrum tom. 3. & 4. de Religione*, Bonacin. de *clausura Religiosorum, & pœni eam violentius impositis*, Fr. Bartholom. de Vecchis in *praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum veniis*.

Regulares teneri ad obseruantiam Regule, quam professi sunt.

C A P I T U L U M I.

1. *Deferri de materia p. agentes*
2. *Generalium, quæ p. s. cum consensu Capituli sui subditi aliqua officere strepitosa, & ardua sũt.*
3. *A Regula Ordinis ne recedant, curare debent superiores.*
4. *Superiores non possunt ea, quæ ad substantiam*

1. *Regularis vite pertinent relaxare.*
2. *Ordinarium permittit debet tertiariis monialibus S. Francisci sub obedientia Fratrum minorum quem admodum tenent fuerant.*
3. *Tertiariis mulierum ad habitum tertiarum regularium recipere licet superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apost. suffulti.*

Quoniam non ignorat sancta Synodus, quantum ex monasteriis pie institutis, & rectè administratis, in Ecclesia Dei splendoris, atque utilitatis oriatur, necessarium esse censuit, quo facilius, ac maturius, vbi collapsa est, verus, & Regularis disciplina instauretur, & constantius, vbi conseruata est, perseueret præcipere, prout hoc decreto præcipit, ut omnes Regulares tam viri, quàm mulieres, à Regulæ, quàm profossi sunt, præscriptum vitam instituant, & componant, atque in primis, quæ ad suæ professionis professionem, & ut obediunt, paupertatis, & castitatis, ac si quæ alia sunt alicuius Regulæ, & Ordinis peculiaria vota, & præcepta, ac eorum respectu essentiam, necnon ad communem vitam, victum, & vestitum conseruanda pertinentia, fideliter obseruent. *Omniſque cura, & diligentia à Superioribus adhibeatur tam in Capitulis generalibus, & provincialibus, quàm in eorum visitationibus, quæ suis temporibus facere non prætermittant, ut ab illis non recedatur, cum compertum sit,*

a Clement. xvi. §. cum essent in primis de nob. sign.
b Cap. cum ad monasterium declaretur.

lit, & ab eis non posse em, quæ ad substantiam Regularis vitæ pertinent, relaxati, si enim illa quæ habes sunt, fundamenta totius Regularis disciplinæ, exactè non fuerint conseruata, totum congruat ædificium necesse est.

Capitulum
Paul. 1. q. 2.

1. **V**ide Nauæ, in c. nullum 1. q. 2. n. 14. & 32. & in cap. statum, 19. quest. 3. n. 66. Fr. Emman. greg. tom. 2. q. 7. art. 1. & tom. 19. q. 19. art. 1. & 14. Ribadeneira pro defensione Societatis 1. & 5. v. c. 1. 8. Ludoo. Miranda in man. Pral. tom. 1. q. 35. art. 4. Hieron. Gibr. consil. 166. & n. 3. v. 1. Hier. Roderic. compes. d. greg. ref. 104. n. 22.
2. **E**t consensum, ubi consensus est, perseneres. Possit superiorum Generale cum consensu Capituli sibi subditi aliquæ efficere strictiora, & ardua statuta pertinentia ad reformandam regulam promissam, & ad plenioris eius obseruantiam, tradunt Nau. commente 4. de Regular. n. 40. Fr. Emman. greg. tom. 1. q. 4. art. 8. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 8. g. 2. Barthol. à S. Faustio in Torsian. relig. lib. 6. q. 1. & 3.
3. **O**mnisque cura, & diligentia, &c. Vide Fr. Emman. quest. reg. tom. 2. quest. 4. art. 2. & quomodo Prelati in reformatione se habere debeant, ibid. q. 7. 3. art. 4.
4. **A**b eis non possunt, quæ ad substantiam, &c. Vide Fr. Emman. tom. 1. q. 2. art. 1. Valet. Reginald. in praxi feri pœnit. lib. 1. n. 390. & n. 396. v. 1. Odaum.
5. **O**rdinarum permittere debet Testarias Moniales S. Francisci sub obedientia Fratrum Minorum, quemadmodum antè fuerunt, &c. efficere, ut professionem trid. solemnem vororū quamprimum emittant ex instituto Religionis S. Francisci, cui sunt adiectæ, si foris emiserint, illasque intra septa monasterii claudere, nec eas cogere debet,

ut habitum mutent, vel vel velo nigro vtantur, si illarum Ordo id non requirat, resecti decium Azmen. ad addit. ad resp. legum X. gen. lib. 2. cit. 1. 8. l. 7. de relig. n. 57. Testarias, quæ trium vororum substantialium professionem solemnem non emittunt, neq. in clausuram se reducere volunt, omnimodò Episcopi curæ, & iurisdic. iuri subiectæ sunt, & esse debent, ita Sel. an. select. Canon. c. 8. n. 3. vbi resecti fuisse decium à S. Congreg. Episcopo. Pistorien. 20. Decemb. 1616.

Testarias mulieres ad habitum tertie regulæ recipere licet superioribus Regularibus sufficere facultate ad id à Sede Apost. iussules (Capucinis exceptis) atq. ad ipsos vestiendi eas officium pertinet, non autem ad habitum admittendi, & recipiendæ sunt, nisi pro batæ vitæ ac bonis moribus prædita, atq. in ætate sacrem 40. annorum constitutæ, quæ de proprio habent, unde sufficienter vivere possint, & non cū aliis viris, quàm cum consanguineis, vel affines in primo tantum gradu sibi coniunctis cohabitent, & ab Ordinatione loci licentia prius impetratæ, qui non aliter eam concedat, nisi de prædictis pœuio examine diligenter sibi constitutis. Verum in huiusmodi habitu concedendo respectu deferendo, omnino à velo supra caput, à peccatori, & à potestate abstinendum est, quinimo ex, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre deprehensæ fuerint, illa dimittere etiam per censuras ecclesiasticas ab Ordinaris locorum compellendæ sunt, eadem S. Congr. in d. Pistorien.

Regulares vtriusque sexus nihil habeant proprii, & vsus mobilium à superioribus conueniens permittatur, sub panis, ut ibi.

CAPVT II.

1. Doctores de materia capit. 1. inter.
2. Prelatis Religiosum est licitum concedere Religiosis peculium ad usum superiorum renouabile ad solus vsus honestos, & pios.
3. Quid intentio hodie Concilij.
4. Causa rationabiles quæ ad concedendum aliquibus Religiosis peculium.
5. Regularis vtriusque sexus non possunt tenere proprias, sed omnia dare debent suis superioribus.
6. Superior nullus potest concedere monacho facultatem retinendam aliquid ad vsus irremocabiles.
7. Proprietatem abusu tollitur.
8. Eleemosyna, quæ per pœllum suscipitur, & infirmarius nposasterium Monialium dari solent non prohibetur nisi propine.
9. Moniales, & ceteri Regulares res etiam parui momenti eis proprias retinere non possunt.
10. Monialibus minime licet proprium possidere.
11. Moniales nec tanquam proprium possidere possunt quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis a parentibus donatur.
12. Monialibus non concluditur facultas disponendi de rebus in poss. obitu.
13. Monialibus illucum non est habere de licentia Superioris quod non redditus vitalitatis.
14. Casus singulares.
15. Religiosum aliquando consuetudo licet indicator.
16. Religioso quando vnus superiore licet aliqua

Burbof. Collat. in Concl. Trid.

- comparare, vel retinere.
17. Bona stabilia ex nulla causa licet primato Religioso possidere.
18. Regularibus non licet ex dispositione inferiorum Summi Pont. possidere, vel tenere agras vel annos redditus.
19. Monachus saltem Episcopus an habeat bonorum seu fructuum dominium.
20. Professio facta cum conditione de retinendo, seu habendo proprio, an valeat.
21. Electio officialium, qui administratiui sunt monasteriorum bona, ad monasterij spectat superioris.
22. Officiales electi pro administratione beneficiorum monasterij possunt redditus etiam extra monasterium conseruare.
23. Moniales deputatæ à suis superioribus in officialibus reddituum monasterij possunt eas administrare.
24. Decretum de rebu. & bonis Regularium alien.
25. Officiales qui distribuunt bonum monasterij habere possunt amoueri.
26. Moniale à Capitulo sui monasterij in officiales electa possunt si eadem videbatur amoueri.
27. Officiales monasteriorum, qui bona temporalia non administrant, non possunt ad usum amoueri.
28. Procuratores monasteriorum Absolutum de triennio in triennium mutari debent.
29. Peculium concessum Religioso debet esse moderatum.

30. Regulares quoad mobilia superfluitatem debent stare arbitrio superiorum.
 31. Religiosus aliquod illicitum retinere inueniunt quibus potius puniatur.
 32. Voce actiua & passiva priuatum quomodo intelligatur.
 33. Largitio numerum utriusque sexus Regularibus interdicitur.
 34. Regulares utriusque sexus, tam nouitij quam professi comprehenduntur sub Bulla, qua numerum largitio interdicitur.

35. Moniales velata tam intra, quam supra numerum absque dotali elemosyna nequaquam admitti possunt.
 36. Monialium dotes anno probationis durante deponuntur.
 37. Dotales elemosyna Monialiū solui debent in arc.
 38. Dotales elemosyna apud Monialium conflagrantes, vel affines nullatenus deponuntur.
 39. Depositum dotaliū elemosynarum in eis locis, in quibus non adsunt mercatores, aut banchi, fieri debent in manibus probi viri.

a Capa & cap. cum ad monasteria, de stat. reg.

Nemini igitur Regularium, tam vitorum, quam mulierū, liceat bona immobilia, vel mobilia, cuiuscunque qualitatis fuerint, etiam quouis modo ab eis acquisita, tanquam propria: aut etiam nomine conuentus. possidere, vel tenere, sed statim ea Superiori tradantur, conuentuique incorporentur, & Nec deinceps liceat Superioribus bona stabilia alicui Regulari concedere, etiam ad vsum fructum, vel vsum, administrationem, aut commendam. & Administratio autem bonorum, monasteriorum, seu conuentuum, ad solos officiales eorumdem, & ad nutum Superiorum amouibiles, pertineat. Mobiliū verò vsum ita Superiores permittant, vt eorum suppellex statui paupertatis, quam professi sunt conueniat, & nihilque superflui in ea sit, nihil etiam, quod sit necessariū, eis denegetur. Quod si quis aliter quidquam tenere deprehensus, aut conuictus fuerit, & biennio actiua & passiva voce priuatus sit, atque etiam iuxta suar regularū, & Ord. constitutiones puniatur.

1. **V**ide Iacob. de Graff. in aureu dec. p. 1. lib. 3. c. 5. de Regular. ex n. 43. cum seqq. Fr. Emman. q. reg. l. tom. 2. q. 57. art. 2. & q. 47. art. 5. & q. 125. art. 4. & 10. 3. q. 29. art. 8. 10. & 12. Aloyf. Ricc. in collect. dec. p. 3. collect. 5. 19. & in dec. Curia Archiep. Neap. dec. 3. 40. p. 4. Fr. Ioan. à Croce de stat. Relig. lib. 1. c. 3. Franc. Leo. in thesaur. fori ecclesiast. p. 2. cap. 1. ex n. 41. Barthol. à S. Fausto in thesaur. Relig. lib. 8. Valer. Reginald. in praxi fori p. 1. lib. 18. n. 397. cum seqq. Fr. Lud. Miranda in manual. Pralat. tom. 1. q. 28. art. 7. & de sacris Monialibus qu. 9. Cotelian. de casibus reservatiis p. 2. cas. 4. Poetel. in dubiis Regularibus verb. peculium, loc. 2. Valer. de diffinit. vtriusque forum, verb. Regularis, diff. 9. Campan. in diff. iuris Canon. rub. 1. 2. 7. & Fr. 1. 6. 2. 7. cum seqq. Sanch. in praecepta Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 22. ex n. 7. cum seqq. Attend. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 2. tit. 38. l. 7. de Relig. n. 5. & 6. cum seqq. Laurent. de Peitinis de subdito Relig. tom. 2. q. 2. de paupertate. Hieron. Roder. in compend. q. reg. l. refol. 98. ex n. 7. metipsum de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 103. & me citato in illo loco Homob. de Bonis de examine ecclesiasticis trati 3. q. 15. supple. 3. pag. 453.

2. **V**nuo licitum sit Religionem Prælati concedere Religiosis peculium ad nutum superiorum reuocabile ad solos vsus honestos, & pios, idque ex causa legitima. Negant Felix. in c. 2. de Al. 26. vers. eadem reasumit, de constit. Carol. Tapia in amb. ingressi. C. de sacris eccles. verb. ipso ingressu c. 3. n. 54. per cap. ad monasterium, vers. prohibemus, de stat. monach. Afferunt Nauat. comment. 2. de Regul. n. 14. 15. & 18. & comment. 3. n. 27. & conf. 20. n. 5. de Regul. in amig. alia conf. 14. n. 5. de stat. monach. in nouar. Fr. Emman. q. reg. tom. 1. q. 29. art. 8. & in sum. tom. 2. 3. 1. n. 3. in initio. Ludou. Beia resp. conf. conf. p. 4. conf. 1. 7. Azoi. in sum. moral. p. 1. lib. 1. c. 12. quæst. 1. Fr. Ludou. Miranda in manual. Pralat. tom. 1. quæst. 28. art. 8. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 22. n. 5. afferentes text. in d. cap. cum ad monasterium, ioterdiere regulariter, & vniuersaliter, concedere, Religiosis peculium, propter eorum importunitatem, & le-

ues ciusas, secus quando ex causis grauib. & iudis.

Sed dubium est, an hæc affirmatiua opinio stare possit attento decreto Concilij in præsent. Negant assertentes hic nihil moni iuris induci, sed solum confirmari statuta iote antiquo, & c. & d. e. cum ad monasterium, de stat. monach. Nau. d. comment. 2. n. 15. & 18. & d. conf. 14. n. 6. Iacob. de Graff. in aureu dec. p. 1. lib. 3. c. 5. n. 53. Fulio. Pacian. conf. 36. ex num. 99. Ioan. à Croce de stat. Relig. lib. 1. c. 3. dub. 2. conel. 2. Fr. Emman. quæst. reg. l. tom. 2. q. 125. art. 4. in fin. & art. Petet. in comment. ad regul. sancti Benedicti c. 33. n. 23. Pet. de Ledesim. in sum. tom. 2. trati. de stat. Relig. in communica. c. conel. 3. dub. 13. Ludou. Beia d. p. 4. casu 17. in princip. Barth. à S. Fausto in thesaur. Relig. lib. 8. quæst. 30. Fide. de restit. in 4. fement. lib. 4. dist. 1. 15. quæst. 2. dist. 45. cap. 5. n. 125. Tanner. in 2. 2. dist. 6. q. 3. dub. 4. n. 108. Villalob. in sum. part. 2. trati. 35. dub. 30. n. 2. Ludou. Miranda in Manual. Pralat. tom. 1. quæst. 28. art. 8. Fogundez in quinque Ecclesie præcepta trati. 2. lib. 8. c. 6. n. 3. Hiet. Cened. de paupert. relig. dub. 9. n. 4. & seq. Laurent. de Peitinis de subdito Relig. tom. 1. q. 2. c. 2. 1. Sanch. d. c. 22. n. 1. vbi num. 13. resoluat hodie licere ex iusta causa concedere cuiusque Religioso, licet non sit officiali Ordinis, administrationem aliquorum bonorum stabilitum nutu superioris amouibilem.

Contra Valent. 1. 2. dist. 1. q. 4. quæst. 3. col. 2. conel. 4. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 3. n. 3. vers. 10. tercio d. 10. Tapia in d. autem. ingressi, verb. ipso ingressu c. 3. n. 53. Zetoli in praxi Episc. part. 1. verb. moniales, 5. 2. Molin. de iust. trati. 3. tom. 3. dist. 27. col. penult. vers. vtrum autem. Sog. tom. 5. de Relig. lib. 8. c. 12. n. 18. Lell. de iust. lib. 2. c. 4. dub. 5. n. 30. existimantes huiusmodi peculium, quod attento iore communi, posse Religioso concedi, tenuit ipsiudiciali affirmatiua opinio, iam non esse licitum.

Quæ & quomam sint causæ rationabiles, ob quas iustè aliquibus Religiosis peculium concedi possit, vide Barthol. à S. Fausto d. lib. 8. q. 42. Tapia d. verb. ipso ingressu c. 3. n. 1. & 5. 2. Saach. d. c. 22. ex n. 20.

Regulares

5. Regulares utriusque sexus non posse tenere propria, sed omnia data debere suis superioribus à quibus primò subministrandum est necessitatibus eorum, vel earum, quibus munera destinata fuerunt, reliquum vero conferendum in usum monasterij, preteritum decem Nativit. *commento 2. de Regul. n. 8. & in trail. de reddit. ecclesiast. q. 1. n. 84. Azor. in fl. moral. p. 1. lib. 12. c. 9. q. 2. prope fin. Armendar. in addit. ad recap. leg. Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Reg. n. 5. Franc. Leon in thesauro juris eccl. p. 2. n. 47. Ego ipse d. ad. 103. n. 3. & me non citato Aloyf. Rice. in decif. Curie Arch. Neap. decif. 340. n. 12. & decif. 390. ex n. 11. p. 4.*
6. Vnde nullum Superiorem posse concedere Monacho facultatem retinendi aliquid ad usum irrevocabilem, tenent Nauar. *conf. 47. n. 2. sub tit. de Regularib. in antiq. lib. 2. conf. 15. n. 2. de statu monach. in nunciis* Aloyf. Rice. in praxi resol. 19. 4. Ego ipse d. alleg. 103. n. 4.
7. Popinatum abulium Monialibus soluedarum. non solium tolli, sed etiam grauilimis pœnari, etiam censurâ cõsumationis prohiberi debet, pro ea tamen die, qua ad habitum monachalem admittitur, pœlle aliquid esculenti, vel poculenti modici valoris, & pro eiusdẽ dieti vsu dũtaxat elargiri vetitũ non censetur, *Sel. in sess. Canon. cap. 16. n. 24. vbi testatur ita resolutum à Sac. Cong. Episc. in Lixitan. 6. Iunij 1615. ad 2.*
8. Elemosynæ quæ per paculũ faciunt, & infirmariis monasterij illi aliquid dari solent, non comprehenduntur in decreto, quo popinatum solutio per Moniales, dum ad habitum, vel ad professionem admittuntur fieri solita interdicitur, *Sel. citate loc. vbi refert ita decisum ab eadẽ Sac. Cong. in Vlixibren. 5. Nouembrii 1616.*
9. Moniales, & ceteros Regulares, res etiã parui momẽti sibi donatas, aut alias acquisitas, vt proprietates retinere nõ possent, sed superiori illas tradere debere refert decisum *Arm. d. 7. de Regul. n. 77.*
10. Monialibus minime licere propria possidere, & si quid legatum, relictum, datũ donatiue fuerit, vel earum labore, seu industria partum, tradi debere Abbatissæ, quæ ex eo primũ Monialis ipsius, cuius causã id quesitum est, necessitati prouidebit, reliquum conferendum in usum monasterij, *aliter decisum Arm. d. 7. de Regul. n. 75.*
11. Moniales nec tanquam proprium possidere posse, quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus dñatur, etiam quodd monasterium esset pauperitum, resolutum refert *Arm. d. 7. de Regul. n. 75. vbi n. 76. subdit hoc casu superioriẽ monasterij si illud pauperitum sit, debere primò prouidere donatrici, vel ei quæ laborando acquirit, de necessitatibus, quod reliquum est, in commune conferri.*
12. Monialium nulli cõceditur facultas disponendi de cellis suis post obitum, sed eadẽ diu vacauerint superioriũ arbitrio aliis monialibus in Ordine seu natiuitate distribui debent, ita Aldan. *in comp. canon. res. lib. 1. tit. 10. n. 4. vbi refert decisum à S. Cong. Episc. in Auerfan. 26. Iann. 1604. Nunc cellarũ vacanti quocũque, occurrerit per Monialium obitũ, aut quẽcumque alium calum fieri debet illarum distributio aliis professione anterioribus Monialibus, ex eodem Ald. loc. cit. n. 5. vbi dicit sic fuisse resolutum in Mod. 10. Apr. 1615.*
13. Monialibus illiisum non esse habere de licentia superiori quosdã redditus vitalinos, ex quibus possint viuere, & prouidere suis particulatibus necessitatib. *pro vitiũ, & vestitu, ac aliis, quæ sibi à monasterijs non suppeditantur, & hoc casu Barbof. Collect. in Consil. Trid.*

illas non peccare, nec Concil. in præsentia, quod loquuntur de redditibus, vt propriis, & irreuocabilibus p. 11. laum, & sine eius licentia distrahendos contrahentes tenent *Cord. in v. calum conf. q. 54. Nauar. in not. 2. de Regul. n. 14. & 18. vers. ad quintum. Azor. d. p. 1. lib. 12. c. 9. q. 12. Sanchez præcepta Decalog. 102. lib. 7. c. 2. n. 5. Hist. Rod. d. ref. 98. n. 7. l. Ioan. à Cruce d. 3. d. 2. l. 1. Fr. Lud. Miranda d. q. 9. art. 1. coucl. 3. Soc. rom. 3. de Relig. lib. 8. c. 14. ex n. 12. Gilet in margar. calum conf. sent. verb. Monialium pro illuistr. Dames Roder. à Cunha in comment. ad t. reatum 33. n. 6. d. 381. Ego ipse d. alleg. 103. n. 5.*

Vtrum autem Monialis, cui ex tunc centum aureos ad suum libitũ expendendos cõcessit, possit ex superioriũ licentia, alicuius secularis et potestate, vt viginti sibi quorũvis soluat, dũ vixerit arg. ea defuncta tunc illos aureos sibi retineat? Affirmant si ita concessi sint centum illi auri, vt concedens noluerit dominũ in monasterium transferri, sed omnino cedere in Monialis usum, & eadẽ Moniales acceptantis mens fuerit, *Cord. d. q. 54. dub. 2. l. 1. Veg. rom. 1. c. 3. d. 19. Fr. Emm. d. q. 47. art. 1. 5. & in sum. 1. c. 90. n. 8. & 9. c. 9. l. 3. d. 1. Sanchez. d. l. 7. c. 12. n. 16. vbi aduertit, quod quamvis Fr. Emm. d. 90. n. 9. & Veg. cit. loc. dicant hodie attentò Trid. non licere Moniali iis redditibus suis, loquuntur iuxta suam sententiam, quia tenetur commune conseruare esse per hoc decretum.*

Licet autem esse aliquem Religiosum cõseruandẽ, in quibus ex superioriũ licentia certũ annui redditus cuiuslibet Religiosi assignantur ad vidũ, & vestitũ, ita vt si deest aliquid, ipsi quærã si autẽ superest, applicent pijs, & religiosis vsibus, dummodo Religiosi non excedant limites licentiã illa concessã, & parati sint informationi legitimæ faciendæ obtemperare, tenent *Nauar. conf. 3. n. 16. 27. & 32. Tap. d. verb. sup. infr. c. 3. n. 45. & 59. Sãch. d. 2. 2. n. 14. vbi respondet ad c. 1. supra proximi.*

Superiore quorũvis requisitõ necessitati Regularibus negante, vel subtrahente, etiã quia monasterij facultates non superent, si pœlata necessitas sit ad indiuidui sustentationẽ, ecce ipsa elam, vel eo inuolũ illa sibi cõparare, seu retinere, refert decisum *Arm. d. 7. de Regul. n. 82. & 83. a Nec deinceps lucet superioriũ bona stabilia, &c. An ex superioriũ licentiã iusta aliqua de causa magnæ vtilitatis, vel necessitatẽ monasterij, aut Ordinis liceat Priuato Religioso bona stabilia possidere inegant Petr. Nauar. de res. lib. 3. c. 1. n. 180. Fr. Emm. quæst. regul. 2. n. 3. q. 29. art. 1. 2. Quærant, in sum. Bullary, verb. alium reseruatũ, & aliq. quos refert, & sequitur Barbof. à S. Faustino in thesauro Religiosorum lib. 8. q. 31.*

Et ideo non licet Regularibus ex dispositione inferiorum Summi Pontific. possidere, vel tenere agros annuos redditus, vel bona immobilia, sup. illa, ac prouide si propter talem licentiam possint leant, non excusati à culpis, nec à pœna, ipsorum incurrenda, refert decisum *Armendar. d. l. 7. de Regul. n. 64. & 65.*

An Monachus factus Episcopus habeat bonorum, seu fructuum, dominium, & proprietatem dixi de officio, & potest. Episc. p. 3. ad l. 1. 14. n. 19. cum seqq. & ibi citatis Addn Aloyf. Rice. in decif. Curie Arch. Neap. decif. 340. n. 10. p. 4.

Vtrum autem professio facta cum conditione, pacto, seu modo, de retinẽdo, seu habẽdo proprio inualida sit, dixi in coll. 1. d. c. 1. qui cler. vel tenent. & ad c. 2. n. 1. de stat. monach. & ibi, citatis addo Aloyf. Rice. d. dec. 340. n. 11. p. 4. Fr. Baetholom.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

chul. de Vecchis in *praxi seruanda in admittendū ad Religionem statum nouit. diff. 13. dub. 1. num. 11. lhet. in compend. quæst. regul. refol. 101. n. 58.*

21. *Admittitur autem bonorum, &c.* Electio-
otum officialium, qui administrant sunt mona-
stiorum bona, ad monasterij spectare superio-
res, & ideo licet Episcopus sit eius superior, ipsos
tamen posse eligere officiales, resolutum dicit
Armend. d. 1.7. de Relig. n. 85.

22. Officiales electos pro administratione benefi-
cium monasterij à superioribus eiusdem posse,
provt magis expedite videbitur, redditus ipsorū
monasteriorum in loco conuenienti etiam extra
monasterium conferre, & de eisdem ministrare
pro tempore necessitatis ipsis Monialibus, refert
decisum Armendar. d. 1.7. de Relig. n. 86.

23. Moniales deputatas io officialis reddituū mo-
nasterij à suis superioribus eos administrare pos-
se, resolutum aliter Armend. d. 1.7. de Relig. n. 88.

24. De rebus, & bonis Regularium non alienandis
extar decretum S. Congr. Concil. S. D. N. Vrbani.
VIII. iussu editum incip. *S. Congr. sub dat. 7. Sep-
tembris 1624. & publicatum die 16. eiusdem men-
sis*, quod refert Castellin. de elect. c. 10. pag. 456.

25. *Ad nomen superiorum amouebitis.* Qui licet
distributionem bonorum habent, nam alios
amouere non posse refert decism Armend. d. 1.7.
de Relig. n. 88. vbi subdit secus esse si administra-
tiones huiusmodi darentur in titulum, tunc
enim admittentur etiam illorum resignationes,
etiam in fauorem in forma digni, & pro expres-
sis eiusdem Ordinis professis.

26. Moniales illas, quæ à Capitulo sui monasterij
in officiales huiusmodi eligi solebant in admini-
stratione bonorum immobilium dicti mona-
sterij, si dicto monasterio visum fuerit, amoueri
posse dicit resolutum Armend. d. loco n. 89.

27. Licet administrantes bona temporalia mona-
stiorum, & officiales possint amoueri ad nutum
superiorum ex hoc text. in eo tamen non com-
prehenduntur officiales, qui bona temporalia non ad-
ministrant, sed hoc relinquatur dispositioni iuris
communis, & statutorum Religionis, refert deci-
sum Armend. d. 1.7. de Relig. n. 90.

28. Procuratores, monasteriorum Monialium de
triennio in triennium mutari debent, Aldan. in
compend. canon. refol. lib. 4. tit. 2. n. 10. vbi dicit re-
solutum in Oris. 31. July 1613.

29. *Nihilque superfluum in casu.* Peculium conce-
ssum Religiosis debere esse moderatum, & non
superfluum, dicit Sanch. d. c. 2. n. 17. vbi n. 18. que-
rit, & resolut, quæ superfluitas culpa liberati
valeret Religiosis amplius redditus habere.

30. Arbitrio & præfinitione superiorum stare de-
bere Regulas quod mobilium superfluitatem,
& conuenientiam, nisi de excessu arbitrij consili-
tetur, habita tamen ratione personarum, officij, & Re-
gularis status, paupertatis, quam professi sunt,
etiam exaratur itidem qualitatibus, refert deci-
sum Armend. d. 1.7. de Relig. n. 84.

- An Religiosus sit proprietarius, qui de licen-
tia superioris multa superflua respectu sui status
possidet: Vide Barth. à S. Faustino in thesaur. Reli-
g. lib. 7. quæst. 95.

31. *Quid si quis aliter, &c.* Vide Nauar. in c. mon-
diciu 12. qu. 2. vbi ab. 1. n. 33. et 148. cum segg. &
in cap. nullum 18. quæst. 2. n. 3. cum segg. Ludovic.
Beza refol. casuum censetur. p. 3. cas. 36. fol. mibi.
380. & p. a. cas. 1. fol. 418 & cas. 32. fol. 438. in
odis Plucken. Barth. à S. Faustino in thesaur. Reli-
g. lib. 8. qu. 198. n. 2. vbi subdit hanc penam aper-

tè iudicis sententiæ postulare, idem asserit Sanch.
d. lib. 7. c. 20. num. 13. vbi etiam tenet hanc penam
non incurri à dantiibus, quomuis hi peccent
contra paupertatis votum, sed à retinentibus. Quo-
bus aliis penis subiacet Religiosis proprietariis,
tradunt Coriol. de casib. referu. p. 2. cas. 30. n.
16. & 27. Sanch. d. cap. 20. n. 11. num. 21. Barth. à S.
Fausto d. quæst. 197. Ego ipse in cell. ad cap. cum
ad monasterium. n. 5. & 6. de stat. monach.

Et benigne alina, & possina voce priuati sit.
Religiosum priuatiu voce actua, & possina iuxta
hoc decreti omni iure dandi vocem ad aliquem
actum faciendum in Caput. & iure patenti vo-
cem datam de ipso à Capite. Conuento, vel Col-
legio quoad ea, quæ sibi iuri oneri, & penæ pri-
uatum censeri consuevit Nauar. cens. de elect. n.
antiq. aliis censuris 6. de verb. signif. nouu. re-
fert Saye. in florib. dec. sub ille tit. de elect. dec. 6.

De largitione munerum vtriusque sexus Re-
gularibus interditi extar const. Clem. VIII. quæ
incip. *Relig. sub dat. 13. Kal. July 1594.* quam re-
ferunt, & latè explicant Quatant in summ. Bullar.
verh. munerum largitur. Finc. de Soula in speciali
trall. de largitione munerum, Barth. à S. Faustino in
thesaur. Relig. lib. 8. qu. 199. cum multis segg. 10.
Valer. de differ. ant. vtriusque forum, verh. muna-
ra, diff. 1. Bonac. ver. trall. diff. 3. de largitione
munerum Regularibus vtriusque sexus interditi.

Regulares vtriusque sexus, & etiam nouitij, quàm
professi comprehenduntur legi constituente
Pontificia, qua munerum largitio interdicitur, ex
S. c. elect. canon. 3. n. 11. vbi refert sic fuisse re-
solutum à sacra Congregatione Episcoporum in
S. Seneris. 23. July 1603.

Moniales velat, tam intra, quàm supra nune-
tum abfq. dotali elemosyna nequaquam admitti
possunt: huiusmodi autem elemosynæ dotalis,
et si sunt Monialium, vel conuersarum intra nune-
rum existentiam, emissis ab eis professione expen-
di possint in vsum communes necessarios mona-
stieris, supernumerariorum autem dotes, post ea-
rundem professionem omnino in emptionem
bonorum stabulum monasterij commodò coo-
petiti debent, ita refert decism Ald. in compend.
canon. ref. lib. 3. tit. 10. n. 19.

Monialium dotes anno probationis durate
deponantur iuxta formam in decreto generali
præscriptam, professione verò emissis in bonis
stabilibus, siue censibus, ad monasterij vtilitatem
implicentur, vt per Aldan. citato loco.

Dotalis elemosynæ Monialium solui debent
in ætate, neque assignatio bonorum stabulum, aut
censuum permittitur. Aldan. d. tit. 10. n. 20. vbi
dicit resolutum per S. Congregat. Episcop. in Ca-
meracen. 28. Martij 1588.

Dotalis elemosynæ apud Monialium consun-
guineos, vel affines nullatenus relinquatur, sed
interquæ puellæ habitum suscipiant, deponatur
actualiter apud mercatorem, vel penes aliam per-
sonam fidele, & facultatibus idoneam, vt statim
professione emissis io emptione bonorum stabi-
lium, aut annuum reddituum illico implicen-
tur. Aldan. d. tit. 10. n. 22. vbi dicit decism à S.
Congr. Episcoporum Lufitan. 6. Janij 1615. ad 3.

Depositorum dotalium elemosynarum in iis lo-
cis, in quibus non adsint mercatores, aut bachi,
fieri debet in manibus probi viri, & facultati, qui
ad omne mandatum Monialium, & abfq. aliqua
exceptione tam soluturum se obliget. Aldan. d.
tit. 10. n. 23. vbi testatur ita resolutum à S. Cong.
Episcop. in Cameracen. 16. Martij 1594.

Omnes Conuentus, seu monasteria Mendicantium (Cappuccinis exceptis, & Minoribus de Observantia) possunt retinere, & possidere bona immobilia, & in omnibus monasteriis tam virorum, quam mulierum constitutur numerus, qui ex redditibus propriis monasterij sustentari possit, vel ex consuetis elemosynis monasteria noua non erigantur, nisi cum licentia Episcopi.

C A P V T I I I.

1. Doctores de materia cap. agentes
2. Minores de Observantia, & Capuccini sunt incapaces hereditaria successione.
3. Eccles. Fratrum Minorum non potest valide institui.
4. Contentus Fratrum Minorum an possit legari.
5. Bona delata Religioso, qui validam professionem omisit Religione incapax, acquiruntur venientibus ab intestato.
6. Moniales S. Clara non comprehenduntur in hac exceptione.
7. Moniales omnes cuiusvisque Ordinis bona stabilia in communem habere possunt.
8. Congregatio totius Societatis IESV cessit cuiusque iuri promouente ex hoc decreto.
9. Quoad hoc, ut possit habere, & perpetuo possidere stabilia.
10. Societas IESV est capax acquisitionis stabilium ad effectum vendendi.
11. Regularis ex indulto à Religione Fratrum Minorum de Observantia ad tertium Ordinem S. Francisci ex legitima causa translatum recuperat sui succedendi.
12. Religio Hierosolymitica bona alienari possit.
13. Superiores monasteriorum possunt ex fructibus honorum pingues elemosynas facere.
14. Regularibus vendere non continent stabilia ad effectum emendi censui.
15. Donum professe Secretarius IESV comprehenduntur in prohibitione de rebus Reg. non alienandum.
16. Religio Theatinerum an comprehendatur,

17. Numerus ille Religiosorum in monasteriis conservari debet, qui ex redditibus, vel consuetis elemosynis commode sustentari valeat.
18. Pius V. idem statuit.
19. Gregorius XIII.
20. Clemens VIII.
21. Paulus V.
22. Gregorius XV.
23. Urbanus VIII.
24. S. Congreg. Regularium.
25. S. Congreg. Concilij.
26. Monialis sufficiens dotata an possit admitti cum sua dote ultra numerum.
27. Monasteria non eriguntur sine Episcopi, in cuius diocesi erigenda sunt licentia prius obtenta.
28. Episcopi consensus non sufficit in erigendis Regularium monasteriis, nisi etiam Papa auctoritas accedat.
29. Monialium monasteria erigi & edificari debent servatis eisdem solemnitatibus, quae servantur in erigendis Regularium monasteriis.
30. Vicarius generalis non potest absque speciali mandato concedere licentiam edificandi nova monasteria.
31. Carmelina discolcatate de sola licentia Ordinarii possunt nova censuere monasteria.
32. Monachi Congreg. S. Mariae Faliensis.
33. Clerici Regulares S. Pauli decelant.
34. Monasteria in posterum erigi non possunt nisi servatis, &c.

Concedit sancta Synodus omnibus monasteriis, & domibus tam virorum, quam mulierum & mendicantium, * a exceptis domibus Fratrum sancti Francisci Capuccinorum, & eorum qui Minorum de Observantia vocantur, etiam quibus aut ex constitutionibus suis erat prohibitum, aut ex privilegio Apostolico non erat concessum, ut deinceps bona immobilia eis possidere liceat. Quod si aliqua loco ex praedictis, quibus auctoritate Apostolica similia bona possidere permissum erat, eis spoliata sint, eadem omnia illis restituenda esse decernit. b In praedictis autem monasteriis, & domibus tam virorum, quam mulierum, bona immobilia possidentibus, si in istum numerum constitutur, ac in posterum conseruetur, qui vel ex redditibus propriis monasteriorum, vel ex consuetis elemosynis commode possit sustentari, y nec de cetero similia loca erigantur sine Episcopo, in cuius diocesi erigenda sunt, licentia prius obtenta.

1. Vnde Nauarr. de erat. c. 22. n. 82. Fr. Emman. q. regn. tom. 3. q. 29. art. 4. Azor. inst. moral. p. 5. lib. 1. c. 23. q. 9. 8. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. c. 4. Fr. Lug. Miranda in man. Pralar. tom. 1. q. 1. art. 6. & q. 2. 8. art. 1. D. Hier. Ventro y Leyoa de examine Episcoporum lib. 6. c. 23. à princ. a Exceptis domibus Fratrum S. Francisci, &c.]
2. Minores Observantiae, & Capuccinos esse incapaces hereditariae successione, siue ex testamento, siue ab intestato, tenent Quiesda in suo q. v. 6. c. 22. n. 25. Sanch. in preceptis Decalogi tom. 1. lib. 7. c. 25. n. 4. Nec per fidei commissum vniuersale posse haereditatem institui tradunt Cord. in reg. S. Francisci c. 6. q. 1. p. 7. 1. Fr. Emman. tom. 2. q. 7. 8. art. 2. Sanch. de c. 25. n. 5. Quamuis adiectum clauf. Barbos. Cancell. in Concil. Trid.

ut hereditas vendatur, & in necessaria illis pretium cedat, adhuc institutionem prorsus non valere, tenent Bald. Card. Anch. Felin. Dec. Goaldens. Montal. Antoo. Gabr. & alij, quos refert, & sequitur Sanch. de c. 25. n. 10.

Nec Fratrum Minorum Ecclesiam posse validè haereditem institui, testatur Quiesda de c. 22. n. 19. Cordub. d. p. 7. 1. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 1. c. 23. q. 15. Sanch. de c. 25. n. 14.

Vtrum autē Conuentual Fratrum minorum possit legatilitate disputat Sanch. d. lib. 7. c. 16. per tot.

Bona delata Religioso, qui validam professionem emisit in Religione incapax, omnia facta eorum dispositione acquiruntur venientibus ab intestato, etiam si postea ex indulto translati sit ad Religio

a Cap. caute qui immuat. §. porro, de reb. sigill. m. 6.
b Conc. Arel. q. c. 1. Cone. Maganacū c. 19. c. 1. & c. auctoritate de instit. c. quoniam, v. 17. de vita & honest. cler. c. vult. §. sanè vt hoc, de stat. reg. m. 6.

3.
4.
5.

Religionem capacē, quia quoad bona iam delata successioni secundū Religionis capacis, ad quā fuit translatus, locus amplius nō est, nec bonorū tenuitiationi, *Sel. in seclit. Canon. c. 22. n. 5. vbi ita fuisse decisum refert sub die 17. Junij 1671.*

6. In hac autem exceptione Fratrum Minorum Observantia nō comprehendit Moniales S. Clare refert decisum *Arm. in addit. ad recap. legem Nivarræ fol. 158. n. 3. Nam Moniales omnes cuiusque Ordinis bona stabilia in communi habere possint, nō obstante eorum regula, resoluti Sel. in seclit. Canon. c. 16. n. 5. vbi refert ita decisum à S. Congreg. Episcop. in Parmen. 16. Ian. n. 1596.*

7. Congregationem totius Societatis Iesv de anno 1563, cessasse cuiusque iori provenienti ex concessione Concilij in præfenti ad habenda bona immobilia in communi in domibus professorum, vel eorum Ecclesiis, refert Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 1. §. 1. n. 1.

8. Er hanc tenuitiationem intelligi quoad hoc ut possit habere, & perpetuo possidere stabilia, non autem, ut capiat ad vendendam, consulit Menoch. conf. 1014. n. 28. quem probat Rot. in Rem. legat. 10. May 1617. coram bona mem. Baratt. inter ejus impr. dec. 245. n. 17. & idē hōc societate, & domum esse capacem acquisitionis stabiliū, ad effectum illa vendendi, & ex eorum pretio propriis necessitatibus providendi, tenuerunt Mand. de priuil. ad visitat. 11. n. 12. Gabr. conf. 28. in prin. & n. 6. & 12. lib. 1. Iul. Negr. in comment. regul. contr. dila Societatis p. 3. sub n. 7. pag. 76. Baratt. d. dec. 245. n. 16.

9. Regularis ex Indulto à Religione Fratrum Minorum de Observantia ad tertium Ordinē sancti Francisci ex legitimis causis translatus recuperat ius succedendi in bonis sibi ex testamento, vel ab intestato post traslationem delatis, ut per Ald. in compend. Canon. ref. lib. 3. tit. 8. n. 12. vbi testatur ita resolutum in Neritena. 22. Ianuarij 1622.

10. Religiosis Hierosolymitanis in bonorum alienatione, quæ eis obvenit per successorem suorum militum defunctorum, non est deneganda facultas, iuxta decretum de non alienandis, Aldan. d. tit. 8. n. 14. vbi dicit decisum in Aletentina 22. Iann. 1628.

11. Superiores monasteriorum, non obstante decreto de rebus Regularium non alienandis, possunt ex fructibus bonorum pingues elemosinas facere, puta decem tributum totius, & similia, quia fructus non comprehenduntur in dicto decreto, *Sel. in seclit. Can. c. 18. n. 1. vbi dicit ita resolutum in nullius 18. Septemb. 1627.*

12. Stabilia Regularium vendere non convenit ad effectum emendi census, ex *Sel. extra loco, in Spoletana 12. Mart. 1619. nec per fabrica monasterij Messana 13. Martij 1619.*

13. Domus professu Societatis Iesv comprehenduntur in prohibitione super edita, de rebus Regularium non alienandis, Ald. d. tit. 8. n. 15. vbi testatur decisum sub die 31. Jul. 1627.

14. Religio Clericorum Regularium Theatinorum, quamdiu institutum nihil bonorum stabiliū possidendi retinet quoad bona immobilia non comprehenditur in prohibitione super edita de rebus Regularium non alienandis, Ald. d. tit. 8. n. 16. vbi ita fuit decisum de anno 1621.

15. *Si tantum unum confirmatur, &c.* Vide Navar. de reddit. eccles. quest. 1. monit. 62. Quæritur in summo Bullæ verb. monasteria Aletinorum, pag. 359. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 48.

16. *art. 1. Zerolin praxi Episcop. p. 1. verb. moniales §. 6. pag. 256. Palsc. in finali praxi p. 2. c. 3. num. 55. Azor. in fin. moral. p. art. 1. lib. 15. cap. 9. q. 1. Aloyf. Ricc. in praxi aucta ref. 202. Campan. in diversis iuris Canon. rubr. 12. c. 16. n. 7. & 14. Ft. Ludov. Miranda in fine Manualis Prælat. vbi de sacris Monialibus, q. 8. art. 6. metipsum de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 98. ex quo loco multa me non citato desumpti Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. dec. 119. p. 4.*

17. Pius V. in sua constitutione incip. Circa pastoralis officij sub dat. 4. Kal. Junij 1566. districte præcipit ne plures Moniales in eorum monasteriis recipiantur, & admittantur, quā ex propriis redditibus ipsorum monasteriorum, vel consuetis elemosynis commodè sustentari possint, refert Ego ipse d. alleg. 98. n. 2.

18. Gregor. XIII. in sua constit. incip. Deo sacris de anno 1573. iniunxit Ordinatis, ut prælatum statutæ numerum in monasteriis sibi subiectis, & etiam exemptis, tradit Palsc. d. p. 2. c. 3. n. 35. in fine, quem testatur Ego ipse d. alleg. 98. n. 3. ex qua colligitur Nao. in cap. statutus 19. q. 3. n. 57. vers. tertio nota, Sanch. d. lib. 7. c. 23. n. 1. Ego ipse d. alleg. 98. n. 3. in fine, & me citato in illa l. c. Homob. de Bonis de examine eccles. tract. 1. c. 3. q. 15. ref. 3. pag. 455. subdit Ordinatis locorum sub pœna peccati mortalis ad id faciendum obligati.

19. Clemens VIII. in decretis de reform. Regul. incip. Nullus omnino, §. 14. sub dat. 25. Iulij 1599. ut refert Quarant. verb. monast. & Convent. pag. 412. idem præcipit, & mandat, videlicet, ut in unoquoque Conventu Fratrum sit tantum dei opea coadjuvatus, & in posterum teneatur omnes, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communi bus consuetis, vel etiam singulorū elemosynis, aliusve quibuscunque obventionibus in commune, ut præferret, conferendis, commodè possint sustentari, redditus vero, & supradicta omnia in communi loco, ac iure diligenter asserventur.

20. Paulus V. plura circa hoc statuit in decreto de certo Religiosorum numero cuiusque monasterio, Conventui, ac Domui Regulari præfigendo, incip. Sanctissimus, sub dat. 4. Decembr. 1605. quod refert Quarant. d. c. præfati citato, pag. 412. & Castellan. in addit. ad tract. de elect. pag. 412.

21. Gregor. XV. approbante S. Congreg. Illustrissimorum D. D. Cardinalium negotij Episcoporum & Regularium præpositorum sub die 17. Augusti 1621. renovat licentias à Paulo V. concessas engendi novos Conventus, volens quod de cætero non erigantur, nisi in eo solum duodecim Fratres ac Monachi, seu Religiosi habitare, atque ex redditibus ipsorum monasteriorum, & consuetis elemosynis commodè sustentari possint.

22. S. D. N. Urban. Papa VIII. per suum Breve sub dat. 28. Aug. 1624. multa tollit circa modum erectionis novorum Conventuum, in quo renovat licentias quasconque concessas contra tenorem decreti Gregor. XV. prohibens sub pœna excommunicationis, ne facultatum per ipsum renovatarum, seu annullatarum, seu alio quovis pretexto, seu causa possint finire, & absolvi, refert Castellan. in addit. ad tract. de elect. pag. 501.

23. Ordinationem S. Congregationis Regularium de non recipiendis vitra numerum præfixum, refertur Palsc. d. c. 3. n. 55. in fin. & Campan. d. c. 16. n. 14. c. Ego ipse d. alleg. 98. n. 4.

24. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

25. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

26. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

27. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

28. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

29. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

30. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

31. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

32. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

33. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

34. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

35. Novissime sacra Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Episcop. sub die 21. Junij 1625. edixit post ordinationem traditam ad sciendum quot

quot redditis. & elemosynas monasteria habere debeant, ut ex illis sustentari possint, sic autem deinceps vera monasteria, Conventus, Domus, vel Societas Religiosa, seu Regularium nudi recipiantur, nisi prout alia ad id requisita in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratrum, aut Monachorum, seu Religiosorum degere, & ex redditibus, & consuetu elemosynarum debeat sustineri, ut supra, debeatque competeret sustentari valeant ad praescriptum de censur. XV. hac de re editi. Aliqua monasteria, & loca huiusmodi post hac recipiendi, in quibus duodecim Religiosi, ut supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, & alia non inhabitaverint, Ordinarium loci visitationis, correctionis, atque amovendi iurisdictioni, inobtemperare esse intelligantur.

Super quibus decretis postea eadem sacra Congreg. S. D. N. Urbano VIII. approbante, aliquas eidem declarationes, quas originales, impensis quoque in typographia Camerali vide de an. 1626. Insuper, ubi hanc nomen praefatio facta iam fuit in vim simili decreti sanctae memoriae Pauli V. abique tamen computatione reddituum cuiusvisque Religiosi, esse iterum faciendam, servata forma vltimi decreti hac de re editi Declarationis editi novissima ad habitum Regularis admissio possit admitti ad professionem in monasterio, in quibus habita, ut supra, per licentiam numeri, commodum alii non possunt, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio monasterio eiusdem Religiosis collocandos esse, ubi commodum alii possint, Denique consuevit praedictum decretum, ubi cauerat, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi prout alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competeret sustentari valeant, ita ut aliqui subsint iurisdictioni ordinariae comprehendere eas Religiones, quae non consueverunt opera Missarum accipere, ut sunt Religiosi Capuccinorum ac Societatis Iesu, praeterque habere locum tamen Italia, ad quam eis testium, quam extra Italiam.

16. Cum expletus est numerus personarum Religiosarum, quae alii possunt ac annuus redditibus monasterii, an possit aliqua sufficienter dotata eam sua dote supra illum numerum admitti? Affirmant Nau de reddit. q. 1. monien 62. Sotus de Regul. tract. 3. lib. 4. c. 9. num. 17. Valer. Regiold. in praxi feri parient. lib. 23. n. 194. Saach. in praetipia Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 23. n. 4. vers. tertio, aduertentes textum in praesenti prohibere, ut quando monasterium plures foeminas alere non possit, quam in eodem sint, admittantur aliae sine dote expensis monasterii alio, & notat Sanch. d. n. 4. vers. secunda conclusio, quod quamvis attentiori antiquo r. vincti san. de statu Regul. lib. 6. professio Monialis receperet in monasterio non Mendicantium, ultra numerum eorum, quae ex redditibus monasterii, & consuetu elemosynarum, obsequio penitus sustentari valeant, esse irrita, hodie tamen locum non habet, quia consuetudine abrogatum est, eum compertum sit plures saepe admitti, nec vquam nostris temporibus andrum sit in coortuorum vetri valorem professionis, ne dum illam testari.

7 Nec cetero similia loca, &c. Vide Fr. Emh. quest. regul. tom. 1. quast. 1. c. 1. art. 7. & tom. 2. q. 49. art. 3. Zerol. in praxi Episcopali p. 1. verb. monach. §. 1. & 2. Pich. in simili praxi port. c. 1. j. n. 47. Vgol. in tract. de potestate Episcopi c. 20 §. 6. Fr. Ioan. à Cruce de statu Regul. lib. 2. c. 2. Aloy. Ricc. in decisionibus Curia Archiep. Neapoli. 1. decis. 82. n. 4. & part. 2. decis. 75. Campan. in diversis iuris Canon. 2. n. 12. c. 13. num. 80. & 81. Ludovic. Miranda in manual. Praelatorum. 1. q. 33. art. 1. conclus. 3. Etiam à Cochiet de iurisd. Ordinarium in exemptis p. 1. quast. 36. & part. 2. q. 4. n. 36. Nouat. in singular. cancl. 10 Hieron. Venero, y Leyva in examine Episcoporum. lib. 6. c. 10. ex n. t. metipsum de offic. & potest. Episcoporum p. 2. alleg. 26. ex n. 3.

In erigendis Regularium monasteriis non sufficere censuram Episcopi, nisi etiam Summi Pontificis auctoritas accedat, probat text. in c. 1. de excessibus Praelatorum. lib. 6. & in c. vici. de regul. monachorum eod. lib. quorum dispositionem non esse abrogatam per Concil. Trid. in praesenti decisum refertur Zerol. d. §. 2. & Campan. d. n. 80. in fine, ac Egoipio d. alleg. 26. num. 4.

Contra Sorb. in compend. Mendicantium, verb. edificare, in sua anno. vers. circa §. 20. & Fr. imm. d. q. 49. art. 3. existimantes Episcopi tantum licentiam esse necessariam.

Bolla Clement. VIII. incip. Quoniam ad institut. 17. 99. sub dat. Roma 23. Jul. 1603. io quo habetur quomodo locorum Ordinarij Regularibus licentiam possint impatire ova construendi Conuentus, habet etiam locum circa erigenda monasteria Monialium, debent enim eadem solemnitates servari illis in edificandis, sicut in illis Regularium, ita Sel. in select. canon. cap. 90. n. 4. ubi testatur sic resolutum sub die 19. Decembr. 1620.

Vicinus geotalis non potest abique speciali mandato concedere licentiam edificandi nova monasteria, & Conventus in loco for. diocesis ex eo, quia est de maioribus, Sel. d. loco, ubi refert decisum sub die 12. Julij 1620.

Fratres igitur Ordinis Carmelitarum discalceatorum obtinuerunt ut vbiq. de sola licentia Ordinis possent ova construi monasteria ex consil. 10. Pauli V. incip. Ad Ecclesiam de anno 1605.

Monachi Congregationis B. Marie Fulensis ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 5. incip. Ministerium, de anno 1608. idem obtinuerunt.

Superiores Congregationis clericorum Regularium S. Pauli decollati ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 64. incip. Ecclesia, de anno 1610. idem quoque obtinuerunt; quia omnia ex meo tract. de offic. Episcoporum, ubi supra, illo non citato motu fuit Aloy. Ric. d. decis. 168. p. 4.

Sed hanc monasteriorum aliorumque locorum Regularium, quorumque nooortu erigendi, seu instituendi, corporumque finiendi facultates reoocatae sunt, & illa in posterum erigi prohibentur, nisi servatis constitutionibus Clementis VIII. & Gregorij XV. & Concil. Trid. io hoc decreto, ac cum licentia Ordinariarum, ita S. D. N. Urbanus VIII. constit. incip. Romanum Pontifex, 28. Augusti 1624.

De clausura, & obedientia semper & in omnibus servanda.

C A P V T IV.

1. De locis de materia cap. agensci.

2. Religiosi à Conventu quando egredi valcat.

3. Clausura violatio in Religiosis viri regulariter est peccatum veniale.

4. Clausura violatur dimittendo habitum.
5. Proficiscendo ultra mare, sine debita Superioris licentia.
6. Curias Principum adueniendo inconsulto superiore.
7. Accedendo ad studia non obtemperando a Præf. facultate.
8. Illiis transgrediendo ad aliam Religionem.
9. Religiosus a superiore suo supra modum vexatus potest a monasterio exire.
10. Appellari datur a correctione quâ facit Prælatus Regularis excedendo modum, & transgrediendo regulæ limites.

11. Appellatio interponitur à Guardiano ad Provinciale, à Provinciali ad Generalem, & ab hac ad Cardinalem Congregationem.

12. Religiosus iniuste ac legitime in ordine in carcerem conclusus non potest fugere etiam pretextu ad superiorem suum accedendi.

a. C. quan
to, de officio
Clem.
ne in ap. 6.
qua verò, de
statu mon.

Prohibet sancta Synodus, ne quis Regularis, sine sui Superioris licentia, prædicationis, vel lectionis, aut cuiusvis pij operis pretextu, a subiectis se obsequio alicuius Prælati, Principis, vel Vniuersitatis, vel communis, aut alterius cuiuscumque personæ, seu loci, neque ei aliquod priuilegium, aut facultas, ab aliis super iis obtemperando, suffragetur. Quod si contra fecerit, tanquam inobediens arbitrio Superioris puniatur. Nec liceat regularibus a suis conuentibus recedere, etiam pretextu ad superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missi, aut vocati fuerint, Qui verò sine prædicto mandato, in scriptis obtemperando, reperiatur, ab Ordinatis locorum tanquam desertor sui instituti puniatur. Illi autem qui studiorum causa ad Vniuersitates mittuntur, in conuentibus tantum habitent, alioquin ab Ordinatis contra eos procedatur.

1. **V**ide Nauar. comment. 2. de Regularibus n. 61. & comment. 3. n. 50. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 30. art. 3. & 4. & tom. 2. q. 5. art. 10. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 11. quest. 7. & 8. Sayt. in elem. Regum. lib. 2. c. 17. & n. 37. Portel. in dubiis regularibus verb. Episcopus, n. 10. Franc. Leo. in thesaur. forei. Eschastici, part. 1. c. 8. n. 15. & 16. Fr. Ioan. a Cuce de statu Religios. lib. 1. c. 6. de voto obedientie. Camp. in divers. iuris canon. rubr. 1. 2. c. 9. late Bartholom. à S. Faustino in thesaur. Relig. lib. 6. q. 1. §. 8. cum segg. Valer. Regioald. in practi. forei. panem. lib. 1. §. 18. cap. 18. & 40. 3. cum segg. D. Hicton. Venerio, Leyua in examine Episcoporum. lib. 6. a. 8. x. n. 8.

2. **C**lementis VIII. in suis decretis pro reformatione Regularium, datus tunc ordinationem, quarum prima est, ut nullus à Conuento egredi audeat nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, & benedictione accepta, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque ex intro ad adiungat non petentis rogatu, sed arbitrio. Secunda verò est, ut de genere extra claustra Conuentus ad eam non exeat, nec de cetero nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbata huiusmodi facultates concedi possint, testatur Bartholom. à S. Faustino d. lib. 6. q. 163.

3. **V**trum violatio claustræ in Monachis, seu Religiosis viris, fit peccatum mortale? Veniale tantummodo esse regulariter, per se loquendo inuenitur Nauar. comment. 4. de Regularibus n. 29. & 30. Ludon. Mitenda in man. Prælat. tom. 1. quest. 32. art. 1. & in instit. c. 2. Bonac. de clausura. q. 2. puncto 1. n. 1.

4. **C**ontra Soar. de Relig. tom. 4. lib. 2. cap. 1. c. 6. n. 5. & seg. existimantem hanc obligationem Religiosis ex suo genere mortalem esse.

4. **C**lausura multipliciter violari posse testatur suprà citati Doctores. Primò dimittendo habitum de quo vide Fr. Emman. tom. 2. quest. 76. art. 6. Filliuc. tract. 1. c. 8. q. 4. n. 3. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 8. n. 49. cum segg. Bartholom. à S. Faustino lib. 6. q. 10. 3. cum segg. Campan. d. c. 9. n. 6. Sanctel. de apostasia 1. n. 6. c. 7.

5. **S**ecundo proficiscendo ultra mare, sine debita superiori licentia, Bonacin. d. c. 2. puncto 4.

6. **T**erò adueniendo Curia Principum inconsulto superiore, de quo Soar. de censur. diff. 23. sect. 5. n. 6. Filliuc. d. cap. 8. quest. 6. n. 42. & segg. Sayt.

de censur. lib. 3. cap. 3. n. 44. n. 47. Bonacin. de clausura. q. 2. puncto 5.

Quarto accedendo ad studia non obtemperando à Prælati facultate, Sayt. d. lib. 3. cap. 35. à n. 30. Filliuc. d. c. 8. quest. 4. num. 36. Sanch. d. c. 8. n. 7. 2. cum segg. Sanctus in tract. de apostasia, cap. 2. Bonacin. d. q. 2. puncto 6.

Quinto illicitè transgrediendo ad aliam Religionem, de quo Fr. Emman. q. regular. tom. 1. quest. 30. art. 1. cum segg. Azor. instit. moral. p. 1. c. 11. c. 16. Lell. de instit. lib. 2. cap. 41. dub. 15. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 3. cap. 1. Sanch. de lib. 6. c. 8. Sanctel. de apostasia, Bonac. d. quest. 2. puncto 1. & plures per me citati in collectan. ad c. ne religiosi de Regularibus.

6. **E**tiam præstat ad superiores suos accedendi.] Religiosum à superiore suo supra modum vexatum posse à monasterio exire, dummodo id faciat aliis Superioribus aduocandi gratia, cuius auctoritas ab iniqua vexatione liberetur, nec tamen apostolice penas incurrere resoluit Nauar. comment. 2. de Reg. n. 61. & comment. 3. n. 51. Azogon. 2. q. 6. 9. art. 3. Fr. Emman. quest. regular. tom. 1. quest. 30. art. 3. & 4. Azor. d. part. 1. lib. 12. c. 1. quest. 7. & 8. Sayt. in elem. Regum. lib. 2. c. 17. n. 40. Coriolan. de casibus reuerentis, part. 2. casu 3. n. 19. & casu 5. de iudice regulari, §. 10. n. 47. Bonacin. de clausura, & panis cum violantibus impositis, q. 2. puncto 1. c. 3. n. 9. Olauson. Spiritus de modo corrigendi Regulares tract. 3. part. 4. c. 1. n. 4. nouissimè. Tamburin. tom. 3. de iure Abbacum diff. 5. q. 11. n. 79. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 8. num. 10. 1. Fagundes in quinque Ecclesiæ præcepta, præc. 2. lib. 8. c. 5. num. 1. 2. Lorent. de Peitris de iudicio Religios. tom. 2. q. 1. de obedient. c. 20. in prim. quorum plures, percipiunt Atag. allestent Concil. in præsentem intelligi de illo, qui Imperatore a dicit non esse aliquam gratiam, sed leuam, aut leuissimam causam, intelligentes opinionem Bases contrariam sentientes in 2.2. quest. 52. art. 1. quando ex tali fuga ad Superiorem sequeretur scandalum, & perturbatio magna Religiosa propter ignorantiam causæ, qua dictus Religiosus mouetur ad talem fugam.

7. **A**ccessione igitur, quam facit Prælati Regularis excedendo modum, & transgrediendo regulæ limites, dari appellationem, licet si non excederet, probant text. in c. de Priore, de appell.

7.

8.

9.

10.

Sess. XXV. de Regul. & Monial. Cap. V. 381

& in eisdem de officio ordinari. Navar. cons. 4. sub tit. de appell. & consuet. n. 6. de sentent. & re iud. & consuet. n. 8. ut sit pend. & comment. 3. de Reg. n. 51. Fr. Emman. quest. reg. tom. 1. quest. 19. art. 2. & tam. 2. q. 5. art. 10. Quarant. in sum. Bala- ry. verb. Archiepiscopi auctoritas, nullor. 18. n. 20. §. quinto, pers. consuetudinem, Azot. insitut. moral. part. 1. lib. 12. c. 1. §. 1. quest. 8. Sayt. d. c. 17. ex n. 38. Sigism. Scac. de appell. quest. 17. dist. 16. num. 21. Cened. canon. var. q. lib. 1. q. 16. num. 21. Fagund. de ap. 5. n. 13. Sanchez in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 6. cap. 8. n. 101. vbi cum Navar. Fr. Emman. Azot. & Sayt. citatis locis, dicit non obstat Concilium in preloco, quia non interdicit appellatioem ad Superiorem, sed recessum à molestatio preteriti ad Superiorem.

11.

Vnde Sorban comp. prim. mendic. verb. appella- ro, in suis artic. circa §. 1. Fr. Emman. tom. 1. q. 19. art. 1. Cotelier ad §. 10. num. 28. Fr. Ioan. à Cruce

de statu Religiosi. lib. 1. c. 6. dub. 4. Sancti. d. lib. 6. c. 8. n. 107. in fine, referunt decisum de anno 1587. ut appellatio hoc ordine interponatur à Guadiano ad Provinciale, à Provinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, & ab hoc ad Cardinalium Congregationem.

Religiosum iuste ac legitime iuris ordine secuto in carcerem coniectionem non posse fugere, etiam preteriti ad Superiorem suum accedere, sed tamen ibi permanere etiam ante condemnationem, vbi Prelatus iussurum stare, resoluunt Cacet. 2. q. 69. art. 4. ad 2. Navar. comment. 4. de Regul. n. 64. Fr. Emman. tom. 2. q. 12. art. 6. Sayt. d. lib. 12. c. 18. n. 8.

Consta Bannes 2. q. 69. art. 4. exilumantem posse fugere ooo quidem ad vagandum, aut habitum dimittendum, sed impetradam illius potestatem veniam à Superiore Prelato, vel à Romano Pontifice.

12.

Clausura monialium servetur, & restituatur vbi violata fuerit, sub penis, ut ibi Moniales ex legitima causa quandoque exeant, & ad breue tempus nullus septa monasterii ingredi audeat sine Episcopi licentia, vel superioris, sub pena excommunicationis. Monasteria Monialium, existentia extra vrbes, reducantur intra vrbes, aut oppida.

CAPUT V.

1. Dolores de materia cap. agentis.
2. Pius P. super clausura & reformatione Monialium.
3. Idem Pius contra Moniales excentes à clausura.
4. Gregorius XIII. circa loca, & alia clausura pertinentia multa & diu.
5. Idem renouat quoscunque licentias ingrediendi monasteria Monialium.
6. Prelati & alij Monialium curam habentes earum monasteria ingredi non possunt nisi in casibus tantum necessarios.
7. Gregorius XIII. renouat licentias, & quoscunque priuilegia ingrediendi Monialium monasteria.
8. Sixtus P. similiter renouationem fecit.
9. Paulus P. statuit curam modum vitendi facultatibus concessis à Papa ingrediendi, &c.
10. Idem renouat omnes licentias secularibus mulieribus concessas.
11. Episcopus potestatem Regularis, quam secularis delinquentes circa clausuram vel bonorum administrationem Monialium etiam Regularibus subiectarum.
12. Episcopi in omnibus monasteriis Monialium earum clausuram vbi violata fuerit, restituere debent.
13. Episcopus potest & debet videre, an clausura seruatur etiam in monasteriis Monialium, quae Regularibus subiectae.
14. Episcopus habet iurisdictionem in Moniales, quae privilegio, vel indultu Papa sunt immunes in his, quae ad clausuram pertinent.
15. Moniales exemptae possunt toties visitari ab Episcopo quoad clausuram quoties videbatur expedire.
16. Vicarius generalis ex officio potest visitare clausuram Monialium etiam Regularibus subiectarum.
17. Suffraganeus Episcopus non potest vtraliu visitare clausuram Monialium absque speciali commissione Episcopi.

18. Moniales in ciuitate sitas, sed alieno Episcopo subiectis visitare potest Episcopus diocesani.
19. Principes absque iusta causa hoc auxilium denegantes non peccant secus magistratus seculares.
20. Iudices Ecclesiastici possunt secularibus magistratibus iniungere penam excommunicationis ut prebent auxilium.
21. Magistratus seculares qui.
22. Moniales post professionem non licet exire à monasterio.
23. Nec ex causa qua Episcopo legitima videatur, nisi sit de expressis in cura.
24. Moniales non possunt exire ex aliis casibus specialibus, vel urgentioribus, quam expressis constit. Pij P.
25. Moniales possunt exire bello à monasterio exire.
26. Moniales non possunt licentia concedi claustrum egrediendi causa morandi morbo ita periculoso, ut desperetur salus ea non egressa.
27. Abbatisa an possit exire pro praestando iuramento fidelitatis ratione fendi.
28. Abbatisa non potest à monasterio exire ut visitari ad ipsum Ecclesiam an sibi placeat.
29. Monialis non potest egredi ut curam nepotum gerat.
30. Moniales quando possint transire de licentia superioris de uno monasterio ad aliud.
31. Moniales possunt ad aliam Religionem persequi transire.
32. Monialis licitus est exitus, quae dum in proprio monasterio aliqua de causa commode corrigi non potest, ad aliud monasterium correctionis causa transferatur.
33. Monialis, quae adeo incorrigibilis est, ut ipsius emendatio in nullo monasterio speretur, etiam non potest.
34. Monialibus licitus est exitus quando auctoritate Praelati totius Monialium Concursus locum inueniatur.

35. Amonialibus conuersis licitum est exire e monasterio ad petendam elemosinam. Conuictum necessarium, dum cas per alios commodè petere non possunt.
36. Moniales conuersa quæ ad questionandum mitti possint.
37. Conuersæ non debent permitti, ut exeat ad effectum claudendi, vel apertendi ianuam monasterij.
38. Conuictarum in monasterium, an & quando ex permittitur exire ad questionandum.
39. Monialis non licet post professionem exire e monasterio nisi ex causa cognita & expressè in scriptis approbata per Episcopum.
40. Monialibus e monasterio Sedi Apost. aut Regularibus subiectis exire non licet, nisi ad sui consensum communis Episcopi diocesani, & Superioris Regularis.
41. Vicarius generalis Episcopi ex officio potest moniali egrediendi licentiam concedere.
42. Moniales e suis monasterijs egredientes, extra casus exceptos sunt ipso iure excommunicati.
43. Monasterium monialium intra septa ingredi nemini licet.
44. Monialium claustrum ingredi nullus potest ad conuergendum aqua benedicta cellas in die Sabbati factis.
45. Monialis nulla euergetur intra monasterij septa à quocumque Presbytero seculari, vel Regulari, etiam Confessario exercitetur.
46. Monasterij cuiusque quid comprehendatur.
47. Reges, & Regina non possunt Monialium monasteria ingredi.
48. Femina non possunt monasteria Monialium sine licentia ingredi.
49. Monasterium ingrediens absque Superioris licentia animo habuit Regularis assumendi, & profecti non inuocari excommunicationem.
50. Mulieres quæ sunt in discordia cum maritis, debent sibi in monasterium Monialium tolerari.
51. Mulier quando debeat permitti ingredi monasterium Monialium si times sanisui mariti.
52. Mulieres nuptæ in monasterium Monialium recipi non debent.
53. Fideles in monasterijs Monialium recipi non debent nisi Moniales fieri velint.
54. Matribus licentia ingrediendi monasteria Monialium præstiti non potest ad uisendam filiam mortis proximæ.
55. Infantes discretos carentes aduocati possunt ad claustra monialium.
56. Pueri septuaginta proficiantur uia rationis adepti.
57. Episcopi, seu eorum Vicarij speciale mandatum habentes possunt concedere facultatem ingrediendi Monialium monasteria etiam Summo Pontifici subiecta.
58. Prioris à Capitulo nominatus potest in monasterio sibi subiecto hanc licentiam concedere.
59. Monialium præfata potest hanc licentiam concedere in casibus reperiuntur.
60. Fiscalibus ingrediendi monasteria Monialium Regularibus subiecta pertinet ad eorum superiores Regulares.
61. Episcopi egredientes Monialium monasteria sibi an subiecta sine Superioris licentia in scriptis comprehenduntur hæc decreta.
62. Monasterium sive ancloritate Pont. euidam soli Prelati Conuentibus subiectum sitale solum, & vniuersitatis, an Pontificali licentiam ingressu ad monasterium concedere possit.
63. Abbatissa non potest facultatem ingrediendi monasterium concedere.
64. Superior in ipse potest licentiam generalem concedere Abbatisis concedendi ingressu facultatem.
65. Fratribus Minoribus interdictum est in sua regula ingressu absque speciali Papa licentia ad monasteria Monialium.
66. Licentia Sedi Apost. exigitur ad ingressum in S. Clara, & Conceptionis monasteria subiecta Ordini Minorum.
67. Licentia ingrediendi intra septa monasterij Monialium debet esse specialis.
68. Finitis primo alim.
69. Extenditur ad socium obitum.
70. Et verbi expressi debet esse concessa.
71. Licentia ingrediendi septa Monialium in scriptis sub peccato mortis habenda est, etiam si causa ingressu legitima sit.
72. Nisi superuenias necessitas.
73. Monialium claustra egredientes sine licentia Episcopi vel Superioris in scriptis obinenda penam excommunicationis incurrunt.
74. Excommunicatione reuerentia lata in ingrediendi claustra Monialium non comprehenduntur nisi intrantes ex præiptione, & prætextu licentiarum.
75. Excommunicatione hæc reuerentia non afficitur illæ, quæ facultatem ingrediendi habet sed non ingreditur prætextu illam.
76. Censura, & pena contra eorum aliquem in monasteria Monialium ingredi facium permittunt, vel admittunt.
77. Episcopi & superiores Prelati quando possunt ingredi Monialium monasteria.
78. Facultas ingrediendi claustra Monialium concedi non potest, nisi ob causam necessitatis.
79. Licentiam ingrediendi claustra Monialium obtinere ex causa, quæ non subicit sed tempore ingressu cessans non est inuocandi excommunicationem ingrediendi.
80. Licentiam ingrediendi Monialium monasteria obtinere ex causa, si ingrediuntur pre libi incurrunt ipso facto excommunicationem Papæ reuerentiam.
81. Necessitas non physice sed moraliter in præfatis decretis accipienda.
82. Confessario quando liceat ingredi claustra Monialium.
83. Medici quando liceat.
84. Superiori causa visitationis quando sit licitum ingressu.
85. Monasteria Monialium licitum est intrare pro aliquo opere exercendo, quod commodè extra monasterium fieri non potest.
86. Bani usum ingressu locum habent.
87. Abbatissa ad electionem licentiam est Superiori ingressu in monasterium quæque magna subordinationis iussio est.
88. Femina intra Monialium monasterium licitè intrare possunt in obsequium, & famulatum Monialium.
89. Collectori Porcingalis licet licentiam concedere ingrediendi mulieres in monasteria Monialium pro carum seruitio.
90. Ancilla licet non datur in communem Monialibus S. Clara.
91. Ancilla non datur pro educandis.
92. Puellarum ingressu in monasterium Monialium licitus est educationis gratia.
93. Puella in monasterio educationis causa recipi non possunt minores septennio, & minores viginti annorum.
94. Puella post præteritum tempus 24 annorum intra quod in monasterio uocari concepit educationem causa nullam censuram incurrat.

95. Conditiones quæ sunt necessariae ad puellas in monasterio Monialium educationis gratia collocandas.
96. Puellæ recipi non possunt educationis causâ in monasterio Afoniaium, nisi præcedat omnium consensus.
97. Moniales in eorum monasterijs quando puellæ educationis causâ recipere possunt.
98. Index, aliquæ vires possunt monasterijs Afoniaium ingredi ad expellendum malefactorum.
99. Monasteria Afoniaium ex illâ causâ & licentia ingrediendi peccant mort. & censurâ affiuntur si sine munitis statim non egrediuntur.
100. Afoniaeria Afoniaium frequentare interdittum est omnibus.
101. Cœliaciaria communia ubi retinenda.
102. Religiosi accedentes ad monasteria Afoniaium incurritur poenæ privationis officiorum, vti affine & possunt, ipsâ factâ incurrere.
103. Regulares cuiusque Ordinis prohibentur accedere ad monasteria Afoniaium ad colloquendum cum eis.
104. Regulares reperti absque licentia Afoniaium adire non possunt qualiter puniuntur.
105. Vicarius Fratrum absque Apst. Sedis licentia Afoniaia adire non incidunt in poenâ.
106. Episcopi licentiam dare valent Religiosis alioquendo Moniales servatâ certis regulis.
107. Subdiaconi absque Ordinary licentia alioquens cum Afoniaibus potest excommunicari.
108. Afoniaium patres fratres, & filij ut eisdem alioquantur in temporibus non prohibetur, licentiam non indigent.
109. Regulares adveniens monasteria Afoniaium absque Episcopi licentia non incidunt in poenâ excommunicationis quam Episcopus suo edicto proposuit.
110. Afoniai exptæ alioquentes cum viris contra prohibentum Episcopi non possunt ad esporniri.
111. Afoniai litteras scribere & mittere, arceudat in censuram comminatus ab Episcopo aduersus statum in monasteria Afoniaium.
112. Excommunicatio Episcopale aduersus adveniens monasteria Afoniaium comprehendit accedentes ad exempta.
113. Licentiam alioquendi Afoniales Regularibus subditis ad dare possit Episcopus.
114. Doctores de clausura monasteriorum virorum quas ingressum seminarum, agentes.
115. Flori & prax Religiosorum comprehenduntur sub clausura.
116. Afoniaeria Afoniaium intra vrbes, & opidâ frequentia reduenda.
117. Transfatio Afoniaium ad Vrbes quomodo faciendâ.
118. Afoniales ab uno monasterio in recentem erellum non transferuntur nisi obsecra à Sede Apsteli. vel à Congreg. specialis facultate.
119. Afoniales quando transferri possunt in monasteria noviter erecta.

Bonifacij • Octauis constitutionem, a qua incipis, Periculoso, renouans Sancta Synodus, vniuersis Episcopis, & sub obsecratione diuini iudicij, & interminatione maledictionis aeternae, praecipit, & vti in omnibus monasterijs, sibi subiectis, ordinariis, in alijs vero Sedis Apostolicae Auctoritate clausuram Sanctimonialium vbi violata fuerit diligenter restituat, & vbi ignouata est, conseruati maxime procurant, inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasque poenas, quacumque appellatione postposita compellentes, & innocuo etiam ad hoc opus fuerit, auxilio brachij secularis. Quod auxilium vbi praebear, omnes Christianos Principes horratur sancta Synodus, & sub excommunicationis poena ipso facto incurrenda, omnibus & magistratibus secularibus iniungit. ^b Nemo enim autem Sanctimonialium liceat post professionem exire a monasterio etiam ad breue tempus, quocumque praetextu. & nisi ex aliqua legitima causa, s. ab Episcopo approbata, indultis quibuscumque & priuilegijs non obstantibus, & ingredi autem intra septem a monasterio nemini liceat, & cuiuscumque generis, aut conditionis, & sexus, & vel aetatis fuerint, & sine Episcopo, & vel Superioris p. licentia, & in scriptis obtemperat, & sub excommunicationis poena ipso facto incurrenda. ^d v. Dare autem tantum Episcopis, vel Superior licentiam debet & in casibus necessarijs, neque alius villo modo possit, etiam vigilante cuiuscumque facultatis, vel indultis hactenus concessi, vel in posterum concedendi. & Et qui a monasterio Sanctimonialium extra moenia vbis, vel oppidi constituta, malorum hominum praedae, & alijs fucioribus sine vlla saepe custodia sunt exposita, eurent Episcopi, & alij superiores, si ita videbitur expedire, per Sanctimoniales ex eis ad noua, vel antiqua monasteria intra vrbes, vel oppida frequentia reducantur, & innocuo etiam auxilio, si opus fuerit, brachij secularis. Impedientes vero, vel non obediens, per censuras Ecclesiasticas parere compellant.

1. **V**ide Naustrin man. cap. 27. n. 18. & in cap.
non deatru 12. quaff. 1. n. 51. & n. 72. & in
commento q. de Regularibus n. 39. Fole. de visit.
lib. 1. c. 13. Jacob. de Grass. in auctu decip. part. 1.
lib. 4. cap. 2. n. 6. cum seqq. Azor. institut. mor. p.
1. lib. 1. c. 8. a princip. Zetel. in praxi Episcopos.
p. 1. verb. *Moniales*. q. 3. & 5. 16. Fr. Emmann. quaff.
regul. 100. 2. quaff. 1. az. 7. Franc. Leo in thesaur.
pro Ecclesijs part. 2. cap. 1. n. 47. cum seqq. Aloyf.
Ricc. in collect. decip. p. 4. collect. 320. & in referat.
verius pro Ecclesijs decip. 645. n. edit. alijs referat.
c. 1. in 2. edit. Campan. in diversis. iuris can.

rhb. 12. cap. 16. m. 18. Sanch in *praecepta Decalogi*,
 tom. 1. lib. 6. 15. Attendit ad ad recop. legum
 Namaru, lib. 1. m. 18. 17. de Religiosis m. 100.
 em. fegg Boit Episc ad c. monasteria 8. m. de vita
 & honestate. Tamburin de iure Abbatis
 diff. 26. m. fegg. Lezana in summ. qv. Regal. c.
 12. Marcel. Volpe in praxi iudic. f. 107. cap. 4.
 Portolan ad Rec. verb. clausura Mentalium Ga-
 uantian man. Episcop. ed. verb. Vi dicit. de origi-
 & clausura. Ita italium. Nouen Internat. Reg. verb.
 clausura & verb. licentia. Laurent de Franc. de
 consensu fante Episc. & Regal. q. 6. over. 15. Laurent.

a Cap. periculoso, de flat. mon. in 4. decret. in 4. de flat. seg. cap. 1.

b Cone. Ca-
bolonen. a.
c. 57. 62. 63.
e t concil.
Matifcon s.
cap 1. cone.
Arc'. cap 7.
d Cap. delli
numi s. q.
a. c. prece-
loso de statu
mon. in 6.

de Petris in *confus. Ordinis Altiorem*, *conf. 6. p. 7. ex n. 1.* Hieron. Veneto, y Leyus in *examin. Episcop. lib. 6. c. 12.* Bonacin. de *clausura*, & *pau. ex violentia impoſit.* q. 4. Galat. in *opuſculo de clausura Monial. tractatum de officio & poſſeſſ. Episcop. p. 3. alleg. 101.*

2. Pius V. in ſua conſt. incip. *Circa paſtorale ſub dat. 4. Kal. Iuny 1566.* clauſura, & reſormatione Monialium cuiuſcunque Ordinis Bonificij VIII. conſtitutione. in *periculoſo, de ſtatu Regul. lib. 6. & Concil. Trid.* decretum in preſenti reuocauit, quam reſecto Ego ipſe *d. alleg. 102. n. 13.* & Laurent. de Petris *d. eum. 1. conſ. ſus Ordinis Monum. conſ. 6. p. 7.*

3. Idem Pius V. aliam edidit conſtitutione. incip. *Decori ſub dat. 4. Kal. Febr. 1569.* contra Monialia excentes ad clauſura, niſi in quibſdam caſibus, calque comitantes, vel receptantes, & contra ſuppetores exeundi licentiam concedentes, niſi in caſibus in ea expreſſis, eſt in *Bullario nouo tom. 1. Conſ. 3. conſ. Pont. pag. 385.* & reſect *Quarant. in ſum. Bullar. verb. monaſteria Monialium, pag. 450.* & Ego ipſe *d. alleg. 102. n. 14.*

4. Gregorius XIII. in ſua Conſt. incip. *Deo ſacrie, ſub dat. 3. Kal. Ianuary 1571.* circa loca, & alia clauſurae pertinentia multa edidit, quam reſect *Quarant. d. verb. Monasteria Monial. pag. 443.* & de ea meminit Sanch. *d. lib. 6. c. 15. n. 6.*

5. Idem alia ſua Conſt. incip. *Pbi gratia, ſub dat. Idibus Iuny 1571.* reuocat quaſcunque licentias ingrediendi in oſteria, & loca Monialium, & vitorum cuiuſcunque Ordinis, & prohibet vel licentias ab Episc. vel ſuperioribus conceſſis pro caſibus neceſſariis, niſi in neceſſitatibus urgentibus, eſt in *Bull. nouo tom. 2. conſ. 12. eiusdem Pont. p. 395.* reſect *Quarant. d. verb. Monasteria Monialium, pag. 447.* & ſeq. Ego ipſe *d. alleg. 102. n. 33.*

6. Idem alia ſua conſtitutione incip. *Dubij, ſub dat. 23. Decembris 1581.* declarauit, quod etiam Prælati, & alij Monialium curam habentes earum monaſteria ingredi non poſſint, niſi in caſibus tantum neceſſariis, eſt in *Bullario nouo tom. 2. conſ. 28. eiusdem Pont. & reſect Quarant. d. verb. monasteria Monialium, pag. 447.*

7. Idem alia ſua conſtitutione incip. *Quæſar. lti-monialium, ſub dat. 8. Septembris 1584.* ſimilem generalem prædicatam licentiarum, & quorū-conque privilegiorum reuocationem, fecit, quam reſect *d. alleg. 102. n. 34.*

8. Sixtus V. in ſua conſt. incip. *Sanctiſimalium, ſub dat. 5. Janu. 1589.* ſimilem aliam etiam generalem reuocationem fecit omniū licentiarum quaruſcunque ingrediendi monaſteria, & ibi perueniente mulieribus ſecularibus cuiſcunque ſtatui, & conditionis exiſtentibus, etiam Comitibus, Marchionibus, & Ducibus conceſſarum.

9. Paulus V. in ſua conſt. incip. *Facultatem, de qua in Bullar. nouo tom. 3. conſ. 5. 2. eiusdem Pont. ita ut circa modum vtendi facultatibus conceſſis à Romanis Pontificibus ingrediendi monaſteria Monialium, ac declarauit, & ordinauit, quid nulla perſona cuiſcunque gradus, & conditionis exiſtens, vigore licentiarum plura monaſteria plurius vicibus ingrediendi, ſed quod licentia huiuſmodi reſpectu vniueroſorum, non auctem aliquorum, vel ſingularum monaſteriorum ſuffragentur, ita vt cuiſque in anno ſeu amplius plura monaſteria ingredi concederetur, bis, vel amplius tantum vniueroſis, non auctem eorum aliqua, vel ſingula ingredi liceat, etiam ſi prædicta monaſteria in diuicia ciuitatis, nemini, & locis exiſtant.*

Idem alia ſua conſt. incip. *Monialium, ſub dat. 10. Iulij 1612.* reuocauit omnes licentias ingrediendi monaſteria Monialium ſecularibus mulieribus, etiam Marchionibus, & Ducali dignitate ſolgentibus, eſt in *Bullario nouo tom. 3. conſ. 2. eiusdem Pontificis, & de illa meminit memotiale elector. c. 9. n. 12.*

Gregorius XV. in ſua conſt. de exemptione *primogenij* incip. *Inſtitutiſſimi, ſub dat. 9. Febr. 1622.* inter alia circa hanc materiam ſic loquitur. *Adhuc in ſecularibus, quæ Regul. huiſmodi nullum impediunt, & exemptionibus ſacris poſſunt quouſque ſi de licentibus circa perſonas intra ſeptem deſignat, aut circa clauſuram, vel circa bonorum adminiſtrationem monaſteriorum Monial. etiam Regul. ſubſtitutionem ab Episc. loci ſimiliter, tanquam ab hoc Sede Apoſtolica delegatis, quoties, & quando opus fuerit, prouiri, & corrigi valeant.* Hactenus Greg. conſtitutio ſuper qua ſacta illuſtriſſimum Cardinal. Cong. Conc. Trid. interpretum poſſet cenſur illam in ſupradictis verbis habere locum in omnibus deſignatis, non auctem in notoriis tantum, & cō populi ſcandalu, quam declarationem apud Typographiam R. Cameræ Apoſtolice impreſſam vidit. S. D. N. Vrbani VIII. ſuo motu proprio incip. *Sacraſanctum Apoſtolicum miniſterium, ſub dat. 27. Octobris 1624.* ſimiles edidit reuocationes.

a. Quæ incipit, *Periculoſo, &c.* Videt Stephan. VVeyms *d. conſ. 1. 2. 4. x antiquo iure deſumptu, & per Conc. Trid. inſinuatu, conſ. 1. 5. pag. 134.* cum ſeq. ubi innotat *c. periculoſo, de ſtatu Regul. lib. 6.* per decretum Concilij in preſenti, & vnum ac alterum optime declaratur.

b. Sub obſeruatione diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ. Quæmodo id ageret quod poſſent, & quod temere, locus, aut pertinacia Monialium permitterent. Ita Stephan. VVeyms *d. conſ. 1. 5. n. 15. pag. 149.*

c. Prius omnibus monaſteriis, &c. Vide Coch *d. inſt. d. in exemplis p. 2. q. 5. n. 1. §. 81.* Campan. in *diuerſis. Canon. rub. 1. 2. c. 3. n. 83.* Sanch. in *præcepta Decal. 10. 2. lib. 6. c. 1. ex n. 20.* Bonacin. de *clauſur. q. 1. punct. 2. incipit ſum. d. alleg. 102. ex u. 3.* Stephan. VVeyms *d. conſ. 1. 5. n. 9.*

Episcopum poſſe, & debere videre in clauſura ſeuetur non ſolum in monaſteriis ſibi ſubſcriptis, ſed etiam in monaſteriis Monialium, quæ Regulatibus ſubduntur, & nō poſſe ab ipſis Regulatibus impediti quominus ad hunc effectum ea viſitet, quoties id expediat iudicauerit, reſerunt deſicium Galet. in *margaria caſum conſuet. verb. conſu. 4. 1. Zetolin praxi Episcop. 1. ver. Moniales §. 4. & §. 8. verſ. 4. Actum add. ad recap. legum Nouaræ lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episc. n. 44.* Ego ipſe *d. alleg. 102. n. 7.* Tambur. de *iure Abbatiarum diſt. 24. q. 9. n. 4.* Nouat. in *Incerta Regul. verb. clauſura n. 4.* Et notandum in vna Colimbrienne de 16. May 1640. ſacta Cong. Concil. conſiſ. Episcopum Colimbriensem vii Sedis Apoſt. delegatum poſuiſſe quoad clauſuram monaſt. Monialium Concilium de Cellis Ordinis Cyſtercenſij Regulari eiusdem Ordini ſubſcriptum viſitare, etiam aſſumpto ſecum Fracario generali, & Conſeſſario earundem Monial. Matialesque ipſas in ſynagoga ad eandem clauſuram pertinenti examini ſubſcripſiſſe etiam ſuſpicionem violata clauſura, ac quæcumque Superiorem Regul. negligencia ipſique inconſultu, & irrequeſiſſe. Ac inſuper eidem Episc. licenſiſſe Reſcriptum Collegij diſti. Ordinis ſupradicti cauſa in vobis eſſentem declarare in penam excommunicationis, ac alias comminatu inueniſſe, l. Cardin. Pamphilius.

10.

11.

12.

13.

14. Et habere Episcopum iurisdictionē in Monialibus, quæ priuilegio, vel totolito Papæ sunt in immunes his, quæ ad clausuram, & spiritualiū rerum curam pertinent, affectu resoluuntur Ardenar. in addit. ad recap. legum Nanarra lib. 2. tit. 18 § 7. d. Relig. n. 91. quæ refero Ego ipse d. alleg. 102. n. 4.
15. Et boni modi Moniales exemptas possent toties visitari ab Episcopo quoad obseruantiam clausuræ, quoties ei videbatur expedire, tenet Galet. in d. Margarita casum consensu, verb. Moniales, §. citatus per me d. alleg. 102. n. 5. & faciunt quæ Ardenar. d. lib. 1. tit. 6. l. 1. de visit. quoad Canonici n. 18. etiam sine presentia suorum superiorum, vt per Sellum in seclis Canonice. 8. n. 25. vbi refert ista decisum in Perceles. 22. April. 1617.
16. Facultas visitandi clausuram Monialium eū Regularibus subiectarum tributa Episcopo transit in Vicarium generalem non habentem ad id speciale mandatum ex Sel. d. 8. n. 27. vbi attestatur sic resoluuntur sub die 11. May 1628.
17. Suffraganeus Episcopus vbi suffraganeus non potest visitare clausuram Monialium absque speciali commissione, & mandato Episcopi, cum non habeat eæcetitum iurisdictionis, nisi sibi tribuatur ab Episcopo, quæ tantum vsum Pontificalium in dicitur ex Sel. loco citato, vbi dicit decisum sub die 11. May 1630.
18. Moniales citari licitas sunt, sed alieno Episcopo subiectas, visitari debent ab Episcopo diocesis, sicut alias Moniales subiectas Regularibus dicit decisum Galet. in margarita casum consensu, verb. Monial. 4. quæ refero Ego ipse d. alleg. 102. n. 6.
- Coacta Sanchi. d. lib. 6. c. 1. §. n. 21. Ludou. Miranda de sacris Monialibus q. 2. art. 14. n. 3. & Bonincio. d. 2. p. 1. puncto 6. existimantes non posse Episcopum ad clausuram cogere Moniales exemptas ab eis, nec illis licere intrare huiusmodi monasteria exempta, Prelatusque Regularibus subiecta, etiam præterito videndi, nisi violata ibidem fuerit clausura, nisi solummodo in casu, quo publicè constaret illam esse violatam.
19. *Et Innocentius ad hoc, si opus fuerit, auxilio, &c.* Principes absque causa iusta hoc auxilium denegantes minime peccate, hoc solo Concilio Trid. decreto attento, quos solus hortatur, secus de magistratibus secularibus, quos grauissimè præcepto sub excommunicationis laxe pena id auxilium impedire iubet, docent Nau. comment. 4. de Regulari. n. 46. vers. ex quibus nota, Sanchi. d. lib. 6. c. 1. §. n. 2. Bonincio. d. tract. de clausura q. 1. puncto 6. n. 2. puncto 7. n. 4. in fine.
20. *Et sub excommunicationis pena* Iudices ecclesiasticos posse omnibus magistratibus secularibus inungere penam excommunicationis, vt præbeat auxilium brachij secularis, asserit Franc. Leo in theatro fori ecclesiastici. p. 2. c. 1. n. 47. in fine.
21. *Magistratibus secularibus.* Quam sint isti magistratus seculares, tradit Mari. Alter. de censur. vbi de Bulla in Cæna Domini, lib. 5. dist. 2. c. 1. col. 2. vers. Magistratus Dicitur, in Bullam Cæna Domini cau. 19. q. 1. n. 2. Bonac. de clausur. & penæ excommunicationis impositi q. 1. puncto 7. n. 4.
22. *Nemini autem Sanctimonialium, &c.* Vide Nao in ex. statumum 19. q. 3. n. 47. Fulc. de visitat. lib. 2. c. 1. §. n. 17. Gutier. Carop. lib. 1. c. 14. ex n. 1. Cened. ad Scatum collect. 31. Azot. inst. moral. p. 1. lib. 2. §. 9. 1. 322. Et Ioan. de Cruce de stat. Relig. lib. 1. c. 1. d. ubi, cum seqq. Sanchi. in præceptis Decalogi 100. 2. lib. 6. c. 3. §. n. 2. cum multis seqq. Bonac. d. tract. de clausura q. 1. metipsum d. alleg. 102. n. 1. cum seqq. Steph. VVeyms de censur. Barbyl. Collect. in Concil. Trid.

15. num. 17. cum seqq. pag. 150. & seq. Rota eodem Duran. decis. 359. vbi quod Monialibus, quæ monasterio exiit, compelli debet sub censura ad illud redire, prout etiam monasterio ad eam recipiendā.

8. Nisi ex aliqua legitima causa. Non intelligitur quæcumque quæ Episcopo legitima videtur, sed causæ capitellæ in periculo, & in fine de statu regulari. lib. 6. quod innovare proclius intendat, aduertit Sanchi. d. c. 1. §. n. 1. in fine & in d. c. periculo, Bonifacius propositus hanc, videlicet licet periculum morbi subitis, potius pestis, leper, epidemiz, vel similis, propter quod non possit tutò cō aliis in monasterio cōmorari, vel si periculum scilicet scandali, incēdij, vel aliud simile, nam hoc ponit legitimam causam de monasterio egrediendū, ita Steph. VVeyms de censur. 3. §. n. 18. p. 15. in fine Pius aotem V. in suo Motu proprio, dicitur. Decretum, declarauit magnum incēdium non excludi potest. cum causis ibi expressis sit simile, immo multo vigentiū, in hæc verba, Ordinamus nulli Abbatissarum, Priorarum, & aliarum Monialium de casere, etiam infirmitatis, seu aliorum monasteriorum, etiam cui subiectorum sunt domorum, parentum, aliorumque consanguineorum visitandi, aliter occasione, & prætextu, nisi ex causa magni incēdij, vel infirmitatis, lepræ, aut epidemiz, &c. de monasterio exire, sed nec in prædictis casibus extra illa, nisi ad necessarium tempus foras licere. Nomio Epidemiz debet intelligi nō solum eas, quæ verè pestis est, sed etiam simplicē epidemiam, resoluunt Sanchi. in præceptis Decalogi lib. 6. c. 1. §. n. 3. Vilalob. in sum. p. 1. tract. 35. dist. 4. §. n. 2. Hicton. Rodet. in compend. q. regul. resol. 98. n. 19. Selin seclis Canon. c. 1. §. n. 4. vbi refert factam Cōgregationem Episcoporum ita rescriptis Nuncio Hispaniarum 8. Nouembrii 1594. Læzosa in sum. q. Regulæ. 2. §. n. 20. Diana moral. resol. p. 2. tract. 1. misericord. resol. 23. Ego ipse d. alleg. 102. n. 21.

Vtū autem Moniales possint de monasterio exire ex aliis casibus, similibus vel vigentiōsibus Affirmant Nauar. commentum 4. de Regularibus n. 48. & in c. statumum 19. q. 3. n. 49. Et Emmao. q. regul. rom. 1. q. 34. art. 3. paulo post princ. & art. 5. Azot. d. part. 1. lib. 1. c. 8. q. 1. vers. iterū, Llamas in methodo curat. in append. §. 10. Et Ioan. de Cruce de statu relig. lib. 1. c. 5. d. ubi. 4. Sanchi. d. lib. 6. c. 1. §. n. 37. Ego ipse d. alleg. 102. n. 16. & me citato in hoc loco, Bonac. d. tract. de clausura q. 1. puncto 9. n. 6. Marcel. Vulpes in praxi indic. fori eccles. c. 4. n. 11. Læzosa in sum. q. Regulari. c. 25. n. 20. vers. probabile etiam, Diana moral. resol. p. 2. tract. 1. misericord. resol. 23. Doctor Socius Medicus Martine Lin specialis tractatus Hispanica lingua conscripto, per q. causas de infirmitate puerulæ monij salu de suo Cōuentu, Nou. in Intern. Reg. v. claus. n. 1. 2. & seq.

Contra Collect. Compend. Mendicant. verb. clausura Monialium n. 5. vers. quæritur vtrum minister generalis, Fulc. de visitat. lib. 2. c. 1. §. n. 17. Bol. in Oeconom. Canon. class. §. c. 4. n. 10. Gutier. Canon. lib. 1. c. 14. Cened. ad Scatum cūctis. 3. n. 22. Zetolin in praxi Episcop. p. 1. verb. Moniales §. 16. vers. secundo, & p. 2. eodem verbis in fine, addit ad Nau. censur. 70. in fine, de Regulari. Aloyf. Riccio in praxi vtrum fori ecclesiastici. decis. 545 in 1. edit. aliis resolat. §. 41 in 2. edit. Et Ludou. Miranda de sacris Monialibus q. 3. art. 4. Campan. d. sub. 12. c. 16. n. 22. existimantes casus exceptos 100. Motu proprio Pij V. Vincip. Decretum, non careodi ad casus humiles, vel vigentiōs.

Moniales possent tempore belli de monasterio exire, seq. in locum eorum recipere, dom bellum coactos

- hereticos, aut infideles geritur, periculūque est, ut nisi Moniales monasterio egrediantur, gravi damno afficiantur, resolunt Azor. d. p. 1. lib. 1. cap. 8. q. 4. ad fin. vers. *quereis* quereis, Gotici. d. 2. q. 9. Nauar. d. comment. 4. n. 48. Sanch. d. 1. g. n. 44. Bonacin. d. g. 1. p. 1. 9. n. 7. Contra Zerol. d. verb. *Moniales* 9. 1. 6. dub. 1.
26. Moniali non posse licentiam concedi claustru egrediendi causa mendandi morbo ira periculo-
so, ut d. cap. 1. et ut saluo ea non egressi, nisi mor-
bus adeo contagiosus esset, ut in reliqua serpe-
rent tenent Gotici. d. 1. 4. ex n. 7. Fr. Ludouic. Mi-
tanda de sacris *Monialibus* q. 4. art. 4. Cened. d.
collet. 2. n. 1. Fr. Emman. d. 1. 4. 49. art. 3. Zerol.
in praxi Episcop. p. 1. verb. *Moniales*, in fine,
Sanch. d. 1. 5. n. 39. Bonacin. d. g. 1. p. 1. 9. n.
18. Tamburin. de iura *Abbatissarum* diff. 10. q.
3. Diana moral. resol. p. 5. tracl. 3. resol. 137. Ego
ipse d. alleg. 102. n. 1. 1. n. sine.
- Contra Nau. d. comment. 4. n. 49. & seq. Azor.
d. p. 1. lib. 1. cap. 8. q. 1. Sane d. Relig. tom. 4. lib. 1.
c. 9. n. 9. Laut. de Petinis tom. 3. prim. in addit. ad
constit. Py. P. 6. n. 3. existimantem posse Monia-
liam licentiam concedi claustru egrediendi causa
mendandi morbo ita periculoso, ut desperaretur
salus ea non egressi.
27. Abbatissam, vel Priocissam, quæ propter seculū
tenetur prelatu iuramentū fidelitatis alicui do-
mino seculari, si illud per procuratorem presta-
te nequit, posse cum honesta societate exire, mo-
dū sūm præstito iuramento, reuertatur, probat
extin. in c. 1. 5. verum de statu Reg. lib. 6. docet Sā-
ch. d. 1. 5. n. 5. Bonac. d. 4. 1. p. 1. 9. n. 9. aduer-
tentes in hoc casu superioris licentiā petēdis esse,
quod si nulla causa duodecim illi denegeret, hoc con-
silio posse auctoritate iuris Abbatissam egredi.
28. Abbatissam non posse in monasterio exire. ve
visitaret adificium Ecclesie, num sibi placeat, vel
ut cæmentarie significet qua summa constituen-
dū sit, resolunt Sanch. d. 1. 5. n. 5. Bonacin.
d. g. 1. p. 1. 9. n. 5.
29. Monialem non posse egredi, ut curam nepo-
tum suorum gerat, etiam si nepotes omnibus aliis
propinquis destituti sint, tulerunt decusum Ar-
mendar. in addit. ad resp. legum Nauar. lib. 2.
tit. 18. l. 7. de Relig. n. 105. Campan. d. 1. 6. n. 22.
prope fin. Ego ipse d. alleg. 102. n. 17. Bonac. d. g. 1.
p. 1. 9. n. 4. vbi n. 5. subdit Monialem egredi nō
posse ad parentem consanguineos, aut alioe infir-
mitatis causa, seu alio preteriti visitandos.
30. Moniales posse transire de licentia Superiutis
de vno monasterio ad aliud, vel causa noue fun-
dationis, seu correctionis, vel reformationis, aut
praefectionis, etiam dicit Nauar. in d. cap. sūmum,
n. 48. & cons. 57. n. 6. de Regul. Fr. Emman. d. 1. 4. r.
q. 49. art. 5. Sanch. d. 1. 5. ex n. 46. Armandar. d. l.
7. de Relig. n. 101. Zerol. d. 1. verb. *Moniales*, §.
16. & p. 3. ad verb. dub. 8. & 12. Anton. Ricciol.
de iure personarum extra graminum Ecclesia exi-
sistentium lib. 4. c. 5. n. 11. Bonacin. d. p. 1. 9. n. 10.
Potel. in dub. Regular. verb. *claustrum* Monialium
n. 20. & 21. Diana moral. resol. tracl. 2. de dub. Reg.
resol. 99. & 127. Castellin. de elect. 1. 17. n. 6.
Ginant. in man. Episcop. ver. *claustrum* n. 14. Tam-
burtin. de iure Abbatissar. diff. 11. quaest. 1. cum seq.
Marcel. Volpe in praxi iudic. fore eccles. 4. n. 11.
in fine, Lexia in fin. q. Regular. 1. 5. n. 10. in fi-
ne. Ego ipse d. alleg. 102. n. 25. aduercentes ad hoc
tenuis esse recurre ad Sedem Apostolicam.
31. Moniales posse ad aliam Religionem perfe-
ctionem transire docent Tapia, Zerol. Fr. Emman:
- & alij, quot refert Sanch. d. lib. 6. c. 7. n. 6. quibus
adde Anton. Ricciol. d. lib. 5. c. 5. in princ. vbi ex n.
4. subdit, neque Concil. Trid. neque consilium
nem Pij V. prohibuisse hanc translationem, Ber-
tho. 3. 5. Saulo d. lib. 5. quaest. 127. Bonacin. d. g. 1.
p. 1. 9. n. 11. merisum ad c. licet. 1. 8. n. 1. de Re-
gul. contra Azor. d. p. 1. lib. 1. c. 4. 8. 1.
- Moniali licitum esse exitum, quæ dum in pro-
prio monasterio aliqua de causa commodē cor-
rigi non potest, ad aliud monasterium correctionis
causa transferretur, tenent Sanch. d. lib. 5. c. 5. n. 4.
Lu. Miranda de sacris *Monialibus*, q. 3. art. 2. ver-
guarum casum, & art. 3. Bonac. d. g. 1. p. 1. 9. n. 13.
Tamburin. vbi supra diff. 1. q. 3. Ego ipse in col-
lect. ad c. ult. de Regularib. n. 16. & quod locorum
Ordinarij, vel superiores Regulares ex vno mo-
nasterio in aliud transire possint Monialem sibi
subiectā ex causa seditionis, vel incorrigibilitatis,
aut criminis perpetrati, tradit Sel. d. 8. n. 19. af-
ferēs ita resolutū per S. C. Ep. 17. May. 1603.
- Verū Monialie, quæ idco incorrigibilis est,
ut ipsius emendatio, & correctio in nullo mo-
nasterio speretur, eici possit Negatiue censuit Ro-
ca *Vitibonum* monasterij 19. Nouemb. 1625. con-
tra R. D. meo Coccino Decano, & me citat do-
cet, Bonacin. d. p. 1. 9. n. 14.
- Contra Saach. d. lib. 6. c. 9. n. 6. existimantem
talem Monialem in rigore eici posse.
- Monialibus licitum esse exitum quando au-
thoritate Prelati totus Monialium Conuentus
locum mutat, resolunt Fr. Emman. tom. 1. q. 49.
art. 5. Sanch. d. lib. 6. c. 1. 6. n. 5. Lu. Miranda de
sacris *Monialibus*, q. 3. art. 1. vers. *exitum*, Bonacin.
d. p. 1. 9. n. 8. Ego ipse d. alleg. 102. n. 27.
- Monialibus conuenticum licitum esse exire in
monasterio ad petenda elemosynae Conuenticū
necessarias, dum ea per alios commodē petere
non possunt, seruatis conditionibus præscriptis
in Motu Pij V. incip. *Circa passetis*, & in alio
Gregorij XIII. incip. *Deo sacris*, tenet Bonac. d.
g. 1. p. 1. 9. n. 5. vbi n. 16. subdit Moniales con-
uenticum posse adhuc ob receptum consecracionem
recipi, & ad professionem admitti, & citat po se
Sanch. d. 1. 5. n. 5. Sane d. Relig. tom. 4. lib. 1. c. 8.
n. 19. Fr. Emman. tom. 1. q. 4. art. 4. cel. 3. vers. *con-
cedenda offerre*, contra Nauar. & Ludou. Miranda
de sacris *Monialibus* q. 1. art. 6.
- Conuenticu Moniales ad querendum metri
possunt, si aliter Moniales sustentari non possunt,
dummodo ad minus 40. ætatis annum excedant,
non sint pulchre, nec modo aliquo extra mona-
sterij claustrum petno aliquo, & in istis mona-
sterijs, quæ nisi dictas Conuenticas ad querendum
mittant, manuteneri non possunt, deinceps po-
telligit monasticum habitum non tradi, nec educa-
tionis causa illæ in ele. introducti possunt absque
Sedie Apostolicæ speciali licentia, Ita Aldan. in
compendio canonic. resol. lib. 2. tit. 10. n. 2. vbi tē-
net, quod ita censuit sacra Coogregat. Episcop.
in Bononian. 14. Aprilis 1615.
- Conuenticæ non debent permitti ut exeat, sicut
videtur se finant ad effectum claudendi, vel aperien-
di ianuam monasterij, sed ad muneri alteri etiam
claustrum degenti committitur, ex Aldan. d. tit.
10. n. 4. vbi refert decusū sub die 20. Septemb. 1594.
- Conuenticarum in monasterijs, dummodo ita
paupere existant, ut nisi Moniales ad querendum
transmittantur, alioquin cōmēdi sustentari ne-
queant, permittendū ad querendum exire, dū-
modo ad minus 40. ætatis annū excedant,
oon sint pulchre, neq. modo aliquo extra mona-
sterij

clausuram pernoctant, ita Aldan. d. tit. 1. c. num. 5. referens fidei decem in d. Bonason.

39. *Ab Episcopo apprehendit. In scriptis hinc, decessit Pius V. predictio Motu proprio, incip. Decretum de causa capitis, & expressit in scriptis approbat, cuius auctoritate ita resoluunt Miranda d. p. 3. art. 6. censul. 1. Soaz. de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 9. n. 16. Bonacina d. p. 1. lib. 8. n. 4. vbi n. 5. subdit licentiam non tenere, si solo verbo detur.*

40. *Monialibus igitur in monasterio, Sedi Apostolice, aut fupertioribus Regularibus subiectio, exire non licet, nisi adit consensus comunitatis Episcopi diocesis, & fupertioris Regularis, si illi subiecti existant, ita vt si illi, quae potestati Regularium subiacent, sine Bolla & licentia Ordinarii egressi fuerint per censuras Ecclesiasticas, & alia tunc remedia debent ipse, & eorum Superiores (de quorum licentia in monasterio fuerint egressi) huiusmodi punitionibus, non obstantibus quibusvisque privilegiis, teneantur decem Campan. d. n. 1. c. 16. n. 22. prop. fin. Steph. VVeyms d. conf. 15. n. 19 pag. 151. Armendar. in addit. ad recapit. legum Navarra, lib. 3. tit. 1. c. 10. n. 105. Ego ipse d. alleg. 102. n. 28. prop. fin. Ioan. Sanci. in select. disp. 5. c. 10. n. 25. vers. obiter, vbi aduertit diuersam potestatem Concilium licentiam ad exitum in monasterio, & licentiam ad ingressum, quia ad exitum videtur Concilio necessario requirere licentiam Episcopi, nec fas esse licentiam alterius Superioris, cui subiacet monasterium; ad ingressum verò Episcopi licentiam deliderari si ei subiacet, vel alterius Superioris tantum, cui monasterium subditur.*

Contra Nauic. censul. 6. locip. An Generalis, sub n. 6. de statu Monach. & commento 4. de Regularib. n. 60. vers. scilicet Fr. Emman. tom. 1. 7. 49. art. 3. Ludou. Miranda de sacris Monial. q. 3. art. 6. censul. 1. Soaz. de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 9. n. 13. Bonacina d. q. 1. punct. 8. n. 1. Lexana d. cap. 25. n. 21. Tambur. d. disp. 20. q. 6. Azor. d. p. 1. lib. 3. c. 8. q. 1. Sanchez d. lib. 6. cap. 15. n. 28. existimantes Moniales in casibus exceptis posse exire in monasterio, absque illo consensu scriptulo cum sola licentia suorum Generalium, aut Prouincialium Praelatorum, quibus fuerit subiecta, sine ulla alia approbatione Episcopi secularis, adserentes in Hispania solum Superiores licentiam esse necessariam.

41. *Vicarium generale Episcopi, absque speciali eius commissione, hanc egressus Monialis in monasterio licentiam concedere posse ruerit Llamas d. q. 1. punct. 8. num. 3. Ego ipse d. alleg. 102. n. 28. prop. fin. extendentes ad vicarium Capituli Sede vacante Sanchez d. c. 15. n. 30. Viotel. de origine & clausura Monial. §. an solus Episcopus, Tambur. d. disp. 20. q. 5.*

42. *Moniales in suis monasteriis egredientes, extractis exceptis, ipso iure esse excommunicationis & excommunicatione maiori huius sententiae Summo Pontifici reueruata, & in eandem incurre Praelatos eisdem exequenda licentiam quocumque modo concedentes, necnon & ipsas committentes, ac personas illarum receptantes, censuit Pius V. in sua censul. incip. Decerni, & tradente Nau. in d. statum. n. 37. Zerol. p. 1. verb. Monial. §. 16. dub. 1. Azor. d. p. 1. lib. 1. c. 8. q. 1. vers. scilicet queri, Fr. Lud. Miranda d. q. 3. art. 6. Sanchez d. c. 15. n. 22. Bonacina d. q. 1. punct. 8. n. 1. Ego ipse d. alleg. 102. n. 29. & 10. resolucentes supradictam pœnam contra recipientes & concommittentes predictas Moniales egredientes & suis monasteriis non visitari. Collect. in Concil. Trid.*

deri comprehendere illos qui cōpassione quadā naturalis suae aeternae, vel quia necessitate id faciunt.

Ingressi autem intra septa, &c. Vide Concil. Blachaten. IV. sess. 5. c. 15. de Monialib. Ausles ad c. 1. prater. fol. 30. n. 29. Lenz. de casibus reser. cas. 10. in princip. Iul. de visit. lib. 2. c. 18. ex n. 24. Fr. Emman. tom. 1. 7. 46. art. 1. cum seqq. & q. 47. art. 4. cum seq. Azor. d. p. 1. lib. 1. c. 8. q. 6. Fr. Ioan. de la Croce de statu Relig. lib. 2. c. 5. ad n. 2. Franc. Leo. in thesauro forensi. lib. 2. c. 1. n. 52. Nau. in c. statum. 19. q. 3. ex n. 39. Lud. Beria. reser. casum censul. p. 1. casu 30. Quotiant. in sum. Bullar. verb. monasteria Monialium, Aloy. Ric. in pract. rerum forensi. d. c. 6. 43. n. 1. ad n. 43. reser. 5. 44. n. 2. ed. Campan. in diuersis. c. 1. canon. n. 1. c. 16. ex n. 24. Sanchez in praep. de c. legato. 2. lib. 6. c. 16. Armendar. in add. ad recapit. legum Navarra lib. 3. tit. 1. c. 10. 7. de Religione. ex n. 106. Fr. Ludou. Miranda post. man. Prael. in tract. de sacris Monialib. q. 2. c. 4. V. g. in d. c. Episc. c. 15. §. 3. Bonacina de clausura, & pœna eam violentib. impo. sit. q. 4. metipsum d. p. 3. alleg. 102. n. 32. cum seq. Steph. VVeyms d. conf. 15. n. 3. cum seq.

Monialium clausuram ingredi nollis potest ad conspiciendum cellas Monialium, aut alia loca quae beoedicta 10 die Sabbati sancti, aut quolibet alio tempore, vt per Aldan. d. tit. 1. c. 25. vbi teneat ita resoluunt per S. Congregat. Episcop. sub d. 13. Septembris 1783.

Monialis nulla euegmenia intra monasterij septa in quocumque Presbytero seculari, vel Regulari, etiam confessorio excoizetur, sed ad Ecclesiam exteriorem eiusdem monasterij, obreor prius ad S. Congregat. licentia, & de causa de ducatu, vel transferraturio translatione autem huiusmodi, sicut & in acta excoizationis, honeste personae confanguineae, vel aliae mulieres prouideantur, ac probe conuersationis euegmeniam committent, excoizati si ad actum huiusmodi ab Ordinario approbatus, excoizatio minori, quo fieri potest, sine strepitu, Ecclesiam iam uo vlt. occlusa remaneat, quovisq. excoizatione completa ad monasteria euegmenia redocatur. Ceterum si in reditu, quā in accessu ad Ecclesiam, & monasterium respiciuntur, & sine diuiculo tendatur, referat decem Aldan. d. tit. 1. c. 26.

Monasterij. Quid nomine monasterij comprehendatur quando interdicitur hic ingressus vide Fr. Emman. tom. 1. 7. 46. art. 1. in fine, Coriolan. de casibus reseruat. p. 2. cas. 3. q. 2. n. 29. Sanchez d. lib. 6. c. 16. n. 11. Soaz. de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 10. n. 6. & 7. Bonacina d. tract. de clausura, q. 4. punct. 1. n. 1. c. 1. Communisq. generis, aut conditoris. Reges igitur, Reginas, Imperatores, Imperatrices, aliaque cuiuslibet dignitatis personas non posse monasteria Monialium ingredi probabiliter dici posse censet Bonacina punct. 1. n. 4.

Contra Fr. Emman. tom. 1. 7. 48. art. 1. & Sanchez d. c. 16. n. 3. Existimantes Regibus, Reginis, Imperatori, & Imperatrici filijs, ac filiabus, eorum interdictum non esse ingressum in monasteria Monialia. & Sexu. Feminas non posse monasteria Monialium sine licentia ingredi, resolut Bonacina d. tract. de clausura, q. 4. punct. 1. n. 3. & monasteria monialium ingredi deinceps non permittitur mulieribus secularibus, ne quidem fundatricibus aut donatricibus ad breue, vel ad longum tempus, etiam si ad Sede Apostolica specialiter hoc eis esset indultum, cum Pauli V. Constitutione de anno 1612. edita, id fuerit in genere reuocatum, vt per Sel. d. c. 8. n. 30.

49. Non incurere excommunicationem in hoc cap. comminatum, quæ absque vlla Superioris licentia monasterium ingreditur animo habitus Regularis assumendi, & prohibendi, & soluit Sánchez d. lib. 6. c. 16. n. 74.
- Virum autem interdictus sit hic ingressus Moniali ex legitima licentia egressæ à suo, vt trans-feratur in aliud monasterium, vide Llam. in metho. curat. in append. §. 11. ad fin. Sánchez d. c. 16. n. 9. & 10. Bonacina d. p. lib. 1. n. 3.
50. Mulieres, quæ sunt in discordia cum maritis, & eorum seuitiam timeant, si extra culpam sunt, quando illam causam timendi habuerint, debere, si sunt in monasterio, tolerari, in posterum verò huiusmodi mulieres non debere recipi, referunt decissum Zetoli. p. 1. verb. Moniales, §. 12. Campan. d. c. 16. n. 30. Fr. Emman. in collect. princ. leg. n. 3. pag. 521. Ego ipse d. alleg. 102. n. 66. in med. me citato Bonacina d. g. 4. p. lib. 3. n. 17. Stephan. V Veyms d. c. lib. 3. §. 1. n. 34. pag. 155.
51. Si mulieri duplex venerit in suspicionem marito, quod timeat ne ab eo aliqua vis ei inferatur, debere permittere, vt possit ingredi monasterium Monialium, si modò constitutiones monasterij non repugnant, & accedat consensus superiorum Abbatissæ, & Monialium, & causa cessante ingressus debere inde exire, & si semel exierit, nunquàm postea in idem monasterium ingredi possit, & teneri ad clausuram, citat alias Moniales sine ancillis, &c. referunt decissum Zetoli. d. verb. Moniales, §. 12. Fr. Ioan. à Cruce d. c. 5. dub. 2. concil. §. 3. in fine, Campan. deo proximi citato, Ego ipse d. n. 66. in fine.
52. Mulieres ductæ in monasteria Monialium recipi non debere asserit Lud. Mirand. de sacri mal. lib. 3. l. 1. art. 6. conclus. vnic. vbi refert electum fuisse à sacra Congregatione petitionem cuiusdam Comitissæ, quæ propter quandam infirmitatem à suo marito valebat separari, & cum tribus filiabus ingredi quoddam Monialium monasterium, refert Ego ipse d. n. 66. in fin. Ex si fuerit intra septa monasterij sine licentia Sedis Apost. sunt expellende, secundum Stephan. V Veyms d. c. lib. 3. §. 1. n. 34. princ. pag. 155.
53. Viduas, quæ viris mortuis honestatis causa se contulerunt in monasterium, modò sint bonæ existimationis, & fame, legibusque Monialium preceant, tolerari debent, de cetero tamen nullas huiusmodi viduas recipere debere, nisi Moniales fieri vellent, decissum referunt Ludon. Miranda d. art. 6. conclus. vnic. Campan. d. c. 16. n. 30. vers. & resp. n. 3. & n. 31. vers. tandem, Lezana d. c. 23. n. 28. & 30. Tambur. d. diff. 14. g. 14. n. 3. Nouat. verb. aduocatio, n. 13. Ego ipse d. alleg. 102. n. 67. & me citato in illa lra, Homobon. de Bonis in exam. eccles. tract. 9. g. 1. in fine, & soluentes etiam non posse Episcopum dare licentiam viduæ ingredi volenti, ac in habitu laicali permanere, etiam si toto tempore vitæ suæ illic degere, & accipere amplius inde exire vellet vide Steph. V Veyms d. c. lib. 3. §. 1. n. 33. & 33. princ. pag. 155.
54. Non posse prelati mulieribus licentiam ingrediendi monasteria Monialium, etiam ad inuendendas filias morti proximas, referunt decissum Zetoli. p. 1. verb. Moniales, §. 8. vers. secundò, Quarta. d. verb. monasteria Monialium, vers. sed an liceat. p. mibi 453. Fr. Ioan. à Cruce d. c. 5. dub. 2. concil. §. 1. n. 3. Fr. Emman. in 1. g. 4. art. 11. Fr. Lud. Mirand. de sacri mal. lib. 3. l. 1. art. 8. Ego ipse d. alleg. 102. n. 68. Lezana d. c. 23. n. 31. Tambur. d. diff. 14. g. 17. & Pel etiam facient. Infantes discretionem carentes adire possunt ad claustra Monialium, & eos
- illos eos admittentes incurere aliquam excommunicationem, cum nec ipsi ad peccandum incitare possint, referunt Nau. d. comment. 4. de Regul. n. 9. Henricus in sum. lib. 13. c. 4. §. 3. in commento lra. S. Gambat. de casib. referunt. 1. §. 6. casib. n. 37. §. 1. 4. 7. Soeb. verb. ingressus n. 2. Llam. in methodo curat. in append. §. 3. Cordaba g. 69. Azot. d. lib. 13. c. 8. g. 5. Aloys. Ricci. in praxi rerum fore ecclesiast. deciss. 648. n. 1. edit. alias ref. §. 4. n. 6. in 2. edit. Ludou. Mirand. d. g. 1. art. 1. concil. 1. Fr. Emman. in 1. g. 4. art. 1. Soz. de Relig. rom. 4. lib. 1. c. 10. n. 2. Sanch. d. lib. 6. c. 16. ex n. 8. Ego ipse d. alleg. 102. n. 3. Granado in 1. 2. D. Thomas contr. 7. art. 3. p. 1. d. §. 6. scilicet 5. Hicton. Roderic. in compendio q. Regul. ref. 126. n. 7. Diana moral. ref. §. 3. art. 1. 2. ref. 67. vers. nota tertio, Lezana in sum. g. Reg. c. 15. n. 24. Tambur. de iure Abbatissæ. diff. 12. g. 4. & me citato Bonacina d. art. 1. de clausura g. 4. p. lib. 1. n. 5. aduertentes Concilium in presenti excludens omnes coiuuissæ etatis, loqui de habentibus vsum rationis, & de illis, qui ad peccandum moueri possunt, vt sunt facui, qui licet inuitando non peccent, peccant tamen Moniales eos admittentes. Contra Comitoli. ref. in Moniales lib. 6. g. 19. n. 6. & g. 22. existimantem Moniales poerum, puellamve infantem iotta monasterij septa recipientes, esse excommunicatis, quoniam sequunt Sel. d. c. 18. n. 18. referens sacram Congregationem Episcoporum sic consiluisse in Cremen. 12. February 1585.
- Peccos igitur septeccos præsumentes vsum rationis adeptos, ac ptoinde comprehendendi sub hac prohibitione, secus si modò sint septennet, tenet Sanch. d. c. 16. n. 7. Bonacina d. p. lib. 1. n. 6. & Sine Episcopis. Episcopum, aut eius Vicarium georalem speciale mandatum habentem in monasterio sibi subiectis iurisdictione ordinaria, in alia verò Summo Pontif. subiectis delegata iurisdictione posse concedere facultatem ingrediendi Monialium monasteria, referunt deciss. Armand. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 109. Bonacina d. g. 4. p. lib. 2. n. 2. Tambur. diff. 13. g. 1. n. 3. & g. 2. n. 1. Nouat. in lucerna Regul. verb. licentia, n. 3. Ego ipse d. alleg. 102. n. 38.
- Prooform in Capitulo nominatum posse in monasterio sibi subiectis huiusmodi licentiam concedere, tenet Fr. Ioan. à Cruce d. c. 5. dub. 2. concil. §. 3. n. 1. quem refero Ego ipse d. alleg. 102. n. 38. in fine.
- Perfectam Monialium posse huiusmodi licentiam concedere in casibus repentinis, si Episcopopus longe absit, erudunt Fr. Emman. rom. 1. g. 4. art. 2. in fine, Campan. d. c. 16. n. 20.
- ¶ Vel Superioris. Facultatem ingrediendi monasteria Monialium Regularibus subiecta petennet ad eorum superiores Regulares, quorum est Monialibus clausuram indiciere, non verò ad Episcopos, tenent Nau. d. comment. 4. n. 60. Llam. in metho. curat. in append. §. 1. & 6. lacob. de Goss. in aures deciss. p. 1. lib. 4. c. 23. n. 6. Azot. p. 1. lib. 13. c. 8. g. 7. Fr. Emman. rom. 1. g. 4. art. 1. Lud. Miranda d. g. 1. art. 2. Campan. d. rubr. 12. c. 16. n. 31. Sanch. d. lib. 7. c. 16. n. 13. Soz. rom. 4. de Relig. ar. 1. lib. 1. c. 10. n. 12. Laurent. de Peirinis in consil. sui Ordinis Minim. rom. 2. consil. 6. p. p. n. 29. & in formul. dist. c. 3. n. 3. Lezana d. c. 23. n. 25. Tambur. diff. 13. g. 1. n. 6. And. Viçorel. de erigere & claus. Monial. p. 3. Ego ipse d. alleg. 102. n. 40. & 41. & me citato Bonacina d. g. 4. p. lib. 1. n. 3.
- Contra Lul. Zech. de Republ. eccles. ar. de Regularib. c. 3. n. 5. & Zetoli. in praxi Episcop. p. 1. verb.

verb. *Moniales*, §. 8. *vers. quarto*, existimantes Episcopum posse hanc facultatem concedere in monasteriis, que Regularibus subiecta sunt.

61. Vnde hoc decreto Concilij in presentia inclinati Episcopos ingredientes Monialium monasteria sibi non subdita, sine superiorum licentia in scriptis, resoluunt Nauar. d. num. 39. ad med. *vers. quarto*, Steph. Gratian. *discept. forens.* c. 83. §. n. 6. & 10. Ego ipse d. alleg. 102. m. 4. 2. Tambur. de iure Abbatij. disp. 24. q. 9. n. 1. *vers. & significat*. Et ideo Episcopi extra propriam, & in aliena diocesi commorantes, non possunt accedere nec ingredi Monialium sepe pra. sine licentia Episc. prohibentis ne quis accedere ad monasterium Monialium, vt per Ald. in comp. Cas. res. lib. 3. tit. 3. §. n. 8. vbi testatur sic resoluunt in summe. 10. May. 1591.

62. Si autem iuxta Pontificia monasterium eundem soli peculiariter Prælati conuentuali subiectum esset, non posse Generales, aut Prouinciales licentiam ingressus in id monasterium concedere, quod nullam iurisdictionem in illud habeant, ac posse dum visitant inquirere, an Prælati ille in ille vsus fuerit hac facultate, tradunt Fr. Emm. tom. 1. q. 47. art. 5. Bonacin. d. tract. de clausura q. 4. puncto 2. n. 4. Sanch. d. c. 16. num. 16. vbi subdit propter tandem rationem idem dicendum esse de Episcopo, respectu clerici secularis, cui soli monasterium illud subderetur.

63. Abbatissam non posse facultatem ingrediendi monasterium concedere, tenent Nauar. summe 4. de Regularib. §. 9. *vers. tertio*, Azor. p. 1. lib. 13. c. 8. quest. 6. Fr. Emm. sum. 1. quest. 46. art. 2. *vers. obserua*, Sanch. d. lib. 6. c. 16. n. 12. Bonac. d. q. 4. puncto 2. n. 5.

64. Superiorem tamen iussit posse licentiam generalem concedere Abbatissis, aut Concellariis, concedendæ huius ingressus facultatis in casibus frequenter occurrentibus, ne passim Episcopos, seu Prælatos Regularis, qui non tam pex manibus habentur, adire debeant, tenent Fr. Emm. d. q. 46. art. 2. *prope fin.* plures apud Sanch. d. c. 16. n. 13. Bonac. d. puncto 2. n. 5. *vers. hoc tamen*. Contra Sot. de Relig. ius. 4. lib. 1. c. 10. m. 14.

65. Fratres Monialibus interdum esse in sua regula ingressum absque speciali Summi Pontificis licentia ad monasteria Monialium, aduertunt Fr. Emm. d. q. 46. art. 3. in princ. Sanch. d. cap. 16. num. 17. & 18. Lud. Mitanda de sacris monialib. quest. 2. art. 2. conclus. 1. Bonacin. d. puncto 2. n. 7. hinc inferentes Cardialem Episcopum, aut alium habentem priuilegium ingrediendi monasteria Monialium cum sociis, quos secum assumere voluit, non posse Fratres Minores eligere, capiunt tamen Fratres Minores rogatos à Prælati curam Monialium habentibus, vt sibi opem in eo ministerio fiant.

66. Ad ingressum etiam in sanctæ Claræ, & Concepcionis monasteria Ordini Minorum subiecta præter casus in eorum Monialium regula exceptos, cuius Sedis Apostolicæ licentiam, tenent Ludou. Mitand. d. q. 2. art. 3. Sanch. d. c. 16. num. 10. Bonacin. d. puncto 2. n. 6.

67. Licentia debet esse specialis, et non suffraganea generalis, tenent Sanch. d. lib. 6. c. 16. n. 18. Lud. Mitanda de sacris monialib. quest. 2. art. 2. ad fin. Bonac. d. puncto 2. n. 7.

68. Licentia non suffraganea resoluunt Aloyf. Ricc. in pract. c. 1. §. 2. *vers. 345*, 19. 2. ed. Sbroz. de iur. iur. c. 118. 2. has de scriptis. 137. §. 1. 13. c. 62. 124. q. 1. §. 1. 13. c. 5. §. 3. Vgol. de off. Episc. p. 1. §. 115. Salas de legib. d. 137. §. 1. Barbos. Collec. in Concil. Ind.

13. n. 62. Diana moral. resol. tract. 2. dub. Regul. resol. 18. Tambur. de iure Abbatij. disp. 26. q. 1. n. 2. Ego ipse d. alleg. 101. m. 69. Contra Bonac. d. puncto 2. n. 8.

Et extendi ad socium obtinentis, obseruunt Fr. Emm. tom. 3. q. 6. art. 2. Galit. in marg. in causam conscientie, verb. licentia 2. Aloyf. Ricc. in pract. 104. n. 1. s. 1. *vers. 104*, d. c. 1. §. 1. 13. c. 5. §. 3. 1. edit. alijs resol. 63. 2. n. 2. edit.

14. In scriptis obtenta, Licentiam autem istam ingrediendi in scriptis obtinere voluit Tridentina Synodus, vt maturioribus haberet superioris scribentis deliberatione, & quoad ingredientem ceteriorum datæ licentia probationem, vbi aduertit Steph. VVeyms d. consil. 15. n. 25. p. 13. Victorel. de origine & clausura Monialium, §. 2. ad ensandam culpam, Tambur. de iure Abbatij. disp. 20. quas 6. Ego ipse d. alleg. 103. m. 28. *vers. vtrum hac licentia*, c. 57. in fine, secundum nouit. Longum, impress. Diana moral. p. 3. r. 2. res. 129. Nullatenus igitur sufficere tacitam Superioris licentiam, quæ ex scientia, patientia eorum facile contradiere potentium colligitur, nec oretenus, & verbi capressis concedam afferunt Conset. in prouoleg. Alendic. tit. 20. c. 6. Sanch. d. c. 16. n. 29. cum seqq. Bonacina d. puncto 3. n. 2.

Vnde hanc licentia solemnitate, vt in scriptis concedenda, sit ita obligata, vt lethalis culpa sit eam omittere, & penamque committit ingredientis sine licentia impolita incuratur, etiam si causa ingressus legitima sit, atque à legitimo Superiore oretenus concessa, resoluunt Sanch. d. c. 16. n. 31. Bonac. d. puncto 3. n. 3.

Contra Lud. Mitanda de sacris Monialibus q. 3. art. 2. ad fin. & alios existimantes scripturam necessariam non esse quando causa ingressus clara est, Si repentina superueniat necessitas, quæ adiu ad Superiorem non permittat, licitum videri ad monasteria ingrediendi sine licentia in scriptis obtenta, quia hic casus per episcopiam exceptus videtur, alioquin repentina necessitas confulum non esset, aliterunt commento 4. de Regularib. lib. 1. c. 8. quest. 8. Fr. Emm. tom. 1. quest. 46. art. 2. ad fin. Sanch. d. c. 16. n. 34. Bonacina d. q. 4. puncto 3. n. 2. *vers. dixi*, qui duo vrimo loco citati addunt in casu repentine necessitatis, quod aditum ad Superiorem non permittit, pro obtinenda vilo modo licentia, præd. tam licentiam ab Abbatissa petendam esse si tempus vacet ad illam petendam.

15. Sub excommunicationis penam, &c. Ingredientes claustra Monialium sine licentia Episcopi, vel superioris, vt suprad. in scriptis obtenta penam excommunicationis incurtere per hunc text. tenent Bonacin. d. tract. de clausura q. 4. puncto 5. n. 1. vbi q. 2. *vers. obserua* subdit huiusmodi excommunicationem in hoc capite eximianam non esse referuatam, addique per euentum ingredi monasteria Monialium præcursu scientiam à Summo Pontifice, Legato, Episcopo, vel alio concessam, sive Motum proprium Gregor. XIII. incip. *Pro Crania*, incutere ipso facto excommunicationis penam, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in motis articulo, ab solutionis beneficium obtineri nequit.

Qua quidem reseruata excommunicatione non comprehendit, nisi instantes ea presumptione, & præcursu licentiam ab Episcopo, vel superiori concessam, sine sufficienti ratione, & causa, vel à Summo Pontifice iam reuocatarum; instantes verò sine tali facultate locutur tantum censuram

69.

70.

71.

72.

73.

74.

cenfuram comminatum in hoc cap. quæ cum non
figere excom. aboleri possit ab Episc. ex. nuper
defens. excom. tenent. Llam. in meth. curat in
append. 3. §. 3. Sordat. cenfur. tom. 3. lib. 2. §. 1. et 6.
sub n. 11. Et. Einman. tom. 1. q. 48. art. 1. Saye. de
cenfur. lib. 3. tit. 10. Zer. p. 1. verb. Adm. §. 2.
Lud. Nicand. de iur. Adm. §. 1. et 2. et 3. et 4. et 5.
et 6. Camp. d. rub. 1. et 16. n. 24. Ego ipse d. alleg.
102. n. 3. me citato Bonacin. d. q. 4. p. 10. §. 3. n. 4.
Coitra. Nuo. 12. can. 12. n. 10. excom. 6.

Contra Neuman, cap. 17. n. 103, excom. 61.
 & commento 4. de Regular. sub n. 62. vers. quartus.
 Quartus, verb. mensis. Añualium, vers. amplius
 dictum consil. Azor. d. lib. 2. c. 8. quæst. 116. Ludon.
 Bria resp. a. cum efficiens per. 1. casu 3. Carolian.
 de censibus reser. p. 2. cas. 3. n. 40. excommunicatus sub
 dicta excommunicatione reservatus comprehen-
 dit etiam intrantes septa monasterii non habeo-
 tes licentiam.

75. Referuatur excommunicatione non affici illum, qui facultatem ingrediendi habet, sed non ingreditur: preterea facultatis, perinde se gerens, ac si illam non haberet, resoluatur Nauaz. d. commentio 4. n. 62. notab. a. Sanchez. d. cap. 16. n. 30. Bonac. d. 9. q. 4. parit. 9. c. 5. ubi num. 6. subdit ingredientem preterea facultatis inualide concessi non affici, referuata illa excommunicatione Gregori XIII. sed Concilii Tridentini in *presenti*, c. 7. addit eum qui tempore ingressus confingeret se habere aliquam facultatem ingrediendi claustra Monialium, obtentam post praefatum Gregori XIII. Motum, non affici referuata illius excommunicatione, sed Concilii Trident. c. 8. s. subici, quod ingredients Monialium cenobia, preterea facultatam, potans ubi licitum esse ingressum non incidere in excommunicationem referuata.

76. De censuris, & poenis contra eos, qui aliquem in monasteria Monialium ingredi faciunt, permittunt, vel admittunt, vide Fr. Emmo. *tom. 1. q. 47. art. 3.* Fr. Lud. Miranda *de sacris Monialib. q. 2. art. 1. & concl. 3.* Sinch. *de c. 16. num. 82. cum seqq.* Bonac. *de d. 4. p. 160. q. 6.*

77. *u. Dare auctoritatem Episc. vel Superiori licentiam, &c.* Licentiam ingrediendi Monialium monasteria dare tantum potest Episcopus, in monasteriis scilicet sibi subiectis, ut tenet citata super d. n. 6. *Naut. in c. statumum* 19. q. 3. n. 60. *Fr. Etmann. q. Reg. 10. l. 1. q. 46. art. 2. nam* 30. *non sibi subiectis* superior illos non debet licentiam concedere, ut ex *Sanch. resoluit* lo. *Sancti in select. dist. 30. num. 17. conf. deinde*, ubi adducitur quod licet *Conc. in prelati* dicat hanc licentiam ad mandatum fore tantum ab Episcopo, praxis quotidiana testatur illam posse Episcopum committere Vicario, qui easdem ingrediendi exaruit, & si sufficientem esse reperit, licentiam præstat, & citat *Sanc. in precept. Dicalam. 2. lib. 6. c. 16. n. 1. Fr. Etm. d. art. 2. & alios De licentia ad exendum* vide super n. 45. *Episc. & Superiores Prelatos*, visitationis gratia, seu alienius rei necessitatis posse ingredi Monialium monasteria, sibi subiecta, damno-um idcirco incurre pro tam urgente necessitate, pro quanta ipsi ad intrandū licentia possint dare aliis tradunt *Neufis. 9. incip. Ali. Episc. de statu Monachorum in novis*, *Hier. Llam. in methodo curat. in append. 5. Fr. Etmann. sum. 1. q. 45. art. 1. in prime. Azor. d. l. 1. q. 8. 9. Sanc. d. lib. 6. c. 16. n. 1. Lud. Michand. conf. 2. art. 1. c. concl. 1. & Steph. Vveym. d. conf. 15. n. 2. pag. 152. Ego ipse d. alleg. 102. n. 43. & colligitur ex d. conf. incip. *Dubio. Gregori. X. 11. ubi* proponitur potest contra prelatos omnes, tam seculares, quam regulares, abique ne-*

cellitate monasteria sibi subiecta ingredientem, de
quibus agnoscit Aloys. Ric. in d. praxi for. eccl. res.
§ 44. n. 3. in l. edit. Sanchez. d. c. 16. ex n. 98. Bonac.
paulo 4. n. 1. et cum seqq.

q. In casibus necessarius.] Facultatem ingrediendi claustra Monialium concedi non posse, nisi ob causam necessitatis monasterij, seu Monialium manifestam, cui aliter commode occorri non possit, quàm ingressu extraneorum in monasterium, tenet, Bonacini, d. q. 4. puncta 4. n. 1.

Illum, qui licentiam ingrediendi cœnobii Monialium obtinuit ex causa, quæ fubeat tempore concessionis licentia, sed tempore ingressus cessavit, non esse tutum in conscientia ingrediendo, resoluit Bonacina *d. puncti 4. n. 9. vbi n. 10.* tenet eam, qui licentiam obtinuit ex causa, quam falsò narravit superior, non posse licite ingredi tempore ingressus infra causâ superuenientē, & *n. 11.* subdit non esse licitum ingrediendi si superior conficiens erat nullitatis causæ, & nihilominus licentiam concedere voluit.

Obrineatq; licentiam ingrediendi ex causa
ingrediantur pro libro & line necessaria causa
adhuc incutere ipso facto excommunicationem
Pape reservatam per d. consil. Gregorij XII. in
cip. *In gravia*, observant Piafca. in *praxi Episc.*
p. 2.2. §. num. 5. §. Galet. in *marginata casuum conf.*
verb. monialis, pag. mibi. 174.

Necessitatem, de qua Concilium in *propositis* verbis, Gregor. XIII. in d. *Incip. Vbi gratia* loquitur, non esse accipiendam physice perstrictiorem necessitatem, sed morale, tradunt Fr. Emmanuel, d. g. 46. art. 4. Ludovic. Miranda d. 9. 1. art. 4. c. 1. Campan. d. r. 13. c. 16. num. 15. Sanchez d. 16. m. 40. Ego ipse d. alleg. 102. n. 48. me citato Bonac. d. p. 11. c. 3. observantes licet minorem causam requiri in concedenda licentia feminis, quàm viis, maris, aut foror, quàm illis, & minorem causam sufficere ad ingredendum in loca statim post clausuram ansum & exitum ad aliam ad loca interiora.

1. Iudum causam Confessario subesse, dom al-
cuius Monialis confessionem ex precepto egre-
di, vel ex peculiari ipsius deuotione, aut consola-
tione excipitur est quia commodè ad fenestellam
audire non potest, vt in Monialis tit. lora, aut in
firmatere decumbat in lecto, tradit Fr. Et.
man. l. 1. q. 48. 4. ar. 4. adon. Miranda d. 4.
ar. 7. Sanch. d. 5. l. 16. n. 45. Ego ipse d. 4. l. 10. n. 1.
me citato Bonac. d. 4. p. 4. n. 4. ar. 4. Addit Sanch.
d. 5. l. 6. n. 46. Sacerdotes Religiosum semper
posse dum monasterium ingreditur cum vno le-
cio ingredi, & n. 47. subdit, in his casibus, in quibus
Sacerdotes cum socio, cuius opera indigent, in-
gredi potest, necessarium non esse peculiarem pri-
uilegium licentiam, sed sufficere licentiam ipsi Sa-
cerdoti explicite concessam. Est probabile est Con-
fessarium posse intrare claustrum non solu-
quando regula confiteri precipit, fed etiam quia
totes infirma dixerit se indigere Sacramento Pen-
nitentie. Porcellanob. d. Reg. verb. claustrum Moni-
alium, n. 9. Villalob. n. sumum, l. 1. ar. 35. d. 4.
47. n. 4. Diana p. 4. ar. 4. r. 6. p. 1. verb. notandum

11. Modum causa gratis infirmarum cum ne-
cessitate exigitur posse ingredi, tamodo non ab
que duobus locis de familia monasterij introdo-
tur, nec ab invicem intra monasterium separentur
asserunt Camp. d.c. 16.n.27. Verf. & cum in sen-
da. Tamburin. a.dif.2.q.6. lodi. Miranda d.
2.art.2.ancel. vult. verf. quintum cas. Ego ipse d.
102.n.52. § 33. vbi obseruo minime requiri

quod sit Doctor, aut gradus, & num. 54. idem dico de minore, siue consore, dummodo interea Medicus linguam emissum determinaverit expedire, & necessarium esse, & quod licet licentia Medici, chirurgici, & operarii concedi solita singulis quibuscumque trimestribus renouari debeat, resoluat Sel. in seff. canon. c. 18. n. 28. alioquin sic fuisse decissum per S. Congreg. Regul. in

Cambrin. 27. Martij 1588.

84. III. Licetum esse superioribus cum decenti comitatu a Greg. XIII. precepto in d. consilij. incipi. *Pro graia*, ingressum causa visitandi officinas, Coenotus, cellas Monialium, seu dormitorium, suppellectilem, & discipulum construendum, aut minans ruinam, dicunt Llam. in d. append. 6. 7. Sanchez d. c. 16. n. 54. Ludou. Miranda d. q. 2. art. 14. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 6. me citato Bonacin d. puncto 4. n. 6.

85. IV. Licetum esse introire pro aliquo opere exercendo, quod commodè extra monasterium fieri non potest, veluti si sint fabricatores, fabri lignarii, molitores, potarii, & puratores, & alij artifices ad res necessarias, & ad idem Llam. in d. append. 6. 6. Ludou. Miranda d. consilij. incip. *versus sepius casus est*. Campan. d. 16. n. 26. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 4.

86. V. Baulos iuliam ingressum causam habere, dum aliquod onus in monasterium deferendum est, quod à Monialibus commodè portari nequit, tenent Llam. in d. append. 6. 6. Ludouic. Miranda d. q. 2. art. 17. sub fin. Sanchez d. c. 16. n. 16. Bonacin. d. puncto 4. n. 8. ubi intelligit modò bauli aliquid possent in utilitatem monasterij. Tambur. d. disp. 24. quest. 6. n. 6. & 7.

87. VI. Licetum esse superioribus Ingressum in monasterium ad electionem Abbatissæ, quoties magna subordinationis suspicio est, seu quoties electio canonicè fieri non potest, nisi ipse in monasterium ingrederetur, & solent Nau. d. comment. 4. n. 59. Fr. Emmanuel. tom. 1. q. 46. art. 5. ad fin. Ludou. Miranda d. tract. de sacra monialium. q. 2. art. 15. c. 1. Sanchez. d. lib. 6. cap. 16. num. 50. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 46. me citato Bonac. d. puncto 4. n. 7. Consecratio autem, & benedictio Monialium fieri potest in Ecclesia exteriori, Monialibus illis tantummodo adhibitis, quæ erant necessarias, Sel. in seff. canon. c. 12. n. 25. ubi refert decissum in Hueren. 27. Junij 1627.

88. VII. Intra monasterium licetè intrinsece possent feminas in obsequium & famularum Monialium, dummodo sint honestæ virgines, & à monasterio non egrediantur, attestantur Fr. Emmanuel. 10. 1. q. 47. art. 7. & 8. Campan. d. rub. 12. c. 16. num. 28. Sanchez. d. c. 16. n. 66. Ludou. Miranda d. q. 2. art. 5. c. 1. c. 2. & art. 9. Soat. de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 20. n. 29. Ego ipse d. alleg. 10. 2. num. 61. & me citato Bonacio. d. puncto 4. num. 10. multipliciter declarantes.

89. Collectori Portugalie licet licentiam concedere Monialibus introducendis mulieres in monasterio pro eorum seruicio, ita Sel. d. c. 18. n. 25. attestans sic decidisse sacram Congregationem Episcoporum in Plixhenen. 3. Januarij 1615.

90. Ancillæ laicæ non dantur iocomuni Monialibus S. Clara, ex eodem Sel. d. loco ubi refert sic resolutum per eandem S. Congreg. in Tarentina 12. Aprilis & in Englehen. 12. Nouembri 1619.

91. Ancillæ non dantur pro educandis, ex eod. Sel. d. cap. 18. n. 29. ubi dicit decissum ab eadem sacra Congreg. in Neapoli. 12. Martij 1619.

92. VIII. Licetum esse puellarum ingressum in

monasterium Monialium educationis gratia, tradunt Quarant. d. verb. *monasteria Monialium* pag. mibi 429. Zerol. p. 1. verb. *Moniales* q. 10. Pas. in simili praxi Episcop. part. 2. c. 3. n. 57. Campan. d. c. 16. n. 28. vers. secundum, Azor. d. lib. 1. c. 8. quest. 4. Fr. Ioan. à Croce d. c. 5. dub. 2. prope fin. Fr. Emmanuel. tom. 1. quest. 46. art. 10. Ludouic. Miranda d. quest. 2. art. 6. Sanchez. d. lib. 6. cap. 16. c. 2. num. 61. Soat. de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 10. n. 21. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 62. me citato Bonac. d. puncto 4. num. 15. Marcel. Vulpes in d. praxi iudic. fore eccl. cap. 4. n. 16. Gauzan in man. Episcop. verb. *Monialium educatio*, Lezana in summ. quest. regul. c. 25. n. 29. Andr. Victor. de origine & claustris Monialium, §. de puellis secul. pag. 42. Tambur. de iure Abbatiss. disp. 1. quest. 1. n. 1. cum seqq. & in eodem monasterio pluriusque duæ fortiores educationis causa permitti possunt, Sel. d. c. 12. n. 45. ubi ita refert decissum in S. Congregat. Episcop. & Regularium.

Et huiusmodi puella causa educationis in monasterijs recipi non posse minores septennio, & maiores vige simo quinto, refert ut decissum Zer. p. 1. verb. *Moniales* §. 11. Gilet. in *magistra causam consensu* verb. *Moniales* §. 1. Aloy. Ricc. in *praxi verum fore* Eccl. res. §. 4. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 64. Stephan. VVeyms d. consilij. 15. n. 30. Lezana d. c. 25. n. 29.

Postquam verò præterit tempus viginti quinque annorum, intra quod illic morari conceditur ex causa educationis, si sterim puella non egrediarur, nec ipsam, nec quamvis aliam ex communicationem, aut censuram incurtere, sed posse Episcop. terminum constituere, intra quem eligat puella verum velit Monialibus fieri, aut à monasterio egredi, decissum refertur Franc. Leo in *thesauro fore eccl. part. 1. c. 16. n. 54*. Campan. d. c. 16. n. 29. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 65. me citato Bonacin, d. puncto 4. n. 16. Tambur. d. disp. 1. n. 9. Nouat in *Luceria Reg. verb. educatio* 9.

Conditiones autem necessarias ad puellas in monasterio Monialium educationis gratia collocandas referunt Quarant. Fr. Ioan. à Cruce & Piascel. locis prænotatis citatis, Fulse. de iustis lib. 2. c. 28. n. 28. cum seqq. Bonac. d. n. 19. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 63. Tambur. d. disp. 1. n. 2.

Prima est, ut monialibus consecutis huiusmodi puellas recipere. Secunda, non sint supra numerum præfixum. Tertia, ut adit consensu Abbatissæ, & aliarum Monialium, & superioris licentia. Quarta, ut vestitu honesto, & virginibus convenienter utatur. Quinta, ut ancillas secum non adducant. Sexta, ut exstant in loco separato à dormitorio Monialium, & à loco in quo Moniales operibus manuum vacare consueverunt. Septima, ut à monasterio non egrediantur, & semel egressæ nequeant iterum admitti, nisi foris Moniales fieri velint. Octaua, quod quolibet festi messis eis anticipata solatur portio, pro alimentis. Et circa septimam conditionem aduertit Steph. VVeyms. d. consilij. 15. n. 32. in fin. sacram Congr. censuisse quod licentia dari debeat puellis, quæ educationis gratia in monasterijs degunt extendi ad balnea curandæ valetudinis gratis, in idemque permitti sedire iterum ad idem monasterium, si tectè à balneis cò se recipiant com intentione obseruandis conditiones, quæ prius fuerunt præscriptæ.

Puella recipi non possunt educationis causa in monialibus Monialium, nisi præcedat omnium consensus singulariter paxificus, & non est standum

dum simpliciter relationis Abbatis, ut per Sel. d. c. 18. n. 28. qui aliter sita resolutum per S. Congreg. Episcop. *Amelien. 4. Januarij 1608.*

97.

Moniales in eorum monasteriis puellas educationis causis, nisi eidem monasteriis capacia, & pro dictis puellis educandis loca particularia destinata, & constituta sint, retinere, & respectu recipere non possunt, ex Sel. loco, ubi relictum est ab eadem S. Congreg. *in S. Severini 16. Januarij 1615.*

98.

IX. Iudicem, aliosque viros posse monasterium ingredi ad expellendum malefactorem, qui non vult inde exire, tradunt Fr. Emman. *tom. 1. quest. 47. artic. 4. ad fin. vers. nos hic vult. Sanch. d. cap. 16. num. 7. & seq. Bonacin. disto puncto 4. num. 15.*

99.

Supradictos omnes et in ista causa monasteria ingredientes, grauter peccare contra obligationem clausurae, & censuris affici, si finitio monasterii, cuius causa ingressi sunt, statim non egressi fuerint, tenet Bonac. *d. puncto 4. n. 21.* Reuocari tamen immoventem in monasterio officinis, non solum ad mortali, verum etiam ad veniali excusari, resoluunt Fr. Emman. *tom. 1. quest. 47. art. 12. Molisc. in summ. tract. 7. c. 10. n. 43. Ludovic. Miranda d. q. 2. art. 30. Sanch. d. c. 16. n. 69.*

100.

Omnibus tam laicis, quam Clericis, & Regularibus interdictum esse a iure communi ad Monialium monasteria accedere, illaq. frequentare, per cap. periculosus de stat. Regul. lib. 6. & cap. monasteria de vir. & honestate, tradunt Zanol. p. 1. verb. Moniales §. 7. Steph. Gratian. *dis. episc. referens. c. 393. n. 16. cum seqq. Bonac. d. tract. de clausura q. 3. puncto 4. Lezana d. c. 25. n. 36.*

101.

Collocutoria communia in monasteriis Monialium retineri debent in loco clauo, & aperto, vt Moniales alloquens ab omnibus commodè perspicui valeant, ac in eorumdem Collocutoriorum ianuam nisi permittatur, quo intro illo impio claudi valeat, vt per Sel. d. c. 18. n. 5. ubi relictum est ab eadem S. Congreg. Episcop. *in Faleriensi 7. Martij 1617.*

102.

Contra Religiosos accedentes ad monasteria Monialium impoliuntur esse pernam priuationis officiorum, vocis actus, & passus ipso facto in eundem, patet ex decreto S. Congreg. *in Sixi. V. edito de anno 1590. quod refert Bonac. d. puncto 4. n. 3. ubi n. 4. tenet per dictum decretum sub mortali obligare, & n. 5. quod soluit Religiosum praefatis penis affici vnico necessu, & n. 6. subdit Religiosum tenei in conscientia pernam priuationis vocis actus, & passus ipso facto subire ante sententiam iudicis declaratoriam, de hoc decreto meminit Steph. VVyns *d. c. conf. l. 1. c. 12.**

103.

Regulares cuiusvisq. Ordinis, mulieres, Societas, vel Congregationes ad monasteria Monialium, etiam in Ordinibus colloquendum, siue tradendum cum eis sine S. Congregationis particulari de super edito decreto, accedere prohibentur. Cui prohibitioni etiam subiacent milites Regulares Ordinis S. I. Hieros. & praeter personas in praedicto decreto praefatas, incidunt etiam peccatum mortale, & ab huiusmodi penis non possunt absolui, nec relaxari ab alijs, praeterquam a Sede Apostolica, sacra Congreg. quibus tamen non subiacet Regularibus accedentes ad monasteria puellis, vel mulieribus secularibus inibi degentibus loquendi causa, nec etiam comprehenduntur in praedicto decreto litterae ad Moniales mittentes, quoniam tam huiusmodi Religiosi, quam Moniales sine debite correptione, ac

puniendi a superioribus, quibus in delinquentes huiusmodi competere iurisdicatio, vt per Sel. d. c. 18. n. 40. ubi testatur fuisse decretum per sacra Congreg. Episcop. *sub die 22. Augusti, & 7. Septembris 1605.* De hoc decreto, de illius materia, vide Bonacin. de clausura §. 2. puncto 4. n. 3. Coriolau. de casibus referens. *part. 2. cap. 3. n. 4. t. Campan. d. cap. 16. n. 43. vers. Illustissimi.* Laurent. de iur. in com. 2. prius. *Assumens. in cons. 6. Pij. P. n. 36. Lezana in summ. quest. Regul. cap. 25. n. 37. vers. quod decretum.* Diana moral. *ref. part. 1. tract. 101. resol. 22.* Tambur. de iure Abbatis *dis. 25. q. 5.* Laurent. de Franchis de contrariis. *inter Episcop. & Regular. p. 2. 25.*

104.

Regulares cuiusvisq. Ordinis, aut Congregationis existant, quocumque abique sacra Congregationis licentia Moniales alloqui repeti fuerint, carcerentur, eorumque superioribus, iuxta facti Concilij decretum puniendi consignentur, qui superiores deinde sacra Congregationem, ac Ordinariom de executione certiores reddunt, Sel. d. c. 18. n. 41. ubi attestatur fuisse resolutum per eandem sacra Congregationem *in Faleriensi 7. Martij 1617.*

105.

Vicarius Fratrum ab Apostolica Sedis licentia Moniales alloquens in parnis in decreto generalis contentis incidit, in modum idem Vicarius in Prioris absentia etiam Prioris Officij minus non obstat, Ser. d. c. 18. n. 43. ubi dicit decretum ab eadem sacra Congregatione *sub die 12. Septembris 1617.*

106.

Non solum per sacra Congreg. Concil. Trid. speciali decreto *sub dat. 12. Kal. Decembris 1623.* de mandato S. D. N. Vibao. VIII. concessum fuit Episcopis, vt licentiam dare valeant Religiosis alloquendi Moniales seruatis certis regulis, & conditionibus ibidem expressis. Regularia abique legitima licentia accedentes ad monasterium Monialium Regularibus subiacent, ibique in loco colloquens destinato cum Moniali colloques, potest stare dicta constit. *sel. rec. Gregor. XV. a dicto zelano Episcopo, tanquam Sedis Apostolice coelecti, & puniri.* Sel. d. c. 18. n. 50. ubi refert decretum de anno 1624.

107.

Subcollector, abique Ordinarij licentia alloquens cum Monialibus potest excommunicari, vt per Sel. d. c. 18. n. 51. ubi attestatur resolutum *in Hippogreien. 13. Martij 1628.*

108.

Monialium patres, ac fratres, & filij, vt easdem alloquatur in temporibus non prohibitis, licentis non indigent, ex Sel. d. c. 18. n. 54. ubi sit decretum 15. Januarij 1616. & 14. Martij eiusdem anni.

109.

Regulares adeuntes monasteria Monialium abique Episcopis licentia non incidunt in penam excommunicationis, quam Episcopus suo edito praefert, si Regulares habet ex privilegio non posse ab Episcopis excommunicari, & alias si excommunicationi non possunt absolui a suis superioribus, sed ab Episcopo, qui sibi hanc absolutionem referuat, iuxta plures, quos refert Episcopus *de alleg. l. 102. n. 7.* quibus addo Marcel. Vulpes *in d. praxi cap. 4. n. 6. Lezana d. cap. 25. num. 33. Tamburin. d. dist. 25. q. 9.* & me citato resolutum Bonacin. *d. puncto 4. num. 8.* ubi obseruat Religiosos hoc tempore alloquens Moniales abique licentia, etiam si loquuntur in monasterio Regularibus subiacere, non potest Episcopus, ex Bulla *in goij XV. de exemptione per l. 1. incip. In fernabilis, sub dat. 11. Martij 1602.*

110.

Constitutione Prouincialis Nicholao. *in fine*

quod alloquentes cum Monialibus puniantur, dubitatum fuit, an alloquentes sine licentia cum Monialibus exemptos possint puniri ab Episcopo, & etiam ipse Moniales exemptas: fuit reforum non posse puniri Moniales exemptas, vt testatur Sel. in *seclit. Canon. c. 30. n. 12 sub die 8. Augusti 1611.*

111. An autem scribens litteras Moniali, & mittens, incidat in prefaram ceosutam communitatem ab Episcopo aduersus cunctas in monasteria Monialium: Negat Aloys. Ricc. in *praxi aucta resol. 65.* Ego ipse d. *aleg. 102. ex n. 81.* & me citato Homodon. de bonis de *examine Eccles. trall. 11. c. 3. quæst. 3. sup. p. 3.* Tambur. d. *dir. 25. q. vlt.* & Illustiss. D. meus Roder. à Cunha in *canonant. ad c. reatum 33. sub n. 8. dist. 81.* vbi etiam dicitur, an liceat excommunicationem, qui sub illius pena prohibetur esse ne ad Munialem secular, si canonicos scribens, epistolam non petuerit ad illam. Addeat tamen Stephan. V Veyms d. *conf. 15. m. 27. pag. 139.* Monialis nihil dicit, nihil accipere posse abque Superioris licentia, & consequenter non posse dare nec accipere litteras, nisi dona, cum nullum habeat arbitrium, sed dependat ipsarum voluntas à voluntate Superioris per spontaneam abdicationem, nisi aliquid datum, vel missum fuerit loco elemosynæ, & litteræ respexerint utilitatem monasterij.

112. Prædictam censuram per statutum, aut editum Episcopale ipse loco aduersus aduenies monasteria Monialium, & cum illis alloquentes, comprehendere etiam accidentis ad monasteria exempta Monialium subdita Regularibus, qui oon subsunt iurisdictioni Episcoporum existentia intra suam diocesim, et soluiunt Roland. à Valle *conf. 3. m. 3. 2. vel. 3.* Stephan. Gratian. *discip. forens. c. 39. m. 12. & 13.* Campan. in *diuersis iuris Canon. rubr. 1. c. 16. n. 45.* Ego ipse d. *aleg. 102. n. 75.* & me citato Bonacin. d. *trall. de clau. n. 9. q. 3. puncto 4. m. 1. prope fin. lucè Laurent. de Franchis d. loc. pag. 218. cum segg.*

113. Facillitatem concedendi licentiam aduendi ad colloquio cum Monialibus Regularibus subiectis spectare ad ipsos Superiores Regulares, nisi esset consuetudo legitime præscripta, vt huiusmodi licentia, etiam quoad monasteria, quæ Regularibus subditi, ab Episcopo tantum, vel ab Episcopo, & superiore Regulari coniunctiue obtineantur, refertur Quærant. d. *verb. monasteria Monialium, vers. hinc tangenda, pag. 433.* Piscat. in *praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 54.* Armentaz. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 99.* Campan. d. *16. n. 45.* Ego ipse d. *aleg. 102. n. 76.* & me citato Homodon. de bonis de *examine Eccles. trall. 12. cap. 2. quæst. 1. in fine Tambur. disp. 26. q. 3.*

Sed re maturius considerata videtur rectius licentiam huiusmodi alloquendi moniales Regulares subiectas concedendam esse ab Episcopo, seu eius Vicario generali, & à superiore Regulari, vt Moniales ipse subiectæ sunt, coniunctim, ita vt idem Episcopos, seu eius Vicarios primo loco subseribat. Idem quoque seruandum videtur quoad licentiam eorum, quibus ordinati intra septem monasteriorum eorundem Monialium ingredi necesse est, repensitamen casibus extremis necesse est exceptis, in quibus licentiam alterius subiecti proinde roborare iustit. Edicta verò, quibus personis secularibus ad eorundem Monialium monasteria accessus prohibetur, ab Episcopo duntaxat subseribenda & publicanda sunt. Sel. d. *6. q. 50.*

n. 14. vbi refert ita fuisse decisum per Sac. Congreg. Episcop. in *Cammeren. 21. February 1617.*

De clausura monasteriorum viciorum, quoad ingressum formatum ea, vide Et. Emman. *ca. 1. q. 48. art. 3. & 4.* Fe. Ioan. à Cauce d. *c. 5. dub. 1. cancl. 1.* Aloys. Ricc. in *d. praxi verum fori Eccles. sup. resol. 34. n. 8. in 2. adu. Sanch. in præcepta Decalog. com. 2. lib. 6. c. 17. Bonac. d. *trall. de clau. far. q. 5.* Lezana d. *c. 10. m. 11.* metipsum d. *aleg. 102. ex n. 85.* & quod horum, & præta Religiosorum monasteriorum eorum contigui comprehenduntur constitutione Pij V. ita vt mulieres si in eos ingressæ fuerint, absolute indignant, tenet Aldan. in *compend. Canon. resol. lib. 3. tit. 5. m. 12.* vbi refertur fuisse resolutum Sac. Congregat. Episcop. 13. *Septembris 1585.* & sententia choro contigua alicuius monasterij Religiosorum esse sub clausura comprehensa, ex eodem Aldan. *extato loco,* vbi testatur ita decisum ab eodem Sac. Congreg. in *Salmonten. 10. Augusti 1615.**

Et quia monasteria, &c. Vide Vgolin. de *offic. Episcop. c. 23. in princ. n. 1.* D. Hieton. Venero, y Leyua in *examine Episcop. lib. 6. c. 21. n. 13.* Zetolan. *praxi Episcop. p. 1. verb. Moniales c. 17.* vbi refert decisum, illam translationem faciendam esse ad aliud monasterium eiusdem Ordinis, & hoc quoado immineret scandalum, vel propter superteminentiam æris pestilens causum, & quod monasterij translatio debet fieri simul cū introitibus, & redditibus, quos illud habebat elegantem Stephan. V Veyms d. *conf. 15. m. 47.* vbi ait ideo Tind. Synodum monasteria Monialium, quæ erant in pagis, & extra mœnia vrbis, vel oppida constituta intra intra vrbes, vel oppida frequentia reducenda censuisse, quia sepe sine cultodia sunt exposita malorum hominum prædæ, & aliis facinoribus, & concludit his verbis. Vnde Moniales, quæ habent monasteria ex cœnobiosis pirataz, vel aliorum malorum hominum expolium, omnino reduci debent ad vrbes, vel oppida clausa, adeo vt receptum sit ex eodem decreto Concilij ipsos Ordinaris tanquam Sedis Apostolice Ordinarios (etiam si istam auctoritatem specialiter ooo exprellerit Cœcilij) sic ad vrbes & oppida cogere, & transferte posse monasteria etiam exempta, & Sedi Apostolice immediate subiecta. Neq; verò tunc solum transferri debent, quando malorum hominum periculum sunt expositæ, sed etiam quando superuenit alia finalis causa ex cœgio, vel acie in se quoque modum Episcopo Nolano per Congregationem Interp. pridem rescriptum fecerit, vt Monialibus Collegij Nolani petentibus transmitti ad aliud monasterium sub eadem regula propter pestilentiam quandam aque defluxum ex vicio in mente benignè debet annuere, si ita esset. Imò verò translatio monasterij faciendâ illi imminet scandalum publicum, sed tamen quando ex tali causa fit, non facile ad aliud quàm eiusdem Ordinis monasterium id fieri debet, & redditus monasterij sic translati applicari debent monasterio, ad quod fit translatio, non etiam applicari possunt in aliam causam similem, &c. h. d. sententia Steph. V Veyms d. *loc.*

Et translationem fieri debere in introita, & à paucis Monialibus conspici possint, atque à personis grauibz, & honestis, & sanguine eis proximioribus coniunctis dedicantur, assensu decisum Armentaz. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 100.* quem refero Ego ipse d. *aleg. 102. n. 26.*

Moniales ab vno monasterio oon transferre locorum

locorum Ordinarij, aut superiores Regulares in monasteria recentere erecta pro nouitiorum in eo introducendarum institutione, nisi obtemperat à Sede Apostolica, vel à sacra Congregatione specialis facultate, ita Aldan. d. iii. §. n. 14. vbi testatur sic resolutum à sacra Congregat. Episcopum in Trimen. 27. May 1603. quia Monialium translatio Apostolica Sede inconluta minime fieri potest, ex eodem Aldan. d. iii. §. n. 15. vbi refert decretum per eandem sacram Congreg. in Burghinonen. 10. Aprilis 1615.

119. Moniales translati non possunt in monasteria nouiter erecta, nisi eadem monasteria, auctoritate Apostolica, extracta fuisse prius constituti,

ipsaque prout visitatione eorumdem Monialium capacia, et quae accommodata, atque absoluta recepta fuerint, vt clementiss. aliusve fabrica nulla edificatio causa in ipsa posita ingrediendi necessitas relinquatur, Aldan. d. iii. §. n. 18. vbi testatur ita fuisse decretum in Flexbomen. 17. Iulij 1615.

4. Inuocato etiam auxilio, &c. Vide Stephan. V. Veyms d. anst. t. 5. n. 1. pag. 147. vbi dicit quod ad hoc vt maioris efficaciae hoc decretum haberetur, voluit eadem sancta Synodus vt contradictores, & inobedientes per censuras Ecclesiasticas, aliaque poenas appellatione postposita compellerentur, inuocato etiam ad id in casu necessitatis auxilio brachij secularis.

Superiores quicunque eligantur per vota secreta, alijs electio nulla fit.

CAPUT VI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Suffragia secreta in rebus grauibz ferri debent.
3. Vota secreta maiorem libertatem ad votandum habet.
4. Electio non desinit esse secreta propter puram, & simplicem ostensionem schedulae.
5. Offensio vnus schedulae officij secreta electioni.
6. Electio reputatur secreta, & Canonica si electi fuerint à superioribus aliqui, qui vota omnium eligentium recipiunt.
7. Abbas sursum in electione possunt vota per Episcopum cum Vicario vrenum accipi.
8. Electio erit nulla si in Bullis confirmationis exprimerentur nomina eligentium.
9. Eligentes per schedulam aliquae patentis signo signati faciunt electionem non secretam, & potestati mortuatur.
10. Capitula permitti non debent vt fiat aliquid ex quo publicari possint nomina eligentium.

11. Residentes Capituli non possunt principere secretariis ne recipiant suffragia vltra certum numerum, &c.
12. Electio vti non secreta quibus casibus sit nulla.
13. Procuratores legitime constituti ad eligendum non excluduntur, dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona.
14. Electio dicitur Canonica quicquid quo electorum ante secretum dicit se velle eligere hunc, vel illum.
15. Electio Regularium ita debet fieri per vota secreta, vt non possit fieri per viam compromissi, nisi inspirationem.
16. Electio Abbatissa facta per vota non secreta per ignorantiam huius decreti non valet, nec Episcopus potest dispensare.
17. Electio irrita est si aliquis contra huius decreti constitutionem electus fuerit.
18. Vota an sufficiant quid sint secreta, absque alia forma.

IN electione Superiorum quorumcunque, Abbatum temporalium, & aliorum Officialium, ac Generalium & Abbatissarum, atque aliarum Praepositarum, quo omnia recte, & sine vlla fraude fiant, in primis sancta Synodus distinctè praecipit omnes futuradictos eligi debere à per vota secreta, ita vt singulorum eligentium nomina nunquam publicentur. Nec in posterum liceat, Prouinciales, aut Abbates Priores, aut alios quoscunque; Titulares ad effectum electionis faciendae constituere, aut voces & suffragia abscentium supplere. *¶ Si vero contra huius decreti constitutionem aliquis electus fuerit, electio irrita sit, & is, qui ad hunc effectum se in Prouincialem, Abbatem, aut Priorem creati permiserit, deinceps ab omnia officia in religione obtinenda inhabilis existat facultateque super his concessa, eo ipso abrogatae censentur, & si in posterum aliter concedantur, tanquam surripitae habebantur.*

1. **V**ide Nanz. consil. 4. in antiq. alijs consil. 9. in nou. de electione, Say. an scrib. decis. sub eodem tit. dec. 4. Quasi in summ. Bullar. verb. Abbatissa, Fr. Eimann. quest. regulam. 2. §. 1. art. 6. & 8. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Abbatissa §. 6. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 13. cap. 10. quest. 2. Franc. Leon. in thesaur. fori Ecclesiast. part. 1. c. 4. n. 12. & seq. Aloy. Ricc. in collectan. decis. part. 4. c. 10. §. 1. & in decis. curia Archiep. cap. Neapol. in decis. 197. p. 4. Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 4. num. 183. cum seqq. Molles. in summ. stall. 6. c. 16. n. 153. Hueton. Veneto, 7. Leyua in examinat. Episcop. lib. 6. c. 18. n. 1. cum seqq. Dutan. decis. 23. n. 1.

a. *Per vota secreta.* Quando igitur de rebus

grauibus incunda erunt suffragia eadem secreto ferantur, vt sine timore quisque quod fenserit liberè loquatur, vt ait Othau. Frangip. in diuers. Eccl. discipl. tit. de decernit collegiatis Ecclesiis. n. 31. vocare enim secreto minus inuocantiam, & maiorem libertatem ad votandum Christianè habere, quàm vocare publicè, tradunt Bobad. in sua Politica lib. 5. c. n. 38. Cnr. Philip. p. 1. §. 1. n. 11. & quomodo in rebus capitalibus de iure non requiritur, quod vota praestantur secreta, expedit tamen quod in omnibus votaretur secreto, obseruans Nicol. Garc. d. c. 4. n. 183. & Castellin. in aduers. de elect. pag. 495.

Puram, & simplicem ostensionem schedulae secreti facti à aliquo ex electoribus ad effectum,

5.

4.

vt

ut videat quem ipse eligat, non tollere quin electio subsequens immediate sit secreta, tradunt Nauar. *confil. 7. in autiq. alijs 4. in non. de elect. Pr. Emmao. in summa. part. 1. cap. 101. n. 4. Castellin. in tract. de elect. c. 4. n. 3.* obseruantes eo casu electionem esse secretam, & nullam, quando electio tum vota, culpa, & dolo totius, vel maioris partis Capituli publicaretur, vel quando manifestatio vnus, vel plurium vocorum est realis causa, vel præsumptiua rationabiliter, quod electio sequatur iuxta hanc personam particularem ex vi illius offensionis.

5. Vnde ex hoc decreto colligitur Nicol. Garc. de *benef. part. 5. cap. 4. n. 183.* Moltes. in *summa. p. 1. tract. 6. cap. 16. n. 153.* quod ostensio vnus schedula, siue fiat per multum, siue per errorem, dummodo non causet effectum, de quo *supra*, non officit secreti electioni; si tamen maior pars suffragiorum ostenderetur, esset nulla electio, ex quo ante publicationem secreti electionis manifestaretur contra formam Concilij in *præfatori. Verum Rot. in Treuer. Abbate S. Maximini 20. Nouemb. 1624. coram R. D. meo Coccius Decano*, impetita per Mallot. in *praxi habendi concursum præf. 8. in prin. n. 53. & 67.* censuit electionem esse nullam, etiam si vnica tantum suffragium publicetur, prout refert Sigism. à Bononia de *elect. dub. 11. ex n. 4.*

6. Si electi fuerunt à Superioribus aliqui, qui vota omnium eligentium recipiant, electionem reputari secretam, & canonicam, referunt decifum Nicol. Garc. de *c. 4. n. 189.* Aloyf. Ricc. de *Neapol. decif. 197. n. 2. part. 4. Castellin. de elect. cap. 4. num. 4.* Sigism. à Bononia in *simili tract. dub. 12. num. 11.* Tamburino de *iure Abbatum tom. 1. disp. 5. quæst. 6. n. 8.*

7. In electione Abbatifacum, vel alterius Superioris poffe votum singularum Monialium per Episcopum vna cum Vicario, vel alio viro assumpto oretenus accipi, licet quatuor, aut quinque ea fiant, si hoc est iuxta formam statutorum Religionis, referunt decifum Galet. in *merc. casum confect. verb. Abbatissa*, Nicol. Garc. de *n. 189.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles. præf. 637. in 2. edit. Moltes. d. præf. 1. tract. 6. c. 16. n. 154.* Castellin. de *cap. 4. n. 4. & c. 5. n. 18.* Ft. Sigism. à Bononia de *dub. 17. num. 11.* Tamburin. d. *disp. nec. 18. quæst. 4.*

8. Ita iterum hoc decretum esse intelligendum, vt si post electionem factam in Bullis confirmationis, seu patentibus exprimerentur nomina eligentium, electio esset nulla, refert decifum Castellin. de *c. 4. n. 61.*

9. Eligentes per schedulam aliquo parenti signo signatam, vt innotescat scrutatoribus, vel vno ex illis, quod talis elector eliget illum nominatum in schedula facere electionem non secretam, & peccare mortaliter, ac proinde sic electum factum de hoc certum, iteori resignare prælaturam, siue officium, vel petere à Sanctissimo confirmationem cum dispensatione, referunt decifum Laurent. de Pernis *tom. 1. de Reliq. subdub. & Prælat. q. 1. de obediens. cap. 11.* Castellin. de *c. 4. n. 61.*

10. Aduertit Fr. Emm. q. *ref. tom. 2. q. 52. art. 9.* intentionem Concilij in præfenti fuisse statuere, quod Capitula facerent electiones secretas in hoc sensu, id est quod non permitterent fieri aliquid, ex quo publicari possint nomina eligentium, & si tale quid factum fuerit, electio non valet, & subdit ex doctrina Nauar. d. *confil. 9. de elect. in non.* quod hoc habet locum in electione

per scrutinium, non ad eam in electione per compromissum.

Verum autem electione Superiorum Regulatorum Præsidentis Capituli possit præcipere scrutatoribus sub præcepto sanctæ obedientiæ & pœna excommunicationis late sententia, nec recipiant suffragia oretenus tradi solita pro aliquibus ultra certum numerum electioni insufficientem, sed eo completo dicant electoribus ad aures, prout seruari dicitur, vt dent aliis eorum vota, & an electio hoc modo celebrata sit valida? decifum fuisse de anno 1625. refert Castellin. de *c. 4. n. 66.* hanc eligendirationem, quæ liberat electionis, ac naturali consensui aduersatur, omnino improbat, electionisque hæcenus celebratas si scrutatores præcepto Superioris obtemperantes singulorum eligentium vota non receperint, pro Canonici non haberi.

Electionem esse nullam, quando aliqui ex electoribus vnica schedulam recipiunt vnico nomine scriptam, & nomen electi notum scribz, vel alteri reponunt in capsula, similiter qui accipiunt de manu scribz duas schedulas, & vnam quam voletint, reponunt alteram scindunt, quia scitba potuit reuelare talem, qui non habuit, nisi vniam schedulam, vel talem, qui non habuit duas, referunt decifum Nicol. Garc. de *cap. 4. num. 193.* Aloyf. Ricc. de *Neapol. decif. 197. num. 3. p. 4.* Castellin. de *elect. cap. 5. n. 25.* Ft. Sigism. à Bononia de *elect. dub. 11. num. 6.* Rot. in *Treueren. Abbate S. Maximini 20. Nouemb. 1624. coram R. D. meo Coccius Decano*, impetita per Mallot. in *praxi habendi concursum præf. 8. in prin. n. 69.* scindendum Romanam impetiss.

Procuratores legitime constitutos cum generali mandato ad eligendum ab iis, quæ legitime impediti sunt, non excludi, dummodo oon habeant speciale maodatum de eligenda certa persona, quia tunc votum non posset esse secretum, refert decifum Nicol. Garc. de *c. 4. n. 200.*

Si quis electorum ante scrutinium verbo dicat se velle eligere hunc, vel illum, oon propter hoc tolli, quin electio sit secreta, eo quia potest pro altero suffragium præstare, tradunt Nicol. Garc. de *cap. 4. num. 196.* Castellin. de *c. 5. n. 16. in fine.*

Electionem Regularium ita debet fieri per vota secreta, vt non possit fieri per viam compromissi, aut inspirationis, referunt decifum Nicol. Garc. de *cap. 4. num. 204.* Castellin. de *elect. c. 7. num. 7. vers. ad quorum*, Ft. Sigism. à Bononia de *elect. dub. 1. num. 7. & dub. 31. num. 14. vers. & in super*, contra Fr. Emmao. in *summa. p. 1. cap. 101. num. 2. & cap. 105. num. 3. & quæst. regul. tom. 2. quæst. 51. art. 9. in fine.*

Electionem Abbatissæ factam per vota non secreta per ignorantiam huius decreti non valet, nec Episcopum poffe dispensare, vt valeat, referunt decifum Aloyf. Ricc. de *Neapol. decif. 197. n. 7. p. 4.* Moltes. d. *p. 1. tract. 6. c. 16. n. 156.* Nou. in *sigul. conel. 86. n. 3.* Ft. Sigism. à Bononia de *elect. dub. 31. n. 10.*

Si verò contra huius decreti constantiam, &c. Vide Nauar. *confil. 8. num. 2. de elect. in autiq. alijs confil. 8. num. 2. cod. sit. in non.* Ft. Sigism. à Bononia de *dub. 3. n. 8.*

Verum autem hodie sufficiat, quod vota sint secreta ex dispositione prædicti decreti, absque alia forma? Affirmat. Fr. Ludou. Miranda in *man. Prælat. tom. 2. quæst. 23. art. 5. conel. 2. circa modi asserens dispositionem text. in c. quia proprii, de elect.*

electi, modò sublatam esse per Concilium in presentia.

Negant Fr. Emm. in sum. p. 2. s. 10. l. 2. n. 1. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. Abbatiss. s. 6. Azot. in st. moral. p. 1. lib. 1. s. 10. quesi. 3. Fr. Sigilm. à Bononia de elect. dub. 27. n. 10. & 11. Rota in Meten. monasterij 3. July 1621. in fine vers. Denique, coram R. D.omo Coccine Decano, & iterum in Tremon.

ven. Abbatia sancti Maximini 20. Novemb. 1624. eam eodem impet. per Massob. in praxi habenda censuram, pral. 8. in princ. n. 68. secundum Rom. impet. metito obferuantes, quòd quando disponitur, quòd omnes electiones Regularis debeant fieri per vota secreta, non tamen censetur sublatam forma d. c. quia propter sed adhuc in suo robore perseverat, sunt verba Rota in d. Meten. monast.

Monialium superior eligatur non minor 40. annis, & que post octo annos professionis laudabiliter vixerit, & si talis non sit in monasterio, eligatur ex alio, de in text. vel ex eodem monasterio una eligatur, que trigessimum annum compleverit, & unicuique monasterio sit unica superior. Et Episcopus in huiusmodi electionibus secularis superior sit ante cancellorum senefellam ad audienda singulorum vota.

CAPVT VII.

1. Dolores de materia cap. gentes.
2. Abbatissa, vel Priorissa esse non potest illegitima absque Papa dispensatione, exclusis Religionum priuilegiis.
3. Abbatissa, seu Priorissa, officij non sunt capaces illegitima, & quocumque qua virgines non sunt.
4. Bigama Monialis absque dispensatione in Abbatissam eligi non potest.
5. Infamis non potest in Abbatissam eligi.
6. Abbatissa in electione dua pariter concurrere debent ex tripartito numero Monialium.
7. Abbatissa in electione dare votum non potest eam superior in casa discordia.
8. Episcopus non potest dispensare in aetate 40. annorum qua ad Abbatissam officium requiritur.
9. Electio Abbatissae minoris 40. annorum est nulla si in monasterio non decernat alia quadragenaria.

10. Constitutio Gregorij XIII. habet locum in omnibus Monialium monasterijs quatuordecim miliarum.
11. Abbatissa expleto officiorum sacrum triennio non possunt denno eligi ad eandem officia.
12. Abbatissa feror potest succedere in officio ferori.
13. Monialium scrutatores in electione Abbatissarum non possunt supplere pro numero votum requisitarum.
14. Abbatissa non potest duobus monasterijs praefici.
15. Episcopus qui Abbatissa electioni praestit, claustra monasterij non ingreditur, sed ante cancellorum senefellam vota singulorum audire & recipere debet.
16. Episcopus potest una cum superioribus Regularibus quancumque Abbatissarum electionibus per se, vel per alium interesse.

a Concil. Carthag. 3. concil. Ag. e. 19. cap. 1. an. d. mon. 10. quesi. 1. b Cap. in demumstib. de cler. in 4. c Concil. A. 641. cap. 17. c. vñm 13. q. 1. Concil. Calcedonen. cap. 12.

Abbatissa, & Priorissa, & quocumque alio nomine Praefecta, vel Praeposita appellatur, eligatur a non minor annis quadraginta, & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit. Quod si his qualitatibus non reperitur in eodem monasterio, ex alio eiusdem ordinis eligi possit. Si hoc etiam incommodum Superiori, quæ electionis praestit, videatur, ex his, b quæ in eodem monasterio annum trigessimum excesserit & quinque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo, vel alio Superiore consentiente, eligatur. c Quibus verò monasterijs nulla praeficiatur. Et, si qua duo vel plura quocumque modo obtinet, cogatur uno excepto, infra sex menses cetera resignare. Post id verò tempus, nisi resignauerit, omnia ipso iure vacent, & is verò qui electioni praestit Episcopus, siue alius Superior, claustra monasterij non ingreditur, sed ante cancellorum senefellam vota singulorum audiat, vel accipiat. In reliquis feruentur singulorum Ordinum, vel monasteriorum constitutiones.

1. Vide Fr. Emm. quesi. regn. 1. 15. art. 3. Azot. in st. moral. part. 1. lib. 1. s. 1. cap. 10. à princ. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. Abbatissa. s. 1. Praefect. in simili praxi part. 1. s. 2. de benedict. Episc. p. 1. s. 1. pag. 71. & part. 1. s. 2. cap. 3. n. 37. Franc. Leo in thesaur. feri ecclesiast. part. 2. s. 1. n. 43. cum segg. Valet. Reginald. in praxi feri par. 1. lib. 30. tit. 1. n. 100. 166. in princ. Nicol. Galt. de benefec. part. 7. t. 4. n. 42. & n. 71. Viuiam in fructu in riparat. part. 2. lib. 5. cap. 5. n. 7. cum segg. Zypp. in analytica peccati in iura Ecclesiast. enarr. s. 1. de elect. n. 9. Campan. in diuersis iuris caucion. rñm. 7. c. 6. n. 89. Mosell. in summa Theologia moralis. ar. 6. cap. 7. n. 46. Hombron. de bonis de exco. ecclesiast. ar. 1. s. 2. s. 1. quesi. 15. supple. 4. Aleij. Kucan de censuris Archiep. Neap.

part. 4. decis. 181. n. 3. & decis. 309. Portel. in dubijs regularibus verb. Abbatissa, ex n. 3. Nou. in singularib. conclus. 1. s. 87. & 88. Hieron. Venero y Leyua in exam. Episc. lib. 6. cap. 18. Hieron. Roderic. in compend. quesi. Regular. res. 2. s. 1. n. 1. Laurent. de Franchis in controu. mer. Episc. & Regular. pag. 153. cum segg. Lzana in sum. q. Regal. c. 26. Tambor. de iure Abbatiss. disp. 28.

Illegitimam non posse absque dispensatione Papæ, exclusis Religionum priuilegiis, esse Abbatissam, vel Priorissam, tenent Maiol. de irregul. lib. 1. c. 10. in fin. Mandol. de signat. graui. tit. de dispensat. super defectu natal. in fine. Nau. in man. cap. 27. n. 201. & commento 2. de Regularibus n. 60. Fr. Emm. in sum. am. 2. c. 129. n. 12. Sout. 100. 5.

rem. 5. de censur. disp. 50. seff. 5. n. 15. Sayr. in simili
trall. lib. 6. cap. 1. n. 1. in fine. Flamin. Paris. de re-
signat. benef. lib. 5. q. 1. n. 11. Bellet. disquisit. ele-
re. part. 1. tit. de disciplina. ele. 5. 3. n. 19. Sanch.
in præceptis Decalogi, tom. 2. lib. 5. c. 5. n. 19. & 20.
Sigismund. à Bononia de elect. lib. 7. 2. Sancti. et
variar. resol. q. 40. n. 7. Egoiple in collellan. ad c. 1.
n. 7. de filis Præb. Aldan. in compend. Canon. resol.
lib. 1. tit. 28. n. 10. vbi refert decifum sub die
17. Aprilis 16 10. electionem Monialis illegiti-
mæ in Abbatiâ abfque dispensatione Aposto-
lica, esse de iure irritam Homobon. de statib. p. 1.
cap. 24. Nalid. in sum. verb. Abbatiffa n. 2. Azueud.
conf. 24. n. 8. Castellin. de elect. c. 17. n. 5. Tambur.
de iure Abbatiffa. disp. 18. q. 15. nouiffimè D. Felici-
an. de Vega Archep. Mexican. in rell. ad cap.
cion. deputat. p. 24. de iudic.

Contra Fr. Emmam. libi contrarium quæst. regu-
l. tom. 1. q. 13. art. 1. Potell. in dubiis Regu. verb.
abbatiffa, n. 6. Hieron. Roderic. d. resol. 1. n. 21. Fr.
Ludou. Miranda de factis Amonalib. q. 6. art. 3. Le-
zana d. c. 26. n. 6. Diana moral. p. 3. trall. 2. resol.
101. Sel. in seff. causæ. c. 29. n. 25. vbi refert ita
decifum in Coudub. de anno 1582. existimantes
illegitimum posse abfque dispensatione Papæ esse
Abbatiâ.

3. Nec solas illegitimas, sed etiam quascunque,
quæ virgines non sunt excludi ab Abbatiâ, sen
Prioriffæ officio, per cap. amentum 20. quæst. 1. &
cap. 21. q. 7. tueritur mandol. de fignatura gratia,
tis dispensatione corrupta, statum in princ. & 6. seq.
in addit. ad Lap. alleg. 60. lib. N. Sel. de benef. p. 4.
quæst. 7. n. 7. Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 19. n. 13.
Vivald. in cand. antro. p. 3. c. 5. n. 13. in 2. edit. Fr.
Emman. quæst. regu. tom. 2. q. 54. art. 3. Lauor. ver.
Incubr. tom. 1. tit. 4. cap. 2. n. 10. Castellin. de elect.
cap. 17. n. 5. 14. & 17. Diana d. part. 3. trall. 2. resol.
99. Laurent. de Franchis vbi fuprà pag. 158. n. 1.
resol. 6. Lezana d. cap. 26. n. 10. Selan. seff. 1. Can-
non c. 29. n. 8. vbi refert resolutum per S. Con-
gregat. Episcop. in Sarc. anen. 15. Iuly. 1616. parit-
er refoluites in hoc solum Pontificem posse
dispensare.

Contra Sanch. d. cap. 5. num. 22. Fr. Emmam. in
ja tom. 3. cap. 1. n. 9. Potell. in dubiis regu. verb.
Abbatiâ n. 10. Soaz. de Relig. tom. 4. c. 6. num. 16.
Hieron. Roder. d. resol. 1. n. 26. existimantes ad
Abbatiâ nuntius non desiderari virginitatem,
nisi vbi mos esset impartendi Abbatiâs bene-
dictionem specialem Virginitatis propriam, seu
consecrationem.

4. Bigamam Monialem abfque dispensatione in
Abbatiâ eligi non posse per cap. 2. dist. 78. re-
soluit Maiol. d. c. 29. n. 14. Vivald. d. c. 5. num. 8.
obstantes quoad hunc effectum dici etiam biga-
mam, quæ post castitatis votum prævaricata
est, refert Sanch. d. c. 5. n. 23. Lezana d. cap. 26. n. 7.
Tamburin. d. disp. 18. q. 13.

5. Infamem non posse in Abbatiâ eligi, re-
soluit Maiol. d. c. 29. n. 12. & 13. Vivald. d. c. 5.
n. 1. Sanch. d. c. 5. n. 24. extendentes iure infamia
ficti, iure facti Lezana d. c. 26. n. 7. in fine Potell.
in dub. Regu. verb. Abbatiffa, n. 1.

6. Ex triplicato numero Monialium duas partes
cooccurrere debere in electione Abbatiâ, nisi alia
fuisset loci consuetudo, & si fuerint discordes,
poteſt Episcopus nominare vnâ, quam magis
idoneam iudicauerit, refert decifum Pafce. in
præxi Episc. p. 2. c. 3. n. 37. versum monasterium, quem
citât Zipz d. q. 20. vers. Abbatiffa, in fine, Aldan. d.
11. 28. n. 26. vbi assentit resolutum per sacram
Barboſ. Collat. in Concil. Trid.

Congregationem Episcoporum in Affisen. 20.
Nouembriſ 1583. Cuius verum primum patrem ad-
est Ro. decifio eorum Duran. 23. c. n. 1. ibi. Quod
verò vltimum deducatur in electione Abbatiffæ ra-
guri, duas ex tribus partibus Capitul. per text. in c.
indemnitate lib. 5. q. 1. in princ. de elect. lib. 6. domini
dixerunt non esse verum, sed sufficiens maiorem par-
tem eligentium, habito respectu ad Capitulum, ve
dictum est ex reg. ext. in c. quapropter 32. de elect.
& in c. aduocatus n. alius eisdem tit. de elect. lib. 6. c.
clarè deducitur ex text. in d. 5. tant. vers. verum si
quæ, & quod fuit Nau. an. 5. de elect. & in specie Men-
danza in man. Pralat. Regu. 2. c. 9. 2. 3. n. 1. 27. concl.
2. & idem in trall. de Monial. q. 7. n. 4. Ant. Cuch.
vbi maior. Can. lib. 4. tit. 1. n. 291. Rod. 2. 2. q. Regu.
q. 55. art. 4. qui ibid. art. 1. in princ. dicit hoc idem
canonem esse in statutis Ordinis Cisterciensis. Neque
obstat text. in d. 5. tant. in princ. quia quod ibi dicitur
de duobus partibus procedit ad effectum electionis
à duobus partibus posſit cõfirmari appellacione remota,
etiam si à minori parte contra eam personarum de-
fectus obiciatur non autè si propter defectum à ma-
iori parte facta non tenent, quia aliter text. id effect
sibi contrarius in d. vers. c. vbi Miranda de monialib.
& Cuch. vbi fuprà. Hactenus decifio, cuius tamen
videatur aduertari alia eisdem Rotæ apud Tam-
bur. post tom. 3. de iure Abbatum decif. 17. n. 5.

In casu discordiæ inter Moniales volentes
eligere, non potest superiorem ipsarum aut ſcruta-
torem dare votum in electione Abbatiâ, vel
Prioriffæ, refert decifum Lauor. ver. Incubr. tit. 4.
c. 24. n. 42.

a Non minor annis quadraginta. Vide Hieron.
Roderic. d. resol. 2. n. 5. Tamburin. d. disp. 18. q. 2. n.
4. Laurent. de Franchis vbi fuprà pag. 158. n. 1. resol.
ad 1. Lezana d. cap. 26. n. 3. Rota apud eundem
Tambur. post 10. 5. in trall. de iure Abbatum decif.
17. n. 2. Et ica quam ætatem non posse Episcopo
num dispensare, refert decifum Armandum addit.
ad recap. legum Nauar. lib. 1. tit. 18. 7. de Episc.
opus n. 101. resoluunt Azor. inſtr. moral. p. 2. lib. 6.
c. 49. Nicol. Garc. d. c. 4. num. 7. 2. Aloyſ. Ricc. in
decif. Curia Archep. Neapol. decif. 309. n. 9. part. 4.
Sigism. à Bononia de elect. lib. 6. 2. n. 6. Nouaz. in
ſingularib. concl. 13. n. 2. vbi n. 3. contra Garc. citato
loco recot. quod prædicti quadraginta anni non
requiruntur compleri.

Electio Abbatiâ, quæ ætatem 40. annorum
requiritur non habebat, si in monasterio non
deetant aliz Moniales quædam genariz atque ha-
biles licet non adeo idoneæ, scilicet electæ, est nul-
la, ita Aldan. d. tit. 28. n. 1. refertur fuisse de-
cifum in Puerben. 16. May 1613.

Conſtitutio Gregory XIII. ſuper mutatioe
officii Abbatiâ, & Prioriffæ Monialium in Ita-
lia existentium, ſingularibus quibus triennis ob-
ſervari debet in omnibus Monialium monasteriis
quarumvis militiarum, etiam Hierofolymitanorum.
Aldan. d. tit. 28. n. 1. dicens sic fuisse resolu-
tum per ſacram Congregationem Episc. ſub die
22. May 1604.

Abbatiâ, aut Prioriffæ expulſo officiorum
triennio non poſſunt denovo eligi ad eadem officia,
abſque Sedis Apoſtolice, aut ſacra Congr.
licentia, pro vt aſſentit decifum Aldan. d. loc.

Abbatiâ ſoror poteſt ſuccedere in officio ſor-
oris, ſi Canonice eligatur, dummodo non adſit ali-
quod impedimentum legumum circa eius perſonam,
vel prohibeat per cõſtitutionem Ordinis.

Ald. d. tit. 28. n. 15. vbi refert decifum ad eam-
dem S. Congr. in Pſabonem. 19. Aprilis 1619.

13. Monialium scrutatores in electione Abbatissarum, & aliarum superiorum, non possunt sup-
plere pro numero vocum requisitorum in hu-
iusmodi electione, seu in casu discordie. Aldan.
d. tit. 18. num. 18. ubi assertit resolutum sub die
24. May 1621.

14. *¶ Dubium verò monasteriis nulla praeficiatur.*
Vide Flam. Paris. de resignat. benef. lib. 3. q. 18.
n. 40. ubi n. 43. subdit Abbatissam non posse pre-
fici, & habere duo monasteria, etiam si vnum ha-
beat in titulum, aliud verò in commendam.

15. *¶ Si vero, qui electioni praestitit Episcopus, &c. Vi-*
de Nauar. in cap. statumum 19. q. 3. n. 59. Franc.
Leo d. part. 2. ap. 1. n. 46. Fr. Emman. quasi. regul.
com. 1. q. 46. art. 5. Fr. Ioan. d. Croce de stat. Relig.
lib. 1. c. 5. dub. 2. concl. 3. notab. 3. prope fin. Fr. Lu-
dov. Miranda in man. Pralat. 10. q. 2. n. 15. concl.
3. & q. 7. art. 3. concl. 3. Sanch. in praepara Deca-
leg. tom. 2. lib. 6. c. 16. n. 50. Hieron. Venero in exa-
mine Episcop. lib. 6. c. 18. n. 7. & 8. metipsum de
officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 102. n. 46. ob-
servantes, quòd si Praelati prudenter iudicent
non posse fieri canonicè dictam electionem ipsi

non intrantibus ob inquietudinem Monialium,
& suspicionem subornationis votorum inter ip-
sas suboritur, aut ob alias iustas causas à superiori-
bus prudenter arbitratas, tunc solum licetè po-
terunt praedicta iogredi in monasteria, ubique ipsa-
rum Monialium vota audire.

Noctissimè Gregor. XV. sel. ecc. in sua constit.
de exemptionem priol. neip. *Inscriptis*, sub dat.
9. Februar. 1622. circa hanc materiam electionis
Abbatissarum statuit in haec verba. *Ac similiter*
possit Episcopus una cum superioribus Regularibus
quoruncunque Abbatissarum, Praepositarum, prae-
dictarum, vel Propositarum eorundem monasteriorum
quocunque nomine appellentur, electionibus per se, vel
per alium interesse, ac praesidere, absque, ubi tamen
ipsorum monasteriorum impensa. Haec tenus dicta
constitutio, super quo posita sacra Congregatio
Illustrissimorum Cardinal. Concil. Trid. interpre-
tum censuit ius confirmandi Abbatissas, minime
fuisse Episcopis per eiusmodi constitutionem as-
tributum, quam quidem declarationem origina-
lem pie manibus habui, impressamque vidi in
Typographia Camerae Apostolicæ de anno 1614.

16.

Monasteria Sedis Apostolicæ immediatè subiecta deputent personas quolibet trien-
nio, quæ libere statuunt, & deliberent, ac visitent, & si negligentes fuerint, sup-
pleat Metropolitanus Provincia.

CAPVT VIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Capitulum generale triennale si non conuocauerint Regulares à quibus ad id sunt compellendi.

Monasteria omnia, quæ generalibus Capitulis, aut Episcopis non subdunt, nec
suos habent ordinarios regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostol.
protectione, ac directione regi consueuerunt, teneantur infra annum à fine praesentis
Concil. & deinde quolibet triennio sese in congregationes redigere, iuxta formam con-
stitutionis Innoc. III. in 2. Concilio generali, quæ incipit: In singulis ibique certas regu-
lares personas deputare, quæ de modo, & ordine, de praedictis congregationibus eri-
gendis, ac statutis in eis exequendis deliberent, & statuunt, *a* Quòd si in his negligentes
fuerint, liceat Metropolitanò, in cuius provincia praedicta monasteria sunt, tanquam
Sedis Apostolicæ delegato, eos pro praedictis causis conuocare. Quòd si intra limites
vnius provinciae non sit sufficiens talium monasteriorum numerus ad erigendam con-
gregationem, possint duarum, vel trium provinciarum monasteria vnam facere con-
gregationem. Ipsi autem congregationibus constituti illarum generalia Capitula, &
ab illis electi Praesides, vel Visitatores eandem habeant auctoritatem in suæ congrega-
tionis monasteria, ac regulares in eis commorantes, quam alij Praesides, ac Visitatores in
ceteris habent Ordinibus: teneanturque suæ congregationis monasteria frequenter vi-
sitare: & illorum reformationi incumbere: & ea obseruare, quæ in sacris Canonibus, &
in hoc sacro Concilio sunt decreta. Quòd si etiam, Metropolitanò instante, praedicta
exequi non curauerint: Episcopus, in quorum diocesis loca praedicta sita sint, tan-
quam Sedis Apostolicæ delegatis, subdantur.

a Cap. in
singulis, de
statu mo-
nach.

Vide Nauar. comment. 3. de Regular. n. 3. vers.
sexto, & in cap. statumum 19. q. 3. num. 21.
vers. quarto, Hicton. Venero y Leyua in examine
Episcop. lib. 6. cap. 1. t. n. 7. nouissimè Stepliaq.
VVeyms in constitutiones 24. ex iure antiquo de-
sumptas, & per Conc. Trid. renouatas, consil. 14. pag.
125. cum seq. ubi dicitur innovari cap. in singulis
Regular. de statu monach. per hoc decretum Conc.
& vnum ac alterum diuersimodè declaratur.

a Quòd si in his negligentes, &c. Regulares
qui ob Praelatorum negligentiam, Capitulum

generale triennale non conuocauerint, à Metro-
politano Provincie, ubi monasteria eorum sunt,
ad id compellendos effectum verò illo instante, ne
dum se in Congregationem redegerint, nec Ca-
pitula triennialia fuerint, Episcopus ordinarius lo-
ci tanquam à Sede Apostolica ad id delegatus,
subiciat per hunc textum consilium Nau. consil.
83. de Regularibus art. 1. alius consil. 18. de statu
Monach. & in nouo, & tenent Sayt. in florib. decy.
sub ill. tit. de Regularibus decy. 85. Hieronym. Ve-
nero d. lib. 6. c. n. 12.

Monasteria

Monasteria Sanctimonialium Sedi Apostolice immediatè subiecta ab Episcopis locorum gubernentur.

CAPVT IX.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Moniales Sedi Apostolice subiecta ab Episcopo suo gubernanda spiritali gubernio, sed non temporal.
3. Ad ministratores bonorum temporalium Monialium quò deputare valet.
4. Officiales, & ministri monasteriorum Mona-

- lium quibus qualitatibus eligendi.
5. Moniales in refectorio communis comedere, & in loco etiam communis laborare debent.
6. Monialibus non committitur clavis custodiae sanctissimi Sacramenti.
7. Reliqua non in monasteriis Monialium, sed in exterioribus Ecclesiis asseruari debent.

Monasteria Sanctimonialium, sanctæ Sedi Apostolicæ immediatè subiecta, etiam sub nomine Capitulorum sancti Petri, vel sancti Ioannis, vel aliis quomodocumque nuntupentur, ab Episcopis tanquam dictæ Sedis delegatis gubernentur, non obstantibus quibuscumque. Quæ verò à deputatis in Capitulis generalibus, vel ab aliis regularibus teguntur, sub eorum cura & custodia relinquuntur.

a Cap. co.
provisum,
11. q. 1.

1. **V**ide de materia Hieron. Vencro, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 11. n. 5. Stephan. Daluin. de potest. Episcop. & Abbatum, c. 30. n. 6. Non possunt hæc monasteria exempta visitari à Capitulo, Sede Vacante. Abbatis e. e. n. 1. n. 3. & ibi Felin. n. 3. ad fin. de monast. & ibi dicit. Rota in Burg. iuris visitandis, l. n. 9. 1536. et sic Orano.
2. Moniales Sedi Apostolicæ subiectas ab Episcopo esse gubernandas spiritali gubernio, sed non temporal. refert decilum Atmend. in addit. ad recep. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 9. vbi n. 9. Subdit pariter resolutum per hoc decretum nullam iurisdictionem esse conceitam Episcopo in monasteriis Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, nisi in concernentibus spiritalia, in temporalibus verò nihil agere posse.
3. Ordinarj, nec Regulares, etiam in Capitulis totum generalibus, non possunt deputare administratores bonorum temporalium Monialium particulares Religiosos cuiuscumque gradus aut præminentie, etiam si superiores monasteriorum fuerint,

- ut refert decilum Sel. in sel. d. Canon. 19. n. 12. Quoad officiales, aut ministri monasteriorum Monialium, etas nulla determinata est, sed eligendi sunt, qui morum grauitate, virtutumque ornamento, & aliis honestis qualitatibus sunt præditi, ut per Sel. d. c. 19. n. 13.
- Moniales in refectorio communis comedere, & in loco etiam communis laborare debent, et c. d. Sel. tunc loco, qui refert ita decilum à Sac. Congreg. Episcoporum Messanen. 1. Augusti 1603.
- Monialibus non committitur clavis custodiae sanctissimi Sacramenti, sed penes eum Sacerdotem semper esse debet, ad quem spectat illud administrandi cura, Sel. d. c. 19. n. 25. vbi esset ita resolutum ab eadem Sac. Congreg. in Valisletana 12. Ianuarij 1604.
- Reliquæ non in monasteriis Monialium, sed in cæterionibus Ecclesiis asseruari debent, vbi de locis decentibus provideatur, ut per Sel. d. cap. 19. n. 18. qui dicit ita fuisse ab ead. Sac. Congreg. decilum in Faentina 7. Martij 1617.

Monialibus his, aut ter in anno ab Episcopo, vel Superioribus offeratur extraordinarius Confessor. Iuxta septa monasterij non conseruetur sanctissimum Christi Corpus, sed in publica Ecclesia.

CAPVT X.

1. Doctores de ma: etia cap. agentis.
2. Præceptum obligatorum non est in Moniales saltem semel singulis mensibus confiteantur.
3. Moniales saltem semel singulis mensibus confiteri, & SS. Euchariam suscipere debent.
4. Confessores in monasteriis Monialium, quæ sub cura Regularium existunt, non sunt examinandi ab Episcopo.
5. Moniales etiam exempti in certis casibus dandus est per Episcopum loci, Confessorium extraordinarium.
6. Ordinarj ex decretis Concilij nullam eorum distinctionem possunt sibi vendicare in confessorijs Monialium Regularibus subiectarum.
7. Confessores Monialium etiam Regularibus subiectarum tam ordinarj, quàm extraordinarj hodie non deputantur, nisi prius approbati ab Episcopo.
8. Confessores extraordinarj Monialium nullatenus possunt confessandi audire, nisi prius ab Episcopo accessum approbentur.
9. Nisi ante Constitutionem deputati fuerint.

Barbol. Colle. 2. a Concil. Trid.

10. Regularis ab Episcopo generaliter approbati ad confessiones personarum secularium nequaquam censentur approbati ad audiendo confessiones Monialium.
11. Et approbati ad audiendas confessiones Monialium tamen monasterij non possunt audire alterum.
12. Episcopi si amoneant confessores Regulares Monialium, non tenentur amoneant huiusmodi causam significare superioribus Regularibus.
13. Sanctissimum Sacramentum intra eorum, vel septa monasterij Monialium prohibetur asseruari.
14. Confessorio Monialium certa annua merces constitui debet, & illi nihil aliud ab eis recipias.
15. Confessarij extraordinarj Monialium à Religiosis exterius excusantur.
16. Confessorij Monialium mercede fungi non possunt habent eorum animarum.
17. Confessiones Monialium sui Ordini audire non licet Generali absque Episcopi deputatus.
18. Confessarij Monialium ab eis nominati non possunt remoueri nisi ex rationabili causa.

Ll 2 19. Cap

digitationibus, exploratam tempore a constitutionibus
causarum Ordinis, vel alias legitimis prefinito, ad
aliud tempus confirmabuntur, nequaquam postea
Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius
a discretis Episcopis idoneis iudicatis, atque appro-
bati fuerint.

10. Regulari generaliter ab Episcopo approbatus ad
Confessiones personarum secularium, nequaquam
censeri approbatus ad audiendas confessiones Mo-
nialium sibi subalternarum, sed egero quoad hoc spe-
ciali Episcopi approbatione.

11. Regularem ad audiendas Confessiones Monia-
lium vana monasterii ab Episcopo approbatum mi-
nime posse audire Confessiones Monialium aliterius
monasterii.

Confessores extraordinarios seu de deputatos, at-
que approbatus ab Episcopo ad Monialium Confes-
siones pro una vice audiendas hanc posse pluries sa-
piam approbationis eiusmodi illorum Confessiones
audire, sed ab Episcopo toties esse approbandas, quoties
casus depurationis contigerit.

12. Episcopo, cui licet ex rationabili causa iuxta
dilectam constitutionem superiorem Reguli, administrare,
et amoveat Confessores Monialium, atque admi-
nistratores bonorum ad eandem Monialium mo-
nasteria pertinentium, usque superioribus id facere
de rellationibus habere facultatem praelatis Confes-
sibus, & administrantibus amoveat quoscunque, & quando
opari esse iudicaverit, quatenus ei a modo casum si-
gnificare Superioribus, Regularibus, sed hoc relin-
quit arbitrio, & praevidetur Episcoporum, quorum
consentiam sacra Congregatio servaverunt.

13. Quod vero Sanctissimum Christi, &c. Vide
F. Lemman, q. 10. reg. tom. 1. q. 4. art. 4.

14. Confessario Monialium certa aequa mercedem
constitui debet, quae iuxta morem, & qualitatem
regionis victus illius sufficiat, ea denique merces
monasterio in quo deget idem Confessarius, si
Regularis sit, persolvatur. Ceterum Ord. locorum
prohibeat Monialibus aliquibus poenis, non ta-
men censurarum, vel ultra mercedem illam ali-
quid communiter vel privatum eidem Confes-
sori, vel aliis quibuscunque Fratribus tribuant, eis-
demque Fratribus, nec a Monialibus etiam spon-
te oblatum aut donatum recipiant, sub eisdem
poenis iohibentur, ita Aldan. compend. Can. res. lib.
1. tit. 28. n. 10. Selan. select. can. c. 30. n. 1. q. 1.
referunt resolutum per S. Congr. Episcop. & Reg.
sub die 29. Novembris 1605.

15. Confessarij extraordinarij Monialium, a mona-
steriorum, in quibus degunt, aut Religioſa one-
tibus pro eo tempore dumtaxat, quo confessioni-
bus audientis occupantur, excusantur, ita Sel.
d. c. 30. n. 16. ubi attestatur ita decissum ab eadem
S. Congr. 10. Martij 1593.

16. Confessarij Monialium munere fungi non
possunt habere curam animarum, Aldan. d. tit. 25.
n. 1. testens decissum ab eadem S. Congr. in Par-

mon. 10. Aprilis 1615.

Confessiones Monialium sui Ordinis audire
non licet Generalibus Episcopis specialibus depu-
tationibus, Sel. d. c. 30. n. 15. ubi testatur ita resolu-
tum per eandem S. Congr. sub die 13. Nov. 1627.
Confessarij Monial. ab eis nominati, non possunt
sine remotione nisi ex rationabili causa, ex eod. Sel.
est. loc. qui allent ita decissum sub die 11. Jul. 1626.

Confessario Monialis infirmis Confessionem
audiente cellae ianua aperta remaneat, & ambae
comitantes ad eiusdem cellae ianua mortuam
ita ut & Confessarius, & infirma ab eis commodè
cerni possint, ita Aldan. d. tit. 25. n. 3. ubi ait sic
fuisse resolutum per eandem sacrum Congrega-
tionem sub die 13. Septembris 1583.

Confessarius Monialium claustrum ingressus
ad administranda sanctissima Sacramenta recta
via, & absque diuturnitate ear, recedatque, nec ita
aliam monasterii partem diuagetur, etiam occa-
sione vilitatis alias infirmis, quibus Sacramen-
torum administratio minime est necessaria, refert
decissum Aldan. loco citato.

Confessarij Regularis Monial. eiusque sociis
confessionibus, ac Sacramentorum administrationis,
causibus exceptis eadem Moniales absque S. Con-
gregationis licentia, aliquo non possunt, Sel. d.
c. 30. n. 19. ubi dicit sic fuisse resolutum per ean-
dem S. Congr. in Nolana 21. Februar. 1617.

Confessario assignari debet socius, qui ipse
iuxta sacra Congregationis decreta assidue, atque
extens ultra 50. annorum, vitaeque exemplaris,
sive quo monasterii septa Monialium congrega-
tium confessionum audiendum gratia iogredien-
tus possit, ex eod. Sel. d. loco.

Confessarij Monialium, postquam admissa-
uerint sacramentum extremae Vnctionis Monia-
libus infirmis, atque animas earum Altissimo com-
mandaverint; non amplius ibi morantur, sed de
hortari eas ad bene moriendum aliis Monialibus sit
cor. Ald. d. tit. 25. n. 19. ubi dicit ita fuisse decissum
per eandem S. Congr. 11. Sept. 1583. addoc. Confes-
sarij nullatenus ingredi posse monasterij
Monialium septa praeterea comitandi operarios
medicos, chirurgos, vel alios.

Monialica vigore facultatis in Bulla Cruciatæ
cōcessæ (quatenus ad eas pertinet gratia ex dicta
Bulla) non possunt alios Confessarios, preter eos,
qui ad audiendas ipsarum Monialium confessiones
ab Ordinario approbati fuerint, eligere, refert
decissum Nicol. Gare. d. benef. part. 2. c. 5. n. 64.

Confessionalia exlicitis, & locis occultis, ac
remotis amoveri debent, & collocari in Ecclesiis
exterioribus Monialium, ut per Aldan. d. tit. 25. n.
16. qui refert ita decissum ab ead. S. Congr. sub die
29. Novembris 1605. & si Moniales in hoc reni-
tentes fuerint, interdici debent, ex eod. Ald. cit.
loco, ubi testatur ita resolutum ab ead. S. Congr.
in Faentina 7. Martij 1617.

Personae seculares seu Regulares exercentes curam animarum personarum secularium
imminentem in monasterijs virorum, mulierum, subiectæ sunt visitationi, & cor-
rectioni Episcoporum locorum, exceptis monasterijs, de quibus in text.

CAPVT XI.

1. Doctores de materiae ap. agentes.

2. Ecclesia Abbatum S. Ioan. Hierosol. quibus cura
animarum incumbit, in concernentibus ipsam
curam Ordinario sunt subiectæ.

Barbo. Collect. in Coel. Trid.

3. Reitores, si Parochi in Ecclesiis S. Ioannis Hierosol.
curam animarum secularium exercentes
in omnibus visitationi, & correctioni Episcoporum
subiiciunt.

Ll 3 4. Ecclæ

4. Ecclesiarum Regularium, in quibus exercetur cura animarum secularium, in iis, quæ ad curam animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, subsunt visitationi Episcopi.
5. Regulares exercentes curam animarum subsunt iurisdictioni, & visitationi Episcopi in iis, quæ ad dictam curam pertinent.
6. Visitare non potest Episcopus ex hoc decreto tam Abbatiam, quam loca sibi subiecta, si Abbatia habet utramque iurisdictionem.
7. Regulares in emolumentis percipiendis ex cura animarum personarum secularium prohiberi possunt per Episcopum ne excedant eam ab eis præscriptam.
8. Episcopi in Eccl. Regularium, quibus non imminet cura animarum, non habent facultatem visitandi sacra vasa, sacramenta, Altaria, &c.
9. Synodo Episcopi interesse non tenentur ratione parochialis exempli, qui alii exercent utramque iurisdictionem.
10. Vicarij in monasterijs, quibus cura animarum incumbit, a quibus punitur.
11. Parochia Trinitaria in monasterium erecta, & civitas Jesuitarum Collegia à quibus gubernentur.
12. Congregationes easum conscientia obediunt ab exercentibus curam animarum, etiam in parochialibus Religiosis Hierosol.
13. Castra in quibus Abbas iurisdictionem Episcopalem & temporalem in Parochijs, & Parochianos exercet, non subsunt visitationi Episcopi.
14. Episcopus potest procedere contra Regulares non exercentes decreta in visitatione facta circa curam animarum, &c.
15. Persona etiam Regulares subsunt immediatè Episcopo in iis, quæ ad curam animarum, vel in dependentibus ab illa pertinent.
16. Episcopi licet officia frangere, utique inferre si Regulares illi visitationibus in casibus sibi permis-

sis ea claudant.

17. Episcopus potest excommunicare impediētes visitationem etiam non adhibitis mentionibus in ipso actu manifesta violentia.
18. Curam animarum exercentur, vel illi se ingerentes tam Regulares, quam seculares etiam quomodolibet exempli, visitationi, correctioni, & iurisdictioni Episcopi subiacentur.
19. Regulares exempli quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, non subiacentur.
20. Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit cura animarum personarum secularium, non licet Episcopo visitare.
21. Regulari delinquens extra Sacramentorum administrationem & curam animarum non ab Episcopo puniri potest.
22. Ecclesia Milium S. Iohannis Hierosol. quibus cura animarum incumbit, in concertantibus ipsam curam Ordinario sibi subiecta.
23. Episcopi quosvisque etiam exemptos ad curam animarum exercentiam conscientiam examinare, & visitare potest.
24. Curam animarum exercentes Regulares potest debent ad arbitrium superioris ipsorum Regularium.
25. Ordinarius data facultate visitandi personam exercentem curam animarum in monasterio, intelligitur data cumulatim, non privatim.
26. Capellani existentem intra monasterium visitare non potest Ordinarius, sed bene potest visitare personam exercentem curam animarum in ea.
27. Non habet locum in monast. in quibus Abbates utramque iurisdictionem in Parochijs habent.
28. Prælati inferior habent iurisdictionem quasi Episcopalem habet iurisdictionem de qua in hoc decreto.
29. Curam animarum exercentes Regulares non deputantur nisi prout examine per Episcopum aut eius Vicarium faciende.

In monasterijs seu domibus virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum secularium, præter eas, quæ sunt illorum monasteriorum, seu locorum familiarum, a persona, tam Regulares, quam seculares huiusmodi curam exercentes, & subsunt immediatè in iis, quæ ad dictam curam, & sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi in cuius diocesi sunt sita. Nec ibi aliqui etiam ad nutum amovibiles deputentur, nisi eiusdem consensu, ac præ iuxta examine per eum, & aut eius Vicarium faciende exempto monasterio Cluniacensium cum suis limitibus, exceptis etiam iis monasterijs, seu locis in quibus Abbates, Generales, aut Capita Ordinum sedem ordinariam principalem habent, atque alius monasterijs, seu domibus in quibus Abbates, aut alij regularium Superiores iurisdictionem Episcopalem & temporalem in Parochijs & parochianos exercent: salvo tamen eorum Episcoporum iure, qui maiorem in prædicta loca, vel personas iurisdictionem exercent.

a Cap. qui
religiosis, c.
9. 1.

1. Vnde Fusc. de visitat. lib. 2. c. 16. à princ. Frat. Emman. quest. reg. tom. 1. q. 36. art. 4. Pualc. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. m. 46. Franc. Leo. in thesaur. fore eccles. p. 2. c. 13. n. 105. Aloys. Ricc. in praxi rerum fore eccl. dec. 736. & 68. in 1. edit. lib. 2. ref. 5. j. & 532 in 2. edit. & in praxi auct. resol. 17. c. 6. Matt. Antonin. varar. resol. lib. 1. ref. 17. n. 3. Fr. Mich. Agia de exheredat. auxil. fund. 5. vers. Abbates pag. 12. c. 13. Mendez à Castro in praxi Lusit. p. 2. lib. 2. c. 3. num. 3. vers. nec etiam, Campan. in diuers. iuris canon. rubr. 12. c. 13. num. 5. 1. cum segg. & n. 15. Hieron. Vencro, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. c. 2. g. 11. x. n. 2. Vgolin. de offic. & potest. Episcop. a. 10. §. 4. & c. 11. §. 5. Modest. de supplic. ad Sentent. p. 2. cap. 15. n. 17. cum segg. Ioan. de Soloz. de iure Indiarum 10. 2. lib. 3. c. 47. num. 5. 1. cum segg. latè Fr. Steph. Daluin. de

potest. Episcop. Abbas. & c. 14. per 108. & c. 21. in fine. Tamboco. de iure Abbatum tom. 3. dist. 5. q. 11. n. 45. cum segg. n. 38. verisimiliter p. 3. ad leg. 74. x. n. 18.

a Personarum Regularium. Parochialis, unitas monasterijs, quæ iurisdictionem habent, Ordinarij visitare possunt, personas tantò quoad ea, quæ ad curam animarum pertinent. In iis quoque Parochialibus possunt deputari à Superioribus Regularibus Cappellani ad nutum amovibiles dummodo approbati sint ab Episcopo prout decerni refert Fr. Steph. Daluin. d. c. 14. n. 1. ubi n. 2. quærit an per Cappellani à Monachis in huiusmodi Parochialibus assumendum, intelligendos sit Monachos, aut Regulares, an seculares tantum. Ecclesiam Milium sancti Iohannis Hierosolym. quibus cura animarum incumbit, in concertantibus ipsam curam

cinaem Ordioario esse subiectas, & ab eodem visitari posse, ex telescipio Pij V. 1003p. *Exposcit, sub dat. 21. Septemb. 1571. tradunt. Etiam, à Cochicade iurisd. iordan. exempl. p. 2. quaff. 45. n. 1. Palesan. praxi. Episc. part. 2. c. 3. n. 46. Vgolin. d. 4. q. 4. n. 1. Aloyf. in praxi auctare fol. 176. Ego ipse n. alleg. 7. 4. n. 26.*

Reliquos, deo Parochi in Ecclesiis sancti Ioannis
his solis mysticam, cum a nuntio secularium
extentes, sub iura in omnibus visitationi, correctioni
& iurisdictioni Episcopi in his, que con-
cernunt eorum, & Sacramentorum administratio-
nem, qui potest ratione visitationis procuracione
exigere, nisi in contrarium addit euocacione, ut
per Aldan. in compendie canon. resoluit lib. 3. tit. 8.
num. 38. vb. dicit ita decem in Augustina. 26.
Iura. §. 67. me citatio in hoc loco Mendez a Ca-
stro in praxi. Lufi. p. 2. lib. 1. c. 3. §. 3. ante med.
& Tamburinum. c. 2. disp. §. 1. l. 1. n. 40.

4. Ecclesie, in quibus exacerus cura animarum
secularium, quantum Regulares, subsunt in iis,
quæ ad eorum animarum, & Sacramentorum ad-
ministracionem pertinent, jurisdictioni, visitatio-
ni, & correctioni Episcopi, ut per Sel. in *selectis*
C. mon. c. 12. n. 8. ubi docet ita decisum *sub die 5.*
Junij 1627.

Regulares existentes citram animarum sub-
sunt iurisdictioni, visitationi, & correctioni Ep-
iscopali in eis tamen, quæ ad dictam curam pec-
tinent, non obstantē Breui sanctæ memoriæ Pij V.
sub dat. Romæ. 24. Martij. 1567. Ita Aid. d. m. 8.
n. 40. vbi dicitur ita resolutum per sacre Congreg.
Episcop. sub die 6. Februarij 1647.

6. *Viniat non possit Episcopus ex hoc decreto tam Abbatiam, quam loca sibi subiecta, si Abbatia habet utramque iurisdictionem, temporalem scilicet, & spirituales, Aldan. d. tit. 8. n. 41. vbi refert sic fuisse dictum in Thebanis 7. Novemb. 1610. & in alia sub die 17. Junij 1617.*

Regulares curam animarum secularium performantur exerceant, in emolumentis legitime percipientis prohiberi possunt per Episcopum nec excedant taxam ab eo præscriptam, *Sed. de. t. 1. 2. n. 11. ubi dicitur resolutum in Lum. 18. SEPT. 1632.*

Episcopi, aut alij locorum Ordinarii vigore
 coisulens decreti Coocid. Tident, nullum habere
 facultatem quouis tempore in monasterij domi-
 bus, & Ecclesijs Regularium exemptioni, quib-
 us non imminet cura animarum personarum
 secularium, visitandi sacristias, & sacra, altaris,
 & cetera huiusmodi, nec etiam tabernaculum,
 seu pyxidem, in qua sanctissimum Eucharistiae
 Sacramentum aileratur, vt refert decretum Sel.
 d. lxxx n. 11.

2. Synodo Episc. interesse non tenentur ratio-
ne Parochialium Ecclesiarum exempti, qui actu
exercere veramque iurisdictionem, spirituales,
& temporales, in Parochos, & parochianos iux-
ta hoc decretum, ut per Sel. ubi *supra* n. 14.

Ordinatio poni in monasteriis, quibus cura im-
munitis animarum, vel à principio, vel ratione an-
nexionis, sed tantum à superioribus eorum, pre-
iudicium tamen examine ipsius Ordinarij, iuxta præ-
scriptum huius decreti, vel refert decem Prefec.
in præf. Episcop. d. l. c. 1. n. 46.

Parochia Tolerana in monasterium erecta, & vniuersitatis Collegio gubernari potest à deputato ab ipsis, modò sit approbatus ab Ordinatione, vt scilicet resolutum Praefec. d. n. 46.

Congregationes, quæ iussu Episcopi ad casus

conscientiæ differendos habentur, obunde sunt
ab exercitibus eorum animatum, etiam in Pa-
rochialibus Hierosolymitanæ Religionis, ex Se-
ditio n. 20. ubi dicti resolutum sub die 3. Mar-
tij 1908.

Vifitationi, iurisdictioni, ac correctioni Epifcopi non funt castra in quibus Abbas iurisdictionem Epifcopalem, & temporalem in Parochos, & parochianos exercet, *Sci. d. loc. m. 3. vbi refert decretum in Titulus 21. Septembris 1621.*

Episcopus potest Regulares in iis, quæ curam
ninarum, & Sacramentorum administrationem
concernunt, visitare & examinare, & contra eos
non parentes, & non excommunicatos decreta in visi-
tatione facta procedere, eosque egerit ad ex-
equendum, Sel. *Decr. n. 8.* vbi attestatur resolu-
tum in *Camerac.* a. *Martij.* 1631.

8 Substitit in modum in ista, quod ad diffam. cum. &c.] Vel in dependentibus ab illa, intelligit Mart. Anton. d. lib. 1. x. f. 1. a. casu 50. prope finem Mart. Antoinio de Amaris dec. 89. num. 1. Campan. d. c. 1. n. 51. Ego ipse d. alleg. 74. n. 40. Tambur. de iure Abbatiarum d. lib. 17. q. 3. n. 3. in fine, Ioan. de Solozzo de Iure Indorum d. lib. 1. c. 17. n. 5. cum seq. Velut in inquisitor quomodo conferuntur sanctissimi Sacramenta, & ecclesiastica ornamenta. Scaplin. dec. 1067. v. Calices, & decetia paramenta ad decorem administrationis Sacramentorum providendorum, ut referunt decem Franc. Leo d. p. 1. c. 31. n. 3. Campao. d. c. 1. n. 49. Ego ipse d. alleg. 74. n. 18. in med. & 10 terminis Regolarum doctorum Indorum habentium, vide Fr. Emman. q. Regular. tom. 1. q. 36. art. 3. §. 4. tom. 2. q. 64. art. 2. Mutanda in quibus. Prelati tom. 4. q. 4. art. 1. cum seq. D. Felicio. à Vice Archiep. Mexican. ad ceterum c. de indic. n. 16.

Licet Episcopis solum ipsi ingredi volunt monasteria regularium exempta ob causam praedictae visitationis, tamen Regulares illos intrinsece ostia claudendo, illa frangere, vimque inferre, docent Innocent. c. 1. versum *ut aliarum*, ubi Abb. n. 3. vers. *ad secundum verbum*, de immunit. eccl. Falc. de visitat. lib. 2. c. 1. 6. post n. 1. Compen. d. cap. 1. §. 2. Tambur. de iure Abbat. §. immunit. disp. 1. 7. q. 3. ubi a. 10. princ. Ep. ego ipse d. abbas. 7. q. 4. c. 12.

Postquam Episc. impediens visitationem excommunicare, etiam oon adhibitis monitionib⁹ in ipso actu manifeste violentie sibi illate pro defensione suorum iurium, refolgorat Marc. Anton. Genuen. in *praxi Archiep. Neap.* c. 18. Campan. c. 13. n. 5. Ciarlo *centroforensis* lib. 1. c. 65. n. 11. § 12. Tambur. *d. q.* 3. c. 4.

Nonnulli Greg. XV. felicitis reuocationis in
 sua cōf. de Inter. p. 1. c. 1. tit. 1. incip. Infrin-
 tabili, sub dat. Nona Febr. 1622. causa iuriſdic-
 tionem, & cōtentionem Episc. in Regulares cum
 solominus habentes sic statui. *Hac generali, ac
 perpetua valitura constitutio decernimus statui-
 mus, & declaramus, ut decernat in Regular, quum
 secularis quum doliſſet exempti, sine a curam cum
 persuaum secularium morali, sine demum
 Regularibus, qui quibus alii Ecclesie vel bene-
 ficiis, sine Regularibus secularibus incumbunt
 exerceant, sine alia Ecclesiastica Sacramenta, aut
 vnum ex illis ministrari preuia Episcopi licentia,
 & approbatione, sine quorum modo in dicta cura
 exercit, aut in administrando Sacramentum, vel ali-
 cuius ex illis administrandi de facto absque
 iurisdictione se ingerant, in his quæ iuxta curam,
 sine administrationem concernunt, etiam modo iurisdic-*

ditioni, visitationi, & correctioni diocesani Episcopi tanquam Sedis Apostolica delegati plene in omnibus subiacentur. Hactenus dicta, constitutio.

Super qua sacra Cardinalium Concilij Trid. interpretum Congregatio inter alias declarationes S. D. N. Urbani VIII. approbante, quas originales, & authenticas, & deinde in Typographia R. Cameræ Apostolicæ impressas vidi de anno 1623. censuit.

Eam nequaquam subicere Regulari exemptis, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit. Episcoporum iurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis secularibus administrandis, idem Regulari delinquunt.

Episcopi non licere in eum eiusdem constitutionis visitare Altaria Ecclesiar. Regularium quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca, ubi in eisdem Ecclesiis offertur sacramentum Eucharistia sacramentum, vel ubi confessiones personarum secularium audiuntur.

In quibus constitutionibus non posse Episc. Regularibus præscribere, ut certis tantum in loco, aut temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel aliis illorum privilegiis in Sacramentis administrandis restringere, nisi moderari, quod si aliunde Episcopi huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem constitutione sublata, post primam huius operis impressionem tescit Tamburino. d. tom. 3. dist. 5. §. 11. n. 47.

Et correctioni Episcopi. Regulari tamen delinquentem extra Sacramentorum administrationem, & curam sacramentorum, non ab Episcopo, sed à suis superioribus puniri, tescunt decisum Galet in margarita casuum conscientia. verb. Parochus §. Aloy. Ric. d. ref. 5. §. 1. n. 2. & ref. 632.

Nec ibi aliqui etiam ad nutum, &c. Quod ita ad Episc. pertinet hæc potestas visitandi monasteria, tam Regularia, quàm secularia cura ipsorum curam, & Sacramentorum administrationem, ut nulla, etiam ad nutum amovibiles, possit deputari nisi de Episcopopot, ordinariorum consensu, & prævio per eum, & eius Vicarium, & examinatos synodales, examine, tescit Frane. Leo in thesauro fons Eccles. par. 1. c. 8. n. 20. ubi subdit, quod Clement VIII. mandavit ita servari hoc decretum, excipiendo aliqua monasteria, & capitula Ordinum, non obstantibus constitutione Pij V. qua voluit, ut in omnibus Ecclesiis Parochialibus, in quibus cura animarum, etiam laicorum exercetur habeant Ordin. facultatem eius Ecclesiasticas & personas visitandi, ac corrigendi.

Episcopum quoscunque Canonicos, & Dignitates, ac alios clericos exemptos, & non exemptos ad eam animarum & recte ndam constitutos quoad inhabilitatem, non obstantem quocunque privilegio, aut consuetudine in contrarium, exanunatio, & visitare posse, consulti Nan. conf. 4. de rem-

per. ordin. in antiqualiis consil. 8. de privileg. in novis. Sayr. in floribus decif. lib. 1. tit. de tempor. Ord. decif. 5. Ego ipse d. alleg. 74. n. 19.

Curam Regularium exerceant, siue seculares siue Regulares sint, poni debere ad arbitrium superiorum ipsorum Regularium, non autem ad arbitrium Episcoporum, nisi quod examinati & approbati prius ab eo debent, antequam ponatur, decisum auctoritate Piusce. dist. p. 1. cap. 3. n. 46. pag. 182. Conz. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 5. §. 3. n. 34.

Facultas ex hoc decreto data Ordinariis visitandi personas exercentes curam animarum in monasteriis virorum, aut mulierum, intelligit data cumulatim, non autem privativè ad eam, quæ competit Abbati, & aliis superioribus Regularibus. Ita Rota in Pifien. iurisdictionis 15. Junij 1590. eorum Plazo, in eadem 20. Octobris 1593. eorum Pena.

Si capella in qua exercetur cura animarum, existat intra monasterium, eum ius visitandi datum Ordinariis in hoc. C. intelligitur solum respectu personarum exercentium curam animarum in capella, non autem, quod possit visitare ipsam capellam, Rot. in d. Pifien. eorum Plazo, & in Civitate. visitationis 11. Febr. 1594. eorum Cardin. Seraph.

Hoc decretum non habet locum in monasteriis, in quibus Abbates habent vramque iurisdictionem, Episcopalem, & temporalem in Parochos, Rot. in Mariscana iurisdictionis 27. Junij 1587. eorum Robusteria, & in eadem 23. Octobris 1589. eorum Comitule, & in Legionen. sanctis Facendi 19. Mart. 1590. eorum Card. Pamphilij seniore, & in nullum 11. Febr. 1594. eorum eodem.

Iurisdic. de qua in hoc decreto, in personas exercentes curam animarum, & administrationem Sacramentorum, competit etiam Ordinario inferiori habenti iurisdictionem quasi Episcopalem, Rot. in Pifien. iurisdic. 16. Octobris 1580. & 5. Maij 1589. eorum Ciprio, & in eadem 20. Octobris 1593. eorum Pena, & 15. Junij 1590. eorum Plazo.

Aut eius Vicarium faciendo. Vide Sbroz. de offi. Vicar. lib. 2. §. 11. l. n. 9. & 10. Refert Steph. Dalm. d. 14. n. 2. sacram. Congreg. censuisse quod nominatio, seu electio Vicarii spectat ad Abbatem siue Rectorem, utique privativum, approbatio ad Episcop. de eius consensu Vicarius amovibilis est deputandus ad nutum: potest amoveri ab Abbatibus & Rectores, non autem ab Episcopo, nisi ex causa legitima atque approbata, præterquam etiam si perpetuus esset, privativè posset.

In quibus Abbates, &c. Vide Armenat. in add. ad recap. legum Navarra. lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. n. 9. quem tescit Ego ipse d. allegat. 74. n. 12. in fine.

Regulares in suis Ecclesiis publicent, & servent censuras & interdictiones emanatas a sedem à Sede Apostolica, sed promulgat a etiam mandare Episcopo. Dies festi præcepti ab Episcopo per Regulares etiam serventur.

CAPVT XII.

1. Dolares de materia prima partis huius c. agentes.
2. Privilegia iure communi concessa Regularibus celebrandi tempore interdicti an sint renovata

per hoc decretum.
3. Festi dies, qui in sua diocesi Episcopo, servantur præcepti, Regular. quousque servare tenentur.
4. Regulari

4. Regularium ritus festi diebus semper permanere debent quoad Ad. fac. celebranda.
5. Regulares non prohibentur dies festos & ieiunia in suis Ecclesiis annuntiare.
6. Episcopi non possunt compellere Regulares exerce-
rent in eorum monasteriis ad intercessendum dumtaxat in diebus sanctorum

Procellarum.

7. Regulares per Episcopum compelli possunt censu-
ris ad observantiam festorum per illum, cum ap-
probatione papali indultarum.
8. Sed quoad octavam non possunt.
9. Iudices laici possunt facili imponere causam non
observantes dies festos.

Censuræ & interdicta, nedum à Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinariis promulgata mandante Episcopo, à Regularibus in eorum Ecclesiis publicentur, atque serventur a *Dies etiam festi* quos in duxerit sua servandos idem Episcopus preceperit, ab exemptis omnibus, etiam regularibus, serventur.

1. **V**ide Fusc. de visitat. lib. 2. c. 15. n. 62. Hentig. in summ. lib. 1. c. 42. §. 3. in fin. Fi. Emman. in addit. ad Bullam Cruciatam fol. 129. Fr. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 2. c. 7. dub. 2. Franc. Leo. in thesaur. fori Ecclesiast. p. 1. cap. 8. n. 19. Piasce. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. num. 47. vers. *cenfuras*, Vgolin. de offic. Episcop. c. 10. §. 3. n. 3. Campan. de censur. iuris Canon. r. 1. c. 23. num. 114. cum seg. Aloyf. Ricc. in praxi antea ref. 2. 10. vers. *quinto*, Homobon. de bonis de exco. Ecclesiasticis r. 1. c. 1. §. 3. p. 13. §. 13. p. 13. §. 3. Eccl. à Co-
chiet de iurisd. Ord. an exempt. p. 2. quest. 45. in 46. Laurent. de Peninis in consil. sui Ordinis m. 1. c. 1. conf. 16. Leonis X. n. 43. cum se-
quentibus. Hieronym. Vencio y Leyua de exco. Episcop. lib. 6. c. 8. n. 13. cum seg. Laurent. de Franchis de censur. inter Episcop. & Regular. q. 6. vers. *quinto* falsi, §. 9. 10. resolut quod si Regularis sit excommunicatus à iure, potest Episcopus mandare ipsam denuntiari publice ut cuius Sanch. in consil. moralibus tom. 2. lib. 6. cap. 9. dub. 3. n. 1. c. 1. Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. diff. 5. §. 11. n. 5. incipit de offic. & potest. Episcop. p. 3. allegat. 105. n. 43.

Non possit Episcopum denuntiare Regulares in eadem in excommunicationem à iure, vel Apostolicis Constitutionibus infligam resolu-
tione Marcel. Valpe in praxi ord. fori Eccles. 42. n. 25. Nauar. in Inno. Regularium, et ban-
nerdum n. 2.

2. **V**trum autem privilegia Regularibus conce-
sa in cap. cum & placuit, §. quod si Templarij, & ibi
et privilegia de privileg. & in cap. vlt. cod. de iur. in
6. & in c. alia mater de sentent. exco. cod. sub. &
alibi ad celebrandum tempore interdicti, & ad-
mittendos laicos ad Divina eodem tempore sine
reocata per hoc decretum, & aliud infra c. 22.

Affirmativam partem constanter tueretur Nau.
in man. 27. n. 190. & latius conf. 7. de privileg. an
nemo, cuius sententiam versissimam esse confen-
dit Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. n. 178. &
confutator ab Episcopo. Abulensis Illustrissimos
Cardinales Concilij Tridentini interpretes, ita re-
spondisse testis est ipse Garc. ad r. 1. de benef.
p. 3. c. 8. §. 87. vers. ad 8. Ideo assent. Amsrud.
in addit. ad recap. legum N. 1. n. 18. l. 7.
de Relig. n. 73. quem refert Ego ipse de officio &
potest. Episcop. p. 3. allegat. 105. n. 44.

Contra Hentig. in summ. lib. 13. p. 48. §. 1. Fi.
Emman. in Bullam Cruciatam §. 5. n. 15 & in addit.
n. 1. §. 35. & quest. regular. tom. 2. q. 132. art. 1.
Sart. de censur. lib. 5. c. 13. n. 24. & 25. Fr. Ioan. à
Cruce de 7. dub. 2. c. 1. in fin. Bonacin. de censur.
extra B. 1. C. 1. diff. 2. quest. 8. part. 1. q. 1. num. 11.
Fr. Lod. Mirand. in Man. Pralat. tom. 2. quest. 37.
art. 1. Homobon. de Bonis d. q. 2. §. 1. res. 1. ex-
istimantes specialia Regularium privilegia, ut pro

suis festis vel aliis certis diebus non servent in-
terdicta, Tridentino huiusmodi decreto non
esse reocata.

a. *Dietum festi, &c.* Dies festos, quos in sua
diocesi Episcopus servandos preceperit, Regu-
lares quoque servare tenent per hunc text. tra-
dunt Fusc. de visitat. lib. 2. c. 15. n. 63. Fi. Emman.
quest. regul. 70. art. 1. & 2. & q. 108.
art. 2. in fine, Piasce. in praxi Episcop. part. 2. c. 3.
n. 47. vers. *dies festos*, Aloyf. Ricc. in praxi antea
ref. 2. 10. vers. *sexto*, Vgolin. de offic. Episcop. cap.
20. §. 3. n. 1. Campan. de iur. sui Ordinis m. 1. c.
1. cap. 1. §. 4. n. 91. Eccl. à Cochiet de iurisd. Ord.
an exempt. part. 2. quest. 45. n. 55. Laurent.
de Peninis in consil. sui Ordinis m. 1. c. 1. conf. 16.
Leonis X. n. 43. Marcel. Valpe in praxi ord. fori
Eccles. 42. n. 10. Laurent. de Franchis in contraver-
s. inter Episcop. & Regul. quest. 6.
vers. *senio* falsi, Nauar. in lucerna Regular. vers.
festi duo, Trullench. in exposit. Decalogi lib. 3. c. 1.
dub. 2. n. 11. novissime Tambur. de iure Abbatis
tom. 3. diff. 5. §. 11. n. 54. Sed admittere Sel. in se-
lect. canon. c. 17. n. 8. hoc decretum non tribuere
Episcopis maiorem facultatem dies festos indi-
cendi quam habeant à iure communi, & refert
ita decisum sub die 15. Decembris 1619.

Decretum huius capituli intelligendum esse, ut
Regularium ritus illis festis semper permaneant
quoad Missas celebrandas, & cetera Divina Offi-
cia, tam publice, quam privatim ab ipsis Regu-
laribus in eorum Ecclesiis profoluenda, nec cir-
ca hæc ab Episcopis quocumque modo quocumque in
contrarium eisdem Regularibus præcipi possit
quod si de facto preceperint, Regulares neui-
quam ipsi Episcopis obedire teneant, verum
quoad conationes & lectiones quas idem Regu-
lares ad populum habent, debere se conformare
Evangelio & Epistolis quibus clerus decem
venerit illis diebus festis, & servare decem
Quarant. in summa bullary, verb. privilegia Regu-
larium, Piasce. citate loc. Vgolin. de offic. Episcop.
p. 2. c. 9. §. 1. Laurent. de Peninis d. conf. 16.
Leonis X. n. 43. Ego ipse d. allegat. 105. n. 34. & 35.
Tamburin. d. tom. 3. diff. 5. §. 11. n. 54.

Regulares non prohiberi dies festos, & ieiun-
ia in suis Ecclesiis annuntiare per sacra Concilij
Congregationem sub die 2. Iulij 1610. de-
cisum refert Laurent. de Peninis in consil. sui Ordinis
m. 1. c. 1. conf. 16. V. n. 1. §. 1. vers. ad
primum pag. 193. Tamburin. d. tom. 3. diff. 5.
§. 11. n. 54. in fin.

Episcopus non potest compellere Regulares
exerce nres curam animarum in eorum monaste-
riis, vel aliis eisdem votis ad intercessendum offi-
ciis divinis diebus Sanctorum Protectorum ciu-
itatis in Ecclesiis Cathedralibus, ita Sel. in se-
lect. canon. c. 17. n. 8. refert decisum sub die 5. Decembris 1616.
Regulares

7. Regulares per Episcopum compelli possunt censuris ad obsequium festorum per illum cum approbatione populi indictorum, *Sed. d. c. 2. n. 11.* ubi testatur ita resolutum in *Hessien. 31. July 1627.*

8. Regulares quoad festum possunt cogi ad eius observationem, sed quoad octavam non possunt, at servandæ sunt rubricæ Brenisij & decreta novissima S. Congreg. Rituum, Aldan. in compend.

canon. resolut. lib. 1. tit. 31. n. 10. ubi dicit sic decisum fuisse sub die 21. July 1629.

Iudices laici possunt penam imponere coorta non observantes dies festos, verum si Episcopus dederit licentiam alicui laboranti in die festo, non possunt propterea dicti iudices laici illi punire ut transgressorem festorum, si tunc licentia obtemperat ab Episcopo, Aldan. d. tit. 31. n. 15. ubi ait sic fuisse resolutum sub die 9. Novembris 1629.

Episcoporum locorum component lites præcedentia inter Regulares, omni appellatione remota. Et vocati ad processiones accedant omnes, etiam exempti clerici tam seculares, quam Regulares.

CAPVT XIII.

1. Doctores de materia capientes.
2. Episcopi præcedunt iuxta tempus ordinationis.
3. Commendatarij in Concilio quo loco sedere debeant.
4. Societas sanctissimi Sacramenti in omnibus adhibu diei festi corporis Christi præcedere debet.
5. Collegiata insigni ab eam cretione præcedit alius Collegiatus quantum antiquioribus.
6. Minores de Observantia & Jesuita quomodo præcedant.
7. Controversiæ ortas super præcedentia inter Regulares ipsas componi Episcopi quando ex ipsi controversiæ sequuntur scandalum.
8. Episcopi controversias de præcedentia omni appellatione remota componi.
9. Quoad effectum suspensionum duntaxat.
10. Ritus missæ summarij, & de plano.
11. Consuetudo loci attenditur in præcedentiis.
12. Etiam si consuetudo iuri repugnet.
13. Possit etiam contra ius esse manentibus, quando est aliquid temporis considerabile.
14. Possit præcedentia debet attendi tam in publicis, quam in privatis processionibus.
15. Confraternitates antiquiores, & quæ prius sacris usæ fuerint, desinente consuetudine sunt præferenda.
16. Episcopi quovunque Confraternitatem etiam locorum controversias componere possunt.
17. Exempti omnes tam seculares, quam Regulares quovunque etiam Monachi ad accedendum ad publicas processiones compelli possunt.
18. Regulares quantumvis exempti tenentur accedere ad omnes & quascunque processiones publicas, & consuetas.
19. Regulares, qui non accedunt ad processiones, ab Episcopo indulti, ab ipso puniri possunt per censuram.
20. Regulares degentes in monasteriis, quæ per dimidium milium distant à civitate, non tenentur accedere ad processiones.
21. Sacerdotes Religiosis Hierusal. infermeti Ecclesiæ vocari & compelli possunt ad processiones.
22. Clerici omnes diocesis quantumvis exempti etiam beneficia simplicia in diocesi obtinentes possunt per Episcopum compelli ad processiones.
23. Episcopi potest cogere Canonicos, & alias Prebiteros beneficia, vel officia Ecclesiastica obtinentes ut accedant ad publicas processiones.
24. Illi qui sunt in diocesi, non comprehenduntur sub hoc decreto.

25. Degentes extra civitatem in locis in quibus habent prebendam, non comprehenduntur sub hoc decreto.
26. Confraternitates laicorum imitari, non autem compelli possunt vadant ad processiones.
27. Confratres ad commendandum soliti processiones, compelli potest Episcopi sub potius arbitrio suo.
28. Confraternitates possunt compelli accedere ad processiones præcedente manente, & a puncto in principio abstinendum.
29. Fratres Prædicatores in processione facienda per ipsos Dominica infra octavam Corporis Christi debent manentem ab Episcopo.
30. Alenachum autem antiorum exercens coguntur ire ad processiones.
31. Fratribus non licet Petri Pauli Cens. Domini, nec in festo Corporis Christi facere processionem cum sanctissimo Sacramente.
32. Alenachi sanctissime Trinitatis Cœmon. non possunt cogi ad processiones.
33. Societas S. J. n. Religiosi & persona, ad processiones accedere non coguntur.
34. Clerici Regulares Martiri Dei Scholarius piam sunt exempti ab accessu ad processiones.
35. Episcopi est manentem in possessione cogendi confratres laicos accedere ad processiones.
36. Episcopi potest præcipere Regularibus in sua diocesi commorantibus ut eam ad processiones publicas.
37. Beneficiarij non tenentur nisi ad eas processiones, ad quas reliquii omnes tenentur accedere.
38. Clerici seculares in fundatione Ecclesiæ exempti à iurisdictione Ordinarii possunt ab eo compelli accedere ad processiones.
39. Processionibus interdictis compellendi non sunt ab Episcopo Sacerdotes illius officium, aut beneficium habentes.
40. Processiones publicæ quæ dicantur.
41. Processiones dirigenda sunt, quæ voluerit Episcopi cum consilio Capitulij.
42. Processiones edicere, decernere dirigere, atque deducere Episcopi est cum consilio tantum Capitulij.
43. Processiones dirigere, & eas determinare quæ non sunt de iure spectant ad Episcopum.
44. Processiones dirigere pertinet ad Episcopum non obstantes etiam immemorabili consuetudine.
45. Processiones facere per parochiam ad Curatos spectant.

Controversias omnes de præcedentia, quæ per seipsas cum scandalo oriuntur inter Ecclesiasticas personas, tam seculares, quam regulares, cum in processionibus publi-

cis, tum in iis, quæ sunt in tumulandis defunctorum corporibus, & in deferenda vmbella, & aliis similibus, & Episcopus, amota omni appellatione, & non obstantibus quibuscumque & componat, & exemptis autem omnes, tam clerici seculares, quam regulares, quicunque, etiam monachi, & ad publicas processiones vocati, accedere compellantur, nisi tantum exceptis, qui in strictiori clausula perpetuò viuunt.

1. **V**ide Fulsæ de visitat. lib. 1. cap. 13. n. 65. & 66. Menoch. conf. 1. 6. n. 1. cum seqq. Quatani. in summ. Bulgar. vrb. præcedentia. Valenz. conf. 1. vol. 1. Piacet. in praxi. Episcop. p. 2. cap. 3. num. 48. Stephan. Gran. Alerbia decif. 123. n. 3. cum seq. Mich. Aggia in stall. de exhib. auct. fundam. 5. Valenzuela. confil. 1. n. 5. cum seqq. & confil. 184. Laurent. de franchis in controuers. inter Episcop. & Reg. 6. vers. 2. Marcel. Volpe in praxi iudic. fori Ecclesie. 4. n. 8. Sanch. in confil. moral. tom. 2. lib. 6. c. 9. dub. 3. diff. 1. nouissimè Tamboren. de iure Abbatis tom. 3. tit. 5. quæst. 1. n. 53. & n. 81. Petrus de Lata de ammissar. & capellan. lib. 1. c. 24. n. 29. Campan. in diuers. iur. canon. rub. 12. & cap. 11. & cap. 13. n. 17. cum multis seqq. Franc. Leo in thesaur. fori Ecclesiæ. p. 1. cap. 8. n. 18. Mari Antonin. vrb. resol. lib. 1. resol. 112. cas. 35. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiæ. decif. 362. n. 1. ad alia resol. 308. n. 1. edus. & in praxi. iur. resol. 101. & 103. vbi de intellectu Bullæ Gregorianæ Amendat. in addit. ad recapitulum. Nauarra. lib. 1. tit. 1. 4. 1. 4. 1. 4. 3. de processibus. Etiam. à Cochier. de iurisdic. ordin. in exemptis. p. 2. 4. 45. n. 10. Hieron. Venero, y Leyva in examine Episcop. lib. 6. c. 18. latissimè Salgado de proteci. Regia. tom. 1. part. 2. c. 9. metaplum de officio, & potest. Episcop. part. 3. alleg. 78. num. 26. cum seqq. Rotam Romanam præcedentia 24. May 1600. coram Card. Lancelato, & in Coleman. præcedentia 9. Junij 1627. coram Pbaldo. Circa præcedentia in funeralibus latè agere Inl. Latrot. vrb. iur. iudic. tom. 1. tit. 12. 3. 2. n. 107. Quis autem modus in controuersis de præcedentis componendis seruandus sit, declarauit Gregorius XIII. sua euss. Expositi 15. Iulij 1583. quam resecunt Quirant de verb. significati. p. 396. adis 404. in noua edit. Piacet. d. c. 3. n. 48. Marc. Anton. Genens. in praxi Archiep. Neapole. 5. 2. in fine, Salgado d. c. 9. n. 26. & 27. & illius memente Mich. Feitms de præcedent. Ecclesiæ. q. 16. n. 3.

2. Pro præcedenti Episcoporum in Conciliis Provincialibus attendendum est tempus ordinariæ, non autem dignitas Ecclesiarum, vel eorum ordo, & præcæmentia, Sel. in select. canon. c. 13. n. 28. vbi attestatur sic fuisse decretum sub die 19. Aprilis 1596.

3. Commendatary monasteriorum, siue Abbatia-tum in Conciliis prouincialibus sunt recipiendi inter Abbates, & quique Canonici Cathedralis siue præcedendi quando capitulariter procedunt, sed extra hunc casum Abbates titulares, vel habentes vsum Mitæ debent præcedere Commendatariis, post hoc locum obtinere dignitates, & post dignitates collocandi sunt procuratores Ecclesiarum cathedralium, iuxta decretum Sel. d. c. 13. n. 40.

4. Societas sanctissimi Sacramenti in omnibus actibus diei festi Corporis Christi præcedere debet etiam in deferendo baldachinum, dummodo accedat ad alias processiones, ita Aldam. in compend. Canon. resol. lib. 2. tit. 2. 3. n. 2. vbi testatur sic fuisse resolutum per S. Congreg. Rat. in Laudem. 12. Iulij 1618.

5. Collegiata insignis ab eius erectione præcedit aliis Collegiatis, quauis antiquioribus, ex Ald.

d. loco qui refert ita decretum per eandem S. Congregat. in Firmana 24. May 1612.

Præcedere debent illis ex Fratibus Ordinis Minorum de Obseruantia, & Iesuitorum, quorum monasterium, seu domus eodem in loco perit extructum fuisse, Aldam. d. tit. 2. 3. n. 5. vbi dicit resolutum per S. Congregat. Episc. Iulij 1616. Et hoc iuxta Bullam Gregorij XIII. Incipit. Expositi. pastoralis, die 15. Iulij 1583. vbi inter alia statuitur quod inter Mendicantes præstetur & præcedat Oido, qui petus monasterium habuit in loco differentie, cuius Bullæ meminit Valenzuela. confil. 1. n. 78. vbi subdit cam non habere locum in Religionibus non Mendicantibus. Et affirmat Gamba Lusit. d. res. 1. n. 7. quod non semel vidit Romæ in processione publica, in qua summus Pont. incedebat, vt Monachi, qui loca summo Pont. proximo occupabant, ceteris præcedentibus anteferebantur. Primum enim locum obtinebant Canonici Regulares S. Saluatoris in Lauro, secundum de Paceperium Monachi S. Pauli, quantum qui vocantur sancti quatuor sancti Petri in Vincula, sancti Alexij, præcedentium sancti Dominici, ordinum Seruiti. Deinde præbant Monachi S. Clementis, postea Carmelitani, deinde S. Augustini Obseruantes, postea S. Augustini, sancti Matæ de Populo, Obseruantes S. Francisci. Item Cathedralis S. Francisci Cappucinum Franciscani S. Stephani Rotundi, Sanctissimi Trinitatis S. Iosephi, Iesuisti, quod in hodie ita obseruatur Romæ, nunquam obseruauit, addit tamen hac de re plures sacre Congregat. Rituum, & Episcoporum declarationes in occurrentibus casibus, quarum plures adduxi in tract. de iure Ecclesiastico vniuerso lib. 1. cap. 4. n. 183. cum seqq. Non desunt etiam nonnullæ sacre Ritæ decisiones, quas transcripsit Tamburin. in fine tom. 3. de iure Abbatis decif. 110. vbi fuit tantum quod Obseruata in locis vbi collegialiter viuunt, præcedunt Monachis Monachi Virginitatis videntibus vti singulis, & priuatis, & dec. 117. quod Monachi Religiosis postmodum approbata collegialiter videntibus præcedunt Monachos alterius Religiosis prius instituta, videntibus tamen vti singulis, & priuatis, & idem probat decif. 121.

Qua per sepe cum scandalo oriuntur Facultatem datam Episcopo in hoc decreto ad ledandas controuersias super præcedentis ortas inter ipsos Regulares intelligi tantum, quando ex ipsius controuersis scquitur scandalum, non ita si illud non sequatur, existimant Decim. confil. 63. n. 10. lib. 2. Cened. Canon. quæst. lib. 1. q. 26. n. 17. Salgado d. c. 9. n. 101.

Episcopus amota omni appellatione. Vide Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 3. q. 37. art. 3. Piacet. d. cap. 3. n. 47. vers. controuersia. Zerolin. in praxi Episcop. vrb. processiones, vers. ad iterum, Campan. d. c. 12. num. vltim. & d. c. 13. n. 120. Aloy. Ricc. 1. decif. 90. n. 1.

Procedere quoad effectum suspensionis dumtaxat, & iterum resolutum Salgado de proteci. Regia. tom. 1. p. 2. c. 9. n. 99. & Amendat. d. tit. 1. 4. 1. 28. 3. 1. n. 10. quem refert O. ipse d. allegat. 78. n. 26. & hoc decretum non tollere appellationem deuolutiuam.

6.

7.

8.

luriam, consuet. Rot. in d. *Colanien. precedencia*, *versum* *hystat*, quod in Conc. impressa per Postum post suum *titul. mandati de manutendo dec. 52*.
 10. *Compani*, Breui scilicet manu, summarie, & de plano, & sine strepitu, & figura iudicii, prout decemum referunt Franc. Leo d. c. 8. n. 18. Campan. d. c. 13. n. 120. Salgado d. cap. 9. n. 15. Armend. d. n. 10.

Obsequians, quod in Alma vrbē omnium magistratū servatū secundum Quasrā d. verb. *precedencia*, & *Pafec*, d. n. 48.

11. Erarendens consuetudinem loci, ut per Modic. *Marchia dec. 21*. Seraph. *dec. 335* & *663*. & *964*. n. 1. Aloyf. Ricc. in *cod. decif. p. 4*. col. 1069. In materia enim precedenciarum ius defert consuetudini. Bald. in c. cum olim, n. 1. & seq. de consuet. Felio. in cap. statumum, in princip. de maioris, & obediens, Card. conf. 62. n. 1. Dec. in l. cum quid, n. 19. & ibi Cagnol. n. 4. ff. si cert. pet. Rmian. conf. 95. n. 2. lib. 1. Nat. conf. 62. in fine. Menoch. confil. 1. n. 49. & confil. 126. n. 2. & 3. Cazoal. dec. 647. n. 1. Campan. d. arb. 12. sub n. 1. Moliff. ad consuet. Neapol. parti. 1. cap. 5. sub num. 21. Salgado d. cap. 9. n. 18. Befold. in *differt. iuridica politica de preced. & sessione prerogative* c. 3. n. 8. Valenz. *rem. 2. confil. 101*. n. 42. *com* segg. Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. c. 106*. n. 8. & *tom. 4. cap. 196*. n. 8. & *tom. 3. cap. 190*. n. 93. D. Contor. de *preced. num. 6*. Mich. Fere. de *precedent. Ecclesiast. q. 18*. a. n. 7. Tamburin. d. *tom. 3. disp. 5. quæst. 11*. n. 81. & in fine *trallatus decif. 1*. n. 3. & fuit dictum in *Seguntina precedencia 22. Junii 1609. coram Card. Pamphilo*, & in eadem 8. Martij 1623. coram huiusmodi memoria Phaldo, & in d. *Colan precedencia*. Quod procedit etiam si consuetudo iuri repugnet. Mcooch. *confil. 5*. n. 51. Seraph. *decif. 964*. n. 1. Gregor. *decif. 124*. n. 2. & 4. & ideo etiam si possessio sit contra ius, est manutentibilis, quod est alieuius temporis considerabilis, Franc. in *ad decimas*, n. 8. in 4. notab. de *rescriptis*, *phalar. in 6. Couart. in prallac. cap. 17. sub n. 6. vers. maior*, Rot. *decif. 34*. n. 7. & *decif. 595*. n. 4. parti. 1. *diuers. & inter recent. decif. 685*. n. 3. parti. 1. Gregor. *decif. 360*. ubi addens sub n. 10. & fuit dictum in *Calceat. decimarum 10. Junij 1611. coram Card. Pamphilo 100*, & in *Onaten. arduissimas 22. Martij 1626. coram Phaldo*. Tamburio. *ubi supra*.

14. Si autē nulla sit consuetudo demonstrans prælationem, nullaque quasi possessio præcedentis, quæ etiam debet omnino atterdi, tam in publicis, quam in priuatis processionibus, Perez de Lara de *annuier. & capell. lib. 12. c. 14*. n. 16. Comp. d. c. 12. n. 11. Salgado d. g. n. 19. tuoc anqoiot. c. Confratrotiores, & quæ prius factis vix fuerint, merito præferendæ sunt. Gratian. *dec. 131*. n. 2. Perez de Lara d. c. 12. n. 27. Zetol. d. verb. *processiones vers. ad versum*. Campan. d. c. 12. n. 1. *vers. si dicitur in processionibus*. Salgado. d. cap. 9. n. 16. ubi n. 17. subdit idem esse tenendum inter Religiones, & n. 19. *com segg.* aut consistat ea dicta Bulla Gregorij, vt inquit Mendicantes, quasi possessio præcedentis attendatur, siō minores de hac quasi possessione consistunt, alios præferendos esse, qui prius illa ciuitate, villa, seu loco suum monasterium habuerunt, & n. 34. concludit, quod si de prioritate, vel possessione nunc consistere, digniores præferendos esse.

16. Doctorem in præsentem locum supradictis resolutionibus esse extendendum, & intelligendum in quibuscunque Cooperatoribus, etiam loco-

tum, vt in eis ordinariis Ecclesiast. possit pariter componere controverfias tumultus incidentes & contingentes, & quod inter eos definitio esse appellatione remota excoationi mandandum, resoluat Gutier. *canon. lib. 1. c. 33*. Gratian. d. *decif. 232*. n. 1. Zetol. d. *vers. ad versum*, Perez de Lara d. c. 12. n. 19. & 31. Campan. d. *verb. 12*. c. 13. n. 121. Salgado d. c. 9. n. 21.

4. *Exempti autem omnes, &c.* Exemptos omnes tam seculares, quam Regulares quoscunque, etiam Monachos ad accedendum ad publicas processionis compelli possunt, tradunt Marc. Ant. Cuch. *inst. moral. lib. 2. tit. 1. n. 55*. Flamin. *Paul. de resignat. benef. lib. 3. quæst. 11*. num. 18. Fraze. Leo in *thesauro furi Ecclesiast. p. 1. cap. 8*. n. 18. Stephan. Gratian. *Marchia dec. 23*. 2. Perez de Lara de *annuier. & capell. parti. 1. cap. 12*. n. 14. Campan. d. *verb. 12*. cap. 13. n. 117. Cened. *canon. quæst. lib. 1. quæst. 26*. n. 15. latè Salgado d. c. 9. n. 101. *com segg.* Fulk. de *visitation. lib. 2. c. 8*. n. 12. & cap. 1. n. 64. Zetol. in *praxi Episcop. parti. 1. verb. processionibus*, & 2. Et. Eniman. *quæst. Regul. tom. 3. quæst. 36*. art. 1. Mati Antonin. *variar. resol. lib. 1. resol. 103*. n. 16. Ego ipse d. *alleg. 78*. n. 8. Lezana in *summ. q. Regul. c. 9*. num. 47.

Regulares quantumvis exemptos teneri accedere ad omnes, & quasconque processionibus publicas, & consuetas, aut indicatas pro bono publico, aut honore, resoluunt F. Emman. d. *art. 1*. Franc. Leo in *thesauro furi Ecclesiast. p. 4. c. 2*. n. 143. Vgolin. de *officio Episcop. cap. 20*. §. 2. m. 4. Etalm. à Cochier de *vers. ordinari. in exemptis*, p. 1. q. 45. n. 109. Attm. d. *loco n. 15*. Ego ipse d. *alleg. 78*. n. 14. Valenz. *confil. 1*. n. 4. & 5.

Regulares, qui non accedunt ad processionibus ab Episc. indicatas, ab ipso puniri posse per censuras, & peronas vrbitas, quas supra meminimus, referunt decemum Perez de Lara d. cap. 12. n. 34. Zetol. p. 1. *verb. processionibus*, & 1. *vers. ad secundam*, Cened. d. c. 12. n. 16. Salgado d. c. 9. num. 109. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum furi Ecclesiast. 308*. n. 5. & 6. & in *praxi aucta resol. 210*. n. 1. *vers. secundum*, Armend. d. §. 31. de *processionibus* n. 7. Stephan. Gratian. *Marchia decif. 332*. num. 3. Laurent. de *Francis in controverf. inter Regular. & Episcopos quæ 6. vers. secundum saluti*, Clarin. *controverf. vers. lib. 1. c. 50*. num. 21. Sacra Congregat. Rit. in *Ferrarien. 27. Iulij 1609*, & in *Toletana 4. Iunij 1615*. Ego ipse d. *alleg. 78*. n. 23.

Contra Henric. in *summ. lib. 7. c. 15*. §. 7. Fr. Emman. in *summ. tom. 1. c. 74*. num. 4. Sanchez de *matrimon. lib. 7. disp. 33*. n. 23. Villalob. in *summ. tom. 2. trall. 33. disp. 4*. n. 17. Portel. in *addit. ad dub. Regul. verb. Episcopos* n. 5. & *verb. processionibus* n. 1. Hieron. Roderic. in *compendio quæst. Regul. resol. 118*. n. 1. Scott. in *Bulgas fclit. echeum. 397. vers. autem*, Laut. de *Petelinis p. 1. Rinaldis notab. 30*. *tom. 1. in Constit. sui Ordinis Minorum. confil. 2. Sixti IV. n. 60*. Tamburin. de *iure Abbacum tom. 1. disp. 19. quæst. 7*. n. 7. Diana *moral. resolut. p. 1. artil. 2. resol. 76*. ca. iustitantes ab Episcopo censuris distinguere non possit.

Monachos, seu Regulares degentes in monasteriis, quæ perdidimus miliare distant à ciuitate, non teoerit, nec ab Episcopo compellendos esse accedere ad processionibus, referunt decemum Aloyf. Ricc. d. *resol. 308*. num. 1. Pafec. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 47*. in fine. Vgolin. d. c. 10. §. 2. num. 3. *vers. secundum*, Armend. d. *loco num. 11*. & 14. Ego ipse d. *alleg. 78*. n. 21. Salgado d. c. 6. num. 104.

17.

18.

19.

20.

21. Nulla immunitates Religioni Hierosolimitane obstant quompius eius Sacerdotes inferuientes Ecclesie vocati debeant ad processiones, ac nisi accedant etiam compelli, prout dicit decisum Aemendar. *de loco n. 1.* quem refero Ego ipse *d. alleg. 78. n. 1. t. Concord. d. q. 26. n. 17. Salgado d. c. 9. n. 103.*

22. Clericos omnes dioecesanos quantumvis exemptos etiam beneficia simplicia in dioecesi obtinentes, vel officia, puta si defuerint pro Capellano etiam in Ecclesiis exemptis, posse per Episcopum compelli ad processiones accedere, refert decisum Aloyf. Ric. *d. refol. 307. n. 3. & in collectan. decis. q. 4. collect. 882. in princ. Salgado d. c. 9. n. 107.*

23. Episcopum posse cogere Canonicos, & alios Presbyteros, beneficia, vel officia, ecclesiastica obtinentes, ut accedant ad omnes, & quasvis processiones publicas, vel indilatas pro bono publico, vel honore, dicit resolutum Aemendar. *vbi supra n. 13.*

24. Sub hoc decreto non comprehendi eos, qui sunt nullius dioecesis, resolutum Franc. Leo *d. c. 8. n. 18.* & refert decisum Aemendar. *d. loco n. 10. Salgado d. c. 9. n. 105.*

25. Nec quoque comprehendi degentes extra ciuitatem in locis, in quibus habent plebem, quia cum illa plebe debent facere processionem, ut post Franc. Leo asserit decisum Campan. *in diuersis Canon. rub. 12. c. 13. n. 117.*

26. Confraternitates laicorum inuitari, non autem compelli posse ut vadant, refertur decisum Piasce. *d. c. 3. n. 31. Marc. Anton. Genuesi in praxi Archiep. Neapol. c. 63. n. 7. Sayr. in florib. decis. sub tit. de offic. Ordin. decis. 5. Campan. d. c. 13. n. 122. Armond. d. loco n. 1. o. n. fine, Steph. Gratian. Maribus decis. 132. n. 6. Petre de Lara d. q. 26. n. 16. & 17. Salgado d. c. 9. n. 110. Vgolin. de offic. Episcopi c. 1. in princ. n. 6. Carol. de Grass. de offic. Episcopi clerice. eff. 1. n. 613. Hieron. Veroeto, y Leyua d. c. 18. & 21. Ego ipse *d. alleg. 78. n. 24.**

27. Confratres ad conueniendum solitis processionibus compelli potest Episcopus sub penis arbitrio illius, maxime si ante possessionem illo vocandi per edicta, ut per Aldan. *in compendio Canon. refol. lib. 2. tit. 8. n. 12.* vbi refert decisum sub die 21. Ianuarij 1621. & 8. Maij 1627.

28. Societates possunt compelli accedere ad processiones sanctissimi Sacramenti in Plebania, vel Parochiali, sed monendæ prius, & à penia in principio abstinendum, ita Sel. *in soliti. Canon. c. 110. n. 8.* vbi attestat resolutum in Florentina 13. Nouembrij 1627. & 18. Februarij 1628.

29. Fratres Predicatores debent manere ab Episcopo in sua possessione circa processionem sanctissimi Sacramenti per ipsos faciendam Dominica infra octauam corporis Christi. Sel. *d. cap. 110. n. 10.* vbi attestat sic fuisse decisum per Sac. Congregat. Rituum. *Brundisina de anno 1624.* Et illis non licet in processione sanctissimi Sacramenti, quoniam sicut in Dominica intra octauam Corporis Christi, mutare, & aut variare vias, & loca, per quas processionaliter prima vice tolleretur, quando dictam processionem facere ceperunt, Sel. *d. c. 110. n. 11.* vbi dicit decisum per eandem Sac. Congregat. *in Aretina 10. Iulij 1629.*

30. Monachus cuius animarum exercens in Ecclesia parochiali vniuersi monasterio Ordinis sancti Benedicti Cunen. dioecesis, cogi potest ite ad processiones, Aldan. *d. iur. 8. n. 4.* vbi refert decisum sub die 3. Aprilis 1631.

Collect. Barbof. in Concil. Trid.

Festibus non licet Feria 5 in Cena Domini, nec in festo Corporis Christi facere processionem cum sanctissimo Sacramento post Vesperas extra eorum Parochiam, ut per Aldan. *d. iur. 8. n. 16.* vbi refert resolutum per Sac. Congregat. Rit. *in Aretina 12. Decembrij 1613.*

Monachi sanctissimi Trinitatis Cauen. quorum monasterium est immediatè subiectum Sedi Apostolicæ, non possunt ex hoc decreto cogi ad processiones, tum quia nullius, nisi quia non possunt dici exempti qui nunquam subditi fuerunt per pactum confirmatum à Sede Apostolica, quod non tollitur, c. 22. *hac eadem sess.* ita Aldan. *d. iur. 8. n. 17.* vbi dicit decisum sub die 13. Augusti 1579.

Et quod Religiosi, & persone Societatis Iesv ad publicas processiones accedere non cogantur, statuit Gregorius XIII. in sua constit. incip. *Quacunque sub dat. 16. Iulij 1576. & in Bullario nouissimo. 2. pag. 404.* de qua meminit Sancti. *in consiliorum. tom. 2. lib. 6. c. 9. dub. 3. n. 12.* vbi aduertit ex Henriquez *lib. 7. de Indul. c. 26. n. 3.* & 4. quod per hoc Religiosi Societatis Iesv alii quando ad processiones factas ad publicam & grauissimam causam accedant sponte & non compulsi ab Episcopo, non censentur renouacitate huius privilegij, licet expedit ut coram Notario in forma Collegij prelosterentur se accedere salvo privilegij iure: & addit renuntiandum privilegio totum Religiosis concessio, requirit ea Religio permittit illos ad hunc per 40. annos.

Clerici Regulares Congregationis S. Pauli Decollati ad processiones, & actus publicos accedere non cogantur, ut indultus Sixtus V. *const. sua 3.* incip. *Rationi sub dat. Kalendis May 1585. in Bullario nouissimo. 2. pag. 490.*

Clerici Regulares Martis Dei Scholasticum plarum sunt exempti ab accessu ad processiones, Aldan. *in compend. Canon. refol. lib. 3. tit. 8. n. 13.* vbi attestat fuisse ita decisum sub die 12. May 1629.

Episcopus, qui est in quasi possessione per dicta penalia monere Confratres laicos disciplinantes, ac per penarum extractionem, & alia Canonica, & opportuna remedia cogere eosdem ad conueniendum solitis processionibus, est manutenendus Sel. *d. c. 110. n. 10.* vbi dicit resolutum in Papen. 21. Ianuarij 1623.

Episcopus potest precipere Regularibus in sua dioecesi commorantibus, ut ad processiones publicas, ut in festo Corporis Christi, Iulianis, & Iubilæis publicis faciendis, dommodo processiones sint eius generis quæ comprehendantur in bulla Sixtæ memoratæ Pij V. incip. & si Attendacium; & dommodo Regulares non sint ex illius Conuentibus, Collegijs nuncupatis, quæ in eadem Bulla exepiuntur, ut per Ald. *d. iur. 8. n. 21.*

Beneficij non tenentur, nisi ad eas processiones, ad quas reliqui omnes tenentur accedere, ut per Aldan. *d. iur. 8. n. 26.* qui refert ita decisum in Brixien. 8. Augusti 1627.

Clerici seculares alicuius Ecclesie in fundatione illius exempti à iurisdictione Ordinarij, intra cuius dioecesim existunt, possunt ab eodem Ordinarij compelli accedere ad publicas processiones ex hoc decreto, & c. 22. *hac eadem sess.* ut per Sel. *d. c. 110. n. 25.* vbi sic fuisse resolutum sub die 21. Aprilis 1602.

Processionibus interesse non sinit ab Episcopo compelliendi Sacerdotes nullum officium, aut beneficium ecclesiasticum in ciuitate, vel dioecesi obtinentes, Sel. *d. c. 110. num. 28.* refertur ita decisum 9. May 1597. & 16. Februarij 1632.

40. *Ad publicas processiones &c.* Illas scilicet, quæ hunc in Litanis maioribus, atque minoribus, vel pro bono publico, ut immuente peste, alijsq; flagello, vel in aduentu novi Episcopi, vel in festo sanctissimi Corporis Christi, & quæ Episcopo videbantur, a nullo absente eius vicario generali. Privatæ verò sunt, quæ à Capitularibus, & Clericis Cathedralium tantum sunt, ob aliquas causas, ut resoluunt Prosp. de August. in addit. ad Quarant. ubi processiones Aloys. Ric. d. ref. 30. n. 7. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 379. n. 3. Vgolin. d. 5. n. 6. Campan. d. r. 3. n. 1. 8. Amend. d. loco n. 2. Ego ipse d. alleg. 7. 8. n. 2. Valenzuel. conf. 184. n. 3. & 16. item. 2.
41. Processiones dirigendæ sunt, quò valent Episcopus cum consilio Capituli, ad eandem enim cum eodem consilio spectat rationem processionum præscribere, nam eas per se solum indicare, & dirigere non potest, ita refertur decum Franc. Leo in thesaur. feri. n. 10. f. 4. n. 145. Amend. d. loco n. 2. Aloys. Ric. Neapol. decis. p. 4. decis. 379. n. 4. Ego ipse d. alleg. 7. 8. n. 4. Valenzuel. conf. 184. n. 23. vol. 2. n. 31. & 32.
42. Processiones edicere, decretare, dirigere, atque deducere Episcopo est, de consilio tantum Capituli, non autem consensu, quòd in omnibus processionibus feruari debet, Aldan. d. 1. 8. n. 3. ubi refert sic fuisse resolutum per Sac. Congreg. Rit. in Elboran. 18. Martij 1628. Quicquid dicat Valenzuel. d. conf. 184. n. 4. 6. cum seqq.
- Processiones publicas edicere, & dirigere spectat ad vicarium generalem absente Episcopo

cum consilio Capituli, pro ut posset Episcopus præsens esse, ut per Amend. ubi supra n. 2. quò refertur d. alleg. 7. 8. n. 5. Ald. d. 1. 8. n. 31. ubi attestatur sic fuisse decum in Vigilien. 28. Septembris 1630. de hoc Aloys. Ric. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 389. n. 4. Valenz. d. conf. 184. n. 24.

Processiones dirigere, & eas determinare, quæ non sunt de iure, spectat ad Episcopum, non obstantem, quòd Capitulum, vel alij sint in quasi possessione contrariis per longum tempus, Ald. d. 1. 8. n. 32. ubi attestatur resolutum sub die 16. Februarij 1619.

Processiones dirigere à quocumque loci discesserint, & inuenint, pertinet ad Episcopum, non obstante etiam immemoriali consuetudine, ex Sel. d. 1. 10. n. 31. ubi ait decum in Camerinen. 24. Augusti 1619.

Processiones facere per parochiam ad Curatos spectat, & sine eorum consensu nullas etiam Regularis illas dirigere videtur, Sel. d. 1. 10. n. 32. ubi dicit ita fuisse resolutum per Sac. Congreg. Rit. in Hissalen. 16. Februarij 1618. Et non licet Regularibus processiones facere extra Ecclesias, & amburum illarum refert decum Laurent. de Peirinis in consil. sui Ordinis Minimorum. tom. 2. conf. 7. P. V. n. 13. vers. ad p. 193. & sic observari vult testatur Campan. d. 1. 3. n. 118. in fine, & resoluit Digna moral. ref. p. 3. tract. 2. ref. 77. vers. non reuocem, Ego ipse d. alleg. 7. 8. n. 7. ubi ex Laurent. de Peirinis citato loco, refert posse processionem Rofari fieri per totam ciuitatem, si ita habet consuetudo à decem seto anni seruata.

Regularis non subditus Episcopo, si extra claustra deliquerit, si à Superiore instante Episcopo non puniatur, potest ab ipso Episcopo puniri.

CAPVT XIV.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Superiores non punientes suos subditos iuxta formam huius decreti incurrunt poenam priuationis, &c.
3. Episcopus quomodo instabit ut superior monachum delinquentem puniat.
4. Regularis degentes de licentia Superiorum in domo ad erectionem monasterij designata, si ibi viget Regularis obseruantia comprehendatur sub dispositione huius cap.
5. Episcopi iurisdictionem impediētes, &c. quacunque exemptione non obiecta ab Episcopo puniri possunt.
6. Regularis cum scandalo intra Ecclesiam delin-

- quentes subiant dispositioni huius text. non ita si intra claustra.
7. Qualitas quòd notoria, & scilicet de Regulari deliquerit, non est probanda, sed sufficit ea allegare.
  8. Episcopus sufficit quòd vnica vice superiorem Regularem monachum.
  9. Superior Regularis huic decreto satisfaci si de punitione ipsa, & sententia executionis Episcopum certiorem faciat.
  10. Episcopus an possit punire Regulares per censuras.
  11. Regularis exempti, qui ob notorium delictum in excommunicationem inciderunt, possunt ab Episcopo publicò denunciari excommunicati.

Regularis, non subditus Episcopo, qui intra claustra monasterij dedit, & extra ea ista notorie deliquerit, ut populo scandalo sit, & Episcopo instante, à suo Superiore intra tempus, ab Episcopo præfigendum secutè puniatur, & ac de punitione Episcopum certiorem faciat: si minus à suo Superiore officio priuetur, & ut delinquent ab Episcopo puniri possit.

a Cap. l. 1. s. v. c. d. ita modò ch.

- V**ide Nauarr. commento 2. Regular. n. 63. Fr. Emissan. quæst. regul. tom. 2. q. 2. art. 6. & q. 63. art. 4. & q. 64. art. 1. c. Alder. de Religioſa disciplina vinda, lib. 1. c. 3. n. 35. & in alleg. pro omni moda ref. exempti. p. 1. c. 6. n. 9. Amend. in addit. ad recap. legum Nauarr. lib. 2. tit. 18. d. 7. de Relig. n. 59. cum seqq. Aloys. Ric. in praxierum feri. eccl. ref. d. 1. 6. 10. n. 1. edit. alijs ref. 546. n. 2. edit. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 202.

n. 6. vers. verum, p. 4. Porrel. in dubijs regularib. verb. Episcopum n. 2. & n. 8. Laurent. de Peirinis in consil. sui Ordinis Minimorum. conf. 1. Sixti 17. p. 61. cum seqq. & in fermul. Regul. l. p. 7. Ceued. præd. q. 26. n. 33. Ioan. Franc. Leo in thesaur. feri. puni. p. 1. c. 8. n. 13. cum seqq. Sanch. in consil. moral. tom. 2. lib. 6. c. 9. dub. 1. n. 2. nouissimè Tamborin. de iure Abbatis 10. 3. diff. 5. q. 1. m. 62. Hieron. Veneto, y Leyua in exarum Episcop. lib. 6. c. 8. n. 3. Nald.

Nald. in sum. ver. Episcop. n. 18. Villalob. in sum. tom. 2. tract. 3. §. diff. 5. n. 5. Duard. in Bull. Cuna lib. 1. c. 1. q. 4. n. 129. ad fin. Diana moral. resol. p. 3. tract. 2. resol. 3. 2. Cuslin. forens. canon. lib. 1. c. 50. n. 20. q. cum segg. D. Felician. de Vega ad c. ceterum ad n. 3. 4. de indic. metisum de offic. & potest. Episcop. p. 1. alleg. 105. n. 18. cum segg. & in cellis d. c. v. n. 3. de plain monach.

Contra Superiores non punientes suos subditos iuxta formam huius decreti sub pena privationis ipso facto dignitatum, officiorum, & inhabilitatis, emanavit constit. Clementis VIII. incip. Suscepit munera, sub dat. 18. Martij 1596. quam tulerant Quatant. in sum. Bullary, verb. exemptio, Fr. Emman. q. reg. n. 5. q. 2. art. 6. Etiam ad Cochiet de insular. exempti. p. 1. q. 17. n. 59. Marc. Anton. Genueu. in prael. Arch. Neap. 59. num. 5. Franc. Leo in iuribus fore. eccles. p. 1. c. 8. n. 14. Cuslin. d. c. 50. n. 9. latè Spetell. decis. 38. n. 1. 2. cum segg. Portel. d. c. 4. vbi. Episc. n. 8. Præc. in praxi Episc. p. 2. c. 3. n. 44. vbi n. 43. resolut. posse Regularem in casu huius decreti deprehensum in delicto deduci ad carcerem Episcopi, & sumpta informatione super delicto, dummodo sine mora sumatur, remitti cum copia processus ad suum superiorem puniendum cum præfinit. one termini ad puniendum de quo etiam Marc. Anton. Genueu. d. c. 59. n. 3. Vgolin. de Episc. p. 1. c. 20. §. 8. n. 2. versummo comprehendit. Cuslin. d. c. 50. n. 10. Portel. in addit. ad dñb. Reg. verb. pñuiss Relig. extr. Conne. n. 17. Lezan. in sum. q. Reg. c. 16. n. 57.

Et dicit Fusc. de visitat. l. 2. c. 17. n. 11. quod Episcopos loci litteras scribas superiorem Monachi delinquentes de delicto commissio & excoisibus, de scandalo populo illato, & inhabitat, ut iura talem terminum proituum ipsum punire velit, & de punitione facta ipsum Episcopum certiorum reddat, aliis ipso superiore negligente, poterit ipse Episcopos cum ponite, & illas litteras, quas Requisitiones vocamus, de punitione Monachi delinquentis in præfentia duorum testium ex communi practica assignari faciet.

Novissime Gregorius XV. in sua constit. incip. Insuperabili sub dat. Novis Februarij 1623. statuit ut Regulares circa personas intra septa de geotes, aut circa clausuras ipsam delinquentes ab Episcopo loci tanquam ad hæc Sedis Apost. delegato, quoties, & vbi opus fuerit, ponit & corrigi possint, quod Lotter. de re benef. lib. 1. q. 24. n. 66. & 67. teor nō intelligi de notorijs tantum delictis, & quæ sunt kälalori populo, quasi quodd Cōstitutio debeat sumere hanc interpretationem ab hoc decreto, fed de omnibus indistincte, cum iō legibus indefinita oratio æquipollat vniuersali. Vnde resolutum Cochiet de confirmat. p. 2. q. 102. n. 1. q. & Laurent. de peccatis in forml. Reg. lib. 1. c. 7. num. 3. quod si Regularis delinquit ita intra clausura, vel delictum extra claustrorum metas exiens, generet in populo scandalum, non per hoc tamen potest ab Episcopo in casu oegligetiois ipsius Superiorem puniri, nec potest Episcopus hoc casus Prælati inflare ut talem delinquentem puniat, nam hoc delictum non est cōmissum extra clausura, quod necessario requiritur ad hoc ut Episcopus possit Superiorem inflare ut puniat.

Regulares degentes de licentia Superiorum in domo ad erectum monasterij destinata, comprehendit sub dispositione huius test. si in ea domo vigeat Regularis obseruantia, refert decium Atmend. in addit. ad recip. legum Nauarra lib. 5. c. 18. l. 7. de Relig. n. 60. Sanch. d. lib. 6. c. 9. dub. 2. n. 4. Collat. Barbo. in Concil. Trid.

Iurisdictionem Episcopi impediens, vel officiales curie Episcopalis in actu exercendi suum officium offendentes, quacumque exemptione non obstante ab Episcopo coerceri, & puniri possunt, ut refert decium in vna l'anormitana Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 2. tit. 8. n. 1.

Et extra n. 8. c. Facultatem Episcopo attributam in Regulares notoriè, & cum scandalo extra clausura delinquentes, vendicare sibi locum etiam cum Regulares notoriè, & cum scandalo intra Ecclesiam delinquant, non ita si intra clausura, refert decium in collectan. ad cap. vlt. n. 3. an sine, de plain Monach.

Ita notoriè, & c. An qualitas quod notoriè, & scandalosè Regularis delinquerit, probanda sit ad effectum, ut Episcopus illum punire valeat? Negat, iudicans sufficere illam allegare, & probare Aloyl Ric. d. resol. 5. 46. n. 1. cum segg.

Episcopo instanti. Sufficienter, quod Episcopus vnica vice superiorem Regularem monente, etique terminum præfixit ad castigandum subditi delictum, & ideo necesse non esse Episcopum monere, ac requirere dictum superiorem duabus, vel tribus vicibus, ut aliqui opinantur, refert decium in collect. ad c. vlt. n. 3. an mod. vbi etiam resolutum aliter Episcopum statim habita notitia delicti posse capere informationem, & illam ad superiorem Regularis mittere, ut requiescat de eodem delicto ignorantiam præsumere, & me citato idem dicit Fr. Hieronym. Roder. in compendio quæst. Regular. resoluit. 62. sub n. 8.

Ac de punitione Episcopi non sufficit, Nun sufficere, ut superiorem Regularis sententiæ, aut ad omnia super delicto aditatus ad Episcopum transmittat, sed opus esse, ut de punitione ipsa & sententiæ cæcutione Episcopum certiorè faciat, resolutio Ego ipse in collect. ad d. vlt. n. 8. & me citato Hieron. Rod. d. n. 8. vers. iuxta, in scriptis, scilicet, & per legitima documenta, sicut tenet Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 1. c. 8. n. 10. vbi refert decium in Lucana 14. Decembris 1630. cuius etiam meminit Tambut. d. c. 5. diff. 5. q. 11. n. 64.

Et delinquentes ab Episcopo puniri possunt, Non per censuras ut docet Portel. in addit. ad dubia Regularia, verb. Episcopum n. 5. Sanch. de matrim. lib. 7. diff. 33. n. 23. in præcepta Decalogi, l. 6. c. 1. n. 14. Villalob. p. 2. sum. tract. 33. diff. 5. n. 57. Hieron. Roder. in compend. q. regul. resol. 50. n. 16. & resol. 61. n. 7. Tambut. de iure Abbatiæ 3. diff. 5. q. 11. n. 63. maxime si habeat Regularis priuilegiū ne possint ab Episcopo censura ligari. Marcel. Vulp. in praxi iudic. fore. eccles. c. 45. n. 26. Lezan. in sum. q. Reg. c. 1. t. n. 14. Laurent. de Franchis in comment. inter Episc. & Regul. p. 7. Verum posse Episcopos, Regulares in carceribus, in quibus eius iurisdictioni subsumunt, censuris inuolucere, tenent Marc. Ant. Genueu. d. c. 59. vers. alim est dubit, Zetuli. in praxi Episc. p. 1. verb. exemptio. articulo causa materialis, §. 4. Lezan. de blasphem. q. 10. n. 55. Marc. Ant. var. resol. lib. 1. xel. vlt. c. 53. Nonnulli licet in Reg. verb. excommunicare, & praxi. Mend. de Cuslin. praxi L. i. §. 10. 2. lib. 2. c. 1. n. 5.

Regulares exempti, qui ob notorium delictum in excommunicationem incedunt, possunt ab Episcopo publicè denunciari excommunicati, vel ab alijs enumerari, sed quia et difficultas in eo, quod Episcopus in huiusmodi causa debeat citare, & citatio est ad ius iurisdictionis, quā Episcopus non potest in huiusmodi personas excommunicare exercere, ideo placet pro solutione dictrina Felip. in c. an possit, n. 3. de sentent. & re iud.

Profectio à Regularibus, tam viris, quam mulieribus, non fiat ante 16. annum expletum, & post annum suscepti habitus.

CAPVT XV.

1. Profectio in quacunque Religione ante decimum sextum ætatis annum expletum facta, est nulla.
2. Milites Regulares hoc decreto non comprehenduntur.
3. Milites S. Stephani non comprehenduntur hoc decreto.
4. Fratres tertij Ordinis S. Francisci non comprehenduntur hoc decreto.
5. Milites Hierosolimitani comprehenduntur sub hoc decreto.
6. Puella ad professionem ante decimum sextum annum ætatis non admittuntur.
7. Puella nisi duodecim annis sit maior, recipi prohibetur causa induendi habitum probationis in Religione.
8. Puella sponsa de presenti nondum matrimonio consummato, si Religionem ingreditur in 12. anno constituta, exigendus sponsus per quatuor annos exquiratur.
9. Malitia non supplet ætatem requisitam ad profectum.
10. Professionem emittens infra annum probationis non est obligatus ad Religionem nec in genere, nec in specie.
11. Profectio in suprema de 16. anni emitti potest, sed contrarium receptum.
12. Profectio facta post 16. annos, sed ante 18. requisitam ab sacro Ordine Minorum est valida.
13. Profectionis emissio iuxta dispositionem Concilij fuit valida, quoniam contra particulare statutum maiorem ætatem requirentem.
14. Ordinarius potest professionem ante expletum annum 16. emissam nullam declarare.
15. Habitum Regularem suscipiens debet per annum in probatione stare, inquit profectio antea facta sit nulla.
16. Prælati Ordinem Minorum iam non possunt cum consilio Fratrum Discretorum admittere ad professionem ante probationem non expleto Religiosos aliorum Ordinum venientes ad Minoriticiam Religionem.
17. Profectio in una Religione etiam strillare transiens ad aliam indiget novitiatu.
18. Profectio nulliter volens suam professionem ratificare, non tenetur novitatus annum iterare.
19. Monachi Ordinis Predicatorum habentes sex-

- decim annos, in mortis articulo possunt profiteri, quoniam nondum integrum novitatus annum peregerunt.
20. Annus probationis à momento in momentum potest & debet computari.
21. Novitius si completat probationis annum die 24. Februarii anno bissextili, non dicitur expletus hic annus nisi secunda die.
22. Annus ex quo Gregorius XIII. abbasit decem dies, reputatur integer.
23. Profecti potest in Religione qui permansit per annum integrum in Religione, & postmodum recedens habitum suum aliquandam diu sua.
24. Annus probationis debet necessaria esse cõtinuus.
25. Annus probationis non interruptitur quando Novitius dimissa Religione habuit egreditur monasterium animo deserendi Religionem.
26. Novitatus interruptus non potest continuari etiam in ordine Minorum.
27. Novitius dimisso Religiosis habitum in monasterio recedens eo ipso interruptus annus probationis, licet interpellatio sit modica.
28. Novitius de licentia Superiorum cum habitu aliqua iusta de causa extra monasterium egrediens non interruptit annum probationis.
29. Novitius si habitum Religiosis indutus monasterium ex sui Superioris licentia exeat, non interruptit annum probationis.
30. Novitius ab aliam valendam moriens extra monasterium non interruptit annum probationis.
31. Novitatus non interruptus propter si novitius recedens habitum petivitque seneritate Superioris abduci exeat causa se celanda.
32. Novitatus potest ex iusta causa prorogari completo probationis anno.
33. Novitius & monasterium post Concil. Trid. nullatenus possunt anno novitatus remittere.
34. Annus probationis potest impleri ab eo qui nondum expleverit annum decimum sextum.
35. Conversus eo ipso, quod ingreditur monasterium, possunt profiteri.
36. Habitum Regulari à Novitio deferendus est de essentia, atque substantia anni probationis.
37. Profectus tacite non solvitur per hoc decretum.

a. e. Genial
p. 17. q. 1.
c. ad Apo-
stolicam de
regul. &c.
con. solum
cod. in q. 6.
h. ad nos. 1.
c. r. v. v. m.
ac postula-
tionem. 12. &
c. 1. od. 119.

1.

In quacunque religione, ^a tam virorum, ^a quam mulierum, profectio non fiat ^β ante decimum sextum annum expletum, nec qui minore tempore, ^γ quam per annum, ^δ post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur. ^b Profectio autem antea facta sit nulla, nullamque inducat obligationem ad aliusque Regulæ, vel Religionis, vel Ordinis observationem, aut ad alios quoscunque effectus.

Profectionem in quacunque Religione ante decimum sextum ætatis annum expletum factam nullam esse, nullamque inducere obligationem, aut aliusque regulæ, vel Religionis, seu Ordinis observantiam per hoc text. tradunt Nau. consil. 2.3. de Regul. in anig. quod deest in novis Sayt. in florib. decis. sub eod. decis. 97. Zetoli. in praxi Episc. p. 1. verb. Moniales. §. 2. Pet. de Ledetina in som. p. 2. tractato de las Religiones en comun. 2.7. Fr. Ioan. 3. Cruce de stat. Relig. lib. 1. c. 6. dub. 2. & 4. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 24. n. 2. & in præcepta Decalogi. 2. lib. 5. c. 4. a princ. Franc. Leo in thesaur. feni. Ecclesiast. p. 2. c. 1. n. 36.

Campan. in diversis canon. rñbr. 1. 2. c. 11. n. 1. Atmeod. in addit. ad recipit. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 11. cum segg. Fr. Lud. Miranda in manuali pralat. tom. 1. q. 24. art. 2. Rot. decis. 17. §. n. 6. p. 1. recent. Laurent. de Peltinis de subdit. Religiosis, tom. 1. c. 20. §. 3. Hieron. Rodetie. in compendio quas. regulat. resolu. 101. n. 30. cum segg. Lezana in sum. quas. Regular. c. 1. n. 9. Tamburin. de iura Abbat. ser. disp. 6. q. 4. Nouit. in lucerna Regular. verb. profectio a. n. 8. novissimè idem Tamburin. tom. 3. de iur. Abbatum disp. 2. q. 2. §. 1. n. 2. novissimè D. Huetorum. Vene- to. y Leyva. Archiepisc. Monas. Regulari in exa- minis

mine Episc. lib. 6. c. 15. Duan. decif. 107. n. 1. Ego ipse de offi. & potest. Episc. p. alleg. 101. n. 4. cū seq.

2. Milites Regulares decreto huius cap. non comprehendit reſoluit Nauar. confil. 2. n. 10. de Regular. in antiq. alijs conf. 10. n. 1. o. ad. 11. n. n. n. Aloyf. Ric. in praxi rerum ſori ecclie. p. 4. reſol. 17. 2. Jacob. de Graff. confil. 11. de Reg. n. 1. Azor. inſtit. moral. p. 1. lib. 1. c. 4. q. 2. Ludou. Beia reſp. caſum conſentia. p. 1. caſu 28. Gonzalad regul. 8. Cancell. gloſſ. 8. n. 54. & a. 6. 1. Flam. Paril. de reſig. v. benefi. lib. 6. q. 2. n. 117. cum ſeq. Sanch. de matrim. lib. 7. diſp. 44. n. 8. & in precepta Decalogi. tom. 2. diſp. 5. c. 4. n. 17. Scraphin. decif. 121. n. 2. quæ repetitur imprefſa p. 1. diuerſ. decif. 59. Barth. 2. S. Fauſto in theſaur. Religioſorum. l. 5. q. 169. Fr. Bath. de Vecchia in praxi obſeruanda in admiſſenda ad Religioſos ſtatim nemiſis. diſp. 11. dub. 2. n. 4. Nabona l. 8. gloſſ. in c. n. 14. c. 5. lib. 1. Reuſpi. Mich. de Reſol. obſeruat. iuris obſer. 1. m. 24. & 25. Tamburin. tom. 3. de iure Abbatum diſp. 6. q. 1. n. 6. & q. 12. Ego ipſe d. alleg. 101. n. 5. reſere decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 7.

Contra Fr. Emm. in ſum. tom. 2. c. 8. n. 2. concl. 1. Stephao. Gratian. diſcep. forenſ. c. 363. n. 27. D. Hieronym. Venero, y Leyoa d. cap. 1. n. 7. exiſtantes huiusmodi milites in emittenda profeſſione comprehendit ſub hoc decreto.

3. Vnde Milites S. Stephani non comprehendit hoc decreto conſuit Rot. decif. 591. p. 1. diuerſ. cuius meminit Aloyf. Ric. in praxi rerum ſori ecclie. diſp. 1. in 1. edit. alijs reſol. 617. n. 6. in 2. edit. & Ego ipſe d. alleg. 101. n. 6. Tab. d. l. 3. diſp. 6. q. 11. n. 10.

4. Et Fratres tertij Ordinis S. Franciſci paſſet hoc decreto non comprehendit, conſuit. Rot. decif. 591. n. 7. cuius etiam meminit Aloyf. Ric. d. reſol. 617. n. 4. Tamburin. tom. 3. de iure Abbatum, diſp. 6. q. 1. n. 6. & q. 12. Ego ipſe d. alleg. 101. n. 7.

5. Hieroſolymitano vtrū Milites comprehendit ſub hoc decreto ex pecolari ipſorum ſtatuto illi adhærenti, reſeruit decifum Flamin. Paril. d. quaſ. 2. n. 10. Armend. d. l. 7. de Relig. n. 16. Fr. Barth. de Vecchia d. dub. 2. n. 4. Ego ipſe d. alleg. 101. n. 8. Aloyf. Ric. in praxi rerum ſori ecclie. p. 4. reſol. 17. 2. Steph. Gratian. diſcep. forenſ. cap. 369. n. 27. Nabona vbi ſupra n. 12.

6. Quam mulierum. Non admittit oſas puellas ad profeſſionem ante dictum decimum ſextum ætatis annum completum, reſere decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 4. 1.

7. Receptionem vtrū puellæ cauſa induendi habitum probationis in Religione prohiberi, oſi duodecim annis ſic maior, atque aduſt Azor. inſtit. moral. p. 1. lib. 12. c. 18. q. 5. & 56. Fr. Emm. q. reg. 10. 3. q. 12. art. 2. qui teſtatur huius ſententiæ fuiſſe omnes Patres, qui ad Cōcilium Prouinciale Toletanum conuenerunt, Nald. verb. habitum. n. 6. & verb. Monialib. n. 3. Fr. Bath. de Vecchia d. praxi obſeruanda in admiſſendis ad Religioſos ſtatim nemiſis. diſp. 2. dub. 6. n. 16. Armend. d. l. 7. de Relig. n. 4. 3. vbi reſere decifum anſu eſſe diſpenſandū, vt puella, quæ duodecim annū nō cōpleuerit, poſſit habitum in monaſterio ſuſcipere, Aldan. in cōpendio canon. reſol. lib. 1. ſic. 2. 5. n. 3. vbi teſtatur iſa reſoluti per S. Cong. Epificia Neap. de anno 1582.

Contra Mich. Medin. d. ſacrorum hominū conſent. lib. 4. conſuetud. 9. c. 4. Fr. Ludou. Miranda in man. Pral. in ſua. & in tradi. ſacris monialib. q. 8. art. 2. 2. concl. Sanch. in precepta Decalogi. tom. 1. l. 4. c. 18. n. 33. Sot. tom. 3. de Relig. l. 5. c. 1. a. 9. exiſtantes cijs præſaram puellarum receptionem nullam limitationem eſſe conſequentiam.

Barboſ. Collat. in Concil. Trid.

Quid ſi puella in duodecimo ætatis anno matrimonio coniuncta, & Religionem illo nondum conſummatam ingreſſa ſit, cogendum ſponſum per quatuor annos expectare, vſque dum proſtitetur, dicit decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 4. 2. quem reſere Ego ipſe d. alleg. 101. n. 11.

8. Ante decimum ſextum ætatis annum expletum. Vnde malitum non ſupplere dictam ætatem reſoluit Fr. Emm. q. reg. tom. 3. q. 12. art. 3. Sanch. in precepta Decalogi. tom. 2. lib. 5. c. 4. n. 2. Hieron. Roder. in compendio q. reg. reſol. 103. n. 37.

9. Et profeſſionem emittens infra octuum probationis non eſt obligatus ad Religionem, oſque in genere, oſque in ſpecie, nec etiam in foro conſcientiæ vlla inducitur eſt obligatio, vt reſere decifum Nicol. Gaet. de beſep. 11. a. 9. n. 6.

10. Profeſſionem in ſuprema die 16. anni emitti poſſe, emiliamque ſubſtitere reſoluit Campan. in diuerſ. iuris canon. rub. 7. c. 6. n. 129. & rub. 12. c. 12. n. 1. quem reſere Ego ipſe d. alleg. 101. n. 13. ex iſis, quæ in ſimilibus adducit Sanch. de matrim. lib. 2. diſp. 24. n. 12.

11. Contra Galet. in margarita caſum conſentient. verb. profeſſi. pen. & Aloyf. Ric. in praxi rerum ecclie. diſp. 6. 5. in 1. edit. alijs reſol. 599. n. 2. adie. exiſtantes nullam eſſe profeſſionem, ſi de ſicte vnus dies ante dictum decimum ſextum annum expletum. Et etiam non completo anni cuncto adhuc per duas horas, ex Sel. in ſeſſ. canon. c. 18. n. 3. vbi reſere decifum 21. Janu. 1617. Vnde Religioſus, qui ſua profeſſione facta tribus horis ante completum annum probationis iſa die ſeſſit, & in habitu clericali laudabiliter vixit, ſi poſtea redeat ad Religionē, debet ratificare profeſſionē, & ei locus debetur ad die ratificationis, vt ipſemet teſtatur decif. ſub die 1. Febru. 1631.

12. Validam eſſe profeſſionem poſt decimum ſextum ætatis annum factam, ſed ante decimum octauum requiſum à ſtatuto Ordinis Minorum non annullante, aut irritante ſtatuto totius Lud. Miranda in ma. Pral. tom. 1. q. 2. art. 3. concl. 2. Penn. de ſubſtit. Religioſ. n. 1. c. 26. 9. 3. Hieron. Venero, y Leyoa d. l. 15. n. 10. Ego ipſe d. alleg. 101. n. 15. reſere decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 14.

13. In coſtitutionibus Religioſis Sanchiſſime Teſtamenti redemptionis captiuorum eſt conſtitutio confirmata auctoritate Apoſtolice ſedis, & poſt Concil. quod in Religioſe aliquis non recipiatur, antequam annum 20. videatur compleuiſſe. Hoc ſtatute quæritur per ſuperiores Religionis, an pro validitate profeſſionis in dicta Religione ſufficit illam emiſiſſe poſt 16. annum luxta diſpoſitionem Concil. S. Congr. die 2. Auguſti 1631. & 24. Aprilis 1642. conſulte profeſſiones emiſſas iuxta diſpoſitionem Concilij eſſe validas, reſere Sel. in ſeſſ. canon. c. 18. a. 3.

14. Ordinatum poſſe profeſſionem ante expiratum annum decimum ſextum emiſſam nullam declarare, aſſentit decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 11. quem reſere Ego ipſe d. alleg. 101. n. 11.

15. Quam per annum, & ſuſcipientem habitum Regularem debere per annum in probatione ſtare, ita vt profeſſio ante facta ſit nulla, docent. Fr. Emm. q. reg. tom. 2. q. 2. art. 7. & 1. q. 13. art. 1. cum ſeq. Azor. inſtit. moral. p. 1. l. 12. c. 2. q. 6. cum ſeq. Valer. Reginald. in praxi ſori p. n. 1. n. 8. n. 38. cum ſeq. Armend. d. l. 7. de Relig. n. 4. cum ſeq. Campan. in diuerſ. iuris canon. rub. 12. c. 5. a. princip. Ludou. Miranda d. tom. 1. quaſ. 22. art. 1. cum ſeq. Sanchez in precepta Decalogi. tom. 2. lib. 5. cap. 4. cum 8. cum ſeq. Barthol. 2. S. Fauſto

in thesauro Relig. lib. 5. p. 160. cum seq. Bonacin. de clausura, & penus ea volens ibi impissu, q. 2. pundo 10. diff. 2. §. 2. Illustr. D. Roder. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 19. diff. 5. 4. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouitis, diff. 1. dub. 2. Tambourin, d. diff. 6. q. 4. n. 2. & de iure Abbatum 10. 5. diff. 6. q. 7. n. 1. cum seq. q. 11. à prin. Ego ipse d. alleg. 101. n. 6. cum seq. etiam emittens professionem sic intra annum probationis non sit obligatus, neque ad Religionem in genere, neque in specie, nec etiam in foro conscientie illi indulta sit obligatio, proinde decidit refert Barth. de Vecchis ubi supra diff. 13. dub. 1. 1. sub n. 1.

16. Per hoc decretum Concilij abrogatum fuisse Leonis X. privilegium relatum in compendio privilegij. Attendunt, verb. nouitus n. 27. quo conceditur Prelatis Ordinum Minorum posse cum consilio Fratrum Discretorum admittere ad professionem anno probationis non capto Religiosis aliorum Ordinum venientes ad Minoritiam Religionem, tradunt Nau. conf. 6. 1. n. 4. & conf. 66. n. 4. de Regularibus in nouis. Fr. Emman. d. 10. 3. q. 1. §. 1. art. 1. Lell. de inst. lib. 2. c. 4. dub. 1. §. 5. n. 101. Sanch. lib. 7. de matrim. diff. 37. n. 47. Fr. Lud. Miranda in Afan. Prælat. d. 1. q. 2. art. 2. c. 2. c. 3. Fr. Barth. de Vecchis d. diff. 1. 1. dub. 2. n. 5. Illustr. D. Roder. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 21. in fine. Tambourin d. 10. 5. diff. 6. q. 1. n. 5.

Contra Socb. verb. nouitus, ubi de nouitiarum professione, ver. Sed an requiratur, & p. c. 2. art. 1. §. 5. n. 6. causilantes prædictum Leonis X. privilegium non esse contra dispositionem Concilij in præfenti.

17. Profeculum in vna Religione, etiam strictiori, transiens ad aliam, indigere nouitatu, quem requirit Conc. in præfenti, tenent Nauis, sub tit. de Regular. conf. 49. n. 4. & conf. 5. n. 5. an antiquis aliis conf. 6. 1. n. 4. & conf. 6. 1. n. 5. & conf. 77. n. 4. end. sit an nouis Hieron. Roder. d. refel. 101. n. 46. Fr. Emman. in sum. 2. c. 6. n. 10. & q. reg. 10. 3. q. 19. art. 1. 1. Sanch. d. lib. 5. c. 4. n. 1. Illustr. D. meus Rod. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 21. diff. 5. 4. Peiegr. d. p. 2. c. 1. art. 3. 19. vnde Regularitate discalearos Ordinis sanctissime Trinitatis de licentia Sedis Apostolicæ ad laxiorē Calceatorum transientes debere annū probationis, non tamen emitte professionem, resoluunt Sel. d. loc. allerēt decidit in Momm Regalis 13. Nouembris 1627.

18. Profeculum nulliter volentem suam professionem nanciscere, non teneri nouitatus annum iterare, si alius fuit validus, resoluunt Sanch. de matrim. lib. 7. diff. 37. n. 45. & Peiegr. in comment. ad conf. Cleric. Reg. p. 2. c. 1. lit. C. §. 2. Si vero Nouitatus fuit factus post pubertatem, & fuit continuus, non esse iterandum ea quæquæ causa sit tercia professio, tenent Sanch. d. diff. 37. n. 47. & in præcepta Decalogi lib. 5. c. 1. q. 1. n. 14. Azor. in inst. moral. p. 1. d. 1. c. 1. q. 6. Barth. à S. Fausto in thesauro. Relig. lib. 5. q. 97. Peiegr. ubi præcedit, contra Nau. conf. 20. n. 17. & 19. Reg. causilantem nouitatem iterare etiam ea alia causa præter defectum ætatis, aut constitutionem, non validum esse iterandū.

19. Moniales Ordinis Brædicatorum habentes sexdecim annos in mortis articulo cūstuntis proficere possunt, & si nōdum integrum nouitatus annum peregerint, cōcessit Pius V. in quodam Motu proprio incip. Summus Sacerdos, cuius tenorem refert Fr. Emman. q. reg. 10. 3. q. 15. art. 6. ubi subdit hoc hodie fieri posse, dicens non esse reuocatum à Greg. XIII. tradunt idem Fr. Em-

man. in sum. 2. c. 4. c. 63. n. 5. Lud. Miranda in Afan. Prælat. 2. 1. q. 22. art. 10. Sanch. d. 1. c. 4. n. 16. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religio. lib. 5. q. 167. Peiegr. d. c. 1. lit. C. §. 10. Hieron. Roder. d. refel. 101. n. 40. Tambour. d. 10. 5. diff. 6. q. 1. n. 9.

Et huiusmodi probationis annum a momento in momentum posse & debere computari, id est, ab hora diei, in quo habimus quis suscepit, vsque ad eandem horam vltimi diei eiusdem anni, tradunt Iacob. de Grassia. 1. conf. lib. 3. conf. 6. n. 1. de Regularib. Zanad. in d. ref. Theolog. p. 2. c. 26. n. 2. vers. finem autem, Lell. d. 1. c. 4. dub. 7. n. 59. Sanch. lib. 1. de matrim. diff. 16. n. 2. & in præcepta Decalogi 10. 3. q. 4. n. 3. 1. an fine à Fr. Lud. Miranda d. q. 2. n. 3. Soc. 10. 3. de Relig. lib. 5. c. 1. n. 1. Barth. à S. Fausto d. 1. q. 9. 160. n. 2. Fr. Barth. de Vecchis d. diff. 1. 1. dub. 4. Peiegr. in conf. Cleric. Reg. p. 2. c. 1. lit. C. §. 6. Hieron. Roder. d. refel. 101. n. 38. Carlin. contra forens. lib. 1. c. 10. 8. n. 20. Nalinsum, verb. professio n. 6. Tambour. de iure Abbat. diff. 4. q. 9. Nou. in lucerna Reg. verb. annus. n. 1. idem Tambour. de iure Abbatum 2. 3. diff. 6. q. 7. n. 8. & q. 11. n. 12. Ego ipse d. alleg. 101. n. 22. in fine, secundum Lugdunensem impr. 1.

Contra Stephan. Gistard. d. script. forens. 10. 3. c. 4. 13. n. 22. & Campan. d. rub. 1. c. 1. §. 4. n. 4. in fine, Diana moral. ref. p. 3. v. 1. §. 1. refel. 8. causilantes post factam professionem non esse computandum annum probationis ab vno puncto & instanti ad idem punctum & instantem, quia effectus instanti nimis rigorosa.

Vnde si nouitatus complet probationis annum die 24. Februarij anno bissextili, non dici expleto hunc annum, nisi secunda die, que etiam appellatur 24. id est, 25. die, quare emittere nō possit professionem, nisi eadē die 25. in puncto diei 24. Februarij præcedentia anni in quo suscepit habitum arg. 1. c. 1. §. 1. §. 1. manorem ff. de minorib. & in l. cum bissextus ff. de verb. signifi. & in c. quæsi, eod. tit. tradunt Fr. Emman. d. 10. 4. q. 15. n. 4. & §. Jacob. de Gressi & Fr. Lud. Miranda citatus laus, Bonae de Sacramenti lib. 3. q. 1. v. 1. pundo 5. n. 1. §. 5. & de clausura q. 2. pundo 10. diff. 2. §. 5. n. 4. Molin. de inst. tract. 2. diff. 57. 3. vers. quare vsq. a minori ætate, Sanch. de matrim. lib. 2. diff. 24. n. 22. vers. similiter crede, Lell. d. n. 59. vers. hunc sequitur, Fr. Barth. de Vecchis d. dub. 4. n. 5. Peiegr. in conf. Cleric. Reg. p. 2. c. 1. lit. C. §. 7. Hieron. Roder. d. refel. 101. n. 39. Tambour. d. diff. 4. q. 9. n. 2. & d. 10. 3. diff. 6. q. 11. n. 1. Iul. Lauot. var. lucubr. 10. 1. tit. 1. de comitis, c. 6. n. 1. §. qui orcenus mihi tenetur. S. Congreg. Concilij in vna Paramona 5. Julij 1627. & in Andegauen. 2. Aug. 1627. censuisse non valere professionem respectu anni bissextilis cuiusdam, qui ingressus est Religionē 27. Martij, & die 26. eiusdem mensis sequentis anni, contentæ anno bissextili emisit professionem, & sic non capessit lapsum diei, qui illo anno accrescit.

Contra Fornas de Ordine c. 3. n. 4. Aloys. Ric. in praxi verum fore ecclesiastic. post refel. 7. 6. in notabil. de materia Sacramenti Ordinis, 161. ex insinuat, Barth. à S. Fausto d. lib. 5. q. 1. causilantes ad hanc professionem Religionē emittent in anno bissextili satis esse ad probationem compleuit die 365.

Annū, ex quo Greg. XIII. abtulit decem dies, hoc est, à quinto die Octobris, vsq. ad decimum fecatum anni 1582. reputari integrū, nec supplendos esse illos decē dies ea alia anno, quæ quāvis ille annus non fuerit integer naturaliter, & secundum cursum solemem, fuit tamen integer civiliter, &

& politice, docent Hentig, in *summ. lib. 10. c. 19. §. 2. & lib. 13. c. 40. §. 2. in comment. littera O.* Bonacin. *d. puerile §. 5. n. 1.* Fr. Ludouic. Muanda *d. art. 3. conclus. 2. a fin.* Fr. Emman. *d. som. 3. g. 1. §. 1. art. 15.* Lessl. *d. lib. 2. c. 4. dub. 7.* Bartholom. *d. S. Faulst. d. lib. 5. g. 1. 162.* Sanchez *d. som. 2. lib. 5. c. 4. n. 5.* vbi extendit ad sacros Ordines, & ad quæcunque officia, & beneficia, refero Ego ipse *d. alleg. 10. 1. n. 21.* Tamburin. *d. som. 3. diff. 6. g. 11. num. 13.*

23. Prohinc potest in Religioe ille, qui cum esset duodecim annorum, permanserit per annum integrum in nouitium, postmodum habitu recepto fuit commemoratus domi suæ vsque ad tempus 16. annorum requiritum ad professionem emittendam, & cum fuerit reuersus ad Religionem, peti admitti ad professionem, si aliud illa non opponat, in *Secl. d. c. 18. n. 4.* vbi refert decissum *sub die 10. Martij 1621.*

24. Continuum debere necessarium esse huiusmodi probationis annum, & non sufficere interpellatum, docent Nauac. *conf. 1. n. 2. & conf. 34. n. 2. & conf. 36. n. 1. & conf. 42. n. 2. & 4. de Regularibus in curia. & conf. 9. 7. 2. & conf. 31. n. 4. sub add. in noui.* Hentig *lib. 1. §. de exco. muni. c. 40. n. 2.* Emman. *S. a. verb. Religio num. 9.* Fr. Emman. in *summ. som. 2. cap. 8. m. 4. & som. 3. g. 1. §. 1. art. 8.* Jacob. de Grassi. in *auris decisib. lib. 3. c. 5. n. 15.* Sorb. in *verb. Nouitium*, vbi de Nouitiorum professionis emissioe, *vers. secundo est*, Flamin. Paris. *de rescriptis. benef. lib. 3. g. 13. num. 1.* Azor. in *lit. moral. p. 1. lib. 1. 2. c. 2. ques. 8.* Fr. Lud. Miranda *d. g. 2. art. 4. conclus. unica.* Nald. *verb. Nouitium*, num. 4. Lessl. *d. lib. 2. c. 4. dub. 7. n. 59.* Sanch. *d. lib. 5. cap. 4. num. 31.* Stephan. Gratian. *Marchia decis. 35. n. 3.* in addit. Barthol. *d. S. Faulst. d. lib. 5. g. 1. 163.* Boac. *de clausura g. 2. puerile 10. diff. 2. §. 2. num. 3.* Soar. *som. 3. de Relig. lib. 5. cap. 1. §. n. 3.* Ego ipse *d. alleg. 10. 1. n. 23.* Illustriss. D. meus Roderic. Cuoha in *comment. ad cap. 1. num. 15. diff. 5. 4.* Peteg. in *conf. clerici. Regn. p. 2. cap. 1. littera C. §. 8.* Tamburin. *d. diff. 4. g. 8. n. 3.* Ciarlin. *contra vers. forens. lib. 1. cap. 10. num. 15.* Diana *moral. rescript. p. 1. §. 1. rescript. 19.* idem Tamburin. *de iure Abbatis 10. §. diff. 6. g. 7. n. 9. & ques. 11. n. 15.* Hleton. Roderic. *d. rescript. 10. num. 42.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. diff. 11. dub. 3. num. 1.* vbi *num. 5.* cum Soar. *d. cap. 1. §. 2. n. 8.* ampliat, vt hæc continuoatio non solum esse debeat per annum expulsum, sed etiam vsque ad professionem, ita vt si nouitius completo anno probationis egredietur monasterium, & postea iterum rediret, professionem emittere non posset, victore præfate vnus anni probationis, sed iterum inchoare deberet nouitium.

25. Contra Franc. Angel. Syloest. *verb. Religio §. ques. 4.* Barthol. *d. S. Faulst. d. lib. 5. ques. 165.* & Bonacin. *d. puerile 10. diff. 2. §. 2. n. 4.* existimantes non esse necessariam continuationem probationis cum professione, & contra Fr. Emman. *d. g. 1. §. art. 10. vers. aduertendum denique*, qui idem censet circa noitias Monialium.

26. Annum probationis tunc interrumpi, quando Nouitius dimisso Religionis habitu egredietur monasterium animo deserendi Religionem, ita vt si postea penitenter iterumque recipere, deberet ex ioregio à principio inchoate nouitium, referent proximè citati Doctores, & præcipue Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 3. n. 6.* Tamburin. *d. som. 3. diff. 6. g. 1. n. 17.*

Etideo per text. in præfati reuocatum esse

privilegium Iulij II. concessum Minoribus, vt nouitius toties aptus possit continuari, tradunt Fr. Ludou. Miranda *d. g. 2. art. 4. vers. finem.* Barthol. *d. S. Faulst. d. lib. 5. g. 166.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. diff. 11. dub. 3. n. 6. in med.* Tamburin. *de iure Abbatis 10. §. diff. 6. g. 1. sub n. 17.*

Contra Sorb. *verb. Nouitium*, vbi de Nouitiorum professionis emissioe, *vers. diff. Iulius*, Fr. Emman. *d. g. 15. art. 8. & 20. vers. aduertendum eandem*, existimantes iuxta prædicti privilegij tenorem posse etiam hodie tempus prioris receptionis cum tempore posteritis ad perficiendum probationis annum computari.

Dimisso Religionis habitu à monasterio Nouitium recedentem, eo ipso interrumpere annum probationis, licet interpellatio sit modica, & paulo post intra diem penitente, tenent Nauac. *conf. 4. 2. n. 4. de Regn.* Gallier. in *Margar. cap. num. conf. sententia verb. Nouitium*, Sanchez *d. c. 4. n. 32.* Soar. *d. c. 1. §. n. 3.* Peteg. *d. part. 2. cap. 1. littera C. §. 8. vers. Sed quid.* Barthol. *d. S. Faulst. d. lib. 5. g. 164.* Fr. Barth. de Vecchis *d. dub. 3. n. 7.* Illustriss. D. Roderic. *d. Cunha vbi supra n. 17.* Ego ipse *d. alleg. 10. 1. n. 25.*

Contra Lessl. *d. lib. 2. c. 4. dub. 7.* existimantes paucorum dierum interpellationem non impedire, & contra Sorb. *d. de vers. secundo est*, Lotich. in *subthesauro 10. de Regn. §. 9. vers. si autem sine licentia*, Nald. *d. verb. Nouitium n. 4.* qui cum dicant interrumpi nouitium per exitum Nouitij à claustris per tres, aut quatuor dies sine licentia sui superioris, videntur docere exitum vnus, vel duorum dierum non esse sufficientem ad hæc interruptionem inducendam.

Si tamen Nouitius de licentia Superioris cum habitu aliqua iusta de causa intra annum probationis exiit monasterium egrediatur, & ibidem per aliquos dies commoretur, post accessum possit licetè proficisci, annumque per hoc non dici discontinuum, ut solunt Nauac. *conf. 10. n. 3.* de Clerici non resid. & *conf. 4. 2. de Reg.* Peteg. in *comment. ad conf. cleric. Regular. p. 2. c. 1. littera C. §. 8.* Hleton. Roderic. *d. rescript. 10. n. 44.* Iacob. de Grassi. in *auris decis. p. 1. lib. 3. c. 5. p. 1. n. 8.* Flamin. Paris. *d. g. 1. §. 3. num. 12.* Saye in *stribus decis. sub tit. de Regularibus decis. 15.* Fr. Emman. *d. g. 1. §. art. 8.* Ludouic. Beys *respons. cap. conf. sententia p. 4. cas. vltim. in fine.* Lotich. *d. §. 9. vers. 4.* Campan. *d. art. 1. c. 3. n. 3.* Aloyf. Raccin *præf. fere Ecclesiast. decis. 50. in 2. ad alios rescript. 39. 2. n. 3.* in 2. edit. Arretendar. *d. 7. de Religion. n. 13.* Bonacin. *de clausura g. 2. puerile 10. diff. 2. §. 2. n. 6.* Steph. Gratian. *d. discip. forens. 66. n. 14.* Soar. *som. 3. de Relig. lib. 6. c. 14. n. 13.* Diana *moral. rescript. p. 3. rescript. 2. rescript. 8.* Tamburin. *de iure Abbatis diff. 4. ques. 8. a num. 1.* Ciarlin. *d. lib. 1. cap. 10. n. 24.* idem Tamburin. *de iure Abbatis 10. §. diff. 6. ques. 7. num. 12. & 15. & 11. n. 18. & 19.* Fr. Barth. de Vecchis *d. dub. 3. num. 10.* vbi *n. 11.* cum Soar. *end. c. 14. n. 14.* contra Nauac. intelligit etiam si illicet, & si rationabili causa cessata fuisset Nouitio licentia. Ego ipse *d. alleg. 10. n. 27.* Lud. Miranda *d. g. 2. art. 5. conclus. 1.* vbi in fine ait huiusmodi licentiam ad exteodum posse tantum concedere Ministros Provinciales si adiat, in ipsorum verò absentia, & quando facilis ad eos non habetur recursus, vtique occurrat, id ipsum posse facere Guardianos, & alios Prælatos conuentuales, nisi alia ordinatione Generali, seu Provinciali, aut parochiali mandato si fuerit iurisdicatum.

19. Vnde non interrupti tempus probationis si Novitius habitu Religionis indutus monasterium ex sui Superioris licentia exeat causa peregrinandi ad Stationes, vel ad alia loca, vel visitandi parentes, aut cognatos, & gratantes, vel mendicandi, vel recreandi, aut alia huiusmodi causa, bene notant Jacob. de Graff. d.c. 5. n. 18. Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. disp. 6. q. 7. n. 16. Fr. Emman. d. 3. l. 5. art. 8. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 1. d. 3. n. 12.

30. Hinc etiam non interrupti dictum tempus probationis si Novitius ex licentia superioris, ob malam valetudinem maneat extra monasterium, testantur Gonzal. Mendez de Vasconcelos divers. iuris argument. lib. 2. cap. 15. Stephan. Gratian. discipuli forens. c. 166. n. 14. & in addit. ad Alarcina decr. 3. v. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. d. 3. n. 13. vbi refert ita fuisse decisum. Quare si Novitius durante probationis anno curande valetudinis causa de licentia Superioris à monasterio exeat, & post reuertatur, eodem tempore professionem emittere possit, ac si nunquam egressus fuisset, dicit resolutum Azimendar. d. l. 7. ne Relig. n. 13.

31. Hinc putari non interrupti novitiatum, si novitius retento habitu peccatis leuitate, vel inaudientia ante monis, seu odio superioris, aut Magistri monasteriorum addit exeat causa celebrandi, dummodo animum habeat redeundi, traditor Galan. confil. 1. 2. n. 9. & Fr. Barthol. de Vecchis d. d. 3. n. 15. vbi intelligit dummodo exiit extra monasterium non sit talibus circumstantiis factus, quod probabiliter praesumi possit Novitium animo delestendi Religionem egressum fuisse, de quo etiam Tamburin. d. 3. disp. 6. q. 7. n. 18.

32. Completo probationis anno novitiatum obveniente aliqua rationabili, seu iuxta causam posse prorogari tradunt Nauar. confil. 30. de Regularibus in memis, Emman. d. verb. Religio. n. 3. Fr. Emman. d. tom. 3. q. 17. art. 10. Galet. d. verb. profecti vltim. Leil. d. d. 3. n. 59. Bartholom. à S. Faustio d. lib. 5. q. 168. Fr. Ludovic. Miranda in suo man. Pralector. tom. 1. q. 25. art. 11. Sanchez in precepta Decalogi lib. 5. cap. 4. num. 1. Petegrin. d. l. 1. littera C. q. 11. Aldan d. l. 25. num. 10. vbi refert decisum sub die 3. Maij 1597. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 13. num. 8. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 1. d. 5. n. 11. vbi n. 4. post Galan. confil. 1. 2. n. 11. p. 1. obsequat differtur quos possit professionem illorum Novitiorum, quos superiores expleto probationis anno habiles inveniunt.

33. Novitium, & monasterium post Concil. Trid. nullatenus posse anno novitatus tenuitate teneant Nauar. confil. 33. sub tit. de Regularibus in antiq. alijs confil. 6. n. 5. in memis. Ludovic. Beza d. casu vlt. vers. scribo, Hieron. Roderic. d. resol. 1. d. 1. num. 41. Fr. Emman. d. tom. 3. q. 17. art. 7. & in summa tom. 2. c. 6. num. 10. Azor. d. lib. 12. cap. 4. q. 4. & 9. Sanchez d. lib. 5. c. 4. n. 18. Ludovic. Miranda d. q. 22. art. 7. concl. vlt. Petegrin. d. l. 1. littera C. q. 11. Barthol. à S. Faustio d. lib. 5. q. 170. Tamburin. d. tom. 3. disp. 6. q. 11. n. 12. Ego ipse d. alleg. 101. n. 32. Illustriss. D. meus Roderic. in comment. ad c. 1. n. 22. disp. 5. q. 4. vbi subdit valide dispensare Propositorum Generalem Societatis Iesv post exactum integrum Novitio suo, ut possit exeat, vel incorporetur in eadē Societate ante decursum biennium novitatus.

Probationis annum posse impleri ab eo, qui nondum expleverit annum decimum sortum, & vi talis probationis posse probatum admitti ad professionem expleto decimo sortum anno, assertunt Nauar. confil. 30. n. 1. de Regulari. in 1. edit. alijs confil. 20. n. 6. eod. in 2. edit. Henric. Azor. 13. d. 40. 5. 2. in fin. Galet. verb. profecti 3. Azor. d. lib. 12. c. 4. q. 9. in fine, Fr. Emman. d. 3. q. 17. art. 2. n. 10. Valer. Reginald. d. lib. 18. n. 383. p. 1. in fin. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 5. c. 4. n. 12. in fine, Ego ipse d. alleg. 101. n. 31.

Convenit etiam eo ipso, quod ingreditur monasterium, possunt emittere professionem iuxta Bullam Pontificis ante Concilium emanant, quae non est sublati per hoc decretum, & quod insit. 18. in fine, hac eadem fess. perseverant eorum constitutiones; ergo multo magis hoc privilegium Pontificis, ita Aldan. in compend. Canon. regl. lib. 2. tit. 8. n. 16. vbi refert decisum sub die 11. Ianuarij 1620.

Post susceptionem habitum, &c.] Habitu Regulari à Novitis descendendum esse de essentia, atque substantia anni probationis, tradunt Azor. d. lib. 12. cap. 2. q. 9. Fr. Emman. d. q. 15. art. 9. Sanch. d. lib. 5. c. 4. n. 29. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 22. art. 6. concl. vlt. Barthol. à S. Faustio d. lib. 5. q. 177. Bartholom. de Vecchis d. disp. 1. d. 3. n. 18. n. 384. Tamburin. d. disp. 4. q. 2. n. 6. & de iure Abbatis tom. 3. disp. 6. q. 7. n. 7. & q. 2. n. 4. Ego ipse d. alleg. 101. n. 29. Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 2. disp. 5. q. 4. vbi n. 13. limitat, nisi regula alius Religionis in Pontifice approbata aliud praestibet, vel vius legitime praestipus id obtinisset, limitat etiam nisi talis esset Religio, quae habitum proprium non haberet, ut non haber Societas Iesv, cuius Religio ex visu regionis, in qua habitant, velitur, secundum Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 5. c. 3. n. 70. Vnde licet Novitius deserte debeat habitum, quo regula, vel statutum, aut consuetudo censuratur Religionis uti vult, non esse tamen da substantia anni probationis Novitium induere habitum Novitiorum ab habitu professionis distinctum, resoluunt Soar. tom. 3. de Relig. lib. 5. c. 4. n. 10. Fr. Barth. de Vecchis d. d. 3. n. 3. Tamburin. d. tom. 3. disp. 6. q. 8. n. 5. & 6.

Per text. in praesenti non tolli professiones tacitas, sed in suo pristino valore manere assertunt Nauar. confil. 28. n. 5. de Regulari. in 2. edit. Sayr. in florib. decr. sub eod. tit. decr. 42. Soth. verb. Novitium, vbi de Novitiorum professione, vers. quid autem decendum, Azor. d. part. 1. lib. 12. c. 4. q. 6. Fr. Emman. d. tom. 3. q. 17. art. 1. Azimendar. d. l. 7. de Relig. num. 6. & 8. Stephan. Gratian. discipuli forens. cap. 640. n. 34. adden. ad Gregor. decr. 385. n. 6. D. Hieronym. Veneris, & Leyva d. 2. c. 5. n. 5. Fr. Barthol. de Vecchis d. praxi observanda in admittendo ad Religionis statum novitius, d. disp. 3. d. 8. Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. disp. 6. q. 13. n. 10. Rot. in Placen. professionis 10. Decembris 1611. coram R. P. D. Merlino Sanch. in precepta Decalogi lib. 5. cap. 4. n. 36. Hieron. Roderic. d. resol. 101. n. 53. Professionem tacitam inducere Ordinis susceptionem resoluunt Sel. d. c. 18. n. 50. assertens sic fuisse resolutum in Benemerita 20. Decembris 1619. refert Tamburin. d. tom. 3. disp. 6. q. 13. n. 22.

Renunciatio aut obligatio non potest fieri à Novitiis, etiam favore cause pie, nisi cum licentia Episcopi, vel Vicarij, finito tempore novitatus superiores admittant Novitios ad professionem, vel eos è monasterio deiciant, quibus restituuntur omnia, quæ dederunt monasterio ante professionem, ut in text.

CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Obligatio nominis ut prout intelliguntur amicos contractus iuratum.
3. Donationes inter vivos comprehendit hoc decretum.
4. Renunciatio officiorum publicorum temporalium comprehendit.
5. Fidei iuramentum comprehendit.
6. Liberationem comprehendit, quæ Novitium interem seu curatorem suum à reddendis rationibus liberat.
7. Eleemosynas per Novitios factas non comprehendit dummodo non sint modica.
8. Donationem Deo, seu B. Maria, vel Sanctis oblatam non comprehendit.
9. Vestim, & vestitum, quem pro ferribus Novitium monasterio, non comprehendit.
10. Expensas factas pro sustentatione novitiæ, & Monialium, & pro solemnitate professionis, non comprehendit.
11. Oblationes, & donationes factas monasterio à tutoribus, vel consanguineis Novitiorum ex propriis bonis, non comprehendit.
12. Contractus emptiois, venditionis, permutationis, & locatiois non comprehendit.
13. Renunciatio beneficij non comprehendit.
14. Testamenta, codicillos, & donationem causa mortis non comprehendit hoc decretum.
15. Donatio Novitiæ facta cum solemnitate huius decreti vi sit firma, requiritur professionis validitas.
16. Professione ratificata si illa nulliter emissa fuerit, censetur quoque renunciatio ratificata & valida.
17. Novitium si iuxta formam huius decreti renunciaverit legitimam, & facta professione Episcopus sit factus, recuperat sui succedendi in dicta legitima.
18. Secularis autem habitus susceptionem, & Novitium ingressum potest etiam interitus eiusdem ingressus validè de suis bonis disponere illa renunciando absque solemnitate huius decreti.
19. Novitium potest renouare testamentum à se factum ante ingressum Religiosis, & durante eodem Novitium aliud condere.
20. Testamentum ante professionem factum renouare non potest professum.
21. Religiosus professus potest testamentum suum ante professionem consilium declarare.
22. Reservatio aliquorum bonorum facta per Religiosum ad effectum testandi de illis non sustinetur.
23. Licentia Episcopi obtemperare requiritur in renuntiatione facienda per novitium.
24. Episcopus confirmatus nondum consecratus potest Novitio licentiam dare ad renunciandum.
25. Archiepiscopus etiam qui fuerit consecratus quomodo nondum pallium receperit.
26. Capitulum Sede vacante.
27. Abbates, & alij Prælati habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subiecti.
28. Prælati Regulares non possunt Novitio facultatem concedere ad renunciandum etiam in monasterio exempto, & sibi subiecto.
29. Renunciatio facta ad favorem Patrum Societatis Iesu per Novitium in d. Sacetate valet, quamvis non fuerit facta cum licentia Episcopi.
30. Renunciatio à Novitio per duos menses ante professionem facta sine licentia Episcopi, seu Vicarij est ipsa iure nulla.
31. Formam locutionis sicuti præscriptam nequaquam oportet servare in renuntiationibus quæ fiunt à Novitiis.
32. Moniales possunt finito probationis anno renunciare dummodo per duos menses ante professionem.
33. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante potest Novitio licentiam concedere ad renunciandum.
34. Vicarius foraneus non est integrum hanc licentiā concedere absque expressa commissiōe sibi facta.
35. Renuntiationem per Novitium sufficere fieri toto bimestri ante professionem.
36. Bimestra, quo debet fieri renuntiatione per Novitium computandum est de momento ad momentum.
37. Professionem differre ex quacunque causa facta semel renuntiatione bimestri illa nihil refert.
38. Renuntiatione per Novitium facta absque solemnitate decreti est nulla.
39. Prælati, & Conventus, vel Capitulum dilationem ad proficiendum Novitio post annum novitatus probata iusta de causa concedere potest.
40. Novitia finito novitatus anno ad professionem adjuvantur.
41. Novitij Societatis IESU non comprehenduntur hoc decreto.
42. Patres Societatis IESU sunt verè Religiosi.
43. Patres Societatis IESU ita tantum vota simplicia emittentes retineant, & dominium bonorum suorum, beneficiorum, & pensionum.
44. Monasterio nihil tribuendum à parentibus, & consanguineis Novitiæ autem eius professionem.
45. Novitij pater non potest dare paramentum Altaris Religiosis ubi filius erat in novitatu.
46. Donatio validè potest monasterio pueris existens in eo educationis causa.
47. Monialibus non licet recipere pecuniam, vel aliam rem antiquatè ad computum eleemosynæ dotalis.
48. Novitio abrenunt omnia, quæ sua erant, restituere debet.
49. Vna cum fratribus inde perceptis.
50. Exceptis fructibus, quos in eo alendo monasterium fecit.
51. Habitus Religiosus Novitio exentis non est restituendus.
52. Dos Novitiæ intra tempus probationis decedentis heredibus Novitiæ restituenda.

Nulla quoque renunciatio, aut obligatio prædicta, etiam cum iuramento, vel in favorem cuiuscunque causæ pie valeat, & nisi cum licentia Episcopi, & sine eius

VICARIJ

a Cap. cum
causam in
h. de elect.

Vicarij fiat, & intra duos menses proximos ante professionem, ac non alijs intelligatur effectum suum sortiri, nisi secuta professione, aliter verò facta, etiam si cum huius favoris expressa renunciatione, etiam iurata, usque irrita, & nullum effectum. 2.º Finito tempore novitatus, Superiores, novitios, quos habiles invenerint, ad profectum admittant, aut è monasterio eos eiciant. Per hæc tamen sancta Synodus non intendit aliquid innovare, aut prohibere, quin religio Clericorum Societatu Iesu iuxta pium eorum institutum, & à sancta Sede Apostolica approbatum, Domino, & eius Ecclesie insequere possint, & sed neque ante professionem, excepto victu, & vestitu noviti, vel novitiz illius temporis, quo in probatione est, quocumque prætextu, à parentibus, vel propinquis, aut curatoribus eius monasterio aliquid ex bonis eiusdem tribuatur, ne hæc occasione discedere nequeat, quòd totam, vel maiorem partem substantiæ suæ monasterium possideat, nec facile si discesserit, id recuperare possit, quin potius præcipit sancta Synodus subanathematis pœna tantibus, & recipientibus, ne hoc vilo modo fiat, & vt abeuntibus ante professionem omnia restituantur, quæ sua erant, quod vt rectè fiat, Episcopus etiam per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellat.

1. **V**ide Nauarr. *conf. 7.º & 8.º de don. in antiq alijs consil. 81.º & 82.º de Regul. in nov. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2.º. cap. 47. art. 8. Ceval. commun. contr. commu. q. 806. n. 3. num. segg. Alvar. Valasc. de p. tit. cap. 1. n. 2. cum segg. Aluy. Rice. in calc. d. cap. part. 1. tit. 4. § 4. Puleo in praxi Episcop. cap. part. 2. cap. 3. n. 50. vers. renuntiatio, Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiæ. part. 2. c. 1. num. 38. cum segg. Steph. Gratian. *Marchia dec. 37. Azor. in sum. moral. part. 1. lib. 1. cap. 2. Molin. de iust. tract. 2. disp. 1. § 9. vers. antequam, Lell. in simili tract. 2. c. 41. d. 4. n. 40. Valet. Reginald. in praxi fori ponit. ut lib. 18. n. 377. Mart. Antonin. *variar. c. 1. lib. 1. c. 1. ut in ultim. a. 62. Campañ. in divers. iur. canon. rub. 1. c. 3. n. 10. cum segg. & cap. 4. n. 1. Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 3. q. 99. n. 18. cum multis segg. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 1. c. segg. Benedic. & Gid. in repet. l. C. de sacrosanct. Ecclesie. q. 5. 2. per tot. Fr. Lud. Miranda in manual. prælat. tom. 1. q. 23. Nicol. Garc. de benefic. part. 1. cap. 9. num. 10. cum segg. Sanchez in praxi Decalor. tom. 2. lib. 7. c. 5. Vgolin. de offic. Episcop. cap. 20. § 7. mentum in simili tract. part. 3. alleg. 99. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religiosorum lib. 5. c. quæst. 17. § 8. vsque ad q. 100. Hieron. Roderic. in rampend. quæst. Regul. refel. § 3. n. 10. & 101. n. 45. cum segg. Portel. d. dub. regul. verb. Novitij, num. 37. cum segg. D. Hieron. Venero, & Leyva Archiep. Monris Regalis in examine Episcop. lib. 6. c. 15. n. 17. cum segg. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religionis statum novitiis, disp. 8. dub. 7. cum segg. Laurent. de Peruinis in consil. sue Religionis Alimorum, consil. 2. Sixti 17.º. n. 7. l. 1. Peregrin. in consil. clerici. Regul. part. 2. c. 1. littera G. pag. 1. 2. cum segg. Alzedo de præcelsa Episcop. d. g. n. 1. part. 2. c. 8. n. 4. Laurent. de Franchis in censuris inter Episcopos & Regulares. q. 42. cum segg. pag. 557. Tamburin. de iure Abbatis. d. disp. 4. q. 10. cum segg. Nouar. Lucerna Regular. verb. dispensatio bonorum Marcel. Vulp. in praxi indic. fori Ecclesie. 4. n. 13. Sanchez in consil. moral. tom. 2. lib. 6. c. 9. dub. 2. n. 13. idem Tamburin. de iure Abbatis. tom. 3. disp. 5. q. 11. n. 83. & latius disp. q. 10.***

2. **N**ulla quævis renuntiatio, aut obligatio, &c.] Non locio obligationis in presenti intelligi omnes contractus lucrativos, docent Fr. Emman. in summa. 2. c. 7. n. 4. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 279. Laurent. de Peruinis in d. consil. Sixti 17.º. n. 5. Sánchez d. lib. 7. c. 5. x. n. 3. Peregr. d. p. 2. c. 1. litt. G. § 13.

Vide textum in præfenti comprehendere donationes inter vivos, tenent Nauarr. *consil. 81.º & 82.º de Regular. in novis, & comment. 2. de Regular. n. 51. in fine, Meuch. de arbit. casu 437. n. 8. Molin. de iust. ital. 2. disp. 139. col. 9. vers. ambigit præterea Fr. Emman. in sum. p. 2. c. 7. n. 8. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quæst. 180. Spin. in speculo testamenti § 13. 12. prin. n. 50. Sanchez d. lib. 7. cap. 5. num. 20. Peregrin. d. part. 2. cap. 1. litt. G. § 6. Tamburin. de iure Abbatis. d. disp. 4. q. 10. n. 8. in prin. Nouar. in Lucerna Regular. verb. dispensatio bonorum numer. 2. idem Tamburin. de iure Abbatis. tom. 3. disp. 6. quæst. 10. num. 4. & num. 12.*

Habere etiam locum lo renuntiatione officiorum publicorum temporalium, vt si Novitius esset tabellio, vel alius huiusmodi officium haberes, teneat Sanch. d. c. 5. n. 4. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 8. dub. 7. n. 7. id intelligentes si fiat renunciatio officij quatenus statim transferatur in eum, in cuius favorem fit renunciatio. Tamburin. d. disp. 4. q. 10. num. 8. vers. idem & d. disp. 6. q. 10. n. 13.

Fidei iuramentum comprehendere hoc decretum, tradunt Sanch. d. cap. 5. num. 34. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 8. dub. 7. n. 8. Tamburin. d. disp. 4. q. 10. n. 8. vers. fidei iuramentum, & d. disp. 6. q. 10. num. 13.

Liberationem, qua Novitius tutorem, seu curatorem suum à reddendis rationibus libenter, comprehendere assunt Nauarr. *consil. 83.º de Regular. & Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 7. n. 9. subdentes secus esse hic liberatio facta sit à Novitio in testamento non alterando naturam testamenti Tamburin. d. disp. 4. q. 10. n. 8. vers. comprehenditur.*

Elemosynas pœt Novitiis factas non comprehendere, dummodo sint modice, consideratis facultatibus ipsius Novitij, assensu Nicol. Garc. d. c. 9. n. 7. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 1. c. 9. quæst. 1. Fr. Bartholom. de Vecchis d. dub. 7. n. 1. vers. ex dictis, vbi intelligit de elemosynis parvis, vel moderatis, Lessius in summa. quæst. Regul. n. 14. n. 35. vers. possunt Tamburin. d. q. 10. n. 9. & d. disp. 6. q. 10. n. 17. Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 5. q. 180. in fine, Sanchez d. lib. 7. c. 5. n. 21. Peregrin. d. p. 2. c. 1. littera G. § 7. vbi in vers. & adnotante, post Sanch. d. n. 21. in fine, subdit, quòd ius eventus quò Novitius exeat à Religione, non teneat monasterium dictas elemosynas erogatas Novitio restituere.

Donationem Deo, seu B. Mariæ, vel Sanctio oblatam

3.

4.

5.

6.

7.

8.

oblatus non comprehendere, docuit. Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 2. q. 47. art. 3.* Sanch. *d. 2. c. 3. n. 28.* hæt Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. n. 1. in princ.* coartatim tenet, dummodo sitentis Nouitij facultas sit eligendi monachi. Item Nouitij *quæst. 10. n. 9.*

9. Vltim. & vltim. quem pro se tribuit Nouitius monasterio, non comprehendere asserit Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. n. 1. Lexana d. c. 24. n. 3. versidem dice.*

10. Quod tribuitur monasterio, vel Monialibus in ipsa professione, non pro ipse, sed pro sustentatione Nouitij, & Monialium, & pro solemnitate & festiuitate professionis iuxta consuetum morem, non includi sub hoc decreto resoluit Soar. *tom. 5. de censur. disp. 22. scilicet. 3. n. 13.* & idem credit Sanchez *d. c. 3. n. 12.* de consilio facto in ingressu in nouitium, & de consuetis tunc dari Monialibus. Tamburin. *d. tom. 3. disp. 6. q. 10. n. 20.*

11. Oblationes, donationes factas monasterio, seu Religiosis à tutoribus, curatoribus ac consanguineis Nouitiorum ex propriis bonis, non ex bonis Nouitiorum, minime comprehendere sub hoc decreto, asserunt Soar. *de Relig. 10. 3. lib. 5. c. 9. n. 1.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. num. 14.* idem dicendum de donatione facta à parentibus Nouitij ex propriis asporum parentum bonis, nun in dote Nouitij, obseruat Sanch. *d. c. 3. n. 23.* Tamburin. *d. tom. 3. disp. 6. q. 10. n. 21.*

12. Contra hæc emptionis venditionis, permutationis, locationis, & alios huiusmodi, in quibus tantumdem recipit Nouitius, quantum dat, non comprehendere, resolunt Sanchez *d. c. 3. n. 33.* Fr. Bartholom. de Vecchis *d. dub. 7. n. 5.* Laurent. de Petris *in vlt. supra n. 73.* Lexana *d. c. 24. n. 33. vers. idem etiam dico.* Tamburin. *d. 22. disp. 4. quæst. 10. n. 11.*

13. Reouocationem beneficii sub hoc decreto non comprehendere, ac proinde Nouitium habentem beneficium Ecclesiasticum, posse valde illi renunciare, non seruata solemnitate huius decreti, docet Nicol. Garc. *p. 13. c. 9. n. 12.* & 13, quem testatur & sequor Ego ipse *alleg. 99. n. 9.*

Contra Mol. *de irregular. lib. 3. c. 6. post n. 1.* Flamin. Patr. *de resignat. beneficii. lib. 3. quæst. 1. c. 4. n. 4.* Campan. *d. dub. 1. c. 3. num. 10.* Azor. *in consil. moral. part. 2. lib. 7. cap. 20. quæst. 6.* Molles. *tom. 1. ad consue. Neapol. part. 4. tit. de renunciat. q. 16. n. 34. & 35.* & in *summa moralis Theolog. tract. 6. cap. 12. n. 18. in fine.* Cessall. *commun. contra commun. quæst. 1. c. 2. num. 4.* & 5. Fr. Ludon. Miranda *tom. 1. quæst. 3. art. 1.* Maxi. Antonin. *variar. resol. d. lib. 1. resol. 1. c. 2. c. 61.* Sanch. *d. lib. 7. c. 3. n. 38.* Soar. *tom. 3. de Relig. lib. 3. cap. 16. n. 21.* Barthol. à S. Faust. *in thesaur. Relig. lib. 3. q. 18. c. & seq.* Peregr. *in comment. ad consil. cleric. Regul. part. 2. cap. 1. littera G. 5. 1.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 7. num. 4.* D. Hieronym. Vencio. y Leyra *d. cap. 1. num. 2.* Sperell. *decis. 6. n. 49.* Nouat. *in lucerna Regul. verb. renunciatio bonorum num. 4.* nouissime Tambur. *de iure Abbatis tom. 3. disp. 6. quæst. 10. n. 3.* existimantes dispositionem huius decreti vendicare sibi locum in resignatione beneficii.

14. Testamenta, codicillos, & donationem causa mortis sub hoc decreto non comprehendere, scribunt Neouicentini *2. de Regular. n. 30.* & consil. 8. 3. n. 2. & sub illis tit. de Regular. in nouis, Galp. Thelot. *decis. 36.* Tap. *en auct. Ingressu. C. de sacros. Eccles. verbi videlicet nec de iur. s. 1. n. 13. in fine.* Homad. *7. gloss. 3. d. 4. tit. 7. p. 1.* Causaleo.

Friz. *decis. 3. n. 13. p. 3.* sub tit. de vltim. volunt. Menoch. *in addit. ad lib. 2. de arbit. casu 436. n. 16.* Molin. *d. disp. 19. vers. ambigit fortasse Gu-ttier. in c. quatuor patrum de pallis lib. 6. c. 6. dum nuptus tradebatur n. 4.* & Cason *q. lib. 1. c. 1. n. 6.* cum segg. Fr. Emman. *in summo. tom. 1. c. 90. num. 3.* & tom. 2. cap. 7. n. 8. & 9. & quæst. regul. tom. 3. q. 16. art. 1. & tom. 2. quæst. 47. art. 10. Azor. *d. p. 1. lib. 12. cap. 1. quæst. 14. in fine.* & lib. 3. cap. 9. quæst. 2. Vega *in summo. tom. 1. c. 9. c. 1. q. 10. c. 5. c. 1. q. 3.* Aloy. Ric. *in collect. decis. collect. 3. d. 1. Emman. Sæ verb. Religio n. 5.* Lzli. Zech. *de repub. Ecclesiast. tit. de Regularibus cap. 3. n. 10.* Kell. *d. cap. 1. num. 40.* Aluar. Valsc. *d. c. 6. n. 13.* Cessall. *commun. contra commun. quæst. 6. num. 7.* & q. 12. c. 4. Cened. *ad Decretum collect. 3. q. in fine.* Nicol. Garc. *de benefic. part. 1. cap. 9. num. 7.* Sanchez *d. cap. 1. n. 13.* Benedic. *Agui. d. 5. n. 2.* cum segg. & num. vltim. Fr. Ludon. Miranda *disp. quæst. 2. 3. art. 4. optimè Compens. d. n. 1. c. 13. num. 12.* Bartholom. à S. Faust. *d. lib. 5. q. 88.* & 189. Laurent. de Petris *in consil. sui ordinis Minimur. consil. 2. Sixt. IV. n. 74.* Peregrin. *in comment. ad consil. cleric. Regul. part. 2. cap. 1. littera G. 5. 4.* vbi plures referunt, Fr. Molin. *d. quæst. 99. n. 26.* Armentas. *d. 17. de Religione. num. 21.* Monet. *de commun. vltim. volunt. cap. 3. n. 1.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. cap. 587. num. 50.* Fr. Bartholom. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 10. num. 3.* Ego ipse *d. alleg. 99. num. 12.* Hieron. Rodiez. *in compendio quæst. regul. resol. 5. n. 10.* Tamburin. *d. disp. 4. quæst. 10. n. 12.* & de iure Abbatis *tom. 3. disp. 6. q. 10. n. 11.*

Contra Spin. *in speculo testament. gloss. 12. princ. n. 30.* existimantem nullam renunciationem, donationem, aut testamentum valere eius, qui monasterium ingreditur, nisi seruat huius decreti forma.

Ad hoc vt donatio Nouitij facta cum solemnitate huius decreti sit firma, requirit vt professio valida exstiterit, resoluant Barth. à S. Faust. *d. lib. 5. q. 37.* Laurent. de Petris *d. consil. 2. Sixt. IV. n. 78.* Sanchez *d. lib. 7. c. 1. n. 3.* Peregrin. *d. cap. 1. littera G. 5. 17.* Lexana *d. cap. 24. num. 16.* Tamburin. *d. disp. 4. quæst. 10. n. 3.* & de iure Abbatis *tom. 3. disp. 6. quæst. 10. n. 1.* Vnde non sequitur professione, qua mortuus est Nouitius a se ipsum eam faceret, vel ad seculum tunc dat, donationem esse irritam, & nullam, docent Nauat. *consil. 1. de stat. monach. in auct. aliis consil. 9. de success. ab intestat. in nouis.* Fr. Emman. *in summo. tom. 2. c. 90. n. 6.* & tom. 3. quæst. regul. 47. art. 12. Pascual. *in princ. Memor. n. 137.* Peregrin. *disp. cap. 1. littera G. 5. 14.* Sanchez *d. c. 5. n. 4.* Barthol. à S. Faust. *d. lib. 3. quæst. 86.* Ego ipse *d. alleg. 99. n. 12.* in fine, l'ond. *consil. 7. 3. n. 16.* vel. 2. Fr. Bartholom. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 8. n. 3.* & dub. 9. n. 6. Laurent. de Petris *in consil. 2. Sixt. IV. n. 76.*

Ratificata verò professione, si illa nulliter emissæ fuerit, censetur quoque contractio huius ratificationis, & vltimè, resoluit Aloy. Ric. *in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 146. p. 4.* Tamburin. *disp. 4. q. 12. n. 2.* & Sanch. *d. lib. 7. c. 3. n. 56.* vbi ait, quod si professio esset nulla non ratione iuris, sed quia facta esset anno non intergrè transacto, vel ex metu, aut aliis de causis, in hoc casu cum renuncione ab initio valeret, eiusque firmitas pederet a professione valide emissâ, quoniam professio fuerat iniurio iuris, & sic non confirmaret renunciationem, cum tamen ea adhuc

15.

16.

in suo pristino valetet perfectet, confirmabitur quoties illa professio iustificata fuerit alia professione, siue expressa, siue tacite valida, refert Petregr. d. p. 2. c. 1. littera G. §. 17.

17. Religione ingressus, qui servata forma huius decreti tenuitatem legitimam paternam, & in succedendi in materna ad suorum ipsius monasterii, emissis deinde professione, si postea ad Episcopatum sit promotus, viuentis eius matre, recuperat in succedendi tam in paternam, quam in maternam legitimam, etiam quoad tenuitatem, ad suorum tamen suam Ecclesiam, ita Aldao, in compendio Canon. ref. lib. 2. tit. 9. n. 10. ubi refert sic fuisse decretum sub die 11. Ianuarii 1631.

18. *¶* Amica d. 1. Intelligi de renunciatione tantum facta post ingressum Religionis, non autem de facta ante ingressum, ac proinde secularis ante habitus susceptionem, & novitatus ingressum, posse etiam intrare eiusdem ingressus valide de suis bonis disponere, illa tenuitatem, donando, seu obligando, abique solemnitate in hoc decreto petita, solvitur Mandol. consil. 2. 2. n. 8. vol. 1. Passerat in compend. Minimar. c. 37. Confessio in prout. Attendit. tit. 13. c. 12. & 13. Quamvis in sum. Rulor. verb. monasteria, & conventus, verb. dubium, ibid. Menoch. in addit. ad lib. 2. de arbit. c. 43. a. n. 3. Sorbin in addit. ad compend. Attendit. verb. Novitatus, c. 37. Sed hic sunt aliqua attendenda. Aluaz. Valas. d. c. 16. n. 22. cum seq. Zinard. in dicit. Theolog. p. 2. c. 17. vers. primo si sit fallax, Portel. in dnb. Regal. verb. novitatus. n. 41. Villalob. in sum. 10. 2. tit. 1. §. 1. diff. 17. n. 4. Veg. in sum. 2. c. 92. 2. casu 4. & tom. 2. c. 9. casu 3. i. thesaur. q. 9. vers. lib. 2. q. 3. n. 8. & 9. Negal. 2. 2. lib. 2. c. 27. n. 25. & 26. Nald. verb. Religio. n. 1. Fr. Emman. 12. q. 47. art. 3. Steph. Grat. Marchia dec. 37. Benedic. & gid. in repet. d. 1. p. 4. §. 2. n. 22. ad fin. Franc. Molin. de rien nup. lib. 3. q. 99. n. 30. Castil. contraver. lib. 1. de usufructu c. 65. n. 7. Camp. d. rbr. 12. c. 3. n. 17. Nicol. Gite. d. p. 1. c. 9. n. 13. Galet in margar. as. sum. conscient. verb. Religio. p. 2. 2. 2. col. 1. & verb. Novitatus. i. §. 1. de p. res. Episcopi. 20. §. 7. n. 1. Attendit. d. 17. de Religio. n. 20. & 25. Sanch. d. lib. 7. c. 5. n. 4. cum seq. Barb. à S. Fausto d. lib. 5. q. 183. Petregr. d. p. 2. c. 1. iur. G. §. 2. ubi in vers. quoniam ita declaratur, refert declarationem, me citato in huc lo. Alois. Ric. in dec. Curia Arch. Neapol. dec. 3. 25. ad fin. p. 1. Fr. Barth. de Vecchia d. lib. 2. dub. 8. n. 4. Tambur. de iure Abbatis. d. lib. 4. q. 30. n. 1. Galet de reuoc. lib. 3. c. 7. n. 7. pag. 2. 17. Cottelli de donat. 1. c. 1. tit. 2. d. lib. 2. p. 1. n. 152. & 153. Nou. in lucerna Regal. verb. renunciatio bonorum n. 9. pag. 2. 28. Melch. Phabos dec. 1. 57. n. 15. idem Tambur. de iure Abbatum 12. §. 1. dub. 6. q. 10. n. 10. Ego ipse d. lib. 99. n. 37. & tenui Rot. in Parmen. translatum 20. Decembris 1617. coram R. P. D. Duran. vers. tandem non ubi, ubi etiam fauendum in donatione facta ab eo, qui adhuc non est ingressus Religionem, sed cogitat de ingressu, esse adhibendum solemnitate legis, ten. statuti secularis, & de idem donationem factam per filium patris per paucos dies ante ingressum in Religionem, seu habitus susceptionem intritu, & contemplatione eiusdem Religionis esse validam, tuetur Ald. in compend. Canon. ref. lib. 2. tit. 8. n. 15. ubi refert sic fuisse decretum sub die 13. Aprilis 1630.

¶ Contra Nazari. consil. 7. & 8. de donat. in ar. 19. alia consil. 8. & 2. de Regal. in nouis, Molin. de iusticia 1. 2. lib. 1. §. 39. vers. ambiguit. & d. lib. 1. 49. vers. quod Ecclesia, & d. lib. 6. 2. 4. n. 2. Cancet.

var. lib. 2. c. 28. n. 81. Flamin. Pet. de res. iur. benef. lib. 3. q. 13. n. 9. Fusc. de visis lib. 2. c. 18. n. 17. Spin. in specul. testam. gloss. 1. 2. prin. n. 5. Menoch. consil. 388. n. 7. Emman. 52. verb. Religio. n. 5. Rojas in epist. success. c. 7. n. 30. & 31. Gut. in 1. quomodo palli lib. 6. §. 1. ad nup. tradidit in fin. Ceuall. d. q. 115. in fine, & q. 121. n. 4. & 5. Azor. in pr. moral. p. 1. lib. 1. c. 9. q. 4. 1. c. 1. lib. 2. c. 4. n. 39. & 40. Mari. Anton. contraver. lib. 1. ref. vol. 1. cas. 4. 2. Miranda d. tom. 1. q. 2. 3. art. 2. exilimantes renunciationem, seu donationem factam ab existente ad huc in seculo, preterito, & intritu ingressus Religionis, nullam, & inuolidam esse.

Novitum posse reuocare testamentum à se factum ante ingressum Religionis, & durante eodem novitatu aliud condere, communis tenet sententia, de quo tamen vide Barth. in ant. Ingressu. n. 1. C. de sacros. Eccles. Butr. in c. in praesentia n. 34. de probat. Cuius c. 2. n. 4. de testam. Cui. §. Testamentum q. 28. Castil. verb. q. 34. n. 2. Gutier. Canon. lib. 2. c. 1. & in d. quomodo palli, verb. dum nuptus tradidit in fin. Molin. de primog. lib. 2. c. 9. n. 34. Gum. 3. Tauri num. 23. Fachin. contraver. lib. 6. cap. 14. §. 1. col. 1. Tapin. ant. ingressu, verb. ideoque nec de huius n. 3. Col. de Galis de effectibus clericali. effect. 4. n. 31. & 32. Menoch. de success. ceteris lib. 2. §. 2. n. 29. & de success. progressu lib. 1. n. 15. Martien. 1. 1. §. 1. 3. n. 4. tit. 4. lib. 3. noue recopil. Fr. Emman. Regal. 2. 2. q. 3. art. 8. Ceuall. commun. contra commun. quess. 61. & q. 221. Azor. d. p. 1. lib. 1. 2. c. 8. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 2. 3. art. 8. Gum. Lusi. dec. 316. n. 5. & 6. dec. 377. n. 5. Collin. cap. si pater, verb. testatorem lib. 2. §. 10. de testam. lib. 6. Cald. Perita in l. si curatorem n. 59. & de nominat. emphit. q. 6. n. 5. cum seq. & de p. test. allegandi c. 3. n. 17. Valer. Reginald. in praxi for. par. 2. t. 2. n. 37. Aluaz. Valas. d. c. 16. n. 4. Franc. Molin. d. q. 99. n. 23. & 24. Castil. contraver. lib. 1. de usufructu c. 65. n. 6. lib. 3. cap. 11. n. 3. Molin. d. prax. 2. 2. diff. 1. 39. dub. ult. & d. lib. 6. q. 3. Marc. Anton. Genouen. in practica lib. 1. Eccles. q. 33. lat. Sanch. d. tom. 2. lib. 7. c. 3. num. 24. cum multis seq. Hieron. Roderic. in compend. quess. regal. ref. 101. n. 49. Tamburin. de iure Abbatis. farum d. lib. 4. q. 15.

Professio tamen integrum non esse testati etiam ad pias causas, Bartholom. à S. Fausto in l. de vito propriatatis quess. 31. nec testamentum ante professionem factum reuocare, tenent. Abb. in c. in praesentia n. 61. de probat. Nauas. comment. 2. de Regularibus n. 53. Couarr. in cap. 2. n. 4. de testam. Gutier. Canon. lib. 2. c. 1. n. 37. Tapin. d. ant. Ingressu verb. ideoque nec de hui. c. 1. n. 67. Spin. in specul. testam. gloss. 6. rubr. in fin. Fach. d. lib. 6. c. 15. vers. q. sententiam Angul. de melioram. 1. 1. gloss. 3. n. 12. Fr. Emman. in sum. p. 2. cap. 32. n. 2. & quess. regal. tom. 3. quess. 16. art. 4. & q. 69. art. 3. Azor. d. p. 1. lib. 1. c. 9. p. 1. cap. 6. quess. 16. cap. 16. n. 48. Molin. d. tit. 2. diff. 1. 40. vers. vtrum verò Religiosus, Bened. & gid. in repet. d. 1. p. 1. part. 4. §. 2. num. 6. in fine. Sanchez d. tom. 2. lib. 7. cap. 11. Miranda d. tom. 1. q. 2. 3. art. 10. Valer. Reginald. lib. 2. c. 2. num. 397. Thestut. lib. 1. quess. forens. quess. 56. n. 1. Hieron. Roderic. in compend. quess. regal. ref. 102. 35. num. 3. Marc. Anton. Genouen. in practica lib. 1. Eccles. q. 2. 68. Fr. Barthol. de Vecchia d. lib. 2. dub. 11. Petregr. d. p. 2. cap. 1. littera G. §. 35.

Contra DD. in l. 1. §. de testam. ubi Bart. n. 7. & Curian. mm. §. X. ar. 2. §. 2. n. 35. 1. Tell. 1. 17.

19.

10.

l. 17. *Tauri*, n. 6. Decian. *capit.* 31. *lib.* 3. Burg. de Pa-
ce l. 3. *Tauri*, n. 688. Matien. l. 1. *lib.* 3. n. 4. *ut.* 6. *lib.*
3. *nam* *recep.* Cald. Peteca de *monial.* *emph.* 2. 3.
nam. l. 17. existimantes integrum esse professio testa-
mentum ante professionem factam tuocare.

21. Religiosum professum posse testamentum suum
ante professionem confectum declarare, præcipue
si testamentum dubit, & obsecrare voluntatis inter-
pretatione indigeat, aplice Religiosus declaratione
rebus conveniens profectat, resoluunt Go-
zad. *conf.* 4. n. 15. 16. & 17. vbi optime declarat Fr.
Emman. l. 3. q. 69. art. 3. Valer. Reginald. *lib.* 18.
c. 27. n. 397. Heron. Roder. *resol.* 13. q. 3. n. 3. Sanch.
in *præcepta* *Decalogi* *lib.* 7. cap. 11. n. 16. Monet. *de*
emmi. *vol.* *volant.* 2. q. 1. n. 14. Fr. Barth. de Vecchis
diff. 8. *lib.* 12. Peteg. *d. p.* 2. c. 1. *lit.* G. §. 36.

Contra Cuius. *de* 2. de *testam.* n. 5. & 9. Nauar.
in *cap. 12. dicitur* *ex n. 4.* Ludou. Miranda *in man.*
Prælat. *am.* 1. q. 2. n. 43. 10. existimantes non posse
Religiosum professum testamentum ante profes-
sionem à se factum, post professionem declarare.

Hoc decretum vendicare sibi locum etiam in iis,
qui excedunt annum decimum sextum, & illa ver-
ba huius decreti *aurea facta*, non referri ad æta-
tem renunciationis, sed ad duos menses proximos
ante professionem, testatur Gutier. *canon.* *lib.* 2. c.
1. n. 34. Cened. *ad decretum* *colle.* 3. n. 5. Peteg. *d. p.*
2. c. 1. lit. G. §. 3. Campan. *d. c.* 3. n. 18. Fr. Emman.
ra. 2. q. 4. n. 13. bené Fr. Molin. *d. q.* 99. n. 43. Va-
lenc. *l.* 16. a. 27. Sanch. *d. c.* 5. n. 7. Ego ipse *d. alleg.*
99. n. 18. refert decretum Armen. *d. 7. de Religio-*
nib. n. 36. & Fr. Barth. de Vecchis *diff.* 8. *lib.* 8. n.
2. Molle. *ad confectum.* *Neap.* *lit.* *de renunciat.* q.
16. n. 31. n. 399. Spectat *decis.* *furi* *eccl.* *decis.* 16.
n. 48. Lczna *d. c.* 24. n. 34. *ver.* *intelligitur* *samen-*
contra *Menoch.* *d. arbit.* *casu* 436. n. 8. & Thelaur.
q. forens. *lib.* 2. q. 36. n. 7. existimantes renunciatio-
nem à Nostro excedente hanc ætatem, absque so-
lemnitate huius decreti factam non esse inuolida.

22. Reservatio de aliquibus bonis, quam facit sibi
Miles Hierosolymitans in renunciatione facta
bonorum ante professionem, sub prætextu vt de
reservatis testari possit, non sustinetur, vt per Al-
dan. *diff.* 9. n. 4. vbi dicit resolutum in *Neapolita-*
na 5. *July* 1628. At professio, reservata sibi facultate
testandi de suo patrimonio, est omnino valida, ex
eodem Aldan. *loco citato*, vbi refert decretum *sub*
die 14. *Decembris* 1613.

23. Nisi enim licentia, ¶ Obtentam scilicet requiri
asserunt Sanch. *d. c.* 5. n. 7. Peteg. *d. p.* 2. c. ap. 1.
lit. C. §. 3. Ego ipse *d. alleg.* 99. n. 10. Barth. à S.
Fausto *l.* 1. q. 191. Laurent. de Franchis in *con-*
trauer. *inter* *Episcopos* & *Regulares* q. 42. pag. 357.
non tamen in scriptis desiderati, observant Barth.
de Vecchis *diff.* 8. *lib.* 9. n. 5. Laurent. de Franchis
q. 42. pag. 359. Barthol. à S. Fausto *citato loco*, q.
200. vbi q. 199. subdit hanc licentiam posse dele-
gari, de quo etiam Sanch. *d. c.* 5. n. 7. Ego ipse *d.*
alleg. 99. n. 9. Peteg. *d. p.* 2. c. ap. 1. *lit.* C. §. 29. Et
necesse esse, quòd interueniat huiusmodi licentia
in ipso actu renunciationis, post Cened. *canon.* q.
lib. 1. q. 6. n. 14. firmavit Ros. in *Romana* *fidei-*
missi 15. *Novembris* 1624. eorum bon. mem. Rem-
boldo, vbi etiam fuit dictum, quòd hæc licentia ob
hoc non præsumitur ex lapsu plurimum annorum,
vnde refert decretum Fr. Barth. de Vecchis *diff.* 8.
lib. 9. n. 3. omnia hæc licentia, & professioe se-
cura nullam esse renunciationem.

24. ¶ Episcopi. ¶ Episcopum confirmatum, nondum
tamen consecratum, posse hanc licentiam in sua
diocesi impetiri, resolut Sanch. *d. c.* 5. n. 66. quem
Barbof. *Collat.* in *Concl.* *Trid.*

refert Ego ipse *d. alleg.* 99. n. 3. Peteg. *d. p.* 2. c. ap. 1.
lit. C. §. 25.

Archiepiscopum consecratum, qui nondum pal-
lum recepit, posse huiusmodi licentiam in sua dioce-
si impetiri, resolut Sanch. *d. c.* 5. n. 66. quæ refert
Ego ipse *d. alleg.* 99. n. 4. Peteg. *d. p.* 2. c. 5. *lit.* C. §. 26.

Capitulum Sede vacante posse eandem licen-
tiam concedere, tradunt Sanch. *d. c.* 5. n. 67. Barth.
à S. Fausto *l.* 1. q. 195. Peteg. *d. p.* 2. c. ap. 1. *lit.* C. §.
261. Tamburini. *d. 7.* 10. n. 3.

Abbares, & alios Prælatos habentes iurisdictio-
nem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subde-
ctis, in suis diocesium posse huiusmodi licentiam
concedere, asserunt Sanch. *d. c.* 5. n. 68. vbi etiam
quòd Archiepiscopus in diocesi suffraganei non
habet præstare concedendi hæc licentiam, nisi
Episcopo eam denegare delevetores per appella-
tionem causa ad ipsum, Barth. à S. Fausto *l.* 1. q.
196. Ego ipse *d. alleg.* 99. n. 6. Fr. Barth. de Vecchis
diff. 8. *lib.* 2. n. 2. Peteg. *d. p.* 2. c. 1. *lit.* C. §. 27.

Prælatos regulares eam facultatem concedere
non posse in monasteriis exemptis, & sibi subde-
ctis, quia Concilium in præsentem solum Episcopali licen-
tiam ad hanc renunciationem pctit, observant Fr.
Emman. *quest.* *regul.* 12. 2. q. 47. art. 14. Fr. Lud. Mi-
tanda in *manual.* *Prælat.* 12. 1. q. 23. art. 6. *canon.* 12.
Fr. Barthol. De Vecchis *diff.* 8. *lib.* 9. n. 2. Peteg.
d. p. 2. c. 1. *lit.* C. §. 30. Sanch. *d. c.* 5. n. 74. vbi n. 75.
eum eodem Fr. Emman. *in summa* 12. n. 2. c. 7. n. 1. *in*
fine, & Vegetum. 2. c. 50. *casu* 3. addit in aliquibus
Religiombus in delictuissimis abusive hanc licen-
tiam petere ab Episcopo, quod illi approbat, si
enactum fuerit legitime præscripta, vt contra hoc
Concilij decretum vires obtineat.

Renunciatio facta ad suorem Patrum Societa-
tis Iks vt per Nouitum inter Patres dicte Soci-
tatis, est valida, non obstant, quòd non fuerit fa-
cta eam licentia Episcopi, vt per Sanch. *d. c.* 5. n. 9.
eum *q.* Heron. Roder. in *examp.* *q. regul.* *resol.*
53. n. 15. Selus *fidei* *missi* *canon.* *ap.* 19. n. 5. vbi refert
decretum in *Neapolitana* 20. *May* 1621.

Renunciatio à Nouitro per duos menses ante pro-
fessionem facta sine licentia Episcopi, pro eius vici-
tijs, est ipso iure nulla, vt per Ros. in *Romana* *fidei-*
missi 15. *Novembris* 1624. *casu* 3. R. P. D. *in* *piram.*

Formam lacorum statuto præscriptam nequa-
quam oportet seruare in renunciationibus, quæ à
mulieribus professionem emissis habito Regu-
laris suscepto inter probationis annum factæ fue-
rint, nec huiusmodi statuti omnisio tales renuncia-
tiones inuolidat, aut nullas, & irritas reddit, vipo-
te ab his personis, scilicet Nouitis factas, quæ se-
cundum præfictorem statum, tanquam Ecclesiasti-
cæ censentur, ac proinde legibus Iaculis solem-
nitatem inducentibus subiacere non debet, vt per
Aldan. *l.* 1. q. 9. n. 11. vbi refert decretum de anno
1606. & eodem tenor *Rota* in *Parmen.* *translati-*
onis 20. *Decembris* 1627. *casu* 3. R. P. D. *in* *piram.*

Moniales post lapsum annum probationis, non
tamen emissâ professione, minimè impediuntur
renunciare bonis suis per duos menses ante pro-
fessionem, vt per Aldan. *d. iij.* 9. n. 12. vbi ait sic
fuisse decretum in *Nucerina* 21. *Augusti* 1627.

¶ *Sauemur* *Petrus*. ¶ Vicarius Episcopi, qui Ca-
pituli Sede vacante posse hanc licentiam concedere,
tradunt Sbroz. *de officio* *vicarii* *lib.* 2. q. 270. Peteg.
d. p. 2. c. 1. *lit.* C. §. 18. Barthol. à S. Fausto *l.* 1. q.
197. Sanch. *d. c.* 5. n. 69. vbi n. 70. Idem dicendum
putat de vicariis quorumcunque Prælatorum iurisdic-
tione Episcopali in sua diocesi gaudentium,
refert Ego ipse *d. alleg.* 99. n. 8. Tamb. *d.* 10. n. 16.

Nō Vicaria

34. Vicariis vero foraneis non esse integram hanc licentiam concedere abque expressa commissione sibi facta, referunt Sanchez *d. c. 5. num. 7. 2.* & Barthol. à S. Paulo *d. lib. 5. q. 198.* Fr. Barth. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 9. num. 3.* Peregr. *d. part. 3. c. 1. lit. G. §. 38. vers. idem dicendum.*
35. [*Intra duos menses proximos ante professionem*] Non requiritur, ut renunciatio fieri debeat integro bimestri ante professionem, sed satis esse, ut toto eo bimestri ante professionem fiat, quamvis immodeo ante professionem, tenent Sanchez. *d. c. 5. num. 80.* Barth. à S. Paulo *d. lib. 5. q. 192.* Peregr. *d. p. 2. c. 1. lit. G. §. 20.*
36. Bimestre hoc computandum esse de momento ad momentum, & secundum quod occurrit mensis in Calendario, tradunt Sanchez. *d. cap. 5. num. 81.* Barthol. à S. Paulo *d. lib. 5. quest. 193.* Fr. Bartolom. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 9. num. 5.* Peregrin. *d. c. 1. lit. G. §. 20. vers. probatur quia* Tamburin. *d. quest. 10. n. 4.* Sperelli. *d. decis. 16. n. 54.* Vide renunciationem factam à Minuali per diem ante duos menses praefixos in hoc decreto non valere, tenent Aldan. *in compend. canon. refol. lib. 4. tit. 3. n. 8.* Vbarefere decium *sub die 23. Januarii 1617.* Tamburin. *d. q. 10. num. 10.*
- Contra Lxl. Zech. & de republ. ecclesiast. de Regular. cap. 3. num. 14. & Zetol. *in praxi Episc. part. 1. verb. Monachum*, in fine, existimantes id bimestre non debere esse mathematicum, sed morale, ac proinde eam renunciationem non esse irritam, si paulo ante id bimestre fiat.
37. Nihil testere facta semel renunciatione bimestri illo ante professionem legitime faciendam, ut quia transacto bimestri est completa aetas, & annus novitiatus, differtur professionem ex quacunque causa dilatio contingat, resoluunt Sanchez. *d. c. 5. num. 81.* & decium assentit Attend. *d. 7. §. de Relig. num. 18.* & n. 17. subdit Concilij verba supradicta, *intra duos menses*, verificari, etiam si ultra plures menses anni probationis professio fiat, & num. 2. refert pariter probationem tenere renunciationem, quam aliquis fecerit ante professionem per duos menses, licet ante expletum decimum sextum annum. Ex quacunque enim causa congerit professionem ultra annum protrahi suo valore non deficiente renunciationem post decimum novitiatus mensem factam, refert decium Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 9. n. 5. in fine.*
- Quid autem stante dispensatione Apostolica, ut Novitius nono mense professus sit, vel minor sexdecim annis? Vide Sanchez. *d. c. 5. n. 83.* Peregr. *d. p. 2. cap. 1. lit. G. §. 21.*
38. *Si sua irrita, & nullius effectum.* [Vide Nauar. *confil. 7. c. 8. de donatione anq. alib. confil. 81. & 82. de Regular. in noui. Azot. d. p. 1. lib. 12. c. 18. vers. §. 1.* Fr. Barthol. de Vecchis *in praxi observanda in admodum tendens ad Religiosum statum novitii. disp. 13. dub. 2. n. 2.* Et quod renunciantio inhumidum sine licentia Episcopi, seu eius vicarii facta sit ipso iure nulla, censui Rot. in Romana fides commissi 15. Novembris 1614. coram R. P. D. meo Pirruone, ubi testatur sic declarasse S. Congregationem, & refert Mol. *de iust. et iur. lib. 1. §. 139. vers. ante quam.* Cened. *canon. q. 6. n. 3. & 4.*
39. *Si finito tempore novitii, & c.* [Prælatus, & conventus, vel Capitulum dilationem ad proficiendum Novitio post annum novitiatus probato à se pro idoneo, non obstante hoc decreto, iusta de causa concedere possit, resoluunt Nau. *confil. 29. in antiquis, alias 30. in nouis de Reg. Sayt. in forib. dec. sub tit. iur. dec. §. 5.* Fr. Emman. *in sum. part. 2. c. 8.*

num. 3. & quest. regul. tom. 3. q. 15. art. 10. in fine, & quest. 17. art. 6. Barthol. à S. Paulo *d. lib. 5. q. 168.* Less. *de iust. lib. 2. c. 41. dub. 7.* Sanchez. *in praepara Decalogi, lib. 5. c. 4. num. 6.* Hieron. Roder. *in compend. quest. Regul. refol. 101. n. 83.* qui duo posteriores assertunt in Ordine Minorum vique ad decimum octavum posse dilari professionem iuxta eorum regulam.

[*Novitius*] Loqui de Novitiis vicorum educationis, non autem de Novitiabus dicit Barthol. à S. Paulo *d. q. 168. n. 3.* ubi observat sepe professionem Monialium dilari, donec doctum competentem habeant, de quo etiam Sanchez. *d. lib. 5. cap. 4. n. 21.* Hieron. Roder. *d. refol. 101. num. 53.* Et respiciunt haec verba tantum ad habiles, non autem ad inhabiles, ut declarat facta Cong. eius verba referunt Barth. de Vecchis *in praxi novit. disp. 2. dub. 1. n. 3.* Tamburin. *de iure Abbatum 10. §. disp. 6. q. 18. n. 5.*

[*Quia Religio clericorum Societatis Iesu, &c.*] Hoc Concilij decretum non habet locum in Novitiis Societatis Iesu, ac proinde eorum posse renunciare bonis in fauorem Societatis, vel cuiusque, non servata hac forma, nec expectato bimestri ante professionem, vel ante vota benedicti, tenent Fr. Emman. *quest. regul. 2. q. 47. art. 8.* Emman. *Sa. verb. Religio, n. 5.* Molin. *d. iur. lib. 2. disp. 139. vers. antequam Less. d. lib. 2. c. 41. dub. 4. n. 41.* quoad refert, & sequitur Sanchez. *d. c. 5. num. 9.* & Ego ipse *d. alleg. 99. n. 23.* & addit Aldan. *in compend. Canon. refol. lib. 1. tit. 16. n. 10.* fuisse decisum, quod Praetor Societatis Iesu hoc decreto non solum excepti sunt quoad emittendam professionem, sed etiam quoad obligationes, & renunciationes, adeo ut haec etiam ab eorum novitiis quodcumque & sine cuiusvis licentia factae nullitati dicti decreti minime subiacent.

[*A sancta Sede Apostolica approbatur.*] Patres Societatis Iesu esse veros Religiosos statuit Gregorius XIII. *in sua const. incip. Quanto fructuosi, Kalend. February 1582. & in alia incip. Ascendente Domino, 8. Kalend. Junij 1584.* & per eas probant Nau. *comment. 1. de Reg. n. 19.* Mandol. *confil. 13. n. 3.* Fr. Emman. *tom. 1. p. 1. art. 4. & q. 56. art. 1.* Tapia *in auct. Ingressi, C. de sacros. Eccles. verb. monasteria, cap. 10. n. 4.* Azot. *inst. moral. p. 1. lib. 1. c. 7. quest. 1.* Fr. Ioan. à Cruce *de statu Relig. lib. 1. c. 2. conclus. 5. vers. ex dictis.* Alderit. *in allegat. pro omni moda Regular. exemptione, part. 2. c. 7. n. 6.* Sanchez. *de matrim. lib. 7. disp. 25. n. 15.* Nicol. Gate. *de benefic. p. 7. c. 10. num. 53. vers. & clarior Rota in Caputaquen. pensio 18. Aprilis 1616. coram bo. mem. Martino Andrea.*

Statuit praeterea Gregorius XIII. in dictis constitutionibus, ut qui ex dictis Patribus emiserint tria vota simplicia, possint retinere ius, & dominium bonorum suorum ad effectum ad distribuendum in pauperes, item & beneficia, ac pensiones, nec postea dimissi eis priuati tamenent, ita fuit resolutum per Rot. in d. Caputaquen. pensio.

[*Sed neque ante professionem, &c.*] Vide Fr. Emman. *quest. regul. tom. 2. q. 47. n. 5.* & q. 48. art. 5. Valae. *de partition. c. 16. n. 32.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 36. §. n. 18.* & 19. Villaloban. *sum. p. 2. tit. 15. diff. 19. n. 4.* Fr. Ludou. Miranda *de sacris Monialib. q. 9. art. 9.* Hieron. Roder. *in compend. quest. regul. refol. 101. n. 94.*

Novitij pater non potest dare paramentum Altaris Religiosis, ubi filius erat in novitiatus, ex Sel. *in selectis Canon. cap. 32. n. 1.* quo loci attestatur, sic fuisse decisum sub die 12. Augusti 1617.

46. Donare validè potest ipsi monasterio virgo, que diutius permisit in monasterio in habitu Nouitiorum cù licentia permancendi educationis causa, quia non est Monialis, ita Sel. citato loco, vbi refert sic fuisse resolutum in *Fantina* 31. July 1627.

47. Monialibus nullatenus recipere licet pecunias, vel aliquam aliam rem anticipatè ad computum elemosinarum donatis, quam quousque puella habitum monachalem susceperit persolvere debet, alioquin tam recipientes, quam persoluentes anathematizati hoc decreto contento sunt subiecti, ita Aldan. in *compend. Canon. refol. lib. 3. tit. 25. a. 8.* vbi resolutum per S. Congregat. Episcop. in *Cameriana*, de ann. 1580.

Nouitiz quando vestiuntur, vel professionem emittunt, non licet Episcopis à proprio quis, vel ab alio quocunque donatum, tam comestibilibus quam linca, etiam parui valoris accipere, neque ab Abbatissis in ingressu officij, neque ab eisdem comestibilibus tantum in aliquibus solemnitatibus nomine totius monasterij, quamvis antiquissima inoleuerit consuetudo, Aldan. citato loco, vbi refert decisum ab ead. S. Congreg. in *Auxiana* 22. Ianuarij 1591.

Frater in ingressu fororis ad monasterium fecit obligans ad alimenta, & ad alia scuta centum, quocumque lotor non vult emitte re professionem frater non tenetur ad centum promissa, vt per Aldan. *ditu.* 25. n. 10. qui attestatur ita decisum sub die 12. Augusti 1617.

48. *Omnia restituantur, que suauerant.* Nouitiis nolentibus proficere, sed à Religione volentibus egredi, sunt restituenda omnia bona, quæ tempore ingressus detulerunt in monasterium, nec quid minimum ex eis retinere valent Religiosi; quod, vt rectè fiat, Episcopos etiam per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellere poterit Superiores Regulares Nauar. *conf. de statu monach. in an-*

*tiq. alius conf. de success. ab intestat. in nouis Saye. in florib. decif. sub illo tit. de statu monach. decif. 11. Zeculan. prax. Episcop. p. 1. verb. Monialis, §. 3. & p. 2. ad. verb. h. vers. 12. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. Regulari, different. 8. Carol. Tap. in *auth. Ingressi, C. de sacrosanct. eccles. verb. suac.* 1. 4. n. 16. Card. Petrus in *l. si curatorem, verb. implorare a. n. 27. C. de in integr. restit. mia. Azoc. d. p. 1. lib. 13. c. 9. quæst. 1. Carol. de Gualis de effectib. clericalib. effect. 4. sub a. 25. Campan. in *diversis iuris Canon. rub. 1. 2. c. 13. a. n. 125. Barthol. à S. Paulo d. lib. 5. §. 190. Hieron. Vencio. y Leyva in exarmino Episcop. lib. 6. c. 16. n. 16. Laurent. de Franchis de controu. inter Episcop. & Reg. §. 1. n. 10. Marcel. Vulp. in *praxi iudic. fori eccles. c. 4. a. 1. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 6. §. 10. a. 8. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. adleg. 1. ot. n. 37.****

Vnà cum fructibus inde percipis, vt intelligit Galt. in *Margarita casuum conscientie, verb. Nouitiz* §. 1.

Non teneti tamen solvere fructus, quos in eo alendo monasterium fecit, tenet Barthol. à S. Paulo d. *lib. 5. §. 191. Saach. d. cap. 5. n. 25. Villalob. in sum. 20. 2. trail. 35. diff. 16. n. 6. Suar. de Relig. 3. lib. 5. cap. 11. n. 5. Diana moral. refol. p. 1. trail. 2. d. dub. Regul. refol. 16. Tambutio. de iure Abbatum tom. 3. disp. 6. §. 9. n. 5.*

Habitu religiosorum Nouitio exuotum non esse restituendum, sed pretium illius esse soluendum, decisum refecto ego ipse d. *alleg. 10. a. 39. Lessoa in sum. quæst. Ref. 2. 25. n. 38. ver. pro eisdem in fin. Nouar. an incensa Religiof. verb. habitus, n. 6.*

Dotem nouitiz intra tempus probationis decedentis monasterio iam solutam hæreditibus nouitiz esse restituendam vnà cum fructibus, si quos monasterium perciperit, dedendo tamen victu, & vestitu, refert decisiu Armend. d. 7. de Relig. n. 30.

Mulieres volentes habitum Religionis assumere, sint maiores 12. annis, & examinentur ab Ordinario, sicut & ante emissionem professionis. Proinde Præfata monasterio certiorum faciat Episcopum ante mensem finiti nouitiatu.

C A P V T XVII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Puella recipi prohibetur ad habitum probationis in Religione nisi duodecim a. a. sit maior.
3. Nouitia an bis, vel semel ante professionem per Episcopum examinanda.
4. Pius Vicaria examina Nouitiarum.
5. Vicarius, nisi Episcopo impedito, non potest voluntatis Nouitiarum explorationem facere.
6. Exploratio voluntatis puellarum proficere voluntium ad Episcopum pertinet.
7. Episcopus intra quod tempus teneatur persicere examen puellarum proficere voluntium.
8. Puella nouitiz qui terminus præfixi debeat ab Ordinario ad liberandum.
9. Episcopus potest Abbatissis prohibere sub ecclesiasticis censuris, ne qua puella professionem emittant, nisi prius explorata illius voluntate.
10. Episcopus etiam in monasteriis superioribus Re-

- gularibus subiectis bis examinat eas, qua Moniales fieri volunt.
11. Puella, qua iacconsulto Episcopo habitum suscipit Religionis, antequam proficiatur, ab Episcopo examinanda est.
12. Episcopus non ingrediatur clausuram pro exploranda voluntate Nouitiz.
13. Monialis, aut Nouitia si neget se esse professam, audire potest eam Episcopus etiam extra monasterium.
14. Tertiariam voluntatis Episcopus explorare non debet, si demi deguit.
15. Ordinarius non debet explorare voluntatem puella, qua habitum recipit in monasterio ad petitionem illius, qui vult eam in uxorem ducere.
16. Episcopus potest etiam censuris coercere Præfata monasteria patientes in Religione proficere Moniales, siat voluntatis exploratione.

Libertat professionis virginum Deo dicandum prospiciens sancta Synodus, statuit, acque decernit, vt si puella, quæ habitum regularem suscipere voluerit, a maior duodecim annis sit, & non ante eum suscipiat, nec postea ipsa, vel alia professionem emittat, quam explorauerit Episcopus, vel eo absente, y vel impedito, eius Vicarius, aut aliquis eorum Barbof. Collect. in Concil. Trid.

sumptibus ab eis deputatus Virginis voluntatem diligenter, an coacta, an seducta sit, an sciat, quid agat, & si voluntas eius pia, ac libera cognita fuerit habueritque condiciones requisitas iuxta monasterij illius, & Ordinis regulam, nec non monasterium fuerit idoneum liberè ei profiteri liceat, cuius professionis tempus ne Episcopus ignoret, & teneatur *Præfata monasterio* cum ante mensem certiorum facere. Quod si Præfata certiorum Episcopum non fecerit, quando Episcopo videbitur, ab officio suspensa sit.

1. **V** Ide Paul. Fufc. de visitat. lib. 2. c. 18. m. 40. Fr. Emman. *quest. regul. to. 3. q. 1. art. 2.* Zetol. in *praxi Episcop. p. 1. verb. Morales, pag. mibi 252.* Piasc. in *simili praxi part. 2. c. 1. n. 5. vers. explorare, Azor. inst. moral. part. 2. lib. 12. c. 1. quæst. 1.* Ioan. à Cruce de *Relig. lib. 1. cap. 8. in fine, Armend. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. a. 37. & 44. cum seqq. Sanch. in *præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. c. 18. n. 3. cum sequentib. Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialibus q. 8. art. 2. Campan. in diversis Canon. rubr. 2. c. 16. a. n. 31. Nauar. in *singul. Canon. censul. 789.* Hieron. Veneto, y Leyua in *examine Episcop. lib. 9. c. 25. metipsum de effe. & potest. Episcop. p. 5. alleg. 100.* Hieron. Roder. in *compend. quæst. reg. resol. 1. ot. n. 81. cum seqq. Laurent. de Peinitis in formul. Reg. lib. 2. c. 6. n. 1. Nauar. in lucerna Regul. verb. exploratio, Lezana in *sum. quæst. Regul. 2. 5. n. 12. Gassant. in man. Episcop. verb. monialium receptis d. n. 2. Tamburin. de iure Abbatissar. diff. 4. q. 3. n. 8. cum seqq. Sanch. in *censul. moral. tom. 1. lib. 6. c. 9. dub. 2. n. 13.*****

2. **a** *Maïor duodecim annis sit, &c.* Receptionem puellæ causâ induendi habitum probationis in Religionem prohiberi, nisi duodecim annis sit maior, tradunt Fr. Emman. *quest. regul. to. 3. q. 1. a. 2. vbi restatur huius sententia fuisse omnes Patres, qui ad Concilium Provinciale Toletanum conuenerunt, Azor. inst. moral. p. 1. lib. 12. c. 18. quæst. 5. & 56. Nald. in *sum. verb. habitus 6. & verb. Monialis 5. Barth. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum Nouitiis diff. 1. dub. 6. n. 16.**

- Contra Mich. Medin. de *sacror. homia. coactien. lib. 4. contron. 9. cap. 4. Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialibus q. 8. art. 2. in conclus. Sooch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. c. 18. num. 33. Sont. tom. 3. de Relig. lib. 5. c. 1. n. 9. Pottel. in *dub. Regularibus verb. Nouitia n. 1. Villalob. in *sum. p. 2. trall. 35. diffie. 2. n. 2. Hieron. Roder. d. resol. 10. t. n. 24. existimantes in hoc decreto non prohiberi puellas duodecim annis minores ingredi Religionem, immo aiunt in eo supponi recipi posse, aliis non loqueretur Concilium sub conditione, si maior duodecim annis fuerit.***

3. **N**on ante eum suscipias, nec postea, &c.] Ergo ante ingressum, & ante professionem examinari deberat Episcopo; sed in Hispania visu receptum est, eas semel tantum ante professionem examinandas esse ab Episcopis, & nunquam ante sulceptum habitum, ita referunt Fr. Emman. *quest. regul. to. 3. q. 1. a. 3. Fr. Lad. Miranda de sacris Monialibus q. 8. art. 2. Sanch. d. lib. 5. c. 4. n. 84. Villalob. in *sum. p. 2. trall. 35. diffie. 8. n. 2. Hieron. Roder. d. resol. 10. t. n. 84. Pottel. d. verb. Nouitia 3.**

4. **P**ius V. in *suâ constit. 7. 5. t. 7. & 8.* hac de re sic statuit: *Voluimus etiam, quod puellarum Deo dicandarum, an scilicet coacta, vel seducta fuerint, examen faciendum, non nisi infra quindecim dies, postquam iuxta Concil. Trid. Episcopi, vel eorum Vicarij requisiti fuerint, fieri possit. quibus elapsis amplius in hoc si illis incrementum non liceat, cuius occasione nec Episcopus, nec eius vicarius intra septem monasterij ingrediantur, sed sicut ante eam ferream, & interrogationes alias, quoniam eas, quæ præfatum Con-*

cilium Trid. iubet, fieri ceteris omnino prohibemus. Ac similiter volumus, quid puellæ, seu Nouitæ ipsæ ad alias interrogaciones responderi minime taceantur, pro vt refert Hieron. Roder. *d. resol. 10. t. n. 81.*

7. **V**el impedito, eius Vicarij.] Vicarium nisi Episcopo impedito non posse huiusmodi voluntatis exploratione facere, resoluit Sotoz. de *effe. Vicarij lib. 2. q. 108. Narbon. de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. v. 237. Ego ipse d. alleg. 100. n. 8.*

6. **E**xploratio voluntatis puellarum profiteri volumus iuxta hoc decretum ad Episcopum pertinet, quomodo monasterium ab eius iurisdictione exemptum existat, vt refert decusum Armendar. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. a. 37. & Piasc. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 5. vers. explorare.*

7. **P**ostquam Episcopus à Præfata, & de tempore professionis Nouitiæ ante mensem certior factus fuerit, intra 25. dies examen perhibere teneatur, quibus elapsis amplius in eo non fit intercomitatus, ita resolutum attestantur Armend. *d. l. 7. de Relig. n. 45. Capan. d. c. 16. n. 10. Ego ipse d. alleg. 100. a. 120. fiat.*

8. **P**uells, quæ sumperunt factum habitum in aliquo monasterio monasterio, debet ab Ordinario certus dierum numerus 15. vel 20. præfigi, intra quem debetene, vtrum velint profiteri, vel non, si noluerint, remittendæ sunt ad domos consanguineorum, vel affinium, vt referunt decusum Armend. *d. l. 7. de Relig. n. 49. Campan. d. c. 16. n. 16. Ego ipse d. alleg. 100. n. 2.*

9. **E**piscopus potest prohibere ecclesiasticis censuris, & aliis poenis sibi benè visis contra Abbatissas, & superiores Regulares Monialium ipsi Regularibus subiectum, ne quæ puella professionem emittat, nisi prius explorata illius voluntate ab Ordinario ad præscriptum Concil. in præfenti, ita Sel. in *selectis Canon. c. 35. n. 15. vbi attestatur sic resolutum in vna Burgæ 4. Decembris 1627. Tamburin. d. q. 2. n. 8. cum seqq.*

10. **E**piscopus in monasteriis etiam superioribus Regularibus subiectis bis examinare eas, quæ Moniales fieri volunt, primò scilicet quando habitum suscipiunt, secundò verò tempore professionis, & ideo poterit eundem Rectores compellere, ne habitum Nouitiæ deprimi prius Episcopo certiorum faciant, vt puellæ voluntatem explorare valeat, ex Sel. *d. c. 35. n. 18. vbiat decusum in Lim. in. 19. Septembris 1625. Hodie vltim receptum est, sicut in Hispania, semel tantum, id est, ante professionem dictas puellas examine, vt per Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 3. q. 1. art. 2. Laurent. de Peinitis d. cap. 6. n. 2. Miranda de sacris Monialibus q. 8. a. 4. Diana moral. resol. trall. 2. de dub. Regularibus resol. 47. Lezana d. c. 15. n. 12. vers. consuetud.**

11. **P**uella, quæ inconsumo Episcopo habitum suscepit Religionis, antequam proficietur, ab Episcopo examinanda est diligenter, vt referunt decusum Armend. *d. l. 6. de Relig. n. 46. Ego ipse d. alleg. 100. n. 4.*

12. **I**n hac voluntatis exploratione, seu alio simili actio, quando in ipso monasterio, Episcopus non ingrediarur claustrum, sed sit ante fenestram cancellorum examinando mentem ipsius puellæ,

puella, vt aduertit Paul. Fusc. d. n. 40. in fine. & de-
ceritum attestatur Campan. d. c. 16. num. 15. quem
retero Ego ipse d. al. 100. n. 6. in fine, Gauat. verb.
Monialium professio, v. 14. & 15. Lezana d. c. 25.
n. 1. in fine, Nazari. in lucerna Regul. verb. clausu-
ra n. 6.

13. Si Monialis, aut Nouicia neget se esse profes-
sam, addere potest eam Episcopos etiam extra
monasterium, pro vt resolutum fuisse refert At-
mend. d. 7. de Relig. n. 47.

14. Ternariarum voluntates Episcopos explorare
non debet, si domi degant, & ibi votum celiba-
tus emittant, ex Sc. d. c. 3. num. 20. vbi ait sic de-
cretum sub die 8. Novembri 1620.

15. Ordinarius non debet explorare voluntatem
puellas, que habitum recipiunt in monasterio ad
petitionem, illius, qui vult illi in votum ducere,
sed expectandum i tempus faciende professionis, &

tunc si sit suspicio quod inuestigetur à Monialibus,
pro suo officio curabit inde duci in exteriorē Ec-
clesiam monasterij vel in alio propinquiorē, &
commodiorē, pro vt magis cōuenire indicabit,
vbi voluntatem eius exquirere possit. At si nulla sit
suspicio, & nulla aliam iustam causam subesse ap-
parebit, tunc non in alio loco, quam ad crates fere-
teas monasterij voluntatem puellę explorabit. Ita
testatur decretum Attend. d. lib. 7. de Relig. n. 48.
Campan. d. c. 16. n. 15. Ego ipse d. alleg. 100. n. 6.

16. *1. Teneatur Puella monasterio, &c.* Episcopum
posse coercere Præfectas monasterio pœtentes
in Religione proficere Moniales, sine voluntas ex-
ploratione, non solum pœntis in hoc decreto sta-
tutus, & præscriptis, sed etiam Ecclesiast. censoris,
& alius iuris remedius. non obstatibus quibuscun-
que privilegiis, vt resolutum Campan. d. c. 16. n. 17.
quem retero Ego ipse d. alleg. 100. n. 12.

*Anathematizantur quicunque cogentes puellam, viduam, aut quamcunque mulierem
ad ingrediendum monasterium emittendam professionem, & ad id fauorem dantes,
& quoquo eidem actui consentientes, Exciipiuntur casus iuris.*

CA P V T XVIII.

1. Doctores de materia cap. agent.
2. Rex, & Imperator non comprehenditur in hoc decreto.
3. Parentes qui cogunt filias Religiosam vitam suscipere, vel eas ab eo genere prohibent, incidunt in excommunicationem hęc latam.
4. Metu reuerentis parentum an inducat excommunicationem inuentum illam.
5. Intelligitur de vi coacta, & non indultum.
6. Viri ad Religionem cogentes non ligantur censura huius decreti.
7. Feminam cogens ingredi monasterium non vt ibi proficiatur, non ligatur censura huius

- docteri.
8. Cogentes mulierem monasterium ingredi non ex-communicantur ingressu non sequuto.
9. Cogentes summam ad monasterij ingressum, non vt proficiatur, sed vt ibi seculari habitu retento educatur, non incurrit hanc excommunicationem.
10. Consilium, auxilium, vel finorem danti vt mulier cogatur ad ingrediendum monasterium, incidunt in excommunicationem huius decreti.
11. Doctores agent de excommunicatione contra retrahentes feminas à Religione.

Anathemati sancta Synodus subicit *a omnes, & singulares personas*, cuiuscumque
qualitatis, vel conditionis fuerint, tam Clericos, quàm laicos, seculares, vel regula-
res, atque etiam qualibet dignitate fungentes, si quomodoocunque *β coegerint* aliquam
virginem, vel viduam, *γ aut aliam quamcunque mulierem*, inuitam, *δ praterquam in*
casibus in iure expressis, i ad ingrediendum monasterium, vel ad suscipiendum habitum
cuiuscumque religionis, vel ad emittendam professionem, *ζ quique consilium*, auxilium,
vel fauorem dederint: quique scientes eam non sponte ingredi monasterium, aut habi-
tum suscipere, aut professionem emittere, quoquo modo eidem actui, vel presentiam,
vel consensum, vel auctoritatem interposuerint *a. n Simili quoque* anathemati subiicit
eos, qui sanctam virginem, vel aliarum mulierum voluntatem, vel accipiunt, vel vori
emittendi, quoquo modo sine iusta causa impederint. Eaque omnia, & singula, quorū
ante professionem vel in ipsa professione fieri oportet, sequuntur non solum in mona-
stetis subiectis Episcopo, sed & in aliis quibuscumque. *b Ab his tamen excipiuntur*
mulieres, quę pœnitescentes, aut Conuertitæ appellantur: in quibus constitutiones ea-
rum serueneur.

a Conc. To-
let. 3. c. 10.
& puella 30.
q. 2. c. 11. 32.

b Conc. To-
let. c. 19. 14.
in fin.

1. **V**ide Nau. consil. 55. & 56. de sentent. excom-
munic. in aliis consil. 56. & 7 de Regul. in
nuis, Sayr. forib. decif. sub illis tit. de sentent. ex-
commun. decif. 1. & 2. Paul. Fusc. de visitat. lib.
2. c. 15. n. 68. Henric. in summ. lib. 1. cap. 19. §. 4.
vers. secundo, Iacob. de Grass. in aures decif. p. 1.
lib. 4. c. 24. n. 7. Gench. ad decretum collect. 49. n. 2.
& ad Decret. ad ill. 16. n. 5. Fr. Eman. q. reg.
100. §. 7. art. 3. & q. 7. art. 18. & 19. Petr. Le-
desma in sum. p. 2. vult. del. stato de los Religio-
sosc. 5. cancl. 8. Zerolan. praxi Episcop. p. 1. verb.
Coll. d. Barbof. in Concil. Tred.

Moniales, §. 22. Sout. 10. §. de censur. disp. 23. §. 1.
§. n. 8. de Relig. 10. §. lib. 3. c. 9. Azoc. in sum. moral. p. 1.
lib. 1. §. c. 9. quæst. 2. vers. praterca Sayr. in elena Re-
gia, lib. 5. c. 1. a. n. 27. Valer. Reginald. in praxi fori
pœnitent. lib. 1. §. n. 375. Fr. Lod. Miranda in man.
Prælat. 10. §. 17. art. 4. cancl. 2. & de factis mo-
nialib. q. 3. art. 5. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig.
lib. 1. §. 2. dub. 4. vers. vicia, Iac. Sanch. in præcipia
Dotalog. tom. 1. lib. 4. cap. 4. Armendat. in addit.
ad recap. legum Nauarra. lib. 2. c. 1. §. 17. de Relig.
num. 62. Memoriale clericor. c. 9. num. 66. & 63.

N n 3 Filiuc.

Filiuc. in *quest. moralib. tract. 1. q. 6. ques. 5. n. 89.*
 Barthol. S. *Expositio in thesauro Relig. lib. 5. q. 15.*
 cum segg. Bonacin. *de consur. disp. 2. q. 6. p. n. 3.*
 & nouissime de consur. extra *Bullam disp. 1. q. 2.*
 p. n. 1. & 3. Fr. Barth. de Vecchis in *praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouis. disp. 1. dub. 5. conel. 4.* Hieron. Roder. in *comp. q. regul. resol. 101. n. 31. & n. 79. & 80.* Portellan addit. ad dubia *Regulari. verb. Amalia. n. 5. cum segg.* Tamburin. *de sacre Abbatisarum disp. 1. q. 4. & disp. 1. q. 1. metipsum de offo. & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 104.*

1. *Omnes & singulas personas, &c.* Non tamen Reges, & Imperatorem, quia speciali nota digni sunt, ita Sanchez *præcepta Decalogi. 1. lib. 4. c. 1. n. 2.* Bonacin. *de consur. extra Bullam disp. 1. q. 2. p. n. 1. n. 3.* Portell. *ad verb. Amalia. n. 6.* Contra Soar. *d. tom. 5. de consur. disp. 23. fell. 5. n. 8. vers. quæ consura est generalissima.*

3. Patentes, qui cogunt filias Religiosam vitam suscipere, vel eas ad ep. vitz genere prohibent, incidunt in excommunicationem latam in hoc decreto, ut resoluunt Nau. in *man. c. 1. q. 1. n. 17.* Fr. Ludou. Miranda in *man. Prælator. tom. 1. q. 17. art. 4. conel. 2.* Azo. *d. q. 2. prop. fin. & p. 2. lib. 1. c. 21. q. 13.* Portell. in *dub. Regul. verb. clausura Monasterium n. 9.* Tambustio. *de iure Abbatisarum disp. 1. q. 4. Ego ipse d. alleg. 104. n. 6.*

4. An autem metus reuerentialis parentum incus-
 sus ex eo, quod manifestant puellæ statum mona-
 chalem illi conuocare ob iustas causas, v.g. non
 sufficientes dotis pro matrimonio, & similium,
 inducat in eorum excommunicationem illum in-
 cipientibus? In quo dubio patrem negatiuam
 substant Aloyf. Ric. in *praxi rerum fore scilicet.*
decis. 7. o. 8. in 1. adit. aliis resol. 199. in 1. adit. Por-
 tellan addit. ad dubia *Reg. verb. Moniales. n. 12.*
 Hieron. Roder. *d. resol. 101. n. 80.* Tambot. *d. tract. disp. 3. q. 1. n. 1.* quia parentes, vel consanguinei in
 illo timore incutendo non se habent alicui, sed
 ipsa puella merito concipit ob treuerentiam pa-
 tris, haecque esse passim in tota ferè Ecclesia alle-
 roni; immo etiam addit idem Portell. si parentes,
 vel alij importunus pressibus suaderet puellæ, ut
 ingrederetur, vel non ingrederetur, non incute-
 rent, quia suasio etiã importuna, non est coactio,
 quod intelligit Hier. Roder. *in supra. caso* quo
 talis metus reuerentialis incuslus non excedat li-
 mites simplicis persuasione: nam si metus gravis
 sit, & cadens in virum constantem, omniod, &
 abique dubio præstat excommunicationem. In-
 currete sadores, seu metui incutientes existimas.

5. *Reuerentia.* Intelligit dom esse de vi coacti-
 uæ, & non inductiua, decium attestat Armend.
d. 17. de Relig. n. 62. cum refero Ego ipse *d. all. 104. n. 3. resoluat.* Azor. *d. p. 1. lib. 1. q. 2. vers.*

quærit. ubi subdit hanc potestatem non incurere il-
 lum, qui heredem instituit mulierem ea lege, ut
 Monialis fiat. Tamburin. *d. tract. disp. 3. q. 1. n. 2.*
 ubi q. 3. tunc non esse prohibendum puellæ Reli-
 gionis ingressum persuadere, vel beneuolentiam
 munitionibus absque villo pacto captare.

7. *Aut aliam quamcumque mulierem, &c.* Ergo
 cogentes viros ad Religionem non ligantur co-
 sultu huius decreti, ut per Soar. *d. disp. 23. fell. 5.*
 n. 8. Sanchez. *d. c. 4. n. 3.* Filiuc. in *q. moral. tract. 1. c. 5. ques. 7. n. 89. vers. quæ secundo.* Portell. in addit.
 ad dubia *Regul. verb. Amalia. n. 7.* Bonacin. *d. disp. 1. q. 2. p. n. 1. n. 5. Fr. Ludou. Miranda d. conel. 2.*

8. *Præterquam in casibus in Iure expressis.* Vel-
 luti, si qui cogeret fornicam ad ingrediendum
 monasterium in pernam aliquis peccati, vel ad
 cautionem pudicitie, vel alia iusta de causa à iure
 permittit, ut per Soar. *d. fell. 5. n. 9.* Filiuc. *d. n. 89.*
 vers. tertio, Bonac. *d. p. n. 1. q. 4. vers. duxi.*

9. *Ad ingrediendum monasterium, &c.* Cogentes
 mulierem monasterium ingredi non excom-
 municant ingressu non sequuto, resoluunt Nau.
 in *man. cap. 27. n. 51. & d. conel. 55. de sentent. ex-*
communicationis antiquis, aliis conel. 5. de Reg. in no-
u. Sayt. d. decis. 5. de iure excommunicationis. Fil-
 dou. Miranda *d. conel. inf. 2.* Ego ipse *d. all. 104. n. 7.*

Cogentes fornicam ad monasterij ingressum,
 ooo vi profectores, nec vi habitum sumat, sed ve
 ibi seculari terrento educetur, donec ætatis apte
 matrimonio sit, in hanc anathematis potestatem
 non incidere, tradunt Nau. *conel. 56. de sentent. ex-*
communicationis in antiquis. aliis conel. 6. de Reg. in no-
u. Zetol. d. verb. Moniales, 5. 13. Soar. *d. fell. 5. n. 9.*
 Ego ipse *d. alleg. 104. n. 5.* Filiuc. in *q. moral. tract. 1. c. 6. n. 89.* Portell. in addit. ad dubia *Regulæ verb. moniales n. 14.* Diana *disp. 1. q. 2. lib. 1. t. misel. resol. 5. 6.* Id tamen limitant Sanchez. *d. 4. n. 1. Portell. d. verb. Amalia. n. 14.* Fr. Emmann. in *sum. tom. 2. c. 8. n. 1.* Hieron. Roder. *d. resol. 101. n. 79.* quando coactio ista est in ordine ad susci-
 piendum potest. Religionis habitum, hoc susci-
 piendum Monialis, hoc alia ratione, & addit Por-
 tellan *ut loco n. 1.* quod hanc censurâ incurrent,
 qui puellam liberè ingrederentem, ut maneat ibi
 in habitu seculari educationis gratia, post ingres-
 sum cogunt, ut habitum suscipiat Religionis.

10. *Quique consilium, auxilium, &c.* Vide Portell.
 in addit. ad dubia *Reg. verb. Moniales. n. 17.* Hier.
 Roder. *d. resol. 101. n. 31.* Bonac. *d. p. n. 1. n. 10.*

11. *Simili quæque, &c.* De excommunicatione
 contra tetrahætes fornicas à Religione, latè Bon-
 nac. *de consur. extra Bullam disp. 1. q. 2. p. n. 1. 5.*
 Soar. *de consur. disp. 23. fell. 7. n. 9. & 10.* Filiuc.
tract. 1. c. 6. ques. 5. ad fin. n. 90. Sanchez. *d. c. 4. n. 13.*
 Sayt. in *claus. Regul. lib. 5. c. 1. n. 27. cum segg.*

Quando, & quomodo sit audiendus, qui præterdit se per vim, aut metum, seu ante de-
 bitam etatem professum fuisse.

CAPVT XIX.

1. *Dollari de materia cap. agentis.*
2. *Comprehendit Moniales.*
3. *Habit loci in Regul. verb. c. 2. Ordini Regulari.*
4. *Aditum reuerentis an annulet professionem.*
5. *Professio mulier non potest sine crimine apostasia ad seculum redire.*
6. *Regularis non auditur super muliere sua pro-*

1. *sessionis nisi intra quinquennium causas dede-*
xerit coram Superiore suo & Ordinario.
2. *Quinquennium ad reclamandum quædo suscipiat.*
3. *Reclamare potest etiam post quinquennium qui*
intra illud reclamare non potuit.
4. *Religiosus, vi possit audiri post quinquennium,*
quid facere debet.

10. Restitutio aduersus lapsum quinquennij pro casu habere concedatur.
11. Ignorantia, vel impedimentum reclamandi intra quinquennium non potest probari iuramento opus ignorantis, vel impediti.
12. Adire aiaie, qui in foro conscientia sua professionem nullitatem fecit, non illam ratam fecit intra quinquennium transacto illi adhuc in foro exteriori potest reclamare.
13. Professionem quae ratiaturae presumitur in dubio intra quinquennium non transacta.
14. Religiosus, & uerè profectus non est qui ob vim, vel metum professionem emissam illam non ratiaturam, & solum in foro exteriori presumitur esse Religiosus.
15. Religiosus per vim & metum non tenetur etiam post lapsum quinquennij in foro conscientia ex vi voti seruare cunctas regulas Religionis, nec uota clandestina scandalosa.
16. Religiosus uolens ratiaturam priorem professionem irritam sit uerum Religiosus, nec requiritur ut auctor monasterij taceat.
17. Censuræ, & acceptum superius de nouo non requiritur ubi Religiosus iam professionem irritam ratiatur.
18. Profectus nullius necessario scire debet suam professionem esse irritam, ac eam ratiaturæ, ut de irrita ualida fiat.
19. Inhabiles ad profectum possunt reclamare etiam transacto quinquennio.
20. Profecti nulliter ob non seruatum formam prescriptam a Sæcto Vn. eorum informatione, possunt post quinquennium reclamare.
21. Regularis deducit intra quinquennium nullitatem professionis, tenetur eam probare cum iudicio eorum Ordinario, & proprio Superiore Regulari monasterij in quo professionem emisit.
22. Superior monasterij non Religiosus.
23. Causa nullitatis professionis uille preponenda sunt

- errori superius & Ordinario capitulati.
24. Professionem uicium allegare non potest habitum sponte dimittens.
25. Si habitum tenere, & absque causa dimiserit.
26. Regularis nullius vigore causatione facultatis se transferre potest ad laxiorem Religionem.
27. Papa potest solum licentiam concedere ad transferendum ad laxiorem.
28. Papa non solet concedere licentiam transferendi ad laxiorem, nisi ex iustis & legitimis causis.
29. Prelatus Papa inferior potest easdem legitimam causam dispensare Regularem ad laxiorem Religionem.
30. Deceit in presenti intellectus a Dilectis citatis praestant.
31. Causa legitima, & iusta, quibus dispensari possit Religiosus quatenus de uota Religionis ad aliam laxiorem transire ualeat, praestantur.
32. Regularibus ad strictiorem Religionem transire uolentibus sufficit petita, licet non obtenta licentia a suis superioribus.
33. Religiosi Ordinis Sancti Trinitatis non possunt ad alium quencumque etiam Mendicantium Ordinem se transferre, nisi, &c.
34. Regulares Ordinem Mendicantium non possunt transire ad alium Ordinem, praeterquam ad Carthusianos.
35. Regularis non est concedenda licentia occultè ferendis habitum.
36. Habitum sine causa uoluntatis Religiosi incedunt in excommunicationem.
37. Regularis deferens habitum cooptum habitu alterius Religionis an uocatus in censuram.
38. Episcopus Monachus tenetur portare habitum suae Religionis.
39. Religiosus factus Episcopus si sine causa habitum Religionis deponat non incidit in censuram.
40. Episcopi Regulares tenentur colere habitum suae Religionis possunt se conformare cum Episcopis secularibus in forma.

Quicunque si regularis prætendat, si se per vim, & metum in testum esse religionem, & aut etiam dicat, ante ratam debitam professum fuisse, aut quid simile, uelut habitum dimittere quacumque de causa, aut etiam cum habitu discedere sine licentia Superiorum, non audiat, nisi intra quinquennium tantum à die professionis, & tunc non aliter, nisi causas quas prætenderit, deduxerit coram Superiore suo, & Ordinario.

Quod si ante habitum spontè dimiserit, nullatenus ad allegandum quacumque causam admittatur, sed ad monasterium redire cogatur, & tamquam apostata puniatur, internum uero nullo priuilegio suæ religionis inuictur. Neino etiam regularis cuiuscumque facultatis vigore si transferatur ad laxiorem religionem, nec detur licentia cuiquam Regulari occultè ferendi habitum suæ religionis.

Vide Nauar. comment. 4. de Regular. num. 73. & 77. Zetoli. in praxi Episcop. p. 2. verb. professio. 5. 2. vers. uerum, Fr. Emmanuel. quæst. Regular. 10. 3. quæst. 17. artic. 16. & seq. Spinan. speculo testamenti. gloss. 12. princip. num. 6. 2. cum seq. Flamin. Parisi. de regulat. benefic. lib. 3. quæst. 5. num. 43. cum seq. Fe. Ioan. à Croce de statu Relig. lib. 1. c. 8. dub. 4. vers. secundæ conclusio, Francisc. Leon. in thesauris Ecclesiasticis. parte 2. cap. 1. n. 42. Ludou. Bija. rebus. casum conscient. part. 4. casu 18. Aloy. Rican. praxi ueram fore Ecclesiastic. decis. 657. in 1. ad alios res. fol. 629. in 1. ead. & in praxi aurea. res. 18. & in decisio. Archiepiscop. Neapolitana. part. 4. decis. 48. Azor. in quest. moral. part. 1. lib. 1. c. 4. q. 10. Compan. in diuersis iuris canon. rubric. 1. 2. c. 1. 3. num. 129 Sanchez de matrimonio. lib. 7. diff. 37. Portiel. in dub. regul. verb. professionis uille reclamatio, num. 43. cum seq. Villalob. in summa p. 2. trall. 35.

difficultas. 15. num. 4. cum seq. Lessi. de iustis. lib. 1. c. 41. dub. 7. n. 63. Flores de Mens. variarum lib. 3. q. 23. n. 68. Attendant ad id ad recapitulum. IV. Maria. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religion. num. 38. & 31. Fe. Ludouic. Miranda in manual. Prænot. tom. 1. q. 30. art. 1. cum seq. Sanctæzel. variarum res. quæst. 48. per tot. Ioan. Valer. de differentiis. inter utrumque forum. verb. Regularis. diff. 2. Nouar. in singulari. Canon. conclus. 116. Bonacin. de clausura. & panis eam uoluntatis imposuit. q. 1. par. 10. Hieton. Rodetic. in compend. q. regular. res. 10. n. 68. cum seq. Villalob. in sum. tom. 1. trall. 35. diff. 25. Lezana in sum. quæst. Regular. c. 2. n. 7. Diana. res. res. res. part. 3. trall. 2. res. 62. Nouar. in uerba Reg. verb. nullitas, Rota in Asten. professionis 2. Iulij 1646. coram R. P. D. Carrillo. impressi per Tamburini de iure Abbatis. decis. 3. n. 16. D. Felician. de Vera Archiepiscop. Mexican. ad 6. uenit.

Cap. post. la. o. q. 1. c. cum titulum de regul.

b. Concl. Arelas. 1. c. vlt. Concl. Arelas. 1. c. 3.

- rabitu 20. n. 17. de iudic. idem Tamburin. tom. 3. de iure Abbasu d. 1. §. 1. n. 84. & d. 1. §. 6. q. 25. cum seg. recipiunt ad offic. & parit. Episcopi. part. 3. allegat. to. 4. n. 10. cum seg.
2. *n. Quinquaginta* Seco quinquaginta, vt ait Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. *Adminalu*, vers. ad secundum respicietur.
3. *Regularis*. [Etiam Ordinem Militarium, vt testif. decalium Gonzal. ad regul. 8. Camer. gloss. 8. n. 62. & nuquampiam hoc deceto comprehendit Milites S. Ioannis Hierosolymitani testantur resolutum Aimend. d. 1. 7. de Religioib. n. 5. Gonzal. d. gloss. 8. n. 61. Nardona l. 3. gloss. vnc. n. 15. art. 5. lib. 1. Recop.]
4. *Et metum*. [Regulare, qui professionem pet vim, vel n-erum celebrauit, posse contra illam reclamare, per hunc text. resolutum Tamburin. d. 1. 3. d. 1. §. 6. quæst. 26. n. 7. Sed quid si metus reuerentialis sit, an annullat p. professionem, vide Couar. de sponsal. part. 2. §. 5. n. 10. & 8. Henric. in summ. lib. 1. cap. 9. §. 5. Sayt. in floribus decis. sub tit. de Regular. decis. 91. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. resolut. 93. 2. p. 1. §. 1. & in decis. circa Archiep. Neapol. p. 4. decis. 147. Vbi loquitur de matre. Sanch. de matrimo. lib. 4. d. 1. §. 6. n. 18. & in precepta Decalogi, tom. 6. lib. 4. c. 5. n. 24. & 26. Hieronym. Rodetic. d. resolut. 101. n. 7. Rot. decis. 173. n. 5. p. 1. re. com. & in Tolentana professionis 19. Nouemb. 1614. coram be. nem. Phalde, metiolum in collect. ad cap. cum vtrum. n. 8. de Regular.]
5. *Aut etiam d. ante artem, &c.* [An nollit professus polli. sine crimine apostasie ad laicolum redire? Negat Aloyf. Ricc. in decis. circa Archiep. Neapol. p. 4. decis. 34.]
6. *Nisi intra quinquennium, &c.* [Vide Spin. in specula testament. gloss. 12. princip. à n. 61. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. §. 4. n. 45. cum segg. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. professio. §. 1. Azor. in specul. moral. part. 1. lib. 12. c. 4. quæst. 10. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore. Ecclesiast. decis. 744. in 1. edit. alia resolut. 129. in 2. edit. & in decis. circa Archiep. Neapol. p. 1. decis. 182. n. 4. Steph. Gratian. discipul. forensium c. 4. 1. nouissimè Tamburin. de iure Abbasum tom. 3. d. 1. §. 6. q. 25. n. 5.]
- Verùm autem idem procedat ex parte Religiosis, laici ea post quinquennium exerce non possit Religiosum, quom nouit habuisse in professione aliquem defectum? vide Laurent. de Peitinis tom. 1. de subdito Religio §. 1. de obediens. c. 25. §. 4. Lezana in summ. q. Regul. c. 1. n. 7. qui tenent hoc deceto Concilio non obstante posse Prælatos Religiosis etiam transito quinquennio exerce Religiosum, quem nouerint habuisse in professione defectum alicuius conditionis irritantes illam, quia Concilium solum videret determinate illud quinquennium pro reclamatione professorum.
7. Quinquennium prædictum in professione expressè facta incipit die, quo quis illam emisit, in tacita verò à die quo fecerit actus solummodo professus proprius, tradunt Franc. Leo d. cap. 1. n. 4. Azor. d. cap. 4. quæst. 10. vers. postrema. Nouat. in lucerna Reg. verb. reclamare n. 1. pag. 221. Tamburin. d. d. 1. §. 6. quæst. 25. n. 5. & 6. Fr. Ludou. Miranda d. quæst. 30. art. 1. conclusio. 1. prop. fin. Ego ipse allegat. 104. n. 16. Bonacin. d. puncto 10. d. 1. §. 4. n. 1. vbi. n. 1. 2. resolut. diem illam computandam esse de momento ad momentum, & n. 3. s. obdit præfatum quinquennium spatium computandam esse à die professionis, etiam in illo, qui tunc temporis laborabat ignorantia inualiditatis professionis, aut alio impedimento.

Non teclmantem intra quinquennium, vel quis fuit impediens, vel qui ignorauit iusta ignorantia suam professionem esse irritam, vel ob defectum ætatis posse teclmare etiam post quinquennium, & vel remedio extraordinario beneficii restitutionis in integrum, vt audiatur, resoluunt Nauar. comment. 4. de Regular. num. 71. vers. scito, Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 17. art. 16. sub fin. & art. 17. vers. ex quibus, Azor. d. lib. 1. c. 4. quæst. vltim. in fine, Sanchez d. d. 1. §. 37. n. 12. Aloyf. Ricc. d. resolut. 550. n. 6. vers. etiam, & in decis. circa Archiep. Neapol. part. 1. decis. 182. n. 3. & 4. Flores de Mena d. quæst. 23. n. 68. Sanctat. variar. resolut. quæst. 48. n. 3. Ego ipse d. allegat. 104. d. n. 17. Vidalob. part. 2. summ. crast. §. 5. d. 1. §. 25. n. 5. 8. & 9. Portel. in dubis Regular. verb. professio, num. 45. Hieron. Rodetic. in compendio quæst. regul. resolut. 101. n. 68. Nouat. in lucerna Reg. verb. reclamare n. 4. Less. de Instit. lib. 1. c. 4. d. 1. §. 7. n. 66. Stephano. Gratian. discipul. forens. tom. 3. cap. 4. §. 3. n. 9. & cap. 440. n. 25. Diacon. moral. resolut. part. 3. crast. 2. resolut. 5. Lezana in summ. quæst. Reg. cap. 2. n. 7. vbi ait Coocilium in præstenti esse intelligendum, nisi aliter professi allegauerint legitimas causas, ob quas non potuerint intra prædictum tempos reclamare, Tamburin. d. d. 1. §. 6. q. 25. n. 7.

Contra Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. §. 4. quæst. 5. n. 46. & Armandus. in addit. ad recap. legum Nauar. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religio. num. 19. existimantes elapso quinquennio dato per hoc decretum non posse pretendente per vim, & metum se esse iogressum Religionem, reclamare, etiam si toto quinquennio durauerit eadem causa, vis, & metus. Item contra Ceual. eum. contra commun. q. 500. in fine. & Bonacin. d. puncto 10. d. 1. §. 4. n. 4. arbitantes in hoc cap. assignari quinquennium ingreditibus Religionem ad reclamandam contra professionem per vim, vel metum factam, ita tamen, vt elapso illo quinquennio non competat restitutio.

Sed hodie, vt quis possit audiri post quinquennium, adit Romæ factam Congregationem Concil. Tridentin. seu alteram Regularium negotiorum præpositam, quæ prius cognitis saltem summarie nullitatibus deducendis, & iusto impedimento non teclmandi intra quinquennium, restitutionem illius concedere solet, & ita non semel fieri vidi, quod insinuauerunt Portel. d. num. 45. vers. circa quod, & Hieron. Rodetic. d. resolut. 101. n. 7. Niger. Citiac. controuers. forens. tom. 2. controuers. 371. num. 37. Nouat. in lucerna Reg. verb. professio n. 31. pag. 216.

Vnde in vna Colimbrian. 27. Aprilis 1610. S. Congregat. Concil. me informante, concessit restitutionem in integrum aduersus lapsum quinquenni puellæ Colimbriæ. pretendenti per vim, & metum patrum ingressam monasterium, & professionem eouisse, de quo teclmauit intra quinquennium apud consanguineos, & alios eximatos, & mortuis patribus post quinquennium apud Collectorum Portugaliæ, & quod professio fuerit facta in 14. ætatis anno.

Ad probandam præfatem ignorantiam, vel impedimentum reclamandi intra quinquennium non sufficit iuramentum ipsius ignorantis, vel impediti, licet in aliis eussit sufficiat, quia manifestò quinquennium ipsi præfatis scientiam habere talis decreti, ita Fr. Emman. in addit. ad summ. 4. c. 4. §. 1. n. 6. Sanch. d. d. 1. §. 17. n. 14. Portel. d. verb. professio n. 50. Hieron. Rodetic. d. resolut. 101. n. 7.

12.

Mioot ætate, qui in foro conscientie suæ professionis nullitatem fecit, nec illam ratam fecit, intra quinquennium, transacto illo adhuc in foro exteriori potest reclamare, allegando iuste ignorantie causam. Quod si sub iuramento interrogatur ad ignorantiam iur, quo poterat intra quinquennium reclamare, licite potest iurare se ignorasse, intelligens apud se habuisse ignorantiam, & non scientiam, cum qua ratificaverit professionem suam quam præsumit Concilium ratificasse intra quinquennium, ex quo præcipit, ut non audiat post illud elapsum, si licet qui rogatur à iudice sub iuramento iuridico, an transierit per locum, ubi iacebat homo occisus, & inde iudex inferat, an sit talis criminis reus, potest utique licite iurare nullo modo transisse, etiam si à parte rei per talem locum ipse transiit, ut, intelligens intra se non transiit culpabiliter, sed innocenter, quare ita resoluit Sanchez d. disp. 37. n. 18. Portel. d. verb. *professionis*. §. 1. Sanctæ. d. quest. 48. n. 15. Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 7. vbi num. 7. subdit profectum abique legitima ætate, vel sine prævia informatione iusta constitutionem Sixti V. vel ex metu culpabilis ex parte sua non teneri ad ratificandam professionem, sed posse in professione persistere, & riteque commodam occasionem egrediendi se offerat.

13.

In dubio intentionis de ratificanda professione intra quinquennium, eo transacto præsumitur illam ratificasse, in dubio enim in favorem Religionis, quæ possidet, præsumendum est. Navar. consil. 3. n. 10. de Reg. Villalob. d. disp. 25. n. 7. Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 75. in fine Vide Diana pari. 4. tract. 4. resol. 40.

14.

Non esse in foro conscientie votum professum, & Religiosum, qui ob votum, metum, vel aliquod simile professionem emisit, si illam oon ratificavit, & solum in foro externo præsumi esse Religiosum resolvunt Navar. consil. 23. num. 5. & consil. 89. n. 6. & 7. de Regularibus Henric. in summ. lib. 1. c. 6. in comment. & cap. 8. §. 9. in commento. Sanchez de matrimonio. lib. 7. disp. 37. num. 9. Sanctæ. d. q. 48. num. 18. Fr. Bartholom. de Vecchis in præxi observanda in admittendo ad Religiosum statum Novitius disp. 4. dub. 3. num. 5. Rot. in Pluribus. professionis 10. Decembris 1621. coram R. P. D. meo meritis.

15.

Vnde in eodem foro conscientie non teneri, etiam post lapsum quinquennij ex vi voti ferose occulte regulas Religionis, nec vota, seculo scandalo, tradunt Heorig. d. §. 9. in commento littera S. Fr. Emman. in summ. part. 1. c. 93. conclus. §. 3. Sanctæ. d. lib. 7. disp. 37. n. 36. Azor. d. part. 1. lib. 2. c. 5. quest. 1. Bonacina d. puncto 10. diff. 1. num. 2. Sanctæ. d. quest. 48. ex num. 24. vbi à n. 21. resoluit quod Prelatus regularis cui constaret talem profectum oon ratificasse suam professionem, potest occulte illum à Religione dimittere, etiam elapso quinquennio.

16.

Religiosum volentem ratificare priorem professionem irritam fieri verum Religiosum, nec requirit, ut annum novitatus iteret, tradunt Navar. consil. 27. n. 2. de Regularibus Azor. d. lib. 3. cap. 1. quest. 6. vers. si querat, Portel. d. verb. *professionis*. §. 3. Villalob. d. tract. 3. §. diff. 24. num. 5. 6. & 8. Bonacina d. puncto 10. diff. 1. num. 5. Sanctæ. d. q. 48. num. 33. num. segg. Hieron. Roderic. d. resol. 101. num. 76. Sanchez d. disp. 37. num. 49. num. segg. Lessi. de instit. lib. 2. cap. 42. num. 66. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 7. cap. 1. num. 8. Barthol. de Vecchis d. disp. 4. dub. 5. a. princ. vbi declarat multipliciter, & præci-

puè num. 6. censet non esse iterandum novitatum, etiam si publica esset nullitas professionis, & novitatus, ob profectum inhabilitatem.

Consentium, & acceptationem Superioris de novo non requirit vbi Religiosus suam professionem irritam ratificat, cum Navar. Fr. Emman. & alius docet Sanctæ. d. quest. 48. num. 30. Soar. de Relig. tom. 3. lib. 7. cap. 1. num. 16. Lessi. de instit. lib. 2. cap. 41. num. 67. Bartholom. de Vecchis vbi supra dub. 4. num. 7.

Contra Sanchez de matrimonio. lib. 2. disp. 35. §. 4. & lib. 7. disp. 37. n. 64. Bonacina d. puncto 10. diff. 1. existimantes in hoc casu non satis esse solo intentionem ad professionem reuocari, sed oportere iterum professionem recipi actu externo, & monasterij superiore de novo admittente.

Notatur tamen Sanctæ. d. quest. 48. num. 40. cum segg. necessarium requirit ad hoc ut professio irrita, valida fiat, & conualecat, quod professus sciat suam professionem esse invalidam, eamque postea ratificet, cuius tamen contrarium videtur censuisse factam Congregat. ut testatur Rota in Meten. professionis 2. Junij 1636. coram R. P. D. Cornilio, impetella per Tamburin. post tract. de iure Abbatissar. deos. §. 3. num. 1. a. Etidem Sanctæ. d. q. 48. num. 45. vers. deo duodecimo, subdit, quod si huiusmodi professus dubitet in priorem professionem invalidam ratificaverit, debet transacto quinquennio præsumere, quod eam ratificaverit, & numero 50. teneri minimè esse ceterodum profectum dicenti se intra quinquennium non ratificasse professionem.

Inhabiles ad profitendum, putà habentes perpetuum impedimentum posse reclamare etiam transacto quinquennio, quia illi ratione inhabilitatis nunquam præsumuntur tacite professi, neque Concilium loquitur de huiusmodi personis, obstant Navar. consil. 26. n. 12. & olim de Regularibus Bonacin. d. puncto 10. diff. 4. n. 7. Sanctæ. d. q. 48. n. 36. Portel. d. verb. *professionis* n. 5. Villalob. vbi supra n. 8. Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 74. Tamburin. d. disp. 6. q. 26. n. 9.

Nulliter professus, quia non fuit in eorum informatione servata forma præscripta à Sixto V. de qua latè Fr. Barthol. de Vecchis in præxi observanda in admittendo ad Religiosum statum Novitius disp. 6. post etiam post quinquennium reclamare, cum eorum professio annullaretur propter bonum commune Religionis, attestatur ab eodem Sixto V. declaratum Aloys. Ricc. d. præxi furi Ecclesiar. §. 50. in fine, quem refert Epiphe d. alleg. 104. num. 2. Villalob. in summ. part. 2. tract. 35. diff. 25. n. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 440. num. 14. Rota deos. 175. num. 3. part. 1. recentior. Hieron. Roderic. d. resol. 101. num. 74. vbi subdit hoc debere intelligi in profectio ante constitutionem Clementis VIII. qui anno Domini 1601. abtulit huiusmodi impedimentum irritans professionem, sine prævia informatione.

[Coram Superiore suo, & Ordinario.] Regularum deducentem intra quinquennium iuravit professionem, teneri eam probare coniunctim coram proprio Superiori Regulari illius monasterij, in quo professionem emisit, & coram Ordinario illius loci, vbi existit monasterium, decidit fuisse sub die 1. Decembris 1593. attestat Atmedo d. alleg. 104. Relig. n. 18. quem refert Epiphe d. alleg. 104. num. 12. Vide Fr. Emman. tom. 1. quest. 36. art. 5. Ludovic. Beja resp. p. cassus conscientia p. 4. casu 18. fol. m. 42. vers. Bonacin. d. puncto 10. diff. 3. n. 5. Navar. in luerina Regular. verb. nullitas 1. pag. 177. Tamburin.

17.

18.

19.

20.

21.

21. Tamburin. *d. tem. 3. diff. 6. quæst. 26. n. 3.* Superior autem, cui commissiones super nullitate professionis ex precepto Concilij in hoc loco directæ sunt, vñ cum Ordinatio, intelligitur de Superiore monasterij, non Religiosis, ita Sel. in *selectis Canon. cap. 80. n. 10.* vbi refert decusum in *Meisen. & Ramana 7. Aprilis 1629.*
23. Vnde colligit Aloy. Ricc. in *praxi aurea resol. 20.* resoluim fuisse causas oneratis professionis nullæ ita proponendas esse coram superiore & Ordinario copulari, vt si fuerint per se solum professionem nullam declaret, Religiosumque è monasterio eiciat, illum teneatur ad monasterium reuocare, refert Tamburin. *d. tem. 3. diff. 6. q. 26. num. 3.*
24. Quod si antea habitum, &c.] Vide Nauæ. *dist. clement. 4. de Regul. num. 77. & 78.* Azor. *d. part. 1. lib. 1. cap. 5. quæst. 10. in fine.* Franc. Leo *d. c. 1. n. 42.* Portel. *d. verb. præfissi n. 46.* Fr. Ludou. Miranda *d. quæst. 30. artic. in princip. & censul. 1.* asserit reclamacionem de nullitate professionis faciendam esse cum habitu, atque habitu Religionis retento aliàs reclamante, non exaudiri, refert Ego ipse *d. allegat. 10. 4. num. 12.* Lezana *d. cap. 2. num. 8.* Dimissionem tamen habitus non impedit vt Regularis non audiat super nullitate professionis, si postea eundem habitum reassumit, resoluunt Campan. in *diuersis Canon. sub. 12. n. 11. num. 18.* Soar. *d. Relig. 2. m. 3. lib. 7. cap. 3. num. 24.* Portel. in *dub. Regular. verb. præfissus nullitas num. 45.* Gratian. *d. e. 413. n. 7. & 8.* Villalob. in *summ. 2. tract. 3. 5. diff. 13. num. 4.* Diana moral. *resol. part. 3. tract. 2. resol. 53 in fine.* Tamburin. *d. tem. 3. diff. 6. quæst. 26. num. 2.*
25. Et hoc esse intelligendum, quando habitum tementè absque causa dimisit, ac proinde si haberet iustam causam admittendi, debere audiri tradunt Azor. *d. cap. 4. quæst. vltim.* Nauar. *dist. clement. 4. num. vltim.* Fr. Emman. *2. m. 3. quæst. 17. artic. 17. circa med.* Saorch *d. lib. 7. diff. 37. n. 3.* Aloy. Ricc. in *decisionsibus Curia Archiepiscop. Neapulan. decis. 48. n. 7. & 8. part. 4.* Bonac. *dist. puncte 10. diff. 3. n. 1.* Tamburin. *d. 2. m. 3. diff. 6. quæst. 26. n. 2.* Quodque etiam intelligendum est procedere in foro exteriori, non in interiori, si causa subit alicui facienda, Lezana *d. e. 2. n. 8.*
26. Transfertur ad laxiorem Religionem.] Nullum Regularem vigne cuiusvisque facultatis se transferte posse ad laxiorem Religioem, etadunt Nauar. *consil. 56. num. 3. de Regularib.* Sayr. in *floribus decis. sub eod. tit. decis. 5.* Azor. *d. 1. lib. 1. c. 1. 4. quæst. 12. vers. in Concilio Tridentino* Aloy. Ricc. in *collect. dist. 1. art. 3. celsit. an. 31.* Stephan. Gratian. *d. script. forens. e. 434.* Valer. Reginald. in *praxi fori penit. lib. 8. c. 19. n. 41.* 2. cum seqq. latè Fr. Ioan. à Cruce *d. stat. Relig. lib. 1. c. 7. dub. 3.* Barthol. à S. Fausto in *thesaur. Relig. lib. 5. q. 345.* Bonacini. de *clausura, & panis cum violentiis impositis q. 2. puncta 9. 5. 3. diff. 1. num. 13.* Fagnodæ in *quinq. Ecclesie præcepta. par. 2. lib. 8. c. 3. n. 4.* Villalob. in *summ. p. 2. tract. 33. diff. 13.* Portel. in *dub. regul. verb. Religiosi transfere.* Hieron. Roderic. in *compend. quæst. regul. resol. 123. n. 35.*
27. Ad transeundum enim ad laxiorem Religionem nulla legitima causa existente solum Romanum Pontificem posse licentiam concedere, resoluunt Nauar. *consil. 88. n. 2. de Regularib. in natis, & commenta 4. de Regularibus n. 10. vers. 2. addo.* Fr. Emman. *2. m. 3. quæst. 3. art. 10.* Azor. *d. e. 1. 4. quæst. 8. in fine.* Lessi. *d. iust. lib. 2. c. 41. dub. 1. n. 102.* Fr. Ludouic. Miranda in *Alen. Prælat. 2. m. 1. 7. 3. art. 1. 3.*
- censul. 3. Saorch in *præcepta Decalogi 2. 2. lib. 6. cap. 7. num. 67.* Stephan. Gratian. *d. e. 434. num. 6.* Snaer. *d. Religione tem. 4. lib. 3. cap. 11. num. 17.* cum multis seqq. Anton. Ricciul. *de iure personar. extra gremium Ecclesie existentium lib. 8. cap. 4. n. 1.* Hieron. Roderic. *d. resol. 123. num. 63.* Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi obseruanda in adinuendū ad Religiosis statum natus diff. 15. dub. 5. n. 1.* Huiof. modi autem transfrum hic absque iusta causa factum, Religiosum in foro conscientie tutum minime reddere, obseruat Nau. *d. censul. 88. num. 2.* Stephan. Gratian. *d. cap. 434. n. 17.* Fr. Ludouic. Miranda *d. q. 31. art. 6.* Anton. Ricciul. *d. cap. 4. num. 3.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 3. quæst. 347.* Fr. Emman. *tem. 4. sum. c. 113. num. 7.* Hieron. Roderic. *d. resol. 123. n. 91. & 65.*
28. Et idèd Papam non solere concedere licentiam transfrum ad laxiorem, nisi ex iustis, & legitimis causis plures in factis contingente, & expertum fuisse refert Anton. Ricciul. *d. c. 4. num. 4.* qui licet ibidem in *vers. dubitatus fuit*, teneat non requiri hoc casu derogationem Concilij in præfenti, contrarium tamen tanquam tutius resoluunt Nauar. *consil. 62. aliis 65. in fine.* de Regularibus Stephan. Gratian. *d. e. 434. n. 20.*
- Existente legitima causa, posse Prælatum, Pontificem inferiorè, dispensare Regularem ad laxiorem Religionem, quousq. ad Pontificem facilius sit aditus, concludunt Nauar. *commenta 4. de Regularibus n. 11. vers. quanto.* Et Ludouic. Miranda *d. q. 31. art. 6. censul. 3.* Fr. Emman. *d. 2. m. 3. q. 32. art. 9. statim in princ.* Sanch. in *præcepta Decalogi tem. 1. lib. 2. c. 7. n. 53.* Bartholom. à S. Fausto in *thesaur. Relig. lib. 5. quæst. 345. in princ.* Sanctarel. *de epist. af. e. 8. num. 17.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 3. ex num. 2. & ex num. 7.* probat ad hunc transfrum legitime faciendum necessitatem, vñ cum licentia superioris assensum Conuentus.
- Ad decretum Concilij in presenti prohibentis Regulari cuiusvisque facultatis vigore transferri ad laxiorem Religionem, respondendū infir à citandi intelligendum esse siue iusta causa, & sine consensu Capituli, aut non præmissa causæ cognitione, vt olim interdum fiebat ab aliquibus Prælatis obtentu suorum priuilegiolorum, non autem per facultates cum iure communi congruentes, quales sunt, quæ conceduntur iustis de causis, & seruatō debito iuris ordinis, ita Nauar. *consil. 56. num. 2. de Regularibus, & commenta 4. de Regular. n. 11.* Sayr. *d. decis. 53.* Fr. Emman. in *summ. tem. 2. cap. 6. num. 8.* Azor. *d. lib. 1. c. 1. 4. quæst. 1.* Lessi. *d. iust. lib. 2. c. 41. dub. 1. 3. num. 103.* Sanchez *d. c. 7. num. 68.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 5. quæst. 343. num. 2.* Fr. Ludouic. Miranda *d. quæst. 31. art. 13. ad fin.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 3. num. 6.*
- Legitimas, & iustas causas, quibus dispensari possit Religiosus, quatenus de vna Religione ad aliam laxiorem transire valeat, adducunt Doctores infir à citandi, veluti si Religiosus, qui ob infirmitatem, aut corporis debilitatem ferre nequeat sustentationem Religionis, ad quam se primò contulit, ita Syluei. *verb. Religio 4. n. 2.* Lessi. *d. lib. 2. c. 41. dub. 1. n. 101.* Fr. Emman. *d. quæst. 32. art. 9.* Azor. *d. cap. 1. 4. quæst. 8. vers. quæret.* Sanchez *d. c. 7. n. 74.* Fr. Bartholom. de Vecchis *d. dist. 1. 3. dub. 6. n. 2.* Hieron. Roderic. *d. resol. 123. num. 64.* Aut si Religiosus in priori Religione odio habeatur à cæteris Religiosis, aut indignè, & malè tractetur, secundum Azor. & Sanchez *enau. loci.* Aut si aliis sit exsolus, Reginald. in *praxi fori penit. lib. 1. 8. c. 19. num. 414.* Aut si propter suam simplicitatem non intellexit

intellexit sufficientem regulam, vel constitutiones tempore professionis, & postea vult laxius vivere, aut si habens parentes in gravi necessitate constitutus, non possit in priori Religione eorum necessitati succurrere per modos lux regulæ congruens, Fr. Emman. d. ar. 9. Sanchez citato loco, Fr. Ludovic. Miranda d. quest. 31. ar. 6. conclus. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 1. §. dub. 6. num. 3. vbi dub. 7. resolutum difficultatem grauem, quam experitur Religiosus in obseruandis suæ Religionis austeritatibus esse sufficientem causam ad dispensandum ad laxiorem Religionem, si ratione huius difficultatis vehementer transgressionis regulæ, seu statutorum probabilitas imminet, & dub. 8. tenet superiorem antequam dispenset subditum ad laxiorem Religionem, debere causæ huius dispensationis cognitionem perquirere.

32. Regularibus ad strictiorem Religionem transire volentibus, si beneuolus in ea inuocaret receptores, ac deuotionis seruitore ducti, non antea aliquis criminis perpetrati penam subterfugerit, sufficit petita, licet non obtenta licentia à suis Superioribus, Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 3. tit. 16. num. 1. vbi refert ita fuisse resolutum per S. Congr. Episcop. sub die 13. Septembris 1583.

33. Religio Ordinis Sanctissimæ Trinitatis non possunt ad alium quencunque etiam Mendicantium Ordinem se transferre, nisi petita à superioribus licentia, cognitaque, & approbata prius ab eadem S. Congreg. transitus ducti, ac inuentus in Religione, ad quam transire intendunt, beneuolus receptoribus, nec non seruata, vbi opus fuerit, felic. recordat. Sixti Papæ V. constitutione sub die 15. Martij 1516. cuius meminit Tamburin. d. ar. 3. disp. 7. q. 2. n. 8.

34. Regularia Ordinum Mendicantium non possunt transire ad alium Ordinem, præterquam ad Carthusianos, inter quos postmodum Mendicantes huiusmodi iuxta constitutionem Clementis VIII. voce actiua, & passiva carent, atque ad quæuis officia, & ministeria, ac gradus istius Religionis perpetuo inhabiles existunt, ita Aldan. d. ar. 16. n. 3. vbi dicit ita scripsisse eandem S. Congregat. Generalis Carthusianorum de mense Martij 1596. Idem Minoris Obseruantis non possit ad Minoris transire nisi de licentia summi Pont. & è conueto per Constit. Pij V. confirmatam à Gregorio XIII. attestatur Tamburin. d. ar. 3. disp. 7. quest. 2. num. 10.

Patres Societatis Iesv post emissâ vota secundum eorum Constitutiones, non possunt ad aliam Religionem transferri, excepta Carthusiana, nisi de expressa licentia Præpositi generalis eiusdem Societatis, aut Sedis Apostol. Ita Tamborin. d. ar. 3. disp. 7. q. 2. n. 9.

Capuccini ad laxiorem Religionem absque speciali Sedis Apostol. licentia transire non possunt, ad Carthusienses vero, seu quencunque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri generalia pro tempore existentis licentia in scriptis obrenta quouis prætextu, aut ex quouis causa transire non possunt. Ita S. D. N. Urbanus VIII. in sua constit. incip. Inimicitia, 9. Augusti 1628. cuius meminit Tamborin. d. ar. 3. disp. 7. q. 2. num. 11. & Fr. Bartholom. de Vecchis in praxi canon. disp. 1. §. dub. 3. num. 6. dicit quod nullus Capuccinus ad Ordinem sancti Francisci de Paula, & nullus frater sancti Francisci de Paula ad Capuccinos vlllo inquam tempore, & quancunque iustissima causa etiam de licentia suorum Superiorum se transferre potest.

Cetera, quæ occurrere possunt circa materiam transeundi de vna Religione ad aliam, & quis possit licentiam concedere, latè tractauimus in collect. ad cap. licet 18. de Regularibus. & ibi citatis addo nouissimè Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. disp. 7. q. 1. cum seqq.

1. Occulti serendi habeam, &c.) Vide Iacob. de Gratiano aures de off. part. 1. lib. 3. cap. 5. de Regularibus num. 72. Fr. Emman. quest. regular. tom. 2. q. 76. ar. 3. Soar. tom. 5. de consue. dist. 23. §. ill. 4. num. 34. Valer. Reginald. in praxi fore. pont. lib. 18. num. 406. Fr. Ioan. a Cruce de stat. Relig. lib. 1. c. 7. dub. 4.

Habitum sine causa occultantem eum modo, vt à circumstantibus cognoscitur nequeat, cuius Ordinis Religiosus ille sit, incidere in excommunicationem contra dimittentes habitum latam, tradunt Caietan. in summ. verb. excommunicatione c. 61. Nauar. in manual. cap. 27. numer. 13. 1. Baños 2. 2. dispensat. 2. quest. 12. puncto 1. in fine Frater Emman. tom. 1. quest. 30. ar. 2. & tom. 2. quest. 76. articulo 6. notab. 2. Azor. d. part. 1. lib. 12. c. 13. quest. 5. casu 16. & cap. 17. quest. 10. Galet. in margarita casuum conscientie, verb. Religiosi, pag. 226. Conolan. de castibus reseruat. part. 2. cap. 2. de apostasia, num. 2. Sanchez in præceptis Decalogi, tom. 2. lib. 6. capite 8. num. 63.

Quod si Regularis deserat habitum cooperetum habitu alterius Religionis: Vide Aloyf. Ricci. in decis. iura Archiepiscop. Neapolitan. de off. 214. q. 4. & quid si suæ Religionis habitu deposito alterius Religionis amicum assumat, vide Sanchez d. c. 8. num. 65.

Episcopum Monachum teneri portare habitum suæ Religionis, nec posse portare illum velitis Episcopatibus indui, docent Henriquez in summ. lib. 10. c. 3. §. 5. & c. 3. in fine, Valeot. 2. 2. disp. 10. quest. 3. puncto 8. Azor. d. lib. 12. c. 2. cap. 7. quest. 4. Fr. Emman. in summ. part. 2. cap. 10. num. 4. Lell. de iust. lib. 2. cap. 40. dub. 14. num. 113. Pet. de Ledefma in summ. part. 2. tract. 3. c. 2. cap. 3. ad fin. frater Ioan. à Cruce d. lib. 1. cap. 2. dub. 4. Sanchez d. lib. 6. cap. 6. num. 2. Barthol. à S. Faustino in thesoro Relig. lib. 6. quest. 199.

Religiosum factum Episcopum, si sine causa habitum Religionis deponat, in excommunicationem non incidere, censent Azor. d. lib. 12. c. 7. quest. 4. Fr. Emman. tom. 2. quest. 58. ar. 3. Sanchez d. c. 6. num. 23. Bartholom. à S. Faustino d. lib. 5. q. 200. Sanctaret. de apostasia, cap. 1. num. 15. Bonacin. de clausura, & p. n. tam violentibus impositis quest. 2. puncto 2. n. 26.

Contra Maior. de irregular. lib. 2. cap. 1. num. 13. Fulu. Pacian. consil. 123. num. 42. volum. 1. Surd. de alimentis, tit. 8. prin. 79. n. 10. Hentig lib. 10. c. 33. in fine, & alios existimantes Episcopum Regularem omittentem habitum, & assumendo illum albam, & candidam vestem, quæ ab Episcopis exentis deferretur, incurrere excommunicationem laram contra Monachos omittentes habitum in c. 2. ne clerici, vel Monachi, lib. 6.

Aduertente Sanchez d. c. 6. n. 23. & Bartholom. à S. Faustino d. q. 200. n. 5. quod in Rituali Romano per Clementem VIII. reformato concessum est Episcopis Regularibus, vt tenero colore habitus suæ Religionis possint se conformare cum Episcopis secularibus in forma, seu figura illius, & ita seruatur modò in praxi.

1. Regulares vnius Ordinis, vel habitus non possent, eligi in Prelatos alterius Ordinis, vel habitus, per Clem. 1. de elect. docent Zer. in praxi Episcop. p. 1. verb. Abbatissas, vers. ad quarum, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. num. 78. Azot. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 12. 13. q. 1. Fr. Lud. Miranda in man. Pral. tom. 2. q. 23. art. 1. concl. 4. Soar. de Relig. tom. 4. ar. 8. lib. 1. c. 5. art. 11. Fr. Sigism. à Bonogio de elect. dub. 60. n. 4. Iul. Lator. variar. in nobis tom. 1. tit. 4. c. 16. n. 127. Hieron. Roder. in compend. quest. regul. res. 12 §. n. 81. Paul. Laymann canon. quest. de pral. Eccl. ess. elect. q. 192. res. 1. Alcan. Tambur. de iure Abbatum tom. 1. disp. 5. quest. 11. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. q. 5. l. 4. s. ubi expresse tenet ex- traneos, id est, alterius Religionis alumnos non posse assumi ad prelaturas illius Religionis, ubi non sunt professi, nisi id auctoritate Apostolica concedatur, vel consensu diocesis introductum sit, ut ex certo alio titulo eligendus assumatur.
2. Vide Nauart. comment. 3. de Regularib. in princ. n. 2. & Fr. Emman. d. tom. 2. q. 123. art. 4. allicunt Reges Hispanie, quibus à Henrico V. Lindulietus prelatos in suis Regnis Abbates, & alios Prelatos collegiarum secularium, & Regularium,

altem Consistorialium non potuissent preficere, ante, & multo minus post Concil. Trid. ad prefec- turas Regulares personas seculares, nec Regula- res alterius Ordinis, refert Nicol. Gac. de benef. p. 7. c. 10. n. 14.

a. Quæ vero in posterum, &c.] Hæc verba esse consueverunt, docent Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 2. q. 5. num. 1. Stephan. Gratian. discip. forens. c. 125. num. 12.

b. Infra sex menses Religionem, &c.] Habentes, seu obtinentes in commendam monasteria, quæ capi- ta sunt, ac primates Ordinum, sive Abbates, aut Priores, teneant intra sex menses Religionem il- lorum Ordinum solemniter profiteri, ac proinde hunc casum excipi à generali lege tradita sup. hæc ead. sess. c. 15. De professione non emittenda ante integrum novitatus annum, tradunt Cord. in sum. q. 18. Henricq. in sum. lib. 1. c. 10. §. in commento lit. O. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 6. n. 10. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 1. c. 4. num. 15. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. n. 88. Et quod Rex Hispanie sit administrator Ordinum Militarum, & omni Ma- gister, ac proinde non faciat professionem, obse- rat Fr. Emman. d. tom. 2. q. 123. art. 5.

Decreta Concilij de Regularibus, & Monialibus obseruentur in omnibus canoniis, monasteriis, & Collegiis quorumcumque Regularium, tam virorum, quam mulierum, non obstantibus quibuscumque privilegiis, & cura incumbit Episcopis, & aliis Prelatis, & superioribus, ut in text.

CAPUT XXII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Clausura præcepta tenentur Moniales illorum monasteriorum, quibus ante Conc. Trid. non admissa fuerat.
3. a. Moniales eorumque & secretaria professæ ad cano- nicum tractant clausuram.

4. Reuocatoria privilegiorum exemptionum, &c. quæ decretis Concilij Trid. contrariantur.
5. Religiosi delinquentes excommunicari, & alio po- tui puniri possunt ab Episcopis in casibus, quibus eius iurisdictioni subdantur.

HÆc omnia & singula in superioribus decretis contenta, obseruari sancta Synodus præcipit in omnibus exenobiis, ac monasteriis, collegiis, ac domibus quorumcumque monachorum ac regularium, a necnon quarumcumque Sanctissimorum virginum, ac vi- duarum, etiam si illæ sub gubernio militarum, etiam Hierosolymitanæ, viuunt, & quo- cumque nomine appellentur, sub quacumque regula, vel constitutionibus, & sub custo- dia, vel gubernatione, vel quavis subiectione, aut annexione, vel dependencia cuiuscum- que Ordinis, mendicantium, vel non mendicantium, vel aliorum regularium monacho- rum, aut canonicorum quorumcumque: si non obstantibus eorum omnium, & singulorum privilegiis sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appella- tis, etiam in fundatione obtentis, necnon constitutionibus, & regulis etiam iuratis, atque etiam consuetudinibus, vel prescriptionibus, etiam immemorabilibus. Si qui verò regu- lares tam viri, quam mulieres sunt, qui sub arctiori regula, vel statutis viuunt, excepta fa- culate habendi bona stabilia in communi, eos ab eorum initituro, & obseruantia sancta Synodus amouere non intendit. Et quia sancta Synodus decidit, ut omnia, & singula supradicta quamprimum executioni demandentur: præcipit omnibus Episcopis in mo- nasteriis sibi subiectis, & in omnibus aliis, ipsi in superioribus decretis specialiter com- missis, atque omnibus Abbatibus, & Generalibus, & aliis Superioribus Ordinum supradic- torum, ut statim prædicta exequantur. Et si quid executioni mandatum non sit, Episco- porum negligentiam Concilia provincialia suppleant, & coercant. Regularium verò Ca- pitula provincialia, & generalia, & in defectum Capitulorum generalium Concilia pro- vincialia, per deputationem aliquorum eiusdem Ordinis provideant. Hortatur etiam sancta Synodus omnes Reges, Principes, & Magistratus, & in virtute sanctæ Obe- dientie præcipit, ut velint prædictis Episcopis, Abbatibus, ac Generalibus, & ceteris præ- fectis in superius contentæ reformationis executione suum auxilium, & auctoritatem in- terponere, quoties fuerint requisiti, ut sine ullo impedimento præmissa rectè exequantur ad laudem Dei omnipotentis.

Barb. Celsi. in Concil. Trid.

Qo Vide

- V**ide Fr. Emman. quest. regulis. som. t. quest. S.
ari.6. et tom. 9. q. 10. art. 2. an fine. q. 11. u.
art. 1. et tom. 13. q. 1. ar. 5. et in explicat. Bullæ Cruci-
atae. h. 5. d. 5. c. 3. f. 3. Campar. in diversor. surr.
canon. rñv. 7. c. 13. ex n. 167. Sanchez. in præcepta
Decalogi. tom. 2. lib. 6. c. 13. ex n. 10. Bonac. de clau-
sura & pavi cano violantibus impositus. l. 1. pñlt. 2.
Hieronym. Veneto. y Leyua in examis Episcop.
lib. 6. cap. 2. n. 6. mercipum de offic. & potest. Epi-
copi part. 1. lib. 6. c. 10. p. 1.

и Нес. при амальгамном SnCl_2 превращении. См. 1

Moniales omnes, etiam profestas Ordinum Milti-
tarium S. Jacobi Calatraz, & Alcantaræ claustris
precepto additis, resoluunt Llamas in *me-
thodo curas*, in *append. 5. s. in fine*, Nauarr. *comen-
tario 4. de Regular. numero 44. vers. quomodo nota*,
Fr. Emman. *d. sum. 1. quæst. 44. artic. 5. & 3. Sanchez*
d. lib. 6. cap. 15. num. 10. Ego ipse sum. 9. vers. cum
Almaler.

21. *Classis: p[re]cepto teneri Moniales illorum
monasteriorum, quibus ante Concil. Trident. nun-
quam admissa fuerat, docent. d. comment. 4.
num. 45. vers. *ostia nota*, Fr. Emman. d. i. m. 1. q. 44.
art. 2. *Aut. ostia iurata* part. 1. lib. 13. cap. 8. *ques.*
vers. *ex his planis*, et versum querebam, Sanchez
d. cap. 13. num. 15. Ego ipse d. num. 9. vers. *item*
eodem.*

Vade facultates Monialibus profectis concessas
ante Concilium Ind. et Motum proptum Pij
incept. Circa pastoralia, existendi inter Conuentum
in aliquibus honestis locis, abolitis esse per Tri-
dent. in presenti, et dictum Motum proptum, et
solum suffragari post huiusmodi decretum obtine-
re cum sufficienti illorum derogatione, obferuare
Naboz. d. commercio 4. n. 51. motus. 1. c. 3. Sanch.
d. cap. 15. num. 18. Bonacin. d. q. t. puncto 1. num. 2.
verum esse illius tenore.

3. Mensuales conuersas, & tertiarias professas ad eandem teneri clausuram, resoluunt Nauar. *de con- uento* 4. qum. 4. §. Fc. Emman. 2000. i. qum. 44. art. 4. Sanch. *de ap.* l. 5. lund. tit. 3. Ego ipse *de n. 9. versatam ad eandem*. Fr. Lud. Mitanda *de sacry* Afmaliu.

quest. 1. artic. 3. & 4. Soat. de Relig. num. 4. lib. 1.
cap. 3. num. 14 & 17. Bonacin. de punito 3. num. 1.
ubi num. 3. cum Soat. d. cap. 3. numero 16. aduertit
Neutritas non tenet ad clausuram, & num. 4. sub-
dit illas feminas, quæ non sunt verè Moniales,
non tenet ad clausuram, etiam si aliquæ simplici
vota emittant.

¶ Non obstantibus eorum omnium, &c. Pius Papa II. *suas conf.* incip. *In Principes*, sub dat. 1. Kal. Aprilis 1566. reuocant priuilegia, exemptiones, immunitates, facultates, concessiones, indulgentias, & alias quascunque similes gratias, in his, in quibus statutus, & decretis sacri Concilij Trid. contrariantur. Et hinc Pius V. *suas conf.* incip. *Et si memoratum*, non sub dat. 1. Kal. Septembris 1567. confirmat priuilegia Ordinibus Mendicantium concessa, & alia de nouo concessit, ac Conc. Trid. vbi de his loquitur, declarat, & postea Gregorius XIII. dictam Pij V. constitutionem reuocant, & reducit ad terminos iuris communis, & Concilij Trid. *Conf.* *suas conf.* incip. *In uisita*, sub dat. 1. Kalend. Aprilis 1572.

Delinquentes Religiosos in casibus, in quibus
ex Conc. Trid. iurisdictioni Episcopo fuerit subdun-
cti, excommunicati, et aliis penis puniri posse ab
Episcopo, cum quoad contenta in dicto Concilio
debent omnia eorum privilegia, & exemptiones
per text. in presenti, & dictam const. Pij IV. docent
Præf. in præf. Episcopo. arch. p. 3. v. 1. et al. de qu-
gentes, Genueñ. in præf. Arch. Niepol. c. 1. g. 8.
et c. 10, quia Conc. hic mandat obtineri omnia
omnia decreta de Regularibus, non obstantibus privi-
legijs, & deputat executores Episcopos, hinc se-
quitur, quod cum nulla ratio privilegiorum sit ha-
benda, nec Concilium restringat modum compell-
lendum, remittit arbitrio ipsius Episcopi, l. 1. ff. de
iure delib. in terminis Aldan. ac comparando Canon. re-
solut. lib. 1. tit. 1. c. 1. vbi in g. 1. Liman. 19. Sept.
1635. refert decusum hære Episcopo, etiam p. 11.
et, censuræ Ecclesiasticæ in decretis edic-
tis specialiter commissis hab. ff. 12. de Regul. Regulari-
bus compellere ad eorum executionem.

DE REFORMATIONE.

Episcopi fructus suarum Ecclesiarum, non consanguineis, & familiaribus, sed pauperibus distribuunt, & traditur ipsis in hoc decreto norma vivendi.

C A P Y T I.

2. Dolores de materia cap. agentes.
3. Balachinnon in Ecclesia loci communis erigere non potest.
4. Episcopi modesta suppellectilis & mensa uti debent.
5. Ecclesiarii omnes sunt Dei.
6. Causanguineus Ecclesia res donare prohibetur Episcopi.

6. Episcopi solent esse ceteri circa nepotes.
7. Episcopi damnabiliter agunt qui res Ecclesie nepotibus erogant, nec distribunt consanguineis indideri.
8. Episcopus an possit bona Ecclesie solita dari in emphyteusim parum in consanguinitate, quam in extraneis alienare.

P R A N D V m est, vt ij qui Episcopale ministerium suscipiunt, quæ suæ sint partes, agnoscant, ac se non ad propria commoda, non ad diuicias aut luxum, sed ad labores & sollicitudines pro Dei gloria vocatos esse intelligant, nec enim dubitandum est, si fideles reliquos ad religionē, innocentiamque facilius inflammandos, si præpositos suos viderint non easque mundi sunt sed animarū salutē, ac cælestē patriā cogitantes. Hæc cum ad restituendā Ecclesiasticā disciplinā præcipua esse sancta Synodus animaduertit, admonet Episcopos omnes, vt secum ac sæpè meditantes, tactis enaui ipsius, ac

vix actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam prædicandi genus, se muneri suo conformes offendant in primis verò ita mores suos omnes component, vt reliqui ab eis frugalitatis, modestiæ, continentiæ, ac, quæ non tantopere commendat Deo, sanctæ humilitatis exempla petere possint. *a Quapropter, exemplo Patrum nostrorum in Concilio Cathagagienensi non solum iubet, vt Episcopi modesta supellectilium, & mensa, ac frugali victu contenti sint, verum etiam in reliquo vitæ genere, ac totiusque domo caueant ne quid appareat, quod à sancto hoc instituto sit alienum, quodque non simplicitatem, Dei zelum, ac vanitatum contemptum præ se ferat. ^o Omnino verò eis interdicit, ne ex tediibus Ecclesiæ confanguineis, familiaribus suos augete studeant: cum & Apostolorum ^o canones prohibeant, ne res Ecclesiasticas, *ſed qua Dei ſunt, & confanguineis doment, ſed ſi pauperes ſint, iis, vt pauperibus distribuant, eas autem non distrahant, nec diſſipent illorum cauſa: immo, quàm maximè poteſt, eos ſancta Synodus monet, & vni omnem humanum hunc erga fratres, nepotes, propinquosque carnis affectum; vnde multorum malorum in Ecclesia ſeminatorum extat, penitus deponant. Quæ verò de Episcopis dicta ſunt, eadem non ſolum in quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſtica, tam ſecularia, quàm regularia obtinentibus, pro gradu ſui conditione obſeruari, ſed & ad ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales pertinere decernit: quorum conſilio apud Sanctiſſimum Romanum Pontificem cum vniuerſalis Eccleſiæ adminiſtratio nirat, nefas videri poteſt, non iſtæ etiam vitæ turum inſignibus, ac viuendi diſciplina eos fulgere, quæ merito omnium in ſe oculis conſpiciant.**

1. Vide Ant. Molin. in ſuo Inſtit. Sacerd. traſſ. 2. c. 13. & 14. Pet. de Leſeſina in ſum. part. 2. traſſ. 32. c. 3. de ſtado de los Obiſpo, conſ. 24. dub. 1. Valer. Reginald. in præſ. fori p. 1. tit. 30. num. 69. verſ. ſecondum.

Episcopo, & in eius absentia Vicario generali debent reuerentia in Choro, domi Diuina celebrantur, ab omnibus Canonicis, etiam exemptis ratione ſubcollectoris, & alia ratione. Aldan. in ſum. part. Canon. reſol. lib. 3. tit. 28. n. 9. vbi reſert ita fuiſſe reſolutum per ſacram Congregationem Episcoporum in Catalen. 11. Nouemb. 1614. Locum tenens eſt aſſiduus eodem honore, quo iſ, cuius locum tenet, ex eodem Aldan. citate loco, vbi aſſertur ita fuiſſe deſiſum in S. Congreg. Rituum in Brundana 20. Nouemb. 1611.

2. Baldachinum in Eccleſia loci domiciorum erigere non poteſt, & Episcopos omnibus ſacerdotum Canonum remediis huiusmodi Baldachinum omnino remouere facere debet, vt per Aldan. d. cit. 28. n. 3. vbi dicit ita fuiſſe reſolutum per Sac. Congr. Episcopos in Boianen. 12. Ianuarij 1618.

a Quapropter exemplo Patrum noſtrorum, &c. Vide Azor. inſtit. moral. part. 2. lib. 7. c. ap. 8. queſ. verſ. enim contra hos, Vgolin. de offi. Episcop. 1. 3. in princ. num. 5. metipſum in ſimili traſſ. p. 1. tit. 2. gloſſ. 5. n. 11. Ioan. Valer. de differentiis inter verumque forum, verb. beneficiarum, diſſ. 5. vbi ita ſcribit, *ſcribi valde quid ſtante præſato præcepto Concilij (de quo in præſenti) & in re tam graui, quam pauperibus præiudiciali, & ſtatui eccleſiaſtico contraria, qui verbo & exemplo docere debent harum pomparum, & vanitatum mundi conceptum ſine viti aliquo docti, & Religioſi, qui audent dicere hanc Concilij doctriſinam eſſe de bonitate, & perſellione, non tamen de præcepto, cum Concilium aperte dicat, non ſolum iubet, vt Episcopos modeste, &c.*

4. *b Que ſunt Dei* Omnes Eccleſiæ res eſſe Dei, docent Turq. de conſtituto ſumit. 16. num. 3. Nauar. comment. 2. de Regularibus 3. c. de reddit. eccleſiaſt. queſt. 1. mon. 40. num. 14. & mon. 18. v. 11. Ioan. Valer. de differentiis, vtriusque fori, verb. munera diſſ. 1. num. 5.

c Quæſinguique doment. Vide Molin. de primog. lib. 2. cap. 30. v. n. 57. Ceuall. in conſum. contra Barbos. Collect. in concil. Tri.

man. qu. 188. num. 33. Barthol. Peret. in comment. ad extraneas Ambitiſas, de reb. eccleſ. non alienan. ſuper verb. illorum præcipue num. 19. & 20. Cald. Petreſta de poteſt. elig. 1. 13. n. 13. Ludouic. Beja reſponſ. caſuum conſcientia part. 2. ad. 65. fol. mihi 240. Moſh. Theolog. de inſtit. traſſ. 2. diſſ. 14. 8. concilij 4. Paul. Comitoli. reſp. moral. lib. 1. 9. 7. num. 2. Ioan. Valet. d. verb. munera diſſ. 1. num. 64. verſ. ſecondo. Trullench in Decalog. lib. 7. c. 2. ad. 6. num. 9. Solent enim Episcopos eſſe etiam circa nepotes. Bald. in aurb. Quæſit. C. de ſacerdotib. Eccleſ. 1. 1. in vſb. ſeuder. tit. qui ſtudium dare poſſunt, ante num. 14. Franc. Leo in theſauro fori eccleſiaſt. p. 1. c. 3. n. 37. Ego ipſe de offiſio & poteſtate Episcopos, p. 1. tit. 9. gloſſ. 9. num. 30. num. ſeqq.

Certe nonnulli Prælati pactum voſueritis ſuis marſupis ineludentes patrimoniū Crucifixi aut nepotibus erogant, vt damnabilitate retinent, aut diſtribuant conſanguineis indiſcretè. Nōne conſiderant, quod requirit Dominus ab vnoquoque villæ ſeruitutis propriæ rationem, & honorem. proprij præcipit, propter hoc irritū impioſ Dominum, dicit eum in corde ſuo. Nao requirit exactiſſimè vtiq. ad nouiſſimum quadranterin, & certiorib. abundanter ſacientibus ſoperbam, malos vtiq. malè perdet, vineam ſuam alius agricolis lucratoris. Vt operanti vineam Domini Sabaoth ſi cum ſarmentis abſcindantur, & in ignem mittantur? Vt Paſtoribus ſi numerentur in ſinſtra cum hædis? Vt cultoribus Domini c meſſis ſi cum palea comburantur?

An poſſit Episcopos bonæ Eccleſiæ ſolita dari in emphyteuſi potius in conſanguineos, quàm in extraneos alienare, & ad, & quando hoc licitum ſit? Vide Concil. Bracharen. IV. all. 5. c. 18. Borſar. conſ. 127. n. 4. & 78. lib. 1. Menoch. conſ. 18. n. 39. verſ. in nobilit. & conſ. 79. num. 1. & n. 4. cum ſeqq. Barthol. Peret. ad d. Amb. ambitiſas, verb. ac de reb. & bonis, ex num. 60. Sorb. de ſignat. cit. 8. de primog. 92. n. 1. Flamin. Parſ. de alienat. benef. lib. 9. queſt. 17. n. 14. Cardol. in præſ. indic. verb. Emphyteuſis, num. 11. Cald. Petreſta d. c. 25. n. 2. 8. & 11.

d Vt omnem humanum, &c. Vide Nauar. doſſ. aſteric. 5. 19. num. 2.

b Platin. ſoci. Eccleſiaſt. 33. c. 46. Mith. 10. c. 1. Conc. Carthag. 4. c. 1. 1. Conc. Tolet. 1. c. 7. c. Episcopos, 47. diſſ. cap. 2. 10. reuerentia ad diſſ. ſup. præ ſell. 3. c. Conc. An. quic. c. 29. c. quiſq. c. h. 2. mod. ſella. c. Episcopos, de c. res Eccleſiaſt. cum ſeq. 1. 4. d. C. 1. Apoſt. 39. & 71. o Conc. Later. Leo. ne X. ſell. 9. de reſormat. curia.

6.

7.

8.

Patriarche, Primates, & alij superiores Prelati dent operam, vt recipiantur, & obferuentur decreta Concilij ab ipsis, & à suis subditis, & negligentes ad Papam denuncientur, qui quidem Superiores curent, vt in omnibus locis, & præcipue in Vniuersitatibus summam doctrinam Doctores doceant, vt in text. & præcipue quoad fidei professionem emittendam.

CAPVT II.

1. Concilium Trid. in omnibus suis dominis recipi curauit Carolus V. Imper.
2. Philippus II. idem faciens.
3. Rex Hispaniarum ipsi defensor Concilij Trid.
4. Vniuersitates Canonis & decreta Concilij Tridentini recipere debent.
5. Commentarij, annotationes, & glossa edi non possunt super Concil. Trident. ex Bulla Pij IV.

6. Concilij. Pij IV. non loquuntur de interpretationibus, quæ in scholis fieri decedant.
7. Iura ubi diffinunt, non decet prius declarare ad Papam recurrere.
8. Translationes sacri Concilij Tridentini prohibita.

Cogit temporum calamitas, & inualescentium hæreseum malicia, vt nihil sit prætermitterendum, quod ad populorum edificationem, & Catholicæ fidei præsidium videatur posse pertinere. Præcipit igitur sancta Synodus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & omnibus alijs, qui de iure, vel consuetudine in Concilio provinciali interesse debent, vt in ipsa prima Synodo provinciali, post finem præsentis Concilij habenda, ea omnia & singula, quæ ab hac sancta Synodo definita, & statuta sunt, palam recipiant, necnon veram obedientiam summo Romano Pontifici spondeant, & profiteantur, simulque hæreses omnes, à sacris Canonibus, & generalibus Concilijs, præsertimque ab hac eadem Synodo damnatas, & publicè detestentur, & anathematizent. Idemque in posterum quicumque in Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcoposque promouendi, in prima Synodo provinciali, in qua ipsi interfuerint, omnino obsequantur. Quod si quis ex supradictis omnibus, quod abist, tenuerit, Episcopi comprouinciales statim summum Romanum Pontificem admonere sub pena diuinæ indignationis teneantur, interimque ab eiusdem communione abstineant. Ceteri verò omnes, siue in præsentem, siue in futurum beneficia Ecclesiastica habituri, & qui in Synodo diocesana conuenire debent, idem vt supra, in ea Synodo, quoque primo quoque tempore celebrabitur, faciant, & obseruent: alijs, secundum formam sacrorum Canonum puniantur. *a* Ad hac, omnes ij, ad quos Vniuersitatum, & studiorum generalium cura, visitatio, & reformatio pertinet, diligenter curent, vt ab eisdem Vniuersitatibus canones, & decreta huius sanctæ Synodis integrè recipiantur, ad eorumque normam Magistri, Doctores, & alij in eisdem Vniuersitatibus ea, quæ *b* Catholicæ fidei sunt, doceant, & interpretentur seque ad hoc institutum initio cuiuslibet anni solemnè iuramento obstringant: sed & si aliqua alia in prædictis Vniuersitatibus correctione, & reformatione digna fuerint, ab eisdem, ad quos spectat, pro religiosis & disciplinæ Ecclesiasticæ augmento emendentur, & statuuntur. Quæ verò Vniuersitates immediatè summi Romani Pontificis protectioni, & visitationi sunt subiectæ, has suas Beatitudo per eius delegatos eadem, quæ supra, ratione, & proveri vtilius visum fuerit, salubriter visitati & reformari curabit.

a Cap. sicut & c. excommunicationes in a. de heret. cap. in fin. de summa Trinit. cum sim.

b Vbi in sess. 4. de reformatione.

1. IN executionem præsentis decreti Carolus V. Imperat. non solum Hispaniæ, ubi regnabat, sed Germaniæ, ubi imperabat, & omni Orbe recipi Concilium Tridentinum curauit, & io Augustano Consensu omnes Principes se submittunt illi, ex Laurent. Suuio in comment. de Carolo V. anno 1547. c. 148. fol. m. c. 436.
2. Philippus II. prædicti Caroli filius die 21. Iulij 1564. Regia mædata cepedit, vt in vnuerso Regno custodirentur decreta sacri Concilij Trid. & Concilia Provincialia conuocari curauit, iuxta eiusdem Concilij io præsentem dispositionem, vt illud reciperent, prout attestentur Hæters in historia eiusdem Philippi II. lib. 6. c. 1. anno 1564. Fr. Emmanuel. quæst. regul. 100. 2. q. 63. art. 19. Bobadil. in sua Palæstra lib. 2. c. 18. n. 154. Jacob. Valdes. de dignitate R. 2. in Reformatione Hispaniæ, c. 22. n. 5.
3. Vnde Concilij Tridentini defensores, & tutores Regem nostrum Hispaniarum appellat, ad

quem pro defensione coactorem in Tridentino recursum legitimum interponi posse existimant. Sont. de Pace in præxi tom. 2. præd. xli. Bobad. d. c. 18. n. 135. Flores de bleon. v. lib. 1. q. 4. n. 35. cum alijs citatis infra ad c. 10. n. 15. sess. 25. de reformatione. *a* Ad hac omnes ij, ad quos Vniuersitatum, & c. Quod etiam Pios IV. in sua Constit. incip. In sacrosancta sub dar. Idibus Nouembrij 1564. in Bullaria novo in ord. 114. obferuat præceptum in ordinatione & promotione Doctorum, & per alios colligitur art. & facultatis Professoribus, refert Ant. Ricc. de iure personarum extra premium ecclesiæ existens. lib. 1. cap. 13. mon. 2. vbi in n. 9. subdit ex eadem Pij IV. constitutione Magistros, & Doctores Vniuersitatum, & studiorum generalium teneri huius professionem facere in Rectorem, vel aliorum studij superiorum manibus, de quo etiam Aloys Ricc. d. des. 84. part. a. & Stephan. VVeyms ad constitutionem 24. ex luce antiquo de sumptibus, & per Consilium

Concilium Tradendum in hac, in caranda pag. 287.

5. *Decretum, & interpretetur.* Pius IV. in sua consilio incip. Benedicimus. sub dat. septimo Kal. Februarii 1563. prohibuit sub pena excommunicationis, ne quisquam illos commentarios, annotationes, glossas, scholia, vltimve interpretationis genus super Concilio Trid. decretis quoquo modo sine auctoritate Sedis Apostolicæ edere, aut quicquam quocunque nomine, etiam sub prætextu maioris Decretorum corroboracionis, aut executionis, aliore quocunque colore statueret, de quâ meminerunt Henricoq. in summa lib. 7. de Indulgent. cap. 29. §. 4. Sicut. item §. de censuris, distinat. 23. sect. 3. ann. 11. Fr. Emmanuel quest. regular. tomo 1. quest. 1. art. 3. Franc. Leo in thesauri fori ecclesiastici, part. 1. cap. 9. num. 53. Bonaccia de legib. distat. 1. quest. 1. p. mto 8. Fr. Ludoov. Miranda in Manual. Prælator. tom. 2. quest. 126. art. 1. Valer. Reginald. in prati fori p. mto lib. 10. num §. 3. in fine, vbi dicit in

dicta Constit. non esse sermonem de interpretationibus quæ in scholis fiunt docendo, optime Homobon. de bonis de examine ecclesiastici tract. 11. c. 1. 2. quæ 127. refol. 1. pag. 109. vbi dicit illam constitutionem intelligendam esse de interpretatione hominis captofo.

In casu enim quo iura disponunt non decere pro iuris declaratione ad Papam recurrere, respondit sacra Congregatio Illustissimorum Cardinalium pro dubia Concil. Trid. præpositorum, p. v. idonei testes nobis sunt Nicol. Gatt. de benef. p. 3. cap. 2. n. 179 in 2. a. declarat. & Aumentat. in addit. ad recapit. legum N. in arr. lib. 2. tit. 2. §. 2. 5. 2. de residuum num. 1 §. 1. in fine.

Translationes, siue quæcunque versiones sacri Concilij Tridentini de lingua Latina in Gallicam continentur in prohibitionem Bullæ Pij IV. super confirmatione Concilij, Sel. in selectis canon. cap. 19. num. 3. 1. vbi refert decretum sub dat. 2. Iunij 1629.

Excommunicationes non facile decernantur, & concedantur, sed ex maioribus causis, & magna circumspectione, ut ibi Excommunicati si per annum non resipiscuntur, de heresi suspecti teneantur.

CAPVT III.

1. *Dollares de materia exp. agens.*
2. *Monitoria, quæ sunt ad finem reuelationis non sunt concedenda, quando certæ sunt persone.*
3. *Prelati inferiores non possunt monitoria quæ sunt ad finem reuelationis concedere.*
4. *Moniales litteræ, etiam hie pendente, absque initio attentatorum concedi possunt ab Episcopo, nisi sit inhibitus.*
5. *Vicarius generalis Episcopi ex officio potest excommunicationem, seu moniales litteras decernere.*
6. *Vicarius generalis à Capitulo Sede vacante monitoria concedere potest.*
7. *Vicarius foranens monitoria concedere non potest.*
8. *Legatus à latere, & Nuncijs Apostol. monitoria concedere possunt.*
9. *Prelati ordinarij etiam exempli, & immediatè Sede Apostolica subiecti monitoria concedere possunt.*
10. *Prelati Regulares Conuenticuales monitoria in subditos suos dirigere non possunt.*
11. *Testes laici ad ferendum testimonium veritatis pro Curia Episcopalis informatione potest Episcopus citare sub pena pecuniaria, & in subsidium excommunicationis.*
12. *Regulares tenentur scientes non obstante affinitate, nec quod veritas haberi aliter non potest, rigore excommunicationis late in litteris monitoriis Apostolicis.*
13. *Cancellarius pro publicatione, aut monitione significatus non potest aliquid percipere.*
14. *Excommunicatus ecclesiastica sepultura tradi debet, si mortis articulo consensum possidet.*
15. *Monitoria pro qualibet parare decernenda non sunt.*
16. *Monitoria ad finem reuelationis concedenda sunt illis cuius interet, & non alijs.*
17. *Monitoria absque potestate interesse concessa sunt revocanda.*
18. *Monitoria in subsidium concedenda.*

Barbol. Collect. in Concil. Trid.

19. *Censuratum remedium hodie est subsidium.*
20. *Excommunicatus in subsidium ferenda.*
21. *Concilium in præsentia non imponit formam, sed tantum tradit instructionem.*
22. *Declaratoria concessa diligentijs non præmissis nulla non est, sed inutilis.*
23. *Excommunicandi morum in solutione pensionis quando datur facultas in litteris Apost. non tenetur excusari in ferenda sententia excommunicationis servare formam huius decern.*
24. *Episcopus debet pecuniarias penas ad pios usus erogare.*
25. *Pena pecuniaria, quæ arbitraria fuerint, locis pijs sunt ab Episcopo omnino applicande.*
26. *Pena criminalis distribuenda locis pijs.*
27. *Pena criminalis non debet erogari pro fabricis Ecclesie cathedralis.*
28. *Episcopus propria ordinaria iurisdictione cognoscit causas etiam contra laicos pro bono non apprehensionem, & personarum distributionem.*
29. *Tantum applicantes an prohibeantur per hoc decretum.*
30. *Recursus ad iudicium laicos prohiberi.*
31. *Solzed. hoc decretum interpretari frustra conatur.*
32. *Gustaf Roderie.*
33. *Inferdescencia per annum in excommunicatione quando dicatur contralla.*
34. *Dollares de inferdescencia per annum in excommunicatione agentes.*
35. *Clericus persistens per annum in excommunicatione lata propter crimen, quod inferri penam privationis, est privatus ipso iure beneficijs.*
36. *Clericus persistens per annum in excommunicatione pro causa morte civilis, non est privatus beneficijs, nec potest privari per sententiam.*
37. *Annulli debet esse continuus ut dicatur contralla inferdescencia in excommunicatione.*
38. *Swissius de heresi reputatur persistens per annum in excommunicatione, tam ex causa criminali, quam ex causa civili.*

a Cap. Al-
do, de sent.
excom. in 4.
cap. multi-
plices. l. q. 1.
c. vlt. in 11.
16. q. 2. cap.
conspicitur.
26. q. 3.

b Cap. Ep-
scopi. c. ne-
mo Episc-
porum, & c.
nullus Sa-
cerdotum.
11. q. 1. cap.
fac. de sent.
excom. Au-
thent. 4.

c Cap. si qui-
dam concepti.
in 17. q. 1.

d Cap. 2020.
cum seq. 11.
q. 3. c. nullus.
cum seq. e.
cum delin-
res, & cap. si
excoibim de
sent. excom.

1.

DE excommunicationibus, quæ monitionibus præmissis ad finem reuelationis, aut pro deperditis, seu subtrahendis rebus fieri solent, latè agunt. Quærant, in sum. Bullarj verb. excommunicatio ad finem reuelationis. Lazzari. in special. tract. de monit. Sbroz. de offe. vicar. p. 2. q. 171. Gutier. canon. lib. 1. c. 11. Henric. in sum. lib. 1. c. 18. Marc. Anton. Genouci. in pract. Archiep. Neapol. c. 1. Campan. in diuers. iuris canon. lib. 1. c. 15. n. 83. cum seqq. Vgol. de potest. Episc. c. 45. in princ. Aloyl. Ricc. in pract. verum fore exco. p. 3. c. 7. n. 15. cum seqq. in 2. adu. & in decis. circa Archiep. Neapol. p. 2. dec. 5. Franc. Leo in thesaur. fore exco. lib. 2. c. 7. num. 13. cum seqq. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 2. p. 35. art. 12. Marin. Antonin. variar. resol. lib. 1. ref. sup. casu 35. cum seqq. & casu 75. Carrasco in aliquas leges nona recapit. c. 4. de censur. monit. metipsum de offe. & potest. Episcopi. p. 1. allegat. 96. Bonacin. variar. tract. disp. 6. de onere, & obligatione denun-
tiationis. Marcel. Vulpè in pract. iuris eccl. fore exco. c. 2. Theophil. Raynaud. in tract. de monit. eccl. Ioan. Machado in el perfeto Confessor y Cura de Almalal. 1. p. 3. tract. 7. adu. c. 2.

2.

a Ad finem reuelationis, &c. [Monitoria, quæ sunt ad finem reuelationis pro rebus deperditis, seu subtrahendis, minime esse concedendas, quando certe sunt persone, resoluunt Franc. Leo d. c. 7. num. 11. Giurba Sicula dec. 94. Baptista Costa de falsis fecimus, & ignoramus c. 2. disp. 55. n. 1. Lazzari de monit. sess. 1. q. 10. n. 6. & sess. 4. q. 1. num. 3. Aloyl. Ricc. in d. pract. resol. 235. n. 1. Mart. de iurisdic.

p. 1. c. 5. num. 1. Campan. d. c. 15. n. 113. Ego ipse d. alleg. 96. n. 25. Theophil. Raynaud. d. tract. p. 1. c. 1. quæst. 8. in princ.

b Præterquam ab Episcopo, &c. Ergo non ab inferioribus Prælatibus, hoc in Burgen. iurisdictione de Bihuesca 11. Februarij 1594. coram Card. Manica, inter eius impressas decis. 263. n. 5. si Episcopus huiusmodi monitiones excommunicationem, quæ sunt ad finem reuelationis, denegat, licet non esse patri appellare ad Metropolitanum, quamuis residat in eius arbitrio illas concedere, vt per Quærant, in sum. Bullarj verb. Ab Archiepiscopo antiocheno, auctor. 19. in fine, quæm refero Ego ipse d. alleg. 96. num. 4.

Monitoriales litteræ, etiam lite pendente, absque vitio attentionum concedi possunt ab Episcopo, nisi sit in hibitus, resoluunt Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. ult. casu 36. quæm refero Ego ipse d. alleg. 96. num. 5. in fine.

Vicarius Episcopi ex generali commissione huiusmodi excommunicationem, seu monitorias litteras decernere posse tenent Frechil. de excom. p. 2. art. 2. n. 5. Fr. Emmen. in sum. tom. 1. cap. 79. num. 1. Henric. in sum. lib. 1. c. 17. §. 4. Sbroz. de vicario Episcopi lib. 2. q. 171. num. 2. Gutier. d. cap. 11. n. 8. Zerolin in pract. Episcopi p. 1. verb. Vicarius, §. 17. Soar. rom. §. disp. 10. sect. 1. n. 2. Saye. de censur. lib. 1. cap. 9. dec. 33. verum præsum est. Auala in simulis tract. part. 2. c. 10. disp. 2. dub. 3. Curt. Philipp. p. 3. §. 1. n. 29. Stephan. Gracian. Marchia dec. 97. n. 1. 14. Jacob. Grat. tom. 1. censul. sub tit. de sentent. excom. consil. 6.

confil. 6. Sanch. de *matrimon. lib. 3. disp. 29. g. 2. n. 16. Lazzat. fcl. 1. q. 6. ex num. 1. Franc. Leo d. cap. 7. num. 17. Baptista Colla de *falsi scient. & ignorant. cent. 2. disp. 55. n. 1. com. 1. Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccles. dec. 270. an 1. edit. & resol. 235. num. 4. an 1. et h. Nicol. Garc. de *benef. par. 5. cap. 8. num. 94. 97. & 98. Nauarra. l. 59. gloss. 1. num. 56. tit. 4. lib. 2. Reoq. Ioan. Machado en el *perfecto Confessor y Cura de Almas lib. 1. par. 3. tract. 7. docum. 2. num. 1. in fine. Ioan. Sancti. in *fcl. disp. 10. num. 25. vbi adducit non idem dixisse Concilium a solis Episcopis decerni posse huiusmodi excommunicationes, quia inter eos excludere Episcoporum Vicarios, sed re repellat omnes alios Prelatos Episcopos inferiores etiam nullius Diocesis, qui huiusmodi excommunicationis ante Concilium sette conlueant.*****

Contra Vgolin. d. cap. 45. in *prin. vers. secundo*, Campan. d. cap. 15. n. 105. & Narbona de *appellat. & Ricard. ad Episcopum par. 1. c. 101. quos secutus fui Ego ipse d. alleg. 96. num. 6. Marcel. Vulpe in *praxi iudic. fori Eccles. cap. 2. num. 4. Theophil. Raynaud. d. p. 1. cap. 1. quafio 10. vers. huiusmodi rati*, existimantes Vicarium Episcopi non posse ex generali commissione huiusmodi excommunicationes, seu monitoriales litteras decernere.*

6. Vicarium generale in Capitulo sede vacante eadem monitoria concedere posse tenent Pauin. de *prel. Capituli Sede vacante. quaf. 1. p. 1. Sayt. de *confess. lib. 1. c. 9. num. 33. Lazzat. fcl. 1. quaf. 7. Marc. de *invis. d. par. 3. cap. 4. num. 53. Franc. Leo d. cap. 7. num. 18. Aloyf. Ricc. d. resol. 235. num. 5. Campan. d. 1. 5. num. 106. Marcel. Vulpe d. cap. 2. num. 6. Theophil. Raynaud. d. par. 1. cap. 1. quaf. 10. Machado d. docum. 2. num. 6. in fine. Ioan. Sancti. d. disp. 10. num. 25. Ego ipse d. alleg. 96. n. 10.***

7. Vicarium foraneum huiusmodi monitoria concedere non posse misertur Lazzat. fcl. 2. quaf. 5. num. 9. Vgolin. d. cap. 45. in *prin. vers. excipimur*. Aloyf. Ricc. in *d. praxi resol. 235. in fine*. Possit tamen ei delegari ab Episcopo specialiter, & expresse, & non nisi circumspexit viris referat decifum Gilet. in *margarita casum consuet. verb. littera 2.*

8. Legatum a latere, & Nuocum Apostolicum huiusmodi monitoria concedere posse tradunt Lazzat. d. quaf. 5. Gutier. d. cap. 1. c. 1. ex n. 5. Vgolin. loco proxime citato, Aloyf. Ricc. d. praxi resol. 235. num. 2. Ego ipse d. allegat. 96. num. 11. Raynaud. d. par. 1. c. 1. quaf. 10. in *prin.*

9. Prelatos ordinarios etiam exemptos Episcopo inferioribus, & immediatis Sedi Apostolica subiectis, ac nullius diocesis, non posse hac monitoria dare, sed oportere illorum subditos ipsam Sedem pro his excommunicatores in forma *Significavit*, obtinendis adire, referunt decifum Vgolin. d. cap. 45. in *prin. vers. excipimur*. Garc. d. par. 5. cap. 8. n. 95. Franc. Leo in *thesoro fori Eccles. par. 3. c. 17. num. 18. & 19. Campan. d. 1. 5. num. 107. Marcel. Vulpe d. cap. 2. num. 5. Theophil. Raynaud. d. quaf. 10. vers. itaque, dicit probabilem Machado d. lib. 1. par. 3. tract. 7. docum. 2. Ioan. Sancti. d. disp. 10. num. 25. prope fin. Ego ipse d. allegat. 96. num. 12.*

10. Prelatos Regulares Conuencuales in subditos suos huiusmodi monitoria dirigere non posse, resoluit Fr. Emmam. q. n. *regular. tom. 2. quaf. 59. art. 4. quem refero Ego ipse d. alleg. 96. num. 13. Fr. Ludouic. Miranda in *man. Pralat. tom. 2. qu. 3. art. 1. 2. Hieronym. Rodenc. in *compend. quaf. reg. resol. 62. num. 4.***

Rota licet olim facultatem habetec concedendi monitoria generalia eum poena excommunicationis

nis, quia Auditores fuerit Ordinarii in causis libi commissis, & ideo illa concedere poterant, cap. *conscriptum, de testib. Nihilominus post Concilium Trident. non videtur competere talis facultas, nam in hoc decreto cautum est, vt huiusmodi monitoria a solis Episcopis decernerentur, ita ex h. nota in vna Corduben. reddecimus eorum Penna collig. Theodof. de Rubricis in *singularib. Rota verb. monisterium 5. t. pag. 70. p. 1.**

Testes laicos ad ferendum testimonium veritatis pro curia Episcopalis informatione, potest Episcopus sibi poena pecuniaria, & in subditis excommunicationis citare, vt per Aldan. in *compend. canon. resol. lib. 3. tit. 2. num. 10. vbi refert decifum in Lucana 16. Martij 1630.*

Reuelare tenebre scientes, ita vt non eximatur ab excommunicatione communita in litteris monitorialibus Apostolicis, quando veritas haberi aliter non potest, nec attenditur exculatio respectu alinitatis in hoc casu, *Scl. in fcl. canon. c. 10. n. 1. 6. vbi attestatur hic resolutum in Falginate. 14. Decembris 1630.*

Cancelarius pro publicatione, aut monitione *Significavit*, non potest aliquid percipere, vt per Aldan. d. tit. 25. n. 15.

Excommunicatus, si in mortis articulo dixit confessionem, *Madonna Sanctissima aiuta me, Ecclesiastice sepultura tradidi debet, Scl. d. 10. num. 20. vbi attestatur ita fuisse resolutum per Sacram Congregat. Episcoporum in Nola 19. July 1619.*

7. Ex re non vulgari, 3. Monitoria huiusmodi pro qualibet parua re decernenda non esse resoluunt Henric. in *summa lib. 1. c. 13. 4. littera B. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 238. num. 1. Marc. Anton. Genuef. d. llo c. 1. num. 3. Vgolin. d. c. 45. g. 3. in *prin. Ego ipse d. alleg. 96. ex n. 26.**

8. & Nec ad eam concedenda, &c. 3. Hac monitoria concedenda esse illi, cuius interest, & non illis, obseruat Marc. Anton. Genuef. d. c. 1. num. 1. 2. Aloyf. Ricc. in *d. praxi decif. 172. in 1. edit. alijs res. resol. 236. in 2. edit. Lazzat. de monitor. fcl. 1. q. 9. num. 3. & fcl. 4. quaf. 1. num. 21. & seq. Vgolin. d. cap. 45. g. 1. in *med. Ego ipse d. alleg. 96. n. 14.**

Si vero absque petentis interesse foret concessa, esse reuocanda tenent Franc. Leo d. c. 7. n. 28. Lazzat. d. fcl. 1. g. 9. quos refert, & sequitur Aloyf. Ricc. d. c. 1. resol. 236. n. 4.

9. In causis vero iudicialibus, &c. 3. Hac monitoria in subditum, id est, debentem alia probatione, vel vbi executio personalis, aut realis huius non potest, concedenda esse tenent Neufan. in *syn. nupt. lib. 3. in verb. monisteria, num. 48. Nauarr. in c. inter verba corol. 66. c. 1. quaf. 3. Lazzat. d. fcl. 1. quaf. 15. n. 5. Mari Antonin. var. *resol. lib. 1. res. resol. vlt. casu 75. vers. num. quod ad excommunicationem, Marc. Anton. Genuef. d. c. 1. num. 4. Vgolin. d. cap. 45. g. 3. vers. quare, Campan. d. cap. 15. num. 89. & 119. Sayt. in floribus decif. sub 11. de censibus decif. 4. Aloyf. Ricc. in decif. contra Archiepiscop. Neapolitan. par. 1. decif. 219. vbi dicit monitoria posse impetrari contra testes pro scienda veritate prudente causa coram Iudice seculari, & maxime quando testes ignorant, & num. 4. quod monitoria non sunt concedenda si sint infamatoria alicuius particularis personae, numer. 6. quod monitoria non conceduntur si sint criminosa, & conueniant delictum alicuius, aut copiam esset consignanda Iudici laico, coram quo his veniunt, & par. 4. decif. 30. Ego ipse d. allegat. 96. n. 14. & me citato Homobon. de Bonia de *canone Ecclesiastic. tract. 11. a. 8. g. 19. supposit. in prin.***

19. Censuratum remedium hodie esse subsidium, ita ut si duo in solidum obligentur in contractu, & contra alterum procedi possit reus sit, seu personaliter, contra alterum vero non, tunc illum non posse excommunicari, refert Galet. in *margarita consensu, verb. Pœna* 1.
20. Excommunicationem ferendam esse in subsidium, & prius incipendum ab executione reali, vel personali, resoluit Marc. Anton. Genuens. in *prædictabilius Ecclesijs* q. 78. n. 3.

21. Hæc non esse de forma huiusmodi monitoriorum, nec Concilium in præsentem imponere formam, sed tantum tradere institutionem, tenet Mari. Antonin. ad *casu* 75. *vers. super dicit, & Campan. d. cap. 15. num. 90. argum. test. in l. à D. Pio, § in vindicationibus, ff. de re iud. statuents modum obsecrandum* in quavis executione faciendam, hanc pariter admittit interpretationem, ut exequutio aliter facta non subiacet nullitati, resoluunt plures citati per me d. alleg. 96. n. 39.

22. Vnde Nicol. Galet. in *addit. ad sum. tract. de benefic. part. 1. cap. 5. num. 587. in fine*, ait declarationem concessam prædictis diligentibus prætermisiss non esse nullam, sed iniustam, quia Concil. in præsentem non annullat excommunicationem, sine iustitiam, ac providentiam esse inuoluntariam, & qui tali excommunicatione ligatus existit, indiget absolutione.

Contra Franc. Leo d. *part. 3. cap. 38. num. 22. Gutier. d. cap. 1. num. 39. Saye. de censur. lib. 1. c. 9. n. 33. Lazzari. d. tract. de iuriss. lib. 4. §. 8. n. 1.* existimantes Concilium in præsentem soluturam in his monitorialibus formam præteribere.

23. Quando vero in litteris Apostolicis datur facultas excommunicandi monium in solutione pensionis, non tenet executionem in ferenda sententia excommunicationis servare formam huius decreti, nec huiusmodi facultatem censeri datam in subsidium, refert decisum Nicol. Galet. de *benefic. part. 1. c. 5. n. 587.* ubi tamen in *addit.* subdit quod licet in *una* *clericali* *passione* 13. *Novembris* 1593 *curam* *Orato.* Rota dixit sententiam Auditrici Cameræ litem contra resignarium ob non solutionem pensionis resignanti reseruatæ, fuisse nullam, idcirco revocandam, quia non fuit in potestate Auditricis Cameræ per sententiam declarare eum incidisse in censuras comminatas in monitorio, ob non solutionem pensionis, nisi præmissi diligentis requisiti de sciendo executionem realem, vel personalem, iuxta dispositionem huius decreti; hoc tamen asserit esse contra declarationem S. Congregat. & tenorem ipsarum litterarum pensionis, quoniam ego intelligendum esse censum litem habere, quando Auditor Cam. procederet tanquam executor in eisdem litteris deputatus. At Rota decisio loquitur, ubi procederet vigore obligationis cameralis, quoniam pensionarius ad pensionem solvendum obligatus existit, in quibus tenuimus multè rependendum à Garcia.

[Sed licet eis, si expedire videbitur, &c.] Circa intellectum huiusmodi veterum, vide Ludovic. Peguerum *descriptio* 2. *num. 25. Azaved. l. 1. §. 4. num. 2. post med. sit. 1. lib. 4. nova Recop. Ioseph. Ramon. consil. 587. l. 1. Franc. Hæton. Leo Valenti. decis. 134. n. 15. et 16. lib. 2. Gabr. Picena Lusit. decis. 117. n. 10. Anguiss. de legibus lib. 3. contrarij. 30. n. 25. cum seq. & n. 29.*

24. Per nullam pecuniariam, quæ locis pijs, &c.] Episcopus debere pecuniarias locis pijs prius vltus erogare, ita quod ipsas non possit convertere, ne quidem in fabricam Ecclesiæ Cathedralis, aut

mercedem Vicarij, vel aliarum officiorum curiæ referunt decisum Præles. in *praxi Episcop. part. 2. cap. 4. n. 95. in princip. Galet. in margarita casuum consensu, verb. Pœna* 1.

Pœna pecuniaria, quæ arbitrarie fuerint, locis pijs sunt ab Episcopo omnino applicanda, et huiusmodi autem, quæ non fuerint arbitrarie, poterit Episcopus ea de more sibi sumere, si ipse egerit, dummodo non sint multæ pecuniarie, vel pœna non residerentium, aut concubinariorum, quas omnes Concilium mandat locis pijs applicare, ita refert decisum Aldan. in *consensu Canon. resolut. lib. 5. tit. 1. num. 3.*

Pœna criminales distribuendæ sunt locis pijs ad ablatum Episcopi, & in pari necessitate melius erit subvenire pauperibus locis, in quibus habitaret clericus condemnatus, ut per Aldan. d. loc. num. 9. ubi attestatur sic fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcoporum in *Pannina* 21. *Novembris* 1600.

Et non debent erogari per fabricas Ecclesiæ Cathedralis, vel reparatione domus Episcopalis, ex cod. Aldan. *in citato loco*, ubi dicit res decisum per eandem S. Congregat. in *Auriana* 22. *Januarij* 1591.

Per personarumque distributionem per suos proprios, &c.] Episc. propria ordinaria iurisdicção cognoscere causas etiam contra laicos per bonum aspiensionem, & personarum distributionem, & ita posse familiam armatam tenere, per quoniam prædicta exequi valeat, tradunt Roland. *conf. 37. n. 23. lib. 4. Surd. decis. 129. num. 1. et 2. Condalsu. de heretic. quest. 11. num. 16. Læh. Iordan. in tract. de Rom. Sed. orig. part. 2. cap. 8. ex num. 18. Fusc. de vi. sit. lib. 2. cap. 32. num. 16. Villadieg. in tract. de irregul. quest. 11. num. 16. & 17. Sbroz. de offic. Vicarij quest. 191. num. 1. Peniz in *direct. Inquis. part. 3. lib. 1. folio 114. Franc. Mol. de brachijs seculari c. 8. Vgolin. decisio Episcopi c. 4. §. 12. Farin. de heretic. quest. 182. num. 90. in fine, vers. ampliatu hoc idem Cardin. Tusch. *prædict. conclus. littera E. concl. 233.***

Marta de iurisdic. part. 1. cap. 5. num. 10. Mari. Antonin. *vers. resolut. lib. 3. resolut. 1. 4. n. 1. & 2. Bellet. disquis. clerical. part. 1. tit. de favore clericor. reali §. 1. n. 18. Ioan. Franc. Leo in thesauris Episcop. part. 1. cap. 9. num. 24. Ioan. Vincent. Anna sing. 171. Alex. Rauden. Pisana decis. 34. Campan. in *disquis. iuris Canon. rubr. 1. 2. cap. 13. num. 87. & 88. Albert. Oliva in ritu Archiepiscopi Neapolitan. 38. num. 3.**

Ego ipse de officio, & pass. Episcopi p. 3. alleg. 107. num. 1.

1. Nefas autem sit seculari, &c.] An per hoc decretum videatur prohiberi ruitus appellantes Negant Bartholom. Humada, l. 1. §. gloss. 4. tit. 13. p. 2. Vivald. in *Candel. verbo* part. 2. in explicat. *Suave in Cena Domini, casu* 16. ex num. 114. latè Azaved. l. 2. *vers. item, & decimo quarto* tit. 6. lib. 1. *nona* *recop.* me citato Ludovic. à Sarauia *de iurisdic. Adjuv. l. 1. §. 10. n. 34.*

Circa abusum illam recurrendi ad iudices laicos, ad hoc ut vim compellant iudicum Ecclesiasticum, eosque compellant ab ea inferenda cessare, latè dixi in *collelli ad cap. Ecclesiæ S. Mariae, num. 7. cum sequantibus de consil. & Plures Doctores, qui horum recursum iustitiam tuam nominant, citant in collelli. ad c. Regum officium 2. quest. 5. num. 2. quibus addo plures alios, quos refert Ludovic. à Sarauia in *tract. de iurisdic. Adjuv. l. 1. §. 10. n. 34.**

Et mitum est videre, quomodo isti Doctores se inuolant in responsionibus, quas præstant ad hoc Conclij decretum. In primis enim Selzed. ad Beinar.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

Bernard. in *pract.* cap. 102. *littera A. vers. parique ratione*, respondet ut procedat, quando secularis magistratus, tanquam iudices appellationis, veluti iurisdictione spirituali videntes, intendunt excommunicationem revocare, aut temperare, secus autem, inquit ille, si ad tollendam vim ab Ecclesiasticis iudicibus illam dicto remedio, & recursu venerint; sed hanc aliam explanationem Concilij verba expresse abhorrent.

32. Vnde Gaspr. Roderie, de *annuat. redditibus lib. t. cap. 17. num. 7. ad med.* reprobat Salzed. citato *seno*, exillimat, quod et Concilij verba videntur pertinere ad violentie decreta, nisi dixeris, inquit ille, verba Concilij non comprehendere supremam Regiam tribunalia, sed magistratus domitiaz, & iudices inferiores, quibus hac cognitio per viam violentie iure non competit, sed hoc est divinate.

Postiſſimè citati à Ceval. *commun. contra commun. tom. 4. quest. 897. n. 126.* intelligunt quando iudex secularis intendit cognoscere principaliter, vel incidenter in casu appellacionis de sententia lata à Iudice Ecclesiastico; vel si potuit, vel non potuit Ecclesiasticus cognoscere, vel excommunicare, non autem quando ipse cognoscit per viam violentie.

Quidam putantes se novum sensum illius decreti invenisse, arroganter asserunt illud generaliter loqui, ut nullus iudex de facto impediatur, perturbetur excommunicationem, non ut iudex appellacionis, sed quomodolibet impedire voluerit quocumque genere impedimenti, & perturbationis, siue occasione iurisdictionis, siue de facto miteendo scilicet, in mellem abenam, aut iurisdictionem Ecclesiasticam vsuando, & concludunt, quod cum Concilium generaliter loquatur, nullo modo intelligitur, nec disponit de huiusmodi recursu, quem specialissimum iuris remedium vocat, & sic quod talis defensionis facultas non comprehenditur sub hoc decreto, auct sunt asserere Vivald. in *Candel. auro*, in *explicit. Bula Car. num. 109. & part. 2. casu 16. ex num. 114.* Humad. *l. 1. §. gloss. 4. in verb. non fuerat ite. 1. §. part. 2.* Bobadil. in *sua Petralia lib. 2. cap. 18. num. 139. & cap. 16. num. 9.* Gevali. in *Epistol. ad Regem num. 24. & commun. contra commun. tom. 4. quest. 897. num. 133.* Cened. *pract. & Canon. quest. lib. t. quest. 45. num. 1. & p. cip. n. sub num. 2. & sub num. 60.*

33. a *Obdurato corde.* Vt dicatur contra ista inforscientia per annum in excommunicatione ad effectum privacionis beneficiorum requirit perseverantiam, cum animi pertinacia, quæ includat contemptum Clauum. probant cap. *homo*, de *etis. & qualis*, cap. *cum excommunicatus*, de *hæres.* in 6. Rot. in *Offen. Archiepiscopus* 16. May 1603. coram Illustrissimo Cardin. Lancelotto, impressa per Farin. *tom. 2. consil. decis. 196. num. 5. & in ead. 4. May 1607. coram Cardin. Pamphilis*, apud Farin. *decis. 132. num. 7. part. 1. recent.* quam referre Ricciol. *dist. lib. 4. cap. 8. num. 3.* vbi num. 4. infert, quod ad effectum docendi de inforscientia, opus est docere in primis excommunicatum habuisse notitiam excommunicationis, & num. 5. subdit quod is, qui intra annum insiluit per absolutionem, non potest dici, quod perseveraverit in excommunicatione per annum, & num. 9. resolute non posse dici perseverantem in excommunicatione, & e consequenter contra iudicium inforscientiam, qui fecit diligentem per obtinenda absolutionem, & obtinere non potuit.

a *In illis per annum inforscientis, &c.* de inforscientibus per annum in excommunicatione, vide Duem. *reg. 5. vers. amplius quare*, Coar. in *cap. alma mater part. 1. §. 7. ex num. 10.* Simanch. de *Carthol. instit. cap. 1. 4. ex num. 2. & cap. 27. num. 4.* Fule. de *visitar. lib. 1. cap. 29. num. 2.* Marane. de *ordinaz. indus. part. 6. cap. de contumacia*, num. 35. Rebuff. in *repet. cap. postulatis*, de *cleric. excommunicat. minis lib. num. 108. cum sequentibus*, & in *praxi benefic. tit. Declaratio nona promiss. verb. Teque absolventes*, num. 10. Perez *l. 1. vers. & excommunicatus persistens*, tit. 5. d. 9. in *gloss. vltima de commigado tit. 19. lib. 7. Ordinam. Azocod. l. 14. num. 14. tit. 2. lib. 4. nona recoll. Hamada l. 32. gloss. 2. d. princip. tit. 29. par. 1. Menoch. de *arbitrar. casu 416.* Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 116.* Zerol in *praxi Episcop. part. 2. cap. Clericus*, pag. mihi 78. ad fin. Fe. Emman. *gloss. regul. 2. §. 103. artic. 3. in fine*, Seraphim. *decis. 1285.* Gonzal. ad *reg. 8. Cancell. gloss. 1. num. 105. cum sequentibus*, Stephan. Gratian. *discep. forens. cap. 119. num. 1. cum sequentibus*, Marc. Anton. Genuen. in *pract. tab. Ecclesiast. quest. 71. latè Anton. Ricciol. de iure personarum extra grem. Ecclesia existens*, lib. 4. cap. 7. & 8. *Parlad. diff. 9. d. 2. num. 5.* vbi etiam quod contra eum, qui per annum in excommunicatione inforscientis tanquam suspectum de hæresi procedi ab Ecclesiastico iudice potest, Alex. Trentacinq. *num. 2. consil. 51.**

Clericum persistentem contumaciter per annum in excommunicatione lata propter crimen, quod infert penam privacionis, esse privatum ipso iure beneficiis, tenent Rebuff. in *d. cap. postulatis*, tit. 5. d. 9. Coar. in *d. cap. alma mater part. 1. §. 7. sub n. 10.* Seraph. *decis. 1285. sub num. 1.* Ricciol. *d. cap. 7. num. 3.*

Pro causa verò merè civili, nempe ob nec solutionem pensionis, vel ex alia simili causa, persistentem per annum in excommunicatione non esse privatum ipso iure, nec posse priuari per sententiam, tradunt Rebuff. *dist. cap. postulatis*, ante num. 243. Seraph. *d. decis. 1285. in fine*, Gonzal. *gloss. 1. §. ex num. 103.* Stephan. Gratian. citato loco, Ricciol. *d. cap. 7. num. 14.*

Contra Bolch. Codech. in *repet. cap. 1. num. 12. de iudic. & Menoch. d. casu 416. num. 52. & 53.* exstantes potest priuari per sententiam.

Per annum.] Continuum scilicet, nec sufficere, si quis iteriter semel per sex menses in excommunicatione, & deinde obtenta absolutione cum reincedentia post absolutionem iteriter per alios sex menses, tenent Nauar. *consil. 7. num. 3. de hæres.* Menoch. de *arbitr. casu 416. num. 55.* Rebuff. in *d. cap. postulatis*, n. 22. Seraph. *d. decis. 1285. num. 5.* Rot. in *Offen. coram Illustrissimo Lancelotto Ricciol. d. d. 8. n. 1.*

a *Tanquam de hæresi suspectum.*] Comprehendere excommunicatum, tam ex causa criminali, quam ex causa civili, cum paulo supra statueret ob vitam quæ possit excommunicari, resolute Menoch. de *arbitr. casu 416. num. 34.* Quando agitur contra inforscientiam, vti suspensum de hæresi faciendum esse processum ab Inquisitoribus super hæretica pravitare deponatis, & debere citari ad se purgandum iuxta formatam traditam in *d. e. cum remanet*, resolunt Seraphim. *d. decis. 1285. n. 3. & 4.* Ricciol. *d. cap. 8. num. 1. & 13.* vbi etiam *cod. num. 11. cum Marell. coe. vide lib. 2. cap. 35. num. 61.* Subdit ad effectum privacionis in causa quæ illam meretur, satis esse, quod in excommunicatione inforscientis, & non esse necessariam aliam citationem.

34.

35.

36.

37.

38.

nem. Sed optime ex Rota decisionibus Theodof. Rubens in *ſingul. Rota tom. 2. p. 3. ſub verb. Menochim* §. 1. pag. 101. ſic diſtingunt. Aut excommunicatione lata ſuit propter crimen quod ipſo iure priuat clericum beneficio, & tunc per inſoldeſcentiam habetur pro conſenſo, & cenſetur ipſo iure priuatus. Aut excommunicatio lata fuit ob

crimen propter quod non eſt priuatus beneficiis ipſo iure, ſed venit per ſententiam priuandus, & tunc poterit poſt contritiōis inſoldeſcentiam priuari. Aut crimen eſt tale propter quod nullo modo poſteſt imponi poena priuationis, puta ob debitum civile penſionis, & tunc nunquā ob inſoldeſcentiam imponetur poena priuationis, ſed alia arbitratia.

Episcopi, & alij Prælati, & superiores Ecclesiarum curent in suis Ecclesiis, ut Missæ celebrentur, aut saltem commemorationes pro defunctis, qui legata fecerunt, pro illorum anima fiant: eo meliori modo, quo ipsis videbitur, providentes, ne defunctorum anime suis defraudentur suffragiis.

CAPVT IV.

1. Dollares de matricia capientes.
2. Episcopos potest ex hac decreto reducere numerum annuſariarum, & officiorum pro defunctorum.
3. Miſſarum & annuſariarum numerum quæ præſcribuntur annis in donationibus, & alij altibus inter duos reducere poſſe Episcopos.
4. Annuſaria in totidem Miſſis commutare poſſe Episcopos.
5. Miſſarum numerum moderandus iuxta vires legatæ.
6. Teſtator ſi reliquit centum aureos pro centum Miſſis celebrandis in tali Eccleſia pro anima ſua, ſi ſanguetur elemoſyna Sacerdotibus cœntur heres data capacitate hereditatis ſuppleri mercedem.
7. Miſſas in fundatione Eccleſiæ ſen capitis crectis in titulum non poſſe reducere Episcopos.
8. Miſſas reducere, non poſſe Episcopos in beneficiis requiritibus in ſua fundatione certum numerum Miſſarum.
9. Prælati non poſſunt diminere Miſſas particulares vicinæ, vel pro defunctis, niſi habeatur conſenſus eorum, quibus illæ debentur.
10. Episcopos habet facultatem in hac decreto ſibi tributam in ſua interueniente conſa.
11. Onera Miſſarum ante Concilium impoſita, non

verò poſt illud ſunt reducenda.

12. Miſſarum numerum non poſſe Episcopos abſque Synodi conſenſu commutare, vel moderare.
13. Commemoratio defunctorum pie reſtitutionem faciendæ eſt in numero Miſſarum, ſen annuſariarum, qui ex reductione remanet.
14. S. D. N. Urbanus VIII.
15. Episcopos in diaceſana Synodo, & Generales in Capitulis generalibus iam non poſſunt reducere onera Miſſarum.
16. Pecunia loci pia, ac eorum perſonis reſilla oneris perpetuo Miſſarum celebrandarum penſi adeo ſacram, vel perſonam, &c. diſpendenda.
17. Miſſarum perpetua cura non ſuſcipienda ſine certarum perſonarum licentia inſcriptis, &c.
18. Sede Apoſt. eſt aduocata pro reductione oneris in legatis tenis impoſitis.
19. Beneficium ſi tenetur quotidie celebrare, & beneficij redditus non ſint pro ſubſtitutione ſuſſicientes, datur ſupplicationis dataria.
20. Capitulum ad nutum amouibile cum obligatione unius Miſſæ quolibet hebdomada poſſe diſpendere celebrationem diſtillarum Miſſarum aliter cum elemoſyna conſueſta.
21. Capella eſt erigenda ſecundum teſtatoris voluntatem in loco Eccleſiæ, & non in alio.

Contingit ſæpe in quibuſdam Eccleſiis vel tam magnum Miſſarum celebrandarum numerum a ex variis defunctorum relictis impoſitum eſſe, ut illis pro ſingulis diebus, & teſtatoribus præſentis, nequeat ſatiſſieri, vel elemoſynam huiuſmodi pro illis celebrandis adeo tenuem eſſe, ut non facile inueniatur, qui velit huius ſe muneris ſubſicere, unde depereunt pie reſtantium voluntates, & eorum conſcientias, ad quos prædicta ſpectant, onerandi occaſio datur. Sancta Synodus, cupiens hæc ad pios vſus reſicta, quo plenius, & vtilius poceſt, impleri, & facultatem dñi Episcopos, & ut in Synodo diaceſana, nemque Abbatibus, & Generalibus Ordinum, ut in ſuis Capitulis Generalibus, re diligenter perſpecta, poſſint pro ſua conſcientia in prædictis Eccleſiis quæ hac prouiliſione indigere cognouerint, ſtatueri circa hæc, quidquid magis ad Dei honorem, & cultum, atque Eccleſiarum vtilitatem videtur expedire, ita tamen, & ut eorum ſemper defunctorum commemoratio ſint, qui pro ſuarum animarum ſalute legata ea ad pios vſus reliquerunt.

a Supra ſell.
aa de reſol.
cap. 6.

1. Vnde Concil. Brach. IV. aſſ. 4. cap. 16. in fine, Henric. in ſum. lib. 9. c. 12. §. 6. Fr. Emman. in ſum. par. 1. cap. 15. §. 1. num. 13. & queſt. regular. tom. 1. queſt. 43. art. 13. Seraph. deſ. 611. Quærant in ſum. Bulario verb. Miſſa, verſ. poſſe. Azor. in ſum. moral. p. 1. lib. 12. cap. 18. queſt. 61. Zetol. in præxi Episcopos par. 1. verb. a Miſſa §. 3. Valer. Reginald. in præxi fore penitentiæ lib. 23. c. 139. Aloyſ.

Ricci. in præxi rerum ſori Eccleſiæ deſ. 404. in 1. edit. aliis reſoluit. 341. in 2. edit. & in deſ. Curia Archiepiſcop. Neapolitan. deſ. 35. par. 4. Bonacin. de Sacrament. diſput. 4. queſt. ultim. par. 7. §. 2. num. 9. Nald. verb. a Miſſa, num. 18. Moſſell. in ſum. Theologia moralis tract. 3. cap. 16. num. 19. & 30. Ludoc. Miſſandis in man. Prælat. tom. 1. queſt. 41. artic. 24. Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 5. num. 363.

zum multis fegg. Vgolin. de officio Episcopi p. 2. c. 61.
Fraxnell. de ubligatione. Sacerd. c. 17. Nonnar. lib. 1.
quod forent. qu. 7. Homobon. de Bonis de exa-
mine Ecclesijs vral. 4. quod. 1. 29. & vral. 11. c. 9.
quod. 12. in fine. Nald. in sum. verb. Affia num. 8.
Antonin. Diana moral. refut. par. 1. c. 14. ref. 1.
cum fegg. l. 2. in sum. quod. Regi. par. 1. c. 2. 1.
num. 6. Alphons. de Leone de offi. Capellani qu. 5.
f. 12. 2. num. 105. cum multis fegg. Torrealbanca in
practico. lib. 5. ff. 1. lib. 1. c. 2. p. 9. num. 7. cum fegg.
noissimè Barthol. 3. S. Fauto in vral. de fuftrage
lib. 1. qu. 76. cum fegg. meripium de officio. & possit.
Episcopi p. 2. adie. 10.

a Ex v.aria defensionum relatis.] Post Episcopum hoc decretum reducere numerum annuorum, et officium totum de functionis, reserunt defensionibus. Quas in summo Bullary, verb. *Missa*, pag. 329, alibi 421. Galet in *Margaria* eadem consentiens, verb. *Missa*. Præter. in *praxi* Episcop. p. 2. cap. 3. v. 15. in fine, Aloys. Rice. *Missa*, 31. num. 1. Monet. de *communi*, vitem, volent. cap. 5. num. 167. Episcopi dicit. 2. num. 4. Nicol. Gasc. de *benefic.* p. 7. c. 1. et 11.

Episcopum possederunt numerum Missarum
& annuatimorum non modo quæ præscribuntur
in testamentis, & aliis similibus dispositionibus
causa mortis, sed etiam quæ in donationibus, &
aliis actibus inter vivos, reseruit Moneta d. cap. 5.
m. 363. Episcop. d. ult. 10. u. o.

Annunciatus in totidem Missis commutac
posse Episcopum ex facultate illi à Concilio in
presenti attributa. adunt Vgol. de officio Episco-
pi c. 61. n. 1. Munc. d. c. n. 170. & seq.

Missa cum necum moderatissime iuxta ritus legati scripto ipsis celebrandis adeo tenuis elemosyna relicta sit, ne non facile inueniatur, qui vellet hic huic mueri subilicere, referet decimum Aloyf. Rice. d. ref. 34. ex n. 2. ubi patitur eccloune adfuerit debere Episcopum in huiusmodi resolutione Capituli confilium requirere, quamuis sequi illud non teneatur, refero ergo ipse d. d. ref. 2. n. 6.

Advertit Marc. Anton. Geoucel. *supra* citat. Ec-
cles. 9. 9. quod quando testator reliquit cen-
tum aureos pro centum Millibus celebrandis in te-
steclesia pro animis suis, augentur elemosina pri-
us facti Sacerdotibus tenetur haeres dare capacitate
hereditatis fulgere mercedem, quia testator non
reliquit pecuniam simpliciter pro elemosina solu-
tunda sine oere Milliarum, sed pro Millibus cele-
brandis pro anima sua eo tempore, quo praesba-
tur minor merces, nam si praevidisset augmentum,
non videtur diminueret numerum Milliarum, cum
hereditas totum reddere posset, refero Ego ipse
dilect. 29. n. 7. Aloy. Ricc. in *praxi* part. 3. ref. 364.
n. 3. Diana p. 1. *resol.* 1. art. 17.

Missa in foundatione Ecclesie, seu capellis ecclesiarum in titulum reducere, et ad minus nom numerum evocare oost poffe Episcopum, referunt decifum Pialee in praxi Epifcop. part. 1. c. 1. n. 1. Diana ref. moral. p. 1. ar. 1. de celebrat. Affay. ref. 1. Nic. Gue. de benef. p. 7. c. 1. n. 31. Aliand. ref. 1. 24. con. vult. in fine, Aloyf. Ricci. ref. 3. 4. l. x. n. 4. Mont. d. 1. n. 376. E. g. n. p. d. alleg. 29. n. 2. Ragul. in u. l. B. v. d. d. diploma vii de alleg. 6. n. 36.

In benchis requiribus in sui fundatione
certum omerum M. d. m. non posse Episcopum
ex vi huius decreti Missas reducere ad minorem
numerum, referens decretum Galet. in d. *margarita*.
verb. *benef.* cap. 24. §. 1. et verb. *Assisa* ultim.
Bonacin. d. 5. §. 1. num. 17. Nald. verb. *Assisa*. num. 18.
Postquam d. *Assisa* Curiae, cap. 2. num. 21. quod §.

Torreblanca de inre spirit. lib. 2. cap. 5. n. 75. post
Mirandum Bartolom. 2 S. Fausto in tract. de suffra-
giis lib. 1. q. 77

Prætor non possit diminuerē Missas particula-
res vniuersas, vel pro defunctis, quæ iustis stipendi-
um illarum à particularibus personis petuntur, nisi
consensus eorum, quibus illæ debentur, habeatur,
quod ratio, vel nonquam accedere potest, resoluunt
Nauarra. Confess. q. nam. q. 6. Confess. 1. n. 1. de celebr.
Missar. Etiam ius, de obligat. sacerdot. lib. 7. in remedi.
§. 5. n. 3. Ego ipse d. alleg. 29. n. 11.

1. *¶* *Ficulentum* dei *Epi. apoc.* & *lutta* *sollicito*
interueniente cauli, vel *affluunt* *l.* *Emman.* *d.* *c.* *25* *2*
 2. *¶* *prim. abas* *25* *1*, *uoluit* *13* *Nasser* *d.* *conf.* *9*
nom *9* *Mohd* *d.* *infest.* *tr.* *2* *d.* *apoc.* *249* *1* *Onem.*
d. *2* *nom.* *2* *1* *Fissini.* *l.* *d.* *25* *1*, *vbis* *in* *versum*
gnat. *latine* *¶* *subdit* *ultim* *causam* *elle* *6* *causu*
temporis *clericorum*, *aut* *Religiosorum* *numeros*
est *diminutus*, *aut* *Ecclesie*, *vel* *monasterij* *reddi*
tus *exhaustus*, *vel* *impensis* *maiores* *sunt*, *&* *ce*
tera *lusu* *modi*, *refero* *Epi* *ipse* *d.* *abst.* *29* *nom.* *2*
 3. *&* *me* *non* *cito* *transcript* *Aluy* *l.* *de* *Neap.*
de *l.* *3* *c.* *2* *2* *2*

Hanc Episcoporum, & Praetatorum Ordinem
facilem intelligendum esse de oneribus Mis-
sionum ante Concil. Trident. impoſitis, reſpon-
ditum Hieronymo Sorbo in *annot. ad compend. princ.*
Regul. vbi. Afſig. 3. Contine. in ſummi. primi. ordi-
nis. *Alendand. tit. 19. de diſcipl. ſig. & Afſig. am.*
celeſtis. 3. Gaſp. Palaſti. de reſ. ſed. v. c. 66. Fr.
Emman. *quaſi. Regul. ſum. 1. q. 43. art. 1.* Miranda
de concil. vni. Fraxio. d. 5. m. 2. Aloyſ. Riſci. de *Nebr.*
deſig. 5. m. 3. in fin. p. 4. Diana d. d. c. 2. Afſig.
vbi. Barthol. 5. Fauſto in tr. de ſuffraganeis lib. 1.
q. 78. Ego inſe. d. *Altre. 30. n. 1.*

7. *Ep. in Synodo dicejana.* Episcopum non posse
absque Synodi consensu commutare, & moderare
Militum numerum, tenent Navarre. *in man. cap. 12.*
n. 13. Henric. *lib. 9. cap. 12. sub 4. 6.* Bonacin. *d.*
3. 2. P. Molfes. in summ. Theolog. mor. tom. 1. 17. 3.
6. 17. n. 19.

Contra Fr. Ludovic. Miranda d. qn. 41. art. 12.
capellania. Perez de Lara de annuaria & capellania
lib. 1. cap. 14. num. 9. Monet d. c. 3. n. 37. 2. c. 11. f. 11. m. 11.
 poffe Epifcopos abfque confenfu Congregationis fynodalis temperare onera dicendi plures
 Miffas in beneficium fuae Capellaniae fibi fubfecit,
 quorum opinionem non abfoluit fequutus fuit
 d. alleg. 29. n. 12.

de vobis semper defunctorum commemoratio fiet. In huiusmodi numero Missarum, seu anniversariorum, qui ex tradicione remanet, facienda semper esse commemorationem eorum defunctorum, qui pro fussum animarum salute legata illa ad pios vius reliquerunt, asserit Monet. de cap. 3. num. 375. ubi num. 376. cum Vgoli. ad cap. 61. n. 2. subdit dicitur commemorationis iustitiam posse vel in Momento, vel in collectis.

Nonulmīe sacra Congregat. Illustrissimorum
Cardin. Concilij Titiden. interpretum in decretis
de celebr. Acolij. publicatis, et in typographia R.
Cam. Apostol. impressis de anno 1635. 3. D. N. Ve-
bani V. A. auctoritate sibi specialiter attributa de-
cernit, ut primò distictè prohibeat ac interdicat ne
Episc. in diocesana Synodo, aut Generale in Capitū-
lo generalium, vel alio quomodolibet reductioni iurata
Missarum celebrandarum, aut poss. idem Co. cell.
impingant, aut in limine fundatorum, sed prohi. omni-
bus reddendo, aut moderandis, vel commutandis ad
Apost. Sedem recurrendis, quare diligenter perscrutā-
id statuer. quid magis in Domino expedire arbitra-
bitur.

bis, aliqui reductiones, vel moderationes, & commutationes huiusmodi, si quis contra hanc prohibitionem formam fieri contigerit, omnino nullas atque inanes decernit.

16. Præterea non Ecclesiarum quibus oneri a Missarum in perpetuum impositi sunt Sacerdotes in eis, qui participandi eas recipiunt: & legem redduntur, quod oneri a missis de cum ulla, aut parva sint rebus, ac civitate, statum, atque decore vel pecunie, ac bona mobilia Ecclesiarum, Capitulis, Collegiis, hospitalibus, Societatibus, congregationibus, monasteriis, Conventibus, ac laici quibus libet secularibus, quam Regalibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirendum onere perpetuo a Missarum celebrandarum ab eis, ad quos pertinet, seu penitus ab illis ab ingressu Ecclesiarum subito incurrenda a de rebus acquisitionibus statim deponi debent prius adacta factam, vel personam fidei, & sanctitatis idoneam ad offerendam illam, seu illorum pretium, ac primam in usus de bonis immobilibus fructu essent, cum expressa, & indubitanter mentione oneris, quod illis antea non repertus, ac si eadem bona immobilia auferantur Apostoli dicenti prius alienari contingit, et tunc in pretium sub eadem penam, seu supra, deponi, ac in alios locos stabilius videlicet fructus, cum eiusdem oneris repitione ratione antea non concerni debet.

- Ad hanc sententiam Congregationis quibusvis Capitulis, collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon universis, & singulis Ecclesiis, locorum, tam secularium, quam Regularium, Superioribus, vel aliis ad hoc pertinentibus, districte prohibetur ne in posterum aucta perpetua susceptione Missarum celebrandarum secularis veri sine Episcopi, vel eius generalis Vicar. Regularis veri sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia, in scriptis, & gratis concedenda aliquam secularium, huiusmodi prohibicionem transgressi extiterint, aut ingressi Ecclesiarum illarum sit in ipsis, Regulari vero personam privationis aminationis effectum, quia tunc obtineat, ac perpetuo inhabilitati ad aliud cetero obtinenda vicissim aliam, & possunt alii quibus declaratione incurret, Elemosynas vero mortuales, & quotidianas pro Missis celebrandis una denarium alium accipere possint, si auctibus antea impensis iam satisfecerint, ut noua quoque, necnon suscipere valeant, aliquam emolus abficient, ab huiusmodi elemosynis etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capitulis auctibus, ab Ecclesiis cum scriptis illa: Elemosynas pro Missis, vel aliis simili sub eiusdem pœnis ipsis sedulo incurrant, ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopi vero, si eius Vicar. aut Generalis, seu Provincialis, sibi de licentia pro perpetuis incurrere fuerint requisiti, in singulis capitulis diligenter observant de singulis Missarum celebrandarum obligati, ut ubi, cuique Ecd. monasterio, aut loco pro incumbendis, ne auct assensum huiusmodi, aut licentiam prebeant, quam eis legitime casuisset, illius Sacerdotis iam non auctoris, copende quam antiquum, nam sub scriptis satisfacere

posse precipueque rationem habeant et reddant,
qui Ecclesiae aut loci sui relinquuntur, omnino respon-
dentes omnibus aduocatis secundum morem cuiusque
ciuitatis, intelligantque si in re sacri momenti deside-
ant, ne negligenter fuerint in nouissimo die huius praeter-
termini minoris rationem esse reddiduros. Haec tunc
facta Congregatio cum amplissima deuotione,
&c. quam ad interam refert Barthol. ad S. Paullo in
tract. de iussur. pag. q. 91.

- Super quibus eadem S. Congregat. S. D. N. Vrbano Papa VIII. approbante, aliquot edidit declarationes, quas originales & in typographia R. Cameræ Apollolicæ impressas vidi de anno 1666. & quoad hanc patrem declaravit etiam lances legatos ad rem per reductionem oneris, vir suprà, impositi ab eis ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adendum, quod abque ulla impenia id statueret, quod magis in Domino conuocatis esse iudicauerit. Verumtamen illi ipsa beneficii erectio, eo expressè cautum fuit, ut licet Episcopo in iudicando onus reducere, ac moderari legem hanc fundationis, quam decreta, hac de re edita non fultuerint, esse validam, & obseruandam. Deinde declaravit pernam interdicti, & alias precepti in decreto appositis non comprehendere, nisi fultipliciter quosuis priuatos Sacerdotes onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius generalis Vicarij, aut Generalis, vel Provincialis.

- Vnde benedictus si teneretur quotidie celebrare,
& beneficii redditus non sicut pro illius vita suf-
ficientes, datur supplicatio in dataria pro modera-
tione, vt per Aldo. in compendio canonice non resal.
lib. 3. tit. 25. num. 8. vbi refert decisum in multis ce-
lebratibus. *M. A. G. 22. Julij. 1560.*

- Capellanus ad notum amonibilis cum obliga-
tione vocis Mixte qualiter hec homoda cum sti-
pendio legato, et confirmato de octo annis in
annos, potest demandare celebrationem dictarum
missarum alteri cum elemosyna consueta iuxta
notum regionis, retenta sibi parte dicti stipendij
Ebin Capellano, ex Aldan. *data* 15. n. 9. vbi dicit
solutum in *Faver* 7. September 1610.

- Tellus si mandet in testamento erigi capellam
tali loco Ecclesie, & camque dotata cum ocre
sistam, & reservatione conspiciamus, Ordi-
narius autem huius preterito, quod capella non pos-
sint in illo loco cum consensu patroni, &
capellani a tellore nominati capellaniam erexit
Altare maius, & statim hic etiam commutatio
erit in titulum, Canonici eiusdem Eccle-
siæ collegiæ, conferens illi dorem in massam
annonicorum, & sic talis commutatio est iuxta
per Aldam. d. 11. §. 10. Vbi ait decimum in Ar-
17. February 1620.

*Beneficia constituta ad aliquod munus, conferantur personis idoneis, nec in collatione
derogetur oneribus, vel muneribus iam constitutis quoquo modo,
sed omni diligentia observetur.*

C A P V T. V.

2. Beneficium decessuerit cum suo onere, & qualitate. 3. Beneficium sit alienum ut sonat etiam 14. anteriorum beneficium ad prelatum standum est. 3. Diff. si seipso Coact. Tit. non puer Episcopus etiam de episcopo patroni ut cum pater 14. anteriorum ad capellani simplicem obtinendum, ad qualem fundatione est praestanda Sacros.	4. Episcopus non potest egerere reuocantem capellani ut ipse fecit ecclesiae. 5. Capellani non requirunt necessarium ut sit Presbyter in fundatione capellae ab episcopo quod debet esse etiam de duxi ad notitia. 6. Capellani habent non tenetur promissio ad sacerdotum, nisi etc.

7. Beneficium non sunt cogendi ad sustinenda onera, quia in fundatione non reperiuntur.
8. Capellania de qua hic, an requiratur personalem residentiam.
9. Sacerdotum alium requiritur in hoc casu.

10. Beneficium simplicibus non potest per Episcopum novum onus imponi.
11. Oneribus beneficiis iam constitutis nec de consensu patronorum derogatur.

Ratio postulat, ut illis, quae bene constituta sunt, contrariis ordinationibus non detrahatur: quando igitur ex beneficiorum quorumcumque erectione, seu fundacione, aut aliis constitutionibus, qualitates aliquae requiruntur, seu certa illis onera sunt iniuncta in beneficiorum collatione, seu in quacumque alia dispositione, *et eis non derogetur. Idem in praevidis Theologalibus, Magistralibus, Doctoralibus, aut Presbyteralibus, Diaconalibus, ac Subdiaconalibus, quoadcumque ita constituta fuerint, obsecratur, ut eorum qualitatibus, vel Ordinibus nihil in ullo provisione detrahatur: & aliter facta provisio surreptitia censetur.*

1. Beneficia deolui cum suo onere, & qualitate tradunt Seraphim *decis. 1363. n. 4. Mallob. in sua praesentia habendi concursus, regis. 1. dub. 13. n. 3.* Onus vero & conditionem positam in fundacione beneficii, quod illud conferatur consanguineis, vultu resoluunt Hored. de incompatibil. *benefic. p. 1. cap. 13. mom. 142. & cap. 14. n. 107.* Lambertini de iure patronat. *part. 1. lib. 1. quae. 9. princip. à n. 109. & lib. 1. part. 2. art. 2. quae. 2. princip. ex mom. 1.* Sebast. Mardes. de acquir. rerum domo. *gloss. 1. p. 3. mom. 15. 1. Azeved. 1. 14. n. 3. tit. 3. & 1. 5. n. 1. tit. 6. lib. 1. nona recap.*
2. Fundacioni statuenti ut beneficium minor etiam 14. annorum adipisci valeat, standum esse resoluunt Doctores citati *sess. 23. de reformat. 2. 5. mom. 3.* Et ferendum esse legem in fundacione appositam ut beneficium non sit incompatible, cum aliis censetur Rot. in *Pauli scilicet Archidiaconatus 19. Novebris 1616. coram R. D. mo Coecone Decano.*
3. Dispensare post Conc. Trid. non potest Episcopus etiam de consensu patronorum cum minore 25. annorum ad capellam simplicem obtinendam, ad quam ex fundacione est praesentandus Sacerdos, ut refert decism Nicol. Garc. *de benefic. p. 7. c. 1. mom. 99. & 112.*
4. Episcopus non potest cogere obtinentem capellaniam ut ipsemet celebret licet in eius fundacione disponatur, quod Rectores celebrent, nam illi oneribus Missarum recte per substitutum satisfiat, ut etiam refert decism Nicol. Garc. *dec. 1. n. 87.*
5. Capellanus non requiritur necessarii ut sit Presbyter, si in fundacione capellae habeatur quod debeat celebrare divina Officia diu, nocturneque, sicut ceteri capellani faciunt, ut etiam testatur resolutum Nicol. Garc. *d. p. 7. c. 1. n. 93. & 99.*
6. Capellani habens non tenetur promoueri ad sacerdotium, nisi in fundacione promoueri sit Capellanus per se ipsum Missas celebret, sed debet

corare ut per alium Missae in illa celebrentur, nec sint sacrosancti oneri Missae in alia Ecclesia celebratae erant, nec personalem residentiam requirit, nisi aliter in fundacione cautum esset, ut per Nicol. Garc. *d. part. 7. c. 1. n. 87. & 93.*

Beneficium non sunt cogendi ad sustinenda onera, quae in fundacione, vel institutione, aut statuto non reperiuntur, vel ad quae ex antiquissima consuetudine non tenetur, prout refert decism in vna Cremonen. Aldan. in *compendis Caxane. resal. lib. 2. tit. 25. mom. 16.*

Capellania instituta à testatore cum his verbis, ut beneficiatus ipsius capellae omni die, seu saltem quinquies in hebdomada, celebrare teneatur, & si negligens fuerit, ipse beneficiatus incurat patronos solidorum duorum, non censetur requirere personalem residentiam, nec exigat ut personaliter Missam dicat, ut attestatur decism Nicol. Garc. in *addis ad d. p. 7. cap. 1. n. 87.*

Sacerdotum actu requiritur stante dispositione testatoris in fundacione duorum capellaniarum, ut per beneficiatos promittantur clerici Sacerdotes, qui teneantur & debeant Missas celebrare, & arbitrio Capituli deseruire, vel ipsi impositis per alios substituendos à Capellanis eisdem & à Capitulo approbandos, iam Aldan. in *compendis Canon. resal. lib. 2. tit. 4. n. 3.* ubi refert decism in vna Materanen. 8. Ianuarij 1628.

Non posse ab Episcopo beneficiis simplicibus novum onus imponi, asserit Aldan. *d. tit. 25. n. 17.* attestans in decism sub die 1. July 1597.

«Eis non derogetur.» Nec de consensu patronorum, sed per hoc censetur solam facultatem humilissimi, de qua per Doctores in cap. cum accessisset, & ibi Abb. n. 5. de cons. ut refert decism Nicol. Garc. *de benefic. p. 7. c. 1. n. 112.*

«Idem in praevidis, &c.» Vide Gonzal. ad reg. 8. *Cancl. gloss. 9. §. 2. n. 19. & gloss. 29. n. 3.*

Episcopi in visitatione & in causis cognoscendis habeant duos ex Capitulo eligendos quolibet anno, qui secum causas cognoscant, ut in text. ubi late quoad vota illorum, & quando possit solus Episcopus procedere. Item Episcopus habeat primam sedem in choro, & precipuam auctoritatem in omnibus agendis, & conuocetur ab eo Capitulum ut in text.

CAPVT VI.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Ecclesia post Trid. in Cathedrali ecclesia an gaudeat Adunilla.
3. Capitula non exempta minime comprehenduntur sub hoc decreto.
4. Decretum hoc non pertinet ad Ecclesiam cathedrali. in Colle. d. Concil. Trid.

- dralem tanquam cathedralem, sed tanquam exemplam.
5. Capitulum debet in principio anni duos, Adunillas eligere, alias Episcopo potest per se solum procedere.
6. Adunilla iurisdictionem habent.
7. Adunilla possunt recusari à parte, & solo iuramento.
Pp 8. Adunilla

8. *Adiuncti non privantur distributionibus si quando ea de causa sine fraude tempore diuturnum officium ab sint.*
9. *Conflum in hoc decreto an sequendum.*
10. *Episcopus consecratur & Capitulum Sede vac. procedit contra Capitulares delinquentem.*
11. *Episcopus potest procedere sine Adiunctis ad penas contra Capitulares non observantes dicto sensum S. Augustini.*
12. *Episcopus si velit contra Adiunctos iurisdictionem suam perturbantes procedere debet adhibere in die iudicii alios comitantes & Capitulo eligentes.*
13. *Vicarius Episcopi potest procedere contra Capitulares adhibitis duobus de Capitulo.*
14. *Vicarius etiam Sede vacante.*
15. *Vicarius Capitulum & personarum Episcopi concessa intelligitur cumulativè, non privativè ad Abbatem.*
16. *Episcopus memento vel non valente contra Capitulares delinquentes procedere, non denolatur iurisdictionis ad adiunctos.*
17. *Visitare quæ possit Episcopus sine Adiunctis.*
18. *Episcopus visitando potest sine adiunctis Capitularibus peccata, & excessus Capitularium corrigere, & punire non tamen pena ordinaria.*
19. *Collectores Camere Apostolicæ sui Canonici, vel alii beneficiarii, ab Episcopo visitari, & corrigi non possunt.*
20. *Episcopus sine Adiunctis potest procedere ad privationem Canonice in causa quod ordinis sui prebendis annexæ non susceperint.*
21. *Episcopus totum quando delinquit, potest Episcopus contra Capitulares absque Adiunctis procedere.*
22. *Modo delictum non fit in personam Episcopi, &c.*
23. *Capitulum unumquemque quando datur delinquere.*
24. *Episcopus in Capitulo exempto si velit rationes exigere ab officialibus ex germinio Capituli constituti Sede vacante, non tenetur procedere cum Adiunctis.*
25. *Capitulum visitare potest solus Episcopus absque Adiunctis.*
26. *Causas pendentes contra Capitulares exemptos eorum vicario foraneo cum Adiunctis, non potest Episcopus amicare vel cognoscere solus.*
27. *Episcopus duorum Ecclesiarum vicariam non potest Capitulares ex una ad carcerem alterius duci facere.*
28. *Appellatio in causis pendens contra Capitulares exemptos eorum vicario foraneo cum Adiunctis non datur ad Episcopum, sed causa denolatur ad Sedem Apostolicam.*
29. *Episcopus non tenetur cum Adiunctis procedere contra eandem cum futura successione.*
30. *Episcopus procedit sine Adiunctis contra portionarios habentes vocem in Capitulo, sed non sunt de Capitulo.*
31. *Processus appellationis intelligitur prima citatio.*
32. *Notarius proprius ab Episcopo assumendus in visitatione personarum cathedralis Ecclesie.*
33. *Fiscalem suam potest assignare Episcopus in visitatione personarum cathedralis Ecclesie.*
34. *Optio datur Episcopo, vel vicario, quo magis in loco velint, procedant contra Capitulares.*
35. *Capitulum cum voluerit visitare Episcopus accedere debet ad locum, quod solum est Capitulares congregari.*
36. *Episcopus, & unus ex duobus Adiunctis si sine tertio pronunciare sententia est nulla.*
37. *Episcopo, & Adiunctis discordantibus ad quem spectet tertius electus.*
38. *Gesta per Episcopum sine Adiunctis sunt irrita ipso iure.*
39. *Episcopus solus potest exercere iurisdictionem quoad summariam cognitionem, & ad captivam Capitularium.*
40. *Subiectus de fuga quando quis ducatur.*
41. *Episcopus solus ad summariam informationem, & necessariam detentionem capitularis delinquentis procedi, ubi de fuga tenetur non iudicium elidatur.*
42. *Capitulum quando Episcopi convocare possit.*
43. *Episcopus, vel eius vicarius quando possit intervenire in actibus capitularibus.*
44. *Capitulum non potest Episcopum convocare in illis casibus, in quibus iudex esse potest.*
45. *Episcopus camerarum habens cum Capitulo non potest domi sua iudicium congregare.*
46. *Congregationes capitulares habenda non sunt eo tempore, quo divina officia celebrantur.*
47. *Pacem in Capitulo non habet Episcopus.*
48. *Vicarius Episcopi non admittitur ad Capitulum exemptum.*
49. *Canonici non tenentur admittere vicarium Episcopi in Capitulo si nolint.*
50. *Intelligitur de iurisdictione civili.*
51. *Dignitates obtinentes, etiam si Capitulares non sunt, Adiunctorum prerogativa gaudent.*
52. *Episcopus solus sine Adiunctis potest procedere contra eos, qui non sunt Capitulares.*
53. *Visitare Capitulares sine Adiunctis non potest Episcopus etiam ubi contraria consuetudo immemorialis viget.*
54. *Vicarius Episcopi intervenire potest in Capitulo, & in eo praesidere si talis facultas ei ante Concilium ex consuetudine, aut alia quocunque iure legitime competebat.*
55. *Sententia & privilegio simul non derogat hoc decretum.*
56. *Concordia non tollit visitationem omnimodam & independentem ab Adiunctorum ministerio.*
57. *Concordia ad Sede Apostolicam ex certa scientia confirmata non comprehendit hoc decretum.*
58. *Concordia confirmata à Papa in forma communis, cum qua concurrens consuetudo immemoralis, fuit per Concilium derogata.*
59. *Privilegia, quæ Universitatibus studiorum generalium, seu eorum personarum sunt concessa, exceptis hoc decretum.*
60. *Anulorati & iurisdictioni Episcopi acquisita non destrabit hoc decretum.*

a Suppl. Coll.
a. de reform.
cap. 4.

STATUIT Sancta Synodus, *a vi in omnibus Ecclesiis cathedralibus, & collegiatis decretum sub fel. rec. Paulo III. a quod incipit, Capitula cathedralium observetur, non solum, quando Episcopus visitaverit; sed & quoties ex officio, vel ad petitionem alicuius, contra aliquem ex contentis in dicto decreto, procedat: ita tamen, ut cum extra visitationem processerit, infra scripta omnia locum habeant: videlicet, *β vi capitulum* y initio consilii anni *d eligat ex Capitulo duos: s de quorum consilio, & assensu* Episcopus, *η vel eius Vicarius, θ tam in formando processum, quam in cæteris omnibus actibus* vique ad finem causæ inclusivè: *ι coram notario tamen ipsius Episcopi, *κ* & in eius domo, aut consuecto tribunali* procedere teneatur. *λ Unum autem tantum sit* utriusque votum, possitque*

possitque alter Episcopo accedere. Quod si ambo ab Episcopo discordes in aliquo actu, seu interlocutoria, vel definitiva sententia fuerint, tunc intra sex dierum spatium cum Episcopo tertium elegant, & si in electione tertii etiam discordent, ad viciniorem Episcopum electione denotantur: & iuxta eam partem, cum qua tertius conveniet, articulus, in quo erat discordia, terminetur: alius processus, & inde secuta nulla sint, nullusque producatur effectus. ^b Et in criminalibus tamen ex inconvincibili provenientibus, de qua in decreto de concubinariis, & in atrocioribus delictis, depositionem, aut degradationem requiruntur, ubi de fuga timeatur, ne iudicium eludatur, & ideo opus sit personali detentione, & possit initio solus Episcopus ad summariam informationem, & necessariam detentionem procedere: servato tamen in reliquis ordine premissis. In omnibus autem casibus ea ratio habeatur, ut iuxta qualitatem delicti, ac personarum, delinquentes ipsi in loco detenti custodiantur. ^d Episcopi præterea ubique in honor tribuantur, qui eorum dignitati par est, eisque in choro & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis sit prima sedes, & locus, quem ipsi elegerint, & præcipua omnium rerum agendarum auctoritas. Quod si aliqui Canonici ad deliberandum proponant, nec de re ad suum vel suorum commodum ipestante agatur, & Episcopi ipsi Capitulum conveniant, & vota exquirant, & iuxta ea concludant. Absente verò Episcopo omnino hoc ab ipso Capitulo, ad quod hoc de iure, vel consuetudine spectat, perficiatur, & nec ad Vicarium Episcopi admittatur. & Cateris autem in rebus Capituli iurisdicção, & potestas, si qua eis competit, & bonorum administratio salua, & intacta omnino relinquatur. ⁴ Qui verò non obtinent dignitates, nec sunt de Capitulo, & omnes in causis Ecclesiasticis Episcopo subiacentibus non obstantibus, quoad supradicta, privilegia, etiam ex fundatione competentibus, an nec non consuetudinibus, etiam immemorabilibus, & sententiis, iuramentis, & concordis, ad quæ tantum suos obligent auctores: in salua tamen in omnibus privilegiis, quæ Universitatibus, studiorum generalium, vel earum perennis sunt concessa. Hæc autem omnia, & iungula in his Ecclesiis locum non habeant, in quibus Episcopi, aut eorum Vicarii ex constitutionibus, vel privilegiis, aut consuetudinibus, siue concordis, seu quocumque alio iure maiorem habent potestatem, auctoritatem, ac iurisdictionem, quam præsentis decreto sit comprehensum: quibus sancta Synodus derogare non intendit.

^a Infr. c. 14.
de supradictis
14. de matrimonio
c. 8
Capitulo
ter. de iurisdictione
c. 12
de pœn.
de Conc. Car.
c. 11
Episcopi
in Ecclesia
c. 11

^c Cap. novus
de iurisdictione
his que sunt
ad prioris siue
consensus c.

^d Inter alleg.
in meo ut
de pœn. leg.
scilicet, maxi-
mè privileg.
c. cum seq.

- V**ide Nauat. conf. 9. in antiquis 3. in nouis, de off. Ordin. Sayr. an furibus decess. sub exalt. de off. 9. Cardin. Manne. decis. 180. Aloy. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 751. Franc. Leon. in thesouro forenses. p. 2. c. 1. n. 64. Armend. in addit. ad recapitulum Nauat. lib. 1. tit. 6. de Visitatione. 38. cum seqq. Laurent. de Petinis in censibus Ordin. Arim. tom. 1. an confis. 2. Sixti IV. n. 64. cum seqq. Hieron. Veneto, & Leyua de examine Episcoporum. lib. 4. c. 27. Nabona. l. 9. gloss. 1. n. 39. tit. 4. lib. 2. Recopil. l. 1. de Ludovic. à Sarauia in specul. tit. de iurisdictione Adiuutorum cardinalium Episcopum contra prebendam sui criminaliter procedentem, & metipsum de officio, & potest. Episcopi p. alleg. 73. num. 5. cum seqq. & in tractatu de Canonis c. 28.
- P**ri in quibus Ecclesiis Cathedralibus, An & quando Ecclesia post Tridentinum in Cathedrali erecta gaudeat Adiunctis & dissent Ludovic. à Sarauia de iurisdictione Adiuutorum, quest. 11. per tot.
- P**ri capitulum. Decretum in presenti loqui solum de Capitulis exemptis, non exempta enim minime sub illa comprehendi, etiam si multa habeant privilegia, referunt decessum Aloy. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 751. an p. me. Zoyl. in praxi Episc. p. 1. quib. Capitulum, 5. 8. Seraphim. decis. 493. num. 1. Armend. in addit. ad recapitulum Nauat. lib. 1. tit. 17. de de Episcopo, n. 93. Mallob. in praxi habendi curiam suam prelat. 21. an p. me. num. 14. secundum Roman. impet. Hieronymus Venero in examine Episcoporum. lib. 4. x. 17. num. 5. Ludov. à Sarauia de iurisdictione Adiuutorum. 1. 2. num. 17. Ego ipse in c. 14. de Canonis c. 28. n. 2. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 25. n. 61.
- Decretum hoc non pertinere ad Ecclesiam Cathedrali tanquam Cathedrali, sed tanquam Barbof. Cappel. in Concil. Trid.

exemptam, & proinde Ecclesiam Collegiatam erectam in Cathedrali huius illi non comprehendit, referunt decessum Armend. d. 1. 7. de Episcopo n. 8. Ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 73. n. 5. in fine, & me citato Ludov. à Sarauia de iurisdictione. 1. 1. n. 18. Ego de iurisdictione Canon. c. 28. n. 3.

Inter constituta anni, &c. Capitulum debere in principio anni eligere illos duos, quod si non fecerint, Episcopum posse per se solum procedere, dummodo illum prius moneat, referunt decessum Pafec. in praxi Episc. p. 2. c. 2. n. 9. Ludov. à Sarauia de iurisdictione. q. 1. 3. per tot. Ego ipse de c. 28. n. 4. Valenzuel. conf. 184. n. 79. cum 12.

Eligat ex Capitulo duos. Ergo regulariter alij non possunt eligi quam Canonici, qui soli cum Prelato suo faciunt Capitulum, non item Capellani, neque Altijs, siue Pœnitentijs, item terminis tenet Lotter. d. lib. 1. q. 25. num. 64. & 65. vbi n. 66. limitat eum de consuetudine, & statuto Ecclesie possint iidem officii de Capitulo. Hos duos Adiuuctos iurisdictionem habere resolu. Ludov. à Sarauia de iurisdictione. q. 5. et 5. vbi num. 15. post Camil. Borek. in sum. dec. 11. 60. num. 56. subdit Adiuuctos iuramentum pœnitare debere, sicut & alios iudices de hec & fideliter se habendo, & n. 17. post Stephan. Gratian. discept. forens. x. 100. num. 49. tradit quod quos iudex datur Adiuuctos alio: Tribunali, si nominati à principe, tunc nominatus appellatur iudex delictus, si a lege, Ordinarius iudex vocatur, refert Episcopo d. 18. n. 7. cum seqq.

Possit Adiuuctos regulari à parte, & solo iuramento, & iolouant Stephan. Gratian. d. c. 100. n. 49. & Ludov. à Sarauia de iurisdictione. q. 9. per tot. Ego ipse d. c. 28. num. 9.

5.

6.

7.

8.

Insuper Adiuuctos si quando ea de causa siue fraude tempore diuinationis officiorum abesse contingeret,

ringat, priuandos non esse quotidianis distributionibus tanquam absentes propter Ecclesie utilitatem ex officio sibi attributo, resoluit Monet, de distribut. *quodammodo*. 2. *quasi*. 8. *num.* 19. quem refero Ego ipse *alleg.* 7. 3. *num.* 6.

9. *De quoniam consilio, & assensu, &c.* An sequi debeat 2 latè fuit discussum in Rota in *Carthagen.* *iurisdictionis* 16. *Octobris* 1579. coram Card. Lancellotto sen. vbi propter varietatem opinionum nihil certum firmare voluit, nec postea semel & iterum dubio proposito firmari. Et quoddam tacitus Adiunctorum consensus non sufficit, sed requiritur expressus, resoluit Ludou. à Sarauia d. *tratt.* *quæst.* 8. *per* 101.

10. *Episcoporum.* Etiam non consecratus, ut per Ludou. à Sarauia d. *tratt.* *quæst.* 17. n. 35. *vers.* *sed contra.* vbi eodem *num.* 35. *vers.* *ex officio*, refert decretum succedere Capitulum Sede vacante in huiusmodi iurisdictione procedendi contra Capitulum delinquentem.

11. Episcopum posse procedere sine Adiunctis ad penas contra Capitulares non obsequantes diem festum sancti Augustini ab eodem indictum, firmat Sel. in *selecl.* *Canon.* 3. *num.* 3. vbi ait ita fuisse decretum in *Hispalen.* 7. *Septembris* 1630.

12. Episcopus si velit contra Adiunctos iurisdictionem suam perturbantes procedere, debet adhibere in dicto iudicio alios coniudices à Capitulo eligendos, ut per Sel. *enata loco*, allicienti sic resolutum in *Orulen.* 5. *Aprilis* 1631.

13. *Per tunc Vicarium.* Post Vicarium Episcopi procedere contra Capitulares, adhibitis duobus de Capitulo, iuxta formam huius textus, resoluit Menoch. *cheph.* 5. 2. *num.* 80. *Broz.* de *officio Vicarii*, lib. 2. *quæst.* 14. 5. Rota *decis.* 7. 43. *num.* 5. p. 1. *diuers.* 6. *decis.* 321. *per* 101. *diuers.* Ego ipse d. 18. *num.* 12. latè Ludou. à Sarauia d. *tratt.* *quæst.* 14. *per* 101.

14. Idem posse Vicarium Sede vacante, immò absque Adiunctis procedere non valere, si Episcopus dum vivebat, non habebat auctoritatem procedendi sine illis, refert decretum Stroz. in *add.* ad d. 2. 45. & Ludou. à Sarauia d. *tratt.* *quæst.* 17. n. 35. *vers.* *ex omnibus* in fine.

15. Visitationem Capitulum, & personatum Episcopi concessam, esse intelligendam cumulatim, non priuatiuè ad Abbates, & Decanos, ac alios quibus ante Concil. competebar ius visitandi, sortum tamen ab Episcopo, refert decretum Stephan. Gratian. *descept.* *forens.* 1. 5. 4. n. 48. Gonzales ad regulam 8. *Canon.* 4. 2. *pro* *num.* 21. Ludou. à Sarauia d. *tratt.* *quæst.* 4.

16. Episcopo nolente, vel non valente contra Capitulares delinquentes procedere, non deuolui iurisdictionem ad Adiunctos, latè resoluit Ludouic. à Sarauia d. *tratt.* *quæst.* 17. *per* 101. vbi *num.* 18. citat nesci ipsam d. *Reg.* 7. 3. n. 9. & *num.* 5. decretum refert, non ad Episcopum, sed ad superiorem deuolui iurisdictionem si Coniudices, scilicet Adiuncti renuant procedere contra Capitulum, quod etiam attestatur Attenuat. d. 1. 7. de *Episcoporum* 8. 9.

17. Episcopum sine Adiunctis, de quibus in hoc c. posse visitare corpus Ecclesie cathedralis, & Sacramentum, Reliquias, Vestes, Ornamenta, & cetera que ad cultum diuini destinata, sed & Capellas, capellanas, directiones, annuieriorum institutionum memorias defunctorum, pia opera, vel, aut bona fabric. 2. in Ecclesia, dicit decretum Attenuat. in *add.* ad *revel.* *de* *nom.* *Natum.* lib. 1. c. 16. de *visi.* n. 2. 3. quem refero Ego ipse *alleg.* 7. 3. *num.* 5.

18. Episcopum visitando posse sine Adiunctis Capitularibus peccata & excessus Capitulum, quos

correctione, & punitione dignos reperiunt, corrigere, punire, & emendare, non tamen pena ordinaria, sed ea, quæ ad morum magis emendationem, quàm puotionem respiciat, refert decretum Attenuat. d. 11. 6. de *Visita.* *num.* 39. vbi in *resp.* 2. & n. 77. & 79. cum Nicol. *Garce.* de *benefic.* 3. *cap.* 2. n. 178. *decis.* 10. subdit huiusmodi facultatem visitandi etiam ad res, & bona Capituli, eiusque administratores extendi.

Collectores Cameræ Apost. ad nodum ministerium ex-gendi certis casibus in partibus deputati, si sunt Canonici, vel alii beneficiarii, ab Episcopo visitari, & corrigi non possunt refert decretum Gonz. ad regul. 8. *Canon.* 5. 1. n. 3. 2. Attenuat. d. 11. 6. de *visita.* *num.* 3. *vers.* *scilicet* sub collectores.

Episcopum sine Adiunctis posse procedere ad priuationem Canonicoorum causa quod Ordines suis præbendis annexis non succederent, refert decretum Nicol. *Garce.* de *benefic.* 3. 4. n. 22. Aloyf. Ricc. an *pro* *reum* *fieri* *Ecclesie* *refol.* 488. n. 2. & 3. Ludou. à Sarauia d. *tratt.* *quæst.* 18. *per* 101. Ego ipse d. *alleg.* 7. 3. *num.* 12.

Valer quoque sine Adiunctis in personas Capitulares Episcopos, procedere tales personas extra Ecclesiam Capitulum, beneficia curam animatum habentia obtineant, & in exercitio eorum delinquentes, & tales enim qualitas illa officij propter quam Canonici efficitur subditus solius Episcopi, neque tunc vii Canonici, sed vii coram habens animatum, vel eius administrationem, iudicari debet, ita *Setaph.* *decis.* 103. 8. *per* 101. Veli si procederet contra aliquem Capitulum, qui per accidens esset subiectus libertæ & absolutæ potestati Episcopi, & *Setaph.* d. *decis.* 103. 8. n. 2. *Loiter.* d. lib. 1. q. 2. 5. n. 6. 1. in fine.

Facilitatem procedendi contra Capitulares pertinet ad Episcopum etiam absque Adiunctis, quando totum Capitulum delinquit, refert decretum *Setaph.* *decis.* 103. 8. n. 6. Valenzan. *conf.* 134. n. 74. *Loiter.* de *re* *benefic.* lib. 1. q. 2. 5. n. 6. 2. Aloyf. Ricc. an *pro* *reum* *fieri* *Ecclesie* *refol.* 488. n. 2. & 3. Ludou. à Sarauia d. *tratt.* *quæst.* 17. n. 35. *vers.* *ex omnibus* in fine.

Modò delictum non sit in personam Episcopi, vel in contemptum eius, vel vbi Episcopus habet interesse, quia tunc facultatem contra Capitulares deuolui ad proximum superiorem, refert decretum Attenuat. d. 1. 7. de *Episcoporum* n. 90. & Lud. à Sarauia d. *quæst.* 6. n. 5.

Quando autem dicatur vniuersum Capitulum delinquere, colligitur ex notatis per Curiam Palan. lib. 4. c. 3. n. 1. ad 6. Magon. *Lucen.* *decis.* 72. *Cont.* *Tulch.* *lib.* *Canon.* 3. 49.

Episcupum in Capitulo exempto si velit rationes exigere ab officialibus ex gremio Capituli constitutis Sede vacante, non tenetur procedere cum Adiunctis ex forma huius decreti, nisi velit criminaliter ad eorum punitionem & correctionem procedere, ut refert decretum Nicol. *Garce.* d. p. 5. 7. n. 2.

Capitulum visitare potest solus Episcopus absque Adiunctis Capitularibus, pro refert decretum Sel. in *compend.* *Canon.* *refol.* lib. 3. n. 18. n. 16.

Causas pendentes contra Capitulares exemptos coram vicario foraneo cum Adiunctis à Capitulo deputatis, non potest Episcopus auocare ut cognoscat solus, sed bene cum Adiunctis, ex eodem Aldan. d. 11. 18. n. 2. vbi refertur sic fuisse resolutum in *Breuen.* 18. *Septembris* 1627.

Episcopum duxum Ecclesiarum vnitatum, v. g. Valenc. & Surmonen. quando aliquem ex Capitularibus Valenco. in carcerem conuenit ad, si se non

ad Sulmonem cum duci debet, ubi Episcopus non moratur, Ald. d. tit. 18. n. 2. ubi refert decifum in *Valuen. & Sulmonen. 17. Januarij 1604.*

28. Appellatio in causis pendentibus contra Capitulares exemptos eorum vicario foraneo cum Adiunctis à Capitulo deputatis, non datur ad Episcopum, sed causa denotatur ad Sedem Apost. Aldan. d. tit. 18. n. 2. ubi testatur resolutum in *Burgen. 18. Septembris 1629.*

29. Contra coadiutores cum futura successione non tenent Episcopum, cum Adiunctis procedere, nisi ex forma coadiutorie, colligitur ipsi coadiutori concessa fuisse omnia privilegia, quæ habent Canonici, testatur decifum Nicol. Gauc. in addit. ad sum. 17. de benef. part. 4. c. 5. n. 96. ubi observat ex clausula ordinata coadiutorie, quod coadiutor habeat omnes, & singulas prerogativas, præeminencias & honores coadiutori non colligi concedi coadiutori huiusmodi privilegium de Adiunctis, eo quod illa clausula intelligatur de prerogativis, præeminenciis, &c. circa servitium Ecclesie, & extenore ipsius coadiutorie apparet, refert & sequitur Ludovic. à Saravia d. tract. 9. 19. Ex addit. Selan. f. 10. cap. 5. 1. n. 3. in *Barbifren. 9. Novembris 1630.* fuisse decifum, Episcopum non posse procedere contra huiusmodi coadiutores absque Adiunctis, quatenus ea forma coadiutorie ipsis concessa fuerant omnia privilegia, quæ habent Canonici.

30. Contra portionarios habentes vocem in Capitulo posse Episcopum procedere sine Adiunctis, refertur decifum Atmend. d. tit. 6. de visitat. num. 6. & d. 1. 7. de Episcopo, num. 9. 1. in princ. Ludon. à Saravia d. tract. 9. 23. ex num. 1. Cuius tamen contrarium resoluunt Aloyf. Ricc. d. collect. 75. 1. & in praxi aurea, ref. 39. Mallob. in praxi habendi censuram, prax. 21. in princ. n. 13. secundum Romanam impressionem. Ego ipse d. alleg. 7. n. 3. num. 10. & d. c. 28. num. 27. quorum opinionem procedere in Capitularibus, priorem verò in his, qui non sunt de Capitulo, sed habent vocem in Capitulo, ex multis intelligit Ludovic. à Saravia d. q. 23. ex num. 4. subd. quid licet Portionarij, & dimidij Portionarij in Ecclesiis Cordubæ, Carthaginæ, Hispaleo, Calaguritanæ, & Calciatæ, habeant vocem in Capitulo, tamen in electionibus, & provisionibus, & ad effectum consilium pro Capitularibus non trahuntur ex his, quæ Gonzal. ad regul. 9. Cancell. gloss. 43. num. 45. Rot. decif. 708. & n. 1. & 3. part. 2. recent.

31. *¶ Tam in formando processum.* Appellatione processus intelligi primam citationem, refert decifum Ludovic. à Saravia d. tract. 9. quæst. 28. n. 1. & quæst. 16. num. 7.

32. *¶ Coram Notario tamen ipsius Episcopi, &c.* In visitatione personarum cathedralis Ecclesie proprium Notarium ab Episcopo assumendum esse, non illi tamen Capitulo suspectum, refert decifum Atmend. in addit. ad recap. legum Navaræ, lib. 3. tit. 6. de visit. num. 38. ubi n. 6. 1. subdit processum in causis visitationis coram ipso esse fabricandum.

33. Episcopum posse assumere suum fiscale, qui intervenire solet in criminibus Canonico-rum eorum, vel alium quem magis voluerit deputare, nec teneti ad sumendum Capellanum de Choro, decifum attestantur Atmend. d. tit. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo, num. 9. 1. in fine, & num. 92. quem refert Ego ipse d. tit. 1. alleg. 73. num. 8.

34. *¶ Et in iur. domo, an. consuevit, &c.* Dati optionem Episc. vel vicario, quo magis in loco velit, procedant contra Capitulares, & Episcopum posse sedere pro tribunali quocunque diocesani loco

Barbof. Collect. in Concil. Tied.

ubi mloerit, refert decifum Atmend. d. tit. 1. 7. de Episcopo, n. 39.

Non posse tamen Episcopum visitare in eius domibus Episcopales, sed cum visitare voluerit Capitulum, accedere debere ad locum suum, quo solum est Capitulares congregari, & eorum actus expediri consueverunt, si tamen id congruè fieri possit, sin minus, ad locum congruum, & communem, sed teneti accedere ad locum Capitulum quoties prosequi vellet visitationem alicuius particularis personæ de Capitulo, refert decifum Atmend. d. tit. 6. de visit. n. 39. ref. p. 3.

¶ Primum autem tantum sit. &c. Episcopus, & vnus ex duobus Adiunctis si sine tertio pronunciatur, sententiam esse nullam, ex alius refert Ludovic. à Saravia d. tract. 9. quæst. 31. num. 21. & idem refertur Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 100. n. 64. & idem Ludovic. à Saravia d. tract. 9. quæst. 3. num. 3. sententiam Episcopi & adiunctorum in causis criminalibus contra Capitulares esse conuincendam sub hac forma, Ego N. Episcopus de consilio & assensu N. & N. Adiunctorum ita pronuntio.

Quid si discordent? Vide Guier. praxie. lib. 1. quæst. 94.

¶ Et si in electione terij, &c. An discordibus Episcopo & Adiunctis in electione terij ad Capitulum cathedrale vicinis, & Pastore vacans terij electio denotatur, late disputat Ludovic. à Saravia d. tract. 9. quæst. 17. per tot. ubi affirmatiue concludit.

¶ Alii processus, & inde sequens, &c. Gesta per Episcopum sine Adiunctis esse irrita ipso iure, resolutum Ludovic. à Saravia d. tract. 9. quæst. 31. per tot. Valenzuel. conf. 184. n. 99. item. 1. ubi testatur sacram Congregat. consultam per Archiepiscopum, Decanum & Capitulum sanctæ Ecclesie Hispalenf. si Episcopus vel Vicarius solus in aliquo descendit ad Adiunctis, vel aliquid contra voluntatem Episc. vel Vicarij decernat, an Episcopus, vel Vicarius possit solus procedere, pot. sua decreta exequi, cum ex decreto Concilij nihil solus facere possit: Et respondisse sub die 26. Octobr. 1589. non posse solium procedere. Quando enim duobus committitur aliquid à Iure, vel hominis dispositione, vnus solus per se non potest efficere nisi vnusq. de re ind. c. cum plura, de officio delegat. 6. cap. 1. de procurat. l. 1. duo ex tribus, de re iudic. Achil. de Galles dec. 8. n. 1. de consil. dicens quod Adiuncti Iudicis omisso rez gulantur nullitatem patit. Adde Valenz. ubi sup. num. 98. appellationem licitam esse si Episcopus vellet corrigere sine consensu Capitoli.

¶ In criminalibus tamen, &c. Episcopum solum posse exercere iurisdictionem quoad summariam cognitionem, & ad capturam Capitulum in casibus hic non expressis, tradunt Mantica. decif. 80. n. 6. Ludovic. à Saravia d. tract. 9. quæst. 20. per tot. Rot. in Calciaten. iurisdictio. 6. Junij 1622. coram bonæ mem. Rembold. ubi subditur non procedere in delictis simplicis incontinentie absque qualitate concubitus.

¶ Pbi de fuga timetur. Vide Rotam in Cench. iurisdictio. 3. Martij 1617. erram bona mem. Card. Sacrate, & in Calciaten. iurisdictio. 21. Junij 1622. coram bona mem. Rembold. Quando dicatur quis suspectus de fuga, vide Sylloet. in praxi iudic. lib. 2. c. 23. Cancr. variar. resolut. cap. 10. num. 13. Ioseph. Seile de iuribus cap. 9. §. 1. n. 44. & 46. Phœbus L. n. si. decif. 54. p. 1. Rot. ind. Calciaten. iurisdictio. 6. Junij 1622. ubi dicitur quod statim arbitrio iudicis an adesse timor fuge, & metipsum cap. 28. num. 11.

41. *¶ Possit inuicem solum Episcopus, &c.* Statut Concilium solum Episcopum ad summam informationem, & necessariam detentionem Capitularis delinquentis procedere debere, ubi de fuga timor ne iudicium eludatur, & tamen adducit Io. Sanc. in *secl. disp.* 50. n. 21. quod licet statuat solum Episcopum procedere debere, committitur nihilominus actio Vicario ipsius, ubi praxis docet quotidiana, quia Concilium dum assentit illud esse agendum per solum Episcopum, se refert ad immediate dicta, ubi Adiunctos repetit simul cum Episcopo, vel eius Vicario ad formandum processum polcebar; animaduertum enim fuit à sancta Synodo in eoconuenientia suboriri ob expectationem Adiunctorum si ad captum delinquentis essent adhibendi, subdit inde captum expleri posse à solo Episcopo, hoc est, Adiunctis non interuenientibus, unde patet *solum Episcopum*, adiunctis est aduersariis.
42. *¶ Episcopi ipsi Capitulum conuocant.* Episcopos conuocare posse Capitulum ad liberum, dummodo non proponant de re ad commodum suum, vel suorum spectante, Capitulum autem ipsum posse quandoque vnde, legem congregare, assentit decimum Attend. in *addit. ad recapit. legum Navarra*, lib. 1. tit. 18. de *Episcopis*, n. 93. quem refero Ego ipse d. alleg. 7. 3. num. 16. & in *tract. de Canon.* c. 35. n. 7. Aldan. in *compendio canon. resol.* lib. 3. tit. 8. num. 10. ubi refert *sub die 2. Martij* 1619. fuisse resolutum quod Episcopos, vel eius vicarios Canonicos potest interuenire in actibus Capitularibus, dummodo non agatur de interesse suo, non obstante quacunque consuetudine in contrarium.
43. Episcopum conuocare non posse Capitulum in illis casibus, in quibus, iudex esse potest, resoluti licet. Venero in *examine Episcoporum*, lib. 4. c. 29. num. 19. posse autem illud conuocare, si iudex esse potest, de re spectante ad Episcopalem dignitatem, dicit resolutum Attend. d. 1. 7. de *Episcopis*, n. 93. in fine.
44. Episcopum controuersiam habentem cum Capitulo non posse domi suæ illud congregare, sed debere ad aulam capitularem conuocare, in qua solum est Capitulum semper conueniri, testatur decimum Hieronymum, Venero d. 2. num. 41. Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiepiscop. Neapol.* dec. 186. part. 4. Attend. d. 1. 7. de *Episcopis*, n. 96. Ego ipse d. c. 35. n. 10.
45. Congregationes Capitulares habendas non esse eo tempore, quo diuina Officia celebrantur, nisi causa virgens in alius tempus differri non patere, quod si hæc Congregationes absque causa prædicta tempore celebrationis diuino habite fuerint, Canonicum iure ab his vice choro interstis, abesse posse testatur decimum Nicol. Godefr. benef. part. 1. c. 2. num. 159. Attend. in *addit. ad recap. legum Navarra*, lib. 2. tit. 13. d. 3. d. 4. de *residencia Canon.* n. 94. Ego ipse d. c. 35. n. 14. Aldan. d. tit. 8. num. 12. attestans sic fuisse decimum in *Orisolan*, 6. Martij 1631.
46. *¶ Et præcipuum agendum auctoritas.* Intelleguntur hæc verba à Paul. Fulco de *visitas*, lib. 1. cap. 2. num. 12. quem refert Valenzuel, *confil.* 184. n. 21. respectu alicuius Prælati, & circa potestatem loquendi, & corrigendi in diocesi, cap. extendendum 10. *quasi* 1. cap. cum *Apollon*, de *consulib.* &c. & Vide Stephan. VVeyms ad *constitutiones* 24. ex *antiquo iure de præsumptis*, & per *Concil. Trid.* in *notis*, *confil.* 2. num. 1.
47. *¶ Episcopi præterea ubique in bonis tribuantur.* Quod Episcopis fieri debeat honor correspondens eorum dignitati, & quod in cap. 1. Capitulo, & processibus, atque aliis actibus publicis habere debent locum primum ad eorum electionis arbitrium, dicit Paul. Fulc. de *visis*, lib. 1. c. 15. num. 24. dicens quod cum sit primus in diocesi, in alicui loco debet stare. *Episcopus*, 17. de *quis* *tra* 50. dist. Casan. in *cat. gloria mundi*, 7. *confil.* 14. & *segg.* idem Paul. Fulc. d. dub. 1. cap. 10. n. 13. refert Valenzuel, *confil.* 184. num. 18. & 19. item 2. Intelligi ubi stat in sua diocesi tanquam Episcopos, vel in propria Ecclesia est in simul Episcopos, & Canonicos, quia sedebit etiam si aliter tanquam Canonici in primo loco, nisi aliter se haberet priuilegio, vel conuentione, vt in *Episc. Miletensis* Capitulo, dec. 307. p. 1. Pute. dec. 104. lib. 3. ubi quod Episcopos Miletanus sedet in Consilio post Phlorem, vel magnum Ministrum, quia Episcopos in Consilio non adest vi Episcopos, sed vi defuncti magnam Crucem, D. Felix. Contel. amicus meus, in *libello de præcedentia debita Religioni Predicatorum*, assueque *Magistro generali* q. 10. n. 20. Et ideo ubi Episcopos esset in Collegio tanquam collegiatus, non debet precedere antiquiores, sed sedere in loco ad eum spectanti tanquam collegio, gloss. verb. *Prælati* in c. 2. collatione, de *appell.* in 6. Greg. Lop. l. 15. gloss. 1. tit. 5. part. 1. Capie. Neap. dec. 27. num. 27. franc. Pont. *confil.* 14. n. 50. & 65. item 1. Mastili. *Scil.* dec. 130. n. 2. 3. & 4. D. Felix Contel. ubi *supra* num. 23. *Scaph.* dec. 716. num. 15. & 16. Stephan. Garrian. *discept. forens.* tom. 2. c. 29. 8. num. 38. Ioan. Baptista de Thoro in *compendio dec. Regni Neap.* it. 2. verb. *procedere*. Vide que communi in *tract. de Canonici* c. 36. & de *Episcopo* alleg. 1. n. 5.
48. *¶ Vbi exquirant.* Episcopum igitur non habere vocem in Capitulo, assentit resolutum Attend. d. 1. 6. de *Episcopis*, n. 84. Hieron. Venero d. lib. 4. cap. 29. n. 42. faciunt que Ragul. de *voce Canonici* in *Capitulo*, *quasi* 5. n. 4. qui autem vocem in Capitulo habent, dixi d. *tract. de Canonici*, c. 37.
49. *¶ Nec ad id Vicarium Episcopi admittitur.* Textum in præfenti dum habet Vicarium Episcopi, non admitti ad Capitulum, esse intelligendum, si Capitulum sit exemptum refert decimum Sbroz. in *add. ad suum*, *tract. de officio Vicarii*, lib. 2. q. 30. Et Canonici non tenentur admittere Vicarium Episcopi in Capitulo si noluit, resoluit Aldan. d. tit. 8. num. 13. dicens sic fuisse decimum in *Amerian*, 24. Aprilis 1631.
50. *¶ Cateris autem in rebus, &c.* Intellegi de iurisdictione civilis, non criminali, quam soli Episcopo Concilium tribuit, dicit Mantica. d. *decis.* 180. n. 4. *vers. nec refragatur*.
51. *¶ Qui verò non obtinent Dignitates, nec sunt de Capitulis.* Ergo obnunties dignitate, etiam si Capitulares non sint, Adiunctorum prærogatiua gaudere, multis resoluti dicit Saia via d. *tract.* q. 21. ex n. 8.
52. *¶ Si omnes, qui non sunt de Capitulis, &c.* Episcopum solum sine Adiunctis posse procedere contra eos, qui non sunt Capitulares, tenet Mantica. d. *decis.* 180. n. 2. & dicit resolutum Attend. d. 1. 7. de *Episcopis*, n. 94. videlicet omnes, qui non obtinent dignitates, nec sunt de Capitulo, in causis ecclesiasticis Episcopo subiaci.
53. *¶ Nec non consueuerunt, etiam immemorabilibus.* Episcopum non posse visitare Capitulares sine Adiunctis, etiam vi contraria consuetudo immemoralis viget resoluit Rot. dec. 744. n. 1. part. 1. d. *in fine*. Stephan. Garrian. *discept. forens.* c. 492. n. 6. latet Ludouic. à Sarauia d. *tract.* q. 14. per tot. *Scil.* in

in *seleſt. canon. cap. 31. num. 12.* ubi refertur deſiſum
in *Calceatenu. 7. Septembris 1630.*

54. Non obſtare quominus Vicarius Episcoporum poſſit
interuenire in Capitulo, & in eo præſidere, ſi talis
facultas ei ante Concilium ex conſuetudine, aut
alio quocunque iure legitimè competebar, iuxta
hoc decretum, præſertim ſi ipſum Capitulum nullo
exemptionis, aut ſpeciali iure inueter aduerſus
omnimodam ſubiectionem, reſert deſiſum Sbroz.
in *addit. ad ſum. trall. de offi. Vicarii, lib. 2. qu. 30.*
ſubdens quod in his, in quibus agendum eſſet in
Capitulo de reſpectante ad Capitulum, ſeu ſuo-
rum commodum, æquum eſt, ut nec eius Vicarius
interſit.

55. *ſi ſeſenſi, privilegii, &c.]* Non fuiſſe de-
rogatum per hoc decretum ſententiæ, & privilegio
ſimul, quia cùm faciat diuerſas derogationes, his
ſimul ſanctis non videretur voſuiſſe derogare, reſert
deſiſum Ludouic. à Sataua d. *trall. q. 25. m. 7.* per
deſiſum Achil. de Graſſ. 3. de *paſſis.*

56. *27 Concordia.]* Concordias non tollere viſita-
tionem omnimodam, & independentem ab Ad-
iunctorum miniſterio, reſoluit Ludouic. à Sata-
ua d. *trall. quaſt. 25. ex num. 4.* Hieronym. Veneto
d. *lib. 4. cap. 27. num. 3.*

17. Decretum in præſenti in ſuis derogationibus
non comprehendere concordias à Sede Apoſt. ex
certa ſcientia confirmatas, reſertur deſiſum Gonz.

ad reg. 8. *Cancel. gloſſ. 25. n. 14.* Armend. d. *lib. 2. tit.*
18. *lib. 2. de Episcoporum n. 67.* Machet. de *commiſſion.*
part. 1. §. 1. de *appellat. ab interloc. deſiſ. 4.* Ludou. à
Sataua d. *q. 25. m. 6.* Rot apud *Fatin. deſiſ. 71. §. in 1.*
colleſt. mouſſ. aliat p. 4. diuerſor. Lotter. de *reſ. benefi.*
lib. 1. q. 25. n. 86. ubi n. 88. ſubdit concordias dici
ſpecificè, & ex certa ſcientia confirmatas ſi totus
tenor ſit telatus in ipſa confirmatione, vel ſaltem
tota ſubſtantia narrata.

Concordiæ confirmatæ à Papa in forma commu-
ni, cum qua concitatur conſuetudo immemorialis,
fuiſſe per Concil. in præſenti derogatum aſſertit re-
ſoluit Ludou. à Sataua d. *q. 25. n. 19.*

28 Quæ tantum ſuis obligent alios.] Non eſſe
hæc verba reſerenda ad concordias, ſed ad in-
ſtrumenta, dicit deſiſum Lud. à Sataua d. *q. 25. in fine.*

*29 Saluis tamen in omnibus privilegiis, quæ Vniuerſi-
tatis, &c.]* Concilium in præſenti excipere pri-
uilegia, quæ Vniuerſitatibus ſtudioſiorum genera-
lium, ſeu eorum perſonis ſint conceſſa, aſſertit Man-
tic. deſiſ. 180. *num. 5. verſ. neque.* Anguan. de *legib.*
lib. 1. contr. 33. num. 73.

29 Hac autem omnia, &c.] Concilium in præſenti
decreto non detrahente auctoritati, & inutili ſitioni
Episcoporum acquieſcit, reſert deſiſum Ludou. à Sa-
taua d. *trall. q. 1. n. 15.* ubi citat Rot. deſiſ. 743.
part. 1. diuerſ. & deſiſ. 305. & 311. p. 2. etiam diuerſ.
& apud Setaphin. deſiſ. 493.

Acceſſus & regressus omnino tollantur. Item & coadiutoria cum ſutura ſucceſſione non
dantur, niſi ex cauſa cognita à Summo Pontif.

CAPVT VII.

1. Doctores de acceſſu agentes.

2. Doctores de regressu agentes.

3. Intellegitur de acceſſibus, & regressibus per ceſſum,
vel de ceſſum.

4. Acceſſus, & regressus in reſignationibus permiſſi.

5. Doctores de coadiutorio cum ſutura ſucceſſione
agentes.

6. Archiepiſcoporum, & Episcoporum coadiutoribus
que liceant, vel non.

7. Coadiutor cum ſutura ſucceſſione inferiorum be-
neficiarum non ſunt beneficiarij uterim dum vi-
uunt coadiutori.

8. Coadiutor Canon cum ſutura ſucceſſione vacatur
Canonicus ſibiſum.

9. Beneficiarius per abſentem coadiutori dicitur vocare.

10. Coadiutor conſequi non poteſt fructus ex beneficio
coadiutori.

11. Coadiutori quid reſeruentur.

12. Officiam Canonicum recitare non tenetur coad-
iutor.

13. Profeſſionem fidei admittere non tenetur coad-
iutor.

14. Reſiſtentiæ præſentis, ſed cauſatam facere non
tenetur coadiutor.

15. Excommunicato coadiutori non licetur diſtribu-
tiones coadiutori.

16. Poſſeſſionem verè non capis niſi poſt ceſſationem
coadiutoria.

17. Sedes eadem principalis coadiutori non assignatur
coadiutori.

18. Coadiutores vniuerſibus coadiutori ſedere debent
ultimo loco.

19. Præſentia competis Canonicis quamvis poſte-
rius promiſſi & non coadiutoribus.

20. Coadiutor indignitatis cauſa reſeruitur vel impeditur coad-
iutori.

into ſuo præcedit omnibus Canonicis.

21. Coadiutor non intelligitur cum priuilegiis in ſtatuto
quod ex aliqua cauſa inſulare facit Canonicos.

22. Nec ſibi opus, ſed coadiutori.

23. Nec in ingreſſu debet fabrica ſolui.

24. Index Apoſt. ſeu delegatus Papa non poteſt eſſe
coadiutori.

25. Privilegiu, & indulgentie de percipiendis fructibus
in abſentia non gaudet coadiutori.

26. Onera Canonum antiquiorum non portat coad-
iutor.

27. Pannu indialeſis non ſubit coadiutori.

28. Preſbyteralem ordinem non tenetur coadiutori ha-
bere ubi requiritur quod Canonem actu ſit Sacer-
dos tempore promotionis.

29. Ordinem requiſitum non tenetur ſuſcipere intra
annum coadiutori non reſidentis.

30. Ordinari non poteſt coadiutori ad titulum coadi-
utoria.

31. Officia ad que coadiutori electus eſt, non poteſt
exercere coadiutori.

32. Diſtributio quotidiana abſentis, vel non ſer-
uiens coadiutori non admittit coadiutori ſi per ſe
deſeruiat.

33. Habitu & conſuram clericalem tenetur deſerre
coadiutori.

34. Reg. de annals, & tricennali poſſeſſere gaudet co-
adiutori.

35. Menſibus datis cauſa reuocacionis gaudere poteſt
coadiutori.

36. Aggravans, aut legitiſimè impeditur coadiutori ha-
beri debet pro præſenti.

37. Excommunicato exiſtente coadiutori o poteſt in Ec-
cleſia deſeruire coadiutori.

38. Qualitatem requiſitam ad obtinendam præbendam
habere

habere tenent coadiutor exemplo resignatary.

39. Ordinari debet infra annum coadiutor si residet & inferius.

40. Coadiutor extra Ecclesiam Cathedralis in absentia coadiutori tanquam verus, & proprius Canonici censendus quoad praeiudicia.

41. Coadiutor tenetur facere mentionem de absentia beneficii, quia habet.

42. Coadiutor licet nō sit in sacris, potest omnia facere quae sine paramenti sacris facere possit coadiutor.

43. Coadiutori tenentur Canonici inferius prout te-

mentur inferius coadiutor.

44. Coadiutor serviens pro coadiutor non debet exire de Capitulo in quo agitur de negotio coadiutori.

45. Causa propter quam Episcopus coadiutor est concedendus.

46. Papa solus, & non alius potest concedere coadiutoriam cum futura successione.

47. Qualitates requisitae ad obtinendam praebendam requiruntur ad obsequendam coadiutoriam.

48. Episcopi dandus est coadiutor habens qualitates pastoralis officii requisitas.

a Cap. ad Apollonicā 8 q. 1. cap. ex transmissa, & caput. ad extirpandas successiones de fili. pri. byter. e. cōsuluit de iur. patron. e. ad huc dec. Conc. Rom. tēpore Hilarij c. 1.
b Supra fest. 1. de refor. e. c. cōspicit & e. quāvis 7 q. 3.
c Supra fest. 20 de refor. e. 1. de fest. 7 de scilicet. cap. 1. & 3.

CVM * in beneficiis Ecclesiasticis ea, quae hereditariae successione imaginem referunt, sacris constitutionibus sine odiosa, Patrum decretis contraria, nemini in posterum accessus, aut regressus, etiam de consensu, ad beneficium Ecclesiasticum cuiuscumque qualitatibus concedatur, nec hactenus concessi suspendantur, extendantur, aut transferantur. Hocque decretum in quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ac in quibuscumque personis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, locum habeat a in Coadiutorij quoque cum futura successione idem posthac observetur, ut nemini in quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis permittantur. Quod si quando Ecclesiae Cathedralis, aut monasterij virgens necessitas, aut evidens utilitas postulet Praelato dari Coadiutorem, is non aliis cum futura successione detur, quam hae β causa prius diligenter 7 a Sanctissimo Romano Pontifice sit cognita, & qualitates homines in illo concurrere certum sit, quae à iure, e & decretis humilis sanctae Synodi in Episcopis, & Praelatis requiruntur, aliis concessionibus super his factae surpeticiae esse censeantur.

Vide Vasq. in opus. de benef. cap. 1. §. 4. n. 204. de accessu vide Galet. in Almagaria casum conscientia, verb. accessus. Azor. univ. moral. part. 2. lib. 7. cap. 20. Flamin. Part. de resignat. benef. lib. 6. quest. 5. ex n. 11. vbi num. 11 §. subdit accessus esse sublatos.

2. De regressu vide Mandos. in trakt. de signatura gratia, tit. regressus, & accessus. Campes. in trakt. de resignat. regressus. Rebut. in praxi benefic. de regressu. Flamin. Part. d. lib. 6. quest. 5. a princip. vbi num. 6. refert constitutionem Pij V. incip. Romani Pont. quae revocat omnes regressus, accessus, & regressus sub quibuscumque formis, & quibuscumque personis, & quomodocumque concessis.

3. Decretum in praefatis intelligi de accessibus & regressibus per cessum, aut decessum, non autem de illis, qui ob non solutionem personis conceduntur, tradant Mandos. in reg. de impetr. benef. vac. per obitum, 7. §. 1. num. 3. Flamin. Part. d. lib. 6. §. 1. n. 110. Ratio est, quia illi iam sublati videbantur inducere votum captandae mortis alienae, arg. cap. ne capiande de concess. praebend. in 6. & illorum, quae tradit Franc. Marc. decis. 128. part. 2. isti vero non ita, cum per mortem titularis pensionarius non succedat, nec fit in manu & potestate volentis accedere, per regre di, male, vel bene operando efficitur ut beneficium ad se reuertatur, nisi obtinens recolet pensionem solvere, aut illam nollit, vel male assignatam dicat, quod totum ab eo pendet, unde Rota duplici ex isto capite non semel accessus & regressus canonizavit, & signatet apud Achil. decis. 1. num. 2. de inuicem. Verill. decis. 147. p. 1. & decis. 113. p. 1. ead. Rota decis. 631. num. 1. p. 1. recent. & decis. 186. n. 2. part. 2. etiam recent. &

4. in Messanen. regressus 24. Januarij 1612. coram bona memo. Pvaldo, & Cremanen. pensionis super regressu 23. Iunii 1613. coram ead. & in Bracharen. accessus ad Tuscanarum 21. Iunii 1619. coram R. P. D. meo Pirreano, vbi etiam fuit dictum Rotam non solum admittere huiusmodi accessus & regressus, nisi concurrat omnia pericula in degenante solutione, aliter resistere. Et Concil. in praefatis non tollere regressus & coadiutorias praeteritis, sed tantum fu-

turas post Concil. tenet Sanchez in consil. moral. tom. 1. lib. 2. c. 2. d. nb. 15. in fine.

a In coadiutorij quoque cum futura successione. Quia futura successio absque coadiutoria non datur per Papam propter expectatias prohibitas à Concilio in praefatis, ut ait Rota decis. 349. num. 71 apud Fatin. p. 2. in passim. & stance coadiutoria cum clauf. Ex nunc prout & tunc, non datur vacatio quae cadit sub regula mensium. Pute. decis. 100. lib. 2. Scraph. decis. 1148. num. 2. Rota decis. 146. num. 1. & 2. part. 1. teneantur, & cotam Durao. decis. 12. num. 1.

De coadiutoria cum futura successione, vide Mandos. in trakt. de signatura gratia, verb. coadiutoria, & reg. 11. q. 3. & reg. 32. q. 5. Campes. in tractatu de coadiutorio Episcoporum, Gambat. de officio legati de latere lib. 5. cap. de coadiutorio. Gonz. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 9. cum segg. Camil. Borell. in summa omnium decis. tit. 9. de clericis agnatis n. 10. Quintanad. Ecclesiast. lib. 2. n. 30. cum segg. Azor. univ. moral. part. 2. lib. 3. c. 2. Monet. de opinionen. canon. cap. 4. quest. 8. Melech. Phœbos Lusit. decis. 1. num. 5. tom. 1. late Nicol. Garc. de benef. p. 4. cap. 3. vbi in addit. plura de nouo cumulat, Meoedez de Vasconcellos diversarum argument. lib. 4. c. 1. Ioan. Bapt. Valenzuel. consil. 98. Campas. in diversarum canon. rub. 7. c. 6. n. 102. cum segg. Lodoic. Sataoia in tract. de iurisdict. Administram quast. 29. Navar. in singularibus canon. cancel. 58. Sebast. Cast. in relect. de Ecclesiast. Hierarchia part. 3. dist. 14. §. 9. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 2.

Circa Archiepiscoporum & Episcoporum coadiutoria cum futura successione Prop. de Aug. ad Quarant. in summa. Bullary. verb. Archiepiscopi antioritas, antior. 13. n. 12. in fine, Pascale. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 100. & Campas. d. cap. 6. num. 107. refertur decisio coadiutoria cum futura successione non licet ingredi cuiusmet pontificaliter, quia licet fit coadiutor cum futura successione, ea quo tamen non habet ius in re, sed ad rem, non debet cognosci tamquam superior, & caput, sed vt coadiutor, & eo magis, quia contingere potest vt nō succedat in Episcopatu, sed prior moriatur,

6.

riatur, idem ipsum non debere vti. Cuius in Divinis, nec in fundationibus Pontificiis, nec dum incedit per Urbem, cum Crux sit signum, & orationum dignitas, & jurisdictionis, & coadiutor vti queat, item coadiutorem Pontificalia in Ecclesia exercere abfente Archiepiscopo vti possit cappam, & sit tantum ornatum Episcopalis dignitatis, præfente autem Archiepiscopo vti debere Mantello, & Rochetto, nec licere vniquam coadiutori vti Mozetta, & Rochetto, etiam abfente Archiepiscopo, & hoc proprium sit eius, penes quem est dignitas, & iurisdicção, item coadiutorem non posse sedere in sede coadiutori, cum vna sedes non capiat duos, item Canonicos esse compellendos, ut coadiutori Episcopo solemniter celebranti, & Pontificalia exercenti semper assistant, alioquin indecorum videtur, si Episcopus sine Canonico vti assilente celebrat, nec non videtur esse contra decretum Concilii Tridentini quod extensio habeat etiam casui accommodari potest, item Canonicos non debere accedere ad circulum, cum ipsi circuli denegent incumbit vniuersam ad ipsum caput, & consistat coadiutorem non debere esse caput, item decere ut adiutur Episcopus confilium faciat cum Sacerdote Canonico celebrante, & ut idem quoque benedicat in fide Missæ ne populus Divini assilens benedictione Episcopali delectetur, & tam est vso receptum ut Episcopus benedicturus faciat etiam confilium cum celebrante, item licere coadiutori, si de licentia tamen Archiepiscopi, benedicere populum, dum per ciuitatem incedit, item maxime decere, ut Canonici prodant obuiam coadiutori Episcopi ad Ecclesiam pontificaliter accedenti ad ostium Ecclesiæ, eumque descendente ad idem ostium deducere, immodum esse valde commendandum si nonnulli Canonici officij, & vrbis iustitiam gratia ad ipsius coadiutoris ades accederent, item coadiutorem non habere facultatem largiendi indulgentias, & licet eas Archiepiscopi nomine, si quas Archiepiscopus concedere voluerit, esse publicandas, refero Ego ipse de officio & potestate Episcopi pars. 3. allegat. c. 8. secundum Lugdunum. impressi.

7. Coadiutores autem cum futura successione inferiorum dignitatum, & beneficiorum, non sunt beneficiarij interini dum viuunt coadiutori, nec habent iustitiam, sed ad rem, ut per Nauar. in cap. si quando de rescriptis. prel. 5. n. 10. & in tract. de Orat. cap. 20. n. 18. Ludouic. à Sarauia in tract. de iurys. d. Adiuuantes quaest. 29. num. 44. Rot. decis. 456. num. 9. pars. 1. recent. quia coadiutoris huiusmodi non sunt veri & proprii beneficii, secundum Abb. in de rescriptis. prel. de clerici agror. Petr. Greg. de benef. c. 1. num. 2. Gonzal. Mendez de Vaconcellos diuersor. varijs argumentis lib. 4. c. 1. n. 8. Azor. in iust. moral. pars. 2. lib. 5. c. 2. quaest. 4. Gonzal. decis. 5. 5. 9. n. 40. & 64. cum sequ. Anton. Fabri in thesaur. de benef. tit. de officio & administratione. c. 10. cum sequ. Sebastian. Cæsar. in relict. ad Ecclesiast. Hierarchia pars. 3. dist. c. 4. §. 9. à princip. Nam Papa coadiutores concedendo non prouidet absolute de beneficio, illud absolute conferendo, sed ad effectum prouidendi necessitati Ecclesiæ. Durand. decis. 78.

8. Vnde coadiutorem Canonici cum futura successione vocat Canonicum sistam, tradit Gonzal. d. decis. 5. 5. 9. num. 107. Monet. de aprior. c. 1. v. 1. §. 1. n. 14. Ludouic. à Sarauia d. tract. de iurys. dist. adiuu. corum qu. 29. num. 3. Lotter. d. lib. 1. quaest. 2. num. 11. Rot. decis. 410. n. 6. in prin. p. 2. recentissimi.

Per obtinuit eorum coadiutori dicitur beneficium vacare, Pute. decis. 125. num. 3. lib. 3. in correctis, Casaler. decis. c. 6. n. 5. & coadiutoria post mortem coadiutori continet gratiam coadiutoris, ex Placent. d. decis. 223. n. 6. lib. 3. & decis. 58. lib. 2. Gonzal. d. decis. 5. 5. 9. num. 5. & seq. Monet. d. q. 8. n. 143. & c. proinde non subiacet publicationi, Ludouic. à Sarauia d. quaest. 29. n. 25. licet enim sit similis designationi, est tamen diuersum ab illa, Rot. decis. 1. num. 3. lib. 1. pars. 3. diuersi. Gonzal. d. 4. 9. num. 69. Casaler. d. decis. 116. num. 4. Lotter. d. lib. 2. quaest. 25. num. 17.

Hinc prouenit quod Coadiutor consequi non potest si iudicet beneficium coadiutori, Neo. consil. a. n. 3. de cleric. agror. Ludouic. à Sarauia d. quaest. 29. num. 26. Rot. decis. 285. lib. 3. pars. 3. diuersi. sed licet etiam distributiones quotidianas abfente coadiutori ad vilitatem coadiutori, ut censue sacra Rituum Congregat. in vna Columbrina. 16. Septembris 1606. in dub. 6. & in alia Elberun. c. 5. Aprilis 1606. Vide Trullench. d. lib. 1. in Decalog. cap. 8. dub. 6. num. 3.

Et ideo quando coadiutor habet aliunde vnde se valeat decenter sustentare, & disponit non nunquam quod nihil profusus percipere debeat de fructibus, nec de distributionibus, prout fuit in casu, in quo Nauar. consiluit d. consil. 1. num. 3. & ex alijs sit & interdum mandatur dari eorum ducatos, & aliquando plus, vel minus, prout partes inter se conueniunt ante portam supplicationem, habita semper consideratione, ne coadiutor egeat, refero Gonzal. d. decis. 5. 5. 9. n. 96. quia alijs coadiutor possit petere à coadiutori congruum sustentationem, si deseruiat vti coadiutori, Nauar. d. consil. num. 1. & 7. & de Orat. cap. 20. n. 18. Nicol. Garc. d. pars. 4. cap. 5. an addit. sub num. c. 30. dub. 36. nisi aliud caveatur in coadiutoria huiusmodi, in qua hodie consuetum est poni clausula, quia partes ita conueniunt, quod coadiutorum possit petere congruum, nec quicquam exigere, quoniam titulo ratione coadiutoria, ut ipse testatur Garc. ubi proxime subdens. id procederet, etiam si non nateretur coadiutorem habere beneficium, seu vnde se valeat sustentare, quumvis si coadiutor ob paupertatem magnam, non valeat decenter seruare Ecclesiæ, possit excusari à seruitio, ne principalis possessum archidote, seu compellere, nisi dando et aliquid, quo decenter & honeste valeat deseruire.

Nec tenetur ad officium Canonicum recitandum, sed propriarius vti tenent Camped. de coadiutore Episcopi n. 8. Nauar. in cap. si quando prel. 5. num. 10. de rescriptis. & de Orat. cap. 20. n. 18. Gambar. de officio Legati a latere lib. 4. num. 28. Rodon. de simon. pars. 2. cap. 27. de Relector. Sost. de Religion. tom. 2. tract. 4. lib. 4. cap. 22. n. 19. Molfet. in summ. Trullench. moral. tract. 6. c. 2. num. 44. Azor. in iust. moral. pars. 1. lib. 10. cap. 4. quaest. 1. Valet. Reginald. in praxi feri parit. lib. 30. num. 46. Nicol. Garc. de benef. pars. 1. cap. 1. num. 109. Maldet. de virtut. tract. 10. cap. 2. dub. 1. §. 2. Oliver. Bonari. de oblig. Hierarum Canon. lib. 2. cap. 4. n. 26. Bonacio. de Heru Canon. dist. 1. quaest. 2. puncto 3. & num. 15. Squillante de obligat. clericor. p. 1. & n. 2. Ludouic. à Sarauia d. q. 29. num. 24. Paul. Laymann. in Theologia moral. lib. 4. tract. 2. cap. 5. n. 8. in fine. Sebast. Cæsar. dist. ad disp. 14. §. 9. n. 1.

Nec tenetur ad Fides professionem nisi cum fuerit successioni locus, ut contra Acolom de Andread. ad Bullam Cruciatæ, quaest. 7. 3. relatiu. Nicol. Garc. de benef. pars. 1. cap. 1. num. 16. Ludouic. à Sarauia d. quaest. 20. num. 57. Trullench. in Decalog. cap. 8.

9.

10.

11.

12.

13.

et. dub. 8. num. 1. Ego ipse de officio & potest. Episc. part. 3. dist. 61. n. 13. me citato Squillante de privilegio clericorum. 4. n. 79.

14.

Nec teneatur ad rebusitum pzeisum, sed causaturus, id est, ut de bonis suis satisficiat pro interestentia non soluta; ita Gonzal, Mendez de Valconcellos *d. cap. 1. num. 8. Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 63. me citato Ludovico Sarauia d. quest. 19. num. 27. etiam casu, quo coadiutor propter infirmitatem, vel alias legitime impeditus, non teneatur aliquin residere, alias enim amitteretur distributiones quotidianas, quæ punctantur coadiutoris damnum ipsius coadiutores, vt censuit S. Rituum Congregat. in *Elumen. 15. Apr. 1606. & in Patanina 8. Maij 1617. & in Centen. 4. Aprilis 1620.* Vnde Rota *decis. 27. 6. num. 3. part. 1. recentior te probat. Nauarr. consil. 2. incip. Præsupposita, num. 4. de elect. agrar. resoluendum coadiutorem non tenet residere, licet possit, si velit, & addit Nauarrum hoc dicere, quia in illo casu coadiutoria habebat circa rebusitum, & seruinium verba facultatiua; possit, &c. non autem verba necessitates, & debet & teneat; deinde quia in casu Nauari nihil omnino erat coadiutoris rebusitum, secus quando plura emolumenta fuerint attributa, deum quod dictum consilium Nauari non videtur totum, quia secundum illum intellectum grana coadiutoris esset quodammodo simplex expectaria, quæ per sacrum Conc. prohibita est, reuertit nouissime Theodosius de Rubels *singul. Rot. tom. 2. part. 3. verb. Nauarrum pag. 203. vbi attestatur sacrum Rituum Congregat. reperi. bullæ dictum consilium Nauari.***

15.

Nec incutatur distributio excommunicato coadiutor, Gonzal. *d. gloss. 5. §. 9. ex num. 123. Ludouic. Sarauia d. quest. 29. num. 38. Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. num. 86. vbi num. 83. subdit quod si forte coadiutoris aliquid de fructibus, seu distributionibus assignatur si pro congruo, seu seruicio, vt aliquando fit, id sibi poterit lucrari, non obstante excommunicatione principalis, quæ sibi, non aliter debet nocere. Sed pulchri casus se offert resoluendus. Constitutione Ecclesiæ Cathaginensis, vt quotiescunque occurrerit, quod aliquis Capitularis aiusdem Ecclesiæ carceretur, si repositus fuerit culpabilis, non lucretur fructus suæ præbende pro tempore, quo fuerit carceratus; verum quia datur casus, vt quandoque Capitulares penditi habeant coadiutores, qui interuencio diuini interfunt durante carceratione dictorum Capitularum, ideo fuit dubitatum in sacra Congregatione Concilij, an tales coadiutores interuentes possint lucrare fructus præbende præbendatis coadiutoris pro tempore, qui dictorum coadiutori culpabiles reperi manifesti carcerati? Eadem S. Congregat. *die 13. Decembris 1618. censuit coadiutor non posse percipere fructus præbendatis.**

16.

Nec verè capie possessionem, nisi post cessationem coadiutorie, Rot. *decis. 45. 6. num. 6. part. 1. recent. Ludouic. Sarauia d. quest. 29. num. 51. non enim sufficit prima capta possessio viuenti coadiutor, vt declarauit sacra Rituum Congregatio in Patanina 30. Ianuarij 1616. & in d. Columbian. debet eorum post mortem coadiutori noua capi, eadem sacra Congregat. Patanina 3. Junij 1616. & ideo in vna Tenor. 21. Martij 1609. censuit quod coadiutor debet habere locum capie possessionis post mortem coadiutori, & non locum præ possessionis viuentis coadiutori, & in alia Br. *gem. 7. Augusti. 1627. censuit possessionem ab euen coadiutori numerandam**

esse, quamuis prior possessio accederet ad annos 20.

Nec et assignatur eadem sedes principalis coadiutori, sed sedere debet vltimo loco post omnes Canonicos, prout decernit referunt Gonzal. *d. gloss. 5. §. 9. num. 1. & 109. num. 599. Monet de episcop. canon. cap. 4. quæst. 8. ex num. 141. Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. ex num. 66. Sebati. Cæsar. d. §. 9. num. 6. Rot. d. decis. 45. 6. & decis. 637. part. 1. recent. Ludouic. Sarauia d. quest. 29. num. 41. vbi tenet coadiutores antianitatem non ad die eorum admissiōis, sed ad cessationis coadiutorie die adipsi. Hermoh. ad Greg. Lop. *gloss. 3. prot. part. 5. n. 23. & 23. Diana resol. moral. part. 4. tract. 4. resol. 88. Lotter. d. lib. 2. quest. 25. num. 37. & 38. Stephan. Gratian. dispert. forens. cap. 106. num. 39. Alois. Riccan. praxiæ resol. 137. Conelut. de precedent. num. 50. Mich. Ferrus de precedent. Eticis. q. 1. §. 2.**

Et quod coadiutores viuentibus coadiutoris sedere debent in vltimo loco possomnes Canonicos, & quando aliquis fundaciones facit, quæ possint ad sua coadiutoris, vt cantore lesionis, pzeintonate Antiphonas, &c. pariter debent illas facere in nouissimo loco, censuit sacra Rituum Congregat. in d. Calumbri. 16. Septembris 1606. in d. ad. & in Patanina 3. Decembris 1616. Brundisij. 18. Martij 1617. Calalen. 15. Julij eiusdem anni. & 10. Decembris 1629. Vincent. 18. Augusti 1618.

Competit igitur precedentis Canonici, quomuis posterius promissis, nisi aliud in forma coadiutorie cantatur, quancunque consederunt in contrarium non obstante; eadem S. Congregat. in d. Calumbrien. 16. Septembris 1606. in d. ad. Taurinen. 10. Novemb. 1612. & 3. Junij 1614. Brundisij. 18. Martij 1617. Elne. 20. Aprilis 1619. Tursanen. 25. Junij eiusdem anni. Derionen. & Casaransij. 26. Septembris 1620. Bellupen. 23. Ianuar. 1621. Tranijs. 29. Maij eiusdem anni. Calensi. 18. Augusti 1619. vbi fuit resolutum coadiutoribus nullam debere ab aliis Canonici præcedere. Casalen. 10. Decembris 1619. vbi fuit dictum statum Ecclesiæ Casalen. disponens quod coadiutores gradatim ascendant, & præcedant posteris Canonici, vti iuri Canonico aduersus seruandum non esse, sed coadiutores post omnes sedere debere. Et iterum in Elne. 7. Aug. 1621. fuit resolutum coadiutori non debere eundem locum, quem vigore statuti auctoritate Apostolica minime confirmati, nec consuetudinis hand legitime præscriptæ habebat tempore coadiutori, sed illum cedere debere omnibus Canonici proprietas ingressis durante tunc coadiutoria.

Verum vbi coadiutor in dignitate esset, absente, vel impedito coadiutor suo præcedit omnibus Canonici. Sacra Congregat. Rit. in Neritanen. 12. Octobr. 1619. idemque processu statum, quod coadiutor, si præsens esset, obtrineret, habere debet, vt censuit eadem sacra Congregatio in Brundisij. 29. Martij 1621. Vnde cum Stephan. Guertius promissus de coadiutoria Archidiaconus primæ dignitatis Neritonem. quæfisset ab eadem sacra Rit. Congregat. quo in loco debet ipse sedere absente Archidiacono coadiutor, itum ad ipsum spectent fundaciones quas faceret, idem Archidiaconus, si præsens esset, eadem S. Rituum Congr. Eminentijs. Cardin. Crescentio referente censuit coadiutori supradicto, iuxta formam litterarum coadiutorie, competere locum, seu statum, in quo sederet Archidiaconus coadiutoris, si præsens esset, necnon ad eundem coadiutorem, ipse tunc fundaciones, quas obiret idem Archidiaconus, si adesset, sub die 12. Octobr. 1619.

Nec

21. Nec intelligitur coadiutor comprehensus in statuto, quod ex aliqua causa iubilare facit Canonico, eadem sacra Congregat. in *Elboren. 15. Aprilis 1606. an 3. dub.* quicquid, dicitur *Garc. d. c. 4. numero 89.*

22. Nec sibi optat, sed coadiutor, Monet. *de aprior. canon. quest. 8. num. 153.* Ludovic. Saravia *d. qn. 29. num. 51.* & declaravit eadem sacra Rituum Congt. in *d. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 3. dub.*

23. Nec in ingressu debet fabricae solvere, quod est coadjutor solui per Canonicos de novo ingressos Nicol. *Garc. d. p. 3. num. 78.*

24. Nec potest esse iudex Apostol. seu delegatus Papae, vel designari eadem iudicialis, quia ex dicendis coadiutor non est vere Dignitas, seu Canonicus, quamvis sit in servitio Ecclesiae, & sic non habet qualitates *cap. statum. de rescript. lib. 6.* ita contra Acolam de Andrada ad *Bulam Cruciatu quest. 75.* resolut Nicol. *Garc. d. parr. 4. c. 5. in addit. post n. 130. dub. 18.* ubi subdit, propterea commissionem factam Dignitati non transire in eius coadiutorem, non solum quando fuit expressum nomen proprium, sed etiam quando non fuit expressum.

25. Nec gaudet privilegiis & indulgentiis percipiendis fructibus in absentia, puta ratione studij, aut lectionis in aliqua Universitate, quibus coadiutor gaudere potest, ex multis adductis per Nicol. *Garc. in d. addit. dub. 30.*

26. Nec tenetur ad onera Canonicorum iuniorum, licet teneatur ad onera sui coadiutori, quia licet sedeat post omnes Canonicos, id non est ex eo quod sit Canonicus iunior, sed quia non est vere Canonicus, & fulget aliena dignitate, non propria, ita Nicol. *Garc. in d. addit. dub. 33.* & declaravit S. Rituum Congregat. in *d. cap. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 7. dub.* unde censuit *in alia Elboren. 15. Aprilis 1606.* quod Canonicus iunior iuxta consuetudinem Ecclesiae debet supplere vices hebdomadary absentis, vel impediti, & non coadiutor, licet sedeat post vltimum Canonicum.

27. Nec tenetur ad penas iudiciales, quae non habent rationem multae ordinariae, impositae ob culpam coadiutoris, non obstant statu cnotatorio, quia esset iniustum, & contra ius, nisi forte fuisset à Papa in specie confirmatum, ita Nicol. *Garc. in addit. dub. 34. in fine.*

28. Nec tenetur tempore concessionis coadiutoris habere Ordinem presbyteralem ubi statuto Ecclesiae casum fuerit, quod Canonicus actu sit Sacerdos tempore promotionis, sed sufficit habere Clericatum & legitimam aetatem ad Ordinem requisitum, ita Caputa. *de rescript. 127. num. 1. & 2. Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. Nicol. Garc. in d. addit. sub dub. 23.*

29. Nec tenetur se promoturi facere iuxta annum ad Ordinem requisitum, si nonquam reledit, seu infertur, quia coadiutor non vult, ex quo non habet exercitium coadiutoris sicut habens curam habitum, & non actu, non tenetur ad sacerdotium promoveri iuxta annum, ut diximus in *tratt. de Paroch. cap. 5. num. 29.* ita Nicol. *Garc. in d. addit. sub dub. 23. vers. modò;* & ideo habilitas requiritur in coadiutor, nec hoc casu illa coadiutoris sufficeret, nam stante statuto lo Ecclesiae Barbastren. quod Canonicus, qui infra annum non fuerint promoti ad subdiaconatum, amittant tertium partem fructuum, & si infra alios duos annos non fuerint promoti ad presbyteratum, amittant omnes fructus distributionis, quaeque fuit an coadiutor

stus, Canonico non ordinato, ut *supra*, possit lucrari fructus & distributiones pro coadiutor, si ipse coadiutor est ordinatus ad formam dicti statuti Sacra Congregat. die 1. Decembris 1629. censuit Canonicum supradictum coadiutorem non lucrari fructus, nec distributiones mediante servitio dicti coadiutoris.

Nec potest ordinari ad titulum coadiutoris, Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 18. num. 7.* Gonzal. *d. gloss. 5. §. 9. num. 8.* Monet. *de aprior. canon. cap. 4. quest. 8. num. 169.* Stephan. *Czlar. d. §. 9. n. 4. & 9.* Nicol. *Garc. de benefic. part. 2. cap. 5. §. 4. num. 132.* ubi subdit posse quem ordinari ad titulum coadiutoris, si forte ratione illius habere congruum, non tanquam ad titulum beneficii, sed tanquam ad titulum pensionis.

Nec potest exercere officia ad quae coadiutor electus est, nam in his quae speciali nominatione competunt coadiutor, non venit coadiutor, nec eum tepus seotat, ita Nicol. *Garc. in addit. ad d. 5. sub num. 88.*

Nec eo absente, vel non serviente, amittit distributiones quotidianas Canonicis coadiutis, si per se deferuntur, quia in *causa Pbruenata die 9. Septembris 1618.* sacra Congregat. Concilij censuit distributiones quotidianas debere Canonicis coadiutori iohismo, absente, vel non serviente coadiutore.

In multis tamen coadiutori effectus veri beneficii tribuuntur, ut est ille quod tenetur habitum & consuram clericalem deferre, & fore privilegio gaudere, ita Nicol. *Garc. d. cap. 5. §. 4. num. 97.* Armeodan *in addit. ad recap. legum Namarre lib. 2. tit. 19. de foro compet. num. 26.* Sebastian. *Czlar. de Eccles. hier. ecclia dist. 1. §. 9. num. 8.* Squillante *de privileg. clericor. c. 7. num. 21.* Ego ipse *de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 12. n. 4. & 9.*

Gaudet reg. de annali possessorie, ut apparet ex formulis coadiutoris, Nicol. *Garc. d. c. 5. §. 4. num. 89.* Gonzal. *d. §. 9. §. 4. num. 118.* & declaravit S. Rituum Congregatio in *d. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 3. dub.*

Et potest gaudere mensibus datis causa recreationis, & illos consumere sicut principalis; ita tamen quod dies per unum ipsorum consumpti non possint per alterum assumi sed quoad ambos remaneant consumpti. Ita Gonzal. *d. §. 9. n. 13. & seq.* Nicol. *Garc. d. c. 5. n. 79.*

Et excoctas, aut alias legitimè impeditus habet debet pro praesenti, & lucrari sicut lucraretur principalis, quando ipse coadiutor etiam ad servitium tempore superuenientis infirmitatis, seu impedimentum, aliis possit dari locus fraudibus in detrimentum servitij Ecclesiae, ita dubitatum fuit à S. Congregatione Concilij. *in una causa Barbastren.* an coadiutores impedito, seu infirmo coadiutore teneatur inferuire si habilis sit ad effectum lucrandi distributiones *die 9. Novembris 1630.* S. Congr. censuit, si ex forma litterarum Apostolicarum coadiutori nunquam teneantur horis Canonicis interesse, coadiutores quando aliqua ex tribus causis expressis in *c. unico. de cleric. non resid. lib. 6.* verè fuerint impediti, distributiones quotidianas lucrari, perinde ac si Divinis intercedant.

Potest inferuire, & residere in Ecclesia excommunicato existente principalis, quia non inferuit, nec agit nomine excommunicati, sed nomine proprio, tot nomine Ecclesiae, ut contra Gonzal. *d. §. 9. num. 118.* resolut Nicol. *Garc. d. cap. 5. §. 4. n. 83.* ubi n. 85. subdit quod si forte coadiutor aliquod de fructibus, seu distributionibus assignatum est

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

pro congrua, seu setiois, sit aliquando sit, id tibi poterit lucrari, non obstante excommunicatione principalis quæ sibi, non alteri debet nocere, & n. 86. cum Gonzal. ubi supra n. 123. resoloit quod nunc coadiutor non potest lucrari pro coadiutor excommunicato, & ad eius commodum, & utilitatem, per cap. pastoralis v. verum de appell.

38. Et tenetur habere qualitates requisitas ad obtinendam præbendam ex caplo resignatarij, vt per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 4. q. 9. n. 19. Nic. Garc. de benef. p. 7. c. 4. in fine. Gonz. d. gl. 5. §. 9. n. 6. & 90. Monet. d. c. 4. n. 15. & 153. Lud. à Sataura d. q. 39. n. 7. Camp. in diuersis iuris Canon. rub. 7. c. 6. v. 105. vbi quod coadiutores huiusmodi habent esse constituti in illa ætate quæ ad illud obtinendum beneficium requiritur, de quo etiam nouissimè Squillante de priuileg. cleric. c. 4. num. 79.

39. Et licet debet promoueri infra annum ex quo residet, & inseruit ad Ordinem suæ præbendæ annexæ, vt per Nicol. Garc. d. c. 5. in addit. sub n. 130. dub. 2. vers. modò.

40. Extra Ecclesiam Cathedralem in absentia coadiutor tanquam verus & proprius Canonicus censendus quoad præmineniam veris Canonicis conuocatis, vt censuit Sacra Rituum Congregatio in Pilloriens. 5. Martij 1698.

41. Et tenetur facere mentionem de obtentis beneficijs, quæ habet, sicut etiam de futuris successione, quæ ipsi conceditur, cum sit gratia beneficalis, seu de beneficio, Nicol. Garc. in dict. addit. dub. 38. vbi addit totam gratiam virtuti, & esse nullam si non fiat mentio de obtentis coadiutoris, quia licet illa de se sit diuisa, & separabilis, tamen ex intentione Papæ, & ipsius coadiutoris est indiuisa.

42. Et quamuis non sit in Sacris constitutus, potest omnia & singula facere, & exercere, quæ sine putamentis sacris cum cappa & corti facere possit coadiutus si præsens esset; sacra Congregatio Rituum in Bononiens. 19. Decembris 1615.

43. Et tenetur Canonici inquirere & ministrare, prout tenentur inscribere proprio Canonico coadiuto in omnibus fundationibus canonicalibus, eadem S. Congreg. in Casalen. 10. Ianuarij 1609.

44. Verùm autem coadiutor seruens pro coadiuto debet exire de Capitulo in quo agit de negotio ipsius coadiuti, solet in aliquibus in dubium reuocari, in quo videtur respondendum non debere exire, quia coadiutor non agit, nec inseruit nomine coadiuti, licet eum representante, quatenus agit & inseruit loco & vice illius, sed agit & inseruit nomine proprio, seu nomine Ecclesiæ & sic nihil

impedit cum ioteresse & dare vocem in Capitulo, in quo tractatur de negotio coadiuti, unde videtur quod possit coadiutor dare suffragium, seu vocare in electione præbendæ, quam præterea debet coadiutor & esset oppositor, & etiam pro eo suffragium dare, si uisus est conuocato coadiutor bene potest interesse in Capitulo, & dare vocem seu votum ubi agit de negotio coadiutoris, nisi forte tractat de re spectante ad ipsam coadiutoriam, quæ particulariter etiam spectat ad ipsam coadiutoriam, ita Nicol. Garc. d. p. 4. c. 5. ex n. 113. Sebast. Cxf. d. §. 9. n. 12. vbi n. 13. existimat non esse inconueniens, quod simul possint in habitu canonicali interesse coadiutus & coadiutor in processibus & Missarum solemnibus, principalis in loco sibi debito, iuxta antiquitatem suam, coadiutor post omnes Canonicos, quicquid dicat Nic. Garc. d. c. 5. ex n. 107. cuius fundamentum, quod vnum tantum Canonialium repræsentant, solum concludit ne duplicem vocem habeant, vel duplices lucrentur distributiones, non quoad interessentiam, quæ diuersis respectibus utrique conuenit, vni tanquam vero Canonico, alteri tanquam coadiutori, sicut oibis inconuenit quod in eadem Ecclesia principalis, vt ralis, & Vicarius vt Vicarius interesse valent, & vsu receptum videmus in Episcop. & eius Vicario generali.

¶ *Causa prius, &c.* Quæ autem sint causæ, propter quas coadiutores Episcopi concedendi sunt, reuertit. d. de resignat. lib. 7. q. 20. n. 14. cum seqq.

¶ *Ad Sanctissimum Romanum Pontificem, &c.* Huiusmodi coadiutorias cum futura successione solum Romanom Pontifici, & non alium, licet sit Legatus, seu Nuncius, posse concedere tradidit Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 6. q. 5. n. 5. & 1. 7. q. 20. n. 14. Gonz. d. §. 9. num. 91. Monet. de distribut. quæd. p. 2. q. 1. n. 33. Nicol. Garc. d. p. 4. c. 4. p. 5. n. 9. Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 7. c. 6. n. 105. prope fin.

¶ *Et qualitates omnes, &c.* Qualitates requisitas ad obtinendam præbendam requiri ad consequendam coadiutoriam, tradunt Doctores supra citati n. 20. & quid debeant esse constituti in illa ætate, quæ ad illud obtinendum beneficium requiritur, obseruat Campan. d. cap. 6. num. 103.

Episcopis dandum esse coadiutorem sufficientem habentem qualitates pastorali officio requisitas, tradit Flamin. Paris. d. q. 20. n. 5. bene obseruans in euentu, quid ralis coadiutor detur citra temporalis propter dilapidationem, debere esse prouidum, & fidelem, & scire a bene dispensare: si verò circa spiritualia, aduertendum quod sciat prouidere saluti animarum.

In hospitalibus hospitalitas exerceatur, & vbi non poterit exerceri ob defectum peregrinorum, fructus illi destinati ad hospitalitatem applicentur alicui opera pie, nisi aliter in fundatione statutum fuerit.

CAPVT VIII.

1. Hospitalitas laudanda, & amplectenda.

2. Hospitalitatem qui tentantur præstare, cogitur possint ad illam.

Admonet sancta Synodus quoscumque Ecclesiastica beneficia, secularia, seu regularia, obtinentes, a vbi hospitalitatis officium, à sanctis Patribus frequenter commendatum, quantum per eorum prouentus licebit, promerè, benignè exerceat assuescant memores, eos, qui hospitalitatem amant, Christum in hospitibus recipere. a illis vero, quæ hospitalia vulgo nuncupata, seu alia pia loca, ad peregrinorum, infirmorum, senum

a Cap. l. c. quædamus et. dist. 49. Archidaco. num. 8. dist. 89. dist. 89. quæ ad fin. & cap. in of. 11. q. 1. cap. quod omnia quæ l. 1. §. blath. 15.

senum pauperumque vsum præcipue instituta, in commendam, administrationem, aut quemcumque titulum, aut etiam Ecclesiis suis unita, obtinent, vel si Ecclesie parochiales hospitalibus fore unitæ, aut in hospitalia erectæ, earumque patronis in administrationem concessæ sint, præcipit omnino, ut impositum illis onus, officiumve administrant, atque hospitalitatem, quam debent, ex fructibus ad id deputatis actu exercent, iuxta Constitutionem Concilii Venniensis, aliàs in hac eadem Synodo sel. rec. Paulo III. innovatæ, quæ incipit, *Quia contingit*. Et quod si hospitalia hæc ad certum peregrinorum, aut infirmorum, aut aliorum personarum genus suscipiendum fuerint instituta, nec in loco, ubi sunt dicta hospitalia, similes personæ, aut personæ reperiantur, mandant adhuc, ut fructus illo tempore in alium pium vsum, qui eorum institutioni proximior sit, ac pro loco & tempore utilior, conuertantur, pro ut Ordinario eum duobus de Capitulo, qui rerum vfu petiores sint, per ipsum diligendis, magis expedire visum fuerit. nisi aliter forte, etiam in hunc eventum, in eorum fundatione, aut institutione fuerit expressum, quo casu, quod ordinatum fuit, observari cunctis Episcopus, aut, si id non possit ipse, pro ut supra, veliter provideat. Itaque si prædicti omnes, & singuli, cuiuscumque Ordinis, & religionis, & dignitatis, etiam si laici fuerint, qui administrationem hospitalium habent, non tamen regularibus subiecti, ubi viget regularis observantia, ab Ordinario moniti hospitalitatis munus adhibitis omnibus, ad quæ tenentur, necessariis, re ipsa obire cessauerint, non solum per Ecclesiasticas censuras, & alia iuris remedia ad id compelli possint: sed etiam hospitalis ipsius administratione, cunctæque perpetuo privari possint, aliique eorum loco ab eis, ad quos spectabit, substituantur. Et prædicti nihilominus, etiam ad fructuum restitutionem, quos contra ipsorum hospitalium institutionem perceperunt, quæ nulla eis remissione, aut compositione indulgeatur, in foro conscientie teneantur, nec administratio, seu gubernatio huiusmodi locorum vni & eidem personæ ultra triennium deinceps committatur, nisi aliter in fundatione cautum reperiat: non obstante, quo ad omnia supradicta, quacunque vni, exemptione, & consuetudine in contrarium etiam immemorabili, seu privilegiis, aut indultis quibuscumque.

1. **V**ide nouissime Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiqua sorte desumptis, & per Concil. Trid. innovatas, consil. 16. pag. 161. cum seqq. ubi dicit Clem. quia contingit, de relig. ambian. innovati per decretum Concilii in presentia, & vnum ac alterum multipliciter explicat ac interpretatur. Hospitalitatem laudandam, amplectendam, & mandandam esse, multis S. Scipiorum & Sanctorum Patrum auctoritatibus probat. Ego ipse de esse, & potest. Episcopi p. 1. 2. 3. 4. gloss. 9. super verb. hospitalitatem. Vide etiam Cailan Catalogo giria mundi, p. 1. 2. confid. 46. Cofm. in pragu. Sapienter enim in primum, 3. nam Ecclesiarum, an gloss. hospitalitas §. 36. Chopin. de sacra pollicia lib. 3. tit. 5. à princeps. Illustissimus D. meus Roderic. à Canha in comment. ad sum. dist. 32. n. 1. pag. 319. & ad hoc præpositum elegantia sunt verba Stephani VVeyms d. consil. 16. n. 1. pag. 170. quæ sequuntur. Neque enim sine ratione Deus pauperitatem inter homines constituit, cum per eam quisque sibi vnum sternere possit in calum, illi quidam qui cunctis miseris sufficiens per pietentiam: alij verò qui largitis diuinare affluunt per liberalitatem, diuites sui egenis participando, indeque mercedem sibi comparando: nam praterquam quod ad hanc participationem natura ipsa per compassionem nos moueat, ratio quoque nos obligat & impellit, ut non immeritis D. Ambrosii. 8. sup. verb. Euang. enim qui indigentibus denegat, dum abundat, eodem loco habueritque sunt illi qui alteri habentium auferunt, unde Christus etiam Saluator noster docuit Lucæ cap. 12. cum qui vult perfectus esse, debere vendere omnia, quæ habet, & dare pauperibus, sic commendans hospitalitatem, & elemosinam tanquam veram meritum ad remissionem peccatorum, c. 1. tit. 41. Illiusque exemplo subsequentes Apostoli & discipuli diligentissime semper charitatis opera, & pauperum memoriam commenderunt, teste D. Paulo ad Hebr.

Barthol. Collect. in Concil. Trid.

c. 13. hospitalitatem nolite abstinere. Etenim per illius pium exercitum aliqui Deo ita placuerunt ut etiam Angelas hospitii recipere promeruerint, pro ut de Abrahamo & Lot legimus Genes. 18. & 19. Et contra refertur viduum fuisse prohibitam recipi in Ecclesia, quia pauperes hospitii non receperunt. 1. ad Timoth. c. 5. cap. quomodo 31. q. 1. Quamobrem observare licet ab omni fere auctoritate fuisse vbi honeste donati & pycharitatis operibus vbi plurimum fructus dederint, tam per alimentatorem pauperum peregrinorum, & miserabilium personarum, tunc etiam per fundationes locorum & hospitiorum, in quibus similes persona respiciat fieri possent, quia quidam loca ex ipsa hospitalitatu alia, qui in eis consuevit exerceri, hospitalia passim fuerunt nuncupata, & dilecti de appellatione, & quandoque etiam elemosinaria ab ipsa elemosinaria elongatione, &c. Hactenus Steph. VVeyms.

Qui teneantur, cogive possint ad illam præstandam, tradunt Cail. in Catalogo glorie mundi p. 11. consil. 46. Corduba de Lara in suis p. 1. de liberis §. 5. & si impubes, n. 37. & de liber. & consil. Fulcis de Pisto. lib. 2. c. 13. Spin. in speculo testam. gloss. princip. n. 8. Itaq. de pateri reposita auct. 44. n. 10. Menoch. de arbit. casu 182. n. 41. Auctor. de exequend. mandatis lib. 2. c. 3. Azucod. d. 7. n. 1. & 3. tit. 3. lib. 1. non recipit. Placet. in praxi Episcopi. 2. c. 3. n. 37. Marc. Anton. Genues. in praxi. E. clef. 3. q. 5. 2. incipit in colle. ad cas. de emp. & ver. d. 1.

a Tit. vero, &c. Adverit Steph. VVeyms d. num. 28. & 29. præcipere Concilium adimpleri onus, officium, & hospitalitatem ex fructibus ad eam deputatis per eos, qui hospitalia, seu alia huiusmodi pia loca obtinent in commendam, administrationem, aut quemcumque titulum, etiam si fuerint unita Parochialibus; nec patitur fructus hospitalium in alium vsum conuertant quàm ex primæ fundatione destinati sunt.

8. Quid si hospitalia, &c. Vide Fr. Emman. quest. regul. tom. 7. quest. 84. art. 2. vers. secundum Zetoli. in practi. Episc. cap. p. 1. verb. hospitalia, §. 8. Aloy. Ric. in collat. acris. ion. part. 1. collat. 165.

Comprehendit hospitalia, & totus à 30. annis & circa collatio & institutio in perpetuum titulum administrationis dari consuevit, quia Concil. excipit unum casum dumtaxat quando aliter in fundatione cautum est, ut refert decretum Nicol. Gasc. de benefic. part. 1. c. 3. n. 9. ubi nam. 1. quod loquitur in administrationibus hospitalium, non aeternum aliorum piorum locorum Stephan. VVycms d. l. c. n. 32. ubi decidit in praesentem prohiberi ut deinceps vni eidemque personae administratio seu gubernatio cuiusmodi hospitalium ac piorum loco-

rum committi non possit ultra triennium, nisi in ipsa fundatione aliter cautum reperitur, quia ex maiori temporis angustia, seu limitatione minor solet esse occasio ambiendi, cum oemo facile sit appetitus quod praevidet diu non duraturum. & quia synodus nullam voluit consuetudinem quamcumvis immemorabilem obstat hinc decreto de non committenda vni, eidemque personae administratione pij loci ultra triennium, censuit 5. Congr. hoc eodem decreto contineri hospitalia, cois collatio, vel institutio dari consuevit in titulum perpetuum à trecentis, & circa annis, nam per expressioem voce illius exceptionis intelligitur generaliter suo decreto comprehendi omnes alios casus, quibus committi non possit administratio ultra triennium.

Inspatronatus praesensum probetur ex fundatione, vel donatione, siue ex multiplicati presentationibus. Vniuersitates, & Communitates plenior probationem faciant, ex presumptione, quae habetur contra illos. Episcopi praesentatos à patronis non idoneos repellant, & illorum examinatio ad ipsos Episcopos spectat.

CAPVT IX.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Inspatronatus titulus non probatur sufficienter per solam inscriptionem supplicanti.
3. Inspatronatus in vltimis censetur probatus ex multiplicati presentationibus per antiquissimum temporis cursum, qui hominum memoriam excedat.
4. Etiam si nullum instrumentum fundationis, vel donationis essentia.
5. Presentationes multiplicatae quae dicuntur.
6. Inspatronatus probatur ex presentationibus per spatium centum annorum effectum sortitis.
7. Inspatronatus dicitur probatum ex fundatione, & donatione, si consistat de presentationibus per centum annos effectum sortitis.
8. Antiquum quod dicitur in materia probationis.
9. Antiqua probatio si fiat per scripturas, & instrumenta, centum anni requiruntur, per testes vero 60. sufficient.
10. Centenariae effectum non soluit defectus modici temporis.
11. Tempus immemorabile quomodo probatur.
12. Testes debent esse 54. annorum ad probandum tempus immemorabile.
13. Immemorabili per testes minimò dicitur sufficienter articulata si testes non dicant quod non audierunt, nec viderunt contrarium.
14. Immemorabili in censuatur tam in testibus, quam in instrumentis concurrere debent anni elapsi usque ad terminum contrariae mota.
15. Tempus huius deducendum est tam in instrumentis, quam in testibus quando queritur an sit de antiquo.
16. Immemorabili, seu continuatae presentationes non suffragantur quando consistunt de initio univale.
17. Inspatronatus quando praesumitur ex privilegio, & adeo immemorabili illa nihil prodest.
18. Inspatronatus ex privilegio Episcopum cuius paucifica possessione extiterint praesentati per 140. annos, nihil prodest.
19. Lxx quando est inter comparationes non requiritur rigor in probando inspironatus.
20. Inspatronatus praesent praescribi ab uno contra alium comparationis huius 40. annorum censendo colorato.
21. Inspatronatus circa probationem nihil alterat Concil. in personis primatis.
22. Quadragenaria probatur etiam unica presentatione si praesentatus per 40. annos fuerit in possessione.
23. Forma sola non probatur inspironatus.
24. Emmentaria centum annos, & hominum memoriam excedentes probant inspironatus.
25. Ordinariorum emmentaria multum deficiunt in probatione inspironatus.
26. Insignia alicuius familiae sculpta in Ecclesia probant inspironatus.
27. Inspatronatus probatur ex denominatione capella.
28. Inspatronatus probatur ex inscriptione antiquissima in Ecclesia.
29. Inspatronatus probatur ex iuribus antiqua Episcopum.
30. Inspatronatus probatur ex literis institutionis Antistitis.
31. Inspatronatus non probatur ex certo subsidio alicui praestito tanquam patrono.
32. Habet locum in Ecclesia receptitia.
33. Persona potentes quae dicuntur.
34. Imperator.
35. Rex Aragonia.
36. Infans Portugalia.
37. Baro, aliusque domini iurisdictionem temporalem habens.
38. Magnas.
39. Colimones.
40. Sabelli.
41. Pofini.
42. Caraccioli.
43. Nobiles Veneti.
44. Inspatronatus à quolibet familia potenti obtentum praesumitur ex usurpatione acquisitum.
45. Inspatronatus dicitur praetorum ad effugendum usurpationis praesumptionem quando patrum mortuus domini temporales loci, ubi fundatum est.
46. Abbas in inspironatus temporalem iurisdictionem habens non praesumitur usurpatus.
47. Potentia sola praetorum inspironatus abfque iurisdictione non sufficit ad praesumendam usurpationem.
48. Inspatronatus usurpationis praesumptio ex quibus tollatur.

49. *Institutionis ex usurpatione acquisitum presumitur in Universitatibus seu Communitatibus.*
 50. *Etiā in Universitatibus seu Communitatibus parva sit.*
 51. *Institutionis ex usurpationibus acquisitum non presumitur nisi non sit in Universitate, sed illius parvi esse pratendatur.*
 52. *Institutionis mixtum non presumitur ex usurpatione acquisitum.*
 53. *Institutionis primata persona, & familia potest non presumitur ex usurpatione acquisitum.*
 54. *Quid si una illius pars spectet ad Universitatem Parochianam, & alia ad alias primatas personas.*
 55. *Institutionis usurpatio quandoque non presumitur.*
 56. *Præsentationes continuata dicuntur si vñ sequatur aliam.*
 57. *Spacium 10. annorum sumit initium ab illa die, quo apparet factam suisse primam præsentationem.*
 58. *Præsentationes effectum sortiri dicuntur si sint confirmata.*
 59. *Effectuatio probationum & promissionum factarum de beneficio tanquam vacante præbetur per alterius obitum, vel per resignationem.*
 60. *Præsentatio non sufficit unica, licet fuerit effectuata statim 50. annorum.*
 61. *Institutionis in personis potentibus probandum est per scripturas authenticas si illud præcedant.*
 62. *Authentica scriptura que dicatur.*
 63. *Attestationes testium in antiquis aliis ante Consil. redacta consentiunt authenticæ scriptura.*
 64. *Testium probatio remanet exclusa in probatione institutionis in qua presumitur usurpatio.*
 65. *Enunciatio Ordinarii an & quando probem institutionis.*
 66. *Scriptura authentica si prætendatur deperdita, non sufficit illas probare per testes.*
 67. *Potentia maior, vel æqualis in Ordinario non facit cessare formam traditam à Concil.*
 68. *Institutionis ex privilegio revocatum est in totum, etiam cum quasi possessione inde sequuta.*
 69. *Non loquimur de privilegiis concessis ex causa onerosa.*
 70. *Privilegium quando dicatur concessum ex causa onerosa.*
 71. *Institutionis ex privilegio etiam cum amplissimi clausulis concessa propter augmentum cadunt sub reservatione.*
 72. *Institutionis in quasi possessione existens valide præstat.*
 73. *Institutionis quasi possessio acquiritur ex vii ca præsentatione sequenti institutione.*
 74. *Patroni debent personaliter & præsentialiter præstare.*
 75. *Beneficium institutionis, quantumvis simplex sit, & possit inferri ad illud instituere, requirit Episcopi examen.*
 76. *Patroni beneficiorum non debent se in eorum fructibus intromittere.*
 77. *Cognitio validitatis vel invaliditatis institutionis controversi ad Episcopum duximus, nō ad inferiores, qui in habent iustitiam pertinet.*
 78. *Patroni consensu an requiratur in permutatione beneficii institutionis.*
 79. *Resignans beneficium de institutionis eundem ipsemet effectus eiusdem beneficii patronus, potest præsentare quem vult ad dictum beneficium.*
 80. *Probationes oblata à patrono non possunt repeti vi eorum patronatus declarentur esse ex Concilio.*
 81. *Vendentes de per se iura patronatus quam pariam incurrent.*
 82. *Comprehendit etiam hoc parva se ingerentes in institutionis fructuum perceptione.*
 83. *Parochialis libera non potest viri parochialis institutionis.*
 84. *Ecclesia libera qua minatur ruinam & habet tenuissimas redditus, potest viri patronata cum reservatione institutionis.*
 85. *Institutionis concessa à 40. annis circa Concil. debent remitti ad Ordinarium.*
 86. *Institutionis interitum dum residentur per ordinarios patroni sua quasi possessione non sunt primandi.*

Sicuri legitima patronarum iura tollere, piāque fidelium voluntates in eorum institutione violare, æquum non est: sic etiam, ut hoc colore beneficia Ecclesiastica in feruiturum quod à multis impudenter sit, redigantur, non est permittendum. Ut igitur debita in omnibus ratio observetur, decernit sancta Synodus, ut titulus iuris patronatus sit a ex a fundatione, vel dotatione, & qui ex authentico documento, & aliis iure requisitis ostendatur: *si ne etiam ex multiplicatis præsentationibus & per antiquissimum temporis cursum, & qui hominum memoriam excedat, & aliasve secundum iuris dispositionem. n. In his vero personis seu communitatibus, & vel universitatibus, in quibus id ius & plerumque ex usurpatione potius quæritum præsumi solet, plenior, & exactior probatio ad docendum verum titulum requiratur: nec immemorabilis temporis probatio aliter eis suffragetur, quàm si præter reliqua ad eam necessaria, præsentationes, & etiam continuata, non minoris saltem, quàm à quinquaginta annorum spatio, & qua omnes effectum sortita sint, & authenticæ scripturæ probentur. & Reliqui patronatus omnes in beneficiis, tam secularibus, quàm regularibus, seu parochialibus, vel dignitatibus, aut quibuscumque aliis beneficiis, in cathedrali, vel collegiaria Ecclesia: seu facultates, & privilegia concessa ram in vim patronatus, quàm alio quocumque iure nominandi, eligendi, præstanti ad ea, cum vacant, & exceptis patronatibus, super cathedralibus Ecclesiis, competentibus, & exceptis aliis, quæ ad Imperatorem & Reges, seu regna possidentes, alioque sublimes, & supremos Principes, iura Imperij in dominis suis habentes, pertinent, & quæ in favorem studiorum generalium concessa sunt, in totum prorsus abrogata, & irrita & cum quasi possessione inde secuta intelligantur, Beneficiaque huiusmodi tanquam libera à suis collaboribus conferantur: ac proviſione huiusmodi plenum effectum consequantur. Ad hæc liceat Episcopo, & præsentatos à patronis, & si idonei non fuerint, repellere, & Quod si ad inferiores restituti pertineat: ab Episcopo tamen, iuxta alia statuta ab hac sancta Synodo, examinentur: alioquin instructio ab inferioribus facta irrita sit,*

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

a Supra sess. 14. de reformat. cap. 11. c. p. 2. incerta. cum sequitur. quod si de sess. 12. de reformat. c. 13.

b Nota pro c. 16. sess. 24.

c Supra sess. 14. de reformat. cap. 11. c. 2. de sess. 12. de reformat. c. 13.

& inanis, *u. Patroni autem beneficiorum*, cuiuscumque Ordinis, & dignitatis, etiam si Communitates, Vniuersitates, Collegia quæcumque Clericorum, vel laicorum existant, in perceptione fructuum, proventuum obventionum quorumcumque beneficiorum, etiam si verè de iure patronatus ipsorum ex fundatione, & dotatione essent, nullatenus, nullâ causa, vel occasione se ingerant, sed illos liberè Rectori, seu Beneficiario, non obstante etiam quacumque consuetudine, distribuendos dimittant. *¶ Nec dictum iur. patronatus venditionis*, aut alio quocumque titulo in alios contra canonicas sanctiones transferre præsumant, si secus fecerint, excommunicationis, & interdicti pœnis subiciantur, & dicto iure patronatus, ipsos iure priuati existant, *¶ Insuper accessiones*, per viam vnionis factæ de beneficiis liberis, ad Ecclesias iurispatronatui, etiam laicorum, subiectas, tam ad parochiales, quàm ad alia quæcumque beneficia, etiam simplicia, seu dignitates, vel hospitalia, ita vt prædicta beneficia libera eiusdem naturæ cum iis, quibuscum vniantur, efficiantur, atque sub iure patronatus constituantur: hæc si nondum plenarius sortitæ sunt effectum, vel deinceps ad cuiusvis instantiam fient: quacumque auctoritate, etiam Apostolica, concessæ fuerint, simul cum vnionibus ipsis per surreptionem obtentæ intelligantur: non obstante quacumque in iis verborum forma, seu derogatione quæ habeatur pro expressa: nec executioni amplius demandentur: sed beneficia ipsa vnita: cùm vacauerint, liberè, vt antea, conferantur *b. ¶ Quæ verò à quadraginta annis citro factæ*, effectum & plenam incorporationem sunt consecutæ: hæc nihilominus ab Ordinariis, tanquam à Sede Apostolica delegatis, *¶ vt remeantur, & examinentur*: ac quæ per surreptionem, vel obreptionem obtentæ fuerint, simul cum vnionibus, irritæ declarentur, ac beneficia ipsa separentur, & aliis conferantur. Similiter quoque patronatus quicumque in Ecclesiis, quibuscumque aliis beneficiis, etiam dignitatibus antea liberis, acquisiti à quadraginta annis citra, & in futurum acquirendi, seu ex augmento dotis, seu noua constructione, vel alia simili causa, etiam auctoritate Sedis Apostolicæ, ab iisdem Ordinariis, vt delegatis, vt suprâ, qui nullius in his facultatibus, aut priuilegiis impediuntur, diligenter cognoscantur: & quos non repererint ob maximè euidentem Ecclesiæ, vel beneficii, seu dignitatis necessitatem legitimè constitutos esse, in totum reuocent: atque beneficia huiusmodi sine damno illa possidentium, & restituito patronis eo. quod ab eis idcirco datum est, in pristinum libertatis statum reducant: non obstantibus priuilegiis constitutionibus, *¶ aa & consuetudinibus*, etiam immemorabilibus.

d. Suprà sess.
7 de reform.
cap. 6.

r. **V**ide Mascud. de probat. concl. 536. & concl. 126. Cabed. de patronat. Regia Corona, cap. 6. Franc. Leo in thes. iur. fore. Ecclesiæ, p. 2. c. 2. Cand. Tusch. præf. concul. lit. l. cancl. 617. Galet. in marginæ casuum conscientie, verb. Insuper patronatus Zerol. in praxi Episcop. p. 1. ad eund. verb. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. n. 19. cum segg. Almyl. Ricc. in collect. decis. collect. 58. 1558. 1576. & 1593. & in praxi rerum fore. Ecclesiæ, resol. 124. cum segg. in 2. ed. & in decis. Curia Archiepisc. Neapolitan. p. 1. decis. 161. Mantic. decis. 198. 208. 244. & 318. Vales. Reginald. in praxi fore. pœnis lib. 10. trac. 3. n. 110. Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 1. c. 2. n. 405. cum segg. Viuian. in praxi iurispatronat. p. 2. lib. 11. c. 5. cum segg. secundum vltimam impress. Molles. in sum. Theologia moralis trac. 6. c. 5. ex n. 44. Scraph. decis. 103. 1120. 1141. & 1367. Monet. de cœmunt. vltim. volunt. c. 10. n. 21. cum segg. Ioan. Anton. Massolt. in praxi habendi concensum prax. 7. dub. 3. ex n. 14. Nouat. in singularib. consil. 94. metipsum de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 72. n. 20. cum segg. latè Ioan. Bapt. Costa de iusticiæ iur. & ignot. cent. 1. dist. 90. per iur. Alexand. Trentacinque, consil. 65. per iur. vol. 1.

a Ex fundatione, vel dotatione.] Hæc verba accipiendâ esse disiunctiue resoluit Garc. d. p. 5. cap. 9. n. 141. vbi addit quòd sufficiale iterum probate, scilicet vt titulum ex authentico documento, siue multiplicatas præsentationes. Quamuis ex hoc decreto solum videatur conferri iurispatronatus, quòd procedit ex fundatione, vel dotatione alicuius Ecclesiæ, non tamen dicendum est quòd ex-

cludatur, quod competet ex eius constructione, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Insuper patronatus, s. 2. vers. iuris, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. n. 50. Nicol. Garc. d. c. 9. num. 36. D. Felician. de Vega Archiepiscop. Mexicanus ad cap. quanto 3. de iudici. num. 15.

In Rota fuit semper resolutum quòd dispositio huius decreti dum tenet quòd iurispatronatus debet esse ex fundatione, & dotatione, locum habet tam in possessione, quàm in petitorio Coccin. decis. 479. n. 2. Theodos. de Rubcis in singularibus Rota p. 2. verb. iurispatronatus § 8. pag. 60. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. c. 2. n. 198. & p. 5. c. 5. n. 38.

b Qui ex authentico documento, &c.] Iurispatronatus titulum probari ex authentico documento fundationis, vel dotationis, non priuilegijs, aut alietis qualitatibus, vel accidentibus introitè ad aduenientis, per text. in præfati resoluunt Molles. d. trac. 6. c. 5. n. 44. Campan. d. c. 13. n. 401. Moet. d. c. 10. num. 210. Egoiple d. alleg. 72. num. 21. Ricc. de inrepatr. resol. 8. & 9. Rota apud Viuian. post suum præxim iurispatronat. decis. 17. num. 1. & in Albanen. Priuatis 21. May 1604. coram Bonamem. Pema, vbi fuit dictum quòd nihil pertrinet quòd Concilium in præfati sustinet priuilegijs, quia non sustulit ea, quæ proueniunt ex fundatione, vel dotatione legitimè probata, quod etiam tradit Nic. Garc. d. c. 9. n. 142. vbi addit ad probandum tale priuilegium in limine fundationis non sufficere immemorabilem, iunctis multiplicatis præsentationibus, nisi probata fama talis priuilegijs, aliisque concorrentibus requirunt secundum curis dispositionem. Iurispatro

2. Iuspatronatus titulus ad feciam huius de-
cre u non sufficeret probare per solam confe-
sionem supplicantis & narratiuam, quod benefi-
cium est iurispatronatus alicuius ex fundatione,
& dotatione, vt refert decifum Nicol. Garc. de be-
nefic. p. 3. d. 1. n. 375.

3. *Siue ex multiplicatiu presentationibus.* Ex
multiplicatis presentationibus per antiquissimum
temporis cursum, qui hominum memoriā exce-
dit, confertur iurispatronatus probatum, ex
hoc text. colligitur M. nochi. conf. 336. & de pre-
sumpt. lib. 3. p. 1. §. 1. n. 3. num. 3. Malcard. de pro-
bat. concl. 103. n. 9. Gonzal. d. gloss. 18. num. 44. cum
seqq. Franc. Leo d. 6. n. 3. Campan. d. 13. ex n. 4. c. 5.
Viuan. d. praxi. 1. lib. 1. c. 7. num. 2. Burnig. Causa-
can. part. 2. decif. 17. num. 10. cum seqq. Alex. Trenta-
cing. d. conf. 65. n. 1. Monet. d. cap. 10. num. 211.
Molfes. d. irral. 6. cap. 5. n. 47. Ego ipse d. alleg. 71.
num. 28. Rot. decif. 148. n. 1. & decif. 121. n. 1. p. 1.
recent. & decif. 67. 4. n. 5. p. 2. recent.

4. Eriam nullum instrumentum fundationis, vel
dotationis ostenditur, & quomodo in dictis pre-
sentationibus nulla appareat facta mentio funda-
tionis, vel dotationis, amplior decifumque refe-
rent Gonzal. d. gloss. 18. n. 46. Franc. Leo d. 6. n. 3.
Galeat. d. verb. iurispatronatus pag. 141. n. 1. Molfes.
d. irral. 6. c. 5. num. 47. in media nouissime Alphonf.
de Leone de officio Capelan. quest. 4. praxi 5. v. 46.
cum seqq. Ego ipse d. alleg. 72. n. 29. Aloyf. Ricc. in
d. praxi Curia A. bispofo. Neapol. 4. d. 25. 8. & in
d. praxi fori Ecclesie, refel. 127. n. 1. vbi nam 5.
obliuiscit probations multiplicatas, quomodo in-
terpellatas, & non successibus probare iurispatronatus,
maxime si probetur praxias presentaciones
effectivas fuisse ob successum presentacionem
per obitum presentatorum, de quo etiam Roia in
Alphana iurispatronatus 4. Iulij 1649. coram R. P.
D. Ghislerio, ibi, nec releuat quod non exhibeantur
omnes presentaciones conuincta quia confuso de
duobus extremis, media possessio presumitur, &c. re-
fere Alphonf. de Leone d. q. 4. praxi 2. n. 49.

5. Multiplicare presentaciones, vt dicantur duas
sufficere, afferunt Causalc. decif. 17. n. 14. p. 2. Ma-
ti. Antonin. ver. refel. lib. 1. refel. 109. n. 37. Aloyf.
Ricc. in d. praxi fori Ecclesie, refel. 127. in fine, Camp.
d. c. 5. n. 4. c. 5. quos refero Ego ipse d. alleg. 72.
num. 31. Iubius addo Cast. Palao in opere morali
tom. 2. traft. 13. disp. 1. puncto 3. n. 4. Nouat. concl. 94.
sub u. 9. Alphonf. de Leone d. q. 4. praxi 2. num. 48.
Alex. Trentacing. d. conf. 65. n. 1.

6. *Per antiquissimum temporis cursum.* Iurispatronatus
probari ex presentacionibus per spatium
centum annorum effectum sortitis, ex quibus pre-
sentantur titulus fundationis, vel dotationis, resolu-
unt Gonzal. ad regn. 8. Causalc. gloss. 18. num. 44.
Burgo, Causalc. p. 2. decif. 17. n. 8. Viuan. d. 5. n. 33.
Rot. decif. 121. n. 1. part. 1. recent. & decif. 141. n. 2.
& decif. 67. 4. n. 2. part. 2. recent. & in Florentina Ca-
pelle 10. Al. ij. 1646. coram R. P. D. Poronano, apud
Viuan. decif. 61. n. 2. & Burg. S. Domini iurispatronatus
20. Iunij 1652. coram R. P. D. Merlino. Causalc.
decif. 62. n. 4. Burat. decif. 142. n. 1. & decif.
17. n. 1. & decif. 81. n. 1. c. 2. ad Rot. in d. Alphana
iurispatronatus, Alphonf. de Leone d. q. 4. praxi
2. n. 46. cum seqq. Ego ipse d. alleg. 72. num. 35. nam
iurispatronatus dicitur probatum ex fundatione &
dotatione, si consistit de presentacionibus per cen-
tum annos effectum sortitis, Causalc. decif. 17.
n. 1. Rot. in Parmen. Priuatis 23. Ianuarij 1621.
coram bene mem. D. n. 2. c. 1. & dicit Nicol. Garc.
d. 6. n. 1. c. 1. Iurispatronatus ex solis presentacioni-

Barbo. Collet. in Concl. Trid.

bis conclusis vltra hominum memoriā probari,
ex fundatione & dotatione, licet in eis nulla facta
suerit iocento de fundatione, vel dotatione. An-
tiquum enim in materia probations illud dici quod
excedit centum annos, asserunt Deco. reg. 299. n. 7.
Menoch. de arbit. c. 5. §. Brunor. & Sole in locis
communib. verb. antiquitas 4. Malcard. de probat.
concl. 103. ex n. 1. Sured. conf. 141. n. 24. Franc. Leo in
Thesaur. fori Ecclesie p. 2. c. 21. num. 5. Mart. Anton.
d. lib. 1. refel. 80. n. 1. t. Guet. conf. 1. num. 1. Ceutil.
comment. contr. a communis §. 302. num. 9. Molin.
in imperio iur. part. 1. lib. 1. c. 11. §. 1. num. 7. Fatina. praxi
crimini. part. 1. quest. 47. n. 112. & part. 2. q. 69.
n. 142. Monet. d. 10. n. 212. Nicol. Garc. de bene-
fic. part. 2. cap. 2. num. 263. Rot. decif. 70. §. 1. t. &
§. 4. p. 4. d. uel for.

Antiquitatis probatio si fiat per scripturas, &
instrumenta, eorum annos requirit, per testes vero
sexaginta sufficere, obliuiscit Flamin. de confiden-
t. 25. n. 231. & cessuile Rot. refert Nicol. Garc. de
benefic. part. 5. cap. 9. num. 92. & p. 1. c. 2. n. 265.
Ego ipse d. alleg. 72. n. 38.

Decedunt modici temporis non tollere effe-
ctum centenarij, vel luit Lotter. de re benefic. lib. 2.
q. 7. n. 63. & fuit dictum in Burgi S. Domini iurispatronatus
9. Decemb. 1621. coram R. P. D. Merlino,
saluta a Viuan. post praxiam iurispatronatus 17. n. 4. & in d.
Florentina capella, impressa per vendem dec. 6. n. 3.

Quis hominum memoriā excedat. Ad proban-
dum hoc tempus immemoriale sufficere mem-
oriam quadraginta annorum, & quod de reliquo
tempore rebus deponat secundum auditum & for-
mam, per doctrinam gloss. communiter recepit in
c. 1. de presump. lib. 6. recent Bald. de presump. p. 2.
quinta pars q. 6. n. 4. Cou. in reg. p. 1. §. 2. §. 3.
num. 7. Malcard. concl. 103. §. 10. Garc. de expens.
cap. 9. n. 9. Molin. de primogen. lib. 2. c. 6. n. 31. alt.
Molin. de iustit. traft. 2. disp. 76. num. 5. Moer. de
decima. 3. n. 77. Rot. in Sorana iurispatronatus 28.
Aprilis 1693. & in Jacenti. Parochiali 27. Iunij
eodem anno coram Card. Pamphilio sen.

Et testes debere esse saltem quinquaginta quatuor
anorum, asserunt Brunor. & Sole in locis
communib. verb. testis 20. Aloyf. Ricc. in d. praxi fori
Ecclesie, refel. 128. Ego ipse d. alleg. 72. n. 37. Rot. in d.
Sorana.

Immemorialem per testes minime dici suffi-
cienter articulatur, si testes non dicant quod non
audierunt, nec viderunt contrarium, fuit tantum in
Roia coram Seraph. decif. 1367. n. 1. Rot. in d. Jacenti.
Ad consistendam huiusmodi immemorialem
tam 10 testibus, quam in instrumentis concurrere
debere annos elapsos vique ad certum conuoluc-
um mortis, & non tempus decursum vique ad
Concilij publicationem, refertur decifum Gon-
zal. d. gloss. 18. n. 89. Pialec. in praxi Episc. p. 2. c. 5.
num. 7. post prax. vbi etiam testolurum aliter proba-
tio immemorialem praxium probatum iurispatronatus
ex fundatione.

Tempus hinc deducendum esse tam in iurispatronatus,
quam in testibus quando quiritur in fine
de antiquo, censuit Rot. decif. 181. ante n. 1. part. 1.
& decif. 23. in fine p. 4. d. uel for. & decif. 166. sub
n. 9. p. 1. recent. & in Nonarum. Burat. num. 7. Iunij 1619.
coram Card. Sacrate, atque etiam deducendum
tempus promissionis Apollitiorum, tenet eadem Ro-
ta non semel, vt constat ex allegatis in Aretina ca-
pella 18. May 1616. coram bene mem. Burat. &
inter eius in praxi decif. 167. n. 4.

Non suffragari immemorialem, seu cognouit
præscriptions quodam coactore de initio inu-

lido à principio, ut si appareat quòd fuerit usurpatum usurpatorem ex privilegio, & non ex fundatione & duratione, referunt decisionem Gonzal. d. gloss. 18. num. 48. Paflec. d. c. 6. n. 7. versum tamen, Mantica decif. 318. ex n. t. Ego ipse d. alleg. 7. n. 1. 67. Rot. decif. 348. n. 2. p. 1. recent.

17. In usurpatorem aliquid quòd presumitur ex privilegio, vel constat de origine privilegij, & ad eum immemorabilis, illi nihil prodest, ut refert decim Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 1. num. 119.

18. In usurpatorem ex privilegio Episcopi concessum, in cuius pacifica possessione existeret presentis patroni per 140. annos, nō prodest, cum enim constat de titulo ex privilegio invalido, centenaria possessio prodesse non potest ob malam fidem, ideoque per hoc decretum sublatum, ut testatur resolutum Nicol. Garc. d. p. 5. n. 9. n. 128.

19. Nec requiritur eundem vigore quando lis est inter comprehensarios, qui non sunt potentes, & Concilium in presenti non grauat eos duriori probatione, cessante suspitione usurpationis in usurpatorem, resoluit Callad. decif. 1. n. 3. de probat. & fuit dictum in Firmana in usurpatorem 21. Iulij 1591. coram Orano, & in Florentina Capella 20. Maij 1616. coram R. P. D. meo Pirouano.

20. Vnde usurpatorem potest præscribi ab vno contra alium compertum ipso 40. annorum cum titulo colorato, resoluit Lambertini. part. 2. lib. 1. art. 5. quæst. 11. prin. Galet. d. verb. in usurpatorem pag. 144. col. 2. Gonzal. d. gloss. 18. n. 57. Franc. Leo d. c. 6. n. 8. in fine, Marti Antonin. d. lib. 1. xfol. 108. n. 28. Ego ipse d. alleg. 7. n. 68. Rot. decif. 146. n. 5. p. 2. recent. & apud Postium post trall. mandati de manutendo decif. 339. n. 10.

21. { Alioquin secundum iuris dispositionem. } Multis modis in personis primatis, & in quibus usurpationis presumptio non cadit, probatur usurpatorem, in illis enim Concilium in presenti nihil alteravit circa huiusmodi probationem Rota decif. 331. pref. fin. p. 2. diuers. & decif. 369. n. 2. p. 2. recent. Causal. decif. 360. num. 1. & in Florentina Capella 30. Maij 1616. coram R. P. D. meo Pirouano, impressa per Vivian. decif. 61. n. 1. & affirmat Theod. de Rubens in singular. Rota verb. in usurpatorem 5. 6. pag. 59. n. 2. Rorano Expe. dixisse quòd in usurpatorem priuatum nihil per Concil. Trid. sit in nouum, & ideo remaneat sub dispositione lucis communis.

- Et primò probatur ex presentationibus per quadraginta annos efflatis fortis, dummodo cum huiusmodi quadragenaria possessione concurret publica vox & fama, vel alie presumptiones, quæ viui habeant famæ, Callad. decif. 3. n. 4. cum siqq. ad probat. Achil. decif. 6. eod. tit. Rot. decif. 360. ex n. 8. & decif. 694. n. 6. p. 2. rec. coram Reuerendissimo D. meo Cocino decif. 174. n. 2. & in Lucana in usurpatorem de Podis 26. Iulij 1619. coram bona mem. Domozeite, & in Pisana Capella 10. Iulij 1622. coram Card. Vercellensi, & in Axiomina beneficiorum 6. Februario 1623. coram R. P. D. meo Pirouano, Butta. decif. 172. n. 18. vbi n. 2. fuit dictum prædicta procedere quando non constat de initio contrario, vel de præcedenti statu libertatis, & decif. 338. n. 1. vbi in fine subdit quadragenariam, & famam copulatinè requiri ad docendum de usurpatorem Quomodo probetur fama in hoc casu, vide Cast. Palao d. rem. 2. dist. 2. puncto 3. n. 6. vers. seqq., Alphonsi de Leone d. p. 4. praxi 2. n. 66. cum seqq.

22. Quòd ad probandum quadragenariam sufficit unica presentatio si presentatus per 40. annos fuerit in possessione, nec enquam eueniat casus nona presentationis, gloss. in verb. vno, vel pluri-

bus, in c. cum de beneficio de prebend. in 6. Federic. de Secis conf. 234. n. 4. in princip. vers. ad id quod queritur, Cardia. conf. 62. n. 3. Achil. decif. 5. n. 1. de iurepatr. quos sequuta est Rot. in Bergomena Capellania 18. Maij 1639. R. P. D. Merlino.

Vnde famam solum non sufficere tenuerunt Steph. Gaetan. disp. forens. 310. num. 80. Aloyf. Ric. in d. praxi fore. Eccles. resol. 130. & d. Neapol. decif. 274. n. 8. & p. 4. Mantica. decif. 198. n. 4. Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 5. num. 40. Ego ipse d. alleg. 7. n. 41. & seq. Rot. decif. 333. n. 5. p. 1. recent. & decif. 333. n. 2. p. 2. recent. Nam sola fama io antiquis ad probandum usurpatorem non sufficit, nisi quòdò adesset longissima quasi possessio presentandi effectiua, Achil. decif. 6. de iurepatr. Callad. decif. 2. n. 4. de probat. Putc. decif. 60. n. 5. lib. 1. & decif. 33. lib. 2. Causalet. decif. 159. n. 5. & in alijs citatis à Theodol. de Rubens singular. Rota 1000. 2. verb. in usurpatorem, 5. 4. pag. 59. Alzand. Tientacino d. consil. 55. n. 8. t. 1. Quod quidem intelligitur ut procedat quòdò plenam probationem usurpationis, veluti si controuersia ellet cum Ordinarijs, secus tamen quando non agitur principaliter, sed incidenter, quia tunc sufficiunt leuiorcs probationes, Mantica. decif. 318. sub num. 5. vers. nec obstat, quem citat Ferret. in annot. ad decif. 111. Burassi n. 21. citati per me d. alleg. 7. n. 40. & 41. Aloyf. Ric. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 274. num. 5. & decif. 306. part. 4. Rot. decif. 224. num. 4. & 5. p. 1. recent. Theodol. de Rubens obis supra 5. 1.

Secundò probari usurpatorem per euniciatias centum annos, & hominum memoriam excedentes, resoluit Nicol. Garc. d. p. 5. num. 21. Aloyf. Ric. in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 274. n. 5. & decif. 306. Rot. decif. 224. n. 4. & 5. p. 1. recent. Ego ipse d. alleg. 7. n. 40. & 41. Euniciatias enim Ordinarij malum deferunt in probatione iuris patronatus, quia præsumuntur sine qualitate beneficiorum, & vltimùm se reddunt difficiles ad instituentem Mantica. decif. 318. n. 2. & decif. 350. n. 3. Coccio. decif. 229. in fine, & decif. 230. num. 1. Rot. decif. 518. n. 3. p. 1. recent. dummodo sint saltem due euniciatiae, quia regulariter euniciatias vnica non probat, etiam si sit antiqua, Rot. decif. 360. n. 6. & decif. 169. n. 2. p. 1. recent. & decif. 170. n. 3. p. 2. etiam recent. Et dummodo proeuiant à diuersis personis, & à diuerso fonte, quia si ab eadem persona proeuiant, hæc plures, pro vnica tantum habere videntur, Caputag. decif. 337. num. 6. p. 3. Rot. decif. 388. num. 1. part. 1. & d. decif. 289. num. 1. p. 2. diuers. & decif. 395. num. 7. p. 1. recent. Beltram. ad Greg. decif. 407. n. 6. & dummodo sint euniciatiae pluriom instrumentorum à diuersis Notarijs confectorum, Achil. decif. 8. n. 2. de iurepatr. Rot. decif. 518. n. 2. & 3. p. 1. recent. & non emanantur à personis suspectis, & intereū habentibus Rot. decif. 405. n. 2. p. 1. recent. Et denique vbi euniciatur sunt plures, & à diuersis personis oio suspectis emanant, & antiquissimæ, plenè probant usurpatorem, etiam contra tertium, Butta. decif. 307. n. 2. Rot. in nullum sen. Squillacen. in resolutiois 4. Martij 1616. coram bona memoria Andrea, & in Burgis. Domini in usurpatorem 20. Iulij 1622. coram R. P. D. Merlino.

Tertiò probari usurpatorem per insignia aliquos familiaris sculpta in Ecclesia, resoluit Lambertini de usurpatore lib. 5. q. 5. art. 2. num. 2. Roman. sing. 480. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 90. n. 10. & præf. 130. num. 31. Castro Palao d. puncto 3. n. 6. vers. quærit, Scriapha. decif. 532. n. 21. & decif. 141. num. 7.

23.

24.

25.

26.

- num. 7. vbi quod concurrentibus aliis adminiculis plenè probantur in patronatus. Rot. coram Reuerendissimo D. nro Cicerio Decretis. decif. 230. n. 1. Et inter recentiores decif. 13. sub n. 3. ad fin. & decif. 518. n. 5. p. 1. & decif. 548. num. 7. p. 2. & sunt dictum in Lucana in patronatu 16. Iunij 1619. coram bona mem. D. nro Decretis, apud Viuiam, post suam praxim iurifpatris. decif. 26. n. 1. & 26. Intellige quando apparet illa esse ita antiqua, prout est Ecclesia, vel capella, in qua adfunt, adeò quòd non possit assignari illa causa, quòd quam fuerit appofita, nisi in fundatione Ecclesie, alias enim potuissent apponi ob reftitucionem, vel ob elemofinam, ea quibus iurifpatronatus non acquiritur, vt dicit Rot. in Calagurritana preeminutionum 17. May 1591. coram. Gipro, & decif. 23. o. n. 1. coram reuerendissimo D. meo Decano, & coram Card. Causaletio decif. 13. n. 8. Dicit eadem Rot. d. decif. 13. sub n. 3. p. 1. recent. dicitur quòd licet insignia non appareant adeò antiqua, vt dici possit fuisse appofita in fundatione, nihilominus suffragantur ad probationem in iurifpatronatus, quia prelatum neque patronos appofita ad conferuandam sui iuris.
27. Quarto probari iurifpatronatus ex denominatione capelle alicuius familie, censuit Rot. decif. 694. n. 6. p. 2. recent. Et quando Epitaphia, seu littere scripte in lapidibus Ecclesie mentionem faciunt de familis Lambertis, de inrepar. p. 2. art. 4. q. 10. princ. lib. 2. n. 11. Mascard. cens. 938. n. 28. Salgado dec. 10. n. 276.
28. Quintò probari iurifpatronatus ex inscriptione antiquissima in Ecclesia, resoluunt Franc. Leo d. cap. 6. num. 4. Lambertus. d. tract. lib. 2. p. 2. art. 9. quæst. 10. Ferrer. cens. 193. q. 9. lib. 2. Hieronym. Gabr. cens. 196. n. 9. lib. 2. Menoch. de presumpt. lib. 6. p. 73. num. 7. Salgado d. cap. 10. num. 275. Aloyf. Ricc. in d. praxi fursi Ecclesie. resol. 25. n. 3. in fine Nicol. Gare. d. c. 9. num. 91. Molfel. d. tract. 6. cap. 5. num. 46. Ego ipse d. allegat. 72. num. 50. Rot. decif. 374. n. 7. p. 2. recent. & in Muiuen. p. 16. lib. 2. N. 1633. coram Reuerendissimo D. meo Cicerio.
29. Sextò probari iurifpatronatus ex sententia antiqua Episcopi, quia iudicatur ad præsentationem alicuius patroni beneficium pertinere, tenent Pute. decif. 237. lib. 2. in correctis Hieron. Gabr. cens. 198. n. 4. lib. 2. Aloyf. Ricc. ad d. praxi resol. 125. Rot. in Fiorentina Canonizatus 11. Decembri 1615. coram bona mem. Buratto, inter eius impreffis decif. 142. num. vltim. Seraphin. decif. 141. idem Aloyf. Ricc. in tract. de nouissima probat. in iurifpatronatu resol. 126. n. 2. & resol. 233. in princ. Lotter. de re benefic. lib. 4. quæst. 3. n. 12. Cistern. forens. controuers. lib. 1. cap. 5. n. 5. cum seqq. vbi num. 10. subdit quòd si semel lata sit sententia cum magna cognitione causæ, & fabricato processo super probatione iurifpatronatus, li denuò contingat vacatio, non erit amplius elaborandum. Antiquum autem eandem quotes quadraginta retro annis completi lata fuerit, dicit Stephan. Gratian. discip. forens. 310. ex n. 90. quem refero Ego ipse d. alleg. 72. n. 49.
30. Septimò probari iurifpatronatus ex litteris institutionibus Antistitis, in quibus attestantur beneficium ad præsentationem alicuius patroni pertinere, resoluunt Flamin. de reſcriptis lib. 8. quæst. 11. num. 38. Mari Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 80. num. 1. Ego ipse d. alleg. 72. num. 47. Rot. decif. 376. & 147. lib. 3. p. 2. d. n. 1. quæst. 1. cum aliquo beneficium fuerit admissi vigore prouisionum Apostolicarum, quæ non mutant statum iurifpatronatus,

quia Papa semper præsumitur iuxta naturam & qualitatem beneficij conferre, nec extendit præiudicare patronis Causalet. decif. 390. n. 5. Rot. decif. 546. num. 5. p. 1. recentior. & decif. 347. num. 2. & decif. 360. n. 14. ad fin. p. 2. etiam recent. & in Lucana Canonizatus 23. Martij 1620. coram bona mem. D. nro Decretis, & in Asulan. Plebania 12. Iannarij 1624. coram R. P. D. Merlino, & in Sorana beneficij 28. Februarij 1625. coram eodem, quòd quidem procedere quando verè constat de anectioni illa contrariò, non autem si de illo non constat fuit dictum in Placentina Plebu. Carpineti 7. Nouembri 1622. coram R. P. D. Pirrona, & coram Cardin. Causalet. decif. 25. n. 2. & decif. 266. n. 2. Et etiam quando non sumus in potentibus, Rot. in d. Lucan. Parochialis, Rota solet multum deferre attestationibus Ordinariarum tanquam attestantium de re ipsa preiudiciali, quòd enim canonizantur iurifpatronatus, priuante spe vltimatis libetè conferendi. Ita ex conf. Puspurati 553. n. 6. Rot. decif. 31. de inrepar. in nouis, Achil. de Grassis decif. 7. de inrepar. Pute. decif. 17. lib. 2. & decif. 142. lib. 2. Causalet. decif. 25. n. 2. & decif. 62. num. 3. cum aliis citatis à Theodoro Rubens in singularibus Rota p. 2. verb. Ordinarius 5.2. pag. 74.

Illud autem aduertire oportet ex certo subsidio alicui præfrito tanquam patrono non probari iurifpatronatus, vt per Rot. decif. 245. n. 1. lib. 3. p. 3. d. n. 1. quem refero Ego ipse d. alleg. 72. num. 46. Sicut etiam ad illud probandum minimè sufficere libros visitationum, tenet Pute. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. n. 7. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 125. n. 2. Molfel. d. tract. 6. cap. 5. n. 45. Ego ipse d. alleg. 72. n. 48.

In in vero personis, seu Communitatibus, &c.]

Rota sepe censuit per hoc decretum quòd ad probandum iurifpatronatus familie potentes propter timorem iurifpatronis, sit probandos legitimus titulos, vel inmemorabiles simul cum præsentationibus continuatis spatio 50. annorum, & quòd habuerint effectum, & de illis constat per authenticam instrumenta, ita ex plurimis iuris Rotæ decisionibus firmas, & attestat Theod. de Rubens in singularibus Rota p. 2. verb. Insuperantibus 5.5. pag. 19. Alexand. Trentacinq. dist. cens. 65. n. 9. ver. quære.

Habete locum in Ecclesiis receptius, quo ad probationem iurifpatronatus in personis suspectis, tradit Sel. in seſſi. c. 27. n. 18. vbi refert dictum in Calagurritana 13. Septembri 1631. & cum indistinctè hac mentio de personis in quibus iurifpatronatus pletumque ex vltiuatione præsumitur acquiritur, ideo non abste erit aliquas familias in omniotem capimere, quæ quo ad hunc effectum ex sententia Rotæ potentes dicuntur, & antequam ad illas deueniam, sciendum est quòd Gonzal. 5.18. n. 66. decif. 10. refert, per sonas illas esse omnes dominos ciuitatum, caſtorum, aut locorum, Duces, Marchiones, Comites, Barones & alios quolibet dominos perpetuam iurisdictionem habentes.

De Imperatore scriptis Pute. decif. 60. alias 56. lib. 1. in correctis.

De Rege Aragonie apud Mohedan. decif. 10. n. 4. de inrepar.

De infante Portugalie apud Puteum decif. 57. alias 55. lib. 2. in correctis.

De Barone, aliquo domino iurisdictionem temporalem habente præſent Gonzal. d. gloſ. 18. num. 66. ver. ex his præſent. Aloyf. Ricc. ad d. praxi resol. 23. num. 1. Molfel. d. tract. 6. cap. 5. num. 61.

- Rot. decif. 53. n. 2. & 6. p. 2. recent. coram Gregor. XV. decif. 22. n. 1. & apud Polli. poff. trall. mandati de manueatado decif. 228. n. 13. Iufpatronatus enim domini loci, ubi fitum est beneficium, prefumitur ex difpofitione Concilij in prefenti vifurpatione, & in eo probandum requiritur maiorem, & caeteriorum probationem non folum ea petitorio, fed etiam ex poffefforio, cenfuit eadem Rota decif. 421. n. 1. & decif. 736. n. 3. p. 2. recent. Vnde iufpatronatus vifurpationem prefumitur p. probetur eum, qui est in poffeffione iufpatronatus, fuiffe dominum loci illius, in quo est beneficium, cenfuit Rot. decif. 219. n. 1. p. 2. recent.
38. De quancumq; altero Magnate apud Caputaq. decif. 128. num. 1. part. 2. etque decifio 127. 3. lib. 3. p. 3. dimerf. & Rot. dictum in Lucana iufpatronatus de Podis 3. Martij 1621. coram Reuerendiffimo D. mee Coccino, impellens per Viuium. poff. fuam praxim iufpatron. decif. 31.
39. De quolibet ex familia Colonna apud Caputaq. decif. 128. & Rot. decif. 199. lib. 2. dimerf. telatum per Aloyf. Ricc. in d. praxi refel. 132. num. 1. & fuit dictum ex praxitata Lucana iufpatronatus de Podis.
40. De quolibet ex familia Sabellis Rot. in Sabien. iufpatronatus 26. Oltobris 1594. coram Litt. & 6. Martij 1596. coram Penia, palata in d. Lucana iufpatronatus de Podis.
41. De altera ex familia Vefinorum, eadem Rot. decif. 843. lib. 3. p. 2. dimerf. & decif. 199. n. 1. p. 2. etiam dimerf. tefectus in d. Lucana iufpatronatus de Podis.
42. De quolibet ex familia Neapolitana de Caracciolis, Rot. in Neapolitana Capellania 28. Ianuarij 1571. coram Cardin. Lanecellio, & apud Pollum decif. 258. n. 16. in fine.
43. De nobilibus Veneris in ftatu Venetorum Rot. apud Stephan. decif. 95. n. 6. telata in d. Lucana iufpatronatus de Podis, & apud Polli. d. decif. 238. in fine, & in ciuita per Ferentil. in annos. ad decif. Rotatis 83. n. 8.
44. Denique iufpatronatus a qualibet familia potenti obtentum prefumitur ex vifurpatione acquifitum, tenent Maci. Antoin. var. refel. lib. 1. refel. 35. n. 2. Nicol. Garc. d. c. 9. ex 98. Ego ipfe d. alleg. 72. n. 61. Manric. decif. 257. n. 5. Greg. decif. 222. n. 1. Putius decif. 55. cum feqq. & decif. 99. lib. 1. in eorrefctis, Rot. dec. 5. p. 2. lib. 2. dimerf. & decif. 532. p. 5. lib. 5. etiam dimerf. & in d. Lucana iufpatronatus de Podis, & in Comacine, & Ferentum. Propofitura 15. Decembris 1625. coram bona mem. Remboldo.
45. Iufpatronatus dici priuilegiatum ad effugiendam vifurpationis prefumptionem quando patroni non funt domini temporales loci, ubi fundatum est iufpatronatus, cenfuit Rota decif. 364. n. 1. part. 2. recent. vbi fubdit quod iufpatronatus probatur fecundum quod ius commune difponit, & fecundum Concil. in prefenti, quando patini funt perfonae priuatae, & non domini temporales, teferta Ego ipfe d. alleg. 72. n. 66. In iufpatronatus Abbas temporaltem iurifdictionem habens non requiritur ampliores ille probationes, quae Concil. expofcit in iis perfonis, in quibus praefumitur vifurpatione, ut per Aldanum in compend. Canon. refel. lib. 4. tit. 10. n. 8. vbi dicit tefoluitum in Subiecta. 12. Septembris 1570. Et praefumptionem vifurpationis non cadere in Ecclefia, feu monafterio, domina calit, cum fit iuftrita culta, cenfuit Rot. in Laudem. iufpatronatus 28. Iunij 1630. coram R. P. D. Pirouano, quoniam tefert Alphons. de Leone d. q. 4. praxi 2. n. 81.
- Vnde fi concuteretur fola potentia praetendendum iufpatronatus abfque iurifdictione, tunc non habere locum forma data a Concilio in prefenti, tenent Hieron. Gabr. confil. 192. num. 3. & 4. lib. 2. Rot. decif. 374. p. 2. recent. & fuit dictum in Lucana iufpatronatus 29. Iunij 1619. coram bona mem. Dinnocatio confirmata 2. Decembris 1619. coram eodem, fed alibi contrarium vetius.
48. Iufpatronatus vifurpationis praefumptionem tollit ea praefentationibus fimilium beneficiarum per tempus a Concil. acquifitum, cenfuit Rot. decif. 481. n. 2. p. 1. recent. & ea praefentationibus continuata fpacio quinquaginta annorum, eadem Rot. d. decif. 481. n. 1. & ea inftrumentis fundationis, eadem Rot. decif. 211. n. 3. p. 1. recent.
49. Et vel vniuerfitalibus. In vniuerfitalibus, feu communitatibus praefumitur iufpatronatus ex vifurpatione acquifitum, tradunt Caualean. decif. 17. num. 7. part. 2. Gonzal. d. glof. 18. num. 65. Aloyf. Ricc. in d. praxi refel. 151. Nicol. Garc. d. d. cap. 9. num. 502. vbi quod habet locum in vniuerfitalitate Patochianorum. Et in vniuerfitalitate Luciliana. Rota Apud Alphons. de Leone d. q. 4. praxi 2. n. 95. cum feqq.
50. Etiam in vniuerfitalibus, feu communitatibus patet fit, fecundum Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 102. Aloyf. Ricc. in d. praxi refel. 155. & in collecl. decif. part. 4. collecl. 1240. Rot. decif. 481. num. 1. part. 1. recent. & in aliis locis per me telatis d. alleg. 72. n. 62. Viuium. d. c. 5. num. 75. & fuit dictum in Lucana iufpatronatus 31. Ianuarij 1620. coram bona mem. Dinnocatio impellens per Viuium poff. praxim iufpatronatus 28. n. 1.
51. Iufpatronatus ex vifurpatione acquifitum non praefumitur fi non totius vniuerfitalitatis, fed illius partis effe praetendatur, tefertur decifum Gonzal. d. glof. 18. num. 69. Aloyf. Ricc. in d. praxi refel. 535. in fine. Ego ipfe d. alleg. 72. num. 64. Viuium. d. c. 5. num. 77.
52. Nec ea vifurpatione acquifitum praefumitur ad effugium prohibitionum ampliorum, fi fit iuratum feptem obfocialium laicorum nomine vniuerfitalitatis localis, & trium Ecclefiafticorum priuato nomine praefentationum retineat mixtura, & fauore Ecclefia, vt per Schia. fefel. Canon. c. 27. num. 24. vbi tefert decifum in Pampilonen. 8. Augufti 1620.
53. Si priuata perfona, feu familia habet iufpatronatus fimul cum familia potenti, vel vniuerfitalitate, tunc non effe neceffariam probationem praefcriptam a Concil. in prefenti, refoluit Mepoch. d. praefumpt. lib. 5. praef. 99. n. 15. & 16. & confil. 654. Rot. decif. 154. lib. n. 7. p. 2. recent. & fuit dictum in Firmata Altaris de Veris 15. Februarij 1610. coram Cardin. Merquemen. Caualean. decif. 89. n. 2.
54. Iufpatronatus vifurpatione an praefumatur, quando vna illius parti fpediat ad vniuerfitalitatem Patochianorum, alia ad alios priuatas perfonas? vide Rot. decif. 219. n. 2. p. 1. recent. Et quod non praefumatur vifurpatione quando communis, vel vniuerfitalis fimul cum non fufpecta perfona poffidet, cenfuit Rota in Laudem. iufpatronatus 28. Iunij 1630. coram R. P. D. Pirouano, quoniam tefert Alphons. de Leone d. q. 4. praxi 2. n. 87.
55. Perquamque ex vifurpatione. Iufpatronatus vifurpationem quandoque non praefumitur aduerfus Rot. decif. 224. num. 9. part. 1. recent. & plures apud me d. alleg. 72. n. 63. praecipue ftante initio acquifitionis ex alia caufa, vt fuit dictum in Laudem. Patochialis 28. Decembris 1625. coram R. P. D. Merlino verf. nec etiam.
56. Etiam continuata. Vt fcilicet non fequatur aliam

aliam, ex Flamin. d. quest. 28. n. 255. Aloyf. Ricc. in d. praxi refel. 133. vers. *sumpta secunda*, quos refecto Ego ipse d. alleg. 72. n. 55. Non est tamen necessaria probatio continuarii temporis in presentando, si probentur extrema, cum tunc media presumatur. Rot. in D. Florentina Capella 30. May 1616. coram R. P. D. Pironeano, impetita per Viuan. post praxim iurispatriam. decif. 6. n. 4. & in Iannem. Abbatie 13. Iunij 1625. coram bona mem. Buratto apud eundem Viuan. decif. 38. n. 4.

57. A. Quinquaginta annorum [statu.] Summe initium ab illo die, quo apparet factam fuisse primam presentationem, & antiquiorem productam in actis cum sequenti institutione, cōsequē namerati vsque ad dictum litem postremū morte, in qua controuertitur, an sit & consistat de iure patronatus, refert ex Rotae decisione Campan. d. rub. 11. cap. 13. num. 426.

58. μ Quamvis effectum sint sortita. Effectum sortiti dicuntur h. sine confirmatōe presentationes. Flamin. d. quest. 28. n. 256. Aloyf. Ricc. in d. praxi refel. 133. vers. *sumpta tertia* Scraphin. decif. 1141. Missolite. in praxi habet de censuram pral. 13. dub. 4. ex n. 3. Ego ipse d. alleg. 72. n. 56.

59. Rora Lepius canonizauit doctrinam Oldradi consil. 219. quod probetur effectum presentacionum, & prouisionum fixatam de beneficio tanquam vacante per alterius prouisi obitum, apud Scraphin. decif. 137. n. 1. & 2. decif. 1141. num. 1. vers. & ista. Gregor. XV. decif. 215. num. 1. & ibi addenda. num. 8. Cardin. Casale. d. decif. 625. num. 3. & in Aquilana beneficij 6. Aprilis 1620. coram bona mem. Remboldo, & in nullius, seu Taurinen. Prioratus 13. Ianuarij 1625. coram R. P. D. Merlino, & in Iannem. Parochialis 13. Martij 1626. & 19. Aprilis 1627. coram R. P. D. Duran. Quae doctrina procedit ne dum quando beneficium vacauit per obitum, verum etiam per conuentionem, in quibus terminis loquuntur Scraphin. decif. 337. n. 1. Rora decif. 423. n. 2. p. 2. recent. Card. Casale. decif. 424. in princip. & decif. 655. n. 7. & in Lucana iurispatriatus 26. Iunij 1619. coram bona mem. Dunoletto, & in Romana iurispatriatus seu beneficiatus 9. Decembris 1619. coram bona mem. Pbaldo, & in Neocastren. Parochialis 30. Ianuarij 1623. coram R. P. D. meo Nauarro, & in Sulmonen. beneficij 9. Iunij 1623. coram eodem, & in d. nullius, seu Taurinen. Prioratus. Quamuis conentum censetur eadem Rot. decif. 564. sub n. 10. vers. *quamuis autem effectus p. 4. diuersi*, & in aliis, quas refert & sequitur Gonzalad leg. 3. Cancel. gloss. 18. n. 85. vers. *hoc tamen*. Habet etiam locum d. doctrina, quando beneficium vacauit per contratum matrimonij, & alius postea ad illud presentatus, & prouisi fuit. Rot. in Axiomata beneficiorum 6. Februarij 1623. coram R. P. D. Pironeano.

60. Non sufficit vnica presentatio, licet fuerit effectura spatio 50. annorum, & vltia. quia Concilium non contentatur vnica presentacione cum requirit plures, & quae effecturas, vt resoluunt Rot. decif. 557. sub num. 1. vers. *hic autem part. 4. diuersi*, & in Serana iurispatriatus 28. Aprilis 1603. coram Cardin. Pamphilio.

61. Authentica scriptura probetur. Personas potentes, & in quibus vsuptionis praesumptio cadit, tenent probari iurispatriatus per scripturas authenticas, si illud pretendunt, resoluunt Gonzal. d. gloss. 18. num. 76. Nicol. Garc. de benefic. par. 5. cap. 3. n. 98. & 113. Loreti de re benefic. lib. 2. q. 13. ex n. 128.

62. Authenticam scripturam quo ad hoc proposi-

tum censeri Bullam Episcopi, seu consensum in scripto datum ad fundandum, construendum, seu donandum, obferuant Palse. in praxi Episcop. p. 2. e. 5. Vinian. d. e. 5. n. 22. Aloyf. Ricc. in d. praxi scri Eccles. refel. 125. in 2. edict. & refel. 126. resoluunt vt scriptura dicatur authentica, debet continere omnis requisita ad iure necessariam tam in confessione, quam extractione Nicol. Garc. d. e. 9. n. 8. cum seqq. Molfes. d. e. 5. n. 44. n. sine.

Et attestaciones testium in actis antiquis ante Concil. testatōes censeri etiam authenticas scripturas, ita quod per illas intelligatur satisfactum dispositioni Concilij in presenti, concludit Menoch. consil. 336. n. 23. quem sequuntur Campan. d. rub. 11. e. 13. n. 410. & Ego ipse d. alleg. 72. n. 26. & meciatio in illo loco Viuan. d. e. 5. n. 18. per egregium doctrinam Angel. in Luit. col. 2. vers. *sed Innocentius, C. de edicto D. Adriani relatu*.

Testium igitur probationem remanet exclusam, ac proinde cum Concilium requirit per formam, quod de presentacionibus consistat per authenticas scripturas, non sufficere illas probate per testes, vel per aliud equipollens, tenent Paril. de consensu. q. 28. n. 47. Gonzal. d. gloss. 18. n. 79. & 80. Palse. in praxi Episcop. p. 2. e. 5. n. 5. Marellor. var. lib. 2. e. 3. n. 2. Fianc. Leo d. e. 6. num. 6. Nicol. Garc. d. e. 9. num. 113. & 114. Mantica decif. 89. num. 2. vbi quod ita respondit S. Congregatio Illustri. Cardinalium S. Concilij Tridentini. Interpretum, Beltramio. in addit. ad Gregor. decif. 222. num. 11. Rot. decif. 199. num. 3. & 4. part. 2. diuersi. & in Hieragen. iurispatriatus 28. Aprilis 1616. coram Card. Verosio impetita per Viuan. decif. 9. n. 6. Aloyf. Ricc. in d. praxi refel. 134. & in decif. Curia Archiepiscop. Neapolit. p. 4. decif. 10. n. 1. vbi n. 2. subdit hoc decretum habere locum tam in petitorio, quam in possessorio, & n. 4. resoluunt testamentum, in quo enunciat iurispatriatus, dici scripturam aui theuticam ad effectum probandi illud, quod non cauet dubio quia.

Licet conuincatur Ordinatio plures antiquae emanare in collationibus, probent iurispatriatus, Mantica decif. 318. n. 2. & decif. 350. num. 3. Rora coram Renerendissimo D. meo Decano, decif. 219. in fine, & decif. 350. n. 3. inter eius impetis, & decif. 518. n. 3. p. 2. recent. & in Casertina beneficij 17. Martij 1617. coram R. P. D. Duran. tamen nihil prolat ad probandum huiusmodi presentaciones ad effectum ad Concilium requisitum, & in terminis Scraphin. decif. 2367. n. 5. Rot. in Taurinen. iurispatriatus 10. Aprilis 1628. coram R. P. D. Merlino, in qua redditur ratio, quia cum Concilium de testibus omnino non consistit vbi ad effectum vsuptionis praesumptio, & ideo ipse exclusio requirit per forma scripturas authenticas, necessarium sequitur, vt non sint admittende tales conuincitue Ordinatio in collationibus emanare, quae nihil aliud videntur esse, nec magis operari, quam testium de positione, in qua decil. Tertianus. iurispatriatus, fuit etiam dictum non censeri iustitiam menti Concilij, quamuis collationum scripturae essent authenticae, quia Concilium excludit omnem testificationem, non solum implicitem, sed etiam expressam, & requirit, omnino scripturas authenticas ipsarum presentacionum, ita vt ne dū scriptura, verum etiam probatio ipsa sit authenticae, & authenticae testium. quod si non potest, nisi per scripturas, quae coeque fuerint super actu ipso presentacionis, & cadant super ipsis presentacionibus primario, ac directe, alius enim redderetur elusoria dispositio Concilij, quae relinquit testes, nam sequenter

63.

64.

65.

sequeretur semper posse admitti probationes suas per testes, si quando redigerentur in instrumenta, & in scripturis authenticas, quia etiam hæc posset dici probatio per scripturas authenticas hæcenus ad d. decis.

66. Et quod in his terminis si præcedatur authentica scripturas deperditas fuisse, non sufficiat illas probare per testes, iuxta formam cap. alim. de primileg. cum similibus resoluat Gonzal. d. gloss. 18. n. 81. Flamin. *part. de confid. q. 28. n. 238.* Aloyf. Ricc. in *Sorana iurisp. 1603. coram Cardin. Pamphilio sen. & in Sacra. Parochialis 23. Junij 1603. coram eodem.*

67. Formam traditam à Concilio esse servandam, etiam si concurreret maior, vel qualis potentia in Ordinatione, prout reprobat decisione Toletana iuris decidendi coram Cardin. Blanchetto, dicit Ricc. in *Sorana iurisp. 1603. coram Cardin. Pamphilio sen. & in Sacra. Parochialis 23. Junij 1603. coram eodem.*

68. Reliqui patronatus omnes, &c.] Iurispatronatus ex privilegio reuocari non esse locum, etiam cum quasi possessione in se sequatur, tenent Flamin. *part. de confid. q. 28. n. 239. & sequunt.* Stephan. *decis. 139. num. 4.* Gonzal. d. gloss. 18. n. 18. infert decalum Nicol. Garc. d. cap. 9. n. 13. vbi num. 17. subdit procedere, etiam si privilegio habere iurispatronatus competere non solum ex privilegio, sed etiam ex vera & reali fundatione & dotatione, quod etiam attestatur Gonzal. d. gloss. 18. n. 97. & idem Garc. vbi supra, & num. 118. similiter resoluunt refert hoc procedere, etiam si privilegio dicatur quod esset eiusdem profusus natus, & robotis, ac si ex fundatione, & dotatione competere, & n. 19. aliter etiam decisi quod quando constet de origine primilegij, vel præsumitur esse ex privilegio aliquo iurispatronatus, & adeo immemoriali, illa non prodelt, refert & sequitur Massob. in *praxi habendi cursum, pralud. 7. dub. 3. n. 85. & 86.* Et idem Garc. *eodem cap. 9. n. 10.* dicit tantum in Rota, Concilium in præfenti non loqui de privilegij concessis ex causa onerosa Stephan. *decis. 499. n. 4.* Ad hoc autem ut privilegium sit ex causa onerosa, spectari debere quod expensum fuerit, ac scilicet illud æqualeat concessum, quia, vbi non æqualeat, concessionem ipsam iudicari potius debet gratuito quam onerosum, censuit Rota *decis. 469.* apud Farin. p. recent. & ita in *Casus augustiana de Molina 14. Noverbris 1606. coram Reuerendissimo D. m. Cocino* apud Massob. in *sua praxi habendi c. c. cursum pralud. 7. dub. 3. n. 1.* Iurispatronatus datum Capitulo censendum est ex privilegio quando Capitalium non fundavit, nec dotavit, nec habet immemorialem, & ideo sublatum est hoc decreto, ut refert decisi Garc. d. cap. 9. n. 14.

69. Hodie huiusmodi iurispatronatus ex privilegio eum illis, & aliis amplissimis clausulis propter augmentum concessa esse sub reservatione reg. de mensibus, vbi augmentum non ascendit saltem ad medietatem, tenet Beltramin. in *anno. ad Gregor. decis. 397.* vbi citat Rot. in d. *Casus augustiana de Molina 6. Nouemb. 1618. coram Reuerendissimo D. m. Cocino Decano*, latè Massob. d. dub. 3. per tot.

70. Exceptis patronibus, &c.] Vide Gutier. *pralud. lib. 3. quæst. 13. num. 7.* Gonzal. ad Reg. 8. *Cancell. gloss. 24. num. 160.* Valenzuela *censil. 58. num. 12. tom. 1.* vbi refert Concilium in præfenti præsuppo-

nere Reges in possessione iurispatronatus & administrationis hospitalium esse debere ut illius dispositio locum habeat D. Felician. de Vega Archiep. Mexican. ad cap. quanto, 3. de indic. n. 18.

¶ Cum quasi possessione, &c.] Existendi in quasi possessione iurispatronatus, vbi præfentandi validè præfentare, & eius præfentationem admittendam esse, ac prout in institutionem sequi debere, tenent Malcard. de probat. *concl. 173. n. 5.* Mantica *decis. 86. n. 1.* Rot. *decis. 224. n. 1.* apud Farin. p. 1. recent. & *decis. 376. n. 3. part. 2. recent.* Cum aliis citatis per me in collect. ad cap. consultationibus 19. n. 5. de iuripatron.

Ex unica præfentatione sequuta institutione polleacquis quasi possessionem iurispatronatus, censuit Rot. *decis. 174. n. 1.* apud Farin. *part. 2. recent.* & resoluunt Mari. Antonin. *var. lib. 4. refel. 53. num. 10.* & plures per me citati in collect. ad cap. consultationibus n. 9.

¶ Præfentatus à patronis.] Personaliter, & præfentialiter scilicet, ex Zetol. in *praxi Episcop. part. 1. verb. iurispatronatus 57.* Aloyf. Ricc. in *praxi furi Eccles. decis. 372. n. 1. edit.* aliis refel. 213. n. 3. n. 2. edit. & aliis citatis à metipso d. alleg. 7. n. 100. cum segg.

¶ Si idonei non fuerint repellere.] Ergo Episcopus electus à patronis potest examinare, et si non fuerint idonei, non tamen si idonei fuerint, non conceditur libertas eos repellendi, ut per Vasquez in *consul. de benefic. 2. 9. 3. dub. 6. n. 73.*

¶ Quod si ad inferiores iustitiam.] Beneficium iurispatronatus, quantumvis simplex sit, & possit inferri ad illud institueri, requirere Episcopi examen, testetur decisi Nicol. Garc. d. part. 9. cap. 3. num. 19. Campanan. *diuers. iuris Canonici. rub. 5. cap. 3. num. 7.* Et non sufficere, quod præfentatus fuerit aliis examinatus, & approbatus ab alio Ordinario ad beneficium Curatum resoluunt Nicol. Garc. d. p. 9. cap. 3. num. 19. Aliquis declarationes hanc materiam tangentes adducit Fr. Srephan. Daluin. de potest. *Episcop. Abbatum, &c. c. 1. 3. n. 7. pag. 77. & 78.* & refert decisi hoc decretum non modò habere locum in beneficiis simplicibus sed & in Curatis, de quibus in *sess. 24. c. 8. & sess. 23. cap. 11. de Regular. & comprehendere Abbates Commendatarios, & quoscumque infieret quolibet immunitate munitos, & si ordinatio iurisdictionem haberent in locis beneficiarum, & in clericis ad dicta beneficia præfentatos, & addit eandem Congreg. in vna *Vatiana*, & in alia *Cremone*, quod omnes præfentati ab Ordinario, siue Episcopo sunt examinandi etiam quod institutio ad infieret pertinet, nam Episcopus probare debet an sint recte, literis, & sufficientia idonei, licet alterius diocesani essent. Refert deinde eandem S. Congreg. censuisse præfentationem Episcopo faciendam esse quoad effectum examinis domaxat, & quod dñnde si controversia fuerit circa iurispatronatus, illo dilucidato, & probato, Episcopo debet remittere ad inferiorem pro institutione; sed si præfentatus illegitimus fuerit, inferior cognoscat de validitate, & inualiditate dispensationis, etiam si esset ad beneficium Curatum præfentatus ex c. 18. *sess. 24.**

¶ Patroni autem beneficiarum, &c.] Vide Spin. in *seculo testamenti gloss. 4. princip. n. 91.* Franc. Leo in *Theaur. furi Eccles. part. 2. cap. 1. n. 31.* Viuan. in *praxi iurisp. part. 3. lib. 13. cap. 3.* metipsum in collect. ad cap. *præfentare 23. ex n. 5. de iuripatron.* vbi obseruo huius decreti in eam uis uetiti patronum ipsum Ecclesiam, illi quæ iura tenent, etiam

72.

73.

74.

75.

76.

& ius habere accusandi in hoc delinquentem, & reuocandi alienationem perpetuam, & indebitè factam, & 6. contra Causalem. *de off. 27. num. 66. p. 2.* tenet hoc Concilij decretum non earendi ad locacionem, ac prout poffe eodẽm patronos bona beneficiorum fuffufpatronatus locare, quia verbum *ingerant*, de quo in præfati, illegitimum fupponit modum, titulus verò locacionis legitimus infirmus.

77. Cognitio validitatis, & inualiditatis iurifpatronatus controuerfit ad Epifcopum dumtaxat, non ad inferiores, qui ius habent infiftendi, pertinet, fecus verò fi huiusmodi in feriores ordinarios in loco habuerint infiftendum, ita refert decifum Nicol. *Garc. d. part. 9. c. 1. n. 19.*

78. In permutatione beneficii iurifpatronatus non requiritur confenfus patroni, fed fatis efi illum tantum requirere, vt testatur refolutum Nicol. *Garc. de benef. p. 1. c. 3. n. 27. vbi n. 18.* intelligit procedere fi adeit magna Ecclefie vtilitas.

79. R.ignatus beneficium de iurifpatronatus, cum ipfemet effice eiuſdem beneficii patronus, poteft præſentare, quem vult, ad dictum beneficium, & Ordinarius tenetur infiftitue præſentatum, non obſtante difpofitione conſtitutionis Pij V. de non admittendis reſignationibus per Ordinarium, 5. *caneant autem*, ita Aldan. in *compend. Canon. reſol. lib. 3. tit. 8. n. 10.* vbi refert decifum in *Piterbiano*. 18. Martij 1628.

80. Probationes oblatæ à patronis non poffunt reſpici vt eorum patronatus deciderent eſſe ex Concilio, filius tamen exceptionibus, tam huius decreti, quam iuris communis, vt dicie refolutum Nicol. *Garc. d. part. 5. c. 9. n. 141.*

81. *¶ Nec dictum iurifpatronatus conditionis, &c.]* Vendentes de per fe iurifpatronatus. fi perſonæ ſingulares ſint, excommunicari debent, verò vniuerſitates, interdicti ſubſicij, per hunc text. obferuant Campan. in *diuerſis Canonici rub. 1. c. 13. n. 5. 10.* Vgolin. de *officio Epifcopi* c. 15. §. 1. n. 3. nouiffimè D. Felician. de *Vega Archiep. Mexican.* cap. *quarto de indic. n. 112.* vbi quòd talis venditio eſt ſimulacra, & intelligit quando venditio non fit ſub vniuerſitate bonorũ. Ego ipſe in *ſimili tractatu* p. 3. d. 71. n. 35. & in *colleſt. ad c. qua ſlorici* 6. n. 2. de *inrepar. & taliter vendentes, emporerſq; illis priuari debere. Eccleſiamq; liberam remanere tenent Spin. d. *gloſſ. 4. prim. n. 109.* Vizio in *praxi iurifpat. p. 1. lib. 4. c. 5. n. 5.* Rot. *de off. 302. n. 4. & 5. p. 2. recent.* Ego ipſe d. n. 2. vbi eum Sinchi. in *præcepta Decalogi* n. 1. lib. 2. c. 19. n. 17. & alius ibi citatis hoc intelligi vbique vnus eſſet patronus, vel plures ſimul delinquentes ſpoliati fuiſſent iurifpatronatus, ſecus quando vnus ex prioribus delinqueret, quia tunc eo caſu ius patronis competet, fi patronus fiat ex hæredes tranſiturus, non verò fi vigore inſtitutionis ad aliquem deuoluatur, ſiquidem tunc videntur tantum condemnato, ſi*

vicaret, præſentationem vendere non intendens, fed eſſe de carcere, ſi pecuniã pro præſentatione acceptam reſtituat, & præſentationem renouet, nõ incidit in penam priuationis iuris præſentandi aliu infra legitimã tẽpota, vt per *Solan. ſeſſet. Can. 18. n. 4.* vbi refert decifum in *Niceno*. 1. Aprilis 1618.

An pœna excommunicationis, & interdicti, ac priuationis ipſo iure comminatus in hoc decreto comprehendat tam vendentes, & tranſferentes iurifpatronatus, quam etiam feingentes in illius ſultum perceptione 1 Omnes comprehendere refert decifum Aloyſ. Rot. in *de off. Curia Archiep. Neapol. p. 4. de off. 282.* Ego ipſe in *colleſt. ad cap. præſentat. 23. n. 7. de inrepar. ſel. d. c. 18. n. 17.* vbi refert ita fuiſſe decifum in *Burgen*. 26. Auguſti 1618.

¶ Inſuper accuſationes, &c.] Patrochalia libera non poteſt vni in Patrochialis iurifpatronatus etiam cum confenſu patroni, niſi patronus renouet inſcriptionem propter hoc decretum, quod non vult vnire liberum ſeruo, vel niſi a preterit iurisdictionem alternatim, vt vna vice Eccleſia conſtituat ad præſentationem & altera liberè, præſuppoſita tamen vel ea decreta Concilij, vel ex iure vetiti vnio fieri poſſit, ita refert decifum *Sel. d. c. 18. n. 14.*

Eccleſia libera quæ minor vniuerſa, & habet tenuiſſimos redditus non excedentes ſummam ſcentorum circiter tres, poteſt vnici patronatũ cum reſeruatione iurifpatronatus & otere impoſito patrono, illam reparandi, & dotandi in ſeculis 50. ita Aldan. *d. 11. n. 18. n. 17.* vbi aſſertit eſſe fuiſſe decifum in *Tridentino*. 23. Decembris 1622.

¶ Quæ uerò à quadraginta annis, &c.] Iurifpatronatus conceſſa à quadraginta annis citra Concilium Trident. debere remitti ab Ordinario ad eſſectum vt debeant reuocari, vel confirmari, ſecus in illis, quæ fuerint conceſſa quadraginta annia ante Concil. Trident. conſult. Rota in *Lancena Canoniatu* 14. May 1590. *coram Bualde*. & decif. 4. n. 4. apud Farin. p. 2. *recent. & de off. 336. n. 2.* apud Farin. *part. 2. in poſſum.* poſt Nicol. *Garc. tradit Fellicie. num. 3. tract. 41. cap. 2. num. 62.* dum enim Concilium in præſenti ſubſicet examini, & reuſioni Ordinarij iurifpatronatus conceſſum ea augmento conceſſa 40. annis citra, ſignum euident eſt quòd vult cetera iurifpatronatus ea augmento cõceſſi ante 40. annos valida remanere, Nic. *Garc. d. c. 9. n. 124. & ſeq. adden. ad Greg. de off. 397. n. 6.*

¶ Remdeantur, & examinentur.] Intem dnm reuocatur patronos ſua quaſi poſſeſſione non eſſe perimatos cenſure Rota in *Barchinonen.* Prioratus 11. May 1609. *coram Reuerendiſſimo D. meo Cecilio Decaro*, & in *Caſar auguſtina de Meſſa* 6. Novembris 1617. *coram eodem*, quæ teſtetur Mallobi in ſua *praxi* habendi *concordum prælat. 7. dub. 3. n. 66.* ſecundum Romam *impreſſ. & d. de off. 336. n. 3.* aa. *Et conſuetudinibus.]* Præcedentibus ſcilicet, ſed non futuris, ita reſoluta per Anguian. de *legibus* lib. 2. *concord. 20. n. 31.*

In Concilijs Prouincialibus, ſeu diœceſanis deſignentur præter Ordinarios aliquæ perſonæ quibus cauſæ Eccleſiaſticae delegari poſſint quoties, & vbi opus fuerit, ita vt vnaqueque diœceſis quatuor ſaltem habeat, & deſignatio facta tranſmittatur ad Papam ab Epifcopis.

CAPVT XI.

1. Doctores de materia cap. *agentes.*
2. Gregorius XV. de conſervatoribus.

3. Vicarius Epifcopi Papa delegatus eſſe poteſt.
4. Vicarius Epifcopi poteſt eſſe executor gratiarum beneficiorum.

beneficium, quo expodimus in Rom. Curia.

5. Vicarius Episcopi alio, & confirmatus, lucet non dum consecrari eandem habet facultatem.
6. Non autem Vicarius foraneus, nisi, &c.
7. Canonici Ecclesie Cathedralis index & conservator eligi possunt.
8. Canonici regularis Ecclesie Cathedralis non possunt esse delegati a Papa.
9. Canonici Ecclesie collegiata etiam Dilecti peritissimum non possunt esse delegati a Papa, nec index synodali.
10. Minor ad Canonici Ecclesie Cathedralis super auctoritate per Papam dispensationem non possunt eligi in iudicem synodalem.
11. Coadiutor in Canoniam cum futura successione non possunt esse index delegati.
12. Subsecretarii causa à Sede Apostolica delegari possunt.
13. Prætorum Apostolorum, possunt esse delegati a Papa, ac index synodali.
14. Cancellarius Academia auctoritate Pontificis approbata possunt esse delegati a Papa.

15. Commendatarius perpetuus possunt esse index Apostoli.
16. Prioribus, Guardianis, & alius Ordinum Mandatarii profectus possunt à Papa causa delegari.
17. Commissionarii tempore debet adesse Canonici, vel Dignitatis qualitas in indice delegati.
18. Quamvis tempore presentationis dila qualitas cessaverit.
19. Canonici si designati esse talis post delegatam causam, petent nullum esse index.
20. Et sic quamvis postea resignent.
21. Delegatus Apostoli, non possunt subdelegare personis non consentiens in dignitate.
22. Iudicum synodali non nominatio prelati principaliter ad Episcopum, non tamen priusquam quod ad Capitulum.
23. Persona in Concilio Provincie seu diocesis assignari debent, quibus causa in indice deleganda committuntur.
24. Absentia equiparatur mortui.
25. Consilium in presenti requiritur pro forma.

Quoniam ob malitiosam potentium suggestionem, & quandoque ob locorum longinquitatem personarum notitia, quibus causæ mandantur, visque adeo haberi non potest, hincque interdum iudicibus, non vndeque idoneis, causæ in partibus delegantur, statuit sancta Synodus in singulis Conciliis provincialibus, aut diocesanis aliquot personas, *β* quæ qualitates habeant, & iuxta Constitutionem Bonifacii octavi, quæ incipit, Statutum, *γ* & alioquin ad id aptas designari, ut præter Ordinarios locorum iis etiam posthac *δ* causa Ecclesiastica, ac spirituales, & ad forum Ecclesiasticum pertinentes, in partibus delegandæ committantur. *ε* Et si aliquem interim ex designatis mori contingeret, substituat Ordinarius loci *ζ* cum Concilio Capitali alium in eius locum visque ad futuram provincialem, aut diocesana Synodum, ita ut habeat quæque diocesis quatuor saltem, aut etiam plures probatas personas, ac ut supra qualificatas, quibus huiusmodi causæ à quolibet Legato, vel Nuncio, atque etiam à Sede Apostolica committantur, aliquo post designationem factam, quam statim Episcopi ad summum Romanum Pontificem transmittant, delegationes quæcumque aliorum iudicum aliis, quàm his factæ succedere censeantur. Admonet de hinc sancta Synodus tam Ordinarios, quàm alios quoscumque iudices, *η* ut terminandis causis quanta fieri poterit brevitate, studeant ac litigatorum artibus, seu in litis contestatione, seu alia parte iudicij differenda, modis omnibus, aut termini præfixione, aut competenti alia ratione occurrant.

α Cap. statum de receptum 6.

β Vide gloss. 14. cap. 10. cap. finem libus, & c. fin. de dolo & contum. cap. 1. de re iudicat & c. constitutus, de pœnac.

γ.

Vide Archiep. Bononien. part. 4. pag. 141. cum segg. Fr. Emmann. quest. regul. tom. 1. q. 6. §. art. 4. & §. Marchelan. de commiss. tom. 1. pag. 142. n. 129. Lypz. in analytica postremo iuris Eccles. narrat. sub tit. de scriptis. n. 1. cum segg. Piussec. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 8. Laurent. de Pennis in consil. sui Ordinis Minorum tom. 1. c. 10. §. S. Gregory XV. n. 2. cum segg. Ioan. Anton. Millot. de Synodo diocesana c. 4. dub. 9. cum segg. secundum Romanam interpretationem. nouissime Steph. V. Veyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innovatas c. 1. ex cap. statum de scriptis in 6. innovato per Concil. in presenti Anguian. de legibus lib. 1. c. 10. §. 1. 6. n. 1. 2. & §. 3. Tamburini, de iure Abbatis tom. 1. lib. 1. §. 17. q. 4. n. 6.

Gregorius XV. in sua Constit. de Consecratoriis, incip. Sanctissimus, de anno 1621. constituit ut iudices Consecratores, siue principales, siue subrogati eligi nominati, aut de potari non possint, nisi qui non solum habeant qualitates requisitas & descriptas in cap. statum, de scriptis in 6. ita ut vel dignitate Ecclesiastica præditi, vel personam obtinentes, vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant. Sed etiam in Conciliis Provincialibus, aut diocesanis iuxta decretum Concilij in prædictis iudices electi, seu designati sint; quod

quæ deinceps litteræ consecratoriæ per Sedem Apostolicam concedendæ supra scriptis tantum designantur, & si quæ litteræ aliter expendantur, illæ ac deputaciones huiusmodi, omnia quæ exinde sequenda, nullius sint roboris, & momenti releso Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 106. n. 55.

α Aliquot personas, &c. Nominales scilicet, seu designatas in particulari, & nominatas, ita ut non sufficiat illas designari in genere, puta obtinentes Canonici Doctores, vel dignitates, seu alio simili modo, ut per Steph. V. Veyms *δ* loco a. 1. ubi addit debere cum designatione fieri in singulis Conciliis Provincialibus, aut diocesanis, idque per Episcopum, ad quem principaliter dictarum personarum nominatio pertinet.

β Quæ qualitates habeant, &c. Vicarius Episcopi, qui constitutus est in dignitate, a Papa delegatus esse posse, tenent gloss. verb. delegatus, in Clem. 2. de scriptis, ubi Zabrielus. 12. & Imola. n. 18. Rebuff. in prædict. benefic. in forma consecratoris n. 27. tit. de Vicario Episcopi, n. 4. & in tract. de potest. p. 1. §. 79. Anton. de pœnac. lib. 1. q. 1. 2. ex num. 1. Menoch. consil. 51. n. 33. Fr. Emmann. de quaest. 6. §. art. 1. de re iudicat. moral. part. 2. lib. 1. c. 3. quaest. 8. cap. 4. §. quest. 8. Stephan. Gratian. diuers. forans.

2.

3.

forensi. c. 106. num. 18. Ego ipse de officio & potest. Episc. part. 3. allegat. 4. n. 11.

4. Vnde posse esse executorem gratiorum benefici-
ciorum, quæ expediuntur in Romana curia, re-
soluunt Sbroz lib. 1. q. 2. 3. 4. 6. Floz. de Mena var.
lib. 1. q. 4. 6. Item posse esse consecratorum, tenet
Eatalm. a Cochier de iurisdic. Ordinarii in exemptis
p. 1. q. 13. n. 4. quæ tenet Massob. de Synodo Episc.
c. 4. dub. 1. 3. n. 11.
5. Amplius in Vicario Episcopi electi, & consecra-
ti, licet non duntaxat consecrari, gloss. verb. Episc. in
d. Clem. 5. Pavin. de offic. & potest. Capituli Sede vacante
p. 1. q. 10. n. 6. Sbroz. d. lib. 1. q. 3. 3. n. 4. Sanchez
de matrim. lib. 8. disp. 17. n. 35. Massob. dub. 1. 3. n. 15.
Et ad nominatum in Prælati inferiori habente iurisdic-
tionem Episcopalem extendunt Sanch. d. disp. 17. num. 34. & Flores de Mena d. q. 4. ex n. 14.
provi etiam in electo in Capitulo Sede vacante,
idem dicendum esse resoluunt Pavin. d. q. 10. n. 6.
& Sbroz. d. q. 3. Menoch. conf. 320. n. 42. Sanch.
d. disp. 17. n. 32. Flores de Mena d. q. 4. num. 11.
Massob. d. dub. 1. 3. n. 16.
6. Limitat in Vicario foraneo, Flores de Mena d.
quest. 4. a. num. 6. nisi illi fuerit delegatio ex certa
scientia Summi Pontificum duntaxat Sbroz. d. q. 4. num. 13.
n. 9. Massob. d. dub. 1. 3. n. 11. & 25.
7. Canonicos Ecclesiæ Cathedralis dignitatem
habere, ac proinde iudices synodales, & consecra-
tores eligi, illisque à Sede Apostoli committi posse,
resoluunt Gom. in c. statum, ex n. 54. de rescriptis
in 6. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 2. q. 1.
n. 101. Aloyf. Rucc. in praxi fori Eccles. resol. 90.
num. 3. & 10. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 3. Cancellar.
gloss. 2. n. 39. Massob. d. dub. 1. 3. n. 23. Stephns.
VVeymys ubi supra n. 7.
8. Canonicum Regularem Ecclesiæ Cathedralis
non posse esse delegatum Papæ, prevellere possunt
Canonicos seculares, asserunt Duen. reg. 78. Steph.
Gratian. discept. forens. c. 170. n. 6. Massob. d. dub.
1. 3. n. 30.
9. Canonicum Ecclesiæ Collegiatæ etiam Docto-
rem peritissimum non posse esse delegatum Papæ,
nec in iudicem synodalem eligi, tenent Marc. An-
ton. Gennet. in practica. eccles. gloss. 6. 12. num. 2.
Massob. d. cap. 4. dub. 10. ubi testatur ita fuisse per
factam Congreg. sibi responsum, contra Aloyf.
Rucc. in praxi rerum fori eccles. decis. 637. in 1. edit.
aliis resol. 575. in 2. edit.
10. Minorem ad Canonatum Cathedralis Ecclesiæ
sopra ætate per Papam dispensatum non posse eli-
gi in iudicem synodalem, resoluunt Massob. d. c. 4.
dub. 11. licet enim Paps dispenset cum minore ut
sic Canonicus in Ecclesia cathedrali, non ob id
censeri cum eo dispensare, ut in ea ætate possit
esse iudex delegatus, observat D. Barbof. in litem
præter. 5. ubi n. 60. ff. de iudic.
11. Coadiutorem in Canonatu, cum futura suc-
cessionem non posse esse iudicem delegatum, reso-
luunt citati supra hoc ead. sess. 7. n. 16.
12. Subcollectorum habere dignitatem & iurisdic-
tionem, illique causas à Sede Apostoli delegari, sta-
dunt Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 3. n. 79. Mas-
sob. d. dub. 1. 3. n. 5. ubi n. 3. ex eodem Gonzal. colli-
git huiusmodi subcollectores debere habere qua-
litates requissas in hoc decreto.
13. Proto notarium Apostoli posse esse delegatum Pa-
pæ, ac iudicem synodalem constitui, tenet Massob.
d. c. 4. dub. 13. ex n. 34.
14. Cancellarium A. ad eandem auctoritatem Pontificis
approbatæ dignitatem habere quatenus est munus
& officium cum iurisdictione coniunctum susti-
nere. Collet. in Consil. Trid.

ciens ad Apostoli delegati, vel Consecratorum fun-
ctionem, notat Azot. d. lib. 3. c. 1. 3. q. 1. 3. 9.

Commendatarium perpetuum posse esse iudi-
cem Apostoli, dicit Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5.
§. 8. n. 10. Et commendatarius Abbatibus posse dele-
gari causas à Romano Pontifice sicut Abbatibus titu-
lari, & solvunt Rebuff. de passibus poss. num. 42.
Massob. d. dub. 1. 3. n. 38. & 39.

Piores, Goadianus, Rectores, & alios Ordinum
Mendicantium Praefectos habere dignitatem, &
posse illis à Pont. Romano causas delegari, & in
consecratoribus eligi, tenent Azot. d. lib. 3. c. 1. 3. q. 7.
Aloyf. Rucc. in rebus. decis. 1. c. 1. 3. 3. 3. Flores de
Mena d. q. 4. n. 18. Fr. Einman. d. q. 65. art. 3. vers. se-
cundo est notandum, Fr. Ludovico. Miranda in man.
Prælat. tom. 2. q. 47. art. 2. cap. 3. & 4. Sanch. in præ-
ceptis Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 13. n. 79. Sed contrarium
fuisse decissum de anno 1617. testatur Ego ipse d. p. 3.
alleg. 106. n. 15. & me citante Massob. d. dub. 1. 3. n. 40.

In consideranda habitate delegati adven-
torem esse ad tempus datur, notat Gig. de presum.
q. 11. n. 19. Et ideo qualitates Canonicatus, vel di-
gnitatis, quæ in delegato Summi Pontificis requiritur,
debent à principio adesse tēpore cōmissionis, resolu-
unt Flam. Paris. de resign. benef. lib. 4. q. 1. n. 17. Card.
Tul. d. d. c. 1. 45. n. 13. Massob. d. dub. 1. 3. n. 47.

Et sufficere Canonatum, aliāve Dignitatem,
obtinere tempore impetrationis, rescripti Pontifi-
cis, quamvis tempore presentationis eius cessaverit
iam dignitas illa, secus si tempore impetrationis
non aderat Dignitas, non enim sufficit ea adesse
postea tempore presentationis, asserunt Thaq. in
ira. Cessante causa. Jem. 4. n. 4. Gonz. ad reg. 3. Cancell.
§. 3. prom. n. 7. §. 2. de matr. lib. 8. disp. 17. n. 28.

Si Canonicus, cui causa committitur per Sedem
Apostoli, post acceptationem litterarum desinat esse
Canonicus, posse nihilominus esse iudicem in cau-
sa illa, resoluunt Azot. d. l. 7. n. 60. in 18. lib. 4.
nova recep. & ad Curiam Pysanum lib. 4. cap. 6. n. 66.
Garc. Girona de privileg. n. 510. & seq.

Vnde constitutum in dignitate, vel inter iudices
synodales designatum, si iam dignitatem resigna-
verit, posse etiam post resignationem de eadem
causa cognoscere, resoluunt duntaxat Flamin. Paris.
de resign. benef. lib. 1. q. 1. 3. n. 14. in fine, Ce-
null. commun. contra communes. q. 667. n. 10. in fine,
Nicol. Guc. de benef. part. 9. c. 1. n. 31. Aloyf. Ric.
in praxi rerum fori eccles. decis. 616. in 1. edit. aliis
resol. 414. n. 2. in 2. edit. Galet. in Margarita casuum
conscientie, verb. delegatus 3. & verb. renunciare, ult.
& resoluunt Callan. consens. Burgund. rub. 6. §. 5.
verb. & separare de leur pere, n. 1. par. 129. Stephan.
Gat. discept. forens. q. 2. Steph. VVeymys d. loco n. 18.

Delegatum Apostolum non posse subdelegare per-
sonis non constitutus in dignitate, resoluunt Aloyf.
Rucc. in praxi fori Eccles. decis. 611. in 1. edit. aliis
resol. 450. & resol. 89. n. 1. in 2. edit. Steph. VVeymys
d. loco num. 50. ubi tenet non posse iurisdictionem
Apostoli per subdelegationem transferre in alium
qui non sit qualitates sicut transferens, nisi ad
vnum aliquem particularem articulum,

3. Alioquin ad id apte designari. Quorum nomi-
natio ad Episcopum principaliter, non tamen
privatius quoad alios spectat, ut testatur decissum
Nicol. Guc. de benef. part. 9. c. 2. n. 333. d. l. 1.
Stephan. VVeymys d. loco n. 16. animadvertit accipi
non debere hæc verba respectu præcedentium al-
ternatiue, ut designari possint personæ habentes
illas qualitates, vel quæ alioquin sine illis non ap-
te, sed coniunctive utraq; clausula simul accepta,
non aliter quasi dictum fuisset: Volumus designari
personæ

Et personæ

personæ aliquæ, quæ sint aptæ, & habeant qualitates iuxta Constitutionem Bonif. VIII. requisitas.

22. Iudicum synodaliū nominatio spectat principaliter ad Episcopum, non tamen privatur quoad Capitulum, ut per Aldan. in compendio Canon. res. lib. 4. tit. 10. num. 53. ubi attestatur sic fuisse decretum in Synodo. 18. Martii, 1628.

23. *¶ Causa ecclesiastica, ac spiritualis, &c.* Subdir Stephau. Vvemya citato loco n. 22. tam Constitutionem Bonificii VIII. quam Tridentinam Synodum in præfenti procedere etiam eo casu, quo lis est inter duos litigantes metè laicos, ut scilicet cognitio illius committi non possit à Sede Apostolice habenti Dignitatem, quia generaliter loquitur Constitutio, tum, quia semper subest eadem consideratio quoad auctoritatem, & datus Sedis Apostolice.

24. *¶ Et si aliquam interm. ex designatiōe mōi contrigeris, &c.* Præcipit Concil. assignari personas aptas ad minus quatuor, quibus causæ in partibus delegandæ committantur, quorum si aliquis decesserit, Episcopum de consilio Capitali in locum ipsius alium sufficere posse, testat Piasce. in praxi Episcop. part. 2. c. 2. n. 4. in fine, vers. assignantur.

25. *¶* Habere etiam locum in diuturna absentia, quæ, æquiparatur morti, testat decessum Nicol. Gauc. d. p. 92. c. 2. n. 333. declar. 2.

¶ Cum consilio capitali. Consilium ex hoc decreto requiritur pro forma cum illud Ordinatus, licet prætermittere non possit, sequi tamen non

tenetur, ut resolutum attestant Nicol. Gauc. d. p. 92. c. 2. n. 333. declar. 3. Steph. Vvemya d. loco n. 17.

Notat Stephan. Vvemya d. loco n. 13. quod defuncto deputato per Synodum non succedit successor in dignitate, sed is, quem Episcopus cum consilio Capituli nominaverit, usque ad futuram Synodum, quia Iudices delegati, seu Synodales, debent hodie nominatum esse designati, & n. 14. verum esse nō decretum hoc de committendis causis solis Iudicibus Synodalibus respectu Papæ in usu non esse, cum adhuc frequenter ipse committere solet causas aliis personis tam in dignitate Ecclesiastica constitutis, quam deputatis in Synodo: sed id verisimiliter ex eo procedit siue quia sit supra Concilium, siue quod Diocesani Episcopi ex sua parte etiam non carent ad summū Pont. transmitti nominationes & designationes Iudicum à Synodo factas, quod tamen iuxta hoc decretum facere tenentur; & sic Papa ex quadam quasi necessitate iustitiz administrandæ decretum non observaret: licet num. 15. testat Legatos & Nuntios Apost. in Hispania, maxime in Curia Regia causas committere Iudicibus Synodalibus sicut à Diocesano, imò etiam personis in Ecclesiastica quidem Dignitate constitutis, sed tamen in aliqua Synodo deputatis, quod affirmat non esse satis consentaneum huic decreto, cum velit utramqueque Synodum suos habere Iudices deputatos sibi quatuor, & his solis causas committi, non alterius diocesis Iudicibus.

Anticipatæ solutiones in Ecclesiasticis locationibus tolluntur, & locationes ad longum tempus irritantur.

C A P V T X I.

1. *De illorum de materia agendum.*
2. *Locationes ecclesiasticæ representata pecunia facta prohibentur.*
3. *Locatio in præiudicium successorum non valet nisi notoria esset necessitas Ecclesiæ.*
4. *Locatio in ecclesiasticam an afficiat locatorem.*
5. *Episcopus an & quando teneatur iterum locationi prædesse.*

6. *Plurium Episcopi non possit prout consensum.*
7. *Locatio simoniaca est si quis locet aliquid quod sapiat spiritualitatem.*
8. *Canonici Episcopales redditum non possunt locari.*
9. *Emolumenta tūpore vacationis Sedis Episcopalis prout venientia debet futuris successoribus reservari.*
10. *Quarta funeralis locari non possunt.*

Magnam Ecclesiis perniciem afferre solet, cum earum bona, *in representata pecunia* in successorum præiudicium aliis locantur: omnes igitur hæ locationes, si anticipatæ solutionibus fiant, & nullatenus in præiudicium successorum valide intelligantur: quocumque indulto, aut privilegio locaciones in Romana Curia, vel extra eam confirmantur. 2. Non licet etiam, iurisdictiones Ecclesiasticas, seu facultates nominandi, aut deputandi Vicarios in spiritualibus locare, nec conductitibus per se, aut alios ea exercere: aliterque concessiones, etiam à Sede Apostolica factæ surreptitiæ censeantur. Locationes verò rerum Ecclesiasticarum, etiam auctoritate Apostolica confirmatas, sancta Synodus irritas decernit, quas & à triginta annis ultra, ad longum tempus, seu, ut in nonnullis partibus, ad viginti novem, seu bis viginti novem annos, vocant factas: Synodus provincialis, vel deputandi ab ea, in damnum Ecclesiæ, & contra canonicas sanctiones contractas fuisse iudicabunt.

1. **V**ide Archiep. Bononien. part. 4. sub tit. de locatione rerum ecclesiasticarum. pag. 272. cum seqq. Aloy. Ricc. in praxi rerum fore eccles. decisi. 23. in 1. edit. aliarum res. lib. 8. in 2. edit. Bellef. de signis clericali. p. 1. ut de clericis debet. 3. 4. Piasce. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 5. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
2. *Repraesentata pecunia.* Vide Gutier. de iuram.

confirmat. part. 3. c. 3. n. 2. D. Barbo. in l. filiofam. §. ult. n. 27. §. solus maxim. Valde. de iure empti. §. 30. n. 5. Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verb. Alienatio rerum Ecclesiæ, vers. ad septimum. Cald. Previa de rerum. empti. §. 20. n. 3. & de empti. c. 26. n. 8. ubi etiam, an locatio iudicetur vitiosa si ob representatam solutionem cōduktor dimidium loci faciat.

¶ In præiudicium successorum. Quando tamē notitia esset necessitas Ecclesiæ, ut si ruere, nisi pecunia pro recuperatione inveniretur, tunc successores tenent reservat Marc. Anton. Genicul. d. 4. §. 16. n. 2. Verum

impressa per Marech. de commissi. p. 1. pag. 675.
 & in *Mentibus decimarum* 31 Ianuarij 1614. eorum
 Card. Sacrae.

5. Monitione premissa intelligunt Petrus ad tit. 5.
 lib. 1. *Ordin. pax.* 130. Rebuffi. de decim. q. 1. 2. num. 8.
 & 15. Monet. de ap. 8. n. 69. Azor. in *inst. moral.* p. 3.
 lib. 7. c. 24. quæst. 27. Sont. de Reliquiis. 1. 2. c. 1. lib. 1.
 cap. 97. quos refero Ego ipse in *collecl. ad cap. per-*
uenit. 1. n. 2. de decim. quibus addo Aloyf. Ricc. in
 decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 195. n. 6. p. 4.
 6. Nisi plena restitutio, &c. Vide Sanchez in *præ-*
ceptis Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 30. num. 19. Nouat. d.
 episc. 6. Molin. d. n. 4. versu sua relatu.
 7. Culpa sua non soluent decimas, sed quando
 ad confessionem accedit, impotens est ad restitu-

dam, posse absolui, resolutione Nauar. in *man. 2.* 17.
 n. 59. Molin. citato loco, Ioan. Valer. de *diffinit.*
inter vtrumque forum. verb. *Absolutio.* diff. 5. n. 5.
 Nouat. d. *concl.* 6. nam. 3. ex ea ratione, quia Con-
 cilium in presenti non prohibet absolutum eum, qui
 pro tunc tenetur restituere, quique peccat non
 restituendo.

An autem Parochus possit denegare Sacramen-
 ta his, qui ostant soluere decimas? Vide Aloyf.
 Ricc. in decis. Curia Archiepiscopi. Neapol. decis.
 195. a princip. p. 4.

Vnum contra sentientes soluere decimas
 possit vicarius imponere interdictum personale, &
 licet prohibere ingressum Ecclesiæ? vide eundem
 Aloyf. Ricc. Neapol. decis. 380. p. 4.

Quarta, quæ funeralium dicitur, Ecclesie persoluitur, non obstante, &c.

CAPUT XIII.

1. Dollies de maleriae ap. agentes.
2. Priu V.
3. Rota decisio.
4. Bulla Pii. non fuit renouata per Gregorium XIII.
5. Loquens de privilegio concessi a 40. annis
 astra.
6. Quarta funeralium non debetur parochia intra cuius
 limites viator reuocetur pro delicto, & habitantem
 eum campum decedit.
7. Quarta funeralium debetur in hoc casu.
8. Quarta funeralium non debetur parochia ex interdicti-
 one, seu ceteris Confraternitatum secularium funera
 disceptantem.
9. Insuperbia & ceteris, quæ per viam deferuntur circa
 cadaver, quando diuidendo.
10. Heredes defunctorum pro defunctis ad sepelien-
 dum assignando numerum Sacerdotum conuocare,
 & numerum cera statuire debent.
11. Pecunia omnes ad funus debent conuenire ad para-
 chialtem defuncti.
12. Regulares veniunt ad sepeliendum mortuos etiam
 in eorum propria Ecclesia, debent accedere ad Ec-
 clesiam, quibus eadem adiacet conuenit.
13. Confraternitates non possunt accedere ad funera-
 lia nisi expressè vocentur.
14. Parochus propriis militibus excludendum, quan-
 tum ad sepeliendum cadaver regulares duxerunt à
 defuncto accessum debent.
15. Defunctorum cadaveri a non conuocanda sine pro-
 prio parochia, nisi &c.
16. Cadaveri decedentium in parochia, ad cuius Ec-
 clesiam Capitulum cathedralis transfusus est, non
 possunt lenari per Canonicos irrequisito parochia.
17. Defunctorum corpora si deponantur in parochiali
 ad officium deferendi ad aliam Ecclesiam nihil
 debetur parochia.

18. Sepultura electio in alia Ecclesia præter parochia-
 lem non potest per parochum impediri.
19. Habitatio Religionis quæ sepeliendi.
20. Sepulcrum pro filio mortuo potest pater in villa
 non possit eius mortui eligere.
21. Sepulcrum sibi eligenda facultatem non habens
 in maiorem suorum sepulcrum lumen debet.
22. Sepulcrum Ecclesiastica tradi debet excomuni-
 catus, quæ in morte articulo confessionem petiit.
23. Funeraria ducere tenetur parochum usque ad Ec-
 clesiam regularem.
24. Parochus ipse declarare per quam viam sit ex-
 portandum defunctum.
25. Parochus regularis ubi & quando deferat solam.
26. Parochum cum sola ingreditur parochiam secu-
 larium.
27. Tertius ubi sepeliendi.
28. Parochum in assignando eius defuncti an & quan-
 do totum cadaverum.
29. Crux una tantum in funeralibus deferenda.
30. Crux propria parochia defuncti deferenda est in
 funeralibus.
31. Officium defunctorum super eadem tenetur in Ec-
 clesia regularum sepeliendis faciant ipsi regula-
 res.
32. Parochi defunctorum in regularium Ecclesiis hu-
 mandum corpora usque ad eandem Ecclesiam as-
 signare potest.
33. Officium in simulandis eadem tenetur in Ecclesiis
 Regularium fieri debet per eadem tenetur Regulari,
 non obstante quavis contraria consuetudine.
34. Pauperum cadaverum gratis sepeliari debent.
35. Parochi non debent plus recipere pro simulandis
 cadaveribus exterrenis.
36. Cadaverum humanum non potest prohiberi occasione
 ubi: sepelienda.

a De sepul-
 extra 26. &
 in eum.

DEcernit a sancta Synodus, quibuscumque in locis, iam ante annos quadraginta,
 Quarta, quæ funeralium dicitur, cathedrali, aut parochiali Ecclesiæ solita esse per-
 solui, ac postea fuerit ex quocumque privilegio, alius monasteriis, hospitalibus, aut quibul-
 cumque locis piis concessa, eadem posthac integro iure, & eadem portione, quæ antea so-
 lebat, cathedrali, seu parochiali Ecclesiæ persoluitur: non obstantibus concessionibus,
 gratis, privilegiis, etiam Mari magno, nuncupatis, aut aliis quibuscumque.

1. Vide Gutier. de iuram. confirm. p. 1. c. 4. num. 2.
 & 3. Fr. Emman. quæst. regularium. 1. q. 39.
 art. 2. Fr. Leon. in thesauris fore. eccl. p. 2. c. 14. Fr.
 Ioan. a Cruce de stat. Rel. lib. 2. c. 9. d. 5. c. 1. c. 1.
 Fr. Ludovic. Miranda in manu. Prelat. tom. 2. q. 48.

art. 7. Laurent. de Postul. dub. regul. verb. Canonica
 portio. lare Roza apud Tamborin. in fine tom. 3. de
 iure Abbatis de § 3. c. 1. c. 1.

Extat ad huius decreti inrelligendum Bulla Pij
 V. Incip. Et si Mendicantium, 17. Kal. Iulij 1567.
 condit

- non possunt leuari per ipsam Capitulum, seu Canonici cathedralis Ecclesie, nisi requisito psycho dicta Ecclesie, vt per Aldan. *d. tit. 17. n. 1.* vbi ait ita censuisse sacram Congreg. *Rit. in Thesina 18. Augusti 1629.*
17. Defunctorum corpora si deponantur in Parochiali, vt inde transferantur ad Ecclesiam Regularem, in qua elegerunt sepulchrum, nihil debet Ecclesie parochiali, exceptis turibus parochialibus, ex Sel. *d. g. 2. n. 2.* vbi ait sic decidisse sacram Congreg. *Rit. in Placentina 23. Martij 1619.*
18. Sepulchra electio in alia Ecclesia prater parochialem non potest per parochum impediri, dummodo illi reueretur sit sua quarta fructus, vt per Aldan. *d. tit. 17. n. 32.* vbi ait sic fuisse resolutum per eandem S. Congreg. *Rit. in Capuana 31. Martij 1619.*
19. Suscipiens habitum Religionis a Guardiano, vel ab alio, cui ille committendum duxerit, & cum eo decedentes in Ecclesia eiusdem Ordinis, Ecclesiasticæ sepulchre fructu tradendi, si Guardianus prater habitus concessionem & receptionem promouerit eorum cadauera, ex Aldan. *d. tit. 17. n. 3.* vbi refert decissum per S. Congreg. Episcop. & Reg. in *Nepesina 11. Decembri 1615. ad 2.*
20. Sepulchrum pro filio minori 4. ann. potest patet in vita, non post eius mortem eligere, vt per Aldan. *d. tit. 17. n. 5.* vbi refert decissum in *Falgina 27. Octobri 1587.*
21. Sepulchrum filii eligendi facultatem non habes in maiorem suorum sepulchra humari debet, ex Aldan. *d. tit. 17. n. 8.* vbi attestatur ita censuisse sacram Congreg. Episcop. & Reg. in *Afsciana 21. Octobri 1616.*
22. Sepulchre Ecclesiasticæ tradi debet excommunicatis, qui in mortis articulo confessionem petiit, vel beatissimum Virginem invocauit, vt per Sel. *d. g. 2. n. 4.* vbi aliter sic fuisse resolutum per eandem sacram Congreg. in *Nalana 19. Iulij 1619.*
23. Funerals docere, & prosequi teneri parochus vsque ad Ecclesiam Regularem, si in ea defunctus sepeliri debeat, vt per Aldan. *d. tit. 17. n. 25.* vbi aliter resolutum per eandem S. Congreg. Episcop. & Reg. in *Brixien. 18. Iulij 1591. & in Nicetaren. 5. Iulij 1615.*
24. Parochus spectat declarare per quam viam sit exportandus defunctus, & omnia necessaria vsque ad ianuam Ecclesie Regularem, vbi sepeliendus est, ex Aldan. *d. tit. 17. n. 28.* vbi dicit decissum ab eadem Sacra. Congregat. in *Cassellanen. 3. Iannuarij 1594.*
25. Parochus secularis sicut deficit stolum in propria parochia, & in parochia Fratrum, dom defuncti corpus in eorum Ecclesia sepelitur, ita parochus regularis in eodem casu, & eodem tempore poterit stolum deferre, non solum in propria parochia, sed etiam in parochia defuncti, ex Aldan. *d. tit. 17. n. 31.* vbi attestatur ita censuisse sacram Congreg. *Rit. sub die vii. Septembris 1618.*
26. Parochus Monachus in funeralibus si possit cum stola ingredi parochiam secularium, possit stolacem parochi Monachorum parochiam ingredi valent, Aldan. *d. tit. 17. n. 32.* vbi ait ita resolutum fuisse per eandem S. Congreg. in *Afsciana 29. Iannuarij 1629.*
27. Tertiarij q. qualitatibus in Bulla sel. record. Leonis X. prescriptis sive prædictis, videlicet & viri collegialiter, aut claustraliter viuunt, mulieres verbò virginales, vel celibem, sua castam virgalem sub exparte voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant, possunt & debent etiam inuicem ac minime requirito parochio in Fratrum Ecclesiis sepeliri, secus verò si supradictis qualitatibus careant, ex Sel.
- d. cap. 9. 2. num. 25.* vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcop. & Regular. in *Nepesina 11. Decembri 1615. ad 1.*
28. Mortui sepeliri possunt in Ecclesia in qua sepulchrum elegerunt, sive præfata Parochi, si ipse requirunt interire recuse, vel petant licentiam denegat, vt per Aldan. *d. tit. 17. n. 35.* vbi ait sic censuisse sacram Congregat. in *Capuana. 22. Decembri 1619.*
29. In funeralibus est deferenda vna tantum Crux illius Ecclesie, ad quam corpus transferitur postquam sequuntur immediate persone illius Ecclesie, & deinde ceteri secundum anterioritatem, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 26.* qui refert sic censuisse sacram Congregationem *Rit. in Nursien. Septembris 1614.*
30. Crux propriæ parochiæ defuncti deferenda est in funeralibus, non autem Crux antiquæ parochiæ, ex qua dismembrata fuit parochia noua, de qua est defunctus, & vocati ad suos in eadem propria parochia debent conuenire, ex Aldan. *d. tit. 17. num. 40.* vbi refertur per eandem S. Congregationem fuisse resolutum in *Baren. 12. Martij 1631.*
31. Clerus secularis postquam Christi fidelium cadauera in Fratrum Religiosorum Ecclesiis sepelienda allocauerit, in eiusdem Ecclesiis super eisdem cadaueribus officium defunctorum, Psalmos, Responsoria, aliaue preces, vel orationes recitare, sur psallere non potest. Sed ab ipsius Fratribus duntaxat hæc omnia peragenda sunt, vt per Sel. *d. cap. 9. 2. num. 32.* vbi testatur ita fuisse resolutum per S. Congreg. Episcop. & Reg. in *Turriana 24. Nouembri 1627.* Vnde Canonici si corpora defunctorum comitari contigerit ad alienas Ecclesias recitatio Psalmi *Miserere*, vel *Depressandus*, super corpus defuncti, cum versiculo & oratione discedere poterunt, ex *Sel. etiam laus*, qui aliter ita fuisse resolutum per eandem S. Congreg. in *Cremen. 9. Augusti 1604.*
32. Parochi defunctorum in Regularium Ecclesiis humandorum corpora vsque ad eandem Ecclesiam associare, ac etiam in illis permanere possunt, absque tamen eo quod in officio decantando vilatenos se intromittant, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 41.* vbi dicit sic decidisse eandem S. Congreg. in *Nicetaren. 5. Iulij 1615.*
33. Officium enim in tumulandis cadaueribus in Ecclesiis Regularium fieri debet per eodem Regulares, non obstante quavis contraria consuetudine, ex Aldan. *d. tit. 17. num. 45.* vbi ait ita censuisse sacram Congreg. *Rit. in Eugubina 12. Martij 1612. & 5. Iulij 1614. & in Placentina, & Licion. 23. Martij 1619. & in Calemian. ciuitatis Placentia 1. Octobris eiusdem anni, & in Salomonen. 8. Augusti 1629. & in Andrien. 18. Februarij, & 2. Martij eiusdem anni, & 5. Iulij 1631.*
34. Pauperum cadaueres gratis sepeliri debent, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 50.* vbi attestatur sic fuisse resolutum per S. Congreg. Episcoporum & Regular. in *Cassan. 5. May 1617.*
35. Parochi non debent plus recipere pro tumulandis cadaueribus exteriorum, vt per Aldan. *d. tit. 17. n. 51.* vbi ait decissum *sub die 27. May 1617.*
36. Loris sepulchre occasione non potest prohiberi cadaueris humario, cum nulla ratio pietatis, Christianæque pietatis repugnans videatur, maxime verò ob pecuniarium interesse, cadauer infelium remanere, Sel. *d. g. 2. n. 70.* vbi refert sic censuisse Sacra. Congregat. Episcop. & Regular. in *Catunen. 17. Septembris 1611.*

1. **V**ide Chas. 3. fornicatio, num. 9. *vers. clericum autem concubinarium*, Hieron. de Monte var. viris quest. 18. num. 48. Rebuff. in concord. tit. de publicis concub. *vers. prima ergo pena*, Petz. l. 23. *vers. quare tamen potest ibi*, lib. 1. Ordin. Bernard. & Salzedo in pract. Canon. cap. 79. de concub. Tiber. Decian. in tract. crimin. lib. 6. cap. 21. de clerici concubinar. Humad. l. 32. gloss. 5. m. 6. m. 5. & l. 43. gloss. 2. m. 3. m. 6. part. 1. Marten. l. 6. gloss. 2. ex num. 23. m. 3. lib. 5. noua recapit. Menoch. de arbit. c. 218. Petz. Bullan. in num. Ecclesi. gloss. 1. cap. 4. ex 5. 5. Zegol. in praxi Episcop. cap. 1. *vers. concubinarium* 3. 3. Petr. de Ledefins in summa. part. 1. tract. 27. c. 18. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 857. & in praxi rerum fori Ecclesi. decis. 359. in 1. edit. aliis resolut. 307. in 2. edit. Paul. Comitol. resp. moral. lib. 1. quest. 87. Soar. de testam. num. 5. disp. 11. sect. 4. num. 10. Sayro end. tract. lib. 4. c. 15. num. 24. Filhuc. quest. moral. sum. 1. tract. 27. cap. 7. num. 124. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 30. m. 134. *vers. decimum*, Thom. Valasc. allegat. sur. tom. 1. allegat. 34. num. 7. Nicol. Garc. de benefic. part. 11. c. 10. n. 181. cum multis segg. Hieron. Veneto y Leyua. de examine Episcop. lib. 4. c. 27. ex num. 64. metipsum in collat. ad c. sicut. 4. de cohabit. cleric. & mulier. nouissime Marcin. de Sacrament. Ordinu tract. 1. part. 8. c. 3. n. 23.

2. Pium V. per specialem constit. monuisse omnes locorum Ordinarios, & in virtute sanctæ obediencie eis precepisse vt statuta Tridentini Concilij contra concubinatores tam clericos, quam laicos edicta dilucide faciant obseruari, reddiduri Deo, ac sibi, si id omiserint, rationem, referunt Garier. Canon. lib. 2. cap. 7. num. 68. & segg. Nicol. Garc. d. c. 10. n. 187.

3. **I**n domo, vel extra, &c.] Concubinarium in hoc decetio illum dici, qui non solum concubinam domi retinet, vel qui sub aliquo colore in domo suæ matris, vel aliquorum consanguinearum, vel alibi habet, & cum ea tenet assiduam consuetudinem, resoluunt Franc. Leo in thesauro fori Ecclesi. part. 3. cap. 4. sub num. 27. Aloyf. Ricc. d. resol. 307. in fine & in decis. curie Archiepiscop. Neapolit. p. 1. decis. 76. num. 1. Marc. Anton. Genueli. in praxi Archiepiscop. Neapolitan. c. 30. num. 4. Bellet. disp. quæst. clerical. part. 1. tit. discipl. clericali. 5. 15. m. 56. Tiber. Decian. in tract. crimin. lib. 6. cap. 21. num. 1. ubi ait concubinarium proprie illum dici, qui solumat, & corruptam domi retinet ad libidinem explendam (spūs. Bernard. in practis. canon. cap. 79. n. 1. affirmat clericum concubinarium illum proprie dici posse, qui solumat mulierem, & corruptam, nulloque sibi spirituali, vel carnalis cognitionis vinculo coniunctum domi retinet, cum qua consuevit carnaliter committeri, Farin. dist. qu. 138. num. 4. hanc Bernardi Diaz de institutionem refert, & num. 6. dicit quod clerici concubina dicitur si ad libidinem domi quocumque modo ac ipso retinente etiam sub nomine pedileque, eius matris, sororis, amixæ, vel alterius, cuius cohabitatio ipsi non prohibetur.

4. **F**eminarum consortium querens ut viris spiritibus fugiendum ex sanctis Patribus ostendit Ioan. Bap. Fin. de regulis iuris humil. 22. *vers. adde*, & exemplis confirmat Emmannde Valle de inuanc. & ensalm. sect. 2. c. 3. num. 19. & cap. 16. ex num. 25. Et quod debeant sacerdotes abstinere à mulieris, & contus immunditia, multis sacre paginæ auctoritatibus probat Decian. d. lib. 6. cap. 21. num. 5. ubi num. 6. refert quod tria ex hoc peccato clericorum mala oriuntur, videlicet quia laicorum corda scan-

dalum patiuntur, vituperatur officium Ecclesiasticum, & præstatur aliis occasio peccandi, iuxta cap. simul a 2. quest. 5. & c. significasti. de adulter. Et dicuntur violare Templum Dei, nam qui fornicatur, in corpus suum peccat, 1. ad Corinth. cap. 6. Corpus autem Sacerdotis dicitur templum Spiritus sancti, vt ibi dicitur.

Clericos igitur qualem suspitionem habentes à mulierum etiam in gradu propinquo sibi conuicturatum conuersione omnino abstinere debere, cum iuuenti aliquando faciunt, qui diaboli- ca suggestione incellus, & stupra committunt, asserunt Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 17. n. 9. Valer. Reginald. d. tract. 3. num. 28. Bellet. d. tit. de discipl. cleric. 5. 25. m. 16. & 17.

Decretum Concilij in presenti non procedere in simplici incontinentia, alioquin qualitate concubinarum, attestantur decisum Aloyf. Ricc. in praxi fori Ecclesi. decis. 361. num. 5. 2. edit. & resol. 307. num. 5. in 2. edit. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. c. 10. num. 186. Farin. in praxi crimin. part. 5. quest. 138. num. 1. & 74. Arrendat. in addit. ad recap. Nauarra. lib. 4. tit. 5. de stupro l. unica num. 4. Ioan. Sanci. in selectis disp. 30. num. 2. in fine.

Contra Nauar. consil. 4. de adulter. in antiqu. aliis consil. 1. de cohabit. in nouis. Syrt. in floribus dec. sub tit. de adulter. dec. 4. existimans text. in presenti ad simplicem incontinentiam esse extendendum.

Quid si à Superioribus miniti.] Vt autem clerici concubinarij priuarentur beneficiis, & deponantur, requiritur etiam monitio facta per Superiorem, c. sicut. ad extirpand. & c. si quisquam. de cohabit. cleric. c. si autem clerici, vt. vel tertium communium, ed. tit. Ita Decian. d. lib. 6. c. 21. n. 30. plures refert Ioan. Sanci. in selectis disp. 30. num. 10. & addit Farin. d. quest. 138. num. 41. quod si Clericus concubinam retinens ibi aut tunc monitus induretur in concubinato permaduat, per suum Episcopum Curie seculari traditor, cum ipsemet se Sacerdotio indignum iudicat, anib. de sanctiss. Episcop. 5. Præbiterus iudic. g. 5. Præbiterus 17. dist. quæ iura ipse Farin. intelligit de iraditione Curie seculari quatenus importat verbalem derogationem, non verò actuale.

Specialiter scilicet monendi sunt, non autem generaliter, puta per edictum, decisum reseruat Nicol. Garc. d. num. 186. declar. 4. Arrendat. d. l. unica, num. 4. Et ideo resolut Decian. d. c. 21. n. 30. in fine, quod non sufficit generalis monitio quod omnes concubinarj eledi dimittant concubinas, iuxta notata in c. vlt. de vita, & bon. cleric. in vers. si tales, & in Clem. 1. ad. n. ita vt. unumatum, & in c. statutum, de sent. excom. in 6.

Non tantum in visitatione, sed & aliis quoque temporibus huiusmodi monitionem fieri posse, asseruit resolutum Nicol. Garc. d. n. 186. declar. 5. & Arrendat. d. l. unica, n. 5.

Monitionem genalem factam in Synodo non suffragari, nisi vni tunc monitionis obtineat, resoluunt Marc. Anton. Genueli. d. cap. 30. Aloyf. Ricc. in d. praxi fori Ecclesi. decis. 359. in 1. edit. aliis resolut. 307. num. 5. in 2. edit. licet Bernardus d. pract. canon. cap. 79. prope finem illius uerit quod vt Prælati excusentur à monitionibus faciendis clericis suæ diocesis, in hac materia prudenter sciunt, quando in sui constitutionibus synodalsibus monent omnes generaliter ne concubinarj sint; & licet ibi Salzedo in addit. lit. F. id intelligat procedere contra eos clericos, qui ex lege diocesana teneantur in Synodo comparere.

Tempus,

- Tempus**, quod incit vnam, & alterum monitionem interuenire debet, arbitrio Episcopi relinquuntur de iure decem Nicol. Garcid. d. num. 186. declar. 6. & Arrendat. d. l. vltima nullo.
- ¶** Post ipsum Episcopum solum ad informationem summariam, & annotationem procedere, ubi de facto tunc sit sine forma, & monitione, in hoc decreto preceptis fuerunt decem Nicol. Garcid. d. n. 186. declar. 7. & Arrendat. d. vltima n. 7. d. 8.
- ¶** Subcoelectores, vel Commissarios Ipolitorium non comprehendit ibi dispositio Ordinatorum, sed Nuncios Apostolicos eorum privilegia, resoluunt aliter Nicol. Garcid. d. num. 186. declar. 15. Arrendat. d. vltima, num. 12.
- ¶** Tertia pars fructuum, &c.] Comprehendi etiam dispositiones quotidianas, tenent Nauar. confil. 3. in articulo, ubi ita de verbis significatur, quod deest in nouis, §. pro in fribus de res. sub illis dicitur. Aloy. Ricc. in collect. de res. part. 4. c. 10. lib. 8. 2. 1. verum amplius addens, & de res. 107. r. 5. in 2. edict. Pez. de Ledema d. 4. lib. 8. diffie. 2. ex Concilio VI. Mediolanen. colligit Moner. de distib. quod id. p. 1. quest. 1. o. num. 6. contra Nicol. Garcid. d. n. 186. declar. 9. Machuca. d. tract. 1. par. 8. 2. num. 24.
- ¶** Quia fabrica Ecclesie, &c.] Episcopum debere multas pecunias ex ipso quod exacte fuerint, suis locis assignare, ac prout non posse potione aliquam etiam in minima parte Vicario pro sua mercede limitare, & minus Cameræ suæ Episcopali applicare, non obstante contraria consuetudine, & resolutione, decernitur referunt Quarato in summa. Bullary per penam pecuniariæ d. par. 395. Sbroz de Officio Vicarii in addit. lib. 2. q. 1. 4. Praefec. in Phasi Episcop. part. 2. c. 4. n. 7. in princ. Galet. in Margarita casum concilię, per penam 1. Aloy. Ricc. in praeteritum fieri Eccle. de res. 149. in 1. edit. alijs refert. 300. num. 3. in 2. edit. quos refero Ego ipse de res. & presf. Episcop. p. alleg. 107. n. 9.
- Vbi** tamen Episcopos admodum pauper eliet, eas libi assumere possit pariter decem referunt Mosley in commentis de euoluend. Neapolytan. p. 4. quest. 64. sub n. 24. Aloy. Ricc. d. res. 107. num. 3. vers.ultima.
- ¶** Si suspendantur] Clericum concubinarium suspendendum ab Episcopo pia milti monitione, de qua in hoc decreto, resoluitur Tolet. in instig. Sacrad. lib. 2. cap. 47. Henag. in summa. lib. 1. c. 23. §. 7. Auila de censur. p. 3. distig. dub. 2. Bonacin. ord. trall. distig. 3. quest. 6. puillo §. n. 1. Nicol. Garcid. d. cap. 10. num. 181. & p. 7. distig. 4. quest. 8. Marchio. d. cap. 3. num. 26. Et quid retento lyric conuocui ad eff. suspensus ipso iure, eo veniente suspendendus Vide Menoch. de arbit. casu. 139. n. 2. vers. sed versus, casu 418. n. 1. Declan. in trall. erim. lib. 6. c. 21. n. 70. cum seg. Fatin. d. q. 138. n. 40.
- Clericum concubinarium notoriom sine aliqua monitione superioris esse hodie pōt in veteti iure ipso iure suspensum ab officio, & beneficio, ita quod si celebret, incurrit irregularitatem, decem refert Bellet. diuys. literar. par. 1. stat. de dispul.
- clericus §. 5. n. 45. N. col. Garc. de benef. part. 7. d. 1. q. num. 1. & 15. Arrendat. d. vltima, num. 6.
- ¶** Perpetuo priuor.] Clericum concubinarium puniri beneficiis, resoluunt Rebuff. de public. canonic. p. 1. princ. cess. seu de pena offi. Decian. d. lib. 6. c. 21. num. 12. Roland. confil. 98. n. 6. lib. 1. Fatin. distig. quest. 138. num. 50. cum segg. vbi num. 66. tenet requiri sententiam declarationis priuatoris, quæ postea quoad restitutionem suadum tenoretoratur ad tempus delicti. Tambosi de imp. Eccl. sum. 3. distig. 9. quest. 7. num. 15. Hoc penam non transire ad succedentes beneficij, si priuatus resignet, refert decem Nicol. Garcid. de benef. part. 1. c. 5. n. 30. cum fine. Arrendat. d. vltima, n. 1. Aduerit Decian. d. lib. 6. cap. 21. num. 31. quod licet olim in primis & adolescente Ecclesia grauissimè fuisset violatum hoc delictum clericorum in concubitu existitum, etiam vique ad depositionem capituli beneficiis 33 distig. cap. 1. multis de indi. & qualibet tamen crescere Priuatorum adulterij, & descendente clericorum seruire in Christum, mitigata sunt poenæ propter carnis fragilitatem, ut dicitur in cap. fraternitati 34. distig. & ideo ratio deuenit ob hoc crimen ad priuationem beneficiorum, minimeque ad depositionem, nisi procedente tripla monitione, & maxima contumacia.
- ¶** Inhabiles, ac indigni, &c.] Clerici concubinarij non tantum admittunt beneficia, fed etiam ad alia obtinenda inhabiles tenduntur, vt per Menoch. d. casu 138. n. 1. vers. praeterea & secundo. Decian. d. lib. 6. c. 21. n. 14. & 22. vide Fatin. in practi. crim. p. 1. c. 138. num. 4.
- ¶** Dones post mansessum ultra emendationem, &c.] Clericum concubinarium, qui iam emendatus fuerit à suo Superiore dispensatus, istius habilem ad suspensionem quoruncunque bonorum, Dignitatum, beneficiorum, & officiorum, resoluunt Bernond. de publico canonibus glossaeque in quo. Decian. d. 21. n. 4. & 35. Fatin. d. q. 138. n. 87.
- Nec quando appellatur, &c.]** Concubinarium notorium de noitio concubinarium condemnatum non appellare tenent Salzed. ad Bernard. d. c. 79. littera B. vers. sed tamen circa superiorem, ubi declarat Decian. d. lib. 6. c. 21. n. 29. Fatin. d. q. 138. n. 30. Quam rationem exemplis, ubi appellatio ante, vel post diffinitum sententiam suspendere non poterit, vt refert decem Nicol. Garcid. de benef. p. 1. c. 10. n. 186. dub. 12.
- ¶** Non ad Archidiaconos, &c.] Hoc non intelligi immemorialis, refert decem Nicol. Garcid. d. n. 186. dub. 1. Ludouici à Sarasin in trall. de iuris. Adnotatorum q. 24. n. 1. & 26.
- ¶** Clericorum, &c.] De punishment clericorum non habentur beneficia, ut pensiones agit Fatin. d. q. 138. num. 72.
- ¶** Episcopi quousq., &c.] De pena Episcopi coobincipii agunt Sot. r. 5. de censur. distig. 31. sect. 5. ad fin. Vale. Vergin. in practi. fore. par. 1. lib. 3. c. 1. art. 1. n. 6. §. vers. sed ex Consilio. Arg. d. Coniug. de Sacr. & censur. 2. distig. 3. §. sup. 37. Fatin. d. q. 138. n. 70.

Filij clericorum illegitimi in Ecclesia, in qua patres beneficia obtinuerunt, ipsi non habeant, & quaecumque circa hoc in fraudem facta fuerint, irrita, & nulla censentur.

CAPUT XV.

1. *Doctores de materia cap.agentes.*
2. *Dispositio huius cōm quo differat a iure comuni.*
3. *Filius videtur posse succedere in beneficio patris si per triginta annos alium in eo successit.*
4. *Benef.*

4. Beneficia, quæ pater ante Concil. dimisit, licet filio obtineat.
5. Filij naturales etiam præcæsit tempore, quo ægrum pateris mundum erat eff. h. clerici, comprehenduntur sub hoc decreto.
6. Nepotes legitimi prædictorum ex illegitimo respectu beneficii aut non comprehenduntur sub dispositione huius decreti.
7. Pater non prohibetur obtinere beneficium in Ecclesia, quæ quæ filius habuit idem, vel quodcumque aliud.
8. Fratres si atriibus etiam immediate succedere possunt.
9. Filij legitimi clericorum possunt adipisci beneficia quæcumque in eadem Ecclesia in qua genitores habuerunt, vel habent.
10. Sed non possunt perire beneficia immediate obtinere.
11. Filij quomodo legitimi eger dispensatione ad obtinendum immediate beneficium paternum.
12. Decretum prædictum.
13. Filij Presbyteri illegitimi non possunt obtinere beneficium, quod olim pater suus absque legitimo iure, & iure patris aliquando possedit.
14. Filij illegitimi excluduntur ne possint obtinere beneficium in Ecclesia in qua eum pater habuit solam sedem in eorum.
15. Possessionem beneficii per procuratorem accipientes, sed in Ecclesia nunquam misultrant, comprehenduntur sub hoc decreto.
16. Pater non potest habere beneficium in una Ecclesia, & filij in alia, admodum suas sorores.
17. Religiosi filij Religiosorum possunt dispensari ad dignitates & officia, quæ eorum patres obtinent, vel obtinuerunt.
18. Filij illegitimi non prohibetur obtinere Episcopatum imper certum ex parte diocesis, in qua eum pater fuit Archiepiscopus.
19. Filij illegitimi non possunt recipi in clericum Ecclesiæ recepti ubi eum pater fuit Presbyter.
20. Hoc decreto prohibetur tantum in futurum obtinere.
21. Canonici illegitimi eorum patres per possessionem alterius Canonici in eadem Ecclesia apprehendit, licet in illa Ecclesia nunquam residerint, comprehenduntur sub hoc decreto.
22. Filij illegitimi non prohibetur quantum tan-

- quam capellani amobitus deferre possit, ac obtinere beneficium in Ecclesia in qua eum pater nunquam instalatus fuit.
23. Filij illegitimi non prohibetur obtinere Ecclesiasticam, dummodo non teneatur ministrare in Matrice.
24. Filij illegitimi potest pater succedere in capellania fundata absque Episcopi auctoritate.
25. Filij illegitimi non prohibetur habere Canoniciatum, qui erat prius, tempore quo pater suum obtinebat.
26. Filij illegitimi quomodo prohibetur ministrare in Ecclesia, in qua pater, eius beneficium habuit, vel habet.
27. Filij illegitimi laici non potest canere tanquam musici simplex in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium.
28. Misiam celebrare possunt in eadem Ecclesia pater & filij, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea.
29. Quarecunq; unus ob quoddam legatum, alter ob demeritum celebrat.
30. Pater & filij possunt in simul processionaliter incedere, unus tanquam beneficiarius, & alter, tanquam capellani diversorum Ecclesiarum.
31. Filij illegitimi non prohibetur cum patre habitare.
32. Peniones habere non possunt filij illegitimi super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum obtinent, vel obtinuerunt.
33. Pensionem super beneficio paternum non prohibetur habere filius legitimus.
34. Pensio fraudulenter reservata.
35. Pensionem transferenda facultatem habens potest illam transferre in suum filium illegitimum.
36. Beneficium obtinisse non dicitur qui fuit promissus, & laicus non expectetur, ac possessione non habita cessit aliter.
37. Filij suum beneficium resignare coguntur, si pater & pater tempore Concilii repeterentur in eadem Ecclesia beneficia obtinere.
38. Pater, qui est coadunator filij in Canonici non cedere auctoritate filio.
39. Dispensatio præsumpta in qua fundatur rex, de irregulari non habet locum contra hoc decretum.
40. Resignationes recipere prohibetur.
41. Per ipsum Concilium sanctorum filiorum facienda.

Concil. 9.
Tollet. in c.
10. prius
inimultrant
tatione propo-
sitionis 87.
dist.
Ad Alexan.
9. par. 19.
cap. 1. & in
Concil. 1.
Lateranen.
c. 14. c. 2.
& per totum
de fil. pres-
byter.

VT paternæ inconiunctiæ immortali locis Deo congeratis, quos maxime puritas, sanctitasque decet, longissime arceantur, & non liceat filij Clericorum, & quoniam ex legitimo iure sunt matrimonio, in Ecclesiis, oblocorum patres beneficium aliquod Ecclesiasticum habent, aut habuerunt, quodcumque etiam dissimile beneficium obtinere, nec in dictis Ecclesiis quodcumque ministrare, nec pensiones super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum obtinent, vel aliter obtinuerunt, habere. Quod si in presenti, pater & filius in eadem Ecclesia beneficia obtinere perpetuantur, cogatur filius suam beneficium resignare, aut cum alio permutare, extra Ecclesiam, præter trium mensium spatium, a illis ipso iure eo priuatus existat, & super iis quæcumque dispensatio surreptitia censetur. Ad hæc, reciproca resignationes, si quæ post hæc a parentibus Clericis in fauorem filiorum fiunt, vel alter alterius beneficium consequatur, in fraudem huius decreti, & canoniarum Sanctionum factæ omnino teneantur, nec collationes secutæ, vigore huiusmodi resignationum, seu aliarum quæcumque, quæ in fraudem factæ fuerint, ipsis clericorum filiis suffragentur.

1. Valde Bernard. de Salzed. in præf. Canon. cap. 10. in nom. Edit. Gonzal. ad reg. 3. Causæ 15. Setaphin. de res. 1442. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 5. Aloyl. Ricc. in præf. par. 4. res. 370. cum segg. Wallet. disquisit. cleric. par. 1. in de disciplin.

cleric. 5. num. 31. cum segg. Campan. in diversis Canon. rub. 1. c. 13. num. 67. cum segg. Ardenat. in addit. ad res. legum Navarra lib. 1. tit. 19. 1. de filio Presbyteri. Sci. p. Gratiani discept. forens. cap. 397. Honor. ad Decret. de filio presbyteri. n. 16. Fe. Sigilim.

Sigism. à Bononia de elect. dub. 73. l. l. Lator. var. Incubrat. tit. 4. cap. 16. num. 48. cum seqq. Nouas. in singulis iuris Communes censuris. 5. o. meti plura de officio & potest. Episcopi part. 3. alleg. 65. Illustriss. D. meum Roderic. à Cunha ad c. 13. diss. 56. Marcel. Valpein praxi iudicioris Ecclesie. 47. n. 27. cum seqq. Calisto Palao in opere moralis tom. 2. tract. 13. diss. 42. par. 2. Sanch. in opere consil. moral. tom. 1. lib. 2. c. 1. dub. 15. à n. 5. Valquin episcopus. c. 1. §. 1. dub. 2. n. 4.

1. In quo autem dispositio huius text. differat à iure communi, ex Nicol. Garc. refert Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 73. p. 1. n. 7. vers. ultimi dubitari possit, & dixi Ego ipse d. allegat. 65. in princ. & mo non citato transcripsit Aloy. Rocc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 337. par. 4.

3. a Longissimi arceatur.] Si per triginta annos alius in beneficio paterno mediare succederit, videri filium posse in eo succedere, tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. n. 33.

4. b Non liceat.] Licet etiam beneficia, quæ patet sane huiusmodi constitutionem dimitti, obtinere, censuit Roi. decis. 81. apud Farin. in c. 1. de iur. iur. alio par. 4. dicitur, quia refero d. allegat. 65. n. 10. Vel si ante Concilij publicationem à vita migravit, licet referant decisionem Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 43. Attendat. d. t. de filijs Presbyter. num. 10. Sanchez d. lib. 2. cap. 1. dub. 15. num. 8. ubi teneri posse filium obtinere beneficium in Ecclesia, in qua pater modo obierit ante huius decreti publicationem, vel intrantes menses ab illius publicatione, & dimittit si pater suum beneficium ante dimiserat, vel dimisit intra illos tres menses, quia hic dum dicitur, non liceat, non loquitur de collationibus sicut factis, sed de futuris.

5. c Filii clericorum.] Habere locum in filiis naturalibus procreatis tempore, quo eorum parentes omdum erant effecti clerici, referunt resolutum Armandas. d. lib. 1. de filiis Presbyter. n. 7. Nicol. Garc. d. c. 3. num. 15. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 73. num. 2.

Cootra Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 13. art. 7. & Fr. Ludov. Miranda in man. Prælat. tom. 2. qu. 1. art. 10. ex illamentis hoc decretum non loqui de filiis naturalibus.

6. Nepotes legitimis Presbiterorum ex filio illegitimo respectu beneficii sui non compendiendi sub dispositione huius decreti, quia cum hoc decretum personale sit, est restringendum, resolutum Nauarr. consil. 9. num. 9. & c. o. de filiis Presbyter. Spin. in speculo testamenti. gloss. 3. princip. c. 23. Cenali. commun. contra commun. 4. 96. ex num. 9. Vgolin. de potest. Episcopi cap. 50. §. 7. num. 2. & §. 8. num. 3. Garc. Gronda de printes. explicat. num. 1049. Galet. in summa. c. 1. cum consuet. verb. beneficium 1. Sayro de censur. lib. 6. cap. 10. num. 46. Azot. in iustit. moral. par. 1. lib. 6. cap. 4. quæst. 17. Seraphin. d. decis. 1442. num. 11. Stephan. Garzian. d. cap. 337. num. 6. Nicol. Garc. d. lib. 1. de filiis Presbyter. num. 12. Armandas d. lib. 1. de filiis Presbyter. num. 11. Campan. d. c. 13. in num. 7. Bellet. d. §. 3. num. 33. Aloy. Ricin d. decis. Curia Archiepiscopi Neapolitan. par. 4. decis. 283. & in praxi par. 4. resolut. 374. Nouas. de elect. & variis. fori. q. 9. num. 60. in fine sect. 3. in ultim. impressione, & nouissime Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 3. num. 8. diss. 56. Castro Palao d. par. 2. num. 1. Sanchez d. lib. 2. c. 1. dub. 18. Honor. ad Decretal. tit. de filiis Presbyter. num. 16. in fine. Sed. d. c. 9. n. 5. ubi refert decisionem sub d. 13. Augusti 1622. Idem io nepote illegitimo ex filio illegitimo illegitimo dicendum assentit Spin. & Azot. citatis locis, Nicol.

Garc. d. cap. 3. num. 27. Armandas d. loco num. 3. Quintanad. lib. 2. num. 95. D. meus ad d. cap. 1. num. 9.

Contra Mictet de maiorat. part. 2. qu. 2. n. 25. Rebuffi de pacificis possession. 266. cum sequentiis 225. & Salzed. ad Bernat. d. cap. 50. litteræ A. Rotas de success. ab intestato cap. 2. c. 1. num. 12. Lell. de iustit. lib. 2. ap. 34. num. 91. ex illamentis prohibitionem huius decreti etiam ad nepotes quoscunque extendi.

Patrem non prohiberi obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius habuit idem, vel quocunque aliud, etiam dissimile, tradit Rebuffi. in praxi beneplac. tit. de dispensat. super defectu natal. n. 29. Fr. Emman. in summa. tom. 1. c. 29. n. 4. in fine. Vega par. 1. sum. cap. 36. c. 1. n. 4. Sayro de censur. lib. 6. cap. 10. num. 44. & seq. Lell. de iustit. lib. 2. c. 34. num. 91. Honor. d. tit. de filiis Presbyter. in fine. Quintanad. Ecclesiast. lib. 2. num. 95. Nicol. Garc. d. par. 3. num. 28. Campan. d. cap. 13. num. 7. Seraphin. decis. 1442. Armandas d. lib. 1. de filiis Presbyter. num. 4. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 73. num. 3. Sel. in select. canon. c. 9. 2. num. 3. ubi in una Macoraten. 58. Nouembri 1628. refert iudicium patrum non prohiberi obtinere immediate beneficium filij sui illegitimi, Sanch. d. lib. 2. c. 1. dub. 19. ex eo, quia hoc non inuenitur expresse prohibitum, & cum sit personale, potius est restringendum, tum etiam quia non militat eadem ratio, oempe quod deest successio hereditaria in beneficiis, cum eorum sit, ut filij thesaurizent patribus, & eis beneficia resignent.

Fratres fratibus etiam immediate succedere posse, resolutum Panos. in cap. ex transmissa. num. 3. de filiis Presbyter. Sayro d. cap. 10. num. 44. Azot. d. lib. 6. cap. 10. quæst. 6. vers. ult. eff. videtur, Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 13. n. 10.

9. d Qui non ex legitimo nati sunt matrimonio.] Filios ergo legitimis clericorum posse adipisci beneficia quacunque in eadem Ecclesia in qua genitores habuerunt, vel etiam habent, ex cap. ad huc, de filiis Presbyter. colligitur curati per me d. d. allegat. 65. n. 26.

Sed huiusmodi legitimis clericorum filios paterna beneficia immediate obtinere non posse, sed mediant, per cap. ex transmissa, & cap. ad extirpand. de filiis Presbyter. & attenda noua huius decreti dispositione merito sustinent, Salzed. d. cap. 50. num. 3. Seraphin. decis. 1442. num. 6. Sanch. d. var. resolut. quæst. 79. n. 1. & quæst. 44. num. 15. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 13. art. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. num. 33. Nicol. Garc. d. c. 3. n. 8. & in addit. num. 9. in fine. Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha ad d. c. 13. n. 5.

Vnde filium quamvis legitimum egere dispensatione ad obtinendum immediate beneficium patrum, refert decisionem Armandas d. lib. 1. de filiis Presbyter. num. 4. Sel. d. cap. 92. num. 8. ubi testatur sic fuisse decisionem sub d. 13. Augusti 1623. in eo posse cum illo Episcopo dispensare resolutum Sanch. d. lib. 2. cap. 1. dub. 17. n. 3.

10. e In Ecclesia ubi non patet beneficium aliquod Ecclesiasticum, &c.] Decretum hoc habere locum tantum in filiis illegitimis, quæ mortuo patre beneficia in eadem Ecclesia impetrare volunt, & io illis, qui vni cum patre in personis reperiuntur obtinere in eadem Ecclesia, refert decisionem Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 43. lib. 3. d. d. Armandas d. lib. 1. de filiis Presbyter. n. 2.

Filius Presbyteri illegitimam non posse obtinere

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

- nere beneficium, quod olim pater suus absque legitimo titulo, & minus pacifice aliquando possidebat, assignavit rectorum Nicol. Garc. d. cap. 1. n. 59. & Armendar. d. l. de filio Presbyt. num. 23. Castro Palao d. puncto 2. num. 7.
14. Filium illegitimum per text. in presenti excludi ne possit obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater habuit solum sedem in choro ratione dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat, dicitur decisum Nicol. Garc. d. c. 3. num. 66. Armendar. d. l. de filio Presbyt. num. 27.
15. Sub hoc decreto comprehendit illum, qui per Procuratorem accepit possessionem, sed in Ecclesia nunquam ministravit, referuntur decisum Iul. Lauro. var. incubras. tit. 4. c. 16. n. 1. Campan. d. cap. 13. num. 67. vers. Sed huius fine, Nicol. Garc. d. c. 3. n. 56. declar. 44. Armendar. d. l. de filio Presbyt. num. 21. vbi num. 45. subdit quod in Ecclesiis locorum aliarum Ecclesiarum (scilicet sunt aliquae in Hispania) in quarum altera residendo, praesupponitur residere in principali, non potest pater residere in una, & filius in altera.
16. Pater non potest beneficium habere in una Ecclesia, & filius in alia, quando ambo sunt sorores, ita ut residens in una, censetur in vtra residere, quantum aliquae reperiuntur in Hispania, pro ut refertur decisum Garc. in addit. ad d. part. 7. cap. 3. num. 75.
17. An hoc Concilij decretum ita se extendat ad illegitimos Regulares filios Religiosorum, ut nequeant promoueri ad dignitates in Religione, quas eorum patres obtinent, vel obtinebant in qua quærit. Fr. Eminent. quem refert & sequitur Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 75. num. 5. resoluti memoratos Religiosos filios Religiosorum posse dispensari ad dignitates & officia in Religione vbi eorum patres sunt, non autem in monasterio vbi perlationes admistrantur.
18. Filios illegitimos hoc decreto non prohibetur obtinere Episcopatum nuper etiam ex parte decessus, in qua eius pater fuit Archiepiscopus, quia Concil. in presenti strictè est intelligendum in casu odioso, & loquitur in Ecclesia in qua pater ministravit, quod hic secus est, cum non sit eadem Ecclesia, ita Aldan. in compend. canonie. res. sol. lib. 5. tit. 18. num. 1. vbi refert sic fuisse decisum sub die 12. Februarij 1598. Castro Palao d. di. 4. puncto 2. num. 15.
19. Filio illegitimo obstat hoc decretum quominus sit clericus Ecclesie receptus, in qua recepti absque alia provisione Diuini inferuit, & Missæ communis participes esse consueverunt, admitti quærit, propterea quod eius pater duodecim ab hinc annis defunctus in ipsa Ecclesia receptus in clericum admittus & ipse fuit, Diuini quæ inibi inferuit, atque emolumenta consueta percipit, quia receptus dicitur beneficium, ex Aldan. d. tit. 18. num. 6. vbi attestatur, sic fuisse resolutum sub die 2. Decembris 1605.
20. Hoc decreto non prohibetur filij presbyteri retinere beneficium legitime obtentum in eadem Ecclesia in qua fuit beneficium eorum pater, qui ante publicationem Concilij è vita migravit, quia hoc decreto prohibetur tantum in futurum obtinentes, ut refertur decisum Nicol. Garc. d. part. 7. c. 3. n. 43. & 46.
21. Canonicus illegitimus, cuius pater possessionem alterius Canonici in eadem Ecclesia apprehendit, licet in dicta Ecclesia non ministraverit, nec fuerit, nec aliquid perciperet ex fructibus ipsius Canoniciatus, comprehensus est sub hoc decreto; ille vero, cuius pater sola Romani Pontificis signatura sibi obtinuit, confertur Canonicatum eiusdem Ecclesie, sed neque litteras Apostolicas expeditur, nec vnaquam habuit possessionem, non comprehenditur, pro ut refertur decisum Nicol. Garc. d. p. 7. c. 3. n. 56.
- Filium illegitimum non prohiberi quominus tanquam capellanus amonibilibus deferre possit, atque obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater nunquam fuit intuscularis ad aliquod beneficium Ecclesiasticum, dicitur pro Capellano amonibilibus inferuit in eadem Ecclesia, referuntur decisum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 27. Armendar. d. l. de filio Presbyt. num. 32. Stephan. Gratian. discipl. forens. c. 397. num. 24. cum segg. Campan. d. cap. 3. num. 67. vers. & quia, Aloy. Ricc. in deess. Curie Archiepiscopus. Neapolis dec. 104. part. 4. & in praxi part. 4. res. sol. 37. 3. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 78. num. 6. Ego ipse d. allegat. 65. num. 1. Lauro. d. c. 16. num. 52.
- Nec prohiberi obtinere Ecclesiam filialem, dummodo non teneatur ministrare in Matrice, quam obtinet pater, referuntur decisum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 62. in 3. declar. Armendar. d. l. de filio Presbyt. num. 26. Illegitimus eorum, cuius pater fuit Receptor Ecclesie Matricis, potest Ecclesiam filialem obtinere dependentem, seu aliis illi unitam, in qua eadem Matrix habet etiam quandam iura Parochialia, modò vno ita facta accessione, & per viam subiectionis Ecclesie Matricis, & pater in ea non ministraverit; non poterit tamen vtriam æquè principaliter obstruere (scilicet inter intuscularis in vos, censetur in vtraque intuscularis) aut si in vtraque pater ministravit, ut per Nicol. Garc. d. ill. cap. 3. n. 62. Campan. d. cap. 3. num. 67. vers. cum vero, Armendar. d. l. de filio Presbyt. n. 24.
- Nec prohiberi succedere in capellania, quæ fundat soler, maxime in Hispania absque alia Episcopali, vel alterius superioris auctoritate, ut illis succedant clerici de parantela tradunt Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. num. 33. cum segg. Castro Palao d. di. 4. puncto 2. n. 15. in fine, Ego ipse d. allegat. 65. num. 13.
- Nec prohiberi habere Canonicatum, qui erat portio tempore, quo pater illum obtinebat, resolutum Achil. de Gestis d. dec. 1. de filio Presbyt. quem refert Ego ipse d. allegat. 65. num. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. prem. sub n. 33. Lotter. de re benef. lib. 3. q. 48. n. 210.
- Quæque modo ministrare, &c.] Filium illegitimum in Ecclesiam, in qua pater eius beneficium aliquod habuit, vel habet, prohiberi non solum factum solemniter facere, aut Euangelium, vel Epistolam solemniter cantare, sed etiam Missam tanquam extrinsecum, & peregrinum priuatim celebrare, & sacrificium in eadem Ecclesia agere, resoluunt Nauar. consil. 1. quæst. 17. de consens. Sayro in floribus de cons. sub edict. dec. 21. Aloy. Ricc. in consil. de cons. part. 4. tit. 1367. vers. in amplius, Bellet. discipul. clericali. part. 1. tit. de discipl. cleric. c. 3. n. 32. Stephan. Gratian. d. c. 397. num. 26. cum segg. vbi num. 28. subdit nec etiam anaphonam in ea canere posse ratione oneris, beneficij alterius Ecclesie annexi, refert Ego ipse d. allegat. 65. num. 20. & addo Iul. Lauro. var. incubras. tit. 4. cap. 16. num. 50. Et quod filius illegitimus prohibetur etiam denotationem gratia Missæ celebrare in Ecclesia, in qua eius pater beneficium obtinuit, vel obtinuit, tenet Aldan. in compendio Canon. res. sol. lib. 5. tit. 18. num. 5. vbi refert ita decisum sub die 22. Ianuarij 1602. & fuisse pro hac parte Cardinales S. Marcello de Camerino, Santorum

Sanctorum quatuor, Blanchetium, Mantica, Viceromes, & Ofus, & ex altera parte Cardinales de Montelparo, Iustinianum à Monte, Paramianum, & Platium.

17. Filium illegitimum laicum non posse canere tanquam musicum simplicem in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 68. Campan. d. cap. 13. num. 67. vers. & qui. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. num. 28. Aloyf. Rice. in decif. Curia Archiep. Neap. part. 4. decif. 183. num. 1. Ego ipse d. alleg. 63. n. 21. Hinc inferit Honor. ad Decret. tit. de filio Presbyteri. vers. unde inferri, n. 16. tener quoddam filius illegitimus clericali, & pater non possunt esse monachi, & Regulares Canonici in eodem monasterio siue Ecclesia.

18. Decretum hoc non prohibere quin pater & filius possint celebrare Missam in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea, sed id habet ab altero devotionis gratia, ab altero causa legitima, quod testium fuit Missam celebrantibus, attestantur resolutum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 73. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. num. 13. Campan. d. cap. 13. num. 67. in fine. Sigismund. à Bononia d. dub. 75. num. 7. in princip. Laur. d. cap. 16. num. 54.

19. Vnde non esse molestiam exhibendam illegitimo Presbytero celebranti Missam ob quoddam legatum in eadem Ecclesia, in qua pater celebrat ob devotionem, cum neuter habeat beneficium, & hic casus non sit prohibitus à Concilio, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 73. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. num. 34. Campop. loco proximi citato. Castro Palao d. prolo 2. n. 17.

30. Patrem & filium posse iussum processionaliter incedere, vnum tanquam beneficium, & alterum tanquam capellum diversarum Ecclesiarum, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 68. in 3. declar. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. num. 30. obstantes quod si processionaliter accederent ad Ecclesiam, in qua pater obtinet beneficium, filius non poterit aliquo modo ministrare, testato Ego ipse d. alleg. 65. n. 22.

31. Filium illegitimum non prohiberi in hoc text. cum patre habitare, dicunt resolutum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 74. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. n. 13. Fr Sigismund. à Bononia d. dub 65. n. 7. vers. septimo. Ego ipse d. allegat. 65. num. 14. Laur. d. cap. 16. num. 55.

32. Nec penfiones, &c. Filios illegitimos habere non posse penfiones super fructibus beneficiorum, quod patentes eorum obtinent, vel obnoctant, tradunt Setaph. d. dec. 144. n. 13. Stephan. Gratian. d. cap. 197. ex num. 14. Campan. d. cap. 13. num. 70. Aloyf. Rice. in decif. Curia Archiep. Neap. dec. 186. num. 3. part. 4. Castro Palao d. prolo 2. n. 10. Ego ipse d. alleg. 63. num. 25. Rot. decif. 649. num. 4. p. 2. recent. & fuit dictum in Meliten pensio 14. Maij 1614. coram bona memor. Barato inter eius impressas decif. 53. num. 3. vbi Ferentil. in annot. l. 1. B. intellige de resecratis post Concilium, non ante Concilium, Rota dec. 12. num. 2. apud Fatio. p. 2. in posthum.

33. Filium legitimum non prohibere habere penfionem super beneficio paterno, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 35. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. num. 9. vbi n. 47. subdit dispensandum esse cum filio obtinente penfionem in Ecclesia in qua pater habuit Canoniciatum, quem resignavit, Setl. in selest. Canon. e. 92. num. 3. vbi ita refert decifum sub die 11. Ianuarij 1601.

Barth. Celli. in Concil. Trid.

Dispositionem huius text. ac illius prohibicionem intrare si Antonius legitimus obtineat Canoniciatum, aliudque resignet in fuorem Nicolai, reseruat penfionem super Parochiali, quam Matthaeus pater Nicolai obtinebat de consensu patris, cum ipse pater in fraudem consensu penfionis censetur, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 87. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. num. 41. Ego ipse d. alleg. 65. n. 27.

Clericum habentem facultatem transferendi penfionem possit illam transferre in suum filium illegitimum, resoluunt Cysr. de pensioib. gloss. 86. num. 5. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 6. q. 4. num. 21. & 22. Gonzalad reg. 8. Canc. gloss. 5. §. 3. q. 7. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 14. Steph. Gausan. d. n. 22. & 23. Azot. in fest. moral. part. 2. lib. 6. quest. 4. cap. 197. num. 1. & 7. Aloyf. Rice. in collect. dec. n. 4. collect. 1367. in fine, & d. Neapolit. decif. 86. n. 1. & 7. Ego ipse d. alleg. 65. num. 27. Aldan. d. lib. 3. tit. 18. num. 13. vbi testat sic fuisse decifum in Zamoren. 9. Nouembr. 1619. & in alia sub die 15. Septembr. 1629.

8 Vel alias obtinuerunt. Non dici obtinisse beneficium ad hoc vt comprehendatur sub hoc decreto, ille qui fuit promissus, & litteris non expeditis ac possessione non habita cessit alteri, testato decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 66. in 2. & 3. declar. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. num. 22. Campan. d. cap. 3. num. 67. vers. si veri.

1 Cogatur filium suum beneficium resignare. Vide Flamin. Paris. d. resignat. benef. lib. 3. qu. 18. n. 38. vbi dicit resolutum mortuo patre non tunc filium illud beneficium dimittere.

Filium illegitimum, qui vigore huius decreti resignare tenebatur, non esse excusatum à resignatione, quatenus super eo aliter haberet regressum, & etiam si fuerit locus regressus, & quod regressum habens uolet consentire, oblati tamen prius resignatione cum honesta penfione, & non acceptate, admitti resignationem, & regressum suspendi usque ad cessum, & decellum resignatorij, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 78. in 2. & 3. declar. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. n. 37. & 38.

Patrem, qui est coadiutor filij in Canonico, teneri cedere omne ius filio, posse tamen fibi aliquem seruare fructum, aut penfionem, dicit resolutum Armend. d. 1. de filio Presbyteri. n. 43. Garc. d. p. 7. cap. 3. num. 80. vbi num. 86. addit fuisse patres decifum, non esse concedendum vt filius possit retinere Canoniciatum, quia agitur de succedendo de nouo, & sic de acquirendo beneficium, in quo pater, contra hoc decretum.

11 Alias ipsius iura eo primatus existant. &c. Præsumptam dispensationem, in qua fundatur leg. de mienash. non habere locum contra decretum huius e. ita vt possidentes beneficium contra eius dispensationem ex tali præsumpta dispensatione suam possessionem tueri valeant, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 88. Armend. d. 1. de filio Presbyteri. num. 42.

12 Ad hac reciproca resignationem, &c. Vide Nau. conf. 5. in antiquis alijs conf. 10. in nouis de renuntiat. Sayto in floribus decif. sub hac tit. dec. 6. Fr. Emmia sum p. 1. c. 56. n. 9. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 14. quest. 9. & quo pacto probentur, vide Aloyf. Rice. in collect. decif. part. 5. collect. 1703. Castro Palao d. prolo 2. n. 18.

Decretum hoc disponere tantum circa reciprocas resignationes post ipsum Conc. in fuorem filiorum faciendas, ait resolutum Armend. d. 1. de filio Presbyteri. n. 5.

S. Beneficia

Beneficia Curata in simplicia conuerti non possunt, etiam cum assignatione Vicarij, perpetui, & que in Curata redacta fuerint post mortem Vicarij, vel Rectoris redeant ad pristinam naturam.

CAPVT XVI.

1. *Dolores de materia cap. agentes.*
2. *Beneficium Curatum quod dicitur.*
3. *Parochiales Ecclesie in simplicia beneficia conuerti non possunt.*
4. *Beneficia simplicia non potest Ordinarius separare ab Ecclesijs parochialibus, si illi unita essent.*

5. *Beneficia simplicia in Curata ab Ordinario conuerti non possunt.*
6. *Parochialem Ecclesiam in Collegiatam erigere non potest Episcopus.*

STatuit sancta Synodus, vt Ecclesiastica beneficia secularia, quocumque nomine appellentur, a qua curam animarum ex primaria eorum institutione, aut aliter per quomodocumque retinent, illa deinceps in simplex beneficium, etiam si assignata Vicario perpetuo congrua portione, non conuertantur: non obstantibus quibuscumque gratijs, quæ suum plenarium effectum non sunt consecutæ. In iis verò, in quibus contra eorum institutionem, seu fundationem, cura animarum in Vicarium perpetuum translata est, etiam si in hoc statu ab immemorabili tempore reperiantur, si congrua portio fructuum Vicario, quocumque nomine is appellatur, non fuerit assignata, ea quamprimum, & ad minus intra annum a fine præsentis Concilij, arbitrio Ordinarij, iuxta formam decreti sub fel. rec. Paulo III. assignetur. Quod si id commodè fieri non possit, aut intra dictum terminum factum non erit cum primum per cessum vel decessum, Vicarij, seu Rectoris, aut quomodolibet aliorum eorum vacauerit beneficium, curam animarum recipiat, ac Vicarij nomen cesset, & in antiquum statuatur.

a Sapià sess.
7. de resur.
c. 7.

1. **V**ide Nicol. Garc. de benef. part. 1. c. 2. num. 87. Mat. Anton. var. resol. lib. 1. resol. ult. c. 69. Aloyl. Ricc. in praxi rerum fori eccl. dec. 492. in 1. edit. alijs resol. 383. n. 6. & 7. in 2. edit. latè Monet. de comm. ult. volunt. c. 11. n. 64. cum seqq. metupsum de offic. & potest. Episc. p. 3. abeg. 68. n. 9.
2. *a Que curam animarum, &c.]* quod dicitur beneficium Curatum, & quæ parochialis Ecclesia, alijs latè de officio & potest. Parochi c. 1. ex n. 33. Et ad hoc effectum ne in simplex conuerti possit per Episcopum, Aloyl. Ricc. in praxi rerum fori eccl. dec. 1. edit. alijs resol. 618. in 2. edit.
3. *a Quomodocumque retinent.]* Beneficia secularia ecclesiastica, quæ curam animarum habent, quomodocumque non possunt conuerti in simplex beneficium, vt per Zet. in praxi Episc. p. 1. verò. omis. 9. 3. In simplex beneficium, &c.] Parochiales Ecclesie in simplex beneficium conuerti non possunt, etiam in aliqua parte fructuum ipsarum Parochialium, vt refert decisum Nicol. Garc. d. p. 12. cap. 9. n. 87. & Aloyl. Ricc. d. resol. 383. num. 6. & 7.
4. Beneficia simplicia, sine Oratoria, non potest

Ordinarius separare ab Ecclesijs parochialibus, si illis unita essent, etiam si illis separatis Parochiales non egerint Nicol. Garc. & Aloyl. Ricc. loci proximi citati.

Nec etiam vice versa beneficia simplicia Curata ab Ordinario conuerti possunt, licet accesserit resolutum Aloyl. Ricc. in praxi rerum fori eccl. dec. 492. in 1. edit. alijs resol. 383. n. 6. & 7. in 2. edit. Nicol. Garc. d. p. 12. c. 3. n. 3. vbi intelligit, cessante causa & necessitate, nam ea interueniente, Ecclesiam simplicem in Curam & parochialem erigere posse Episcopum, tenent Rebuffan praxi benef. art. de erect. in Curam, & parochialem, Azot. in 1. mor. p. 1. lib. 1. c. 19. quæ. 15. & lib. 6. c. 30. q. 3. & 4.

Episcopus non potest erigere Ecclesiam parochialem in Collegiatam, vt per Aldan. in compend. Canon. resolut. lib. 3. tit. 5. num. 1. vbi refert sic fuisse decisum à S. Congregat. Rit. in Caputagen. 12. Iulij 1628.

a Assignata Vicario perpetuo congrua portione.] Vide polita ad c. 5. & 7. sess. 7. de resur. & nouissimè Tambur. de iure Abbatum tom. 3. dist. 9. q. 19.

Episcopi dignitatem suam conseruent, nec Principibus, vel Baronibus secularibus assistant, aut inseruiant.

CAPVT XVII.

1. *Dolores de materia cap. agentes.*
2. *Episcopus in omnibus sua diuinitate Ecclesijs quantum exemptis, & honorandus.*
3. *Honor & sublimitas Episcopalis nulli poterit comparationibus adequari.*

a Vide Concil.
Agath. c. 25. nec Episcopus polle-
re non sine
priori præ-
sentis & 1.
Bucet. 24.
c. quoniam de
off. ordi. &
sup. c. 14.
de leg. c. 4.

NON potest sancta Synodus non grauiter dolere, audiens Episcopos aliquos, sui status oblitos, Pontificiam dignitatem non leuiter de honestate: qui cum Regum ministris Regibus, & Baronibus in Ecclesia & extra indecenti quadam demissione sege-
runt, & veluti inferiores ministri altaris, nimis indignè non solum loco cedant, sed etiam personaliter illis inferuiant. Quare hæc, & similia detestata sancta Synodus

4. *Episcoporum principum omnia ciuilia Regna, & potestates antecellit.*
5. *Episcopatus dicitur cunctis omnium dignitatem.*
6. *Principes Catholici semper Episcopos magis habuerunt.*

factors

examine, & in cens. de materia duellu in fine disti lib. Maiol. de irregul. lib. 5. c. 18. Nauar. cons. 1. & 2. de purgan. vulgar. Petre per text. ibi in l. 3. gloss. 1. per etiam. tit. 1. lib. 8. Ord. Mench. illustr. c. 49. num. 11. cum sequent. Petri à Nauar. de resistit. tom. 1. lib. 2. c. 3. num. 280. cum segg. Mich. Salon. 2. a. quest. 64. art. 3. contr. 3. Visitatione caude auree cui de suspens. c. 68. cum segg. Bug. de Pace in l. 1. Tauri ex n. 413. obsequi ad num. 421. Ioseph. Lud. ord. Lucens. de c. 11. Steph. Quantan in summ. Bullary. verb. duellum, Viuitum. 2. commun. apud in fine tract. de feudis tit. 2. num. 89. Henricus x in summ. lib. 1. c. 19. §. 3. Iacob. de Grass. in causis decip. part. 1. lib. 2. c. 23. num. 23. Buiti 2. a. qu. 64. art. 7. dub. 3. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 6. art. 1. vers. decem. Sout. tom. 5. de censur. disp. 3. 1. sect. 4. Zerol. in praxi Episcop. verb. duellum, Galet. in margar. casuum consuet. ead. verri. Bobadila in sua politica lib. 2. c. 14. n. 41. Petri. Cabal. in tract. de omni genere homicidii n. 76. cum segg. & conf. lib. 1. Saytan elam Regie lib. 7. a. 31 à num. 1. & de censur. lib. 3. c. 31. à num. 29. Paul. Comit. v. conf. mor. lib. 6. quest. 13. cum segg. Axt. in sist. moral. part. 3. lib. 2. c. 5. Martin. Velti. de quibus. magre. lib. 4. c. 4. §. 2. Molin. de iust. rom. 4. tract. 3. disp. 17. Valet. Reginald. in praxi fore. pœnitent. lib. 2. cap. 7. num. 75. cum segg. Vngl. de officio Episcopi c. 8. §. 2. Sanch. in praxia Decalogi. 1. lib. 2. cap. 39. num. 19. cum multis segg. Molin. in summa Theolog. moralis tract. 7. a. p. 16. n. 17. cum segg. Fil. lue. tom. 1. tract. 1. §. 3. num. 103. cum segg. & tom. 2. tract. 2. §. 3. Bonac. de censur. disp. 2. quest. 6. puncto 2. & non solum de censur. extra Bullam disp. 2. q. 3. puncto 48. Castro Palao in opere moralis tract. 6. de charit. disp. 5. puncto 7. Trullen. Decalog. lib. 5. c. 2. dub. 13.

2. Pius V. in sua cons. incip. Ea qua à Predecessoribus, sub dat. Idibus Nouemb. 1560. innouat, & approbat de mera deliberatione, & ex certa scientia singulas Iulij II. Leonis X. & Clementis VII. constitutiones, & litteras contra, duellantes, & singulos, quos littere ipse concernunt, & concernent sub excommunicationis, anathematis, maledictionis, perpetuæ infamiae, diffamationis, criminis læsæ maiestatis, seditionis, rebellionis confiscationis, & priuationis statuum, & dominiuorum, ac feudorum, & vicariatum, ac aliorum bonorum suorum, ac depositionis illorum, nec non inhabilitatis ad illa, & alia impossiterum obtinenda, ac interdictionis, & alia censuræ, & pœnis ecclesiasticis, & temporalibus, aliisque in eiusmodi litteris contentis, quas contravenientes eo ipso incurrant, & inextinguibiles fiant, & ultra pœnas prædictas ceterisbus mancipari, & detineri, & pœnis prædictis item illis litteris puniri debeant, perpetuo obseruari, & per executores in dictis, litteris deputatos aduersus eodum contra facientes ad totalem executionem dictarum puniarum procedi debere decernit. illisque tam ad pugiles taliter pugnantes, quam eos ad id tentantes, & provocantes, aut locum, seu campum ad pugnam dantes, seu condecientes, ac in illis assistentes, & intereuntes, ac ceteratis comitantes, & comitum præstantes, necnon consulentes, ac adhiæntes, & fautores, necnon chartas certaminis, seu duelli suscipientes, vel affigentes, aut publicantes extendit cum priuatione beneficiorum, si ecclesiastici sint, obtentorum, & inhabilitate ad alia in posterum obtinenda, &c.

3. Gregorius XIII. in sua cons. incip. Ad tollendum, sub dat. 24. Decembris 1582. ampliat decretum Concilij in præsentia ad omnes illos, qui ex condito statuto tempore, & in loco conven-

Barbosi. Celsi. in Concil. Trid.

to monomachiam commiserint, etiam si nulli partim sociave ad id vocati fuerint, nec loci securitas habita, nullæve provocatorie litteræ, aut denunciations clausula præcesserint, centenis, & pœnis omnibus in hoc decreto prepositis teneti perinde ac si publico, & consueto abusu singulari certamen inmisissent, volens etiam locorum dominos, si certamen ex condito huiusmodi permiserint, aut quantum in se fuerit, non prohibuerint, omnemque illud fieri mandantes, in ligantes, auxilium, consilium, vel fauorem dantes, equos, arma, pecuniam, commatam, & alia subsidia scienter subministrantes, aut ex composito pfectores, vel socios quocumque modo se se præhentes eisdem censuris, & pœnis subiacere, etiam si illi, qui ad locum destinatum pugnaturi accesserint, impedit pugnam non commiserint si per ipso non steterit, quominus illa committatur. Non obstitibus, &c.

4. Clemens VIII. in sua cons. incip. Illi vices, sub dat. 2. Septembris 1592. confirmat, declarat, & extendit supradictas constitutiones à Pollot. & decretum Concilij in præsentia, ac insuper decernit & declarat easdem constitutiones, ac decretum huiusmodi locum habere ubique gentium, & testatum inter quascunque personas etiam armatas, & in castris, seu propugnaculis militantes, etiam ubi Catholice fidei hostium furor impune grassatur, vel si dominus per eos occupatis, seu detentis. Idem quoque iuris censendum esse decreta si publico, & forsitan iusto bello indicti miles aliquis contra alteram in adversarium exercitu militantem, vel alias in hostium castris, prædiis, aut terris degentem priuatas similitates atque inimicitias publice causæ intermiscendum etiam dicam permittit ex condito ad singula certamen descendat, aut illum prouocet, necnon in eisdem pœnis, decrero, & constitutionibus teneti eos, inter quos pactiones iuræ sint de ditimendo certamine cum primò alteretur vulneratus fuerit, vel sanguinem effuderit, aut ceteris iduum numerus utriusque illatus fuerit, vel si conuenierit ut non singuli cum singulis, sed bini, terni, aut plures hinc inde pugnent, & non solum locorum dominos, sed etiam Magistratus, Præfides, locumtenentes, aut etiam militem duces, & capitaneos in castris, vel extra ea, in alieno, vel hostium solo, vel cum militibus exercitus aduersariorum monomachiam in quocunque casu per præsentem, vel alias constitutiones huiusmodi prohibitis permittentes, vel quantum in ipis est, non prohibentes, aut post admissum crimen veniam & impunitatem concedentes. Præterea priuatione prohibet omnia, & singula eius generis scripta, manifesta, seu fides vulgo appellata, quæ etiam sine expressa prouocatione ad certamen quasi preparatoria quædam ad chatulas, seu libellos prouocatorios, & ad duella, illorumque veluti radices, aut semina vel plurimum licentiam aliquem ad pugnam, & sollicitudinem simulacris, atque inimicitie materiam, & occasionem præbent, &c. Trullenb. in decalog. lib. 5. c. 2. dub. 13. num. 12.

5. Nouissimè pius & iustus Ludovicus XIII. Francorum Rex aboluit, & cassatis quibuscunque prædecessorum constitutionibus, & litteris omnibus consuetudinibus, bellandi singulari certamine, addidit præterea pœnam contumacibus, & inobediensibus confiscationis bonorum, dignitatis, nobilitatis quoad gens ubi subdita facili ad pugnam esimeretur hac rursi, & in humani sapientia.

Ss 3 Sed

6. Sed primò queritur vtrum Concil. in presenti procedat quando duellum fuerit commissum in loco priuato, & non tuto, sine patinis, lociue ad id vocatis, ac sine prouocatoris literis, & castellis, ac etiam pugna non perfecta; Negant ex eo, quia hoc non est propriè duellum Peregr. *de duello* q. 15. n. 3. & seq. q. 20. num. 3. Bonacin. *de censur. extra Bullam in Cuna Demoni disp. 2. quest. 3. puncto 48. n. 1* 5. vbi post Luc. Floron. *cap. 5. §. 1. vers. tertium est*, obseruat dictam constit. Clementis VIII. intelligendam esse inata communem loquendam vltim, & sensum aliarum const. quas illa constituit, & quòd in aliis constit. sermo est de pugna, quæ sit statuto loco, & tempore.
7. Secundò queritur, vtrum liciti sint conflictus illi particulares, qui inter hostes solent fieri tempore belli, inter vnum scilicet, & vnum, decem & decem Resp. maximè si publica auctoritate suscipiantur ob commune bonum secus si causa ostentationis virtutum, & ob vanam gloriam, vel absque iusta causa. Vide Peti. ad Nauarra. *de restit. lib. 2. cap. 3. num. 295. & seq. Valer. Reginald. d. lib. 2. n. 79. Floron. de duello c. 5. Peregr. in simili tract. quest. 2. ad fin. Sanch. d. lib. 2. cap. 39. n. 1. Sayr. d. cap. 1. n. 6. Bonacin. de censuris in communis disp. 2. q. 6. puncto 2. n. 3. & de censuris extra Bullam disp. 2. quest. 3. puncto 48. n. 4.*
8. Tertiò queritur, an sub hoc decreto, & constitutionibus sopradictis comprehendantur illæ transeuntes, & obiter aspicientes duellum; Negant Valer. Reginald. *d. lib. 2. n. 77*. Vgulin. *de officio Episcopi cap. 8. §. 2. n. 5*.
9. Quattò queritur, an incidat in penas pugnantium in duello qui sese obuiam habentes diffundunt se in tali loco, quò statim tendunt, & ibi pugnant; Affirmant, cum adit assignatio loci, & temporis præfixi, nisi excusentur ignorantia, Sanch. *d. lib. 2. c. 29. num. 18. Filluc. d. tracl. 19. cap. 8. n. 12. Bonacin. d. puncto 2. num. 6. & d. puncto 48. num. 7*. Contra Iacob. de Grassi. in *auris deest. lib. 1. cap. 7. n. 2*. existimantem hoc casu istos non videti incidere in penas pugnantium in duello.
10. Quintò queritur, an incurrant penas duelli, qui dicunt alteri, Veni ad talem locum, te ibi expecto: sic fit loquutus, Eas ad capiendum enssem, hic te expecto, vel in tali loco affirmant, quia pugna iniretur ex præuia conuentione, statuto tempore & loco, Peregr. *de duello q. 1. n. 3. Bonac. de puncto 48. num. 7*. vbi idem dicit de illo, qui alteri dicit, Inuito te ad duellum nunc in hoc loco, modò non fiat ex compositio, & ex calore iracundiæ; idem quoque affirmat de eo, qui alium ad pugnam prouocat cum prima vice illi occurrat in Vrbe.
11. Sextò queritur, an committat duellum, qui ad euitandam loci irreuerentiam, sui suum periculum, inimico, quem videt in Ecclesia esse, aut in loco sibi periculo, vbi habet comitatum, vel famulos, dicit, Exi inde; Negant, quia non destinatur propriè loci, sed solum intenditur euitatio irreuerentie, Sanch. *de 39. num. 28. Peregr. de duello quest. 18. Floron. ad tracl. c. 1. Filluc. tom. 1. tr. 5. num. 111*.
12. Septimò queritur, vtrum Titius, qui præmissa cum Caio prouocatione ad duellum se se contulit tempore præfixo ad locum constitutum, sed discessit duello non sequito, incidat in excommunicationem, aliæque penas contra duellantes comminatas; Affirmant Vgulin. *d. §. 2. num. 2. vers. quartè*, Floron. *de duello c. 5. §. 1. num. 1. fol. 47. & cap. 5. §. 1. num. 3. fol. 65. & cap. 6. §. 1. num. 2. fol. 84. Petegrin. ead. tracl. quest. 4. n. 5. & 7. in fine, & quest. 41. per tot. & præcipuè n. 2. & 4*. Sed contrarium sustinent, eorumque fundamentis respondet Iacob. de Grassi. *de casibus reseruat. lib. 1. cap. 7. n. 10. & 26. Paul. Comitrol. respons. moral. lib. 6. quest. 15. n. 5. vers. queritur, & quest. 18. n. 7. & 8. Sanch. d. c. 39. n. 29. Bonacin. d. puncto 2. n. 16*.
- Octauò queritur, vtrum committatur duellum quando Titius offert duellum Caio, illumque eodem tempore, quo duellum offert, gladio aggreditur, & Caius cogitur ibi statim pugnare; Negant Peregr. *de duello quest. 23. Filluc. d. tracl. 15. n. 110. & d. tracl. 19. c. 8. num. 107. & 110. Bonacin. d. puncto 48. n. 8. & 9. vbi testatur rationem, quia ex parte Titij dicitur potius aggressio, & ex parte Caij dicitur defensio, quom non sponte, sed consensu suscipit, nec adeit assignatio loci, & temporis.*
- Nouò queritur, an quis in suo conscientieæ penam excommunicationis contra pugnantes in duello impostam effugiat, si alterum discedit, non animo pugnandi, sed tantummodo causa honoris defendendi; Affirmant contra Peregrinum q. 24. Lucas Floron. *cap. 6. §. 2. Filluc. d. tracl. 15. cap. 5. quest. 5. n. 107*. quia hæc non est diffusio ex conditio cum periculo occisionis, aut vulneris, vel mutilationis, duellum enim sub censuris prohibetur ob periculum gravis læsionis; immò Filluc. loco proxime citato num. 113. probabile sencer in foro conscientie non sufficit excommunicatione, etiam si ad locum conuenientem accedat absque animo verè pugnandi, sed tantummodo inferendi aliquos ictus cum morali securitate, quòd nullum vlli parti damnum sequaturum sit, sed potius pax inde conuincenda; hæc enim non est pugna cum periculo læsionis, vt supponitur, quamquam in foro externo præsumatur duellum, foras enim externus iudicium fect ex actione externa, & internas animi cogitationes non intuetur.
- Decimò queritur, an calore iracundiæ excusentur à penis duelli qui incontinentem accedent ad aliquem locum, ubique dimicantem; Affirmant Ioseph. Ludou. *Luceus de c. 11. Cened. ad Decretal. collect. 11. 7. n. 4. Aloy. Ricc. in praxi rerum fore eccl. deest. 63. 4. in 4. edit. alijs resol. 57. 3. in 2. edit.*
- Vndecimò queritur, vtrum duellum sit per se illicitum; Affirmant regulariter Valer. Reginald. *d. lib. 2. n. 80. Bernard. Graz. ad practiceam Camera Imper. lib. 2. concl. 110. confid. t. nisi in duobus casibus, quos adducunt Lucas Flor. c. 5. §. 3. Peregr. quest. 16. Azor. in summa moral. par. 3. lib. 2. cap. 5. quest. 5. Sanch. d. c. 36. num. 16. Filluc. d. tracl. 15. cap. 5. quest. 5. num. 109. Becan. in tracl. de fide c. 26. quest. 3. Bonac. de censuris extra Bullam Cuna disp. 2. quest. 3. puncto 48. n. 18.*
- Primus est ad sedandos duos exercitus contrarios, veluti si existente bello iusto inter duos Principes vnus illorum veller bellum in duellum resolvere, prouocando alterum ad singulare certamen, prout Belatius in suis commentarijs. *rerum Gallicarum anni 25* 28. fecisse refert Francisc. I. Regem Galliar. missio bello duelli Carolo V. Imp. & Guicciardin. *historia Italie lib. 13*. idem refert de Franciscio Maria Duca Vrbinio, vbi apostillat Bionfretius. *Lyran. cap. 17. lib. 1. Regum, Caiet. 2. 2. q. 91. art. 8. in resp. ad 2. vers. quinta causa. Sayr. in claus. Reg. lib. 7. c. 1. 3. num. 16. Sanch. d. cap. 39. num. 14. Filluc. tracl. 19. cap. 8. num. 12. Bonacin. de censuris extra Bullam Cuna disp. 2. quest. 3. puncto 48. n. 18. vers. primus.*
- Secundus casus est quando aliquis compellitur sub viræ periculo acceptare duellum, quilibet enim potest consulere vires propriæ etiam cum in morte inualorisi.

usoris. Ad defensionem etiam reum proprium videtur esse licitum acceptare duellum, quando aliquis eas inuadit, nec aliud ad illi remedium ad eas defendendas præter acceptationem duelli, tunc enim non dicitur propriè duellum, sed iusta defensio reum proprium. Ita post multos Bonacin. d. puncto 48. num. 18. vers. secundum Trullenh. in Decalogi lib. 5. c. 2. dub. 13. num. 7. ubi intelligit domodo nullum aliud remedium firi tenendi vitam, vel membri afflictionem, & limitat in bonorum defensione, Less. d. iustit. lib. 2. cap. 9. dub. 8. num. 47.

18. *a Inter Christianos concesserunt.* Ergo secus si inter fideles, ut per Martin. Delri. d. quest. 4. num. 16. Sanchez d. c. 39. num. 29. ubi secus dicit si Christiano pugnato cum infidelis in suo Regno locum concederet.

19. *8 Incurrant.* Vide Valer. Reginald. d. lib. 12. num. 76. post princip. ubi aduertit non obitare quod hoc decretum vtriusque verbi impetratus modi, quæ videri possunt significare non sententiam latam, sed sententiam per iudicem, quia ea non digneuntur ad iudicem ut censentur requirere illius actionem, sed ad reum, quem per imperium efficax ligant. Ita Trull. d. lib. 5. c. 2. dubit. 13. n. 21.

10. *7 Caricatur Ecclesiastica sepultura.* Morientes in duello solemni, scilicet cum assignatione patris, loci, & temporis sepultura priuari, asserunt Martio. Caril. en la explication de la Bulla de los defun-

ros. p. 2. cap. 4. num. 55. Valer. Reginald. d. lib. 12. num. 76. vers. accedit, Galet. in Margarita casuum consuet. verb. sepultura, vltim. Vgolin. de officio Episcopi cap. 17. num. 4. vers. 2. Stephan. Gratian. d. cap. 1. farenscap. 410. ubi etiam resoluunt quid nec sufficit ostendere ante obitum signa penitentiarum, Saut. de censur. disp. 23. fell. vltim. num. 11. Locca 2.2. quest. 4.1. arisic. 2. num. 6. Bobadil. in sua politica lib. 3. c. 14. n. 41. Sanchi in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 39. num. 22. Verum Gregorius XIII. & Clemens VIII. in suis constitutionibus, de quibus supra id ad priuata duella extenderunt, vt referunt Sanchi. Valer. Reginald. & Locca citatis locis, Saut. de Fide tract. de bello disp. 13. fell. vltim. n. 2. Ioan. Sanchi in selct. disp. 36. num. 5. ubi aduertit in aliquibus prouinciis fuisse illas constitutiones dum decernunt morientes in duello priuato contrariis consuetudine quoad hunc effectum negandi sepultum esse abrogatas. Et id locum habere etiam ob vulnus in duello acceptum non statim, sed alio die moritur, asserunt Sanchi in selct. disp. 36. num. 9. Diana resol. moral. part. 2. tract. 3. misel. resol. 5. 4. Bonac. de censur. extra Bullam, disp. 2. quest. 3. puncto 48. num. 22. ubi addit Patrocinum non debere illos sepelire, nec Ecclesiasticam sepulturam denegare, si non sit notorium delictum, sed rem ad Episcopum, seu ad ipsius Vicarium deferre debere, de quo etiam Sauci d. disp. 36. n. 12. & 13.

Ecclesiastica libertas, & immunitas obseruanda est, & contra violatores statuta est pena, vt ibi.

CAPVT XX.

1. Exemptio à iudicio seculari, & ab oneribus, & tributis impetrari per Principes laicos lege etiam diuina clericis competit.
2. Debitores fraudulentis ad Ecclesiam cum bonis confugientes, non debent ibi multo tempore tolerari.
3. A militibus hospitari facere non potest Magistratus secularis in domibus Ecclesiasticarum personarum.
4. Delinquentes dum discurrunt an immunitate Ecclesiastica gaudere debeant, per Ecclesiasticos mittros sub custodia retineri debent.
5. Clerici, qui post delicta patrata ad Ecclesiam confugiant, gaudere debent Ecclesiastica immunitate.
6. Capella priuatorum palatiorum Ecclesiastica immunitate non gaudet.
7. Immunitas Ecclesiastica gaudens pro debito cinitu ad Ecclesiam confugientis.

8. Immunitas Ecclesiastica gaudens, qui cum armis prohibitis in Ecclesia se recipiunt.
9. Debitores in creditum pradiuicium rei & bona ad Ecclesiam transporare non debent.
10. Coloni, aut affluuarij, vel partiarj bonorum Ecclesiasticorum exemptione collata pro portione colonica gaudent.
11. Coloni partiarj Episcoporum durante colonia gaudent fori priuilegio.
12. Ordinarij priuare non possunt immunitate à gabelis, & alijs oneribus laicalibus si inseruiant Ecclesiis.
13. Causa damnorum datorum per clericos & eorum animalia quando spectet ad Curiam Episcopalem.
14. Absolutio à censuræ ob violatam immunitatem Ecclesiasticam est Sedi Apostolicæ reservata.
15. Rex Hispaniarum est procipter Concilij Trid.

CVPiens sancta Synodus Ecclesiarum disciplinam in Christiano populo non solum crestitui, sed etiam perpetuè factam rectam à quibuscumque impeditis conseruari, præter ea, quæ de Ecclesiasticis personis constituit, seculares quoque Principes officij sui admonendos esse censuit, confidens eos, vt Catholicos, quos Deus sanctæ fidei, Ecclesiæque protectores esse voluit, ius suum Ecclesiæ restitui, non tantum esse concessuros, sed etiam à subditos suos omnes ad debitam erga Clerum, Parochos, & superiores Ordines teuerentiam reuocatuos, nec permissuros, vt officiales, aut inferiores magistratus, Ecclesiæ & personarum ecclesiasticarum immunitatem, Dei ordinatione, & canonicis sanctionibus constitutam, aliquo cupiditatis studio, seu inconsideratione aliqua violent, sed vñ cum ipsis Principibus debitam sacris summorum Pontificum, & Conciliorum constitutionibus obseruantiam præstent. Deceant itaque, præcipit, sacros canones, & Concilia generalia omnia, ne non alias Apostolicas sanctiones, in fauorem Ecclesiasticarum personarum libertatis Ecclesiasticæ & contra eius

a Cap. Concil. 5. hinc 1. dist. cap. qui dubitet c. duo sunt, & c. fin. 36. dist. 1.
b Hic secundum epistolam 2.
c Cap. perue, ut de dist. cap. si quis suadente 17. q. 4. 1000 ut. de immou. Eccles. cap. quoniam, de reali. in a. scilicet de par. eo. lib

Conc. Tri-
dent. verbi-
simus, le-
verit. fan-
ctus Con-
cil. Aquile-
c. 9. Concil.
Lancan. sub
Leone 10.
sess. 9. & 10.

d. Cap. Va-
lenianus
64. dist. cap.
Ecclesie in
line 17. dist.
c. Constitui-
mus & c. ri-
30. dist.

violatores editas, quæ omnia præfenti etiam decreto annuat, exactè omnibus obseruari debere, y Proptereaque admonet Imperatorem, Reges, Respub. Principes, & omnes, & singulos cuiuscumque status, & dignitatis extiterint, ut quo largius bonis temporalibus, atque in alios potestate sunt ordinari, eo sanctius, quæ Ecclesiastici iuris sunt tanquam Dei præcipua eiusque patrocinio tecta, venerentur, nec ab vilis Baronibus, Domicellis, Rectoribus, aliisve dominis temporalibus, seu magistratibus, maximèque ministris ipsorum Principum lædi patiantur, sed seuerè in eos, qui illius libertatem, immunitatem, atque iurisdictionem impediunt, animaduertant, quibus etiam ipsimet exemplo ad pietatem, religionem, Ecclesiarumque protectionem existant, & imitantes anteriores optimos, religiosissimosque Principes, qui res Ecclesiæ suæ in primis auctoritate, ac munificentia auxerunt, nedum ab aliorum iniuria vindicant. Ad eoque ea in requisitis officium suum sedulò præstet, quo cultus diuinus deuotè exerceri, & Prælati, ceterique Clerici in residentis, & officiis suis quieti, & sine impedimentis, cum fructu, & ædificatione populi, permanere valeant.

1. " **Q**uos Deus sancta Fidei, Ecclesiæque protectione esse voluit.] Quod principes temporales Christiani protectores sint & defensores Ecclesiæ, teneantur Ecclesiæ institutus, ritus, & leges, ac sacerdotialis iura seruire & tueri, asseruit Anne. Robert. rer. ind. lib. 3. cap. 1. pag. 548. Valdes. in trall. de dignitate Regum, Regnerique Hispania cap. 10. à num. 4. Seraphin. de Freitas in trall. de iusto Imper. Lusit. Africanus cap. 6. n. 46. & num. 5. vers. adem quoque summa cum ratione, Card. Bellarmin. de Principe Christiano c. 11. Anast. Gernon. de sacrorum immunit. lib. 2. in proem. n. 17. & 18. & lib. 3. cap. 13. num. 73. & c. 17. n. 32. & 33. Aldan. Tamburino de iure Abbatum tom. 1. dist. 15. q. 3. n. 15. & 16.

8 Dei Ordinatione, & Canonice sanctionibus institutum.] Colligunt communiter Doctores exemptionem à iudicio seculari, & obsequiis, & tributis impositis per Principes laicos, non solum lege humana, sed etiam diuina clericis competere. Ita Ioan. Montaigne de cellas. parlam. part. 2. n. 1. Bossar. consil. 42. num. 1. lib. 1. & consil. 186. n. 8. lib. 2. Plot. in addit. ad vltim. consil. Landen. num. 8. Euerard. consil. 30. num. 13. ad finem. Bouteil. consil. 74. n. 1. Bozz. de iur. stat. Eccles. lib. 1. lib. 4. cap. 8. Cardin. Bellarmin. in controuers. Catholic. tom. 2. lib. 1. de Clericis, 28. in 4. & 3. propositi. Paul. Comitoli. respos. moral. lib. 1. cap. 97. num. 6. cum seqq. Glorit. respos. 3. num. 4. Sayt. in elani Regia, lib. 12. cap. 8. num. 6. Matt. de iurisdic. part. 2. cap. 6. Carol. de Gualis de effectibus clericali affectu 1. num. 2. Doct. in Bullam Cuna, canon. 15. qu. 18. num. 6. cum seqq. Filiucin q. moral. trall. 16. cap. 11. quæst. 10. n. 316. Surd. consil. 30. l. n. 16. Gilezenon. consil. 53. n. 16. Ludovic. Cotea in repet. cap. inter alia de immunitate Eccles. part. 2. n. 40. Sost. d. Regem Anglia de immunitate Eccles. lib. 4. c. 5. num. 12. & cap. 8. n. 16. Bonacin de curialibus, dist. 2. quæst. 2. punct. 2. n. 8. & de consensu in Bulla Cuna contentis, dist. 1. quæst. 16. sect. 1. punct. 2. n. 5. Ambrosin. de immunitate, cap. 16. num. 4. Ambros. Cardoto in allegat. iuris super tributo vniuersi imposito à n. 12. Paul. Laymann. in Theologia moralis, lib. 4. tract. 9. c. 8. Afsan. Tamburini de iure Abbatum, tom. 1. dist. 15. quæst. 19. & seq. Squallanc de priuileg. cleric. cap. 8. num. 1. Hieron. Roderic. in compendio quæst. regul. resel. 63. num. 2. Et lasè probnoimus in trall. de iure Ecclesiastico lib. 2. 39. de priuilegiis cleric. §. 3. in princip.

8. Debitores fraudulentè ad Ecclesiam cum bonis confugientes, non debent ibi multo tempore tolerari, sed ab Ecclesia sunt eiciendi, ita Aldan. in compend. canon. resel. lib. 3. tit. 8. num. 15.

vbiteset sic decidisse S. Congreg. Episc. in Barren. 12. Marty 1600.

Multes hospitiis facere non potest Magistrus secularis in domibus Ecclesiasticarum personarum quamquam laicis locatis, cum per indirectum in fauorem bonorum Ecclesiasticorum redunt, Bonadin. in trall. Ecclesiastic. c. 20. num. 3. vbi ait sic decidit ius sacra Congreg. Episcop. in Nouariens. 9. Junij 1617.

Delinquentes, qui ab Ecclesiis, aliisque locis immunitate Ecclesiastica gaudere debent, adscutur, per Ecclesiasticos ministros sub custodia, iuxta Bullam Gregorij XIV. retineri debent, ita Aldan. d. tit. 8. num. 16. vbi testatur sic resolutum à sacra Congreg. Episcop. in Neapolitana 30. Septembris 1619.

Immunitate Ecclesiastica gaudere debent clerici, qui post delicta parata ad Ecclesias confugiant extra casus in Bulla Gregorij XIV. comprehensos, cum in hoc casu Abbas opinio commuoiret sic reprobat, ita Aldan. d. loco, vbi ait ita decidit à S. Congreg. Episcop. in Tropien. 24. Ianuarij 1617.

Immunitate Ecclesiastica non gudent capellæ priuatorum palatiorum, ita Bonadin. d. cap. 20. num. 4. asserenti sic decidit à S. Congreg. Episcop. in Mariscen. 17. Nouembrii 1617.

Immunitate Ecclesiastica gaudet pro debito ciuili ad Ecclesiam confugiens, ex Bonadin. dist. cap. 20. n. 7. qui ita refert resolutum à sacra Congreg. Episcop. in Corrinen. 11. Iulij 1617. & in Benenemana 10. May 1619. & in Senogallien. 22. Nouembrii eiusdem anni.

Immunitate Ecclesiastica gaudent, qui cum armis prohibitis in Ecclesia se recipiant, ita Aldan. d. tit. 8. num. 16. vbi attestat sic resolutum in Salernitana 30. Septembris 1616. Nam amorum prohibitorum gestatio, quomodo in Ecclesiis delictum sit, de comprehendis tamen in Bulla sanctæ memoriæ Gregorij XIV. non est, secundum Aldan. d. loco, vbi citat dictam decisionem Salernitanam.

Doctores res, & bona ius creditum præiudicium ad Ecclesias transportare non debent, sed iudici seculari consignanda sunt, ut illas, & illa, cui de iure adiudicet, ita Bonadin. d. cap. 20. num. 10. vbi attestat sic resolutum à S. Congreg. Episcop. sub die 1. Decembris 1617.

Coloni, aut assistorij, vel partij bonorum Ecclesiasticorum, exemptione collectarum tam ordinariorum, quam extraordinariorum pro portione colonicæ gaudent, ita Aldan. d. tit. 8. num. 17. vbi

ubi dicit ita decidisse sacram Congregat. Episcop. *in Oppiden. 18. Septembris 1618.*

11. Coloni pariter Episcoporum duranti colonia gaudent sibi prius le. 10. ita Ambrosio de iure *Abbatum, tom. 1. de iur. 60. sub n. 4.* ubi refert decisum à S. Cong. reg. controuersus in iudicialibus perposita *die 16. Decembris 1627.*

12. Immunitate à gabelis, & aliis oneribus laicisibus priuare non potest Ordinarius clericos in seruientes Ecclesiis, sed idem clerici, nisi, ut supra, tolerent, ac habitum, & Tonsuram clericalem deferant, aut beneficium Ecclesiasticum obtineant, privilegio fori non gaudent, ex Bonafin. *d. c. 10. num. 17.* ubi ait sic fuisse resolutum à S. Congregat. Episcop. *sub die 24. Ianuarij 1631.*

13. Causa de iuramento datorum peti clericis, & Ecclesiasticis, leu peti eorum animalia, necnon peti familiares, ministros, & colonos Episcoporum, & nuncios Episcopales etiam laicos, si eorum animalia in bonis quibuscunque tam Ecclesiasticum, & personarum Ecclesiasticarum, quàm etiam laicorum, spectat ad Cusum Episcopalem priuarius. Si uero laici, eorum uel ministri, & animalia damnicent bona Ecclesiarum, & personarum Ecclesiasticarum, Curia Episcopalis procedere potest tanquam in causis mixti fori. At, quando coloni, & ministri Ecclesiarum clericorum, & Ecclesiastico-

tum cum animalibus propriis bona laicorum damificant, cogitatio tam quoad bona, quàm quoad personas laicorum, & eorum animalia spectat ad iudicem laicum priuarius, sed si cum animalibus Ecclesiasticorum, uel Ecclesiarum, quoad personas spectat ad laicum, quo uero ad animalia spectat ad Curiam Ecclesiasticam, ita Aldan. *d. tit. 8. n. 21.* ubi testatur sic decidisse sacram Congregat. *contrarius iuris iudicialibus propositum in una Terratin.* Abolutio à censuris ob violatam immunitatem Ecclesiasticam, iuxta constit. sanctæ mem. Gregorij XIV. quæ incip. *Cum alias nonnulli*, est Sedi Apostol. reservata, ut per Aldan. *d. tit. 8. num. 22.* ubi refert decisum de anno 1617.

14. 15. Propterea, quæ admittit Imperatorem, &c. Regem Hispaniarum, ex terrore Catholice R. ap. supremos Principes, esse protectores decretorum Concilij Trid. latè tradunt Salgado de *protesti. Regia p. 1. cap. 1. prel. 2. num. 73.* Sust. de *pax in practica tom. 2. prel. ult. num. 1.* Acced. *l. 1. c. 1. septimo consequenter ut. 6. lib. 1. Regul. Ceual. com. 10. 4. quest. 857. 220. Natiooia l. 10. gloss. 2. à princ. & num. 1. 4. 1. 4. & 1. 81. gloss. vnic. num. 3. tit. 2. lib. 2. Recop. Henrici de Penaficu. Clause lib. 2. cap. 1. 3. post princ. 3. 1. in gloss. littera D. & cap. 10. gloss. 1. in. Censuræ in interpret. aliquarum legum Regiæ c. 9. §. 4. num. 18.*

In omnibus decretis salua semper est Sedis Apostol. auctoritas

CAPVT XXI.

1. *Clausula generalis, non obstantibus constitutionibus Apostol. sufficit pro derogatione decretorum Concilij Trident.*
2. *Derogatio nec generalis, nec specialis Concilij Trid.*

- requiritur si supplicatio manu Papæ signata fuerit.
3. *Privilegia omnia Regularium sunt reuocata in his, quæ Concilij Trident. Auerjatur.*

Postremò sancta Synodus omnia, & singula, sub quibuscunque clausulis, & verbis, quæ de morum reformatione, atque Ecclesiastica disciplina, tam sub sel. rec. Paulo tertio, ac Iulio tertio, quàm sub Beatissimo Pio quarto Pontificibus Maximis, in hoc sacro Concilio statuta sunt, declarat, ita decreta fuisse, ut in his salua semper auctoritas Sedis Apostolicæ & sit & esse intelligatur.

a supra sess. 7. de reformatione in p. 1.

EX hoc text. vulgò colligitur pro derogatione decretorum huius S. Concilij Trident. iustificare clausulam generalem, non obstantibus constitutionibus Apostolicis, ita Gonzal. ad reg. 8. *Cores. gloss. 6. num. 120. Mat. de clausul. par. 4. cl. inf. 1. 4. n. 3. Bonacin. de censur. disp. 3. quest. 5. puncto 2. num. 4. vers. ratio de sumitur, Martel. var. resolut. lib. 2. cap. 38. num. 41. Monet. de communit. vltim. volunt. cap. 1. num. 250. Stephan. Garzian. de capt. forens. tom. 5. cap. 94. c. 963. Honorat. ad Decretal. tit. de constit. num. 11. Mallob. in praxi habendi censur. sum requis. 17. dub. 4. n. 8. Secuodum Roman. imp. c. f. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 5. Nicol. G. de benef. par. 5. cap. 8. num. 87. ubi refert sic respondisse Sacram Congregat. Trident. in resp. ad dec. 163. *Barat. Anton. Racciol. de iure p. 1. in am. extra grecum Fl.lesia ex lib. 5. c. 14. num. 4. & lib. 3. c. 4. num. 6.* ubi attestatur sic fuisse*

in Rota decisum in vna S. Angeli pensionis 16. Decembris 1594. *ceram Card. Pamphilij sen. & in Romanen. Prioratus 9. Jun. 1606. ceram bene mem. Patriarchæ Manzanedo, & apud Fatim. dec. 179. n. 6. & dec. 657. num. 24. part. 2. recent. Causales. dec. 601. num. 3.* ubi dicit censeri derogatum dispositioni Concilij Tridentini, quando contra illud Papa disponit, & constat derogasse uoluisse.

Derogatio nec specialis, nec generalis requiritur in Concilij Trident. si supplicatio manu Papæ signata fuerit, ita refert decisum Nicol. Garc. de benef. par. 4. cap. 5. num. 34. & par. 5. cap. 8. num. 2.

Privilegia omnia Regularium, etiam ea, quæ Mater magnum appellatur, sunt reuocata in his, quæ Concilio Trid. aduersantur per Bullam Pij V. 13. *Kal Martij 1565.* videlicet resolutum Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 1. num. 258.

De Indulgentiis.

1. *Distictus de Indulgentiis tractatus integro iulian. edenda*
2. *De iure de Indulgentiis agentes.*
3. *Indulgentia pro Ecclesia S. Marci de Monferrato.*

4. *Bullam Cruciatam ante, uel post suscipere non est necessarium in uolentibus consequi Indulgentiam Iubilæi, quæ à Summis Pont. pro tempore cunctis consueuerunt.*

Cum

1. **F**estis dies quatuor Regulari servare tenentur quos in sua diocesi Episcopus servandos præcepit, ritus tamen eorum quoad Missas celebrandas, & cetera divina Officia tam publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesiis perfolianda, illis festis permanere debent nec citra hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam contrarium eiusdem Regularibus præcipi potest, quod si de facto præceperint, Regulares nequaquam ipsis Episcopis obedire tenentur. Verùm quoad Conciones, & lectiones, quas idem Regulares ad populum habuerint, debent se conformare Evangelis, & Epistolis, quibus ceteris secularis, vitur illis diebus festis, ita decem testantur *Quarant. in summ. Bullar. verb. privilegia Regularium, Piasce, in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. n. 47. vers. diu festis, Laurent. de Pezimis in cons. sui Ordinis Minorum, tom. 1. cons. 28. Leonu X. num. 1. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 103. num. 21. & 33.*

2. **F**estorum ad observantiam per Episcopum cum approbatione populi indicentur, potest ipse censuris Regulares compellere, vt per Aldan. in compend. Canon. refel. lib. 3. tit. 8. n. 1. vbi refert decretum in Hellunen. 31. Julij 1627.

3. **F**estis diebus licet data operum rebus ad vitam necessariis, ac tempore petitis, præsertim tempore vindemiarum & messium, ac collectionis fructuum, vel vbi necessitas viget, & suadeat pietas ad Ordinarij cuiusque iudicium, & censuram, vt refertur decretum Quarant. in summ. Bullar. verb. diu festi, Piasce, in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 23.

4. **E**ccllesiasticis diebus licentiam alicui laborandi, vel vendendi sicut festis, laicis iudex in vim Bol-

le Pij V. non potest procedere contra laborantem, seu vendentem, ita Aldan. d. tit. 8. n. 23. vbi refert decretum sub die 26. Iulij 1621.

Festa Kalendarij Romani non possunt elevari Episcopis & Regularibus ad nobiliorem titum, pota à semiduplici ad duplicem, sine licentia Sedis Apostolicæ. sic Aldan. d. tit. 8. n. 27. vbi testatur resolutum à S. Congreg. Rit. die 28. Octobris 1628.

Festus dies, & ieiunia in suis Ecclesiis annuntiare non prohibentur Regularibus, vt per Laurent. de Pestinis in cons. sui Ordinis Minorum, tom. 2. cons. 7. Pij V. num. 13. vers. ad primum, vbi refert ita decretum sub die 2. Iulij 1620.

Festum novum non potest cogi populus servare quàm indicat ab Ecclesia, & si novum institui petuerit, supplicet populus, ita Aldan. ubi supra n. 30. qui ait resolutum à S. Congregat. Rit. in Pacan. 20. Aprilis 1601.

Festa Sanctorum certa die adscripta in Kalendario, vel Martiologio non possunt transferri, vt per Aldan. d. loco, vbi dicit sic fuisse decretum à S. Rituum Congr. sub die 28. Octobris 1628.

Admonenti populus crebro, &c.] Denuntiare populo Parochus debet vigilias in quibus ea benedictio ex præcepto Ecclesiæ vel ex loci consuetudine, seu ex Ordinarij lege ieiunandum est. Ita Vgolin. de Officio Episcopi c. 16. §. 3. num. 3. Ego ipse de Parocho p. 1. c. 16. n. 2.

Tenetur quoque denuntiare populo festos dies, in quibus opibus secularibus est vacandum, vt per Petr. Greg. lib. 1. p. iuris Canon. tit. 19. cap. 5. Camp. in diversorio iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 92. Vgolin. d. cap. 16. §. 3. num. 4. Betti Lucens. in praxi crimin. Regul. tit. 4. cap. 34. num. 5. vers. non minus item, quos refero d. c. 16. n. 4.

De Indice librorum, & Cathéchismo, Breuiario, & Missali.

1. **B**reuiarium Romanum ac formam illud recitandi instituit Pius V.
2. **B**reuiarium habentes ante 100. annos satisfaciunt recitando iuxta formã Breuiarij non Pij V.
3. **B**reuiarij, & Missali Romani vsu semel introductus, non potest mutari reduci ad antiquum.
4. **B**reuiarium S. Benedicti reformationi approbatur.
5. **B**reuiarium Benedictinum debet adhiberi ab omni-

bis Monachis, & Monialibus sub regula S. Benedicti militantibus.

6. **B**reuiarium Benedictinum de mandato Pauli V. pro omnibus Religiosis, qui militant sub regula S. Benedicti.

7. **M**issali alio non hoc reformato celebrante, qui alius tenetur ex Bulla Pij V. currunt peccatum mort. si sciunt, & absque iusta causa id fecerint.

Sacrofancta Synodus in secunda Sessione, sub Sanctissimo Domino nostro Pio I. V. ^{a supra sess. 18.} suscepta, delectis quibusdam Patribus commisit, vt de variis censuris, ac libris vel suspectis, vel perniciosis, quid facto opus esset, considerarent, atque ad ipsam sanctam Synodum referrent; audiens nunc, huc operi ab eis extremam manum impositam esse, nec tamen, ob librorum varietatem, & multitudinem distindere, & commodè possit à sancta Synodo diiudicari, præcepit, vt quidquid ab illis præstitum esset, Sanctissimo Romano Pontifici exhibeatur, vt eius iudicio, atque auctoritate terminetur, & euulgeretur. Idemque de ^{b vide sess. 24 cap. 7.} Cathéchismo à Patribus, quibus illud mandarum fuerat, & de Missali, & Breuiario fieri mandat.

Sancta hæc Synodus probè cognoscens quantum sit saluti ritus Ecclesiæ Christianæ hæreticorum libros si non in totum aboleri, vt minus ab vsu hominum semoveri, & particulari nota ab aliis distingui, & segregari, voluit insuper vt ex certorum quorundam Patrum, aliorumque doctissimorum virorum per diuersas Nationes ad id specialiter deputatorum iudicio, ij omnes qui vel hæretici, vel de hæretica prauitate suspecti essent, vel quoquo modo pietati, aut bonis moribus officerent, in particularem Indicem, seu catalogum

constituerent; quem Indidem deinde Pius Papa IV. ex huius Synodi decreto vnà cum regulis quibusdam pro illius meliore directione eidem propolis, auctoritate Apostolicæ approbavit, publicavit, & ab omnibus suscipi ac obseruari mandauit, cum inhibitione ne quilibet sine laicis, sive Ecclesiasticis contra eorum regularum præscriptum, aut ipsius Indici prohibitionem vltimos habere, aut legere audat, sub diuersis penis in eadem Bulla latius expressis, cuius tenorem postmodum iterum Sixtus V. & Gregorius XIII. summi

summi Pontif. specialiter adauxerunt, & renouarunt; refert Stephan. Quarant. in summ. Bullary verb. libri prohibiti.

1. Breuiarium Romanum, ac formam illud recitandi, instituit Pius V. *constit. 64. incip. Quid à nobis, 7. Id. July 1568.* & de nouo reuolit, & emendauit Clemens VIII. *constitut. 86. incip. Cū in Ecclesia, 10. May 1602.*
2. Breuiarium habentes ante 100. annos institutum; non satisfaciunt recitando etiam extra chorum iuxta formam Breuiarij noui Pij V. quod in sua Ecclesia non fuit receptum de consensu Episcoporum, & Capituli, vt refert decifum Nicol. Gate. *de benef. p. 3. c. 1. num. 155.*
3. Breuiarij, & Missalis Romani vsus semel introductus in Ecclesia, quæ habet particulare Breuiarium, & Missale, confirmandus est, nec licet redire ad vsum antiqui Breuiarij & Missalis, ita Aldan. in *compend. Canon. resol. lib. 1. tit. 10. n. 18.* vbi refert ita fuisse decifum à S. Congregat. Rit. in *Taken. seu nullum 15. Martij 1608.*
4. Breuiarium sancti Benedicti reformatum ad vsum Breuiarij Romani, exceptis illis, quæ ad regulam sancti Benedicti pertineant, approbatur, &

conceditur Monachis dicti Ordinis in Regno Portugaliæ, Sel. in *select. Canon. cap. 50. n. 8.* vbi ait sic fuisse decifum à S. Congregat. Rit. in *Portugalen. 21. February 1604.* & quoddam Breuiarium recitare debent Moniales eiusdem Ordinis in d. Regno, quæ Ordinatio subsunt, ex ead. S. Congreg. Rit. in *alia Portugalen. 20. Martij 1604.*

Breuiarium Benedictinum debet adhiberi ab omnibus Monachis, & Monialibus sub regula sancti Benedicti militantibus, ex eod. d. cap. 50. n. 25. vbi restatur ita resolutum ab ead. S. Congreg. in *Tarracenen. 24. Ianuary 1615. & in Sussen. 13. July 1619.*

Breuiario Benedictino de mandato Pauli V. pro omnibus Religiosis qui militant sub regula S. Benedicti, vt debent omnes Monachi, & Moniales, qui & quæ militant sub regula sancti Benedicti, Sel. *vbi supra*, qui dicit sic fuisse decifum ab ead. S. Congreg. sub die 24. Ianuary 1616.

Missali alio, non hoc reformato celebrantes, qui alias tenentur ex Bolla Pij V. posita in Missali Romano, incurrunt peccatum mortale si scienter, & absque iusta causa id fecerint, vt refert decifum Nicol. Gate. *de benef. p. 3. c. 1. n. 156.*

FINIS LAUS DEO.

INDEX V.

Rerum notabilium, quæ in hoc Opere continentur.

*Prior numerus paginam, posterior eiusdem pagine sectionem demonstrat
at ubi unus solus est numerus, ut intelligitur esse marginalis
proximè prenotate pagina.*

A

ABBAS Commendatarius SS. Vincentij & Anastasij non tenetur reddere. pag. 12. 5
Abbatibus rivalibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem cum vltimitate, non licet illam deferre extra propriam eorum Ecclesiam absque speciali Sedis Apostolicæ indultu. 12. 12
Abbatibus Cisterciensis & Olivetanis quomodo permittatur vltus Baldachini. 14
Abbatibus privilegium Sedis Apostolicæ & consensu Ordinarij Conseruationis Sacramentorum conferre possunt. 43. 5
Abbatibus, & alij Prelatis Episcopum inferiores possunt vltus. 51. 18
Abbas exerceat iurisdictionem in aliquo territorio ea consuetudine memoriali confirmata à Sede Apostolica. 19. 15
Abbatibus, & alij etiam omnem iurisdictionem habentes ordinariam non possunt insinuare in beneficiis simplicibus preterea à patrono absque priuio examine Episcopi. 44. 15
Abbatibus degradationi assistentes sunt inflexiles affectores. 31. 3
Abbas Ordinis Cisterciensis potest eligi in Conseruationem, si Episcopus in Synodo cum decessisset iudicem Synodalem. 111. 5
Abbatibus, seu Prelatis inferiores non possunt vltus nisi hoc habeant ex privilegio legitime prescriptione. 144. 5
Abbatibus, & alij inferiores iurisdictionem habentes possunt vltus. 140. 5
Abbatibus habentes quasi Episcopalem iurisdictionem. 179. 16
Abbatibus, Praepositi, & Abbatis Regularium vitam ducentes, non tenentur Episcopo reddere rationem. 181. 18
Abbatibus, & quicunque exempti in quocunque loco constituti non possunt primam coarctationem, vel Ordinem minorum nisi suis subditis Regularibus sibi. 1. cap. 10. de reform. 116
Nec ipsi, vel Capitulum, vel Collegium, litteras dimissorias conferant secularibus Clericis, nisi ab aliis impetrent. ibid.
Abbatibus quorundam exempti etiam nullas diocesis non licet Ordines cuiquam conferre minoresque Regularis subditis sibi non sit. 117. 5
Abbatibus non possunt Tanquam, & maiores Ordines conferre alij Regularibus, qui dimissiones suorum Superiorum habuerint. 1
Abbas vltus possit ad Ordines minores promouere que habere debet. 6
Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus. 7
Abbas aliquis Abbatibus exempti non potest Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, licet si Abbatia est nullus. 8
Dimissiones litteras ad Ordines suscipiendos concedere non potuit Abbas clericis secularibus suis subditis. 10
Abbatibus, & alij quocunque exempti qui faciunt dimissiones aliis, quam suis subditis Regularibus, suspensionem eorundem per annum incurrit. 112. 10
Abbas in iis casibus, in quibus Tanquam, & minores Ordines conferre valet, dispensare potest in interdictis. 120. 18
Abbas, Gualter. in Concilio Tridentino.

Abbatibus secularibus exempti qui in suis subditis habent iurisdictionem quasi Episcopalem commendatarius sub nomine Episcopi. 130. 12
Abbatibus habentes populum & territorium proprium, ac iurisdictionem Episcopalem, vocari debent ad Concilium Provinciali, seu Episcopali Comprehensiuum. 113. 8
Abbas non potest Synodum celebrare nisi habeat provisionem. 7
Abbas populum non habens, etiam quoddam exemptum non sit, non tenetur accedere ad Synodum diocesana. 10
Vocem consilium in Concilio Provincialibus dominat habet Abbatibus commendatarius, & Capitulum deputatus. 16
Abbatibus exempti, qui Synodo interesse debent, quo amittit, & omni modo vltus debent. 116. 14
Abbas Monachus non tenetur interesse Synodo diocesana si deseruire faciat per vicarium secularem cuius animarum immunitas fuit Ecclesia. 17
Abbas, cui vltus est perperam, & accessorie patriarchalis Ecclesia, conuictus non tenetur. 146. 15
Episcopos vicinior quos possit in Abbatia nullius diocesis. 17. 16
Abbatibus non possit exire pro praestando iuramentum fidelitatis ratione seculi. 114. 27
Abbatibus non potest 2 monasterio ecclesie vltus ut adflicti Ecclesie ad hoc placeat. 12
Abbatibus, vel Superioribus non possit duobus monasteriis, sed vltus iura sua mensa regere, aliqui statim vocant, & quo exat sit eligenda, sibi. 12. 1. 7. de Regularibus. & Monialibus. 196
Abbatibus, vel Prioribus esse non potest illegitima absque Papae dispensatione, seculis Religionem privilegium. ibid. 6
Abbatibus, seu Prioribus officij non vltus capaces illegitimi, & quicunque que virgines non sunt. 197. 5
Bigamus Monialis absque dispensatione in Abbatibus eligi non potest. 4
Infamis homo potest in Abbatibus eligi. 5
Abbatibus in electione duos potest coarctare debent ex triplici numero Monialium. 6
Abbatibus in electione dare votum non potest eorum Superior in casu discordiae. 7
Abbatibus expleto officiorum suorum tenent non possunt de quo eligi ad eadem officia. 11
Abbatibus locum potest succedere in officio forati. 11
Monialium tenentibus in electione Abbatibus non possunt supplere pro numero vocum requisitarum. 197. 15
Abbatibus non possit duobus monasteriis praefici. 14
Episcopos qui Abbatibus electionis quæ est claustra monasterij non in gradibus, sed ante coarctationem fenestellam vltus singulorum iudice & recipere debet. 15
Episcopos potest vltus cum Superioribus Regularibus quocunqueque Abbatibus electionibus per te, vel per aliam interdicere. 16
Vide Praefata.
Abbatibus, Episcopos non potest dispensare in exat 40. 10
eorum quæ ad Abbatibus officium requiritur. 197. 8
Abbatibus, Causa rationabiles ex quibus abesse possunt beneficiis remissis. 14
T 1 Episcopus 7

Index Rerum.

- Episcopos potest abesse à suis Ecclesijs. Sive alia Superiores li-
centia quando occurrat viginti necessitas. 193.13
- Abesse non debent qui dantur ad rectoribus. 14
- Episcopos possunt abesse à suis Ecclesijs ad summum per tres
mensis singulis. 193.13
- Episcopos abesse possunt à suis Ecclesijs per tres menses etiam
tanta auctoritate relaxandi. 14
- Episcopos non licet à sua Ecclesia abesse, nisi ob aliquam
causam. 193.13
- Constitutionis Episcopos valet ad Parochi possunt abesse ultra
duos dies sine licentia. 193.13
- Parochi non licet abesse causa peccati. 193.13
- Licentia quam Parochi abesse volumus potest debet ab Epi-
scopo, non solum ab eisdem ad quosque eius capella. 193.13
- Parochi non potest abesse à sua Ecclesia sine licentia in
scriptis obsequi, nisi talis repræsentet se officem ecclesiam. 193.13
- Parochi sine licentia Episcopos ex infra causa in scriptis ob-
ediendi non potest abesse etiam primo bimessali. 67
- Parochi non potest per hebdomadam abesse non potest, vel
non abesse licentia, etiam infra Vicario Monacho. 68
- Episcopos aliquibus, nullis de causis potest etiam licentia Mon-
acho Pri V concedere licentiam recedendi à Para-
ochiali. 69
- Parochi si ipsam habent causam abundi extra parochiam,
an possit abesse ea ubi per Episcopum derogat. 71
- Clerici ad quosque finem abesse licentia non potest
abesse inconstituti Episcopos. 193.13
- Statum quo permittitur est Conuocati quoniam menses quo-
libet anno ab Ecclesia abesse si à Papa est confirmatum,
non censetur derogatum. 193.13
- Procurator non rectoribus amissionem duntaxat pro tota il-
lius temporis, quo quis abest. 193.13
- Vicarius substitutus si feruere v. lit. gratia non tenetur Para-
ochus eum iussu de causa abesse, nisi in conscientia assignata
pariter fructum. 193.13
- Alia causa hodie non potest quocumque distantes. 193.13
- Abesse à finem Ecclesie quibus potest parochi. 193.13
- Abesse causa in scriptis approbante. 193.13
- Episcopos cognoscere potest de causis abesse ab Ecclesijs
parochialibus, quocumque loco ad inferioris spectat. 193.13
- Parochi an iudicialiter probare debet causam abesse. 65
- Abesse acquiritur motum. 470.54
- Episcopos, et alij beneficiarii habentes beneficia extra si ab-
sente legitime causa à suis Ecclesijs abesse, tenentur pro
eius temporis, quo abesse, fructus restituere. 193.13
- Parochi si à suis Ecclesijs abesse legitime causa ab Episcopo
cognita, et approbata se legitime, abesse ultra bimessali
tempus, peccant mortem. 193.13
- Abesse ad causam quomodo danda. 31.16
- Abolitoria sacramentalia non potest absenti valide impedire. 193.13
- Abolitoria peccatorum data in non habent potestatem ordinari-
um, vel delegatum in abolendo, et colla. 193.13
- Abolitoria sacramentalia est ad infra actus iudicialis. 193.13
- Episcopos: facit illic illius, qui casus sibi referuntur, potest ab-
absolvere. 193.13
- Sacerdotes simplices possunt absolvere constitutos in articulo
mortis, etiam quando adit proprius parochus. 99.12
- Sacerdos etiam irregularis superpositus, etiam non licentia, et
potest absolvere in articulo mortis. 193.13
- Abolitoria possunt à quocumque Sacerdote simplici constituti in
articulo mortis, etiam si sit excommunicatus, et non iudiciali
et huiusmodi ob alio quocumque. 193.13
- Sacerdos, qui excommunicatus habet iudicialiter constitutos
etiam in articulo mortis ab alio, nullam iudiciali
irregularitatem. 193.13
- Abolitoria data à simplici Sacerdote in mortis articulo est ve-
ta abolvere. 193.13
- Sacerdos nullus causa mortis articulo potest absolvere à
excommunicato per vocem suam referentem. 193.13
- Parochi licet ex se non potest absolvere à casibus Epi-
scopalibus. 193.13
- Vicarius Episcopos vigore generalis mandati non potest ab-
solvere à casibus Episcopos referentibus. 193.13
- Regularis etiam per privilegium, et Mox vigore vo-
catur, non habet facultatem absolutoriam potestatem à ca-
sibus Episcopos referentibus. 193.13
- Parochi licet, et alij Consecrati vigore privilegiorum Ro-
mani non possunt absolvere potestatem à casibus Episcopos
referentibus. 193.13
- Regularis habens facultatem absolutoriam etiam à casibus
referentibus potest absolvere aduocare in alia à casibus
referentibus diocesani potestatem. 193.13
- Concessio facultatis absolutoria à casibus Sedi Apostolice referentibus,
non comprehendit casus, quos Episcopos, et Parochi Re-
gulares cum suis subditis Regulares referuntur. 193.13
- Abolitoria Episcopos etiam cum ipso dispensare potest ad eodem
Episcopo Consecrati aliter de omni peccato veniali, de quo
potest absolvere, vel dispensare ipse Episcopus. 193.13
- Poenitentia habens peccata referentia Episcopos, potest absolvere
à non referentibus, referentibus absolutoria à referentibus cum so-
poreo casum sui referent. 193.13
- Episcopos habet sui referentibus casus, et casum referentibus
prohibet quoniam Sacerdos à referentibus verè absoluit. 193.13
- Abolitoria sacramentalia Sacerdotis est ad casus iudicialis, non
solum ministerium. 193.13
- Sacerdos si solum ministrat absolutoria. 193.13
- Abolitoria per Episcopos, et suspensionem concessa ob suspen-
sionem Ordinum aut legem in artem, non potest ante
illam in parochiis Ordinibus ministrare. 193.13
- Regulares etiamque ex se an possunt absolui à Sacerdotibus
non approbata. 193.13
- Sacerdos si absolvere superiorem ratam habere ab-
solutorem de futuro, iudiciali. 193.13
- Abolutoria non est illi, qui vel ad negligens, vel ad vici-
cundam Pater noster, Ave Maria, Credo, adducere non co-
193.13
- Abolutoria potest Episcopos per se, aut Vicarium ad id specialiter
deputandum in foro conscientie, et gratia quocumque
sibi subditis in suis diocesi à quocumque casibus occultis,
etiam Sedi Apostolice referentibus impolit potestatem salu-
tati. 193.13
- Item à peccato huius per scriptum tantum, non per Vica-
rium. 193.13
- Abolutoria à casibus occultis per scriptum ad ministrum
Modum non potest Episcopos si delictum sit oc-
cultum. 193.13
- Episcopos possunt, et non eorum vicarij, absolvere in foro
conscientie ab huius occultis impolit saltem potestatem
193.13
- Facultas concessa Episcopos per hoc decretum absolutoria
habet occultis, non deducta ad forum v. iudicium est
eodem ad id per proclum Solle in Curia Domini. 193.13
- Episcopos hodie in viciu habet decem non potest absolui
habet occultis in foro conscientie etiam vigore
Solle Curie, non Solle. 193.13
- Vicarij Episcopos non possunt absolui in foro con-
scientie ab huius occultis. 193.13
- Abolutoria non potest Potestarius à casibus, quos Episcopos
habent expectat referentibus. 193.13
- Abolutoria à casibus ad violatam immunitatem Ecclesiasticam
etiam Sedi Apostolice, etiam. 193.13
- Vide Constitutio, dispensatio,
etiam, aut rectoribus ad beneficia Ecclesiastica non etiam
à Cardinali conceditur, et concessi non extenditur, vel
transfertur, sed. 193.13
- Ad, etiam Spiritum sanctum, et Intellectus de potestate
sententiandi, et rectoribus peccata in Sacramento Peniten-
tiae. 193.13
- Ad originalia procedunt primæ instantie ad iudicem ap-
pellationis. Natus mutare non cogitur, nisi. 193.13
- Ad primæ instantie viciu triginta dies decurrit quatenus ap-
pellanti. 193.13
- Ad priora instantie transportare spectat ad eum, qui ap-
pellavit. 193.13
- Actum transportatio iuxta hoc decretum est de forma quon-
dam causæ Ecclesiastica. 193.13
- Actum transportatio necessaria in causa iudiciali. 193.13
- Ad integritatem, et legitime debet transportari. 193.13
- Gratia ad dimittitur ad dimittenda sunt colla. 193.13
- Ad translatum tantum procedunt non sunt necessarii transpo-
rtandi. 193.13
- Actum irrevocabile ex parte à transportatione. 193.13
- Ad non integritate transportare quando procedi possit in causis
si proficiat. 193.13
- Ad in dubio potestatem integritate transportationis. 193.13
- Natura iudiciali de integritate transportationis, seu non trans-
lati ad ad credendum. 193.13
- Ad originalia procedunt primæ instantie ad iudicem ap-
pellationis. Natus mutare non cogitur. 193.13
- Procedit in omnibus casibus Ecclesiasticis vertentibus etiam
quocumque iudice etiam non Episcopo. 193.13
- Concordant hoc decretum cum art. 1. sess. 1. de reformatione
Natus iudiciali Ecclesiasticis tenetur in copia aduocare
ex parte tenentem abique quod iudicium appellat. 193.13
- Ad ad gratiam habentem, seu ad iudicium in forma dispo-
nendum, qualis est debet. 193.13
- Ad non in potestatem requiritur quod materiam Sacramentali
Præterea, videlicet constitutio, etiam. 193.13
- Episcopos.

Index Rerum.

De Appellatione.

Appellandum est ad Metropolitani a decessu Ordinatij
non causa erit ad procedenda a decessu Concilij. 24
Sedis Apoll delegalum. 25
Appellatio datur a Vicario ad Episcopum in causis criminalibus,
vel benedictibus specialiter committis. Vicario. 3
Appellatio in causis criminalibus tenet iuxta fides metes exco-
municati. 3
Appellatio ad eum a Vicario Episcopo contra ad iudicem ap-
pellationis expressa habet effectum. 36-40
Procedit in ad factum in causis eorum delegatis. 61
Habet locum in quocunque iudice Ecclesiastico, & in causis
tamum Ecclesiasticis. 62
Procedit in causis punitis vinctibus contra iudicem Eccle-
siasticum. 63
Solubilis non potest correctione quam superior contra il-
lum facit appellare. 69-74
Appellatio non habet ad interlocutoria Episcopi, vel eius Vicarij
generalis non punitibus quocunque grauamine, excepto quod
huiusmodi grauamine possit diffinitionem sententiam non
posse reparari, vel non potest appellari de ipa diffinitione.
Ipsi. 3 & cap. 1 de reform. 79
Vide Causa.
Appellatio non potest ad effectum cuiusdam examen. 81-85
Appellatio non potest quando grauamen situm per interlocutoria
non potest tolli per appellatorem a diffinitione. 81, 9
Episcopos quando a Concilio Tridentino, procedit, uti Sedes
Apoll delegalis in causis, que sub eius iurisdictione non
comprehenduntur, non potest ad eum appellari de ipa diffinitione.
Ipsi. 3 & cap. 1 de reform. 79
Appellatio a sententia interlocutoria in quibus casibus possit.
36-40
Appellatio non tollitur a mala relatione, & grauamine, ac re-
probatione examinationum. 46
Appellatio non datur a visitatione facta Episcopo, praeterquam
a constitutione monum. 31-3
Appellatio ad effectum suspensionis non datur a mandato de
restituendo in vibratione eius. 4
Appellatio ad effectum suspensionis non admittitur a visita-
tione Ecclesiae Cathedralis. 7
Non extenditur ad causas criminales, quae tractantur apud
iudices inferiores, & iuxta decessu Episcopi. 8
Cauterionia iudicibus grauamine per appellatorem a de-
finitione reparari non possit. 10
Appellatio interposita super condemnatione ad terminum habet
effectum suspensionis. 11
Appellatio a petitione beneficii habet effectum suspen-
sionis. 12
Appellationes operantur tempore. 22, 14
Appellatio a quenda non est quamvis appellatio assensu facta
tenet, aut appellatio exemplum culpa iudicis a quo, vel
ad iudicem habere non possit. 19
Appellatio a Metropolitano non recipitur ab executione
decessu Concilij Tridentini aut vicariatus Apoll. 30
Appellatio non ad effectum deuolutionis tantum admittitur
in causis visitationis Ordinationis, aut constitutionis mo-
num. 31
Appellatio non admittitur a grauamine, quod per defectum
reparari non potest si visus actus. 32
Causa appellatio non potest de appellatio eodem quo
repetitur casus quante tempore permanere. 33
Appellatio non recipitur a iudice definitum contra verum
communiem punita. 37
Appellatio inter Episcopos ad Legatos, Nuncios Apostolicos, Pa-
triarchas, Primates, & Metropolitanos, in quatuor causis
ipsi reuocant iudicem formam iurisdictionis constitutionum puz-
sistentium iuxta p. 11 l. 1. de collationibus, p. 3. a. 2. de reform.
177
Cap. Romano de appellatorem a decessu etiam in appella-
tionibus ad Sedem Apoll. interpositis. Ibid. 2
Appellatio datur a decessu in visitatione protecta in cam-
pionem contra eorum punita. 310-4
Appellatio suspensionis non tollitur, & non datur iurisdictionem, ubi
Episcopo, visitati non exemplum punita. 310-5
Appellatio a Metropolitanis in visitatione ad Episcopos suffraganeos
etiam non recipitur sedu Apoll. delegatis debet interponi
ad Metropolitani scilicet scilicet quod est eum deuolutionem.
310-8
Appellatio suspensionis, non vero deuolutionis prohibetur in hoc
casu. 314-134
Appellatio non datur simpliciter a electione Episcopi in en-
erica domo appellare vel non fuit approbata ab excommunicatione
eius iudicibus. 315
Appellatio a mala electione, hoc inuoluntarij iudicio Episcopi
ad iurisdictionem ad effectum deuolutionis. 317, 114
Appellatio admittitur ad interlocutoria vim diffinitionis ha-
bentis. 322, 19

Appellatio licita est ab interlocutoria ubi grauamen reparari
non potest in diffinitione. 313-16
Appellatio licita est ab interlocutoria etiam si grauamen possit
reparari, sed non ex toto vel magis cum diffinitione. 37
Appellatio datur a correctione quam facit Vicarius Regularis
excedendo modum, & transgrediendo regulam limitum.
320-10
Appellatio interposita a Quondam ad Praeuioralem, & a Pro-
curatore ad Generalem, & Generalem ad Protectorem, & ab hoc
ad Cardinalem Congregationem. 321-11
Appellatio in causis punitis contra Capitulares exco-
municatos etiam visitationis cum adiunctis non datur ad Episcopum,
sed causa deuolutionis ad Sedem Apoll. 429, 18
Vide Deuolutum.
Appellatio si occultantis processum, vel impedimentum praestitit
ut transporatio non fieret in eius odium, habetur pro facta.
327-74
Approbare Sacerdotes non confessionis in iudicio tollit potest
punita Episcopum. 230-13
Approbare & examinare ab Episcopo facienda non requiritur
in beneficiis simplicibus, quorum collatio libere requiritur ad
inferiores. 46-1
Approbare Episcopi illius loci in quo sit, confessio est con-
fessio. 230-19
Approbare ad confessiones audiendas sufficit etiam oterius
confessio. 230-13
Approbare Sacerdotum ad administranda Sacramenta, & ad
confessiones audiendas a pauperibus procedunt. 231-14
Approbare omnes ab Ordinatione ad confessiones. Iux-
ta decessu possit suspendere Episcopos successores, utque ad o-
mnia examen. 43
Approbare omnes ab Episcopo obicientes ad certum tempus, eo
tempus non possit confessiones audire ab eis, non Episcopi
suis licentia. 45
Approbare ad confessiones audientes videtur, quoniam non puz-
sistent confessiones. 38
Sacerdotes etiam ex confessionibus acquiescent sine appro-
batione non possunt alij alius reuocari. 44
Approbare, & punita ab auctoritate de Ecclesia parochiali,
potest ab Episcopo successores item examinare inter-
uentione rationabili causa. 45, 1
Approbare demerit ad audienda confessiones existeret
parochus in eadem ciuitate, vel oppido ubi sita est parochia. 339-9
Approbare nullas etiam insignis vis censetur sine examine
ad confessiones audiendas, & etiam iuxta decessu. 321-1
31
Approbare ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium
tenere non est idoneum, non censetur approbatus. 231-15
Approbare nemo censetur si ea tribus causis antea, quali-
bus eorum approbationem. 231-11
Approbare a iurisdictione de necessitate Episcopi. 231-11
Approbare in Calce in officio de eo iudicari debeat. 16-6-7
Approbare abent beneficiis exco-
municatis illas visitari, iudicari in
communicationem bonis cap. 16-10
Archidiaconi, qui sunt oculi Episcopi, sunt Magistri in Theo-
logia, vel Doctores, vel Licentia in iure Canonico. p. 32-4
c. 1. de reform. 314
Archidiaconi, qui oculi dicuntur Episcopi, in omnibus Eccle-
siis ubi sunt potest eligendi qui sunt Magistri, &c. 314-4
Archidiaconi qui veritatem inuenerunt, & omni profusa iudi-
catione eorum non tenent esse Doctores. 3
Archidiaconi apud Hispanos nullam habent iurisdictionem. 6
Archidiaconi punitum est Pontificali exco-
municatio suffraganeum abque licentia Ordinationis. 3-7
Archiepiscopus non potest in Cruce, nec Mozzetta Legatos
punita in ciuitatibus. 37-7
Archiepiscopus non debet se ingerere in prima instantia causa-
tum, quae aguntur coram eius suffraganeis. 32-10
Archiepiscopus non potest indicare causas venientes inter
Episcopos suffraganeos. 32-11
Archiepiscopus vix potest beneficiis sine diocesi. 32-13
Videtur potest Archiepiscopus, Collegium firmatum Mar-
tialis. 179-12
Archiepiscopus dum adu visitat, potest absolute subditos
suffraganeos. 230-14
Archiepiscopus huiusmodi tenetur ad residendum. 194-35
Archidiaconi & Legatos, Capituli non potest Episcopus vix re-
bones decerni visitari. 31-8
Archidiaconi occasione beneficii recipi non dicuntur. 41-16
Archidiaconi occasione beneficii recipi non dicuntur. 41-17
Archidiaconi iuxta iurisdictionem admittit, vel denegata iuxta
ad iudicem. 365-12
Archidiaconi tenetur Episcopos ad seruicium Ecclesiae iudicem in
mentibus eorum iudicem. 107-19
Archidiaconi in Ecclesia de mandato Episcopi non est appellatio ad
quendam locum punitum iudicem, quod collatur huius iurisdictionem.
32
Alciptro

Index Rerum.

etiam de licentia sui Generis abique personis Summi Pontificis assensum eorum in maiorem, etiam ad tempus, multo magis beneficiorum de eorum ad tempus. 121. 7
Canonici, legemque ab eis non tenent de suo solvere pro Missis concurantibus. 141. 16
 Canon qui non solum aeneas nec vocem consilium in electionibus, et in Synodo habet. 173. 2
 Proinde in Canonibus habentibus eorum ratione canonice. 18
Canonici in sacris non habentes vocem in Capitulo aliquo pascit se autem, seu pariter non possit. 4
Canonici in Collegiis nisi in sacris, vocem in Capitulo non habent. 5
Canonici a Sede Apostoli, supra iurata dispensationem non prius congregetur ad sacros Ordines promovendi, quam ad 20 annos pervenerint. 6
Canonici in sacris non habent vocem in Capitulo. 7
Canonici ad Ordinem Subdiaconatus subiecto ante legitimam ad sacra vocem in Capitulo non habent. 174. 13
Canonici, non promovendi infra annum post alii potius, quam per aliquos priores. 23
Canonici Regulares, non comprehensuri sub hoc decreto. 316. 11
Canonici, qui esse Sacerdotes, non ob id impediantur quia possit perferendum sub sacramento sentire. 312. 27
Episcopus non potest cognoscere et omnes Canonici efficiantur Sacerdotes. 32
Sacris in sacris sacris, ad Ordinem Apostoli, ordinantur per potest Canonici ad Ecclesia quibus anno ultra dea inter, ab eis. 321. 16
Menores tunc, quibus possunt Canonici quilibet anno a lute Ecclesia ab illis debent continere per dies, et possunt accipi anno solum in consensu, et etiam recipiunt. 61
Menores tunc possunt Canonici quilibet anno ab eis in constitutionibus Ecclesiarum solum tunc anni requirunt. 64
Canonici tribus mensibus ab eis coloris minimi tenentur perire, et obtinere licentiam Episcopi. 65
Canonici ad discedendum tantum Gregorianum cogere potest Episcopus. 32. 73
Canonici divites per se, et non per subsidium adimplere debent. 316. 11
Munera sine dignitate, Canonici, aut Pontifici licentia per se ipsi habent, et exerceere debent. 326
Canonici eugenis sine ad personam in eadem Missam illis dicitur, quibus ea tollitur, et legitime consuetudine illius Ecclesie debent. 115
Canonici a iudice tenentur Episcopo celebrant, non alia iurisdictione exerceant per eam tantum, habet eam cathedralium Ecclesiarum. 116
Episcopo M. cum prius in Cathedrali non tenentur Canonici a iudice. 117
Canonici tenentur placere, sed tenent in eadem cum aliis placere, et obsequio restituerentur distributionem. 118
Canonici non tenentur Capituli illorum non potest per alio quod minimum solvatur in ingressu Canonici. 330. 2
Canonici cathedralium vel collegiorum Ecclesiarum, quibus tunc animarum remunerationem non prout prius conclusi. 347. 10
Episcopus sine admittit per se, si procedere ad priorem Canonici non ex illa quod ordinis sui prout ad honorem non tunc tenentur. 449. 30
Canonici si defuncti esse talis possit delegare causam, potest nihilominus illi iudicare. 449. 39
 et sic quoniam potest delegare. 20
Canonici illegitimi cuiusque possessionem aliter in Canonici in eadem Ecclesia apertis, si in illa Ecclesia monachum non aliter, et comprehensuri hoc decreto. 470. 1
Capella regia hinc decreto sub iuramentum. 19. 16
 Non tenentur habere, seu iuramentum, nec contumaciam. 19
 Ordinationem non debent causa potest Capellam. 149. 13
 Alii ad Capellam in Episcopatu Ecclesia, etiam per utrumque tenentur, etiam causa potest non potest Episcopus. 150. 1
Capitulum in eodem Alai quando possit possidere alium. 319. 11
Capitulum existens in loco monasterii in visitatione non potest Ordinari, sed tunc potest visitari personam excommunicatam amovendi in ea. 404. 26
 Non habet forum in monasterio, in quibus Abbas visitari potest illi o. em in Parochia habet. 27
Capitulum est congregatio personarum visitationem in loco Ecclesie & in visitatione. 444. 31
Capitulum, in iudicio est omni defensionem in eadem, obvenit non potest cum in eadem. 49. 9
Capitulum cum monasterio an revocari possit. 11
Capitulum in sub eodem verbo voluntas & quid per admodum tollantur Episcopi tenentur, tunc in priorem.

non omnium ipso iure. 11
Capitulum, in monasterio, quorum sacros & de eis, in comparatione beneficii sunt. 13
Capitulum ad eodem potest quod ad sacros Ordines promovendi si fuerit audientia Apostoli, et ordinaria Ecclesia, et in taliter ecclesia. 13. 13
Capitulum in eadem amovibilis in capella Papae ubi non potest illius titulum promovere. 153. 17
Capitulum, quod requirit eadem Ordinem, comprehensuri sub hoc decreto. 174. 17
Capitulum non potest consecrari illi, qui non est illius auctoritate infra annum ad Ordinem requiritur promovere possit. 18
Capitulum Sacerdotalis. 19
Excommunicatus potest excludere Ordinationem ad administrationem Capitulum. 179. 14
Capitulum collationem & in perpetuum titulum collationem ubi non potest quod prius legem. 106. 16
Capitulum extra sub eodem verbo voluntas & quid per annum ea collatione Episcopi tenentur, tunc in priorem omnium ipso iure. 339. 16
Capitulum & Monasterii, quorum fructus sunt & tenent, sunt incomparabilia beneficia. 140. 15
Capitulum, qui ad eandem est omni defensionem in eadem, obvenit non potest cum Canonici. 26
Capitulum, qui ad eandem est celebrandi ecclesiam Missam, et collationem in eadem monasterio, est beneficium incomparabile cum alio beneficio canonici. 341. 45
Episcopus non potest cogere obvenit Capitulum ut ipsemet celebrat. 445. 4
Capitulum, habens non tenent promovendi ad fastidium, nisi. 116
Capitulum de qua hic, in requirit personalem residendum. 8
Sacerdotium ad eandem requiritur in hoc caso. 9
Capitulum in Ecclesia cathedrali tenent ad residendum in eadem fundatione capelle cum omni quondam Missam, et in eadem in eadem. 47. 10
Episcopus non potest in Cathedrali transferre Capitulum habens solum eorum in Capella prope Cathedrali. 147. 4
Capitulum enudare Rectorem parochialis institutionis adordinare Apostoli, tenent ad residendum sine Rectore ipso. 196. 11
Capitulum Regii exemplum sunt in iurisdictione Ordinaris, et ad hoc tenentur in Capella Regia. 315. 9
Capitulum ad eadem amovibilis cum obligatione veluti Missam quilibet hebdomada potest demandare celebrationem distans tantum Missam aliter cum eodem non coheret. 346. 10
Capitulum non requiritur in eadem, et si dicitur in eadem fundatione habentur quod debent celebrare divos die octiduum. 445. 5
Capitulum Episcopus consecratur, et Capitulum Sede vacante procedit contra Capitulum delinquentem. 449. 10
Vicarius Episcopi potest procedere contra Capitulum adhibitis duobus de Capitulo. 13
Vicarius eorum Sede vacante. 14
Episcopus nolente, vel non exire contra Capitulum delinquentem non procedit, non debentur revocandi ad Admonitionem. 16
Quid datur Episcopo, et Vicario quoque magis in loco ecclesie, procedant contra Capitulum. 449. 16
Episcopus solus potest exerceere iurisdictionem quod summatim cognitionem, et ad caput Capitulum. 39
Episcopus solus ad summam informationem, et necessitatem determinationem Capitulum delinquentem procedit, ubi de sacra tenentur per iudicium claudat. 410. 41
 Vide Gregorianum Capitulum.
Capitulum in electione pariter omni in Ecclesia cathedrali obli potest. 10. 8
Capitulum, et corrigere potest Episcopus sine Capitulo, si non sunt exempla, non oblationem prius legem ea fundatione. 12. 1
Capitulum, & Ecclesia sub habet, visitare potest Episcopus totius quoniam opus fuerit. 13. 6
Capitulum Sede vacante, per se, vel vire fieri Episcopus. 13. 6
Capitulum Sede vacante potest eligere monasteria monasteria non exempla. 13. 7
Capitulum, ita cum Vicarius non potest infra annum dare defensionem eorum ad priorem tantum. 40. 2
Capitulum non potest infra annum dare licentiam Episcopo commoranti in eadem vel in eadem. Regulator. 61. 5
Capitulum in Sede vacante potest infra annum in eadem idem notari fieri. 10
Capitulum Sede vacante ante ipsum ante potest suum tantum consecrari obvenit eorum Sede Apostolica de suffraganeis Ordinibus, et in eadem per Ordinaris. 5
Capitulum in eadem Episcopo tenentur, tunc in priorem.

Index Rerum.

- [illegible]

Index Rerum.

Clausura percipere tenentur Moniales illius monasterii-
rum, quibus ante Coenae, non quatuor admissa liberat.
Moniales coenae, & tertiarie profectus ad eadem tenen-
tur clausuram. 3
Vide Moniales.
Clement VIII. causis Regularibus certos casus referatos ta-
bule. 97
Clausurae progressus habundantibus honestas. 161
Habitus clericalem non tenentur deferre clerici qui habent
fustas, aut possessionem excoletorem valorem annuum de-
ducantur. 117
Velles aut non longe non transgredientur in Clerico. 7
Clericus non valens rursus pauperibus habitum proprio quia
dual conuenientem gerere, excoletur. 117
Censuram propriae iuris talem non deferat: Clericus an illam
ponam locutus. 10
Clericus, qui propter aliquod verisimile periculum transfor-
mari cogitur, in nullam partem incidit. 117
Habitus dimittens clericum domi suae, & in uocentis, exco-
letur. 12
Velles breuius habens clericus an necessitate linere exco-
letur. 11
Episcopus loci diocesis eademdem clericum delinquentem,
si iudex innotuit. 117
Clerici non constituentes, & reuoluntati sibi aduersata pos-
sunt. 116
Clerici suppler, & scandalore viuentes possunt priuari benefi-
ciis & in eorum persequantur iniquitas. 116
Clerici omnes sine a negum fiscalibus alieni, honeste graui-
tateque gerant, ac sancte uiuant, *ff. 1. cap. 1. de reform.*
119
Clerici subdantur tantum ex fructibus beneficii, quantum re-
spondet suo cunctis, non afferat censuras. Bulla in Coenae
Domini. 114
Clerici prima Tonfura, vel minorum Ordinum, qui sine iusti-
cia recedunt, non peccant morte. 111
Clericus non beneficiatus vel foci privilegio gaudeat quia re-
quiritur. 106
Clericus si immiserit inimicis rebus in habitu, & Tonfura so-
si privilegio censurae reuocasse. 107
Clericus in monasterio quando foci privilegio gaudet. 106
Clericus characterem, & habitum clericalem assumens post
delictum an gaudet privilegio foci. 107
Clericus reperit in Curia Realem sine habitu clericali donec
decesset de foci clericis in carceribus laici potest detineri.
115
Clericus inueniens alteri Ecclesiae quam illi, cui fuit ascriptus,
gaudet si in privilegio. 10
Clericus non inferens Ecclesiae non potest Ordinatus im-
munitate a gabellis, & aliis oneribus priuatis. 114
De Clericis coniugatis. 101
Clerici coniugati gaudent foci privilegio si eum uisat, & Vis-
gus contraxerit. 11
Si rebus deficiat, & Tonfura. 11
Clerici coniugati foci privilegio gaudent in criminalibus. 11
Clericus Viri monachos absque litteris dimissit foci Ordi-
narij ad Episcopum Italiam ad Ordinem primos non potest ab-
ordinari Ordinis absolute. 114
Clericus promittens mala fide ad Ordinem sacrum ante matrem
an possit beneficium priuari. 111
Clericus perperam sine uapulo sine commendatitius litteris fol
Ordinarij non celebrat *ff. 23. c. 19. de reform.* 119
Clericus perperam potest sine litteris commendatitius ad
celebrandum admitti si fidem saltem daui sua ordinatione.
117
Clericus ascriptus tenentis alius Ecclesiae non potest abesse
laicalibus Episcopis. 11
Clericus in sacris Ordinibus, coadiutori, vel Regularis castitatem
sollemniter professi non possunt matrimonio coherere,
cunctis inique de factu inualidum fore. 115
Clericus, & laicus Episcopo subiectos ligant decreta Synodi
diocesanae. 117
Clericus populum quando potest furum declarare. 114
Clerici contumaciter punitione post monitiones sibi factas, *ff.*
11 c. 1. 4. de reform. 117
Coadiutores minores adhibendi quando solus curans eodem
tempore pluribus legitimis prouident non potest. 114
Coadiutor deputatus illi status dandi non potest nisi ab Episco-
po. 116
Aperitur ad Ordines, seu beneficia, potest suspendi si in
uisione excoletur. 117
Coadiutores & Vicarij deputati tenentur ad residendum sicut
Rectores ipsi. 11
Episcopi partem fructuum assignare debent coadiutoribus
deputatis imperialis patriarchalis Reclibus. 117
Coadiutor priuatus tenetur ad residendum sicut rector cura-
tus. 116

Episcopus non tenetur cum Adiuuante procedere contra coad-
iutores cum futura successione. 117
Archiepiscopus, & Episcopus coadiutoribus quibus li-
ceret, vel non. 117
Coadiutores cum futura successione inferiorum beneficiorum
non sunt beneficiarij necum dum uiuant coadiutori. 117
Coadiutor Canonici cum futura successione vocatur Canonici
coadiutori. 11
Coadiutor coadiutori non potest fructus ex beneficio coadiutori,
10
Coadiutor quid referatur. 11
Officium Canonici rectoris non tenetur coadiutor. 11
Beneficium fidei admittere non tenetur coadiutor. 11
Residendum praefatum, si coadiutor faceret non tenetur
coadiutori. 114
Excoletur coadiutor non locutus distributionibus
loco. 11
Possessionem uide non sapit nisi post cessationem coadiutoris.
116
Sedes eadem principalis coadiutori non assignatur coadiutori.
117
Coadiutor viuentibus coadiutori sedere debet in ultimo loco.
11
Coadiutor in dignitate, abesse vel impediri coadiutori suo pre-
cedit numerus Canonici. 110
Coadiutor non intelligi quod comprehensus in sacro quod ex
aliqua causa libere facit Canonici. 111
Nec in libris, sed coadiutori. 111
Nec in ingressu debet fabrica locuti. 11
Iudex Aquilae delegatus Papae non potest esse coadiutor.
114
Priuilegium, & indolus de percipiendis fructibus in absentia
non gaudet coadiutor. 11
Opera Canonice non tantum non potest coadiutori. 117
Penas indiciales non sunt coadiutori. 116
Presbyteralem ordinem cum tenetur coadiutori habere ubi
requiritur quod Canonici adu foci sacris tempore po-
tutionis. 11
Ordinem requiritur non sapit suscipere intra annum co-
adiutori non referat. 11
Ordinari non potest coadiutori ad residendum coadiutori. 110
Officia ad quae coadiutores electi est non potest exercere
coadiutori. 11
Distributiones quotidianas absente, vel non tenetur coadiutori
tote, non admittit coadiutori si per se deficiat. 11
Habitus & solumum clericalem tenetur deferre coadiutori.
11
Reg. de annali, & racionali possessione gaudet coadiutori. 114
Metibus dandi causa rectoribus gaudere potest coadiutori.
11
Agrotas, aut legem impediri coadiutori habere debet pri-
uilegium. 116
Excoletur coadiutori existens coadiutori potest in Ecclesia defec-
tore coadiutori. 117
Qualitates requiritur ad obtinendum praebendam habere re-
tor coadiutori exemplo rignatili. 116
Ordinari debet msa solum coadiutori si referat & luscit
11
Coadiutori extra Ecclesiam Cathedralis in absentia coadiutori
targum rector, & propterea Canonice censuras quod
pactum tenetur. 110
Coadiutori tenetur facere mentionem de obtinendis beneficiis,
quod habet. 11
Coadiutori sicut non sic in sacris, potest omnia sacra quae non
paramentis sacris facere possit coadiutori. 11
Coadiutori tenetur Canonici in sacris pro tenetur infer-
uire coadiutori. 11
Coadiutori sequens pro coadiutori an debeat coire de Capitulo
in quo agitur de negotio coadiutori. 114
Causae propter quos Episcopus coadiutori est concedendus.
11
Coadiutor perpetuus cum futura successione ad residendum potest
quis promoueri. 111
Coadiutor arripere non potest Episcopus in vim huius de-
creti. 114
Coadiutorium si Papa obliuiscit privilegio foci gaudet. 117
Coadiutor cum futura successione non tenetur, nisi ea causa
gogema si Summo Pontifici *ff. 1. c. 7. de reform.* 117
Papa solus, & non alius, potest concedere coadiutorium cum
futura successione. 116
Qualitates requiritur ad obtinendum praebendam requiritur
non tenetur coadiutori. 117
Coadiutor Episcopus, & non coadiutori tenetur visitare lim-
Apolloniam. 116
Coadiutor, & coadiutori possunt abesse tribus metibus. 116
Beneficium per obtinendum coadiutori dandi vacare. 117
Coadiutori

Index Rerum.

Cognoscere potest, videtur, aut quomodo que mulierem ad ingrediendum monasterium, emendatam professionem, & ad adfuitur dantes, & quoque modo eadem alias confirmetur, & communicetur. *ff. 1. cap. 1. de reform.* 121

Pateret qui cogit fieri religionem vitam solvere, vel eas ab eo vix genere prohibent, iocundus in excommunicationem sit iam. 121.3

Vitae ad Religionem cognoscere non ligatur censura huius decreti. 121.6

Professionem cogit legedi monasterium non ut ibi proficiatur, non ligatur censura huius decreti. 121.7

Cogit a monasterio monasterium legedi, non excommunicationem legedi non sequitur. 121.8

Cogit summam ad monasterium ingrediatur, non ut proficiatur, sed ut ibi seculari habere retineat eductur, non iocundus hanc excommunicationem. 121.9

Cognitum, aurium, vel sanctorum datur vel malit cogitur ad legediendum monasterium, iocundus excommunicationem huius decreti. 121.10

Cognitio et confirmatio, est sicut cognitio in Baptismo, & talem personam. *ff. 1. cap. 1. de reform.* 121.11

Cognitio spiritualis orta est Baptismo, aut confirmatio, inter quos personae contrahunt. *ff. 1. cap. 1. de reform.* 121.12

de Cognatione spirituali. *Pius V.* 121.13

Cognatio contrahitur cum omnibus si plures duobus designat filiosque baptismum de Baptismo. 121.14

Haereticus baptizans, vel baptizans cognationem contrahit. 121.15

Cognatio spiritualis ardet ex Baptismo non solemniter priuatum. 121.16

Baptizans laicum, vel extraneo necessitatis articulo contrahit cognationem spiritualem. 121.17

Cognationem nullam contrahit leuata in Ecclesia ubi seruum fuerit necessitatis vel domi baptismum. 121.18

Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsosmet patris. 121.19

Cognatio spiritualis a viro contrahitur non transfunditur in uxor, vel e contra. 121.20

Cognatio spiritualis non contrahitur inter infidelem baptizantem, & fidelem baptizantem. 121.21

Cognationem aliquam non contrahit fidelis baptizans, aut solus cum si non infidelium, cum parentibus infidelibus. 121.22

Pateret non sibi, sed mandatis contrahit cognationem spiritualem. 121.23

Cognatio spiritualis contrahitur inter seipsum in Baptismo, patres eorum licet illegitimos solcepi. 121.24

Cognationem contrahunt plures quando duo filios in Baptismo, quorum nullus filius designatur. 121.25

Cognationem contrahunt omnes filii designati a parentibus, vel ab aliis cum in se habentibus, modo tangunt simul. 121.26

Cognatio contrahitur cum eo, qui vocatur Patrochus casu in Ecclesia legedi, non admittendo designatum a parentibus. 121.27

Contrahens requirit ad contrahendum cognationem spiritalem. 121.28

Cognatio spiritualis contrahitur in hoc casu. 121.29

Cognationem spiritalem non contrahit mulier ex eo, quod defertur per eam baptismum vique ad mortem Ecclesiae. 121.30

Decreti huiusmodi diffusi in cognationem orta est Confirmatione, siue missus in cognationem orta est Baptismo. 121.31

Cognatio casu in hac materia potest fieri ab Ordinario siue ordinis, & figura laici. 121.32

Cratissimum huiusmodi communionem simplicem in Ecclesiis exemplis obtinentes non recipiunt non quibus dicta beneficia conferre intendunt, Episcopi praesentat. 121.33

Collatio praebendae vix officio pertinentis ab eis fieri debet, ad quos ea spectat. 121.34

Confirmatio Pij V. in consecratis laicis non habet, nisi in his decretis, in quibus fuit causa Synodus. 121.35

Collatio Praebendae aut decanatus ad Sedem Apostolicam, quando in comitibus non insecutur excommunicatores synodales. 121.36

Collatio Praebendae facta sine examine per consecrationem est nulla. 121.37

Collatio Praebendae facta sine examine, vel alia beneficiaria, ab Episcopo vixit, & corrigi non possunt. 121.38

Collatio in quibusque dicitur. 121.39

Collatio Vixit potest Archiepiscopus collegium Episcoporum Monasticum. 121.40

Collatio in scholasticis sub gubernio eorum iurisdictioni Episcopi subiacet, si scholasticus eo debent iurari clericali characteri. 121.41

Collatio quocumque vixit potest Episcopus. 121.42

Collatio praebendae in Regularibus cathedralibus indistinctum. 121.43

Collatio communis ubi retineatur. 121.44

Collatio, aut assensum, vel putant bonorum Ecclesiasticorum exemptionem collationem pro personis locorum. *gauter, 121.45*

Collatio partituri Episcoporum domine collatio. *gauter, 121.46*

Commendatarius. 121.47

Commendatarius defensorum, vide *delega.* 121.48

Commendatarius ad sex menses in Ecclesia curatus fieri soluit, amplius post Curiam non habent. 121.49

Commendatarius ad sex menses amplius post Curiam non sunt in via. 121.50

Commendatarius Abbas existens infra sex menses discretus non potest vacare Episcopatum pro amissionem Sacramentum Confirmationis sui populum de consensu & licentia Episcopi in casu discretus ab Abbate. 121.51

Commendatarius curam iurisdictionalem habere tenetur retinere. 121.52

Commendatarius in Capitulis quo loco sedere debeat. 121.53

Commendatarius Abbas, seu monasterium, sua capta sunt Ordinem tenentur nota sex menses Religionem illam Ordinem sollemniter praestitit. 121.54

Commendatarius, aut testimonialiter litteris gratis excedat. 121.55

Commendatarius littere designant non sunt ab Episcopo Sacramentum, & etiam non habent beneficia retinenda requirunt. 121.56

Commendatarius littere pro electio personaliter volente sunt obedienda ab eo, qui huiusmodi electio Ordinarius fuerit. 121.57

Commendatarius Vicarius Capituli sedere vixit non potest extra, qui commissio Episcopi forma dignum. 121.58

Commendatarius quando littere non praestitit Confessione peccati mortali. 121.59

Commendatarius fideles omnes cum ad annos discretionis pertineant, tenentur singulis annis saltem in Pascha ad communionem. 121.60

Commendatarius quoad quid dicatur in Pascha. 121.61

Commendatarius non celebrant littere legimus communione. 121.62

Commendatarius sub vi spei totum & integrum Christum ac verum Sacramentum sumunt, non desiderant aliquam gratiam necessitatem ad salutem. *ff. 1. cap. 1. de reform.* 121.63

Commendatarius communicant non potest percipere, & absolutionem, sed rationem semel, tempore quo habent dilectionem internam. 121.64

Commendatarius in qua etiam parte incipiant habere discretionem sufficientem ad obligationem praecipui communione, retinenda debet obsequio consilij, & pariter. 121.65

Commendatarius. Peccatum etiam committitur debet per aliquod remotum spatium abstinere, vel renali ad communionem. 121.66

Commendatarius Regularis sacerdos non potest tempore Paschali ministrare Eucharistiam laicis, vel adimpleat praecipuum ecclesiasticum annuam communionis. 121.67

Commendatarius Confessionem, si factum cum intentionem semel in anno omittit, tenetur de huiusmodi suspensus. 121.68

Commendatarius sub vi spei totum & integrum Christum ac verum Sacramentum sumunt, non desiderant aliquam gratiam necessitatem ad salutem. *ff. 1. cap. 1. de reform.* 121.69

Commendatarius Infantes si dantur eis communio, recipiunt gratiam. 121.70

Commendatarius Communio sub vi spei totum & integrum Christum ac verum Sacramentum sumunt, non desiderant aliquam gratiam necessitatem ad salutem. *ff. 1. cap. 1. de reform.* 121.71

Commendatarius Excommunicatus dicentes omnes Christi fideles ex Dei praecipio, vel recipientes Sacramentum debet sumere viamque speciem S. Eucharistiae. 121.72

Commendatarius Ecclesia iuris de causa praecipit laicis, & Clericis non communicantibus communionem sub vi tantum specie. 121.73

Commendatarius Totus & integer Christus sub vi paule specie sumitur. 121.74

Commendatarius Patetis non est necessaria Eucharistiae communio. 121.75

Commendatarius Vide *Eucharistia* *delega.* 121.76

Commendatarius Communio vixit vi iuramentis ex iustitia & necessaria causa non executionis mandatur, nisi Episcopus formetur, & ea in ditionem cognoscitur non fuisse sacrum venientem, vel salutem non eam in praebendae. *ff. 1. cap. 1. de reform.* 121.77

Commendatarius Communio duo, vel tria, in libro Baptismi fiat descripti, ratione iocunditatis prohibetur in eis, & contrahere. 121.78

Commendatarius Communio non adiungit fidei sacrum. 121.79

Commendatarius Communio in maculata S. Virginia. 121.80

Commendatarius Paulus V. quid statuit circa Conceptionem immaculatam S. Virginis. 121.81

Commendatarius Gregorius XV. de eadem re. 121.82

Commendatarius Praelatos huiusmodi huiusmodi conceditur licentia in quibusdam personis contra collationem differe de materia Conceptionis S. Virginis. 121.83

Commendatarius Venerabiles huiusmodi huiusmodi statuto se adhuc tenent de eadem collationem huiusmodi immaculatam Virginis in suo castro. 121.84

Index Rerum:

Concilium Episcoporum dispensat contra Concilium. 1. 1
Episcopus ex magna causa necessitatis, vel utilitatis dispensat contra Concilium. 4
Concilij communes inuicibiliter continentur, nec in his dispensatur. nisi in eis uiguerit necessitas, causa cognita cum maioriore de gratia *lib. 1. cap. 18 de Reform.* 4. 3
Vide *syndem.*

Concilium generale. 1. 1
Concilium generale an omnes Christi fideles interesse debeant. 3
Synodus sanctus Concilio generali legimus assidue. 5. 1
Concilium generale aduersum Papam legimus congregatum in Prædictis, et motum de heresice errore non potuit. 1
Ordo in sedendo qui seruandus in Concilio generali. 6

Concilium Provinciale.
Concilium Provinciale non potest schismate possiderem Capitulum vi non concedat post annum interdictum dimissionem. 61. 33
Concilium Provinciale non obligat extra prouinciam. 125. 2
Episcopi tenentur ad obseruationem decretorum Concilij Provincialis. 3
Capituli Metropolitani Sede vacante cessat potestas celebrandi Concilium Provinciale ac suffraganeos conuocandi. 4
Concilium Provinciale quibuslibet terminis celebrandum. 5
Concilium Primum actum non potest Episcopus electus ac consecratus, nisi omni consensu celebrare. 6
Ordinarius habentes iurisdictionem Episcopalem ad Concilium Primum vocari debet. 7
Abbas habens populum et territorium proprium, ac iurisdictionem Episcopalem vocari debent ad Concilium Provinciale, sicut Episcopi Comptuualiter. 8
Habent vocem decernam. *ibid.*
Capitulum Cathedra sedis vacante tempore legitime locum Primum vocari debet ad illud de necessitate vocari. 11
Vocem consilium in Concilio Provincialibus demerant habere Abbes Comendatarii, et Capitulum deputati. 12
Procedentia in Concilio Provincialibus. 13
Concilium Provinciali quid de iure, vel consuetudine intersent, recipiunt Concilium Trid. quoniam per motum ipso videtur obedientiam Summo Pont. et deservitur huiusmodi damnavit. *lib. 1. cap. 18 de reform.* 416
Idem faciunt pro more in Pastoralibus, Primates, Episcopi, Archiepiscopi cum interesse in prima Synodo Provinciali. *ibid.*
Idem Ecclesiastica beneficia habent, et vocantur in primam Synodum Præmoleam. *ibid.*

Concilium Tridentinum.
Decretum Concilij Tridentini derogatur per eandem *Non dissimulatur* 1. 1
Decretum omnia Concilij Tridentini continent decretum interdictum 1. 5
Litteræ et constitutiones contra Concilium Tridentinum redolentur. 6
Concilium Trid. in omnibus suis domibus recipi curant Capitulum V. Imper. 436. 1
Philippus II. idem fecerunt. 6
Rex Hispaniarum est defensor Concilij Trid. 3
Venerunt omnes Cardines et decem Concilium Tridentinum recipere debent. 4
Communiis, annotationes, et glossæ ad sua possunt super Concilio Trid. ex Bulla P. IV. 417. 3
Iura vbi disponant, non debet pro ista declaratione ad Papam recurrere. 7
Tit. litteris sacri Concilij Trid. prohibetur. 8
Concilium in presentem non imponit formam, sed rationem tradit restrictionem. 440. 1
Dignatio nec generalis, nec specialis Concilij Trid. requiritur si supplicat minor Papa signata fuerit. 459. 5
Cum, vide Præfationem

Concilium Episcoporum, et Prælati Ecclesiarum per se, nisi legitimum sit impedire. *lib. 1. cap. 18 de reform.* 1. 8
Concilium, et de Prælatibus
Concilium concurrens per Sedem Apostolicam ex certa scientia non sunt soluti per hoc decretum. 318. 31
Concilium quando dicatur obvenit ex certa scientia. 31
Hic decretum soluitur res indicantes quod motum presentem ante Concilium obvenit. 34
Concilium non tollit venerationem, immo modum ad idem potest de adiudicium nullum. 411. 6
Concilium ad Sedem Apostolicam ex certa scientia confirmatum non congruenter hoc decretum. 37
Concilium confirmatum a Papa in forma communis, cum qua congruat consuetudo immemorialis, sunt per Concilium demum. 38

Concilium quomodo ad Ordinarium potendi. *lib. 1. cap. 18 de reform. mai.* 478
Monito etiam distinctis temporibus faciendum est concubinarius. 479. 3
Episcopus potest in prima mentione perna pecuniaria concubinarius puniri. 4
Statuta Concilij Tridentini contra concubinarios stricte obseruanda. 476. 6
Concubinarius qui dicitur in hoc decreto. 3
Moniti specialiter, non autem generaliter debent esse concubinarii. 7
Non tantum in visitatione, sed et aliis quocumque temporibus Clerici concubinarius suspendendi ab Episcopo paritatem monitione. 477. 16
Clerici concubinarius notorici est hodie ipso iure suspensos ab officio, et beneficio. 17
Prius hoc non tenetur ad interdictum beneficii si prius non tenetur. 18
Inhabiles ac indigni sunt quibusque de notibus, beneficiis, et clericis concubinarius suspensum qui concubinarius non expellens. 19
Especially appellatio excommunicatione sententia item contra concubinarios impedit non potest. 20
Cognatio, et penitus clericis concubinarius ad idem Episcopum pertinet. 21
Episcopus concubinarius quam penam incurret. 22
Concubinarius criminis est mixti fori. 479. 5
Concubinarius manet in baptismo. 11. 9
Concubinarius si debet in vacatione Parochialis Ecclesie in illi celebrata, si, vel ad illam. 507. 17
Examen per concubinarius non est necessarium in Parochialibus quam consuetudine optantur. 148. 35
Interdictum Episcopo conceptus facere non possunt nisi habeat ius congregandi Synodum, ac Commendatarius Abbas quando possit concubinarius facere. 149. 46
Interdictum Episcopo quando possit conceptus facere. 47
Concubinarius facere, et examinare promouendos ad Parochiales spectat ad Ordinarium. 48
Commendatarius Abbas nullius diocesis potest concubinarius nullius si habeat ius congregandi Synodum. 49
Abbas habens ius quasi Episcopale non habet ius concubinarius faciendi, nisi probetur ius habere congregandi Synodum, et Abbas ius habens concessendi aliquam Parochiam in sua vacatione non potest propere, et edictum examinis, nec facere concubinarius. 50
Edicta propositi Ordinarius inibi ubi existit beneficium curam, quoniam illius collatio spectat ad Ordinarium alterius diocesis. 51
Interdictum habens prænunciandum cum Ordinario. 52
Terminas decem vel viginti dierum non curat a die habemus notum vacationis Ecclesie. 57
Edictum pro concubinarius Parochialis apponere potest Episcopus intra quatuor vel sex menses respectu a die vacationis. 58
Episcopus potest occurrere vacatione beneficii Curam vacante, et admittit ad concubinarius habentem alios beneficium Curam. 59. 40
Regulares etiam etiam ordinum militiam ad concubinarius Parochialis admittendi non sunt. 61
Monasteria dispensantur ad Ordines suscipiendos potest admitti ad concubinarius. 62
Episcopus non potest habere certum numerum personarum ad concubinarius in concubinarius Parochialis. 67
Edicta concubinarius proponere habent Ordinarium in beneficiis Curam referuntur Sedis Apostolicæ. 64
Edictum apponi debet ad Ordinarium loci ubi existit beneficium. 65
Edictum apponi est et substantia et forma concubinarius Parochialis. 66
Tempus, quo debet esse affixum edictum, est arbitrium Episcopo modo non excedit viginti dies. 67
Edictum alius concubinarius non est prosequendum, sed ille, qui comparuerit examini est subueniendus. 68
Nisi aliter se examini subuenire, nec Parochiam enter obstruere. 69
Parochialis abique concubinarius conferri potest quando nullus comparuerit, vel alius non idoneus reperitur. 70
Examen et concubinarius factus ante lapsum terminum edictum est nullus. 71
Terminum decem vel viginti dierum elapsus nullus est admittendus. 72
Vacant ad concubinarius Parochialis post terminum in edictum præfixum, et terminus integræ et rigore admittendus. 73
Nisi legitimum impedimento reddere id faciat. 74
Examinatorum plurimum tres, sed non pauciores adhiberi debent in concubinarius. 331. 80

Index Rerum.

- Dimissoria** litteras ordinandi Capitulum Sede vacante nulli concedit, nisi alicuius qui facit oculoque breviter recepti & recipiendi, & Capitulum consensuerint in iudicio. *de sum. p. 1. c. 1. de re iud.* 60
- Dimissoria** litteras qui obicitur à successores Episcopo loco Capituli Sede vacante subiacet eidem iura, quibus ille qui imperatoris à Capitulo Sede vacante. *ibid.*
- Capitulum**, si fuerit vacans non potest infra annum dare dimissoria etiam ad primum coloratum. 4
- Vicarius** Papa potest Apoll. Sede vacante dimissoria impartiri. 8
- Capitulum** postquam Sede vacante litteras dimissorias, & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante. 61. 9
- Dimissoria** concedere post annum spectat ad Vicarium capitularem, & non ad Capitulum. 10
- Episcopus** qui sit autem litteras, ad Capitulum cathedrali Ecclesie facere facit concedendi dimissoria. 11
- Concilium Provinciale** non potest restringere potestatem Capituli ut non concedat post annum litteras dimissorias. 13
- Capitulum** Sede vacante intra annum dimissoria ad Ordinem dare non potest, etiam habet tractatum distinctum & exemplum. 14
- Dimissoria** litteras per dies Vicarium concedere potest Capitulum Sede vacante, a clauis beneficiis tam habitis, quam habendis. 4
- Vicarius** Capituli 8. de vacatione suspendendi dimissoria litteras annuatim incurrunt a iuribus parvam notitiam. 17. 19
- Rego** una Superioris quomodo subditi Regulari dimissoria ad Ordinem concedere debent. 44. 4
- In** Vicariis litteris causa immobilitatis exprimitur, quare proprias Episcopus dilectas notat, ut nequeat dimissum ordinare. *ibid.*
- Dimissoria** semini non examinata concedenda. 63. 5
- Dimissoria**, commendatitia, non relictoriales littere gratis concedi debent. 130. 7
- Dimissoria** concedere potest Episcopus clericis subiectis vel ad partim, vel postea titulum ordinatus. 137. 44
- Dimissoria** iuris, & recte concessi possunt ab Ordinario beneficii. 138. 15
- Abbas**, vel Capitulum, vel Collegium non concedat dimissoria secularibus clericis, ut ab aliis ordinantur. *de sum. p. 1. c. 1. de re iud.* 138. 15
- Dimissoria** litteras ad Ordinem suscipiendum concedere non potest Abbas clericis secularibus sub subditi. 137. 10
- Dimissoria** litteras concedere possunt superiores Regularis suis subditi sine Regularibus, ad Episcopum tamen discretionem. *ibid.* 11
- Prælegimus** habentes, concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemque Episcopum, potest etiam novum illas concedere. 138. 15
- Capitulum** Consensum non litteras dimissorias concedere, etiam si testis eorum habent distictum. *de sum. p. 1. c. 1. de re iud.* 13
- Episcopus** proprius ad dimissoria concedenda, ille dicitur, in cuius diocesi creatus ordinatus habet. 15
- Episcopus** abbas à sua diocesi potest dare litteras dimissorias, si abbas diocesis illas petiverit. 16
- Vicarius** generalis Episcopi litteras dimissorias concedere non potest nisi Episcopus in remota agere. 17
- Episcopus** sine dimissoria alienis clericis ordinari, & ordinari, quæ potest incurre. 18
- Vicarius** Capituli Sede vacante litteras dimissorias inter amicum ad Ordinem concedere incipit in locum, quomodo cum videri non sit illis, tunc facit. 19
- Abbas**, & qui quoviamque tempore qui facit dimissorias alius, quilibet sua subditi Regularibus, subditi non in tota per se non incurre. 10
- Frater** 33. natus Hierosolym. potest dare dimissoria clericis in fructibus in autum Ecclesie. 138. 10
- Vide** Abbas. 138. 10
- Dimissoria** ordinandi spectat in interdictis dispensare, non vero ordinandi. 138. 10
- Dimissoria** fratri, seu dilectio patris ipsius beneficii non potest fieri nisi ipso vocato Ecclesie. 138. 10
- De dispensatione.**
- Dispensare** non potest Episcopus in irregularitatibus praenotatis ex homicidio vel alioque occulto, vel manifesto. 138. 8
- Dispensare** potest Episcopus in irregularitatibus praenotatis ex homicidio caliali. 138. 8
- Dispensare** potest Episcopus cum illo, qui aliquem homicidium occidit, non secundo occidit. 11
- Dispensationes** committuntur Curiam Rom. ab Ordinariis videntur non potest effectum habere nisi Episcopus cognovisset summarij. *de sum. p. 1. c. 1. de re iud.* 137. 5
- Dispensationes**, seu commutationes ultimum voluntatem committunt Abbates & alios Pastores habentes interdictum in quibus Episcopum. *ibid.* 4
- Dispensationes** matrimoniales quando inferioribus possunt committi. *ibid.* 4
- Dispensationes** matrimoniales Priores sicut committuntur de Priore, sicut notat de iudicio. *ibid.* 4
- Dispensationes** matrimoniales, & littere in forma Dispensationis committuntur Illis, qui mandata sunt iudicio, videntur de iudicio. *ibid.* 4
- Ordinarius**, qui debet cognoscere etiam iudicio, ad dispensationem causat vice iudicis, tunc etiam potest. *ibid.* 4
- Dispensare** potest Episcopus in omnibus irregularitatibus, & suspensibus ex defectu ordinis, exceptis quæ oriuntur ex homicidio voluntario, vel dolo ad formam consensuum. *de sum. p. 1. c. 1. de re iud.* 137. 5
- Dispensationes** in interdictis licet Abbates in omni causa, quo primam Talem, & minores Ordines suis subditi Regularibus conferre possunt. 137. 4
- Dispensationes** ordinandi spectat in interdictis dispensare, non vero ordinandi. 138. 10
- Episcopus** dispensare potest cum Religiosis interdictis causa sibi per auctoritatem suam superiorem manifestat. *ibid.* 4
- Dispensare** tacite videtur Episcopus in interdictis si assumat aliquem scientem iure non curriculum ad Ordinem. 138. 10
- Dispensare** potest Episcopus, cum promissis per solum, si non ministraverit. *de sum. p. 1. c. 1. de re iud.* 137. 5
- Dispensare** non licet Episcopo in notitia in requirunt ad faciendum à Diacono ad Priorem, nisi ecclesiam famam, & Ecclesie curiam committat. *ibid.* 4
- Ordines** plures uno die suscipiunt ab Episcopo dispensatione suspensus à potestati illegitimi suscipiunt. *ibid.* 4
- Sed** non requiritur ordinari. 138. 10
- Dispensationes** Apoll. indiget qui in Ordinibus per solum facit. *de sum. p. 1. c. 1. de re iud.* 137. 5
- Venerit** etiam cum qui per solum ascendit ad minores Ordines, si in eis ministraverit. 138. 10
- Dispensare** potest Episcopus cum promissis per solum sine aliquo factorem Ordinem omnino, sicut etiam, si non ministraverit. 138. 10
- Facultas** Concilij in praesentia dispensandi cum promissis per solum quid operetur. 138. 10
- Papa** potest dispensare in aliquo gradibus ex prohibitis. *de sum. p. 1. c. 1. de re iud.* 137. 5
- Dispensatione** obtemperare, non tenet iterum eorum parochia & subditi tenet eorum cum tenet eorum eadem contrarie manifestat. *ibid.* 4
- Episcopus** non habet facultatem dispensandi in gradibus ab interdictis ex eo quod prohibuit. 137. 5
- Dispensationes** non gradibus prohibuit. *ibid.* 4
- Episcopus** non potest ordinare in impedimentis dilectionibus dispensare. 137. 4
- Dispensatio** super impedimento consanguinitatis, & affinitatis non facta mentione de copula habita non impeditur, est subrepticia. 137. 4
- Dispensatio** reddit nulla ex copula praecedente dispensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione. 137. 4
- Dispensatio** super impedimento cognationis, vel etiam publici honestatis non facta mentione de copula habita, est subrepticia. 137. 4
- Matrimonium** si ita intertione contrahatur ab habentibus impedimentum dicitur in facilius Papa dispensat, tunc facienda est mentio cum de matrimonio contrahendo, tunc de animo quo voluit. *ibid.* 4
- Impedimentum** plura non tenentur quando sunt eisdem speciei, & rationi, tunc omnino expunguntur, ut dispensatio sit valida. *ibid.* 4
- Dispensationes** causae in impedimentis matrimonij, non minus competens. 138. 10
- Forma** ad dicens propter & cetera dicit, quæ nihil quidem habet periculum, habet tamen periculum, alioquin eorum dicitur. 138. 10
- Propter** cognationem. 138. 10
- Propter** inmatrimonium. 138. 10
- Propter** licet. 138. 10
- Propter** consanguinitatem inmatrimonium. 138. 10
- Propter** & inmatrimonium. 138. 10
- Propter** cognationem inmatrimonium. 138. 10
- Conferentia** dicitur in eadem cognatione est infra canonis dispensandi in impedimentis matrimonij. 138. 10
- Exaltatio** in matrimonium in Ecclesia. 138. 10
- Priore** habita ex eo quod, quando bona fide suscipiunt. 138. 10
- Dispensationes** matrimoniales gratis facit etiam concedenda. 138. 10

Index Rerum.

Habet locum in compositionibus 63
Nuntius in dispensationibus Apost. quoniam pariter vult
de eam accipere potest. 14
Ordines non potest exerce re vel ad se venient, ad illos
examinandos in executione dispensationis maximo-
rum. 25
Dispensationes matrimonialis directas Episcopo, & eius vice-
no general i, si desineat coniugii non possunt per vice-
ciam Capitulari capere. 16
Dispensationes non conceditur in secundo gradu consanguinita-
tis, nisi inter magis Principes. 27
Episcopi subditi habentes aliam ecclesiā & confirmati,
quoniam non coarctati, dispensant vigore huius decreti.
127.2
Episcopi illarum regionum, in quibus Concil. Trid. adhuc
teperum non est, non possunt vel facultate concessa in
hoc decreto. 3
Capitulum Seda vacante habet facultatem dispensandi, &
absolvendi concessam Episcopo, sub eo cap. 5
Archiepiscopus dum actu vixit habet facultatem dispen-
sandi & absolviendi concessam Episcopo in hoc decreto. 5
Archiepiscopus in actu vixerit non potest cum
ipsius Episcopi subditi. 6
Abbas & Abbatissa in inferioribus habentes iurisdictionem
ordinariam eam nullam ducunt, non quod faciat
absolvendi, & dispensandi in hoc cap. concessa. 7
Superiores etiam Conventuum Religiosorum exemptorum
extra Religiosos sibi subditi quodcumque facultate dispen-
sandi & absolvendi, in hoc cap. Episcopi concessa. 29.8
Dispensatio quae valet cum Episcopo si ex illa talis, & spe-
cialiter incidit in aliquo delictum super quibus potest cum
sibi subditi dispensare. 9
Dispensatio potest Episcopo,
In irregularitate, quae contrahitur ex ceteratione Baptismi
occulta. 10
In Irregularitate contracta ab eo, qui dos facit Ordines,
vel Accoliturum cum Subdiacono eodem die suscipit. 11
In Irregularitate occulta proveniente ab administratione in
Ordinibus male suscipit. 12
In Irregularitate, quoniam qui contraxit excommunicatione Ordines,
quoniam non habet. 13
In suspensione & Irregularitate contracta ab eo, qui ante la-
tissimum aeternum Ordines suscipit. 14
In suspensione contracta ab eo, qui ordines suscipit dum
vitale reseruit obsequium. 15
In suspensione contracta coniugio suscipiente Ordinem
sacrum. 16
In suspensione contracta ab eo, qui fuit ad Ordines suscipit.
17
Dispensatio potest Episcopo in suspensione occulta, quoniam
concessa recipiendi Ordines per litteras dimissionis 29.18
& in suspensione & dimissioni, quoniam incurrit Religiosi admi-
nistratores feminas si de occultis. 19
& cum eo qui per falsum promittit ad Ordines celebra-
re. 20
& cum eo, qui Ordines minoris suscepit ab Episcopo, qui
recessit in Episcopatu. 21
& cum simoniac occultis. 22
Episcopo non potest rigore huius decreti dispensare super
Irregularitate aliunde, quam ab delicto proveniente. 16
Delictum occultum quod dicitur. 23
Occultum in hoc proposito dicitur quod non est notum
apud omnes, etiam si sit probat per aliquos testes. 26
Episcopo potest dispensare relictis aliis de natalitate
publica, non vero formaliter in quantum delictum. 27
Episcopo potest dispensare in Irregularitate proveniente ab
accusatione relictis aliis quoniam excommunicatione est
occulta licet criminis sit manifesti. 300.29
Dispensatio potest Episcopo in Irregularitate proveniente ab
homicidio voluntario, licet tamen. 31
Dispensatio potest Episcopo cum homicidio occulto, qui cum
aliter ruerit non possit, regessum occidit. 32
Dispensatio potest Episcopo in Irregularitate ex homicidio
casuali proveniente. 33
Dispensatio potest Episcopo cum eo qui hominem occidit non
intendens occidere. 34
Dispensatio potest Episcopo cum moderate baculo voluente,
eo expresso ac occidit, qui mendaciter persequitur, & oc-
cidit. 35
Dispensatio potest Episcopo cum Irregulari facta ex mutila-
tione membri etiam voluntaria. 301.36
Dispensatio non potest Episcopo in Irregularitate, vel suspen-
sione proveniente de delicto ad forum coarctationem de-
ducto. 37
Nulli sit finis iudicium per sententiam absolutivam. 38
Retinere debet deponere obsequium absolutivam ad in-
recto crimine. 39

Dispensatio non potest Episcopo si delictum delictum sit ad
forum coarctationem, & in talis delicto puniunt. 40
Episcopo exerceat per se dispensandi potestatem in irregu-
laribus, & suspensionibus etiam subditi suos extra
diocesis. 302.44
Episcopo an possit committere alii potestatem dispensandi
& absolvendi sibi concessam in hoc cap. 43
Vicarius generalis Episcopi non potest exerceat hanc po-
testatem dispensandi & absolvendi Episcopo concessam
in hoc cap. si extra specialem commissionem. 46
Potestas dispensandi in Irregularitate & occultis heresi pro-
prie licet excommunicata Episcopo per Bullam in Civita-
Domini. 304.14
Dispensatio non potest, in qua fundatur reg. de irregulari, non
habet locum contra decretum Conc. 341.11
Dispensatio post Concil. Trid. non potest Episcopo etiam de
decretis passionum cum minore a. 1. antea etiam de capel-
lam simpliciter oblationibus, ad quam ex fundatione est pra-
finita Sacerdoti. 441.3
Dispensatio semper in qua fundatur reg. de irregulari, non
habet locum contra hoc decretum. 441.39
Dispensatio est leges relaxatio. 453.2
Causa irregularis debet ad dispensationem concedere cum
legitima ratione. 454.2
Causa legitima si illius cognitio requiritur in dispensatio-
ne, quae ab inferioribus dimittitur. 455
Dispensatio quoniamque inferioris in lege suspensio abique
causa legitima facta est irrita. 46
Vide de dispensatione, de materia.
Dispensatio a Papa in iure ad obtinendam Canonizationem in
Cathedrali voce in Capitulo habet. 174.18
Dispensatio ad beneficium domum sua simul non sunt, non
potest obtinere plura, quam vnum. 340.30
Dispensatio hoc quod. 351
Spiritus sanctus de gratia iuxta mensuram dispensationis
& cooperatione hominis. 461.2
In institutione adnotum, quod de in Baptismo, vnde
recipit gratiam secundum dispensationem & coop-
erationem hominis. ibid.
Dispensationis nomine Concilium iam intelligit, quod dispensa-
tio & requiritur ad effectum sacramenti suscipiendum. ibid.
Dispensationes quidamque Latini Theologi ex gratia debent
distributiones quotidianas pro tota die qua legunt. 16.33
Fructus Theologorum obnoxios distributiones quotidia-
nas percipiunt, quoniam hoc non interest. 34
Theologi ille die qua legunt, tribuende sunt distributio-
nes quotidianae omnium horum, licet hoc non inter-
fuerit. 36
Casus in publicis voluntate dicitur ius Canonium
non debent distributiones quotidianas de hoc non in-
terferit, quoniam omnes redditus in illis sunt constituti. 17.
19
Canonici ad hoc studium causa percipiunt distributiones
tempore tercia parte, & in illis omnes Capituli reddunt
conferunt. 36
Distributiones quotidianas & tercia partem in distributionem
contemnam non possunt capere habentes quoscumque facul-
tates percipiendi fructus beneficiorum suorum in absentia
studiorum causa. 125.57
Distributiones tempore tercia parte locum Canonici absque
causa studij quando parbo de est intenti, & sed omnes fru-
ctus constituant in distributionibus. 78
Distributiones quotidianas inter quosdam sunt favore talis di-
visi. 140.4
Distributiones ubi essent sufficientes, & tolerabiles, de qua
non potest tertia parte applicanda. 4
Vnde dimittit quod distributiones originem quomodo
habenda. 8
Distributiones quidamque singulis horis canonicis, & Missis
concurrenti assignari debent. 141.24
Distributiones, quae acceptae fuerunt in tercia parte fructuum
assignari debent omnibus horis canonicis. 25
Potest distributionum Canonice ab absentibus latelesse-
ribus, secretis. 141.17
Distributiones quotidianas tercia ex tercia parte quomodo
amque fructuum, & quomodoque beneficiorum p. 16.2.
3. de forma. 194
Fides passionis dimittit parit distributionum, quam in-
stantiam Canonici sequuntur Ordines non suscipientes qui
174.28
Distributiones inquit sequestrantes, vel usurpantes afficiunt
omnes huius cap. 181.1
Consuetudine interdum duntaxat officii possunt laici di-
tributiones sequuntur etiam hebdomada. 121.28
Consuetudo valet etiam in absentia quodamque laicis
distributiones, si scilicet, & sapienter, & toleranter Papa
181.28
V r 4

Index Rerum.

eulogium confessorumque confidit videri non potest.
 Episcopus. 1
 Videtur potest Episcopus Ecclesiam contra vias monachali,
 & potius in eis Vivant perpetuo, sine temporaria pro-
 vice capitis videtur. 2
 Videtur potest Episcopus Ecclesiam temporis inferioribus
 Prælati subiecta. 3
 Videtur potest Episcopus omnes Ecclesias parochiales Re-
 gulationi sui dixerit, quando in eis cum concensu per
 latiores saculares. 4
 Videtur potest Episcopus omnes Parochiales sui dixerit,
 etiam monachali præcedente habere iurisdictionem
 spiritalem immutabilem in loca ubi dicit Ecclesia sui
 loci. 5
 Ecclesia Milium. Hierosolymitanorum sunt exemptæ à vi-
 catione Episcopali, nisi in concensibus ipsam cum
 1941
 Beneficia in Ecclesiis parochialibus, sunt recepticia, bu-
 merant, et non demerant. nullis concensu potest, sine pa-
 tro carnis, & approbatione Episcopi. 1942
 Collationem beneficiorum simplicium in Ecclesiis exemptis
 ubi non, non censetur eos, quibus dicit Beneficia con-
 cedere, interuenisse, Episcopi, pariter. 1943
 Parochi in Ecclesiis exemptis non minus cum cunctis
 rectoribus suis approbati, & examinandi sunt ab Epi-
 scopis. 1944
 Ecclesia potest referre non solum peccata, qui habent
 confessionem, vel etiam amissionem, sed etiam alia
 peccata contra. 1945
 Equites Ecclesiæ Religiosis & Sephani presertim possunt
 ad Ecclesias ferre. 1946
 Concilio S. Georgii in Alga potest administrari per datum
 ad potestatem Ecclesiam sui religionis. 1947
 Ecclesiam in proprio loco sua iurisdictione, non in in-
 portionem acquirit. 1948
 Sacerdos, adscriptus Ecclesiæ recepticiæ, si in illius Capitu-
 lum Hierosolymitanum, non potest præcedere fructum
 Ecclesiæ recepticiæ. 1949
 Ecclesiam constituit cum protestatione recuperandi capitis
 ab ea, tunc iurisdictionem non illa acquirit, sed Ecclesiam.
 1950
 Ecclesia solita de capite precepti laici, & clericis non con-
 ciliatur Communionem sui vici tantum specie. 1951
 Ecclesia recepticiæ ad titulum potest quia ad sacros Ordines
 promoueri. 1952
 Ad titulum Ecclesiæ, cui adscriptus, & quando possit
 qui ad sacros Ordines promoueri. 1953
 Ecclesia maior, seu parochialis non acquirit iurisdictionem
 in Ecclesiis fidei terra sui limitis. 1954
 Ecclesia, preterea, vel alia collationi referantur. 1955
 Eius, si in potest, ea tendit ad ea penitus potest, quibus
 non affectibus, constituit parochiales, & autem non
 potest illa Ecclesiæ valorem referant, defunctum, lo-
 caliter Euerant in locum profano non, solum, &
 Beneficia illam Ecclesiam transfundit cum sacerdotibus
 ad sacra Ecclesiæ, § si. cap. 7. de reform. 1956
 Vicarij abique specialiter concessa non possunt cessantiam facere
 Ecclesiæ referant collatione. 1957
 Ecclesiæ, seu Collegium sua non à privilegio tenet si impo-
 nitur ad hoc in alium iura non in sacrosacerdotem.
 Ecclesiæ referenda, & inaurandam, deduco prius necessitatem
 ad Ecclesiam sustentationem. 1958
 Ecclesiæ ea fructibus, & proventibus ad illas quomodocumque
 pertinetibus reparari debent. 1959
 Patet Ecclesiis sui iurisdictionem collationi referant
 debere, si non fuerit licet iurisdictionem illorum fructus. 1960
 Ecclesiarum ad separationem considerari tenent per tunc
 reddendum Rectores, & alij in eis beneficia obtinentes. 1961
 Deducti prius necessitatem ad concensum iurisdictionem. 1962
 Ecclesiæ, qui omnia iura laborant, & separari oportet, ad
 maiorem, seu vicariis Ecclesiis sui transferenda. 1963
 Ecclesiæ quando dicitur, non Milium ad maiorem Ecclesiam
 transferendum, 1964
 Ecclesiarum translatio quando facienda necessitate id cau-
 gnet. 1965
 Episcopus potest proficere Ecclesiis parochiales. 1966
 Censura, & solus Ecclesiarum ad vias profanos conuerti
 non possunt. 1967
 Populus, qui videt Ecclesiam qui minus missas, refectus,
 illa debet proinde dicit. 1968
 Ecclesiæ ex parte etiam nullum Hierosol. ab Ordinariis re-
 videntur. 1969
 Ecclesiæ parochiales cui ex parte subiecti milibus S. Ioannis
 Hierosolymitanum, quomodo possunt. 1970
 Ecclesiæ, & tunc per eorumque Milium celebrandum
 nullum etiamque nullum portionem retinere possunt.
 1971

Episcopi, vel Capitla publice non comprehenduntur huc de
creta. 467. 23
Legatus potest cumulari sine Ecclesiae exemptae, quia
potior Ordinarij ac decretis Concilij. 180. 19
Videtur non potest Ordinarij in Ecclesiae Regularium exco-
municari. 10
Altitas, & Capitulum regularium Ecclesiarum etiam per fecu-
larem considerantur constituta videntur non potest Episcopi-
pos. 28
Videtur potest Episcoporum hospitalia, & beneficia commu-
dare in Ecclesiarum Regularium existens, in quibus non va-
let Regularia obtinere. 15
Ecclesiam hospitalium obnoxia tenetur sedare. 39. 49
Ecclesiae laicales non sunt de exemptis quantumcumque exemptae,
& Sedi Apostolice immediate subiectae. 20
Culinarum iurisdictionem quasi Episcopalem habent potestatem
Episcopo, tunc Cathedralis Ecclesiae et proximo, videtur.
389. 1
Tunc condignos debere subire non dimittitur vnam ex du-
bus Ecclesijs Curiae inter tempus & Concilij assignare.
340. 18
Ecclesiae etiam Regularis, in quibus exerceat cura animarum
seculiarum, in his, quae ad eam animarum, & Sacramentu-
rum administrationem pertinent, subesse visitationi Episco-
pi. 403. 4
Ecclesiae sunt omnes sunt Del. 431. 4
Ecclesia post Trid. in Cathedralibus erecta non gradus Adm-
ni. 447. 0
Vide Pa. 1.
De Ecclesia Basilien. & Car. b. d. r. Curiae, Parochialis, & Jo. an-
th. Theol. de plura fuit locis.
Ad id tempus authenticae et alia verus valens, & longo tem-
porum via in Ecclesia probata, quam nemo aduersus, vel
praeiudicium rescire. ff. q. de sent. q. 9. in fa. lib. 6
Ecclesia vniuersa, & Larina. lib. 7.
Ecclesiam relaxant in hac materia ad eos spectat, ad quos ten-
et Concilij spectat. 116. 5
Ecclesiam quodam relaxandum. 209. 6
Non tenetur ad defendendum et genere Hebraeorum. 5
Ecclesiam et propendendum intra decem dies, et eisdem tamen-
tem debet affluat. 149. 15
Ecclesiam non potest apponi cum maiori termino vulgatus di-
tum. 1.
Ecclesia plura praeterea et sacramenta Ecclesiastica. ' 78. 5
Ecclesia & Religiosa in fine subiecta, & ibi quo Episcopo de qua
debatur. 111. 10
Ecclesia personae ad Presbiterum Theologum vacante in
mentis ad illam, & penitus ad totum Episcopum, quod. 13
Ecclesia personae cum confessoribus et Canonice habent re-
sponsa ad eos iudicium facere Theologum, et alioque collatio.
164. 1
Gregorius XIV. quod Praeceptorum electionem remanet,
& in modis amplius butus ac ordinatus. 283. 1
Missa de Spiritu Sancto permittenda est per forma, & vali-
dicare electionis. 1.
Ecclesia penitus durat ad Episcopum fieri debet sub pecca-
to mortis de dignitate, & vniuersa Ecclesia. 4
Ecclesia Metropolitana fidei facta ad Episcopum exempto, y et
ad Synodum Provinciali committitur, non potest potestati
metri. 28. 16
Ecclesia personae Pontificali ad solum Episcopum tunc pec-
cator quando praebens non vatur in mente Apostoli. vel ad al-
lia reuocatio, seu affectio. 307. 13
Ecclesia Abbas illius monachi quod annuatim et nulla in in monas-
terio non debeat alia quodqueque. 347. 9
Ecclesia facta de magis laicis significanda est intra quatuor
mensis. 314. 15
Ecclesia et potest in consecuta Parochialis facta de dispo-
sitione dignitate et nulla. 1.
Ecclesia dignitas ad Praeceptorum vacante spectat ad pater-
nem iurisdictionem debet et Episcopo. 111. 14
Ecclesia ecclesiastica, quod administrat fidei monasterium
habet in monasterio, quod alia fignetur. 375. 1
Ecclesiarum quatuordecim Abbas generalium, & Abbas
quodamque temporali hunc per vota fecerit, & alia electio
et iuratio. ff. q. de re. q. 2. non. 174
Ecclesia non debet esse decreta proprie paxum, & simpliciter
omnino in fideles. 164. 4
Obsequio vniuersi fideles ad non possit ferre electionis. 375. 1
Ecclesia reparatur fecerit, & Canonica, et fideles fuerit & fepo-
nendis alij, & qui vniuersi eliguntur recipere. 4
Abbas illam in electione possunt vota per Episcopum cum
Viciis etiam accipit. 7
Ecclesia et nulla in & nulla confirmationis exprimentur
nomina eligentium. 1.

Index Rerum.

Episcopus potest habere canonicatum, hoc beneficium simple, quod ad eam rem fufficit, parochialem Ecclesiam conferre. 493.
Episcopus, vel Rector Ecclesiam Cathedralis eligere legimus, maritus, gravis, doctus, &c. 7. cap. 1. de reform. 51.
Episcopus Canonicatus, quomodo non consecratus, potest beneficium & Ecclesiam sine consecratione vnic. 35. 14.
Ecclesiam (subiectam alibi, vel alij inferiori Prelato) non potest Episcopus vnic. ubique illius consecrare. 35. 21.
Episcopus visitare potest Ecclesias parochiales vniuersas, sacrosancti Canonum regulam quamvis Generalis in eo sedem ordinem principalem habeat. 35. 2.
Episcopus potest visitare tam beneficia curata vniuersa quibuscunque monasteria, & priuilegia, quam etiam personas ecclesiarum etiam animarum in monasteriis Regularium. 3.
Beneficia exempta, ad hoc quando potest Episcopus visitare. 3.
Vicarius Episcopus quid dicatur. 7.
Visitare potest Episcopus Ecclesiam parochialem veliam monasterio, hospitalium & laborantium ubi affectum iustitiam Eucharistia. 8.
Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas, etiam monasteria, quae capta Ordinis sunt, vniuersas. 12.
Visitare potest Episcopus beneficium, aut parochiam vicariam monasterii exempti etiam aliena dicitur. 52.
Episcopus visitare potest priuilegiat ecclesiarum etiam animarum in monasteriis Regularium. 35. 14.
Vicarius perpetuus in parochiali etiam deputare potest Episcopus quando enim fufficit per viam palli de legatione beneficium per vicarium ad eorum amouebilem. 35. 18.
Vicarius perpetuus constituitur potest Episcopus in beneficiis curatis Eucharistia. 11.
Vicarius perpetuus ponendi facultas in parochialibus vniuersis rebusque Episcopi alibi. 53.
Vicarij etiam existentes in Ecclesia exempta prius vti possunt, & examinandi sunt ab Episcopo. 55.
Parochi pro cura animarum non possunt deputari nisi de consensu Episcopi prius examine. 56.
Episcopus potest excommunicare & approbare: viciationem Ecclesiarum parochialium vniuersam, & dependentium a Religione Hierosolym. 47.
Vicarius perpetuus instituitur non potest Episcopus quando pro bono & pacis & cessatione litium expediret institui ad eorum amouebilem. 37. 34.
Consecratio nomenclaturalis et non beneficium vniuersi detrahitur per Capitulum amouebilem, soluitur si ab hoc eideat Episcopo. 39.
Visitare potest Episcopus quasvisque Ecclesias seculares laici fuerint sine diuisione existentis etiam ad Regulares pertineant. 38. 2.
Episcopus cum Cathedrali est proximus, potest eligere quasvisque Ecclesias seculares collatis diuinitate quomocunque exemptas. 3.
Visitare potest Episcopus consecrationes secularium in Regularium Ecclesiis vniuersis. 4.
Consecrationes personarum secularium in Ecclesiis Regularium capimurque vniuersas, non autem Capella, vel Altra visitare potest Episcopus. ibid.
Altra & Capella in Regularium Ecclesiis etiam per secularium consecrationes constructa visitare non potest Episcopus. 5.
Monasteria monialium Regularium subiecta visitare potest Episcopus in his omnibus, quae ad claustrum spectant. 5.
Dignitatem exemptam potest Episcopus visitare in consecrationibus etiam animarum ubi annexam. 6.
Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas vniuersas monasteria, & priuilegia in his etiam potest, sine temporarij, potest expedire debet. 3.
Visitare potest Episcopus Ecclesias exemptas inferioribus Prelatis subiectas. 10.
Visitare potest Episcopus omnes parochiales sine diuisione, etiam monasteria priuilegiata habere iurisdictionem spirituales immutabiles in locis ubi deus Ecclesie habet suum. 13.
Alere membra Religiois 3. Acanthij Viennensis, quod eorum caritatem animarum, non potest visitare Episcopus. 14.
Visitare non potest Episcopus loca Ecclesiarum Regularium non habentia eam animarum in quibus affectum fufficit sacris personis, vel vniuersis confilium personarum secularium adiungit. 15.
Episcopus in quibusque diocesi, et visitandi eorum iurisdictionem, vigore facultatis ubi quomodo Sedes Apostoli delegato & Cou-

cil tribuere, potest procedere contra consecrationes impeditas. 39. 18.
Priuilegiis, qui sui capituli subiecti, ab Episcopis visitari non possunt. 30.
Ecclesie multum Hierosolymitanorum sunt exemptae & visitatione Episcoporum, nisi in consecrationibus ipsam culam. 11.
Episcopus visitans in vniuersa Concilio locum exemptum non potest processum industrialiter coadiuare, causaeque ordinarij cognoscere. 22.
Visitare potest Episcopus quomodo Sedes Apostoli delegatus Parochialem subiectam Monasterio Obsequijs. 23.
Subdelegare potest Episcopus, specialiter tamam, facultatem visitandi Ecclesiam collegiatam exemptam. 24.
Episcopus in visitatione non potest seculari tanquam suspensus. 25.
Episcopus si est notorius haereticus, ad Capitulum Cathedralis Ecclesie potest facilius concedendi dimissionem. 67. 21.
Episcopus potest canonicos Ordines, quos accepit, cur subditis ubique sine litteris dimissionibus. 62. 24.
Examine non potest Episcopus ad beneficium simplicia illam, quem iam examinatus per Ordinem suum promouet. 64. 11.
Episcopus cui commissum est examen, non potest illud delegare. 65. 24.
Episcopus residentem est ratio de omnibus locis pijs, publicis, & priuatis, Ecclesiasticis, vel laicis. 67. 6.
Rationem administrationis operum piorum ad curam Capituli pertinet, non potest solus Episcopus sine consensu eius exigere, dummodo non procedat ad punctionem. 6.
Episcopi sunt Palliati, & non persequentes, & benigni potius se gerant erga suos subditos, sibi 3. cap. 1. de reform. 79.
Episcopi se palliati, non persequentes esse meminerunt. 80. 2.
Episcopus visitans reuocatur de transiuntibus si receperit aliquod delictum excommunicatione, vel censure dignum. 81. 4.
Episcoporum omnes qui reputantur in degradatibus. 84. 3.
Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non potest actualiter clericum degradare. 85.
Episcopus non tenetur in personalem comparari, arti procedatur ea officio per loquutionem, seu denunciationem, vel quocumque modo, excepta causa, quae vocat priuilegium, seu deponendum, sibi 3. cap. 1. de reform. 86.
Testes contra Episcopum quibus qualiterque priuilegiis esse debent, sique clementes ex vniuersis potest mulctari. ibid. c. 7.
Chastiter notum per Episcopum impingitur. 90. 4.
Episcopus potest adhibere eos, qui temporibus ab Ecclesia seculari conuicti, & Eucharistiam sumens neglexerint, vniuersis ad excommunicationem procedere. 91.
Episcopus potest ubi visitare causas. 92. 6.
Episcopus qui peccata reuertitur soluit, & possunt. 93.
Episcopus sacerdos alius, qui calor ubi reuertitur, potest ab eis absoluit. 94.
Absoluit Episcopus, & cum ipso dispensare potest ab eodem Episcopo Confessio electus de omni peccato clementer, non potest absoluit, vel dispensare ipse Episcopus. 100. 25.
Poenitentium secretum ad Episcopum in casibus reuerentia, quomodo cum illo se gerere debeat Episcopus, ostendit. 101. 2. 8.
Episcopus habet ius referendi casus, & casuum referendi prohibet quomodo Sacerdos a reuerentia tenet absoluit. 102. 16.
Episcopus diuinitate vigore collationis priuilegij nullum etiam priuilegium familiaris, aut ordinem, valet, & si locus faciat, est suspensus per annum ab excois Pontificali. 112. 2.
Episcopus simulatus (sacrilegus, vel alius) peccato non tenetur super subditis Episcoporum, cuius est suffraganeus, referant fortissimae acceptae debet, quomodo inferat. 4.
Pontificalia excois non potest in loco exempto Episcopus accedens ab illis Superioribus, nisi de licentia Episcopi loci intra cuius fines locum huiusmodi exemptum fuerit constituit. 113. 5.
Episcopus non potest etiamque promouere a suo accessione, nisi post promouitionem aliquo non causa superueniente. ibid.
Episcopus si est, cui excommunicatione & approbatus ordinandus dimittitur, non potest iterum excois dimittit. 4.
Episcopus simulatus non potest familiarum suam triennalem ordinare. ibid.
Episcopus ordinans sibi non subditum ubique sui proprii Prelati expresso consensu, non licet diuinitate ab excois Pontificali non tenetur ab eo suspensus. 114.
Episcopus non potest ea hoc cap. etiam visitationem accipere, & priuilegiis ecclesiarum seculares exemptas ab Episcopo & aliter inferiori iurisdictione seculari intra diocem cathedra subiectas. 115. 2.
Dispositum

Index Rerum.

Episcopi possunt abesse & suis Ecclesiis ad summum per tres
menses singulis annis. 124. 13
Episcopi abesse possunt a suis Ecclesiis per tres menses etiam
extra a summo relaxandi. 16
Episcopi, & alij beneficiarii habentes beneficia Curati si ab-
sint legitima causa a suis Ecclesiis absintentes per tota
tempora, non abesse, sedesse censentur. 17
Episcopi, & alij habentes curam animarum tenentur restituere
fructus ante illam sententiam si non redierint. 18
Episcopo non licet a sua Ecclesia abesse nisi ab aliquo con-
sentum ea commutatum in hoc casu. 19
Episcopi residentes in sua diocesi liberi est ad residentes in eam
dignitatem. 20
Episcopi possunt prohibere parochis sub penis pecuniariis, quod
tamen dimittunt non ecclesiis, ac vltima dicitur a sua Ecclesia
abesse. 199. 10
Episcopi cognoscere presbiteri de eorum abscissa ab Ecclesia Pa-
rochialibus in eam collatis ad inferiores spectant. 21
Episcopi in aliquibus causis de causis potest etiam statuere. Mox
propositum Nij V. concedere licentiam recedendi a parochialibus.
195. 29
Episcopi quibus in primam omnium Ecclesiarum veli substat
partem suam, quoniam ipsi fecerunt parochi, auctor ob-
sequere eadem in causa, &c. 72
Menses tres ad consecrationem Episcoporum a die consecrationis
sunt numerandi. 100. 3
Locus idoneus pro Episcoporum consecratione & eius Curiam
facit Ecclesia ad quam promota fuerint. 4
Consecrationis Episcoporum Canonis constitutiones penultime
tempus, scilicet dum Dominicae. 5
Episcopi consecrati cum Missa facienda est. 6
Consecratio consistit Episcopi sit a tribus Episcopis, & non
parochialibus. 101. 7
Papa concedere potest ut unus Episcopus iustus de causis
Episcopum consecret. 8
Episcopi non possunt indulgere cuicunque deante 14. annos benefi-
cium simplex ordinant. 104. 1
Episcopi non tenent vocare Archidiaconum ut interfecti ora-
tioni ordinandum. 109. 3
Ordinandi in archidiaconum debent inquirere Episcopos. 7
Episcopi non possunt a superioribus libere subditi ordinare exco-
municari, vel beneficii, vel dimissionis. 111. 13
Episcopi ordinandi dicitur illis, quos directi ordinandi na-
turi est. 116
Episcopi ex ignorantia probabili subditi, aliter si sine pro-
prij licentia ordinari subditi non liceant. 113. 12
Episcopi sunt aequi ordinandi, consecrati statim et beneficium
scripta. 114. 4. 9
Episcopi secularis non possunt pariter cuicunque familiarita-
tis quicquam ordinare. 120. 6
Episcopi ordinare potest familiarum suam auctoritate alias
habilem consecrari et statim ex ipsa beneficium quicunque
fructu cessante. 115. 10
Habet locum etiam in prima tonsura, & ministerio. Ordi-
natus. 121
Episcopi ordinare non possunt sui familiarum, cum non
conferat beneficium ex eo quod aliud possidebat in alio loco. 12
Penalis ad vicum quando potest Episcopus ordinare fami-
liarum suam. 13
Episcopi leges interdictas seu illegitimas dispensare ob po-
tatem cum familiarum non tenent. 16
Episcopi proprias ad dimissiones concedendas ille dicitur, in
cuius diocesi ordinandi beneficium habent. 119. 13
Episcopi abesse a sua diocesi potest dare literas dimissionis
si abesse a diocesi illas prestat. 116
Episcopi sine dimissionibus abesse clericos ordinare, & ordina-
tos quos penam incutit. 12
Episcopi sine dimissionibus interdictis minorum Ordinum potest re-
mittere, cum si magis expedire videtur fuerit. 119. 3
Episcopi dispensare potest cum Religiosis in interdictis ex
causis sibi per attestatorem laicorum impetitorum manifestis.
123. 1
Episcopi non tenent interdictis ordinandi subditi, nullam
penam incutit. 10
Dispensare non licet Episcopo in ordinandi requisito ad as-
sentendum a Diacono et Presbyteris, nisi necessitas
sua illis Ecclesiis videtur occurrere. 124. 3
Episcopi plures facies Ordines vel conferre eandem die susce-
ptis collatis quo Ordinem duntaxat a Papa dispensat. 13
Dispensare potest Episcopus cum primotus per saltum, & ac-
quisitum quodam Ordinem omnibus, si non
nisi in auctoritate. 125. 9
Episcopi electi licet non consecrati possint approbare Succe-
dentes in consecrationis ministerio. 120. 14
Episcopi in suam Consecrationem eligere non possunt Sacerdo-
tem sibi non subditi. 123. 10

Episcopi potest Succedentes concedere Nomen audienti
omnibus quoniam ex omni non exponatur. 12
Episcopi debet Consecrationem non solum interdictis sed etiam
interdictis, & etiam exterior approbatur. 123. 16
Episcopi potest Regulari cum scandalis, & inobedi-
entibus a consecrationibus audientibus repellere. 123. 4
Episcopi non possunt admittere secularium audientes consecra-
tione omniibus vniuersi Consecrationis Regularibus Consecrationis.
Congreg. innotuit. 127
Episcopi iusta causis bene possunt Consecrationem
etiam Regularium per beatum, & iustitiam interdictis
regere & innotuit. 128
Presbiteri, & Clerici alicuius Ecclesiae non possunt Episcopos
ob obsequium Ecclesiae regere ex dictis ad ea
causis studij. 126. 4
Episcopi possunt proci ne Regulari in eorum Ecclesiis
Sacerdotes seculari in ceteris dant officij celebrare permis-
sione. 9
Episcopi potest admittere Sacerdotes ceteros habentes literas
dimissionis suorum Ordinarum ad Sacerdotum admittendi
innotuit. 10
Episcopi non possunt ordinare cuicunque ex parte ab ordinandis
quoniam illorum de interdictis est. Ecclesia. 121. 18
Beneficia prima & alia per religionem simpliciter, non
autem per conditionem in locum eorum personarum, vni-
versis potest Episcopos. 121. 17
Seminario tanquam subditi de causa potest Episcopi poci-
re. 121
Episcopi de potest admittere ordinari vniuersi beneficium
seminario factis ab Episcopis. 124
Episcopi non possunt dispensare ut duo vni, vel duo semine
simul soleant. 127. 6
Episcopi non habent facultatem dispensandi in quibus ad-
mittit seu consecrationem in hoc prohibetur. 123. 13
Episcopi eliguntur sine respectu personarum. 124. 17. 2. de re-
form. 121
Episcopi Comprehensibilis non compelluntur iniri accedere
ad Metropolitanum Ecclesiam, non oblatio quicunque
consecratur. 124. 17. 2. de reform. 124
Episcopi tenentur ad obsequium decreta Concilij Pri-
uilegia. 125. 3
Episcopi non celebrant Synodum quorundam interdictis potest
a vni statuta. 126. 18
Episcopi si tallo aliquo impedimento desinunt quominus
synodum congregare possint ut illam per alios regere. 129
Episcopi in eadem consecratione Bullas capere potest Syn-
odum conuocare. 120
Episcopi in Synodo a ceteris potest evolutiones facere
aliquo consilio de approbatione clerici. 121
Episcopi non tenentur qui consilium Capituli in concordia
statuta in Synodo. 126
Episcopi non tenentur exhibere constitutiones syno-
dalis. 123
Episcopi ceteros per villas, & oppida, et sacramento Consi-
sistorio tanquam consilio, & auctoritate potest. 129
20
Episcopi, aut alius vniuersi non possunt procuratorem accipere
se ab hospitibus, & alia iura priorum & c. 121
Episcopi habentur possunt ad iniquitates, si fieri possunt.
121. 4
Papa solus potest deponere Episcopos. 5
Episcopi quibus concessum facultas in procedenda etiam tan-
quam Sedes Apostolica delegata, in debet ecclesiasticis procedere
ut delegati. 120. 5
Episcopi potest etiam innotuit totum Capitulum Cathedralis
ecclesiae innotuit innotuit. 129. 6
Episcopi innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
di donet innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
Episcopi, si non consilium examinationis in Synodo debet ex
se ipso de quibus, nullius promittit de Parochialibus. 121. 10
Episcopi, vel Supplicii qui poci electi, non legentur. 121
Ecclesia innotuit, sed prius de ceteris innotuit vota accipit.
123. 17. 2. de re. & alia
Episcopi in Ecclesia innotuit, quibus non innotuit innotuit
innotuit, non habent innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
Ecclesia, Alia, &c. 120. 18
Episcopi potest prius de ceteris & Regulari non capere de ceteris
etiam innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
Episcopi licet illa innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
Episcopi potest excois innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
non non adhibere innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
innotuit. 127
Episcopi innotuit etiam excois ad eam innotuit innotuit innotuit innotuit
innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit innotuit
X 2

Index Rerum.

[illegible]

Index Rerum.

Beneficia secularia Episcopis non possunt, alijs parvis examine, & approbatione Episcopi. 8
Examine eorum non est necessarium in provisionibus faciendis de beneficiis ex causa promotionis. 9
Examen novum sequitur in promotione de beneficio curato, de simplici. 10
Examinari non possit Episcopus ad beneficium simplex illum, quem iam examinaverit pro Ordinis sacri promotione. 11
Examen eorum, est preliminarium ad patrem de eius patronis validitate, peritio consequitur eorum Episcopo, debet ipse admittere. 23
Prelatum solo Episcopo facienda est ad effectum examinationis duntaxat, si iustitiam legitime petierit ad instantiam. 14
Abbas & alij eadem omnem iurisdictionem habentes ordinariam, non possunt sustinere in beneficiis simplicibus perfectionem ad patrem abique peccato easdem Episcopi. 15
Positis in forma. Dignum, si per duas voces, quantum non idoneus ab examine fuerit reiectus, an possit tertio vice approbati. 41. 19
Episcopus, cui commissum est examen, eo possit illud deo legare. 14
Appellari non possit ad effectum eandem examen. 25
Dicitur non tractari ab examine quando petit providere de aliqua Ecclesia parochiali. 28
de Examine ordinatum. 209. 9
Episcopus non tenetur vocare Archiepiscopum et iustitiam examini ordinatum. 209. 3
Examen post consecrationem est facendum in vacatione Parochialis Ecclesie. 346. 2
Examen statim classo tamquam electi potest per Episcopum inchoari, sed non potest rursus die clausi. 354. 75
Examen consecutus potest fieri eorum Vicarius etiam Episcopo non impedit. 77
Consecutus & examen factum eorum examinationibus non synodales est nullum. 78
Examen contrarium in Parochialibus etiam modici valoris de firma est facendum cum iuribus examinationibus. 79
Examen per consecutum non requiritur in collatione Parochialis institutionis tract. 333. 124
Examen per consecutum fieri non debet in vacatione Parochialis omniaque sunt institutionis inchoare, sed sufficit quid deputari ad patrem examinatione ab examinationibus Synod & idcirco indicetur. 336. 145
Examen per consecutum sequitur inter plures preliminare ad Parochialem institutionem Ecclesiasticam. 146
Non habet locum coarsa institutionem, vel foundationem. 147
Vide Canonem.
Examinandi de novo sunt excepti beneficiati in quolibet accessu. 24. 2
Parochiali in Ecclesia excepta, nominatum eorum accedere condicione potest examinandi, & approbandi iure ab Episcopo. 21. 20
Examinandi non sunt de literaturis ad Canonem Cathedrales Ecclesie qui Diaconi, Subdiaconi, aut Presbiteri fuerint. 22
Examinatio idoneos per Ecclesia curata Episcopus, vel qui habet institutionem decem dies, vel aliud tempus ab Episcopo depositum eorum deputant examinationibus nominati supra & cap. de de iure. 344
Examinari non potest Episcopus promotus à suo antecessore, nisi post quatuordecim dies ab eius successore. 209. 8
Examina in Parochia à Papa in festiva parvas de simplici beneficio laicum Ordinem canonum habuisse non debet examinari ad eundem Ordinem suscipiendum. 64. 12
Approbandum promissum ab antecessore de Ecclesia parochiali, potest ab Episcopo in eadem iure examinationis loperumque rationabili causa. 64. 12
Vox examinationis potest & approbati si ille saltem ad convalidationem competeret. 314. 76
Examinatio, vide Appellatio
Examinatio Appellatio non tallitur à mala relatione, & gratumque est probandis examinationibus. 61. 16
Examinatio, si sine re, non statim potest Concilio, sed non possit adesse processum. 311. 82
Examinationes debent singulis annis proponi in Synodo ad minima sex. 83
Examinatio debet proponi nominum, & eo in genere. 84
Examinatores synodales in Synodo ad summam viginti eligi possunt. 81
Examinatores non possunt eligi sub nomine dignitatis, sed tamen functionem personam. 146
Examinatores quomodo in Synodo proponendi. 81
Examinatores quibus conditionibus, quilibetque presbiteri esse debent. 90

Examinatores aliqui si intra annum sine electione morari fuerint, ad instantiam seculari examinandi eorum cum Episcopo petito. 84
Vicarius Capituli sede vacante in locum examinationem ablatum, vel de electione aliqua sufficere non possit. 24
Examinatores synodales quando omnes inter annum deputati morantur, quid recedat. 25
Examinatores synodales duntaxat aij in Synodo deputati fuerint. 26
Ipse synodus non potest facere debet si ex examinationibus synodales omnes, prout vult morantur iura. 354. 95
Episcopus non exaltatus si post annum adhibet examinationes, sufficere non examinat. 36
Episcopus non tenetur ad instantiam sibi assensu examinationes non synodales extrinsecus, qui suppleant. 97
Episcopo non tenetur interrogare sine examinationibus in locum condemnationis. 98
Examinatores necesse est eligi debent, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentii, in Theologia, vel iure Canonico. 103
Episcopus non potest eligere examinatores synodales, qui sint Doctores. 104
Examinatores si non iustitiam, consecutus eorum eis habere electionem. 105
Examinatores synodales non possunt quicquam proferre occasione examinationis nec antequam possint accipere. 106
Examinatores non possunt quicquam ex studiis beneficii vacanti accipere. 333. 107
Ordinatus non potest habere aliquod stipendium etiam minimum examinationibus deputatis in Synodo pro eo. 300. 108
Examinatores privatione beneficii ante electionem & occasione examinationis sine iurisdictione aliqui accipiat etiam gratia & iurisdictionem duntaxat. 109
Examine aures peracto examen debet cor et conuocari iustitia remanere Episcopo, quod idcirco reperiatur. 110
de illis possunt remanere ad idcirco. 111
Examinatores conuocantur palam iure et sua vota confiteri debent. 112
Examinatores debent dare vota dum simul congregati sunt eorum Episcopo. 113
Examinatores gentes significare quod & quod, & quod dignum sub peccato mortis. 114
Examinatores non tenentur capituli testem singulas qualitates eorum, qui sunt examinationes. 333. 117
Examinatores debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ea collatione rationem eligere. 334. 122
Examinatores singuli possunt, debent dare vota super qualitate cuiuslibet rationum. 123
Examinatio & approbatio tenetur eorum beneficium, non est amplius examinationis ad idcirco. 61. 18
Examine secularium Clericorum & Regularium agendum eorum monasteriis ad Ordinem locum uti in parvo à sede Apostolica corrigantur. 316. 3

De Excommunicatione.

Excommunicationis mortuum in legatione personae quando dicitur facultatem in iure Apostoli non potest excommunicare in secunda tentatione excommunicationis scire iurum huius decessit. 440. 15
Excommunicationis dicitur contra Christi fideles & Dei preceptum, vel necessitate tractantur debet huius viamque ipse cum & Ecclesiis. 440. 15
Excommunicationis, ab absolute subditiuam solum potest Episcopus etiam institutionem. 33. 25
Excommunicatione potest Episcopus Fratrem Capitulum Religionis Hierosolymitanam, non in duntaxat rationes administrationis Parochialis secularis. 143. 25
Excommunicationem Clem. 3. de premissis non incurrit Reusque ad iudicantes eorum rationibus parochialibus in eorum necessitate ipso absente. 107. 4
Excommunicationis in Bulla Cetero Domini clausa. 101. 4
Sequestrantes, seu in iurisdictione quod fructus alienius beneficii effectum excommunicationis. 186. 22
Recessus parum locorum cadentes abbas singulare quando incipit in excommunicationem. 186. 22
Bona Ecclesie occupata debet huius parochia bona occupant esse Ecclesiam ad incurrendam excommunicationem. 186. 22
Excommunicationis in hoc decreto comminatio eos solam afficit, qui temporale domini, & iurisdictionem in suo catalogo. 180. 2
Parochus non incurrit hanc excommunicationem. 3
Nique Rex, Regum, Imperator, aut Imperialis. 4
Nique Episcopus. 4
Nique pater. 5
Fors iuramentum est pars excommunicationis maioris. 7
Intelligitur

Index Rerum.

Episcopus contrarium de procedentis anni appellatione remota componit. 3
Quod effectum suspensum dimittat. 3
Regulares qui nec felici de, et tunc servare tenentur. 49.1.1
Festum ad obsequium per Episcopum cum approbatione populi institutum potest ipse etiam Regulares compellere. 1
Festis diebus licet dare operam licet ad vitam necessarium. 1
Iudex laicus non potest procedere contra laborantes in diebus festis de heretico Ordine. 1
Festa Kalendarum Romani non possunt elevari Episcopo. & Regulares ad abolitorem ritum. 5
Festis dies & telaria in suis Ecclesiis annuntiare non prohibetur Regulares. 6
Festum novum non possunt ergi populi servare. 7
Festa Sanctorum circa die obsequia in Kalendario non possunt transferri. 8
Festis dies, in quibus operibus secularibus est vacandum, populo sunt denunciandi per Parochum. ibid.
Vide Festum.
Fideli maior beneficia sunt comparant si Missas eorum sibi celebrari dum vivant. 13.1.1
Fides que facit membrum vivum est que charitatem operatur, & in Christo regere christum, neque primum aliquid valet, sed hanc fidem. 13.1.1
Fides dicitur iustificare, qui est talis & fundamentum iustificationis. 13.1.1
Fide sola non est qui habet, nisi Christo comparatur. 13.1.1
Fides sine penitentia non parat remissionem peccatorum. 13.1.1
Fidel professus, vide Beneficium.
Vide Caritatem.
Fili illegitimi Clericorum non habent quocunque beneficium in Ecclesia in quibus personae habent, vel habuerunt, beneficium. 13.1.1
Filius videtur potest succedere in beneficio patris si per contingit annot aliter in non successit. 479.9
Beneficia, que patet ante Conc. dimittit, licet filio obtineat, ibid. 4
Filii naturales etiam procreati tempore, quo eorum patres nondum erant clerici, comprehenduntur sub hac fide decreto. 5
Fili legitimi clericorum possunt adipisci beneficia quocunque in eadem Ecclesia, qua generati habuerunt, vel habent. 9
Sed non possunt prius beneficia immediate obtinere. 10
Filius quatuor legitimus et ex dispensatione ad obsequium immo vel beneficium patrem. 11
Filius Perheretici illegitimus non potest obtinere beneficium, quod olim pater suus abique legitimo et alio, & minus potest aliquando possidere. 11
Filius illegitimus excluditur non potest obtinere beneficium in Ecclesia in qua tunc pater habuit sedem in choro. 430.14
Religiosi filii Religiosorum possunt dispensari ad dignitates & officia, quae eorum patres obtinuerunt, vel obtineant. 12
Filius illegitimus non prohibetur obtinere Episcopatum super eadem ex parte decessit, in qua eius pater fuit Archiepiscopus. 18
Filius illegitimus non potest recipi in clerico Ecclesia recepta ubi eius pater fuit receptus. 19
Filius illegitimus non prohibetur quominus tanquam expellatur ab officio decessit per filium, ut obtinere beneficium in Ecclesia, quae eius pater nonquam obtinere fuit. 20
Filius illegitimus non prohibetur obtinere Ecclesiam filialem, domo non tenet in iudicio in Matre. 21
Filius illegitimus potest parti succedere in expellatur fundata abique Episcopo acceptum. 22
Filius illegitimus non prohibetur habere Canoniam, qui erat per virginem, non pater filium obtinere. 23
Filius illegitimus quomodo prohibetur amittere in Ecclesia, quae pater eius beneficium habet, vel habet. 24
Filius illegitimus laicus non potest canere eorum in officio simplex in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium. 45.27
Missam celebrare possunt in eadem Ecclesia pater & filius, domo non tenet in iudicio in Matre. 18
Quomodo vobis ad quodam legatum, aliter de denotatorem clerici. 19
Pater & filius possunt infirmum professionem facere in eadem Ecclesia, & aliter tanquam capellanum ducuntur in Ecclesiam. 30
Filius illegitimus non prohibetur cum patre habitare. 31
Personae habere non possunt filii illegitimi super fratribus

beneficiorum, quae patres eorum obtinuerunt, vel obtinuerunt. 1801.
Personam super beneficio patris non prohibetur habere filius legitimus. 33
Filius cum beneficio tangere cogens, si ille & pater tempore Concilii reperta omni in eadem Ecclesia beneficia obtinuerunt. 41.1.3
Fiducia Episcopi tanquam familiaris illius gaudet fide privilegio. 207.36
Fiducia in illa in hoc modo a Deo si pater toleraret, (con) iustitiam propter. 101.10
Familiarium consuetudinem a vris spiritualibus legem. 476.4
Clerici qualem qualem suspensionem habentes a ministerio etiam in gradu proprio sibi quocunque confectione unum abstinere debent. 5
Non potest hoc dicitur in simplici locutione. 5
Filius baptizatus Episcopo non licet in Ecclesia sui parochia institui sicut baptismalem consuevit. 143.1.1
Familiarium simpliciter peccato commutatur, qui accedit ad consuevit in tercio, vel quanto grade etiam quae prius sunt solentur. 473.13
Fili privilegio qui vult gaudere, que habet, & se gere debet. 205.10
Beneficiarii fide privilegio gaudet, etiam si habuit clericalem, & Tonsuram non defecit. 12
Fide privilegio gaudet obitina valide beneficium etiam non clericalem possessionem. 12
Fide privilegio gaudet beneficium possessionem etiam laicalem obitina. 12
Fide privilegio gaudet beneficium triam modis valet obitina. 14
Beneficiarii titulum possident obique redditibus fide privilegio gaudet. 206.15
Capellam collatam, & in proprio titulum collatam obitina gaudet fide privilegio. 16
Coadiutorum a Papa obtinere privilegio fide gaudet. 37
Familiarium pro communitate cadaveribus defunctorum habent fide privilegio gaudet. 18
Familiarium obitina loco tunc habent pro clerico ad officium gaudendi fide privilegio. 39
Clericus non beneficiarius non fide privilegio gaudet, qui requiritur. 20
Habitus clericalem, & Tonsuram simul deservit clericus, qui fide privilegio gaudet. 21
Habitus clericalem, & Tonsuram dimittit, privilegium fide amittit. 22
Clericus se amittit enunciationem in habitu, & Tonsuram fide privilegio amittit. 207.25
Clericus in minoribus Ordinibus constituitur quando fide privilegio gaudet. 30
Clericus charitatem & habitum clericalem absumens potest de illis, an gaudet privilegio fide. 31
Clericus in minoribus, aliter. Clericus quidem illi, cui fuit ascriptum, gaudet fide privilegio. 30
Mandatam Episcopo debet esse respectum in clericis, & sufficere tunc eorum consensum ad instruendum Ecclesiam pro fide privilegio obtinendo. 31
Aliguo in Ecclesia de mandato Episcopi non est necessitas ad gaudendum fide privilegio, sed sufficere quod res sit in omni in diuina. 31
Beneficiarii Episcopatum sicut de illius familia accipit, fide privilegio gaudet. 31
Fiducia Episcopi tanquam familiaris gaudet fide privilegio. 31
Nuntius eorum Episcopatus gaudet fide privilegio. 17
Dignitas Summi in regno Neapolitano qui gaudet fide privilegio. 18
Tonsura non sufficit in bis, vel ter servat Ecclesia, sed requiritur moralis perfectio in eo, ut fide privilegio gaudet. 302.20
Clerici coniugati gaudet fide privilegio si cum rebus, & virginitate tenent. 40
Clerici coniugati fide privilegio gaudet in criminalibus. 44
Subditos qui ex dispensatione Apostoli cum viciis matrimonium contrahunt, & persona Ecclesiasticis obitina fide privilegio gaudet. 45
Forma clericorum pro hoc sacramentali Penitentia. 302.27
Clericus populus quando possit formam decessit. 154.43
Familiarium pro communitate cadaveribus defunctorum habent fide privilegio gaudet. 206.18
Familiarium Ioanne Hierosolymitano fide eorum viciis in Patribus libris Religiosis viciis non tenentur de solentur ecclesiasticis. 302.37
Familiarium fide eorum immediate succedere possunt. 479.3
Familiarium Censura Bulla in Casa Domini quatenus legatur fide eorum. 101.4
Familiarium

Index Rerum.

[illegible]

Loco pro applicatione à fecundis Episcopis, vel eius Vicariis, et sacris et aliis nullius, quod applicatio habet locum, h. 3	
Sede Apollonica de committenda communitas Metropolitani, vel eius Vicario generali in Ipsivallibus, de off. c. 1. §. 1. de reform.	81
Licet quando dicitur mori.	81. 19
Licet quando clerus compellitur mori non acquiritur rigor in probatione scripturae.	86. 19
Lex, et constitutiones contra Concil. Trid. leduntur si sunt ita commode.	8. 6
Litterarum primum alius.	8. 6
Litterae publicae esse gratis concedi debent.	130. 6
Litteratura ad studium non potest quicquam.	131. 10
Locum etiam Ecclesiasticum facit concessum propter votum a se in pretulatum locum esse, non tamen locum esse et officium.	471. 1. de off. c. 1. §. 1. de reform.
Locum concessum votum fuisse ad longum tempus esse non potest, nisi ad eum de verandis indicantibus qui in damnum Ecclesiae, vel contra Concil. et auctoritas, sua ipsa per Concil. Trid.	471. 1. de off. c. 1. §. 1. de reform.
Locum concessum esse repugnante pecunia facit prohiben- ter.	470. 2
Locum in pretulatum concessum non alius nisi auctoritate esse necesse est Ecclesiae.	8
Locationes Ecclesiarum ad officium locum.	471. 1. de off. c. 1. §. 1. de reform.
Episcopos an & quando reuocant hanc locum praedictam.	5
Locum hominis si & qui locat aliquid quod sapienter Episcopo litterat.	7
Cooperator Episcopi scilicet non possunt locum.	10
Quia functiones locum non possunt.	10
Loca delicta ad pauperes fundationes vltimae pacis Episcopo locum.	11. 31
Loca per fide publica, sine piuma, Ecclesiastica, sine laicali officiis possunt per Episcopum.	183. 1
Admissiones potum locum, etiam captemum, etiam ratione reddendis possunt per Episcopum reddere tenent.	183. 15
Ordinarius habet auctoritatem in absolutione, et ad condemnandum admissiones pium locum.	16
Rationes ad admissionem pium locum per Episcopum pium pium in anno respectum.	16
Institutiones pium locum obsequiende circa reddendis rationes admissionis rationis eorum.	17
Religionis locum locum reddendis ratione, fingentia pium locum in eorum locum eorum decretis, pium.	186.
V. <i>Vida Piuma.</i>	
Loca nullius auctoritas si in aliqua decreta, auctoritate piuma ad Ordinatum, in eorum auctoritate locum nullius.	109. 3
Locum in habundantia solus.	149. 3

M

M de haurum libri.	4. 8
M de re hda interest) examinari potest ab Episcopo in his dissertationibus quæ spectant ad fidem, doctrinam Christianam, & bonam mores.	17. 44
M agister aliorum etiam Episcopatus potest vs familiaris ab Episcopo ordinari.	185
M agister requiritur coniugium.	
M agister sufficit recipere nomen fuisse Episcopo.	9
M agistrum aliquem baculo vertebat eo expresso ne occideretur, si mandatum ab eo precessisset, occideretur, non intelligi- tus incutitur in hoc de crimine.	112. 6
M andatum Episcopi debet esse expressum in clericis, & fuisse exortum continetur ad infamandum Ecclesiam pro fori pe- ccato abeundo.	307. 15
M aria Vnon non symoniacalis in Concilio Tridentino, cum agitur de peccato originali, sed reuocatur, non obsequens con- stitutioni Xili IV. 17. 1.	
M aritalium castas ab Episcopo ad iudici Ecclesiæ.	145. 19
M aritalium castas augurio pertinet ad Episcopum, non ad alium inferiorum.	184. 47
M aritalium debet manerenti in copulatione castum mari- tum.	48
M aritalium castas, & criminalis cognoscere Episcopi ad Episcopum etiam in Abbatibus criminis.	55
M aritalium castas, & criminalis cognitio ad Episcopum Episcopi Episcopi debet per alium priorem, etiam probatus im- merito sit.	14
M aritalium castas, & criminalis cognoscere possunt inferiori Episcopi, non per Episcopum priorem immemorabile, consensu que vel priore.	14
M aritalium castas cognoscere habere possunt inferiori Episcopi ex delegatione papæ.	55
M aritalium exemplum dixerunt quasi Episcopum habere	107

Index Rerum.

sex annis vacatur in personis huiusmodi Episcopis. 56
 Vicarius Episcopi debet cognoscere censuram matrimonialis
 huiusmodi. 57
 Matrimonialis casus & criminales à Capitulo Sede vacante
 cognoscit, & de his potest. 58
 Vide Causa.
 Matrimonialis dispensationes, vide Titulus.
 Matrimonium ante legem gratie in lege naturae, & vetit, non
 fuit propriè Sacramentum. 244 3
 Matrimonium est vetit, & perit vnum ex septem legis evan-
 gelicæ Sacramentis à Christo Domino institutum. 4
 Matrimonium vetitum in dissolutum non potest propter hanc causam, sicut
 mortalem contrahitur, sed tenetur ob id fieri potest dis-
 solutionem quoad thorum, & habitaculum. 8
 Matrimonium ratum non confirmatum per sollemnem Reli-
 giosæ professionem alterius coniugum firmatur. 9
 Matrimonium ratum soli Ecclesiæ auctoritate per vota soluta
 sua Religiosis soluitur. 10
 Matrimonium sine promissis quibus de necessitate in Paro-
 cho contrahitur tunc debet scilicet inter Missarum solennia
 publicè, & postea Parochi, vel alio Sacerdote de licentia Pa-
 rochi, vel Ordinarii à duobus testibus parochialibus matrimo-
 nium celebratur. Secus ea, quæ de ratum matrum. 245
 Matrimonij contractus licet per professionem prædicatam, et quæ
 habet promissis interior. ibid.
 Matrimonij decretum replicetur lapide in Ecclesiæ prope ca-
 pite videbitur. ibid.
 Matrimonium etiam non dissolutum per rita sua Societatis
 per bonum emittit. 11
 Matrimonium etiam dissolvitur per professionem in Religione
 ad annis licet soluta. 12
 Matrimonij vinculum dissolutum non potest propter adulterium
 alterius coniugum. 13
 Clerici in faciem Ordinis confirmati, vel Regulariter ecclesia-
 ritate professi non possunt matrimonium contrahere, nec
 contrahi, nec de facto invalidum est. 16
 Mors, ac beatus est muneris in virginitate, aut castitate,
 quàm longi matrimonio. 17
 Matrimonium, quæ sunt loca, & iocunda parentibus, valde sunt
 aca. 18
 Peccatum non possunt liberos habere, & nec eis decem
 dirigat quod contrahunt matrimonium ipsi laici. 19
 Sacerdos, qui licet nuptias prohibere non possit, matrimonium
 contrahere non valet. 4
 Parochus proprius dicitur ille in cuius parochia habitant
 contrahentes tempore matrimonij. 5
 Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahen-
 tes domicilium habent, vel si principaliter occumbat ca-
 te colorem in loco domicilij. 6
 Fornix transiens se ad domum concubine, si licet in
 perperam cum illa manendi, non potest valde eam pe-
 cho, nec parochie contrahere matrimonium. 7
 Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahen-
 tes domicilium habent, quàmvis illud finis sit habere
 hereditatis. 8
 Matrimonium contractum coram parochio loci ubi contrahen-
 tes secretorum ecclesie reperiuntur non valet. 9
 Matrimonium contractum coram parochio loci ubi contrahen-
 tes erant tanquam Parochi, vel Medici valet. 10
 Matrimonium contractum coram parochio loci talij impositi
 donec alio dicitur esse, est validum. 11
 Matrimonium contractum coram parochio loci ad quem ob-
 peritur matrimonium valet, & in quo est quædam promissio
 est, & valet. 12
 Matrimonium clandestinum dicitur quoad illud de necessitate
 clausura omittitur. 13-14
 Matrimonium domi celebrari potest. 15-16
 Parochus tenetur contrahentes interrogare de moris con-
 sensu. 16
 Parochus omittens contrahentes interrogare de moris con-
 sensu, graviter peccat. 17
 Consensus ad matrimonium requisitus quibus signis expri-
 mi possit. 18
 Matrimonium ad ritum non requiritur quod consensus ad ritum
 sit simul tempore. 19
 Matrimonium nolum ex defectu consensus valet, & renalide-
 tur licet, quod ille, cui defectu consensus vult, solum de co-
 no contrahat. 20
 Matrimonium ad ritum non requiritur ut parochus vicarius
 alius sit. 21
 Sed illorum omnium licet peccatum mortale. 22
 Matrimonium cum probabilitate interius malitiam impellen-
 dum, quoad de necessitate omitti potest. 23
 Matrimonium contractum non promissis de necessitate est
 validum, quoniam Ordinarius tenetur dare licentiam quod
 fieri potest. 24-25

Presentia parochi in matrimonio necessaria non tantum
 temporaria, sed etiam moralis requiritur cum licet illi
 & eductus sit. 26-27
 Parochus qui parochi corpore est, sed crimine nihilominus
 ad ritum non sufficit valde matrimonium. 28
 Parochus etiam si detur sit intelligit consensus contra-
 hentium valde sufficit matrimonium. 29
 Parochus tenetur, & dolore add. Quod si parochus intelligit, &
 audierit contrahentium verba, valde sufficit matrimonium,
 nisi sufficit esse non intellegit. 30
 Parochus valet, aut dolore adducere ut matrimonium in-
 telligit est precium mortis. 31
 Presentia parochi sufficit ad matrimonium etiam ad aliam
 licentiam vocari ut cetera parochi. 32
 Parochus potest ad ritum matrimonium suum parochianorum
 cum in alio parochia sine licentia parochi illius loci
 qui sufficit. 33
 Parochus parochos valde matrimonium sufficit. 34-35
 Tunc in indolentibus habet parochus valde matrimo-
 nium ad ritum. 36
 Non potest infra annum. 37
 Collationem suam nullam habere, &c. 38
 Parochus administrat non interdictus, suppositus, irregularis,
 vel excommunicatus non solentur, modo non sit actualiter
 dephus, vel idem matrimonium sufficit. 39
 Schismaticus habens colorem suum habet si non sit ve-
 citate declaratur, & parochie potest, & valde matrimonium
 sufficit. 40
 Fornicatus non potest. 41
 Exile in peccato mortis. 42
 Parochus interdictus, seu prohibitus ab Episcopo, seu
 vicario, & aliquis matrimonium contrahit, valde sufficit. 43
 Parochus non Sacerdos valde matrimonium sufficit. 44
 Sacerdos decessit, & proprius parochus valde matrimonium
 sufficit. 45
 Sacerdos Regularis potest deponi à proprio parochio ut ma-
 trimonio ad ritum. 46
 Clerici non Sacerdotes non potest parochia sue Ordinis
 sacerdotibus assistere matrimonio. 47
 Parochus habet licentiam concedendi licentiam alteri Sa-
 cerdoti sufficit matrimonium contractum parochianorum,
 quoniam illi irregularis, suppositus, & excommunicatus non
 tollitur. 48
 Degradatur parochus potest valde alteri Sacerdoti licentiam
 assistendi matrimonio concedere. 49-50
 Viceparochus à parochi populi parochi possunt alteri
 Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio concedere. 51
 Parochus proprius non potest matrimonio aliquo licite inter-
 venire, potest ad ritum per seipsum. 52
 Matrimonium contractum coram parochio alieno de licentia
 Ordinarii potest per seipsum licentiam. 53
 Irregularitatem Episcopalem habentes possunt licentiam in-
 terveniendi matrimonium concedere. 54
 Abbates Ecclesiarum nulli Episcopo subditi non possunt li-
 centiam interveniendi matrimonium concedere. 55
 Capitulum Sede vacante potest licentiam interveniendi ma-
 trimonio impetiri. 56
 Legatus à latere in plenitudine sue legationis potest licentiam
 interveniendi matrimonium impetiri. 57
 Cardinales in Ecclesiis ipsorum districtum possunt matrimo-
 nium intervenire, & interveniendi licentiam concedere. 58
 Archiepiscopus cum alia sibi districta suffraganeorum,
 potest per se licentiam interveniendi matrimonium concedere.
 59
 Archiepiscopus potest concedere licentiam interveniendi ma-
 trimonio subditi non suffraganeorum ipsorum collegii suffra-
 ganeorum aliquos munitur coniungi, & ad ipsam Ar-
 chepiscopum super se appellatur. 60
 Vicarius generalis Episcopi ex proprio officio interesse po-
 test matrimonio, & alij Sacerdos sufficiens licentiam con-
 cedere. 61
 Vicarius Episcopi, vel Sacerdos non est, potest presentiam
 matrimonium contrahendo prebere. 62-63
 Irregularitas Episcopi talia per excommunicationem,
 aut suspensionem, potest aut vicarius valde interesse ma-
 trimonio. 64
 Licentia ad interveniendum matrimonio debet esse expressa,
 & non tacita. 65
 Licentia ad assistendum matrimonio debet etiam prebere. 66
 Licentia motu vel dolo obtenta sufficit ad assistendum ma-
 trimonio. 67
 Licentia contra prohibitionem Episcopi valde dicitur ad as-
 sistendum vel non presentiam etiam Sacerdotis, cui
 conceditur, vel dolo sit. 68
 Licentia ad interveniendum matrimonio non requiritur in
 scriptis, 69

Index Rerum.

Legatus, si suffragiis verba	114	leona fieri	121
Licentia, quid sit, non reputanda suff. lic. generalis ad ad-	114	De rebus, qui negotia in secundis iustis non possunt in-	121
ficandis necesse	114	pire, qui in rebus accipiunt	121
Licentia generalis admissiva, omnia sacramenta sufficit	114	Conferendum legimus, dicitur circa hoc, sed magis in-	121
ad suffragiis admissiva	114	mediculis hanc est	121
Sacerdos delegatus videt matrimonium sufficit dam in parochia	114	Parochus visitans contrahentes sufficit ad benedictionem	121
concedere licentiam sufficiens non	114	negotia	121
Licentia sufficiens matrimonium, quam parochus alius Sacer-	114	Parochus proprius debet recipere clemensiam occasione	121
dos, explicat si exierit parochus mortuus	114	beneficentiam, et non aliam	121
Matrimonium contrarium eorum parochia caritatem, qui habet	114	Episcopi et similes, si idem non eorum habent, et	121
licentiam ad parochiam parochiam eorum contrahentes, et igitur	114	eorum vicarij potest licentiam concedere imparitibus	121
et illam habet, est invalidum	117	benedictionis nuptialis	127
Matrimonium in contrarium eorum Sacerdos existeret, qui se	114	Sacerdos cum licentia, quam Regularis conlangens in	121
vera quo habet ad propriam parochiam licentiam vicarij, qui se	114	matrimonium benedictio fideles alios parochia	121
existeret	114	abique licentia manet superius ad effectum	121
Presentia testium et parochi in matrimonio contrahendo	114	Sacerdos Regularis superius omnia ministrans, si so-	121
debet esse simulantes et non sufficiat testium	120	lutionem non habent super his parochia benedictio	121
Testes quicunque ratione competentes, quos impuberes, con-	114	trahentes licentia specialis vicarij superius non sufficit	121
tingunt, interducentur, aut infantes, sufficientes in con-	114	trahentes	123
trahentes matrimonium	121	Ignorantia, quilibet etiam causa excludit ad superius	123
Testes etiam debet, et ad ad iudicium sufficientes in contrahendo	114	et ad iudicium	124, 125.
matrimonium	122	Ipsa licet	124
Testes etiam videtur, et coacti sufficientes admodum iudicij	114	Superius per hanc hanc de dom ad officium, sed	124
per coactos non debent	123	etiam ad beneficium sacendi parochia	124
Testes non sufficientes in matrimonium contrahendo	114	Matrimonium plene per hanc et parochia deficiat ad hanc	124
Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	114	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Contrahentes ubique parochia, et alii et testibus sunt inhabiles	114	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
ad hoc contrahendum	125	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Concordium pater personam esse laicam inhabilem, et contra-	114	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
rium matrimonium non causa videtur	125	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium clandestinum non valet sponte habitationem	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium contrahentes sine parochia et testibus per hanc	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
monialis	127, 129	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium clandestinum ubique parochia et testibus	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium, aut in matrimonium vim publicum non re-	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
soluitur	130	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Spolia subrogata copula eorum parochia, et testibus non	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
sufficiunt in matrimonium	131	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium nullum est publica causa non indiget parochia	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
parochia ad suffragiis contrahendum	131	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium contrahendum ad illa parochia in matrimonium	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium celebratum sub beneficia conditione de futuro, vel	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
validum sit, necesse est adimplenda conditione eorum parochia	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
et testibus	134	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium eorum parochia, et testibus contrahendum hac	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
conditione, mulier est legitima, subrogata copula non	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
est validum si publica conditione mulierum esse illegitima	131	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium celebratum eorum parochia, et testibus quocumque	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
fort nullum ob impedimentum eorum, non est necessarium	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
ad testatorem illius, quod iterum eorum parochia, et alia	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
testibus celebratum	133	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium in matrimonium in hac parochiam, non est necessarium	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
faciende capere, et satisfactio conditionum eorum parochia, et	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
testibus	136, 138	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Validitas parochi et testium requiritur in matrimonium ce-	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
lebratum per processum vel validum	139	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Matrimonium ubique parochia licet, vel alio non fecit a festo	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Contra matrimonium potest celebrari data etiam vigent	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
necessaria	140	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Parochus, vel alius sacerdos, qui cum minori testium numero	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
quod ducit matrimonium clandestinum interfuerit, et gra-	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
vis ab inter Ordinarium parochiam	141	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Parochus etiam sufficiens ad officium impetis parochia suffi-	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
cientis matrimonium clandestinum non est lubata per hoc	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
decretum	145	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Parochus proprius, vel alius sacerdos de eius licentia sufficiens	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
matrimonium clandestinum ad ducit, rationem unam, non	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
sufficiens est terminum	143	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Parochus ab licentia contrahit alij sacerdos sufficiens	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
matrimonium clandestinum in ducit, rationem unam, non	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
sufficiens est terminum	143	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
Parochus ab licentia contrahit alij sacerdos sufficiens	127	Matrimonium contrahentes in matrimonium contrahendo	124
matrimonium clandestinum in ducit,			

Index Rerum.

Missa extra T. clefiam, & locum sacrum ad id specialiter deputatum non possit celebrari. 127.20
Missa celebranda tempus. 25
Missa in paup. Ecclesia celebrare debet parochus, & non in alia. 26
Missa duas sabbatis diebus potest parochus cum defectum Sacramenti & concessione Episcopi celebrare. 27
Missa celebrare ante celebrationem Missae in Ecclesia parochiali non prohibetur Regularibus in sua Ecclesia. 28
Episcopus non potest concedere licentiam ut quis celebrare possit Missam cum Ratione. 29
Missa cum candelis centis, numerus superstitionibus ab Ecclesia commendatus. 30
Regularibus cogitur potest Episcopus ut in officium Missam celebrantem in diebus Domini declarare fidelibus, quae solennitates & tempora in illa hebdomada occurrant. 31
Regularibus non est prohibita imago Missarum solennium videri se ad populum, & generaliter confiteantur pro co saeculo. 32
Ordinarius non potest prohibere Regularibus ne Missae celebrent, & compari possint in suis Ecclesiis ante celebrationem Missae in Ecclesia parochiali. 35
Regularibus licet celebrare Missam in Ecclesia seculari de consensu Rectoris eadem Ecclesia. 36
Parochus rector Missae sacrum locum debet applicare, iuxta bene vult auctorum. 36.4
Missae obligatas pro defunctis habentur in magnam numerum, Episcopi, & Abbates, & Generales Ordinum moderantur. 37.1 cap. 4. de reform.
Missam de annuatim numerum quoniam perhibentur etiam in domibus, & alia aliaque viam reducere potest Episcopus. 44.5
Missam numerum moderandis iuxta vias legum. 5
Tertio si aliqui centum annos pro eorum Missis celebrandis in tali Ecclesia pro summa sua singulis elemosynis parvula sacra dote tenentur habere data capite ad hereditatem in superius mercedem. 6
Missae in quodam Ecclesia, seu capellis erectis in titulum non potest reducere Episcopus. 7
Missae reducere non potest Episcopus in beneficiis sequentibus in sui servatione eorum numerum Missarum. 8
Praeterea non possunt diminui Missae parochiales vicariae, vel pro defunctis, nisi habeatur consensus eorum, quibus illae debentur. 9
Episcopus habet facultatem in hoc decerni sibi tributam iuxta interpretationem causa. 10
Ordinarius Missam ante Concilium imposita, non vero post illud sibi tendenda. 11
Missarum numerum non potest Episcopus abique Synodi confirmatione, vel auctoritate. 12
Communionem defunctorum per testamentum facienda est in numero Missarumque annuatim, quod cariditudo tenentur. 13
Episcopi in diocesi Synodi, & Generales in Capitulis generalibus non non possunt reducere omnia Missarum. 15
Personas propter, ac eorum personis debita morte persequi Missarum celebrandum pro eis ad satisfactionem, vel petitionem, &c. dependenda. 44.1.6
Missarum praeterita cura non suscipienda succedantur personarum licentia non legitime. 19
Missam Romae, & Brevari, etiam semel intendunt, non potest mutari intendendo ad antiquum. 47.3
Missae alio, non hoc reformari debet antea, qui alij tenentur ea sibi vel vi meritorum peccatum non habent, & abique illa causa id fecerint. 7
Missarum non sibi habetur. 116.4
Monachus ceteris tantum animam in Ecclesia vana monasterio potest alio modo Episcopi committere. 150.4
Non potest in excelsis in modum. 9
Monachus factus Episcopus ac habet boonom, seu fructum annuatim. 371.29
Monachus Crispus, & M. in Fulgentio. 371.32
Apostolice Missionum Regula ubi subiecta visitat potest Episcopus in his omnibus, quae ad ea sunt spectant. 38.6
Visitat potest Episcopus illa monasteria commendata personarum vana ab Ecclesia. 380.3
Capitulum Sede vacante non potest visitare monasteria ex mpta. 150.6
Episcopus non debet se intromittere in monasteria, in quibus regit Reg. ubi obsequium. 150.10
Episcopus quando monasterio debet Superioris monasteriorum in quibus regit Regularibus obsequium, ut ipsi visitent &c. 151
Monasterium quod in eorum locum visitantibus infuso constitui non potest, vana Episcopi ut alij constituant esse possent. 152.3

Monasterium in administratione de illis ratione addere non tenetur. 151.9
Monasterium, seu Abbatiam, quae cura, & Consuetudo caret, obsequium non tenetur visitare. 297.44
Monasteria illa, quae ad seminarium sui Ordinis contribuent, de eo quod superius contribuent tenentur, etiam seminariorum. 240.19
Monasterium commendatum cum cura non est incompatibile cum Parochiali. 349.35
Monasteria, & similia loca non exiguant facere licentia Episcopi illius diocesis, &c. 357.1 cap. 2. de Reg. & Mon. 377
Monasteria non exiguant sine Episcopi in cuius diocesi erigenda sunt, iuxta viam obsequium. 379.47
Episcopi censent non solum in erigendis Regularium monasteriis, nisi etiam Papae auctoritate accedat. 28
Monasteria Monachum erigi & ad id non debet legibus eisdem solennitatibus, quae tenentur in erigendis Religiosis monasteriis. 38
Vitarum generalis non potest abique speciali mandato concedere licentiam edificandi nova monasteria. 30
Cunctisque distat de sola licentia Ordinarii possunt non constituisse monasteria. 38
Monasteria in possessionem erigi non possunt nisi servata, &c. 379.14
Monasteriorum Monasteria cura non habet ubi habet expedit visitantibus, etiam Episcopi, vel Superioris transmitti iuxta Verbum, & cogatur sub censura, &c. 379.14 cap. 1. de Reg. & Mon. 381
Monasterij nomine quid comprehendatur. 387.44
Monasterium in quibus abique Superioris licentia animo habetur Regularibus admodum & per similia, non tenetur excommunicationem. 388.49
Episcopi, seu etiam Vitarum specialia mandata habentes possunt concedere facultatem ingrediendi Monasterium monasteria etiam Summo Pontifici. 389.17
Procurator in Capitulo monasterij potest in monasterio subiecti hanc licentiam concedere. 38
Monasterium perfectum potest hanc licentiam concedere in casibus septuaginta. 39
Licentia ingrediendi monasteria Monasteria Regularibus subiecta prioriter ad eorum Superiores Regularium. 60
Episcopi ingrediendi Monasterium monasteria sibi non subiecta sine Superioris licentia in scriptis, comprehenduntur pro decreto. 42
Monasterium in auctoritate Pontificis eisdem soli Praetato Consuetudine solum sibi licet, & non Generalis, ac Provincialis licentiam ingrediendi in id monasterium concedere potest. 61
Abbatia non potest fecerint ingrediendi monasterium concedere. 69
Superiori iussu potest licentiam generalem concedere Abbatia, & concessit regi sibi facultatem. 44
Licentia Sedi Apostolica caput ad ingressum in 5 Class. & Conceptionis monasteria subiecta Ordini Minorum. 66
Abbatia ad electionem licentiam etiam Superioris ingrediendi in monasterium quod magna subordinationis sapientia est. 391.87
Monasteria Sedi Apostolica, immediate subiecta deprecantur personis quolibet vana, quae libere statuant, & delibent, ac visitant & in quibusque fuerint, super Metropolitani promittunt. 381.15 cap. 8. de Reg. & Mon. 391
Monasteria sacra monasteria Sedi Apostolica, immediate subiecta ab Episcopo locum gubernentur. 381.15 cap. 9. de Reg. & Mon. 399
Monasteria quae sunt Ordinum capitula, visitantur etiam. 381.15 cap. 10. de Reg. & Mon. 412
Monasteria, Abbates, Priores, & Praepositi Regularium non possunt Regularibus profectis conferantur, & pro promotione capituli qualitas nominatum aliquando est nulla. 381.15 cap. 11. de Reg. & Mon. 416
Vide Capitulum.
Monasterium Monasterium, vide Abbatia.
Monasterium non tenetur contribuent illi, quae subordinationem seminariorum beneficiis non habent vana. 140.10
Monasteria, & cetera Regularia tenentur pro sui monasterii vel proprii tenent non possunt. 371.9
Monasteria in modum licet proprium possident. 10
Monasteria nec tantum per primum possident, possunt quod sua manibus laborando acquirunt vel eis a parochis dantur. 11
Monasterium nulli concedatur facultas disponendi de ecclesiis suis possidentibus. 10
Monasteriis dilectum non est habere de licentia Superioris quoddam redditus visitantibus. 13
Cuius signum est. 14
Monasteria deprecat & suis Superioribus in officia reddunt monasteria ipsorum admodum. 376.13
Monasteria in Capitulis non monasterij in officia ecclesiae possunt in eadem subiecta annuunt. 26
Monasteria

Index Rerum.

Moniales vixisse tam iura, quam supra omnem abique do-
 ra & clericali yna nequaquam admitti possunt. 33
 Monialium dotes anno probatores durare deponunt. 36
 Moniales S. clare non comprehenduntur in hac excep-
 tione. 374.6
 Moniales omnes cuiuscunque Ordinis bona stabili iocum-
 onari habere possunt. 7
 Monialis facientes dotes an possit admitti cum sua dote vltra
 numerum. 379.26
 Monialis post professionem non egrediuntur à Monasterio
 quocunque preterea, nisi ex legitima causa ab Episcopo
 approbata, iussu cap. 1. de Reg. & Adm. 381
 Pius V. super claustra & reformatione Monialium. 384.4
 Idem Pius contra Moniales exaruit à claustra
 Gregorius X. III. circa loca, & alia claustra perinde
 malis edidit. 4
 Idem in eorum iusticiamque licentia ingrediendi monasteria
 Monialium. 5
 Pius oct. & alij Monialium eorum habentes animum monas-
 teria ingredi non possunt, nisi in calibus tamum uocati-
 bus. 6
 Gregorius X. III. de consuetudinibus. & quocunque privilegio
 ingrediendi Monialium monasteria. 7
 Sixtus V. similem reformationem fecit. 8
 Pius V. statuit circa modum vidualium facultatibus concessis
 & papa ingrediendi. 9
 Idem in eorum omnia licentia secularibus malis
 concessa. 10
 Episcopus pariter Regularis, quam seculares delinquentes
 sine a claustrum, vel bonorum administrationem Monialium
 eorum Regularibus subiecta. 11
 Episcopi in omnibus monasteriis Monialium eorum claus-
 tram ubi violata fuerit, restituere debent. 12
 Episcopus potest & debet videre, an claustra structura etiam
 in monasteriis Monialium, que Regularibus subdi-
 cantur. 13
 Episcopus potest habere iusticiam in Monialibus, que privilegio,
 vel indulto Papae sunt immunes in vis, quae ad claustrum
 pertinet. 181.14
 Monialis exempta possunt totius viduali ab Episcopo quoad
 claustrum quoad & vidualibus expedire. 15
 Visitator generalis ab officio potest viduali claustrum Mo-
 nialium anam Regularibus subiectum. 16
 Visitatorem Episcopus non potest ubi talis viduali claus-
 tram Monialium ab Episcopo speciali commissione Episcopi. 17
 Moniales in claustra situata, sed alieno Episcopo subiecta vi-
 duntur potest Episcopus direxisse. 18
 Episcopi ubique viduali claustra huc auxilium detingunt: non
 peccant, secus magis aut irregulari. 19
 Monialibus post professionem non licet castra & monasteria. 20
 Nec ea castra quae Episcopo legitime videantur, nisi si de ca-
 pssibus in loca. 25
 Moniales an possint & monasteria exire ex aliis calibus simili-
 bus, vel vicecomitibus, quam expositis in consilij Pij V. 24
 Moniales possunt tempora belli à monasterio exire. 25
 Monialis non potest licentia concedi claustrum egrediendi causam
 mediocri morbo sita periculosa, ut delictetur salus ea non
 egressa. 286.26
 Monialis non potest egredi vel eorum oportum peccat. 28
 Monialis quando possit nuntius de licentia superioris de vno
 monasterio ad aliud. 30
 Monialis possunt ad aliam Religionem perfectiorem transire. 31
 Monialis licet exire, non dom in proprio monasterio ali-
 quod de causa commode corrigi non possit, ad aliud monas-
 terium conuersionis causa transire. 34
 Monialis quod ad locum corrigi debet, ubi ipse emendatio in
 nullo monasterio peritur, quel non potest. 35
 Monialis licet exire causam maioriore Pralati totus
 Monialium Conuentus locum mutat. 36
 Monialis conuersionis licet exire à monasterio ad peren-
 das elemosinas Conuentui necessarias, dum eas per alios
 communi petere non possunt. 37
 Moniales conuersione quae ad quantandam mitem possit. 38
 Monialis non licet post professionem eam à monasterio nisi
 ex causa cogente & expressè in scriptis approbare per Epi-
 scopum. 187.19
 Monialibus & monasterio Sedis Apostolice, aut Regularibus subiecto
 exire non licet, nisi ad rationem communis Episcopi dica-
 centur, & superius Regularis. 40
 Vicarius generalis Episcopi ab officio potest monialia egredi-
 endi licentiam concedere. 41
 Moniales & iura monasterii egredientes astra causas exceptas
 sunt ipso iure excommunicantur. 42
 Monasterij Monialium iura septis ingredi nemi licet. 43
 Monialium claustrum ingredi alius potest ad conseruandum
 aqua sicut & cellas in die Sabbati (cap. 1. de Sabb. 44
 Rayn. Coll. 12. in vno. 44

Monialis nulla euergetur inra monasterij septis à nouemque
 Presbyteris secularibus, vel Regularibus, etiam Confessio exco-
 munitur. 45
 Reges, & Reginae non possunt Monialium monasteria in-
 gredi. 47
 Reginae non possunt monasteria Monialium sine licentia
 ingredi. 48
 Mulieres quae iure discordia cum maritis, debent si sunt
 in monasterio Monialium tolerari. 188.10
 Mulier quando debeat permitti ingredi monasterium Monialium
 si timerit facinus mariti. 11
 Mortes nuptae in monasteriis Monialium recipi non de-
 bent. 16
 Vidualio monasteriis Monialium recipi non debent nisi
 Moniales sunt velot. 13
 Matibus licentia ingrediendi monasteria Monialium pra-
 stari non potest ad sollicitudinem huius mori peccant. 14
 Infames discedentes carceris admitti possunt ad claustra
 Monialium. 15
 Partibus Monialibus interdicitur est in sua regula ingrediendi
 nisiq. speciatim Papa licentia ad monasteria Monialium. 187.61
 Licentia ingrediendi intra septa monasterij Monialium debet
 esse specialis. 47
 Priores primo adu. 68
 Excedunt ad locum obsequentis. 69
 & verbis expulsi debet esse coequis. 70
 Licentia ingrediendi septa Monialium in scriptis sub
 peccato infici habenda est, etiam si causa ingreditur legitima
 sit. 71
 Nisi repetitis iugiter sit necessitas. 72
 Monialium claustra ingrediendi sine licentia Episcopi, vel
 superioris in scriptis obedienda penam excommunicationis
 incurrunt. 73
 Excommunicatione relaxata, lara in ingrediendos claustra
 Monialium non comprehenduntur, nisi intrantes ex priuilegio
 pontificis, & priuilegio licentiam. 74
 Excommunicatione haec relaxata non aditum ille, qui
 cultum ingrediendi habet, sed non ingreditur priuilegio
 illius. 180.75
 Claustra & priuilegia totius, qui aliquid in monasteria
 Monialium ingredi claustra priuilegium, vel sollicitudo. 76
 Episcopi & legationes Pralati quando possint ingredi Moni-
 alium monasteria. 77
 Exemta ingrediendi claustra Monialium concedi non possunt,
 nisi ob causam necessitatis. 78
 Licentiam ingrediendi claustra Monialium obiciunt ea cau-
 sa, quae tunc habet, sed tempore ingreditur claustra, non est
 totus in continencia ingrediendi. 79
 Licentiam ingrediendi Monialium monasteria obiciunt ea cau-
 sa, si ingrediuntur pro bono iocum ipso facto causam.
 inuentionem Papae relaxantur. 80
 Necessitas non phylic, sed monialiter in presenti decreto
 accipienda. 81
 Coequis an quando licet ingredi claustra Monialium. 82
 Medico quando. 83
 Superiori astra vidualionis quando fit licentia ingredi. 181.34
 Monialis Monialium licentiam est introitu pro aliquo
 opere excedendo, quod commoda causa monasterium licet
 non possit. 85
 Rati infam ingreditur causam habent. 86
 Ratione intra Monialium monasterium licet introitui
 possint in obsequium, & famulatum Monialium. 88
 Confessor Portugalia licet licentiam concedere inuoluen-
 dendi mulieres in monasterio Monialium pro eorum fe-
 citis. 89
 Moniales in eorum monasteriis quando potestas claustra
 causa recipere possunt. 181.77
 Index, aliqui viduali possunt monasterium Monialium ingredi
 ad expellendum malefactorum. 88
 Monasteria Monialium ea iura castra & licentia ingrediendi
 peccata mortis & censura afficiuntur si iure obsequio
 statim non egrediuntur. 89
 Monasteria Monialium siueque interdicitur est omni-
 bus. 100
 Religiosi accedentes ad monasteria Monialium incurrunt
 penam priuationis officiorum, vocis actus & passus, ipso
 facto incurrunt. 101
 Regulares cuiuscunque Ordinis prohibetur accedere ad mo-
 nasteria Monialium ad colligendum eum. 103
 Regularis reperti ubique licentia cum Monialibus alioquin
 qualiter puniuntur. 104
 Vicarius Pratorum ubique Apostolice Sedis licentia Moniales
 loquens in eorum loca. 105
 Episcopi licentiam dote viduali Religiosis allogendi Mo-
 nialibus licentia certa regula. 106
 Y a Subcollectos

Index Rerum.

Subcollektor abique Ordinarij litteris alloquentes cum Monachis potest excommunicari. 109
 Monasteria patres, fratres, & filij in eisdem alloquentes in temporibus non prohibitis, licentia non indigent. 108
 Regulares adveniens monasteria Monachis abique Episcopi licentia non indigent in parvam excommunicationem quam Episcopus suo edicto prosequitur. 109
 Moniales exempti alloquentes cum viris contra prohibitionem Episcopi non possunt ab eo puniri. 110
 Monialia licetia ferenda, & minora, an liceat in eorum communitatem ab Episcopo adveniens conari in monasteria Monialium. 111
 Excommunicatione Episcopalis adveniens adveniens monasteria Monialium comprehendit accedens ad exempta. 112
 Licetoribus alloquenti Moniales Regularibus subiectis an datur p-ssu Episcopi. 113
 Monasteria Monialium intra vber, & opida frequentia tendenda. 116
 Translatio Monialium ad Verbes quomodo facienda. 117
 Moniales ab uno monasterio in alterum eisdem non transferuntur nisi obsecra Sede Apostolica vel a Congregatione facta sit. 118
 Moniales quando transferri possunt in monasteria monite electa. 119
 Constitutio Gregorij XIII. habet locum in omnibus Monialium monasteriis quousque ministerium. 120
 Moniales adveniens, vel alitem singulis mensibus confiteantur & communicent. sess. 1. cap. 10. de Reg. & Men. 121
 Monasteria Sedis Apostolicæ subiecta ab Episcopo sunt gubernanda Episcopi ab gubernant, sed non temporaria. 122
 Adveniens potest unum temporarium Monialium quod debeat, & tales. 123
 Officines, & ministeria monasteriorum Monialium quibus qualiter subiecti. 124
 Moniales in refectorio communis comedere, & in loco etiam communis laborare debent. 125
 Monialibus non committitur clausura, custodia sacratissimi Sacramenti. 126
 Reliqui non in monasterio Monialium, sed in carceribus Ecclesiæ adveniens debent. 127
 vide *Adveniens*.
 Motus generalis factus in Synodo non suffragatur. 128
 Tempus, & inter vnum & alterum monitionem interuenire debet, abique Episcopo relinquunt. 129
 Monasteria, que sunt ad finem secularium, non sunt concedenda quando extra sunt petitorum. 130
 Petiti infantes non possunt monasteria que sunt ad finem secularium, concedere. 131
 Monasteria pro qualibet parte de decernenda non sunt. 132
 Monasteria ad finem secularium concedenda sunt illis, cuius interitus & non illis. 133
 Monasteria abique gentis interitus concessa sunt reuocanda. 134
 Monasteria in subditum concedenda. 135
 Monasteria litterarum, etiam inter petitorum, & abique initio attentionem concedi possunt, ab Episcopo, nisi sit subditum. 136
 Vicarius, generalis Episcopi ex officio potest excommunicationem illis monasteriis litterarum decernere. 137
 Reuocata reuocata facientibus non obstat assensu, nec quod v- has habent aliter non possunt vigere excommunicationum illarum in litteris monasteriorum Apostolicis. 138
 vide *Monasteria*.
 E. ne excommunicationem. 139
 L. 1. cap. 1. etiam extra visitationem potest excommunicationem illis petitoribus in officio suo assignare, & exequi. 140
 Actus articuli quilibet Sacerdos quilibet penitentem & qualibet calu, vel caluam potest absoluit. sess. 1. cap. 7. 141
 Reuocata nulla fit in articulo mortis. 142
 in Mortis articulo confitenti qui dicatur. 143
 Sacerdos simpliciter possunt absoluit constitutos in articulo mortis, etiam quando adfecti propriis parochis 99. 144
 Sacerdos etiam irregularis simpliciter excommunicatus, & pariter absoluit in articulo mortis. 145
 Absolutio possunt a quocunque Sacerdote simpliciter confitenti in articulo mortis. 146
 Sacerdos, qui in excommunicatione maioris innotatus constitutus in articulo mortis absoluit, etiam innotatus irregularitatem. 147
 Absolutio data a simplici Sacerdote in mortis articulo est vera absolutio. 148
 Sacerdos nullus extra mortis articulum potest absoluit a casibus per Superiorem reuocatis. 149
 Regularibus vocati ad sepelendum mortuos etiam in eo tempore propter Ecclesiam, debent accedere ad Ecclesiam de quibus casibus tractatur. 150
 Absque Regularibus non potest vii ore Curia, nec abbas, nec archidiaconus pariter in curia. 151

Multa Episcopus debet multis pecuniis eo ipso quod eas ad se sumit, nisi locis assignat. 152
 Episcopus multas pecuniis sibi assumere potest ubi admodum super effect. 153
 Mysteria laicorum quid sit impium miscere, & vana se proferant colloquia ab Ecclesiis alienis. 154
 Musica instrumenta in Ecclesia licita. 155
 vide *Adf.*

N

Necessitas, vel vitium Ecclesiæ sufficit ut Episcopus possit admittere ordinandum ad titulum parochiam. 157
 Necessitas viget etiam ad refectoria. 158
 Necessitas, vel vitium sufficit ad dispensandum, in locutionis. 159
 Nisi extenditur ad Regulares. 160
 Necessitas pro singulis litteris dimissio, ac testimonialibus recipere possunt. 161
 Notarius, vel Castellarius ex quibus nihil licet accipere. 162
 Et quibus aliquid recipere preceptum. 163
 Notarius possunt aliquid accipere pro singulis litteris dimissio, ac testimonialibus quando nullum habere stipendium constitutum ab Episcopo. 164
 Notarium quomocunque sufficientem fecerunt Ordinarius, & non sufficientem, ac de hoc potest probare, ac interuenit a iudice Ecclesiastico ad adhibendum ipsum. sess. 1. cap. 10. de reform. 165
 Infelices quasi Episcopalem iurisdictionem habentes, habent facultatem excommunicandi Notarios. 166
 Episcopus vti potest Notario criminalis citari, si sit vir probus. 167
 Provinciales Religionum possunt creare Notarios inter Ordinem pro causis criminalibus Religionum. 168
 Episcopus libere pariter potest suos Notarios, officialis, alioque minister laicos suis officiis delinquentes. 169
 Notarii possunt coherere instrumenta contractus personarum ecclesiarum. 170
 Notarius cuius Episcopali gaudeat nec privilegio. 171
 Notarius quando a visitatis aliquid accipere valet. 172
 vide *Ordinarius*.
 Notarius homo occultus anno ad professionem admittitur. 173
 Notarius an, vel scilicet ante professionem per Episcopum excommunicandus. 174
 Pius V. circa eamdem Notarium. 175
 Victorius nisi Episcopo impedito, non potest voluntaria Notarium captiuitatem facere. 176
 Episcopus non ingreditur classem pro excommunicato volumine Notarii. 177
 Monialis, aut Monialis si neget se esse profectum, audire potest cum Episcopo etiam extra monasterium. 178
 Notarius interruptus non potest continetur etiam in ordine Minorum. 179
 Notarius non interueniens si notarius retento habito petentibus sententia sapientius abstinere eam causa se celandi. 180
 Notarius potest ea iura sua prorogari completo per notarium. 181
 Notarius qui possit ordinare. 182
 Notarius Ordinis minoris suscipere non possunt a suis superioribus Abbas Regularibus. 183
 Petitoribus & Conuentibus, vel Capitulum dilationem ad profectum Notarii post annum adiungunt probato iura de causis concedere potest. 184
 Notarius Societatis Laici non comprehenditur hoc decretum. 185
 Monasterium nihil tubendum a parochis, & consanguineis Nouis, & nec eius professionem. 186
 Notarius pariter non potest dare paramentum Alaxia Religionis ubi illius erit in monasterio. 187
 Notarius si completus probatorem annum die 14. Februarii anno biscentis, & non denari capitis hic sonus nisi fecerit die. 188
 Notarius 189

Index Rerum.

Ordinarij se non possunt imponere ad visitandum, ubi Equi-
tes Hospitalitatis habent iurisdictionem spirituales, &
temporales. 19.16
Parochialis Ecclesie etiam quæ sua capita Ordinarij ab Or-
dinatione visitari debent. 17
Visitari non possunt ab Ordinarijs Regularitate inferiorem de
licentia suorum Superiorum beneficii simpliciter, quæ
sunt membra monasteriorum. 13
Privilegium Munitum Hospitalitatis eorum Ordinarij visita-
re non possunt. 19
Administration rationes Ordinarj recipere possunt ab ad-
ministratores, Antea eorum eorum doctum latus de to-
ta Ordine in quo fecerunt eum. 67.3
Ordinationes non possunt conferre licentiam afferendi sancti-
ssimum Sacramentum in Ecclesia non Parochiali-
tatem. 73.3
Capitulum Sædæ vacante, & Presbiteri inferiores, non comprehen-
duntur sub applicatione Ordinarij loci. 219.16
Cognitio causæ in hac materia potest fieri ab Ordinario sine
iudice, & sigillo iudicis. 17
Ordinationes tenent aliter in Presbyterum coloris transgros-
sionem admitti vixit beneficij quod habebat ad con-
gruam sustentationem necessitatem. 136.36
Ordinationes non debet sine capla presenare capellan. 149.28
Ecclesie vacante etiam medium Hierosolym ab Ordinarijs sine
visitatione. 110.7
Elemosynarum quantitates potest Ordinarij incensurare
communitate, &c. 131.1
Ordinationes non potest prohibere Regularibus ne Missas cele-
brent, & campanas pulsent in suis Ecclesiis ante celebrationem
Missarum Ecclesiis parochialis. 148.33
Ordinationes quæ debet cognoscere & mandari etiam in dispensa-
tione & ceteris vitiis subpreiudicium, tenent eorum potestatem. 171.7
Ordinationes non potest dispensare visitari, & dictum sit quod non
possit se immiscere in eorum visitatione. 179.1
Ordinationes in debet potest ab administratione hospitalium,
aliisque pleniorum locorum rationem administrationis an-
gere. 4
Ordinationes potest visitare hospitalia priusquam & corrigere, &
reformare in eis tantum, quæ ad observandam voluntatem
fundationis pertinet. 5
Hospitalia etiam visitari debent ab Ordinarijs visitari. 6
Excoꝛcationes ad hoc administrationis hospitalium ab Ordina-
rio non spectant. 8
Fundationes potest celebrare Ordinarij ab administratione
Capitulum. 14
Hospitalia administrationis & Fratrum B. Iosephi Ordo non sunt
exempti a visitatione Ordinarij. 15
Visitare non possunt Ordinarij in Ecclesijs Regularium eorum
sanctissimum Sacramentum. 182.20
Ordinationes iurisdictionem non sunt derogari per hoc decretum. 90
Ordinationes, habet votum licet excoꝛcatus in administratione,
administrationis piosum locum. 135.14
Ordinationes habent iurisdictionem Episcopalem ad Concilium Pro-
vinciale vocari debent. 181.7
Ordinationes non potest malitiam, & potest cogere populum sic ad
audiendum sacram Concilium & Missam in Ecclesia pa-
rochiali. 191.17
Ordinationes non possunt malitiam & potest etiam in eorum nobilibus
obligari cogere potest ad discendum doctrinam Chri-
stianam. 229.16
Ordinationes locum, & immunitatem non possunt in executione
licentiam ap. sol. 394.24
Ordinationes duntaxat visitari personas necentes eorum
sacramentum in monasteriis, intelligitur data cum latine non
priusquam. 404.15
Vale Episcopus.

De Ordinatione.

Capitulum post annum sedis vacantis, Materiam dimissam, &
facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante. 619
Ordinationis quæ, non tenent in casibus & tunc expressis facultas
conferre ad annum valit, & cap. 1 de reform. 61
Ordinationes non sunt Episcopum in sacraliter docere legitimam
causam eum & non suo ordinari, & expressum in litteris. & cap. 7.
et 14 de reform. 67
Nominis eorum qui ordinandi sunt in Ecclesia, sunt regu-
landa per Patrum, & de ipsorum viis inquirendum, &
de illi in iurisdictione licet ab Episcopum iurisdictione. 101.1
Ordinationes in vacante Festis quatuor ad cinerem, vel quando Epi-
scopus videtur, quos vocant in scriptis, & doctus in Scrip-
tis. 219.16
Ordinationes administrationis ordinandorum gerens, sicut
matrem, ordinariis, ordinandis, doctrinam, & cetera. & cap. 13. et
14 de reform. 209
Ordinationes in vigiliis debet leguere Episcopum. 101.7
Ordinationes. Subdiaconus non est actus ad annum aetatis suæ.

Dioceses ante 13. Privilegium duntaxat, & sunt digni, quorum
potest visitare facilius sit, & cap. 1 de reform. 180
Ordinationes Presbyteri in potestatem, & tunc tenent per
animum in Diocesi, ubi Episcopus aliter videtur. & cap. 14.
de reform. 184
Contra malitiam ordinandis, & malitiam ordinandis excoꝛcatis con-
firmari. 38.14
Ordinationes Episcopum, & eorum ministri pro celebratione Ordina-
tionis, & prima tonsuræ, & postea iurisdictionis, vel iurisdictionis
liberis, vel illegitis, vel alia causa, aliquid etiam in potestatem obla-
tionem recipiunt. & cap. 1. et 14 de reform. 189
Ordinationes, vel Pontificalia excoꝛcatis non habet Episcopus in alie-
ris diocesi, sicut capella licentia Ordinarij. & cap. 1. de
reform. 56
Episcopos non potest ordinare in alienis diocesi de licentia
Ordinarij in potestatem, quia Episcopus licentiam con-
ferre non potest. 17.6
Episcopos in alienis diocesi de licentia Ordinarij potest
tam subditos recipere, quam Episcopus licentiam con-
ferre ordinare. 6
Familiares rituales Episcopum, an alius de eius licentia ordi-
nare possit. 8
Episcopos potest ordinare personas alieni Ordinarij subdi-
conis, & ab eo licentiam dimissionis habere. 38.17
Ordinationes Episcopum propriis causis tenentum est valida quan-
vis iurisdictionis sit. 55
Capitulum non potest infra annum dare licentiam Episcopo
commoꝛari in eorum & ordinare Regulari. 61.3
Ordinationes Episcopos visitari, aliter subditum aliquem ordine
etiam per via iurisdictionis non possunt tunc expressis licentiam, vel
licentiam dimissionis habere, aut quocunque potestatem prole-
giti, vel communis iurisdictionis, etiam si iudicet in loco ordinari-
duntaxat, vel excoꝛcatis, vel aliquem Monasterio censuram ordina-
tionis. & cap. 14. et 14 de reform. 83
Episcopos visitari, vigore censuræ privilegij nullum
etiam potestatem familiarium ordinare valeat, & si secus
faciat, est lapsus per annum ab exercitio Pontifi-
calium. 118.1
Episcopos visitari non potest familiarium suum titulum
ordinare. 118.4
Episcopos visitari, & non subditum aliquem qui propriis
Prælati respectu censuræ, aut licentiam dimissionis ab exercitio
Pontificalium per annum est lapsus. 5
Ordinationes in locis nobilibus Clericis (sacerdotibus, vel alios ido-
nos, & si potest conferre per licentiam pacifice beneficium
Ecclesiasticum sufficientem honeste ad eum, & cap. 1. et 14.
de reform. 123
Ordinationes ante Concilij publicationem potest Episcopus electum
sunt ad diocesis nobiles. 133.2
Religiosos non comprehendit. 3
Sed comprehendit decretum in fine V.
Ordinationes quis non potest ad titulum beneficij de futuro. 134.9
Ordinationes quia potest ad titulum Ordines, cum patrimonium sibi
assignato & parte in bonis, quæ sunt dicti domus Ecclesiæ.
137.41
Ordinationes quia potest ad titulum beneficiorum immobilium, & an-
tiquorum reddituum. 46
Ordinationes nullus potest in facili & cum beneficio, aut patrimonium
sufficientem iugiter pios, & cetera, & cetera. 48
Ordinationes nullus potest ad titulum suæ iurisdictionis, vel beneficii
liberis. 49
Licentiam ad titulum potest quis ordinari. 50
Ordinationes hoc beneficium, vel patrimonium quocunque concessum
est ob periculum Sacramentum. 51
Episcopos quando potest ordinare familiarium suum ad ti-
tulum penitentium. 51
Ordinationes nullus potest contra prohibitionem sui Prælati, &
de illo conquiri, sed ab eo appellare. 55
Per sacram visitationem datus Spiritus sanctus, & imper-
minit charitatis. 51.9
Episcopos potest alios Clericos ordinare, si habeat licentiam
dimissionis proprii Ordinarij. 509.6
Ordinationes tempore nulli Ecclesiæ adscriptus amplius non
potest adscribi. 507.38
Ordinationes voluntates quibus debent esse mandati. 101.6.5
Ordinationes sacrorum Ordinum, & iurisdictionis publicæ in Ecclesia
Cathedræ statim a tunc temporibus, vocatis & presentibus
Canonibus Ecclesiæ, & cap. 1. et 14 de reform. 209
Veneruntque a proprio ordinem, non permittere ab alio
ordinari, nisi moniti, & bonis testimonio sui Ordinarij
commendetur. 101.6
Cathedræ Ecclesiæ est locus ordinandi celebratio-
nis. 101.6
Non tunc ab ordinandis excoꝛcatis, qui si licentia originem
habent. 101.6
Patres Sacramentum 13. & ordinari potest ad quoslibet ordinare
etiam excoꝛcatis tunc potest in tempora. 211.6
Tempus

Index Rerum.

Tempus duntaxat ad sacros Ordines conferendos non est de illorum iurisdictione 8
 Tempus ad conferendos Ordines minores quid sufficiat. 9
 Festi dies in quibus Episcopi minores Ordines conferre possint, debent esse de precepto. 10
 Episcopus potest de precepto sine subiectione ordinare ratione auctoritatis, vel beneficii, vel dignitatis. 11
 Beneficiarius potest ordinari ab Episcopo discreto in qua habet beneficium. 11. 12
 Parochianum habent potest ordinari ab Episcopo illius diocesis in qua illud possidet. 12
 Beneficiarius placet in diocesi decessit habent ab eius iurisdictione potest ordinari. 13
 Dominum locum contrahens in aliquo loco potest ordinari ab alio Antistite, quamvis in eadem loco tempore degat, dum tamen habeat in animam perpetui ibi permanendi. 13. 19
 Novitum quia possit ordinare. 10
 Ordines Episcopos locum familiariter non subdunt non potest, nisi per trinitatem fecerint sacrum communionis, de re ipsa sine fraude beneficium conferat. *ff. 1. q. 3. de reform.* 14
 Episcopus titularis non potest perire extra causam excommunicatam. 15
 Episcopus familiariter ordinans conferat statim ei beneficium. 16
 Vicarius Popi quomodo ordinare valeat. 17. 18
 Magister aliorum contra Episcopatum potest vel familiariter ab Episcopo ordinari. 17
 Episcopus in diocesi parochi familiariter sacra celebratione aliis habilem, &c. 18
 Episcopus ordinare non potest suum familiarem, cui non censetur beneficium ea causa quod aliud possidet in alia diocesi. 18
 Possit ad titulum quando possit Episcopus ordinare familiariter suum. 19
 Parochianus ad titulum quando possit ordinari familiariter Episcopum in vicariis. 19
 Ordines subdiaconatus paterfamilias de consuetudine possit diebus festis, quibus statim ministrantibus, communione sumere antea per elapsionem aut promotionem ad diaconatum, Ordines facti alio nulla conferantur. *ff. 1. q. 3. de reform.* 19
 Presbyteri qui ordinari debeant. 19. 14
 Ordines nulli, qui non adiectionem pia loco, pro cuius reformatione, vel utilitate aliorum. *ff. 1. q. 1. de reform.* 19
 Ordines nulli potest contra prohibitionem sui Prelati. *ibid.*
 Ordines potest quis post publicum pernitentiam persequi. 19. 15
 Ordines non potest accipere ab Ordinatione aliquis excommunicatus. 19. 15
 Ordines ad maiores Ordines de licentia Capituli Sede vacante intra annum post primigenio clericali, penitentiam in criminibus, gaudere debent. 19. 15
 An possint habere beneficium. 19. 15
 Ordines ab Episcopo titulari sine consensu Episcopi, ipse iure suspensi sunt. 19. 15
 Ordines ad titulum parochianus quomodo post ordinationem illud retineat, seu renunciet, non incurrit vim suspensionis. 19. 15
 Ordines bona fide ad titulum parochianus quod prius erat aliter docuitur an teneat penam huius decreti. 19. 15
 Ordines a non proprio Episcopo, nec ab alio de eius licentia a suspensionem Ordinis caritatem quomodo proprio Ordinationi videbitur expedire, suspensus est. 19. 15
 Ordines in ceteris in maiore Ordine in Ecclesia est adiciendum, nisi ab illis abfuit, & preterea de eis debet licentia, vel hoc fecerit digni maiori Ordine, *ff. 1. q. 3. de reform.* 19. 15
 Non promissionem ad sacros Ordines, nisi post annum a suspensione ultimi Ordinis minoris vel excommunicatus, vel vitiosis Ecclesie et episcopatus aliorum Episcopis. *ibid.*
 Ordines tenentur ante legitimam auctoritatem a suspensione prius abusus debet, quomodo Ordinem exercitio de immunitate. 19. 15
 Ordines sacri Ordines tenentur ea propter, non non expresse facta sunt, nisi tacite censuram ad ferendam causantur per Ecclesiam peragunt. 19. 15
 Ordines per saltum vel suspensionem tantum ab eo Ordine, quem per saltum suscipit. 19. 15
 Ordines non tenentur inquit illis nullam ipsa iure locum in censuram, vel irregularitatem. 19. 15
 Ordines per saltum, vide *Dignitas*. 19. 15
 Ordo in foderis quia ferendus in Concilio generali. 19. 15
 Pontificalis exercitio in alia diocesi de Ordinis loci

expresse licentia potest Ordines conferre etiam suis propriis discretis. 19. 15
 Ordines in loco tempore valeant conferre Episcopus aliorum, debet habere licentiam superius loci tempore, & illius Episcopi, contra cuius faciem tempore constituitur est. 19. 15
 Capitulum Sede vacante ante lapsum anni potest seculariter conferre, obtinent licentiam a Sede Apostolica de iure precepto Ordinis cum licentia in Ordinatione, &c. 19. 15
 Sede Episcopali vacante per saltum Ordines in illa auctoritate non est admodum veniens, vel Metropolitano, & ad eundem est Sedes Apostolica. 19. 15
 Capitulum ex causis in Concilio expressis Ordinum interdictum tenentur potest. 19. 15
 Episcopus potest transferre Ordines, quos accepit eius locum abique suis licentia cum illis. 19. 15
 Ordines collatores sunt in omni ministerio illi accipere debent de illis, qui ordinantur. 19. 15
 Pares Soc. loco possunt promoveri ad sacros Ordines abique titulo. 19. 15
 Ordines Subdiaconatus qui non est insignitus, est manifestum officio domini in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, vel Regulari, non habet vocem in Capitulo illius Ecclesie, nec habet potestatem. *ff. 1. q. 3. de reform.* 19. 15
 Ordines Ministrum plures, & diversos debentur esse, qui Sacramentum ex officio manus cum veneratione detulerunt, &c. 19. 15
 Ordines Sacramentum a Christo institutum. *ibid.*
 Ordo est Sacramentum Ecclesie censetur legibus, & verbis celebrationis, ad ius quomodo. *ff. 1. q. 3. de reform.* 19. 15
 Ordo sacerdotalis est verum, & per ipsum non legibus Sacramentum a Christo Domino institutum. 19. 15
 Ordo impieque charitatem indebitam. *ff. 1. q. 3. de reform.* 19. 15
 Ordo gratiam conferat. *ibid.*
 Ordines maiores & minores sunt Sacramenta. 19. 15
 Ordines in maiorem recipi promissionem ab illis exactione compellunt. 19. 15
 Ordines in maiores & minores sunt in Ecclesia preter Sacramentum. 19. 15
 Ordo est verus, & proprie Sacramentum a Christo Domino institutum. 19. 15
 Episcopi per preceptum Ordines conferant, nisi impediatur. 19. 15
 Ordines Minores accipientes in omni non persequendi in illis clericali, sed saltem de illis de forum, perant mortem. 19. 15
 Confessionem introduci non potest per sacros Ordines extra baptisma a iure tempore conferantur. 19. 15
 Papa solus licentiam concedat vel sacros Ordines extra quatuor tempora conferat possit. 19. 15
 Preter Minores potest extra tempore a iure sacra dimittere, vel alius illis diebus sacros Ordines suscipere. 19. 15
 Ordines sacrum collationis in Cathedrali Ecclesia publice Episcopus celebrare debet. 19. 15
 Ordines minores licet Episcopo conferre in eius domo Episcopali. 19. 15
 Ordines minores possunt conferri sine Missa, & a non tenentur. 19. 15
 Ordines accipere non potest qui per Episcopum originale sacrum. 19. 15
 Ordines suscipere non potest opus ab Episcopo loci, in quo non est. 19. 15
 Suspensionem a Collatione Ordinis per annum incurrit Episcopus ordinans etiam in propria diocesi non proprium subdunt. 19. 15
 Episcopus ex ignorantia probabilis fidem aliorum sine propriis licentia ordinum suspensus non incurrit. 19. 15
 Ordines vel Translatum cunctos Vicarium autem abique Ministerio auctoritate non approbatur a Nostro in preceptum per suum a Vicariis abique. 19. 15
 Abbates & quilibet exempti, a quocunque loco conferant non possunt Ordines minores, nisi iure subdunt Regularibus. *ff. 1. q. 3. de reform.* 19. 15
 Abbates quocunque exempti suscipere non possunt a seips Superiorem Abbatis Regularibus. 19. 15
 Natus Ordines minores suscipere non possunt a seips Superiorem Abbatis Regularibus. 19. 15
 Abbas vel possit ab Ordine minoris excommunicare quia debet. 19. 15
 Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit beneficiarius. 19. 15
 Abbas auctoritate Abbatis exempti non potest Ordines de se conferre, licet si Episcopus, licet si abbas est nullus. 19. 15
 Dimissus in locum ad Ordines suscipiendos excommunicatus non potest Abbas Clericus licet subditis suis subditis. 19. 15

Index Rerum.

Ordines conferre subditis secularibus Abbates, & alios in-
feriores quilibet & ecclesiastici Episcopi per vicarios suos
confessores, seu licentes rectorum ecclesiarum eorumdem Abbates. 1
Ordines maiores non conferantur, nisi intelligenti saltem in-
spiciantur. 1
Ordines minores, & per Episcopos instituantur, nisi aliter Episco-
po magis expresse videatur. *sess. 2. c. 2. de reform.* 118
Ordines minores in sacrum, qui singulis laicis instituantur,
conferantur. 119
Episcopus ita de more instituitur minorum Ordinum pueri
invenire, si et magis expresse visum fuerit. 1
Temporis intervallum quod debet interire inter vicum,
& alterum Ordinem minorum. 4
Causa quareque sufficit ad suspensum in laicis institutis Or-
dinibus minoribus. 5
Ordines minores & prima tonsura vel una die conferri non
aliter licet, quam si ita in loco fuerit consuetum. 6
Ordines minores cum subdiaconatu possunt Episcopus final
conferre. vbi regetur de hoc conclusio ante Concilium Triden-
tine. *legimus obvia.* 8
Intelligantur non emendati illi, qui non expleto 14. 10
ad hunc Ordinem. 117
Suspensionem in hunc per Vicarium contra receptan-
tiam facit Ordinem sine legitimam aetatem institutum solum
ubi id fecerint in laicali culpa. 8
Ordines factos suspensos ante legitimam aetatem ex bona fide
potestatem, suspensum non tenent. 11
Clerici prius mortui male hunc ad Ordinem factum ante 12
tem, non per hunc beneficii pariter. 11
Duo Ordines in eodem die etiam Regula ibi con-
ferantur. 114. 2
Ordines plures vno die suscipiuntur. *Papa dispensatione*
suspenditur a potestate et regimine. 14
Ordines minores ab eisdem ordinibus conferantur. *sess. 2. c. 2. de reform.* 117
Ordinum minorum ministeria si non sunt Clerici, ex libris pos-
sunt ad hunc, eorumque bona vice, non legam idonei in ha-
bitu, & confecti Clericali. 118
Ordo necessarius est ad filios spiritualis multiplicando ibi. 1
Ordines facti quibus temporibus conferantur. 160. 1
Ordinem minorum, & solum non habet locum in colla-
tione. 120. 44
Ordo non est regulariter antea Canonicebus cathedralibus,
sed postea antea statuto, institutione, vel consuetudine
fieri. 41
Vnde *Dignus, Tunc.*
Ordo per totum vicum proprium, non immissione etiam solum
omnibus inest. *sess. 2. c. 2. de per. sig.* 9
Vnde *idem de Baptismo.*
Ordo per totum vicum ad Ordines suscipiendus. 111. 17
Ordo, si non habet, & schola non sit, quare, non gaudent
privilegiis scholasticorum, nec ob hoc causa studii laicorum
solum beneficii solum precipiant. 127. 44

P

Papa dispensat super Constitutione generalis si de eo faciat ex-
pressam mentionem. 1
Papa dei faciem non tenendum ad benedictionem, quinque annis,
de sua iusta causa. 12. 6
& percipiendi quicquid datur distributiones, etiam non inveni-
entibus. 118
& neque personaliter capere sedentes in alio beneficio in-
compatibilis quod habet. 118
Papa solus potest vni duo Episcopos conferre. 47. 1
Papa dispensat potest in precepto Ecclesiastico de consecratione
semel in anno. 91. 18
Papa potest sui interesse causas respectu omnium. 92. 1
Papa potest sui potest etiam Episcopos in illis de causis Episcoporum
conferre. 101. 3
Papa licet licentiam concedat facit Ordines extra quatuor
tempora conferri possunt. 110. 1
Papa potest dispensare in a. hunc gradum ea prohibet. *Legimus.* 114. 6
Papa et causa personarum & locorum qualiter dispensat et vni
Parochialis & Canonici conferant. 114. 41
Parochialis potest potest Episcopos Parochiam vnam mona-
stio cum quo etiam aliter de iure. 11. 13
Vicarium perpetuum in Parochialis vna deponit potest
Episcopos quando velo facta est per vicum papi, *dec. 1. c. 16*
Vicarij Regulares deponendi in Parochialis vni mona-
stio. Vicarij Perpetui deponendi debent esse amovibiles. 17
Episcopos in iura Parochialis, sed tamen sine illorum permi-
ssione potest Parochialis dividere ob auctoritatem po-
puli. 143. 14
Parochialis dicitur perpetuus in iura quod principaliter vni ha-
bitus potest in qua aliter redden. 127. 39

Parochialis non habens certum populum Episcopus affligit e-
orum populum, & vbi non sunt Parochialis, quomodo cum
Bis. *sess. 2. c. 2. de reform.* 128
Parochialis duorum possidet non est molestandus quando vni
solum collata sine dispensatione fuerit per 40. 120. 119. 5
Parochialis, qui certos fines non habet non comprehenditur
sub hoc decreto. 7
Parochialis Tolerans in monasterium erecta, & vni Ecclesiastica
Collegio a quibus d. *decimus.* 409. 14
Parochialis Ecclesiastica obtinentes post Concilium Triden-
tine, se in beneficiis studiorum causa sua potest precipiendi ad
dum. 18. 61
Parochialis vnam habens, & simul aliam, rector aliam
dimittit. 49. 14
Non habet locum in duabus parochialibus, quare aliter va-
ta est beneficii simpliciter. 13
Vicarium perpetuum perendi facultas in Parochialis vni
relinquitur Episcopo ab initio. 143. 13
Vicarij ad eam amovibiles potest per Capitulum in Pa-
rochialis mente signis potest amovibiles ad eam ipsas
Capitulum. 14
Vicarij perpetui Parochialis vni nomen in Episcopis non est
Ordinis, sed ad eum, cuius est beneficii in quo est
vni vicarij. 13
Causa finis in Parochialis vni Capitulum Cathedralium
& Collegium aut Ecclesiam, quomodo ex-
cedit. 29
Parochialis Ecclesiastica, etiam qui sunt capite Ordinis, ab Ordi-
nariis visitari debent. 157
Parochialis in Ecclesiastica, quomodo pauper, afferant debet Ecclesiastica
visum sacramentum. 73. 4
Vicarij Regulares non sunt ad intendendi ad eam Parochialis
Ecclesiastica, sed a. *decimus* Apostolice dispensatione. 114. 6
Parochialis possidet, rector rector quomodo in ca. *decimus*
facit ut, vel quomodo in ca. 174. 57
Parochialis obtinent cum libero cum rectoris, & possessione
bonorum, rector rector, quomodo in limite ad eam possidet
eis mora sit facit per aliquem in petitorio. 30
Parochialis Ecclesiastica cum Canonice habet rector rector
in Parochialis. 127. 40
Parochialis obtinent in qua Vicarium perpetuum legitime in-
statu obtinent, & vni rector rector non tenent. 45
Parochialis beneficii nomine qui vendi in hac mater. 127. 48
Parochialis cuiusque quomodo praesident. 127. 8
Parochialis Ecclesiastica habent potest. Ordinaris aliam Pa-
rochialis conferre, sed postea potest possessionem pacifice
secundum auct. prima. 120. 13
Parochialis duas habens, quomodo aliter est beneficii simpliciter
in perpetuum sola, aliam dimittit non tenent. 31
Parochialis dicitur si plures locum vni possunt legitime
acquiri. 13
Parochialis eam habens cum fructibus, & aliam eam ous
italo, vni ex utraque rector rector. 134
Monasterium commendatum cum cura non est incompatible
cum Parochialis. 35
Parochialis habent vna cum monasterio in commendam ad
viam, cui cura imminet auctoritas, aliam dimittit non
tenent. 14
Parochialis habens ob incompatibilitatem dimittendum quo-
modo praesident habent ad eam regimini. 37
Parochialis & Canonici cadunt sub incompatibilitate etiam
si non distans, & rector fructum. 141. 39
Parochialis in curia, Canonici in Cathedralibus obtinent,
si potest utique in iura, et in molestias. 45
Parochialis vacant non debet Episcopos Canonici habent
beneficiis Ecclesiastica, etiam tenet admodum praesident effectus. 44
Parochialis Ecclesiastica sunt incompatibilis cum beneficiis, in quibus
huiusmodi sunt distributiones. 44
Parochialis obtinent vna cum Canonici & dispensatione
Apostolica. Concessa, potest post Constabulum alia
dispensatio optime aliam praesident praesident. 46
Examen per concilium est tamen in sacratione Parochialis
alia Ecclesiastica. 144. 6
Parochialis in iura concessa non conferantur. 7
Parochialis, quomodo qui acquirit per regimini, & per possidet,
non conferre per concilium. 4
Parochialis vni Dignitatis, vel Canonici, non est coascendenda
per concilium. 5
Parochialis vacant in Curia, apud Sedem, providendi solum in
Curia sine concilio. 6
Parochialis subiectus aliam monasterio, sen de eius mensa
omni conferre per concilium. 7
Parochialis, seu beneficii Regulares, quod Regularibus confer-
re concilium sine concilio potest. 8
Ecclesiastica parochialis quomodo ad Regularis, non conferre
per concilium. 10
Parochialis, quomodo de mensa unius concilium, non subiectus concilio in
Ordinarij.

Index Rerum.

Parochialis Ecclesie resignatio quando fit in manibus Sacristi-
ni non est necessaria ex parte per concensum. 147. 12
Examinatus ad Parochialem sibi resignatus et reprobat,
potest, tota re mota et de die trinitatem aliud exa-
men subire. 148
Episcopus non potest admittere confanguineos, vel familia-
res, tam suos, quam resignatos ad eamdem concensum Pa-
rochialium in quibuslibet resignacionem. 148
Examen per concensum non requiritur in permutationibus
Ecclesiarum Parochialium. 149
Parochialis resignatus, vel affectu specialiter vigore indolentis S. R.
E. Cardinalium privilegii per concensum. 148. 19
Episcopus tenetur ad Parochialem vacantem plures exami-
nandos nominare, et dies etiam ab aliis nominatos
sintuere. 149. 19
Parochialis vacans quando fuerit iurisdictionis Ecclesiastice
quomodo provisione. 150. 14
Episcopus tenetur instituire ad Parochialem iurisdictionem
in Ecclesiastice dignum parochialem a patibilibus amodo
dignare. 150
Parochialis iurisdictionis locorum decalogue subiacet con-
sensui. 150. 14
Parochialis in collatione facta hunc deponit ferari debet
forma examini, que eorum iurisdictionem requiritur. 150
Parochialis sine eamdem per concensum, vel contra formam
positam a Concilio non potest in foro ecclesiastico acceptari.
150. 19
Parochialis ita exigat redditus vel ex parte per concensum
operam servat, vel alio modo efficit quod ex examini vel subiacet
re, quomodo concensum. 160
Parochialis concensum concensui non possit fieri sine concensu.
160
Parochiales Ecclesie in simplicibus beneficiis concensui non pos-
sunt. 160. 13
Parochialem Ecclesiam in Collegium erigere non potest
Episcopus. 160
Vide Ecclesia.
Parochialis qui ob locorum distantiam parochiam in concensum
in percipiendi Sacramenta quando iurisdictionem. 160. 13
Parochialis tenetur providere Reclitio de visu ubi de neces-
sitate est a iurisdictione Ecclesie propter multitudinem populi,
si non sit vnde possit donec.
Parochialis si sunt multae distantes, et sunt magno in concensum
non possunt in Sacramenta, vel eccle: laici, erigat ho-
nus parochias, vel suffraganeas per sacerdotibus competentem
portionem ex fructibus penitentie ad Ecclesiam matri-
cem suffraganeas. 160. 13
Parochialis non possunt eccle: vni Ecclesie, et recedere de pa-
rochia vel tunc omnia et eorum parochiam. 160. 14
Parochialis possunt cogi ad constituendum pro Ecclesiastice
separatione per iudicem secularium, si cum requiritur Episco-
pus. 160
Appellatio hoc caso prohibita. 160
Parochialis non licet alia studium ad suam parochialem Eccle-
siam post Concilio abesse. 160. 13
Parochialis concensui parochialis in publica iurisdictione de-
pensatione legere. 160
Parochialis ubi concensui per Sedem Apostolicam studium fa-
cultas, que exigit, solent, aliter. 160
Parochialis per seipsum concensui minime licet parochiam
obtemperare. 160. 13
Parochialis per seipsum inter Missionem solempnem sermonem habere
possunt, etiam quando Episcopus ipse praesens. 160
Parochialis amodo licet remoueri non possunt nisi ea rationabili
causa. 160. 13
Parochialis pro qua animarum cura profusa deputatus nisi de con-
sensu Episcopi de parochia examini. 160
Parochialis in Ecclesia excepta animarum curam exercere in-
debet prius approbatio, et examiniatur foris ab Episcopo.
160. 10
Parochialis non excusatur a precepto si alium alitius non ad-
hibeat, nisi excusatur alio iudicio. 160. 14
Parochialis ex consensu oleum consecratum creditur non suffice-
re propter in minoris potestatem et miscere oleum non conse-
cratum in minori quantitate. 160
Parochialis communicare non potest perpetuo, et absolute fa-
uoribus tantum semel, tempore quo habet dilucida
intentionem. 160. 13
Parochialis Rectores et alios ad quos pertinet, cogat Episcopus
vel delegatus, ubi non tenentur ad hoc, quos non neces-
sarius ad administranda Sacramenta, et ad divina officia. 160.
160. 14
Parochialis, vel Rectores Imperitii Episcopus, vel delegatus de-
putat Vicarius, vel subdelegatus pro tempore assignatus par-
tem fructuum pro sufficiens visu, vel aliter procedat, etc.
160. 14
Parochialis ad datus ut condone propter sufficiens, non

potest abesse a residentia. 160. 14
Parochialis in illis diebus, quibus Missionem tenentur celebrare, non
possunt pro ea mandatum elemosinam recipere. 160. 11
Parochialis tenetur populum monere et frequenter ad suas parochias
saltem debet Dominica et maioribus festis accedere.
160. 11
Parochialis an, et quando et sub quibus penis tenetur suscipere
sacerdotem. 160. 14
Parochialis tenetur Missionem sacrum suis omnibus applicare iuxta
bonos viis arbitrium. 160. 14
Parochialis si iurisdictionem abque legitima causa ab Episcopo
cogatur, et approbatio in scriptis abesse vltra beneficium tem-
pus, peccat mortaliter. 160. 13
Parochialis Ecclesie in qua sunt constituti Capellani non tota
cura animarum quod Capellani videntur non tenentur re-
sistere. 160. 14
Parochialis debet residere in domo ipsius Parochialis. 160. 14
Parochialis tenetur prope Ecclesiam in qua tenet residere, ita
in parochiam longum habuit in oppidis. 160
Parochialis tenetur residere personaliter et non alio modo satis-
fit muneri suo. 160
Parochialis cogendi non ad subdania per seipsum, et non per sub-
ditos, et moniti ad quos tenentur. 160
Parochialis debet iuxta ordinem residere et indigentes non carere
necessaria usque. 160
Consensum Episcopi valet et Parochialis possunt abesse vltra
duos dies sine licentia. 160. 13
Parochialis iurisdictionem eamdem non residendi minime habent, quomodo
in tenentur Episcopi, aut Ecclesiastice Cathedralium germa-
nent. 160
Parochialis non potest esse vicarius Episcopi, nisi Ecclesie Cathedra-
lis parochialis sit. 160
Parochialis iurisdictionem, vel Sub-collectoria officium exercentes
non habent iurisdictionem eamdem non residendi. 160
Parochialis non excusatur a residentia propter longinquitatem
aeris. 160
Parochialis a residentia non excusatur propter inimicitias capi-
talis. 160
Parochialis propter senectutem non excusatur a residentia, quam-
vis Ordinarium tamen providere illam insufficientem. 160
Parochialis non licet abesse causa peccati. 160
Parochialis an iudicialiter probare debet causam abesse. 160
Parochialis non potest relinquere vicarium, vel substitutum
etiam idoneum pro administratione Sacramentorum in con-
silio Episcopi. 160
Parochialis non potest abesse a sua Ecclesia sine licentia in seculi-
pris obiecta, nisi talis sepe sit et esset necessitas, etc. 160.
160
Parochialis sine licentia Episcopi ex iusta causa in scriptis con-
cedenda non potest abesse etiam primo beneficii. 160
Parochialis non potest per hebdomadam abesse cum pariter, vel
non obiecta licentia etiam relicto vicario idoneo. 160
Parochialis potest licentiam impendere causam iudicem, peccat
mortaliter, et ideo relictore fructus. 160. 10
Parochialis si iurisdictionem habet causam abesse extra parochiam, non
possit abesse ea sed per Episcopum delegatam. 160
Parochialis ut quos iurisdictionem non residendi, que sunt irre-
denda. 160
Ad permutationem Parochialis et non residentem non est neces-
sarius quod prius procedat per alias pariter. 160
Contra non residentem quo tenetur vbi vult, Episcopi est
arbitrium. 160
Parochialis potest infra annum ad sacerdotem promoueri, etiam
non habet alioquin Ordinem sacrum. 160. 10
Parochialis actu habens parochiale beneficium concensum au-
dient possunt. 160. 10
Approbatio dimittit ad iudicem confessiones tenentur
Parochialis in ea tenentur, vel oppido, ubi sit est parochialis.
160
Parochialis in alia Parochia, et ubique locorum potest audire
confessiones suorum substitutorum. 160. 10
Parochialis post dimissionem beneficium non potest amplius ab-
sque non approbatione recipere confessiones. 160
Parochialis habet librum, in quo conscribit et testium nomina,
diem et locum contractus matrimonii scribit et diligenter
seruat. 160. 14
Parochialis proprius dicitur habitatoris formae quando ibi
cohabitatur, et parochialis viri sufficit quando cohabitatur in
parochia habitatoris viri. 160. 13
Parochialis viri ad coniugendos aliquos matrimonium sufficit in
parochia mulieris, et e contra. 160. 14
Parochialis duo quod matrimonium possunt repelli. 160
Parochialis tunc non est proprius parochialis quando tunc rectori-
as causa habetur. 160
Parochialis potest facultatem concedere alteri Sacerdoti non
solum in populi parochia sed etiam extra illam. 160. 14
Parochialis

Index Rerum.

- sed ad Capitulum, neque ad sanctum Episcopum, sed ad
 Sacerdotem perit. 14
 Episcopus prebendam velius officia Pastoralitatis ab eis fieri
 debet, ad quos tunc spectat. 15
 Pastoralitatem deputat debetque vel Magister, vel Doctor,
 seu Licentiatum in Theologia, vel in Canonica. 16
 Causas Doctorum non solum ad Pastoralitatis officium
 non facta prebende fieri, sed contra Academicam statuta,
 vel consuetudinem receptam. 17
 Pastoralitatem Canonici debent esse continuos in arsis
 40 annorum, seu alibi quando aprior pro loci qualitate non
 reperitur. 18
 Anni 4, requiritur in Pastoralitatem debent esse compleri. 19
 Mitis 40 annorum deficiens in Pastoralitatem non debet vel
 alius aprior pro loci qualitate non reperitur. 20
 Pastoralitatem institutus eo ipso habet a iure, & a Concilio
 facultatem subinde Conditiones pastoralium illius doceri.
 21
 Pastoralitatem quilibet potest sua peccata confiteri, & satisfaci
 propter cap omnia varietate sent. 22
 Pastoralitatem semper paratos existere debet ad audientiam
 illorum. 23
 Pastoralitatem in manu virum, seu hactenus sicut in vide
 re oportet. 24
 Episcopus non potest Pastoralitatem ad casibus, quos Episcopus
 non expressit referre. 25
 Pastoralitatem non potest casus relictos sibi ab Episcopo
 committi alibi subdelegare. 26
 Per delegationem non potest suam audientiam fore delegare. 27
 Pastoralitatem pro se perferre in thoro habendus est dum audit
 confessions in Ecclesia. 28
 Pastoralitatem dum audit confessions, confessor etiam pre
 sentis processionalibus, & acquirit delationem. 29
 Ac etiam orationibus. 30
 Pastoralitatem per litteras in thoro non confiteri, si confessor
 extra Ecclesiam sit infirmorum audit. 31
 Pastoralitatem aequum prebende, quo tan officio sibi vult
 videri, non habet locum nec in Capitulis, nec in thoro. 32
 Pastoralitatem non tenetur ad maiorem reflectionem, quam
 alii Canonici. 33
 Pastoralis, seu pluralis eorumque simul est illicita, & finita
 iure divino. 34
 Papa potest dispensare in aliquot gradibus ex prohibitis
 Levit. 18, quia non omnes obligant hodie in lege Evan
 gelica. 35
 Potestas facienda impedimentum tam impedimenta canonum,
 quam diuina in Ecclesia. 36
 Potestas Causa Episcoporum quando eorum Potestatis reformetur
 per potestatem tenentem. 37
 Vide Papa
 Potestas Episcoporum aliorum non potest a Patriarcha Induci
 ad laborum munera Patriarcha in debent alios Episcopos
 per infirmos, alibi de ipsius tenentem. 38
 Archiepiscopus prohibuit in Patriarcha exercere in Ec
 clesiis causam generalem abique licentia Ordinarii. 39
 Patriarcha censetur in aliorum de iure de Ordinario loci re
 pcedi licentia potest Ordine censetur etiam sui propriis
 decretis. 40
 Patriarcha, censetur non potest Episcopum in loco exempto
 vocare ab infirmis Patriarcha sui loci licentia Episcopos
 interueniens fieri, licet exempti censentur. 41
 Sufficiens est status Episcopum cum facultate censendi Patri
 archa de efflu. licentia, non potest illo mortuo censere.
 42
 Episcopus, qui iurisdictionem habet Episcopatum, non potest in
 Ecclesia sua iurisdictionem Patriarcha exercere. 43
 Numerus non debet censere potestatem in Ecclesia Archie
 piscopi sine eius licentia. 44
 Baldachinum ex parte possent Episcopi in Ecclesiis Regula
 rium Patriarcha exercere. 45
 Episcopus censetur Patriarcha ritum extra Cathedrali,
 ex causis sane scienas assidue qui solent assidue. 46
 Vicarius generalis non potest concedere licentiam alteri
 Episcopo censetur Patriarcha cum sua dicitur. 47
 Episcopus suspenditur a Patriarcha si ordinatus in
 alio loco, & si alique licentia expressit Ordinarii loci, vel
 in alio loco non in suspenditur. 48
 Potest licentia quae requiritur. 49
 Nilum cum missa, & baculo celebrare non potest ab ex
 cecratione sibi subleuatus. 50
 Episcopus a Patriarcha liberos non prohibere caritatem hanc
 & omnes Episcopos. 51
 Episcopus excommunicatus censetur potest per Episcopum
 ordinem pietatis familiaritatem ordinare vel, & si secus
 fuerit, vel suspenditur per annos ab excommunicatione
 Patriarcha. 52
 Patriarcha censetur non potest in loco exempto Episcopum
 53

referentibus ad illius Superioris, nisi de licentia Episcopi loci,
 licet tunc fiat locus huiusmodi exemptus. Tunc continetur. 111.17
 Episcopus ordinationi huius non subditum abique sui proprii
 iuriam expresso censetur. non interius dimittit ab exco-
 municato Pontificatus per amorem et suspensum. 111.17
 Vide *Quodam*
 Episcopi si solus Ecclesiam quae minores rebus, relictis
 aliis vacat pariter diuiti. 111.17
 Porro vates huius per abstinentiam scholasticam. 111.17
 Porro congrua quae. 111.17
 de Pensione congrua, remissio. 111.17
 Porro assignanda est ad bonos Archiepiscopos, & Capite-
 lorum vices Collegii illi immutetur. 111.17
 Porro congrua assignatione non datur appellatio suffi-
 cina. 111.17
 Porro distributio locum Canonico tam antistitem interueniente
 auctoritate. 111.17
 Porro non aliam minorem ex alerno suffi-
 strandis, non possunt Ecclesiae, & loca sua esse relictis
 113.15
 Porro si non fiat, vel ita reuocet, vel assigntione in Ecclesia
 asubditibus, vel Collegiis, Episcopos, & relictis sepe
 etiam pariter suum, praesentium, obsequium
 Pontificis, cap. 3. de reform.
 Porro obsequium suum beneficiorum etigi potest post
 vices eiusdem beneficii situm, Regularibus, qui huius
 ad amon priuilegijs gaudent. 113.17 & 114.17
 Vide *Pars prima*
 Porro, quae sit in Ecclesia, in praebendam pontificalitatem
 non potest. 114.17
 Congrua portio assignanda parochiae censetur summo iuro
 non erutum. 114.17
 Porro congrua Vicario assignanda, vide *Primum*,
 Porro non Episcopo proinde sine Adianstis contra portio-
 nem habentes vocem in Capitulo, sed non sunt de Capitu-
 lo. 114.17
 Porro non tamen eorum est illi manentibus, quando est alia
 ius praesentis considerabile. 114.17
 Porro pacifice beneficii tenore ostendere simul cum
 priuilegijs ad officio inequit. 114.17
 Porro maior, vel equalis in Ordinario eorum facit celare
 nam radicem in Concilio. 114.17
 Porro non habent Episcopi, vel delegati ecclesie viderentur
 et respectibus metum subditum eripiant, moderantibus
 pontifici, & crepandi iuxta casuorum. *cap. 24. cap. 10. de
 refo.* 114.17
 Porro Theologia quomodo exigenda. 114.17
 Præbendam Theologiam obtinere si legere villo modo non
 quomodo cogenda. 114.17
 Canonici, & praebendam magistram cum parochialis
 obsequio si in eam tenent, refectus, fructus Canonici
 & praebendam percipere potest. 114.17
 Theologus habens praebendam si legitime obsecrat pue-
 chalem, tenetur in ea residere annis distributionibus
 115.10
 Præbendam Theologiam dum vacat, quis musus legendi supplere
 debet. 115.10
 Quod si similes facultatis non reperitur idoneus pro lectu-
 ra praebendam 115.10
 Præbendam Theologiam deputat non habet locum in Carthe-
 dralis Regulari. 115.10
 Peroritur non Collegiis, quoniam praebendam sunt de interpreti-
 lauram. 115.10
 Item de Canonici si nulla sit praebendam. 115.10
 Comprehendit praebendam, cuius fructus omnes consistunt
 in distributionibus. 115.10
 Præbendam vacantem in mensibus relictis non comprehendit
 duntaxat si hoc decreto. 115.10
 Præbendam Theologiam rectore quatenus locum habet in ei-
 qua optaret. 115.10
 Eruditio potius ad praebendam Theologiam vacantem in
 mensibus relictis, penitus ad illam Episcopos, collaturam
 de ad illi, ad quos ares spectat. 115.10
 Præbendam Theologiam collaturam eruditio post Conc. spectat ad
 illam, ad quam suis Conc. spectat. 115.10
 Præbendam eruditio, & deputata pro Theologia, sequenti Canon-
 ico non non non. 115.10
 Præbendam Theologiam obtinens non potest illam dimittere
 & aliam optare. 115.10
 Canonici & Theologus, qui representat in multis Ordinari-
 is praebendam Theologiam, potest obsequio mediante
 optare puerorum cum sui pretentio illius in charo.
 115.10
 De praebendam cum vacatura post Conc. locum non
 habet si a superioris praesentia eruditio theolo-
 115.10

Index Rerum.

Prebendam Theologalem obtinens debet relinquere primum locum antiquioribus Canonici. 31
Prebendam Theologalem obtinens dissimulationes quotidianas precepta, quasque chore non iustit. 34
Prebendam aliam assignari non potest, pro Theologo ubi sunt prebende & canonici. 38
Prebenda dimissa vacat per allocationem canonicam. 45-5
Prebendae duas in eadem Ecclesia obtinere vices in Capitulo habere debet. 174-15
Prebenda officio parochialis vienda debet esse integra & canonica. 304-5
Prebenda post Concilium parvi vacans, si non solum in parochiam entia, potest optari. 7
Prebende itones simul cum dissimulationibus, si non sufficiunt pro gradu, & qualitate Ecclesiae & pecuniarum, Episcopus de contentu Capituli auctoritate sua simpliciter ad regulas, vel aliquas luyinas de contentu parochiarum si de episcopatus latorum sunt, & si reducenda prebende ad parochiam canonicam, impinguntur, ita ut non ut eiusdem dimissis de dignitate Ecclesiae non mutatur, non obtinentur, & sic. cap. 15. de reform. 331
Episcopus nulla dicitur potestas supplicandi prebende ut augere dissimulationes, etiam ad augere canonicos. 400-5
Parochiam & Parochiam ante Concilium legitime obtinere potest post Concilium legitime obtinere. 361-60
Vide *beneficium, Canonici*.
Prebenda in Concilio Provinciali. 181-13
Prebenda in Capitulo Valen. & non Sulmonen. debet tamen in Syro, quam in congregationibus. 14
Prebendarius locum non ambigit processionibus inter personam Ecclesiasticam, & regularem. Episcopus componit. *sess. 5. cap. 5.* 406
Consecratio loci antedicitur in prebendariis. 408-21
Eiam si consecratio loci repugnat. 15
Possibile prebendae debet antedictum in publicis, quibus in priuatis processionibus. 16
Consecratio itaue antiquioribus, & quae prius facta est fuerit, de hunc consecratione loci proficiunt. 13
Prebendarius competet Canonici quoniam postea procul, & non coadiutoribus. 454-19
Preceptum De non fuit impossibilis *sess. 5. cap. 11.* 28
Preceptum anque confessionis non est per humanum, sed angelicum, aut supponit preceptum diuini consensum quoad substantiam. 34-8
Preceptum anque confessionis tenent omnes, qui ad animum dictionis perueniunt. 9
Preceptum anque confessionis satisfaciunt tantum qui confitentur bene. 95-13
Preceptum anque confessionis obligat intra annum computandum a Quadragesima in Quadragesima. 14
Preceptum anque confessionis satisfaciunt quoniam confessione facta per annum. 13
Preceptum de audenda Missa satisfaciunt qui hunc canonicum est obligatione cedunt. 155-10
Prebendarius tenet de esse omni vineas persumit statum, quod indicatur non possit amplius peccare, vel peccare utrumque penitus respicit eum, *sess. 22. cap. 12.* 51
Prebenda Episcopi in aliena diocesi prohibita. 6-3
Prebenda est per ipsum Episcopum minus. 20-2
Episcopus vel debet per Episcopum predicare, vel suscipiunt fuit alium conueniunt. 10-3
Episcopus cum predicat, amota clere debent. 16
Predicanda minus potest per Episcopum committi clerico, qui non sit in sacris. *ibid.*
Pastores predicandi officium non negligunt, qui carere debent ut dicat Demetrius, & scilicet locum, quantum fieri potest, utrumque Dei populo predicentur. 51-16
Regulares predicare volentes, a quibus licentiam habere debent. 17
Regulares in Ecclesiis suorum ordinum predicare volentes, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum a suis Superioribus. 18
Episcopus si non non de benedictionem impelleret non concessit, verum etiam Regularibus prohiberi quoniam predicant in suis Ecclesiis, tunc illo contradicente predicare potuerunt. 19
Licentia Episcopi acquiritur ad hoc, ut Regulares predicare possint in Ecclesiis, quae sui Ordinis non sunt, & eos eas minime potest. 20
Episcopus potest interdixit Regulari non predicare licentiam non petita, non non reddens causa. 21-3
Parochia Episcopi in sua Ecclesia per se, vel legitime impeditur per alios, in alio auctem Ecclesiis, ubi enitibus expedit per Parochos, vel si legitime impeditur, per alios deputandos ab Episcopo impediens eorum, qui solent, vel tenentur, & hoc singulis scilicet, neque auctem inhibitione. *Subj. C. de illis Causis. l. 1. d.*

tum, & Quod agitur, vel addecent quod sit, vel sit in hab. d. unum latum scriptum, vel legem diuinam annunciet, & sic. *cap. 1. de reform.* 291
Predicationis munus Episcoporum, primum est. 291-5
Episcopus potest predicare in quacunque Ecclesia etiam Regulari iuxta diocesis. 3
Episcopus predicat per seipsum in sua Ecclesia non licet etiam per alios propriam predicare sibi per alios licentiam elemosinam. 4
Episcopus ipsemet quando predicat, licet debent alij predicatores. 5
Parochia si per se vellet minus predicationis obire non debent impediri. 6
Predicare solus potest etiam a Parocho iniuncta sine licentia Episcopi. 7
Parochus debet licentiam concedere approbat ab Ordinario predicandi in sua parochia. 8
Parochus potest dare licentiam viro docto etiam Regulari in his, vel per conuentum in sua Ecclesia hoc Episcopi approbatione. 10
Predicationis electio pertinet ad Episcopum. 10
Predicationis conuenerit elemosinam solvere tenentur Visitationis. 11
Episcopus proprio fungitur concedere debet predicationem cum est diuini quoniam scripta sit conuenerit pro Quadragesima. 12
Correctores ciuitatum facere possunt etiam tenentur Vicariis generalibus, vel saltem omnibus dictis Dominicis, & solemnibus festis populo predicantur. 13-13
Predicandi preceptum non obligat ad vigilas. 16
Parochia sua interde tenetur nunquam per audientia predicationis si id eodem modo fieri potest. 15
Natus secularis, si hoc Regulari etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contrahere Episcopo predicare priusquam. 18
Ordinarius potius qui tempore conuenerit licentiam debet Regularibus, ceteris ab illis facit predicationem. 20
Regulares abique licentia Episcopi predicantur in Ecclesiis, quoniam suorum ordinum non sunt ab Episcopo puniri possunt. 21
Episcopus potest interdixit Regulari non predicare etiam non reddens causa. 22
Predicare licet Regularibus in Ecclesiis sui Ordinis Episcopi benedictione per alios non obicit. 23
Predicantes debent in his conuenerit abstinere a fabulis & falsis reuelationibus. 27
Predicantes in suis Conciliis fabulas, & falsas reuelationes predicantes debent rigenter ac seuerit puniri ab Episcopo. 20
Predicantibus Parochis conceditur licentia in quibuslibetque priuatis eorum colloqui differere de materia Conceptionis B. Virginis. 11-3
Predicantem deputandi munus pertinet ad Episcopum impositum aliqua causa, ea debentur non capiat eorum, de officio. 50-5
Predicantibus ecclesio, & deputati in cathedralibus semper licet ad Episcopos. 6
Capitulum in electione Predicantis in Ecclesia cathedrali nihil potest. 8
Predicantem in Ecclesia cathedrali semper propria conuenerit debet Episcopo. 9
Consuetudo immemorabilis nominandi, vel praeficiendi Predicantem Episcopo pro Ecclesiis inferioribus, non est fabulosa. 11-10
Episcopus non potest compellere vniuersum ad praeficiendum solam elemosinam Predicantem, si ipsum voluerit deputare. 10
Predicantem non tenetur contribuere pro mercede conuenerit, ubi est coactio, quod populus talem impendat faciat. 11-9
Parochia per seipsum conuenerit minime licet partem elemosinam. 15
Regulares predicantes in Ecclesiis quoniam suorum Ordinum non sunt, abique licentia Episcopi, ab eo puniri possunt. 21
Predicantes errores, aut scandala diffeminantes per Episcopum a predicatione interdixit debent. 21-14
Predicantes in popularibus communibus apud eodem plebem non dicunt quoniam difficultates, fabulosa, quoniam non faciant ad praeficiendum & ad predicationem. *sess. 15.* 368
Vide *Conuenerit*.
Praeficiunt officio. 157-9
Praeficiunt tunc in hoc Praeficiunt canonicis ex Apostolica institutione. 10
Praeficiunt monasterij ante mensam adueniat Episcopum de Professione Virginitatis sub pena suspensionis ab officio ad licentiam Episcopi. *sess. 1. cap. 17.* 415
Praeficiunt

Index Rerum.

Prælatum. Officiis Prælatum in subditorum executione.
79. 41.
Prælati huiusmodi non habent iure communis facultatem
deponendi vel degradandi suos subditos. 81. 6.
Prælati non possunt illa Religiosorum iurisdictione, absque iussu
concedere facultatem fundi extra monasterium. 133. 1.
Prælati Ecclesiæ collegiæ etiam si sita Ordinibus caris,
prædictorum, ut vox in Capitulo competit. 173. 9.
Prælati Religiosorum etiam si iuram concedia Religiosis pecu-
niam ad curam superiorum tunc etiam ad solas ipsas honores
de prius. 174. 1.
Quid sententia iure heretico. Conditio. 1
Prælati interius habent iurisdictionem quasi Episcopalem
habent iurisdictionem de qua in hoc decreto. 404. 13
Vide *Alia*.
Præpositi iurisdictionalem tantum eorum habent cunctis re-
fere. 177. 37
Præsentatio soli Episcopo facienda est ad effectum examinis
diocesanum in territorio legitime pedit ad inferiorem. 424
Equos Capellanum et Clericum Superiori presentari possunt
ad ecclesiam regularem. 181. 1
Præsentat beneficiarios ipsi Ordinatio, alius institutio sit
nulla. 181. 13
Præsentatio ad Parochiam facta a patrono Ecclesiastico de
aliquo antiquum sit ad Examinandum approbatus lo-
cutione sit nulla. 331. 143
Præsentationes multiplex que dicuntur. 461. 3
Præsentationes contrarie dicuntur si una sequatur aliam.
464. 16
Spacium 10. annorum summa iurium ab illo die, quo appo-
situm fuit fuisse primam presentacionem. 461. 17
Præsentationes fidei iurum fidei dicuntur si hoc confirmat. 13
Ecclesiasticis presentibus de presentibus factis de bene-
ficiis quorum vacante probatur per alterum obitum, vel
per resignationem. 19
Presentatio non sufficit vocis, licet fuisse effectus spatio
30. annorum. 60
Præsentatio et nominatio ad quatuordecim beneficiis Ecclesiasticis à
quocunque, & quocunque potestatem, vel consuetudine non
admittitur, nisi prius ab Ordinario loci examinatus, & idonei
reperiatur. *Idem* 7. cap. 13. de reform. 63
Præsentatio ad beneficia simplicia, absque prius examine Episcopi
capituli non possunt ad illud quo institutio spectat. 64. 6
Præsentatio, seu electio ad beneficium simplex potest abire, si
nouit, sit ab Episcopo iussu. 65. 37
Præsentatio a patrono laico ad Ecclesiam Parochialem suffi-
cit quod examinatur eorum alius examinatio non syno-
dalis. 336. 15
Præsentatio a patrono Episcopo examinet, & non idoneos re-
pellat. *Idem* 7. cap. 9. de reform. 458
Præsentatio Capituli exenti non sit in Sacris, in quo proponere, re-
solvuntur accipere potest. 173. 8
Præsentatio non sit beneficiis Ecclesiasticis. 180. 1
Præsentationi ad titulum quod ibidem fuisse dari in titulum
potest quis ad faciem Ordinis promovere. 134. 13
Præsentationem habens potest ordinari ab Episcopo illius dio-
cesis in quo illud possidet. 181. 47
Præsentatio que ordinari debent. 184. 14
Præsentatio eorum animarum habentem tenent per se, vel per
alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis
solemnibus. 181. 4
Præsentatio, & clericus a superioribus Ecclesiis non possunt Episcopo
ab necessitate Ecclesiæ eugere ne dilectum ab ea accusa-
rentur. 184. 6
Præsentatio diocesana non existat de Capitulo Cathedrali,
non est vitanda iuribus. 181. 43
Non natus in curia. 43
Præsentatio venit dicitur subreptitia, non facta mentione de iuribus
examine. 181. 6
Principibus secularibus præcipuum per virtute obedientie, ut
repositi imperatores suam auxilium, & auctoritatem, cum
Episcopo, vel Regularibus volumus reformat Monasteria. *Idem* 11.
cap. 11. 433
Præsentatio Militum Hierosolimitanorum Ordinis visitare
non possunt. 181. 19
Præsentatio, qui suis capitulis subsunt, ab Episcopo visitari non
possunt. 181. 19
Præsentatio Regularis conciliis non conceditur. 184. 9
Præsentatio immunitatis gratia concessa non suspenditur.
37. 40
Præsentatio moderatior ne prohibeatur peccata eleemosynas,
sunt obsequia per hoc decretum. 181. 4
Præsentatio si temporaria, cum Altari potest esse celebrata
possunt, & hoc fuisse celebrari, cum factum per hoc de-
creto. 184. 16
Præsentatio soli Ecclesiasticis nullis pedit, nisi habere bene-
ficiam Ecclesiasticam, vel decessum habeam, vel tunc

Idem, *Idem* 7. cap. 9. de reform. 458
Præsentatio concessa, vel concedenda quocunque titulo, non de-
betur presentibus, & necesse est. *Idem* 7. cap. 11. 433.
Præsentatioque Voluntatis suorum non potest, sed
presentibus sunt concessa, exceptis hoc decreto. 431. 19
Præsentationem quando dicatur conciliis in causa coactis. 466. 79
Præsentatio contra Regularium fuit etiam in his, que Concilio
Tridentino aduersus. 483. 3
Præsentationem reiectio. 361. 15
Præsentationes oblatæ a patronis non possunt repelli vel a curam
perpetuam declarantur effectus ex Concilio. 467. 10
Vide *Præsentatio*.
Præsentatio a superioribus Christi lo cius fidei debet iocundari à Ca-
thedrali. 71. 5
Præsentationes de de vacante publicè, vel potestatem à Capitulo in
diocesi fuit ad imperatorem bonum Palatium. *Idem* 7. cap. 11. c.
de reform. 458
Præsentationibus publicis vocari compelluntur veritas omnia
exempti, etiam Regularis, his exceptis, qui lo fidei aliam
perpetuam visitant. *Idem* 7. cap. 11. 406
Exempti omnes tam regulares, quam Regularis quicunque
etiam Monachi ad accedendum ad publicas presentiones
compelli possunt. 408. 17
Regularis quicunque exempti tenentur accedere ad om-
nes & quicunque presentiones publicas, & consuetas. 13
Regularis, qui non accedunt ad presentiones Episcopo lo-
cutionis, ab ipso puniri possunt per censuras. 19
Regularis de quibus in monasterio, qui per dimidium militum
distant à civitate, non tenentur accedere ad presentiones. 20
Sacerdotes Religiosos, huiusmodi beneficiis Ecclesiis vocari
& compelli possunt ad presentiones. 409. 37
Clerici omnes decedunt quicunque exempti etiam bene-
ficiis simplicia in diocesi abstantes possunt per Episcopum
compelli ad presentiones. 20
Episcopus potest cogere Canonicos, & alios Presbyteros bene-
ficiis, vel officia Ecclesiastica obientes ut accedant ad
publicas presentiones. 13
Illi qui sunt oculus diocesis, non comprehenduntur sub hoc
decreto. 14
Degenat extra civitatem in locis in quibus habent plebem,
non comprehenduntur sub hoc decreto. 15
Confraternitates laicorum imitari, non auctum compelli
posse ut vadant ad presentiones. 16
Confraternitates ad concilio eorum solus presentibus, com-
pelli potest Episcopo sub penis subitum. 17
Confraternitates possunt compelli accedere ad presentiones
præcedente monitione, & potest in principis abstinere.
Idem.
Fratres Prædicatores lo presentione facienda per ipsos Da-
milia solus octuam corporis Christi debent mandare
ab Episcopo. 19
Monachi eorum animarum exercens cogitur ire ad pre-
sentiones. 30
Fratres non licet Fecit V. lo Corona Domini, nec in festis
Corporis Christi facere presentiones cum sacramento.
Sacramento. 31
Monachi sanctissime Trinitatis Caten. non possunt cogi ad
presentiones. 32
Societas Iu c. Regularis & perfectæ, ad presentiones ac-
cedere non cogitur. 33
Clerici Regularis Maria Dei scholarum plarum fuit exten-
di ab accessu ad presentiones. 34
Episcopus est in monasterio in possessione eorum confraterni-
tatis accedere ad presentiones. 35
Episcopus potest præcipere Regularibus in sua diocesi com-
munitatibus utantur ad presentiones publicas. 36
Beneficiis non tenentur omni ad cas presentiones, ad quas
reliqui omnes tenentur accedere. 37
Clerici secularis in fundatione Ecclesiæ exempti à iurisdic-
tione Ordinarii possunt ab eo compelli accedere ad pre-
sentiones. 38
Presentionibus interesse compelluntur non sunt ab Episcopo
Sacerdotes nullum officium, & beneficiis habentes. 39
Presentiones publicæ que dantur. 40. 40
Presentiones de quibus sunt, quo voluit Episcopo eam con-
silio Capituli. 41
Presentiones edicere, decernere, dirigere, atque deducere Episcopi
est cum consilio tantum Capituli. 41
Presentiones dirigere, & cas decernere, que non sunt de iure,
spectat ad Episcopum. 41
Presentiones dirigere per quos ad Episcopum non oblatæ etiam
iuramentis illis non continentur. 42
Presentiones facere per Parochiam ad curas spectat. 45
Vide *Præsentatio*.
Presentibus si formatus fuerit in diocesi causa non est accessaria
illius transmissio. 367. 71
Presentibus appellatione intelligitur prima ciuitas. 449. 15
Presentibus

Index Rerum.

Procuratorum & pauperibus clericis erogare non debet Episcopos. 230.55
Procurator non debet Episcopo visitanti Ecclesias Parochias visitas, & dependere a Religione. Hucusque. 23
Procurator iulanda est Episcopo visitante beneficium a Cardinale possitum. 24
Procurator nulla debet Episcopo visitanti eorum civitatis ubi sit est Cathedralis. 31
Episcopus visitans via de duas Parochias, nam rationem promissas iuon habere debet. 32
Procuratorum processu redimere liberum est visitari. 33
Procuratorum monasteriorum Monachorum de trionno in trionnem manui debet. 375.18
Profigis Nullor admittatur ad professionem, nisi in Ordine ad quem transierint ubi obedientiam maneat. 121.61
Professione fidei emittunt proinde de monasteriis, Conventibus, domibus, &c. 123.5
Professione fidei forma. 127.17
Professionem fidei emittente tractatur promouendi ad Episcopatum. 18
Parati Regulares intra duos menses ab adepta professione laici parati ad emittendam fidei professionem tenentur. 19
Professionem fidei emittere non tenetur promissus de parochia, si quod olim habuit parochiam, sed eam habere desinit. 20
Professionem fidei emittere non tenetur qui non promittitur de talio parochiali, sed de parochia in parochiam ad exercendam eam assumitur. 21
Terminus duorum mensium datus ad faciendam fidei professionem non totis promissus, qui non accepit professionem, quatinus per eum iter quominus illam edigatur. 22
Professio facienda requiritur ut quor tenentur intra duos menses post eam fidei professionem emittere. 118.13
Professionem fidei emittit qui tenetur eam facere debet etiam post duos menses ab adepta facienda professione. 24
Professionem fidei facere etiam vinculo sufficit etiam Episcopo non impeditur. 25
Professionem fidei de fessile probare tenetur promissus quando Ordinatus super illam inquisitio sit officio. 26
Professionem fidei emittentem promissus siue per obitum, siue per resignationem, non tamen promissus de eadem officio illa durat. 27
Professionem facere tenetur promissus de Dignitatibus & Canonici in Ecclesiis cathedralibus tam secularibus, quam Regularibus. 28
Et tam sub. etiam exemptis. 29
Professionem fidei facere non tenentur promissus de Dignitatibus & Canonici in Ecclesiis collegiatis. 30
Professio fidei postquam per procuratorem habentem speciale mandatum. 31
Professionem fidei non emittentes licet non faciant fructus suos, bene tamen locumque distribuitur quotidianis. 32
Nisi emittentes omnia considerent in distributionibus. 319.13
Fructus decemso post lapsum duorum mensium a die adepta facienda professionem non faciunt suos qui non emittunt fidei professionem, bene tamen decemso in ipsa duobus mensibus. 34
Fructus amissos ob non factam fidei professionem restituerent non tenetur huiusmodi promissus donec excommunicetur. 35
Promissus ante factam fidei professionem non potest haberi pro pactione a Capitulo. 36
Fructus amissos ob non factam fidei professionem cui sint assignandi & applicandi. 37
Ordinatus non potest condonare fructus amissos ob non factam fidei professionem. 38
Professionem effectum tantum impedit quod ad fructum persequendum. 39
Professionem non emittentes non possunt quoad fructus retinendos de socii reg. de aurali. 40
Professio facta cum condonone de retinendo, seu habendo proprio, est valde. 375.18
Professio in Religione se fiat tam viroem, quam mulierem, aut se animum expulsum, & post animum suscepit habetur. 374.19.15
Milites Regulares hoc decreto non comprehenduntur. 413.4
Milites S. Iacobi non comprehenduntur hoc decreto. 4
Promissus Ordinis S. Francisci non comprehenduntur hoc decreto. 4
Milites Hierosol. non comprehenduntur sub hoc decreto. 4
Milites non supplet animum equitatem ad proficiendum. 5
Professionem emittentes infra annum paratissimi non est obligatus ad Religionem an in genere, nec in specie. 18
Professio in supra dicta die & anni emitti potest sed contrarium acceptum. 11
Professio facta post se animum, sed ante requisitum ab illius Ordinis Minimo ergo est valida. 11

Professionem emissa iuxta dispositionem Concilii, siue valida quamvis contra particulare statum maiorem aetate requiritur. 12
Ordinatus postquam professionem accepit expulsum animum 16
emissam nullam declarare. 14
Habuum Regularium suscipere debet per animum in probatione illa, ita se professio ante facta sit nulla. 15
Pactum Ordinum Mandatum iam non potest cum consilio fratrum Discretorum admittere ad professionem animum probatione non expulso Religiosis aliorum Ordinum venientes ad Monasticum Religionem. 419.16
Moniales Ordinis Praedicatorum habentes fessilem animum, in motis articulo possunt postquam quatuordecim mensem novitiam animum pergerint. 19
Professio postquam in Religione qui per animum per animum in Religione, & postmodum secundo habitu fuit illa quoadvis domi laici. 41.13
Professionem sacra non solentur per hoc decretum. 419.13
Professionem admittantur iocundiores quos habiles innotent post eorum novitiam, aut de monasterio emittant. 375.16.417.
Professionem tantum si illa nollet emissa facere, tunc per quodque venietur restituta & valida. 419.16
Regulatus non auditur lapsus nullum fore professionem nisi in qua quinquaginta annos de decem eorum Sapienter fuit & Ordinatione. 418.6
Quinquaginta ad reclamandum quando incipit. 7
Reclamare postquam talem post quinquaginta annos in qua illud reclamatum non potuit. 8
Religiosis, ut possit addici post quinquaginta annos, quid facere debet. 9
Religiosis aduersus lapsum quos quinquaginta per casu hodie concedatur. 10
Ignorantia, vel impedimentum reclamandi intra quinquaginta annos post probationem iocundiores quos habiles innotent, vel impedit. 11
Mores etiam qui in foro officium suae professionis nullam talem scit, ita illa talem fuit intra quinquaginta annos facta illo adhuc in foro extinguit potest reclamare. 419.13
Professionem qui tantum ante primum in dubio intra quinquaginta annos transfuso. 12
Regulatus deducos intra quinquaginta annos nullam professionem, tenetur cum probat consensum etiam Ordinatione, & proprio superiore Regulari monasterii in quo professionem emisit. 13
Superior monasterii non Religiosis. 419.18
Causa nullitatis professionis nullam proponenda fuit eorum superiore & Ordinatione copulata. 33
Professionem nullam allegare non potest habitum sponte dimittens. 44
Si habitum tenere, & absque causa dimiserit. 35
Regulatus nullus regere cuiusque facultatis se transferre, & potest ad laicum Religionem. 16
Papa potest solum licentiam concedere ad transfundendam ad laicum. 17
Papa non solum concedere licentiam transfundendi ad laicum nisi ea iuxta & legitimis causis. 18
Praeterea, Papa inferior potest existeret legitima causa dispensare Regularem ad laicum Religionem. 19
Praeterea in una Religione eorum Regulari transfuso ad aliam, indiget auctoritate. 414.17
Professio nulliter volens suam professionem tantum, non tenetur novitiam animum iterare. 18
Professio nulliter non potest sine eximio apostolice sed fecum redire. 418.1
Professio nulliter necessario scire debet suam professionem esse invalidam, cum tantum, & de iura valida sit. 419.18
Inhabiles ad proficiendum possunt reclamare etiam transfuso quinquaginta annos. 19
Professio nulliter ob non factam formam praescriptam a Sisto V. in eorum infirmitatem, possunt post quinquaginta reclamare. 10
Promissus, factum habens a Papa promouendi ad quinquaginta, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis. 377
Promissus ad Episcopatum debet esse conditatus in sacro Ordine ante factum sex mensem fessio. 370.6
Promissus ad factum, & de factum. 375.7
Promissus abusus religionis. 375.7
Promissus in & quando exempti sint a iurisdictione Episcopali. 375.13
Promissus in habentibus tam de clericis, quam de criminibus talem fore privilegium gaudet. 8
Promissus in Religiosis possunt creare Notarios intra Ordinem pro casibus criminalibus Religiosis. 376.4
Promissus de beneficiis non est facienda nisi in, qui in notariis & eorum habilitatem integre habere dignoscantur. 375.19

Index Rerum.

Extensum esse potest Episcopus suorum Capellanum Religionis Huius non reddendum rationes administrationis Particularis secularis. 85
 Excoꝛcatorum ultimumque ultimumque nihil dare debent Episcopo, sed eius officialibus pro causa laboris in respicienda ratione administrationis bonorum. 86
 Insuper utque priorem locorum obsequia etiam reddenda rationes ad administrationis eorum. 87
 Vide Administrationem.
 Rationes Ecclesie quæ? 347-19
 Rationes beneficii potest Missam per alium celebrare, testata si fuerit in urbis Sacrethei diemonymum congruum. 355-6
 Sacerdotes vero debent absolute rationem diemonymum incurrere celebrant. 7
 Redemptio, seu pascuorum beneficii consensum non est pascuorum in fontem post Redemptio est absum. 81
 Ecclesiarum ad separationem conuenerunt reuocari pro rata reddituum Redemptio, et alij in eis beneficia obsequant. 143-9
 Redemptio pascuorum locorum candentes arbores frugiferas quoad incident in excommunicationem haberi debent. 186-11
 Redemptio, qui habet vicariam perpetuam in eis parochia, potest conuelli ad personalem reddendum. 186-11
 Redemptio Parochialium nullius decessus tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tamquam vicarii potest eos visitare. 186-11
 Rerum ad indices laicos prohiberi. 440-30
 Reuerendæ de omni iure exempli. 312-4
 Reuerendæ de iure canonico Auditiu Consilium. 312-5
 Regularis ad impediendum suos libros, et. debent habere licentiam suorum superiorum, et. f. f. f. 6
 Regularis de quorū licentia libros suos impetire possunt. 6
 Regularis quid nonne et scandalum Regularis delinquent, non est probandum sed iustitiam cum allegari. 7
 Regularis in Abbatibus in monasterio, ubi non modo siui potest, habent licentiam suam Scripserunt. f. f. f. 10
 Regularis quibus non iurisdictionem in sua Ecclesia, nisi excommunicatione approbata ab eia Superiore da vita, moribus et doctrina. f. f. f. 10
 Regularis predicare valentibus quibus licentiam habere debent. 11-17
 Regularis in Ecclesiis sanctam Ordinum predicare valentibus, non sententiam ab Episcopo licentiam obediunt, sed tantum a suis superioribus. 18
 Licentia Episcopi requiritur, ut Regularis predicare possint in Ecclesiis que sui Ordinis non sunt, et eos canonice potest. 20
 Regularis predicantibus in Ecclesiis que sunt Ordinis non sunt, ubi que licentia Episcopi, et ab eo potest. 21
 Episcopus potest interdici Regularis ad predicationem licentia non potest, etiam non reddita causa. 22-3
 Regularis contra Monasterium digni, si delinquerit potest puniri, etiam, etiam secundum Canones ab Ordinato, et deo excoꝛcari hoc f. f. f. 30
 Regularis manens extra claustrum de licentia Superioris, si delinquerit, puniri potest ab Ordinato. 31-4
 Regularis, etiam scandalum delinquent in officio, ad quod ab Ordinato non deponitur sui, potest ab eodem puniri. 3
 Episcopus potest visitare, et corrigere Regularis degeat extra claustrum, etiam deinde deinde deinde Christianis. 3
 Punitio et correctio Regularium delinquentium cum scandalum extra monasterium, et per sententiam ab Ordinato sic faciendum. 7
 Capitulum non potest infra annum dare licentiam Episcopo committatur in ciuitate si ordinem Regularis. 61-3
 Regularis Superior quomodo subdit Regulari dimittitur ad Ordinem conuelli debet. 61-4
 et in dimissioni causa rationabili caprimenda, quare propter Episcopos dimittens nolit, aut nequeam dimissionem ordinare. Ibid.
 Regularis iuxta eorum privilegia eorum suis Superioribus, vel Consecrationibus suis conuenerunt. 62-5
 Regularis omnes in ciuitatibus extrinsecas Consecrationes sibi eligere debent, et sicut etiam in Capitalis promissionibus absum potest. 63
 Regularis ad intercessionem orationi 40. horarum in Cathedrali potest Ordinarij conuenerunt. 64
 Regularis Regenda non potest tempore Paschali ministrare Paschali Regenda, ut adimplere pascuorum ecclesiarum suorum committatur. 79-16
 Clemens VIII. cunctis Regularibus petros causa referantur. 97-4
 Regularis etiam per privilegium, quod Mare magnum vocantur, non habent facultatem ablatiendi pecunias et calibus hyscopes referantur. 100-10

Regularis non possunt vigere Bullæ Cruciate Consecratione sibi eligere, et ab eis ablati et calibus referantur. 11
 Regularis priuilegiis conuenerunt privilegia habent, vel bibendi, non possunt quomodo absolute et calibus in illis Communionem, aut Ordinem legi referantur. 13
 Regularis habentes facultatem ablatiendi etiam et calibus referantur, potest absolute aduenientem in alia et calibus referantur in d'viciu pascuorum. 24
 Regularis Sacerdotes, qui Licentiam vocationem sine propriis parochialis Prebiteris specialiter licentiam ministrantur, ipso iure excommunicationem incurrent sed Apostolicis referantur. 287-3
 Regularis possunt Extremam vocationem sicut quosque non facili, ministrare omnibus et singulis Fratribus profectis, conuerti, oblati, doctus, non nisi, et sicut in illis secularibus. 3
 Regularis etiam elapso tempore parit la consili. Gregorius XV. de Consecrationibus tanta cum formam eligere possunt. 117-7
 Regularis etiam Canonici sunt incapaces beneficii simplicia. 121-5
 Regularis Superior non potest admittere quosque, vel alium aliquem, licet Regularis ab habuit, et possit obsequi, nisi in ipso Ordine sub obedientia Superioris in quibus perpetuo manet, et sicut in illis in caput ad beneficia secularia, etiam causa f. f. f. 10
 Regularis nullam Canonici possunt sine dispensatione Apostolica beneficia eorum, nec in perpetuum, nec ad tempus habere. 5
 Regularis si sine obsequantibus, eorum superiorum admittere Episcopos potest, ut conuerti solent in officio obsequantibus. f. f. f. 10
 Regularis, qui ea institutione electionum quiritat solent, non tenentur petere ab Ordinis licentiam. 116-6
 Regularis cogere potest Episcopos et in officio Missarum conuenerunt in d'viciu Domestici declarant sicut, qui sicut et causa in illis habentia occurrunt. 121-5
 Regularis non est prohibendum inter Missarum solemniam vestire se ad populum, et generaliter confessionem pro non facere. 12
 Regularibus licet celebrare Missam in Ecclia seculari de consensu Rectoris eiusdem Ecclesie. 36
 Regularis non possunt in habere sancto Benedictine domos. 37
 Regularis promoueri debet ab Episcopo loci ubi deget. 38
 Regularis non comprehensum decessu etiam causa Canonice Ordine Virginitatis abique Papæ licentia. 38
 Regularis virginitatem suam antiquum pascuorum, non possunt ordinari ante legitimam ætatem. 117-10
 Regularis indigent approbatione Episcopi illius diocesis, quam habent, etiam secularium eorum, quamvis Sacrodotum per causa audire cupiunt. 127-6
 Regularis in Consecrationibus non approbat Episcopos nisi in Præsentia saltem interpretati illi presententur. 127-7
 Consecrationes Regularium Regularis approbat solum in suis superioribus audire possunt. 9
 Regularis Consecrationes in suis tantum superioribus Regularibus approbat possunt audire Consecrationes secularium qui sunt de familia, et conuerti conuenerunt. 12
 Regularis non licet causa Religionem conuerti tempore sublimitate, conceditis etiam Regulari facultas eligendi quodconque idoneum Consecrationem. 12
 Regularis virginitatem suam non possunt absolute et Sacerdotibus non approbat. 15
 Regularis ab Episcopo antecessore prius eximine approbat ad Consecrationes audire potest monachi Episcopos licentiam eximiam, et non idoneos reportos reprobat. 131-44
 Episcopus potest Regularis cum scandalum, et habent illi vicarios et Consecrationibus subditi repellere. 131-46
 Episcopus prohibere potest ne Regularis in totum Ecclesiis Sacerdotes secularis ceteros diuina Officia celebrare permittant. 134-9
 Regularis non ordinantur in monasteriis etiam Episcopi presentiam in Cont. Tnd. etc. sine diligenti examine Episcopi, non obstantibus, f. f. f. 10
 Regularis qui subditi Capitulis generalibus, non possunt cogi ab Episcopo ad intercessionem Synodi. 136-11
 Regularis collati etiam Episcopi committatur admittunt videnda licentia. 137-15
 Regularis non possunt aduocantur ad populum etiam in Ecclesiis locorum Ordinem habere non potest prius benedictionem ab Abbate. 139-19
 Regularis excoꝛcatus ad obsequantibus regula, quam potest in f. f. f. 10
 Regularis virginitatem suam non habent propriam, et vias subditi in superioribus conuenerunt permittant, inb. pascu et illa sicut. 173
 Regularis

Index Rerum:

Renunciatio facta ad sanctorum Patrum Societatem facta per No-
uitium in d. heretice valet, quoniam non fuit facta cum
licentia Episcopi. 69

Renunciatio ad Nouitium per duos menses ante professionem facta
fuit heretica. Episcopi per tunc Vicegerentem ipso iure nulla. 50

Formam laicorum dixerunt, pueri episcopum nequaquam oportet
figurare in reuerentia habenda que sunt ad Nouitium. 51

Moraliter possunt fuisse probatiuncie ante renuntiationem dum-
modo per duos menses ante professionem. 52

Vicarius Episcopi Episcopi Capituli Sede vacante potest Nouitium
licentiam concedere ad renunciandum. 53

Vicarius foras non est iterum hanc licentiam concede-
re abique expresse comminatione ibi facta. 42. 54

Transiuntionem per Nouitium sufficit fieri tunc huiusmodi ante
professionem. 55

Benehite, quo debet fieri Renunciatio per Nouitium, com-
parandum est de monachis ad monachos. 56

Professione differte ea quatenus causa facta semel Re-
nunciatio ante huiusmodi illi nihil refert. 57

Renunciatio per Nouitium facta abique folempnitatibus buis
decretis, est nulla. 58

Refectio nulla fit in amiculo mortis. 59 10.

Refectio in mortali quatenus 59 12.

Refectio aliquotum huiusmodi facta per Religiosum ad effi-
candam refectio de illis non habetur. 41. 51

Refectio solus gratiam ad Papam vel Episcopum in adfina
et tunc o et non in delectationem, est confectio dominice pasto-
ralis, non habet non in illis in extera publicis, sed etiam
eorum Dro, adque munitis. articulo. 52. 52. 7.

Refectio. Alterutrum non grauet Episcopum non refectio in
sua diocesi, etiam ea causa si Consecratio. 31. 7

Episcopus refectio in sua diocesi liber est si refectio sua-
rum dignitatem. 136. 50

Functio non refectio amittitur dumtaxat pro rata il-
lus temporis, qui abest. 53

Functio non refectio debet Episcopum ordinatus appli-
cari fabrica Ecclesie parochialis etiam non indiget. 54

Refectio semper in omni bus speciebus curam anima-
rum gerentibus. 55. 52. 1. de refectio. 50

Refectio cogitur ab Ordinario remedia latis oppositis in-
fectores Episcopos habentes beneficia Ecclesiastica caigen-
tis personalem refectio de iure, vel consuetudine, &c.
56. 52. 1. de refectio. 51

Episcopi vel refectio curat debet Metropolitanis. 52. 5

Refectio tenet Episcopos, qui habet Ecclesiam in loco ubi
omnes in calce totius d. omnes fusi subiacent. 6

Ordinario non dant facultas dispensandi in refectio. 51. 3

Refectio quibus potest, & iuris remedii cogitur deservire
52

Abbas Commendatarius SS. Vicemij & Aastij non tenetur
refectio. 1

Papa de facultatem non refectio ad biconium, &c. ex
iura causa. 6

& de quibus personaliter cogitur refectio in altero beneficij
incomparabilis quid habet. 1. 60.

Refectio tenetur personaliter in sua diocesi, vel Ecclesia, ubi
preuenerit furgi officio ibi in iocundis, omnes Patriarche,
Præuenerit Metropolitanis. & reliqui etiam Cardinales, qui
per non refectio Cathedralibus, nisi consensum ex aliquo
causa. 52. 52. 1. de refectio. 51

Episcopi Parochi & alij Refectio tenetur de iure diuino in
fuit Ecclesie refectio. 194 5

Cardinales, qui sunt Episcopi in & quosdam cathecumens ad re-
fectio. 195 5

Charles Chriftiana recusat ad refectio. 7

Necessitas vigena causa ad refectio. 8

Obedientia debita causa ad refectio. 9

Voluntas cogens Ecclesie, vel Reipublice causat ad refectio. 10

Episcopi, & alij habentes curam animarum tenent refectio
fructus ante villam locutionem non refectio. 196 18

Tinctum amissum ad omnia refectio refectio, fabrica
Ecclesie, vel parochialis facienda. 22

Refectio tenetur qui Parochiam quatenus tenet obtinent. 26

Parochiam possident tenent refectio quatenus in ea re-
manet in tres, vel quatuor locos. 27

Refectio qui habet Vicariam perpetuam in eius parochia, po-
test compelli ad parochiam refectio. 28

Ecclesiam huiusmodi obtinent tenent refectio. 29

Parochiam obtinent cum libero cura carcelis, & possit
per huiusmodi tenent refectio, & quatenus in limine adepta
p. refectio mora ibi facit per aliquem in primis. 30

Archidiaconi per Titulum tenent ad refectio. 31

Capellanus, modum Refectio parochialis institutus ad re-
fectio Apoll. tenent ad refectio fuit Refectio ipse. 32

Capellanus perpetuo tenent ad refectio fuit Refectio
33

In quibus tenent ad refectio. 197. 34

In quibus tenent ad refectio Parochialis. 33

Benehite & curam iocunditatem habet tenent refectio. 65

Parochialis iocunditatem tantum curam habet tenent
refectio. 37

Commendatarius curam iocunditatem habet tenent
refectio. 38

Parochialis deus perpetuo tenent principaliter vocat
habens potest in qua maluerit refectio. 39

Parochialis Ecclesiam cum Canonico habet tenent
refectio in Parochiali. 40

Canonico obtinent, cui de vira Parochialis ad vitam
obtinent tantum tenent refectio in Parochiali. 41

Parochialis Ecclesie in quo fuit constitutus Capellanus cum
ioco cura animarum quod Capellanus vixerit non tenent
refectio. 42

Parochialis obtinent in quo Vicarium perpetuum legitime
instituit obtinent, in vixit refectio non tenent. 43

Monasterium, seu Abbatiam, que cura & concurrens caret, ob-
tinent, non tenent refectio. 44

Parochialis debet refectio in domo ipsius Parochialis. 45

Parochialis tenetur prope Ecclesiam in ciuitate refectio, si de
maior parte parochianorum longe habet in oppida. 46

Parochialis tenetur refectio personalem, alio modo non fa-
citur manet suo. 47

Parochialis debet in continue refectio ut indigentes non ca-
reant necessitate. 48

Parochialis iocundum non refectio minime habet, quatenus
in finem Episcopi, aut Ecclesiam Cathedralium
primatenus. 198. 52

Parochialis in finem, vel subalternis officium exerceat
non habet iocundum tantum non refectio. 54

Causam habent non refectio minime habet obtinent
Ecclesie parochialis si vixit fuit. 198. 55

Parochialis non excusatur ad refectio propter interperitiam
scilicet. 56

Parochialis ad refectio non excusatur propter infirmitatem Ca-
pitales. 57

Parochialis propter seueritatem non excusatur ad refectio,
quatenus Ordinarius iam prouiderit illius infirmitatem, &
58

Infirmitas Parochialis non est causa sufficiens non refectio. 59

Ad prouisionem Parochialis ob omnia refectio non est neces-
sarium quod prius prouiderit per alios potest. 199. 74

Sequitur quoniam sequitur. 20. annorum Ecclesie parochialis li-
betur brachialium ad refectio, validum est. 301. 39

Consecratio etiam immutabilis, minime excusat ad re-
fectio. 301. 40

Dignitates, & Canonici recusat ad refectio tenent
iuramentum. 202

Potestatem quatenus in hoc decreto prescripti necessarii tes-
tandi sunt antequam dea conuenerit ad prouisionem ob non
refectio. 302. 70

Prouisio non non refectio facta non obtinet potestatem
gradibus in hoc decreto prescripti est nulla. 71

Refectio. Accedat, & regressus in, obsequiis permitti
41. 4

Refectio tenetur respicere prohibere. 421. 40

Papa ipsum Curiam in laudem finem facienda. 422

Refectio prolegationem, compingunt, & ex quæ decernit
Concilij, Trid. conuenerit. 424. 4

Ram appellans ab Episcopo, vel eius Vicario generali in causa
criminali omnino prouideat alia prima iudicatur eorum
iudicet, ad quem, siue quibus non iudicet. 52. 1. 3. 4. de re-
form. 83

Rex Hispanie vigore Iudicij Adriani VI. non potest prae-
stare ad prefatas Regulares personas facultatem, nec Regu-
larem aliteris Ordinibus. 433. 2

Rex Hispanie est administrator Ordinum Militarium, & cum
Magister. 5

Rex Hispaniarum est paterfamilias Concilij Tridentini. 439. 15

Rex accepti & approbati Ecclesie Cathedralis omnino non
sunt in Sacramento administrationis. 441. 15

Romani Pontificis Iocundum fuit, & publicetur index librorum
prohibitorum, Censurabilium, Missale, Breviarium. 52. 4. 442
de reform. 442

5

Sacerdos, qui viget necessitate celebrare non promissis Co-
fessionibus peccatis non tenetur quamprimum confiteri. 75. 8

Sacerdos non celebrat licet scilicet communiter. 79. 14

Sacerdos simplices possunt absolute confiteri in articulo
mortis, etiam quando adest present parochus. 99. 22

Sacerdos non irregularis iussus & excommunicatus, &c. potest
absolute in articulo mortis. 103

Sacerdos qui excommunicatus minime inordinans castro-
tum in mortis articulo & aliter, nullam incurrit irregulari-
tatem. 100. 15

Sacerdos nullus extra mortis articulum potest absolute in ca-
sibus per imperpetuum violentiam. 107

Supplicium

Index Rerum.

- [illegible]

Index Rerum

Tempus ad consecrandos Ordines minores quod faciat, 117. 9
 Tempus Adjutus, & Quis regimini quando incipiat, 117. 1
 Tempus immemorabile quomodo probetur, 461. 14
 Tempus lina deducendum est tam in iustitiam, quam in
 iustitiam quando quatuor in fit de antiquo, 13.
 Terra beneficiarii non sunt incompatibiles, 341. 47
 Testimonium confessorum testamentum audire non possunt
 Confessores Regularium, &c. 148. 19
 Quidam permittit debet Testimonium moniales, 5. Facit
 sub oblatione Fratrum minorum quomodo modum
 ante faciat, 373. 5
 Testimonium mulierum ad habendum eorum regule recipere licet
 superiorem Regularibus sufficiens facultate ad id à Sede
 Apostolica sufficit, 6
 Testamentum voluntarium Episcopi capulare non debet, 6 do-
 mi degere, 413. 14
 Testis ubi sepelietur, 474. 37
 Testamentum vetus, 6 3
 Testamentum ante possessionem factum revocare non potest
 testator, 410. 10
 Testes contra Episcopum in causa eremicali, vel principali ad
 substantiam, vel iudicium non recipiunt, ubi sunt consti-
 tuti bonae conformationis, & famae, 13 cap. 7. de reform. 66
 Testes debent esse 34. annorum ad probandum tempus immem-
 orabile, 461. 15
 Admisi, vel reiecti testium, 163. 4
 Testes laicos ad testandum testimonium veritatis pro Curia
 Episcopalis informari possunt Episcopos etiam sub pena
 pecuniaria, & in subsidium excommunicari, 419. 11
 Testium probatio remanet exalta in probatione iurisperito-
 rum in quo quatuor testatur, 461. 64
 Theologum Religio non comprehenditur, 378. 14
 Theologia, vel Theologia deputantur stipendium quodcumque,
 vel prebendam in Ecclesiis ad Ordinarios locorum, vel ad Epi-
 scopos, Primatus, &c. est confessoris personae idoneae, quae
 possunt per seipsum capere alioquin profectio est nulla,
 13. 1. 1. de reform. 9
 Theologum scholasticum si docet Theologus satisfit, 163. 19
 Theologus Consultatio quod datur à Capitulo stipendium perpe-
 tuum Theologo, qui docet sententia est, ubi non est
 constituta prebenda Theologus, 14. 2
 Theologus habere Prebendam, si legitime obtineret Parochia-
 lem, tenetur in ea residere amissis distributionibus, 13. 10
 Theologo Casuorum in vim vniuersi de Prebenda vacante ad
 completum ius adscripti vacatur per seipsum, 10
 Theologus casuorum non est adscribitur ad ius operarii, 16.
 17
 Theologus postquam vacatur in Prebenda suo officio vacat, &
 tam adscripti fuerit, debet sedere in loco sui Casuarius, 12.
 Theologo alia die loquens, arbitratore fuit distributiones
 quodlibet omnium horum, licet choro ad inseruare 34
 & in emolumenta quocumque personalem intercessit, in
 his dicit soluta, 37
 Theologum scholasticum si docet Theologus satisfit, 163. 19
 Theologus non requiritur ad minores Ordines, 134. 7
 Theologia. Primum clericalem confessorum suis subditis confecto
 non potest Episcopus in alia daretur abique licentia Or-
 dinarii loci, 137. 9
 Tonsura prima non iniungitur, nisi prius confirmetur, & edoctus
 in dimensa fide, iure legitime, & scribere, &c. 137. 7. cap. 13. de
 reform. 84
 Tonsura propter infinitatem non deferretur clericis nullam
 partem in curia, 117. 10
 Tonsura prima an sit Ordo, 187. 2
 Tonsura prima nemo est coniunctus, qui sacramentum confir-
 mationis prius non suscepit, 402. 1
 Tonsura primam suscipiens non debet confirmari, citra ra-
 tionem concupiscentiam, non potest amittere, 402. 3
 Tonsura prima non iniungitur, qui fidei rudimenta edocti non
 fuerint, quod legitime & scribere nesciant, 3
 Tonsura prima iniungitur sufficit ut characteres formate sciat,
 quomodo erubere perficere debeat, 4
 Tonsura prima potest iniungi quod in sua singula pariter, & no-
 mine legere, & scribere sciat, 3
 Clerici prima Tonsura, vel minorum Ordinum, qui sine la-
 causa recedunt, non peccant morte, 7
 Tonsura prima omni tempore etiam non fessio potest confer-
 ri, 110. 11
 Ordines, vel Tonsura conferens Vicarius non abique li-
 centia dimissionis non apparetur à Nominis suspenditur
 per annum à Pontificali, 213. 13
 Cardinales Presbyteri Tonsura in carcere quod minorum Or-
 dinis suis familiaribus conferunt, 214. 1
 Abbas, vel quocumque exempti in quocumque conferre, non
 possunt primam Tonsura, vel Ordines minores citra
 sui subditi Regularibus, 13. cap. 10. de reform. 116
 Dispendium interdicti licet Abbatis in omni casu, & quo
 Barthelemy, Celsus, in Consil. 214.

primam Tonsuram, & minores Ordines suis subditis Re-
 gularibus conferre possunt, 217. 4
 Abbas non possit Tonsuram, & minores Ordines con-
 ferre aliis Regularibus, qui dimissionis suorum Superiorum
 habuerint, 3
 Vide Ordo.
 Testimonium non sufficit, ubi bis, vel ter inferiori Ecclesiae, sed re-
 quiritur moralis perfectio in eo, ut fuit privilegio gno-
 dit, 117. 10
 Testimonium ubi aliquis est subditiarius, 117. 10
 Traditum ad fidem, vel ad omnes peritiam, tanquam vel
 ore tenus à Christo, vel distans à Spiritu sancto, & continens
 instructionem Ecclesiae Catholicae confessoris papi effectum
 pietatis, & reuerentiam superius, & reuerentiam, & libet om-
 ni, & secretis Testamentum, 4.
 Testis diuina quod, 6
 Testis ad Cartas non possunt ibi in claustris Priores, & ex-
 tra claustrum prioratus, 100. 4
 Testis substantia, 13. 1. 4.
 Testis, vide Testamentum.
 Testis appellatus an prohiberetur per huc decretum, 440. 19
 Typographia ianum, 14

V

Vicarius primi ipso iure per adiectionem secundi pariter
 possit inducere in rectoriam requiritur, aut alius
 quomodoque incomparabilibus bene fecit, 49. 4
 Vicarius in Curia de vacante apud Solem, differtur, 347. 16
 Vicarius qui decurrit, 278. 5
 Vicarius Principis veris dicitur superstitia, non facta mentione
 de iurato citatur, 81. 1
 Vicarius clericales honestos, & emendatos adhibet, & dignitas
 congruenti ferre debet Ecclesiasticae personae, etiam
 exemptae, si sint loquaces, ubi habent dignitatem, personamque,
 officia, aut beneficia Ecclesiastica, &c. 14. 2. de reform. 216
 Vestes duae non longe non requiruntur in clericali, 117. 7
 Vestes bicolorae habens clericus ea necessaria ritibus exequa-
 tur, 117. 13
 Vicarium laicum de clero an praebere possit vicarium, 73. 12
 Vicarius perpetuus ad rituum potest quis ad sacrum Ordinem pro-
 moueri, 134. 12
 Vicarius amovibilis ad rituum non potest quis promoueri,
 131. 19
 Vicarius perpetuus parochialis vultus obsequio non obsequitur, 147. 16
 Vicarius consensu confessoris si totalis cura in eius vicarium
 transferatur, 147. 16
 Vicarius Episcopi non potest parochia existeret, 471. 6
 Vicarius generalis non potest concedere licentiam alteri Epi-
 scopo recedendi Pono fessio in iura decet, 117. 17
 Vicarius assignatus est copietis potuit ex fructibus beneficii 10. 6
 Vicarius generalis Episcopi vicarius facit potest & illi
 specialiter committitur, 13. 15
 Ordinatii possunt temporales, aut perpetuos Vicarios con-
 stituere in quibuslibet beneficiis Ecclesiasticis, & quae
 vniuersa recipiunt, 13. 15
 Vicarium perpetuum in Parochiali vniuersa deputatus non potest
 Episcopos quando vniuersa facta est per viam pastis de seruiendo
 beneficio per vicarium ad nomen amovibilis, 16. 16
 Vicari Regularis deputandi in Parochialibus vicari monachis-
 tis Ordinis Praedicatorum debent esse amovibiles, 17
 Vicarius perpetuus confessor potest Episcopos in beneficiis
 curiam vniuersa Cathedrales, 18
 Vicarius perpetuus non possit institui abique erectione rituum
 vicarii, 19
 Non habet locum in vicariis perpetuis iam archidiaconi, 19
 Vicarium perpetuum non potest concedere licentiam alteri
 relinquente Episcopo archidiaconi, 13
 Vicari ad ritum amovibiles possit per Episcopum Parochia-
 libus vicariis vniuersa, potuerunt amoveri ad ritum ipsius Ca-
 pitalis, 14
 Vicari curiam exercebant in Ecclesia exempta potest approba-
 di, & examinandis sunt ad Episcopos, 15
 Vicari perpetui Parochiales vniuersa non omni modo spectant non ad
 Ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficium in quo originem
 vicarii, 18
 Vicarius ad ritum amovibilis an & quando possit ante fessio-
 nem annum feruam amittere, 37. 10
 Vicarium perpetuum instituit non potest Episcopos quando
 per bona pacis & cessatione licentiam ex predictis institui ad
 ritum amovibilis, 10
 Vicarius perpetuus Abbas debet habere, omnia acta respu-
 cialia tamquam abbatum, 14
 Vicarius perpetuus per licentiam omnia acta incumbens Eccle-
 sia, in qua recta est vicarius perpetuus, 13
 Vicariis metropolitae ex fructibus parochialis vniuersa monasterio depra-
 uata est, 16
 A A a a Vicarius

Index Rerum.

De Visitacione.

Visitari, corrigi, emendari possunt Capitula maiorum Ecclesiarum, et etiam personae ab Episcopis, vel aliis maioribus Prelatis per scriptum, vel alio aduocato, quibus illis videbitur, &c. §. 1. cap. 4. 34

Visitare, & corrigere potest Episcopus sua Capitula non sine excep-
tionem, non obdantibus privilegiis ex fustidione. ibid. 34

Capitulum & Ecclesia sui subiecta visitare potest Episcopus, necesse est quod sit legitime. 34

Visitatio personarum capitulorum ab hoc decreto intelligitur circa personarum, & personarum. 34

Visitare vel visitari Episcopus ab hoc decreto, debet id personam sit apta. 4

Visitare sine Canonica adiunctione potest Episcopus iuxta suam bina decreti. 4

Visitare tenetur Episcopus tantum per se ipsum Ecclesiam collegiatam si exemplum prebuit per se ipsam, & instructionem antea. 7

Visitare debet Episcopus in loco ordinatus Capituli quando visitat totam Capitulum, scilicet quando visitat particulae personarum. 35

Visitare non potest Episcopus in eisdem omnibus Episcopatibus. 17

Visitare personalem tantum tenetur Episcopus. 17

Archidiaconi & scripturas Capituli non potest Episcopus visitare huius decreti visitare. 8

Cathedrales Ecclesiae visitationem praetereunt non potest Episcopus. 9

Episcopus in visitatione p-priarum potest exigere litem, & visitari, si in speciali. 16

Episcopus potest visitare tam beneficia contra vias quibusque monasteria, & pia loca, quam etiam personarum excois etiam animarum in monasteriis Regularium. 15

Ordinarii non possunt regulariter visitare Ecclesias, & monasteria militum regni p-priarum, sed bona Ecclesias ipsas visitare. 4

Beneficia recepta, & quando potest Episcopus visitare. 4

Curiae Ecclesiae sine viis monasteria, possunt ordinari locorum eius visitare. 34

Visitare potest Episcopus Ecclesias parochiales vltimam monasteria, baptisteria, & tabernacula vbi assistunt sanctissimi Eucharistia. 8

Beneficia omnia visitantur Complutensi non potest Ordinarius visitare. 9

Ordinarius visitat beneficia contra vias monasteria, non ipsa monasteria. 10

Visitare potest Episcopus Ecclesias vacantes, etiam monasteria, quae capta Ordinum sunt, visitare. 11

Visitare potest Episcopus beneficia, aut parochiam vacant monasterio exempto etiam alioquin. 13

Episcopus visitare potest personas vacantes iuxta animarum in monasteriis Regularium. 14

Visitantes singulis annis ab Ordinariis locorum, an p-ventus, per litem semel, & rep-ventus, & non fidentur obsequium debita, §. 1. cap. 8. 57

Visitare potest Episcopus quatuordecim Ecclesias secularis intra fines suae diocesis existentes, etiam ad Regulares pertinet. 18

Episcopus cuius Cathedralis est proxima, potest visitare quatuordecim Ecclesias seculares cuius diocesis quatuordecim quae exemptas. 3

Consecrationes personarum secularium in Ecclesiis Regularium exemptarum excois, non aeternam Capitula, vel alia visitare potest Episcopus. 4

Visitare potest Episcopus consecrationes secularium in Regularium Ecclesiis excois. ibid.

Alia & Capitula in Regularium Ecclesiis etiam per seculares consecrationes consecrata visitare non potest Episcopus. 5

Monasteria Monialium Regularibus subiecta visitare potest Episcopus in his omnibus quae ad eiusdem spectant. 6

Capitulum sede vacante potest visitare monasteria Monialium non exempta. 7

Dignitatem eorum non potest Episcopus visitare in auctoritate sua eorum animarum illi agere. 8

Visitare potest Episcopus Ecclesias curiae visitas monasteria & potest in eis visitari, p-priarum, & temporales, potest capere visitare. 9

Visitare potest Episcopus Ecclesias exemptas inferioribus Prelatis subiectas. 10

& quae Abbas S. Benedicti in eius diocesi sitas habet. 11

Visitare potest Episcopus omnes Ecclesias parochiales Regularium suae diocesis, quando in eis extra exercetur per Sacerdotes regulares. 12

Visitare potest Episcopus omnes parochiales suae diocesis, etiam monasteria praedicta habere rationem spiritualium immutabilium in locis vbi dicta Ecclesia sua

non. 13

Aliae membra Religionis S. Antonij Visitationis, quod eius carcer animarum, non potest visitare Episcopus. 14

Visitare non potest Episcopus loca Ecclesiarum Regularium non habentium eorum animarum in quibus adherentia, & Ecclesiarum sacramento, vel ubi excois, p-ventorum secularium & obsequium. 15

Ordinarii se non possunt interponere ad visitandum, vel Episcopus Hierosolymitanus habet iurisdictionem spirituum, & temporalium. 16

Parochiales Ecclesiae, etiam quae sunt capta Ordinariis ab Ordinariis visitari debent. 17

Visitari non possunt ab Ordinariis Regulares inferiorum de Ierusalem suorum superiorum beneficiis simplicibus, quae sunt membra monasteriorum. 18

Prioratum Militum Hierosolymitanorum Ordinarius visitare non potest. 19

Prioratus qui sunt capitula subiacent, ab Episcopis visitari non possunt. 20

Ecclesiae Militum Hierosolymitanorum sunt exemptae ad visitationem Episcoporum, nisi in centuriis ipsam etiam. 21

Episcopus visitans in Concilio locum exemptum, non potest procedum inadversitate eorum, causaeque ordinarias cognoscere. 22

Visitare potest Episcopus tanquam Sedes Apostolice delegatus Parochiales subiectum Monasteria Ordinariis. 23

Subdelegare potest Episcopus, specialiter tamen visitando Ecclesiam allegatam exemptam. 24

Episcopus in visitatione non potest recitari tanquam suspensus. 25

Visitare ab officio Abbatis, & Superiores Ordinum Episcopus non subiecti Monasteria, etiam commendata, & Prioratus. 26

Visitare debet Episcopus singulis annis omnia Monasteria commendata, &c. 27

Visitare debet Episcopus, & delegati Hospitales, Collegia, &c. 28

Visitare potest Episcopus beneficia in quatuordecim commendata. 29

Visitare potest Episcopus illa monasteria commendata perpetuo vltima alia Ecclesia. 30

Visitatio vicaria Episcopi nullo modo effugi potest quominus loca sine excep-
tionem, & nullius. 4

Abbas, & alij inferiores sancti Ecclesiarum habentes possunt visitare. 10

Capitulum sede vacante non potest visitare monasteria exempta. 6

Ecclesiae curiae etiam militum Hierosolab Ordinariis sunt visitanda. 7

Episcopus quando monere debet superiores monasteriorum in quibus viget Regularium obsequia, & ipsi visitent, &c. 11

Ordinarius non potest hospitale visitare, si dictum sit quod non possit se interponere in eius visitatione. 17

Ordinarius potest visitare hospitale priuatum, &c. 18

Hospitalia etiam visitari debent ab Ordinariis vicariis. 19

Visitare potest Episcopus hospitalia & pia loca etiam si sit priuata locorum. 20

Visitare potest Archiepiscopus Collegium Sinesiam Martini. 21

Visitare potest Episcopus locum nullius diocesis quatenus intra sui diocesis sita sit. 22

Legati potest quatuordecim visitare Ecclesias exemptas quos possunt Ordinarii ad decem Concilio. 23

Visitare non possunt Ordinarii in Ecclesiis Regularium etiam sanctissimum Sacramentum. 24

Alia, & Capitula in Regularium Ecclesiis etiam per seculares consecrationes consecrata, visitare non potest Episcopus. 25

Collegia quatuordecim visitare potest Episcopus. 26

Consecrationes a. Borneae cap. seu Episcopi instrum ab Episcopo vel pia loca visitari possunt. 27

Consecrationes personarum secularium in Ecclesiis Regularium exemptarum existunt Episcopus visitare potest. 28

Visitare potest Episcopus hospitalia, & beneficia commendata in Ecclesiis Regularium existunt quibus non viget Regularium obsequia. 29

Visitare potest Episcopus Consecrationes existunt in Ecclesiis Monachorum Moniis Virginitas. 30

Hospitalia quae sunt sub immediata Regem protectione visitare non potest Episcopus. 31

Loca destinata ad propterea sustinendos visitare potest Episcopus. 32

Fabrum visitare solum Episcopus potest. 33

Loca quae sunt publica, seu priuata, ecclesiastica, seu laicalia visitari possunt per Episcopum. 34

Index Rerum.

Abbas & alij Prælati Episcopos inferiores possunt vocare in
in vocatione facienda etiam de eorum consensu quantum sacre. 29
Interdicti habentes que hæc ad hoc sit citentur in vocatione fa-
cienda. 30
Ecclesiam subiectam Abbati, aut alij inferiori Prælati non
possunt Episcopos vocare aliquo alioque consensu. 31
Ecclesia si sit ipsorumque in vocatione de illa facienda ac-
quirat parvam censuram. 32
Reclatus, seu possessus ab Episcopo consensus non recipitur in
vocatione de ea facienda ab Episcopo, si illa debet effectum
fortiori post Reclatus absum. 33
Plebs non est vocanda in vocatione facienda nisi allegaret cau-
sam, quod eam non habet suam. 34
Consensus Capituli Ecclesie Cathedralis requiritur in vocatione
per Episcopum facienda. 35
Consensus Capituli facti etiam post vocationem accedat. 37
In vocatione facienda ab Episcopo ipse Capitulum non sufficit il-
lum confirmare. 38
Vocatio quibus modis probetur. 39
Vocatio per personam talio modo beneficia, seu portiones, vel Ec-
clesiarum, vel locorum directorum ad se referuntur Monasterio, vel Col-
legio, vel loco pios alicuius directori. 40
Vocantes personarum Ecclesiarum parochiarum, & Regularium
& beneficiorum quatuordecim, & non curantem com-
munitatem parochiam tantum obtemperant, & quælibet facere
Episcopum, ut delegatum. 41
Capitulum vocat vacante quando possit vocare. 42
Archiepiscopus vocat potest beneficia in sua diocesi. 43
Legatus à latere vocat potest beneficia promouit, & lega-
tiones ab Episcopo promouit. 44
Abbas seu Prior in inferioribus non possunt vocare, nisi hoc
habeat ex privilegio, seu legitima prescriptione. 45
Vicarius generalis non possit beneficia vocare sine speciali
mandato. 46
Causa iusta, veluti necessitas, non vitilias Ecclesie requiritur
in vocatione facienda. 47
Cicari debent omnes quorum interest in vocatione facienda,
non tantum necessario vocanda est plebs. 48
Capituli consensus an & quando in vocatione per Episcopum
facienda interuenire debeat. 49
Vocatio ad tempus, seu ad viam non possunt facere Episcopi. 50
Beneficia plura simplicia non possunt per Episcopum vocari.
Beneficia deuota, & referenda ad Apostolum, quando possit
Episcopus vocare. 51
Beneficia deuota ad Papam ab Episcopo acceptantiam illa
non conferuntur, potest Episcopus vocare. 52
Beneficia simplicia, potest Episcopus facere, & quali-
tatem potest terminare viciis. 53
Beneficia que non possunt feminari vocari. 54
Vocatio facta feminario omnium beneficiorum simplicium non
valet. 55
Seminario viciis organo possunt Collegiarum canonicorum,
quod maius ex consuetudine ad obligant ad residentiam. 56
Beneficia iurisdictionem viciis Ecclesiæ, nec non presbi-
teriam ad promouendum vocationem, non possunt feminari
sali. 57
Beneficia simplicia que per maiorem vacant, possunt vocari
per Episcopum feminario, licet eorum referantur, seu
affecta. 58
Beneficia regularia non possunt feminari viciis. 59
Seminario debita portio ratione beneficiorum exigi potest
post vocationem eandem beneficij factam Regularibus, qui
mendicantium privilegium gaudet. 60
Beneficia iurisdictionis viciis non possunt feminari. 61
Vocatio beneficiorum referentium facit, feminatio val de
facto, dummodo heret non ipsorum vacationem. 62
Seminario viciis non possunt beneficia obiecta ab Episcopo
Ordinario tempore facta promouenda. 63
Vocatio facta feminatio de beneficio referentem est nulla. 64
Beneficia que sunt vacatura in mense referuntur, vel que
alio tempore indubitanter referantur, non possunt Episcopus
vocare feminario. 65
Beneficia si Episcopus feruata forma Concilij feminatio
vocationis ante eius vacationem etiam in mense referuntur,
vicio debet effectum fortiori. 66
Cardinalis Episcopus habens iudicatum potest etiam viciis
vacantem vocare feminatio beneficij, quod obliet sa-
miliaris pagæ defuncti. 67
Beneficia prima vacatur per resignationem simplicem, non
autem per quodlibet in fauorem eorum persequi, vocare
potest Episcopus. 68

Episcopus an possit sollemniter ordinaria vocatione beneficio-
rum feminatio facta dissoluit. 69
Vocatio alicuius partis fractionem non potest alij est prohibita. 70
Parochialis Ecclesia viciis non potest Capitulum Cathedralis
etiam ob temerarium Canonis. 71
Habet locum quando viciis est Ecclesia parochialis. 72
Parochiales munitur non viciis. 73
Parochiales habent tamen potestatem munitur viciis. 74
Vocatio parochialis, que fiat pro munitur, de iurisdictione
Collegiorum, & saluatur. 75
Consensus Capituli potest vocare interuenire. 76
Consensus tamen Capituli vocatione facienda fortiori. 77
Dignitates non possunt vocari. 78
Episcopo non licet vocare beneficia Capituli, que
ordinis tenent. 79
Beneficia vocationis viciis possunt, non tamen prout ad
obtemperant. 80
Vocatio, de beneficiis referentia valida: sunt si modo facit
facta ante ipsorum vacationem. 81
Vocatio debet fieri singulis gradibus distribuitur, non autem
enim. 82
Parochialis singulis singula beneficia vari debent, non omnia
ab eis simul indubitanter vocant. 83
Vocatio debet fieri singulis gradibus vari debent, non autem
enim. 84
Habet locum in suspensionibus tantum persequenda. 85
Vocatio de beneficio interuenientis facta non valet. 86
Vide Episcopos. 87
Vocatio beneficiorum à quo, an sit facta ab Episcopo ex-
minetur. 88
Vocatio parochialis ad Ordinarium referuntur, & nullo modo
vocationis cum alicuiusmodi. 89
Ecclesie Cathedralis, & Capituli. 90
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 91
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 92
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 93
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 94
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 95
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 96
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 97
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 98
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 99
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 100
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 101
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 102
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 103
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 104
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 105
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 106
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 107
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 108
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 109
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 110
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 111
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 112
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 113
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 114
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 115
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 116
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 117
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 118
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 119
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 120
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 121
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 122
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 123
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 124
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 125
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 126
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 127
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 128
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 129
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 130
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 131
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 132
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 133
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 134
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 135
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 136
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 137
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 138
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 139
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 140
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 141
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 142
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 143
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 144
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 145
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 146
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 147
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 148
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 149
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 150
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 151
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 152
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 153
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 154
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 155
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 156
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 157
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 158
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 159
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 160
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 161
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 162
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 163
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 164
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 165
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 166
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 167
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 168
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 169
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 170
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 171
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 172
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 173
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 174
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 175
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 176
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 177
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 178
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 179
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 180
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 181
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 182
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 183
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 184
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 185
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 186
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 187
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 188
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 189
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 190
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 191
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 192
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 193
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 194
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 195
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 196
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 197
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 198
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 199
Vocatio iurisdictionis Prælatum interuenientem, vel referentem.
Vide Episcopos. 200

